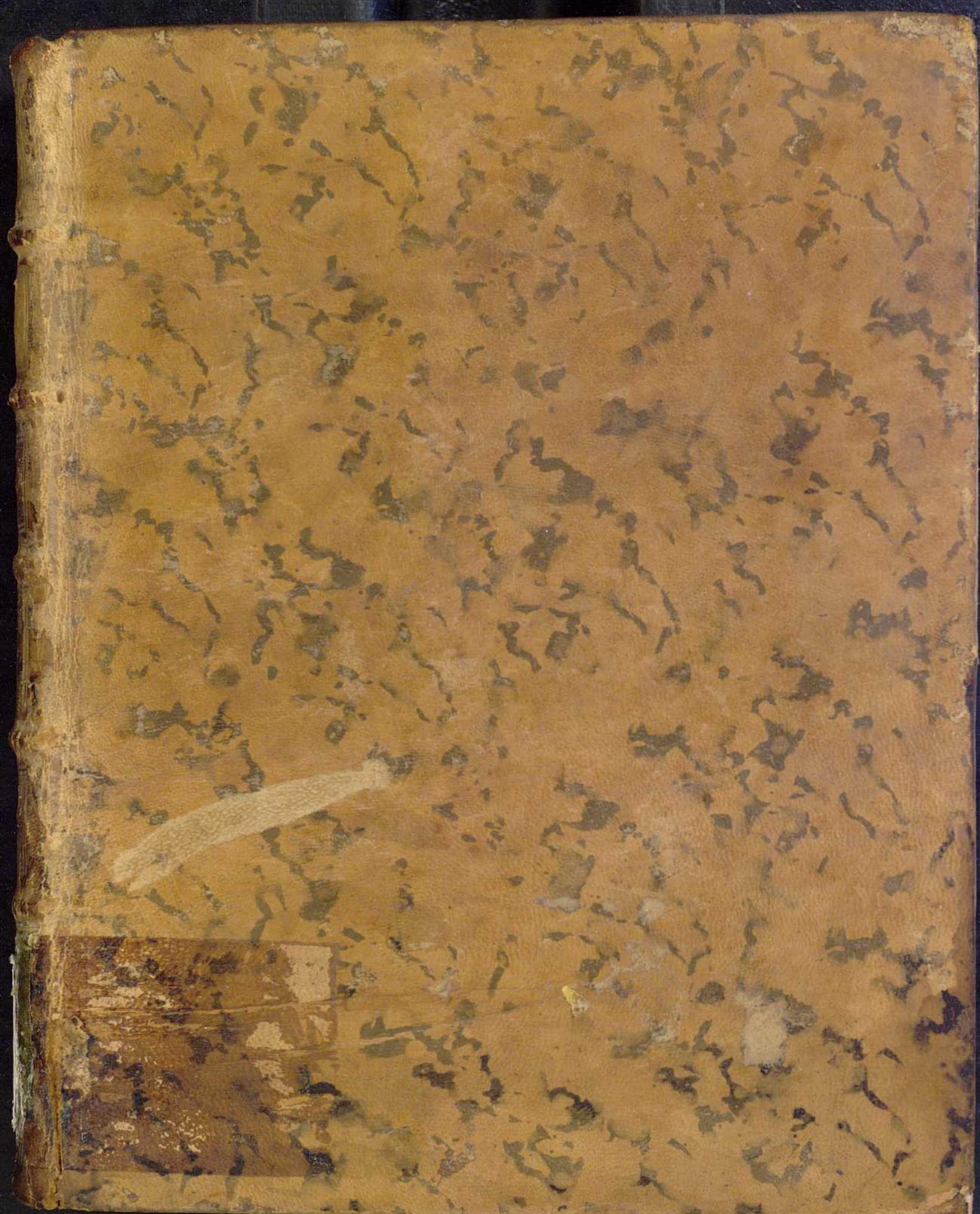

HALLER
MEDICINA
PRACTICA

TOM
I

A
47
16

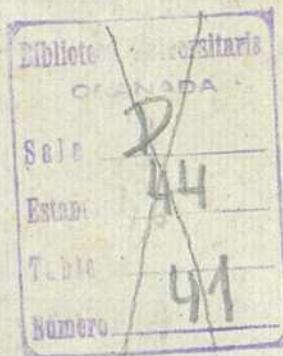

12431447X

27 m 22 3.

2-20-4572

8.4690

BIBLIOTHECA MEDICINÆ PRACTICÆ

5 Q U A

SCRIPTA AD PARTEM MEDICINÆ PRACTICAM FACIENTIA
A RERUM INITIIS AD A. MCCCLXXVIII RECENSENTUR.

AUCTORE

ALBERTO von HALLER

DOMINO IN GOUMOENS LE JUX ET FEUDI IN ECLAGNENS.

EQUITE STELLÆ POLARIS;

PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOTTINGENSIS;

PRÆSIDE SOCIETATIS OeCONOMICÆ BERNENSIS;

SODALI ACADEMIÆ REGIÆ SCIENTIARUM PARISINÆ; ACADEMIÆ IMP. NAT.
CUR. ACAD. IMP. RUSS. BORUSS. SUEC. BONON. ARCADICÆ; ACADEMIÆ
REGIÆ CHIRURGORUM PARIS. SOCC. REG. BRIT. BOT.

FLOR. BAVARICÆ. HELVETICÆ. COLL. MED.

EDINBURGENSIVM.

IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUM VIRO.

TOHES II.

AB ANNO 1534 AD. A. 1647.

BERNAE apud EM. HALLER, & BASILEÆ apud JOH. SCHWEIGHAUSER.
MDCCLXVII.

ADD 40 Galia
MADE IN SPAIN

12431447X

27m 2 3.

2-20-4572

84690

BIBLIOTHECA MEDICINÆ PRACTICÆ

Q U A

SCRIPTA AD PARTEM MEDICINÆ PRACTICAM FACIENTIA
A RERUM INITIIS AD A. MDCCCLXXVIII RECENSENTUR.

AUCTORE

ALBERTO von HALLER

DOMINO IN GOUMOENS LE JUX ET FEUDI IN ECLAGNENS.

EQUITE STELLÆ POLARIS;

PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOETTINGENSIS;

PRÆSIDE SOCIETATIS OECONOMICÆ BERNENSIS;

SODALI ACADEMIÆ REGIÆ SCIENTIARUM PARISINÆ; ACADEMIÆ IMP. NAT.

CUR. ACAD. IMP. RUSS. BORUSS. SUEC. BONON. ARCADICÆ; ACADEMIÆ

REGIÆ CHIRURGORUM PARIS. SOCC. REG. BRIT. BOT.

FLOR. BAVARICÆ. HELVETICÆ. COLL. MED.

EDINBURGENSIMUM.

IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUM VIRO.

T O M U S I I .

AB ANNO 1534. AD. A. 1647.

BERNÆ apud EM. HALLER, & BASILEÆ apud JOH. SCHWEIGHAUSER.
M DCC LXXVII.

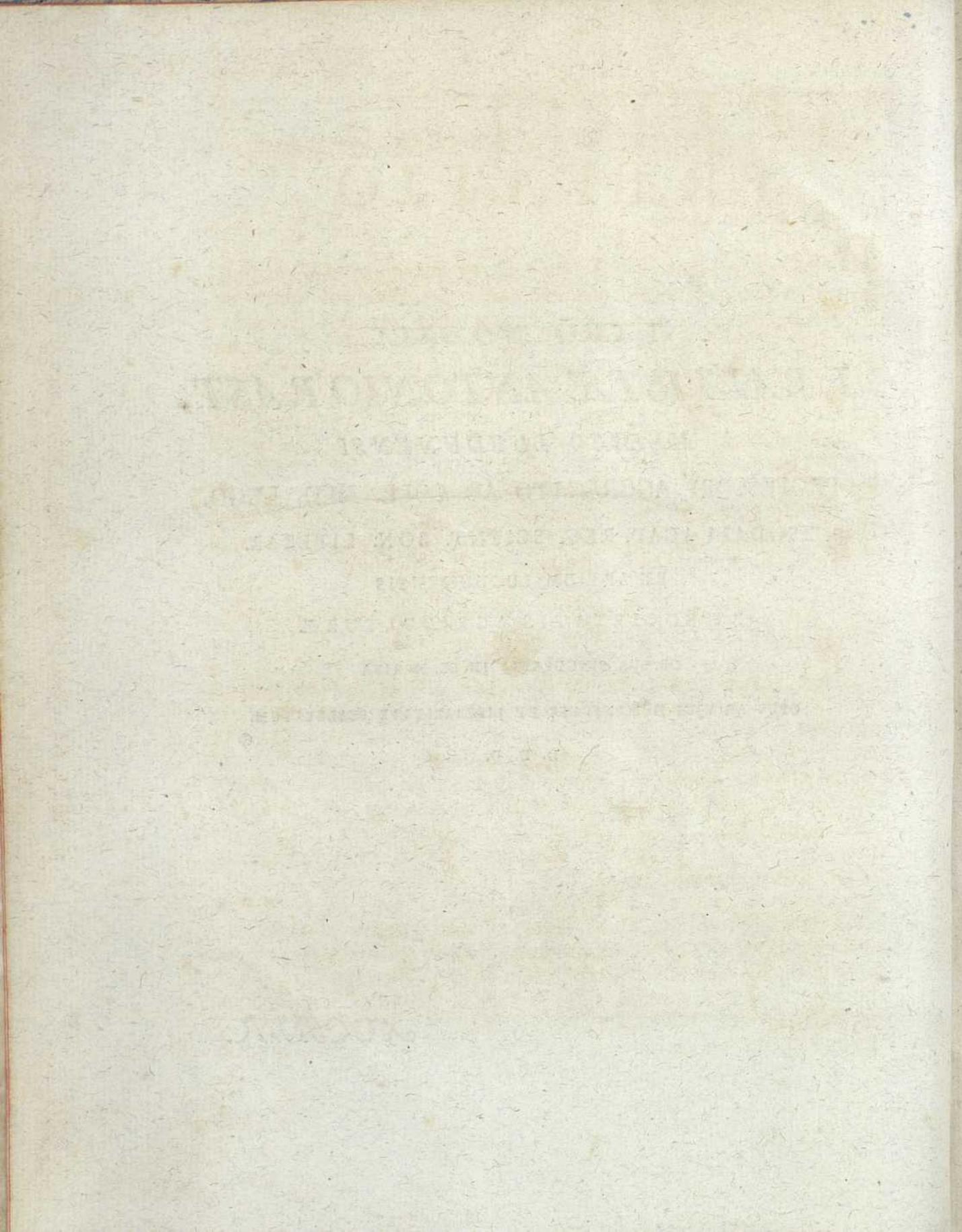
००३४.८

VIRO NOBILI
J. BAPTISTÆ ANTONIO RAST,
MEDICO LUGDUNENSI
PROFESSORI AGGREGATO AD COLL. MED. LUGD.
SODALI ACAD. REG. SCIENT. BON. LITERAR.
ET ARTIUM LUGDUNENSIS
ET SOCIETATIS AGRICULTURÆ.
OB SUA SINGULARIA IN SE MERITA
OPUS AB EJUS HUMANITATE ET LIBERALITATE SUBLEVATUM.

D. D. D.

AUCTOR.

P R A E F A T I O.

Postquam morbus gravissimus anni 1775 partem mihi eripuit, non licuit meliorem ordinem huic operi reddere, quem definaveram. Cum ad HOLLERIUM usque tomum I. producere maluissem, subsistendum fuit in PARACELSO, ne rationes typographorum turbarentur, qui ad nundinas, etiam potissimum vernales, sua opera absoluta volunt. Ita diminuta primi Tomi portione, secundus & ipse mutilus fecutus est, quem ad SYDENHAMIUM productum volebam, nuuc medio in libro IX. abrumpere cogor, qui cum magno viro novi voluminis initium maluissem conjungere.

Repetitiones, incommodissimum vitiorum, non potui unidine vitare, in ordine chronologico etiam difficilius evitabile: pauca tamen sunt opuscula, quæ redeunt, deque iis in *Erratis* monui.

Totius operis idem sapor est, specimina propriarum adnotacionum cuiusque auctoris aliquanto pleniora.

Non is mihi scopus est, qui GOULINI. Non quod contemnam studium, quo plenissimus census editionum & versionum, & annorum sollicita disquisitio continetur. Non sperno, quod præstare non potui. Plenos hos editionum catalogos non possis, nisi in magnis urbibus, perficere, in quibus ingentes librorum collectiones Tibi pateant: mihi cum meis libris fuit manendum, & cum catalogis aliorum scriptorum, saepe infidis, potissimum ubi de catalogis librorum venalium sermo est. Feci quoad licuit, nihil pleni recepi me præstiturum, nihil perfecti.

Id mihi solum fuit, quam fidem quisque scriptor mereatur, ex pendere, de vanis, de infidis monere, bonos commendare, eosque qui propria sua adnotata posteris reliquerint. Theorias seculo decimo sexto & decimi septimi initio in Italia imperantes, fere Galenicas, minoris feci.

Propriis

Propriis unice adnotationibus usus sum, diario nullo nisi ad titulos.

Errasse potui variis modis. Nova calamitas est, quod senili manu malas literas ducam, ut post aliquot elapsos menses neque amanuensis nomina scriptorum accurate legere possit, saepe neque ego; ita vitiosa literula in nomen irrepisse potuerit.

Additiones habuisssem bene multas, quas codici adscripsi, ad libros natas, qui nuper bibliothecæ meæ accesserunt. Verum eadem illæ, infensa meis rebus, nundinæ cogunt ea omnia ad finem bibliothecæ practicæ differre. Tunc etiam plenus index accedet, & ex eo ipso indice repetitiones, quæ hactenus passim latuerunt, & detegentur & corrigentur: interim de iis monui, quas adgnovi.

In opere ipso ego tertium paulo minus tomum absolvi, ut spes sit, si Deus annos aliquos vitæ meæ addiderit, absolutum proditionum, et si sub manubus increvit, a numerosissimis potissimum disputationibus, & a titulis observationum etiam earum auctum, quæ in *Ephemeridibus naturæ curiosorum*, aliisque actis academicis, reperiuntur.

III. RASTII auxilium mihi præstitum hoc in volumine decuit gratum adgnoscere, qui magnum numerum librorum rariorum, etiam rarissimos aliquos, mecum communicavit.

Bernæ Helv. d. 7 Mart. 1777.

BIBLIO-

BIBLIOTHECA MEDICINÆ PRACTICÆ.

LIBER QUINTUS.

CHEMICI.

§. CCXLVII.

Circa hæc tempora PARACELSIUS existit, novamque in medicina periodum est orsus. Non quidem nullus fuerat chemicorum medicamentorum ante eum hominem in medicina usus. Arabes mercurium sublimatum, oleum laterum, aliqua alia introduxerant, parcus tamen erat is usus. Etsi porro PARACELSIUS non continuo pristinam medendi rationem suppressit, mature tamen, & in Germania potissimum, ingens est facta animorum conversio. Libris Græcis neglectis, perinde ut Arabicis, morborum observatione & discriminione susque deque habito, ars medendi tota in efficacibus medicamentis posita est, qualia, ex mineris potissimum, ars chemica parabat, quibus morbus subito quasi abscederetur. Neglecta adeo morbi observatione, diæta parvi facta, antiphlogistica curatione de febribus rejecta, ad calida & alexipharmacæ medici con fugerunt. Inertes certe, ut tot libris ejus seculi lectis coram video, syrapi, & aquæ medicatæ, & pulveres, & longissima compositorum medicamentorum far rago, imbellia visa sunt auxilia, quando efficaces argenti vivi, & antimonii, & acoris mineralis, & opii, & elixiorum effectus cum Arabica illa coquinaria comparabatur. Restiterunt diu Itali, diu Galli, & plerique earum gentium medici in GALENI disciplina manserunt. Paulatim tamen chemica auxilia prævaluerunt. Sub finem jam seculi XVI. vix princeps in Germania fuit, qui medico alio ute retur, præterquam chemico. Deinde cum HELMONTIUS huic arti in subtili dum venisset, etiam in Gallia, inque Belgio, chemica theoria, chemica praxis, doctam illam scholarum loquacitatem superavit, ut videoas ipsos HIPPOCRATICOS doctores, & LINDENIUM, & ipsum medicinæ mechanicæ parentem, CARTE SIUM, venæ sectionem in pleuritide detrectare, Græcorum spernere coi filia. Quare, cum cuique periodo suum sit imponendum nomen, chemiæ auspicia huic

Tom. II.

A

periodo

periodo præfixi, et si plurimi seculi XVI. scriptores, Græcorum, multi adhuc Arabum methodum porro secuti sunt.

§. CCXLVIII. PARACELSIUS.

PHILIPPUS AUREOLUS THEOPHRASTUS PARACELSIUS BOMBAST ab HOHENHEIM magnificum nomen est, quod sibi chemicæ sectæ princeps imposuit. LAURENTIUS ZELWEGER, aliquando Patriæ suæ rector, me repetito per literas docuit, patriam PARACELSO fuisse pagum *Gais* Abbatiscellanorum, non, ut vulgo dicitur, *Einfidlen*. Verum homini nomen fuit HÖCHENER. Patre natus medico, errabundam vitam juvenis vixit, & per plurimas regiones, potissimum metalliferas, oberravit, eaque in parte historiæ naturalis se exercuit. Processus etiam, ut vocant Chemicos, scilicet artificiosas medicamentorum præparations didicit undique, & a quoque homine, & cum subito auxiliis potentissimis armatus ad lectos ægrotorum accederet, hydrargyro in acidis liquoribus soluto, parum in Germania noto, stibio, penitus fere in arte medica ignorato, helleboro pro veneno habito, opii laudano nomine velati usu, omnium oculos in se convertit, ut ipse demum doctus cautusque ERASMUS, ei potissimum homini valetudinem suam crediderit. Primus ab a. 1527. Chemicæ publicus professor artem suam Basileæ germanice docuit. ASTRUCIUS mortuum facit a. 1534, STOLLIUS a. 1541; hic puto rectius, cum a. 1538. nomen ejus, & civitas S. Viti, in qua scripsit, in libro subscriptum reperiatur.

Theoria quidem viri adeo nullius est momenti, ut recenseri vix mereatur. Cum anatomes totius imperitus esset, spiritibus miscebatur omnia, & astris subjiciebat. Tria elementa faciebat, sal, sulfur, mercúrium: non in solis corporibus inanimatis, sed in corpore humano, ut rubrum sulfur in carne, sanguine & visceribus, flavum in adipe, medulla atque omnibus ossibus; viride sal in bile: mercurius gravis in carne, levis in pulmone, mediocris in ossibus habitaret. Pulsum in alia parte corporis prolem esse Saturni & Jovis, in alia Veneris & Martis &c. Sudorem esse multiplicem: Antimoniale per inguina excerni, arsenicalem per artus, marcasitam per aures. Causas morborum esse in his mineris, ut pestis causa in arsenico sit: plurimi morbi in tartaro radicentur, erysipelas sit vitrioli, cancer colcotharis. Cuique corporis parti suam digestionem esse, suumque stomachum, is ni alimenta rite subigat, tartarum nasci, qui debeat a medico in fluiditatem restitui: in febre materiam peccantem sulfuris esse & salis. Id denique habet incommodi mirus homo, quod longe alio sensu receptas voces sumat, quam vulgo sumi solent. Eos autem errores omnes efficacia auxiliariorum compensabat, & felicitate curationum, quam ipse ejus doctior famulus, minime ille dissimilator vitiorum PARACELSI, OPORINUS tamen non potuit non adgnoscere; unde etiam factum est, ut nunquam homini erroni & ebrioſo necessaria ad victum deficerent.

Paucissima vivus edidit, postuma plurima prodierunt, quæ satis video,
me

me plene recensere non posse: difficulter etiam sentio me evitaturum, ne idem opus duobus cum titulis redeat, adeo hæc omnia errabundæ vite & turbidi ingenii vestigia gerunt. Recensebo autem primo loco Germanica opera; germanice enim pleraque scripta fuisse videntur. In editione ergo, quam JOHANNES HUSERUS Argentorati 1603. fol. BB. paravit, ex autographis partim, & partim ex aliorum virorum liberalitate recepta curavit, decem partibus excusa Strasburg 1616. fol. tomus I. continet.

Paramira de quinque essentiis omnium morborum ex autographo. De morborum origine astrali. De origine tartari, scilicet ejus vitijs quod est a cibo & potu. De origine morborum ex sudoribus microcosmici; ex elementis; ex quatuor complexionibus. De morbis a malis geniis provenientibus. De morbis ex voluntate Divina homini accidentibus. Ipsi tituli ostendunt, ex arbitrio & pro lubitu auctoris, hæc de calamis fuisse effusa.

Paramira alia de origine morborum ex sale, sulfure & mercurio microcosmici.

Paramirum tertium de morbis ex tartaro.

Paramirum quartum de morbis muliebribus, scilicet ex matrice.

Quintum de morbis quorum origo supra naturam est.

De vi & efficacia mercuriorum, quibus multum tribuebat; de viribus verborum & characterum, nam & in ills magnam vim putabat esse. Hæc omnia nunc primum plenius edita.

De arte astrali duo I.

De origine morborum ex mercurio, sale & sulfure fragmentum. Hæc inedita.

De morbis ex incantationibus latine.

Iterum alias I. Paramirorum, scilicet de quatuor columnis medicina & fragmentum ad Paramirum.

Aliud fragmentum.

Fragmentum de matrice. Hæc inedita.

Fragmenta de pestilentia.

De tartaro aliqua fragmenta latine & germanice.

De tartaro nitreo, latine.

De tartaro mucilaginoso.

Iterum varia latina de tartaro.

De ictero.

Ad L. XIV. paragraphorum.

Paragranum libri III. de fundamentis medicinae. Philosophia, quo nomine noster minime eamdem scientiam intelligit, quam reliqui mortales. Hic enim ex hyperico vult naturam verium disci debere, ex visco querno naturam epilepsie;

& alterius comitialis morbi ex Paeonia &c. Fundamentum artis II. Astronomia est, cui plurimum tribuit. Fundamentum III. Alchemia. Fundamentum quartum virtutes medico propriae.

Aliud *Paragranum*, prioris quasi compendium.

Chronica Carinthiae, s. catalogus fodinarum & metallorum ejus regionis.

Defensiones, oder Verantwortungen wegen etlicher Verunglimpfung seiner Misgönnner. Novæ fūx medicinæ, novorum nominum, novorum morborum, novorum medicamentorum, vitæ errabundæ, asperiorum vocum, odiorum in vulgares medicos, morum inclemetiorum, denique curationum minus felicium excusatio.

Labyrinthus medicorum errantium. Latine Nürnberg 1553. 4. *. Contra vulgares medicos. Non posse medicum Alchymia cognitione carere. Alias morborum causas esse, quam scholæ doceant. Magiæ laudes.

Adiectus est ein *Dialogus*, in quo medicaster a philosopho ob malam mendendi rationem coram judice postulatur.

Das Buch vom Tartaro, vom Urþprung, Ursach und Heilung des Steins. Archæum materiem in calculum congelare. Officium ventriculi esse tartarum ab alimento separare, per sedes disturbare & per urinam, postquam per Archæum materia calculi destructa fuit. Alii tartari, ut in juncturis, in podagra &c. Rarissimum tartarum esse in Valle Volturena, (Veltlin). Curatio, alcali glaciei, alcali aquilegiæ spinosum. Calculum ex signatura debere expelli per lapides cancrorum, lyncis, lazuli &c. Ab ipsis cum oleo fellis terræ in ipsa urina calculum solvi. Medicamenta ex sanguine calcinato ejusque hixivio, cum liquore duræ glaciei mixto, debere per syringam injici, calculum fractura.

De viribus membrorum.

De primis tribus essentiis, Archæo &c.

Vom Urþprung und Heilung der natürlichen Pestilenz. Insanus libellus. In Chamædry esse anatomen pestis, & in gallis quernis. Ad bubones lamium flavum & rubrum valere. Pestis aer est de natura arsenicali & auripigmenti generator. Ad pestis curationem helleborus albus, sulfur sublimatum, mumia, unicornu. Sed quis hæc fando repeatat.

Alius libellus de peste.

Et tertius, cuius duo sunt libri.

Latinum opus de morbis ex tartaro oriundis, diversum a prioribus. Agitur etiam de synovia, de ventriculi intestinalium & hepatis malis, de pleuritide, angina, hydrope.

Epistola ad ERASMUM calculosum, quem curandum recipit. DESIDERIO respondet: hæc ep. latina est.

Tunc libri XIV. paragraphorum ex autographo auctoris.

Liber VI. de morbis tartareis, podagra, arthritide &c.

L. VII. VIII. de amentia, epilepsia, Chorea S. Viti, delirio & insania varia & diversis ejus causis.

L. IX. de contracturis, etiam de calculo, colica, vulneribus. Hi Germanici.

Libri Anonymi de hydrope, phthisi, chlorosi, colica, apoplexia, paralyse, insania, vermibus, diarrhoea, epilepsia, febre tertiana.

De podagra libri tres. De fontibus artis medicae.

L. II. *de podagra ipsa.*

L. III. imperfectus.

Alii duo libri *de podagra*, partim ex autographo.

De curatione epilepsie.

De suffocatione matricis.

Germanice *de morbis dissolutis.*

Et latine.

De vermicibus, germanice.

Et latine.

De caduco l. latinus ineditus.

Iterum parvi libelli aut fragmenta latina *de hydrope.*

De Colica.

De Paralyse & apoplexia.

Duo fragmenta *de mania.*

De caduco tria.

De podagra.

Germanice *de phthisi.*

De chlorosi.

De insania.

De vermicibus.

De diarrhoea.

Germanice *de morbis metallicis, phthisi & phthisi metallica, morbis a metallorum fumo, a salibus, a mercurio oriundis.*

Iterum latine *de sanitate & morbo.*

De stercore & morbis inde natis, iste ex autographo.

Latine varia *de generatione morborum tartareorum aliorumque morborum adfinium.*

De generatione contractura & tremoris.

De generatione caduci, epilepsie, catalepsie, syncopes, manie,

De generatione hydropis, hernie, tumorum &c.

De generatione spasmis & tetani.

De generatione vermium, fluxuum, apostematum, duritierum,

De generatione febrium.

Tabella de febribus.

De curatione morborum tartareorum.

Hæc inedita, latina, parva.

Confilia medica germanica aut latina. Ista ad colicam, arthritidem. Illa Germanica adversus catarrhos, farcoceles, oculorum mala, podagram, apoplexiam, pleuritidem, calculum. Ratio victus corporis imbecilli. Formulae vi-

norum medicatorum.

Latine *Commentaria in I. L. Aphorismorum & I. L. I.* Noster artem brevem, vitam vocat longam. Morbos nostro ævo deteriores esse, quam Hippocratico. Cæterum **HIPPOCRATI** plerumque consentit, deque divo sene reverenter loquitur.

Interpretatio aphorismorum sex libri II.

De purgatione.

De urinis, pulsibus, latine.

Scholia in hos libros.

De urinis germanice.

Alia fragmenta.

De modo pharmacandi, s. purgandi.

Archidoxorum libri IX. 1. *Mysteria microcosmi.* 2. *Mysteria & separatio elem-*

mentorum. 3. *Mysteria quintæ essentiae.* 4. *Mysteria arcana.* 5. *Mysteria extractio-*

num, s. *magisteria.* 6. *Specifica.* 7. *Elixiria.* 8. *Extrinseca* 9. *De praxi.*

Aquam vitrioli cum sale ammoniaco stillantem odore esse moschi. Dari medica-

menta adrahentia. Causticum ex mercurio sublimato, cui adamas non re-

sistat.

De renovatione & restauratione.

De vita longa, germanice.

Aliud fusius de eo argumento opus, vertente **OPORINO**, latinum.

Fragmenta.

De præparationibus L. II. latine (processus chemici).

Vitrioli spiritum ut præpare.

De natura rerum libri IX. Multa singularia. Hydrargyrum, & quæ inde præparantur; vim destruere qua magnes ferrum trahit.

De tinturis physicorum.

L. *vexationum* (*fixationum*), alia alchemica, quæ omitto.

Invitatio Paracelsi novelli professoris ad suas scholas.

Latini libri VII. *de gradibus rerum naturalium compositionibus medicamentorum, eorum dosibus, & administratione*, vertente J. OPORINO. Germanice non exstant.

Scholia & additamenta *ad libros de gradibus.*

Plura fragmenta, ad eos *de gradibus* libros facientia, & ad præparationem oleorum & alcalium ex quaque planta, ad morborum differentias, ad concordantiam remediorum cum morbis, cum partibus hominis.

Herbarium.

L. *de terebinthina, de melle, de xylaloe s. guaiaci præparatione, de mumie præparatione & usu*, vertente hoc quidem novissime dicto J. OPORINO.

In MACRUM *de herbis.*

L. *principiorum, de serpentibus, araneis, bufonibus & medicamentis inde sumitis.*

Alia inedita *de nonnullis herbis.*

De thermis, & peculiariter de thermis piperinis libellus.

In Tomo II.

Philosophia ad Athenienses L. III. *de creatione orbis, ortu elementorum, & creaturarum.*

Philosophia de generationibus & fructibus elementorum. L. IV. inedita, in iis de mineris, meteoris, plantis, aquarum mineralium generatione agitur.

EJ. *de meteoris.*

Et alter liber.

Et tertius, in quo etiam de metallis, lapidibus, morbis ab elemento igneo ortis.

Alia *de meteoris.*

Et ad *morbos.*

De generatione metallorum & mineralium l. imperfectus.

De aquis naturalibus ineditum opusculum.

De divinis operibus & secretis naturæ ex autographo. In illis *de lunaticis, de stultorum generatione.*

- *De sagis earumque operibus, dæmoniacis, obfessis, somniis, noctambulis, sanguine post mortem fluente, virtute imaginationis.*

De philosophia occulta, de characteribus virilis imaginationis, de obfessis.

Tr. V., inter quos *de generatione & conservatione* quatuor corporum elementarium, de carne & mumia, somno & vigiliis spirituum.

Fragmenta aliqua, inter ea *de noctambulis, de generatione sultorum.*

Philosophia sagax, s. Astronomia magna L. IV. mirificus liber, in quo etiam passim de medico adepto, de donis astrorum, de dono augurum, de corpore hominis sidereo & incorruptibili dicit, &c.

Alia *Astronomia.*

Et *tertia* cum sententia signata.

Deque *marte purgante.*

L. *Azoth s. de ligno & linea vita, deque cabalistico charactere,* quo post lapsum frontes hominum signati sint.

Archidoxeos magice L. VII., de sigillis, characteribus, compositione, transmutatione metallorum &c.

Multa magica omitto.

In Tomo III. Argentor. 1605. fol. 1618. fol. * post mortem HUSERI excuso, chirurgica in titulo dicuntur contineri, multa vero utique medica sunt.

Ita in libro primo Partis I. *chirurgiae magnae* tractatus tertius est *de morbis venereis.*

In P. II. exstant *de mala curatione mali venerei* tres libri; *de ejus mali origine* octo libri, *de symptomatibus* decem libri, *de curatione l. unus:* *de curatione per lignum Guaiacum* duo libri; & denuo in Parte III. hujus chirurgiae, liber *de morbo gallico & aliqua ad eum appendix.* Morbum novum esse ex Veneris influxu & nimio concubitu natum. Guaiacum parum fideliter morbum sanare, mercurium vulgarem in unguento aut in suffitu periculo plenum esse, neque debere integrum, in substantia, hydrargyrum illini. Et bubonis meminit, & gonorrhœæ, quam vulgo putant anno demum 1540. innotuisse, (sed vide p. 475. T. I.). Noster turbith minerale dabat, ad bis quinque grana in diem. Quod istud medicamentum sanare non possit, ejus medelam frustra ab inunctione sperari: sudorem nocere, balneum ex aluminis quarta decoctione admitti posse.

In T. IV. apocrypha *de curatione nonnullorum malorum internorum, sensibilitatis nimiae, haemorrhoidum, lepra.* De venenis, ubi terram sigillatam pro summo remedio prædicat, tum nescio quod ostruthium transplantatum. Malum mortuum, cui cauterium adhibet, ex flammula, cantharidibus, vel sulfure in spiritu vini liquefcente. Alii morbi cutanei.

De ulceribus, ubi de lepra.

Denuo *de morbo gallico* varia fragmenta latine & Germanice, & de eodem epistola ad Noribergenses.

Chirurgischer Bücher Appendix. Manuale Paracelsi, cuius major pars chirurgici est argumenti.

Plurima

Plurima tamen pertinent ad medicamenta arte chemica parata, ad morbos varios internos & externos.

Tunc *analysis urinæ*, ejus pondera, destillatio, uroscopiae significatio varia, ful, sulfur &c.

Reliqua alchemistica.

Latina editio huic Germanicæ, quantum video respondens, prodiit Francof. 1603. 4. decem voll., cuius singulas partes MERKLINUS recenset, recusa Genev. 1658. fol. 3. vol. Prior minor collectio cuperat edi Basil. 1575. 8. Germanice plenius curante HUSERO 4. decem voluminibus Basil. 1589. 1590.

Seorsim prodierunt, pleraque multis a morte viri annis.

Das erste, zweyte und dritte Buch der großen Wundarzney Ulm 1536. fol. Augspurg 1537. GESN. Francof. 1562. 4.

Neue und große vollkommene Wundarzney Francof. 1549. 4. BOEHMER.

Drey chirurgische Bücher, quorum tertius est de morbo gallico Strasburg 1549.

8. 1563. 4. HUHT.

EJ. *Wund- und Leibarzney* Francof. 1549. 8. 1561. 8.

Von der französischen Krankheit 3. Bücher Nürnberg 1552. 8.

EJ. *labyrinthus medicorum errantium &c.* Norib. 1553. 4.

EJ. *Tractat von der Pestilenz* Salzburg 1554. 4.

De vita longa L. IV. cum commentario GERARDI DORNÆI Francof. 1560.

8. B. B. recognita ab ADAMO von BODENSTEIN 1579. 8. 1583. 8. Multum ab helleboro sperat.

EJ. *de gradibus, de compositionibus & dosibus Recepten und natürlicher Dingen* Mülhaus. 1562. 4. TR. Basil. 1562. 8. 1568. 8. Germanice Nürnberg 1608. 8. cum l. *de pulibus*.

EJ. *das Buch Paramirum durch A. von BODENSTEIN* 1562. fol. 1570. 8.

EJ. *Baderbüchlein durch A. v. BODENSTEIN* Mülhausen 1562. 4. TR.

Chirurgia magna vertente JOSQUINO DALHEMIO Ostfranco, Germanice Frf. 1562. 4. Argent. 1573. fol. B. B. Tomus Chirurgiæ II. ab eodem versus. *De tumoribus, pustulis & ulceribus morbi gallici* L. II. *De curatione & imposturis morbi gallici.* L. VIII. *Chirurgia minor, s. Berthonia, cui acc. de apostematibus, syronibus & nodis, de cutis apertioribus, de vulneribus & ulceribus renis, de vermis, serpentibus, & maculis a nativitate ortis.* ib. eodem anno. Vertit etiam G. DORNÆUS Basil. 8. B. B. absque anno.

Gallice *la grande chirurgie traduite d'après J. DALHEM par CLAUDE DARIOT* Lion 1593. 4. 1603. 4. Montbeillard 1608. 8. Vertente PETRO HAZARD Antwerp. 1567. 8. BUR.

Tom. II.

B

EJ.

EJ. *philosophica ad Atheniensis*, drey Bücher von Ursachen u. Cur der epilepsie: von Ursprung u. Heilung der contracten Gliedern Cölln 1564. 4. TR.

EJ. drey Bücher I. eine Verantwortung über die Verunglimpfung seiner Misgönnner; II. von dem Eingang der Aerzte; von der Ursprung der tartariischen Krankheiten, Stein, Gries &c. Cölln. 1564. 4.

EJ. etliche Tractaten vom Podagra, Schlag, fallende Sucht, Taubsucht, Unsinigkeit, kaltem Webe, Colick, Schwindel, &c. Cölln. 1564. 4.

EJ. Holzbüchlein von Nuz u. Gebrauch des Franzosen Holzes 1564. 8. DRAUD. Opus chirurgicum oder wahrhafte u. vollkommene Wundarzney, curante A. von BODENSTEIN Francof. 1565. fol. BOEHMER Basil. 1581. fol. 1585. fol. ib.

Drey nützliche Bücher von der französischen Krankheit Strasburg 1565. 8. Basil. 1578.

EJ. *de causis & origine morborum. De morbis invisibilibus* Cölln. 1566. 4.

EJ. *de physiognomia morborum, terebinthina & utroque helleboro, morbo caudo, matricis peste, ligno guaiaco: explicatio aliquot aphorismorum* HIPP. Cölln. 1567. 4. LEHMAN. Curatio podagræ, quæ absolvitur purgatione: de mumia, auro potabili, tunc epilepsia, febrium, hydropsis curatione, etiam vulnerum, per specifica, characteres. Vanissima plurima.

EJ. Schreiben von den Krankheiten so der Vernunft berauben, durch A. v. BODENSTEIN 1567. 4. B. Tig.

EJ. von der Bergsucht drey Bücher Dillingen 1567. 4.

EJ. medici libelli Cölln. 1567. 4.

Von Vitriol und Erdharz Basil. 1567. 4. B. Tig.

Arzneybüchlein von Franzosenholz Cölln 1567. 4.

EJ. Pyrophilia vexationumque liber. Accedunt contracturæ origines & cause. Quatuor morborum capitalium, podagræ, epilepsia, paralysis & hydropsis cure. Basil. 1568. 8. HUTH.

EJ. medicinæ utriusque & philosophiæ compendium acc. de vita longa. Vita PARACELSI.

De urinarum & pulsuum judiciis Colon 1568. 4. B. B. Argent. 1568. 4. LIND. Mirificus libellus, in quo PARACELSUS proprias & inauditas opiniones sequitur. Bene quidem distinguit urinam cruaris & cibi, & permistam ex utraque materia urinam, sed tartarum vult adgnosci ex circulo unico plumbei coloris; ex hypostasi salis qualitatem; tinctoram lotii sulfuris naturam, fundum copiam mercurii denotare. Mulieris urinam adgnosci ex parvis bullis inter duas parvas hypostases interceptis. Mucilago signum est calculi. Fætor lotii varius & plurima discrimina. Sic miri pulsus, etiam globulosi. Signa ex facie &c.

EJ.

EJ. von Harn u. Puls Urtheil u. der Phisiognomie Cölln. 1568. 4. Argent. 1608. 8.

De præparationibus mineralium, curante ADAMO von BODENSTEIN 1569. 8.

Etliche Tractat von naturlichen Dingen, Kräuter, Metallen, Mineralien, Edel- gescheinen Strasburg 1570. 8.

EJ. *Archidoxorum Theophrastica. L. IX. de renovatione & instauratione; de vita longa* Cölln 1570. 4.

Et XII. Bücher Archidoxorum durch J. ALB. WIMPINÆUM München 1570. 8.

Et Tractatlein zu den Archidoxis gehörig der III Theil die Medicin zu administrieren. Der IV wie man den Thieren das Gift nimmt München 1579. 4.

EJ. *Archidoxorum X Bücher Basil. 1570.* 4. Latine 1592. 8. ib.

EJ. *Archidoxa* Basil. 1579. 8.

Paragraphorum L. XIII. denuo Basil. 1571. 4.

Paragraphorum L. XIV. Basil. 1575. 8. * (a). Compendium est praxeos. Morbi & medicamenta. Morbi dissoluti; morbi vermium; morbi caduci. Undimia s. morbi resoluti, tabes, lepra, gutta, asthma, febres putridæ, cephalalgia, morbi uteri, dolores dentium. Nihil fani. Caducum esse ex chao, inde debere medicamenta sumi. In podagra opium clanculum dat.

De natura rerum L. VII. De natura hominis L. II. Basil. 1573. 8. LIND.

EJ. *Schreiben de tribus principiis: l. vexationum durch A. v. BODENSTEIN 1574.* f.

Chirurgia minor s. Berthonia vertente GERARDO DORN Basil. 8. *. Varia medica intercedunt. Gallice Parif. 1623. 8.

PARACELSI invectiva in medicos academie regiae, morbi interni, l. de vermis absque anno 8.

EJ. *metamorphosis durch A. v. BODENSTEIN* Basil. 1574. 8. 1584. 8. Alchemisticci potius argumenti.

Testamentum PHIL. THEOPHR. PARACELSI Strasburg 1574. 8. BOEHM. Alterius puto auctoris.

Volumen medicinae paramirum. De medica industria, von der Aerzte Geschicklichkeit Strasburg 1575. 8.

Collectio duorum voluminum 1573.8. Basil. 1575. 8.B.B. latina, in qua Archidoxa de vita longa L. V. De principiis L. I. Descriptio Laudani. De natura rerum naturalium L. VII. De natura hominis L. I. De spiritu vitae L. I. Vires membrorum principalium. Tinctura physica. L. V. Vexationum. Manuale de compositione metallorum, de gradationibus & præparationibus L. V. de antimonio, de elleboro L. VII.

de modo medicamenta administrandi T. II. Paramira L. II. de causa & origine morborum ex tartaro L. III. de matrice. L. I. de causis morborum invisibilium. Paragraphorum L. XIII. de creatione & generatione hominis L. IV. de morbis arthriticis L. III.

EJ. *philosophiae sagacis von der grossen und kleinen Welt* II. Bücher Francof. 1576. 4.

EJ. *etliche consilia durch Toξitns* Strasburg 1516. 8.

EJ. *von der Pest an die Stadt Sterzingen* Strasburg 1576. 8. Cum commen-
tariis JOBI KORNTHAUER Oppenheim 1613. 4. Francofurt 1622. 4. *.
1640. 4. cum CAPELLUTIO. Libellus est, quem PARACELSUS civitati
Sterzingen inscriperat. Dari pestem externam, & aliam internam; nullo extus
signo se prodentem. In interna, tres, quas nominat, venas, debere
incidi; deinde medicamentum dari, quod sudorem cieat. Adversus magnos ca-
pitis dolores de pede sanguinem mitti. Bufones siccatos abscessui in peste imponi.
In tertia pestilentia terebinthinam cum ovi vitello intritam laudat. Carbunculum
(Blutdruse) sapphiro circumduci jubet, ita anulum nigrum nasci, & carbuncu-
lum separari atque elabi.

EJ. *Schreiben von den Franzosen in IX. Büchern: Irrthum der Aerzte &c.*
Basil. 1577. 8.

De restituta utriusque medicinae vera praxi edente GER. DORNEO Lion 1578. 8.
LIND.

Methodus pharmacandi was ein Arzt am Menschen zu curiren hat Strasburg
1578. 4.

§. CCXLIX. VARI ANNI 1534.

HIERONYMUS MONTUUS (de Monteux) Medicus regius, SEBASTIANI fil.
dominus in Mirabel.

EJUS sunt de medicis ἔξελογοι i. e. sermones VI. quorum 1. de sectis medico-
rum. 2. de disciplinis que dogmaticis necessarie. 3. de dogmaticorum officio. 4. de
excellentia dogmaticorum. 5. de eorum consiliis, 6. & stipendiis. EJ. epitome de
humorum differentiis & indicis Lion 1534. 8. RAST.

EJ. *de dignitate medici prodiit cum patris dialexibus* Lion 1537. 4. Medicum
omnia vult nosse. Hippocratem carpit, qui dialecticam ignoraverit.

EJ. *compendiolum curatricis scientia longe utilissimum acc. sylloge de purgatione*
Lion 1556. 8. *. Collectio generalium & theoriae meræ.

EJ. *juvenileia.* 1. *Itinerarium.* 2. *De admirandis qualitatibus, quarum cause*
ignotæ sunt. 3. *Selectorum Centurie due in aphorismos redactæ.* III. 4. *De his que*
ad rationalis medici disciplinam, laudes, consilia & præmia pertinent (idem qui p. 537.)
5. *de*

q. de medica theresi L. I. Lion 1556. 8. LIND. Ista Theresi sola Lion 1556. 8. LIND.
RAST.

EJ. *de activa medicinae scientia commentarii duo, I. de salubritate non tuenda sanitatis, verum ad plures annos producenda vita. II. universales canones qui curationes morborum explicant* Lion 1557. 8. LIND.

EJ. *halosis febrium, quæ omnium morborum gravissimæ sunt* L. IX. *Morbi venerei curationes: de infantium febribus & plerisque aliis malis* Lion 1558. 8. LIND.

EJ. *chirurgica auxilia ad aliquot affectus, qui repentinam exigunt curationem, morbi item venerei curationes* Lion 1558. 4. ASTR. Describit usum guaiaci, pilularum Barbarofæ, ex argento vivo, scamonea, rheo, moscho, compositarum in quibus hydrargyrum improbat; tum inunctionem mercuriale, qua etiam desperati ægri sanentur, demum suffimenta.

EJ. *anæsceve morborum tomis III. Lion 1560. 8. ** Morborum causæ & curationes collectæ secundum morbos a capite ad calcem. Multa vana & superstitiosa. De pleuritide contra BRISSEUM.

EJ. *practica medica: partes sex, 1. De profligandis humani corporis morbis particularibus. 2. de febribus reprehendendis & expugnandis. 3. de curandis infantium morbis & febribus. 5. de tuenda sanitate, de salubritatis tutela. 6. Compendium canticis scientie* Venet. 1626. 4. TREW.

EJ. *de infantium febribus* Lion 1558. RAST.

EJ. *commentaire de la conservation de la santé & prolongation de la vie* Lyon 1559. 8. HARL. & 1572.

HIERONYMUS ACORAMBONUS, Eugubinus, professor Patavinus, praxin Romæ fecutus.

EJ. *est tract. de putredine* Venet. 1534. 8. LIND.

EJ. *tract. de catarrbo* Venet. 1536. 8. LINDEN, & cum SEXTO PLACITO Basil. 1538. 4.

EJ. *tr. de lacte* Venet. 1536. 8. *. Nürnberg 1538. 4. BOEHMER. Librum dudum scriptum, remissum ab auditore qui descripsit, & reparatum esse. Quærit, num lac in putrida fâbre exhiberi possit: quare necesse ei fuit agere de lactis natura, de qua apud villicos nonnihil inquisivit. Lac temperatum esse; neque frigidum, neque calidum: opiniones veterum repetit, de caseo, de fero lactis, hoc duplex esse, frigidum, & in igne paulum calens. In gravidis feminis venam fecare jubet, ad cavendos abortus. Phthisin lacte sanavit. Dari, ubi in febre putrida aqua lactis tuto exhiberi possit, tum in declinationibns longarum febrium. Exemplum utilissime propinati in putrida febre longa lactis caprilli, aliud in febre longa, & in catarrhali diurna PETRI BEMBI. Lac caprillum asinino præfert.

CHRISTOPHORI HEYL artificialis medicatio, s. paraphrasis in GALENI l. de artis medice constitutione cum aliis nonnullis Mogunt. 1535. 4. HAENEL.

Vertit idem L. GALENO adscriptum de rerum affectionibus.

SOTERIS nomine edidit NICANDRUM aliosque veteres.

JOH. AGRICOLÆ AMMONII scholia in GALENI therapeutiken August. Vind. 1534. 8. FALC.

EJ. medicinae herbariae liber secundus de medicamentis simplicibus & compositis Noriberg 1534. 8. Basil. 1539. 8. *

EJ. Aphorismorum Hipp. L. VII. in novum ordinem conjecti. EJ. L. VI. epidemicorum ex versione FUCHSII Ingolstatt 1537. 8. L.

EJ. comm. in artem medicinalem GALENI Basil. 1541. 8. L.

EJ. in Galenum de locis affectis comm. Basil. 1537. 4. L.

IDEM NICOLAUM ALEXANDRINUM de compositione medicamentorum translatum a NIC. RHEGINO cum scholiis edidit Ingolstatt 1541. 4.

Collectio Basileæ prodiit, in qua AGRICOLÆ (puto JOHANNIS) epistola de variis rebus medicis, GALENUS de inæquali intemperie cum commentariis J. AGRICOLÆ & emendatione in præcipuos auctores simplicium medicamentorum & in scholia omastiga apologia 1539. 8. GUNZ.

JOACHIMI CAMERARII, senioris, viri doctissimi, l. de theriacis & mithridatis cum GALENI libellis ejusdem argumenti Noriberg. 1534. 8.

EJ. vietus & cultus ratio quatuor in singulos menses versibus expositi. Cum schola salernitana Antwerp. 1562. 16. LIND. Francof. 1582. 8. *

EJ. narratio de HELIO EOBANO HESSO Lips. 1696. 8. GUNZ. vide p. 511.

GEORGII BERSMANNI Alcon s. querela de obitu JOACHIMI CAMERARII Lips. 1574. 4. GUNZ.

DOMIN. BURGAUER ob das Podagra möglich zu curiren, oder nicht Strasburg 1534. 4. 1558. 8. TREW.

Schola Apicana POLYONYMI SYNGRAPHEI ex optimis auctoribus constructa Francof. 1534. 8. FALC.

ANTONII GOLFREDI, Condriaci, in l. novæ Academie Etruscorum apologia cum SYMPHORIANI nonnullis Lion 1534. *. Ironia. Acriter in Arabes & eorum medicamenta. Helleboro ne utanur monet.

MICHAEL (C. de V.) JOHANN PASCHALIS, Sueffanus, de morbo quodam composito, qui vulgo apud nos gallicus appellatur Neapoli 1534. 4. ASTR. & in collectione LUISINI. Summum mali remedium esse hydrargyrum in saliva extinctum, post aptas digestiones. In fene debili se longo usu & interpolato copiam hydrargyri compensasse, quo coactus sit subinde abstinere: Curatio per sudorem alia;

alia, absque argento vivo, homine in dolium desidente, qui recipit vaporem marcasitæ, cui infusum acetum: huic curationi plurimum tribuit, Guaiaco minimum. Salivationem inunctionem mercurialem sequi, tamquam rem non perpetuam.

THOMAS ELYOT, *castle of health*. Lion 1534. 12. OSB. 1539. 4. 1541. 12. AMES. & alias.

A much profitable treatise against the pestilence, translated by Th. PAYNER
Lond. 1534. 12. AMES., nescio, quo auctore.

JAC. GINGER *consilium de pestis regimine præservatione & cura Aug.* Vind.
1534. 8. LIND.

§. CCL. VALERIUS CORDUS.

Hafsius, Simmeshusæ natus, EURICII filius; præcocis ingenii & indefessi laboris vir, qui, si fata sivissent, medicam materiam, quam sibi illustrandam sumferat, procul dubio per omnes suas partes auxisset, animalia, plantas & mineras: sed eum, cum per æstivos soles in Italia plantas legeret, morbus acutus Romæ abripuit.

Post mortem viri eximii cum GESNERI l. *de rebus fossilibus* prodiit CORDI libellus *de halosantho, s. flore salis*, quod nomen spermati ceti imposuit eo ævo parum noto. Ejus notas & vires medicatas tradit, quales tunc innotuerant.

EJ. *Dispensatorium pharmacorum omnium* Nurnberg. 1525. 8. LIND. Paris. Tubing. absque anno WILLER 1548. 12. Venet. 1556. 12. TR. Lion 1561. 12. TR. 1680. 16. Lion 1579. 16. 1600. 12. LIND. 1621. 16. 1651. 16. Antwerp. 1560. 16. hic cum PETRI COUDENBERG notis; & alias sp̄epissime recusum (a). Continet primum composita medicamenta eorumque vires medicatas: PETRUS COUDENBERGIUS in *scholiis simplicia medicamenta exposuit*. Deinde libellus hicredit, quem GESNERUS cum CORDI *adnotationibus* in DIOSCORIDEM Argentor. 1561. fol. *. ediderat, in quo noster agit de natura purgantium medicamentorum & de oleorum destillatione, cum encheiresibus, & fusius de præparatione olei vitrioli &c.

Adjecerunt, in posterioribus certe editionibus, varios alios libellos, JACOBI SVLVII *de delectu, compositione & duratione simplicium*, & de adulterationibus eorum cognoscendis: denique de succedaneis. MATTHIE de LOBEL *diarium pharmacorum parandorum*. Tunc *purgantia medicamenta composita, succedanea*. Porro RONDELETII tr. *de theriaca*. Formulas nuperiorum post CORDUM inventorum & selectorum medicamentorum, & FRANCISCI DISSALDEI pharmaceuticalia biblia: denique FRANCISCI JOEL *medendi methodum*.

Lego

(a) Conf. B. Bot. I. p. 282.

Lego le guide des apothicaires par VALERE CORDUS Lyon 1572. 16. RAST.
& Leidsmann in medycynen Amsterdam 1662. 8. SARRY.

Porro collegium medicum Noribergense dispensatorium CORDI recensuit, & novis compositionibus auxit; senatus vero ejus civitatis sua auctoritate sanxit, ut perennis pharmacopœorum norma esset. COUDENBERGII *scholia* IDEM retinuerunt, tum fragmenta etiam SYLVII. Haec editiones sunt Norib. 1592. fol. 1612. fol.* 1666. fol.

L. de artificiois extractionibus, de destillatione oleorum, de destillatione olei chalcanthi prodierunt C. GESNERO edente Argent. 1561. fol. *. Redeunt in editione 1651. 16.

Epistola ad ANDREAM AURIFABRUM de trochiscorum viperinorum adulteratione exstat cum SCHOLZII collectione Francof. 1598. fol. &c.

Vitam viri dedit HIERONYMUS SCHREIBER, excusam Argentor. 1563. fol.* cum annotationum libro V.

§. CCLI. ANNI 1535.

Collectio Veneta I., in qua libelli N. LEONICENI, ULRICI ab HUTTEN, L. PHRISII, JOHANNIS ALMENAR, ANGELI BOLOGNINI, & P. ANDREÆ MATTHIOLEI recuduntur Venet. 1535. 8. ASTR.

Inter eos libellus est MATTHIOLI, ab ipso auctore citatus (a), anno postquam L. PHRISII opusculum est editum, nempe 1531. (b) viri opus, inter botanicos celebrati. Morbum gallicum secundum quatuor præcipua hominum temperamenta distinguit, cuique curationem propriam opponit: ita ut inunctiones mercuriales nunquam omittat. Guaiacum imbelli videri auxilium. Laudat tamen etiam ad hoc malum, adque alios etiam morbos, pestem ipsam, & melancholię pro dæmoniaca habitam, mercurium præcipitatum rubrum, & spiritum sulfuris per campanam. Ex osse cruris hominis sæpius inunctionem passi hydrargyrum manasse. Ut hominem sanaverit, cui caries ossis medullam corruperat; igne admoto & unguento mercuriali.

IDEA in magno, ad DIOSCORIDIS ductum, opere, memorabilia experimenta recenset, de venenis variis reis hominibus Romæ & Pragæ exhibitis, de que eorum venenorū felici curatione. Vim napelli lapide bezoar superatam esse; arsenicum vi pulveris cujusdam arcani. Sic plurima alia a Cl. viro adhibita huic faciunt ad venenorū & medicamentorum naturam pertinentia.

In Epistolis, quarum libri III. Pragæ 1561. fol. * prodierunt, plurima sunt argumenti practici. Utique vomicam per urinas depurari posse, viam eo ducere per venam sine pari. Guaiaci decoctum valde calefacere, biliosis non conferre.

De

(a) Epift p. 46.

(b) Conf. T. I. p. 504.

De causa morbillorum, num in menstruo sanguine sit. Adversus quartanam enim compositio, quæ helleborum recipit. De emplastro albo DAMOCRATIS & de tryphera. Sagittæ helleboro albo venenatæ: adversus earum virus mala cotonea valere. In morbis diuturnis per multos dies medicamenta alvum ducentia continuari posse. Non debere armenii lapidis scrupulum lactenti puerο propinari. Argentum vivum adversus vermes tuto sumi. Lapidès in hepate, in felle humano bubuloque visi. Ratio præparandæ accurate theriacæ. Variarum compositionum ingredientia. Mithridatii præparatio. Noxæ a veneris abstinentia diuturna.

Ej. *consilia aliqua sunt in SCHULZIANIS.* Polypharmacus fuit.

GUNDISALVUS FERNANDEZ, s. GONSALO HERNANDEZ, vir militaris, in civitate S. MARIE Americæ vixit, ejus oppidi rector, & in civitate Dominicæ. Confirmavit ex insula hujus nominis morbum inquilinum cum secundo COLONI itinere in Europam advectum fuisse, perque milites GUNDISALVI FERNANDI (*el grande capitaneo*) disseminatam.

Diximus de ejus *summario de la historia general y natural de las Indias occidentales* Venet. 1525. 4. * recusa cum RAMUSIO, in Tomo III. Venet. 1556. fol. *

Alterum majus opus fuit, *la historia general y natural de las Indias occidentales* Toled. 1526. fol. Guaiaci arborem describit & lignum sanctum. Duo fragmenta eo facientia recusa exstant in collectione LUISINI. Proprium libellum, *dos traducciones del palo de Guaiaco y del palo santo*, NICOLAO ANTONIO dictos, ASTRUCIUS non putat unquam prodiisse. Ipsum lego GUNDISALVUM, morbo gallico adfectum, ut curaretur Indiam petiisse, & Guaiaci ope integre restitutum in Europam reversum esse.

ALEXANDER TRAJANUS PETRONIUS, archiater pontificius.

Ej. sunt *Proposita s. Aphorismi medicinales* 149. Venet. 1535. 8. GESNER.

Ej. *de morbo Gallico* libri VII. & in collectione ALUISII LUISINI. Morbum ipsum ortum a. 1493. anno vero 1530. petechias primum animadversas fuisse. Gallicum morbum nuper mitiorem factum esse, & ex contagione gigni. Præter guaiaci usum, etiam Sarsaparillam & Chinæ decoctum recenset. Perinde hydrargo hunc morbum sanari, sed cum magnis malis; in solo tamen hydrargo spem superesse, quando priora auxilia non sufficiunt. Suffimenta in malo inveterato admitienda. Pilulas, candelas medicatas & alia recenset, non ita ut probet. Nullius facit FRENDIUS.

Ej. *de victu Romanorum & de sanitate tuenda libri V.* acc. L. *de alvo sine medicamentis mollienda* Rom. 1581. fol. *. vel 1582. fol. ut lego, & 1691. f. nam uterque annus reperitur. Italice *del vitto de i Romani e di conservar la sanità &* l. II. *del mantenir il ventre molle senza medicine* Rom. 1692. SMITH. Integrum de ratione vivendi, deque qualitatibus omnium alimentorum syltema, cuius ex-

Tom. II.

C

gua

qua pars Romanos proprius tangit. Non debere matutinis horis vulnera deligari, quod aer siccior sit: siccum & calidam aëstatem magis noxiā esse, quam humidam & frigidorem. Cum a. 1577. septentrionales venti noctu spirarent, interdiu australes, salubris fuit annus. Aquæ Romanæ puteales eodem tempore turbidae sunt, quo Tiberinæ, quas ipsas noster excusat. De acidulis Romanis. Morbi cuti proprii, & Capilepium, a sanguine in caput congesto, naribus siccis. De languore, qui morbus est hypochondriacus. Qui aëstate Neapolin petunt, eos fere perire ob aëstum, neque tamen interire, si lente iter fecerint. Ambulacionem matutinam alvum mollire.

JACOBI ALLAXINI mediceæ disceptationes, quibus recentiorum & Arabum per multi errores ad veterum disciplinam expenduntur Parif. 1535. 8. Houss.

MATTHÆI VICECOMITEIS, Mediolanensis, regimen adversus pestem Venet. 1535. 8. LIND.

J. BAPTISTÆ GONFALONERII, Veronensis, de vini natura ejusque alendi & medendi facultate disquisitio Venet. 1535. 8. FALC. Basil. 1535. 8. *. In uno vino calorem esse & frigus, & humidum & siccum.

ALEXANDRI de VICENTINIS de foco putridarum febrium continuarum apologia pro GALENO Venet. 1535. 4. RIV. LINDENIUS annum facit 1635. qui error, ut puto, typographicus est.

GEORGII COLLIMITHII artificium de applicatione astrologiae ad medicinam, de convenientia eorumdem, de ratione dierum criticorum, de diebus criticis investigandis ex figura cœli: de administratione pharmacorum & phlebotomiae: Canones postremi Argentor. 1535. 8. L.

NARCISSI SOLANI concordia Barcinoñensium medicorum & pharmacopolarum Barcinone 1535. ut lego & 1543.

MARIANUS SANCTUS de putredine Venet. 1535. 8. L.

EJ. de ardore urine, & difficultate mejendi Venet. 1558. 8. L.

EJ. digressio de putredine super Fen tertium QUARTI AVICENNÆ ad verbum exscripta 8. TR.

Officio di Ricette Venet. 1535. 8. RAST.

S. CCLII. HIERONYMUS CARDANUS.

Vel Castilioneus, ut in primis scriptis suis se dixit, nothus, medicus, mathematicus, astrologus, polyhistor & polygraphus, vir mirifici ingenii, ad inveniendum in difficillimis mathematicis questionibus idoneus, sed instabilis & irquietus, bis de catalogo medicorum patriorum rejectus, inque suis annotationibus non semper cautus, vanus idem & περιαυτολογος, aliquandiu Bononiæ supra ordinem professor fuit. Scripsit adeo rapide, ut librum de medicamentis simplicibus intra 15. diem absolverit.

EJ.

Ejus de malo recentiorum medicorum medendi usu. Ejus i. de simplicitate medicamentorum noxiis Venet. 1536. 8. * 1545. 8. LIND. Parif. 1565. 8. Animosus juvenis multa medicis sui ævi objicit. Nimis liberaliter carnem & vinum ægrotis indulgere. Pisces recte carnis præfert. Pharmacopolis frequentes qui pro quo substitutiones exprobrat. Aquas stillatias universas, & purgantia composita medicamenta, vulgo benedictas, rejicit. Venam in pleuritide secat e directo lateris affecti. Petechias a morbillis recte separat. Aloen tamen ventriculo nocere. Non debere alvum soldanella cieri. Phthisis nunquam sanari. Arteriotomen non bene a medicis derelictam esse. Altero libello ostendit, simplicia medicamenta purgantia nocere posse, & recte per artem componi, ut corrificantur.

Ejusd. contradicentium medicorum libri II. Lion 1548. 4. Parif. 1565. 8. * Marburg 1607. 8. Spissum opus. ARISTOTELIS & GALENI, vel GALENI & ARABUM, aut GALENI & ARABUM varia loca proponit, expendit, pro altera parte decidit, saepe contra GALENUM, saepe ut ARISTOTELI, ut ipsis etiam Arabibus faveat. Utilitatem aliquam adnotaciones addunt, sed ex ipse tamen alias superstitiones sunt & eo fine congettæ, ut credas fieri, quæ fieri nunquam putasse. Ex tertiana febre esse, qui perierint. Historia thermarum Italæ. De venenis, potissimum longis, tractatio.

Acc. ejus libellus de Sarsaparilla. Plus valere ad luem venereum quam Cynam. Decocti uncias duodecim in dies sumi debere. Historia mali epidemicus funesti anni 1545, febris malignæ cum nausea & ventriculi inflammatione. In libello de Cina; ut ad luem gallicam adhiberi debeat. Impinguare: sua vi, non per strictum vitæ genus morbum superare. Phthisicos se plusculos curasse, neque necesse esse china uti. Iste de Cina & Sarsaparilla liber prodiit etiam Antwerp. 1564. 8. *

Ej. libri de subtilitate XXI. Noriberg. 1550. fol. hic primum, deinde Parif. 1551. f. MAITT. 1553. 1554. fol. LIND. Lion 1551. 8. TR. 1553 1554. 1559. fol. 1580. 8. Basil. 1560. fol. *. 1582. 8. SARRY VICAT. 1611. f. 1654. 4. SARRY. Sed dedicatio est anni 1552.

Germanice Basil. 1559. fol. & compendium auctore PANTALEONE 1554. f. TREW. 1591. f. B. Tig. 1593. f. 1597. f.

Gallice vertente RICHARDO le BLANC Parif. 1556. 8. NAUDE. 1584. 8. * Mala versio.

Magna rerum varietas & miscella materies, ut cum cautione qui legerit, non pauca lectu digna, multa etiam suspecta & vana sit offensurus. L. I. aquam plantaginis magis quam aquam lactucæ refrigerare. Calculum vesicæ parietaria herba in aquam arte mutata confringi. Post plurimos ventriculi dolores, calculum ovi mole in eo viscere esse repertum. L. V. in feminæ cephalæ affectæ, & ante biennium mortuæ, calvaria hydrargyri duas uncias repertas esse. In L. VI. narrat Mediolani fuisse, qui fusfo plumbo manus lavaret. L. IX. a scorpione

pione alato prope Patavium percussus CARDANUS nihil mali passus est. L. X. cum rabiens lupus multos homines momordisset, perierunt omnes, præter unicum, quem bestia multis vulneribus pene laceraverat. L. XI. vitiliginem facile ab equis in homines transire, & veterinarios medicos inficere. L. XI. qui 20. & 30. dierum inediam tolerarint. L. XII. leprosos balneo primogeniti filii nuper partu editi se teste convalluisse. Subito mortua femina, quæ planctu in gravi infortunio abstinuerat. L. XVIII. oleum populeum temporibus inunctum grata ciere somnia. Multa vanissima specifica. Se per insomnia hoc totum opus prævidisse. L. XIX. morbus magice curatus.

In editione 1560, adjecta est *actio prima in calumniatorem*, nempe SCALIGERUM, qui contra hoc de subtilitate opus scripserat.

EJ. *de rerum varietate* L. XVII. Basil. 1557. f. * &c. *Physica pleraque*: *huc tamen faciunt in L. VIII. de homine varia. Ecstasis CARDANO familiaris. Capitis dolor periodicus matutinus. Mirificum lotii profluvium. Lapis in jecore humano visus. Lues aliquæ armentorum. Pestis: eam præfigiri a pane citissime mucore contrahente. Reliqua vanissima omitto.*

Opuscula artem medicam exercentibus utilissima. De cyna radice s. de decoctis. Consilium pro principe difficultate spirandi laborante. Consilium pro fluxu sanguinis coercendo. Consilium pro lepram paciente. Medicina encomium. Actio in calumnatorem librorum de subtilitate Basil. 1559. fol. *. Valde laudat aquæ usum. Lixivio caput lavare, deinde frigidam superfundere jubet, id sibi felicissime succedere. Scotos, nam Scotiam adiverat, frigidae omni mane se immergere, deinde cursu se exercere, quoad incalescant. Aquæ uberrimo potu CARDANI patrem sanatum esse, cum auripigmentum bibisset. Noster sola aqua ter febrem ardentem curavit; eam aquam sursum & deorsum purgare: in febre pestilenti & hectica sumnum esse remedium. Aether CARDANI est spiritus vini, qui septies cohobatus sit, ut pene æque acris reddatur, ac quidem aqua separatoria: eum ætherem ad vitam longam facere. *De china radice* l. dictus est.

Consilia nihil habent memorabile. Unguentum ad scabiem describit, quo se ipsum, nulla servata victus ratione, curavit; id sulfure fit cum tithymalo in unguentum trito.

In *Encomio medicinae* divitias & honores extollit, quos aliqui medici sint consecuti, tum felices curationes in morbis difficillimis, & quos adstantes dæmoniis tribuerant. Recusum est Rotterdam 1644. 8. 1665. 8. LIND. cum aliis *Elogiis*.

Responso ad SCALIGERUM, aspera, ambitiosi hominis, qui ab alio perinde ambitioso homine de throno detrudebatur. Aliqua fatetur a se errata esse, eaque se correcturum.

Memorabilia pauca. Platanos se Edinburgi vidisse. Mirifica historia CARDANI, qui in utero materno abortivi pharmaci usu pene enectus, partu diffcili editus, gravissimus cum morbis sit conflictatus.

De cyna radice multo plenius: huic radici vires tribuit quam piperis majoris. Unciam unicam (tres denum uncias in morbo inexpugnabili) cum quindecim aquæ libris coquit in vase clauso, ad unius tertiae partis consumtionem.

Somniorum Synesiorum omnis generis insomnia explicata libri IV. L. de libris propriis. De curationibus & prædictionibus admirandis. Actio in THESSALICUM medium. De secretis; de gemmis & coloribus Basil. 1562. 4. 1584. 4. LIND.

EJUSD. in septem aphorismorum Hippocratis particulas commentaria. EJ. de venenorū differentiis, viribus & præsidii, præsertim de pestis generibus omnibus, præservatione & cura. Acc. de providentia temporum Basil. 1564. fol. B. B. Patavii 1653. 4. *. In senio hæc scripsit, cum coactus de patria deceperisset, amissa etiam cathedra. Fusa in GALENUM disputatio, quem grammaticum vocat, cuius schemata mathematica valde spernit, & HIPPOCRATEM fere ubique aliter interpretatur, multus in astronomicis, & in astrologiam pronus. Adnotaciones tamen aliquas pathologicas & clinicas passim adsperrgit. Vermes planos vedit 23. & 28. cubitorum longitudine. Calculum, qui per incisionem educere tentant, falli posse, etiam quando strepitum adliss lapilli se percepisse putant, & sectionem in hominibus molitos esse, quibus nullus esset calculus. Pueris in vesica calculum nasci, senibus in rene. Invectiva in caldaria Germaniæ. Quæ femina utero dum gerit acuto morbo laborat, ea fere perit. LEONICENUM HIPPOCRATEM male vertisse, quem non intellexerit, GALENO tamen suo merito præferri. Hujus commentarii in aphorismos, dissectiones, de pulsu l. esse furta, de dissectionibus VESALIUM ostendisse.

L. de providentia &c. Magistratus jussu scriptus; De epidemicō morbo pulmonis scribit, qui multos mortales interemerit, non tamen ut in abscessum verteretur. Ab intemperie aeris malum natum esse, cum æstatem fervidam autumnus pluvius exceperisset. Pus fuisse in vinculo, quod jecur ad costas necrit, non bonum: alii asperæ arteriæ ramos faniei lacti similis plenos habebant, alii pulmonem ipsum fanie plenum, quæ visceris partem eroderat.

Libri III. de venenis toti pene versantur in illis veterum classificationibus, cum perpaucis propriis adnotationibus. Essentiam primum veneni classisque considerat, & pestem ad venena refert. L. II. signa venenorū. L. III. curationes aliquas, etiam suas recenset. Vana multa. Lacte familiam curavit, quæ venenum devoraverat, & quam medici peste putabant laborare. Bolum Armeniam morbi lateralis specificum esse remedium, smaragdum pestis.

Ars curandi parva, quæ est absolutissima medendi methodus Basil. 1566. 8. 2. vol. B. B. In I. Tomo ipsa est *ars curandi*.

Consilium jam dictum pro peste; aliud pro difficultate spirandi, aliud pro ventriculi dolore & dispositione ad morbum gallicum, aliud ad surditatem, ad sanguinis fluxum, ad lepram. Medicine encomium, & podagra, & apologia ad A. CAMUTIUM.

T. II. præter philosophica de aqua aethere & cyna s. de decoctis. *Ars curandi*

est compendium, in quo noster saepissime GALENUM corrigit. Generalia. Pulsus. Pilsum suum, cum annos natus sit 58. habere exiguum dilatationis a contractione discrimen. Alia signa. Indicatio. Male in capitis vulneribus cranium terebrari, male acetum rosaceum & oleum imponi; gummi elemi ea vulnera debere curari. Superstitiosus homo morbum mirabilem smaragdi pulvere ait superatum esse, sed plumas ambustas plus hic effecile eradas. Hæmoptoe 34. venæ sectionibus sanata. Morbi ex ordine. Febris. Buboni pestilenti cucurbitulas cum scarificatione bene adhiberi. Hemitritæus spurius facile sanabilis. HIPPOCRATIS libri veri & spurii in classes distributi. Se inquit accurate morborum eventa præfigire, per exempla. Incisio post magnum pulmonis morbum: pulmo totus sanguine nigerrimo & sanie redundabat, absque vera suppuratione. Consilium pro difficultate spirandi Edinburgi datum, integer liber. Aliud paulo brevius: tertium pro morbi gallici reliquiis, quartum pro surditate, quintum pro fluxu sanguineo coercendo. Sextum pro lepra. Encomium podagræ jocosum. *Apologia ad ANDREAM CAMTIUM* est refutatio viri, qui a CARDANO diffenserat. *De cynæ radice* liber nunc fusior. *De causis, signis ad locis morborum* L. I. Hæc collectio prodiit Bonou. 1569. 8. TREW. Basil. 1583. 8. TR.

In HIPPOCRATIS *Coi prognostica atque in GALENTI prognosticorum expositionem commentarii absolutissimi.* In II. HIPPOCRATIS de septimestri & octimestri partu, & in GAL. commentarios CARDANI commentarii. *Consilia septem* Basil. 1568 fol. B. B. Dedicatio est anni 1566. Senilis sermocinatio, tantum ut GALENUM ubique acriter exagit. Sparæ aliquæ annotationes, ut ulcus vesicæ per secessum pus fundens, eventu funesto. Ex ira pulsus inæqualis, ut deficeret tertius, & demum alter pulsus, nullo malo eventu, quod morbi genus ipse passus sum. Qui cum pulsu maxime inæquali ad nonagesimum annum vixerit. Consilia de seculi more longa, & per omne auxiliorum genus diffusa. Remedia saepe nullius momenti, saphiri, smaragdi, auri, cum lapide lazuli misti &c.

EJUS in HIPPOCRATIS de aere aquis & locis commentarios, opus in 108. lectiones divisum. Acc. oratio altera ad THESSALICUM medicum: *Actio ad Cardinalem ALCIATUM, de medicorum infirmitate, & occidendi hominis licentia variisque erroribus.* *Consilia tria* Basil. 1570. fol. B. B. Ad HIPPOCRATIS l. multa physica, etiam mathematica. De constitutionibus epidemicis. Cum post sicciam hiemem ver pluviosum successisset, febres pestilentes, per imbres copiosos cum borealibus ventis conjunctos, sub caniculam apparuisse. Cum febribus epidemicis infectorum ranarum &c. abundantiam fere conjungi. In oratione ad ALCIATUM aspere in medicos sui ævi invehitur. Medicos valde carpit, qui alieno loco, nempe e diverso latere, venam secabant.

Vitam suam a. 1554., annos nunc natus 75. descripsit. Laudes & vituperia pariter de se ipso effutivit, tantum ut se singularem hominem esse vinceret; curationes suas felices bene multas narrat, etiam phthiseos. Librorum catalogus, quorum multi tantum adfecti. Tres de suis operibus libellos noster scripsit, quorum ultimus fusior.

EJ.

EJ. opus novum de sanitate tuenda ac vita producenda a RODOLPHO SYLVESTRIO Bononiensi nuper in lucem editum Rom. 1580. fol. Basil. 1582. fol. *. A morte viri editum opus, quæ cedit in a. 1575. Multæ peculiares adnotaciones, sed casu natæ, neque satis firmæ, ut tuto possis confidere. In GALENUM frequenter invenitur. Opus plenum totum ambitum tituli fuscum amplectitur. L. I. Generalia. Causæ mortis, exercitia, balnea, res non naturales. Cibis in genere, sapor, coctio, cruditas. Nævos ab imaginatione materna ortos & admittit, & eorum rationem reddit. Exempla noxæ a vita nimis sedentaria accidentis. In omni semine oleum habitare. Qui quotidie abs que magna noxa vomuerit. Pisces coctu duriores reddi. Pinguia nimis laudat. MESVEN ob nimium aloës usum ante diem interiisse.

L. II. panis, farina, legumina, olea, condimenta, radices, fructus. Chondrum fieri ex zea disperma, alicam ex monosperma, quæ etiam nunc in Italia seratur. Sonchum laudat. Radices coctu difficiles esse. Genuenses papavere cibos condire, Hispanos coriandro; neutrum ergo semen venenum habere. PAULUM II. pontificem a comedis melonibus apoplexia esse interrexit, BORROMÆUM antistitem ex fungorum esu. Varia de cibis nimia & vana.

L. III. De carnis per singula. Pisces non esse viviparos nisi magnos. Pisces sollicita, aromata, caryophylli, somnus, vigilia, res venerea, animi affectus.

L. IV. cura senum, minutissime, ut etiam brachierium ad hernias depingat. Causam mortis raro esse in ventriculo. ALOYSII CORNARII celebre exemplum, & aliorum senum. FREDERICUM Imp. elixiro quodam ætatem ad annum 95. prostrasse. Testudinum jure se utiliter uti. Herniosos, quibus alvus subpressa fuerit, fere perire, etiam si eam aperueris. MICHAELI ANGELI medicamento calcum, quem in vesica alebat, in areculas comminuisse. In MATTHIOLUM, chamæleontis succum veneno carere. Unguentis multum, etiam in tæbe, tribuit.

EJ. de causis signis & locis morborum L. I. Basil. 1582. 8.

Aliud opus posthumum THEONNOSTOS de vita producenda & incolumitate servanda dialogus, opera FABRICII CORNARII Tiburtini Rom. 1617. 4. editum est. In oper. omn. T. II. Strictæ vitæ rationis utilitas. Exemplum ALOYSII CORNARII, & adfine aliud GABRIELIS PANIGAROLÆ. Cibum potus debere esse sesquialterum: nam de victu senili potissimum querit. M. CURTIUM CLEMENTI VII. mortis fuisse causam, cum uberioris cœnare juberet, qui prius uberioris prandebat. Olera in jure testudinum cocta laudat. Felicissima mors DUGNANI, centesimum & quintum annum degentis. Tota cibi ratio. Cibi utiles, hos interlimaces.

EJ. opuscula medica senilia Lyon 1638. 8. *. Ex M. S. Bibliothecæ Romanæ, in qua multi codices manu CARDANI scripti contineantur.

I. *De dentibus*: fere ad curationem, superstitione neque hic noster purus est; certo digito dentem, etiam levissime, tactum, dolore vult liberari. II. *De rationali curandi ratione* I. II. *Theoria revulsionis & derivationis*, & de venæ sectionis efficacia singularis opinio. L. III. *De medicamentorum facultatibus multa generalia & vaga*. *Cathartica seorsim*: non exspectares in ea classe camphoram, rorem marinum, carnem erinacei, lapides pretiosos, jus Galli. IV. *de morbo regio*, aliquanto melius. Ab hepatis & a lienis etiam obstructione nasci, & a calculo. Insignes suas in hydrope curationes citat.

L. *de vita propria ex Bibliotheca NAUDEI*, cum libro de præceptis ad filios Paris. 1643. 8. Amsterd. 1634. 12. 1654. 12. BAR. Goudæ. 1634. 12.

EJ. & de libris propriis Lion 1557. B. BUN.

EJ. *opera omnia in decem tomos digesta Rothomagi* 1663. fol. 10. vol. B. Bern. curante CAROLO SPON. Præfatio est GABRIELIS NAUDE. Auctorem parum fami cerebri fuisse fatetur, aleatorem, litigatorem, moechum, & quod in scriptore magis culposum, mendacem, ut ex genio adpareat, quem sibi modo tribuit, modo aliquem fuisse negat. *De SCALIGERO* tamen triumphasse. Absurdus & imperfectus operum CARDANI catalogus.

In his operibus primum hic prodit I. *de aceti natura*. In T. VI. *contradiccentium medicinalium VIII. posteriores*; sapor horum librorum idem est, qui duorum primorum. Multa GALENI refutatio. Plurimum theoriæ & ratiocinii.

In T. IX. *confilia* bene multa anecdota.

Librorum, qui dicti sunt opuscula semilia, *Quintus de arthritide & podagra*. Gonagram suam describit, quam pausus est septuagenarius cum esset; unguento adstringente usus celeriter morbum superavit. Mel a succo limonum colliquari. Vivendi ratio.

Examen XL. egrorum Hippocratis in Epidemicis, nunc quidem non primum prodiit, non vero satis novi, quando primum.

In T. X. plurima nova sunt. Primum in GALENI ad L. Hippocratis *de viectu in acutis commentarios adnotationes*. Satis inanes.

Commentarius I. II. III. in librum I. Epidemicorum HIPPOCR. Multa in GALENUM. Salsam destillationem putrida deteriorem esse. Se ea adfectum, ne tabefieret, se fervasse eduliis insipidis & tenuis substantiæ. Morbum adtonitum non sequi humiditatem, nam in sicco Florentiae aere frequentiorem esse, quam Mediolani.

In L. II. *Epidemicorum commentarius* I. II.

Tractatus de Epilepsia. Vedit ab absidente in caput vapore nasci. Cæterum nihil quod satisfaciat.

Tr. *de apoplexia*.

In

In *paralipomenis* L. I. *An pestis ex mundi constitutione sequatur.* Ex peste bubula bestias non laborare, neque homines a lue bovilla. Ranas impositas in peste a. 1541. saluti fuisse. L. II. narrat ex *Georgii* euidem AGRICOLÆ dialectica, surdum & mutum doctum fuisse literas; tum portenta narrat, quæ sibi acciderint credulo. L. VII. Lapis prædurus in pulmone hominis. Mors ex duplice tertiana. Febris epidemica cum lateris dolore: fætidus humor a morte per os erumpebat. Durum quasi os per alvum hominis melancholici excretum. L. XV. de nonnullis claris Philosophis, inter eos de GALENO, cum scriptorum serie. L. XVI. acre de GALENO judicium.

EJ. *Encomium Podagræ* jam recensuimus, jocosum libellum: Hunc morbum aliorum morborum facere vacationem.

Epistola de oxymelle in Pleuritide est inter T. DUNI epistolæ.

Metoposcopia cura MARTINI de LAURENDIERE prodiit Paris. 1658. fol.

§. CCLIII. ANTONIUS MUSA BRASSAVOLUS.

Ferrariensis, clinicus, felix in curandis morbis (a), MANARDI discipulus & LEONICENI,

EJ. *Examen omnium simplicium, quorum usus est in publicis officinis* Rom. 1536. fol. LIND. Lion 1537. 8. *. Venet. 1538. 8. SEG. 1545. ID. Lion 1544. 8. * 1556. 8. *. Errores MANARDI & Arabistarum, quos noster refutat, & MESVEN sepe tuetur. Vires plantarum nonnunquam propriis experimentis superstruit: de industria etiam venenorum efficaciam exploravit. Ex posteriori parte operis aliqua exempla decerpam. Mannam ex Oriente etiamnum advenire, se tamen Calabrinam præfere. Liquida manna valde efficax. Succo cucumeris sylvestris oculos adspersos inflammatos esse, & in magnum dis- crimen venisse. Scammoneum ad drachmam exhibitum nullas aquas eduxisse. Opopanacis plantam in Mutinensem montibus nasci. Sandaracham utique sulfur olere contra AGRICOLAM (GEORGIVM, non RUDOLPHUM, ut noster scribit). Gummi succino simile se in pinetis Ravennatum vidisse. Cartilaginem crucis fere forma bis se in corde cervi inciso reperisse. Inflammatus pyrites bubones veneros inguinum sepe discutere, Argentum (vivum) sublimatum olim in celebri usu adversus luem venereum fuisse (adeo redeunt, quæ pridem erant inventa): nunc suo ævo crudum substitui. Experimento facto, lyncis mire fætentem urinam nunquam in lapidem concrescere. Mumiam asphaltum merum esse, absque aloe. Oleum montis Zibii prope Mutinam scaturiens. Vitrioli fumo, dum oleum inde stillabat, omnes in horto arbores occisæ. Veram bolum Armenam sicca & pallidæ calci similem esse, & in pulverem teri: eam se vidisse. Terebinthinam vestigia variolarum non delere.

EJ. *de bona valetudine conservanda instruatio* Nurnberg. 1538. 4. Sic lego.

(a) AMAT. p. 293.

EJ. in octo libros aphorismorum HIPPOCRATIS & GALENI commentaria & adnotaciones Basil. 1541. fol. fusissime.

EJ. in libros de ratione victus in morbis acutis HIPPOCRATIS & GALENI commentaria & adnotaciones Basil. 1541. fol. LIND.

EJ. examen omnium syrporum, quorum publicus usus est, prodiit Venet. 1545. 8. Lion 1540. 8.*. Non omnes syrpos recenset, aliquos tamen, & simplicia, quæ eos ingrediuntur medicamenta. Sericum de confectione Kermes repudiat, quod alumen ejus tinturam ingrediatur.

EJ. examen omnium catapotorum vel pillularum, quarum apud pharmacopolas usus est Basil. 1543. 4. TR. Lion 1546. 16. LIND. 1549. 12. RIV. 1556. 16. LIND.

EJ. examen omnium electuariorum, pulverum & confectionum catharticarum, quarum in officinis usus est Venet. 1548. 8. TR. Lion 1549. 12.

EJ. examen omnium trochiscorum, ceratorum, emplastrorum, cataphasmatum & collyriorum, quorum frequens usus est apud FERRARIENSES pharmacopolas Venet. 1551. 8. Lion 1555. 16. LIND.

EJ. examen omnium looch, linetuum, sifuf, i. e. pulverum, aquarium, decoctionum, oleorum, quorum apud Ferrarienses pharmacopolas usus est. Acc. de morbo gallico tractatus Venet. 1553. 8. Lion 1555. 16. BUR. TR. 1561. 12. TR. In posteriori libello innumeratas fere luis gallicæ species facit, per symptomata distinctas. Inter nova symptomata intra vigesimum annum orta (a. 1531.) gonorrhœam numerat & ophthalmiam. Per anum frequenter recipi, neque nisi lascivis gestibus aut per mammae inficere. Cum suffitu quotidie alvum ducit. Sic cum liminentis, ne os exulceretur & fauces. Inunctionem pene certo morbum tollere. Sed neque decoctum Guaiaci ei displicet. Luem per mammae receptam concubentem virum non inficere. In LUISINI collectione reddit.

EJ. responsio ad questiones de ligno Indico ALEXANDRI FONTANÆ. Anno 1525. in Italiam primum advectum esse, se primum Ferrarie adhibuisse, & in aqua decoctum, deinde & in vino. Mite esse auxilium, se sexenni puerο dedisse: senibus & confirmatae ætatis viris cum vino. Ad podagram & alios multos morbos valere. In aqua Aponensi decoctum lignum cachexiam sustulisse. Oleum ut inde paretur.

EJ. de radicis Chinæ usu pariter in coll. LUISINI. Se huic radici non fidere. Cauteria in morbo gallico non conferre, & in mala abire ulcera. Pilulas ex mercurio præcipitato factas neminem sanare. Fusissime de alopecia ex veteribus. Thapsiam cum terebinthina illitam profuisse. Auxilia ad dentium & unguium casum. Gonorrhœam decocto ligni sancti sanari & emollientibus. FREINDIUS BRASSA VOLUM despicit.

EJ. de medicamentis tam simplicibus quam compositis catharticis, que unicuique humori sunt propria Tigur. 1555. 8.*. Lion 1555. 16. LIND. Soldanellam laudat; nasturtium

nasturtium alvum ducere, sed parce. Psyllium tormina civisse, neque alvum duxisse. A porris crudis copiose sumtis, diarrhoea & crudorum porrumbum egestio. A cantharidibus devoratis sanguinis mictus, abscessus ad femora, mors. Flores genistæ alvum ducere, tum florum succum & radicem. Hypercatharsis enormis, ut sanguis & intestinorum ramenta decederent, ab integro colocythidis pomo devorato. Turbith ad drachmam sumtum commode alvum ciere. Sic hermodactylo crudo comedo, qui sapore sit castaneæ, eum nasci in monte Apennino (nonne Colchicum?). Sic & sagapenum alvum ducere. Ita per omnia, quæ non licet recensere, utilis certe auctor, quod eventus sibi ipsi visos recenscat. Elleborum nigrum dudum obsoletum primus ausus est propinare, eoque manicum hominem sanavit. Conf. B. Botan. p. 278.

EJ. *in primum Hippocratis uphorisnum commentarius* Ferrar. 1594. 4. LIND.

EJ. *index perfectissimus in omnes GALENI libros* Venet. 1597. fol.

Vitam ejus dedit HIER. BARUFFALDUS Ferrar. 1704. 4.

§. CCLIV. BENEDICTUS VICTORIUS.

Faventinus, LEONELLI nepos, magnus clinicus, primarius Professor Patavinus, inde Bononiensis.

EJ. *de pleuritide liber ad GALENI & HIPPOCRATIS sensum*. Acc. *Quæstio de tribus doctrinis ordinariis* Venet. 1536. 4.*. Florent. 1551. 8. Pleuritidem esse phlegmonem pleurae, non muscularum intercostalium, neque diaphragmatis inflammationem. Dum materies fluctuat, in pleuritide debere sanguinem mitti ex latere contrario affecti, & in universum lateris dextri pleuritidem requirere sectionem venæ cubiti lateris sinistri.

EJ. *morbi gallici curandi ratio* Basil. 1536. 4.*. in *collectione*, dictata ab auctore JOSEPHO TECTANDRO, qui & edidit. Ad ulcera virgæ adstringentia, plumbæ; ad morbum ipsum sudor varie expressus, balneum. His non sufficientibus, unguentum mercuriale: si neque hoc responderit, guaiacum cum aqua decoctum, quadraginta continuis diebus potum. Libras sex ligni cum sedecim libris aquæ coquit. In majori opere hunc minorem libellum pro spurio renunciat.

EJ. *empirica medicina de curandis morbis totius corporis & febribus, cum exhortatione ad medicum recte sancteque medicari cupientem* Venet. 1550. 8. LIND. 1555. 8.*. Lion 1572. 12. FALC. 1558. 16. Francof. 1598. 8. TR. Liber Julio III. dicatus, omnino empiricus. Morbi recensentur a capite ad pedes; ad eos farrago medicamentorum sœpe vanissimum.

EJ. *liber de morbo gallico* Florent. 1551. 8. LIND. alias a priori; Per oscula lues concepta, ut interim partes genitales nihil paterentur. Urinam subalbidam absque signo coctionis esse signum ejus mali. Concipi absque venere in sanctis moma-

monialibus. Unctionem mercurialem periculi plenam esse, fumigationem etiam deteriorem; tutiorem curationem a guaiaci ligno repeti. Thermas tamen prodeſſe. Inter ſymptomata cancer penis, gonorrhœa, bubo.

EJ. *medicinalia confilia ad varia morborum genera Venet.* 1551. 4. TR. 1554, hic aucta. 1556. 8. auctius FALC. Inter ea eſt consilium de *morbo gallico*. Non vult unctionem mercurialem adhiberi, & guaiaci uſum fuadet.

EJ. *in HIPPOCRATIS prognostica commentarii. Acc. Theorice latitudinum medicina liber ad GALENI saporem in arte medicinali Florent.* 1551. fol. LIND.

EJ. *commentaria in HIPPOCRATIS aphorismos Venet.* 1556. 4. TREW. Paraphraſta.

EJ. *compendium de doſibus medicinae in collectione Patavii* 1556. 8. 1579. 8. *. edita, & Lion 1584. 8. LIND. Perexiguus libellus, in quo aliqua præcepta.

EJ. *practicæ magnæ de morbis curandis ad tyrones tomī duo.* Venet. 1562. fol. *. Francof. 1628. 8. TR. Italice *pratica d'esperienza interprete THOMA TERRA NUOVA Venet.* 1570. 8. TR. Huic operi auctor inmortuus eſt, ut ultra morbos capitisi & pectoris nihil hic reperias. Fusissima ad morem ſeculi ferme cinatio. Balnea & embrochias multum laudat, & multas aquas Italizæ medicatas recenſet. Non vult capitisi verticem embrochæ submitti. Venas poſt aures incidi poſſe, arterias tangi non debere. Ad memoriæ jaeturam & paralysiu m embrochæ. Ad tremorem balnea. Peragraffe ſe Dalmatiam: Ragufæ aquam per plumbeos canales ductam ſapore metallico imbui. Menſes ex pulmone ſe teste fluxiſſe. Nusquam vero expertum clinicum adgnoscas.

§. CCLV. AMATUS LUSITANUS.

Ut ſe amabat dīci, aut J. RODERICUS de CASTELLO ALBO, Ferrarie & alibi medicinam fecit; demum Theſſaloniam ſe contulit, & palam ſe Judæum profefſus eſt. Clinicum ex suis scriptis iuſignem fuifſe putet, verum vanitatis iuſimulatur & mendacii.

EJ. *exegemata in duos priores Dioscoridis libros, jam a.* 1536. 4. Antwerpiae prodierunt, tum in DIOSCORIDIS L. V. *enarrationes Venet.* 1553. 8. LIND. & alias.

Dedit porro medici ſcopi opus, *curationes medicinales*. Earum Centuria I, tum *commentatio de introitu ad agrotantem & crifion tractatio Florentiæ* prodiit 1551. 8. FALC. TR. tum Venet. 1614. (forte 1554.) 12. LIND.

Centuria altera, quæ methodum & canonem propinandi decoctum radicis Chinarum locupletius describit Venet. 1552. 12. GESNER. bibl. Paris. 1554. 12. TR.

Duæ hæ Centuriæ conjunctæ excuſæ ſunt Lion 1580. 12. LIND.

Tertia & quarta ſeorsim in Italia prodiit, & cum prioribus Basil. 1560. fol. ASTR. Rom 1565. 12. TR.

Centuria

Centuria IV. cum l. de introitu medici ad agrotantem, de crisi & diebus decretoris Venet. 1566. 8. TR. Basil. 1556. fol.

Quinta & sexta, in quarum priori agitur etiam de curandis capitibus vulneribus Venet. 1560. 12. TR. 1564. 12. TR.

Septima . . .

Centuriae VII. conjunctæ cum libellis prioribus adjunctis Venet. 1557. 8.
(a) 1563. 12. TREW. LIND. 1566. 8. Lion 1560. 12. 1580. 12. Burdigalæ 1620. 12. *. Barcinoñ. 1628. fol. LIND. Francof. 1686. fol. LIND.

Juvenis per aliquot annos in duobus nosodochiis Salmanticæ chirurgiam exercuerat: adultior medicinam ficerat. GALENUM legerat satis diligenter & Arabes. *Curationum medicarum*, multæ enim sunt chirurgicæ, aliqua hic exempla decerpam. In *Cent. I.* colica aqua frigida curata, sic duplex tertiana. Lumbricorum vomitus sanatus. Pleuritidem curavit vesica imposita, & sanguine detracto, de loco affecto (venam enim fecat loci affecti). Virginem, cui menses subpressi erant, & pustulæ undique erumpabant, vena secta & laxantibus alvum medicamentis sanavit. In pleuritide post diem duodecimum iterato venam secuit, & monet, in eadem sanguinis missione sanguinem & rubrum, & lividum, & demum aqueum de vulnere fluere. In febre continua, cum dolore circa costas spurias, vinum ægro indulxit & carnium usum. Puellæ decennis febris sanguinis libra integra de naribus effusa superata. In angina emplastrum de nido hirundinis laudat. Prægnantem feminam causò laborantem vena incisa, alvo ducta sanavit. Terebinthina ad nucis molem sumta, nephriticum arthritidi conjunctum dolorem sedavit. Cui mercurius sublimatus proprinatus fuerat, ejus vita excitato vomitu servata. Hydrocephalus infantis, muper ut credo partu editi, sanatus. Ex ruta esu de liquia, tremores, alia mala, vomitu moto superata. Decocto radicis Chinæ per 25. dies epoto sanata ischias. Lues venerea per puerum, inde per nutricem late propagata. Carbunculus palpebræ curatus. Cum angina & asperam arteriam obsideret & guttur, ægra sustentata per clysteres nutritios &, demum sanata. Hæc centuria scripta est Anconæ a. 1549. Secunda Romæ 1551. Tertia 1552. Quarta Anconæ 1553. Quinta a. 1556, Sexta 1559. Septima Theſſalonicae eodem anno, aut potius sequente, cum morbos citet anno 1560. adnotatos.

Aliqua decerpsti ex centuria I. Ecce ex septima. Opisthotonus intra mensem sanatus, castoreo fere extus imposito & intus sumto. Convulsio ex nimia venere immedicabilis. Dolor maximus mediaſtini, fotu superatus. Coli dolor opii uſu comprefſus. Carnea excrescentia de ore ventriculi pendens, lethifera. Pus de pectore vomitu rejectum in aqua ſubſidere. Pleuritis abſque missione sanguinis curata. Somnus ſpontaneus gravis in febre ardentissima ſalutaris. Febris eryſipelatodes funesta. Vena in febre acuta puerperæ die septimo, critico, feliciter

D 3

fecta.

(a) Non potest, cum ultima curatio Theſſalonicae a. 1560. scripta sit.

fecta. Carbonum fumo extincti. Icterus subinde gravi cum dolore recurrens, a calculis, ut puto, felleis, nequidquam a medicis curatus. Tertiana in febrem malignam pessimam degenerans. Absinthii infusum in tertiana exquisita recte propinari, contra ALEXANDRUM TRALLIANUM. Uterus inflammatus in ulcus abiit: quod oborto femoris abscessu sanatum est. Locus AVICENNAE arabicus restitutus. Phlegmone recti intestini, & alia mala, ex improviso usu feminis urticæ. Sanguinis quadraginta libræ intra sex dies de naribus manantes. Philonium in pleuritide funesto eventu propinatum. Vena medinensis, Theſſalonicam asportata. Vitiligo Albaras incidentibus & aromaticis medicamentis sanata. In pleuritide, dum menses fluebant, tamen vena saphena incisa, felici eventu. Angina duodecima hora interficiens. Synochus quarto die fanguiue de naribus fluente terminatus. Tertiana syncopalis funesta.

In centuria II. tr. de decocto radicis finarum, a LUISINO recusus est. Decocta guaiaci & farsæ parillæ valere ad superandum morbum venereum: etiam ſmilacem asperam & buxum nostratem. Efficacius omnibus effe decoctum radicis finarum, quo noſter plurimum utebatur. Meliorem ex China advehī, deteriorē ex America. Si ea fruſtra ſint, inungendum hydrargyrum, os vero a foeditate ſervandum interpoſito pilularum uſu. De carunculis exſtrypandis dixi in chirurgicis. LACUNA medicamentum AMATUM reprobat. Se veram rationem curandi ab eo ipſo M. PHILIPPO habere, a quo LACUNA.

§. CCLVI. VARI.

ANTONIUS FUMANELLUS Veronensis. EJ. commentarius de vino & de facultatibus vini deque quorundam quæſitorum diſſolutione Venet. 1536. 4. TREW.

EJ. febrium dignoscendarum & curandarum absolute methodus. Historia & curandi ratio pro urina reddenda difficultate. An mineralis aqua urinæ difficultati conveniat: de balnei ferrati facultatibus ferrique natura. De balneis aquæ simplicis. Basil. 1543. 4. *. Cum febre incredibilis farrago medicamentorum, & de victus ratione, potu omnigeno, herbisque & alimentis longissima tractatio. Sic ad morbum vesicæ überima farrago, & lithontripticorum integra dictionaria, ex antiquis & nuperis collecta.

EJUSDEM opera cum ad tuendam sanitatem, tum ad proſligandos morbos plurimum conuentia Tig. 1557. fol. B. B. Parif. 1592. fol. LIND. In hac collectione eſt, Compendium vite & morum GALENI. Comm. de ſenum ſalubri vieti. De balneis aquæ potabilis. De vini temperatura & facultatibus commentarius. BACCHI ſylva de vitium, uva, vinique facultatibus. Reſponſio ad J. Gonſalvum BARREDAM de vini facultatibus. Epiftola ad Andafum, in qua errata de vini facultatibus corrigitur. Tria propugnacula adverſus afferentes vinum humidum effe. De reſarum & omnium, quæ ex roſis fiunt, facultatibus. De compositione medicamentorum generis cuiuscunq; ad diuersos morbos. De pestis curatione. De lepra & elephante morbo. De rheumate ſ. deſtillatione a capite; de ventriculi adfectibus præter naturam.

De

De capitibus usione in oculorum & pulmonis malis. Ep. de incrementorum corporis humani præternaturali retentione & evacuatione l. De dolore in percepto ardore urinæ & calculo. Consilium adversus sterilitatem. De totius corporis virium imbecillitate, capitibus præcipue, vertigine, renum dolore & calculo. De morbis variis in viis urinariis contingentibus comment. Omisi chirurgica. L. de balneis redeunt in collectione Veneta.

SYLVIO'S ZEPHIRUS, Romanus, medicus JULII III. *de putredine s. de protrahenda &c.* libellum edidit Romæ 1536. 4. MANDOS. contra nonnullos Paviniros.

GUILIELMUS PLANTIUS, Cenomanus, GALENI commentarium in HIPPOCRATIS aphorismos latine reddidit & adnotacionibus illustravit Lion 1536. 8. 1561. 12. LIND.

IDEM libros aphorismorum latinitate donavit, & paraphrasi illustravit Genev. 1595. 12.

Idem FERNELII opera edidit, vitam viri scripsit, & in methodi medendi libros septem adnotaciones Parif. 1567. fol. *

CHRISTOPHORUS OROSCIUS (de HOROSCO) adnotaciones in AETII interpretes Venet. 1536. fol. L.

EJUSD. castigationes in PAULI Aeg. interpretes Venet 1536.

J. FRANCISCUS BRANCALEO Neapolitanus. EJUS est l. *de balneis, quam salubria sint, tum ad sanitatem tuendam, tum ad morbos curandos, dialogus adversus neotericos* Parif. 1536. 8. LIND. Noriberg 1536. 8. *. Balneorum usum adversus objectiones tuerit, GALENI auctoritate, qui quotidie lavabat. Ad curandas febres intermitentes conferre. Materiam morbi gallici balneo digeri & evacuari. Contra nimium usum medicamentorum purgantium.

MATTHIAE APIARII hortus sanitatis Argent. 1536. fol. si huc facit.

JACOBI PRÆFECTI, Nerini, Siculi, archiatri, *de diversorum vini generum natura* Rom. 1536. 8. SEG. Venet. 1559. 12. B B. Vires vini medicas, viresque pariter valetudini adversas, ex veteribus repetit: variaque problemata solvit huc spectantia.

Zahn Arzneyen mit dem Holz guaiaco b. e. Franzosenholz, alte Schäden, Löcher Wundbeulen gründlich zu heilen Francof. 1536. 4. ASTR.

Collectiones due libellorum *de hue venerea, Basileensis altera, 1536. 4. *, altera Lugdunensis 1536. 8. RAST.* Continet illa libellos MATTHIOLI, ALMENARI, MASSÆ, POLLII, BENEDICTI VICTORII, ANGELI BOLOGNINI.

Non serius prodierit Magenbüchlein von allerley Gepresten des Magens, Milze, und Leber, auch wie man sanfte Stuhlgäng oder Laxativen machen soll Argent. 4. *. absque anno.

Hortii sanitatis editio plenior est Argentorati 1536. f.*. qua, omissis plantis, agitur de animalibus, de reptilibus, de avibus & volatilibus, de piscibus & nantibus, de gemmis & in venis terre nascentibus additæ proprietates potissimum medicatæ ex PLINIO, ALBERTO, ISIDORO, cum malis iconibus.

§. CCLVII. ANDREAS VESALIUS.

Bruxellæ natus, patre Germano, magnus idem incisor, inter archiatros fuit CAROLI V. & PHILIPPI II. vir melancholicus, & de sua valetudine sæpe conuestus, WELSCH.

Ejus est *paraphrasis in nonum librum RHAZÆ ad ALMANZOREM de affectuum singularum corporis partium curatione* Basili. 1537. 8.*. Wittenberg. 1586. 8. TREW. Compendium medicinæ practicæ, suo ævo classicum, hac paraphrasi utilius reddere adgressus est, qua morbi a capite ad calcem describuntur, & eorum curatio adjicitur. Aliqua, non multa, sua interposuit. In totum opus ad ALMANZOREM meliores commentarios paraverat, qui interierunt.

Ej. est *epistola docens venam axillarem dextri cubiti in dolore lateralı secandam, & melancholicum succum ex vena portæ ramis ad sedem pertinentibus purgari* Basili. 1539. 4.*. Lucem ab anatome mutuatam hic medicinæ clinicæ præferre tentavit. Derivationem in universum ad inflammations internas requiri. Deinde, cum vena azygos venas intercostales producat, ea vero vena in latere dextro cavæ se venæ inmittat, dextram cubiti venam proprius cum omnibus thoracis venis conjungi, eam ergo in pleuritide secari debere. Si vero pleuritis in superioribus costis sedem fixerit, quæ venas habent ad venam cavam pertinentes, tum dextra vena cubiti ad dextri lateris pleuritidem, ad sinistram sinistra tundenda est. Hæc in P. BRISSOT adversarios, qui etiam apud Cæsarem agebant, ut legibus suam revulsionem tueretur. Sed Principem etiam Pedemontii vena oppositi lateris pertusa interiisse ajebant. Porro hæmorrhoides sedem habere in ramis venæ portarum, non ad venam cavam.

EJUSD. *radicis Chinæ usus* Basili. 1546. fol. *. Lion 1546. 16.*. Epistola est ad JOACHIMUM ROELANDS, quam FRANCISCUS VESALIUS nostri frater edit. Radici Chinæ parum tribuit, qua etiam CAROLUS V. negligentius usus fit.

In magno suo opere anatomico, passim morborum etiam rariorum vestigia indicavit, quæ in oedaveribus incisis detexisset.

In *chirurgia magna* VESALII multa sunt clinici argumenti, si omnino summi viri opus est; sunt enim qui FALLOPIO potius tribuunt. De pefte pluscula, potissimum de pestilentia anni 1528. quæ fuit & bubonacea & carbuncularia. Corpus luteo colore tinctum fuisse adnotatauctor, & ægrotos difficulter spirasse, doloremque circa pectus sensisse maximum. Inde aliqua ad erysipelas, scirrhum. Liber VI. totus hic fere facit, agitque de medicamentis purgantibus aliisque. Demum L. VII. est de medicamentis simplicibus.

Opera RAZEI ad ALMANSOREM cum TORINO & TOLETANO latine reddidit.

EJ. consilium pro visu partim depravato, partim abolito est inter consilia MONTANI inque adpendice Basil. 1583. fol. B. B. p. 129.

De arthritide consilia aliqua sunt in collectione HENRICI GARETII Francof. 1592. 8. *

Alia de usu l. guaiaci in epilepsia in SCHOLZIANIS Francof. 1598. fol. &c.

§. CCLVIII. VARII AD ANNUM 1537.

ALFONSUS FERRUS, Neapolitanus: medicus & chirurgus PAULI III.

EJ. de morbo gallico ɔ̄ ligni sancti multiplici medicina, ɔ̄ vini exhibitione Rom. 1537. 4. ASTR. FALC. Basil. 1538. ID. Paris. 1540. 16. RAST. 1542. 12. FALC. & in collectione LUISINI. Gallice Paris. 1540. 12. ASTR. per NIC. MICHEL; & Poitiers 1546. 16. RAST. Germanice vertente G. H. RYFF, omisso nomine veri auctoris, Argent. 1541. 8. ASTR. Fusissime de eo ligno, & de ejus externis & internis qualitatibus utendique ratione & modo. De morbis a capite ad pedes curandis per l. sanctum. Symptomata morbi gallici & eorum curatio.

EJ. de morbo gallico L. III. Virgæ ulceribus adstringentia & viride æris opponit. Alia symptomata. Ea si noluerint prioribus præsidiis, & ligno sancto cedere, ad argentum vivum deveniendum esse, et si multæ sint ejus medicamenta noxxæ. L. IV. de vini exhibitione cum eo ligno, & temporibus in quibus utile sit.

EJ. de caruncula s. callo que cervici vesicæ innascitur Lion 1553. 4. 1559 4. LIND. in collectione chirurgica GESNERI 1555. fol. * & Antwerp. 1581. 4. LIND. Candelarum ad id malum varietas: debere primo loco callum molliri. Inter cathæretica præfert id, quod fit ex sabinæ pulvere exsiccato, acrius vero aliud habet ex vitriolo, auripigmento, viridi æris cum cerusfa, quod idem LACUNA præscriperat; sanatos conservari decocto guaiaci & candela cerea oleo myrteo illita, & in urethram inmissa. Esse qui solo specillo cœrati sint.

DOMINICI ZONELLI consilia sunt inter LAUTERBACHIANA, hoc vero ævo auctor vixerat.

JOH. EICHMANN, vulgo DRYANDER, Wetteræ natus, professor Marburgensis, reddidit J. VOCHSII libellum repurgatum Colon. 1537. 8. cum titulo opusculum præclarum de omni pestilentia, s. ab aere corrupto, s. ab aquis putridis, aut a cadaveribus. Et de diuturna peste morbi gallici, que non cessabit donec putredo ejusdem morbi funditus eradicetur.

EJ. der ganzen Arzney gemeiner Inhalt Francof. 1542. fol. TR. 1557. fol. TR. Anatome, physiologia, res cibaria, materies medica, medicamenta composita, evacuationes & venæ sectio; demum morbi a capite ad calcem, cum curatione, ex gerio seculi.

Tom. II.

E

EJ.

EJ. von rechtem christlichem Brauch des Arztes und der Arzney Francf. 1535.

8. RIV. TR.

EJ. de balneis Emsensibus Marburg 1535. 8. & in collectione Veneta de balneis.

EJ. neu arzney und practicier Büchlein Francf. 1563. 8. TREW. 1572. 8. B. Tig.

MICHAEL SERVET, Villanova Aragonica natus, hinc passim VILLANOVA-NUS dictus, etiam LINDENIO.

EJ. syrporum universa ratio ad GALENI censuram diligenter exposita, cui post integrum de concoctione disputationem prescripta est vera purgandi methodus cum aphorismo concocta medicari Parif. 1537. 8. *. Venet. 1545. 8. GUNZ. TR. Lion 1546. 8. ID. Contra Arabes, pro GALENO & Græcis fontibus. Sirupos breviter tangit, quos non vult totos negligi. Multo fusius agit de concoctione materici morbificæ. Eam concoctionem unicam esse, neque multiplicem. Quæ concoqui debeant. Concoctionem semper incrassare. Expositio aphorismi, concocta debent purgari. AVICENNAM Græcos male legisse. De siruporum compositione & usu vario. Veteres Græcos habuisse suos sirupos, aut certe linctus ex succo mororum cum melle cocto. Facultates syrporum variæ. Quid post purgationem agere oporteat, omnia ex GALENO diligenter lec̄o.

EJ. in L. FUCHSIUM apologia 1536. 8. *. Exiguus libellus Parisis datus; partim Theologicus, partim medicus. SYMPHORIANUM tuerit, Scammonium defendit aliud Græcorum esse, aliud Arabum, dosesque utriusque scammonii longissime docet differre: CAMPEGIUM morbum gallicum negat pro lichene habuisse.

Vitam viri dixi in B. anat. Est etiam aucta & anglice redditā Lond. history of M. Servet burn'd for heresy Lond. 1724. 8 B. B. CHAUFFEPIE life of Servetus vertente T. YAW. Lond. 1772. 8. Tum P. ab ALWOERDEN & Ill. viri LAURENTII v. MOSHEIM integrum opus.

GUILIELMI PUTEANI, Blangiaci, J. MESVE aloen non aperire ora venarum, aliaque similia non pauca adversus J. MANARDUM & L. FUCHSIUM aliosque neotericos defensio ad simplicium medicamentorum facultates noscendas non parum utilis. Lion 1537. 8. *. Aloen ventriculo non nocere, cum rheum non sine noxa exhibeatur. Sirupum berberum ventris fluxu laborantibus officere. Aliqua generalia.

EJ. de medicamentorum quomodocunque purgantium facultatibus nusquam antea dictis. L. II. Prior facultatem, quæ a substantiarum similitudine, succos trahere & purgare dicitur ab omnium purgantium confortio excluditur. Posterior eorumdem purgantium omnium medicamentorum veram & genuinam rationem certa methodo atque ordine nosse demonstrat Lion 1552. 4. LIND. 1554. 8. FALC. (LINDEN. 1654.).

Reperio apud MORELLUM, GUILIELMUM didisse a. 1536. l. gallicum de phlebotomia, quo se BRISSOTTI discipulum profitetur, qui primus apud Delphina-tes contrariae sententiae addictos venæ sectionem in latere affecto administraverit.

JOHANNES

JOHANNES TAGAULT, prope Ambianum natus, medicus Parisinus. EJ. *commentariorum de medicamentis purgantibus simplicibus L. II.* Priores *Canones JOHANNIS MESVEI ad pharmacopœam spectantes compendiaria ratione describuntur. Altero simplicia medicamenta purgantia examinantur, resectis illis, quæ ad seplasiariam artem parum facere videbantur Parif. 1537. 4. RAST.* Lion 1549. 16. 1553. 12. TR. Parif. 1571. 8. MAITT.

EJUSD. *de institutione chirurgica L. IV.* Parif. 1543. fol. *. Lion 1547. 8. L. 1560. 8. *. 1567. 8. PORT. Venet. 1549. 8. LIND. & in collectione J. GESNERI Tiguri 1555. fol. *. & UFEENBACHII Francof. 1610. fol. *. Gallice Lion 1549. 8. Parif. 1579. 16. 1579 fol. DRAUD. 1629. 8. RAST. Germanice vertente GEORGIO ZOCHENDORFER Francf. 1574. fol. GESN. 1584. 8. DRAUD. Diximus GUIDONIS de CAULIACO opus esse, nitidiori sermone expreſſum, restitutis veterum locis, quos GUIDO corruptos citaverat, erroribus aliquibus ex-punctis. Quare quæ de GUIDONIS opere diximus, hic ea possunt repeti.

Nescio an differat *metaphrasis in GUIDONEM*, quam LINDENIUS citat Parif. 1545. 4.

EJ. *consilium pro calculoso est in SCHOLZIANIS.*

ANTONII MARIE BETTI *de causa conjuncta deque bilis coctione in febribus Bonon. 1537. 8.* TREW. 1566. 8. LIND.

EJ. *de prandio &c cena l. adversus ODDUM de ODDIS.* Mediolani 4. anno non addito.

EJ. *in quartum Fen primi canonis AVICENNÆ commentarius, &c*

EJ. *questio de rhabarbaro Bonon. 1562. fol. LIND. 1591. fol. ** Quæritur num magis pulvis datus alvum solvat, an potius aqua in qua rheum infusum fuerit. Commentarii vasti sunt, & ad genium seculi.

HIPPOLITI BRILLI *de LENDENERIA de colico affectu tractatus* Venet. 1537. 8. TREW.

EJ. *opus de vermis in corpore humano* Venet 1540. 8.

FRANCISCI EMERICI, Oppaviensis, medici Viennensis, medicorum auxiliorum dexter usus ad veram HIPPOCRATIS & GALENI mentem depromtus Noriberg. 1537. 4. FALC. TR. 1627. 4. FALC.

JACOBI SCHOLL *fasciculus totius medicinae, theses aliquot medicæ &c maxime simpliciores brevissime complectens* Argent. 1537. 4. GESNER. Bibl. EJ. *Astrologie ad medicinam applicatio brevis, deque convenientia canones una excusi.*

RODERICUS (RUY) DIAZ de ISLA, Hispalensis, Nosocomii in ea urbe medicus scripsit, *tratado contra el male serpentino que vulgarmente en Espanna es Uamado bubes que fue ordinado en el hospital de todos los sanctos de Lisboa* Lisboa 1537. f. C. de V. & a. 1555. ut putat ASTRUC. *Ficus Indicæ radicis aquam amarissimam,*

quæ febrem equidem, sed tantum duodecim horarum excitet, numerat inter medicamenta ad malum venereum.

JACOBI CHAMPERII SYMPHORIANI F. de *Græcorum atque Arabum scammoneo diff. 1537. 8. GUNZ. HEB.*

GABRIEL HUMELBERG, Ravenspurgenis ad lacum Bodamicum, edidit ANT. MUSAM de *herba Vetonica*, APULEIUM de *medicaminibus herbarum L. I. Isni* (alii Tiguri) 1537 4. * suis cum commentariis. SEXTUM de *medicina animalium* Tigur. ib. 1539. 4. SERENUM Tiguri 1540. 4. LIND. C. APICUM 1542. 4. Minime certe indoctus aut indiligens scriptor.

J. ANTONIUS ROVERELLUS, Bononiensis. Ejus est *tractatus de morbo Paturfa, adfectu, qui vulgo gallicus appellatur* Cyprus Italæ 1537. 8. ASTR. cui librum non videtur contigisse videre.

IDEA ASTRUCIUS CHEIREDDINUM vulgo BARBAROSSAM principem Algeriæ ad hunc annum recenset, ob pilulas antivenereas, quas dicitur cum FRANCISCO I. communicasse, & quæ ejus piratæ nomen ferunt. Mercuriales omnino, quarum variæ formulæ exstant.

Anonymi libellus de *pulibus passim ex GALENO collectus & veluti in formulam reductus* Parif. 1537. 4 PLATN.

MARTINI SCHUREI comm. in IX. Almanforis a. 1537. Manuscriptus est in Bibl. Augustæ Vindel.

Epulario, overo del modo di cucinare Bressa 1537. 8. ZOCHA. Venet. 1579. 8.

CHRISTISTELLA OHIMONIUS, Ejus est *divulgatio professionis praxeos medicæ in morbis curandis, quorum medica non possibilis est profligatio, inter quos est podagra, coxendicis dolor, & arthritis* Antwerp. 1537. 8. L.

SEBASTIAN SINGKELER, professor Basileensis, *medicorum scholam*, hoc est GALENI iſagogen & *dīfinitiones medicas Græce & Latine* edidit Basil. 1537. 8. L.

§. CCLIX. JOHANNES FERNELIUS.

Ambianus ex oppido Clermont, vir eloquens & purissimi styli, idem mathematum gnarus, & acuti ingenii vir, ut etiam ultra GALENUM in practicis auderet sapere, professor Parisinus, magnus clinicus & medicus Regius, qui suis consiliis CATHARINÆ MEDICEÆ fecunditatem, Galliæ quidem funestam, reddiderit (a).

Pleraque

(a) Suasissè ut Rex uxoris amplexus adiret mensibus fluentibus: fōrdido consilie.

Pleraque ejus opera post mortem auctoris prodierunt. Hoc loco virum re-
censeo, quod in DOUGLASSII bibliotheca anatomica physiologie libri VII. dicantur
a. 1538. prodiisse.

Partem efficiunt magni operis, cuius titulus est, *Universa medicina, s. opera
medicinalia, quæ continent Physiologie libros VII; Pathologiae libros VII, Therapeuti-
cae universalis libros VII: in septimum GUILIELMI PLANCII, qui pleraque FER-
NELII edidit, scholia.* Porro febrium curandarum generalem methodum Parif. 1554.
fol. TREW. Idem opus ut puto *Physiologia* est, & *Pathologia Venet.* 1555. 8.
B. Tig. (*medicina theorica & practica*). Porro Venet. 1564. 4. Parisiis, hic utique 1567.
fol. * Parif. 1602. fol. Francofurt 1577. fol. TREW. 1592. fol. 1593. 8. TR.
1603. 8. 1607. 8. TREW. Lion. 1597. 8. Hanov. 1610 fol. Leid. 1645. 8.
2. vol. TREW. Utrecht 1656. 4. *. Genev. 1619. 4. maj. VICAT. 1679. fol.
in catalogo; curante BONETO. Reperio etiam J. FERNELII de naturali parte me-
dicinae L. VII. mendis expurgatos Venet. 1545. 8. TREW., puto *Physiogam*.

In posterioribus editionibus multa accesserunt, quæ in mea Ultrajectina sunt,
& a Parisina 1567. absunt; *Vita FERNELII* a G. PLANTIO scripta; *L. de lne
venerea, L. consiliorum, Observationes O. HEURNII.* Genevensi editioni multa accessisse
LINDENIUS, quod non videtur verum, nisi ordo librorum etiam mutatus sit.

Nunc hæc opera oportet sigillatim laudare, nam & merentur.

Physiogam diximus in *B. Anat.*

Pathologiae libri priores in generalibus versantur, subtile*s* iidem. L. III. est
de urinis & pulsibus. L. IV. de febribus. L. V. VI. de morbis a capite ad
calcem. Passim tamen interspurguntur aliquæ observationes, ex incisis cadaveri-
bus sumtæ, in l. 5. ulcus cordis; in l. 6. tumor ventriculi os obturans, ut ægra
omnia adsumta revomeret. De calculis vesicæ felleæ uberior, quam hucusque
factum fuerat. Ab usu mivæ cydoniorum intestinum clausum, deinde ruptum.
Vermes in renibus geniti, & cum urina redditii. Hic FERNELIUS statuit, om-
nem calculum in rene nasci, nucleus nempe: deinde descendere in vesicam,
ibi nova crux augeri. Cum urinæ iter obstrunctum esset, prodiit eadem per um-
bilicum. L. VII. est chirurgici argumenti.

In *methodo medendi, s. Therapeutica* L. I. in generalibus versatur. L. II. est
de evacuationibus. In morborum acutorum principio venam noster ad deliquium
usque secat, in universum sanguini mittendo pronior, cum & illa illustris CA-
THARINÆ curatio venæ sectioni fere debeatur. L. III. de alvi purgatione. Cassiam
hic rejicit. Reliqui libri materiam medicam continent, dicti in *B. Botan. Thera-
peutica* sola prodit Lion 1569. 8. LIND. Francof. 1574, TR. 1581. 8. ID. 1593. 8. ID.

Libri II. *de abditis rerum causis* prodierunt Parif. 1548. fol. ASTR. 1560. *.
Basil. 1579. 8. Francof. 1579. 8. eadem forte editio, 1581. 8. *. 1597 8. cum aliis,
prodierunt iidem 1593. 8. 1619. 8. cum J. CAPELLANI consilio de peste, & cum SIMONIS
PIETREI consiliis sex, alteriusque medici doctissimi consilio de renum affectibus &
FERNELII universa medicina. Plurima generalia continet L. I. neque nostri saporis est;

In L. II. multa facit divina, multas occultas functiones. Inde de morbis epidemicis ait, eos a tota substantia provenire, quos morbos primus introduxit & iis annis s̄evire docet, quos oporteret esse quam saluberrimos: eos epidemicos morbos plusculos recenset & describit, ut sudorem anglicum anni 1525., & dysenterias graves anni 1538. Porro epidemias omnis generis animalium. Admisceret fabulosa aliqua, credulus, ut de lapide quodam Indico, de dæmoniacis, de metallorum transmutatione. Passim contra GALENUM, omnes effectus medicamentorum deducentem a notissimis illis 4. qualitatibus, quos noster morbos etiam ex toto substantia nasci malit, & cibos neget a calore coqui. Luem venereum describit, mercurium infidam curationem vult præstare. Febrem non oriri a putredine, & destructa putredine febrem tamen superfuisse, equidem intermittentem. Gonorrhœam videt, sed non primus, ut FREINDIO excidit. Negat apoplexiā ab obstructis cerebri ventriculis nasci, perinde enim apoplexiā fieri, si sanguis venarum in alia regione cerebri effusus fuerit. Incisiones corporum epilepticorum.

EJ. *febrium curandarum methodus generalis* seorsim prodiit Francof. 1577. 8.
B. Tig. Supplementum Libri IV. est, a priori L. IV. diversum, recusum in Ed. Ultrajectina. Gallice vertente CAROLO de S. GERMAIN-Paris. 1655. 8.

EJ. *pathologie liber IV. de febribus cum prognosi & curatione* RUTGERI LOENII Amsterdam 1664. 8. in editione HEURNIANA.

EJ. *de vacuandi ratione* Venet. 1548. 12. TR. 1549. 8. ID. TR. Apud J. ANT. v. der LINDEN legas de curandi ratione Paris. 1545. 8. Venet. 1547. 8. Francof. 1612. 12. ut idem liber videatur uterque.

EJ. *de cura morbi, de venæ sectione* Lion 1589. 8. est quasi supplementum absolutæ therapiæ.

EJ. *emissi sanguinis observatio* Francof. 1631. 12. LIND.

EJ. *pharmacia cum G. PLANTII & F. SAGUYER scholiis* Hanov. 1605. 12. TR. puto Therapeutices libros esse posteriores.

Porro a morte viri prodiit l. *de luis venereæ s. morbi gallici curatione perfectissima* Antwerp. 1579. 8. * Patav. 1580. 8. In coll. LUISINI p. 524. Gallice vertente MICH. le LONG. Paris. 1633. 12. Vehementer toto libello in usum hydrargyri invehitur. Contagium Indicum admittit. Malum consenseret; ulceræ ingentia & fætidissima obsolevisse. Gradus mali, eorum pessimum fauces naresque putrefacere. Exempla hominum, quibus hydrargyrus enormem noxam intulerit, vapor nempe inter deaurandum suscepitus. Post inunctionem cerebrum ipsum in abscessum conversum, alia inde gravissima mala facta. Ad Guaiacum redit, quod venereæ luis sit alexipharmacum; denique ad, suam aquam mirificam stillatitiam ex aromatibus parandam. Curationum aliqua exempla producit.

EJ. *experimenta medicamentorum facile parabilem* Francof. 1570. 8. Non reddit in posthumorum editione Ultrajectina.

EJ.

EJ. consilium pro epileptico cum ÆMILIO CAMPOLONGO de arthritide Lion 1578. 8. TR. Spiræ 1592. 8. Lion 1597. 8. cum SNEBERGERO. Francof. 1581. 8. *, & in ed. Ultrajectina prodiit.

EJ. Consiliorum medicinalium liber ex adversariis 400. consiliorum selectus Parif. 1582. 8. TR. 1585. 8. Francof. 1584. 8. TR. 1593. 8. TR. cum titulo *Cons. Med. Centuria & cum responsis quibusdam medicorum Parisiensem* Francof. 1593. Hanov. 1607. 4. Redeunt etiam in *posthumis*, & in Ultrajectina operum editione. Contilia sunt 72. brevia, pro medico potius quam pro ægro scripta, generalia, absque even-
tu, JULIANUS PALMARIUS edidit.

In *Theurapeutices II. exstat commentarius J. Riolani senioris Montisbelig.* 1588. 8. *. & alias excusus, & de morbis universalibus & particularibus libri IV. Lond. 1675. 8. TR.

S. CCLX. VARII AD. A. 1538.

ALOYSIUS MUNDELLA Brixianus.

EJ. epistola medicinales, variarum questionum & locorum GALENI difficultum expositionem continentes. EJ. annotationes in A. MUSÆ BRASSAVOLÆ simplicium medicamentorum examen Basil. 1538. 4. 1543. 4. *. Cum natura quidein ipsa vix consuevit, laudari tamen meretur, quod ab Arabibus ad Græcos legendos suos coætaneos revocaverit. Smaragdum recte negat vires possidere ad febres putridas efficaces. Exemplum, frigidam in febre acuta nocuisse. Solventia medicamenta iis in malis potius nocere, rhabarbarum cum primis, quod calidum sit & siccum. In febribus solum debile vinum concedi posse. In morbillis, antequam prodeant, venam fecat, non facile, quando nunc prodierunt. In febribus, ni quid obstiterit, cubiti venam secare jubet. Burmenses thermas vidit; eas monet non paucis nocuisse, etiam mortis fuisse causam. Ad gravem auditum etiam cranii perforationem suadet & cauterium. Animadversiones in BRASSAVOLAM pertinent ad materiam medicam.

EJUSDEM dialogi medicinales decem, nunc primum in lucem editi Basil. absque anni indicio 4. B. B. Scopus fere viro est, ostendere, saepe se ad aliis medicis in medendo dissensisse, recte semper, ut eorum errores vel MUNDELLA emendaverit, vel mors ipsa manifestos reddiderit. In hernia se adhibere medicamenta emollientia, clysteres, venam secare. Cum ægrotus inflammato crute flava vomeret noster faburram subesse ratus, clystere usus est, venam secuit, hirudines adposuit. In febre post venam repetito sectam, hirudines hæmorrhoidibus admovit, frustra quidem omnia. AETIUM, jam Arabibus propriem, doctrinam confusam sapere. Non in omni colico dolore alvum ciendam. Feminam moribundam, frigidam, aphonam, pulsu destitutam, incisa ranina vena servavit. Levitatem intestinorum fere meliori victus ratione & aqua ferrata compressit. In pleuritide exquisita, post venam repetito sectam, miro consilio butyrum & jura carnium exhibuit, denique cauterium inussit. Podagricos tamen saepe a caute-
riis

riis admotis ægrius habere. Gravidam feminam acute febrentem restituit vena incisa. Alias sola victus ratione mutata febres fustulit. Corticem ligni Guaiaci ipso ligno esse validiorem. Arabes fere omnia sua a Græcis habere, multa etiam vitia commilisse.

EJ. *theatrum GALENI*, i. e. *universæ medicinæ a GALENO diffuse traditæ, promtuarium Basil. 1568. fol. **. Colon. 1587. fol. LIND. Index locuples in GALENI opera.

EJ. *epistola ad JOH. VALDANIUM*, quo tractatur quæstio, utrum in lienis affectibus secunda sit vena, quæ est ad anularem digitum sinistræ manus Patav. 1567. 8. LIND.

Epistola medicinales J. MANARDI. N. MASSÆ A. MUNDELLÆ. J. B. THEODOSII & J. LANGII conjunctæ prodierunt Lion 1551. fol.

ODDUS de ODDIS, Patavinus, ab a. 1535. in patria professor. Vixit autem senex ad annum 1570. EJ. *de prandii & cœna ratione* Lion 1538. 8. LIND. cum BAGELARDO *de infantum cura*, & cum l. *de peste Venet.* 1570. 4. *. Pugnat pro cœna, quam vult prandio uberiorem.

EJ. *de peste & pestiferorum affectuum omnium causis, signis, præcautione & curatione libri IV.* Venet. 1570. 4. Pestis Patavina anni 1555. bono seni scribendi causa fuit. Aeris vitium & humorum corruptionem, sed & constellationes causas esse ejus luis. In L. II. *historia morbi*, non satis ad naturam scripta, & cuius finis a capite 14. est MARCI filii. L. III. est de præcautione & curatione, & ipse MARCI opus; immensa medicamentorum farrago, calidorum etiam potissimum. In libro IV. morbum suum comparat cum HIPPOCRATICIS epidemicis. Negat veteres petechias descripsisse.

EJ. *apologia pro GALENO*. L. I. *logicus adversus Arabes*, L. II. & III. *physiologicus*, quem MARCUS filius a capite 6. libri III. supplevit.

EJ. *aphorismorum HIPPOCRATIS ad priores duas sectiones dilucidissima interpretatio castigatior multo & locupletior* Venet. 1572. 8. LIND. ut prior aliqua editio fuerit; tum Patav. 1589. 4. ID. & prima sectio seorsim Patav. 1564. 8. ID.

EJ. *in primum totum fen primi l. CANONIS dilucidissima & expectatissima expositio edita & completa a MARCO filio* Venet. 1575. 4. Patav. 1652. 8. LIND.

EJ. *de natura morbi* Patav. 1589. 4. LIND.

EJ. *in librum artis medicinalis GALENI minutissima & dilucidissima expositio a MARCO filio edita & castigata* Brix. 1607. 4. LIND. Venet. 1608. 4. ID. Vita viri est inter THOMASINI elogia.

J. CÆSAR SCALIGER. Inter alias artes etiam medicinam coluit, et si ex gente principum della Scala se ortum persuasus fuit, vir doctissimus certe & peracuti ingenii, linguae Græcae pariter & Latinæ peritissimus.

Ejus

Ejus est in *l. Hippocratis de insomniis commentarius* Saligniaci 1538. MOR. Lion 1538. fol. 1561. f. LIND. Amsterdam 1654. 12. *. Giess. 1610. 8. L. & alias Alia editio Burdigalæ prodiit fol. sine anno, GUNZ Pugnat pro sectione venæ in latere opposito, ejusque quam remotissimæ, ut eo plus sanguinis in vulnus veniat. Sua etiam exempla adducit. Acute cæterum magis scripsit, quam utiliter.

EJ. loci ejusdam GALENI difficillimi explicatio doctissima. Edidit JOACHIMUS MORSIUS Leid. 1619. 4. *. Non facit ad medicinam & vocem exponit, Præco ad pedem dicit.

EJ. de subtilitate libri XV. ad CARDANUM Paris. 1557. 4. RAST. Francof. 1582. 8. *. & alias. Leviter practica tangit. De vi corruptrice aeris. De venenatis animalibus pluscula. Thermæ Esculenta, potulenta, plantæ etiam medicæ copiosæ; vires medicæ lapidum. Calculi fellei. Lues venerea. Bua, esse vocem Malabaricam. FERNELIUM pungit, qui omnia a cælo deducat, & per dæmones aiat agi. Animi adfectuum efficacia.

Ejus vita scripta a JOSEPHO filio cum l. de vetustate gentis Scaligerorum prodiit Leid. 1594. 4. & cum epistolis JOSEPHI Leid. 1627.

THOMAS PHILOLOGUS Ravennas, vero nomine JANOTHUS & postea RAN. GONUS, Professor Patavinus. EJ. morbi gallici sanandi ope vini ligni & aquæ unctiōnis cerati suffumigii præcipitati reliquorum modi omnes Venet. 1537. 4. B. B. 1538. 1545. TREW. ASTRUC. 1575. ASTR. Literati hominis, non quidem clinici, mirificum opusculum. Morbi initia ad a. 1494. refert, neque tamen novum morbum esse vult, nam a. 1455. HUGONEM BENZIUM similis mali meminisse: ejus originem a siderum consensu, vel a contagio, aut ab aeris inclemencia derivat, de America filet. Descriptio mali, ulcera, scirrhi, nodi, pustulæ, non in pudendis solis: ulcera vesicæ. Cavendum esse a mulieribus albo fluxu laborantibus. Cina, Sarsa, Huyfan eorumque decocta. Lignum sanctum, s. ejus aquam in Hispania a. 1508. in usum venisse, in Italia a. 1517: esse omnino Hebenum DIOSCORIDIS, sudorem ciere & urinam. Curatio quæ fit per unctionem mercuriale. Per ceratum. Incommoda utriusqne curationis. Fumus cinnabaris. Mercurius præcipitatus. Tota curatio, etiam cauteria. Decoctum corticis ligni sancti nuper inventum. ASTRUCIO hoc opusculum non contigit vidisse, ego priam editionem legi.

EJ. de repentinis. mortiferis, & ut ita dicam, miraculosis nostri temporis ægritudinibus Venet. 1535. 4. ASTR. Astrologiæ & Cabalæ credulus.

EJ. de modo collegiandi Venet. 1565. 4. *. 1574. 4. LIND. De signis temperamenti in facie aliisque corporis conditionibus apparentibus. Res non naturales & præternaturales. Morbus in genere, ejusque curatio per victum, per venæ sectionem, per medicamenta evacuantia, quorum formulas proponit, Medicamenta ad varias indicationes. Sal theriacus, quem Venetum vocat, & nuper esse detectum putat, & tamen ex AETIO citat, atque vehementer laudat. De

Tom. II.

F

balneis.

balneis, thermis, aquis mineralibus Italiæ, Germaniæ, quarum censum dat. De venenis. Exempla curationis per singulos dies ad tertianam duplice, febrem malignam, pestilentem, pleuritidem, abscessum. Bolos valde extollit in febre maligna, tum cucurbitulas cum scarificatione, etiam septenas, etiam repetito, admotas etiam quando maculæ eruperunt, denique hirudines. Febrem vocat pulicarem.

EJ. *de vita Venetorum commoda consilia* Venet. 1558. LIND.

EJ. *de vita hominis ultra centrum viginti annos producenda* Venet. 1550. 4. TR. 1553. RIV. 1560. 4. Italice Venet. 1560. 8.

EJ. *de microcosmi affectionum, maris, feminæ, hermaphroditi, gallique miseria* Venet. 1575. 8. LIND.

SEBASTIANUS AUSTRIUS, Rubeaquensis prope Colmariam. EJ. *de secunda valetudine tuenda in P. ÆGINETÆ l. explanatio, universalem super hac re materiem complectens* Argent. 1538. 4. GUNZ. Basil. 1540. 4. LIND.

EJ. *de infantum s. puerorum morborum & symptomatum dignotione tum curatione: ex Græcorum, Arabum & latinorum placitis concinnatus. Add. HIPPOCRATIS aphorismi noviter natorum affectus commemorantes. In calce vero sensus aphoristici alii ex auctoribus hinc inde citati. Eorumdem de bona puerorum valetudine precepta* Basil. 1540. 8.*. Lion 1549. 12. PL. TREW. Verus auctor fuit CORNELIUS archiater Mekelburgensis. Cum vero iste Arabes unice legisset, & barbare scripsisset, noster stylum ornavit, Græcos adjunxit. Morbi 54, & qui inter eos chirurgici videntur, tamen fere per medicamenta tractati. Mera cæterum compilatio. Adserit se emplastro ex semine cumini & felle taurino facto vermes expulisse, & per umbilicum plurimum aquæ & sanie. Vix quidquam ultra proprii.

Lego etiam *opusculum de puerorum morbis cum appendicibus* PETRI TOLETI Lion 1538. 4. TR.

PETRUS PONSERRADA. EJUS est *apologia in qua multa contra vulgarem medicorum usum inveniuntur* Zamora 1538. 8. SEGUIER. Duo dialogi, ignorati a N. ANTONIO.

PROSPERI CALANII *paraphrasis in libros GALENI de inæquali temperie & de tuenda valetudine, de atra bile, de sanguinis missione in pleuritide, de sapore austero, acri & acido, de cordis tremore, de melancholia flatuosa* Lion 1538. 8. TREW. Gallice *de l'entretenement de santé* Parif. 1550. 12. FALC. Nempe de tuenda valetudine commentarius: de atra bile: de missione sanguinis in pleuritide morbo: de sapore acri, austero & acido: de cordis tremore; de melancholia flatulenta quam mirachiale vocant, cum pluribus symptomatibus complicata.

NICOLAI PLETII *comp. de victus ratione pro anni & atatis partibus instituenda* Parif. 1538. 8. FALC. 1639. 8. LIND.

ROBERTI GEOPRETII *regimen sanitatis* Gandavi 1538. 4. PLATN. LINDENIUS habet Parif. 1539. 4. 1540. 12. cum tr. *de peste*.

MARTINUS AKAKIAS, Catalaunensis, Professor Parisinus. EJ. *ars medica*, quæ est *ars parva* GALENI Parif. 1538. GESN. bibl. Venet. 1543. 4. GUNZ. 1587. 8. Lion 1548. 16. Basil. 1549. 8. LIND.

EJ. GALENI *de curandi ratione ad GLAUCONEM libri II. ipso interprete cum commentariis* Parif. 1538. 4. Lion 1551. 16. LIND. Pro vene sectione affecti lateris.

EJ. *synopsis eorum, quæ quinque prioribus libris GALENI de facultatibus simplicium medicamentorum continentur* Parif. 1555. 8 GESNER. bibl.

EJ. *de morbis mulierum libri duo.* Exstant in collectione BAUINI & SPACHII.

EJ. *confilia inter SCHOLZIANA.*

SIMON PORTIUS Neapolitanus, peripateticus. EJ. *de capitibus dolore* Neapoli 1538. 8. LIND. Florent. 1551. 4.

EJ. *de bonitate aquarum epistola* Bonon. 1543. 4. Rom. 1545. fol. LIND.

EJ. *de dolore* Florent. 1551. 4. B. B. De definitione doloris, quæ est in sensu tristi, & in qualitate, non in intemperie & soluta unitate. Pro ARISTOTELE contra medicos nuperos.

POGGII Florentini, utique multo antiquioris, *utra artium medicinae an juris civilis præstat* Basil. 1538. fol.

EJ. *de puella germanica, quæ biennium fere vixerat absque cibo potuque* Florent. 1551. 4. ni fallor.

EJ. *opuscula, si huc faciunt* Neapoli 1578. fol LIND.

PETRI JAC. TOLETI, medici Lugdunensis, app. ad opusculum P. BAGELARDI *de morbis puerorum* Lion 1538. 8. LIND.

IDEM edidit 1540. 8. Gallice GALENUM *de humoribus & de ratione curandi per phlebotomiam* GESNER.

ID. scripsit *paradoxe de la faculté du vinaigre contre les écrits des medecins* Lion 1549. 8. FALC.

EJ. *actio judicialis ad senatum Lugdunensem in unguentarios pestilentes & nocturnos fures* Lion 1577. 8. FALC.

J. AETHON A FREUDENBERG *de abusu & impostura medicantium libellus* Noriberg 1538. 8. BOEHMER.

Medicorum Augustanorum conclusiones & propositiones universam medicinam per genera complectentes Vind. 1538. 4. GUNZ.

Ein bewährt Büchlein den alten und jungen Erbgriünd aus dem Grund zu heilen u. wiederum Haar zu ziehen Strasburg 1538. 4. TR.

*Ein kunstreich Urtheil und Secretbüchlein des Harnes von allerley Farben zirklen
samt den allernützlichsten aller einfachen und zusammengesetzten Arzneyen Strasburg.
1538. 4. TREW.*

Ein neues Büchlein von Krankheiten der Augen Strasburg 1538. 4. TREW.

*Ein nützlich Bad und Arzney den Bruch ungeschritten zu heilen Strasburg
1538. 4. TREW.*

HIERONYMI SCHALLER confilia sunt inter SCHOLZIANA, data a. 1538.

*Edits de FRANÇOIS I. concernant la faculté de medicina & des arts Paris
1538. 4.*

§. CCLXI. JACOBUS SYLVUS.

Vero nomine *du Bois*, Ambianus, ex pago *Louvilly*, professor Parisinus veteranus, magnus Græcorum admirator, GALENI etiam potissimum; idem novorum contemtor inventorum, acerbus VESALI adversarius, vir doctus, ut tam ad veterum morem se fere in generalibus continuerit.

EJ. *I. de ordine & ordinis ratione in legendis Hippocratis & Galeni libris Parif. 1539. 8. ASTR. recusus ib. 1561. 8. * & in collect. oporum omnium. Medicars in titulos distincta; ad quemlibet titulum recensi libri HIPPOCRATIS & GALENI, qui eo spectant.*

EJ. *methodus sex librorum GALENI de differentiis & causis morborum & symptomatum, in sex tabellas conjecta Parif. 1548. fol.*

EJ. *de signis medicis salubribus, insalubribus & mortis comment. Parif. 1539. fol. 1561. 8. Venet. 1554. 8. Ita LIND. Placita veterum methodo tabulari proponit.*

EJ. *de medicamentorum simplicium preparatione, delectu, missionis modo L. III. Parif. 1542. fol. TREW. Lion 1548. 16. *. 1555. 12. FALC. 1584. 16. LIND. Gallice vertente ANDRE CAILLE Lion 1574 8. la pharmacopée françoise. In botanicis diximus: ad totam tamen materiam medicam pertinet; signa bonæ notæ per singula medicamenta: modus, ut conserventur, & substituta. Tum variæ encheires, quibus pharmacopolæ GALENICI in præparandis medicamentis utuntur, pariter per singula.*

In L. II. præparaciones magis compositæ: formulæ syrporum & aliarum compositionum magistralium. Harum rerum SILVIUS peritus erat.

EJ. *methodus medicamenta componendi ex simplicibus, quatuor libris distributa Parif. 1541. fol. TREW. 1544. fol. Lion 1548. 12. TREW. 1555. 12. TREW. 1558. 12. 1584. 8. &c. Venet. 1556. 8. TR. Primum recensio medicamentorum simplicium, cum eorum utilitate medica, fere ex Græcis L. II. Compositiones causæ & modus. Vires medicatrices, ex qualitatibus primis deductæ. Tempora modusque sumendorum medicamentorum. L. III. Succedanea. Operations*

tiones pharmaceuticæ, instrumenta, pondera, mensuræ. L. IV. Antidotum veterum, theriaca etiam potissimum.

EJ. J. MESVE *de re medica* L. III. SYLVO interprete Parif. 1542. fol. *. Lion 1550. 8. & alias, vide B. Bot. Ex optimis SYLVII operibus est.

EJ. in HIPPOCRATIS elementa commentarius Parif. 1542. fol. LIND. 1561. 8. Venet. 1543. 8. Basil. 1556 16. Ita LINDENIUS: sed vix hic facit.

EJ. *victus ratio scholasticis pauperibus paratu facilis & salubris* Parif. 1542. 16. *. 1579. 12. *. Parcus ipse, nummis parcere norat; frigus ipsum ut absque sumtibus superaret, cibosque feligere minime sumtuosus ingeniosus.

EJ. *morborum internorum pene omnium curatio brevi methodo comprehensa ex GALENO præcipue & M. GATTINARIA* Parif. 1545. 8. B. B. tum 1554. 8. LIND. Venet. 1549. 16. *. 1572. 8. TREW. Tiguri 1555. 8. ID. Colon. 1579. 8. Lion 1549. 12. TR. 1620. 16. Titulo responder. Cereos in ischuria habet.

Video citari ll. *de differentiis febrium* Venet. 1672. 8. Verum cum ejusmodi liber in operum SYLVII collectione non occurrat, puto sermonem esse de eo, quem continuo dicemus.

In L. priorem & posteriorem GALENI *de differentiis febrium commentarius* Venet. 1555. 8. LIND. Basil. 1556. 12. ID. Parif. 1561. 8. ID. De more seculi GALENUM ex GALENO explicat.

EJ. *de febribus commentarius ex HIPPOCRATE & GALENO selectus* Parif. 1554. fol. B. Tig. Venet. 1555. 8. *. 1556. 8. RAST. Lion 1560. 8. Parif. 1561. 8. LIND. Ut reliqua ad lampadem ex librum veterum nata, non ad ægroti lectum,

EJ. *De victus ratione paratu facili ac salubri pauperum scholasticorum.* De duro & parco victu lib. latinus factus. Consilium adversus famem & victualium penuriam latine factum. De peste libellus latine factus Parif. 1557. 16. *. Libelli de victu facili, de duro ac parco victu & consilium adversus famem etiam Parisiis prodierunt 1577. 12. RIV. In l. *de duro & parco victu*, iterum docet, cibos deterriores ut arte possis facere salubriores, & artis coquinariæ aliqua præcepta dat.

In l. *adversus famem* exempla proponit aistorum. Ut potus nutrit. Cibi qui alant, & qui melius alant. Ut viliores cibi magis sumtuosis substituantur. Gallice iste prodiit *Conseil contre la famine & remede d'icelle* Parif. 1546. 12. FALC.

EJ. *de peste inexperti auctoris consilia vana alia, quædam & noxia continet.* Bubonis & carbunculi curatio. Accedit pestis Anglicæ regimen, ejusdem generis.

EJ. *de mensibus mulierum & hominis generatione* Venet. 1556. 8. Basil. 1556. 8. & in muliebris BAUHINI & SPACHII. Habet etiam morbos a suppremis mensibus natos, & eorum curationem, menses immodicos, alia mala muliebria.

Cum *Isagoge anatomica* prodierunt Parif. 1561. 8. *. *observata in variis corporibus secundis*, in quibus etiam morborum per incisiones detectorum vestigia sunt. Scirrhous cartilagineus in genu. Atrophia a glandulis scirrhosis.

EJ. *de arthritidis præservatione & curatione consilia in collectione GARETIANA*
Francof. 1592. 8. *. De more seculi.

EJ. *consilia varia medica apud L. SCHOLZ Francof. 1598. fol. ad duplum*
quartanam &c.

Aliqua in G. H. WELSCHII *consiliorum Cent. II.*

Hæc omnia redeunt in *collectione operum J. SYLVII*, quam RENATUS MO-
REAU edidit Genev. 1630. fol. B. Tig. LIND. 1635. fol. *. cum titulo, J. SYLVII
opera omnia in sex partes digesta. Acceserunt hic iis, quæ enumeravimus, *scholia*
ad J. GUINTHERII *versionem commentariorum GALENI* ad HIPP. *de natura humana.*

Schema rerum omnium, ex quibus alimenta hominum deponuntur, de qui-
bus tribus libris GALENUS disputavit.

Introductio brevis in methodum medendi generalem GALENI.

Quæstio de vini in febribus exhibitione.

De senectute, s. de tuenda valetudine in senio, ex GALENO præcipue & prælec-
tionibus JACOBI SYLVII per RAIMUNDUM FILHOLUM selecta.

Vita JACOBI SYLVII.

LUDOVICI ARRIVABENI *Sylvius ocreatus.* Satyra in SYLVIUM.

CLAUDII BURGENSIS *apologia pro JACOBO SYLVO optimo jure ocreato.*

SYLVI de delectu, compositione & duratione simplicium; de eorum adulteratio-
nibus cognoscendis: & succedanea redeunt in CORDI dispensatorio Venet. 1556. 12.
Tr. Noriberg 1612. fol. *. Leid. 1651. 16. *. & alias.

§. CCLXII. VICTOR TRINCAVELLIUS.

TRINCAVELLA, Venetus, professor Patavinus.

EJ. *de vena secunda in pleuritide medica ratio* Venet. 1539. 8. *, Patav.
1563. 8. *. loco non addito. Contra BRISSOTUM & CURTIUM pro Ara-
bum sententia, & pro sectione venæ in latere opposito. HIPPOCRATIS & GA-
LENI locos, qui sectionem venæ ejusdem lateris suadent, noster putat peculiari
de casu dicere, eosdem viros quoties in genere loquuntur, jubere secare venam oppositi
lateris. Tutius etiam in pleuritide venam saphenam incidi, quam cubiti, ut ex non-
nullis, per paucis equidem experimentis, adpareat.

EJ. *quæstio de reactione juxta doctrinam ARISTOTELIS & AVERrhois* Patav.
1556. 8. LIND.

EJ. *duæ questiones medicæ; Altera num in lienis affectibus secunda sit vena, que*
est ad anularem digitum sinistre manus ab JOH. VALDANIO, ALOYSIO MUN-
DELLA, HIERONYMO FEROLDO & J. BARTHOLOMÆO GUIONO tractata: Al-
terā, utrum in morborum initii, solum cum materies turget, purgantibus medica-
mentis

mentis uti liceat, a VICTORE TRINCAVELLIO explicata Patav. 1567. 8. *. J. VALDANUS valde laudabat sectionem salvatellæ, torquebat adeo & mutabat lectionem GALENI, ut secum sentiret. FEROLDUS iis subtilitatibus contentis, spreta minima venula, secundam cubiti venam tuebatur, TRALLIANI etiam & ARETEI auctoritate fultus. MUNDELLA pro FEROLDO sentiebat. TRINCAVELLIUS respondet, utique in principiis morborum alvum moveri posse, et si materies non turget.

EJ. *de medice artis usu apud Venetos, doctrina apud Patavinos, & de compositione & usu medicamentorum* Basil. 1570. 8. TR.

EJ. l. tres & quarti fragmentum *de compositione & usu medicamentorum a LAUR. MARUCCIO recogniti* Venet. 1571. 4. Basil. 1571. 8. LIND.

EJ. *in GALENI l. de differentia febrium & in priorem de arte curandi ad GLAUCONEM explanationes, cum pulcherimo tractatu de febre pestilentiali* edit. a BELISARIO GADALDINO Venet. 1575. fol.

EJ. *enchiridion medicum de ratione curandi particulares corporis humani affectus prælectiones in XII. libros distinctas* edidit BELISARIUS GADALDINUS Venet. 1575. fol. TR. Basil. 1588. 8. TR.

EJ. *consilia tria muliebria. In BAUHINI & SPACHII muliebribus.*

EJUSD. *consilia medica post editiones Venetam & Lugdunensem accessione CXXVIII. consiliorum locupletata. Epistole item de philosophicis & medicis quæstionibus. Tr. de reactione, de venæ sectione in pleuriticis: de febre pestilenti,* iste novus Basil. 1587. fol. B. B. Consilia saepe non solius sunt TRINCAVELLII, sed FRISIMELICÆ etiam, BELLACATI, FRACANZANI, CAPIVACCII. Passim tamen VICTOR, ut expertus, loquitur. Lignum sanctum non ad omnia valere, ut vulgo soleant venditare, neque, morbo gallico excepto, se magna ab ejus ligni usu miracula vidisse. Sæpe ægrotos ad aquas medicatas relegat. Sed neque omnes lue venerea affectos guaiaco aut china sanari potuisse. Pestilentiam post 30 annorum intervallum funestissimum ingruisse.

Epistole pariter sunt de quæstionibus medicis, ad genus seculi.

Vita viri præmissa per brevis est, auctore LAURENTIO MARUCCIO.

EJ. *controversiarum medicarum practicarum libri V. potissimum de sanguinis missione immoxia. Posthumum opus* Francof. 1617. 4. TR.

Multa GALENI interpretatus est, *de constitutione artis medice, de elementis: commentarios in HIPP. de natura humana. L. de plenitudine. Contra eos, qui de typis scriperunt. De natura humana.*

Libellum s. *commentarium in GALENI l. de compositione medicamentorum HIPPOCRATIS, & in prognostica HIPPOCRATIS posthumum* edidit G. HIERONYMUS WELSCH Ulm 1676. 4. Gangrenam spontaneam dixit Paracentesin nunquam respondisse.

*Opera omnia duobus tomis folio prodierunt Lion (apud JUNTAS) 1586. fol.
RAST. 1592. TREW. Venet. 1599. fol. Continent priora, & DOMINICI CA-
SELLI orationem, habitam in funere VICTORIS TRINCAVELLI.*

Nescio an diversum sit ab a paulo priori opus, *Exercitationes familiares in
secundum l. prognosticorum Hippocratis & Galeni, nunc primum in lucem editæ.*

Commentariorum in IX. RHAZIS codex est in B. Vindob. LAMBEC. II. p. 837.

Confilia aliqua sunt inter ea, quæ WELSCHIUS cum suis IV. centuriis edi-
dit Aug. Vind. 1698. 4.

§. CCLXIII. VARI ANNI 1539.

NICOLAUS MONARDES Hispalensis, *de secunda vena in pleuritide inter Græ-
cos & Arabes concordia ad medicos Hispalenses.* Hispali 1539. 4. C. de V. Ant-
werp. 1551. 16. *. 1564. 8. *. 1565. 8. LIND. cum libellis *de rosa & ejus par-
tibus.* De succi rosarum temperatura; de rosis Persicis s. Alexandrinis, de malis
citraiis, aurantiis, ac limoniiis libelli. In libello primo loco dicto BRISSOTTI sen-
tentiam exponit & Arabum, & contendit, nullum esse eorum dissensum: tres
fuisse apud Græcos revulsionis modos, tres apud Arabes. Græcos in pleuritide
venam quidem lateris adfecti incidisse, tamen etiam venam lateris oppositi, AR-
CHIGENIS exemplo, etiam GALENI, qui altera manu ipse laborabat. Arabes in prin-
cipio saphenam ejusdem lateris, deinde basilicam lateris alterni incidisse, post ali-
quot dies ex latere consentiente in latitudine. Eventa nil definire; nam servari
& qui adfecti lateris venam secant, & qui oppositi: eosdem fines per utramque fere
diversionem obtineri. Si fluxio in partem aliquam jam decubuerit, debere venam
partis adfectæ secari, non venam aliquam longe distantem, & eo in casu cum
periculo errari. Basilicam præfert. Nimis parcas paucarum unciarum sanguinis
missiones rejicit.

Rosas Persicas omnibus ad laxandi scopum præstare. Damascenæ nuper
admodum innotuisse.

Citrum medicam pomiferam aliam fuisse a Citro mensaria.

EJ. *de lapide bezoar & herba sarza: de ferro & ejus facultatibus, de nive
& ejus commodis a CLUSIO versa cum exoticis* Leid. 1605. fol. *. Seorsim cum l.
de rosa & malis citriis Antwerp. 1601. fol. LIND. Hispanice *dialogi de hierro
y sus grandecas necessidad y virtudes con un trattado de la nieve* Sevilla 1571. 8. C. de
V. & 1574. 4. ib. cum *historia medicinali rerum in India adlatarum.* Gallice de
aqua nivata Lion 1663. 8. HOUSS.

GUILIELMUS BUDÆUS, vir doctissimus, *de curandis morbis articularibus* Parif.
1539. 12. maj. OSB. BOEHM.

EJ. l. *de aſſe haſtenus ob pondera huc facit.*

FR. BERNARDINI *conservator sanitatis Spir.* 1539. 8. LIND.

THEOBALDI

THEOBALDI LEPLEIGNII Vindocinensis *isagoge de usu pharmaceutices in concinnandis medicamentis* Antwerp. 1539. 8. forma longa *. alii Lion. Barbara dictione tradit formulas medicamentorum compositorum efficaciorum, quales Arabes & nuperorum etiam nonnulli, ipseque J. de VIGO præscriperant; longa fere & indigesta farrago.

Hoc anno in catalogo BARONIANO prima typis edita *disputatio Parisina* recentetur, quo postea genere libellorum uberrime res medicæ traditæ sunt: JACOBUS nempe de FORMENT disputavit in hæc verba *E. medendis ventriculi adfectibus, pharmacia magis occurrentum est.*

MARTINUS DORCHESINO, quod' fictum est nomen, scripsit *le Triomphe de très-haute & puissante Dame Verole Reine du Pays d'amours* Lion 1539. 12. ASTR. De ferocitate sua malum venereum remisisse; Rothomagi tamen vehementer fœvire. Hæc ASTRUC.

FRANCISCUS BERNHARDINUS Calidonius. Ejus est *præservatio sanitatis* carmen Spir. 1539. 8. L. 1549. 8. L.

S. CCLXIV. AD. A. 1540,

GUILIELMI INSULANI, Menapii, l. *de ratione victus salubris* Basil. 1540. 4. *.
& Colon. 1540. 4. cum M. FICINO. *Victus universi ratio ad saporem veterum.*
Olera, frumenta, vina persequitur, nomina nuperorum ad veterum nomina
adaptat. Voces arabicas ex veteribus adjicit.

EJ. emonium febris quartanæ: adjecta est quartanæ febris curanda exactissima ratio
ex Græcorum Latinorum atque Arabum monumentis deprompta Basil. 1592. 8. *. RAST.
Grevibergi, quæ ipsi patria fuit, hunc libellum edidit, ingenii lusum. Phlebotomiam
tuto ferri & tutius quam a tertiana feratur. Contagio carere.

JOSEPHUS STRUTHIUS, Posnaniensis, SIGISMUNDI Regis medicus. EJ. *ars sphægmica*, s. *pulsuum doctrina supra 1200 annos perdita & desiderata*, onnibus tamen medicinam cum nominis celebritate maximaque utilitate facere volentibus summe necessaria L. V. Basil. 1540. 8. 1555. 8. 1602. 8. *. Medicinam etiam apud SOLIMANNUM fecit, & artem Patavii docuit a. 1535, & in Poloniā reversus ibi consenuit; non ille meticulosus, qui in peste pulsū tentare non timuerit. Ex libris quidem veterum plurima sumvit, & ex arithmeticis calculis, ex natura minus. Quinque fecit classes pulsuum, magnum, celerem, frequentem, vehementem, mollem. His ex classibus, cum mediocritate conjunctis pulsū fecit simplices 15, compositos 17. Quietem superam vocat, quæ post distensionem, inferam, quæ post contractionem succedit. Habet & alia nova nomina, pulsū eurhythnum, qui pro temperamenti & ætatis ratione saliat; arrhythnum, qui ætati non respondeat, heterorhythnum, qui ætatis alienæ sit, ecrhythnum, qui nullius. Hos porro rhythmos cum arte musica comparat, ex distensione longa, brevi, semi-brevi, minima, excessu duplo, triplo, sesquialtero, sesquitertio. Alias classes sumit ex spasmo, quos pulsū miris figuris exprimit. Trementem, hecticum, serpentem distinguit. L. II. De pulsū dignoscendo. Subtilem poscit digitum, quo

constrictiones distinguat & dilatationes. Anomaliae pulsuum ab arteria profunda, resecta. Pulsus modicus, depresso, figuris expressi non illepidis. Raritas & crebritas a quiete longa & brevi sumta. Vehementem pulsum definit a pondere quod sustineat. Ut medicus digitis suis 15 gradus pulsuum simplicium distingere possit. L. III. De causis, subtilis sed ex theoria natus l. L. IV. De pulsibus sexuum, ætatum, temperamentorum, temporum anni, regionum, exercitii corporis, balnei, cibi, potus, veneris, doloris, inflammationis, animi affectuum. Ex pulsu amorem se divinavisse. Subita mors ex gaudio. Pulsus ferrans, vibratus. Hæc pars operis reliquis melior est. L. V. Prognoses ex pulsu, asphyxia, pulsu febrili, viscere affecto. Pulsus criticus.

ANTONIUS GALLUS, Parisinus, D. Parisiensis. EJ. *de ligno sancto non permisendo in imperitos fucatosque medicos* Parif. 1540. 8. ASTR. & apud LUISINUM. Morbi galici descriptio. Obstetrix a femina infecta, cui adstabat. Arcana formula mercurii cum auro in pulvarem compositi. Inter internas formulas mercurium præcipitatum rubrum præfert. Hydrargyri curationem asperam esse, sed præter guaiacum unicum: malum denique guaiaco radicitus extirpari. Doctus certe liber. Hic iste GALLUS dicitur, FRANCISCUM I. suasisse inunctioni subjici.

FERRI librum hoc anno gallice edidit NICOLAUS MICHEL, medicus Pictaviensis cum titulo, *de l'administration du St. Bois* Parif. A 1540. 12. ASTR. 1546. Notas aliquas adjecit, & FERRUM suum in posteriori editione contra ANTONIUM GALLUM tuitus est.

MATTHIAS THEODORUS MELANELIUS, medicus Antwerpiensis L. græcum *de melancholia ex GALENI, RIFI & AETII voluminibus collectum latinum* fecit una cum STEPHANI MAGISTRI *exquisitissimo oculari collyrio, nunc primum latine edito* Antwerp. 1540. 4. GESNER Bibl.

JACOBUS SCHEGK, Schorndorfensis, professor Tubingensis, Medicus, Jurisconsultus, philosophus, polyhistor, artem medicam docuit, non tamen exercuit, idem autodidactos M. ADAMI

EJ. I. I. *De causa continente* Tubing. 1540. 8. BB. Basil. 1559. 8. 1558. 8. in catalogo: partim philosophicus est, partim medicus. GALENI sententiam defendit, esse eam causam, qua præsente morbus adsit, qua absente, absit idem.

EJ. *disputatio de febribus* Tubing. 1568. 4.

EJ. *tractatum physicorum & medicorum tomus primus.* L. I. *de occultis & manifestis medicamentorum facultatibus, non sola crassi tantum elementorum, sed forma etiam substantiati inimicis.* L. II. *Purgantia medicamenta non similitudine purgandi humoris, neque tractu ejusdem efficacia dici debere.* L. de caloris vi & efficacia, tum in generandis rebus naturalibus, tum in corrupendis. L. VI. *rigoris in febre causam a GALENO vere propositam, perperam a quibusdam reprehendi.* L. VII. *contra S. SIMONIUM, qui contra GALENUM sentiens negat, febrium putridarum causam*

causam esse putredinem Francof. 1585. 12. LIND. 1590. 12. Hic accessit commentarius *utrum morbus aliquis substantialis possit dici*; titulus etiam novus est, *Disputationum medicarum & physicarum Libri VIII.*

EJ. *prelectiones in GALENI L. de arte parva* edidit SEBASTIANUS BLOSS Francof. 1589. 8. LIND.

In ejus obitum *oratio funebris* GEORGII LIEBLER prodiit Tubing. 1587 8. B. Bun.

JUSTI VELSII, Hagani medici & theologi, *Oratio, utrum in medico variarum artium ac secretiorum cognitio requiratur* Basil. 1540. 4. LIND. 1543. 4. *. Requiri, etiam musicam.

Una prodiit HIPPOCRATIS *de insomniis*. GALENUS *de ea, quæ ex insomniis habetur affectuum dignotione*. Quinti HIPPOCRATIS *aphorismi vera lectio*, & GALENI *supra eundem enarratio & ratio castigationis quinti aphorismi*. Prodierunt ista Antwerp. 1541. 8. *

EJ. *epitome medica* Antwerp. 1540. 8. *. Fusa enumeratio materiæ medicæ. Deinde summi tituli morborum, signorum, febrium.

HERCULES BONACOSSUS. EJ. *de ligno sancto Bonon.* 1540. MAZZUCH.

EJ. *de affectu quem Græci δυσεντερίαν latini v. tormina appellant ac de ejus curandi ratione* Bonon. 1555. 4. LIND.

EJ. *de curatione Pleuritidis ab Hipp.* GAL. AETII, ALEXANDRI, PAULI, PHILOTHÆI monumentis deponita Bonon. 1553. 4. LIND.

EJ. *de humorum exsuperantium signis, serapiis ac medicamentis purgativis opportunis l. acc. varia auxilia experimentis comprobata. De compositione theriacæ cum ejus substitutis nuper Bononia inventis. De modo præparandi aquam l. sancti. De curatione catochi Bonon.* 1553. 4. LIND.

ANTONII LODOVICI *de re medica opus Olyssipone* 1540. fol. B. B. a. 1543. fol. LIND. Continentur ea collectione Erotematum, s. commentariorum in GAL. l. de crisibus L. III. Erotematum libri VI, in quibus tota fere ars medica continetur. Erotemata de difficii respiratione. GALENI l. de prisana. Adnotaciones in aphorismos HIPP. Expositio in aphorismum XVI. primæ sectionis HIPP. GALENI de præcognoscendo. Expositio in Avicenna de humoribus definitionem. De erroribus PETRI APONENSIS in Problematis ARISTOTELIS. Totus GALENICUS, plerumque alio ordine voces GALENI repetit.

EJ. *de occultis proprietatibus L. V. Olyssipone* 1540. f. B. B. Additi de empiricis & miscellaneis L. I. de pudore L. I. Physiologica primum aliqua de facultatibus, deinde de vi adtractrice feminum nonnullorum aliorumque corporum, qua venenum telave infixa trahant, aut demum vitiosos humores. De alexipharmacis: de cibo medicato, de hypercatharsi. GALENUM potissimum contra AVICENNAM defendit. Vires medicatæ venenorum & animalium venenatorum ex ordine per singula. Marsi. Psylli. Canis rabidus. Hippomanes. Dolor colicus.

Medicatio & mirificæ nonnullorum proprietatis. Tarantula & vis saltationis adversus ejus morsum. Plantarum vires medicatæ. Varia alia ad vires medicatas.

EJUSD problematum libri V. Ulyssipon 1539. fol. B.B. Ad modum ARISTOTELIS, physica, medica, physiologica, ac de atra bile. Proprietates animantium, herbarum. Blæsi. Sensus. Ad morbos aliquos. Peculiariter medica, diaetetica, alia, collectanea omnia.

VALENTINI POLYDAMI diatribe medica de pulsibus cum propriis & dilucidis interpretationibus L. I. de urinis Lib. II. De capitibz dolore cum experimentis. Medicina encomium. Epistolarum libellus Basil. 1540. 8. LIND.

CHRIST. HEGENDORFINI Fundament der Medicin en chirurgie Antwerp. 1540. fol.

EJ. antidotus contra pestilentiam Lips. 1540. 8. LIND.

TARQUINII SCHNELLENBERG s. OCYORII Bericht von bewährten Balsamen, Oelen &c. Frankfurt 1549. 8.

EJ. zwanzig Pestilenzwurzel u. gewisse u. bewährte experiment Frankfurt 15468. TR. 1552. 8. 1563. 8. TR. Strasburg 1580. 8. 1579. 8. 1613. 8. TR. 1614. 8. HANSEN. &c. B. Bot. I. p. 253.

D. MARTEN glass of health Lond. 1540. 12. AMES.

SEBALDI BUSCH regimen pro pestilentia scriptum Erford. 1540. L.

J. SIGM. GORLIZER kurzer Untericht u. Regiment, wie man sich zur Zeit der Pestilenz bewaren u. halten sollen Wittebr. 1540. 4. TR.

GEORGII PYLANDER vertit HIPP. de morbis Parif. 1540. 4. L.

Ein nützliches Arzneybüchlein leibliche Gesundheit zu erhalten Confect Conserven u. dergleichen zu machen, deren Natur, Krafsten u. Wirkung beschrieben Frankfurt 1540. 4. HANSEN.

Collectio Parifma ll. GATINARIÆ, BLASII, ASTIARII, LANDULPHI, SEBASTIANI AQUILANI Parif. 1540. 8. *

JOH. MAILLARD & VALENTIN HIERAUME diff. in hæc verba E, morbos experientia & ratione oppugnat medicina Parif. 1540.

§. CCLXV. CONRADUS GESNER.

Tigurinus, vir summus, eruditione, plantarum cognitione, in omnes bonas artes ardore, pietate, admirationem gnarorum meritus, idem medicinam fecit, & pertæsus imbellis sui ævi medicinæ, ad mascula auxilia veterum medios revocavit.

Multa

Multa scripsit, quæ medicinam tangunt. Cum editione libri *ACTUARII de medicamentorum compositione* dedit *succedaneorum medicaminum tabulam*, quorum usus habetur reciprocus Græce & latine Basilea 1540. 8. *. Eam scripsit non supra 24. annos natus. *GALENI* primum *succedanea* sunt, græce & latine excusa. Deinde loci *GALENI*, *AETII*, *DIOSCORIDIS* atque *PAULI*, qui pertinent ad vires salutares medicamentorum simplicium, ciborum etiam salubrium & nonnullarum compositionum.

*IDEM compendium ex Actuarii l. de differentiis urinarum, judiciis & providentiis. Universalem doctrinam CLAUDII GALENI de compositione medicamentorum secundum locos adfectos decerpit & in ordinem redegit; denum sylvulam experimentorum GALENI, medicamenta nempe ab eo viro, sed etiam ab AETIO passim suis in operibus ad varia mala data decerpit, suasque notas addidit, quibus obscuriora medicamenta simplicia aliqua adjecit Tiguri 1540. 8. **

EJ. *apparatus & delectus simplicium medicamentorum. De compositione medicamentorum secundum genera. PAULI de compositione secundum genera; universalis methodus ex GALENO; Edidit Lion 1542. 8. *. Venet 1542. 16. Primus libellus est dictionarium materiæ medicæ simplicis ex Græcis decerptum; descriptio cujusque medicamenti, modus colligendi, preparandi, adhibendi; hæc fere ex DIOSCORIDE, ut aliqua ex Arabibus atque MESVE accesserint. Ex PAULO sumit, ut quæque formula medicamenti componatur. Pastillorum, unguentorum, collyriorum &c. formulæ ut nunc vocant. Tertia pars est de oleis, emplastris, celebrioribus medicamentis compositis; de eorum formulis, & simplicibus quæ ipsa ingrediuntur medicamentis, sola vero externa medicamenta hic reperias.*

EJ. *de lacte & operibus lactariis Tiguri 1543. 8. * philologica & medica. Utilitates medicas lactis, casei, & butyri tradit.*

EJ. *Bibliotheca universalis, s. catalogus omnium scriptorum locupletissimus tribus linguis latina, græca & hebraica extantium & non extantium ad a. D. 1545. excusorum, & in bibliothecis latentium Tigur. 1545. fol. B. B.*

Eadem bibliotheca restituta & collecta a C. GESNERO, in epitomen redacta, & novorum librorum accessione locupletata a Jos. SIMLER Tigur. 1555 fol. tum 1574. f. *. GESNERUS judicia sua & nonnunquam scriptorum judicia addiderat. Contraxerat LYCOSTHENES bibliothecam: resectis his additamentis addit SIMLERUS numeros a morte viri editos libros. Plenius JACOBUS FRISIUM recudi fecit 1589. f. BB.

Cæterum GESNERUS veteres ex ATHENÆO & aliis sollicite collegerat, tum ex PAULO, & ex bibliothecis. Tituli ad prænomen scriptorum dispositi. Nuperi multum, clam sæpe, hoc immenso labore usi sunt. Codices MS. recenset.

EJ. *enumeratio medicamentorum purgantium, vomitoriorum & alium bonam facientium Tiguri 1546. 4. non vidi.*

EJ. *Pandeclæ s. partitionum universalium L. XXI.* Tiguri 1548. fol. & T. II. 1549. fol. B. B. Ad medicinam non proprie facit, liber enim XX. nuncquam prodiit, quo de re medica erat acturus. Hic cæterum v. c. arborum titulos recenset, ad eos libros citat, qui de ea arbore scripserint. Inmensum in viro 32. annorum opus.

GALENICORUM operum editioni Basileæ 1549. & 1562. fol. * multa addidit, etiam sua, inter ista brevem bibliothecam medicorum scriptorum cum iudiciis.

EJ. *de secretis remedii thesaurus EUONYMO GESNERO philiatrico auctore* Tiguri 1554. 8. *. Francof. 1578. 8. f. LIND. Lion 1558. 8. TR. 1620. 12. Id. Germanice vertente J. RUDOLFO CALDENBERGER Tiguri 1555. 4. 1582. 4. 1583. 4. 1608. 4. Gallice Lion 1555. 4. TR. Anglice 1559. 4. 1564. 4. 1565. 4. new book of distillation called the treasure of *Evonymus* vertente MORVYNG. Operationes pharmaceuticæ & chemicæ, quæ eo ævo innotuerant; hæ passim ex ULSTADIO. Plantæ medicatæ, earum aquæ, & variae præparationes. Composita etiam medicamenta varia, quæ eo ævo quotidie nova præcis addebantur. Aquarum stillantium maxima varietas, etiam per descensum; tum olea, sic poros: Undique enim, etiam ab empiricis, noster colligebat. Oleum vitrioli tunc novum laudat, & describit, etiam dulce.

Partem II. a morte viri edidit CASPAR WOLF Tiguri 1569. 8. *. Frf. 1578. 8. LIND. Ejusdem generis, sed cum interim chemia in Germania valde invaluisse, multo ditione collectio, pariter undequaque sumta.

EJ. *historia animalium L. I. de quadrupedibus viviparis* Tigur. 1551. fol. * huc potest referri, ob vires medicatas animalium, quo etiam reliqui tomis spectant, & potissimum ob capita de morbis epidemicis armentorum.

EJ. *de thermis & fontibus medicatis Helvetia & Germania libri duo* Venet. 1553. fol. in collectione de balneis. Libellum istum in vita promittit se pleniorum redditurum.

EJ. *enchoridion rei medicæ triplicis; 1. de pulsibus l. ex GALENI scriptis collectus auctore incerto. 2. De judiciis urinarum l. VASSÆI Meldenfis morborum internorum curatio auctore J. SYLVIO. 3. De ratione victus in morbis acutis auctore BRUDO* Tigur. 1555. 8.

IDEM collectionem chirurgicorum scriptorum edidit 1555. fol. *, qua TGAULTII, HOLLERII, MARIANI SANCTI, ANGELI BOLOGNINI, MICHAELI ANGELI BLONDI, BARTHOLOMEI MAGGII, ALFONSI FERRI, J. LANGII, JACOBI DONDII chirurgica continentur, cum GALENI l. de fasciis VIDO V. interprete, & ORIBASII de laqueis ex eodem. Tum examen leprosorum innominati scriptoris, & GESNERI præfatio de medicinæ chirurgicæ præstantia & antiquitate. Cum catalogo operum chirurgicorum, quæ hactenus prodierunt. Hunc thesaurum PETRUS UFFENBACH recusum dedit Francof. 1610. *

EJ. L tres medicinales. I. De sanitate tuenda. II. Contra luxam conviviorum. III. Contra notas astrologicas ephemeridum de sectione vena 1556. 8. GESNER. script. propr.

IDEM in l. de rerum fossilium, lapidum &c. figuris & similitudinibus Tiguri 1565. 8. *. calculos etiam per morbos in variis corporis humani partibus natos habet.

XENOCRATEM de aquatilibus edidit Tigur. 1559. 8. tum CASSIUM FELICEM Tig. 1562. 8. *. & DIOSCORIDIS Euporista ex schedis MOIBANI Tig. 1565. 8. *.

Porro VAL. CORDI compositiones medicinales non vulgares Argent. 1561. f. *

MOSCHIONIS codicem emendaverat, quo usus est C. WOLF in editione 1566. 4. *, & C. BAUHINUS 1586. 4. *

A peste extinctus a. 1565. plurima adfecta diligentiae & fidei CASPARI WOLFI commendavit, quorum aliqua prodierunt, CASPARUS WOLFIUS cum vita viri ediderat pollicitationem de CONR. GESNERI stirpium histria Tiguri 1566. 4. *. In vita a JOH. SIMLER scripta, reperias catalogum authenticorum scriptorum GESNERI ad annum 1562. Opera viri botanica ad CAMERARIUM, VOLCAMERUM, TREWIUM pervenerunt, quorum partes aliquas vir ILL. CASIMIR CHRISTOPHORUS SCHMIEDEL edidit, vitamque etiam GESNERI luculentam addidit. Vita etiam germanice prodiit Zittau 1711. 8. *

GESNERIANARUM epistolarum L. III. Tiguri 1577. 4. * edidit C. WOLFIUS, quæ ad J. CRATONEM, A. GASSER, TH. ZWINGER, F. PLATERUM, B. ARETIUM, AD. OCCONEM, HOLZACHIUM, J. FABRICIUM &c. datæ sunt. Nullo studio procurata est hæc editio, neque temporum ratio observata; valde tamen placent varietate, candore, & eruditione, quibus undique plenæ sint. Multa ad praxin faciunt & ad medicam historiam. PARACELSUM, & PHÆDRONEM Paracelsicum, mitissimus homo aversatur. Lapidum pretiosorum & auri vires medicas non admittit. Monspesulana studia, quæ viderat, non valde probat. Vomitu se ipsum juvit, cum arthritidem pateretur. Oleum vitrioli in febribus dedit. FELICI WURZIO ob cephalalgiam maximam arteriam temporum jussit aperiri, optimo eventu. Herbam Parindem antidotum esse repetit ad maniam & ad dolentes hæmorrhoides. Badenses thermas bibit, qui utendi modus in desuetudinem abiit. In animalibus venenorum vim exploravit. Belladonnæ succum dysenteriam curare, dolores tollere expertus est. In pleuritide venam in pede secare mavult. BULLINGERUM peste laborantem curavit, carbunculos igne & medicamento caustico aperuit. Qui in peste veniam fecuerant, eos omnes perisse J. BAUHINO teste. Herbarum medicatarum in se ipso experimenta fecit, in cane paridis, nucis vomicæ, balsamines feminæ. Ita multarum herbarum medicas vires per experimenta constituit. In ischiade emplastrum imposuit, quod euphorbium recipiebat. In pleuritide oleum lini propinavit. Eclegma de spina cervina invenit.

Adjectus est libellus de oxymelis elleborati utriusque descriptione & usu. Elleborum album cum aceto destillabat, non eum venenatum futurum: ei medicamento

mento multum tribuebat in febris longis, viscerum obstructione. Nigri hellebori liquorem cum spiritu vini stillantem nihil habuisse purgantium virium. Deinde duo ex nigro helleboro oxymella composuit: his alvum absque noxa solvebat, menses movebat, omni generi lenti (frigidi) morbi subveniebat. Historias etiam sanatorum ægrotorum addidit, in ipsa epilepsia, dyspnoea, arthritide, quartana. Aliqua alia medicamenta GESNERI.

Successit liber epistolarum *quartus* Witteberg. 1584. 4. *, cujus etiam antiquus apud me codex est. Hæ omnes ad JOHANNEM KENNTMANN scriptæ sunt. De MOSCHIONE multa, quem latine vertit.

Ej. etiam sunt *mensura apud veteres Gracos & latinos scriptores usitatæ* Tiguri 1584. 8. LIND.

Et de simplicibus medicamentis I. ex GALENI I. de facultatibus medicamentorum simplicium Sangall. 1584. 8. cura C. WOLFII. Non vidi.

Ej. (C. GESNERI) *Onomasticum* prodiit cum CALEPINO Basil. 1590. fol. In præfatione citat primam *Onomastici* editionem Basil. 1544. Nomina sunt propria & inter ea regionum, montium, fontium, sylvarum, stagnorum, populorum, paludum, ventorum, fluviorum, lacuum, speluncarum, clarorum viorum, etiam medicorum, sectarum, animalium & plantarum quorumdam rario-rum &c.

Aliquæ epistolæ ad J. BAUHINUM Basil. 1591. 8. *. excusæ, fere botanicæ sunt.

Cæterum vide B. Bot. I. p. 282. sqq.

§. CCLXVI. AUGERIUS FERRERIUS.

Tolosanus, quem J. C. SCALIGER, non ille facilis judex, doctissimum dixit. Ejus est I. de diebus decretoriis secundum Pythagoricam doctrinam & Astronomiæ observationem Lion 1541. 16. LIND. 1549. 16. ID. OSB.

EJ. L. de somniis. HIPP. de insomniis. GALENI de insomniis. SYNESII de insomniis Lion 1549. 16. LIND.

EJ. de pudendagra, gravi lue Hispanica I. II. Acc. de radice Chine & sassa-parillæ Cortice judicium Tolos. 1553. 12. tum Paris. 1564. 8. OSB. Antwerp. 1564. 8. * & in LUISINI collectione. Aliis etiam acribus unguentis se usum, quæ argentum vivum non reciperent, neque in isto metallo se aliquid præcipui reperire. Hydrargyro tamen sanatos, qui male adfecti fuissent. Esse qui ejusmodi emplastris tecti per urbem ambularent. Lotiones etiam cum sublimato mercurio parari, quarum idem sit effectus. Guaiaci usus: cum vino vulgo decoqui. Radix Chinæ, Sarsaparillæ, Juniperi. Aquæ stillatitiae. Se fere suavibus purgantibus uti, quæ & indicat, inter ea etiam recenset pulverem mercuriale. Methodus composita, inunctiones per triduum, decocta per alios dies, tum iterum inunc-

inunctiones aut fumus, iste quidem acerbissimus, demum apozemata purgantia, denique sudorifera. Symptomatum curatio. L. II. morbi descriptio.

Subjicitur in editione mea *compendium gallice scriptum prioris operis*.

Sed in ea non reperitur *de radice Chinæ liber*, quo probatur diversam esse ab Apio Tolos. 1553. 8. ASTR. LINDENIUS diversum facit & annum indicat 1554. Apium sua ætate ligno sancto substitui, & auri pretio vendi, cum in gallia sponte nascatur. Valde diversam esse Apii & Chinæ administrationem docet.

EJ. *Vera medendi methodus duobus ll. comprehensa*. EJ. *castigationes practicæ medicinae* Tolos. 1557. 8. Lion 1574. 8. 1602. 8. Venet. 1587. 8. TR.

EJUSD. *remedes preservatifs & curatifs de peste* Toulouse 1628. 12. RAST.

§. CCLXVII. GUALTHER HERMANN RYFF.

Chirurgus, medicus, erro, homo famosus, polygraphus & compilator. EJ. *est neuerfundene und bewährte Arzney*, nicht allein die Franzosen u. bösen Blättern, sonder auch andere schwere Krankheiten durch den Gebrauch des indianisches Holzes Quaiacum oder Franzosenholzes zu heilen Strasburg 1541. 8. TREW. EJ. I. Franzosencur vermittelst des Guaiaci Basil. 1659. 8. A LINDEO non debuit recenseri, qui non sit latine scriptus. Cæterum ASTRUCIUS adnotat, ex libris quaternis, in quos distribuitur, opus esse ALFONSI FERRI de ligni sancti multiplici medicina & vini exhibitione, ejusque quatuor libros, dictos p. 33.

EJ. *Handbüchlein gemeiner praxis der ganzen Leibarzney* Strasburg. 1541. 4.

EJ. *der kleinen deutschen Apothek Confect oder Latwergenbüchlein* Strasburg 1541. 4. zweiter Theil 1542. 4. TR. tres partes 1552. 4. Neu ausgerichtet durch A. AGERIUM Noriberg. 1602. fol.

EJ. *Unterweisung und Anzeigung aller latwergen, confect, conserven, einbeizungen und eimmachungen von allerley Früchten, Blumen, Kräutern und Wurzeln samt andern Stücken, wie solche in den Apotheken gemacht und verkauft werden* II. Theil Strasburg 1540. 4. & 1542. 4. TR.

EJ. *Gebrauch, Vermischung und Zubereitung aller laxativen purgierender oder treibender Arzneyen* Strasburg 1541. 4. HUTH. TR.

EJ. *practicirbüchlein bewährter Arzneyen* Francfurt. 1564. 8. TR.

EJ. *von allerhand apothekerischen Confectionen, Latwergen, Oel, Pillen, Tränken, Trochischen* Francf. 1552.

EJ. *Confectbuch und Hausapotheck* Francf. 1544. 8. TR. 1548. 8. TR. 1558. 4. 1567. 8. TR. 1575. 8. RIV. 1578. 8. RIV. 1584. RIV. 1593. 8. TREW. 1610. 8. TR.

EJ. *reformirte deutsche Apothek, contrafeitung der fürnemsten Kräuter, ihrer Kraft und Wirkung, Latwergen, Confecten, Theriak und Mithridatum, und purgirenden Tom. II.*

*den Arzneyen Strasburg 1573. fol. 1593. 4. 1600. fol. 1602. fol. *.* a NIC. AGERIO recognita.

Cum chirurgia minori prodiit *unbetrügliche Probbesichtigung und Cur der Außzägen oder Feldsiechen* Strasburg 1542. 4. 1545. fol. 1558. fol. 1562. fol. GUNZ. Idem puto libellus, quem latinum GESNERUS dedit.

Cum *neue Feld und Stadtbuch bewährter Wundärzney* antidotarium edidit Francf. 1556. 4. 1576. 4.

EJ. *Spiegel und Regiment der Gesundheit auf die Deutschen gerichtet* Francf. 1542. 4. HUTH. 1555. 8. ID. 1552. HUTH.

EJ. *koch und kellerey von allerley Speisen und Getränken, Latvergen, Confeßen, Conserven, einbeizung von Früchten, Blumen, Wurzeln* Francf. 1645. 4. HIRSCH. An idem scriptum quod paulo prius dixi p. 57.

EJ. *Lustgarten der Gesundheit im Hausgemach Viehzucht &c.* Francf. 1546. fol. TREW.

EJ. *Beschreibung der Natur, Eigenschaft Kunst und rechte Gebrauch in Speise u. Trank* Würzburg 1549. 4. BOEHM.

EJ. *gründliche u. bewährte Cur des Steins Gries u. Nierenblasenstein* Strasburg 1543. 4. Puto CORDI libellum esse T. I. p. 521. Würzburg 8. TR.

EJ. *kurzer Auszug u. summarischer Bericht der Natur, Eigenschaft und Wirkung der wurzel China aus lateinisch und bohemischer Sprach transferirt* Würzburg. 1548. 4. RIV. TR.

EJ. *neue heilsame und nützliche Badenfahrt* Würzburg 1549. 4. TR.

EJ. *nützlicher Bericht wie man die Augen und das Gesicht schärfen und gesund erhalten soll* Würzburg 1548. 4.

IDEM librum BRUNSCHWEIGII de arte destillandi auctum reddidit Francf. 1545. fol. 1555. fol. 1556. fol. 1597. fol.

EJ. *Eius sunt, etiam ut suspicatur CONRADUS GESNER, Pseudonymi Q. APOLLINARIS libelli p. 52.*

EJ. *neuer Albertus magnus &c.* Argent. 1549. 4. &c. B. Bot. I. p. 253.

EJ. *kurzes Handbüchlein und experimentirte Arzneyen* Francf. 1560. 8. TREW. 1563. 8. *. &c. 1570. 8. TREW. 1577. 8. ID. Strasburg 1578. 8. TR. 1594. 8. ID. 1607. 8. ID. 1633. 8. B. Tig. 1641. 8. ID. An forte jam sit inter II. p. 57.

EJ. *Hebammenbuch f. schwangerer Frauen Rosengarten* Francf. 1545. f. TR.

EJ. *auserlesenes Arzney u. Kräuterbuch* Francf. 1594. 8. Erf. 1626. 8. RIV. TREW.

EJ. *ein neues Kochbuch wie man kranken Personen warten und pflegen soll,* Strasburg 1545. 4. Francf. 1569. 8. 1608. 8.

EJ.

EJ. est *Enchiridion remediorum facile parabilem variis humani corporis affectibus curandis accommodatum*, vertente RODOLFO GOCLENIO Francof. 1610. 8. RIV. TREW. Magna harum compilatioum est adfinitas. Aquarium destillatarum varietas. Videtur *kurzes Handbüchlein* p. 58.

DIOSCORIDEM repetito edidit, & PETRI BAUERII consilia medica.

Latine scripsit de memoria artificiali, quam memorativam artem vocant, & quomodo memoria medicinae beneficio augenda & conservanda capitis & cerebri bona con temperatione & roboratione Argent. 1541. 8. *. Vix huc facit. Imaginibus utili tur & locis.

EJ. *medicine theorice & practice enchiridion femejoticis aphorismis totam rem complectens medicis & chirurgis accommodum acc.* C. CELSI sententiæ selectæ Argent. 1542. 12. TR.

EJ. *intromathematicæ i. e. medicationis adcommodaæ ad Astrologicam rationem enchiridion. De crisi deque investigatione & inventione dierum criticorum, indicato riorum, intercadentium & vacuorum. Cum canonibus aliquot & multis aliis futuro medico necessariis* Argent. 1542. 12. LIND.

§. CCLXVIII. VARI AD A. 1541.

JACOBI THEODOSII, medici Bononiensis, medicinales epistole 68, in quibus complures varieque res ad medicinam physicamque spectantes traduntur Basil. 1553. 8. *. PHILIPPUS filius epistolas edidit, patris jam a. 1541. mortui. Pleraque sunt clinici argumenti, & medicæ, ut vocant, consultationes. Medicamenta dabat copiosissima, neque superstitione pura. Multum balneis utebatur. A tarantula demorsos cantu & saltatione levari scripsit. In peste præter morem seculi theriaca non utebatur: adversus venena eam nihil posse, in columba expertus fuerat. In calculosis cum urina gluten terebinthinæ simile decadere. Phthisi qui laborabat, frustra contraria momente THEODOSIO, balnea Luccana cum peteret, in iis interiit. Ad celebrem illum FRANCISCUM GUICHARDINUM scribit, ne diabeten metuat, rarissimum esse malum, se bis tantum vidisse, cum quadagesimum nunc annum medicinam faciat: terebinthinam in dolore renum & junceturarum nun quam spem suam esse frustratam. Cannabim negat aerem inficere. In medicos barbaros. Lapidem lazuli cum periculo sumi. Podagricis aquam thermalem potam nocere.

Aliæ Cl. viri Epp. cum epistolis J. LANGII, MANARDI, MASSÆ, MUNDELLÆ prodierunt Lion 1557. fol. tum aliquæ de transmutatione metallorum ad CAPELLANUM & MILETUM cum CAMPEGII epistolis T. I. p. 497.

J. ECHTIUS medicus Colonensis, Botanices peritus. EJ. *de scorbuto vel scorbutica passione epitome*. Lego prodiisse jam 1541. recusa est Witteberg 1585. 8. cum

RONSEO & aliis &c. 1624. 8. *, sed obiit circa a. 1554. Brevis & nullius momenti libellus.

REMACLUS FUCHS, Lymburgensis, (qui saepe nomen suum FUSCHIUM scribit) Canonicus Leodiensis. EJUS est morbi Hispanici, q. em alii gallicum, alii Neapolitanum vocant, curandi per ligni Indici, quod Guaiacum vulgo dicitur, decoctum, exquisitissima methodus Parif. 1541. 4. *. non 8. Non vidisse contigit ASTRUCIO, ut eo fusiorem in recensendo esse mihi visum sit. Causae mali, ex theoria. Signa. Contagium. Sæpe malum insanabile recrudescere, ob inficitiam inunctorum, hydrargyrum male extinguentium. Errores medentium. Lignum Indicum. Decocti sumendi modus. Essè, qui corporis exercitio, purgatione, phlebotomia, a morbo incipiente præservati fuerint. Stricta vietus ratio. Symptomatum curatio. Offa corrupta urit, etiam ferra dividit & excidit. Non videatur viri quidquam experti opus.

EJ. compendium medicinae Parif. 1541. RAST.

EJ. illustrium medicorum, qui superiori seculo floruerunt ac scripsierunt, vitae. Annexus in calce quorundam neotericorum medicorum catalogus, qui nostro seculo vixerunt. Auctore SYMPHORIANO CAMPEGIO Parif. 1541. 8. FALC.

EJ. historia omnium aquarum quæ in communi hodie practicantium sunt usu, vires & recta distillandi ratio. Acc. conditorum & specierum aromaticarum, quorum usus frequentior apud Pharmacopolas tractatus Parif. 1542. 8. B. B. 1552. 12. Tr. Venet. 1542. 8. LIND. Aquæ stillatitiae, & ea occasione, plantarum ex quibus stillant descriptio; reliquæ etiam aquæ compositæ, ut melissæ aqua, quam religiosi D. HIERONYMI prope Bononiam præparant. Aquam radicum urticæ valde laudat. Conservæ.

EJ. de simplicium medicamentorum delectu tabella, cum dialogo de herbarum notitia Antwerp. 1544. 8. PL.

EJ. plantarum omnium quarum hodie apud Pharmacopolas usus est magis frequens nomenclatura Parif. 1544. TR.

EJ. Pharmacorum omnium; que in communi sunt practicantium usu tabule decem Parif. 1569. 16. B. B. Addit LIND. Lion 1578. 8. Venet. 1598. fol. Cum LANFRANCO Lion 1550. 8. B. B.

EJ. purgantia medicamenta simplicia cum corrigentibus. Conservæ, emplastra, aliæ formulæ.

GILBERTI PHILARETI conciliatio AVICENNÆ cum HIPPOCRATE ac GALENO Lion 1541. FOPPENS. GILBERTUS REMACLI frater fuit.

EJ. gerocomica h. e. senes rite educandi modus ac ratio Colon. 1551. 8. RIV.

EJ. commentarius de fontibus Ardenæ & potissimum Spadanis Antwerp. 1559. 8. LIND.

JOHANNES

JOHANNES VASSÆUS, Meldensis. *Ej. de judiciis urinarum tractatus ex probatis auditoribus collectus in tabule forma* Parif. 1541. 4. Venet. 1549. 12.*. Lion 1549. 12.*. Tigur. 1555. 8. LIND. Colon. 1579. 8. WILLER. *Varietates urinarum, morbi qui ex lotio dignoscuntur, ejusque urinæ significatio. Vis colorum, hypostasium.* Ex veteribus absque proprio experimento compilatus libellus. Fatur admisto felle taurino sibi impositum fuisse (a)

Ej. HIPPOCRATIS liber de ptisanæ cum GALENI commentario gr. lat. ex versione J. VASSÆI Parif. 1543. 8. FALC. *Profixa est epistola, qua ptisanæ usum aduersus J. MANARDUM defendit.*

IDEM GALENI *comm. III. in primum prorrheticorum HIPPOCRATIS & commentarios IV. in l. HIPPOCRATIS de victu acutorum* latine reddidit Lion 1563. 12. LIND.

LIPPI BRANDOLINI *de humanae vitæ conditione & toleranda corporis aegritudine dialogus* Basil. 1541. 8. FALC.

PETRI PLANTINÆ, Cremonensis, *de tuenda valetudine natura rerum & propria scientiæ* Basil. 1541. 4. THUAN.

J. BAPTISTA de CAVIGLIOLIS *de morbis novis cum nonnullis paradoxis* Pictav. 1541. LIND.

EJUSD. *tr. des propriétés du vinaigre*, anno, ut videtur, 1547. 16. Librum habet VERDIER: sed annus & locus desunt.

HENR. EGGEING *disp. quanta ex PAULI AEG. lectione utilitas speranda sit* Francf. Viadr. 1541. 8. GUNZ.

ANGELI FORTII, Astrologi, qui invito collegio medico Venetiis medicabatur, *veritatis medicinae militia* Venet. 1541. 8. GESNER Bibl. Deinde ejus L. *de mirabilibus vitæ humanae naturalibus fundamentis* Venet. 1543. 8.

J. URSINUS *prosopopoeiam animalium* edidit Viennæ 1541. 4.

EJUD. *de peste, deque ea medicinae parte quæ in victus ratione consistit* Alexandriæ 1549. 4. L.

JAC. OLIVARII *scholia ad eam prosopopoeiam, in quibus de eorum animalium proprietatibus medicis agitur* Vienn. 1541. 4.

Vorſchung Leib und Seel Francf. 1541. 4. conf. T. I. p. 505.

FERDINANDO FLORES *Regimento de sanidad* Hispali 1541. 4.

§. CCLXIX. A. LACUNA.

ANDREAS a LACUNA, Secobiensis, variis in regionibus medicinam fecit, etiam ex JULII III. archiatris fuit.

EJ. compendium curationis præcautionisque morbi passim populariter graffantis, i. e. febris pestilentialis Argent. 1542. 8. GUNZ RIV. TR.

EJ. della preservation de la peste y su curacion Antwerp. 1556. 8. Salamanca. 1560. C. de V. Idem, ut videtur, liber.

EJ. vietus ratio scholasticis pauperibus paratu facilis & salubris Colon. 1550. 8. Ita LINDEN: & in meo exemplo manu LACULÆ nomen adscriptum est. Sed idem LINDENIUS eundem l. J. SYLVIUS tribuit, vide p. 45.

EJ. de articulari morbo commentarius. CL. LUCIANI tragopodagra Rom. 1551. 8. LIND. Il remedio della podagra con l. Tragopodagra di Luciano Rom. 1582. 8. TREW.

EJ. methodus cognoscendi extirpandique excrescentes in collo vesicæ carunculas. Ulyssipon. 1560. 8. *. Rom. 8. LIND. (a) Carunculas ex gonorrhœa nasci: & omnino post ortam primam gonorrhœam carunculæ demum innoverunt. Candolas ad id malum utiles a M. PHILIPPO CAROLI V. Chirurgo habuit.

IDEML multa veterum edidit, aut in compendium contraxit.

EJUS est epitome GALENI operum in quatuor partes digesta: accedit vita & liber de ponderibus & mensuris Basil. 1551. fol. 1571. fol. TR. Lion 1553. 16. VICAT. TR. Argent. 1604. TR.

EJ. adnotaciones in GALENI interpretes quibus varii loci in quibus impegerunt lectors & explicantur & summa fide restituuntur Lion 1553. 16. *. In NICOLAUM RHEGIENSEM, LINACRUM, COPUM, CRUSERIUM, GUINTHERUM, CORNARIUM. Plerumque suo vetustissimo codice uititur.

EJ. GALENI de artidotis epitome Antwerp. 1587. 16. *

EJ. epitome omnium rerum & sententiarum que adnotatu digne in commentariis GALENI in HIPPOCRATEM existant. Acc. GALENI enantiomata Lion 1551. 8. LIND.

EJ. adnotaciones in Diocoridem Lion 1555. 16.

EJ. libri octo ultimi ex commentariis Geponicis olim D. CONSTANTINO CESARI adscriptis ad fidem vetustissimorum codicum latini facti Colon. 1543. 8. cum castigationibus in CORNARII versionem.

EJ. fuit epistola apologetica ad CORNARIUM Lion 1554. 8. LIND.

§. CCLXX. J. GORREUS.

J. GORREI (GORRIS), Parisini, professoris Regii, docti viri, Hippocratis jus jurandum, de arte, de antiqua medicina Gr. lat. interprete GORREO cum ejus scholiis Paris. 1542. 4. MAITTAIRE.

EJ.

(a) B. Chir. I. p. 204.

EJ. in HIPP. I. de medico adnotaciones & scholia Parif. 1543. 8. LIND.

NICANDRI theriaca & alexipharmacæ cum scholiis edidit Parif. 1549. 8. & alexipharmacæ ib. 1557. 4. cum nova præfatione LIND.

IDEM GALENI in prognostica HIPPOCRATIS libros VI. interpretatus est Lion 1552. 12.

Posthuma prodierunt opuscula quatuor. Questiones due Cardinalitæ. 1. An medicorum Parisiensium phlebotomiae jure vel injuria accusantur. 2. an methodus Parismorum saluberrima. 3. De usu venæ sectionis ad curandos morbos secunda cogitationes. 4. Brevis animadversio in libellum J. LANÆI, chirurgi togati Parisiensis, quo aphorismos HIPPOCRATIS in novum ordinem digestis Parif. 1660. 4. GUNZ. TR.

Sed præcipua viri laus est ab opere Definitionum medicarum libri XXIV. Parif. 1564. fol. *. Francof. 1578. fol. *. 1601. fol. LIND. & Parif. 1622. fol. hic cum NICANDRO, cum HIPPOCRATIS II. de genitura, de natura pueri, de jure jurando, de arte, de prisca medicina, de medico, GORRÆO interprete cum ejus scholiis, & PETRI GORRÆI, Biturigis, formulæ medicamentorum LIND. Lexicon est, cuius prima vox græca est, interpretatio latina. GORRÆUS Græcos diligenter legerat, & eorum voces docte exponit, ultra ne speres.

§. CCLXXI. VARI ANNI 1542.

SIMON GRYNAEUS prof. Basileensis. EJUS est Encomium medicinæ Basil. 1542. 8. *. cum nonnullis a TORINO editis T. I. p. 539.

J. KUEFNER, medici ad Salinas Oeni, qui se Trochoreum vocabat, forte Raddeberg aut Lauffenberg, Pharmacoliterion, s. medicamenta composita secundum ordinem effectuum alphabeticum. Ingolstadt 1542. 8. GESNER. TR. RIV.

EJ. adversus pestilentiam locis compluribus exitialiter graffantem cephaleæ tabella curativa Ingolstatt 1543. 8. BOEHMER.

EJ. de vita longa & profliganda epidemica contagione ad PANCRATIUM episcopum Ratisbonensem epistola prophylactica saluberrima 1543. 8. B. B. Formulæ medicamentorum calidorum & aromaticorum, quibus etiam WOLFGANGI BEYSERI, Ingolstadiensis medici, aliquas scriptiones addidit, & STOKERI Coloniensis, quibus usus sit in peste a. 1494. & multos præservaverit: multum ibi reperias boli Armenæ &c. Alia editio est 1544. 8. RIV.

An alias est de peste libellus ex antiquissimis medicis excerptus Ingolstatt. 1543. 8. LINDENIO dictus.

EJ. encomiastici generis brevicula concio in artis medicæ & celeberrimi Gymnasii professorum Ingolstadii habita, cum LEONELLO FAVENTINO edita Lion 1546. 8. GUNZ.

GUNZ. Venet. 1558. 8. *. Lion 1574. 12. LIND. cum nonnullis ad LEO-
NELLUM scholiis.

EJ. de morbis puerorum appendix ad L. FAVENTINI opusculum Venet. 1557.
8. *. Lion 1574. 8. L.

NICOLAUS ROCHEUS de morbis mulierum curandis 1. partim ex veterum
Græcorum, Arabum & latinorum monumentis, partim experientia propria confessus
Parif. 1542. 12. TR. & in muliebribus BAUHINI & J. SPACHII. Omnino com-
pilatio, & innumerabiles formulæ. Nihil reperi proprium.

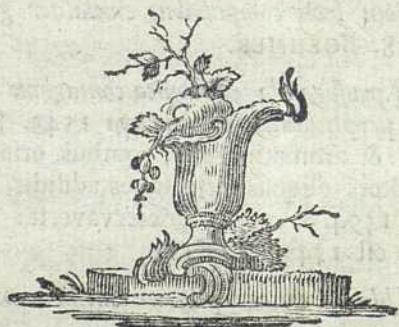
In Bibliotheca Scorialensi servatur ejus viri antidotarium MS. & modus dispen-
sandi medicamenta.

GERARDI BUCOLDIANI brevis enarratio de puella, que sine cibo & potu
per aliquot annos in pago Roed egit Parif. 1542. 8. MAITT. Fastidium ciborum
præcesserat, quod in plenam inediā abiit, ut ne æstuoso quidem cœlo biberet.
Nulla fraudis suspicio. Cum APOLL. SCHREYER inedia prodiit etiam Bern. 1604.
4. * & Giessæ 1673. fol. & germanice von dem Meydin, welche ohn essen und
trinken lebt Speir 1542. 8. TREW.

COL. PIERI SALUTATI tractatus de nobilitate legum & medicinæ Venet. 1542.
8. TREW.

RICH. du TARTE & FR. MOCET. E. ventriculi & jecoris affectus excrementa
satis indicant Parif. 1542.

J. CUCHOT, vel a VICO, & THEOBALD GRIGUEL E. morbi omnes omnibus
sunt temporibus Parif. 1542.

LIBER SEXTUS.

SCHOLA HIPPOCRATICA.

§. CCLXXII.

Potuisse a JACOBO SYLVIO hanc periodum artis medicæ ordiri, nisi nimis propinquus PARACELSO fuisset. Nempe exagitatis Arabibus, literis ita restitutis, ut sordidæ versiones, quæ unicæ erant, intolerabiles viderentur, aucta opportunitate legendorum librorum græcorum, Parisiis etiam potissimum docti viri ad HIPPOCRATEM legendum se converterunt, & princeps HOLLERIUS, cum discipulis. In universum quidem in grammatica & scholastica interpretatione divi senis laborarunt, neque libertatem sibi permisérunt dubitandi. Morbos tamen tanto a doctore moniti didicerunt accuratius cum suis eventis observare, & ipse princeps HOLLERIUS bene multa ex sua propria experientia utiliter adnotata reliquit, plura GUILIELMUS de BAUILLOU. Hanc scholam equidem GALENI auctoritas nunquam sivit ad puritatem HIPPOCRATICAM se evehere, neque aliæ scholæ optimum exemplum imitatae sunt: Existimavi tamen, posteros his viris, primis verioris medicinæ restauratoribus, gratæ venerationis monumentum debere. In Germania interim chemica secta magis & magis ad dominationem artis medicæ adspiravit, in Italia mistæ GALENICIS Arabicæ theoriarum & scholasticarum subtilitates porro prævaluuerunt.

§. CCLXXIII. J. HOULIER.

JACOBUS HOLLERIUS (HOULIER), Stempanus, medicus Parisinus, HIPPOCRATICUS, vir doctus & clinicus.

Ejus materies chirurgica s. liber sextus cum TAGAULTII chirurgicis institutionibus editus Parif. 1543. fol. *. 1552. 8. LIND. 1565. 8. TR. 1571. 8. TR. 1611. 4. Lion 1560. 8. *. 1588. 8. *. Francof. 1589. 12. TR. 1603. 12. & in collectione GESNERI atque UFFENBACHII. Germanice Francf. 1574. fol. 1584. 8. Gallice Parif. 1544. 4. Materies est medica, quatenus ad chirurgiam facere potest. Etsi auctor pleraque a veteribus sumit, non tamen nullas proprias annotationes habet. Ita mendicum lue venerea vehementer laborantem defoissione universi corporis in fumum, & excitato sudore, curatum fuisse meminit. Conferva,

ut exaresceret, novo humore rorida, & constanter renovata, os fractum conferuisse, ad veterum sensum.

EJ. *tr. de remediis facile parabilibus GALENI*, a J. GUINTHERIO latinitate donatus, nunc ex prælectionibus J. HOULIER plurimis mendis repurgatus & adnotationibus marginalibus illustratus Parif. 1543. 16. *. Aliquæ utique in Græco textu emendationes, aliquæ adnotaciones medicæ.

EJ. *commentarii in aphorismos HIPPOCRATIS* Parif. 1579. 8. LIND. 1583. 8. ID. Lips. 1597. 8. Francof. 1597. 16. LIND. 1604. 4. ID. Genev. 1620. 8. *. 1644. 8. 1673. 8. Additur hos commi. per J. LIEBAULTIUM editos esse, qui ex præceptoris DURETI prælectionibus ad l. V. priores dicit se sua sumisse. Spissum opus, paraphrasticum, & ad defendendum HIPPOCRATEM scriptum. Parisinos ob ventos aquilonios venæ sectionem bene ferre, male Narbonenses ob suos ventos austrios. Cæterum perpaucæ bonæ adnotaciones, & raræ visorum historiæ hic intercurunt. Vermes & capillos per urinam decidere, hos ex pituita factos. Sectio VIII. sola scholia continet L. DURETI.

EJ. *de morbis internis* L. II. cum LUD. DURETI adnotationibus & ANTONII VALET exercitationibus Parif. 1565. 8. 1567. 8. RAST. 1571. 8. 1611. 4. Venet. 1572. 8. LIND. Lion 1578. 8. TR. 1588. 8. *. Francof. 1589. 12. B. B. 1603. 12. Genev. 1620. 4. 1635. 4. * quæ omnino eadem est editio cum Parisina 1611. 4. *.

Ad ultimas editiones RENATUS CHARTERIUS præfatus est, titulumque fecit, *Opera omnia*; sed nihil continent ultra ea, quæ sunt in editione Lion 1588. Nam in editione 1588. 1589. & 1611. jam acceſſerant libri *de febribus*, *de peſte*, *de remediis* κατα τοπις.

Libri II. de morbis internis continent morborum historiam & curationem a capite ad calcem, ad græcorum saporem. Adjecta sunt *scholia*, in quibus subinde proprias adnotaciones reperias. Hemicrania curata fronte subinde frigida lota. In summo æstu semuncia opii devorata. In frigida & austrina aeris constitutione frequentes esse apoplexias, per exempla. In cataleptico homine pulmo & hepar corruptum, serum in cerebro. Paralyſin ex gypſi politura frequentem supervenire. Ex levi vulnere partis ejusdem resolutio; hinc mors, pus inciso cranio inventum. Μογιλαѧ episcopus a freno linguæ non succiso. Detectum, hominem incubo laborasse, qui se a sodalibus pene suffocatum adfirmabat, adstricto collo. A liene vapor, inde quando ea aura præcordia adtigerat, epilepsia. Alia exempla mali caduci ab adſcidente de inferioribus corporis partibus cauſa, a dīgito, a manu. Mors subita a laryngis inflammatione. Servatus resecta uvula, qui suffocabatur. Asthma pulmone fano, sed abſcessus in vena ſine pari & in vena arterioſa (aut pulmonali) repertus. In alio ægroto pulmo tamquam ſpongia liquore ebrius. Pro vena e directo in pleuritide fecanda: in peripneumonia noſter vix ſanguinem mittit. In cadaveribus cor inflammatum vidit, etiam abſcessu corruptum, & in eo calculos. Cordis palpitatio levata vinculis tibiarum laxatis,

laxatis, flatibus expeditis. Syncope funesta a liene rupto, a venæ arteriosæ abscessu. A sanguinis magna jactura singultus, non tamen lethalis. Singultus perpetuus a frustulo œsophago impæcto, eo rejecto solutus. Icterus morbis acutis superveniens non semper salutaris, & per recidivam funestus. Hydrops sponte dispulsus: in hydropico intestina siderata. Mors ab ischuria, ren alter consumtus, alterius ureterem calculus occupabat. Colon intestinum scirrhosum, arctatum, ut nihil transmitteret. Britonibus frequenter colica in paralysin transit. Lientericorum mortes; ulcus fere in postremo intestino, aut in hepate purulento reperitur, aut in siderato mesenterio. Ipsam nonnunquam fibrosam intestinorum substantiam decedere. Dysenteriae in febre maligna salutares: alias intestinorum involucra pure accurate plena. Calculi in capite, in utero reperti, in vesicula fellea, isti numerosi & natatiles, tum in mesenterio, jecore, ventriculo, liene. Vermiculi in urina & cum calculis ejecti. Filamenta urinæ: Urina feminæ purulenta, cum vesica sana esset. Bini cum abscessibus in corde calculi. Diabetem sœpe noster vidit, ut etiam 6. pintæ (12 fl.) urinæ in diem decederent. Vermis crassus de nare ejectus. Qui vermes subinde vomitu reddebat. Cum pus & sanguis cum lotio fluerent, hæmorrhoidæ aperta statim malum sedatum est. Post alvum perfecte strictam rotundus tophaceus globus demum egestus.

Memoratu dignæ sunt *singulares aliquæ HOLLERII observationes, quæ ad consilium curandi pertinent, peculiares nempe auctoris curationes.* Aneuryisma, ut videtur, tibiæ, funesto consilio apertum. Febris vehemens cum lateris dolore. Pulmo putris repertus. Empyema apertum post pleuritidem, pleura siderata, pulmo scirrhis obsitus. Sanatus, cui pus de alvo decedebat. Sanatus impotens. Funesta febris tertiana soporosa. Pleuritides funestæ. Vomica de pulmone integra egesta. Cui vena in hepatis regione subinde aperiebatur. Pleuritides per urinas nigras judicatæ.

In L. II. qui est *de feribus*, non perinde fusâ scholia, neque peculiares observationes reperiuntur.

VALETI exercitationes sunt iterum integræ morborum historiæ & curationes, ad veterum saporem. Pauca habet propria, ut calculum, qui vesicam rupit & demum per rectum intestinum extractus est. Cæterum ipse **VALETUS** opus edidit ex chartis **PASTOREI** generi **HOLLERII**. **DURETI** nihil video, nisi breves notæ marginales.

HOLLERII ad libros **GALENI de compositione medicamentorum secundum locos Periodæ VIII. cum priori opere Parif. 1565. 8. 1567. 8. 1571. 8. Francof. 1589. 12. 1603. 12. Tr. Lion 1578. 12.**

Ej. sunt magni **HIPPOCRATIS Coaca præsgia cum interpretatione & commentariis**, **DESIDERII JACOTI opera nunc primum editis** (omitto quæ sunt **JACOTI**). Lion 1576. fol. B. B. Vaustum opus. Primum locum **HOLLERII** commentarii tenent, quibus variæ lectiones & græci textus emendationes, vocum interpretationes

tiones, & locorum parallelorum collationes subjiciuntur. Fusiores sunt, & medici magis, quos suo loco dicemus, DESIDERII commentarii.

§. CCLXXIV. AD ANNUM 1543.

ANTONIUS STOPPANUS *dispensatorium NICOLAI* multum auctius reddidit Lion 1543. QUADRI.

J. DANZ v. AST *de simplicium medicamentorum facultatibus in genere, de iisdem per rationem & experientiam investigandis dialogi IV.* Basil. 1543. fol. FALC.

EJ. *canones MESVES cum Sylvii adnotationibus & medicamentis ex GALENIO* Basil. 1545. fol. cum PICTORII in MESVEN locis communibus.

J. FRANC. LOMBARDUS *de aquis Puteolanis, & synopsis auctorum qui de miraculis Puteolanis scripserunt, una cum balneis Aenariarum Neapoli 1543. 4.* Lion 1559. 8. TR. Venet 1566. 4.

Aliqua GALENI & HIPPOCRATIS IDEM edidit.

HENRICI a CUELLAR *in prognostica HIPP. commentarii Conimbricæ 1543.* fol. 1582. fol. L.

GABRIEL a TARTAGUA Burdigalensis. *Ejus est comm. super caput de regimine ejus quod editur ac bibitur tertiae feni I. Canonis AVICENNÆ Burdigal. 1543.* fol. L.

BARTHOLOMÆI ab URBE VETERE *in antidotarium MESVES, cum declaratione simplicium medicinarum, & solutione difficulter terminorum cum PALEA* Venet. 1543. fol. Parif. 1546. 8. 1550. 8. L. cum ANDREÆ PALEÆ *in antidotarium MESVES opere.*

JACOBUS FERDINANDUS, Bariensis, *de regimine a peste præservativo libellus* Cracau 1543. 8. LIND.

PAULI GRISIGNANI *de SALERNO l. de pulsibus & urinis Salerni 1543. 8.* LIND.

EJ. *in aphorismos HIPPOCRATIS expositio* Salern. 1544. fol.

Medicina de cavalli composita da diversi antichi scrittori e del greco tradotta Venet. 1543. 8. Fuerint veterinarii a RUELLIO editi.

Precepts of good health Lond 1543. OSB.

J. FERNELII & EL. BECQUET E. *frigidas distillationes febris maturat* Parif. 1543. BARON.

§. CCLXXV. J. PHILIPPUS INGRASSIAS.

Rachalbutensis Siculus, & protomedicus ejus Regni, postquam Neapoli publice docuerat, veteribus quidem addictus, non tamen ut nihil adderet sui.

EJUS

EJUS de *Jatrapologia l.* quo multa adversus barbaros medicos disputantur, collegii-que modus ostenditur, atque multæ questiones tam physicae, quam chirurgicae discutiuntur. EJ. *questio*, quæ capitis vulneribus atque phrenitidi & pleuritidi medicamenta convenientia Venet. 1544. 8. *. Napoli 1549. & 1558. 8. LIND. Liber ipse ob item chirurgicam scriptus est, in qua nostri adversarii ad Arabum auctoritatem provocaverant. Quare noster fusissime & acerrime Arabes exagitat, qui græcos exscripserint. Modum describit, quo medicos deceat in collegium convenire. Quæ dotes medicum perfectum faciant. In febre leni lentius, in acri & æstiva febre acrius medicamentum debere propinari. Senem medicum juniori, cæterum pari, præferendum esse. Cæterum quod ad annum adtinet, quo hic liber prodiit, *questio de capitis vulnera* a. 1544. scripta est. *Iatrapologia liber secundus* a. 1547, ut a. 1544. non potuerit prodiisse. Mea editio nullum annum præfixum habet.

Questio eadem est ut puto, quam alio paulum cum titulo repetit LIND. *Prægrandis utilisque medicorum omnium decisio*, *utrum in capitis vulneribus phrenitideque atque etiam pleuritide exsolvens nuncupatum medicamentum, an lenius duntaxat congruens sit Panormi 1545. 8.*

Etiam cum titulo lego J. P. INGRASSIAS *de morbis capitum* Panhorn. 1545. 4.

EJ. *de tumoribus præter naturam T. I.* occasione sumtu ab AVICENNÆ verbis tertie seu quarti libri tractatus I. Neapol. 1553. fol. *; non alias autem tomus prodiit. Comprehendit etiam medicos tumores, & ipsum lethargum. Græcos noster accurate legerat, & Arabes, & emendationes varias dat ad PAULI, AETII, aliorum libros castigandos, neque caret adnotationibus in cadaveribus factis, quæ post mortem incisa viderit. Non probant aliqui miraculosas curationes hydromphali &c.

EJ. *raggionamento fatto sopra l'infirmità epidemica dell'anno 1558.* Palermo 1560. 4.

EJ. *questio de purgatione per medicamentum, atque obiter etiam de sanguinis missione, an sexta morbi die fieri possit: & de omnibus aliis diebus, in quibus purgare, vel sanguinem mittere possimus.* *Questio* utrum victus a principio usque ad statum procedere beat subtiliendo aut potius ingrossando. *Quod veterinaria medicina formaliter una eademque cum nobiliori hominis medicina sit, ex quo veterinarii quoque medici ad regiam protomedicatus jurisdictionem pertineant.* Venet. 1568. 4. *. reliqua enim chirurgica sunt.

In primo libello, primo & sexto die, & quovis alio & crisi modo s. indicante evacuari posse docet, nisi natura ipsa evacuet.

In secunda quæstione fusa versatur, & post quamcunque majorem evacuacionem metuendum esse docet; de victu vero stricto & laxo non posse in universum definiri, sed ad morbi & symptomatis normam esse respiciendum.

In ultima excusat se, quod accipitrem proregis medicatus fuerit.

EJ. *informatione del pestifero e contagioso morbo, il quale afflige ed ha afflitto questa citta di Palermo nell anno 1575. 1576. con regimento preservativo e curativo Palermo 1576. 4.*. An cum nostro idem fuerit liber brevis methodus curandi pestiferum contagium quod a. 1575. & 1576. Panormum invasit latine conversua ex Italo Argent. 1583. 8. LIND.* Non puto, nam noster non exiguis liber est, quem non facile cum aliis in volumen 8 forma compegerint. Cæterum opus Italicum reliquis INGRASSIÆ operibus prætulerim. Politiam pestis curandæ & arcendæ totam continet, qualem homo minutiarum studiosus dare poterat, qui adtentu animo media in peste sit versatus. Fusam dictionem & frequentes veterum citationes toleres. Historia pestis, quæ non fuit ex fævissimis. Advenit ex Barbaria in navicula piratica, cujus ductor cum scorto melitensi concubuerat. Excusat noster medicos Panormitanos, qui non continuo morbum adgnoverint, et si & bubones videbant, & carbunculos. Eundem errorem MASSÆ accidisse. Messinam contagium cum pannis ejusdem naviculæ venisse. Recte desiderat noster tria Nosodochia; pro suspectis; pro infectis; & pro convalescentibus. Paulatim adgnito malo, ut infectæ vestes in distantes locos transferrentur publicis legibus est prospectum, ne malum ultra fæviret: quæ omnia hic excusa sunt, cum tota cura magistratus. Medici, aliqui ægrotorum adjutores plurimi exstincti. Contubernalibus pereuntium exclusio 40 & 50 dierum ab omni commercio imperata: pueris matrum pereuntium nutrices negatae, ne eas porro inficerent. Malum non nisi per contactum, neque per aerem ad distantes locos transiisse. INGRASSIAS lautissimo stipendio cum pestilentiae curandæ se dedisset, calumnia motus, gratis porro ægris inferviit. Cura publica sollicita fuit: medicatio ex genio seculi. Venæ sectionem noster tuetur, tum theriacam & calida auxilia. Carlinam (non nostram) venenatam esse, & plusculos homines extinxisse, (forte chamæleonem nigrum). Amuletum arsenicale in pectore gestam laudat, & servatos fuisse testatur, quibus fonticuli manarent. Purgationem in principio sufficientem salutarem fuisse. Bubones vix recidivam fecisse, nisi per aliquum errorem: petechias ipsis anthracibus magis funestas fuisse. Ferrum ignitum, potius quam medicamenta erodentia, buboni admovebat, cantharides in carbunculorum vicinia: sudores medicamentis ciebat. Far piftum nescio quod perniciosum accusat.

EJ. *de frigide potu post medicamentum purgans Macerata 1586. 4. LIND. Venet. 1535. 4 TREW.*

GALENI *ars medica INGRASSIA interprete cum novo plusquam commentario* prodiit Venet. 1573. 1574. fol. LIND.

Avertimenti contra la peste racolti delli scritti di G. P. INGRASSIA Genova 1650. 12.

§. CCLXXVI. JOHANNES CAIUS.

Norwicensis, Anglus, vir græce & latine doctus, collegium Gonvilense Cantabrigiæ restituit & ornavit, atque suum cum primi fundatoris nomine conjunctum reliquit. Ex Italica schola profectus est, totus GALENICUS.

EJ.

EJ. sunt, *de medendi methodo ex GALENI & J. B. MONTANI sententia* L. II. Basil. 1544. 8. LIND. 1558. 8. LIND. Lovan. 1556. 8. * recogniti & aucti. Titulus librum describit. Videtur jam a. 1542. (a) in Italia prodiiisse.

EJ. *opera aliqua & versiones.* Itas continuo dicemus; una vero prodiit Lovan. 1556. 8. * *de ephemera Britannica* L. I. recusus Lond. 1721. 8. * Prior de eadem febre liber methodo populari scriptus est. Morbus a. 1551. Salopiae inceperat, & multos prima, altera, tertia demum post sudorem hora interermit, totamque regionem misere devastavit. Rogos noster accendere jubet. Caeterum GALENICUS potius quam clinicus.

De propriis libris L. I. Londin. 1570. 4. LIND. 1729. 8. * edente SAMUELE JEBB. Vitam viri continet & studia, Bibliothecas sui ævi Italicas, quas valde laudat, libros quo scriperat enumerat, etiam qui non prodierunt.

Edidit autem libros partim, ineditos, partim castigatos, GALENI de HIPP. & PLAT. *decretis* L. I. latine versum. L. de comate secundum HIPPOCRATEM L. de succedaneis pleniorum. HIPP. *de pharmacis* L. I. Basil. 1544. 4.

Tunc Lovanii a. 1556. 8. * edidit versos GALENI libellos *de libris suis, de ordine legendorum suorum librorum, de ratione victimæ in morbis acutis, de HIPP. & PLAT. decretis* L. I.

In catalogo porro huc pertinent L. I. *de thermis Britannicis* (b).

De libris GALENI qui non exstant L. I.

Adnotationes in CELSUM.

In SCRIBONIUM.

In Galeni *de sanitate* L. VI.

EJ. *de ptisana* l. I. Basil. 1557.

EJ. *de parva sphera* l. I.

EJ. *ad Thrasybulum* l. I.

Castigavit *de compositione medicamentorum* L. XVII.

De simplicium medicamentorum facultatibus L. XI.

De placitis Hipp. & Platonis L. IX.

Περὶ γύναιων Basil. 1549.

De medendi methodo L. XIV.

Plurimosque alios, quorum plerosque non puto prodiiisse.

§. CCLXXVII. THADDÆUS DUNUS.

CARDANI discipulus, Locarnensis helvetus transalpinus, ob religionem profugus, Tiguri in Helvetia fere vixit.

Ejus

(a) *De libris propr.* p. 134,

(b) p. 205.

Ejus sunt *de ratione curandi per vene sectionem l. III. Paris. 1544. 8. Tigur. 1570. 8. **. dedicatio tamen data est a. 1557. & liber tertius annum 1560. præfixum habet, & L. II. *in quo derivationis, revulsionis & evacuationis tota ratio exponitur* Tiguri excusus est 1571. 8 LIND. 1579. 8. & denuo prodiit *nova constitutio artis revellendi, derivandi & simpliciter evacuandi per vena sectionem* Tigur. 1557. 8. 1560. 8. idem, ut puto l. II. In libris III, quos solos præsto habeo, primus jubet in inflammationis principio revellere, inflammatione facta derivare, in statu dubio & revellere & derivare. Revulsionem semper vult per brachii venas fieri. Ob plenitudinem venam remotissimam secandam esse in brachio, si partes inferiores patientur. in pede si superiores. Ita intelligo, nam in hac sui seculi loquacitate, non semper facile est, mentem auctorum perspicere. In L. II. FUCHSIUM refutat. In omni pulmonis & cordis morbo dextram axillarem secari debere. In AMATUM, FERNELIUM, alios. Parvam venam secare inutile videri. Subjecta est epistola FUCHSII apologetica, quam noster libro tertio refutat.

EJ. epistole medicinales de oxymelitis facultatibus, curatione pleuritidis &, morborum articularium. De hemitritæ libellus. Miscellaneorum de re medica l. Tigur. 1555. 8. LIND. 1592. 8. *. De oxymelle jam a. 1551. scripsérat, eximium esse in morbis acutis medicamentum. De eodem auxilio cum CARDANO dialogus. 2. Epistole de podagra ad J. P. TURRIANUM: 3. de hemitritæ; in FUCHSIUM: differe a tertiana continua. Miscellanea de diebus criticis: de pleuritide Anaxionis Hippocrati dicta. Phrenitici præter spem servati historia. Contra facultates ignotas medicamentorum & contra empiricos. Allio in colica abstinentum, ut flatuoso. De mola & uteri suffocatione. Scorpionis iustum ligato digito, qui percussus fuerat, & data theriaca innoxium reddidit. Uterum non adscendere. Pleuritis anni 1564. maligna & contagiosa fuit, quæ ex Anglia Tigurum venit, ejus utilis descriptio: alvus bono eventu ducebatur. Venam in pleuritide recte secari. In tertiana dupli, cum sanguis de naribus sponte manaret, venam puero 13. annorum feliciter fecuit: fluxerant una vice quinque sanguinis libræ, & in universum libræ 15. amissæ fuerunt. Cephalalgia WURZIANÆ per incisam arteriam sanatae testimonium. In cordis palpitatione vena secunda. De morbis cum delirio conjunctis. Lumbricus latus. Tremor. Thus non adstringere. Hydropico robusto in principio mali bene venam secari, non ita in erysipelate. Fetum mortuum de utero balneo depulit, in quo helleborus albus erat & cyclamen, tum dato dictamno.

EJ. muliebrium morborum omnis generis remedia ex DIOSC., GALENO, PLINIO barbaris & Arabibus collecta & disposita Argentor. 1565. 8. *. Ad quemque muliebrem morbum remediorum census, ex veteribus compilatus, ordine alphabetico.

EJ. de respiratione l. Tigur. 1588. 8. *. Physiologica diximus: mista sunt aliqua practica. De apoplecticorum respiratione, & de eo morbo in universum. Passim in GALENUM.

§. CCLXXVIII. VIDUS VIDIUS.

VIDUS VIDIUS senior, Florentinus, FRANCISCI I. archiater, & professor Parisinus, deinde Pisanus. In *collectione chirurgica*, quam Parisiis 1544. f.* edidit, huc hactenus revoce HIPPOCRATICUM libellum de *officio medici cum tribus commentariis*.

In *Chirurgia a morte viri Venet.* 1611. fol. *. edita, huc aliqua capita retuleris, evacuationes varias.

Posthumi sunt *de febribus libri VII.* & *Institutionum medicarum L.* III. Florent. 1583. 4. LIND. Patav. 1590. 4. B. TIG. 1595. 4. LIND.

EJ. *de curatione generatim P. I.*, qua rerum præter naturam ad humanum corpus pertinentium cognitio ac curatio in *universum traditur* Florent. 1587. 4. B. TIG.

De curatione generatim Partis secundæ sect. II. f. *curatio omnium affectuum ad quoscunque corporis humani partes pertinentium* Venet. 1586. fol TR. 1594. fol. nempe libri 35. ante mortem ab auctore editi, undecim vix inchoati, & a nepote VIDO VIDIO elaborati prodierunt Francof. 1596. fol *

Secunda sectio Partis secundæ Venet. 1586. 4. Non legi, sed ex fragmento *de lue gallica* non displicet, et si guaiaco plurimum tribuit, & hydrargyrum venatum fere invitum adhibet, quod adulta lues non alio auxilio possit superari.

EJ. *ars medicinalis*, in qua cuncta que ad corporis humani valetudinem tuendam & absentem revocandam explicantur, per V. VIDUUM recognita, aucta. Venet. 1611. fol. 3. vol. Francof. 1626. fol. 1645. fol. 1667. fol. in *operibus omnibus*. Hac *collectione* continetur præter priora *de ratione victus* L. VIII. de medicamentis L. VIII.

In *operibus omnibus* Francof. 1626. fol. Tomus I. continet *Institutiones medicinae*, l. de *tuenda valetudine generatim*, & *membratim* L. XIV. Tomus II. de *curatione generatim Partis prime* libros XVII. partis secundæ libros XIII, de *curatione membratim* libros XI. Tomus III. de *ratione victus* libros VIII. de *medicamentis* libros VIII. præter *anatomiam* & *chirurgiam*.

§. CCLXXVIII. VARI AD. A. 1544.

EMANUEL (sic lego in C. de V. catalogo) BRUDUS Lusitanus, DIONYSII medici filius, qui in Anglia aliquamdiu medicinam fecit, *aromatibus* Salerni præfectus. EJUS est amplius liber *de ratione victus in singulis febribus ad Anglos Venet.* 1544. 8 *, quæ editio totidem paginis redit ib. 1559. 8. *. Prodiit etiam Tiguri 1555. 8. *. curante GESNERO, & Colon. 1579. 8. Ex veteribus: potissimum ostensum it, non debere ægrotis nimis tenuem victum præberi, & virium semper rationem habendam esse, jus etiam pulli ubique admittit. Absurdam tamen Lusitanorum medicorum consuetudinem improbat, qui febientes a purgatione caponum & gallinaceorum pullorum carnibus alunt. Deinde monet, Anglis victum

Tom. II.

K

nimas

nimis tenuem non debere imperari. Denique victus rationem per singulas febres tradit, & ad symptomatum modum. Februm stadia, symptomata & crises descripsit.

EJUS ETIAM VIRI PARTUM ESSE DIONISIUM s. dialogum circa quasdam quæstiones in medicina 4. absque anno SEGUIER.

JOHANNES POLLTO GALENI de purgantium medicamentorum facultate; de iis quos purgare oporteat, quibus medicamentis & quo tempore: de ptisana interpretatus est, & Parisis edidit 1544. 4. *

DIONYSIUS FONTANONUS Medicus Monspeliensis, circa a. 1544. obiit. EJ. est practica medica, s. de morborum internorum curatione l. III. editi a J. RENERIO Lion 1599. 8. TR. Libri IV. adjecta epistola de priscis & anatomicis & medicis eorumque scriptis & curandi methodo in praesenti praxi usurpata Lion 1550. 8. GESNER. ASTR. 1556. 8. 1558. 12. TR. LIND. 1574. 12. TR. 1605. 12. ID. Francof. 1600. 8. 1611. 8. Non legi. Video venam e directo secare, non vero post quartum diem.

Caput de morbo gallico in ALOYSII LUISINI collectione redit, quo curationem morbi per guaiacum commendat.

SIXTI KEPSERI (KESCHER TR.) consultatio saluberrima de causis & remediis pestiferi morbi Bambergam vafantis Bamberg 1544. 4. HAENEL. LINDEN.

DANIEL ULIERD epistola ostendens medicum non corpori soli, sed & anima suppetias dare Basil. 1544. 4. EJ. apud GARETIUM est consilium.

ANDREAS ALPAGUS, Bellunensis, vir doctus, ARMINGARDI BLASII versionem canticorum Avicennæ castigavit Venet. 1555. fol. SERAPIONIS practicam vertit, & AVICENNAM de syrupo acetoso Venet. 1544. 1555. fol. Basil. 1556. fol. L.

J. GESSLER Ingolstadiensis, præstantia ac dudum experta contra pestem remedia, ex antiquis medicis excerpta dedit Ingolstad. 1544. L.

THOM. PHAYRE a book of childern and regimen of life, a treatise of the pestilence Lond. 15 . 4. AMES. 1560 8. AMES 1596. 4. H

JOHANNIS THIEBAULT trésor de remedes preservatifs & curatifs de la peste & des fièvres pestilentielles, des causes de la goute, de l'épilepsie, de l'apoplexie, de la pleuresie Parisis 1544. PASCH.

ZUARTE SARACENO, medici, recettario di GALENO ottimo e probato a tutte le infermità che uccadono a gli homini e a le donne di dentro con remedio di conservar la sanita Venet. 1544. 8. GUNZ. Videtur esse GALENI opus de compositione medicamentorum secundum locos.

Bâtimen de recepbes contenant cinq petites parties de receptoires Poitiers 1544. 8. FALC. Paris. 1546. 12. FALC.

UDALR. SUMMER Regiment und Ordnung wie man sich in den gefährlichen Zeiten der Pestilenz halten soll 1544. 4. TR.

Koch und kellerey von allerley Speisen u. Getränken Francf 1544. 4. TR.

RAOUL de MONVERT *fleurs & secrets de médecine* ID.

RUBERTO *libro de Guisados manjares y potages* Toledo 1544. 4. FALC.

Recenset etiam antiquum librum *le vivandier pour appareiller toutes manieres de viandes par TAILLEVENT queux du Roi* 4. Gothic FALC.

§. CCLXXX. AD. A. 1545.

JOHANNES CURIO Berkenfis.

EJUS & JACOBI CRELLII *de conservanda bona valetudine opusculum schole salernitanæ* Francof. 1545. 8. TR. 1551. 8. ID. 1557. ID. 1559. ID. 1573. 8. ID. 1582. *. Est *schola salernitana* versiculis germanicis reddita, cum amplio *commentario*, in quo vires medicatæ ciborum colliguntur.

Accedunt in editionibus 1551. 1557. &c. ANASTASII *de ratione victus post incisam venam*, JOACH. CAMERARII *victus & cultus ratio*; OTHONIS CREMONENSIS *declaratio simplicium*; POLYBI tr. *de victus ratione*; MELANCHTHON *de moderatione cibi & potus*.

EJ. HERMOTIMI nomine *inscriptus dialogus*; in quo primum de corroborativo illo medicina genere agitur, deinde & de illo recens ex chymicis furnis nato eductoque altero Basil. 1570. 4. BOEHMER.

BARTHOLOMÆUS MOLES. EJ. *speculum sanitatis, s. de sanitate conservanda l. Salmanticæ* 1545. 8. C. de V.

NICOLAI MAGNI *de medicis pulveribus libellus* Paris. 1545. 8. *. Ex arabibus, AL. BENEDICTO aliis nuperis ad varios morbos scriptiones.

VINCENTII MUSTELII *admonitio de vitanda morbi pestilentis contagione* Paris. 1545. 8. FALC.

J. de AVINNON *medicina Hispalensis* Hispali 1545. 4. 2. vol.

BERNARDINUS LAREDO, monachus M. D. obiisse dicitur a. 1545. EJUS *modus faciendi medicinam* prodiit Compluti 1612. *Metaphora medicinæ* C. de V.

J. ANT. BOZAVOTRA *opus de vena sectione in uterum gerentis, adversus negantes hujusmodi auxilium pro cautione abortus* Paris. 1545. 4. FALC.

EJ. *apologia* ib. 1545. 4.

EJ. *tractatus quatuordecim medendi methodi* ex GALENO Neapoli 1549. 8. LIND.

Collectio Veneta 1545. 8. *, a PETRO GORRÆO Biturige collecta. *Praxis medicinæ quovis illiusiori inscribenda titulo*. Acc. CELSUS *de natura & proprietate ciborum decerptus a PETRO GORRÆO*. *De urinis, ex optimis auctoribus*. DIOCLIS epistola ad ANTIGONUM. Ex Pauli L. II. *de praegnoscendis agritudinibus*. EJ. *de tenuenda valetudine de regimine vite per quatuor anni tempora*. Sunt receptæ ad omnes medicamentorum formas.

LINDENIUS cæterum JOHANNI GORRÆO *de urinis libellum* iisdem annis excusum tribuit, qui fuerit hujus repetitio. Et auctor *Praxeos medicinæ* in mea editione anonymous est.

Idem fuerit opus, cui titulus *formule remediorum, quibus vulgo medici utuntur* Parif. 1560. 16. LIND. Lion 1584. 8. Genev. 1612. 12. LIND.

EJ. *discours des remedes aux maladies traduit par Jean RIVIERE* Parif. 1581. 16. TREW.

PET. PAULI PARAVICINI, Comensis, *de Masnienium & Burmienium thermarum hactenus incognitarum situ, natura & remediis* Mediolani 1545. 4. & in coll. de Balneis Veneta MANDOS.

Medicinae praxis scripta ad usum eorum qui se ad praxim conferunt Venet. 1545. 8. TR.

FRACISCI RABELÆSII *aphorismi Hippocratis recogniti & præsagiorum libri III, & de ratione vietus acutorum II. 3.* Lion 1545. 12. latine.

Institution pour servir & guerir la peste Paris 1545. 12. FALC.

ARISTOT. AVIC. GAL. ALBERTI *problemata* Strasb. 1545. 4. TR. Germanice.

CAR. de LAUNAY & JAC. de Ste. MARTE. E. aeri pestilenti convenit exficcatio Parif. 1545. BARON.

§. CCLXXXI. J. BAPTISTA MONTANUS.

Veroniensis, clinicus; professor Patavinus, demum in villam se recepit: vir suo ævo summæ famæ, illustrissimorum medicorum præceptor.

Pleraque ejus scripta post mortem viri prodierunt. Ejus sunt *tabulae in tres libros artis parvæ GALENI, per quas unusquisque uno intuitu totam artem medicam poterit contemplari* Patav. 1546. fol. LIND. Venet. 1558. fol.

Metaphrasis summaria eorum quæ ad medicamentorum doctrinam pertinent in II. AETII AMIDENI Patav. 1550. 8. LIND. Aug. Vind. 1550. 8.

EJ. *de differentiis medicamentorum & causis diversarum virium & facultatum in medicamentis, excerptus ex ore enarrantis in quartam partem primi libri AVICENNÆ* Witteberg 1551. 8. *. Edidit CASPAR PEUCER. Nihil se dicturum fatetur MONTANUS, nisi quod apud GALENUM ornatius dictum sit; & certe promissis stetit. Ingeniosa & scholastica est sermocinatio, nihil habens proprii, nihil publice utilis. Annum 1553. LINDENIUS habet, non bene, ut puto.

In *aphorismos HIPP. lectiones* Venet. 1553. 8. & in L. II. ab 1554. 8. TREW.

EJ. *explanatio eorum quæ pertinent ad tertiam partem de componendis medicamentis* Venet. 1553. 8. LIND.

EJ.

EJ. *de excrementis I. II. utiles ad cognitionem: libri II. prognosticorum HIPPOCRATIS, unus de fecibus, alter de urinis Patav. 1554. 8. *.* Parif. 1555. 16. ID. & in *Gynaeiis* hic cum tr. *de morbo gallico. De excrementis I. II. num medicamenta aequalia sint I. I. De morbo gallico I. I. Venet. 1516. 8. TR.*

*Quæstio examinans quomodo medicamentum dicatur æquale aut inæquale, videlicet calidum, frigidum, humidum, aut siccum una cum priori editione Patav. 1554. 8. ** Idem semper libri sapor est.

EJ. *summaria declaratio eorum quæ ad urinarum cognitionem maxime faciunt, ita ut urinarum vel pulsuum observatio certiores notas salutis vel mortis medico præbeat, utilis enaratio FRANCISCI EMERICI 1552. 4.*

EJ. *opuscula de characterismis febrium, quæstio de febre sanguinis. De uterinis affectibus a VALENT. LUBLINO collecta Venet. 1554. 8. *.* 1564. 8. TR. Iterum *prælectiones. Libellus de uterinis affectibus seorsim prodiit Parif. 1556. 16.* LIND. & in *Gynaeiis BAUHINI & SPACHII*, cum duodecim de eadem re consiliis. Sapor omnibus idem. Generalia omnia, propriæ adnotacionis nihil.

EJ. *explicatio locorum medicinæ sine quorum intelligentia eam nemo recte potest exercere Parif. 1554. 12. TR.*

EJ. *in I. seu libri I. Canonis AVICENNÆ explanatio, collecta a VAL. LUBLINO Venet. 1554. 8. GUNZ.*

EJ. *in tertiam L. I. epidemicorum sectionem explanationes a VALENTINO LUBLINO collectæ Venet. 1554. 8. TR.*

EJ. *in artem parvam GALENI explanationes ab eodem collectæ Venet. 1554. 8. LIND. Lion 1560. 12.*

EJ. *in nonum librum RAZIS ad Almanzorem enarratio a VAL. LUBLINO edita Venet. 1554. 8. ZOCHA TREW. Basil. 1562. 8. TREW. integritati restituta a J. CRATONE.*

EJ. *explanatio eorum quæ pertinent tum ad qualitates simplicium medicamentorum, tum ad eorumdem compositionem Venet. 1555. 8. LIND.*

EJ. *in quartam Fen primi Canonis AVICENNÆ lectiones (iterum) a V. LUBLINO collectæ Venet. 1556. 8. GUNZ.*

EJ. *in GALENI libros de arte curandi ad GLAUCONEM explanationes Venet. 1554. 8. TR. Lion 1556. 16. TR.*

EJ. *consultationum medicinalium Centuria I. collecta a VALENTINO LUBLINO Venet. 1556. 8. TR.*

EJ. *in secundam Fen primi Canonis lectiones, de causis, agritudinibus, accidentibus, pulsibus & urinis a FRANCISCO SEGOLOTTO collectæ Venet. 1557. 8. GUNZ. TR.*

EJ. *consultationes medicæ de variorum morborum curationibus opera HIER. DON-*

ZELLINI & PHIL. BECCHII *congestæ* Basil. 1557. 8. LIND. Noriberg 1559. f. ID. *Lego etiam consultationes medicinales in duos lib. distinctæ* cura H. DONZELLINI & PHIL. BECCHII *summa cura* D. REINERI *recognitæ*. An ejus REINERI *confiliorum medicinalium lib. duo* Lion 1560. 12. TR. Deinde MONTANI *consultt.* duplo auctæ a J. CRATONE prodierunt Basil. 1583. f. TR. *Distinguit* LINDENIUS hanc editionem ab alia editione 1583. fol. absque loco edita, aucta ex LUDOVICI DU MOULIN codicibus, quæ exstat in B. Bernu. & quam ab HIERONYMO SCHWEIKER Tyrolensi novis consiliis dicit auctam esse, etiam Francof. excusam 1587. f. Amplissima est collectio; consilia non adeo fusæ, ut eo ævo solebant, tota ut exspectes GALENICA. Intercedunt consilia FRACANZANI, FRISIMELICÆ, VESALII. Eventus defunt.

EJ. *opuscula varia ac præclara, quibus tota fere medicina methodice explicatur, opera HIERONYMI DONZELLINI in duo volumina digesta* Basil. 1558. 8. 1565. 8. LIND. Pariter aliqua aliorum scriptorum admiscentur. Continetur eo volumine methodus medicinæ universalis. Idea doctrinæ HIPPOCRATICÆ. De succo melancholico & atra bile. De generatione pituitæ. De coctione & præparatione humorum. De elementis & victus ratione fententia MONTANI a J. CRATONE exposita. Aquas distillatas ex herbis calidis esse frigidas.

In T. II. de differentiis medicamentorum ac de qualitatibus simplicium medicamentorum & compositione commentarius a VINCENTIO CASALI receptus, dictante MONTANO. Quæstio quomodo medicamentum dicitur æquale vel inæquale &c. De characterismis febrium. De febre sanguinea. De febre hectica. De febribus pestilentibus. De excrementis L. II. De morbo gallico. De uteri affectibus.

Iste de gallico morbo tractatus, & consultationes aliquæ de eodem morbo, existant in collectione LUISINI. Guaiacum veram esse hujus morbi antidotum: Chinæ enim radicem se non esse expertum. Hydrargyrum pessimum esse venenum, se juniores eo usum, infideles obtinuisse curationes, alias ægrotos in epilepsiam incidisse.

EJ. *medicina universa ex lectionibus ejus ceterisque opusculis tum impressis tum scriptis collecta, in tres tomos digesta, opera MARTINI WENDREICH* Francof. 1587. fol. 3. vol.

EJ. *problematum partim physicorum partim medicorum* L. I. opera MARTINI WENDREICHII Witteberg 1590. 8. TR.

EJ. *in GALENI libros de elementis, de natura humana, de atra bile, de temperamentis Perioche methodica, edente J. CRATONE* Hanau 1595. LIND.

EJ. *idea doctrinæ Hippocraticæ de generatione pituitæ: de melancholico humore: de coctione & præparatione humorum: de victus ratione, edente J. CRATONE* Basl. 1555. 8. *. Cum ALFONSI BERTOCII methodo curativa Francof. 1621. 8. Theoræ meræ.

De morbo gallico codex est in B. Vindobonensi, & multos viri codices habet
C. WOLFIUS.

AETII libros IV. latine verterat Basili. 1535. fol.

Confilia pluscula sunt in *centuriis IV. curationum* G. H. WELSCHII. Lapidem
lazuli tamen ut inutilem rejicit.

§. CCLXXXII. VARII ANNI 1546.

ALOYSIUS TRISSINUS, Vicentinus, immatura morte Ferrariæ abreptus est,
POMP. TRISSINUS in vita.

EJ. *problematum medicinalium libri VI. ex GALENI sententia* prodierunt Basili.
1546. 8. GESN. 1547. 8. LIND. 1548. 8. ib. Patav. 1629. 8. *. Ex dedi-
catione putes anno 1542. & Ferrariæ prodiisse. Præter multas physiologicas
quæstiones, habet etiam semeioticas, pathologicas, diæteticas, nihil vero pro-
prii. Formam problematum ARISTOTELIS imitatus est.

BENEDICTI RINII, Veneti, *confilium de morbo gallico* post a. 1545, & forte a.
1546. scriptum, in LUISINI collectione repetitum. Unguentum mercuriale descri-
bit, potissimum tamen guaiaci usum laudat.

IDEI AVICENNÆ LL. *canonis & cordialium Cantici lucubrationibus* illuſtravit
Venet. 1544. Lion 1577. 12. fol. Basili. 1556. fol.

M. ANTONII MONTISIANI f. geminianensis quæstiones medicinales aduersus non-
nullos antiquos & nostræ atatis medicos Venet. 1546. 4. FALC. Lion 1557. 16. *. cum
BUCIO. 1577. 12. ut lego. Quæstiones sunt 24. Passim de versione GAZÆ minus genui-
na; aduersus LEONICENUM multa, de causa continentie, de cura phlegmonis cum
plenitudine, de febre aduersus FUCHSIUM, aduersus CURTIUM & THURINUM in
omnibus putridis sanguinem mitti debere, frigidum potum proprie febrem tollere,
plethora venæ ſectione anferri, humorum corruptionem per purgationem.

EJ. *de sanguinis missione in morbo lateralí conclusiones* Florent. 1556. 8. *.
Contra THURINUM. In latere adfecto venam conſtanter fecari debere; si un-
quam altero in latere GALenus fecari jussérít, in eo casu ad ſolam vacuationem re-
ſpexiſſe.

MARCI ANTONII SEVERINI quæſtiones medicinales aduersus nonnullos antiquos
& nostræ atatis medicos Venet. 1546. 12. Lion 1556. 16. LIND.

LUCÆ GAURICI, celebris Astrologi, super diebus decretoriis axiomata f. apho-
rifmi, grandes utique ſententiæ brevi oratione comprehenſæ. Enucleavit idem HIPPO-
CRATIS & GALENI theoremat̄ Rom. 1546. fol. TREW.

JOH. WERNERI canones brevissimi & doctissimi complectentes præcepta & ob-
ſervationes de mutatione curæ Noriberg 1546. 4. RIV.

EJ.

EJ. *therapeutica s. sanitatis restituende artificiosa ratio* L. II Francof. 1596.
8. LIND.

ALPHONSI GOMES, medicus Hispalensis. Ejus est *de humorum præparatione contra Arabes tractatus* Hispali 1546. 8. C. de V.

FRANCISI CASSANI *de sectione vene in pleuride* Patav. 1546. 8. Venet. 1562. 8. L. Pro venæ sectione e directo.

GUILL. DASSONVILLE *traité contre fièvres pestilentielles, bosse, anthrax & autres maladies de épidemie* Paris 1546. 12. FALC.

CHRISTOPHORI BALISTA *de re medica* Tigur. 1546. 8.

Pharmacopea Lugdunensis 1546. 12.

In *Antidotarium JOHANNIS f. MESVÆ censura*, opus medicinæ studiosis necessarium Lion 1546. 8. SCHULZ.

HIERON. STARK *von dem Gebrauch des aderlassens, des schrepfens u. der Arzneyen* Nurnb. 1546.

CHRISTIANI TORCHILL MORSIANI *de pestilentiae causis & præservatione* Hafn. 1546. 1552. 1619. BARTH.

MICH. MARES & J. HERVEE *Ergo venus morbos gignit & expellit* Paris 1546.

J. le GAY. & SIMON de GURGES *E. natura mörborum medicatrix* Paris 1546. BARON.

§. CCLXXXIII. DONATUS ANTONIUS ab ALTOMARI.

Professor Neapolitanus. Ejus *methodus alterationis, concoctionis, digestionis, præparationis, ex HIPPOCRATIS & GALENI sententia* Venet. 1547. 4. Lion 1548. 12. LIND.

EJ. *ars medica, s. de medendis corporis humani malis* Neapoli 1553. 4. TR. Venet. 1558. fol. TREW. 1559. GESN. Lion 1559. 8. LIND. Venet. 1560. 4. *. 1565. LIND. 1597. 4. LIND. 1600. ib. 1670. 4. Neapoli 1661. 4. ID. Harderovic. 1656. 8. Quæ legi, ex veteribus collecta utilitate carent, et si sunt fusissima.

EJ. *de medendis febribus* Neapoli 1555. 4. LIND. Venet. 1562. 4. TR.

EJ. *nonnulla opuscula nunc primum in unum collecta & recognita. Acc. de sanitatis latitudine tractatus & tabula* Venet. 1561. 4. TR. 1570. 4. GESN.

EJ. *de mannae differentiis ac viribus atque eas dignoscendi via & ratione* Venet. 1562. 4. *. In botanicis diximus p. 331. 332. Calabrinam mannam bonam esse.

EJ. *de vinaceorum qualitate* Neapoli 1562. 4. TREW.

EJ. *opera omnia in unum collecta, ab AUCTORE recognita & aucta* Lion 1565. fol.

fol. TR. Neapoli 1563. fol. Venet. 1574. fol. 1600. fol. Continet L. *de utero gerentibus*, quod pro præservatione abortus venæ sectio non competit ex HIPPOCRATIS & GALENI sententia. *De sedimento*: *Quod exquisita tertiana ad eorumdem sententiam in acutorum morborum numero contineatur*: *De pestilenti febre*: *de vinaceorum qualitate & usu*. Tum priora omnia.

§. CCLXXXIV. VARI ANNI 1547.

HIERONYMI GABUCCINI, Fanestris, *de lumbricis alvum occupantibus, ac de ratione curandi eos, qui ab illis infestantur*, commentarius Venet. 1547. 8. TR. Lion 1549. 16. *. Epistola GENTILIS ARNULPHI ad auctorem data est a. 1542. Codices M. S. Græcos habebat, & passim veram lectionem veterum conatur restituere. Deinde præter illa compilatio, propria multa habet. Tamen tamen vidit, quæ foccus fuerit vermis cucurbitinis plenus. Lumbricos raro in cadaveribus conspicit, semel se vidisse, hoc male. Animalcula hepatis ovilli, cucumeris semini similia. Pleuritidem verminosam Italis sæpe dictam citat, & tamen anno 1538. vilam prælongo rostro & acuto, quæ instar vermis moveretur; vidit etiam lanuginosos lumbricos & rubros, & quasi bruchum vomitu rejectum. In medicamentis omnino inanis est.

EJ. *de comitiali morbo* L. III. Venet. 1561. 4. B. B. 1568. 4. LIND. Compilatio quidem hominis astrologicis ineptiis dediti. Aliqua bona. A THEODOSIO præceptore habet, in ovibus junioribus cavitatem intra sinciput reperiri aqua plenam, quæ ovum capere possit, eam aquam in culpa esse, cur animal in gyrum circumeat. Oblivio ab epilepsia profecta. Eam epilepsiam in furorem transfire, non in paralyсин.

EJ. *de podagra commentarium ad faciendam medicinam accommodatum* Venet. 1569. 4. LIND. Lion 1547. 8. TR.

DONATUS a MUTIIS in GALENI *interpretationes super quatuordecim aphorismos Hippocratis dialogus* 1547. 4. B. B. Senex scripsit, nam anno 1509. Patavium reliquit, siveiente bello Cameracensi, & aliquamdiu Ragusii medicinam fecit. GALENUM in aphorismis HIPPOCRATIS interpretandis sæpe errasse. Adnotationes aliquæ. Raram esse quartanam hiemalem, eam redeunte vere evanescere. Ipse sæpe fulvas arenulas miuxit, nulla cum calculi suspicione. Sanasse se, cui in hernia intestinum ruptum fuerat. Hepar undique scirrhosum aqua plenum se vidisse, quæ inciso viscere manaverit. In pleuritide peccari, quod sanguis nimis parce mittatur. Ideo se eum morbum feliciter curare, quod & tempestive sanguinem mittat, & quantum satis.

BERNARDINUS PATERNUS, Salodiensis, professor Ticinensis, Pisanus, Patavinus. EJUS *de humorum purgatione circa morborum initia tentanda*. EJ. tract. quod cœna prandio liberalior, etiam in catarro ex antiquorum medicorum decretis esse debet Rom. 1547. 8. Spir. 1581. 8. *. 1587. 8. TR. Inanis sermocinatio, loca veterum collecta.

EJ. *explanationes in primam sen I. Canonis Avicenne a BERNARDINO CAIO in lucem editae Venet. 1596. 4. TR.*

EJ. *confilia medica in SCHOLZIANA collectione Francof. 1598. fol.*

EJ. *confilium de balneis Aquensibus apud aquas Statiellorum, in opere de balneis Veneto excusum.*

EJ. *confilia aliqua apud WELSCHIUM in centuriis IV. curationum de peste Sc. 1036.*

Vitam habet THOMASINUS in elogiis.

VICTORIS BONAGENTIS, medici Veneti, *commentarius de concoctione, cum app. de imminutione humorum in morborum initii. EJ. epistola ad M. ANTONIUM AMULIUM de ordine eduliorum & portione prandii & cœna prodiit Venet. 1549. 8. ** Adjecta est prior ad VICTOREM BONIPERTUM *disputatio de inveniendis medicamentis, que minorativa vocant.* Tenuem humorum per spiritus vitalis vim in-
craffsari. Purgantia in humore crudo refutat, venæ sectionem defendit. Data est a. 1547. Hanc suam sententiam in commentario defendit, per auctoritates omnia. In ep. *de cœna & prandii ratione*, contra M. CURTIUM dicit, cui mors CLEMENTIS VII. fuerit imputata, cui persuaserit, jam seni, cœna & prandii rationem mutare, & coenam facere uberiorem.

EJUSD. *problemata X. de peste Venet. 1556. 8. LIND.*

GALENI *de crifibus interprete HIERONYMO BONIPERTO cum adnotatio- nibus errorum fere 300, qui in aliis hujus libri versionibus reperiuntur.* Acc. EJUSD. BONIPERTI *questio, an expedit humores non concoctos, neque furiosos, sed multi- tudine ac mala etiam qualitate peccantes inter morborum initia cum purgante medica- mento minorare, nec ne Venet. 1547. 4. GUNZ.* Per purgantia materiam turges- centem, non per venæ sectiones expurgari debere.

EJ. *practica empirica Ulm 1676. 4. cum J. H. WELSCH. curationibus exoticis & in chiliadibus obesitas aceto calido superata.*

FRANCISCI GEOCRINI *apologia in VICTOREM BONAGENTEM, qua refutan- tur, que adversus HIER. BONIPERTUM scripta sunt de minuendis humoribus in morborum initii Venet. 1547. GESNER Bibl.*

J. PETRI MERENDÆ *ratio evacuandi Basil. 1547. 8. FALC. 1555. 8. LIND.*

EJ. *Commentarius de ratione victus in acutis Basil. 1556. 8. LIND.*

EJ. *Confilia in SCHOLZII opere.*

J. HORTENSIUS medicus Parisinus anno 1547. obiit. Eius vitam dedit EGIDIUS MENAGE a. 1675. cum aliis.

DAVIDIS FINARIENSIS *de la misfance que le vinaigre porte au corps humain* Paris. 1546. 12. ut intelligo FALC.

EJ.

EJ. *traité de la misérance que le vinaigre porte au corps humain pour réfutation des raisons de BATT. des CAVIGLIOLES anno forte 1547.* 8.

Medici antiqui omnes, qui Latinis literis diversorum morborum genera & remedia persecuti sunt, CELSUS, SCRIBONIUS, SORANUS, C. PLINIUS SECUNDUS, L. APULEIUS, ANT. MUSA, ÆMILIUS MACER, STRABUS GALLUS, CÆLIUS AURELIANUS, THEODORUS PRISCIANUS Venet. 1547. fol.

EUSTACHII de PERNIS in *librum GALENI, quos purgare oporteat, quibus medicamentis, & quo tempore Neapol.* 1547. 4. MONGITORE.

MIGUEL GERONIMO Valeritinus. EJ. *prima primi canonis Avicennæ sectio* Valenciae 1547. 8.

EJ. *de pleuritide commentarium . . .*

SEBASTIANI SCROFA versio GALENI *de succorum bonitate & vitio cum J. ALEXANDRINI castigatione* prodiit Lion 1547. 16.*

FRANCISCI RECORD *urinal of physik* London 1582. 8. 1599. 8. 1665. 8. OSB. Dedicatio est anni 1547.

FLORENT JACQUART & JACOBI GOUPYLI *Non E. crudi humores medicamento purgandi* Parisi. 1547. BAR.

§. CCLXXXV. JOHANNES LANGIUS.

LANGE, Leobergæ Silesiacæ natus, ex schola Italica prodiit, peregrinator, archiater Palatinus, vir doctus.

EJ. *medicum de re publica symposium* prodiit 1547. 8. BOEHMER. Redit in III. *Centuria Epistolarum.* In *urinoscopos.* Varia de rebus medicis. Laudes medicinæ. In *seplasias & medicastris, chirurgos medicinam facientes, Judæos.*

EJ. *Epistolarum miscellanea varia & vera* Basil. 1554. 4. TR. epistolæ 83.

Secunda epistolarum miscellanea Basil. 1560. 4. TREW.

Editio *epistolarum* Francofurtensis continet *epistolas 144. & librum tertium de remediis secretis.* Hæc editio sepe recusa est, etiam Hanau 1605. 8. *. Varia eruditione plenæ epistolæ. In chirurgos & pseudomedicos. Pro morbis totius substantiæ. Pharmaca humores non concoquere, nisi naturalis calor prævaluebit. In peste utique & venæ sectionem locum habere posse, & purgantium mitiorum usum. Sudorem Anglicum speciem febris esse typhoideæ. Male febribentes a medicis siti torqueri. Fætida hysteris offerri non probat. Nivatam aquam putat stomacho nocere. Exempla zonæ erysipelaceæ. Contra astrologos & ephemeredum scriptores, qui in medica præcepta se male inimicent. Cultellos, ferramenta, clavos, capillos in ventriculo homines repertos, qui per magicas artes vomebat

In principio febrium utique alvum ducendam. Exempla vomitus sanguinei salutaris. Cruor a morte flyens. Ossium in morbo gallico apostemata; hunc morbum ortum duxisse ex siderum configurationibus, nunc mitigari, postquam eae constellationes favere cesserent. Contra usum hydrargyri. Plumbeos canales non bene probat. A cantharidum abusu urina cruenta, eam ut curet. De veterum exercitiis nonnullis. Coenam posse ubiorem esse. Multa ad rem cibarium. Saccharum nostrum veteribus innotuisse. De variis carnibus & aromatibus Indianis. In Judæos medicos. Pro clysteribus.

In L. II. de medicinæ origine, historia, & bibliothecis. Gonorrhœa triplex. Picæ rariora exempla. Morbi novi, scorbutus, febris lenticularis. Varia medicamenta. Pestis ut a synocho distet. Inedia triennalis pueræ Spirensis, accurate descripta. Medicamenta aliena. Pus de variis visceribus per lochia expurgari. Noxios humores recte per venæ incisionem aut purgationem minui. Syrmaismus Ægyptiorum. Utique venæ saphenæ incisionem menses obstructos solvere. Calculi in tonsillis concreti curatio.

In L. III. formulæ priorum medicamentorum eo tempore secretorum, quibus noster multum tribuit. Tremor brachii & concussio.

EJ. *de syrmaismo & ratione purgandi per vomitum ex Ægyptiorum inventione & formula & de salubri usu casei* Parif. 1572. 8. LIND. 1607. MORELL. Vide titulum similem in L. III. epist.

EJ. *de scorbuto epistola due* Francof. 1624. 8. LIND. 1654. 4. B. Tig.

EJ. *confilia & experimenta cum G. H. WELSCHII Consil. med. cent. IV.* Ulm 1676. 4. 1698. 4. *

EJ. *Generalordnung wie man des pestilenzialischen Fiebers remedia præservativen u. curation gebrauchen soll*, acc. *allegoria EUSTACHII in HOMERUM de causis pestiferæ contagionis* Heidelberg 4. TREW.

§. CCLXXXVI, J. ALEXANDRINUS.

JULIUS ALEXANDRINUS a NEUSTAIN, Tridentinus, Archiater Cæsareus. EJ. *enantiomata sexaginta quatuor GALENI, cum encomio GALENI* Venet. 1548. 8. *. Contrarias GALENI sententias conatur conciliare. Pleraque clinica sunt. Fusæ de venæ sectione & ejus varia utilitate, de venæ sectione introrsum revocante, extrorsum educente, de revulsione, derivatione: fusissime de victu adteniente, humectante. Emmenogoga. Jecoris oedema. Num in accessionis augmento nutriendum. Ex HIPPOCRATE & GALENO collectanea. GALENUM laudat, quod desiderata suppleverit, quæ HIPPOCRATES intentata reliquerat, ut pulsum doctrinam.

EJ. *Anti Argenterica pro GALENO* Venet. 1552. 4. LIND.

EJ.

EJ. *interpretatio JOHANNIS ACTUARII de affectionibus & actionibus spiritus animalis Venet.* 1554. 4. LIND.

EJ. *de medicina & medico dialogus libris V. distinctus* Tiguri 1557. 4 * Fusissima sermocinatio & apologia pro medicina & medicis. L. II. iterum de arte medica generalia aliqua. L. III. aliqua ad historiam medicinæ, de ejus origine & nobilitate. L. IV. quæ artes ad medicinam requirantur. L. V. operum GALENI census & ordo legendorum, sic AVICENNÆ. Leges aliquæ prudentiæ medicæ in universum.

EJ. *pædotrophia carmen* Tiguri 1559. 8.

EJ. *epistola ad Matthiolum de expurgatione vomica pulmonis, de auctore libri de theriaca ad PISONEM. Animadversiones aliquæ in GALENUM consideratæ: inter epistolæ MATTHIOLI.*

EJ. *Anti Argentericorum suorum adversus GALENI calumniatores defensio* Venet. 1564. 4. LIND.

EJ. *salubrium, s. de sanitate tuenda* L. 36. Colon. 1575. fol. *. Fusissima diætética, ex antiquis repetita. CRATONEM collegam paſſim pungit.

EJ. *epistola ad ANDREAM CAMUTIUM de quatuor dubiis; I. an in tertiana intermittente altera die sanguis mittendus. II. an sanguis in biliosis maxime abundet. III. an in declinatione ratione imminentis alterius morbi principii sanguis mitti possit IV. num piper ad jecur perveniat Florent.* 1580. 4 LIND. sed mea editio est 1578. 8. *. Non expedire sanguinem mittere. Phrenitidem ex Pleuritidis metaſtaſi natam vidit. Sena se non uti in tertiana febre.

EJ. *in GALENI precipua scripta annotationes, quæ commentariorum loco esse possunt* Basil. 1581. fol. LIND.

EJ. *epistola apologetica ad REMB. DODONÆUM* Francof. 1584. 8. *. Botanici fere argumenti.

EJ. *confilia medica. In collectione SCHOLZIANA.*

§. CCLXXXVII. VARII AD A. 1548.

JOHANNES PLACOTOMUS, vero nomine BRETSCHNEIDER, professor Regiomontanus. EJ. *disputationes quedam philosophicæ & medicæ in Academica Regiomontana propositæ* Witteberg 1548. 8. HAENEL.

EJ. *oratio descendendi præcipue medicinam* Lips. 1552. 8. LIND. Argentor, 1607. 12. cum J. G. SCHENKII *encliridio.*

EJ. *de destillationibus chemicis epistola ad medicos Florentinos. Disp. de causa conjuncta, & temperamento santolorum & camphoræ: venæ sectione in omni pleuritide: odoribus* Francof. ad Viadr. 1553. 8. & 12. LIND.

EJ. *Pharmacopæa in compendium redacta* Antwerp. 1560. 8. LIND. Lion 1561. 8. BODL.

EJ. *de sanitate tuenda doctrinæ Elbing 1559. 8. Antwerp. 1560. 12.*

EJ. POLYBUS *de dieta salubri translatus, scholiis illustratus & doctrina de tuenda sanitatem, & disputationes quedam scholasticae & philosophicae PLACOTOMI Antwerp. 1561. 12. GUNZ.*

EJ. HIPPOCRATIS aphorismi in locos communes redacti ordine doctrinæ compositæ. Sententiae ex C. CELSO excerptæ. GALENI exhortatio ad bonas artes discendas Antwerp. 1562. 12. LIND.

EJ. commentarii in HELII EOBANII *de tuenda bona valetudine libellum* Francof. 1551. 8. 1556. 8. *. 1564. PL. 1568. 8. LIND. 1582. 8. *. Paris. 1533. 8. *. 1555. 12. Collectio est libellorum. Commentarii ex seculi genio.

Porro una exstat in edit. meis posterioribus PLACOTOMUS *de natura cerevisiarum, etiam varie medicatarum, & de mulsa, de ebrietate, de causa conjuncta.* Ib.

Inde *Encomium medicinæ ERASMI ab EOBANO elegis redditum.*

GEORGII STURZIADÆ *chorus insignium medicorum quaternis versibus a GEORGIO STURTZIADE pictus, per EOBANUM, & alia EOBANI. STRABI poema & carmen FIERE.*

EJ. *dispensatorium utilissimorum hoc tempore medicamentorum disciplinam continens* Lion 12. PRÆTOR, & cum scholiis J. LUDOVICI BERTALDI Turin 1614. 4. *. quo loco dicetur.

Continet etiam modum collegiandi, catalogum succedaneorum, & plantarum usu venientium cum viribus medicatis.

CAMILLI THOMAI, Ravennatis, *Rationalis methodus ac compendiosa ad omnes fere curandos morbos internarum partium humani corporis Venet. 1548. 8. LIND. 1554. 8. ID. 1555. 8. *. Paris. 1550. 12. ID. Francof. 1598. 8. ID. 1626 8. ID. Inanis labor.*

EJ. *de medendis febribus humoralibus atque earumdem accidentibus; de hæcica, nec non de nonnullis febribus pestilentialibus commentariolus* Venet. 1542. 12. LIND.

MICHAEL JOH. PASQUAL, ex diæcesi Dertofana, *practica di chirurgia* 1548. Saragossa 1581. fol. C. de V.

EJ. *morborum internorum omnium & quorundam externorum curatio, brevi methodo comprehensa* Valentiae 1555. 8. ID. Inde cum titulo *Praxis medica, s. methodus curandi* Salmantic. 1563. 8. Lion 1585. 8. LIND. 1602. 8. ID. 1664. 8. ID.

EJ. *de morbo gallico* Venet. 1559. fol. C. de V. & in collectione LUISINI. Ita C. de V., sed in ea collectione tantum est caput de praxi medica excerptum, neque credit ASTRUCIUS, peculiarem librum ejus tituli & auctoris extare. Guaicatum, Sarsaparillam, Chinam commendat, & in morbo difficiili hydrargyrum, intus eo uti vetat.

EJ. *regimento de la salud y de las infermidades de los riñones* Pinciae 1551. 4.

D. G. H. L. M. & M. In C. PLINII *de naturali historiâ* ut I. II. Cap. L. XXX. *commentarius: adjectâ de fascinationibus disputatio* Würzburg 1548. 4.

CHRISTOPH. LANGTON *de principalibus medicinae partibus, s. rebus naturalibus, rebus non naturalibus, rebus contra naturam* Londin. 1548. 8.

ERVE' FAYARD GALIEN *sur la faculté des simples medicaments avec des additions de EUCHS & de SYLVIUS & des antiballomenes* Limoges 1548. 12. SEGUIER.

PETRUS CARRERIUS *in questione an dentur venena ad tempus cum Conciliatore edita Vener.* 1548. fol. * ait carmina profuisse ad viperæ mortuum. Episcopum Brixensem longum post tempus a canis mortu[m] rabidum factum. Dari adeo venena ad tempus. Valde scholastice.

JAC. GOUPYLI est versio Græca RAZIS *de peste ex Syriaco* Parif. 1548. f. *

Edidit *scholia ad AMBROSII LEONIS versionem ACTUARI* Parif. 1548. 8. Utrecht 1670. 8. *

Et *scholia ad PAULUM.*

Et ACTUARIUM *de actionibus & affectionibus spiritus animalis græce* edidit L.

SIMON THOMAS GALENI *de differentiis febrium libros recognovit & ad fidem Græcorum codicum penè totos alios fecit* Lion 1548. 16. L.

CASPARI NÆVII archiatri Saxonici, ex schola Italica, diss. *de missione sanguinis quam vene sectionem appellant* Lips. 1548. 4.

EJ. *de ratione alterandi humores per medicamenta ad purgandum, atque earumdem evacuationum tempore* Lips. 1551. 4. TR.

EJ. *consilia inter BREDELIANA & SCHOLZIANA* L. VII.

An alias est ejusdem nominis C. NÆVIUS, cuius *disputatio contra calumnias artis Hippocraticæ a. 1654.* VATERUS récenset.

MARTINI DREMBACH s. DREMBECK *de atra bile* diss. R. THANMULLER Lips. 1548. 4. HEF.

EJ. *questiones medicae novem cum conclusionibus & problematis* ib. 1553. 4. ID.

EJ. *decreta physica medica* ib. 1570. 4. ID.

EJ. *questiones quatuor cum conclusionibus & problematis* ib. 1571. 4. ID.

JOH. PONTANUS, prof. Regiomontanus. EJ. est in Bibl. mea iter MS. ad J. SYLVIUM per Poloniam, Ruffiam, Borussiam, in quo passim quæ memorabilia viderat, vires etiam plantarum minus notas adnotavit, & medicamenta regionalibus borealibus familiaria.

EJ. *methodus componendi theriacam & preparandi ambram factitiam* Lips. 1604.
4. * cum WITTICHI consiliis. Adnotationes ad singula medicamenta simplicia,
que

quæ theriacam ingrediuntur, non absurdum certe opus. Aliqua medicamenta composita, alia.

EJ. *de prodigiis episcopi Spirenſis jejuniis narratio* Bern. 1604. 4. * cum P. LENTULO. In secunda quadragesima exstinctus est, cum post primam convalescet.

EJ. *Bericht was man in den schweren Pestilenzbäulen zur Präſervation und Cura- ration gebrauchen soll, durch Jo. WITTICHUM Lips. 1585. 4. TR. 1587. 4. HUTH. 1601. 4. **. Plurimæ antidoti & formulæ.

Aliqua consilia prodierunt cum J. WITTICHII consiliis Francof. 1604. 4. *: de more ſeculi, & longiſſimæ formulæ.

J. BALÆI illuſtrium majoris Britannicæ ſcriptorum ſummariuſ in V. Centuriis diuſum ad a. 1548. Gippalwick 1548. 4. B. BUNAV. & ad a. 1557. IX. Centuriis Basil. 1559. fol. ib.

MICH. FENDII oratio de dignitate & utilitate artis medicae Witteberg 1548. 8. TREW.

J. HUGUET & PETR. le COINTE E. omne corpus ſanum aut aegrum Parif. 1548.

NICOL. le GRAND & J. NOBLET E. ut ceteræ febres, ita & pestilentes me- thodo curantur Parif. 1548.

CLAUD. BECQUET & HUGH. BABINET E. ex natura morbi & partis reme- diorum diſtinctio ib. 1548.

CLAUD. ROGER & GER. DENIZOT non E. ſoliuſ thoracis adfectus indicat re- ſpiratio ib. 1549.

J. DUFRESNE & SIM. PIETRE E. naturæ robur in triplicis ſubſtantiae qua- litate & quantitate ſitum eſt ib. 1548.

§. CCLXXXVIII. VARII ad ANNUM 1549.

NICOLAUS MUTONUS, Mediolanensis, *Luminarium majus s. aromatariorum theſaurum edidit Venet. 1549. fol. **.

EJ. *de mithridatii legitima conſtructione collectanea edidit MICHAEL DORING Jen. 1620. 8. **. Varietas utique formularum antidotorum ex veteribus, ea- rum ingredientia, ut vocant, confeccio & uſus.

GEORGIUS PICTORIUS, Villinganus, medicinam Enſishemii fecit. EJ. eſt graduum compendioſa tabula Basil. 1549. 8.

EJ. *tuendæ sanitatis ratio septem dialogis per sex rerum non naturalium ordinem ex*

ex summorum medicorum sententia conscripti. Acc. succisivarum lectionum IX. dialogi. Carminum L. III. Basil. 1549. 12. TR. 1554. 8. LIND. Paris. 1580. 12. L.

EJ. sermonum convivalium libri X. medicae rei studiosis valde utiles. Ebrietatis in exilium relegata threnodia. De pharmaca componendi ratione; medicinarum simplicium rectificatione, symptomatum purgationis hora supervenientium emendatione L. II. per THEODORICUM ULSTERIUM carmine conscripti, per G. PICTORIUM ab interitu vindicati: acc. Q. SEREN. SAMMONICUS Basil. 1554. 8. TR.

EJ. totius rei medicae compendiosa traditio Basil. 1558. 8.

EJ. medicina tam simplices quam compositae ad pene omnes corporis humani affectus, ex HIPPOCRATE, GALENO, AVICENNA, ÆGINETA, ordine alphabetico conscriptae Basil. 1560. 8. *. Secundum ordinem morborum medicamenta ex veteribus.

EJ. de peste & papulis puerorum libri II. Basil. 1555. 8. L.

EJ. von der Pestilenz 1558. 8. LEHM.

EJ. tuenda sanitatis methodus in gratiam omnium, qui minus exercentur Antwerp. 1562. 16. cum Schola Salernitana.

EJ. Baderbüchlein Mülhausen 1560. 8. & Badefahrtbüchlein.

EJ. regulæ universales curationis morborum 345. aphorismis per ARNOLDUM CATALANUM conscriptæ, commentariis PICTORII illustratæ. Evacuandi ratio ANTONII GAZII scholiis PICTORII illustrata. Consolations quatuordecim &c. Basil. 1565. 8. *.

EJ. Leibesarzney Françf. 1566. 8.

EJ. γυναικονιτις Frauenzimmer s. nützliches Büchlein wie schwangere Frauen vor und nach der Geburt zu halten, und wie sie alle weibliche Zufälle bessern und ableiten sollen Françof. 1569. 8. 1593. 8. TR.

EJ. Laßbüchlein Françof. 1569. 8.

EJ. opera nova in quibus practica libris V. complectitur, & in l. MARSILII FICINI de sanitate studiosorum scholia Basil. 1569. 8. TR.

EJ. scholia in MARBODÆUM, MARSILIUM FICINUM, ÆMILIUM MACRUM.

Locos communes in MESVEN dederat Basil. 1545. f.

Multa alia opera PICTORII GESNERUS recenset.

JOH. KATSCH, Hallensis, de gubernanda sanitate secundum sex res non naturales ex HIPPOCRATIS & GALENI locis Lips. 1549. 8. RIV. Françof. 1557. 8. KOENIG. 1570. 8. * 1612. 12. brevis libellus ad seculi genium.

ANDREAS BUTTNER de theriaca & mithridato Græcorum 1549. 8.

TREW. Theriacam ipse vendebat, & negabat ad Græcorum præcepta posse parari.

Tom. II.

M

EUSTACHII

EUSTACHII QUERCETANI *in l. Hipp. de natura humana comm.* EJ. in GALENI *de temperamentis* L. 14. Scholia Basil. 1549. 8. TR.

HUGO SOLERIUS *scholia dedit in duos priores libros AETII* Lion 1549. fol. & in *principibus STEPHANI.*

SYLVESTRI BERNERI *questio de coctione materie & potissimum biliose* Lion 1549. 12. TR.

ALFONSUS LOPEZ (de CORELLA). EJUS est *enchoridion s. methodus medicinae in qua Theorice & practicae juxta Cl. auctorum dogmata dilucidantur pro dii Saragossa 1549. 12. Valentiae 1581. 16. L.*

EJ. *de arte curativa Stellae* 1552. 12. L.

EJ. *adnotationes in omnia scripta GALENI* Saragossa 1562. f. L. 1565. f. ID. Madrit. 1562. 4. ID. Saragoss. 1675. fol.

EJ. *naturae querimonia* ib. 1564. 8. L. 1565. 8. L.

EJ. *de natura urinæ* ib. 1573. PL.

EJ. *de febre maligna ex placitis GALENI* ib. 1574. 8.

EJ. *de morbo pestilente* Valent. 1581. 4. L. Saragossa 1584. 4. ID.

EJ. *catalogus auctorum qui post GALENI ævum HIPPOCRATI & GALENO contradixerunt* Valent. 1549. 12. L.

J. WERNHER *hypomnemata de admirandis hungariae aquis* Basil. 1545. fol. Wien 1551. 4. & alias WESZPR.

J. FRANCISCI ARMÆ *de pleuritide* Ferrar. 1549. 8. FALC.

EJ. *de vesicæ & renum affectus dignotione & medicatione* l. Bugellæ 1550. 8. FALC.

EJ. *de venenis* l. Turin 1557. 8. FALC.

EJ. *examen trium specierum Hydropis* ib. 1566. 8. LIND.

EJ. *che il pane fatto con il decotto di riso non sia sano* ib. 1569. MAZZ.

J. F. BOCHALINI *apologia adversus aliquot DONATI MUTII in HIPPOCRATEM & GALENUM convicia, & de secunda vena in prægnantibus epistola* Brix. 1549. 8.

EJ. *de causis pestilentie Venetæ anni* 1556. Venet. 1556. 8. LIND.

PASQUIL *antiparadoxe dialogue contre le paradoxe de la faculté du vinaigre* Lion 1549. 8. FALC.

WOLFGANG MEURER Alemburgensis Misnicus, Prof. Lipsiensis, *de catarrhis* Lips. 1549. 4. HEF.

EJ. *de vera corroborandi ratione* ib. 1555. 4. ID.

EJ.

EJ. *questiones cum problematibus* ib. 1556. 4. ID.

EJ. *recta medendi ratio* ib. 1562. 4.

EJ. *quibus hominibus, aut cui dare liceat medicamenta purgantia breviter & perspicue diff.* ib. 1581. 4. ID.

Vita viri auctore WOLFGANGO HARDEK Lips. 1585. 4. TR. & a BARTH, WALther Lips. 1567. 8. B. BUN.

EJ. *consilia aliqua in collectione BRENDELII.*

PH. AURIFABRI *nützliches und tröstliches Regiment wider die anfallende Gift so diese Zeit regiert Regiomont. 1549. 4. TR.*

GUILIELMUS BRUNEL & PETRUS DESCHAMPS E. *lues Hispanica methodo curatur* Paris. 1549. ASTR.

ANT. le COQ (GALLUS) & CL. LEGIER E. *morbis tenuissimum victum postulat* Paris. 1549. BAR.

J. de FROSET de VAL & PETRI le COINTE E. *decretiorum dierum causa cæli aut luna motus* Paris. 1549. BAR.

VAL. HIERAULME & SIMON DUVAL E. *quot morborum species, tot sunt medendi rationes* Paris. 1549.

JACOBI GOUPYLI & JACOBI CARON E. *propria singulorum in capitibus doloribus curatio* Paris. 1549.

J. FERNEL & J. NOBLET *Non E. non eadem dispersis morbis atque populribus curatio* Paris. 1549.

VAL. d'EVE & ADR. LALLEMANT E. *scopus medendi in colico dolore a causa sumendus* Paris. 1549.

§. CCLXXXIX. AD ANNUM 1550.

CAROLUS STEPHANUS, medicus, anatomicus, botanicus, vir doctus. EJ. *de nutrimentis* Paris. 1550. 8. *. *Victus ratio in bona valetudine, inque morbis. Alimenta per singula, ex veteribus quidem, sed latine & breviter. Aliamenta secundum suos fines per classes distributa.*

EJ. *prædium rusticum* Paris. 1554. 8. 1629. 8. LIND. *sæpe recusum* (Bibl. Bot. I. p. 274.) & Germanice cum amplis augmentis, primum J. LIEBAULT, deinde M. SEBIZ senioris, tum GEORGII MARII & J. FISCHART Argent. 1576. fol. *. In hac editione l. I. continet medicamenta domestica s. euporista ad omne morborum genus, satis ampliter. In l. II. reperias morbos equorum eorumque curationem. In l. IV. condita & conservas. l. VI. balsama & olea. l. XI. vina medicata. l. XIV. medicinam accipitrariam.

ANTONIUS MIZAULD (MIZALDUS) medicus & mathematicus, collector.

EJ. *Aesculapii & Uraniae medicum simul & astronomicum ex colloquio conjugium harmonicum microcosmi cum macrocosmo (s. caelo) paucis figuris demonstrans* Lion 1550. 4. GESN. 1577. 8. TR.

EJ. *Planetologia rebus astronomicis, medicis & philosophicis referata* Lion 1552. (GESNER) 4. LINDENIUS annum habet 1551.

EJ. *de arcana naturae libri IV.* Paris. 1558. 8. editio III. aucta TR.

EJ. *harmonia superioris naturae mundi & inferioris, una cum admirando fædere & sympathia rerum utriusque* Paris. 1558. LIND. 1598. ID. si hoc facit.

EJ. *memorabilium, utilium ac jucundorum Centuriæ IX. in aphorismos arcanorum omnium digestæ* Paris. 1566. 8. LIND. 1584. 8. OSB. Colon. 1572. 12. TREW. Francof. 1589. 12. ID 1592. ID. 1613. 12. ID. Ultimæ editiones appendice auctæ. Germanice *neuwundert gedichtnüsßwürdige Geheimnüsse* Basel 1615. 8. TR.

EJ. *Mizaldus redivivus s. Centuriæ XII. memorabilem, utilium ac jucundorum, partim ex A. MIZALDO, partim ex aliis fide dignis excerptæ* Noriberg 1681. 12. LIND.

EJ. *opusculum de Sena* Paris. 1572. 8. * v. B. Bot. I. p. 327. Vires medicæ ex Arabibus, Græcis (ACTUARIO solo) & nuperis collectæ.

ID. DIOCLIS CARYSTII ad ANTIGONUM R. epistolam de morborum præfigitis & extemporaneis remediis edidit Paris. 1572. 8. LIND. cum J. LANGIO de syrmaismo Paris. 1607. 8.

EJ. *Harmonia cœlestium corporum & humanorum, dialogis undecim astronomicis & medice elaborata* Paris. 1555. 8. TR. Francof. 1589. 12. 1592. 12. 1613. 12. LIND. Nonne idem cum aliquo priorum.

EJ. *Memorabilem aliquot naturæ arcanorum sylvula, rerum varias sympathias & antipathias complectens* Francof. 1592. 12. ID.

EJ. *divers remedies & préservatifs contre la peste* Paris 1623. 12. FALC. Lion 1628. 8 cum libello B. ELLAIN.

EJ. *opusculor. T. I.* Paris. 1604. 8. Secundus ib. & 1609.

ANTOINE du MOULIN, Maconnois, *souverainetés contre toutes maladies traduites de MARCELLUS Lyon 1550. 8. **

PAMPHILI FLOREMBENI *collectanea de febribus* Venet. 1550. 8. LIND.

JOH. PORTESII *oratio de laudibus medicinae habita Parisis coram facultate in scholis medicorum a. 1548.* Paris. 1550. 8. B. B. Panegyricus HIPPOCRATI dictus, & defensio medicorum adversus CATONEM.

GIROLAMO CALESTANI (Parmensis pharmacopœi) *delle osservazioni P. I.* nella quale con ogni facilità s'insegna tutto ciò che fa bisogno ad un diligente ſpeziale Venet.

Venet. 1562. 4. TREW. Scriptit anno 1550. (a), sed mea editio est Veneta 1655. 4.*. Pars I. est de simplicibus; quorum catalogum amplum cum eorum viribus medicatis dat, & de modo siccandi & conservandi: cum encheiresibus pharmacopolarum simplicibus, destillatione aquarum & oleorum &c. P. II. continet censum medicamentorum compositorum, syrporum, & reliquarum ex ordine classium hujus generis, & tr. de plantis, quae eas compositiones ingrediuntur. Multa hic medicamenta reperias, quae seculo XIV. & XV. in Italia receptionia erant quam nostro. Multæ de præparatione lites. Ex conf. anacardina male parata mors. Absurdum oleum vulpium.

JOHANNES RODRIGUEZ, Algarbi, *reprehensorium edictum contra pravos er-
rores de secunda vena in pleurite in basilica ejusdem lateris Pace Julia (Badajoz)*
1550, 4. C. de V.

JOHANNES NABASQUEZ (b) medicus Navarrus, edidit MESVES I. I. s. me-
thodum medicamenta purgantia diligendi & castigandi cum interpretatione & exposi-
tione Saragossa 1550. fol. C. de V.

GABRIELIS GABRIELIS in *quaestionem HIERONYMI BONIPERTI de materia
imminutione in principio morbi, dissolutione. EJ. de totius evacuanda materia ratione
per brevis explicatio* Patav. 1550. 4. RIV.

FERDINANDUS de SEPULVEDA, Secobiensis. EJ. est *manipulus medicinarum,
in quo continentur omnes medicinae tam simplices quam composite secundum medicorum
usum* Pintiae (Valladolid) 1550. fol. C. de V.

BARTHOLOMÆUS MAGGIUS, Bononiensis, scriptit anno 1550 longissimum
*consilium, in collectione LUISINI recusum, pro principe lue venerea laborante, qui
quater decocto guaiaci usus fuerat.* Iterum ad guaiaci usum redit.

BENEDICTI TEXTORIS ex oppido Pont de Vaux en Bresse, *de cancri natura
& cura* Lyon 1550. 8. FALC.

EJ. de la maniere de preserver de la pestilence & d'en guerir selon les bons au-
teurs Lyon 1551. 8.*. Vedit tamen pestem in nosodochio Genevensi a. 1545.
1546, & haec tenus descripsit. Aviculas nidos imminente pestilentia deseruisse.
Præservatio & curatio. Venam fecat ad avertendum malum, neque pueris in
universum parcit ad annum VII. Tunc purgat, formulamque docet, & theria-
cam dat. Signa carbonis & bubonis erupturi locique unde sit erupturus.
Venæ sectio & venarum delectus. Aqua ex aceto & acetosa stillans, Pa-
risinis medicis laudata. Tum calida omnia; & absorbentia, & lapides pretiosi.
Ipse pestem passus, ut bubo erumperet, lentissime sanatus, absque malo & ut
orthostadios manserit, & altum etiam montem conscenderit stirpium causa.

JOH. VOLAT medici Bernensis de peste l. ad TEXTOREM una prodiit.

M 3

JOH.

(a) p. 54.

(b) LINDENIO NABASCUEZ Ex eo in B. Bot.

JOH. ELYSIUS, Neapolitanus, dicitur *de curatione morbi gallici contra barbaros & vulgares empiricos* scripsisse circa a. 1550. Librum ASTRUCIUS non vidit.

EJ. *tr. de balneis totius Campaniae, item Aenarie insulae Venet.* 1553.

BLASII a VILLAFRANCA *methodus refrigerandi ex vocato sale nitri vinum aquamque & potum omnis generis* Rom. 1550. 4. TR.

CASPAR PEUCER, Budissinensis, MELANCHTHONIS gener, ob religionem reformatam diu in carcere latuit, & Servestæ demum obiit.

EJ. *de ratione discendi & præcipue medicinam* Lips. 1552. 8. B. Bun.

EJ. *de dignitate artis medicae* Witteb. 1562. 8. 1590. 8, cum Melanchtonianis.

EJ. *de præcipuis divinationis generibus* Witteberg. 1553. 8. 1571. 8.*. 1572. 8. 1576. 8. TR. Servest 1591. 8. Francof. 1593. 8. TR. *De prædictione medica, de somniorum interpretatione &c.* Magna pars operis pathologica est & semiotica.

EJ. *oratio qua continetur explicatio aphorismi Hippocratis 42 Partis II. de apoplexia* Witteberg. 1560. 4. LIND.

EJ. *propositiones de hydrope, arthritide & pleuritide* Witteberg 1563. 4. RIV.

EJ. *medicina practica, s. methodus curandi morbos internos tum generalis tum particularis* Francof. 1614. 8.

EJ. *oratio qua continetur commonefactio de peste quæ late per Europam vagatur* Witteberg. 1560. 8.

EJ. *diff. de coctionibus & anni ratione* Witteberg. 1554. 8. TR.

EJ. *de epilepsia, pleuritide, arthritide* ib. 1570. D. A.

EJ. *de morbis contagiosis & destillationibus ex capite, de evacuationum generibus* Witteb. 1574. 4.

EJ. *de asthmate diff.* Witteb. 1572. 4. RIV.

EJ. *oratio qua ei parentatum est à SIMONE STENIO* B. BUN. 1603. 4.

EJ. *carcerum & liberationis historia opera CHRISTOPHORI PERELII edita* Tigur. 1605. 8. ib.

J. BRENDL *summarische Erklärung auf C. PEUCER mit einführung seines Lebens und tödlichen Abganges, Zerbst* 1603. 4. B. BUN.

HIERONYMI ODER *Raht und Arzney zu Verhütung und Rettung wider die Pestilenz* Wittenb. 1550. 8. GUNZ.

INNOCENTIO RINGHERI *dialoghi della vita e della morte* Bologna 1550. 8. d'ETR.

BERNARDINI MONTANNA *de la generacion nacimiento e muerte del hombre*
Valladolid 1550. fol. N. ANT.

MATTHIAS CORNAX in *Medlau*, Medicus Regis Romanorum.

EJUS est *historia quinquennis fere gestationis in ultero Vienn*. 1550. 4. *. Basil.
1564. 8. *. *Fetuum retentorum hiltoriæ*, qui aut omnino in utero matri
mortui sunt, aut per ulcus exierunt, aut opera demum chirurgi de ventre ma-
terna excisi fuerunt.

Una prodierunt similis argumenti *epistole* ÆGIDIU de HARTOGHE & ACHIL-
LIS GASSARI.

EJ. CORN. *medicæ consultationis apud agrotos secundum artem* & experientiam
salubriter instituendæ enchiridion Basil. 1564. 8. *. *Generalia ex genio seculi.*
Astrologiæ nimis deditus fuit.

MARTINUS GREGORIUS, medicus Parisinus, GALENI aliqua interpretatus
est, & edidit *introductionem in pulsus* Lion 1550. 12. L. III. *de alimentorum facul-
tatis & de attenuante vicitus ratione* Lion 1555. 16. *.

EJ. *maniere de preparer le breuvage de la racine d'Esquine, sa vertu & sa na-
ture* Lion 1552. 16. VERD.

LAZARUS VOET tr. *de venenis* Venet. 1550. 12. OSMONT.

CLAUD. FABRI, medicus & astrophilus. EJUS est *paraphrasis in GALENI*
prognostica de decubitu infirmorum ex mathematica doctrina Lion 1550. 8. LIND.

EJUS est etiam *paradoxe de la cure de la peste par une methode succincte contre*
l'opinion de ceux qui en ont écrit & pratiqué Paris 1568. 8. *. RAST. Ex statu
œcli in a. 1568. magnam pestilentiam indicit. Formulæ, antidoti, terræ, medicamenta
composita. Se ante 20 annos experimenta fecisse antidotorum adversus pestem.
Pro venæ sectione. Herbarum nonnullarum nimia laudes. Antidotus HOLLERII.

EJ. *de peste curanda* Parif. 1568. 8. L. idem liber.

BENEDICTI BUSTAMANTI *methodus in septem aphorismorum libris ab HIPPO-
CRATE observata* Venet. 1550. 4. L. Parif. 1550. 16. ID.

HELIDÆUS PADOANUS, magnus clinicus, FORESTI & nullorum aliorum illu-
strium medicorum in Germania præceptor. Nihil scripsit, sed ejus multæ *cu-
rationes* sunt in centuriis IV. WELSCHII. In peste anni 1553. siccum curationem,
bolos, alexipharmacæ, sudorem moventia suaserunt. In chiliad. exstat EJ. ulcus
putridum vesicæ fanatum.

EJ. *processus, curationes & consilia in curandis particularibus malis que pro-
speros habuerunt eventus* edita sunt a IODOCO WITTICH Lips. 1607. 4. *.

EJ. in SCHOLZIANIS T. VII. consilia. EJ. *de febribus* L. cum SCHENKII
Francof. 1607. 12.

NOBILIS SOCII de temporibus & modis recte purgandi in morbis cum var. add.
Venet. 1550. 8. Basil. 1550. 16.

EJ. precertatio ad veram medicinam pro Arabum & verorum morborum tutela
Venet. 1554. 8. L.

PHILIPPI de FLESELLLES & HUG. BABINET E. humorum fluentium revulso,
fluxorum derivatio medela Parif. 1550.

PET. COLLIER ergo morbos natura curat Parif. 1550.

MICH. MARES & SIMON PONCET E. in ictero reseranda vena Parif. 1550.

NIC. BAUDESSON & NIC. CORMEILLE. Ergo optime nutriuntur corpora ca-
lida humana Parif. 1550..

SIM. PIETRE & NICOL. CORMEILLE. Non E. coctionis antecedentis vitium
sequens emendat Parif. 1550.

THOMAS de CUILLI & NIC. CORMEILLE E. impuris corporibus a nutrimento
laeso Parif. 1550.

§. CCXC. JULIUS ARGENTERIUS.

Castello novo in Pedemontio natus, professor Neapolitanus, Pisanius, denique Taurinensis, subtilis ingenii homo & disputator, in GALENUM arma ausus convertere, infelix clinicus, & librorum mere theoreticorum auctor; in quibus nihil est practici experimenti. Magna tamen ejus, dum vixit, fama fuit, & insignis auditorum numerus.

EJ. opera de re medica varia prodierunt Florent. 1550. fol. TR.

EJ. de consultationibus medicis, s. de collegiandi ratione liber Florent. 1551. 8.*.
Parif. 1557. 8. HANSEN. & 16. ib. ID. Generalia fere ad scholæ saporem. Ex-
emplum proponit unicum.

EJ. de erroribus veterum medicorum Florent. 1553. fol.

EJ. commentarii tres in artem medicinalem GALENI Parif. 1553. 8. LIND.
1578. 8.*. Montereal 1566. fol. Spississimus & theoreticus liber.

EJ. de morbis libri 14. nempe de morborum generibus l. I. de morborum differentiis l.
I. de morborum causis l. I. de symptomatibus s. morborum effectibus l. duo de temporibus s.
partibus morbi l. I. de signis medicis l. 4. de officiis medicis l. II. Flor. 1550. f.*. Editio
ab auctore aucta & illuſtrior redditia Florent. 1556. 8.*. Lion 1558. 8. LIND. Theoria
mera, cuius nullus sit usus.

EJ. de somno & vigilia, de spiritibus & calido innato l. II. Florent. 1566. 4.
B. B. Parif. 1568. 4. Diximus in physiologicis.

EJ. de urinis liber ap. S. ANDREAM 1591. 8. *. Lips. 1682. 8. LIND. Ejus-
dem omniō saporis.

EJ.

EJ. opera nunquam excusa P. I. *Commentarii in HIPPOCRATIS aphorismorum sectionem I. II. IV. P. II. de febribus tr. explanationes in librum I. ad GLAUCONEM & de calido innato Venet. 1592. fol. TREW. 1606. fol. LIND. 1616. fol. LIND.* Hanau & Francaf. 1610. fol. TR. Præter priora video continere l. de vi purgantium medicamentorum.

§. CCXCI. VARI AD A. 1551.

J. ANT. SICCI, Cremensis, *de optimo medico libellus aureus* Venet. 1551.
8. *. Haarlem 1748. 8. *. Erfurt 1749. 8. *. Ipsa verba GALENI collecta, ut optimi medici dotes exponat: ut omnino nostris temporibus minus convenient quæ de QUINTO, de curatione Pergamenorum medicorum, & alia a nostris temporibus aliena admiscentur.

FERDINANDUS BALAMIUS vertit GALENI I. *de optima corporis constitutione: de bona valetudine: de hirudinibus, revulsione* libros editos Rostoch 1636. 8. & prius.

EJ. l. *de cibis boni & mali succi* Lion 1551. 16.

NICOLAUS VIGOREUS vertit HIPPOCRATEM *de humoribus & GALENI com.* Lion 1551. 4. L.

FORESIUS *aphorismos Hippocratis cum dilucidis illustrationibus* edidit Francaf. 1551. 8. L. 1554. 8. ID.

BARTHOLOMÆUS SYLVANIUS vertit GALENI *definitiones medicas: introductionem: de artis constitutione: de atra bile: de substantia facultatum naturalium: de plenitudine: quod mores animi temperaturam corporis sequantur, & priorum versiones* GALENI recognovit in editione JUNTARUM Venet. 1551. fol.

ADAM LONICER gener EGENOLPHI, professor Marburgensis, inde medicus Francofurtensis, in *historia naturali* Francaf. 1551, fol. *. edita agit de medicamentorum simplicium usu.

EJ. *omnium corporis humani affectuum explicatio methodica* Francaf. 1594. 8. L. edente TEUCRIO ANNÆO PRIVATO, LONICERI filio.

EJ. *de purgationibus* L. VII. ex HIPPOCRATE, GALENO, AETIO, MESVE. ib. 1596. 8. EODEM edente.

JACOB CORNICIUS, Emdanus, physicus Wormatiensis.

EJUS *dialogus prophylacticus adversus pestiferæ luis contagia* Witteberg. 1551. 8. GESNER. Worms 1563 8. *. quo anno etiam dedicatio data est. Ad seculum genium.

EJ. *Bericht vom Aderlassen in der Zeit der Pestilenz und von Cur der Pestilenzdrüßen* Francaf. 1616. 4.

GUIL. SOVIROLII *brevis & accurata disputatio de peste* Paris. 1551. FALC. 1571. 8. L.

FRANC. le THIELLEUX *methodus dignoscendorum morborum tradita ab ARGENTERIO nunc aucta Nannetibus* 1551. 4. FALC.

DOMINICI BUCII Carmagnolii, *quaesita medicinalia juxta Hippocratis, Galeni & probatissimorum medicorum sententiam discussa* Acc. M. ANT. MONTISIANI f. Geminianensis *questiones medicinales XXIV.* Venet. 1551. 4. Paris. 1556. 16. L. 1554. 8. TR. Lion 1557. 12. L. BUCIUS de suis quæstionibus ex auctoritate GALENI definit. 1. Utique puerum citra XIV. annum purgari posse, si necessitas urserit. 2. contra CURTIUM, non licere in omni gravi morbo, nulla adhibita distinctione cause calidæ vel frigidæ, venam aperire. 3. In principio morbi solis utendum lenientibus, non acribus purgantibus. 4. Magna auxilia aut in principio morbi adhibenda, aut in declinatione.

PETRUS JACOBUS ESTEVE, Dertofanus, latine & arabice doctus, professor Valentinus, *HIPPOCRATIS librum II. epidemicorum latine vertit & fusissimis commentariis illustravit* Valent. 1550. fol. N. ANT.

ROBERTUS CONSTANTINUS, vir doctus, *Nomenclatorem insignium scriptorum quorum libri existant vel M. S., vel impressi, & Indicem totius Bibliotheca & Pandectarum C. GESNERI edidit* Paris. 1551. 8. L.

EJ. *adnotationes & correctiones lemmatum in DIOSCORIDEM* Lion 1558. 8.

EJ. *adnotationes in C. CELSUM, Q. SERENUM & RHEMNIUM PALÆMONEM* Lion 1566. 8.

EJ. *adnotationes in THEOPHRASTI plantarum historiam* Lion 1584. 4.

J. SCHROETER, Vinariensis, Academiæ Jenensis primus rector, & pene fundator, vir ingenio & gratia potens.

EJ. *typus ex HIPPOCRATE, GALENO & aliis bonis auctoribus, per quem cognitis ex motu & cursu siderum anni mutationibus, uno intuitu de futuris inde morbis unusquisque facile praedicere poterit* Wien. 1551. 8. TR.

EJ. *præservatio & cura pestis d. i. gründlicher Bericht und Rathschlag wie man sich in der Pestilenz hüten und bewahren, auch wann jemand damit beflekt wie er damit geberen soll* Leipzig 1566. HAENEL. TR. 1596. 8. TR.

EJ. *themata de thermis* 1558. 8. TR.

EJ. *themata de peste* Jenæ 1562. 8. TR.

EJ. *brevis & necessaria contagionis & pestis adumbratio positionibus scripta* Jen. 1584. 4. LIND.

EJ. *epistola medica de morborum malignorum sui temporis curatione. Cum SCHOLZIANIS consiliis* 1598. fol. L.

EJ.

EJ. *confilia aliqua medica cum iis*, quæ J. WITTICH edidit Francof. 1604.
4. *. quorum maxima pars omnino est SCHROETERI; fateri vero oportet, supra
modum compositis indulsiſſe medicamentorum formulis.

Alia Cl. viri consilia sunt in collectione, quam PHILIPPUS BRENDel collegit
Francof. 1615. 4. ID.

Vitam viri scripsit ZACHARIAS BRENDel Jenæ 1595. 4. B. BUNOV.

J. HENER *de tristissimo pestilentiae morbo* Parif. 1551. 12.

FRANCISCI RAPALDI *magnum & perpetuum almanach a consuetis mugis libe-*
rum, adeoque vere medicum, de phlebotomia, balneis, purgationibus præcepta conti-
nens Antwerp. 1551. ASTRUC.

CHRISTOPHORI STADMION, vel STATHMION von der MATT, *Bericht wie man*
sich in Sterbensläufen halten soll Coburg 1551. 4. RIV.

EJ. *de tertiana febre astrologica experientia & contra MANARDUM defensio con-*
siderationis astrologica medica Witteberg 1556. 8. HAENEL.

FRANC. BELOT & PETR. LAEFILEE *E. vacuatione & alteratione febres curan-*
tur Parif. 1551. BAR.

J. FERNEL & DIONYS. TARLET *E. labor cibum præcedere debet* Parif. 1551.

JAC. HOULIER & GUIL ROBINEAU *E. animi exercitium lethargicis prodest*
Parif. 1551. BAR.

ADR. BEAUVOYS & RAYM. DU MAS *E. equalis quedam intemperies in humano*
corpore esse potest Parif. 1551. BAR.

§. CCXCII. AD ANNUM 1552.

CHRISTOPHORI a VEGA, professoris Complutensis & medici infelicis prin-
cipis CAROLI, *l. de curatione caruncularum* Salmanticae 1552. Complut. 1553.
LIND. ASTRUCIO, ut videtur, non visus. Satis probat PORTALIUS.

EJ. *comm. in GALENUM de febrium differentiis* Complut. 1552. 8. LIND.

EJ. *in HIPPOCRATIS prognostica & GALENI commentaria versio latina & ad-*
notationes Salmant. 1552. fol. Lion 1552. B. Tig.

EJ. *In aphorismos Antigolæ 1563.8. Lion 1568.8. 1570.8. Turin 1569.8. Venet.*
1571. 4. Ita LIND. Videntur tamen adnotationes practicæ intercedere.

EJ. *l. de urinis* Complut 1554. 8. LIND.

EJ. *de arte medendi l, qui universam artem medicam continet* Lion 1565. fol.
LIND.

EJ. *opera recens in unum volumen congregata, auctoris manu aucta, purgata* Lion
N 2 1576.

1576. fol. 1586. fol. LIND. 1626. fol. B. Tig. Continet priora omnia, non autem l. de curatione caruncularum.

ALOYSIUS LUISINUS, Utinensis. EJ. *Aphorismi Hippocratis hexametro carmine conscripti* Venet. 1552. 8. LIND.

EJ. *questiones de balneis in collectione Veneta.*

EJ. *de compescendis animi affectibus per medicinam, moralem philosophiam, & medendi artem* L. III. Basil. 1562. 8. L. Argent. 1713. 8. FALC.

EJ. *de morbo gallico omnia quæ exstant apud omnes medicos cuiusque nationis, vel ex integris libris, vel quoque aliunde hujus affectus curationem tradentibus; de ligno Indico, Salsaparilla, radice Chinæ, argento vivo, naturæque rebus omnibus ad hujus luis curationem inventis* Venet. 1566. fol. cum appendice, tum anno 1599. fol. quæ eadem est editio, demum Leid. 1738. fol. 2 vol. *. cum titulo *aphrodisiaci s. de hue venerea curante & præfante BOERHAAVIO.* Male truncatae a LUISINO præfationes. Scriptores sunt 59, quorum aut integri libri, aut certe fragmenta, hic reperiuntur, utique non omnes, qui exstabant, multi tamen non alibi reperiundi. De singulis retulimus.

EJ. *de confessione agrotantium a die decubitus instituenda* Venet. 1563. 8. BUR.

THEODORICUS de HERY, chirurgus barbitonfor Parisinus, HOLLERIUM audiverat, castra in Italia fecutus fuerat, neque tamen artem hydrargyro utendi primus Lutetiam aduluit, quæ dudum ibi innotuerat, ASTRUCIO monente.

EJ. est la méthode curative de la maladie vénérienne, vulgairement appellée grosse verole, & de la diversité de ses symptomes Parif. 1552. 8. ASTR. 1569. 8. FALC. 1634 8. 1666. 8. TR. 8. BUR. 1674. 8. BUR. ASTRUCIUS libellum laudat, atque a PAREO exscriptum fuisse testatur. Male tamen docere addit, luem decocto guaiaci evitari, aut ab eo decocto perinde salivam cieri, uti fit ab hydrargyro, neque unquam hydrargyrum in ossibus colligi: bis etiam eodem die inungi male suadere. Recte vero alias inunctiones interpolat, uno alterove die intermisso, & adnotat, non semper ab usu hydrargyri salivam fluere. Hæc ASTRUC.

JACOBI DALECHAMPI editionem libri RAYMUNDI de VINARIO diximus. Scholia etiam dedit ad ÆGINETAM, & ad CÆLIUM. In chirurgicis, & in aliis ejus generis operibus, aliqua sunt clinica.

JOHANNES DRAGOIÆVUS edidit theriacam & mithridatum, duo antiquissima & nobilissima Græcorum antidota, contra tertium nunc delapsum de cœlo CATONEM defensam Francof. 1552. 8. HEISTER.

GUILIELMUS PANTINUS, Bergensis, A. C. CELSUM cum amplissimis in duos libros priores commentariis edidit Basil. 1552. fol.

JAC. MILICH Fridbergensis, aut potius Friburgi in Brisgovia natus, ERASMI familiaris & PHILIPPI MELANCHTONIS, professor Wittebergensis. EJ. *propositiones medicæ* Witteberg. 1552. 4. HEE.

Inter MELANCHTHONIS declamationes MILICHI sunt, *oratio de vita HIPPOCRATIS*. Alia *de vita GALENI*. Alia *de vita AVICENNÆ*. Porro *de arte medica, de febrium rigore, de consideratione signorum, de sympathia & antipathia in rerum natura* Witteberg 1558. 8.

Vitam viri dixit EUSEBIUS MENIUS in oratione, quæ est inter MELANCHTONIANAS Witteb. 1590. 8..

BARTHOLOMÆI a CLIVOLO *de balneis naturalibus* Lion 1552. 4. *

BURKHART MITHOB *wie man sich für der Seuche der Pestilenz bewahren soll, u. mit was Erzeney dieselb zu curiren* Erfurt 1552. 4. GUNZ.

Le vrai & parfait embellissement de la face, & la maniere de faire des confitures Lion 1552. 12. FALC.

CYRIACI SPANGENBERG, historici, *Historie von der flüchtenden Krankheit der Pestilenz allen pestilenzischen Sterben derer seit anfang der Welt in Historien gedacht wird* 1552. 4. *

§. CCXCIII. AD. A. 1553.

JOH. BACCHANELLI, medici Regiensis, *de consensu medicorum in curandis morbis libri IV.* Venet. 1553. 8. *. etiam 1556. 8. TR. Parif. 1554. 12. TREW. 1556. 8. TREW. Lion 1572 12. ID. 1558. 16. LIND. Loca GALENI, HIPPOCRATIS, PAULI, etiam AVICENNÆ, in certum ordinem digesta, & lexicon reale.

J. FRANCISCUS ROTA, Bononiensis, *de introducendis Graecorum medicamentis, s. comm. in GALENUM de compositione medicamentorum secundum genera Bonon 1553. fol.*

J. DUGO PHILONIUS *de regimine sanitatis* Basil. 1553. 8. *

VINCENTII CASALIS, Brixiani, *Explicatio medicamentorum simplicium & eorumdem compositio ex J. B. MONTANO excerpta* Patav. 1553. 8. L. 1573. 8. L.

RHEMIGII MFLORATI *de putredine* ad J. ARGENTERIUM Florent. 1552. 8. B B. 1564. 4. L. ARISTOTELEM contra ARGENTERIUM defendit. Causas interitus recte a Stagirita adsignari, ut calor sit ab humido separatus, calor interius ab externo consumtus, &c. Physice potius scriptus l., & per ratiocinia.

CHRISTOPHORUS MENDEZ, Giennensis *de exercitio de soppirar Hispali* 1553. 4.

Ej. *del exercitio y su provecho* Giennii 1553. C. de V.

J. CARNERII, Gandensis, *de podagra laudatio Patavii habita & carmen de thermis Patavinis* Patav. 1553. 8. GESN.

Anonymi *elucubratio de his morbis a quibus humana corpora infestari corrumpere solita sunt* Venet. 1553. 8. Osb.

De balneis omnia que exstant apud Græcos, Latinos & Arabes, tam medicos quam quoscunque probatos scriptores, in quo aquarum ac thermarum omnium, metallorum item & reliquorum mineralium naturæ, vires, atque usus explicantur Venet. 1553. fol. In hac collectione multi alii libri exstant præter eos, quos citavi, HIERONYMI de M. CATINO, LAURENTII BARTHOLINI, WOLFGANG WINTERPERGER &c.

FERDINANDUS MENA archiater, Prof. Complut. CL. GALENI *de pulsibus librum latine versum cum commentariis & castigationibus* edidit Complut. 1553. 4. LIND.

It. EJ. *de urinis eodem interprete cum commentariis locupletissimis* Complut. 1553. 4. LIND.

EJ. *comment. in libros proprios de venæ sectione & purgatione* 1558. 8. LIND.

EJ. *de medicamentorum compositione* 1558. 4. L.

EJ. *methodus febrium omnium & earum symptomatum curatoria Hispanis medicis potissimum ex usu. Acc. de purgantibus medicinis eodem expositore* Antwerp. 1568. 4.

EJ. *commentaria in I. GALENI de sanguinis missione & purgatione acc. lib. utilissimus de ratione permiscendi medicamenta que passim in usum veniunt* Ed. II. Taurin. 1589. 8. *. Tedium longissimæ sermocinationis, solis nixæ auctoritatibus, non potui superare. Pro venæ sectione que fit in proximo, pro BRISSOTO, venam ejusdem lateris tamen etiam revellere. Scarifatio in pueris laudabilis. Hirudines. L. *de purgatione* est comm. in GAL. I. quos quando & quibus medicamentis &c. Laboris ratio eadem. L. *de compositione medicamentorum* agit de sirupis.

EJ. *in ANTONII LODETTI disp. de foco putredinis in febris intermittentibus comm.* Turin. 1625. 8. L.

LISSETI BENANCI *declaratio fraudium & errorum apud pharmacopœos commissorum. Acc. ejusdem argumenti dialogus J. ANTONII LODDETTI Turonibus 1553. & vertente T. BARTHOLINO Francof.* 1667. 8. 1671. 8. *. Acrimonia insigni pro more seculi scriptum opusculum contra pharmacopolas, qui medicinam faciunt. Accusat, male aliis mutata medicamenta, corrupta pharmaca, putrida gargarismata, quæ suffocent. Æger cicute succo excæcatus. Nullas auri vires esse. Aquas plurimas, inter eas aquam absinthii, vires suarum plantarum non retinere. Terebinthinam non ex Chio insula accersi. Pro acoro Iridem nostram flavam dari, quæ frigida sit. Fuisse qui oculos populi ex suspensorum cadaveribus fumere voluerint. Petroselinum veterum amarum & a nostro diversissimum fuisse.

LODETTI

LODETTI *libellus* prodiit Brixiae 1569. Italice. Dialogus est inter medicum & pharmacopolem, ex gravi morbo convalescentem, pœnitentia motum, qui sua & collegarum male facta confitetur. Cassiam alienam a vera in officinis prostare, alienos etiam effectus sequi. Tamarindos fraude & artificio componi, mannam scammoneo & helleboro adulterari. Florentiae & Ferrariae lege sanctum esse, ne pharmacopœi nisi præsentibus medicis medicamenta componant, præmia etiam accusatoribus propositia: ita multas fraudes detectas fuisse, & punitas. Saccharum etiam nitro corruptum fuisse (quod vix credas fieri potuisse).

LEVINUS STEMLER von der Pestilenz aus des Paracelsi Buch gezogen Strasb. 1553. 8.

JOH. CAPITANI *adversus pestem* 1553. BARTHOLIN.

LUDOV. COCHIN & J. de BEAUVOYS *E. sanitatis tutela corporis correctio* Parif. 1553.

CLAUD. ROGER & J. de BEAUVOYS *E. nephritici & colici doloris communia præsidia* Parif. 1553.

LUDOV. de BOURGES & GUIL. GUERENCE *E. arthritis assumptis melius quam admotis curatur* Parif. 1553. BAR.

§. CCXCIV. FRANCISCUS VALLERIOLA.

Medicus Arelatensis, professor Taurinensis, vir eruditus & veterum diligens lector, Monspeli ob eruditionem absque profectuum exploratione honoribus medicis ornatus.

E.J. *enarrationum medicinalium* L. VI. item *reponcionum* L. I. Lion 1554. fol. B. B. 1589. 8. TR. Venet. 1555. 8. ID. Veterum placita exponit, conciliat, defendit. In L. I. locos aliquos HIPP. *de flatibus* libri refutat, & ostendit, divo sene parum dignos esse, deinde sententias cum aliorum HIPPOCRATICORUM operum sensu pugnantes expendit, & partim conciliat. Aliæ conciliationes placitorum HIPPOCRATICORUM. Calorem & amarorem nullo necessario vinculo conjungi. Sic in GALENO laborat, quem adversus AVICENNAM tuetur. Morbillos veteribus indictum morbum esse. Commentariorum in GALENUM de morbis & symptomatibus fragmentum. Similia in reliquis libris plurima. De morborum curatione & victus ratione passim quæstiones. Contra lactucam. Morborum popularium circa Arelatem graffantium explicatio: Regio calida est & paludosa, solum falsum, austera vehemens. Veterum potius loca repetit, quam morbum sollicite describit. In tertiana epidemica anni 1532. bubones & carbones cum ea febre conjungebantur, eamque secuta est dysenteria hepatica. Austrum frigidum esse. Consilia aliqua. Medicos veri nominis ab unguentariis, & a pharmacopolis nunquam non distinctos fuisse.

E.J.

EJ. loci communes medicinae L. III. digesti Venet. 1553. 8. TR. 1561. 8.
 LIND. Lion 1589. 8. *. Genev. 1604. 8. TR. Acc. appendix. Spississimum
 volumen. Loci quidem communes, sive loca veterum ad certa capita collecta.
 Sed intercedunt etiam integræ neque brevissimæ, disputationes, quæ tamen &
 ipsæ nimis collectitiae sunt. In ejusmodi de venenis dissertatione adfirmat, se
 duos homines, qui arsenicum sumferant, crystallo montana servasse: utiliter ta-
 men addit, multum etiam oleum & butyrum se iis hominibus propinasse. Epi-
 demica tussis, *la coqueluche*, anni 1557.

EJ. observationum medicinalium L. VI. gravissimorum morborum historie Lion.
 1573. fol. LIND. 1588. 8. TR. 1609. 8. TR. Genevæ 1605. 8. *. Priori-
 bus longe utilior liber. Malles tamen veram gestæ rei historiam legere, ut apud TUL-
 PIUM. Noster autem ex seculi more historias suas plurimis locis veterum mis-
 cuit. Uxorem suam ex scirro hepatis laborantem sanavit. Paralysis crurum ar-
 thritica ligno guaiaci superata. Pleuritis sicca vigesimo die diarrhoea soluta.
 Servatus potissimum oleo abunde propinato, qui mercurium sublimatum sum-
 ferat: etiam hic suum ad crystallum confugit. A fuso albo per errorem deglu-
 tito, magna symptomata passus, sexto jam die elapso clysteribus lacteis, balneis,
 lacte intus sumto, ægre tandem servatus. Denique etiam post dimidiā drach-
 mā sublimati mercurii sumtam, dysenteria superveniente, ægra similibus præ-
 sediis letho erepta. Membrana 20. palmorum de intestino egesta, tænia ut puto.
 Placenta vesicularis loco fetus edita. Hæmoptoe gravissima oxyacanthæ syrupo,
 philonio, adstringentibus medicamentis suppressa. Pulmonis ulcus bolo & simi-
 libus præsidiis curatum. Terrore discussa puralysis. Soldanella & ligno sancto
 sanatus hydrops. Infania ex amore nata curata. Angina pene lethifera, rupto
 abscessu, pure extorsum verso, sanata. Helleborum qui sumferat, ægre letho
 eruptus. Exusto vulnera sanatus, quem rabidus canis momorderat. Iterum
 phthisis summa quiete, medicamentis glutinantibus, potionibus adstringentibus
 sanata. Catalepsis superata. Hæc in prioribus tribus libris, reliqua omitto, spatiis
 exclusus inquis.

EJ. commentarii in l. GALENI de constitutione artis medice Turin. (Genevæ)
 1577. 8. B. B. Lion 1626. 8. Ad seculi genium.

Habet adhuc LINDENIUS commentarios in libros VI. GALENI de morbis &
 symptomatibus Venet. 1548. TR.

Et de re medica orationem Venet. 1548. 8.

Et animadversiones in omnia LAURENTII JOUBERT paradoxæ Francof. 1599.
 fol. cum JOUBERTO.

Et artis medice fundamina secundum GALENUM Lion 1626. 8. LIND.

§. CCXCV. MARCUS MIRON.

MIRONII M. D. Paris. *de infantibus liber II.* in B. B. Turon. 1553. fol. *. imperfectus liber, auctoris qui Arabes & Arabistas diligenter legerat, dictione barbara & fusissima, ut in omnes minutias supra omnem fidem descendat. Multa physiologica tractat, alias dicta: deinde morbos, & incommoda, sic ut quemque morbum per omnes priores auctores persequatur, eorumque consilia repeatat. Multa de capite præter naturam amplio & de hydrocephalo. Matrem puerorum Arabum esse spasmum ab inanitione. De tardioris loquelæ causis. Smaragdos & hyacinthos fluxui ventris opponit. Adeo minutus, ut etiam quærat, num virgis cedere infantes liceat, quo mores emendentur.

GUILIELMI ROUILLE *promptuarium iconum insigniorum a secundo hominum, subiectis eorum vitis* Partes duæ Lion 1553. 4. & editio secunda aucta ib. 1581. 4. B. BUN.

JULII III. bullæ a. 1553. *de collegii medicorum urbis promovendi ad gradus facultate & protomedici jurisdictione cognoscendi causas civiles & criminales ad ejus officium spectantibus* B. BUN.

§. CCXCVI. GUILIELMUS GRATAROLUS.

Bergomensis, ob religionem profugus.

Ejus est *de memoria reparanda, augenda, conservanda, ac de reminiscencia, tutiora remedia continens, de predicatione morum ex inspectione corporis* Tiguri 1553. 8. BUN. Basil. 1554. 8. ID. Francof. 1591. 12. ID. 1596. 12. ID. 1617. 12.* cum RANZOVIO de conservanda valetudine. Formulae omnigenæ.

EJ. *de predicatione morborum naturarumque hominum facilis* Basil. 1554. 8. LIND. Tiguri 1553. 8. LIND.

EJ. *de literatorum & eorum qui magistratibus funguntur conservanda præservandaque valetudine compendium* Basile. 1555. 8. LIND. Paris. 1562. 16. B. B. Francof. 1591. 12. ID. 1617. 16. *. Integra diætetica. Multa superstitiones. Anglice prodiit Lond. 1574. 12. AMES.

EJUSD. *opuscula ab ipso auctore denuo curata* Lion 1555. 8. Priora, tum *pestis descriptio, cause, signa & certa præservatio.* Et l. *de thermis Rhaticis & vallis Transcherii.*

EJ. *de vini artificio natura & usu deque omni re potabili* Basile. 1565. 8. Colon. 1571. 8. BUR.

EJ. *pestis descriptio, cause, signa omnigena & præservatio* Paris. 1561. 12. B. B. Venet. 1576. cum aliis. Venam fecat, dat theriacam, lapides preciosos &c.

EJ. *de regimine omnium iter agentium, vel equitum, vel peditum, vel navi,* Tom. II. O vel

vel currū, vel rhēda Parīs. 1561. Argent. 1563. 8. *. Colon. 1571. 8. L. Diæta, tum consilia ad morbos qui iter facientibus frequentius molesti sunt. Ad venena, ad fatigationem, ad frigus, ad solis uſtionem. Medicinæ equorum. L. II. ad navigationem consilia ex PAULO ÆGINETA. Vita militaris.

EJ. *de peste theses* Basil. 1564. 12. 1564. 4. TREW.

EJ. *variorum curationes sudoris Anglii in Germania expertæ, collectæ a G. GRATAROLO absque loco & anno.* RIV. cum P. de ABANO.

EJ. *consilium de præservatione a venenis cum priori* RIV.

§. CCXCVII. VARI ANNI 1554.

PETRUS HASSARD, Armenterianus, medicus & chirurgus, qui Russiam adiit & Sueciam.

EJ. *morbī gallicī compendiosa curatio* Lovan. 1554. 8. ASTRUC & in collectione LUISINI. Ligni sancti historia & adhibitio, hydrargyrum enim rejicit.

IDEM *nova commentaria in saluberrima bonæ valetudinis præcepta EOBANI HESSI edidit* Francof. 1568. 8. *. Nihil proprii.

EJ. *Clypeus Astrologicus contra flagellum astrologicum FRANCISCI RAPALDI cum approbatione utilitatis astrologie* Lovan. 1552. 8. LIND. si huc facit.

Problemes d'ARISTOTE & autres philosophes & medecins, avec ceux de A. ZIMARA & les solutions d'ALEXANDRE d'Aphrodise Lion 1554. Parīs 1570. 16. VERDIER.

GUIL. LEMNII epistola ad patrem (LEVINUM), educationem in animis hominum plus efficere, quam aëris ambeuntis, aut loci qualitates Antwerp. 1554. GESNER.

RAYMUNDI DURAND *methodus cognoscendi & curandi cum febrium differentia vera ac lucidissima* LL. II. Burdigal. 1554. 8. L.

J. BOCAUD *tabulæ curationum & medicationum ex GALENI methodo contracita* Lion 1554. fol. L.

FRANCISCUS IMPERIALIS *de medicina* L. II. Genev. 1554. 4.

EJ. *museum historicum & physicum* Venet. 1640. 4. L. cum elogiis virorum illustrium. Nisi hic error subest.

JACOB RUFF, chirurgus Tigurinus, *de conceptu & generatione hominis* L. VI. Tiguri 1554. 4. * inque collectione gynæciorum BAUHINIANA & SPACHIANA. Germanice paulum mutatus & auctus l. *de morbis infantum Hebammenbuch*, davon man die Heimlichkeit des weiblichen Geschlechts lernen kon. Francf. 1580. 4. * 1588. 4. 1600. 4. Belgice vertente MARTINO EVERARD Amsterdam 1670. 4. Huc referas,

referas, quæ optimus RUFFIUS de molis, de abortu, sterilitate, suffocatione matricis, retentione mensium habet. Multum formularum.

In l. *de tumoribus quibusdam phlegmaticis non naturalibus* Tigur. 1566. 4. *. Belgice 1662. 8. * aliqua etiam hoc faciunt. Multæ iterum formulæ.

GEORGIUS GOMEZ PEREIRA. EJ. *Antoniana Margarita in qua pene omnes morborum discursus proponuntur Methymnae* (Medina del Campo) 1554. fol. 1587. f. Madrit 1749. fol. 2. vol. Medici parum, ut fere in animæ officiis subsistat, & in anima brutorum CARTESII opinionem proponat.

EJ. *arcana medicinæ experimentis comprobata* Methymnae 1558. fol. FALC. MEAD.

JODOCI WILLICHII, Reselliani Borussi, prof. Francofurti ad Viadrum, *nützliches Regiment von der Pest* Francof. ad Viadr. 1554. 4.

EJ. *urinarum probationes cum scholiis HIER. REUSNERI, in quibus principia solidae uroscopie & multi errores medicorum deteguntur* Basil. 1582. 8. BB. Utrecht 1670. 8. Aphoristica ex veteribus ex urina præfigia. HENRICUS REUSNERUS causas addidit. Enæoremata sœpe a flatibus esse.

EJ. *ars magirica* Tiguri 1563. 8.

EJ. *consilia aliqua in collectione WITTICHHI*.

Vitam viri scripsit MATTH. HOSTIUS Francf. ad Viadr. 1607. 4. B. BUN.

§. CCXCVIII. JOH. CRATO.

De Kraftheim, Vratislaviensis, trium imperatorum archiater, vir maximæ auctoritatis, & magnum Protestantium columnen, pius & animosus, non aduersus chemicis medicamentis, neque gemmis. Ex schola Italica prodiit.

Multa sunt illustris viri opera. *Methodus therapeutica ex GALENI & MONTANI sententia* Basil. 1555. 8. *. 1558. 8. L. 1563. 8. L. Francof. 1594. 8. ID. 1608. 8. ID. 1621. 8. Parvus libellus, fere generalium. Reliqui, qui una prodierunt, sunt J. B. MONTANI. Venam in pleuritide fecat e directo.

EJ. *Isagoge medicinæ* Venet. 1560. 8. LIND. Hanau 1595. 8. TR. & in collectione SCHOLZIANA L. VII. Compendium physiologizæ per quæstiones & responsa.

EJ. *Ordnung oder Preservation wie man sich zur Zeit der Pest verwalren, wie die rechte Pest erkennt und curiert werden soll* Breslau 1555. 4. TR. Nürnberg 1585. 4. ID. 1613. 4. TR. Latine vertit MARTINUS WEINREICH: prodiit in collectione L. SCHOLZII Francof. 1598. fol. inque T. IV. edit. Francof. 1671. 8. *. De more seculi aromata, arsenicum in amuleto a CARPENSI sibi indicatum, purgantia,

purgantia, lapides pretiosos, alexiteria, fusissimas scriptiones hic proponit, hæc pro præservatione. In curatione venam, sed caute, secari permittit, alvum lenibus medicamentis dicit, theriacam dat, camphoram, alexipharmacæ, bolos, aurum.

EJ. in GALENI *divinos libros methodi therapeuticae perioche methodica; in qua obscura explicata sunt, & quæ reprehensionem habuerunt confirmata.* Acc. demonstratio quomodo ex generali methodo exercitatio, s. singulorum morborum curatio petenda sit Basil. 1563. 8. B. B. Perioche est compendium librorum GALENI. Sequitur analogismus, s. transitus a generali methodo ad exercitationem particularem. GALENUM passim excusat, & JULIUM ALEXANDRINUM laudat, qui conciliare maluerit, quam refutare. Deinde breves morborum historiæ a capite ad calcem.

EJ. *perioche methodica in GALENI II. de elementis, natura humana, temperamentis & facultatibus naturalibus* Basil. 1563. 8. Acc. epistola CRATONIS, quæ recta GALENUM legendi ratio breviter ostenditur Hanau 1595. 8. L.

EJ. assertio pro libello suo germanico, *in quo pestilentem febrem putridam ab ea, quæ a contagione oritur lateque disseminatur, discernit.* Acc. de contagione & putredine, & vera curandi & præservandi febrem contagiosam pestilentem ratione Francf. 1585. 8. TR.

EJ. microtechnæ s. parva ars medicinalis ib. 1592. 8. curante SCHOLZIO Hanau 1609. 8. 1646. 8. *. Germanice Spir. 1629. 12.

EJ. *de morbo gallico commentarius a SCHOLZIO editus* Francof. 1594. 8. TR. Hanau 1619. 8. & in collectionis T. V. *. Morbum novum esse. In mitiori malo dari ligni guaiaci decoctum. In magno malo etsi multa inde mala sequantur, inunctio mercurialis requiritur; etiam mercurius præcipitatus. Ad penis excoriations plumbea medicamenta. Ad ulcera aqua phagedænica. Succedaneum guaiaci radix chinæ.

Deinde a morte viri LAURENTIUS SCHOLZIUS, medicus Vratislavensis, consiliorum & epistolarum medicinalium CRATONIS ex PETRI MONAVII collectaneis collectorum librum I. edidit Francof. 1591. 8. HANSEN. 1595. 8. 1620. 8. TR. 1645. 8. *. Plurima consilia CRATONIS sunt. Curandi modus fere ad ingenium Italorum, breviora tamen consilia.

In Epistolis multa ad historiam artis facientia.

Admista sunt autem aliena alia, H. CAPIVACCIUS de recta cauteriorum administratione: epistolæ aliquæ CASPARI HOFMANNI senioris, HIERONYMI MERCURIALIS, THOMÆ ERASTI, THEODORI ZWINGER.

Liber II. prodiit Francof. 1592. 8. L. Hanau 1609. 8. TR. Francof. 1650. 8. L. 1671. 8. *. Plurima etiam hic CRATONIS sunt, aliquæ epistolæ H. MER-

H. MERCURIALIS, ADOLPHI OCCONIS, THEODORI ZWINGER, PETRI MONAVII, hæc numerosæ; denique C. HOFMANNI senioris.

L. III. Francof. 1592. 8. L. Hanau 1609. 8. Tr. Francof. 1646. 8. L. 1671. 8. *. Intercedunt numerosa aliorum consilia, C. HOFMANNI cum longissimis formulis, THOMÆ ERASTI, HELIDÆI de PADUANIS, J. C. ARANTII, J. AICHHOLZII, J. NEFII f. NÆVII. Epistolæ bene multæ & curiositate non vacuae ANDREÆ DUDITH hominis peculiaris ingenii, ERASTI, THOMÆ MOUFETI, hæc fere chemicæ, CASPARI LINDNER, BALTHASARIS SCHNEIDER medici Vratislavienis, ABRAHAMI SEILER, CAROLI OSLEVII, PAULI CLOSI Glacensis, MICHAELIS BARTH Lipsiensis, CHRISTOPHORI PITHOPOEI chemici, HIERONYMI STROMEYER, DIOMEDIS CORNARII: ad calcem adjecta est GALENI *microtechon*.

L. IV. Francof. 1593. 8. L. Hanau 1614 8. Tr. Francof. 1671. 8. *. Iterum priorum medicorum multa intercedunt, quæ non repeto, ut H. CAPIVACCII. Inter consilia CRATONIS vanissima medicamenta ex renibus capretorum (hædulorum) siccatis. Inter epistolas longa ARAGOSII GALLI. Porro libellus MERCURIALIS adjectus est, & ANDREÆ AURIFABRI de succino Prussico libellus.

L. V. Francof. 1593. 8. L. Hanau 1619. 8. Tr. Francof. 1655. 8. *. Multæ hic CRATONIS ad JOACHIMUM CAMERARIUM epistolæ, tum J. C. ARANTII, & plures P. MONAVII. In consilio 224. sudorem suppressum præfigare paroxysmum podagræ. CRATONIS *de morbo gallico* L.

Liber VI. Hanau 1611. 8. Tr. Francof. 1671. 8. *. Consilia HIERONYMI DONZELLINI. G. RONDELET, cum longissimis formulis, JOACHIMI BAUDIS, HORATII RESERI Bononiæ datus integer de hydrope libellus, HENRICI STAPEDI, PETRI SIBYLLINI, MATTHIEI STOI consilia. Inter epistolas BARTHOL. CHRYSÆI, CHRISTOPHORI SCHILLING, HIERONYMI HEROLD.

L. VII. Hanau 1611. 8. Tr. Francof. 1671. 8. *. Inter consilia sunt JOHANNIS PFEIL, J. SIGISMUNDI, ISAACI SCHALLER, ANDREÆ GALLI, CASPARI NÆVII, ANTONII FRACANZANI, ALBERTINI BOTTONI, AUGUSTINI SCHURFII, PHILIPPI MICHAELIS.

Singuli Tomi continent & consilia & epistolæ. Collectæ prodierunt Francof. 1598. fol. 1654. 8. L. 1671. 8. septem voluminibus *.

Epistole nonnullæ CRATONIS sunt inter MATTHIOLI epistolæ, & consilia in MONTANIANIS.

EJ. euporista mit guten Experimenten vermehrt durch PAUL. MUNZER Breslau 1630. 8. Tr.

Codicis de palpitatione cordis inediti meminit C. GESNER.

Vitam viri scripsit MATTH. DRESSER Lipſ. 1587. 4. B. B. M. ADAMI, ILL MOEHSEN &c.

§. CCXCIX. GUILIELMUS RONDELET.

Monspeliensis, clinicus, incisor, cultor rei naturalis, professor & Cancellerius, vir minime vulgaris, et si valetudinarius.

EJ. *liber de ponderibus, justa qualitate & proportione medicamentorum* Patavii 1555. 8. LIND. 1556. 8. ID. Venet. 1562. 8. 1579. 8. *. Lion 1558. 8. ID. 1563. 8. *. 1584. 8. L. Antwerp. 1561. 8. TR. *De formularum potius præscriptione agit, quam de ponderibus.* Medicamenta simplicia percurrit, ad ea singula, deinde ad composita, doses addit. Theriacæ dat scriptionem. Hispanos & Ruthenenses non purgari, nisi a maximis dosibus, Monspelienses a minimis. Asarum minima dosi vomitum ciere, quadruplo majori alvum, iterum majori urinam, denique maxima menses & sudorem, ad sex drachmas sumtum. *Nacre* pro unionibus substitui posse. Lapidibus pretiosis nimium tribuit, & lyncurio lapidi ad pellendos calculos. Confectionem *Alkermes* ob admistum lapidem lazuli, & myrobalanos, alvum movere; fuisse qui a nimio ejus usu in dysenteriam incederit, non debere adeo eum lapidem admisceri, nisi ustulatum.

EJ. *methodus de materia medicinali & compositione medicamentorum tam internorum quam externum* Patav. 1556. 8. LIND. & in collectione Lion 1575. Formulæ medicamentorum ad indicationes malorum omnis generis.

EJ. *de morbo Italico tr.* In collectione A. LUISINI, & in duobus operum RONDELETTI collectionibus. In morbo inveterato & unguentum proponit, & decoctum guaiaci, tamen ut hydrargyrum pro mali antidoto habeat, & squinam. Alvum inter inunctiones dicit.

EJ. *formula aliquot remediorum in libro de internis remediis omisso* Antwerp. 1576. fol. cum LOBELIO.

EJ. *methodus curandorum omnium morborum corporis humani* L. III. EJ. *de dignoscendis morbis.* De febribus. De morbo Italico. De internis & externis. De pharmacopolarum officina. De fucis. Lion 1575. 8. *, 1583. 8. L. 1585. 8. ID. Paris. 1576. Francof. 1592. 8. TR. Monspel. 1601. 8. ID. Genev. 1608. 8. ID. Compendium praxeos ad omnes morbos internos. Curationes. Plurimus est in formulis, passim tamen in 1. *de dignoscendis morbis* etiam adnotaciones habet, & cadaverum incisiones. Hydropem pericardii vidit. Tussis epidemica coqueluche anno 1557. in phthisin paulatim degenerabat. Sub genu aneurisma frequenter fieri. Februm curatio ad morem veterum. Pharmacopolarum officina continet syrups, & alia medicamenta composita, quæ in pharmacopeis prostant. Fucos multos dictat. Cæterum dolendum est, quod opera Cl. viri ab ejus

ejus morte & imperfecta prodierint: in cadaveribus enim morbos incidentis tanto ardore latus est, ut ne proprio filio pepercit.

EJ. *consilia quedam medica*. Passim in SCHOLZIANIS cum longissimis formulis.

EJ. 1. *de hydrope* Lond. 1605. fol. *. cum LOBELIO.

EJ. *Pharmacopœorum officinæ correctior per M. de LOBEL* Lond. 1605. fol. *.

EJ. *dispensatorium* Colon. 1565. 12. TR.

EJ. *de urinis tr.* Francof. 1610. 8. Ad GALENI saporem, quem etiam tueruntur. Vermes in urina visi.

EJ. *de theriaca tr.* Lond. 1600. 12. HANSEN. London. 1605. fol. *. & cum VALERII CORDI *dispensatorio* Leid. 1627. 16. L. 1652. 16. *. Formula antidoti, & simplicium medicamentorum historia, quæ theriacam ingrediuntur. Utilitas ejus antidoti.

EJ. *opera omnia medica ab infinitis mendis repurgata studio J. CROQUERI Poloni* Genev. 1620. 8. B. B. 1628. 8. LIND. 1685. 8. TREW. Ad collectionem Lugdunensem 1575. 8. accessit hic 1. *de hydrope & elephantiasi*, de urinis, introductio ad praxin & consilia medica 17. Introductio medicamenta habet auctori familiaria. Libelli de hydrope & elephantiasi fere in formulis occupantur.

§. CCC. AD. A. 1555.

BERNARDUS DESSENIUS Cronenburgicus, cum tamen Amstelodami natus fit, HELIDÆI PADUANI discipulus, medicus Groningenensis, inde Colonensis. Eius est *de compositione medicamentorum* Francof. 1555. fol. TR. Lion 1556. 8. *. Colon. 1573. 4. Serile opus & verbosum, minime tamen malum. Secundum ordinem compositionum earum formulæ, encheires. Plantæ & medicamenta simplicia, quæ quamque compositionem ingrediuntur. Veteres, Arabes, barbaros diligenter legit, comparat & critica luce saepè utitur, ut mereatur minus esse ignotus. Monita non mala pharmaceutica. Mensuræ veterum.

EJ. *de peste commentarius. It. præservatio & curatio* Colon. 1564. 4. *. Ab una veste pellicea 25 homines infectos interiisse. Dari pestem non contagiosam, ex humorum corruptione natam.

EJ. *purgantium medicamentorum usitatorum & pilularum in minori pondere particularis divisio* Colon. 1573. 4. TR.

EJ. *defensio medicinæ veteris & rationalis adversus GEORGIUM PHÆDRONEM & sectam PARACELSI; cum priori* Colon. 1573. 4. FALC.

NICOLAUS MACCELLUS *de morbo gallico ejusque symptomatis & curatione.*
Venet.

Venet 1555. 8. GUNZ. 1558. 8. TR. Francof. 1601. 8. *. 1608. 8. TREW. Veteres loco certe alieno transcribit, morbum gallicum antiquis notum facit: in herpete excedente gallico pastillos præscribit PASIONIS vel ANDRONIS. Semel se vidisse, inflammationem & pustulas inde natas, cum malo venereo conjunctas, eo in casu vult ficcari vel humectari. Elleborum valde laudat, aliasque plantas cathæreticas. Guaiaci vires & usus, quo auxilio solo fere utitur.

FRANCISCI FRIGIMELICA, alias FRIZIMELICA, professoris ab a. 1537. Pavavini, *consiglio sopro la pestilenzia qui in Padoa dell' anno 1555.* Padoa 1555. 8. MEAD.

EJ. *tractatus de morbo gallico in collectione LUISINI.* Neque inunctiones valde probat, neque suffumigia.

EJ. *de balneis metallicis arteficio parandis* ex J. RHODII Bibliotheca Padua 1659. 8. Cat. Basieg. Nürnberg. 1627. 8. 1679. 8. LIND.

EJ. *consilia pluicula inter consilia MONTAGNANÆ.* Elogium dat TOMASINUS.

JOHANNIS BUTINI *aphorismi HIPP.* in ordinem naturalem digesti, & prætationum libri III. Lion 1555. GESN. 1580. 12. L. Genev. 1624. vel. 1625. 12. ID.

J. BAPTISTA SUSIUS, Mirandulanus, medicus Mantuanus. EJ. *libellus de missione sanguinis,* in quo ostenditur, in quibusnam hodie medici peccent contra HIPPOCRATIS & GALENI sententiam circa phlebotomiam Basil. 1555. 8. 1559. 8. *. Venet. 1571. 8. L. Rom. 1628. 12. *

EJ. *de venis e directo secundis L. III., in quibus MATTHÆI CURTII præceptoris sui sententia defenditur adversus ANDREAM THURINUM, B. VICTORIUM, V. TRINCAVELLIUM & ANDREAM VESALIUM.* Cremon. 1559. 4. *. In priori libello docet, AVICENNAM male hæmophobum fuisse: sanguinem debere in omni febre, inflammatoria vel putrida, aliisque plurimis morbis secari, dum morbus crudus est, & sanguinis missio pro re nata iterari.

Ex altero videtur, jam a. 1544. nostrum de hac re scripsisse citante CURTIO, vigesimo anno non majorem. Eum libellum nunc relegit, utrumque THURINI libellum refutat; saphenam non vult incidi, nisi ad præcavendum morbum; venæ sectionem lateris affecti ex HIPPOCRATE & GALENO defendit, neque præter auctoritates rationis adfert quidquam.

EJ. *libro del conoscere la pestilenzia* Mantua 1576. 4. MENZ. Latine ut videatur L. de peste Mantuae 1576. 8. LIND.

CHRISTIANI BALISTÆ *concertatio in podagram versibus expressa* Tigur. 1555. 8. L. Strasburg 1570. 8. L.

PETRUS BARCHESIUS *de thermarum Aquisgrani viribus, causa & legitimo usu*
Antwerp. 1555. 8.

EJ. *confilia ad arthritidem in GARETI collectione.*

HONORATI CASTELLANI, docti viri, Professoris Monspeliensis, oratio, quæ
futuro medico necessaria explicantur Lutetiae a. 1555. habita ibid. excusa 1555. 4.
& Argent. 1607. 12. L.

J. FICHARD vertit GALENUM *de libris propriis & quo modo morbum simulantes*
sunt deprehendendi, & de parva pilæ lusu Lion 1555. 16. L.

LUDOVICI ROSTINI omnium sententiarum quæ HIPPOCRATIS aphorismis con-
tinetur index alphabeticus Venet. 1555. 8. LINDENIUS alibi eundem librum tribuit
BARTHOLOMÆO & LUDOVICO ROSTINIIS.

FRANCISCUS COLUMBUS Perusinus circa hæc tempora etiam *de re medica*
scripsit MANDOS.

ANTONII NIGRI Uratislaviensis, ex schola Italica, *confilium de tuenda va-*
letudine, ab auctore recognitum & auctum Lips. 1555. 8. *. Witteberg. 1573. 8.
TR. 1581. 8. TR. Sex res non naturales ex veteribus.

EJ. *de decem præcipuis erroribus & abusibus propter quos apud nonnullas gentes*
præclara medicina ars mulierculis Judeis ac impostoribus velut præda relicta misere
jacet Hamburg. 1590. 8. TR.

Alius est ANTONIUS NIGER professor Patavinus, qui a 1626. obiit. TOMAS.

NIC. BOLDONI *in quartam fen I. Canonis AVICENNÆ lectionem* a. 1555. & in
L. I. AVICENNÆ fen IV. c. I. M. S. citat MANDOSIUS.

D. B. CERMIGNOLII *quaesita medicinalia* Lion 1555. HEIST.

ETIENNE COP *preeptes & moyen de recouurer, augmenter & contre-*
garder la mémoire Lion 1555. 12. TR. 1556. 16. VERD. Paris. 1572. 16. d'ETR.
Nunc lego esse opusculum GRATAROLI.

THOMAS BODERIUS *de ratione & usu dierum criticorum, opus in quo mens*
Ptolemæi, tum aliorum astrologorum dilucidatur. Acc. HERMES Trismegistus *de decu-*
bitu infirmorum Paris. 1555. 4. L.

De pulsibus & urinis libellus ex GALENO concinnatus Tigur. 1555. 8.

JOH. SPREMBERGER gründlicher Bericht, Rath, und Hülfe wider die pesti-
lenzische Krankheit Breslau 1555. 4. RIV.

EJ. *kurzer Bericht von zweyerley Geschlecht der pestilenzischen Fiebern* Breslau
1568. 4. TR.

MICHEL de NOSTRADAME Med. Regius *recette & maniere de faire divers fardemens & diverses confitures* Lion 1555. d'ETR. Ej. viri vitam scripsit JEAN AIM. de CHAVIGNY in JACOBI FRANCOIS I. I. Lion 1595. 4. Tum PIERRE JOSEPH de HAITZE Aix 1711. 12. Nemo ignorat, per centurias vaticiniorum MICHAELEM innotuisse.

Arzneybuch morim TARQUINII OCYORI zwanzig Wurzeln, MAGNI HUND regiment wider etliche Krankheiten, Podagra, Franzosen, EURICII CORDI wider die Plage des Steins, HIER. BOCKS wider die grausame Plage des Steins Königsberg. 1555. 4.

MICHAEL NEANDER *synopsis mensurarum ac ponderum acc. ea quae de ponderibus & mensuris apud GALENUM exstant* Basil. 1555. 4.

HIERONYMI TRAGI genannt BOCK *deutsche Speiskammer* Nürnberg 1555. 4. *ex quo libro sanis & aegris que ad vitam & curam corporis necessaria sunt licet de-promere.*

EJUSD. *Arzneybüchlein* Francf. 1572. 8. B. Tig,

Libellum de calculo modo diximus.

LUD. DURET & SIMON BAUDICHE *E. ex suppressis hemorrhoidibus glabrities* Parif. 1555.

ARTUS RIOUST & RAYMOND DU MAS *E. semper utero gerenti medendum* Parif. 1555.

§. C C C I.

BALDUINUS RONSEUS.

BALDUINUS RONSEUS *de hominis primordiis* Gouda 1555. 8. DOUGL. Lovan. 1559. L. Leid. 1594. 8. *. Varia practici sunt & pathologici argumenti, de conceptionis instrumentis, de sterilitatis remediis, de medicamentis aphrodisiacis, de præcavendo abortu, de suffocatione a matrice, mola, uteri inflammatione, de morbis puerarum, lactantium, de morbis puerorum.

EJUSD. *venatio medica continens remedia ad omnes a capite ad calcem usque morbos* Leid. 1584. 8. LIND. 1589. 8. TR. 1618. 8. *. Poemata heroico repetit veterum opiniones de medicamentis sumtis ex lepore, cervo, lupo, apro. Deinde epico pariter carmine percurrit morbos a capite ad calcem, iisque pariter ex veterum auctoritate medicamenta opponiit. Non malus poeta.

EJ. *Miscellanea, s. epistolæ medicinales* Leid. 1590. 8. LIND. 1618. 8. *. Minime illepidæ epistolæ, argumenti variî, sed etiam clinici. Lapsu ex alto sublata melan-

melancholia. Vomica feliciter exscreata evacuata. Sanatus, qui aquam fortē biberat. Vermis vivus, non dissimilis hirudinis & biceps, per urinam excretus. Asphyxia diuturna, in sene orthostadio. Tertiana multorum annorum. Puer, qui ab ipsa nativitate excreta alvi per penem excrenebat. Corticis farmentorum vitis sylvestris (Tamni, ut puto) scobe in pilam factam gingivam dentium auferre dolorem. Non contemnit spagyricos, & se ipsum ægrotis robustis stibii vitrum tufum dedisse fatetur. Salubrem esse halecem, eoque febres diurnas superatas. Scorbustum Amstelodami, & Alcmariæ familiarem esse. Eudem morbum esse scorbustum & magnum lienem HIPPOCRATIS: in eo morbo ferrata balnea prodeße. Ægrotis munda lintea non nocere. Purgationem & venæ sectiōnem non facere ad pestem avertendam. Variæ cerevisiæ. Nescio quis siphon, qui in stomachum detur, ad catarrhos. Pericardium in homine consumtum, undique cordi contiguum. Exempla, ut putat, fascini, valde incredibilia. Esse ubi clysterem subdere prius conveniat, quam venam secare. Pro aloes usū aduersus FUCHSIUM. Non maius esse pleuritidis in uno latere, quam in altero, periculum. Novus morbus, in quo continua ebullitio ex faucibus palatum & os petebat, curata adstringentibus medicamentis.

EJ. *de magnis HIPPOCRATIS lienibus PLINIIQUE stomachace ac scelotyrbe, s. de vulgo dicto scorbuto* Antwerp. 1564. 8. Witteberg. 1585. 8. cum ECHTIO, WIERO & LANGIO 1624. 8.*. 1654. *. B. Tig. Veteribus dictum esse, non tamen volvulum esse hæmatiten. Ejus morbi nimis brevis descriptio. Curatio; multum tribuit beccabungæ; & de ulcerum curatione. Tabes dorsalis.

In *opusculis medicis* Leid. 1654. 4. hæc omnia redeunt.

EJ. *enarrationes in septem posteriores libros A. CORN. CELSI* Leid. 1592. 4.*. Ex genio seculi.

§. C C C I I .

VARII. AD ANNUM 1556.

REINERUS SOLENANDER, Budericæ ad Rhenum natus, archiater Clivensis, ex schola Italica.

EJ. *apologia, qua JULIO ALEXANDRINO respondetur pro ARGENTERIO Florent.* 1556. 8.*. Pro ARGENTERII libris de morbis, in quibus passim GALENUM carpserat. Etiam alios Cl. viros errasse. Cæterum tota lis est de subtilibus quæstionibus, in quibus nihil certi & firmi statuere possis.

EJ. *Consiliorum medicinalium sectiones V.* Francof. 1596. fol. Hanov. 1609. fol. *. Prima sectio anno prius 38. Lion 1558. 12. & 1560. 12. excusa fuerat, reliquæ hic primum prodeunt. Liber ipse ad seculi genium, multum medicamentorum habet, verarum caufarum vix nullam indagationem. Ita in ozæna

quidem humores purgari suasit, cæterum de causa in naribus latente ne quidem cogitavit. In quinta sectione laudem merentur cadaverum incisiones, & morborum variorum adnotaciones. Qui vermiculos per urinam egerebat. Menses per annum manantes. Sanguinis libræ 29. intra unicum nycthemerum per os egestæ. Moscho sanata cephalalgia. In hydrope hydatides supra ducentas salutari eventu per lotus exierunt. Calidissimo vino imposito arthritis late regnans superata. Melancholicus ad sanam mentem rediit, cum se mortuum esse persuasus nunc sepulchro conderetur. Lumbrici per foramen supra inguen prodeuntes. Morbus niger sanguine atro per vomitum & secessum egesto, funesto cum eventu. A frigore paralyticis calore discussa. Colici dolores dispulsi vapore myristicæ & vento inde erumpente. Graves in feminis prægnantibus sanguinis jacturæ, tamen innoxiae. Calculi in pulmone, inque fellea vesicula. Arteria magna circa renum regionem ad vitri modum fragilis. A fulmine deglutitio ablata, tamen restituta.

LUDOVICUS PASINUS, Patavinus. Ejus *l. de pestilentia Patavina anni 1555.* prodiit Patavii 1556. 8. *. Inanis libellus. Fuisse, quæ 300 diebus peste infecta, tandem perierit.

ALFONSI BERTOTII & CRATONIS *methodus generalis & compendium ex HIPPOCRATIS, GALENI & AVICENNÆ placitis depromptum Venet. 1556.* 8. TREW. Lion 1558. 12. TR. 1588. 8. TR. Francof. 1608. 8. TR.

ARCHANGELI PICCOLHOMINEI, Ferrariensis, philosophi & incisoris, in *l. GALENI de humoribus commentarii Venet. 1556.* B. B. Galenicus vir & subtilis. GALENI opus non esse; commentarium in HIPPOCRATEM a GALENO tamen vere scriptum fuisse. Commentarii sere subtile & absque naturæ consultatione.

SEBASTIANI AUGENII dicti PAPARELLÆ, a Monte Sancto, L. II. *de catarrho ad rationalium medicorum doctrinam editi Venet. 1556.* 8. Papiae 1562. 8. *. GALENICUS scriptor & ARISTOTELICUS Catarrhum a cerebro descendere partim interius per arterias & venas, partim exterius per foramina cranii, magnum, lacerum, foramen nervi auditorii, aquæ ductum. Venire in palatum, columellam, laryngem, asperam arteriam, pulmonem, ventriculum, intestina, per vasa vero ad cor. Catarrhum dari & frigidum & calidum, qui diversas curationes requirant. Vane astrologus destillationes epidemicas ad sidera in piscis signo constituta refert, detiores futuras, nisi venus malignos adspectus temperasset,

EJ. *de calido L. III.* Parif. 1573. 4.

EJ. *opera omnia diligentissime recognita Maceratæ 1582.* fol. L. priora nempe, & alia non clinica, & in *l. de natura humana comm.*

BLASIUS HOLLERIUS, Vinariensis, morborum curandorum ex GALENI præcipue sententia brevis institutio medicis & chirurgicis utilis Basil. 1556. 8. L.

EJ. *in iurandum HIPPOCRATIS commentarius* Basil. 1558. 8. L.

Et in l. *de natura hominis* Argent. 1558. 8. L.

EJ. *medice artis theoria* L. II. *succincte comprehensa* Argent. 1565. 8. Colon. 1572. 8. TREW.

EJ. *anonymi viaticum novum de curatione morborum particularium* Tigur. 1578. 8 dicitur cum C. WOLFIO.

PIETRO ROSTINIO, medici, *trattato del mal francese nel quale si discorre sopra 23 sorti di esso male, ed a quante vice si puo prender e causare e guarire ed evidentemente si dimostra, chi ha gallico male, e chi no, con cui segni e prognostici* Venet 1556. 8. MEAD. 1559. 8. GUNZ. Vicenza 1623. 8. FALC. Vertente L. v. HOERNIGK Germanice von den Franzosen Francf. 1626. 8. VATER. Ese BRASSAVOLÆ librum, Italice recusum, ASTRUC.

Aliquot opuscula prodierunt Lion apud Ruilli 1556. 8. nunc primum Venetorum opera inventa & excusa lat scil. de Muscul. dissectione ad Tyrone liber, de nervor. dissert. ad Tyrone liber integer, de vocalium instrumentorum dissectione, AUGUSTINO GADALDINO interprete, brevis denotatio dogmatum HIPP. a CONR. GESNERO; Fragmentum ex IV. Commentariis, quos ipse GALENUS inscriptis, de iis quæ medice dicta sunt in PLATONIS TIMÆO; principium Commentarii I. in libr. I. HIPP. Epidemiorum, a NICOL. MACHELLO; ORIBASII de cucurbitulis, scarificatione, hirudinibus, derivatione & revulsione sermo AUG. GADALDINO interprete.

WOLFGANGI JUSTI *chronologia illustrium medicorum* Francof. 1556. 8. *. LINDENIUS plurimum hac chronologia usus est: nihil tamen tribus homini, qui DIOSCORIDEM Anazarbeum cum PHACA confundat, SERAPIONEM Arabem ad annum 122. A. C. N. ponat, GARYOPONTUM ante Q. SERENUM.

J. MYRICA *paraphrasis in aphorismos HIPPOCRATIS* Basil. 1556. 8. L.

SEBASTIEN COLIN medici in Fontaine le Conte, *la pratique & methode de guérir les gouttes* Poitiers 1556. 1557. 8. *. Fere in formulis est. Una prodiit L. IX. TRALLIANI, qui est *de podagra*.

EJ. *l'ordre & regime pour la cure des fievres, avec les causes & les remedes des fievres pestilentielles* Poitiers 1558. 8. FALC.

EJ. *miroir des urines* Poitiers 1558. 8.

EVILLE de PASSEBREME *le plaisant jardin des receipts, où sont plantés divers arbrisseaux & odorantes fleurs du cru de Philosophie naturelle, cultivés par medecins experts en philosophie speculative* Lion 1556. 16. si huc facit.

CHRIST. de MESSIBIGO *arte di cucinare* Venet. 1556. 8. 1581. 8.

BALTHAS. KLEIN *de materia febris quartanae* disp. Lipf. 1556. 8. TR.

§. CCCIII. AD ANNUM 1557.

STEPHANI CARTERII *Anthologia potissimum HIPPOCRATIS & GALENI sententiarum*
P 3

tentiarum, præsertim quæ communem hominum vietus rationem spectare videntur Parif. 1557. 16. L.

J. FRANCISCI DURATII in GALENI de locis affectis libros VI. Venet. 1557. 8.

JOH. ALLEMAND (LALAMANTUS), medicus, edidit GALENI de diebus decretoriis libros tres latine versos Lion 1559. 4. *. UFF.

SEBASTIANUS COQUILLAT, GALENI l. quos & quibus & quando purgare oporteat latine cum commentario edidit; acc. materies & forma medicamentorum Lion 1557. 16. L. 1570. BODL.

JULII DELPHINI in GALENI artis medicinalis librum explanatio. Acc. Ejus de ratione medicamentorum prescribendorum l. Venet. 1557. 4. GUNZ. TR.

EJ. Questiones medicinales, 1. de thermarum usu; 3. de quatuor morborum temporibus; 4. quanam parte humor trahatur a medicamento; 5. de febri hectica. 7. de influxibus celestibus. De balneo questio Venet. 1559. 8. LIND.

JACOBI PELETARII de conciliation locorum GALENI sectiones due Parif. 1560. 4. FALC. 1564. 8. *. Strasburg 1601. 8. LIND. Brevis libellus. In I. sectione ad LACUNAM GALENUM excusat, versionem LACUNÆ corrigit. In altera sectione alia quædam de febre synocho profert, aliisque etiam clinici argumenti.

EJ. de peste compendium Basil. 1557. 8. FALC.

AGABITUS BISELLUS, a Saxo ferrato; EJ. sunt disputationes, theorematum logico naturalia medicinalia disputata in Patavino Gymnasio Padoa 1557. 4. PANCIR.

PETRI JACOBI ZOVILLI, Carmignolensis, de pestilente statu Venet. 1557. 8. FALC.

JOHANNIS SYLVII, Insulani, quem a JACOBO SYLVIO Ambianensi distinguere oportet, de curatione morbi articularis libri quatuor. Acc. de lue venerea declamatio Antwerp. 1557. 8. LIND. 1564. 8. 1565. 8. TREW. & declamatio sola in collectione LUISINI & Antwerp. 1577. 8. Nihil boni.

EJ. tabule pharmacorum Antwerp. 1568. 8. L.

EJ. morbi populariter graffantis preservatio & curatio ex maxime parabilibus remediis Hanov. 1557. 8. L.

EJ. de studiosorum & eorum qui corporis exercitationibus non addicti sunt, tuenda valetudine L. II. Prior agit de sex rebus non naturalibus, alter formulas continet ex familiaribus & parabilibus Duaci 1574. 8. L. An forte JACOBI.

Epistole medicinales collectæ Lugduni prodierunt 1557. fol. L., in quibus epistolæ sunt MANARDI, MASSÆ, MUNDELLÆ, THEODOSII, J. LANGII.

CLAUDII DARIOTTI *de morbis & diebus criticis ex astrorum motu cognoscendis*
Lion 1557. 4. L.

EJ. *de medicamentorum præparatione* l. Lion 1582. 8. L.

ALEXII, Pedemontani, pseudonymi, cuius verum nomen fuit HIERONYMO ROSELLO, *de secretis Venet.* 1557. 4. TR. 1562. *. 1563. 8. TR. partes tres. *Aggiunta Pearly* 1558. 8. italice, & latine Basil. 1559. 8. * vertente J. J. WECKER. Libri VII. & octauus de artificiois vinis Basil. 1563. 8. 1568. 8. TR. porro Lion 1561. 12. Gallice Rouen 1600. 12. TR. Germanice Basil. 1570. 8. 1571. 4. 1573. 8. 1580. 8. 1581. 8. 1593. 8. 1611. 8. 1615. 8. 1616. 8. ut certe lego, sed vide B. Bot. I. p. 325. Anglice vertente WARDE Lond. 1562. 4. 1615. 8. Belgice Amsterdam 1614. 8. In præfatione gloriatur, se linguis pene omnes callere, peregrinatum esse annis 57, orientem adiisse, annorum 82. senem scribere. Ab a. 70. ad statum annorum 36. se ipsum se reduxisse, liquore quodam composito ex variis & diversissimis medicamentis simplicibus. Potionem ex guaiaco cum aceto squillitico aliisque compositam ad luem gallicam laudat. Aliud ex sublimato medicamentum ad tumores morbi galici. Brachium exsiccatum oleo curavit. Remedium quo fatuos curat, quo bubones repellat, ut evanescant. Plurima etiam suffimenta, unguenta & condimenta, cosmetica, tinctoria &c.

FR. BOUSSUETI *de arte medendi* L. XII. Lion 1557. GESN.

SIGISMUNDI NIGRISOLI *medicinae facultatis decisiones aliquot* Ferrar. 1557. 8. RICHT.

JOH. BOCER *carmen de origine & progressu artis medicæ* Witteberg 1557. 8. TREW.

LYEGE *raisons de vivre pour toute fievre* Parif. 1557. 8. OSB. Lion 1578. 16.

PIETRO E LODOVICO ROSETTINI *compendio de tutta la chirurgia* Venet. 1557. 8. *. Multa medicamenta habent B. Chir. I. p. 212. Nonne LUDOVICUS ROSTINUS p. 113. & PETRUS ROSTINIUS p. 217. hic conjuncti subsciperunt?

FRANC. RENNER *äußerlicher Arzney Handbüchlein* Nürnberg 1557. 4. PLAT. Alius titulus *Arzneybüchlein aller innerlicher und äußerlicher Arzney wider die Franzosen und Lähmung* Nürnberg 1571. 4. 1554. 4. 1572. 4. Amberg 1609. 4. TREW. Articulos tumidos aqua phagedænica mercuriali inungit.

FRANCISCI MARTINI DE CASTRILLO *de dentitione* Valladolid. 1557. 8. Madrit. 1570. 8. DOUGL.

JACOBUS VARVAZIOVINUS. EJ. est brevis & succincta de gradibus s. differentiis medicinarum simplicium & compositarum commentatio 1557. 8. L.

De

De medicæ artis progressu & origine Witteb. 1557.

PIERRE BRAILLETT tr. concernant les declarations des abus & ignorances des médecins Rouen 1557. 16. Contra BENANCUM d'ETR.

Opera nova nella quale si trovan molti secreti d'Exc. medici Padova 1557. 8.

JEAN VINCENT receptes pour guérir les chevaux de toutes les maladies Anvers 1557. 8. Ex Italico versio opusculum, non laudatur a VITTETO.

§. CCCIV. JODOCUS LOMMIUS.

BURANUS, Belga, de secta HIPPOCRATICA, morborum diligens observator. EJ. *commentarii de sanitate tuenda in librum I. A. C. CELSI prodierunt* Lovan. 1558. 8. BUR. Leid. 1724. 8. *. Amplissimus commentarius, totus ex veteribus sumptus.

EJ. *medicinalium observationum libri tres, quibus notæ morborum omnium & præfigia judiciaque proponuntur* Antwerp. 1560. 8. 1563. 8. Francof. 1643. 8. Jen. 1687. 8. 1719. 8. 1739. 8. Londin. 1718. 8. Amsterdam 1715. 8. 1720. 8. *. 1738. 8. Gallice *tableau des maladies* Paris 1712. 8. Non sunt, ut ex titulo speres, adnotaciones aliquæ singulares, sed historiæ morborum analyticæ cum signis & præfigiis, omnino ad HIPPOCRATIS sensum; universi primum corporis, tum mala peculiaria.

EJ. *de curandis febribus l. morbi singula tempora & remedia complectens* Antwerp. 1563. 8. TR. Roterod. 1720. 8. *. Amsterdam 1733. 8. 1745. 8. Anglice, vertente DALEO Lond. 1732. 8. Pro venæ sectione, etiam in prægnantibus, pueris, & senibus. Utiliter venæ sectionem dividi, ut tamen intra unicum diem repetatur, inde vires minus frangi. In calidis regionibus sanguinis missiones melius tolerari. In febribus acutis continuo in principio morbi venam secundam, non facile in morbi statu. Cubiti venam rectius secari. Victus in morbis acutis ratio, fuse. De purgatione in febribus. Ubi efflorescit materies, continuo purgandum; lenia laxantia omni tempore ferri posse. Symptomata & reliqua curatio febrium, analytice omnia, nullo experimento producto. Crises febrium. Evacuationes variæ ut adjuvandæ: vomitum mechanice tantum ciere sustinet. Pro frigidæ in statu morbi potu, & quibus cautelis. Declinantis morbi cura.

§. CCCV. JULIANUS PALMARIUS.

PAULMIER, *Constantinus*, medicus Parisinus, FERNELII discipulus, & amicus.

EJ. *de vino & pomaceo* Paris. 1558. 8. ASTR. 1588. 8. BUR. Gallice 1589. 8. FALC.

EJ. *de morbis contagiosis* libri VII. Paris. 1578. 4. AST. TR. Francof. 1601. 8.*. Haag 1664. 8. TR. Lues primo venerea, ad quam duo libri spectant, & ad hydrar-

hydrargyrum tertius. Præjudicata præceptoris opinione excæcatus, mallet in guaiaco, & in debilibus præsidiis spem ponerē curationis, invitus vero denique vires majores hydrargyri adgnoscit, tantum ut post duas, aut tres inunctiones, ad decoctum guaiaci transeat, inde redeat ad mercurium. L. IV. de elephantiā vix quidquam habet proprii. L. de morbo canis rabidi ad chirurgiam potius pertinuerit, cui malo pulverem opponit, nondum obsoletum, quem mirarer si foret efficax. De febre pestilentiali libri duo. Viderat paſſim, & in nosodochio ei malo erat medicatus, præjudicia vero superare non potuit. Auro multum tribuit, & bolo, & theriacæ. Evadere quibus alvus stricta fuerit, perire quibus laxa. Coriarios, & virgines, quæ in nosodochiis humiliora servitia obeunt, a peste minus impeti. Stibium in peste multis exitio fuisse. Pestis Parifina, in qua fævissimus erat capitis dolor.

NICOLAUS BIES, Gandavensis, Professor Lovaniensis, & in aula CAROLI V. medicus aulicus. EJUS Hippocraticæ medicinae libri VII, quibus omnia hujus artis præcepta explicantur Antwerp. 1558. 8. *. Libro II. & III. morbos describit, I. IV. & V. medicamenta simplicia & composita. L. VI. curationes morborum, generales nempe, huc febres, ubi videoas pestilentias maligniorum stellarum influxi tribui. Receptas ubique opiniores sequitur.

EJ. in artem medicam GALENI commentarius Antwerp. 1560. 8. TR.

EJ. de methodo medicinæ L. I. Antwerp. 1564. 8. TR. & Lovan. 1564 8. TREW.

EJ. de natura L. V. Antwerp. 1573. 8. L. 1593. 8. TR. 1613. 8.

HIPPOLYTI SALVIANI, Romani, de crīsibus ad GALENI censuram l. Rom. 1558. 8. TR. Lion 1605. 8. Ex HIPPOCRATE & GALENO.

HORATII RESERII de hydrope libellus Bononiæ datus a. 1558., excusus in L. VI. SCHOLZIANORUM consiliorum, & EJ. de calculo fusissimum consilium.

JACOBI PACINI de temuis humoris febrem facientis ante purgationem per artem incrassatione, deque Græcorum cum Arabibus conciliacione. EJ. Quæſitum num in morbis juxta HIPPOCRATEM & GALENUM causa continens concedatur Venet. 1558. 8. apud ALDUM, Basil. 1559. 8. TR.

LEONIS ROGANI de memoria reparanda, augenda, servanda Rom 1558. 8. THOMAS.

EJ. in l. GALENI de pulsibus ad tirones commentarius, in quo omnia brevi exponuntur, quæ GALENUS in 16. l. transigit Neapol. 1556. 8. Rom. 1560. 8. Venet. 1575. 8. *. 1597. 8. TR. Compendium GALENI.

EJ. de urinis L. III. ex HIPPOCRATE & GALENO collecti Venet. 1575. 8. *. 1597. 8.

GEMMÆ FRISII, qui hoc anno obiit, consilia exstant in collectione GARETII.

J. VINCENTII ROGERII in artem parvam GALENI commentarii Basil. 1558. 4.

J. HOFMAN *de vino ejusque partibus, differentiis veroque usū* Lips. 1558. 4.

EJ. *de sanitate tuenda disp. generalis* Lips. 1582. 4.

CASPARI CALDERI *l. anreus de facile parabilibus e veterum & recentiorum obseruatione approbatis, & de arcanis naturae & artis magisterio* Antwerp. 1558. fol.

WILL. BULEYN *governement of health* Lond. 1558. 8.

PHIL. MICH. NOVENIANI *von den bösen Bauchflüssen und Durchlauf* Witteberg 1558. 4. BOEHMER. TR.

LAURENTII HIEL *disp. de morbo gallico* Jena 1558. 4. ASTR.

J. COSMÆ HOLZACH, Basileensis, *lepræ experimentum & examen, quo edocetur, qui & qua ratione & dijudicare eos conveniat, qui de lepra suspecti sunt* Basil. 1558. 8.

Apothekertax der Stadt Basel 1558. 4.

ALOISII CORNARI *discorsi della vita sobria* Patav. 1558., utilegi. Venet. 1562. 8. PL. 1599. Rom. 1616. 4.* Milan 1627. 12. TR. Paris. 1636. 24. 1646. 12. d'ETR FALC. In terza rima Venet. 1666. 8 Latine Patav. 1561. 8. Cum LESSIO Antwerp. 1614. 8.* Prodiit etiam Witteb. 1623 8. WACH. & in collectione librorum diaeteticorum J. SIGM. HENNINGERI, atque in *disputatione GODOFREDI de BERGER.* Gallice vertente SEB. HARDY Paris. 1646. 8. 1701. 12. cum notis de BONNDIERE Gallice an Paris 1704. HEIST. 1772. 8. Amsterdam 1703. 12. Leid. 1724. 12. Utrecht 1750. 8. TR. Anglice Lond. 1725. 8. Germanice vertente CHR. LUDOVICI Lips. 1707. 8. PL. In primo trattato Nobilis Venetus, cum liberius vivisset, mature incommoda passus, quæ ex laxiori vitæ genere nascuntur, subito mutato consilio, strictissimo victui se addixit, ut 14 vini, duodecim cibi uncias sibi in diem indulgeret. Novam vere sibi juventam ipse eo consilio reddidit, & centesimum annum superavit alacris.

Alter libellus una prodiit, *Compendio della vita sobria*, scriptus anno 86. ætatis.

EJUSD. *convenevole osservazioni, nella quale proscendo ognun a seguir la via ordinata e sobria.* Annos 95 natus hæc scripsit, cum tamen maligno natus esset cum temperamento.

EJ. *Lettera scritta al Rev. D. BADOER.* Se lætam vitam agere, etiam suavi voce canere. M. Julio & Augusto in magnum languorem se incidere, quoad novo vino se possit refocillare. Neque ideo omnibus eam in victu severitatē se commendare.

In PHILIPPI MELANCHTHONIS, summi viri, orationibus variis de rebus medicis aliquæ intercedunt Argent. 1558. 8. LIND. MILICHIANOS libellos diximus,

diximus. Inter eas est etiam HENRICI PAXMAN *de febrium rigoribus & eorum differentiis*: MELCHIOR FEND, professoris Wittenbergensis, *de utilitate & dignitate artis medicae*.

EJ. *l. de moderatione cibi & potus, somni & vigiliorum* Francof. 1612. 12
1628. 12.

EJ. *Oratio de vita medica, s. honore habendo corporibus nostris* Rotterdam 1665.
8. cum aliis epistolis & responsis.

EJ. *encomium medicinae* Rotterdam 1647. 8. 1661. 8.

§. CCCVI. FRANCISCUS VALLESIUS.

VALLES, Covarruvianus, professor Complutensis, & PHILIPPI II. Archiater, quem aliqui *animam GALENI* dixerunt, alii meritis paraphraestis adnumerant.

EJ. *commentaria illustria in GALENI libros VI, de locis affectis* Lion 1559. 8.
LIND.

EJ. *in ll. Hipp. de morbis popularibus commentaria* Madrit 1577. f. L. Turin. 1589.
8. * Colon. 1588. f. Tr. curante J. P. AYR. MARCELLINO. Neapoli 1621. f. L. 1652.
f. L. Recognita a GAUDIO AURELIO Aureliæ 1645. f. Tr. Paris. 1663. f. Plerique
commentarii fusissimi & paraphraestici sunt. Nonnunquam tamen aliqua intercedit
auctoris adnotatio. Febris quintana, quam nescit VALESIUS, num quartanam potius
retardatam vocet. Pleuritidem veram vidit typum servasse tertianæ. Anno
1557. perniciose febres cum maculis reguasse, quæ nigræ certo funestæ fuerint,
non quidem rubræ. Iterum de his maculis s. tabardillo Hispanorum, olim raro ma-
lo, nuper frequentiori. Non esse adeo definitum partus tempus. Est ubi
textum ex codicibus emendat, aut cum JACOBO ESTEVE de iis correctio-
nibus litigat. Cæterum ad L. I. & II. hic commentarius pertinet.

EJ. *in artem medicinalem* Complut. 1567. 8. * Venet. 1591. 8. *in l. de inae-
quali temperie, librum III. de temperamentis, quinque priores de simplicium medica-
mentorum facultate ll. Duos de differentiis febrium libros* Complut. 1569. 8. LIND.

In VI. l. GALENI de morbis & symptomatis Lion 1540. 4. nisi error est.

EJ. *commentarii in GAL. artem medicinalem: de inaequali temperie: L. III. de
temperamentis: Libros V. priores de facultatibus simplicium medicamentorum; in Duos
Libros de differentia febrium: in L. VI. de locis patientibus, cum VALLESI libri
de urinis, pulsibus, febribus methodo medendi, opera J. PETRI AYROLDI MARCELLINI
Colon. 1590. fol. GUNZ.*

EJ. *in HIPPOCRATIS aphorismos commentarii septem. In HIPP. de alimento, in l.
prænitionum, in l. HIPP. de ratione viætus in morbis acutis comm. a J. P. AYROLDO editi.
Colon. 1589. fol.*

*Comm. in ll. HIPP. de ratione victus in morbis acutis seorsim Turin 1590. 8.
FALC. Pro venæ sectione e directo.*

EJ. *controversiarum medicarum & philosophicarum libri decem* Complut. 1556. f.
TREW. *Acc. l. de locis manifesto pugnantibus apud GALENUM* Complut. 1564.
1585. L. Francof. 1582. fol. B. B. 1590. fol. *. 1595. fol. L. Hanov. 1606.
fol. TR. Venet. 1609. fol. HOTTON. Lion 1625. 4. TR. Ex GALENO, non ex
natura.

EJ. *methodus medendi in libros IV. divisa.* In 1. *victus agrotantium*: 2. *ratio
curandi per indicationes simplices*: 3. *per compositas, & cum aliquid eorum nos la-
teret, quæ indicare possent*: 4. *occasions curandi & abstinendi a curationibus Venet.
1589. 8. TREW. Madrit. 1614. 8. ID. Lovan. 1647. 8. ID. Paris. 1651. 12.*

EJ. *de urinis pulsibus ac febribus libelli, s. compendiarie tractationes* Lion 1559.
8. DOUGL. Complut. 1564. 8. Basil. 1565. 8. LIND. Francof. 1588. 8. TR. Turin.
1589. 8. ID. Patav. 1591. 8. FALC. Francof. 1645. fol. cum aliis operibus.

EJ. *de iis quæ scripta sunt physice in libris sacris. s. de sacra philosophia* l. Turin
1587. 4. MEAD. Francof. 1590. 8. *. 1608. 8. L. Lion 1588. 8. TR. 1592. 8. TR.
1595. 8. TR. BUR. 1600. 4. TR. 1617. 8. 1622. 8. L. 1652. 8. L. 1667. 8. TR.
Inter varia loca S. S., quæ sibi declaranda sumit, etiam medica sunt, senium
Salomoneum, alia, sed fapor omnibus idem.

EJ. *opera Colon. 1592. fol. 1594. fol.*

EJ. *tratado de las aquas destiladas, pesos e medides, de qui los boticarios deben
usar* Madrit 1592. 8. N. ANT.

§. CCCVII. VARI ad A. 1559.

BARTHOLOMEI MARANTA *de aquis Neapoli in Luculliano scaturientibus, de
eorum metallica natura & viribus Neapoli* 1559. 4.

EJ. *della theriaca e del mithridatio* Venet. 1572. 4. FALC. libri duo Italico ser-
mone scripti, opera J. CAMERARII latina civitate donati Frf. 1576. 8. *. Conf. B. Bot.

J. CNOBLOCH *propositiones medicæ* Francof. ad Viadr. 1556. 4. H.

EJ. *de paraphrosyne s. delirio & differentiis suis* Fr. ad. Viadr. 1569. 4. H.

EJ. *de pessis essentia & natura* ib. 1593. 4. H.

JAC. BESSON *de absoluta ratione extrahendi aquas & olea ex medicamentis sim-
plicibus, a quodam empirico accepta & a BESSONIO locupletata, experimentis confir-
mata* Tigur. 1559. 8. *. cum GESNERI Euonymo, tum Francof. 1604. 8. L. & alias.

GEORGII LIMBORCH *de acidulis quæ sunt in sylva Ardenna juxta vicum Spa*
Antwerp. 1559. 4. L.

JACOBI PRÆFECTI *de diversorum vini generum natura* Venet. 1559. 8. L.

HIERONYMI RUPEI *paradoxa & theorematu rei medicæ, quæ in quadruplici
sunt*

sunt differentia, de his quæ ad medicum, chirurgum, pharmacopolam, obstetricem spectant Tolos. 1559. 4.

CLAUDE VALGELAS *commentaire de la conservation de la santé* Lion 1559. 4.

Antidotarium ex optimis auctoribus collectum & castigatum Venet. 1559. 8.
GUNZ. Sect I. descriptiones compositorum medicamentorum, quæ in publico usu sunt. S. II. simplicia medicamenta, succedanea & nonnulla, quæ ad parandi modum attinent.

TIMOTHEO ROSELLI *somma de secreti universali in ogni materia* Venet. 1559.
8. FALC. 1575. 8. BUR. 1619. 8.

FRED. GRISONI *ordini di cavalcare e la natura di cavalli* Padava 1559. 8.
CARLSON Venet. 1561. 8. hic cum COLUMBA.

Kochbuch von allerley Speisen, Lattwagen und Zucker Augspurg 1559. 4.

HIERONYMI HEROLD *epistola de quartana* a. 1559. data, & in L. VI. SCHOLZIANARUM recusa.

EJ. *epistole ad JOH. VALDANIUM, quibus tractatur quaestio, utrum in lienis affectibus secunda sit vena que est ad anularem dignitum sinistræ manus* Patav. 1567.
8. L. FEROLDUM vocat L., suspicor vero eundem esse HEROLDUM.

In REALDI COLUMBI *de re anatomica* libro XV, etiam morbosorum cadereturum incisiones aliquæ, & non vulgares adnotaciones, reperiuntur. Ancyloses variæ, etiam maxillæ cum capite. Homo gustu destitutus. Offa in pulmone & lapides. Hydrops thoracis. In corde aliena varia: cartilagines, tumor grandis, pulmo destructus. Aqua in cerebro. Lapides in variis corporis humani partibus. Jecur & lien absque vitio in hydropicis. Lien scirrhosa cartilagine obductus. Morbus niger, ventriculus & intestina sanguine plena. Intestina omnia ad hypochondria reducta, ut arteriæ magnæ pulsus tangeretur &c.

JOH. HERMANN & ANDR. ROSA *Themata quedam* Witteberg 1559 8. EJ.
de Pharmacia ib. 1560. 8. TR. EJ. *diss. totius artis præcipua capita amplectans* 1565. 8.

§. CCCVIII. J. BAPTISTA PORTA.

Neapolitanus, vir acuti ingenii, mathematicus, ingenii præcocis, peregrinator.

EJ. *magiae naturalis libri quatuor* prodierunt primum Neapoli 1558. fol. min.
TR. & Antwerpia 1560. 8. * Video etiam editiones citari Lion 1561. 16. d'ETR.
Colon. 1562. 12. THOMAS. Antwerp. 1564. 8. OSB. Rara, curiosa, ut vulgo vocat, & inaudita colligere studet, non ille in æstimanda scriptorum fide difficilis, ex quibus haurit. Cosmetica hic reperias, dentifricia, aphrodisiaca & anta phrodisiaca, philtra. In L. III. Chemicæ aliquæ formulæ medicæ. Metallorum utilitas in arte medica.

Inde auctum opus est, & libri viginti prodierunt Neapoli 1569. fol. L.
1575. 12. TREW. 1589. f. THOMAS. Lion 1561. 12. TR. Francof. 159. 8.

NEAUME. 1597. 8. L. 1607. 8. NEAUME. Hanov. 1619. 8. 1644. 8. TR. Leid. 1644. 12. *. 1652. 12. L. Amsterdam 1664. 12. L. Rouen 1601. 8. 1650. 8. ASTR. Gallice Lion 1571. 8. & 16. Anglice Lond. 1669. fol. OSB. Germanice Noriberg 1680. 8. 1713. 4. 1715. 4. Italice Venet. 1560. 8. THOMAS 1572. 8. & Neapoli 1678. 4.

In L. I. Vires medicatæ animalium, plantarum, fossarium. Condimenta varia & coquinaria, carnium conservatio, panificia, vina artificialia. Deinde liber VIII. est experimentorum medicinalium: medicamenta varia somnifera, alia. Medicamenta ophthalmica, dentaria: ad frigidos dolores oleum rancidum avium Diomedearum. L. IX. est cosmeticorum. L. X. destillationum. L. XI. tradit odo-ramenta & unguenta. L. XIII. XIV coquinariam. L. XV. venena pro occiden-tis animalibus. L. XVI. miscellanea & inter ea medicamenta varia. Vana qui-dem multa, aliqua peculiaria & rara, ut aquam marinam destillantem dulcescere. Stylum per pulli caput trajectum per duplicitis calvariae intervallum transire, non per cerebrum.

In *Phytognomonicis* Neapoli 1588. fol. *. Francof. 1591. 8. 1608. 8. Rouen 1650. 8. *. ex signatura plantarum vires medicas deducit.

EJ. de destillationibus libri IX, quibus cuiuslibet misti in propria elementa reso-lutio perfecta docetur Rouen 1608. 4. Argentor. 1609. 4. L.

EJ. de humana physiognomia l. VI, in quibus dicitur quomodo animi proprietates naturalibus remediis compesci possint Francof. 1592. 1618. 8. L. 1621. 8. L. Neapoli 1602. f. LIND.

EJ. *Physiognomie cœlestis* L. VI. Neapoli 1603. 4. maj. B. B. Padoa 1616. 4. *. Planetarum, deinde siderum in homines inque eorum mores & morbos influxus: eum rejicit, moresque ex humorum temperie sequi docet.

EJ. de aeris transmutationes L. VI. Vici 1586. Venet. 1615. 4. L. Neapoli 1602. fol. FALC. Hanov. 1593. 1601. Ursell 1610. Rom. 1614. 4. *. 1650. 8. Francof. 1618. 8. GUNZ. Italice etiam & Gallice vid. B. Anat. I. p. 216.

Historia ventorum, pluviae, meteororum, fulgurum. Mannæ origo, non ex aere decidere, nam in frondibus reperi, quæ linteis teguntur. Aliqua de mephitidibus. De ventorum qualitatibus, aere corrupto, ejusque repurgatione.

§. CCCIX. LEONARDUS BOTALLUS.

LEONHARDUS BOTALLUS, Astenis, ex schola Italica, Doctor Ticinensis, in Gallica aula, deinde apud GUILIELMUM Arausiacum, archiatri numere functus. EJUS de curandis vulneribus flopetariis Lion 1560. 8. huc minus facit.

Sed commentarioli duo, alter de medici, alter de agroti munere. *Admonitio fungi strangulatorii, de catarrbo commentarius, de lue venerea; declaratio capitum VI libri VI methodi GALENI* Lion 1565. 16. *. 1577. 8. In primo libello inquirit quas artes medicum discere expediat. Curiositatem nimiamque elegantiam inuti-lem esse. Virtutes & vitia medici. Ex animi ægrimonia morbi nati, & sublati ea anxietate

auxietate sublata. Pharmacopolæ munus. L. de lue Gallica & de vulneribus flo-
petaris prodiit Germanice Nürnberg. 1678. 8.

Ej. de curatione per sanguinis missione, de incidende vene, cutis scarificande,
& birudinum affigendarum modo Antwerp. 1583. 8. LIND. Lion 1590. 8. LIND.
1655. 8. L. Ad chirurgica. Neminem se scire, qui venam jugularem inciderit (utique
eam venam a M. AURELIO SEVERINO se teste incisam fuisse, tum arteriam tempora-
lem addit J. v. HORNE). Laudat fratrem suum FRANCISCUM, peritum chirurgum.

Practici argumenti liber, quo venæ sectionem adversus omnes fere morbos
commendat. Quater, etiam sexies, in uno anno seni sanguinem recte missum,
& necessariam fuisse missione. Omnino feminis gravidis se feliciter sanguinem
mississe, etiam ter & demum undecies. Se Gallis auctorem fuisse frequentis venæ
sectionis, præter unum FLESSELLES, secum qui sentiat. Ad singulum morbum subjicit
exempla; virorum fere illustrium, quibus sanguinem miserit, in alyi fluore & in dysen-
teria, in lienterico diurno fluxu. Mors dysenterici post omissam venæ sec-
tionem; in eo intestina sphacelata fuisse. Non obstare exanthemata, neque crises.
Visa Lutetiae a. 1575 exanthemata dura, pruriginosa. Venam parotidibus
erumpentibus perinde mitti debere. Non obstare hæmorrhoides & sanguinem
de naribus stillantem. Absque venæ sectione non posse eo in præcipiti casu
ægrotum servari. Etsi ter quater sanguinem detraxit BOTALLUS, tamen sanguis porro
de naribus erupit. Omnino in febre ardente sanguis mittendus, neque minus si
sanguis vitiosus fuerit. Non contra indicare lochia maligne fluentia. In peste omnes
ægri vena incisa sanati, variis in regionibus: esse tamen qui pereant, etiam cum hoc
auxilio. Nihil se præsentius reperiſſe. Exemplum in CAPLUANO, cum plures bu-
bones erumperent, utiliter missi sanguinis, & in Episcopi febre pestilenti. Sic in
strangulatione, catarro, dolore contumaci, salutarem vim missi sanguinis se exper-
tum esse; in hydrope etiam & pervicaci febre quartana. GALENUM etiam secum
sentire: exemplum, in se ipso hydropico & quartanario. Magnas etiam sanguinis
jacturas nullum hydropem fecutum esse, ut iste metus inanis sit. Sic in aliis quar-
tanis. Refutantur improbantes medici. Etiam a nimia venere tamen vena se-
cta, & in turbato visu, ad proprium in se ipso factum experimentum. Ita
in se ipso cacochemico venæ sectio frequenter repetita feliciter cessit. In calculo, in
convulsione levamini esse. Non obstare magnum morbi impetum, & sumnum
statum morbi. In morbo acuto die secundo bis, tertio semel, quarto semel venam in-
cidit, septimo semel, cum sanguinis libra de naribus fluxisset. Iterum non obstante venæ
sectione plurimum de naribus sanguinem fluxisse. Omnino in morbi vigore san-
guinem mittendum, & in declinatione. CAPLUANI epistola cum multis exemplis
felicis venæ sectionis. Non parcum in obelis sanguinem, etsi difficilis fluxisse.
Metam medicorum refutat, ultra quam sanguinem mitti vetant, deliquium nempe
animi, quod alias continuo, alias ne post maximam quidem hæmorrhagiam
succedat. Neque a puritate aut impuritate sanguinis de fine imponendo recte ju-
dicari. Copiam sanguinis secundum AVICENNAM librarum esse 25. posse mitti
17. libras absque metu. Sanguinem sponte effusum plus nocere, quam is noceat, quem

ars emittit. BOTALLI Frater filiæ 3. libras in uno die emisit. In pleurite semel, aut bis in dies sanguis mitti debet. In peripneumonia venæ sectio duarum libra rum subito morbum tollit. Impurissimus sanguis detractus profuit. Dysentericus periit, cum sanguis parce missus fuisset. Prima venæ sectio nihil habet præcipui, aut ad servandum ægrotum magis efficacis. Senex septuagenarius feliciter venam secuit, valde repetito. Plerumque præmittenda purgationi venæ sectio, nisi sordes in primis viis aliter exigant.

EJ. *opera omnia edente I. v. HORNE Leid. 1660. 8. **

§. CCCX. VARII AD ANNUM 1560.

BRUNO SEIDEL Erfordiensis

EJ. *de usitato apud medicos urinarum judicio Erford. 1560. 8. ut legi, tum 1562. 8. *. 1571. 8. L.* Urinam utique multa nos de febribus docere. Posse vero facile falli, qui solo ex lotio eventus prædicere voluerit, quod a cibis aliisque causis mutetur. Cum aliis ergo signis lotii inspectionem conjungi debere.

ID. cum G. FALLOPII *l. de ulceribus* edidit suam sententiam de iis, quæ L. JOUBERTUS in *paradoxis de febrium humoratum origine ac materie disputavit* Erford. 1577. 4. *. In febribus intermittentibus humores ebullire, effervescere, denique putrefactare. Neque ad febres excitandas id maxime valere, quod ustioni sit proximum. Exstat etiam cum operibus JOUBERTI omnibus Francof. 1599. fol.

EJ. *liber morborum incurabilium causas cum brevitate explicans* Francof. 1593. 8. *. Leid. 1662. 8. L. cum FABRITII de PADUANIS tr. *de morbis in quibus præsentaneis uti convenit præsidii*. Magni SCHELHAMMERUS faciebat. Non perinde mihi placuit. Dari omnino morbos incurabiles, quos nulla panacea, nulla PARACELSI ars curet. Ejusmodi esse pestem veram, vulnera cordis, pœnas a Deo infictas. Aliqua sparsa de morbis casu ortis aut sanatis, etiam vana aliqua, ut convulsiones ex esu coturnicum helleboro pastarum. Valde irascitur PARACELSI sectatoribus. Aqua forti epota puella sanata.

EJ. *de ebrietate l. III. Hanov. 1594. 8. L.*

J. BRUYERINI CAMPEGII (SYMPHORIANI ex forore nepotis) Lugdunensis, medici, *de re cibaria libri XXII.* Lion 1560. 8. alii Perigueux eodem anno Francof. 1600. 8. *. 1608. 8. ab OTT. CASMANNO revis. & mutato titulo *Deipnosophiae f. Sitologiae* Antwerp. 1627. 8. Noriberg 1659. 8. L. Scriptum opus ante 30 annos (a 1530.) cum auctor esset in FRANCISCI I. comitatu. Collectio est, in qua de omni genere ciborum & potulentorum veterum monumenta compilantur, adjectis ad veterum placita nonnullis ex nuperis auctiariis. Victus rationem, viresque medicatas alimentorum, grata quadam varietate complectitur.

Interpretatus est IDEM AVICENNÆ *l. de corde* Lion 1559. 8. *. & AVICENNAE *l. de curandis morbis* Lion 1537. 4., quam editionem in B. BODLEYANA video vocari *Collectanea de sanitatis functionibus, de sanitate tuenda, de curandis morbis.* Sed vide T. I. p. 387.

ANTONIUS

ANTONIUS CHALMETÆUS (CHAUMET), Vegefacus, chirurgus, RONDELETIO carus. Ejus est *Enchiridion chirurgicum externorum m̄rborum remedia tam universalia quam particularia complectens* Parif. 1560. 8. * 1564. 8. GUNZ. 1567. 8. PL. Lion 1570. 12. 1588. 12. BOEHMER. 1627. 8. ID. 1659. 8. Patav. 1593. 4. LIND. 1594. 8. ID. Aurelianii 1621. 8. ID. 1626. 8. BOEHMER. Genev. 1644. 8. L. 1649. 8. Gallice Lion 1571. Germanice 1644. 8. 1659. 8. Belgice Amsterdam 1671. 8.

In prima jam editione exstat diatriba de curatione morbi venerei. Laudat C. guaiaci usum, cum aliquot sub finem hydrargyri inunctionibus. Mercurium tamen defendit, neque reliquas curationes neglit, vaporis mercurialis suffitum, radicem Chinæ. Ipsum ceterum opus est fere in medicamentis, & capita clinica complectitur, de arthritide, morbis cutaneis, angina, hydrope vario.

PETRUS natione Gallus, chirurgus vel empiricus (ASTRUC.) carunculas mira urethræ felicitate sanabat, unguento quo mercurius præcipitatus ruber ingrediebatur, laudatus idem TRINCAVELLIO & MASSARIE.

Anonymi medici Nemauensis observationes 37. fere cum RIVERII observationibus prodierunt. Vixerat ab a. 1543. ad 1580. Virgulas plumbeas suadet ad arctationem urethræ, quæ gonorrhœas sequitur, & exemplum citat feliciter adhibitarum, ASTR.

JACOBI HUGGEL, Basileensis, *de semeiotice medicinæ parte tractatus* Basil. 1560. fol. * Tabulæ ex veteribus sumtæ.

JOH. VETERIS oratio in medicinæ commendationem Parif. 1560. 8. FALC.

MICH. BARTH oratio de THOMA LINACRO Lips. 1560. 8. TR.

EJ. HIPPOCRATIS aphorismus 12. sectionis VI. in disputationem vocatus Lips. 1573. 4. HEF.

EJ. epistole ad PITHOPOEUM de chemia, sunt in SCHOLZIANIS.

PETRI LOTICHI SECUNDI, poëtæ, exstant theses aliquot mediceæ 1560.

LEONHARDUS THURNEISEN zum THURN, familia honestissima Basileensis natus, chemicus, errabundam vitam duxit, & aliquamdiu in aula Brandenburgica vixit.

EJ. προκαταληψις oder præoccupatio durch XII. verschiedene Tractälein gemachter Harnproben Francf. 1571. fol.

EJ. interpretatio oder Erklärung der fremden, unbekannten Wörter, Character und Nahmen des THEOPHRASTI PARACELSI Berlin 1574. 12. TR.

EJ. Archidoxa darinn Ausziehung alle Subtilitäten aus Metallen, Steinen, Wurzeln, Säften &c. Münster 1669. 4. B. B. Berlin 1575. fol. TR. Septem planetas iisque subjecta septem metalla & plantas recenset.

EJ. ευπαρεδηλωσις d. i. ein genugsame Erklärung der Archidoxen Berlin 1575. f.

EJ. *quinta essentia* höchste Subtilität der Medicina und Alchimia Leipzig 1574.
TR. Münster 1670. 4. B. B. Plantarum diversæ pro regionem varietate vires.

EJ. Erfindung und Beschreibung des Harnes und Beschreibung von Probierung des Harns auch Erkenntnis des ganzen menschlichen Körpers XII. Bücher Berlin 1576. fol. PL.

EJ. *Pison der erste Theil von kalten mineralischen und warmen Wassern, samt der Vergleichung der Plantarum und Erdgewächse &c.* X. Bücher Francf. 1572. fol. *. Pondera specifica aquarum, elementorum proportiones, & cum plantis adfinitates enumerat, fontesque facit calamithæ analogos &c.

EJ. *onomasticum polyglosson multa pro medicis & chirurgis continens* Berlin 1574. 8. L.

EJ. *Βεβαιωσις τε αγορισμας wie die neue Erfindung des Harnprobierens gewesen ist* ib. 1576. fol. *. Urinæ analysis per pondera & destillationem: sal, sulfur & mercurius urinæ, ex quibus præfigia dedit.

EJ. *historia & descriptio plantarum omnium tam exoticarum quam indigenarum* Berlin 1578. fol. * cum miris essentiis, & aliis medicamentis ex plantis paratis.

EJ. *μεγαλη χρυσα* Berlin 1583. fol. *. Alchemisticum opus & astrologicum, plenum medicamentorum chemicorum, quæ describit, & historias mirificas narrat. An sani sit sensus vix dixeris.

EJ. Verantwortungen auf die Schmäckschriften FRANC. TOLLO Greifswald. 1580. 8. TR.

ANDREÆ ELLINGER Reise- und Kriegsapothekе, darin nicht nur die beschwerlichsten Krankheiten des Menschen Leibes vermeldet, sondern auch die geheimen Medicamenta Chymica beschrieben werden Zerbst 1602. 8. * edente AGAPETO KOZER, chemico, Medicamentorum formulæ: tincturæ lapidum pretiosorum, coralliorum, olea, etiam Receptæ, ut vocant, ad morbos singulos. Acc. FEDRONIS medicamenta ad morbos, tum brevis census morborum cum medicamentis priorum & suis.

EJ. de erysipelate Lips. 1560. 8. TR.

EJ. Rathschlag wie man sich zur Zeit der Pest præserviren und so man damit behaftet curiren soll edente JOH. WITTICH Lips. 1587. 4.

EJ. Hippocratis aphorismorum selectarum maximeque sententiarum paraphrasis poetica Francof. 1579. 8. Sic in Hipp. prognostica.

Consilia aliqua sunt in WITTICHIANIS.

EJ. von rechter Extraction der seelischen und spiritualischen Kräften aus allerley Kräuter Witteberg 1609. 4. THOMAS.

GUILIELMI VARIGNANEI *de febrium dispositione* Lion 1560. 8. L. An antiqui alicujus VARIGNANÆ.

DOMINICI REULIN *de recto cibariorum ordine salubrique usu* Bourdeaux 1560. VERDIER.

DOMENICO ROMOLI *dei condimenti de tutte le viande* Venet. 1560. 8.

GUIDO DESIDERIUS *compendium Philonii VALESCI* edidit Lion 1560. 8. vide T. I. p. 455.

BERNARDINUS SCARDEONIUS *de antiquitate urbis Patavii & Cl. viris Patavinis* Patav. 1561. fol. B. BUN.

ABRAHAM de BALNEIS hebraeus, circa a. 1560. vertit GALENUM *de placitis Hipp. & Plat.*

PAULI EBER theologi I. *de puella exstatica* Friburg, in Misn.

§. CCCXI. ANUTIUS FOESIUS.

FOES, Diviodunensis, ex Mediomaticibus, vir doctus, magnus HIPPOCRATIS interpres, ex Schola Parisina.

Edidit primum HIPPOCRATIS *de morbis vulgaribus librum secundum restitutum, commentariis sex, & latinitate donatum* Basil. 1560. 8. L. 1618. TR.

Deinde Oeconomiam HIPPOCRATIS alphabeti serie distinctam, in qua dictio-
num apud HIPPOCRATEM omnium, praesertim obscuriorum, usus explicatur Francof.
1588. fol. *. Genev. 1662. fol. Lexicon HIPPOCRATICUM ex ipsius auctoris
diversis collatis textibus, ex GALENO, EROTIANO, aliis Græcis scriptoribus,
etiam scholiastis collectum, quo certe vir Cl. immortaliter de HIPPOCRATIS
lectoribus meruit.

Demum opera omnia HIPPOCRATIS quæ supersunt recensuit, novam versio-
num adjecit, edidit Francof. 1595. 2 vol. *. 1603. f. LIND. 1620. f. LIND.
Genevæ recusam 1657. f. *. Quibus sit Græcis exemplaribus usus, quæ alia vir
Cl. præstiterit, diximus, cum de HIPPOCRATE referremus: ad quemvis nempe
librum HIPPOCRATI adscriptum suum adjecit judicium, uti pro legitimo eum
habebat, aut pro suspecto. Deinde notas adjecit, auctas ex HIERONYMI MERCURIA-
LIS codicibus, exque CELSO aliisque fontibus, ad definiendum de vero cuiusque vo-
cis sensu idoneis, & ad constituendam veram lectionem ducentibus. Varias de-
mum lectiones ex duobus codicibus descriptas subjicit.

EJ. *Pharmacopœa, medicamentorum omnium, quæ hodie in officinis existant,*
traditionem & usum ex antiquorum medicorum prescripto continens Basil. 1561. 8.
LIND. Ex BRASSAVOLA & J. SYLVIO sua habere JOUBERTUS.

§. CCCXII. THEODORUS ZWINGER.

THEODORUS ZWINGER, vir gratus & magnæ suo ævo famæ, liberalis, ut suo cum damno medicinam ficeret, Basileensis, gentis medicæ auctor, quæ etiam nunc post duo secula floret, ut duo ZWINGERI cathedris medicis præsideant.

EJUS viri diximus in GALENI *de constitutione artis medicæ tabulas & commentarios* Basili. 1561. fol. *, & *in artem medicam GALENI tabulas & commentarios*, anno etiam 1561. fol. * excusos. Versionem utriusque libelli dedit, prioris a V. TRINCAVELLIO profectam, alterius a N. LEONICENO. Deinde multo labore GALENI placita in tabulas conjecit, quæ possint pro commentariis esse.

Similem laborem repetiit, ut pariter monuimus, in XXII. HIPPOCRATIS *libellos*, tamen ut textum Græcum addiderit, ex veteribus codicibus emendaverit, CORNARII versionem correctiorem reddiderit, passim etiam veram lectionem restituerit. In tabulis HIPPOCRATIS placita ex ARISTOTELE aliisque Græcis explicat, qui liber sit pro commentario. Prodiit Basili. 1579. fol. *.

In *Theatro vitae humanae* Basili. 1571. fol. 4. vol. B. B. voluminis III. liber 2. est de philosophia naturali & de medicina. Historia artis, & alia historica, ex veteribus decerpta, ad prudentiam medicam, studia medica. In vol. VII. de temperantia & abstinentia. Volumen XVII. totum hoc facit, quo agit de vitæ duratione, restitutione, sanitate, morbis, actionibus corporis humani læsis, de rebus non naturalibus, de morbis & symptomatibus, justo & amplio volumine. Sed & artium occasione, & alias, multa sparsa ad rem medicam facientia in imensa compilatione intercedunt.

Physiologia a filio JACOBO Basili. 1610. 8. edita, aliqua habet pathologica BB. Aliqua *consilia & epistole* sunt in collectione LAURENTII SCHOLZII T. III. IV.

EJ. *Disp. de dolore* Basili. 1583. 4. *

§. CCCXIII. LAURENTIUS JOUBERT.

Valentinus, J. SYLVII discipulus & J. ARGENTERII atque FALLOPII, universitatis Monspeliensis professor & cancellarius, vir doctus, lati & erudi ingenii.

EJ. *paradoxorum decas prima* primum prodiit Lion 1561. 8. RAST. recusa cum altera ib. 1566. 8. RAST. & in operibus omnibus. Pleraque sunt argumenti practici. Vere calida esse, non effectu solo, sed ipsa sua natura, quæ calida dicuntur. Dari veros & per integros annos asitos, propriis etiam exemplis productis, confirmat. Aquam pluviale faluberrimam esse. Serum lactis refrigerare quidem, cæterum non esse frigidum, & conferre in quartana cum pruritu senili conjuncta. De naturæ providentia. Fibrarum rectitudinem in revulsione facienda non debere

bere observari; sed corporis rectitudinem, idemque latus. Revulsionem non necessario fieri ad partem maxime remotam.

In *secunda decade*. Nullas febres, & salubres etiam minus, fieri a putredine humorum, sed utique a fervore vel ustione. Bilem præcipuam febrium esse materiem, aque bile febres potissimum cieri. Materiem febrium in corde contineri, non in aliis visceribus, neque in corporis habitu, neque aliam sedem materiei febrium intermittentium esse & continuorum. Attractionem fieri a similitudine substantiae. Purgantia medicamenta humores a corporibus nostris adeo non adtrahere, ut potius fugent, & per antipathiam suum opus perficiant. Sic alexiteria venena expellere, non extrahere. Non posse venena ad certos dies dari.

Subjectæ sunt octoginta propositiones paradoxæ brevibus thesibus propositæ, etiam practicæ, quæ multa continent scholarum placitis adverfa.

Cum suis *paradoxis* ad seclas antiquitatis laceffivisset, eorum plusculi in eum insurrexerunt, quibus noster respondit, quæ responsiones in T. II. *operum latinorum* continentur. Practici argumenti est defensio primi paradoxi, medicamenta non effectu solo, sed ipsa sua natura calida esse &c. Acriter quidem scribit, ut ostendat liberum se hominem esse, & a GALENO audere dissentire; sed neque a facetiis abstinet. Dari utique vera exempla diurnæ astiæ.

BRUNONI SEIDELIO, humorum putrescentiam defendant, ita respondet, ut ratione potius quam experimentis utatur, & de vera putredine se agere moneat: adjecit SIMONIS SIMONII pro JOUBERTO scriptum *examen sententia BRUNONIS SEIDELII* Lipsiæ datum a. 1577. & subjungit suam provocationem a BRUNONIS SEIDELII sententia, & porro negat, humores vere in vivo homine putrefcere.

EJ. de peste liber unus. Acc. duo tractatus de Quartana febre & de paralyse Lion 1567. 8. *. Gallice vertente GUILIELMO des INNOCENS Paris 1576. RAST. *Secrets contre la peste avec Conseil contre la famine & regime de santé* Paris 1586. 8. Genev. 1581. 8. RAST. Laudat in præfatione STAPEDIUM, qui librum suum dicat, qui Lugdunum peste liberaverit. Cæterum ipse noster ad alienas utique observationes scribit, neque quidquam habet proprii. Monspelii unicam domum peste fuisse infectam. Ovium morbum habet, *la Clavelée* dictum. Luna silente pueros & fenes magis pericitari, luna plena homines robustos. Venerem sub auroram in coenato, & huic foli permittit. Bolum Armenam vehementer laudat; eo etiam remedio fanatum fuisse, quem aura venenata antimonii perculerat. Quartanam febrem aceto tribuit, certe in pueris humorem melancholicum generanti, & ipsi atræ bili simillimo. Minus malam esse quartanam, quæ ab adusto sanguine fiat, deteriorem, quæ ab atra bile. Corpus ab ea febre emendari, & rarissime quemquam a quartana bis impeti. Paralysin ab humiditate & molilitate nervorum oriri; eam paralysin luna nova invalescere; lunæ motu cerebrum & medullam spinalem intumescere, luna silente & decrescente ubiorem esse pituitam.

EJUSD. medicinae practicae libri III. Accedit *Isagoge therapeuticae methodi. De adfectibus pilorum & cutis, praesertim capitum: de adfectibus internis partium thoracis r. alter.* Lion 1567. 8. (a). Ita C. GESNER. *Praxis medica Therapeutica Isagoge & de adfectibus pilorum & cutis* Lugduni etiam prodierunt 1577. 8. TREW. (b). Sic medicinae practicae L. III. priores TREW. tum 1578. 16. LINDEN.

Ego quidem in operibus omnibus legi. Practica tota est Galenica multis cum formulis.

Isagoge ejusdem saporis, aliquanto fusior, remedia multa Arabica, etiam pretiosi lapides.

Pharmacopæa edente J. PAULO ZANGMEISTER prodiit Lion 1579. 8. L. Gallice Lion 1588. 8. Houss. Præmittitur critica recensio scriptorum de Pharmacopœa. Deinde ipsa medicamenta, cum præparatione cujusque & formula. Aliqua passim emendavit.

EJ. *oratio de praesidiis futuri excellentis medici* Genev. 1580. GESNER in Bibliotheca.

Porro in *collectione operum*, inque Tomo I., continentur *opuscula octo*, quorum antiquorem editionem non invenio.

EJ. *opuscula olim discipulis suis publice dictata que nunc J. POSTIUS excudere curavit* Lion 1571. 4.

Inter ea huc pertinent *adnotationes in GALENI l. de differentiis morborum dictatæ a. 1564.* ratiocinia nempe ad scholarum saporem.

EJUSD. *libellus de effentia & causa convulsionis, qua non sit in repletione, neque in evacuatione.*

EJ. *dictamen in adfectus cerebri.*

EJ. *pharmaceutica ars componendi medicamenta diversa a pharmacopœa, quam diximus, ut potissimum generalia encheiresum pharmaceuticarum hic tradantur.*

EJ. *de syrupo conficiendi modo & utendi ratione libellus.*

EJ. *Quæstiones medicae I. fasciculus.* Pertinet ad quæstiones, ut nunc vocantur, inaugurales, anni 1567. In febre syncopali medicamentum purgans administrari debere, incrassans idem, adstringens, parum calefaciens. In omni syncho frigidæ potum usui esse posse. Carbunculi & gangrenæ non esse eamdem curationem. Materiam hepatis non debere prius coqui quam evacuetur &c.

Alter fasciculus est L. HUCHERII.

In

(a) Dedicatio est anni 1577. Sed J. ANT. SARACENUS de hoc opere præfationem apologeticam jam a. 1572. edidit

(b) Præfationes sunt a. 1576. An error est in GESNERI numeris?

In T. II. reperitur liber de urinarum differentiis, causis, indiciis, justum opus. Quid possit ab urina sperari, tamquam signo. Colores ejus, eorum causæ. Consistentia, puritas aut turbulentia. Odor, quantitas, contenta. Intercurrent tamen subinde propriæ neque inutiles Cl. viri adnotaciones, ut hydropis uteri pro graviditate habiti, arenularum urinæ criticarum. Pleraque ex veteribus.

EJ. *libellus de iteranda sapientia phlebotomia*, datus a. 1569. In cacochymia melius purgari quam sanguinem detrahi.

De eadem re ALEXII GAUDINI objectio, & responsio JOUBERTI.

G. RONDELETII, quem noster plurimum amavit, *vita & scriptorum census*, morbusque funestus ex hæmorrhoidibus frustra incisis. In unum Christum moriens fiduciam posuit.

L. *de variola magna*. Sola theoria, absque curatione. Propaginem esse variolarum in India asperiorum. Spem esse olim mitiorem futuram.

EJ. *lib. de gymnasii veterum, eorum partibus, praefectis, exercitationibus variis*.

EJ. *de balneis Romanorum & Græcorum*: eorum structura, cameris variis. In Thesauri A. H. de SALENGRE Tomo I.

EJ. *opera latina omnia prodierunt* Lion 1582. f. 2. vol. *. Francof. 1599. fol. 1668. fol. BAS. post mortem auctoris, qui tamen dedicationem scripserat.

Sed præterea scripsit *discours populaires touchant la medecine & le regime de santé* P.I. & II. Bourd. 1579. 8. 1587. 8. absque loco Ho. Avignon. 1586. 12. Tr. Rouen 1601. 8. *. Antwerp. 1600. 8. Lion 1608. 8. Italice Flor. 1592. 8. Pars I. a. 1578. dicata est Reginæ MARGARITÆ VALESIÆ. In libro I. medicina contra vulgi præjudicium defenditur. Alter liber, liberiori quidem stylo scriptus, pertinet ad generationem. Tertius de graviditate; IV. de partu. V. de lactatione, quam a matre severè exigit.

Pars II. imperfecta, neque enim 40. destinatos & promissos libros impletivit, tota fere ad victus rationem pertinet. B. CABROLIUS editor a. 1579. se excusat, inconsulto JOUBERTO librum se edere, & JOUBERTUM ab invidis accusatum tuerit: Veniam edendi se accepisse a nepote viri CHRISTOPHORO de NEUFCHATEL. Diætetica multa. In caloris abusum. De malis morborum theoriis. De vini abusu liberique in febribus victus: de calore lecti aestivi, & necessaria ejus lecti mutatione, de fenestris aperiendis; de frigidiusculi potus in febribus utilitate. Contra vulgare præjudicium, primam venæ sectionem ægrotum certo servare. Caniculam purgationem alvinam non excludere. Fungos & boletos non nocere. In caluminias medicis in�actas. Porro vocum explications.

ISAACUS JOUBERT LAURENTII f. aliqua *paradoxa* gallice edidit.

In *tr. du Ris*, quem in anatomicis citavimus Lion 1560. 8. 1579. 8. * & alias excuso, aliqua pauca huc faciunt, de risu vitioso, de risu Sardonio a vulnerato

nerato diaphragmate excitato; de utilitate medica risus, de ejus nimii noxa, malisque & mortibus inde sequentibus.

Subiecta est *versio epistole HIPPOCRATIS ad DAMAGETUM.*

In Chirurgicis (a) dixi *commentarium in GUIDONEM de CAULIACO.*

§. CCCXIV. LEVINUS LEMNIUS.

Zirikzeæ in insula Schouwen medicinam fecit. Ej. I. *de habitu & constitutione corporis, quam Græci οὐρανού, triviales complexionem vocant,* Libri II. prodierunt Antwerp 1561. 8. *. Francof. 1596. 12. TREW. 1604. 12. Erford. 1582. 8. L. 1617. 12. Jen. 1587. 8. TR. Italice Venet. 1569. 12. Temperamenta, etiam composita, eorumque virtus, & præsidia, quibus possunt emendari. Virtus cuique ætati, morbo etiam statui cuique conveniens. Morbi variæ, qui temperamenta sequuntur.

Ej. *de miraculis occultis naturæ* L. IV. Iterum *de vita cum animi & corporis incolumentate recte instituenda* l. I. Antwerp. 1561. 8. TR. 1564. 8. LIND. Colon. 1567. 8. WILLER. 1572. 4. B. Tig. 1574. 8. TR. 1581. 8. *. 1588. 8. TREW. Gandavi 1571. 8. L. 1593. 12. TR. 1604. 12. L. 1611. 12. LIND. Francof. 1591. 16. HAENEL. 1605. 8. sed ea editio videtur Germanica esse, tum Leid. 1666. 12. L. Germanice vertente JACOBO HORST Lips. 1562. 4. TREW. 1605. 8. Gallice Parisi. 1674. 8.

Multiplex farrago ratiociniorum, hypothesis, historiarum. Practici generis fatis multa. De pica, de lumbricis intestinalibus. Morbos ab humoribus inferri, non a dæmoniis. Multos melancholicos, etiam qui alienis linguis loquuntur, male pro dæmoniacis haberi. Epilepsia. Lethargicos syncopticos non continuo sepeliendos. Noctambuli. Luem venereum nuper mitiorem esse redditam. Diætetica varia. Proceritas, quæ per morbos subnascitur. Anni climacterici & dies critici. Vermis lingualis canum & hydrophobia, adque eam utilis demersio in oceanum, ad vulnus ipsum vero pulvis præcipitatus (ex hydrargo). Ægros obesos æstu accidente periclitari, tabidos refluxus tempore extingui. Dextrum oculum sinistro fere obtusorem esse.

Altero libello sobrietatem commendat, tum moderationem, & virtutis studium.

Utcunque hunc faciunt libri tres mihi non vidi, sed LINDENIO dicti. Primus *de astrologia* Jen. 1587. 8. L. Secundus *de præfixo statutoque vitæ termino* recusus Leidae 1638. 12. Tertius *de honesto animi & corporis unctione, & que exercitatio homini libero conveniat potissimum, simul de virtus temperantia & rusticæ vitæ dignitate* Antwerp. 1554. 8. Ita LINDENIUS.

(a) l. p. 235.

§. CCCXV.

§. CCCXV. VARI.

ANTIDOTARIUM, s. de exacta componendorum miscendorumque medicamentorum ratione L. III. ex Italico sermone (a CAROLO CLUSIO) latine factum Antwerp. 1561. 8.

MICHAELIS GAVALDA, Dertofani, *Quæstio medica de pleuritidis phlebotomia cum nova epitome*. Colloquium duodecim virorum medicinæ vacantium de dolore renum & coli passione. Utrum phlegmone incipiente in altero crure sit sanguismittendus ex reliquo crure vel ex brachio. Aliud colloquium medicum, STEPHANI præceptoris & RICARDI discipuli, de febre hectica. Dubium inter duos socios de sanguinis missione in angina. Schema s. figura typorum compositorum, ubi corrigitur GALENI textus in libro de typis. *Epistola medica ejusdem auctoris*. Valentiae 1561. 8. SEGUIER.

J. BAPT. PEREGRINI de causa continente deque morbo fiente disceptatio Bonon. 1561. 4. FALC. TR.

EJ. de ratione cognoscendi signa & causas morborum Bonon. 1563. 4.

EJ. aduersus philosophie & medicinæ calumniatores apologia, Accedit FERDINANDI Abduenis oratio contra jurisprudentia vituperatores, quæ manifeſto declarat, leges plurimum medicina philosophie & artibus anteponendas esse Bonon. 1582. BOEHMER.

FRDINANDI CASSANI quæſtiones due. 1. quod sanguis & pituita natura in venis ſint; 2. quod ſedimenta ſanorum & agrorum ejusdem ſint naturæ Neapol. 1561. 8. L.

EJ. quæſtio medica, quod tertiana exquifta non ſit morbus acutus aduersus recentiores, cum brevi apologia Neapoli 1564. 8. TR.

EJ. de mannae viribus & eſſentia Neapoli 1567. 8. TR.

LOUIS COLLADO, prof. Valentini, *Isagoge ad faciendam medicinam ex HIPP. & GALENI monumentis*. Valentiae 1561. 8., quæ eſt ſecunda editio. C. de V.

EJ. epitome medica in GALENUM de sanguinis missione, practica, & commen-
taria in GALENI libros methodi medendi V. VII. XII. Comm. in libros de metodo
medendi a IV. uſque ad XI. Pharmacorum omnium quæ in uſu ſunt apud noſtrós
pharmacopœos enumeratio Valentiae 1561. 8. C. de V.

EJ. de indicationibus l. I. Valent. 1572. 8. LIND.

CÆSAR ODONUS Bononiensis. EJ. ſunt *Diſputationes* 1. an rhabarbarum in propria
ſubſtantia aluum ſolvat magis quam in iuſtione. 2. an in quovis humore evacuando ſit
exſpectanda concoctio Bonon. 1561. 4. *

EJ. de urinarum differentiis, cauſis & indiciis methodus 1658. 12.

TADDÆI CHAGGAI AB HAGIT metoposcopya 1561. WOLF.

ROBERTI VALLENSIS de veritate & antiquitate artis theorica Parif. 1561. 12. FALC.

ANDREÆ TIRQUELLII commentarii de nobilitate Basil. 1561. fol. B. B.
Tom. II. S Multa

Multa ad laudem artis medicæ & ad medicorum dignitatem. Ej. una prodiit *elenchus alphabeticus medicorum veterum*, cum *Bibliotheca græca FABRICII* recusus, passim certe vitiosus, locis veterum male citatis plenus, librisque nunquam editis.

BARTHOLOMEUS REUSNER *de febribus* I. I. Breslau 1561. 8. L.

Norma s. regula equorum Bonon. 1561. 4. ad morbos.

CL. ZORINI *remede & maniere de vivre contre les fievres pestilentielles* Paris 1561. 8. FALC.

J. STUBING *de pestilentia* I. III. *de venenis* I. I. Wien. 1561. 8. LIND.

Enchiridion, vulgo vocant dispensatorium, compositorum ab antiquis & junioribus archiatris medicamentorum Lion 1561. 16. L.

THOMÆ HOLLYBUSH excellent physik book for alle the griefs and diseases of body out of the almaine speech London 1561. fol. AMES. Auctorem germanum ignoro, unde sumiserit T. H.

Lego etiam Ej. *the homish apotrary* Cöllen 1561. pariter ex germanico versum.

ISABELLA CORTESE *secreti medicinali artificiosi ed alchimici* Venet. 1561. 8. BUR. 1565. 8. d'ETR. Germanice Hamb. 1592. 8. 1596. 8. TR.

MICHAEL DUSSEAU *Enchiridion ou manuel des myropoles traduit & commenté* Lion 1561. 4. 1613. 8. UFF. Genev. 1656. 12. FALC. Annon CORDI.

AGOSTINO COLUMBA *natura de cavalli e le medicine appartenenti a loro* Venet. 1561. 8. cum F. GRISONI, & 1622. 8. CARLS.

S. E. S. X. *recueil de plusieurs secrets utiles tant pour l'ornement que pour la santé du corps humain, tirés des Grecs & Latins.* Tr. des distillations d'eaux imperiales, d'ange, de nasse Paris 1561. 8. VERDIER.

ANDREÆ MAXIMI *comm. in MESVEN* Venet. 1561. fol. 1575. fol. LIND.

J. SPITHOVII *oratio in funere JACOBI BORDING* Witteb. 1562. 8.

CCCXVI. D. LEONUS. A. SCHNEEBERGER. WITTICH.

DOMINICUS LEONUS, Luccensis, Professor Bononienis. Ejus *methodus curandi febres tunoresque præter naturam ex Græcorum placitis desunta* Bonon. 1562. 8. TR. &c.

Ej. *de morbo gallico caput*, ex hoc opere excerptum, exstat in collectione LUISINI. Monet ASFRUCIUS, LEONUM fere sua ex MANARDO sumisse, & perinde originem mali leproso equiti tribuere: perinde argentum vivum damnare, & fiduciam omnem in ligno guaiaco ponere.

Ejus *ars medendi humanis particularibus morbis a vertice usque ad pedes* Bonon. 1583. fol. *. Francof. 1597. 8. TR. 1627. 8. ID. Anatomen partium affectarum cum morbis conjungit, Arabes potissimum sequitur, formulasque veterum repeatit, neque boni vel proprii quidquam reperi, cum spissum volumen legerem. Catulos aut columbos per medium discindere, & temporibus in phrenitide impnere, auxilium esse veteribus non memoratum, non tamen inutile.

ANTONIUS

ANTONIUS SCHNEEBERGER, quem solent SNEEBERGER vocare, Tigurinus, qui CRACOVIAE medicinam aliquamdiu fecit, *de multiplici salis usū Cracov. 1562. 8. Tr.*

EJUSD. medicamentorum simplicium s. euporiston pestilentia veneno adversantium catalogus Tigur. 1562. 8. *. Franeker 1605. 8. FALC. Leoward. 1616. 8. recusum a H. a BRA. Alphabeticus catalogus ad morem veterum. Antimonii drachma una (denario) ex cerevisia sumta, multos peste infectos Cracoviae liberatos fuisse. Sed medicamentum esse vehementissimum. Oleum vitrioli ad dimidium scrupulum hoc facit. Pulvis bombardarius. Compilatio cæterum undiquaque stipata.

EJ. de bona militum valetudine conservanda secundum sex rerum non naturalium ordinem conscriptus l. Cracov. 1564. 8.

EJ. gemma amethystus s. Carbunculus Æthiops, Cracov. 1565. 8. recusus cum sequente libello.

EJ. catalogus medicamentorum s. adversus omnis generis articulorum dolores enumeratio Francof. 1587. 8. *. Plures sunt libelli. Catalogus medicamentorum simplicium ex tribus regnis petitorum, quorum adversus arthritidem usus est. 2. Libellus de multiplici salis usu hic recusus. 3. Gemma amethystus, s. de ebrietate, de potibus inebriantibus. 4. Duæ narrationes nuptiales de veneris usu & abusu, de medicamentis venerem carentibus. J. FERNELII consilium pro epileptico.

Catalogum primo loco dictum recusum dedit HENRICUS a BRA. Frf. 1605. 8.

JOHANNES WITTICH Arnstadiensis.

EJ. Reisekäfflein für allerhand zukünftige Krankheiten. Bericht von den extractionibus und von der theriaca Andromachi, und mithridatii Democratis rechten Gebrauch in allerhand Krankheiten 1560. 8. HUTH. Lego 1590 ex catalogo librorum.

EJ. Abcontrafaytung eines selzamen grossen Handes... hae voces mihi deficiunt so sie vier ganzer Jahre lang getragen Erfurt 1561. 4° catal. operum.

EJ. præservatif & curatif Regiment wie man sich in der Seuch der Pestilenz hätten soll Eisleben 1564. forma longa.

EJ. propositiones contra impostores artis medicae Eisleben 1565. f. patente.

EJ. neuer Rathschlag von der Hauptkrankheit Eisleben 1579.

EJ. kurzer Begrif de peste Eisleben 1578. f. patente.

EJ. von der Herzbraüne so ein giftig u. befleidend Fieber ist Erfurt. 1581.

EJ. præservatio sanitatis. Bericht von den sechs unvermeidlichen Dingen zur Gesundheit, wie man sich in denselben beydes zu Hause als auch auf dem Lande verhalten soll, auf die teutsche übliche Kunst gerichtet, mit alten rhythmis und guten Arzneyen geziert. Vermehrt mit einer Zugabe vom Meth Weinmeth Trank, Hippocras und Nectar, Honig und Volsaufen, item das reise Käfflein auch von der schreklichen Hauptkrankheit und epidemischen catarrhalischen Fieber 1570. 8. HUTH. Schmalkalden 1595. 8. RICHTER.

EJ. von dem Gebrauch besoardischer Steinen so wider alle Giftkrankheiten dienen: von dem fürnemsten edeln Steinen, harzigen Dingen, dem neuen armenische Balsam, fremden Wunderkräutern, Holz und Wurzeln, der neuen schleischen terra sigillata. Leipz. 1589. 4. 1592. 4. *. De bezoar varii generis: de lapide tiberonis ex G. ab ORTO: de lapidibus pretiosis & minus pretiosis. Resinæ medicæ variæ. Nicotiana. Mechoacanna. Rheum, terra sigillata, unicornu fossile. Magnæ omnium laudes.

EJ. von dem ligno guaiaco, Wunderbaum, china, sarsaparilla, sassafras, l. neophritico Leipz. 1589. 4. 1592. 4. *. Origo luis venereæ, de more, ex insula S. Dominici repetita. Guaiacum ejus morbi veram esse antidotum; de ejus adhibendi modo. De ligno hinurahi THEVETI, sic porro compilatio.

EJ. treflicher Unterricht für schwangere und gebärende Weiber Leipz. 1591. 4.

EJ. kurzer Bericht vom Häntobenden vergisten epidemicalischen Fieber Leipz. 1592.

EJ. von eigenen Zufällen epidemicalischer u. catarrhalischer Fieber so 1580. angefangen Leipz. 1592. 4.

EJ. consilium apoplecticum de subita morte (Germanice) Leipz. 1593. 8. HUTH.

EJ. von der Unfruchtbarkeit der Weibern Leipz. 1594. 4. BOEHMER.

EJ. Halilogia von Kraft und Wirkung des Salzes Leipz. 1594.

EJ. ein vielfältiger Bericht von der giftigen Rohtrubr Mühlhausen 1596.

EJ. methodus tam simplicium quam compositorum medicamentorum, quæ apud recentiores sunt in usu. Acc. parænesis de præcipuis digestivis, solutivis, correctionibus medicamentorum simplicium minorativis & alterantibus, cum certa mensura & dosi incerti auditoris Lips. 1596. 8. Sic lego.

EJ. Vademeum ein künstlich Arzneybuch, das erste Stuck von Krankheiten der Mannspersone 1616. 4. UFF. das ander der Weiber Leipz. 1597. 12.

EJ. consilia, observationes atque epistolæ medicae nobilissimorum Germaniae medicorum. Acc. methodus componendi theriacam & ambram facilitiam JOHANNIS PONTANI Lips. 1604. 4 *. Plurima consilia JOHANNIS & GEORGII SCHROETERI, alia GUINTHERI, ERASTI, NÆVII, GEORGII OETHEI, MATTHIÆ RATZENBERGER, SIMONIS WILDEN, J. PONTANI, ISAACI SCHALLER, MAURITII THAURER, ORTOLFI MAROLDI, ANDREÆ GALINGER, non multa denique ipsius WITTICHII. Helleboro tamen albo ausus est uti. Amabat uti novis medicamentis, mechoacanna, ligno sassafras.

EJ. von dem mineralischen Brunnen zu Kissingen. Annum ignoro.

EJ.

EJ. *processus, curationes & consilia in curandis particularibus morbis HELIDÆI
a PADOANIS (præceptoris sui) Lipſ. 1607. 4. LIND.*

§. CCCXVII. VARI. AD A. 1562.

J. ANDREÆ NOLÆ, *quod sedimentum sanorum agrorumque corporum non fit
eiusdem ſpeciei, aduersus FERD. CASSANUM & alios; quod sedimentum in agris non
fit ſemper pars humoris putridi, nec in eo omnes humores contineantur. Quod in fe-
ribus intermittentibus humor intra vasa non putrefat. Quod temere Arabes, præfer-
tim AVICENNAM, de conjuncta cauſa redarguant: Quod de continentे ſ. contentura
cauſa cum GALENO prave ſentiant Venet. 1562. 4. TREW.*

GABRIELIS AYALA popularia epigramata medeca. *Pro vera medicina. Ant-
werp. 1562. 4. UFF. Acc. de lue pestilenti l. & elogiorum L. I.*

ALFONSI MIRANDA, Archiatri R. SEBASTIANI, *el dialogo de la perfeccion y
partes del bueno medico Lisboa. 1562. 4. C. de V.*

HECTOR GABALDO in GALENI l. de feribus commentarius complectens, que
ad febrium cognitionem ſpectant, fere omnia Lion 1562. 16. L.

PETRUS ARIAS de BENAVIDES *secretos de chirurgia e ſpecialmente de las en-
fermidades del morbo gallico y tampones mirrarchia y la manera come ſe curan los
Indios las llagas con otros secretos &c. Pincie 1562. C. de V. Sed ASTRUC.
habet annum 1567, qui tamen libram non vidit. Auctor inter Indos Americæ
occidentalis vixerat.*

GUiliELMI MARCELLI medicus deoſ ſimilis Parif. 1562. 8. FALC.

CLAUDIO CORTE di pavia il cavallerizzo nel quel ſe tratta della natura di ca-
valli &c. Venet. 1562. 4. BOISS. huc puto facere.

J. LONÆI BOSCHII prof. Ingolstadiensis, *Vorschlag von der Pestilenz Ingolftatt.
1562. 4. TREW. Latine de peste, nec non quo paſto ab ea præſervari quis poſſit
atque liberari Ingolftatt. 1562. 4. *. Parvus & inutilis libellus.*

EJ. Bericht von der Podagra und Gliedsucht Ingolftatt. 1562. 8. TR.

EJ. de optimo medico ex medicinæ auctoribus, exſtat inter orationes Ingolſta-
dienses.

BALTHASAR CONRADINI Unterricht wie man ſich in der Pestilenz halten ſoll
Inſprugg. 1562. 4. TR. Augſpurg 1564. 4. ID.

EJ. febris miscellanea Hungarica θηριωδης Augſpurg. 1574. 8. TREW. Post
JORDANUM primum febrem Hungaricum deſcripſiſe lego.

J. HEBENSTREIT Regiment pestilenzischer Fieber, ſo jezt in Düringen u andern
Oertern die Menschen überfällt, wie jedermann ſich dafür bewahren mag ſamt Erzäh-
lung der Arzneyen dazu dienlich Erfurt. 1562. 8. TREW.

- EJ. *Arzneyschätz in der Pestilenz* Erfurt. 4. An diversum opus.
 EJ. *wie man sich in der Aderläß hätten solle cum aliis ejus arg. excus.* 1599. 8. *.
Regiment wie man sich in Zeit regierender Pestilenz halten soll Nürnberg 1562.
 4. GUNZ.

Von Regiment zur Zeit der Pestilenz durch die Medicos zu Nürnberg gestellt
Nürnb. 1562. 4. Tr. an idem

Einfältige Hausarzney wider die Krankheit der Pestilenz Nürnb. 1562. 4. Tr.
Nürnberger Pestordnung 1562. 4.

EUSEBII MENII *oratio de vita JACOBII MILICHI* Witteberg. 1562. 8.

De dosibus s. de justa quantitate & proportione medicamentorum opuscula illustri-
um medicorum Venet. 1574. 8. *. Lego jam a 1562. 8. prodisse. Libellos hic
 conjunctim excusos seorsim diximus, M. CURTII, B. VICTORII, B. MONTAGNANÆ,
 GENTILIS FULGINEI, P. de GARBO, ALCHINDI, G. RONDELETHI & PETRI
 GORRHÆI.

BATT. *de RUBETI osservazioni de astrologia ed altere appartenenze circa della*
medicina e mutatione di tempi Firenz. 1562. 4. TR.

J. CARVINUS, Montalbaneus, JACOBI SYLVII discipulus, scripsit *de sanguine*
dialogos VII. recens editos Lion 1562. 8. *. Hanov. 1605. 12. Huc pertinent
 dialogus tertius, quartus & sextus de missione sanguinis, quem ex directo lateris
 adfecti emittit, etiam in infantibus. In dialogo quinto Astrologiae in arte medica
 utilitatem defendit. In dialogo VII. de pingui, (quod pro adipite habet) dicit.
 in sanguine viso.

PAULI SCALICH, hungari, inconstantis hominis, *ad gymnasium Regiomontanum*
in vaporem scholia Regiom. 1562. 8. TR. si huc faciunt.

EJ. *encomium medicinae* Basil. 1559. 4. WESZPREMI.

FR. SANSOVINI *della materia medicinali libri IV.* Venet. 1562. 4. TR.

§. CCCXVIII. HIERONYMUS CAPIVACCIUS.

(CAPO DI VACCA).

Professor Patavinus, ARGENTERII adsecla, quo auctore plurimum usus est.
 Minus felix fuit in medicamentorum selectu, si CONRINGIO credas.

EJ. *opusculum de doctrinarum differentiis, s. de methodis,* a PETRO ANGELO
 AGATHO editum est Patav. 1562. 16. LIND., recusum Francof. 1594. 12. Logici
 potius argumenti.

EJ. *de lue venerea acroases,* quas PHILIPPUS SCHOPFIUS edidit Spir. 1590.
 8. Francfurt. 1594. 8. opera ANNÆI TEUCRII PRIVATI. In hoc morbo cu-
 rando

rando eminuit, & ad magnas divitias pervenit. Decocto Guaiaci utitur: si tamen morbus nimis pertinax fuerit argento vivo, & suffumigium inunctioni præfert. Antimonium luem non superare.

EJ. *methodus practicae medicinae omnium corporis humani adfectuum causas signa & curationes exhibens* Venet. 1591. f. 1594. f. 1597. f. TR. 1598. f. 1601. f. TR. cum aliis operibus Francofurti studio J. HARTMANNI BAYER 1594. 4. TR. Lion 1597. 8.

EJ. *nova methodus medendi lectionibus publicis explicata* Francof. 1593. 8. LIND.

Eadem forte, quæ *methodus, s. ars curativa* cum præfatione TFUCRII ANNÆI PRIVATI Francof. 1594. 8.

EJ. *de urinis tractatus*, editus a L. SCHOLZIO Servest. 1595. 8. LIND.

EJ. *consilia medica aliqua inter L. SCHOLZII consilia* Francof. 1598. fol. &c. & in collectione LAUTERBACHII Francof. 1605. 4.

EJ. *epistola aliquæ pariter cum L. SCHOLZII collectione excusæ*.

EJ. *tr. de pulsibus. Expositio in L. I aphorismorum HIPPOCRATIS. De arte collegiandi & de modo interrogandi ægros* Venet. 1601. fol. TREW. Libellus de pulsibus etiam cum arte sphygmica J. STRUTHII Basileæ 1602. 8. *. prodiit, & compendium est Galenicæ doctrinæ.

EJ. *de compositione medicamentorum institutio brevis* seorsim prodiit cum Pandectis J. G. SCHENKII Francof. 1607. 12. LIND.

EJ. *medendi methodus universalis tabulis comprehensa* Francof. 1616. fol.

EJ. *opera omnia* Venet. 1597. fol. TREW. v. supra, 1601. fol. WACHENDORF Francof. 1603. fol. LIND. 1606. fol. Cat. 1617. fol. TEICHM. Collectio ista continet priora opera, & præterea *de rebus præter naturam*, quæ in prioribus non reperio.

§. CCCXIX.

GABRIEL FALLOPIUS.

Vulgo sic dictus, pagus enim a quo nomen habet Faloppia dicitur, & Faloppia gens Mutinensis, cuius TASSONUS in *culeo capto* meminit. Noster Mutinensis, professor Patavinus, magnus incisor fuit. Practici argumenti nihil edidit; cum vero a. 1563. præmatura morte ex pleuride obiisset, paulatim discipuli prælectiones ejus ediderunt.

Primi prodierunt duo libelli, alter *de ulceribus*, alter *de tumoribus præter naturam* Venet. 1563. 4. *. Chirurgici quidem potissimum argumenti sunt, ut tamen ad medicinam potius faciant capita de morbis externis, pruritu, psora, scabie, lepra. Porro de curatione tumorum medica, de inflammatione, erysipelas,

pelate, oedemate, bubone pestilente. Non nimis comtum opusculum, neque laudes curationem improbabilem morfus animalium venenatorum. Præferas experimentum propinato opio factum.

Libellum de *ulceribus* recudi fecit BRUNO SEIDEL Erford. 1577. 4. *. ad alium codicem, & alterius anni prælectionem, ut nonnulla hic desint, quæ habet prior editio, multa adsint, quibus ea caret. Prælectiones hæ sunt anni 1557, pars operis maxima medicamentaria est.

Lectiones de *thermalibus aquis de metallis & fossilibus* edidit ANDREAS MARI-LINUS Venet. 1564. 4. quas alias dicam.

Ej. *demorbo gallico* tr. Patav. 1564. 4. Venet. 1565. 8. 1566. 4. *. 1574. 8. *, cum PETRI AGATHI ANGELI scholiis & adnotacionibus, recus. in LUISINI collectione. De morbo gallico prælectiones sunt FALLOPII, periti & multa experti viri, ut tamen non laudes improbabile arcanum, quo spondet, data fide, periculum infectionis, etiam a concubitu cum gallica femina, se aversurum. Origines morbi a Columbo repetit, mitiorem suo ævo esse, & facilius superari addit. Dari & alios morbos endemios, Pisis lienis tumorem, in portu Libonis icterum. Hepar a venerea lue nihil pati. Novum morbum esse, & totius substantiæ; spiritus primos infici, etiam nihil passis partibus genitalibus: hinc inter multos viros ab eadem femina sœpe unicum infici; magis tamen infici, quibus glans penis cooperta sit, nunquam quibus detecta, nunquam adeo fudæos. Amorem periculum infectionis augere. Pilorum profluviū ab annis triginta cepisse, & ab annis 25 gonorrhœam gallicam. Venetiis malum mitius esse. Florentiæ & Bononiæ continuo caput adoriri & palatum erodere. Lignum sanctum describit & a Guaiaco separat, legitimam curationem esse vult, quæ per ejus ligni decoctum obtinetur, sancti qui-dem potissimum, id si præsto non sit, Guaiaci: limaturam optimam esse, aquæ addi duodecuplum, calidam melius: coctione partem dimidiā consumi debere, etiam duas tertias. Tres ex eodem ligno facit decoctiones, ut secunda pro potu in prandio sit, tertia lotioni serviat. In thalamo clauso, neque nimis arcto, bis de die decoctam sumi debere, ad duodecim uncias, per dies 30, 40, demum 60, in morbo inveterato; calide vero bibi debere, ut sudorem cieat. De Chinæ radice, qua CAROLUS V. adversus gallicum morbum, atrophiam & arthritidem, feliciter usus sit, ipse FALLOPIUS ad lippitudinem & ad hydropem utatur. Uncias radicis quatuor in diem decoqui debere, & per 36. dies continuari, sudorem potenter movere. Se nihil ea radice adversus gallicam luem effecisse. Sarsaparilla se tophos osseos dissipasse. Ad hydrargyrum non descendendum, nisi frustra Guaiaci vis sit explorata; suffumigia gracilibus ægris funesta esse, certo tamen morbum tollere, & venreas ophthalmias. Inunctionem ad scabiem, ad fine malum, valere. Noster non probat. quod periculosa sit medela, & in ossibus hydrargyrus reses maneat, neque accedere se ad tentandum, nisi omnibus frustra factis. Idem metallum crudum devoratum adversus vermes professe, neque quidquam habere noxii. Desinendum, quando symptomata majora superveniunt.

superveniunt. Suffocationem incisa vena se avertere. Salivæ in dies a 7. ib. ad 10. fluere debere, & continuis per 20. dies. Mercurium præcipitatum, asperum medicamentum, rusticis relinqu. Symptomata excrecentia vulvæ a venere, caries penis gallica; eam stylo Ægyptio unguento armato tangit. Ab ea phimosis, ut per fistulam mingere necesse sit. Bubo: melius caustico aperitur, quam ferro. Caries palati. Nobile opus uberioris excerpti.

Anno 1566. prodiit Venetiis 4. *. collectio *opusculorum* cura iterum P. ANGELI AGATHI. In ea collectione libellus erat *de lue gallica*, deinde alius *l. de bubone pestilenti*. Pestilentiam noster viderat anni 1540. in ea picam vidit bubone laborantem. Tertio anno, cum myropolium hactenus ob mortem heri clausum nunc aperiretur, extinti omnes, qui aperuerant. Signa mali. Esse ubi febris exigua videatur. Nauseam se extimescere & lividum in lotio circulum, & vellicationem narum. In peste se vidisse vesicas per universum corpus efflorescentes, citrino plenas humore. Venæ sectio nunquam non funesta fuit, quam tamen FRIZIMELICA imperabat. CARPENSIS ægrotos feliciter purgabat; se etiam in pestilentia anni 1555. utiliter rheum dedisse & syrupum solutivum, mannam, tamarindos. Nolles laudes legere antidoti de scorpionibus, quam cum purgantibus medicamentis noster conjungit, nolles laudatas bolos, galegam, vincetoxicum, & theriacam 90. diebus sub fimo equino sepultam; aut amuletum arsenicale. Die 30. & 40. se novos bubones erumpere vidisse.

EJ. *de decoratione l. sive de pinguedine reddenda macilentis*. Id fieri adgettetur picatione ad veterum sensum, etiam in singulis artubus, & addit se feliciter experimentum fecisse.

P. ANGELI AGATHI *arcanorum liber*. Collectitus; medicamenta pleraque sunt FALLOPII.

Idem fuerit *secreti diversi e miracolosi del G. FALLOPIA Venet. 1563. 8. TR. BUCHN. 1578. 8. 1582. 8. Germanice Kunßbuch vertente HIER. MARTIO August. 1571. 8. TREW. 1573. 8. & wunderbarer Secreten III. Bücher Frankfurt 1616. 8. Hamburg 1651. 8. TREW. Francf. 1690. 8. TR. Neu eröffnete Geheimnisse der Natur cum appendice de febribus malignis & calculo Francf. 1715. 4. TR.*

EJ. *menschlichen Lebens gewisse u. sehr nützliche Secreten* Francf. 1641. 12. HANSEN. Idem l.

EJ. *de medicamentis simplicibus purgantibus . . . , eorum specierum diversitates, fatalities, modus propinandi, exhibendi, corrigendi*. Edidit ANDREAS MARCOLINUS, magni viri discipulus Venet. 1566. 4. *. Major pars operis est ad scholæ modum, & versatur in humorum adtractione, & ejus adtractionis causis: num sint a similitudine cum adtractis humoribus. Rogat per omnes deos discipulos bonus auctor, ne velint alium humorum expurgare, praeter eum, qui in vitio est. Præparatio humorum crassorum & tenuium, & crudorum. Vomitus ab alvi motu discriben. Tempora purgationum; medicamenta, quæ quemque humorum

rem peculiaiter expurgant, doses. Solebat noster & ante purgationem clysteres exhibere & post eam, altera die. Singula medicamenta purgantia. Limaturam chalybis, quæ decem diebus cum vino steterit, alvum ducere. Rheum barbareum urinam urgere. Cassiae partem ligneam vehementius purgare, quam pulpam. Optimum roſarum syrupum cum rore fieri. Scammonii dosis esse incertam, esse cui uncia alvum non moveat. Elaterio in hydrope utitur, & in expurgandis aquis mineralibus residibus. Sennam Florentiæ passim feri, seque Italica multum uti, quæ recentior sit. Euphorbium ad drachmam unam dari posse. Ellebori albi violentiam accusat.

EJ. *de compositione medicamentorum & de cauteriis* Venet. 1570. 4.

EJUSD. *opera omnia* Venet. 1584. fol. & auctius 1606. fol. 3. vol. *. Francof. 1600. fol. & 1606. fol. LIND. In editione Veneta anni 1606, præter ea opera, quæ indicavi, exstat I. *de medicamentis simplicibus*, quo generales quedam contemplationes continentur.

Tum *commentarii in L. DIOSCORIDIS* ad rem fere herbariam pertinent.

L. *de modo colligendi* per brevis.

Elogium est in TOMASINIANIS.

§. CCCXX. V A R I I.

JOHANNIS MARINELLI Veneti, *le medicine apartenente alle infirmita delle donne* Venet. 1563. 8. TREW. 1574. 8. GESNER. ASTR. Reperio etiam 1543. 4. Gallice aucta a J. LIEBAULT Paris. 1582. 8. *. 1609. 8. RAST. Germanice vertente HIERONYMO MARTIO Aug. Vind. 1587. 8. Sola cum coram sit editio LIEBALTII, eaque ab interprete aucta sit & mutata, & longe a simplici versione diversa, nolo de libro non viso judicare.

EJ. *de peste ac de pestilentiali contagio* l. Venet. 1577. 4. TREW.

EJ. *commentarii in HIPPOCRATIS COI opera* Venet. 1575. fol. 1619. fol. LIND. Vicetiae 1610. fol.

De febribus ex HIPPOCRATE in collectione Veneta de febribus.

EJ. *scholia in J. ARCULANI practicam* Venet. 1560. fol. L.

ANDREÆ CAMUTII prof. Pisani, *diss.*, quibus HIERONYMI CARDANI conclusiones infirmantur Papie 1563. 4. Non vidi.

EJ. *excussio brevis precipui morbi, nempe cordis palpitationis* MAXIMILIANI II. *simulac aliorum aliquot virorum illustrium præter naturam affectuum* Florent. 1578. 8. *. De Cæfaris morbo concertatio adversus J. CRATONEM. Laboraverat jam a. 1571. viribus hactenus usus integroribus: fulvum noster vinum imperabat, CRATO oligophorum. Ab a. 1575. & 1576. catarrhus longus supervenit, huic cordis

cordis palpitatio. Aloen noster suadebat, rejiciebat venæ sectionem, tum cerevisiam amaram. Ventum est ad virginem Ulmensem, & vita CÆSARIS succo paverino tuenda data. Porro consultationes aliquæ ad JULIUM ALEXANDRINUM, potissimum de cauteriorum in podagra usu. In febre acutissima sanguinis uncias 25. & ultra mitti voluit.

BALTHASARIS MAYROLA *compendiosa methodus in morbis acutis curandis*
Papiæ 1563. 8. LIND.

BENEVENUTI BORDONI *disputatio continens theorematum logica, mathematica,*
naturalia & medica Patav. 1563. 4. LIND.

ONUPHRIUS BRUGUER Barcinonensis medicus. *Ejus est novæ & manifestæ*
destillationis quæ civitati Barcinonensi ac finitimis circiter hyemale solstitium anno a
Christo nato 1562. &c. accidit brevis enarratio Barcinone 1563. 8. C. de V.

BERNARDUS TOMITANUS, Patavinus, medicus & philosophus, qui dialepticam docuerat, scripsit circa a. 1563. libros duos de morbo gallico, qui exstant in collectione LUISINI. Novum morbum esse, & ex impura venere concipi. Certam salutem esse a ligno guaiaco, majori cum periculo hydrargyrum adhiberi.

JEAN MASSE *l'art vétérinaire ou grande maréchallerie* Paris 1563. d'ETR.

PIERRE ANDRE' *traité de la peste & de la cure d'icelle* Potiers 1563. 12.
FALC.

NICOLAS HAULTPAS *aphorismi HIPPOCRATIS latine versi cum luculentissimis*
commentariis Duaci 1563. 4. L.

J. MANLII *libellus medicorum variorum experimentorum* Basil. 1563. 12. FALC.

SIGISMUND KOELREUTER *de arthritide* Weissenfels 1563. 8. 1574. 8. LIND.

EJ. *vom Harn oder Wasser besehen* Nürnberg 1574. 8.

HELWETTERI *librum de peste* a. 1563. excusum SIG. YLLINUS refutat. Theriacam improbabat.

J. CORNELIUS *de contagione* Worms 1563. 8.

SAMUEL SIDEROCRATIS f. EISENMENGER Bretensis. EJ. *Oratio de methodo*
ιατρομαθησατικων συνταξεων Argent. 1563. 8 ADAMI.

JACOBI JOCKISSI *de dignitate medicinae* Francof. 1563. 4. RIV.

J. QUENTENI *tabulae continentia ea, que in curatione morborum methodica considerantur a medicis* Erford 1563. fol. min. TREW. 1579. L.

EJ. *wie man sich für der schädlichen jetzregierenden Pestilenz bewahren soll* kurzer Bericht u. Arzney Erfurt 1578. 4. TR.

Apothek rtax der Statt Annaberg Leipzig. 1563. 4. TREW.

Eericht von der Pestilenz Francf. 1563. 8. TR.

J. CNOBLOCH de febre quartana Francof. ad Viadr. 1563. 4. RIV.

§. CCCXXI. VARI.

ANT. FRACANTIANUS, professor Bononiensis, inde Patavinus.

EJ. est *de morbo gallico l. fragmentum Patav. 1563. 4. ASTRUC. TR. & re-*
cens a mendis (correctum) a CAMILLO COCHIO Bonon. 1564. 4. L. nihil valde
mutatum, inde Venet. 1565. 8. L. inque collectione LUISINI; demum cum G.
*FALLOPII ejusdem argumenti libro Venet. 1574. 8. *. Prælectiones sunt anni*
1563. Nonnisi contagio nasci, sed vario, etiam per vestes pelliceas. Hydrar-
gyrum fædam curationem præstare & periculose adhiberi: inunctionem ob eam
causam desertam fuisse, nunc ob morbi pervicaciam ad eam rediri, fere altero
ab hinc anno. Calidam esse hydrargyri naturam, & in universum non sine periculo
adhiberi. Neminem radice Chinæ Venetiis celebrata sanatum fuisse, neque
Sarsaparilla. Ipsum cætera præstantissimum Guaiacum sanguinem exagitare, epilep-
siam enim factam esse ab ejus usu, cum absque cautela adhiberetur. Decocci
Juniperi aut Buxi non esse easdem vires. In Gonorrhœa adstringentia dat me-
dimenta & refrigerantia.

EJUSD. pluscula sunt *confilia medica* inter VICTORIS TRINCAVELLII confilia,
& aliqua in collectione L. SCHOLZE: alia in WELSCHII *confiliis*, tum in chiliadi-
bus. Hæmorrhagiam 30. librarum cum febre vidit. Hypochondriacum verum sanatum
fuisse negat.

Codices Mstos viri in Vindob. Bibl. recenset LAMBECIUS L. II. *de morbis mu-*
litribus, morbo Gallico, in sen IV. AVICENNE.

Lectiones Practicæ exstant cum GEORGII HIERONYMI WELSCHII *confiliorum*
Centur. IV. Ulm 1676. 4.

JEREMIAS MARTIUS Augustanus, idem qui NONUM edidit, qui etiam JA-
COBUM GREVINUM *de venenis* anno 1572. fol., & NOSTRADAMUM *de confectione*
Alkermes latine reddidit, J. vero MARINELLUM *de ornatu & regimine mulie-*
rum Germanice Aug. Vind. 1581. 8. Idem factas a. 1566. & serius ad a. 1580.
observationes medicas centum reliquit, quas in Italia plerasque conscriptas G. H.
WELSCH in *sylloge curationum & observationum medicinalium* edidit Ulm 1668.
4. *. Curationes sunt morborum graviorum cum medicamentis, quibus clari
medici usi sint. Interjectæ incisiones cadaverum morbosorum. In hominibus, qui
ex retenta urina perierat cadavere, nihil omnino non recte constitutum reper-
tum est.

EJ. *miscellanea medico chymica* cum G. H. WELSCHII *Exoticis curationibus*
prodierunt. Ulm 1676. 4.

EJ.

EJ. *Hausarzney Aug. Vind.* 1578. 8. TREW.

J. MOIBANI Augustani, amici GESNERI, ex Schola Italica *Giftjäger s. antidotus cura GUILIELMI TRIPHYLLODACNI* edita 1567. Obiit a. jam 1564.

PETRUS SIBYLLONUS, Physicus Egranus, CORDI discipulus. Ejus est de *peste l. absolutissimus, quo natura, cause & curatio proponuntur* Prag. 1564. 4. *. Totus fere liber in medicamentis est. Theriacam defendit, quæ etiam extus admota profuerit. Adjicit antidotum P. A. MATTHIOLI.

Inter consilia medica collectionis SCHOLZIANÆ T. VI. est consilium SIBYLLONI de *vesicæ & rerum excoriatione*.

J. PAUL PERNUMIA. Ejus therapeutice, s. nova & singularis medendi ratio affectus omnes præternaturales L. VIII. Venet. 1564. 4. B. B. 1574. 4. LINDE. Francof. 1596. 8. TREW. edente TRYPHONE PERNUMIA J. C. Generalia sunt & collectanea ex veteribus.

LEONHARDUS FIORAVANTI, qui amabat eques audire, medicus periodeuta, qui etiam in Africa artem exercuit, Panormi vero totis triginta annis medicinam fecit. Idem inter primos Italos chemicis medicamentis usus est, & iis ipsis inclaruit.

EJ. *Specchio de scientia universale* prodiit Venet. 1564. 8. 1592. 8. CARL. TREW. latine Francfurti 1625. 8. TR. FALC. Gallice vertente GABRIEL CHAPUIS Paris 1586. 8. FALC.

An diversum fuerit *della Specchio de secreti rationali* Venet. 1597. 8. CARLSON.

EJ. *regimento della peste* Venez. 1565. 8. FALC. 1571. 8. TR. 1594. 8. TR. Germanice Francf. 1632. 8. B. TIG.

IDEM L. de *lue venerea* scripsit, quem queritur ab ALOYSIO LUISINO non fuisse in *collectionem* receptum, ne reliquos omnes obscuraret.

EJ. *secreti razionali intorno alla medicina, chirurgia ed alchimia* Venez. 1600. 8. Germanice Dresd. 1634. 8. Nonne idem priori.

EJUS *tesoro della vita humana* Venez. 1570. 8. *. In l. I. pathologiam tradit, nihil a GALENICA diversam. L. II. curationes tradit medicas, quas fere unice suis arcans chemicis medicamentis tribuit. Epilepsiam se sanare ipse sibi testis est, aliasque gravissimos morbos. In febre putrida gravi jura tamen carnium dat, & ova, carnem & caponem, & pro potu *stillato sostanzioso*.

L. III. *consiliorum & epistolarum plenus* est multa laude acceptorum aureorum. Liber IV. arcana medicamenta continet, vana multa, ut argenti in aurum emendationem. Passim ingredientia anagrammate hactenus celat, alias contentus est nominare.

In Chirurgia saepe recusa, & Venez. 1679. 8. (a) multi etiam morbi interni traduntur, suis cum remediis, & vires parum notae medicamentorum simplicium, demum arcana varia aperiuntur.

Sic in Capricci medicinali Venez. 1568. 8. * 1573. 8. TR. 1595. 8. TR. 1629. 8. & in compendio dei secreti razionali Venez. 1571. 8., tum 1588. 8. TR. 1591. 8. TR. 1675. 8. TR. Germanice Darmstatt 1624. 8. Francof. 1604. 8. TR.

Cum circa hæc tempora vixerit GUILIELMUS DUCHOUL, vir doctissimus, quem hic recenseo. Ejus *discours des bains & antiques exercitations Grecques & Romaines* recus. Wesel 1672. 4. B. BUN. ad hygicinem pertinet.

J. BALTH. VITUS de remediis pestis prophylacticis 1564. WESZP.

§. CCCXXII.

V A R I I.

SEBASTIANI MARCELLANI *prælectiones de differentiis & causis morborum* Pavav. 1564. 16. LIND.

HIERONYMI MAGII *variarum lectionum s. miscellaneorum* l. IV. Venet. 1564. Huc certe LIND.

WOLFGANGI de BEMBIS ad JACOBUM CARPENTARIUM *super practicam catholicam de proximo typizandam, in qua præter syrporum, apozematum & catastiorum compositionem nova triplex hellelorum propinandi methodus continetur* Rom. 1564. 8. BUR.

ALFONSI de TORRES *recapitulacion de los autores griegos y latinos que tratan de los caballos sus enfermedades &c.* Tolet. 1564. fol.

EJ. TOREI nomine de febris epidemicæ & nove que latine puncticularis vulgo Tavarillo & Pintas dicitur natura cognitione & medela Burgis 1574. 8.

FRANCISCO de REYNA Veterinarii l. de Albeiteria Burgos 1564. 4. 1602. Compluti 1623. 4. 1647. 4. idem auctor, quem ajunt sanguinis circulationem tradere.

HENRICI STEPHANI, idem qui principes medicos edidit anno 1567. fol. 2. vol. * dedit etiam *Dictionarium medicinae, vel expositionem vocum medicinalium ad verbum excerptarum* Parif. 1564. 8. *. Ex veteribus græcis collectum & doctum opus cum fusis veterum locis. Præmissus EROTIANUS, & GALENI *vocum expositio*.

GUILIELMI

(a) Conf. B. Chir. I. p. 225.

GUiliELMI RHEGINI *medicine exercitamentum e selectis utriusque lingue aucto-*
ribus Lion 1564. fol.

GERARDUS BERGENSIS *de præservatione & curatione morbi articularis & cal-*
culi Antwerp. 1564. 8. RAST.

EJ. *de pestis præservatione* Antwerp. 1564. vel 1566. 8. 1587. 16. *

EJ. *de consultationibus medicorum & methodica curatione febrium, & dolore*
penis ib. 1586. 8. LIND.

GARCIAS LOPIUS. EJ. *comm. de varia rei medica lectione* ib. 1564. 8.
 FALC. TREW.

ACHILLES PYRMINIUS GASSERUS Lindaviensis GESNERI amicus, medicus
 Augustanus, Galliam adierat.

EJ. *Unterricht wider die Pestilenz* 1564. 4. TR.

EJ. *historia gestationis fetus mortui in utero cum R. DODONAEI obseruatt.*

EJ. *aphorismi HIPP. methodus nova quinque libris distincta ab EGLINGERO illu-*
strata cum libello de re medica non prius edito cura C. WOLFII Sangalli 1584.
 8. LIND.

EJ. *curationes & observationes medica cum WELSCHII sylloge curationum Cent.*
 IV. editæ aliæ cum WELSCHII consiliis 1668. 1698. aliæ in chiliadibus. Libe-
 ravit quem volebant ob datum philtrum capite plectere, quod ab eo, sanguine
 nempe menstruo, morbos varios ortos putarent, noster oriri negat.

Epistola inter GESNERIANAS.

Vitam viri scripsit JAC. BRUCKER in SCHELHORNI amicitatibus literariis.

PETRI MEMMII Herendaelii *de recto medicina usu* L. I. Delphis 1564.
 8. TREW.

PETRI MONTANI *de morborum generibus comm. cum FIERÆ cœna* Strasburg
 1564. 8. LIND.

HIERONYMI MASSALII in HIPPOC. *de natura humana paraphrasis* Argent.
 1564. 8. LIND.

ERNESTI REUCHLIN *amuletum contra pestilentiae contagionem jam passim di-va-*
gantem Magdeburg 1564. 4. RIV.

EJ. *Unterricht wider die Pestilenz* Lubek 1577. 4.

EJ. *Sendbrief vor des J. 1577. Jahres Witterung und denen erfolgten Krankheiten*
 ib. 1577. 4. TR.

EJ. *epistola de medicina præfigiatrice Paracelsi* ib. 1570. 4.

LOUIS de LAUNAY *de la faculté & vertu admirable de l'antimoine la Rochelle*
 1564. 4.

Cum

Cum contra eum libellum J. GREVINUS scripsisset, reposuit noster Réponse au discours de J. GREVIN contre le l. de LOUIS de LAUNAY touchant la faculté de l'antimoine ib. 1566. 4. FALC.

JACOBI CARPENTARII archiatri, *ad expositionem disputationis de methodo contra THESSALUM OSSATUM Acad. Parisiensis methodicum responso* Paris. 1564. 4.

GARBICH oratio de vita, moribus, doctrina & professione HIPPOCRATIS Tiguri 1564. 8.

JOB FICELII (alii VINCELII) Bericht von der Hauptkrankheit und Pestilenz Jena 1564. 8. TREW.

EJ. (VINCER) Ordnung und Bericht von der jetzt schwebenden und regierenden Krankheit Magdeburg 1580. 4. TR.

EJ. von der Pestilenz Leipzig 1582. 8. TREW. nisi idem est liber.

J. J. JANTKE Unterricht von der Pest und pestilenzialischen Fiebern Strasburg 1564. HEIST.

J. CIRENBERGII wider die pestilenzialische Fieber für die Statt Dorn in Preussen Leipzig 1564. 4. TREW.

CASPARI GELHORN, sed anonymi, *de phlebotomia & de judicio sanguinis missi per venæ sectionem* 1564. 12. TREW.

J. de GORRIS f. GORREI & MARESCOT, *sunt ne alia naturæ, alia morbi opera* Paris. 1564. 4. BARON.

§. CCCXXIII. MARTINUS RULANDUS PATER.

Freisingensis, medicus Laugingensis, alchemista, mirarum curationum per sua arcana perfectarum copiosus auctor, cujus pauca scripta legi.

EJUS sunt medicamenta omnia, τα ευπορισα cum medicina practica Argent. 1564. 8. 1567. 12. L. Hanov. 1610. 12. ID. & appendix de dosibus, s. justa quantitate & proportione medicamentorum compositorum omnium Argent. 1567. 12.

EJ. de phlebotomia morbisque per eam curandis Argentor. 1567. 12. L. Basil. 1587. 12. TREW.

Et de scarificatione, de ventosatione, morbisque per eam curandis, liber recens Argentor. 1567. 12. LIND. Germanice Basil. 1613. 8. *. Pro diversitate morborum alias & alias venas ex veterum placitis jubet aperire. Sed & signa cœlestia de aptitudine venæ secundæ consulit. Vana omnia, & fruge cassa.

EJ. Tractatus tres de phlebotomia, de scarificatione & ventosatione & de ortu animæ cum præf. filii Basil. 1627. 8. LIND. & cum thesauro RULANDINO Basil. 1591. 16. 1628. 8. LIND. Rouen 1650. 8. ID. Bauzen 1679. 8. ID.

EJ.

EJ. *Balnearium restauratum, in quo curantur morbi tam externi quam interni per balnea naturalia, artificialia, inseffus, lixivia, sudationes, itemque per scarificationes, phlebotomias, distinctum in libros tres* Basil. 1679. 8. HOUSS. 1579 8. TR. 1625. 8. L. qui idem est libellus von Wasserbüdern, aderlassen, und schräpfen in welchem, wie alle Krankheiten durch Wasser, Wild- und Schweißbäder, Laugen, item durch aderlassen, schräpfen geheilt werden wollen &c. DILLING. 1568. 8. TR. ut intelligo, & latine & germanice, tum germ. FRANC. 1584. 8. TR. BASIL. 1613. 8. * cuius operis partem posteriorem nuper dixi, quæ versatur circa phlebotomiam. Pars I. catalogus est aquarum Germaniae superioris cum elementorum enumeratione, nulli nixa experimento, viriumque pariter temerariis laudibus. Praecepis scriptor, ut aquas Badenses Helvetiae bis repeatat.

Aucta videtur editio esse *hydriatria aquarum medicarum sectiones IV.* DILLING. 1568. 8. LIND. Prima sectio continet rationem curandi totius corporis morbos (ordine alphabeti enumeratos) per aquas dulces, acidas & thermas. Secunda species ac vires aquarum. Tertia nomina loca & vires aquarum vel balneorum ad alphabeti ordinem. Quarta aphorismos de præparatione ad balnea, tempore ingressus, vietu sanorum, symptomatibus, horumque curatione.

EJ. *thesaurus medicus continens aurea medicamenta pro omni ætate & sexu contra omnes morbos internos & externos collectus, conscriptus pro suis filiis a. 1601. editus studio CAROLI RAYGER Francof. 1691. 4.* * cum SPINDLERO, notis etiam adjectis. Empiricus libellus recenset secundum alphabeti ordinem medicamenta, nulla causæ aut temporum distinctione addita, & sœpe vanissima. Ita ægilopem sanat oleo sulfuris: aphthas oleo coryli, apoplexiam incenso succino, vel guttulis nonnullis olei vitrioli in aqua hyssopi propinatis. Sodæ extractum esulæ opponit, arthritidem oleo coryli curat illito: asthma omne electuario de succino. Passim etiam brevissimas & empiricas curationes subjungit. Valde laudat terram nescio quam sanctam, & ejus aquam (nempe vitri antimonii cujus usum introduxit). Non possis non candorem in viro desiderare.

EJ. *Thesaurus Rulandinus, b. e. Curationes empiricæ, quæ antea in decem centurias dissecta prodierant, nunc in compendiosum ordinem secundum partium corporis situm ordinatae* Basil. 1591. 16. 1628. 8. TREW. Budiss. 1679. 8. RIV. 1680. 8. TREW. hic cum libb. de phlebotomia, scarificatione, ventosatione & ortu anime.

EJ. *Curationum empiricarum & historiarum in certis locis & notis personis expertarum & rite probatarum centuria septem Lauing. 1594. 12* TREW. Centuria decem Basil. 1578. 16. 1580. 16. 1591. 16. 1593. 16. ita LINDEN. & 1596. 16. TREW. Porro Lugduni 1618. 8. Adjecta oratione de ortu animæ RIV. 1650. ut paulo prius diximus, tr. de phlebotomia, morbisque per eam curatis Rouen 1650. 8. FALC. Centuria I. prodierat Basil. 1581. 12. TR. II. ib. 1580. 12. III. ib. 1595. 12. IV. Basil. 1583. 12. TR. V. ib. VI. ib. 1596. VII. 1585. 12. TR. 1593. 12. TREW. Budiss. 1679. 8. NIC.

Secreta phagirica, s. pharmacopœa medicamentorum Rulandinorum descriptorum cum scholiis EHRENFRIEDII HAGEDORN Jen. 1676. 12. TREW.

Mere alchemistica omitto.

§. CCCXXIV. VARI. Ad A. 1565.

CASTOR DURANTE, Gualdensis, archiater Pontificius, *de bonitate & vicio alimentorum Centuria in qua continentur fere omnia quæ ad rectam vietus rationem instituendam & tuendam valetudinem pertinent Pisauri 1565. 4. 1595. 4. ** Medicamentorum simplicium vires medicatæ per disticha expresse, fuse deinde adjectis ex veteribus locis, quibus vires cujusque medicatæ laudantur.

EJ. *tesoro della sanita Venez. 1586. 8. d'ETR. Germanice Francof. 1609. 4. Francof. 1613. vel 1614. 4. idem puto cum priori opus.*

FRANCISCI ALEXANDRI Vercellensis, medici, *Apollo omnium compositorum & simplicium normam suo fulgore irradians, MATTHIOLI, BRASSAVOLI, aliorumque errores insectans Venet. 1565. f. *. rec. 1614. 4. ** Francf. Radii hujus solis sunt undecim, s. totidem formulæ medicamentorum, secundum quas per singulas compositiones noster procedit, & cujusque simplicia, quæ vocant, ingredientia exponit, tum compositionis scriptio, & primus, ut quidem promittit, materiae medicæ scriptores passim refutat, inscius saepe inscios, battologus idem & contentiosus.

EJ. *trattato della peste e febri pestilentie Torino 1586. 4. FALC.*

DIOMEDES CORNARIUS, JANI filius, Zwickiensis, Archiducis Maximiani medicus. Ejus est oratio funebris a. 1565. habita, cum WOLFGANGUS LAZIUS philosophus & medicus sepeliretur.

Deinde Lipsiæ 1595. 4. L. 1599. 4. * edidit l. *Consiliorum medicinalium hæbitorum in consultationibus a clarissimis medicis tractatis.* Consilia sunt viginti, s. morborum historiæ, quos noster cum JULIO ALEXANDRINO, J. CRATONE aliisque claris medicis curaverat. Multum tribuit in dysenteria moscho cervino, s. lemis, quæ vergente autumno de oculis cervorum eximuntur. Alvum ob ova dura comesta adstrictam purgante decocto per biduum continuato, aperuit. Cum capitidis dolore alvoque adstricta mireris mithridatum exhibitum, & porro conf. Alkermes aliaque calida.

Sequuntur una excusæ *observationes medicæ.* Ad quartanam non probes cor leporum siccatum. Febris epidemica late graffans anni 1580. Mors ex tumore gulam comprimente, ut nihil in ventriculum descenderet. Ischuria, haemorrhagia narium vehementer die decimo quarto soluta. Morbus gallicus scarifando contractus. Anulus aureus deglutitus, tertio die cum fæcibus egelitus. Morbus insignis ex petulante ludo.

Demum

Demum hystoriae admirande. Bini homines strangulati revixerunt. Perversi ex urina judicii aliquot exempla. Fetus quatuor annis gestatus, demum de abdome excisus, cum femina iterum concepisset, neque parere posset, matrem occidit. Curatio hominis debilis lapidi bezoar adscripta. Lapis bezoar fausto eventu datus, postquam scelerato homini arsenici drachma dimidia ingesta fuerat. Exempla partus ex matre mortua. Aureus dens pueri Silesiaci, pro vero. Lues bubula.

Confilium unicum in collectione SCHOLZIANA.

HENRICUS RANZOVIUS (v. RANZOV), vir nobilissima stirpe natus. Ejus *de conservanda valetudine l. in privatum liberorum suorum usum conscriptus*, editus a DETLEVO SYLVIO Antwerp. 1565. 8. 1580. 8. LIND. Lipf. 1576. 8. LIND. 1582. 8. LIND. Francof. 1591. 12. LIND. TREW. 1596. 12. RIV. 1617. 16. *. Germanice vertente J. BEATO HUMMEL Basel 1588. 8. * adjectis argumentis; iterumque curante JOHANNE WITTICH Lipf. 1587. 4. TREW. 1594. 4. *. 1601. 4. TR. Passim vir nobilis patrem suum citat, medicinæ pariter studiosum. Multæ formulæ passim collectæ. Frictionem iuadet, quæ pannis fit calidis. Cæterum victus ratio ad saporem veterum: morborumque vulgo accidentium & incommodeorum vitæ humanæ similis procuratio. Alexipharmacæ, ea inter antimonium.

EJ. *methodus apodemica* Lipf. 1588. 12. L. si hoc facit.

IDEM MACRUM edidit, multum auctum v. *Bibl. Bot.*

HUGONIS FRIDÆVALLIS, Sampauliniani, Medici, *de balneis & eorum usu* Duaci 1565. 8. LIND.

EJ. *de tuenda valetudine* L. VI. Antwerp. 1568. 8. *. Versiculi præcedunt, sequuntur commentarii non breves rerum non naturalium, cum exercitationis corporis laude. Inde alimenta per singula, disticho exposita, fusis deinde commentariis illustrata, ad plantas, ad animalem cibum, & condimenta. Tum potus, demum balnea, & reliquæ res non naturales. Collectio ex veteribus.

PROSPERO BORGARUCCI Aretinus, peregrinator. EJ. est *de peste tract.* Venet. 1565. 8. FALC.

EJ. *fabrica dell' speziali XII. distinzioni* Venz. 1566. 4. CAT. 1567. 4. Ex DESENIO & CALESTANO sumtam esse lego.

ID. *de morbo gallico in collectione Veneta LUISINI.* Nullum vestigium tumentis hepatis cum siphilide se vidisse. Ab inunctione facultatem generandi deleri. Guaiaci tutiorem & certiorem esse efficaciam, quam hydrargyri. Minime cæterum absurdum scriptum.

Dispensatorium usuale pro pharmacopœis Coloniensibus Colon. 1565. HEIST.

MARCI SQUARCIALUPI difensa contra la peste Milano 1565. 4. TR.

Alius fuit Medicus **CAMILLUS SQUARCIALUPUS**, ob religionem profugus, cuius opera promissa **GESNERUS** in *Bibliotheca* recenset.

J. KENTMAN *de calculis qui in corpore & membris hominis generantur* Tiguri 1565. 8. * cum **GESNERO** *de foſſilibus*. Veræ historiæ.

EJ. *wie man sich vor der giftigen Seuche der Pestilenz hüten, und so jemand damit angegriffen wurde, was Mittel man davor brauchen solle* Witteberg 1568. 4. VATER.

IDEM est vir, plantarum & rerum metallicarum studiosus, ad quem exstant C. **GESNERI epistolæ**, & earum integer liber IV. Wittebergæ excusus.

§. CCCXXV. ALII.

ANDR. GRATIOLLO *de SALO* *discorſo di peste appreſſo un trattato di peste di* **SAEADINO FERRO** Venez. 1576. 4. TREW.

IDEM AVICENNAM cum *univerſalibus medicae scientiae præceptis* interpretatus est, & cum ſcholiis edidit Venet. 1580. 4. GUNZ.

SIMON de VALLAMBERT *de la maniere de nourrir & gouverner les enfans dès leur naissance* Poitiers 1565. 4. FALC.

GASPAR LOPEZ CANARIO in **GALENI l. de temperamentis novi & integri commentarii**, *in quibus fere omnia que ad naturalem medicinæ partem ſpectant continentur* Complut. 1565. fol. RIV.

CHRIST. BARAVOLUS *de tempore dandi catapotia* Montereſegali 1565. 8. FALC.

EJ. *de peste* ib. eod. anno LIND.

SCIPIONIS CASSOLE cum **J. FRANCISCO BOCCALINO** *disceptatio an epithematum uſus antiquis medicis cognitus fuerit* Parmæ 1565. 4. TREW.

PORCEL SARDO *informacion y curacion de la peste de Saragossa* Saragossa 1565. HEIST.

ANDREE GALLI *fasciculus de peste & peripneumonia cum ſputo sanguineo, febre pestilentiali* Brixiae 1565. fol. Francof. 1606. 8. TREW. 1608. 12. ENDTEA,

LUCILII PHILALTHEI *de metodo recitandi curas* Papiæ 1565. 8. L. Spir. 1581. 4.

EJUS secundus Tomus confiliorum de gravissimis morbis cum priori Papiæ 1565. 8. L.

NICOLAI de CUSAN Cardinalis, *de staticis experimentis dialogi* Basil. 1565. fol. Apud OBICIMUM reperio, jam hunc virum pulsus ad numerum recensuisse.

JUVENALIS LEVERONI in HIPPOCRATIS *aphorismos lucubrations* Mont Reg. 1565. 4. L.

PHILIPPI MORE *hope of health wherein is contained a goodly regiment of life and the great virtues of several herbs* London 1565. 12.

CHRIST. MASSIN & GUIL. de BOISSY, E. *idem calor nostri ortus & interitus causa* Parif. 1565.

J. CHAPELAIN & GUIL. GIBOULT, E. *pulmonum & thoracis affectum spirandi sequitur difficultas* Parif. 1565.

GUIL. ROBINEAU & J. FABER E. *inmutantia & vacuantia sunt febrium remedia* Parif. 1565.

HUG. BABINET & MART. GIRARD Non E. *arthritis solis topicis profliganda* Parif. 1565.

WOLFGANGI LAZII docti viri, declamatio *de artis medicae præstantia & dignitate.*

In ejus funere orationem dixit DIOMEDES CORNARIUS Wien. 1565. 4. BUN.

PETRUS ASSELINEUS Aureliensis, medicus Venetus. Ejus consilia & curaciones exstant cum WELSCHII Centur. IV. FRANC. ULMUS curatus cum animam ageret. Elaterium in hydrope dabat.

HENR. MENZINGER medicus Basileæ natus, ex schola italica, hoc anno obiit.

§. CCCXXVI. ANDREAS BACCIUS.

Elpidianus, Archiater Pontificius, & SIXTI V. medicus. Ejus sunt del Tevere L. III. ne' quali si tratta della natura e bonta dell' acqua, e specialmente del Tevere, dell' uso dell' acqua, del bever fresco con nevi, con ghiaccio, con sal nitro MANDOS.

EJ. *discorso delle acque Albula, Bagni di Tivoli, acque di S. GIOVANNI a capo di buove, dell' acetosa prezzo di Roma, & delle acque di Anticoli, con alcune regole necessarie per uscir bene ogni acqua di bagno* Rom. 1567. 4. MANDOS.

EJ. *de monocerote s. unicornu ejusque admirandis viribus & usu ex Italico ab ANDREA MARINO in latinam linguam conversus* Venet. 1566. 4. L. & a WOLFGANGO GABELCHOWER Stutgard 1598. 8. L. Editionem italicam ignoro.

EJ. *tabula simplicium medicamentorum* Rom. 1571. 4. L.

EJ. *tabula de theriaca, que ad instituta veterum GALENI atque ANDROMACHE inventa est* Rom. 1582. MAZUCHELL.

EJ. *epistola ad M. ODDUM de dignitate theriaca, & altera ad ANT. PORTUM quenam sit ratio viperinae carnis in theriaca Patavii 1583. 4. LINDEN.*

EJ. *de thermis libri VII. opus locupletissimum medicis necessarium: de methodo medendi per balnea, de lavatione & exercitationum institutis in Romanorum thermis Venet. 1571. f. L. 1588. f. Rom 1622. f. MANDOS Patav. 1711. f.*. In ista novissima editione libri sunt octo, Analysis aquarum de more seculi. Adjecta sunt excerpta ex Actis Trivulxinis, ex artis Eruditorum Parisinis, ex nuperis libris de thermis. Cæterum potissimum l. III. medicus de medendis ægritudinibus per balnea agit. Enumerantur morbi, & ad morbos balneorum usus, ad veterum saporem. In l. VIII. balnea artificialia & medicata.*

Locus de thermis redit in collectione Leidenſi. 1699. fol. B. Tig.

EJ. *de venenis & antidotis τροπομενα, f. communia præcepta ad humanam vitam tuendam saluberrimam. Venenorū methodus per genera, differentias partes passiones, preservandi modum, & communia ad eorum curationem anditoda Rom. 1586. 4.*. Non tamen est absque adnotatione propria. A viperæ morfu magna symptomata tamen superata. A galli morfu rabies & mores gallinacei. A sublimato mercurio ardor ventriculi, alvi tormenta, ichor combustus per alvum vomitus virulentus, mors. Mortes se vidisse a vesicis per cantharidum usum excitatis. Antidot. Inustio quæ ferro fit. Hydrophobia post morbum erumpens cum furore: se quos curaverit, servasse unctione, antidotis, demum demersione in aquam marinam.*

EJ. *de naturali vinorum historia & vinis Italiae & de conviviis antiquorum l. VII. Acc. de factiis vinis & cerevisiis, de omni vinorum usu Rom. 1596. f. 1598. f. L. Francof. 1607. fol.*

EJ. *duodeci pietre pretiose Rom. 1587. 4. EJ. de gemmis & lapidibus pretiosis eorumque viribus & usu Francof. 1603. 8. TR. 1643. 8. TR.*

§. CCCXXVII. N. RORARIUS. C. WOLF.

NICOLAUS RORARIUS Utinensis.

EJ. *contradictiones, dubia & paradoxa in libros HIPPOCRATIS, CELSI, GALENI, AETII, AEGINETÆ, AVICENNÆ, eorum conciliationibus Venet. 1566. 8.*. 1572. 8. L. Non indoctus homo, qui ex valetis veterum voluminibus contrarias sententias extraxerit, sibi obposuerit. Verum cum eo animo scripserit, ut omnino repugnantia conciliaret, factum est, ut saepe contra omnem probabilitatem contradictiones veterum excusaret, cuius vitii exempla reperio in loco de tenui membrana cerebri & sanabili & insanabili, de futuris calvariæ ad sanitatem facientibus, & contra sanitatem; de hepatis scirrho tangibili & non tangibili; de cichorii vitioso succo & tamen bono; de iracundis frigidis & tamen calidis. Raro sententiam suam interponit. Cæterum ex omnibus partibus medicinæ εναντιομετα decerpst.*

CASPARUS WOLFIUS Tigurinus, in cuius potestatem codices manu GESNERI scripti

scripti pervenerunt, quos paucissimos edidit: ut *epistolarum GESNERI libros tres* Tiguri 1577. 4.*., nulla certe cum cura. Vide p. 55.

IDE^M Basileæ 1566. 4.*. edidit *Gynæcorum*, s. de mulierum affectibus & morbis libros veterum & recentiorum, partim nunc primum editos, partim castigatos, quos inter est MOSCHION græcus, a C. GESNERO ad prelum præparatus, ut tamen WOLFIUS ex codice Græco multa se emendasse aiat.

Deinde *harmoniam gyneceorum*, collectos nempe & in ordinem suos sub titulos dispositos locos de muliebris PRISCIANI, MOSCHIONIS & CLEOPATRÆ, latine dedit, quibus adjecti sunt LUD. BONACIOLI, NIC. ROCHEI & JACOBI SYLVII *gynæcorum* libri.

Demum Tiguri 1578. 8.*. excusum dedit *Viaticum novum de omnium fere particularium morborum innominati auctoris l. nunc primum editum*. GESNERUS ante mortem præfatus erat. Secundum nonnullos BLASII HOLLERII labore esse WOLFIUS, sed manifesto galli est, qui marsaux pro falice caprea dicat. Compilatio est empirica ex Græcis & Arabibus, quæ pene tota in formulis est. Multa absurdia, ut caseus recens ad pulmonum ulceræ Non est CONSTANTINI viaticum.

Alphabetum denique *empiricum*, s. DIOSCORIDIS & STEPHANI Atheniensis de remedii expertis l. Tiguri 1581. 8.* edidit, quem librum suo loco dixi T. I. p. 310.

Porro *aphorismorum HIPPOCRATIS methodum ab ACHILLE PYRMINIO GASERO præparatam, a C. GESNERI illustratam*, cum nonnullis aliis libellis prius non editis dedit Sangalli 1584. 8. L.

ID. tabulam generalem diversorum ponderum & compendium secundi libri DOMINICI MASSARII cum opere MASSARII edidit, & una virorum ill. enumerationem qui de ponderibus scripserunt Tiguri 1584. 8.

JOSIAS SIMLER cum eodem MASSARIO vocabula rei numerariae, ponderum & mensurarum quatuor linguis ordine alphabeticō edidit.

IDE^M WOLFIUS auctor est *Vitæ C. GESNERI cum CASPARIS WOLFII de GESNERI stirpium historia edenda pollicitatione* Tiguri 1566. 4.*.

LAURENTII GRYLLI Prof. Ingolstad. academiæ suæ benefici, *de sapore dulci & amaro l. II. Acc. EJ. oratio de peregrinatione studii medicinalis ergo suscepta*. Edidit ADAMUS LANDAVUS prof. Ingolstad. Prag. 1566. 4.*. Auctor ante diem obiit. Prius opus ad scholarum saporem scriptum, causas & classes habet falsedinis & amaroris, nullo cum auctoris experimento. Ad diæteticam fere facit. Iter LAURENTIUS FUGGERORUM sumtu susceperebat, quod neque utilitate caret ad historiam medicorum sui temporis spectante. Italiam, ut eo ævo fieri solebat, primum adiit, & Patavium; qua in schola J. B. MONTANUS summo cum plausu docebat, nosodochium cum FRANCANZANO visitavit, & horto ejus academico tum pene unice usus est. Porro BRASSAVOLUM adiit & HELIDÆUM practica laude florentem, & Florentiam, Romam, Neapolim invisit. Pisis ARGENTERIUM audivit, Patavii iterum GHINUM,

NUM, sumnum botanicum, & FALLOPIUM. Hinc Galliam Narbonensem vidit, & VALERIOLAM, perhumanum virum. Montempeßulanum inde & Agendicum venit, ubi J. C. SCALIGER magna cum civium suorum exiftimatione vivebat. Inde Parisios, ubi NIC. LAMBERTUM chirurgum laudat. Porro Angliam, nullo tunc medico claram, Antwerpiam aromatum magnum emporium, & VESALIUM. Tum Germaniam septentrionalem, metallifodinas, CHRISTOPHORI LEUSCHNERI insignem hortum, GEORGIUM AGRICOLAM invisit. Ubique medicamentorum simplicium cognitioni studuit, quam & eo ipsa oratione commendat, edita a. 1556.

OMNIBONI FERRARII *de regulis medicinae libri III*, ex HIPPOCRATE, GALENO & AVICENNA collecti Brixiae 1566. 8. FALC. Venet. 1573. 8. auct. & emendat L.

EJ. *de arte medica infantum libri IV. duo de tuenda eorum sanitate, duo de morbis Brixiae 1577. 4. *. 1598. 4. LIND. Lips. 1615. 4.* EJ. *de arte medica infantum aphorismorum particulæ tres Brixiae 1577. 4. **. Witteberg 1604. 8. Liber Veronæ datus. In L. I. de nutriendo fetu agitur. Machina, cuius ope femina se ipsam exfugat. L. II. cura pueri modo natu traditur, ubi malles auri folium cum primo lacte non præscriberet, quo sagarum maleficia averti putat. Lucernam porro infantum ita disponere docet, ne strabus fiat; morbum jam auctum curat lucerna in oppositum latus translata. L. III. morbi cum mirificis sœpe remediis. Hydrocephalus internus, tum externus, cum chirurgica curatione. Frenulum linguae non bene jubet lacerare. L. IV. Porro morbi; ad dolores colicos oleum commendat. Lumbricus effractor de umbilico erumpens. Variolarum pestilens constitutio anni 1574. Albumen ovi ad ambusta.

EJ. *Aphorismi ad eundem finem; brevia præcepta.*

BERNHARDINI BALDINII *problemata excerpta ex commentariis Galeni in Hippocratem* Venet. 1567. 8. LIND.

SIGISMUNDI BOROMÆI (nisi male lego) *de modo coquendi theriacam & canones medicorum scripti*, circa a. 1567. & inediti MANDOS.

GEORGIUS MARIUS Würzburgensis varia germanice scripsit, quæ non vidi, *de Celso &c.* Idem procul dubio, de quo in Geponicis LIEBALTI dixi. Obiit a. 1566.

STEPHANI GOURMELENI *pharmacopæa* M. S. est in B. R. Par. n. 6879.

BARTHOLOMÆI EUSTACHII magni incisoris, EROTIANI vocum quæ apud HIPPOCRATEM sunt collectio, cum adnotationibus. EJ. *lib. de multitudine* 1566. 4. qui recusus fuit Leid. 1746. 8. *. Magnus GALENI admirator, tamen in hoc senili opere fatetur, multa incerta & titubantia apud illum Pergamenum reperiri. Dolet, quod in tanto incidendorum cadaverum studio, ipse non satis ad morborum indagationem respexerit. Passim memorabiles aliquas suas adnotaciones interspergit; plerumque tamen in speculationibus se continet.

JACOBUS GREVINUS *Claromontanus* ex Bellovacis. EJ. *discours de J. G. sur*

*sur les facultés de Pantimoine contre LOUIS de LAUNAI Paris 1567. 8. & prius etiam Anvers 1568. 4. **. Antimonium GREVINUS venenatum esse defendit, & proscriptionem mereri vult. Se a tribus granis sumtis vomuisse, & dejecisse, non sine vehementia.

Deinde exstant GREVINI *deux livres des venins* Anvers 1568. 4. *. Latine vertit JER. MARTIUS, qui idem libellum de antimonio ejusdem auctoris latine conversum edidit Antwerp. 1571. 4. LIND. *Collectio de venenatis animalibus, metallis, plantis, ex veteribus compilata, & tædiosus in NICANDRUM commentarius*, cuius etiam versionem gallicis versiculis subjunxit, tamen ut nonnulla subjiciat, NICANDRO non dicta.

GEORGII FEDRONIS, alias PHÆDRONIS von RHODACH, (Rodochæi) *Verantwortung auf etlichen Unglimpf der sophistischen Aerzte u. seiner Misgönnner* 1566. 4. TR.

EJ. *Eleenus s. perfecta epilepsie curatio, tum aquilæ cœlestis, i. e. hydrargyri præcipitatio* Basil. 1575. 8. L.

EJ. *opuscula iatrochemica quatuor* 1. *Praxis medico chemica* 2. *Halopyrgice s. pestis medico chymica curatio &c. cura* J. ANDREÆ SCHENK Francof. 1611. 8. Erro & impostor.

EJ. *iatrochemista, s. pestis epidemicæ curatio, oder wahrhafte Cur der beschwerlichen Sucht der Pestilenz* Hall. 1612. 12.

§. CCCXXVIII

A D. A N N U M 1566.

ANTONII PETITÆI *Crisimologium, s. dierum criticorum ratio* Parif. 1566. 8. iterum edita.

J. BAPTISTÆ DONATII *commentationum medicarum* I. IV, *de judiciis, qui in GALENI libris plane desiderari videntur* Lion 1566. 8. *. Venet. 1580. 4. TREW. Lion 1581. 4. TR.

EJ. *commentarius in HIPPOCRAT. de morbis virginum, & apparatus medicus* Lucæ 1582. 4. C.

EJ. *rei medicae studii stipendia sex περι παραπομνευσινων* (nempe apparatus modo) *De judiciis* L. I. *De signis morborum judicialibus* L. I. *Των επιδημιων s. divinationum* L. I. *Comm. in HIPP. l. de morbis virginum* L. I. *De aquis Lucensibus* L. I. Francof. 1591. 8. TR.

EJ. *de maturitate materiae in morbis* Francof. 1591. 8. TR.

LUCE STENGEL *questiones III.* *Prima an fibium agrotantibus citra noxam ex-hiberi queat.* 2. *an ratio curandæ pestis a missione sanguinis aufficanda sit.* 3. *an pe-stem necessario subsequatur febris Aug. Vind. 1566.* 4. TR.

ID. respondit in *apologia adversus fibium spongeam a MICHAELE TOXITE editam,* in qua multa scitu digna de viribus & facultatibus fibii accurate explicantur. Acc. *questio,* num id ipsum ab agris citra illum incommodum per os assumi possit Aug. Vind. 1569. 4. RIV.

EJ. *theses de natura, causis & curatione morbi epidemici Augustæ 1580.* 8. TR.

JUSTI ORTOLPHI MAROLDI medici in Smalcalden, *leibliches Regiment wider die Pestilenz Schmalkalden 1566.* 8. TR.

EJ. *Unterricht der pestilenzischen Vergiftung, & una, CHR. VISCHERS Regiment in Sterbensläufen 1567.* 8. TR.

EJ. *Practica medica ad omnes generis morbos prodiit Francofurti 1605.* 4. *. scripta circi annum 1580. T. ERASTUM neque nuperiores scriptores citat. Cæterum ad morborum ordinem medicamenta recenset, pleraque a claris medicis usu habita, alia a principibus, denique a MARTINO LUTHER. Nostrum Scholæ Italicæ discipulum fuisse appetet, cum HELIDÆI Bononiensis, LUCE GHINI, & MONTANI potissimum compositiones habeat.

Consilia aliqua esse inter WITTICHIANA.

CASPAR KEGLER'S *Regiment wider die Pestilenz u. Schweissucht Leips. 1566.* 4. GUNZ. nescio anno dudum dictus.

J. NEFE CASPARI frater, pariter ex schola italica, & archiatur saxonius. EJ. *Bericht wie man mit der Präsevation und Curation der Pestilenz sich verhalten solle Dresden 1566.* 4. GUNZ. 1597. 4. ID.

EJ. *Bericht wie man sich zur Pestzeit præserviren u. dieselbe curiren könne Dresd. 1577.* 4. GUNZ.

EJ. est consilium in SCHOLZII collect. T. V.

MATTH. FLÆCII CYCNEI *Erinnerung was die Obrigkeit zur Zeit der Pestilenz zu bestellen für die March Brandenburg Witteberg 1566.* 4. TREW.

EJ. *chiliados secundæ centuria secunda expositio christiane physices & medicinae in qua continetur doctrina de humoribus Berlin 1580.* 4. TREW. Vereor ne titulus vitiatus sit.

EUSEBII WILDBEK *Bericht wie man sich für der Pestilenz bewahren und sich curiren soll Leipz. 1566,* 4. RIV.

CASPAR MARCHE *de affectione hypochondriaca Rostoch 1566.* 4. PL.

GEORGII HITZLER *oratio de vita & morte I. FUCHSII* Tubing. 1566. 4. *

THEOPH. PLATEANI *neu ewig Arzneypractica, wie die Krankheiten mit geringen Hausmitteln verheilt werden können* Königsberg 1566. 4.

LUDOVICI COCHIN & MICH. MARESCOT *Non E. omnia contagia catharticas vitanda* Parif. 1566.

Hoc anno *ordo medicus Parisinus* a. 1566. antimonium proscriptit.

§. CCCXXIX. J. WYER.

J. WYER vel WEYER, non WIER, cum se *piscinarium* dixerit, Gravensis, in Galliam peregrinatus, etiam in Cretam & Africam trajecit, archiater demum Cliviensis, vir ingenii supra seculi sui modulum erecti, sagarum & fabulosorum dæmoniacorum strenuus detector.

EJ. *observationum rararum L. I. de scorbuto, quartana, pestilentiali angina, pleuritide, peripneumonia, hydropis curatione &c.* Basil. 1567. 4. *. Amsterdam. 1657. 16. *. egregius libellus, cum quo valde pauca priorum opera compares. Plantarum scorbuticarum, potissimum etiam raphani majoris, cochleariae, nasturtii aquatici vis. Quartana, ante cognitionem corticem peruvianum, ad triginta annos perdurabat, fenes necabat, etsi non semper. Magnum inde staturæ incrementum. In quartanario abscessus inter musculos abdominis. Pestilentialis defluxio anni 1567, in qua funesta angina, peripneumonia pestilens, & perinde perniciose pleuritis. Febris maligna cum pulsu intermittente. In hydrope laus gratiolæ. Umbilicum sponte in hydrope rumpi: sambuci, ebuli, frangulæ in eo malo potestas, & paracentesis umbilici nonnunquam felix. Curatio per sudorem. Chirurgica aliqua.

EJ. *de sudore Anglo* anni 1586. & 1592.; ephemera funesta, cuius vis intra 24 horas deferbuit, & debuit continuo sudore fætido superari. Passio iliaca illustris feminæ diuturno cum sensu frigoris in abdome. In lue gallica pertinaciori ad inunctiones debere descendit, & in robustioribus ad certissimum remedium suffumigium mercuriale: dari etiam turpethum & BARBAROSSÆ pilulas. In tussi alvum dicit, emulsiones dat, venæ sectione abstinet.

Nempe hic est libellus *Arzneybuch von etlichen besondern, unbekannten, und unbeschriebenen Krankheiten, Scharboch, Waren, pestilenzische pleuritis, Rippenreben, engländischer Schweiß &c.* Francf. 1580. 8. GUNZ. 1583. 8. HUTH. Lips. 1693. 8. B. Tig. 1699. ASTR. Belgice recus. a STEPHANO BLANCAARD.

Fragmentum de scorbuto prodiit in *collectione Wittenbergica* 1624. 8. *. cura D. SENNERTI edita,

EJ. *Libellus de iræ morbo & ejus curatione philosophica medica & theologica* Basil. 1577. 8.

De Varenis in SMETII miscellaneis L. III.

EJ. *opera omnia* Amsterdam 1661. 4. *. Priora præter l. de *scorbuto* hic re-deunt. Deinde dicitur liber II. huc accessisse *observationum*, nuper ex germanico con-versarum: accessit nempe l. de *Varenis*, *laufende Varen*, doloribus vagis Westphalorum, quod malum alias in ulceris terminatur, alias in phthisi. Lumbicorum terrestrium succum & oleum hic valere, etiam tufos atque cibratos lumbricos uno haustu epotos, tum vermes, s. scarabæos majales, & unguentum de cicuta aquatica.

Cum l. de *lamiis* prodiit etiam libellus *de commentitiis jejuniis*, qualem frau-dem noster sagax detexit, & alia etiam exempla addit ficti jejuniis.

§. CCCXXX. VARII AD A. 1567.

JANI MATTHÆI DURASTANTE Sanctojustani Problemata. 1. *Dæmones an-sint*, & an morborum sint cause. 2. an virium imbecillitatē juncta cacochymia per epicrasin curanda sit. 3. An rhabarbarum ob lienteriam, dysenteriam & astrictionem sit comburendum Venet. 1567. 8. *. Dari dæmones, & per libros magicos cogi ut se sitant, per nefcio quas historiolas ostendit, cæterum non esse morborum causas. Pro epicrasí, & quidem pro ea, quæ fit per rheum ustum, copiosissime disputat. Rheum in morbis fluxuum non debere maturum & croceum dari, sed subalbum.

FJ. L. II.; primus de aceti scillitici triplici compositione, mirificis ob sanitatem ac vitam diuissime producendam viribus, & congruo usu: secundus de aloes substantia, quantitate, relatione, qualitatibus, actionibus, passione, habitu, ubi & quando Venet. 1567. 8. *. & 1568. PANELLI. Giesl. 1614. 12. & Italice Maceratae 1574. 8. FALC. Aceti scillitici ex Græcis & Arabibus variae descriptiones. Ipse tamen experimenta fecit aliqua. Adversus obesitatem drachmas quatuor dedit, semel in hebdomade, alias quinque drachmas & tres. Adversus lentam pituitam a drachma una ad quinque. De aloë nihil boni. Illotam magis alvum ducere, lotam ad rem medicamentariam præstare.

Libellus de voluminibus a se compositis Macerata 1574. 8. PANELLUS memi-nit ll. de aceti substantia & natura. Quod acetum non adstringat. De aloes substantia: de confectione ptisanæ ac medicamentorum compositione: de triplici compositione aceti scillitici. De theriacæ substantia: de alimentorum facultatibus: de salubri diæta: an in virium imbecillitate juncta cum cacochymia per epicrasin curandum. De Italorum congruo in septentrionalibus victu. Consilia.

Recognitio opusculi aurei de feribus ANTONII GRADI. LINDENIUS exstare ait cum J. MATTH. GRADI *præctica*.

JOSEPHI VALDANI, HERONMI FEROLDI, ALOYSII MUNDELLÆ, & BARTHOLOMÆI GAIONI *questiones medicae*, utrum in lienis affectibus secunda sit vena Patav. 1567. 8. Ita FALC. Nam mihi libellus est cum hoc titulo; Due questio-nes medicae, altera utrum in lienis affectibus secunda sit vena, quæ est ad anularem digitum sinistræ manus, a J. VALDANIO, H. FEROLDO, A. MUNDELLA & B. GAIONO

GAIONO tractata. Altera, utrum in morborum initiiis s. cum materies turgeat, purgantibus medicamentis uti liceat, a VICTORE TRINCAVELLIO explicata. Patav. 1567. 8. * VALDANIUS venæ salvatellæ sectionem multum laudabat, GALENI sermonem mutabat, ut in suam sententiam flecteret. FEROLDUS has subtilitates parum curans stabat pro GALENO, & venam cubiti exiguae venulæ præferebat, ALEXANDRI auctoritate fretus & ARETÆI. MUNDELLA pro FEROLDO pronuntiat.

Ad alteram quæstionem respondet TRINCAVELLIUS, posse utique, etiam non turgente materia, in morborum principiis alvum duci.

Exstat etiam J. VALDANII de theriaca usu in febribus pestilentibus L. I. Brix. 1570. L. II. 1571. 8. FALC.

Ricettario molto necessario a medici e p̄eziali Firenz. 1567. fol. OSB.

J. CAR. LANGIUS de febribus Bonon. 1567. 12. FALC.

MARII PROCRIS discussio inepta defensionis cuiusdam J. B. DONATII editæ aduersus L. BOTALLUM; decretum supremi senatus Parisini aduersus DONATIUM, una cum epistolis J. BRUTI & historia JACOBI DOYNÆI, ex quibus totius controversia ratio & progressus cognosci potest Parif. 1567. 8.

MARTINI HENRICII pulcherrimarum questionum T. I. Acc. de diabete consilium Papiæ 1567. 4. TR.

NIC. RHODII redargutiones in FERD. CASSANUM pro ALTIMARO & J. ANDREE NOLA, quibus non tantum vera ALTIMARI positio de tertiana exquisita & de sedimento celebratur, sed quam plurimi errores manifestantur, quos F. CASSANUS committit Venet. 1567. 8.

FRANCESCI MONSLEO artificium memorie Neapoli 1567. 8. MONGIT.

J. B. RASARIUS GALENI commentarios in secundum & in sextum l. popularium, in HIPPOCRATEM de alimentis & de humoribus, & alia quædam GALENI latinitate donata edidit Saragoff. 1567. 4. IDEM & ORIBASIUM vertit.

BERNHARDINUS BALDINUS Professor mediolanensis, dedit problemata excerpta ex commentariis GALENI in HIPPOCRATEM Venet. 1567. 8. L.

DIODORI EUCHYONTIS de polychymia L. IV. 1567. 8. TR.

Huc ADRIANI JUNII medici nomenclator Parif. 1567. 8. &c.

Ejus vita cum epistolis Dordrecht 1652. 12. B. BUN.

JERONIMO RUSCELLI secreti nuovi Venez. 1567. 8. FALC. ID. ALEXIUS PEDEM.

JODOCI ab HARCHIES Montensis, medici, de causis contemtae medicina L. I. Leodii 1567. 8. B. B. Non sola ex urina morbos dignosci. Pleuritico, cuius periculum noster ex methodo adgnovit, & qui interiverit, magnam venæ sectionem nocuisse. Contra sanguinis in omni morbo profusionem. In medicastros. Medicamentum in aliquo morbi stadio prodesse posse, nocere in alio.

MONTANUM inunctionem mercurialem damnasse. TRUSIANUM in curandis morbis infelicissimum fuisse &c.

EJ. *enchoridion medicum simplicium pharmacorum, quæ in usu sunt, nomenclaturam, historiam, facultates & administrationem poemate comprehendens* Basil. 1573. 8.*. Ad singulum medicamentum simplex suum distichon, descriptio aliqua & facultates.

MICH. TOXITÆ Rhaeti, Paracelsistæ, medici Hagenensis, qui Italiam vidit *spongia stibii adversus LUCÆ STENZELII apergines* Argent. 1567. 4.

EJ. *philosophicum medicum synonymum ex variis linguis* II. *Vocabulorum in scriptis PARACELSI solet usus esse explicatio* Argent. 1574. 8.

IDEM *libros XIV. Paragraphorum PARACELSI restituit & illustravit* Argentor. 1575. 8.

Apothekertax in Churfürstenthum Saxen Jena. 1567. 8.

NIC. le GRAND & ANT. du VAL. *E. lienoſi dejectorio medicamento purgandi* Paris. 1567.

JOH. le VASSEUR & J. GILLIN, *Non E. omnis intestinorum exulceratia sanabilis* Paris. 1567.

§. CCCXXXI. THADDEUS AB HAYCK.

Hic, nec serius, recenso, quod hoc jam anno versio ejus libri *de metoposco-pia* Gallice prodierit Lion 1567. 8.

EJ. *de cerevisia, & ejus condiendi ratione, viribus, natura, facultate* Francof. 1585. 8.*. Cerevisiæ pragensis tota præparatio satis sollicite descripta, deinde cerevisiæ variae, etiam medicatæ.

EJ. *actio medica adversus PHILIPPUM FANCHELIUM pseudo Paracelsistam ad Proceres Bohemiæ* Amberg 1596. 8. B. B. 1606. 8. BOEHMER. Puella ex nobili gente Zerotin scabie laborabat, eam noster curabat. FANCHELIUS advocatus pulverem antimoniale & mercurialem dedit, puella ab ejus usus die undecimo periit. Noster primo leges citat Noribergensem, quæ contra medicos non legitimos acriter animadvertunt. Cum FANCHELIUS responderet, medicum se esse, & nobilem Bohemum, negaretque acribus se usum auxiliis, aut remedia sua causam mortis fuisse, noster in ANTIFANCHELIO responsum adversarii refutat, ut fere intra convicia manserit.

§. CCCXXXII. MARCELLUS DONATUS.

Mantuanus, vir splendidus, Eques S. STEPHANI, Comes, Consiliarius status ducis sui. Ejus *de variolis & morbillis*. EJ. *de radice purgante s. Mechoacanna liber* Mantua 1569. 4. L. *de variolis* prodiit etiam a. 1591. 8. L. 1597. 8. *Libellum de Mechoacanna* gallice vertit P. TOLOT, & recusum dedit Lion 1572. 8. VERDIER.

In *l. de variolis* morbum anno 1567. epidemice describit grassantem. Morbillos etiam erodere. Utrumque morbum veteribus non fuisse ignotum. Esse ubi variolæ absque febre manferint, tunc autem morbum diuturnum fieri. Manus & pedes eas pustulas potissimum invadere. Frigus omne arcendum ne retrocedant. Venam in eruptione secat; alvum etiam dicit. In declinatione vero morbi non facile alvum movet, qui dysenteriam gravissimo eventu variolis viderit supervenisse. Non debere pustulas acu aperiri, ne scrobes relinquant. Balneum non adhibendum, cuius AVICENNA non meminerit.

Mechoacanum defendit, ut quæ magno in usu sit.

EJ. *de medica historia libri VI, opus varia lectione refertum* Mantuae 1586. 4. Venet. 1588. 4. 1597. 4. *, quæ duæ editiones non differunt. Cum GREGORII HORSTII notis & addito libro VII. Francof. 1613. 8. 1664. 8. *. Celebre opus, in quo ad sua capita morbi & eventus singulares disponuntur, paſſim auctori proprii, alii collectitii, neque ſemper fidis ex fontibus. Multum admittum theoriæ & ratiocinii, ut tamen nolles carere bona, quæ intercedit, fruge.

GREGORIUS HORSTIUS (certe in editione ſua 1664. 8. MARCELLUM DONATUM vocat ſuum), addit inediae diuturnæ historias, fetum Muſſipontanum, nævos aliquos, phthisin ex mefenterii abſcēſſu natam, quartanam funestam, pulſus in febre maligna intermittentes, partus a morte matris, tum epiftolas variorum, etiam HENRICI V. HEERS, PETRI BORELLI, & varia ad incantamenta pertinentia.

§. CCCXXXIII. VARI.

CHRISTOPHORI WIRSUNG. *Arzneybuch darinn wird vom Haupt bis zu den Füßen verzeichnet was jedes Glied des menschlichen Leibes für Krankheiten angreiffen, letzlich wie man in denselben so wohl dem armen Mann mit geringen Sachen als dem reichen zu Hülfe kommen möge: wie man Wurzeln einsammeln, behalten, und das so schädlich benehmen möge, als wie man ſich mit aderlassen, purgieren und dergleichen verhalten, alles aus den berühmtesten Ärzten gesammet* Francf. 1568. fol. *. 1569. fol. 1577. fol. correcta a JACOBO THEODORO TABERNÆMON-TANO Neufstatt 1582. fol. 1588. fol. TREW. 1592. fol. maj. Francf. 1605. f. TREW. 1619. fol. 1661. fol. Belgice Dordrecht 1593. fol. Quadraginta ſex annis iſta ſe collegiſſe auctor ait, quorum 25. in pharmacopoliis triverit. Empiricus cæterum liber, plenus fabellis, quales eo ſeculo in artem receptæ erant. Plurimum etiam formularum. Ita J. COLERUM a judeo didicisse medicamentum quo memoriam confirmaret, a qua formula nihil ſimile exſpectes. Luem venereum diuturnam ceſſiſſe uſi l. guaiaci, etiam epithematis forma adhibiti. Inunctionem mercurialem ſoli pefſimæ ſpeciei mali reſervat. Dispensatorium integrum adjecit, simplicium & compoſitorum medicamentorum.

J. MENZINGER *præcepta de memoria confirmando* Argent. 1568. 8. B. Tigur. GIUST.

JUSTINIANI ARCELLÆ de ardore urinæ & silicidio, & de mictu sanguinis non puri
Patav. 1568. 8. TREW.

CL. FABRI paradoxe de la cure de la peste Parif. 1568. 8. FALC.

LEO SUAVIUS. EJ. TH. PARACELSI philosophie & medicina utriusque compendium
& vita viri, & scholia in ejus l. de vita longa Basil. 1568. 8. L.

GEORGII DORDONII Placentinus. EJ. de morbi gallici curatione tractatus
quatuor Papiae 1568. 8. ASTR. Vetus opus, scriptum quo tempore FRANCISCUS
I. Mediolano potiebatur & Ticino. Cariem in universis offibus ex malo venereo
natam vidit. Inunctionem describit, suffumigia negat bonis medicis probari.
Guaiaci cum aqua infusi usum inutilem esse, cum vino sibi bene successisse: Alios
etiam per purgantia sola fuisse restitutos ASTR.

GEORGII DORNÆI de veneni, quod nescio quis SUAVIUS in Theophrasticos
evomere conatur, retortio Basil. 1568. 8. L.

EJ. Anatonia viva PARACELSI, qua docet auctor preter sectionem corporum &
ante mortem patientibus esse succurrentum Basil. 1577. 8. L.

Lego etiam scripsisse de restituta vera utriusque medicinae praxi Lion 1578.
8. LIND.

EJUS fasciculus Paracelsicae medicinae veteris & novæ in compendiosum prom-
tuarium contractus Francf. 1581. 4. L.

EJUSD. admonitio ad T. ERASTUM de revocandis calumniis in PARACELSUM
imperito dictis ib. 1583. 8.

EJ. in l. PARACELSI de vita longa commentarius ib. 1583. 8. L.

EJ. Dictionarium Theophrasticum ib. 1583. 8.

EJ. commentaria in archidoxa l. X. ib. 1584. 8.

JACOBI THEODORI TABERNAMONTANI, celebris rei herbariae scriptoris,
Regiment und Rathschlag wie man der jetzigen giftigen geschwinden Krankheit, hitzi-
gen Fieber, der Bräune, dem Bauchlaufe und andern mit unterlaufenden Krankheit
begegnen und vorkommen soll ib. 1568. 4. An non idem est EJ. Rathschlag wie
man jetzigen pestilenzialischen Fiebern begegnen soll Heidelb. 1572, ut lego, & 1573.
ut TREW. 8. Francf. 1587. 8.

EJ. de præcavenda peste tam adultis quam junioribus, & pauperibus quam di-
vitibus accommodata Neustatt an der Hardt 1582. 8. IDEM aut adfinis l.

EJ. Arzneybuch Francf 1577. f. Neustatt an der Hardt 1577. fol. VATER.
nisi est WIRSUNGI opus a TABERNAMONTANO editum.

WILL. TURNER new booke of the nature of wines 1568. 8. OSB.

J^{AN} EUSEBE *la science du pouls, le meilleur moyen de juger des maladies* Lion 1568. 12. RAST.

J. PISTORIUS *de vera curandæ pestis curatione L. I. quo medicatio paulum aliter quam a communibus practicis facta sit proponitur* Francof. 1568. 8. TR.

EJ. *consilium antipodagricum* Halberstatt 1659. 8. TR.

EJ. *dæmonomania cum antidoto prophylactico* Lauing. 1601. 8. TR.

EJ. *microcosmus in cuius calce reviviscit Pelops* Lion 1612. 8.

BARTH. SCHEIDER, *Bericht wie bey jetzund regierenden schwärlichen Seuchen der Pestilenz so wohl die kranken als die gesunden sich zu verhalten* Breslau 1568.

4. TREW.

§. CCCXXXIV. HIERONYMUS MERCURIALIS.

Foroliviensis, bono loco natus, Professor primarius Patavinus, vir magnæ auctoritatis, qui etiam ad MAXIMILIANUM II. curandum vocatus, Cæsarem sanavit, & Bononiæ, demum Pisæ medicinam magno salario conductus docuit, TOMASINUS in *elogiis*. Vir doctus neque medicinæ ignarus, se duos calculos alere prædictit, quæ prædictio per anatomen confirmata fuit.

Primum inclaruit libris sex *de re gymnastica veterum* Venet. 1569. 4. TR. & 1573. 4. * editus, cum per pulchris iconibus, a PYRRHO LIGORIO communicatis: tum ib. 1601. 4. Catal. 1602. 4. 1644. 4. quæ editio ex autographo MERCURIALIS auctior esse dicitur: & Amsterdam 1672. 4. * quæ nitida est editio. Doctum opus Auctor Romæ multis antiquitatis monumentis ornavit, tabulis etiam, in quibus ægri consilia salutaria ab ÆSCULATIO accepta grati laudant. Initia medicinæ, deinde gymnastices. Sigillatim gymnasia antiquorum, & omne genus exercitationum. Balnea. Coena. Vociferatio, risus. Inde ostendit, neque omnibus exercitationem nocere, neque prodefesse omnibus, & definit, quæ exercitationes quibusque sanis aut ægris profint. Diversi singularum exercitationum effectus, ex veteribus quidem collecti. Nuperas exercitationes omittit, & vix unquam proprium judicium ad fert. Equitationem nocere docet &c.

EJ. *variarum lectionum in medicina scriptoribus* & aliis l. IV. Venet. 1571. 4. TREW. *Quinque libri* Basil. 1576. 8. TR. *Libri VI.* Parif. 1585. 8. LIND. tum Venet. 1588. 4. L. 1598. 4. * 1601. 4. & fol. L. *Miscellanea ex antiquitate sumta, loci veterum emendati, explicati, pleraque practica, conciliata ex poëtarum & aliorum veterum locis.*

EJ. *repugnantia, qua pro GALENO tremere pugnatur* Venet. 1572. 4. * cum GUILANDINI refutatione. De unguento agit Ægyptio, in quo GUILANDINUS a GADALDINO dissenserat. Noster GALENUM tuetur, DIDYMI locum ex pervertendo codice Athenei aliter legit.

EJ. *de morbis cutaneis* L. II, & *de omnibus corporis humani excrementis* l. III. opera PAULI RICARDI Venet. 1572. 4. TREW. 1585. 4. * Basil. 1576. 8. 1601. 4. 1625. 4. TREW. In editione 1585. accessit l. *de decoratione* a JULIO MANCINO editus. Prælectiones sunt, ex MERCURIALIS ore exceptæ. Lectio veterum absque propriis sententiis & adnotationibus. Lepram & scabiem cæterum fere tractat. Libri III. de exrementis semeiotici sunt argumenti, veterumque opiniones retinent, ut etiam graviditatem ex urina putet perspici. In l. *de decoratione* minora vitia cutanea persequitur.

L. *de decoratione* solus recusus est, acc. *de varicibus* & *de refiendo naso* Francof. 1587. 8. TR. Venet. 1601. 4. L. 1625. 4.

De pestilentia lectiones habitæ Patavii a. 1573. in quibus de peste in universum, presertim vero de Veneta & Patavina tractatur Venet. 1577. 4. L. 1578. 8. 1601. 4. TREW. cum aliis nonnullis. Deinde Basileæ 1577. 8. hoc opus, & paulo prius, conjuncta prodierunt. Prælectiones exceptæ sunt ab HIERONYMO ZACCHO. In hac peste lego, MERCURIALEM & CAPIVACCIMUM naturam morbi & contagium non adgnovisse, multorumque malorum causas fuisse, & maximæ stragis (a), & vesicatoria infelicititer adhibuisse, ut etiam fuga iræ civium se eruerint.

EJ. *reßponſionum & consiliorum medicinalium* T. I. Venet. 1579. 4. L. 1587. fol. TREW. Basil. 1587. 8. L. edente MICHAELE COLUMBO.

EJ. *tractatus de maculis pestiferis & de hydrophobia* Patav. 1580. 4. L. Venet. 1601. 4. BOEHMER.

EJ. *de morbis muliebribus prælectiones* a CASPARO BAUHINO editæ Basil. 1582. 8. L. & in Gynaceis 1586. T. II. a MICHAELE COLUMBO locupletatæ Venet. 1601. 4. L. 1608. 4. TR. Ut reliqua auctoris, fere ex veteribus collectæ, cum plurimis formulis.

EJ. *de morbis puerorum* L. II. Venet. 1583. 4. L. III. curante JOHANNE CHROSCZSIEVOROSKII Venet. 1583. 4. apud JUNTAS L. apud MEIETTUM ego, & GUNZ. & TR. porro 1615. 4. Frf. 1584. 8. * cum TRALLIANO *de lumbricis*. Prælectiones ex ore MERCURIALIS exceptæ, vitiose editæ, quæ communis fere omnium operum viri fors est a nobis dicendorum. Cæterum vagum opus est, & veteribus nimis addictum, ut etiam inertia medicamenta laudet, ventriculum gallinaceum ad calculum frangendum &c. Variolas monet novum esse morbum. Lumbricos in pestilentia frequentes esse, cum eadem causæ & pestis generationi faveant, & lumbricorum generationi. Germanice vertente P. UFFENBACH, tum *de scorbuto & balsamatione* l. Francof. 1605. fol. B. Tig.

EJ. *de morbis mulierum & puerorum, peste &c.* Lion 1618. 4.

EJ. *censura & dispositio operum HIPPOCRATIS* Venet. 1583. 4. L. Francof. 1585. 8. *. Ad novam editionem operum HIPPOCRATICORUM quædam præparatio.

(a) RAMAZZIN, orat. VIII.

paratio. Opera divi senis in quatuor classes dividit, genuina, scripta HIPPOCRATIS a filiis edita; a filiis, sed ad doctrinam patris publicata; demum adulterina. GALENI potissimum testimonii utitur. Non probes, quod secundæ classi l. de flatibus tribuat, qui totus non sit HIPPOCRATIS, & certo alterius auctoris opus.

EJ. *de venenis & morbis venenosis* L. III. opera ALBERTI SCHLEGEL Francof. 1584. 8. *. Basil. 1588. TR. Venet. 1601. 4. CAT. Prælectiones sunt, ut possis excusare, quod collectitia omnia sint, & absque proprio experimento.

EJ. *responsionum & consiliorum* T. II. Accedit Collegandi ratio, curante item MICHAELE COLUMBO Venet. 1589. fol. L. 1590. fol. L. TR.

EJ. *tract. de compositione medicamentorum; de morbis oculorum & aurium.* Ex ore viri a MICHAELE COLUMBO excepti Venet. 1590. 4. L. Francof. 1591. 8. 1601. 8. ID. Venet. 1601. 4. TR. Codex est in Bibl. Taurin. II. p. 120. tum *de morborum particularium curatione.*

EJ. *commentarii eruditissimi in HIPPOCRATIS Prognostica, prorrhetica & historias epidemicas cum titulo Prælectiones Pisane.* Acc. Tr. luculentissimi de hominis generatione, aqua & vino & balneis Pisaniis. Ex ore ipsius M. a MARCO CORNACCHINO excepti Venet. 1597. fol. *. Francof. 1602. fol. L. Idem quod de reliquis prælectionibus judicium hic redit.

EJ. *responsionum & consultationum medicinalium Tomi III.* Venet. 1597. fol. TREW.

EJ. *medicina practica s. de cognoscendis, discernendis & curandis omnibus corporis humani affectibus Prælectionum Patavinarum* l. V. opera PETRI de SPINA edita Francof. 1602. fol. *. 16-1. f. TR. Lion 1623. 4. L. 1618. 4. RAST. Venet. 1627. fol. TR. curante GUIL. ATHENIO TREW., quæ editio dicitur tertia parte aucta esse. Plenus liber, ut priores, disceptationum & ratiociniorum. Medicamenta solet dare leniora. In pleuritidis initio venæ lateris oppositi sectio nem GALENUM permittere. Lignum guaiacum ad morbum gallicum fuse laudat, inunctionem mercurialem in validis corporibus admittit. Spem esse, eum morbum extinctum iri. In febre theriaca utitur.

EJ. *responsionum & consultationum medicinalium Tomus IV.* a GUIL. ATHENIO editus Venet. 1604. fol. TREW. & quatuor tomis conjuncti cura MUNDINI MUNDINII Venet. 1620. fol. 1624. fol. L.

EJ. *de ratione descendæ medicinæ epigraphe cum J. G. SCHENKII enchiridio* Argent. 1607. 12. B. B.

EJ. *in omnes HIPPOCRATIS aphorismos prælectiones Patavine, in quibus obscuriores loci elucidantur & problema enodantur a MAXIMILIANO HIERONYMI filio* editæ Bonon. 1619. fol. Lion 1631. 4. RAST. Forolivii 1625. fol. LIND.

EJ. *in secundum librum epidemicorum HIPPOCRATIS Praelectiones Bononienses*
Foroliv. 1626. fol. TR.

EJ. *opuscula aurea & selectiora, nempe de arte gymnaſtico, morbis mulierum,*
puerorum, variae lectiones, de pestilentia, de maculis pestiferis, de hydrophobia,
venenis & morbis venenosis, ratione discendi medicinam Venet. 1644 fol.

EJ. *Excerpta de potionibus & eduliis veterum in collectione Leidensi 170'. f.*
B. Tig.

EJUS *nomothesaurus, s. ratio lactandi infantes; lego extare rarissimum li-*
brum, qui a. jam 1552. Patavii prodierit, MORGAGNO teste, in Epist. med.
p. 94.

EJ. *aliquæ epistolæ in SCHOLZIANA collectione T. II. IV.*

EJ. *praelectiones de febribus MS. possidebat v. der LINDEN.*

IDEM *MERCURIALIS editionem HIPPOCRATICORUM operum græco latinam*
dedit, in quatuor classes digestam Venet. 1588. fol. saepe recusam.

§. CCCXXXV. VARI.

HENRICI BRUCÆI, Aloftani, Professoris Rostochiensis, *propositiones de*
morro gallico Resp. CAROLO BATTO Rostoch 1569. 4. ASTRUC ex relatione
THOMÆ STAR. Si malum venereum guaiaco non cesserit, post data decocta ve-
nendum ad unguenta, in quibus princeps vis est hydrargyri; desperato in casu
suffumigia profuisse. Omnino hydrargyrum spei respondere.

EJ. *theses de hydrope triplici Rost. 1587.*

EJ. *de scorbuto propositiones, de quibus publice disputatum est Rostoch 1589.*
8. * recus. Jen. 1623. 8. Ita LIND., nam in meo exemplo non reperitur.
Haag 1658. 8. TREW. Amsterdam 1720. 8. *. Potissimum in re medicamen-
taria se continet. In ea pulvis est sinapi. Morbum a carne fumo indurata &
salita, & a temperie cœli humida & calida esse. Venam jubet secare.

EJ. *epistolæ de variis rebus & argumentis medicis, cum SMETII miscellaneis*
Francof. 1611. 8. *. Judicium de PARACELSO; de contagio; de morbis in
substantia; de HIPP. loco *naturas esse morborum medicas*; de febre tertiana ex-
quisita; de hydrope triplici, de calore.

THOMAS ALVARES Lusitanus. Ejus est *regimento para preservar de la peste*
Coimbra 1569. Lisboa 1580. 4. C. de V.

FRANCISCI WUNNEN de ORIA *regimiento y avisos de la sanidad 1569. 8.*
C. de V. 1572. ib. Madrit. 1586. hic versibus latinis.

ALONSO BAZA *libro de la verdadera preservacion y curacion en la enfermedad*
de peste conforme a la que se vido de ella en el dicho parable 1569. fol. Codex est
MS. de quo SEGUIER.

FRANCESCI

FRANCESCI FRANCO Valentiani, medici JOHANNIS III. Lusitaniæ R. l. del enfermidades contagiosas y de la preservacion di ellas, trattado de la nieve, y de Puso de la salvacion Sevilla 1569. 4. SEG.

GERARDUS BATTUS medicus ex Schola Italica, funesto casu sponsus perit ADAMI.

NICOLO BELLI *de marchi de cavalli Venez.* 1569.

J. ALBERTI WIMPINÆI *de concordia HIPPOCRATICORUM & PARACELSI-STARUM* Monach. 1569. 8. Argentor. 1619. 8. cum appendice, in qua quartatur, quid medico sit faciendum.

GALLI ETSCHENREUTER δεαχμοληπτον s. calculus medicis Ἐγροταντibus perutilis si scire desiderant quot grana singulorum ingredientium medicamentorum in drachma una assumentur; Ἐδεαχμοτομια, i. e. partium drachmæ dosis Argentor. 1569. 8. RIV.

ANDREÆ ROSÆ Bericht bey der Pest wie man sich zu verhalten Norib. 1569, ut puto, 8. TR.

ASCANII SCHRATEMBERG *de indicationibus curativis* L. X. Brix. 1569. 8. TR. RIV.

J. VISCHERI Wemdingensis, ex Schola Italica Prof Ingolstadiensis, inde Tubingensis, *propositiones de vena sectione in febribus* Tubing. 1569.

EJ. *Aphorismi ex HIPPOCRATE* ib. 1569.

EJ. *de alimentis* ib. 1569. TR.

EJ. *de differentiis & causis affectuum pulmonis* ib. 1581. PLATN.

EJ. *de affectibus uteri humani* ib. 1584. 4. PL.

EJ. *de febrium sede ac differentiis* ib. 1585. B. Tig.

EJ. *de ratione explorandi & judicandi leprosos* ib. 1586. 4. PL.

EJ. *enarratio brevis in aphorismum HIPPOCRATIS edita a HIERONYMO VI- SCHERO* ib. 1591. 4. TR.

Epistola est inter MATTHIOLANAS, inque L. V. de vertigine, dolore occipi-tis, stupore, pilorum defluvio, & glandulis in inguinibus exortis.

ERH. CELLII oratio funebris de vita & morte J. VISCHER Tubing. 1588. 4. B. BUN.

ANDR. ELLINGER Thuringus, Professor Jenensis. EJ. *oratio de dicto HIPPO-CRATIS ιατρος φιλοσοφος ιατρος* Jen. 1569. ADAMI.

Wie man zu Zeiten der Pest sich fürsehen u. erhalten möge Wien 1569. 4. TR.

VINCENTII MUSTEL & MARTINI AKAKIA jun. *Non ergo omnis cacoehymia pravi alimenti sōboles* Parisi. 1569.

STEPH. GOURMELEN & ANDR. du BREUIL, E. *diagnoses & prognoses ad Therapiam necessariæ* Parisi. 1569.

ANT. PRUNIER & GUIL. FAGOT E. lienteriae & diabetæ eadem curatio Parif. 1569.

J. ROCHON & GUIL. de BAILLOU E. febribus refrigerantia remedium Parif. 1569.

JEAN GUIOT & HUG. PREVOSTEAU E. ars vel natura morborum medela Parif. 1569.

PETRI RAVIN & ANDR. du BREUIL, E. anginæ remedium venæ sectio Parif. 1569.

J. OPORINI vita Argent. 1569. plurima ad PARACELSI historiam facientia continet.

§. CCCXXXVI. THOMAS ERASTUS.

Vero nomine LIEBER, Badensis Helvetus, novem integris annis in Italia medicinæ operam dedit, demum Professor Heidelbergensis, inde Basiliensis; magnus PARACELSIÆ sectæ adversarius, non ignarus homo, neque obtusi ingenii, ut tamen in experientiis parcior, nimium daret auctoritati & ratiocinio.

EJ. de dysenteria theses Heidelberg 1570. HE.

Disputationum de medicina nova PHILIPPI PARACELSI P. I. de remediis superstitiosis & magicis curationibus Basil. 1572. 4. *. Historia PARACELSI ex ore OPORINI & VITTERI descripta, quorum uterque cum PARACELSO vixerat, & quorum testimonia de indecora vita PARACELSI consentiunt. Non esse Helvetium, neque ullos dari cognatos, qui PARACELSUM adgnoscant. Praeceptore parente natum esse in loco Hohenest. Vitam cum aurigis & turpibus hominibus fere transactam in diversoriis, ut tamen subito post egestatem nummis abundaverit. In appendice librum nuperum PARACELSI exagitat, & errores theologicos.

Pars altera, in qua philosophiae Paracelsicæ principia & elementa exponuntur Basil. 1572. 4. *. Contra sal, sulfur, & mercurium. De seminiis HIPPOCRATICIS in ædyl latentibus. Ante BUFFONIUM PARACELSUS docuit, terram nostram, de sideribus excretam, fractam, collapsam, contritam & colliquatam massam esse. Adjecta physica, & de osteocolla libellus.

Pars III., in qua dilucida & solida veræ medicinæ assertio, & falsæ s. Paracelsicæ confutatio continetur. Acc. tr. de causa continente Basil. 1572. 4 *. Cordinorum virorum de PARACELSO judicia minime blanda. PARACELSIÆ pathologiae & therapeuticae errores. Non posse eum morbos curare, qui constitutionem humani corporis ignoraverit. Non eamdem esse HIPPOCRATIS doctrinam & PARACELSI. Male ab isto victus rationem negligi, morborumque signa. Infelicem fuisse Basileæ medicum, & ægros periisse, quorum curam egerit; ipsum fateri, lepram & epilepsiam sibi incurabiles videri. Exempla infelictum curatorium, & fugæ ob eam culpam a PARACELSO captæ.

TMA

Acc.

Acc. diss. de causa morbi continent. Theoria mera.

Pars quarta, in qua epilepsia, elephantiasis, s. lepræ, hydropis, podagra & colici doloris vera curandi ratio demonstratur, & Paracelsica solidissime confutatur Basil. 1573. 4. *. *Contra medicos arcana sua medicamenta celantes. Multa theoria horum morborum, viri hic PARACELSI oblii; deinde iterum AUREOLI theoriam exagit. Curandi ratio: frequente purgatione epilepsiam nonnunquam superari, facilius eam, quæ ab artu aliquo adscendit. Malles aquas, trochiscos epilepticos non descriptos. PARACELSUM detestabilia remedia laudasse, neminem eo malo corruptum sanasse. Infelicissimæ ejus curationes in nobilibus Bohemis perpetratae. Lepra; ejus curatio Galenica. Absurda auxilia PARACELSI. Auri inanes admistiones. Hydrops varius, quem noster in utero virginis vidit. Veros se phthisicos nonnunquam sanasse. Colicus dolor & fatus. Absurda theoria & therapia PARACELSI. Podagra: non est incurabilis: osteocollam articulos potenter siccare. PARACELSUM podagricos necasse, dum venam secuit. Contra mettallorum solutiones varias.*

EJ. de occultis pharmacorum potestatibus, quot & quotuplices eæ sint, quibus in morbis, quomodo, quando quem in curationibus usum habeant. Acc. diss. de purgantium medicamentorum facultate tribus questionibus absoluta. Basil. 1574. 4. TREW. Tig. 1595. 4. in collectione. Francof. 1611. 8 cum SMETII miscellaneis.

EJ. theses de contagio Heidelb. 1574. 4. & in collectione 1595. 4. L.

EJ. diss. de putredine, in qua natura, differentia & cause putredinis ex ARISTOTELE & rerum evidencia clare exponitur. Aca. diss. de febribus putridis, in qua tria de febribus paradoxa Laurentii Jouberti excutiuntur Basil. 1580. 4. TREW. & in collectione 1595. 4. Et T. ERASTI ad ARCHANGELI MERCENARII disputacionem de putredine Reb. Basil. 1583. 4. *. cum MERCENARII libello edita. Totus est in theoria ad ARISTOTELIS mentem.

EJ. Comitis MONTANI novi medicorum censoris libr. V. de morbis viva anatomica. Acc. theses de melancholia, de morbis totius substantiae, de convulsione Basil. 1581. 4. LIND.

EJ. est de lethargo Basil. 1582. 4. *.

EJ. defensio libri HIERONYMI SAVANAROLÆ de astrologia divinatoria adversus CHRISTOPH STATHMIONEM nescio num huc faciat.

EJ. theses de lienteria Basil. 1583. 4. *.

EJ. de pleuritide Basil. 1583. 4. *.

*EJ. varia opuscula medica, que ERASTUS morte præventus in lucem edere non potuit, Francof. 1590. fol. *. collecta. De medicinae laudibus. Brevisima medicinæ methodus. De faporibus, quatenus utiles sunt ad detegendos simplicium vires medicas. De osteocolla. De lepra epistola. De questionibus ad curationem pestilentiae pertinentibus, ubi theriacæ usum in peste rejicit.* Librorum C. MON-

C. MONTANI anatome. Prælectiones in aliquot HIPPOCRATICOS primi libri aphorismos, & in primum & secundum prognosticon: tum in aphor. I. sect. V. & in L. VI. Epid. Denique consilia medica 28. Historiæ morbi & ad eum curandum auxilia, fuse & copiose, ut eo ævo solebant, ut integrum fere ciborum censum quaque occasione data percureret, in disceptationes etiam se dimitteret. Formulæ ex génio seculi polypharmacæ. Inter ea consilia etiam est ERASTI *ad pulsum intermittentem*, quem recte, ut puto, negat ex cordis aliqua esse affectione.

EJ. *dissertationum & epistolarum medicinalium volumen doctissimum* studio THEOPHILI MADER editum Tigur. 1595. 4. TR. B. Tig. Numerosissimi sunt libelli, quos LINDENIUS recenset. De constitutione hiemis anni 1599, de tumoribus præter naturam, de humoribus, saporibus, medicamentis purgantibus, renum calculis, febrium definitione, revulsione, hydrope, epilepsia, singultu, morbis totius substantiæ, melancholia, convulsione, amuletis, stupore.

EJ. *examen de simplicibus, quæ ad compositionem Theriacæ Andromachi requiruntur*, CONRADI HOFMAN *analysis ejus compositionis*, qua ostendit summum artificium, quo ANDROMACHUS in hac compositione est usus. Item J. B. SYLVATICI *tractatus de compositione theriacæ Andromachi* Lyon 1606. 4. L. 1607. 8. TR.

EJ. *Consilia & epistolæ in opere SCHOLZIANO T. III. IV.*

EJ. *epistolæ in SMETII miscellaneis de contagio ad BRUCÆUM, de morbis insubstantia: de putredine.*

Video etiam citari *kurzer Bericht für den gemeinem Mann, wie er sich in sterbenden Laüften verwahren u. halten soll* Heidelberg. 1563. 4.

§. CCCXXXVII. HORATIUS AUGENIUS.

A M. SANCTO, discipulus J. B. MONTANI in Academia Taurinensi Med. Prof.

EJ. *de sanguinis missione* L. III. Venet. 1570. 8. TREW., qui liber in manus opus convaluit, *de ratione curandi per sanguinis missione* libr. X. & ejusd. *diss. adversus MERCENARIUM* Taurin. 1594. 4. HOUSSET 1587. 4. *. Venet. 1597. fol. TREW. & iterum auctius libris XVII. in quibus exstirpatis erroreis opinionibus apud novatores vigentibus omnia secundum GALENI doctrinam explicantur Francof. 1598. fol. Totum opus fere in litibus versatur, quas noster studet per auctoritates decidere. Plethora solam, non morbi magnitudinem, neque vires venæ sectionem indicare. Plethora uteri. Contraindicantia venæ sectionis. Venæ sectionem neque a valida temperie indicari, neque a cacockymia. Copiam mittendi sanguinis inter felibram & libras quatuor definit. Venæ sectionem feminarum gravidarum defendit. Revulsionem fieri debere ad loca longissime remota. Fuse contra BRISSOTUM & contra venæ sectionem, quæ fit e directo loci affecti. In principio inflammationis nunquam non debere remotissimam venam incidi, nempe revelli. Derivationem in viciniam loci affecti debere fieri, factò jam confluxu humorum

morum ex vena proxima aut certe ex vena, quæ cum venis loci inflammati communicet. Tardam venæ sectionem rejicit, & negat, aut in statu, aut in augmento, iterato sanguinem mitti posse. Revulsionem debere præmitti derivationi, & venæ sectionem purgationi. Selectus venarum: non vult frontalem secari. Sic arteriotomen rejicit ob anevrysmatis metum. Singulæ venæ suam ex genio seculi prærogativam tribuit. Præfigia ex sanguine, ejus etiam arenulis. Hirudines quas timet. Scarifatio.

Litis cum MERCENARIO historia. Æqualibus in gradu remediis utendum esse. Arabes magui facit ratiocinator.

Ej. epistolarum & consultationum medicinalium Primi Tomi Libri XII. Augustæ Taurinorum 1580. 4. L. Tertia Editio Venetiis 1592. fol. *. Multum concertationum & controversiarum, potissimum adversus CINUM. De ptisana tractatus. Ex integro hordeo coqui, non ex trito, & cum aqua pluvia melius. Cremor ex hordeo decocto per linteum percolatur; hinc quem ptisana tenuior est. Lactis usus. Calculi curatio medica. Romæ puer sanatus, cum Nursinus securus præsto jam esset, medicamento ex aqua vitæ semunce, millepedum drachma semis, juris cicerum unciiis quinque mixto. Id auxilium & alias repetit, & monet, vim esse in millepedibus. Injecta in vesicam sèpius nocere. Gravidis feminis febre peticulari laborantibus, tamen venam tuto secari. De farre, halica, chondro, trago. GALENI locus correctus. Ne deploratos quidem ægros debere deseriri, ex gravissimis enim morbis quosdam evasisse salvos: Se abscessum cerebri sanasse. In dysenteria, cum fluxus vel sponte vel per imprudentem medicationem substitutisset, periisse ægrotum, etiam phreniticum. Aqua, in qua hydrargyrus mace-ratus fuit, utique necandis vermis confert. Syrupus ad calculum frangendum, quo sexcenties calculum renum sanaverit, compositus ex omnibus illis lithon-tripticis veterum. In diabete narcotica prodeſſe.

Tomus alter pariter XII. librorum Venet. 1592. fol. HIPPOCRATICI L. II. de victus ratione textus XI. exponitur. Materiei turgenti alvi purgationem deberi, venæ sectionem nunquam. Pulveris chinæ (non C. C. C.) multiplex usus in ulceribus pulmonum, veraque plhtisi, & arthritide. Illustram feminam octo libras sanguinis tertio mense graviditatis amisisse, superstite fetu. Fusa contra congressum: nullo modo impotentiam demonstrare, cum inimicam nemo possit inire. Scarificationem in malleolis probat, quod multum sanguinem educat. Cauterio podagra aduersa. Cauterio supra aures sanata antiqua cephalæa, osse nigro detecto. De consultandi causis & ratione tractatus. Cauteria in asthmate nihil proficere. De vini qualitatibus. Hæmorrhagiam narium non semper malum signum esse in febre ardente, & sanguinem salubri etiam eventu in ea febre manasse, etiam decimo quarto die, & ad libras tres vel quatuor. Passerculum troglodyticum, lithon-tripticum, describit, alium a regulo. Ut bulimum sanaverit, a verme natum longo cubitos viginti quinque, plus mille cucurbitinis muco cohærentibus. Frigidæ usus; utique medicum recte antidotos ipsum præparare. FERDINANDUS Mediceus medicamenta amat componere. Salem & oleum contagii esse expertes. Sanguis

ibicis in pleuritide omnino salutari effectu sumtus fuit. Iterum calculum fractum vidit pater LUDOVICUS, qui 65 annis medicinam fecit, tum BARTHOLOMÆUS EUSTACHIUS, AUGENIUS ipse semel & iterum. Priorem relationem de millepedum adversus calculos vi hic repetit: drachmam nunc eorum integrum dedit, æger doluit, inquietus fuit, verum fabulum per urethram decessit, perpetuo auctius. In alio ægro aquæ vitæ dosin minuit, oleum chalcanthi addidit. Melancholiæ exemplum, ex planta pedis adscendentis. Hi duo priores Tomi Francof. 1597. fol. recusi sunt TR.

EJ. epistolarum medicinalium Tomi III. L. XII, in quibus maxima difficultates ad medicinam & philosophiam pertinentes elucidantur, & ALEXANDRI MASSARIE additamentum apologeticum & disputationes secundum HIPP. & GALENI doctrinam continentur Francof. 1600. fol. Venet. 1602. fol. 1607. fol. L.

EJ. de modo præservandi a peste L. IV. Fironi 1577. 8. L. ID. 1598. 8. ID.

EJ. de medendis calculosis & exulceratis renibus liber Camerini 1575. 4. L.

EJ. consilia medica quedam in collectione JOSEPHI LAUTERBACH Francof. 1601. 4. L.

EJ. opera omnia Venet. 1592. fol. L. 1602. fol. L. 1607. f. L.

§. GCCXXXVIII. VARI AD A. 1570.

ARCHANGELI MERCENARIJ judicium super rationibus ARISTOTELIS de partibus animalium non puto huc facere, quod prodiit Patavii 1570. 4.

EJ. dilucidationes in plurima ARISTOTELIS perobscura & nonnulla AVERRHOIS loca Venet. 1574. 4. & vol. II, quo, una cum priori, universalis fere naturalis scientia percurritur, nec non HORATII AUGENII responsa quibusdam problematibus ab ARCHANGELO illi proposita expenduntur &c. Venet. 1582. 4. TR.

EJ. disp. de putredine adversus T. ERASTUM Basil. 1583. 4. *. De putredine agit, physica magis, quam medica: esse passivarum qualitatum dominium, & fieri per corruptionem caloris proprii & naturalis, quæ fiat ab ambientis aeris caliditate. Epistola inter AUGENIANAS.

MARCUS de ODDIS, ODDI f. edidit patris l. de peste & pestiferorum affectuum causis, signis, præcautione & curatione, & addidit de putredine germanæ nondum explicatae GALENI & ARISTOTELIS sententiae adversus ARGENTERIUM apologetam Venet. 1570. 4. *.

In patris apologia pro GALENO librum III. a capite sexto ad finem usque supplevit.

EJUSD., tum JUNII PAULI CRASSI & BERNHARDINI TURRISANI, meditatio-nes in theriacam & mithridatium accuratissime elucubrata, per quas verissima confici-endarum

darum antidotorum methodus perhibetur, & multi medicorum & pharmacopolarum errores confutantur Venet. 1576. 4. RIV. FALC.

EJ. *methodus exactissima de componendis medicamentis. Acc. index medicamentorum tam simplicium quam compositeorum; discursus de theriaca cum A. BACCIO & alter circa turbith Patav. 1583. 4. L.*

EJ. *apologia pro sua sententia de putredine adversus ARCHANGELUM MERCI- NARIUM Patav. 1585. 4. L. 1585. 4. in catal.*

EJ. *de morbi natura & effectu Patav. 1589. 4. TR.*

EJ. *de urinarum causis, differentiis & judiciis. Acc. ex HIPPOCRATE totius anni distributio & dierum criticorum supputatio Patav. 1591. fol. TR.*

Elogium TOMASINUS dedit.

HIERONYMI DONZELLINI *epistola de natura, causis & curatione febris pesti- lentis Venet. 1570. 4. L.*

Synopsis ejus l. cum aliis germanice Licha 1597.

EJ. *libri de natura causis & legitima curatione febris pestilentis apologia per EUDOXUM PHILAETHEN adversus THESSALII ZOILI oppugnationes Venet. 1570. 4. TR. 1571. 4. TR.*

EJ. *est Eudoxus & Philalethus adversus calumnias & sophismata cuiusdam personati, qui se Evandrophylaitem nominavit, apologia Veron. 1573. 4. L. & adver- sus calumnias cuiusdam personati pro libro de febre pestilenti HIER. DONZELLINI apologia Veron. 1574. 4. L.*

EJUS & INGRASSIÆ atque J. CAMERARII *de peste epitome germanice Lich. 1597. 4.*

EJ. *confilia in T. VI. & VII. Schulz.*

VINCENTII CALZAVELIÆ *de theriace abuso in febribus pestilentibus Brixiae 1570. 4. TREW.*

EJ. *est Evandrophylax adversus Acefum cacodoxum, qui se falso Eudoxum Phi- lalethum facit, Antapologia Brix. 1572. 8. L.*

HIERONYMI CONFORTI *de vino mordaci ib. 1570. 4. L.*

JOHANNIS GUTTIEREZ CAVAL *de arte breve, de (hic vox deficit) cerbello y sphaismo Complut. 1570. 8. SEG. Sevilla 1609.*

SANCTORIUS VITALIS *de medicamento solvente non exhibendo sexto die Panorm. 1570. 4. L.*

J. de FOQUEDA *de pustulis quæ Asaphati vocantur, ad hunc annum revocat ASTRUC, incerti ævi virum.*

PETRI REIDANI *querela medicorum dogmaticorum cum HERMOTIMO CURIO- NIS Basil. 1570. 8. L.*

De podagræ laudibus doctorum virorum hisus Strasburg 1570. 8. L. BIL.
PIRKHAIMMERI, CHRIST. BALISTÆ, CURIONIS.

J. QUINQUARBOREUS AVICENNÆ L. III. Fen II. *de ægritudinibus nervorum ex Hebraico latine reddidit* Paris. 1570. 8. L.

HIER. GARDINI in HIPPOCRATEM *de aëre aquis & locis* Basileæ 1570. fol. LINDEM.

HIERONYMUS CRUSERIUS Campensis, dedit *commentaria* in l. III. *morb. vulg. & in L. HIPP. de salubri vietu* Basil. 1570. 8. Edidit etiam XVI. GALENI *de pulsu* II.

ANTONII VALETII *oratio in scholis medicorum, qua medicinae antiquitas ex HOMERO describitur* Paris. 1570. 8. L.

IDEM in *opera practica* HOLLERII *commentatus est* Genev. 1635. 4. &c.

LAURENTII SPAN *aphorismorum HIPPOCRATIS paraphrasis metrica* Breslau 1570. 4. L.

Circa hæc tempora vixerit GEORGIUS de SOTOMAYOR, Prof. Conimbricensis, cuius est *disceptatio medica, in qua quedam dilucidantur & oratio in principem* JOH. III. fol. Sine loco & anno C. de V.

Non multo longius removeo TH. BEZÆ *diff. de pestis contagio & fuga, equidem theologi.* Prodiit etiam Genev. 1579. 8.

In editione Leidensi 1636. 12. accessit ANDREE RIVETI *epistola, in qua mos cadavera mortuorum in templis sepeliendi redarguitur.*

LUDOVICI de ISLA *de morbo gallico tractatus* circa hæc tempora ponitur, neque ASTRUCIO visus, neque aliis, ZACUTO vero laudatus.

HARTMANNI HARTMANNI *observationes practicae* L. II. ab HARTM. HARTMANNO filio auctæ Basil. 1570. fol. B. Tig. si hujus sunt loci.

HENRICI GÖLDLI, Tigurini, *Regimen pestilentie & medicamentum approbatum in pleuritide quæ quasi pestis est, tum forma medicamenti quæ paralysem curat, & pretiosa aquæ contra vertiginem, maniam, apoplexiæ ante annum 1574. prodiit.*

E. HEDENECK *de morbis articuläribus* Jena 1570. HÆNEL.

EJUSD. μνημονικός VII. HIPPOCRATIS *aphorismorum sectionum & prognosticorum* l. HIPPOCRATIS συνοψις brevissima Basil. 1585. 4. TR.

ABRAHAMI WERNER *oratio de vita GALENI* Witteberg 1570. 8.

EJ. Bericht für die einfältige womit sie sich in der Pest verwahren und curiren sollen Witteberg 1575. 4. L.

EJ. *de passione colica, de calculo renum & de calculo vesice* Witteberg. 1576. 4. RIV.

J. FER-

J. FERRANDI *de arthritidis & lithiasis sede* Parif. 1570. 8.

EJ. *de febribus* Parif. 1602. 12.

Statuta universitatis artistarum & medicorum Patavini Gymnasi denuo correcta & emendata Patav. 1570. 4. B. BUN.

JOH. ROCHON & HENR. BLACVOD *E. evacuationi immodeice potiusquam re-tentioni medendum* Parif. 1570.

JAC. CARPENTIER & MART. AKAKIA jun. *Non E. omni dyffuse eadem re-media* ib. 1570.

PETRI TOURET & NIC. ELAIN *E. hystericas venas* ib. 1570.

MARCI MYRON & ANT. VALET, *Non ergo una viscerum inflammatorum curatio* ib. 1570.

PETRI RAVIN & ROB. le MADRE *E. simplicium adfectuum simplicia, compo-fitorum remedia composita* ib. 1570.

NIC. le TELLIER & ISAYÆ FABIUS *E. triplicis substantiae partis similaris mor-bus curari potest* ib. 1570.

§. CCCXXXIX. ANTONIUS SAPORTA.

Professor Monspeliensis & Cancellarius, FELICIS PLATERI præceptor, circa hæc tempora obiit.

EJ. *libri quinque de tumoribus præter naturam studio HENRICI GRAS* Lion 1624. 12. *. prodierunt. Multa pars ad medicinam pertinet, phlegmonem, carbunculum, ophthalmiam, exanthemata, erysipelas, herpetem & morbos cutaneos, anginam, hydrozem, hydrocephalum, varos, arthritidem, luem venereum, haemorrhoides, lepram. Ad veterum saporem: adpersit tamen aliquas suas adnotaciones, ut infelicitis in hydrope paracenteseos. Ad luem venereum in hydrargyro majorem, quam in guaiaco, fiduciam ponit, cuius tamen longo usu a recenti malo plerosque liberabat.

IOHANNIS SAPORTÆ adjectum opusculum pertinet ad initia seculi XVII.

Consilium ANTONII est inter WELSCHIANA.

§. CCCXL. ANDREAS CÆSALPINUS.

Aretinus, de secta Peripatetica, acuti ingenii vir, archiater pontificius & professor Pisanus.

Ejus sunt *Quæstionum medicarum L. II. De facultatibus medicamentorum libri II.* Venet. 1593. 4. Quæstiones miscellaneæ sunt. Primo generalium medicamen-torum potestate magis in secundis, quam in primis qualitatibus residere. De febribus. Ephemeram esse a sanguine calefacto, non a putrescente. Febres putri-

dæ, hecticæ, pestilentiales: vis veneni. In L. II. magis practica continentur. Venæ sectionem in principio morborum acutorum solo convenire. In plethora simplici venæ sectæ selectum minus esse necessarium, melius tamen venam brachii secari, quæ hepati propior sit. Adversus *fluxiones* in pectus & partes inferiores. In eodem latere brachii venam recte secari. In universum tamen venarum selectum defendit. In febrium putridarum initis convenire alvi purgationem, & in universum ad acutos morbos balnea aquæ dulcis. Dolorem fieri a solutione continui. De angina aliqua In dysenteria venæ sectionem non convenire, nisi adsit ulcus inflammatum. Duo sola lumbricorum genera esse, planum & teres; vermes cucurbitinos esse tæniæ particulas. Ad flatus compescendos frigida conferre. Calculos a frigore generari.

L. II. de medicamentorum formulis ad theorias fere spectant. In P. I. percurrit indicia facultatum repetita a sapore, quæ optima, ab odore, cui parum tribuit, a colore, cui vix quidquam. In P. II. de præparatione medicamentorum agit. Compositionem ad augendam medicamenti potentiam facere, & hactenus prodeſſe, quod uno medicamento plures morbi superentur. Ut ex computatione caloris & frigoris compositio dirigatur. Administrationes aliquas breviter percurrit, solutionem, extractionem, decoctionem, destillationem.

In questionibus peripateticis, quæ Venet. 1571. 4. * & 1593. 4. * prodierunt, utcunque aliqua huc trahas, de aeris temperie varia, de cordis pulsū, de nupera vitæ humanæ brevitate: de effectu venæ sectionis in febribus; de temperamentis.

EJ. *κατοπτρον* s. *Speculum artis mediceæ HIPPOCRATICÆ exhibens dignoscendos curandosque morbos*, in quo multa visuntur, quæ a præclarissimis medicis intacta relicta erant Lion 1601. 1602. 1603. 3. vol. Argentorati 1605. 8. L. & Venet. 1606. 8. præfante ANDREA BRUXIO. Argent. 1630. 8. *. Romæ etiam excusum cum titulo editionis Argentoratensis. Libri sunt octo; I. materies medica; L. II. febres; L. III. venena; L. IV. morbus gallicus & lepra; L. V. VI. VII. VIII. morbi a capite ad calcem. In primo L. recenset medicamenta simplicia & composita, ad quosdam titulos relata, unice ex veteribus, quorum satis bonum hic compendium habetur. Sic de febribus & venenis. Morbum gallicum oriri a fontibus Neapolii sanguine hominum leproforum infectis: Marditi orturum fuisse, si ex Indiis esset adlatus: sua se habere a milite Aretino, qui in obsidione Neapolitana ipse adfuerit. Curari ligno guaiaci, sassafras addi. Non debere ligna cum vino coqui. Hydrargyri unguentum a MESVE repeti, qui scabiei obpoſuerit; moleſtum esse auxilium, linguæ tumorem & multa mala facere. In pleuritide, si æger robustus fuerit, venam ejusdem lateris fecari debere, si debilis, potius lateris alterni. Raræ admistæ observatio-

nes

nes propriæ. In lue venerea decoctum guaiaci præstantissimum esse medicamentum.

Eadem procul dubio est *Praxis medica Tarvisii* 1606. 8.

§. CCCXLI. VARI.

PETRUS SEVERINUS, Ripensis ex Jutia, peregrinator, medicus FRIDERICI II. Regis Daniæ, de PARACELSI secta.

EJ. *idea medicinae philosophicæ fundamenta continens totius medicinae Paracelsicæ, Hippocraticæ & Galenica* Basil. 1571. 4. *. Erford. 1616. 8. TR. Haag 1660. 4. TR. ib. & Roterod. 1668. 4. cum commentariis istæ duæ editt. GUIL. DAVIDSONII. Pro sale, sulfure & mercurio dicit, adversus scholarum humores, & pro PARACELSO, Mosaicæ Sophiæ discipulo. Opium non calore operari vel frigore, sed narcotico sulfure. Bilem, quam pro causa febrium habeant, innocentem esse. Febrem a sulfure esse nitroso, quod ubique præsto sit. Morbos produci ex seminibus, quæ suam in rerum natura radicem habeant, & ex seminio diversos morbos tamquam fructus produci. Remediorum classes & agendi modus. Multa non valui intelligere.

EJ. *Epistola scripta THEOPHRASTO PARACELSO, in qua ratio ordinis & normum, adeoque totius philosophiae adeptæ methodus ostenditur* Basil. 1572. 8. LIND. Epistolæ sunt aliquæ & vita THEOPHRASTI.

EJ. *Formule medicamentorum* sunt in *cista medica BARTHOLINI*.

JANUS ANTONIUS SARACENUS Lugdunensis, vir eruditus. EJUS *de peste* commentarius Genev. 1571. 8. LIND. 1589. 8. * nam TOURNESIUM huc reffero. Lion 1572. 8. TR. (duæ editt. L.) Docti viri fusissimus græcanicus liber vix habet ullam utilitatem. Pestis aliquæ historiæ. Pueri matres ex peste moribundas cum fuderent, nihil passi. Boli. Vera GALENI bolus aromatici aliquid redolebat, in ore ad butyri modum contabescet. Byzantio se terram Lemniam habuisse; his enim terris multum tribuit. Cornu cervi substituit rhinocerotis cornubus. Herbæ ad pestilentiam utiles. Theriaca. Amuleta, auripigmentum album. Genevæ periisse, quibus medici alvum violenter duxerant, aut venam secuerant. Pestis historia THUCYDIDEA, quam eamdem LUCRETIUS descripsit.

ANTONII MARIE VENUSTI (VENOSTA) Tergestini medici, *consilia medica*, in quibus vera consultationis methodus proponitur, multi morbi cum suis causis & signis considerantur, multæ etiam medicæ questiones pertractantur Venet. 1571. 4. * Frf. 1605. 4. QUADR. cum J. C. CLAUDINI tribus tractatibus, cura JOSEPHI LAUTERBACH cum tit. *de gravissimis humani corporis malis curandis*. Rhætus erat, ex Valle Tellina. Magnus magnatum adulator ad genium seculi scripsit, ut ad quemque morbum infinita medicamenta, integrum etiam diætetices penum effundere deret,

deret, passim etiam integri tractatus intercederent, de balneis, quorum loco spongias aqua medicata ebrias imponi suadet, de clysteribus, de vino &c. Græcis sirupum σειραν οπω significare.

EJUS oratio nomine academiae artium liberalium Bononiensis 1765. 4. MANDOS.

NICOLAI HOVEL pharmacopolæ, *Pharmaceutices L. II.* Prior continet omnia MESVÆ theorematæ in tabulas redacta. Posterior est TAGAULTII, Paris. 1571. 8. HOTTON 1572. 8. BASSÆUS.

EJ. *tr. de la theriaque & du mithridate en deux livres* Paris 1573. 8. * Theriacæ historia, usus, morbi in quibus convenit, ut in ea laudanda liberalis sit. Compositio, ingredientia, eorumque vires medicæ, viperæ &c.

EJ. *de peste, causis ejus & signis & cura* Paris 1573. 8. Gallice *tr. de la peste* Paris 1579. 8. FALC.

PYRAUX *traité de la pharmacie moderne* Paris 1571. 8. BOEHMER.

Le bâtiment des recepbes contenant trois parties de receptaires Lyon 1570. 12. MENZ.

J. BRAVI *de hydrophobie natura causis & medela* Salamant. 1571. 12. 1576. 1586. L.

EJ. *de curandi ratione per medicamenti purgantis exhibitionem* L. III. Salam. 1588. 8. L.

EJ. *in GALENUM de differentiis febrium comment.* Salam. 1585. 4. LIND. 1596. 4. FALC.

EJ. *in l. L. prognost.* ib. 1578. 8. L. 1593. 8.

EJ. *de simplicium medicamentorum delectu* L. H. ib. 1592. 8. CAP. de VILA.

CELSI MARTINENGI *de prævidendis morborum eventibus* L. III. Brix. 1571. 12. & in *commentario de methodis* Venet. 1584. 4. GUNZ.

THEODORUS BELLEUS *in HIPPOCRATIS aphorismos comment.* Panormi 1571. 4. LIND.

ANTONII ANGUILLARA *rudimentorum medicinae* L. VIII. Complut. 1571. f. N. ANT.

FRANCISCI FRANCHINI *de sanguinis missione* l. Venet. 1571. 8.

THEODORICUS ULSTENUS *de pharmacandi comprobata ratione, medicinarum simplicium rectificatione, symptomatum quoæ purgationem sequuntur emendatione* Basil. 1571. 8. L. Nürnberg 1596. 8. L.

GREGORII BERSMANNI *de dignitate & præstantia artis medicæ* Lips. 1571. 4.

Zwey nützliche Bücher von allerley Gebrechen, und Krankheiten, damit die Rosse, Maulesel &c. geplagt seyn Eger 1571. fol. TREW.

GUIL. ROBINEAU & CL. RABOURS *E. tot sunt remediorum, quot morborum genera* Paris. 1571.

LUD.

LUD. COCHIN & JAC. MARAND *E. arthritidi præcavende vel curandæ eva-*
cuantia Parif. 1571.

CL. BAZIN & J. le PESCHEUR *E. morbi remediis pari modo contrariis op-*
pugnandi Parif. 1571.

SIM. PONCET & BARTH. PERDULCIS *E. fluxibus alvi purgatio venæ sectione*
commodior. Parif. 1571.

§. CCCXLII. LUDOVICUS MERCATUS.

MERCADO, Pintianus, (Pincia est Valladolid), archiater Hispanicus. Multa
 Ejus sunt opera. *Methodus medendi Pintiae 1572. 8. inque T. II. collectionis*
operum: breve compendium.

L. de essentia, causis signis & curatione febris malignæ, in qua macule ru-
 bentes similes morsibus pulicis erumpunt per cutem Pintiae 1574. 8. FALC. Basil.
 1584. 8. * hic aliquantum auctius. De febre agit epidemica petechiali, quam
 apud veteres putat se reperire, contagiosa cæterum & maligna. In curatione
 mireris gallinarum carnes & jura commendari. Cæterum cucurbitulas vehemen-
 ter urget, etiam hirudines, purgationem in principio morbi, tum post diem 14.
 Confectionem de hyacintho & alias antidotos adhibet.

Videtur idem liber esse, cui C. de V. titulum fecerit *en que se trata la natu-*
raleça, causas, providencias, y verdadero orden, y modo de curar la enfermedad y
peste que en estos annos ha divulgado en tota Espania; recusus Madrit 1648. 8.
quem ipse auctor latine vertisset.

EJ. de pulsibus libri II, quibus tota ars cognoscendi morbos & prognosticandi
 disertissime pertractatur Pintiae 1584. L. Patav. 1592. 4. L. & in T. II. operum.
 Iterum fusissime ad GALENI morem.

EJ. de indicatione curativa II. duo Colon. 1588. 8. L. Cum hoc titulo non
 redeunt in operibus, refusi forte in id opus, quod sequitur.

EJ. de communii & peculiari præsidiorum artis medicæ indicatione. Acc. proce-
 mii loco methodus universalis in tres classes dissecta, ut prima partes affectus, secunda
 effectus ipsos, tertia medendi rationem commonaret L. II. Pintiae fol. Colon.
 1588. 8. TR. In Tomo II. operum repetitur. Victus rationem tradit, tunc
 generalia methodi medendi, auxilia, purgationem, alias evacuationes, balnea,
 fluxionum moderamen & provocationem. Hic fontanellas maximis laudibus ex-
 tollit. Tunc auxilia topica.

EJ. gynæciorum L. de mulierum, virginum, viduarum, sterilium, prægnan-
 tium, puerarum & nutricum morbis communibus Basil. 1586. 4. in BAUHINI
 collectione: Madrit. 1594. fol. L. 1604. fol. TREW. & in *Gynæcæis SPACHII*,
 tum Venet. 1602. 4. TR. Francof. 1608. fol. TR. Fusissimum & verbosissimum,
 ut pleraque auctoris, opus, Tomum IV. constituit operum.

EJ. de febrium *essentia, differentia, curatione*, & de febre pestilentiali Pinciæ 1586. 4. L. In Tomo II. operum. Theoria GALENICA. Tertianam tamen perniciosa laudes, peculiari cura descriptam.

EJ. *institutiones medicæ* Madrit. 1594. 8. L.

EJ. de puerorum *educatione & custodia* Pinciæ 1611. fol. L. reddit in operibus omnibus, inque T. V.

EJ. de *essentia & natura caloris febrilis* Pinciæ 1611. fol. L. Neque hoc.

EJ. *opera omnia* T. IV. cura J. HARTM. BEYER Francof. 1608. & 1614. fol. 4. vol. *

In T. I. de sanitate & ejus conservatione rebusque non naturalibus agit. Deinde de morbis, signis, crisibus, denique de curatione fere in genere, viscerum morbis & remedii.

In T. II. præter ea, quæ diximus, libri sunt duo de morbo gallico. Inunctionem, etsi periculosa sit, vulgo nunc receptam esse, tutiorem tamen esse, quæ longiori tempore absolvitur. De hujus morbi cum aliis morbis complexu.

De morbis hereditariis L. I. brevis iste.

In T. III. primum reperitur L. de morborum internorum curatione. Ut in reliquis operibus fusissime, ad veterum morem differit, & plurimorum medicamentorum ubertate morbos obruit, neque in tanta verborum copia quidquam proprium distinguas.

EJ. *consultationes morborum complicatorum & gravissimorum, cum disputationibus necessariis ad naturam cujusque morborum capessendum præsagium & curationem*. Acc. tract. unicus continens abditarum rerum dissertationem; 2. l. de puerorum educatione, s. tomus V. opp. Francof. 1614. fol. TR.

§. CCCXLIII. VARII AD A. 1572.

MATTHIAS de LOBEL medicus Insulanus, qui utimos annos vitæ suæ in Anglia vixit, celebris botanicus.

Eius est *plantarum & stirpium historia, cui adnexum adversariorum volumen* Londin. 1572. fol. LIND. Antwerp. 1576. fol. *. (non est opus editum a. G. How Londin. 1655. 4. *, quod pure botanicum sit). Accefferunt ad finem medica aliqua. G. RONDELET formulae, in opere de morbis omisæ.

Sed in posterioribus adversariorum editionibus plura sunt argumenti medici. In editione Londinensi 1605. fol. *. ad laudanum opiatum: ad varias compositiones, ad medicamenta varia.

Deinde *Pharmacopea RONDELETII cum LOBELII notis, explanationibus, correctionibus & additionibus & diario Pharmaceutico, quid quoque mense pharmacopeo agendum sit*. Formulae aliquæ medicationum LOBELIANÆ, eas inter illa, quam ad morbos pectoris plurimi faciebat, syrpus nempe de erysimo, aliaque medicamenta

mēta ex variis auctōribus collectā. Præcepta ad dispositionem medicamentorum in compositionib⁹, ut in theriaca, tum succedanea.

Diarium seorsum prodiit Leid. 1627. 12. 1652. 12. LIND.

BENEDICTI PATINII *de venenis, quæ in humanis sunt corporibus l. III, eorum natura, causis, differentiis, morbis qui inde sunt, morborum ab iis provenientium curatione* Brixiae 1572. 8. maj. *. Theoria mera.

EJ., ut puto, cum nomine PATINA, consilium pro divo Maximiliano de cordis palpitatione Brixiae 1573. 8. L.

EJ. *de Acetosa, an alvum cieat, an stringat* Brixiae 1572. 4. *. Rhabarbarum monachorum ventrem movere, acetosam adstringere.

EJ. comm. *de natura & curatione febrium in quibus adparent peticidæ* Brixiae 1572. 8. RIV.

EJ. *de corruptione substantiarum corporis humani atque de earum curatione* Brixiae 1575. 8.

De medicamentorum simplicium gradibus & compositionibus opus novum, physicum, medicum, chymicum, in quinque libros digestum, incerti auctoris. Access. ex ECCHOPÆDII de PETRA collectaneis in singulos libros argumenta Tigur. 1572. 8. *. Edidit BENEDICTUS ARETIUS libellum, a J. STOKIO acceptum. Alchemisticum opusculum hominis PARACELSI. Duas tantum complexiones esse, calidam & frigidam. Quatuor gradus solitarum qualitatum. Quinta essentia & ejus gradus. Tum classes medicamentorum, semper per suos quatuor gradus, etiam purgantium, venenorum, peculiariter herbarum. Earum sub planetas distributio, secundum quam definito visceri prosint, ut saturninæ herbæ lieni, mercuriales hepatici, & medicamenta sua cuique visceri accommodata sint, ut cordi essentia melissæ & auri. Formularum exempla. Purgantibus opium adjicit. PARACELSI theriaca f. mumia, turbith, guaiacum.

In VOLCHERI COITERI *observationibus medico chirurgicis, quæ Noribergæ 1572. fol. *. prodierunt, multa sunt melioris notæ. Ex tertiana spuria dolor colicus, inde paralysis, epilepsia, mors. Hydropem pectoris pulmone integro sœpe vidit in cadaveribus, morbum eo seculo parum notum. Maxima sub liene hydatis. Abscessus in renibus, in hepate, scirri pylori, omenti, hepatis, uteri. Calculi vesicæ felleæ.*

JOHANNIS DU BOYS, pharmacopœi Parisiensis, *methodus miscendi & conficiendi medicamenta, diligenter recognita Parisi. 1572. 8. TR. Lond. 1639. fol. Haag 1640. 16. *. Classes medicamentorum, tunc ad quamque classem leges, secundum quas componi debent. Deinde singulæ compositionis officinalis fere ex MESVEO formulæ, & ad eam commentarius.*

Cavendum ne cum JOHANNE SYLVIO medico, aut cum JACOBO confundatur.

J. LONICER *Ordnung für die Pestilenz* Francf. 1572. 8. 1576. TR.

MELCHIOR GUILANDINUS Borussus, ardantis vir ingenii, pauper cum esset, Africam & Indiam adire sustinuit, praefectus inde horti Patavini. In *Papyro s. comm. in tria capita PLINII Venet.* 1572. 4. * aliqua ad medicinam faciunt, ut adversus GALENUM de unguento Ægyptio. Responderat MERCURIALIS. Reponit MELCHIOR in *epistola ad ipsum MERCURIALEM*, suum judicium confirmat, & aliqua in MERCURIALI carpit.

HIERONYMI a TOVAR de *ponderibus medicamentorum l.* Hispali. 1572. 4 L.

BERNHARDINI GOMEZ MIEDES Archidiaconi *Diascepsum de sale physico medico geniali & mystico L.* IV. Valent. 1572. ibid. locupletius 1579. Urfell. 1605. 8. LIND.

EJ. *Enchiridion, o manual instrumento de la salud, contra el morbo articular que llaman gota y de las demas enfermedades que por catarrho y destillacion de la cabeza se engendran Madrit.* 1731. 8. C. de V. TREW.

HIERONYMO MURILLO chirurgi, *therapeutico methodo de Galeno en la que toca la chirurgia Saragoss.* 1572. 8. nisi chirurgici mere est argumenti.

GUILIELMI MAGISTRATI *Isagoge therapeutica de pestis sevitia ejusque curatione & præventione Francof.* 1572. 8. TR. Venet. 1572. 8. L.

PETRI DROET *consilium novum de pestilentia Parif.* 1572. 8. TR. Argentor. 1576. 8. TR. Nigrorum dejectionem in principio epidemiæ frequentem fuisse.

MAXIMUS GERITIUS *de conservatione medicinae ex 85. capite τεχνης iatrogenis GALENI Lips.* 1572.

J. SCHITLER *regimen præservativum & curativum febris pestilentialis & morbi Anglici sudorifici &c.* 1572.

NICOL. de METRI *Arzneybuch durch HIER. MARTIUM übersehen Augspurg.* 1572. 8. TR.

Remedies for diseases of horses Lond. 1572. 4.

The manner of healing the venereous disease vulgarly called the french pockes, with its causes and symptomes. Circa hæc tempora prodiisse J. ASTRUC.

NIC. de CORMEILLES & JACOB JOUVENCEL *Ergo Hispanica lues morborum cumulus Parif.* 1576.

GUIL. ROBINEAU & PETRI de la MER *E. soporosorum communis curatio* Parif. 1572.

SIM. PIETRE & BARTH. PERDULCIS *E. nephriticis diuretica* Parif. 1572.

NIC. JACQUART & PETR. de la MER *Non E. hydropicis paracenthesis* Parif. 1572.

JEAN MARTIN & HAUTIN *E connata moriendo accessitas* Parif. 1572.

BONAV. GRANGIER & H. ÆGID. HERON *E. rara corpora saniora* Parif. 1572.

PETR. de la MER & FRANC. du PORT *E ventris torpor omnium confusio*
Parif. 1572.

§. CCCXLIV. ÆMILIUS CAMPOLONGUS.

Patavinus, professor in patria schola, Galenicus. Ejus *theoremata de humana perfectione veritatis indagatoribus Pataviis discutienda* Patav. 1573. 4. L. forte hue non pertinuerint.

EJ. *de arthritide l. unus, de variolis l. alter, ex ejusdem prælectionibus excerpti* Venet. 1586. 4. *. 1590. 4. L. Edidit RICHARDUS WALCHER. EX GALENO & Arabibus sua, & quæ de variolis, ex AVICENNA summis.

L. *de arthritide cum nonnullis SNEEBERGERI libellis Spiræ prodiit* 1592. 8. L.

EJUSD. *methodi medicinales due, in quibus legitima medendi ratio traditur, proposita ab ALB. BOTTONO & A. CAMPOLONGO* Francof. 1595. 8. edente LAZARO SUSENBETTO.

EJ. σημειωτικη f. vera cognoscendi morbos methodus ad analyseos CAP IVACCIANÆ normam expressa Witteberg. 160. 8. L. edente J. DESSENIO.

EJ. *de vermibus de uteri affectibus deque morbis cutaneis tractatus* Parif. 1634. 4. *. edente PETRO BOURDELOT. Leve certe & inutile opusculum. Nihil ferium est in consiliis, quæ dat adversus partum difficilem.

§. CCCXLV. VARIÆ AD A. 1573.

BARTHOLOMEUS CARRICHTER *de Reckingen*, medicus MAXIMILIANI II., ex secta Paracelsica.

EJ. *Kräuterbuch in welchem die Zeichen Zodiaci, auch in welchem Grad ein jedes Kraut steht, wie sie in Leib und zu allen Schäden zuzubereiten* Strasburg 1573. 1615. 8. 1575. GESN. Basil. 1589.

EJ. *practica von allerhand Leibskrankheiten, vom Ursprung der offenen Schäden* Strasburg 1579. 8. TR. 1590. 8. TR. 1597. 8. 1619. 8. B. Tig. 1621. 8.

EJ. *Kräuter u. Arzneybuch* Nürnberg 1625. 8. 1631. 8. TR. 1652. 8. UFF. Anglice London 1608. 4. B. B. ASHMOLE. Vid. Bibl. Bot. I. p. 346.

EJ. *Arzneybuch I. II. u. III. Stück* Nürnberg 1652. 8. UFF.

EJ. *Diætbüchlein, oder Speise, Trank, und Lebensordnung in Gesundheit und Krankheit* Amberg 1610. 8. TR.

EJ. *Buch von der Harmony, Sympathey, und Antipathey der Kräuter* Nürnberg 1686. 8. Tubing. 1739. 8. liber ad finis minori herbario.

FRANCISCI VILLARINI *medendi canones* Tudelæ 1573. 8. TR.

ADOLPHI OCCONIS tertii cognominum, amici GESNERI & GASSERI, quem, cum ægrotaret, Occo consuluerit (a), viri doctissimi, *Pharmacopœa, s. medicamentarium pro republica Augustana* Aug. Vind. 1573. f. TR. 1573. 12. TR. 1580. f. TR. 1581. f. TR. & 4. ID. 1597. f. 1613. f. MENZ 1622. fol. TR. 1623. 8. TR. 1640. f. cum *mantisse* THOM. 1643. 8. LAMB. 1646. 8. GUNZ. 1653. 8. 1673. 8. UFF. 1684. f. TR. 1694. f. ID. 1710. fol. 1734. f. Roterod. 1653. 8. Hoc dispensatorium præcipuum fere locum inter ea tenet, quæ usu recepta sunt. De ZWELFERI monitis, & L. SCHROECKII responsionibus alias dicetur.

Corpus pharmacopolii, s. herbarum virtutes Argentorati 1573. fol. SEGUIER.

JOACHIMI STRUPPE a GEILHAUSEN, *antidotarium trimastigum, s. medela trium extremonum Dei flagellorum adumbratio, s. anchora famis, sitis, valetudinis que mortalium*. Francof. 1573. 4. *. 1574. 4. UFF. 1582. 4. TREW. & *eritorotio ματεχνιων, s. antidotarii antimastichi adumbratio* L. I. Francof. 1574. 4. TR. Germanice. Euporista ex plantis; potus, panis, & edulia variæ generis.

EJUSD. nutzliche Reformation zu guter Gesundheit u. christlicher Ordnung. Frf. 1573. 4. TR.

EJ. *libellum de peste germanicum* GESNERUS habet.

ALBERTUS BELFORTIS Rhætus. *Liber quem de extirpanda lue gallica promiserat, ASTRUCIO non videtur prodiisse.*

FRANCISCUS FEYNEUS hoc anno obiit. Ejus *medicina practica in IV. II. digesta* ex bibliotheca REN. MOREAU prodiit Lion 1650. 4.

MARCI NÆVIANI *de curandis morbis* Gandavi 1573. 8. 1575. 8. F.

GEORG. HENISCH hungari, *enchoridion medicum medicamentorum tam simplicium quam compositorum, in certas tabulas difinitorum* Basil. 1573. 8.

EJ. *Ætiologica, Semeiotica & Therapeutica ad modum ductum ARETÆI* Aug. Vind. 1605. L. Ipse ARETÆUS, ad tres codices castigatus, Bavanicum, Augustanum, Venetum.

J. REUSCHII *methodus præservandæ & curandæ pestis* Lips. 1573. 8. L. 1583. 8. RIV.

FEDERICO GIORGI modo di con oster effercitar e far perfetti, e di medicare falconi, astori e sparvieri Venet. 1573. 8. BUR.

JAQUES BESSON art. *moyen de tirer huile & eaux des medicaments simples & oleagineux* Parif. 1573. 8. FALC. & passim cum GESNERI Evonymo.

Arzney und Wunderbüchlein von allerley Leibesgebrechen u. wie man die quintam effentiam ausziehen solle Basil. 1573. 8. TR.

Chur-

(a) WELSCH. *Confil. Exot.* IV. n. 50.

*Churfürstliche sachsenische Apothekerordnung u. Tax a. 1573. Coburg. 1574. 4.
TREW.*

J. ANDREE a CRUCE *chirurgia magna Venet.* 1573. fol. *. auctius Italice 1583. fol. *. & saepe alias excusa. Huc referas, quæ in l. V. de venæ sectione, vesicatoriis, cucurbitulis & hirudinibus habet, tum caput quo de morbo gallico, de que ejus symptomatibus fuse agitur. Recens malum sola purgatione saepe superari, ad ultimum ligno sancto. Suis cum cautelis hydrargyrum non debere pertimesci. Demum Libro VI. antidotarium continetur.

FILARETO *breve racolta di bellissimi secreti per il ornamento delle donne Firenze.* 1573. 8.

JAC. MARANT & J. RIOLAN patr., *E. ortus & obitus hominis contrariae cause* Parif. 1573.

J. le PESCHEUR & NIC. MARCHANT, *E. alimentum omne calefacit* Parif. 1573.

F. R. BRIGARD & J. COTHILLON, *Non ergo sanitatis & morbi eadem nota* Parif. 1573.

SIM. PIETRE & J. ROUSSELET, *E lac nutricis a viri consuetudine deterius* Parif. 1573.

ROB. GREAUUME & GUIL. LUSSON, *Non E. omnis dysenteria fistula* Parif. 1573.

J. HUGUET & CL. SELLIER, *non E. omnium ictericorum eadem curatio* Parif. 1573.

OLIVIER de VIOLAINES & J. RIOLAN *Epharmacum vene sectioni præstat* Parif. 1573.

GERARD DENIZOT & FR. du PORT *E. hystericas vene sectio* Parif. 1573.

J. le GAY & EGID. HERON *E. vene sectio & purgatio vere utiliores* Parif. 1573.

CHR. BAUDUYN & JOH. COTHILLON; *Non E. omnis syncopes eadem curatio* Parif. 1573.

VAL. HIERAUME & J. BEAUCHESNE, *Non E. ut sedes, sic eadem convulsioni & paralysi causa & curatio* Parif. 1573.

NIC. JACQUART & FR. du PORT., *E. ut in synocho, sic in causo, phlebotomia* Parif. 1573.

J. HUGUET & NIC. MARCHANT *E. epilepsia in omni aetate curabilis* Parif. 1573.

OL. de VIOLAINES & J. GIRARD *E. caput morborum radix* Parif. 1573.

§. CCCXLVI. J. RIOLANUS pater.

Medicus Parisinus, Galenius.

EJ. & SULPICII RIGAULT Præf. *E. in pestilentia & venerea huc aliquid divi-
num* Parif. 1574.

EJ. *commentarii in sex posteriores physiologie* FERNELII Parif. LL. 1577. 8. L.
1578. 8. cum J. ALPH. BERTHOT methodo medendi Montbelg. 1588 8. *.
Acc. ejusd. RIOLANI generalis medendi methodus Genev. 1589. 8. HOUSS. Parif.
1598. 8. TR. Generalia, deinde morbi singuli cum suis medicamentis, & fre-
quentibus formulis.

EJ. *universæ medicinæ compendium* Parif. 1598. 8. TR. Basil. 1601. 8. RAST.

EJ. ad FERNELII l. de abditis rerum causis *commentarii* Parif. 1598 12. 1602.
8. L. cum aliis philosophicis.

EJ. *ars bene medendi* Parif. 1601. 8. 1618. 8. TREW., & prius Lion 1589.

EJ. *comparatio veteris medicinæ cum nova* Parif. 1605. 12. *. Contra alche-
mistas. Pro vera anatomie contra spagyricam anatomen, & comparationem metal-
lorum cum visceribus.

EJ. *examen animadversionum BABYNETI & HARVETI*, qui pro Alchemistis
scriperant. Negat noster aquam nutrire, similia similibus vult curari debere.

EJ. in QUERCETANUS de pulsu, pariter Parif. 1605. 12. TR.

EJ. ad Libavii maniam *responso pro censura schole Parisinae adversus alchymiam
latta* Parif. 1606. 8. *.

EJ. *opera omnia* Parif. 1610. fol. in offic. PLANTINIANA 1619. RAST. Frf.
1611. fol. TR. quibus priora continentur, etiam hygiene, s. diæta sanorum,
Pathologia, Therapeutica generalis & specialis.

EJ. *artis medicinalis practicæ & theoreticæ, hactenus multoties seorsim excusa
systema* ab EMANUELE STUPANO adornatum Basil. 1629. 8. TR.

Inter TREWIANOS libros est etiam *Enchiridion medicum Hippocratico Fernelia-
num* Lion 1685. 8., puto nostri.

Ejus scriptum fuit adversus chirurgos, anni fere 1577. *Ad impudentiam quo-
rumdam chirurgorum, qui medicis æquari & chirurgiam publice profiteri velint, pro
veteri medicinæ dignitate apologia* Parif. 1577. 12. PORTAL.

§. CCCXLVII. J. LIEBAULT.

JOHANNES LIEBAULT, gener CAROLI STEPHANI (a), ejus prædium auxit,
& cum titulo *Agriculture ou maison rustique* iterato edidit, & Parif. 1574. 8. SEG.
sepe etiam Germanice versum. Totum opus longe recedit a STEPHANI prædio,
multoties

(a) B. Bot. I. p. 274.

multoties amplius, antiquitatibus resectis. Deinde Germanica editio *fünfzehn Bücher vom Feldbaue* iterum quam gallica multo plenior est Argentor. 1588 fol.*. Hic ad medicinam facit libri I. magna pars, ut de medicamentis euporistis. Deinde morbi pecoris & equarum. Porro L. VI. de destillatione. L. XIV. de medicina accipitrum.

Idem J. MARINELLI l. *de infirmitatibus seminarum* vertit & auxit, titulumque fecit, *de la santé, fécondité & malades des femmes* Paris. 1570. 8. 1582. 8.*. 1609. 8. corrigente & augente LAZARO PE. Lion 1597. 8. VATER. Morbi qui in mulieres cadunt cum numerosis formulis. Posse tamen & virgines picam pati. Cereos habet ad urethræ mala, & saturninum medicamentum, quod CAROLUS IX. bis mille scutatis redemit. Ex prolapsu uteri mors die XV. Vitia varia & virorum & seminarum, nutricum errores varii. Cura puerarum. Subinde suas admisit annotationes.

EJUSD. *quatre livres de secrets de médecine & de la philosophie chymique* Paris 1579. 8. Lion 1593. 8. TR. Bonon. 1628. 8. RAST.

EJ. *embellissement du corps humain* III, L. Paris 1575. 8. HOUSS. 1582. 8. Lion 1595. 12. aut idem, aut certe adfinis l.

EJ. *thesaurus sanitatis paratu facilis* Paris. 1577. 16. RAST. TR. Collectio opusculorum J. SYLVII, POLYBI. Porro Francof. 1578. 8. recognitus a G. SCRIBONIO. Gallice, *tréSOR universel des pauvres & des riches* Paris 1751. 12.

EJ. l. *de præcavendis curandisque venenis* una prodiit.

IDEM HOLLERII *in aphorismos HIPPOCRATIS commentarios* edidit, & scholiis illustravit. Tum ALFONSI BAROCCII *de febribus* librum I.

§. CCCXLVIII. VARII. AD. A. 1574.

MAURITIUS CORDÆUS (*des CORDES*) Rhemensis, ex schola Parisina, HIPPOCRATIS *libellum περὶ παρθενίων* cum adnotationibus edidit Paris. 1574. 8. L.

Tum *librum I. de morbis mulierum* HIPPOCRATIS Paris. 1585. fol. L. & in Gynæcis C. BAUHINI & SPACHII. Fusissimus *commentarius*, cum nonnullis sed oppido paucis propriis adnotationibus. Vocem γυναῖκα mallet aliter legere, quæ sit a γυνεσαι.

THOMÆ TYGEON *antimæologium*, *in quo demonstratur, obstetricibus non esse confidendum de virginitate aut declaratione mulieris adulteræ* Lion 1575. 8. LIND.

ROBERTUS FEVINUS *de abusu medicina coercendo*, *in quo empiricorum, tum πατομαχῶν, medendi ratio refellitur, & fascinationis modus impossibilis esse ostenditur* Paris. 1574. 8. LIND.

JACOBI OETHEI *vom wahren Gebrauch der Arzney u. ihrem Misbrauche, und von Erhaltung der Gesundheit* Dillingen 1574. 8.

EJ. de optima medicorum secta & de laudibus diæticeæ. In orationibus Ingolstadienibus.

EJ. grundlicher Bericht vom rechten Gebrauch der Arzney bey Gesunden, Kranken und Krankenpflegern Dillingen 1574. 8. GRIENWALD.

ALOYSIUS TOREUS LUPEUS de febris epidemicæ & novæ, quæ latine puncticularis, vulgo tabardillo dicitur, natura, conditione & medela Burgos 1574. 8. FALC. Idem liber videtur Valentiae prodiisse 1591. 8. L. Petechias describit.

JEAN de MARCOUVILLE de la dignité & utilité du sel Paris 1574. 8. FALC.

Antidotarii Bononiensis epitome Bonon. 1574. 4. TR.

PETRI PICHOT de animorum natura, morbis, vitiis, nœvis Burdigalæ 1574. 8. FALC.

EJ. de rheumatismo, catarrho & destillatione a cerebro Brudigal. 1577. 8.

GEORGII MELICH medici Augustani, Avvertimenti nelle compositioni de' medicamenti per uso della spezieria, con una diligente esaminazione de molti simplici con ALBERTI STECCHINI aggiunti de molti compostioni utili pharmacopei, & HORATII GUARGANTE della theriaca Venez. 1574. 4. 1575. 4. 1648. 4. Latine cum titulo, dispensatorium medicum, s. de recta medicamentorum, quorum bodie usus est parandi ratione, commentarii ex italico in latinum a SAMUELE KELLER conversi Witteberg. 1586. 4. TR. Francof. 1600. 12. 1601. 12. 1624. 8. & cum titulo commentarii medici s. de recta medicamentorum parandorum ratione Francof. 1657. 9. TR. Germanice Goerliz 1589. 8. Adjectum est compendium medicina practice FRANCISCI MARCELLI de FERTERIIS.

J. PLANERII Brixiensis, qui in Hungaria, deinde Patavii vixit, dubitatum & solutionum in III. GALENI de diebus criticis libros. In eosdem libros GALENI scholia. Consilium in curatione morbi gallici, in curatione difficultatis urinandi. Collegia ad varios morbos Venet. 1574. 4. TR. ASTRUCIUS nostrum culpat, quod venereum malum crediderit concipi absque vitio partium genitalium: sed & alium hominem venerea lue laborantem sola alimentorum copia putaverit egere.

EJ. febrium omnium simplicium divisio & compositio, ex GALENO & AVICENNA excerpta Venet. 1575. 4. TR. GUNZ. LINDEN Venet. 1506., quod improbabile.

EJ. oratio funebris pro J. FABRO 1607. 4.

EJ. consilia in WILLICHIANIS.

CLAUDI HERMODORI GOZZI oratio in mortem JACOBI CARPENTARII medici regii Paris. 1574. 4.

GEORG MASBACH de victu salubri Lips. 1574. PLATN.

Et. de melancholia Lips. 1583. 4. RIV.

EJ. de temperamentis ib. 1587. 4.

EJ. de catarrho Basil. 1589. 4.

EJ. collectanea practica & pharmaceutica Ulm 1676. 4. edente WELSCHIO L.

EJ. de calculo vesicæ cantharidibus curato Hydrops vesicis sponte natus levatus. In chiliadibus WELSCHII.

Huc possis referre J. SAMBUCI icones veterum & recentiorum medicorum & philosophorum Antwerp. 1574. fol. Leid. 1605. fol. cum iconibus 67, quarum plerique sunt medicorum, etiam Amsterdam 1612. fol. edit. TR.

GER. DENIZOT & J. BEAUCHESNE an hæmorrhagia unius generis remedia Parif. 1574.

J. le GAY & CL. SELLIER E. in exanthematibus vacuandum Parif. 1574.

CLAUDII BAUDUYN & ÆGIDIH HERON E. distillationes calide frigidis periculofiores Parif. 1574.

NIC. le GRAND & NIC. LAMBERT Non E. suffusionum omnium eadem curatio ib. 1574.

VAL. HIERAUME & GUIL. LUSSON E. mulieri ab utero plures quam ab capite morbi ib. 1574.

PETR. COLLIER & J. GIRARD E. fluentium præter naturam hæmorrhoidum una relinquenda ib. 1574.

HER. de VARADES & NIC. MARCHANT E. pleuritidis & peripneumonie ut eadem causa sic curatio ib. 1574.

J. RIOLAN & FELIX VISORUS E. idem calor ortus & interitus causa ib. 1574.

GUIL. LUSSON & FRID. CHOYNSIN E. ortus & interitus facultatum aliquis ordo Parif. 1574.

§. CCCXLIX. S. SIMONIUS.

SIMON SIMONIUS Lucensis, Lipsiæ aliquamdiu professor, homo inconstantis ingenii, qui per totam vitam suam & locum mutavit & religionem.

EJ. vera & indubitata ratio periodorum necnon continuationis intermittentieque febrium humoraliū Lips. 1575. 4.*. Omnem a bile febrem esse, sedem constantem in corde: causam periodorum febris intermittentis esse celeriorem aut tardiorem vim generantem & expellentem humoris copiam majorem vel minorem, partis recipientis & totius corporis habitum densiorem aut rariorem.

EJ. artificiosa curanda pestis methodus Lips. 1576. 4. TR.

EJ. *Synopsis brevissima novæ theoriæ de humoraliū febrium natura, periodis, signis & curatione, Acc. de harum differentiis disputatio & examen sententia a BRUNONE SEIDELIO lat. de iis quæ JOUBERTUS ad explicandam febrium humoraliū naturam in paradoxin disputavit Lips. 1577. 8. TR. Basil. 1580. o. L. Excusa credit cum JOUBERTI operibus omnibus; vid. p. 133.*

EJ. *diss. de putredine Cracoviæ (ubi aliquandiu vixit) 1584. 4. L.*

EJ. *primus triumphus de MARCELLO SQUARCIALUPO 4. Claudiopoli 1584. 8. THOM.*

EJ. *Simonius supplex ad MARCELLUM CAMILLUM quemdam SQUARCIALUPUM Thrasonem Plumbinensem triumphantem Cracov. 1585. 4. FALC. TR. De dignatione & curatione peripneumoniæ nothæ: de subiecto febris, &c.*

EJ. *responsum de obitu STEPHANI Poloniarum regis Olmutz 1588. 4. L.*

EJ. *scopæ, quibus verritur confutatio, quam advocati NICOLAI BUCELLÆ chirurgi anabaptistæ innumeris calumniarum purgamentis infectam postremo emiserunt Olmutz 1589. 4. L.*

EJUSD. *appendix scoparum quæ paulo ante in N. BUCELLAM emissæ sunt, in quibus respondeatur ad apologistam nomine cuiusdam erroris JOHANNIS MURALTI nuper dictatam & editam 4. TR.*

Non puto huc facere *Antischezkianum librum, in quo ad objecta SCHENCKII respondetur, vetera ejusdem errata inculcantur, novaque pejora deteguntur* Basil. 1570. 8. LIND.

... *CHRISTGAU progr. de vita & scriptis SIMONIS SIMONII celeberrimi quondam medici Frf. Viadr. 1574. 4.*

§. CCCL. A. PARE'.

AMBROSIUS PARE' celeberrimus chirurgus castrensis, inde regius, cum tamen reformatæ religionis addictus esset. *Opera ejus primum a. 1575. fol. gallice prodierunt, deinde latine 1582. fol. *. & alias, iterumque gallice 1588. fol. In editione gallica liber XIX. & in latina editione XVIII. est de lue gallica. Carunculas plumbeis bacillis exasperatis vel cannula argentea debere destrui, cæterum THEODORICI de HERY librum, sed nominatum, exscripsit. Lues venerea a nutrice in puellum, ab isto in matrem, ab hac in maritum propagata, a marito in filios. Morbum diu latere posse, & auctoris ævo mitiorem esse, quam sub initia. Guaiaci vires non sufficere, & hydrargyro opus esse. Symptomata, gonorrhœa, alia mala, stranguria diurna, demum funesta.*

In L. VI. hydrocephalum dicit internum.

Huc pertinet L. XVII. editionis latinæ *de arthritide*. Tumor per paroxysmos subito

subito subnascens cum enormi dolore, malum cauterio superatum. Theoria, curatio, etiam diætetica. Malum vomitu curatum. Topica auxilia.

L. XIX. *De infantum variolis & morbillis.* In morbillis se similes maculas in cadaverum visceribus vidisse. Vermes & animalia varia, etiam erucæ, lacertæ ab hominibus egestæ. Elephantiasis.

L. XX. *De venenis.* Carnes animalium a veneno peremtorum non tuto in cibum recipi. A venenatis odoribus peremti. Venenatæ plantæ. Bezoar. Non posse fieri, ut una antidoto omnia venena debellentur. Venena chemica.

L. XXI. *de peste.* Sudor Anglicus. Cardiaca varia commendat; acetum: Amuletum arsenicale. Aerem, cum inclusus noceat, jubet flabellis agitari. Acidos cibos laudat. In peste anni 1565. (quæ C. GESNERUM peremit), periisse omnes, quibus sanguis missus & alvus mota fuerit, utrumque tamen auxilium turgente materia in primo morbi principio admitti posse. Sinapismos laudat. Petechiæ; earum eruptionem unguento mercuriali adjuvat. Ad bubones cucurbitulæ, vesicatoria. Bubones immaturi aperiendi. Carbunculi. Carbunculum ventriculi cum petechiis vidiit. Alia varia symptomata. Hic liber cum eo de morbo gallico seorsim gallice prodiit Paris. 1580. 8 Anglice Lond. 1630. fol.

In L. XXIII. morbi aliqui ad generationis officinam pertinentes.

In L. XXIV. *de morbis,* male pro *dæmoniacis habitis,* de morbis simulatis detectis. Casus in morbis rariores. Calculi de variis corporis partibus exclusi. Fetus de umbilico matris prodeentes. Hysterica mulier pro mortua habita. In tertianæ febris paroxysmis vermes exclusi.

L. XXV. *de medicamentis simplicibus & eorum compositione & facultatibus.* Pro clysteribus nutrientibus. Glandes ano suppositæ per os rejectæ. Balnea. Cosmetica.

L. XXVI. *distillationes.*

§. CCCLI. VARII. AD. A. 1575.

DIDACI MERINI *de morbis internis libri VI.* Burgos 1575. fol HAENEL.

ANDREE MARINI *commentarii in MESVEN* circa a 1575. fol.

GEORGII CALAMINII *vita J. GUINTHERI ANDERNACI heroico carmine conscripta* Argentor. 1575. 4. GUNZ.

ANDREAS ALCAZAR, vel ALCAÇAR Guadalaxarenfis, *Chirurgiae libros VI,* in quibus multa antiquorum & recentiorum subobscura loca haec tenus non declarata interpretantur, edidit Salmanticae 1575. fol. ASTR. Liber VI. est de tuenda valetudine pestis tempore. Liber V. de morbo gallico. Vetustum morbum esse; recruduisse anno 1456. ab esu humanarum carnium. Primum morbi gradum (in fauibus)

fanari levi decocto ligni sancti. In articulorum dolore legitimum ligni sancti decoctum requiri. Si ulcera & scirri acceferint, opus esse inunctione mercuriali. Si caries ossa invaserit, & emeticum, & antimonium, & hydrargyrum præcipitatum rubrum, & fortiores requiri inunctiones ASTRUC.

WILLIAM CLOWES *a new and approved treatise concerning the cure of the french poches by the unctious. Fernelius work on the unknown affects. A most precious water for the preservation of mans body London 1575. 8. ASTR. & cum alio titulo, a briefe and necessary treatise touching the cure of the disease called morbus gallicus by inunctions and other approved ways of curing London 1585. 4. ASTR. Iterum prodiit a. 1597. & 1697, cum titulo, a brief and necessary treatise touching the cure of the disease called Lues Venerea. Chirurgus laudat usum internum turpethi mineralis, & mercurii diaphoretici ASTRUC.*

Una prodiit GEORGII BAKER chirurgi, *the nature and proprieties of quicksilver ASTRUC.*

CORNELII GEMMÆ Lovaniensis medicinæ professoris, *de naturæ divine characterismis s. variis & admirandis spectaculis, causis, indiciis, proprietatibus rerum in partibus singulis universi P. II. Antwerp. 1575. f. *. Primum huc pertinet appendix. Casus puellæ hystericae & convulsæ, quæ anguillam vivam per anum ejecerat, quam ad nostrum detulerat: Deinde eadem enormem copiam aquæ evomuit, postea pilos, inde in extasis rapta est, porroque ligna vomitu ejicit & membranas, inque iis anguillæ vestigium, tunc lapides grandiores, triangulares, & phalanges digitorum: & demum sanitatem recuperavit. 2. Febris epidemica pestilens anni 1574. hemitritæ ad finis; quæ per sudores judicabatur. Mulieri lingua, gula, ventriculus, intestinorum syrma in membranas computruit cum singultu. Multi casus ægrotantium. Ab antimonio sumto funesta omnia. In alio ægrotato arteria cruris ad funis modum agitabatur. Erat ubi pustulæ rubræ erumpabant. Erant ægroti, a quibus febris omnis abesset, qui tamen viribus extinctis, quarto die perierunt. In alio putredo & vomica circa cerebrum. Venæ sectio nocebat, alvum leniter laxantia juvabant, & acetum. Is porro morbus æstate a. 1574. in veram pestem convaluit, & una die 500. homines enecuit. Lenticulas, quam bubones, magis pernicioſas esse, etiſi minus contagioſæ sunt. Cadavera magis inficere, quam vivos ob pestem decumbentes homines. Plerumque nullum symptoma gravius ante tertium diem se extulisse, tunc vero soporem leviculum, & inquietudinem, maculas die quinto. Quarto die vesicatorium & forticulos ad avertendum morbum non inefficaces fuſſe. Venenum acribus oportuiffis ad exteriora ducere.*

Per ipsum opus aliqua sparsa sunt; lapides in pulmone, cerebro. Saxeum crassamentum ad arteriæ principis valvulas sigmoideas: os cordis humani; lapis in pyloro; animalia varia excreta, corpuscula per dysenteriam ejecta, fragmenta ligni per abscessum expulsa. In febribus intermittentibus serius paroxysmum redire, ut remotior a corde materiei fomes fuerit. Plurima alia sparsa. Cæterum plurimum noster astris tribuebat.

EJ.

EJ. de arte cyclognomonica L. III. doctrinam veterum universam, unaque philosophiam HIPPOCRATIS, GALENI, PLATONIS & ARISTOTELIS in unius circularis methodi speciem referentes, que per animarum triplices orbes ad sphare celestis similitudinem fabricatos non medicina tantum arcana pandit mysteria, sed & inveniendis constituendisque artibus & scientiis etiam patescit Antwerp. 1569. 4. Videtur hactenus ad medicinam facere.

LAZARUS PEREZ Pharmacopola Toletanus, lingua latina & vernacula scripsit Theriacae historiam Toledo 1575.

ID. de medicamentorum simplicium & compositorum hodierno evo apud nostrates pharmacopolas existantium delectu, atate & repositione per generationes duas. Ad didit integras & repurgatas eorum nomenclaturas Toledo 1599. C. de V.

Lego etiam ANTONIUM PEREZ Lusitanum, edidisse summa i examen de cirurgia con exposicion breve de algunas sententias de HIPPOCRATE Complut 1575. Saragossa 1646.

EJ. tratado de la peste y sus causas, Madrit 1598. 8.

TUSSANUS DUCRETIUS Cabillionensis (Cavaillon) de arthritidis vera essentia ejusque curandae methodo adversus Paracelsistas Lyon 1575. 8. L.

EJ. commentarii duo, unus de febrium cognoscendarum & curandarum ratione, alter de earumdem crisiis Laufani. 1578. 8. L.

BENEDICTI de NURSIA de conservatione sanitatis L. I. Rom. 1575. 4. MANDOS.

ANDREW BORDE the of health Lond. 1575. 4. AMES.

JACOBI AUBERTI Vindonis, de metallorum ortu & causis contra chemistas explicatio Lyon 1575. 4. B.B. Contra Paracelsica medicamenta, laudanum quod opium sit, cineres oculorum cancri in quartana ad sesquidrachmam exhibitos. Alia physica.

EJ. due apologia contra reffpcionem J. QUERCETANI, 1. de PARACELSI laudano & calcinatis cancerorum oculis; 2. chemiam vanam esse ostendit Lyon 1576. 8.*. Auri vires medicas nullas esse. Physica aliqua.

EJ. progymnasmata in FERNELIUM de abditis rerum causis. Basil. 1579. 8.

EJ. σημειωτικη s. ratio dignoscendarum sedium male adfectuarum & affectionum Genov. 1596. 8. 1632. 8.*. Fontes signorum ex veteribus collectorum.

ADAM SCHILLING Regiment wie man sich in der grausamen u. erschrecklichen Plage der Pestilenz verwahren soll Nürnb. 1575. 4. TR.

CORNELII SCHYLLANDER medicina astrologica omnibus medicis studiosis longe utilissima Antwerp. 1575. 8. 1577. 8. TR.

Wie sich in Sterbensläufen zu verhalten Francof. 1575. 8.

J. POMER *Unterricht so denen in Krankheiten und Todesnöthen eigen Nürnb. 1575. 8. Tr. nisi theologici est argumenti.*

EJ. (POMARI) *Pestilenzbüchlein Magdeburg 1582. 8. Tr.*

MAXIMILIANI LUCII (Luz) de CLAF *Commentarius in l. GALENI de Ptisana Venet. 1575. 8.*

Les propriétés & vertus des eaux & herbes utiles pour la santé, par les medecins de Basle Lion 1575. 12.

JACOB SCHOBER *Schatzkammerlein wider Gift, Erklärung aller Kräuter und Wurzeln so wider Gift zu gebrauchen sind Grätz 1575. 8. MS. apud TREW.*

EJ. *Bericht von der Krankheit der Pestis und der Infektion Grätz 1577. 4. Tr.*

CONSTANTINI LANDI *methodus bona valetudinis tuendæ Colon. 1575. 8. L.*

PETRI BLONDELLI *Calexii, HIPPOCRATIS prognosticorum ll. latina ecphrasis, ex GALENI mente Parif. 1575. 4. L.*

Hoc anno obiit ALOYSIUS BELLACATUS, professor Patavinus TOMASIN. eleg. I. Ejus aliqua sunt in chiliadibus WELSCHII. Hydropicus abstinentia potus sanatus. Ischuria ad 22. hebdomadem tolerata. Curationem hydrocoles bonam esse. Episcopus qui quatuor uncii cassiae demum purgabatur. Cum consiliis lectiones etiam BELLACATI WELSCHIUS edidit Ulm. 1676. 4.

GEORGII THANMULLER dedit apud eundem WELSCHIUM Cent. IV. conf. 35. incisi cadaveris MAXIMILIANI II. descriptionem. Post multam palpitationem aqua in pectore & abdomen. Prope valculos cordis ossiei quid.

Alia consilia in centuriis. EJ. Sacerdos qui umbilicum elapsum reponebat. Tum in chiliadibus aliqua.

IDEM in CRATONIS consiliis. In febre petechiali calida dabat. Succum scybalorum equinorum salutarem fuisse. Gangræna superata vena secta & sudore moto &c.

ISAAC SCHALLER, cuius pariter in WELSCHII chiliadibus aliquæ adnotationes existant. Ulcera vesicæ & urethræ cum ardore urinæ curata.

VINCENTII MUSTEL & PETRI du CHEMIN *Ergo similaris partis morbus praeter intempories morbus Parif. 1575.*

NICOLAI LAMBERT & MARCI RAPIN, *Ergo dieta naturam immutat ib. 1575.*

LAZAR. TENOT & PHILIBERT GILLES *E. epilepsia febris superveniens curatio Parif. 1575.*

MARTIN GIRARD & PETRI de MONTS, *E. ut ab inflammato jecore icterus, ita a refrigerato hydrops Parif. 1575.*

YVO MARCHANT & PETRI du CHEMIN, *E. etiam cacockymis vene sectio, plethoricis purgatio* ib. 1575.

BARTH. PASSART & DOM. BURGOIN *E. thoracis & pulmonum morbis phlebotomia tutior* ib. 1575.

J. FABER & GERM. COURTIN, *E. acutorum morborum sunt omnino certe salutis & mortis predictiones* ib. 1575.

MICH. MARESCOT & FR. CHOISYN, *E. periodorum in morbis ratio cognita* ib. 1575.

PH. LAUDENOS & EDM. PERDRISOT, *E. ut rerum sic vesicae lithiasis curabilis* ib. 1575.

ROB. GREAULME & JACOB HAUTIN, *E. puris & urinæ analogæ prognosis* ib. 1575.

ÆGIDIU HERON & FER. M. COURT, *Non E. semper in cuiusque febris decursu vacuandi necessitas & opportunitas* ib. 1575.

GUIL. LUSSON & FRANC. MONBEL, *E. pesti Bolus Armena remedium, luis venereæ hydrargyrus* ib. 1575.

§. CCCLII. JOSEPHUS QUERCETANUS.

DU CHESNE, Dominus de Morencé & de Lyserable, Gallus Vasco, inter primos, qui in ea gente chemiæ se dederunt, Paracelsicæ sectæ addictus, diu in Germania vixit, & medicinam fecit. Multa scripsit, ut subinde se repeteret.

EJ. *l'Antidotaire spagyrique pour préparer & conserver les medicaments* Lion 1576. 8.

Ad JACOBI AUBERTI VINDONIS *de ortu & caufis metallorum contra chymicos expicationem brevis responso. EJ. de exquisita mineralium animalium & vegetabilium medicamentorum spagyrica præparatione & usu perspicua tractatio* Lion 1575. 8. TR. 1600. 8.

EJ. *sclopetarius, s. de curandis vulneribus, que sclopetorum & similiū tormentorum ictibus accipiuntur* l. Lion 1576. 8. *. 1600. 8. *. Fere totus est in medicamentis. Chemiam defendit, osteocollam laudat.

EJ. *ad veritatem hermetice medicinae ex HIPPOCRATIS & veterum decretis ac therapeusi nec non vivæ rerum anatomia exegesi ipsiusque naturæ luce stabilendam adversus cujusdam anonymi phantasmatu responso* Paris. 1603. 8. 1604. 8. L. Frf. 1605. 8. L.

EJ. *ad brevem RIOLANI excusum brevis incurso* Marburg. 1605. 8. L.

Tom. II.

Cç

EJ.

EJ. de priscorum philosophorum verae medicinae preparationis modo atque in curandis morbis praestantia, deque simplicium & rerum signaturis tum externis tum internis tr. duo Acc. de dogmaticorum medicorum legitima & restituta medicamentorum preparatione L. II. Item selecta quedam consilia medica; 1. de arthritide & morbo ei adfini calculo; 2. de nephritide; 3. de lue venerea; 4. pro virginem morbo inmetum complicato laborante Genois (Genevæ) 1603. 8. *. 1609. 8. Defendit principia chemica, salem, fulfur, mercurium. Spiritum nitri per vitrum penetrasse, & de exteriori superficie ad farinæ speciem effloruisse. Ad verum aurum potabile parandum spiritus vini dulcis. Ex sale plantæ, cum propria aqua repetito cohobatæ, medicamentum, quod magnis laudibus extollit. Ex solo gustu vires medicamentorum non adgnosci. Signaturis multum tribuit, ut etiam caltham ad cancrum aiat valere, cuius in ea herba aliqua sit similitudo. Herbas, quæ rubro succo sunt, sanguinem depurare. Sal sulfur & hydrargyrum esse in sanguine, & morbos facere. Acidos spiritus posse mitissimos reddi, & oleum vitrioli tuissum in febribus medicamentum præstare. Ex urina spiritus albidos urgeri, qui in glaciei speciem coagulentur (Nonne Phosphorus?). Dari in corpore humano nativos sales nitrofus, aluminosos, vitriolicos: eorum specimina in certis morbis dat. In sanguine sulfur esse & oleum piceum, in cinere salem, qui per salem ammoniacum volatilis reddi possit.

In 2. 1. de dogmaticorum legitima medicamentorum preparatione, BUDÆUM in senio veritatem hermeticæ medicinæ adgnovisse. GALENUM nimis contentiosum fuisse. Ut meliores siripi per digestionem fiant, & aquæ stillatitiae per digestionem suo cum sale perficiantur. Aqua roscarum fermentatarum repetito cum novis rosis cohobata. Aqua hirundinum antiepileptica, & ejusdem scopi aqua picarum. Vina medicata.

Consilia IV. integri sunt libelli. Dogmaticam sectam ab hermetica non diversam esse. Ad arthritidem hydromel laxans, aliaque gratiora medicamenta. Laudanum suum, cuius dosis piperis grano æqualis somnum faciat (mira compoſitio). Aqua antipodagrifica. Quatuor gradus venerei mali, quorum primus est pilorum delapsus, tertius pustulatus in jecore fedem habeat, quartus in offibus. Guaiaci laudes; cum tamen luei venereæ superandæ non sufficiat, medicos coactos ad hydrargyrum rediisse. Eum ex cinnabari restituit, ne plumbo adulteretur. Unguentum cum aromaticis mistum. Non sola salivatio luem judicat. Guaiaci vera præparatio, liquor acidus. Acida medicamenta sudorem mouere. Tartari crystallos suas laudat. Gallice prodiit cum titulo *Conseils de medecine & la medecine balsamique des anciens Paris 1626. 12. RAST.*

EJ. Diæticum polyhistoricum opus magnæ utilitatis & delectationis Parif. 1606. 8. *. 1608. 8. 1615. 8. Lips. 1601. LIND. 1615. 8. LIND. Francf. 1607. 8. ID. Genev. 1607. 8. TREW. 1626. 8. TREW. Gallice *le portrait de la santé Paris 1606. 8. CRASS. S. Omer 1608. 8. ni fallor, 1618. 8. Paris 1620. 8. RAST, & regles de la santé ou le véritable régime de vivre pour la santé & les*

les maladies & une notice des alimens Lion 1692. 12. Houss. Germanice Strasburg 1625. 4. vertente J. ADOLPH RINGELSTEIN. Fusissime de animi affectibus, eorumque funesta potestate, historice. Res non naturales; vires animalium & plantarum, fere ex veterum opinionibus, ut tamen subinde experientia sua producat. Phænomena lacus Agnani, & Romani aëris vulgo notæ noxæ, quæ omnes eos necant, qui a Junio M. ad Augustum M. Neapoli Romanum iter faciunt. Cibos gallicos recenset sibi notos, potissimum Vasconicos. Exercitationes, quæ inter rusticos ejus regionis in usu sunt. Plantæ edules, carnes, pisces, ars coquinaria. Peponis laudes. Apologia pro antimonio.

EJUS *tetas gravissimorum totius capitis affectuum* Marpurg 1606. 8. *. 1608. 8. L. 1609. 8. 1617. 8. CAT. *Acc. incurso ad RIOLANI excursionem.* Gallice *Tetrade des plus grieves maladies de tout le cerveau* Paris 1625. 8. RAST. Germanice Strasburg 1634. 4. TR. Multo asperius scriptum. Epilepticus casus, conjuncta mala paralysis & apoplexia. Paracelsicæ opiniones de ortu morborum ex majori mundo, fuliginibus, morbis astralibus. Fomitem epilepsiae non semper in cerebro esse. Saturnum & Pleiades frigus in uteri sphæra facere. Non omnia in agendo valida etiam acria esse. Ptarmica infantibus caute exhibenda. Antiepileptica varia, inter ea aqua hirundinum, helleborus, vitriolum, cuius in epilepsia peculiaris sit efficacia. Dogmaticos in sermonibus magnificos, in praxi pusillanimes esse. Vires medicamentorum non esse a vulgatis qualitatibus. In buxi ligno narcoticum quid latere, ejus oleum esse, quod RULANDUS HERACLEUM dixerit. Hellebori nigri laudes & variae præparationes. GALENICOS demum omni alia spe excusso ad mineralia medicamenta confugere. Apoplexia. In paralyssi aquæ minerales præstant. Croci metallorum laudes, & salis crani humani, & scriptio. Auri & tincturæ gemmarum, mercurii, antimonii efficacia. Formula crystallorum dulcium ex sale marino parandarum, nimis pro nostro fine longa: ex eo sale terra foliata parata. Dulcificatio spiritus vitrioli. Processus chemici varii, liquor mercurialis moschi odore.

EJ. *pharmacopæa dogmaticorum restituta, pretiosis selectisque hermeticorum floribus illustrata* Lips. 1603. 8. L. Paris. 1607. 4. *. 1613. 8. TREW. Gieß. 1607. 8. Francof. 1601. 4. L. quater eodem anno L. Venet. 1614. 4. LIND. Genev. 1628. 8. & cum RENODAEO Hanau 1631. 4. L. Germanice Strasb. 1625. 4. Italice Venez. 1577. 8. male ut puto 1646. 4. vertente J. AL. FERRARI; & Gallice, *Pharmacopée des dogmatiques reformée* Lion 1648. 8. In altero libro remedia localia promittit. Formulæ medicamentorum, quæ in officinis præparantur, Galenicæ primo, ut siripi, ut tamen multa sua addat, v. c. sirupum senelorum, fructus mihi ignoti, hellebori sirupos duos. Euphorbium in egregium medicamentum sudoriferum ad quartanam pestemque utile reformari posse. Vinum emeticum & alia medicamenta ex RULANDO. Curationes memorabiles his medicamentis effectæ, etiam febris lente. Mercurii sui usu pili per vomitum expulsi. Tragea antiepileptica valde composita. Pulvis de aro stomachicus BIRCKMANNI. Varia vana a CAMILLO de CAMILLIS accepta, sterlus caprarum helleboro pa-

starum ad epilepsiam, spongiæ ad bronchocelen tostæ. Pulvis herniariae ad hernias. Nepenthes suum JOSEPHUS mire laudat. Sanguis symphyti. Extractum hellebori compositum. Chemica aliqua. Oleum sulfuris, olea ætherea, suo tempore rara. Princeps Cassellanus in medicamentis præparandis delectabatur.

EJ. *peſtis alexicacus*, s. *luis peſtiferæ fuga ſelectorum utriuſque medicinæ medica-mentorū copiis procurata* Paris. 1608. 8. TR. 1624. 4. ID. Lips. 1609. 8. L. 1615. 8.*. Gallice *la peſte reconnuē & combattue, enſuite la reformation des thériaques & antidoṭes opiatiques* Paris 1631. 8. RAST. ultimum etiam Paris 1608. 8. Morbi endemii. Quæ fuerit Illyſiana provincia Saxoniæ, in qua contracturæ ar-tuum frequentiſſimæ fūnt? Peſtem poſſe abſque febre eſſe. Descriptio mali poëtica, non medica: cauſæ aſtrales ex conſtellationibus. Cauſæ elementares. Aer potheſt corrumpi, verum corruptio peſtilens non eſt eadem cum putredine, & fætor potius prodeſt; ſed ſpiritus venenati, napellini, arſenicales, peſtem fa-ciunt. Se prafente convictos eſſe, qui peſtem propagaverint. Vis corporis in ſpiritu eſt, etiam magnetis, aut arſenici. Eundem ex ſanguine ſpiritum elici, qui ex vino. A CHRISTOPHORO Parifiensi novam anatomen urinæ exſpectari. In victu acidos fructus prafert. Cucurbitulas bene adhiberi & cauteria; venæ ſectionem in principio ſolo & in robustis. Non male Parifiis pueris iſpis etiam ſanguinem mitti. Hydromel, acetum utile, ſed longe ſuperat acor chemicus, oleum que vitrioli etiam a J. CRATONE commendatur. Quando purgandum, metalli-cis pothius & mercurio dulci id fiat (tunc novo). Contra caſſiam. Antidoti. Salem cinerum valere, ſuamque plantam reproducere, urticæ exemplo. Serpen-tum pulvis ad peſtem, & antimonialis crocus fudorifer, etiam emeticus. Pro remediis metallicis, etiam auro diaphoretico, mercurio veneris, ſulfure, arſenico. Salis prunellæ laus & vis refrigerans. Sudor omnino ciendus. Excusatio enigmatum, quibus noſter medicamenta ſua velat.

Aliquot opera conjunctim recuſa fūnt, ut *adversus AUBERTUM, ſclopetarius* Lion 1600. 8. L. Francof. 1612. 8. TR. Lips. 1614. 8. TR. Germanice Strasb. 1631. 8. TR.

EJ. *recueil des plus rares ſecrets touchant la medecine metallique & minerale* Pa-ris 1641. HEISTER. 1648. 8. FALC.

S. CCCLIII. THOMAS JORDAN.

THOMAS JORDAN, Transylvanus Clausenburgensis, ex ſchola Italica; EJ. *peſtis phenomena*, s. *de iis, que circa febrem peſtilentialem adparent, exercitatio* Frf. 1576. 8.*. Lues Pannonica cum cephalæa in exercitu MAXIMILIANI II. nata, ab eo in Germaniam adlata, non idem cum petechiis Italorum malum, neque tamen longe diverſum, hic primum deſcribitur. Omnino in peſte contagium eſſe. Petechiales febres minus contagioſæ non valde ædibus excedunt. Pulfum in peſte pulsus

pulsus sanorum similem esse, non tamen semper. Cor tostum & exsiccum ex vigiliis, & moerore, humore pericardii consumto. Contagium tamen ex vivo corpore majus nasci, quam ex cadavere, contra L. JOUBERT. Ex putredine pestilenti nulla animalia generari. Vespidonem virginem ex peste nunc extinctam inivisse, nihil inde passum. Lues Pannonica contagiosa cum summo capitatis & scrofuli cordis dolore, cum maculis & vespertinis exacerbationibus. Salutaris diarrhoea. Ab eo malo pedum gangraenæ, & artus funesto eventu amputati. In Italia petechias frequentes esse, inde Viennam translatas. Terras medicamentos las laudat. Signa bona vel mala. Pisces siccatis paludibus salubritas reddit. Jus acidum Pannonicum familiare. Compositiones ad pestem acres & spirituose. Nitrum ad fervores. Vena sectio non temere admittenda. Succus sedi cum aqua propinatus. Hydrargyrum absque malo alvum duxisse, cum crudum deglutiretur. Lapis in equi ventriculo. Bolus Toccavensis. Terra Lemnia in putridis febribus conductit. Dari in corde cervorum annosorum os, etiam lapidem. Acc. CLAUDII RICHARDI epistola, in qua narrat, Napelli venenum lapide bezoar superatum fuisse, & ipsum demum arsenicum. Collectanea.

Adversus Paradoxum I. Dec. II. JOUBERTI ratiocinatio; cum JOUBERTO recusa.

EJ. Bruno Gallicus s. luis novæ in Moravia exortæ descriptio ad J. ALEXANDRINUM Francof. 1577. 8. L. 1580. 8. *. 1583. 8. Hic morbus anno 1577. ortus, omnes invasit, qui eodem in balneo cucurbitulas sibi patiebantur adfigi & scarifari. Symptomata fuerunt abscessus in capite, dolores per universum corpus, gummata, nares ulcerosæ, & pure stillantes. Peculiarium ægrotorum historiæ. Lignum sanctum decoctum profuit, etiam turpethum minerale, etsi cum periculo salivationem movit. Curationes aliquæ parum felices. Colica Pannonica in paralysin degenerans. CRATO in propria epistola, editioni 1583. adjecta, credit morbum esse gallicum ex lanceola conceptum. Eodem JORDANUS refert.

Consilia aliqua in SCHOLZIANA collectione.

L. de aquis medicatis alias dicetur.

§. CCCLIV. V A R I I. Ad A. 1576.

STEPHANUS MANIALDUS Burdigalensis, ex latino gallicum fecit RONDELETI
L. de morbo gallico Burdigal 1576. 8. ASTR.

ID. latine & græce adidit cum doctis notis, HIPPOCRATEM de haemorrhoidi-
bus Parif. 1619. 8. *. sed dedicatio data est a. 1597.

ID. in partum prodigiosum qui visus est in agro Gradiniano juxta Burdigalam a. 1595.
observationem edidit Burdigalæ 1616. 8. *. Fetum nempe, tempore partus reten-
tum, qui per abscessum abdominis prodiit.

THOMÆ SOMETII de morbis, qui per fuitimos populos adhuc graffantur, &
num illi ad pestilentes referendi sint brevis disputatio Cremon. 1576. 4. TR.

BERNARDINI TURRISANI *meditationes in theriacam & mithridaticum antidotum Venet. 1576. 4. GESN. bibl.*

De febribus opus aureum, quo Graeci, Latini & Arabes habentur, qui hac de re egerunt Venet. 1576. f. Vitiosam esse collectionem lego.

BONAVENTURA GRANGER *sudorum prognostica ex HIPPOCRATE & GALENO scriptis versibus descripta dedit Parif. 1576. 8. L. Idem Theophrasti l. de sudore & vertigine edidit.*

EJ. *de cautionibus in sanguinis missione adhibendis Parif. 1578. 8. FALC.*

EJ. *in defensionem libelli L. BOTALLI de curandi ratione pro sanguinis missione a GEORGIO CASSIO suscepitam, animadversio Basil. 1580. 8. LIND. Parif. 1581. 8. TREW.*

PETRUS de PERAMATO. EJ. *de elementis temperamentis, spiritibus, facultatibus, conceptu, astrologia in medicina necessaria San Lucar di Barrameda 1576. f. 1590. f. 1596. f. LIND. & una de curandi ratione L. II.*

PETRI VAEZ Lusitani, *Commentarius medicus multa rei medicæ sat obscura dilucidans & a neotericorum calumniis defendens. Acc. medicamentorum compendium ad omnes affectiones Madrit. 1576. 4. L.*

EJ. *Apologia adversus praxin DONATI ANT. ab ALTOMARI Madrit. 1582. 4. LIND.*

EJ. *Apologia medicinae. Acc. egregie censura de vena sectione in febribus putridis & curatione puncti, denique epistole medicinales apprime utiles Barcinone 1593. 8. *. GALEM contra ARGENTERIUM defendit, VALLESIUM contra PEREDIAM, ratiociniis usus & auctoritatibus. In febre petechiali adstringentia medicamenta & alexipharmacæ rejicit, venam fecat, medicamentis adtenuantibus utitur, ut obstructio tollatur.*

EJ. *de epidemia pestilenti Valentiae 1601. 8. L.*

EJ. *de scopis mittendi sanguinis l. I. Valent. 1601. 8. L.*

ALFONSI DIES DAÇA *los provechos y damos de la sola bevida dell agua y como si deber ejerger la mejor Hispali 1576. ANT.*

EJ. *de ratione cognoscendi causas & signa prospera & aduersa urinarum L. III. & de febribus & diebus decretoriis Hispali 1577. 4. L. Venet. 1578. L.*

FRANCISCI MICON *El libro de sedientos, en el qual se trata la necessita que tenemos de beber frio y refrescando con nieve Barcellona 1576. 8. N. ANT. FALC. 8. cum titulo L. del reglo y utilidad de beber frio.*

ANGELI BOLZETTA *theriaca Andromachi juxta placita J. P. CRASSI, B. TURRISANI & M. ODDI Patav. 1576. 8. Annos jam dicta.*

J. BELIDÆ

J. BELIDÆ Venerani, *tabula simplicium medicamentorum septem linguarum nomenclaturam & facultates continens* Emden 1576. 8. L.

ANT. GLISENTE trattato del regimento del ventre 1576. 4. TR.

EJ. *il sommario delle cause che dispongono i corpi degli huomini a patire la certina pestilente si recte scripsi Venet.* 1576. 4. TR.

Bulla GREGORII XIII. data de jurisdictione Protomedici & collegii Physicorum aliae urbis quoscunque medicos examinandi & exercendi Bonon. 1576. B. BUN.

ANNIB. ARIMONO *risposta fatta per il sommario delle cause pestilente di M. ANT. GLISENTO all apologia* 1576. 8. TR.

BARTH. BOLDO *della natura e virtu delle cose che nutriscono Venez.* 1576. 4. ex HUGONE BENZO.

SALADINO TARO trattato della peste Venet. 1576.

MICHAELIS MERCATI, Archiatri pontificii, *istruzione sopra la peste nella quale si contengono piu eletti ed appropriati rimedi per preservarsi e curarsi* Rom 1576. 4. cum remediis ad pestem, podagram, paralysin, venena.

OLIVIER POUPART *traité de la saignée* Rochelle 1576. 12. FALC.

EJ. *conseil divin touchant la maladie diverse de la peste en la ville de Rochelle* ib. 1583. 12 FALC.

GREGORII MANGOLD von den Eigenschaften der Fischen so im Bodensee gefangen werden Zürich 1576. 8.

ADAM v. BODENSTEIN, celebris CAROLSTADII Filius, Paracelsista. EJ. *heimliche philosophische Rathschläge zu curiren pestilenzische Geschwir* Basil. 1576. 8.

EJ. *wie sich manniglich vor dem Zipperlein, Podagra genannt wafnen solle.* Basil. 1557. 8.

EJ. *Warning der Kranken so mit dem Podagra oder Stein behaftet sind* Hamburg 1611. 8.

IDEM multa Paracelsi opera edidit v. p. 9.

JOHANN. FAYSER Bericht und Beschreibung der bewährten Roßarzney; erstes Buch Augspurg 1576. fol. TR.

SEBASTIAN'S Koch und Kellermeister von allen Speisen, Getränken, Lattwergen, Salzen, Confect, Wein, Essig &c. Francof. 1576. 8. DRAUD. 1581. 8.

ANDREÆ LANGNER promtuari wie sich die Pesthaftigen zur Zeit der Pestilenz verhalten und curiren sollen, auch von Proceß des Aderlaß, welche Ader auf jede Krankheit zu lassen. ID. Bericht was ein jedes himmlisches Zeichen für Glieder ins menschlichen Körper regiere Leipzig 1576. 4. Eisleben 1585. 4. TR.

EJ. breviarium medicum von allen und jeden Krankheiten und Gebrechen des menschen nebst

nebst einem Unterricht von der abscheulichen Seuche der Pestilenz Frankfurt 1575. 4.
TREW.

ANTONII FENOT *alexipharmacum ad virulentiam JOSEPHI QUERCETANI evomantis in J. JACOBI AUBERTI de ortu & causis metallorum contra chymistas Basil. 1576.* 8. L.

STEPHANI DU TEMPLE *tabulæ in GALENI libros de morbis & symptomatibus*
Lion 1576. 8. L.

J. ROQUET *diorismi de sanguinis missione ex HIPPOCRATIS, GALENI & aliorum celebriunt medicorum monumentis concinnati la Rochelle 1576.* 12. L.

J. BEAUCHESNE & JUL. BERE', *E. aquilonie quam austriæ pleuritidis curatio difficilior* Paris 1576.

J. RIOLAN & JAC. NICOLAS *E. urina certior febrium index quam pulsus*
Paris 1576.

J. HAUTIN & PHILIBERT GILLES *non ergo senes similibus alimentis conservandi*
Paris 1576.

RIGAULT & DOM. BOURGOIN *E. vacuantibus & anodynis narcotica contraria*
ID. 1576.

J. le PESCHEUR & PETRI DU CHEMIN *E. insanienti virginis venus* ID. 1576.

GUIL. CAPPÉL & JAC. NICOLAS *E. ileus intestinorum morbus acutissimus* Paris
1576.

J. GROS & JUL. BERE' *E. ut venæsecchio, sic purgatio multis adfectibus salutaris*
Paris 1576.

§. CCCLV. VARI AD A. 1577.

FRANCISCI ALPHANI, medici Salernitani, *opus de pestilentia, febre pestilentiali & febre maligna, nec non de variolis & morbillis, quatenus nondum pestilentes sunt* Neapoli 1577. 4. *. Liber scriptus a. 1576. cum pestilentia magnam Europæ partem devastaret; eam auctor viderat, ut tamen aliqua aliunde & ex FRACASTORIO sumserit. Pestis erat veri nominis, & admista febris petechialis. Inter signa contracti contagii recenset, quod nuper infecti oculos ad cælum elevare nequeant. Medicamenta ex seculi genio; inter ea aqua mirabilis, centum ex medicamentis simplicibus stillatitia, & similis antidotus. Arsenico tamen tamquam amuleto uti vetat, qui ex eo auxilio mortem repente supervenisse viderit. In febris pestilentis principio laudat cathartica, etiam frigidæ potum. Carbunculos amburi jubet. Lenticularum eruptionem describit. In variolis funestum eventum urinæ cruentæ adnotat.

JOH. BOKEI prof. Helmstadiensis EJ. *de peste que Hamburgum civitatem a.*
1565.

1565. *gravissime adfixit* Henricopoli 1577. 8. *. Ipse huic pestilentiae interfuit. Calida omnia & alexipharmacæ sola laudat, & periisse monet omnes, quibus vena secta aut alvus ducta fuerit.

EJ. *Pestordnung in der Statt Hamburg* Hamburg 1578. 4. TR. 1597. 4. TR.

EJ. *Synopsis novi morbi*, quem plerique catarrhum febrilem vel febrem catarrhosam vocant, qui pene universam Europam gravissime adfixit Helmst. 1580. 8. TR.

EJ. *de ffasmo diff.* Helmst. 1583.

EJ. *de apoplexia* Helmst. 1586. 4. RIV.

EJ. *de somno naturali & præternaturali f. affectibus frigidis cerebri reliquis, sopore, cataphora, lethargo, caro, stupore, catalepsi, catocho* Helmst. 1590. 8. RIV.

EJ. *de variolis & morbillis* Helmst. 1591. 4. RIV.

EJ. *de philtris, utrum animi hominum his commoveantur necne* Hamburg. 1599.

4. TR. 1614. 4. L.

JAC. TRUNCONII de plebe S. STEPHANI, *de peste & pestilente morbo Florent.*

1577. 4. TREW.

EJ. *de custodienda puerorum sanitate ante partum, in partu & post partum, de curandis eorum morbis ex HIPPOCRATE, quoisque caninos dentes emiserint: acc. tractatus de variolis & morbillis, & epistola de pravis febris cum peticulis, que a. 1590. & 1591., per Italiam vagarunt Florent. 1593. 4. **. Obstetricibus instituendis præfectus auctor; agit L. I. de cura gravidarum, & altero de partu (v. B. Chir.) L. III. de infantis in manu nutricis cura. L. IV. morbi infantiles. Principem Hetruriæ convulsum se sanasse usto occipite. Ex GALENO multa. Variolas apud HIPP. invenit, a mensibus derivat, Arabum de eo morbo doctrinam non ignorat. Petechialis febris maligna fuerat, cum summa debilitate, capite gravi, sapore. Vinum concedit, & jus caponum, iisque irascitur, qui ægrotis sola ova & jus carnium indulgent. Alvum ab initio dicit. Venam post eruptionem fecat, cucurbitulas admovet, frictiones, laudat hirudines. Alexipharmacæ acidis mista propinat, contrayervam etiam, theriacam, bolum Ilvanam. Decimo quarto die catharsin repetit.

J. MATHESIUS *de loco putredinis in febris intermittentibus & methodica curatione febris tertianæ exquisitæ* Witteb. 1577. 4. RIV.

BAPTISTA CARCANUS Mediolensis, EJ. *de peste opusculum, in quo denominatio, descriptio, cause, signa, curatio, & valentium præservatio accuratissime proponuntur* Mediolan. 1577. 4. *. Parvus libellus a filio ARCHILLEO editus. Venam in principio morbi fecat, alvum ducit, deinde dat alexipharmacæ, theriacam, bolos. Carbunculum scarifando circumscribit, auripigmentum imponit, escharæ lapsum mollientibus adjuvat.

EJ. *Exenteratio cadaveris card. BORROMÆI* Mediol. 1584. 4. & cum B. CORTE medicis Mediolan.

Tom. II.

D d

AR-

ARCHILLEI CARCANI in *aphorismos Hipp. lucubrations.* EJ. Libri duo, alter de modo collegandi Turin. 1581. 8. *. Aphorismos suos sub titulos in ordinem reduxit. In methodo aliqua generalia præcepta dat. Ad consultaciones bono ordine & bona cum fruge suscipiendas consilia.

NICOLAI STELLIOLÆ *theriaca & Mithridatum*, ubi Marantæ & collegii Pavini controversiae perpenduntur Neapoli 1577. 4. RIV.

ANDREÆ GABRIELLI de peste Bonon. 1577. 4. L.

GEORGII GOMEZ de secunda vena in pleuritide Tolet. 1577. 8.

J. MARTINI EUSTACHII de vita GALENI l. Neapoli 1577. 4. PL.

BALTHASARIS PISANELLI Bononiensis, *discorso sopra la peste* Rom. 1572. 4.

EJ. trattado della natura de cibi & del bere Venez. 1584. 8. 1586. 8. RAST. 1593. 8. TREW. 1604. 8. TREW. 1619. 8. FALC. Torino 1615. d'ETR. 1620. 8. FALC. 1649. 12. PHIL. Carmagnola 1589. 4. Bonon. 1662. 12. HOTTON. Latine de alimentorum facultatibus libellus, vertente ARNOLDO FREYTAG Herborn 1593. 8. 1614. 8. *. Bruxell. 1662. 12. BUR. Osnaburgg. 1677. 12. L. Gallice Arras 1596. 12. d'ETR. Enumeratio ciborum & potuum cum viribus medicatis & noxiis, & variis ad cujusque historiam naturalem spectantibus, plerique ex veteribus collectis.

MARINO MASUCCI trattado sopra la pestilenzia Macerata 1577. PANELLI. Discipulus FALLOPII fuerat, medicus Aquævivæ. Describit omnes, quas viderat epidemias.

ANNIBAL BRIGANTI avvisi ed avvertimenti intorno al governo di precaverfi di pestilenzia Napoli 1577. 4. & una avvisi intorno alla preservazione e curazione dei morbilli & delle variole.

EJ. epistolas medicinales TOPPIUS laudat, quas inter plusculæ sint de lue Gallica, quas TOPPIUS MS. vidit.

SEBASTIANO AIELLI brevis discursus de imminentे in R. Neapolitano peste a. 1575, 1576, 1577. Napoli 1577. 4.

Cause & remedii della peste raccolte per ordine di M. Gonzaga Firenz. 1577. 8.

GIUSEPPE MUGINO trattato sopra la preservazione e cura della peste Milan. 1577. 8.

FABRICIO BOLDO tratt. del modo di conoscer preservarsi e curarsi della febre pestilente Vercelli 1577. 4. FALC.

ALPHONSI de JUBERA dechado reformadores (sic legi) de todas las medicinas compuestas usuales con declaracion de todas sus dudas Pintiæ 1577. 8. C. de V.

CLEM. CHELNERI *Bericht von der Krankheit der pestis Grätz 1577. 4. TREW.*
Eisleben 1585. 4. TR.

GERVASII MARSTALLER Neuburgensis, medicus Ducis Cellensis. EJ. *kurzer Bericht, wie man sich für der grausamen Pestilenz bewahren möge Ulzen 1577. 8. TR.* Hall 1597. 4. TR.

Sovereign approved remedies for sundry diseases within the body, for all sores &c. Lond. 1577. 8. AMES.

Podagrammischес Trostbüchlein Strasburg 1577. 8. CARLSON.

DOM. BOURGOIN & SIM. *de la CROIX E. ut sanis, sic egris vinum confert*
Parif. 1577.

JAC. MALANT & CL. FAUVELET *E. cacoehymiae salutaris inedia* ID. 1577.

GUIL. de la BARRE & J. GAYETTE *E. in peracutis turgente materia eodem die purgandum* Parif. 1577.

J. de VERNEUIL & PETR. ARTHUYS *E. arthriticis utraque vacuatio conveniens*
Parif. 1577.

LED. THIBAULT & SIM. *de la CROIX E. hepatis scirrhum necessario sequitur hydrops* Parif. 1577.

SIM. MALMEDI & LUD. DACIER *E. ὁμοτεπα tantum cathartica miscenda*
ID. 1577.

CL. REBOURS & LUD. DREUX *E. juvenes facilius quam senes thoracicis morbis defunguntur* Parif. 1577.

Magnæ cum hoc tempore medicos inter & chirurgos Parisinos lites agitatæ
sint, multi libelli utrinque prodierunt.

Satyra in perfidam quorumdam chirurgorum a medicis defectionem Parif. 1577.
12. GRANGERIO PORTAL tribuit, alii GUL. BALLONIO.

CABALLI *ad cuiusdam incerti nominis apologiam pro chirurgis responso* Parif.
1577. 12. PORT.

In chirurgos e medicato mendicantes ausibus auxilio medicorum famæ oblatrantes ID.
1577. corruptus titulus.

Comparatio medici cum chirурgo ID. 1577. 8.

Apologia philosophiae ad impudentiam quorumdam chirurgorum 1577. 12.

Comparatio medici cum chirурgo ad castigandam quorumdam chirurgorum audiam, qui nec possunt tacere, nec bene loqui 1577. 12.

Examen plusquam barbaræ & monstrose responsonis chirurgorum 1577. 12.

Pro chirurgis, *Animadversio in sycophante cujusdam & chirurgis injurii medici libellos duos imposturis scatentes* Parif. 1577. 12. Contra apolo^giam philosophicam & Comparationem medici.

§. CCCLVI. J. COYTTARUS.

JOHANNES COYTTARUS Alnisiensis medicus, *de febre purpurea epidemicali & contagiosa* L. II. Parif. 1578. 4. B. B. Melior liber, quam quidem eo seculo solebant scribi; non quidem nulla vestigia seculi habet, & longa utique ratiocinia ad scholæ saporem, tum subtile distinc^tiones. Veram naturam tamen ipsam vidi; lectulis adfuit ægrotantium, eorumque, quas minus viderat, ægritudines descripsit. Febris epidemica purpurea a. 1557. grassata est, pestilens, & a quarto ad 14 diem funesta. Maculæ non tumebant. Una etiam grassata est tussis fera Coqueluche, Ancillæ pustulis toti obductæ undique de cute efflorescentibus, sanguis indique de universo corporis stillabat. Purpura pestilens quidem, a vera tamen peste differt. Perimebat infectos omnes, nisi follicite curarentur, etiam post tres & quatuor menses; contagiosa erat, transibat in adstantes & domesticos. Purpura miscetur cum multis febribus; nunquam tamen cum epiala, neque cum lipyria. Calor adest a primis morbi initis, naturali major, & nunquam intermittit. Partes corporis exteriores nonnunquam frigebant. De lipyria & epiala fuse. Ætas a. 1556. ardentera fuerat. Carbunculi in fronte maximi cum febre synocho, non funesti, exemplum. Porro in purpura, nam ordo autoris quem me sequi oportet, non est optimus; fauces & guttus in mali initio anguntur, miti cum febre. Coma fere per totum morbi decursum regnabat. Alvus fluxa mali erat ominis. Pulsus rarus erat, & sani similis. (Sæpe de ejusmodi pulsu in gravissimis morbis sibi constante legi; nihil vidi simile, qui nunquam non viderim pulsum lentum & 90. vicibus in minuto primo non frequentiore, salubris eventus nuntium fuisse). Purpura efflorescebat secundo jam, tertio die, in breve morbo multo cum sudore de toto corpore erumpente. Sigillatim symptomata morbi, qui quarto die deservesceret, tum qui septimo. Eo die somnus boni ominis, sic sudor fætidus die tertio & quarto. Raro alvus bono cum eventu fluxa. Nihil accurate, tanquam distinctos morbos describit, qui 4, qui 7, qui 11, qui 14, die finiebantur, cum non sint diversi morbi, sed idem morbus intensior vel remissior. Laxantia medicamenta, etiam mitia, copiose alvum ducebant. Cum urinis tenuibus & pallidis longissima, etiam sexaginta dierum febris. In L. II. curatio, in omnibus, quos noster adeo follicite distinguebat, quatuor morbis, eadem. In principio morbi alvus laxata lenibus catharticis, etiam, quando materia non turget, nunquam vero validis. Venæ sectio semel vel repetita. Omnia tamen etiam quarto die febres judicari. Posse tamen, & tutius quam in variolis & morbillis, tertia & quarta vice in purpura sanguinem mitti. Eum sanguinem sani similem esse; mitti posse, etiam quando purpura apparuit, & vulnus secundo aperiri Boli cum succo limonum utiles. Eadem die febrem finiri aut salutari eventu aut funefto. Putredinis index pulsus inanis. Naturam certis diebus contra morbum insurgere.

Quinto

Quinto die clyster. In cadavere jecur permagnum, valde flavum. Morbus in principio lenior fere longior est: in ejusmodi malo indulget noster carnium & gelatinæ usum. In phreniticis etiam die octavo & nono venam fecari posse, etiam in ipsa crisi. Sanata, quæ cum purpura pepererat. Julepi refrigerantes. Unicum exemplum moti vomitus. In febris longis post diem vigesimum abscessus fieri. Pervigilium, etiam 17. dierum, non funestum. Vena die 19. aperta. Crisis per sudorem die sexagesimo.

Vitam habet DREUX du RADIER.

§. CCCLVII. JOHANNES COSTÆUS.

Laudensis, professor Turinensis, inde Bononiensis primarius.

EJ. *de universalis stirpium natura* L. II. Venet. 1578. 4. Aug. Taurin. 1580. 4. diximus (B. Bot. I. 356.): tum *de igneis medicinae præsidii* L. II. Venet. 1595. 4. B. Chir.

EJ. *quod ex arte coriariorum aer infici possit* Venet. 1580. HEIST. TR.

EJ. *de facili medicina per seri & lactis usum* L. III. Bonon. 1595. 4. *. Papiae 1604. 4. L. Loci Hippocratici & Galenici collecti, in quibus feri lactis usus ad morbos aliquos commendatur.

EJ. *adnotationes in AVICENNÆ canonem cum novis observationibus, in quibus principum philosophorum ac medicorum consensus & dissensus indicatur* Venet. 1595. fol. *. AVICENNÆ editio a COSTÆO curata est. Fuse in hoc opere versatus est, ut AVICENNAM defendeteret.

EJ. *in J. MESVÆ simplicia & composita & antidotarii novem posteriores sectiones adnotationes* Venet. sæpius & 1602. fol. *, *in qua editione, preter priores adnotationes, novæ aliquæ accesserunt COSTÆI adnotationes longæ & uberrimæ; scholartum quidem ad saporem collectitiæ, ut tamen sibi visa & adnotata interponat, locos emendet, cum aliis veterum locis comparet.* Tamarindis etiam solis se non raro alvum duxisse. Aquam rosarum melioris notæ, refrigerato alembici rostro stillare adnotavit, rem suo ævo novam. Meliores aquas parari vapore ferventis aquæ, qui fætilia calefaciat, in quibus herbae sunt, quarum aquæ desiderantur: denique duplice ex vase in arenam a sole calentem defosso. AVICENNAM ad jus carnium nimiam omnino aquæ copiam præscripsisse. Colocynthidem castigatam tuto exhiberi. Elaterii usum improbat. In profundis puteis Pomeraniæ nitrum nasci, ad pulverem pyrium utile. Duos alias helleboros nigros vulgato minores, sibi a CÆSALPINO ostensos fuisse. Mentha garyophyllata Veneta (an nostra ocimi odore). Malles fabellam de GESNERO, ab usu Doronici enecto, hic non legere. In Calabria ipsis in arboribus sericum a bombycibus parari. Scillæ vis erodens & cauteretica. Pauca hæc ex pluribus. In universum MESVEUM purgat, a MANARDO accusatum.

EJ. *de potu in morbis in quo de aquis vino atque omni factitio potu in universum, atque de privato in singulis morborum generibus eorum usu differitur* Papiae 1604. 4. *

Venet. 1604. 4. L. Erudita ex veteribus, quos studiose legerat, etiam C. AURELIANUM, plerisque neglectum. Forum ergo comparata placita fere huc reperias, ex natura sumtum nihil. Aquæ vulgaris & medicatæ vis salutaris. In calidis S. Juliani aquis pisces vivere & ranas. Ferratas Villæ aquas, quibus usus est M. de MONTAIGNE, in communi usu absque noxa adhiberi; nocere quæ auripigmento imbutæ. Varietatis aquarum. Fluvia tales salubres: Calida, frigida. Quando gelida saluti esse possit, perpetuum ejus usum non convenire. Vinum varium ex plantis. Vitium cultus; macilenta terra vino non nocet. Vini præparatio, musto passim aquam adjici. Vini vires medicatæ. Vini diversitas, refrigerans oligophorum, & calidum. Vini in morbis usus, per aliquot morbos. Fusissime de exsolutione, a variis & diversis causis orta, & de vini aliorumque præsidiorum in eo malo usu.

EJ. *miscellanearum dissertationum decas olim a J. FRANCISCO filio, nunc emendatior edita Patav. 1658. 16. **. Priorem editionem ignoro. In 1. de censura librorum HIPPOCRATIS a MERCURIALI passim dissentit. Classem secundam a prima non certo distingui; cum HIPPOCRATES nullum, dum vixit, opus ediderit. Pro Coacis, & libro de alimento. 3. ad objectiones contra suas ad MESVEN adnotationes responsio. Melius phu in Philonium se nardi loco recepisse. Afari vim purgativam GALENO ignoratam fuisse. 4. De lenti facultate in variolis. In cortice nitrosi quid esse; decoctam lentem alvum adstringere; in variolis non convenire.

CCCLVIII. SALOMON ALBERTI.

Noribergensis (a) & Archiater Saxonicus, poeta, incisor, vir doctus, professor Wittenbergensis, raro eo ævo exemplo Italianam non adiit, & tamen ad magnam famam pervenit.

EJ. *de morbis mesenterii* & ejus quod πάγης vocatur, *de ardore stomachi* & *de singultu* Witteberg. 1578. recusa cum sequenti libro. Inflammationem, suppurationem, obstructionem mesenterii, morbos vix notos hic recenset.

EJ. *tres orationes . . .* Tertiæ adnexa sunt themata medica *de morbis mesenterii, ardore stomachi, singultu . . .* Noriberg. 1585. 8. *.

Idem libellum GALENO adscriptum, *de urinis a mendis repurgavit*, & latinitate donavit Witteberg. 1586. 8. *.

EJ. *orationes quatuor . . .* III. *de sudore cruento.* IV. *de medendi scientia, professoribus ejus, in primis de RHASIS libro nono Mansori Arabum Regi dicato.* VI. *Questio num metallica & mineralia si carbonibus adoleantur suo nitore asthamati s. suspirio conferant* VII. *Præf. in GAL. librum de lotiis* Witteberg. 1590. 8. *. La-crumæ

(a) Naumburgensem CL. MOEHSSEN facit *von Medaillen der Aerzte*; sed ipse se in publicis scriptis Noribergensem vocat. Mater Noribergensis fuit, pater Noribergensis a re fabrili.

crumæ cruentæ mensium loco. Causæ cruenti sudoris, urinæ. RAZEN invenisse medicamenta mitiora alvum laxantia. Mansorem habet pro celebri illo Mauritaniae rege. Laudes librorum ei viro dicatorum. Fumum in universum asthmaticis nocere. Succini vaporem anhelitum auxisse. Metallica omnia nocere. Librum GALENO adscriptum de urinis, genuinum esse.

EJ. *Oratio de surditate & mutitate.* An & quid grandini in sue cum schorbuto in homine sit commercii Noriberg. 1591. 8. *. Scorbutum a grandinibus differre. Hanc quæstionem video J. JACOBO ALBERTI S. filio tribui.

EJ. *prælectiones in nonum l.* RHAZE 159 . . . M. S.

EJ. *Scorbuti historia cui inobservatum vel saltem indicatum symptoma generum coarctatio &c.* Witteberg. 1593. 4. PLAT. 1594. 8. TREW. In collectione Wittebergensi 1624. 8. *. Pro novo invento dat compaginem venarum rigidae. Fructus austeros commendat; tum plantas nasturcinas, docto in universum libro.

EJ. *confilia medica in collectione J. PHILIPPI BRENDL* Francof. 1615. 4.

Vitam viri cum nummo Cl. MOEHSSEN dedit in collectione nummorum in medicorum honorem percussorum.

POLYCARPI LEYSER *Leben &c.* Leichenpredigt in eundem Witteberg. 1601. 4.

§. CCCLIX. JACOBUS HORST.

Familiae medicorum, quæ per integrum seculum superfuit, caput; Iglaviæ medicus, inde Professor Helmstadiensis. EJ. *Ordnung der Arzneyen u. Apotheken in der Statt Meseritsch in Meissen* 1578. 8.

EJ. *simplicia selecta* Marburg. 1585. 8. HEIST.

EJ. l. *de vite vinifera, & Herbarium HORSTIANUM* non repeto, dictos in B. Bot. I. p. 358.

EJ. *von den wunderbahren Geheimnissen der Natur, u. deren fruchtbahren Be trachtung* Lips. 1588. 4. *. Potissimum ex LEMNIO, sed auctum opus. Quatuor partes priores jam 1575. 4. prodiisse lego, deinde sex omnino reliquas Lips. 1588. *. 1592. 4. TR. 1593. 4.

Non integrum possideo, vastum opus, neque promitto, in recensione me non errasse. Video multum astris tribuere, tamen ut non putet invitis sideribus venæ sectionem, alioquin necessariam, omitti debere. Ventorum vires, metalla, sal; ad vietus rationem & alimentorum potestates varia. Animalia & eorum morbi, plantæ. Medica: suscitatio sub aquam mersorum. Calculi animalium. Sex res non naturales. Origo morborum, temperamenta, eorum morbi. Morbi pestilentes & remedia

remedia aliqua. Incubus. Noctambulismus. Venena. Morbi muliebres. Epistolæ aliquæ.

EJ. *precationes medicorum piæ Helmstatt.* 1585. 12. Francof. 1666. 12. si
huc faciunt.

EJ. *de natura, differentiis, & causis eorum, qui dormientes ambulant, vigi-*
lantium opera, eaque difficillima perficiunt, & aliquando culmina tabulataque ædium
perreptant, cum certa ratione prophylactices, tum therapeutices in ipso paroxysmo
*Lipſ. 1593. 8. TR. 1595. 8. * 1596. 8. TR. Germanice Hamburg 1636. 8.*
TR. vertente JACOBO HORSTIO filio. Historiæ aliquæ memorabiles noctambu-
lonum, difficillimis actionibus defungentium: metus inde apoplexiæ. Theoria
mali. In præservatione mireris cibum suadere crassiorem.

Subjungit collectos HIPPOCRATIS, GALENI, etiam nuperiorum de noctam-
bulatione locos.

EJ. *de aureo dente maxillari pueri Sileſii, primum utrum naturalis ejus generatio*
fuerit, necne, deinde an digna ejus interpretatio dari queat Lipſ. 1595. 8. * cum
paulo priori libro, & 1596. 8. TR. Germanice vertente COBERO Lipſ. 1596. 8.
Ridicula historia. Pueri dens aureus mera erat impostura; noster & alii ejus
ævi medici, cum de rei veritate non dubitarent, fulissime de modo ratiocinati
sunt, quo metallum in naturam dentis irrepere possit, & mirifica inde præfigia
deduxerunt. Noster solamen esse Christianis putabat, fractæ Turcarum tyran-
nidis signum.

EJ. *epistolæ philosophicæ & medicinales cum vita GREGORII HORSTII. Oratio*
de peccatis discentium medicinam & earum remediis, habita ab HORSTIO Lipſ.
1596. 8. TR.

EJ. *de memoria bona conservanda* 1585. 4. HE.

EJ. *de memoria deperdita restauranda* 1587. 4. RIV.

EJ. *de febribus pestilentialibus & peste* 1587. 4. RIV.

EJ. *disputationum medicinalium pathologicarum D. VI. de passionibus corporis*
humani atque partium ejus, & modo secundum quem illæ sunt Helmstatt 1588.
8. HÆN.

EJ. diff. VIII. *de sanitate ejusque differentiis, causis & accidentibus* 1589. HE.

EJ. diff. IX. *de neutro corporis humani ejusque partium statu, quem vulgo*
imbecillitatem vocant ib. 1589. 4. HE.

EJ. diff. X. *de morbis eorumque differentiis & speciebus* ib. 1590. 4. HE.

EJ. diff. XI. *de causis morborum præcipue internis* ib. 1590. 4. HE.

EJ. diff. XII. *de modo generationis morborum in intemperie & causis eorum,*
præcipue internis ib. 1590. 4. HE.

EJ. diff. XIII. *de modo generationis morborum in compositione & in solutione*
continui ex causis eorum ib. 1590. 4. HE.

EJ.

EJ. XIV. *de symptomatibus morborum eorumque differentiis atque speciebus*
ib. 1590. 4.

EJ. XVI. *de crisiis morborum & criticiis diebus, mensibus & annis* ib. 1597.
4. HE.

EJ. *de angina* ib. 1589. 4. RIV.

EJ. *de apoplexia* ib. 1592. 4. RIV.

EJ. *diss. de paralyse* ib. 1595. 4. RIV.

§. CCCLX. V A R I I.

J. HASLER Bernensis, qui in Polonia vixit, *de Logistica medica, s. de medicamentorum simplicium & compositorum, qualitatum gradus, purgantiumque doses & proprietates investigandi ratione apodictica* 1578. 4. B. B. Satis singularis libellus. Primum calores regionum comparat, quos ex altitudine poli metitur. Deinde docet medicamenta ad certum & desideratum gradum frigoris, caloris, siccitatis, humiditatis reducere, ex datis iisdem in simplicibus gradibus, quae compunctionur. Magni certe computi pro longis formulis, qualis est antidotus MATTHIOLI. Docet medicamentum etiam ad desideratos gradus componere. Inde purgantium vires ad quatuor humores purgandos computat. Porro materiae medicæ census, cum cuiusque medicamenti simplicis gradu & usu.

JOHANNIS RODERICI a VEGA Eborensis *Comm. in GALENI L duos de febrium differentiis* Conimbr. 1578. 4. L. 1582. 4. TR.

EJ. *opera omnia in GALENI libros edita, & commentaria, in novem partes distincta, quibus nodi in medicina frequenter solvuntur, classicorum medicorum controversie expenduntur* Genev. 1586 fol. L. Lion 1593. f. TR. Continentur hic *Comm. in ll. GALENI l. de arte medica, de definitionibus, de signis medicis, de causis salubribus, insalubribus, de morbis, in L. VI. de locis affectis. L. 2. de febrium differentiis &c.*

EJ. codices MS. In GAL. *de differentiis febrium* in B. R. P. n. 1048.

ID. *retectione de dolore.*

EJ. *retectione de fascinatione &*

EJ. *retectione utrum conveniat hominibus sanis purgatio.*

LAUR. PREZIATI *de jurisprudentia cum medicina & philosophia comparatione* Venet. 1578. 4.

NICOLAI MASINII *de gelidi potus abusu* L. III. Cesenæ 1587. 4. * lego alias
a. 1578. *Contra aquam nivatam: aquam a tempore degelatam ad frigoris medio-*
Tom. II. Ee *critatem*

critatem refrigerare non vetat, gelidam vero veneni loco habet, quæ gravissimos morbos inducat. Enarrat refrigerandi potus artificia: aquas vitiosas suadet decoquere.

ANDR. CELICH *officina salutis adversus pestem*, cum præfatione DAV. CHYTRÆI Magdeb. 1578. 8. TR.

BALTHASARIS GITLER Leobergensis, *Aphorismus HIPPOCRATIS 25. Sect. II.* resolutus in *theses* Lipſ. 1578. 4. HE.

EJ. *de apoplexia* Lipſ. 1584. 4. ID.

EJ. *de definitione & divisione morbi* ib. 1594. 4. ID.

EJ. *explicatio eorum, quæ in proœmio artis curative ad GLAUCONEM*, de quatuor in medendo scopis traduntur ib. 1605. 4. ID.

DOMINICI TERELII *de generatione & partu hominis* L. II. Lion 1578. B.B. De sterilitate, nævis.

HIERONYMI XIMENEZ *institutiones medicæ* Epilæ 1578. 4. L. 1596. 4. Tolleti 1583. fol.

EJ. *questiones medicæ* ib. Epilæ L.

FRANCISCI ULCI (UMEAU) Pictaviensis, *de certa ratione judicandi ex urina* L. IV. Venet. 1578. ORLAND.

EJ. *de occultis in re medicæ proprietatibus* L. IV. Brixiae 1597. 4. TR.

*I fatti di Milano al contraffto della peste overo pestifero contagio dal I. Agosto fino all ultimo dell a. 1577. particolarmente caduti, coll aggiunta della historia del Rev. P. BUGATO Milanese Milan. 1578. 4. ** Minime malus libellus, et si non est medici scriptoris. Ut subrepserit contagium, nulla cura magistratus coercitum; ut etiam publicæ processiones non sint interruptæ, principe & suafose Carolo BORROMEO. Victus tamen plebi datus, & demum nobilium fuga facta. Dimissis feminis ut amicorum curam gererent, morbus recruduit. Ut denuo accurate imperata custodia domus clausæ fuerint, & mortis etiam indictus meatus. Aquæ fortis aliquot guttulæ, ex aqua fontana potæ, sudorem feliciter moverunt. Vi abstracti ex ædibus ægroti, & in nosodochia detrusi. Ministri publici passim res infectas in ædes deportarunt, ut incolæ ædium infecti perirent. Perierunt 16000. homines, & fere decimus quisque civis.

ROC le BAILLIF de la RIVIERE Paracelsistæ, *le demonsterion* Reims 1578. 4. ORL.

EJ. *responsæ ad questiones propositas a medicis Parisiensibus* Paris. 1579. 16. Pro chemicis & PARACELSO.

EJ. *discours des interrogations faites au même pour le Parlement par les D. Regens*

Regens sur certains points de sa doctrine Paris 1579. 8. FALC. Auctor MONANTHEVIL.

EJ. sommaire defense du même ib. 1579. 8. ID.

EJ. tr. du remede de la peste ib. 1580. 8. B. B. PARACELSICA theoria pestis, de ejus causa & curatione. Voces viri vix sensum admittunt.

EJ. tr. de l'homme & de ses maladies & remedes & teintures de corail, d'antimoine & magistere de perles Paris 1583. 8. CARR.

EJ. questiones naturelles & universes touchant le regime de santé ib. 1628. 8.

La eretione del Magistrato della sanitá di Milano Pavie 1578. fol. FALC.

Vieharzney Frankfurt 1578. 8. B. Tig.

THOMAS BRASBRIDGE *the poor man's Jewel a treatise of the pestilence and a declaration of the virtues of Carduus benedictus and Angelica* London 1578. 8. 1594.
8. TANNER.

BENEDICTI OLAI nyttig läkare bok Stockholm 1578.

Collectio opusculorum GALENI cura LALAMANTII Hedux 1578. 8. prodiit, de optima corporis nostri constitutione, de pleniore habitu, de inaequali intemperie, de ptisana gr. lat. cum LALAMANTIO de ptisana sui temporis.

J. RUNG *de precipuis visus symptomatibus* Basil. 1578. 4. & in collectione GENATHI 1624. 4. L.

BONAVENT. GRANGIER & SIM. de la CROIX, E. certius ex pulsu quam ex urina febris indicium Parif. 1578.

J. MARTIN & PETR. ARTHUIS, E. cancer occultus incurabilis ib. 1578.

ANDR. du BREUIL & PET. QUINEFFAULT, E. dysentericis cathartica ib. 1578.

ALB. le FEVRE & THOM. SCOURIEN, E. febris soluta die non critico reverti solet ib. 1578.

PET. GIROUST & CL. FAUVELET, E. causus seni periculosior quam juveni ib. 1578.

§. CCCLXI. ALEXANDER MASSARIA.

Vicentinus, clinicus Venetus, inde Professor Patavinus, GALENI admirator, ut cum eo errare mallet, calidi vir ingenii.

EJ. sunt de peste libri duo Venet. 1579. 4.*. Vicetiae scripsit, cum nondum pestis tota deferbuisset. Tridenti incepérat a. 1573. Vicetiam inde malum migravit. Noster venam secabat, crura scarifabat, fanguinis libram emittebat. Magistratus ægros in nosodochium relegabat; famula MASSARIAE apud eum periit. Febre pene omnes laborasse, pulsus se nunquam tetigisse. Petechiae erant, carbunculi & bubones. Pestis naturam esse in putredine. Signa nulla morbi sibi

nota esse. Solos fere plebeios interiisse. Neminem laborasse, nisi ex contagio. Vespillones Venetiis ad 4000. periisse. Cum duæ villæ custodirentur, malum ultra non progressum esse. Omnes morbos in pestem abire, si magna putredo accesserit. In villa omnes esse sanatos. Bezoar & similia incerta esse; hydrargyrum veneno carere. Cum acetosis cibis ova recentia indulget, paucumque panem.

EJ. *de abuso medicamentorum vesicantium & theriacæ in febribus pestilentibus*
disc. Patav. 1591. 4. TR. Laudabat HERCULES SAX. rejiciebat ALEXANDER.

Et *Diss. secunda apologetica ad librum HERCULIS SAXONIÆ de phœnixis Vi-*
centiæ 1593. 4. L.

EJ. *Dissertationes duæ, altera de scopis mittendi sanguinis generaliter, tum spe-*
cialiter, in febribus; altera de purgatione in principio morborum Venet. 1588. 4..*
Vicentiae 1598. 4. L. Lion 1622. 4. De controversiis agitur ex antinomiis
HIPPOCRATICIS natis, quæ certe plurimæ sunt. Eas noster conciliare nititur,
GALENI autoritate usus, luxato saepè sensu, & textu mutato. In priori diss.
defenditur missio sanguinis, etiam in putridis febribus & in cacoehymia, inque
cruditate, nisi debilitas oblitererit: rejectis minutis illis sanguinis detractionibus,
ut hirudinibus, quas totas spernit, & scarificationibus, præter eam quæ fit in
malleolis, quam laudat. Saepè mittendi sanguinis nostro cause sunt magnitu-
do morbi præsens, aut ægroti robur, vigor ætatis. Hæmophobos increpat, qui
ut seculo serviant, sanguinis e vena missione debiles illas evacuationes præferunt,
ut hirundines, flavum sanguinem solum trahentes, & cucurbitulas, quæ non de-
trahunt, nisi de proximo.

In altera diss. vult ostendere, neque in morbi principio, neque in progressu,
neque in statu, purgationem locum habere, quamdiu cruditas humorum super-
est, contra MANARDUM & adseclas. Stylum & ingenium laudes.

EJ. *praelectiones de morbis mulierum & fetus, quasi prodromus edenda omnium*
totius corporis humani morborum therapiæ Lipf. 1600. 8. L.

EJ. *præctica medica, s. prælectiones academicae continent methodum cognoscendi*
& curandi omnes totius corporis humani morbos ad nativam HIPPOCRATIS sententiam.
Edidit JOH. BAUMANN Francof. 1605. 4. * Porro Tarvissii 1606. fol. LIND.
Francof. 1608. 4. L. Venet. 1613. fol. B. Tig. 1617. fol. 1622. f. L. Lion
1616. 1622. 4. adjectis tractatibus quatuor de peste, affectibus renum & vesicæ,
pulsibus & urinis. Addit LINDEN. in editione Veneta 1608. 4. accedere consi-
lia de febre catarrhali cum totius mesenterii obstructione, maſtitia, vigiliis.

In editione nostra MASSARIAS quidem totus in verba jurat veterum, utitur
formulis & remediis a nostro seculo alienis; morbos etiam potius ex scholæ pla-
citis describit, quam ex clinica adnotatione; denique theoreticis næniis obrutam
artem docet: aliqua tamen propria ex praxi nata habet. Liber sextus totus dicatur
morbo gallico, quem veneno rabidi canis adfinem facit, vehementissime in eo etiam
euphorbio

euphorbio purgat, inunctione nunquam utitur, neque fumigatione, neque sudore ad empiricorum morem moto. Lignum sanctum dat, aut syrupum suum, quem ex ligno sancto parat. Salsæparillæ tamen decoctum etiam ligno sancto præfert, propria ad experimenta. Chinæ radici vires ad tollendum morbum gallicum aliquas esse negat. Septimus I. est de medicamentis purgantibus, quo loco sibi usum iridis in formam artis redactum tribuit, helleborum etiam expertus laudat. Ultimus est *de modo collegandi*. BAUMANNUS minime male suo officio functus est.

EJ. *de urinis & pulsibus* L. II. Venet. 1605. 4. PL. Francofurti 1608. 4. TREW. ID. tr. *de peste, de affectibus rerum & vesicæ, de pulsibus & urinis, cum consilio de febre catarrhalis* ediderat; tum Lugduni 1616. 4. 1622. 4. cum operibus, & Venetiis, ut videtur, 1618. 4. L. nam obscuri quid subest.

EJ. *reßponorum & consiliorum diurnalium* I. Venet. 1613. fol. 1618. fol. 1622. fol. TR.

EJ. *opera medica*, quibus priora omnia continentur Lion 1634. f. L. 1654. f. L. 1669. f. TR. 1671. f. L.

Elogium TOMASINUS habet.

§. CCCLXII. VARI. Ad A. 1579.

PETRUS TALPA. EJ. *empiricus & indoctus medicus*. IT. *Exilium Empiricorum* Leonard. 1579. 8. L. Franeker 1595. 8. TR.

J. PEREZ de MOYA *Sylva eutrapelias* Hispali 1579. 8. L. Liber est secretorum.

J. B. MASENII *opiniones de re medica* Napoli 1579. 4. L.

J. DURANTIUS CASTELLIUS. EJ. in DURETUM & MARTINIUM *medicos Parisienses apologeticus primus ad JOSEPHUM SCALIGERUM. Mastigophororum primus I. MARTINI PHILIPPO CONSTANTIO auctore Parif. 1578. 8. B. B. DURETUS in quodam HIPPOCRATIS loco interpretando a SCALIGERO disenserat, MARTINIUS VERTUNIANO & VINCENTIO auxilio fuerat. Instat in istum DURANTIUS, & DURETUM ait nimia venæ sectione ægros occidisse. Nihil utile.*

PETRUS COUDENBERG pharmacopola Antwerpensis, VALERII CORDI *dispensatorum pharmacorum omnium cum scholis, correctionibus & auctariis* edidit Lion 1579. 12. Nürnb. 1592. f. 1598. f. L. 1612. f. *. Leid. 1627. 16. LIND. 1651. 16. *. sed COUDENBERGI præfatio est anni 1568. Supra 400. errores emendasse ipse sibi testis est, potissimum in vitiosa lectione Arabum positos, in que dosibus, nimis certe asper & inurbanus; ut Papaver in Philonio *insulsum* vocet. Obfoleta medicamenta notat, medicamenta simplicia quæ ea subeunt, ex nuperis fontibus uberioris explicat; succedanea paßim suppeditat. Nonnunquam etiam administrationis leges dat.

THEOPHILUS KENTMANNUS *de cholera & cholerica passione* Basil. 1579.
4. RIV.

EJ. *animæ medicina* Hall. 1609. 12. nisi theologici est argumenti.

Clarissimorum medicorum opuscula quatuor L. IV. *de pulsibus ex GALENO, de urinarum judicio* L. VASSÆI; J. SYLVII *morborum internorum methodus* BRUDI *ratione virtutis in morbis* Colon. 1579. 8. L.

ANDREÆ PLANERI, prof. Tubingensis *orationes tres, definitio artis mediceæ, quæ est apud PLATONEM, altera de utilitate libri GALENI ars parva &c.* Tubing. 1579. 4. TR.

EJ. *methodus investigandi locos adfectos* ib. 1579. 4. L.

EJ. *methodus medendi* Basil. 1583. 8. TR. lib. II. ib. 1585. 8. L.

EJ. *de sanitate tuenda* Tubing. 1583. 4. PL.

EJ. *de obstruktione* 1583. 4. PL.

EJ. *de morbis materiae* ib. 1584. 4.

EJ. *de morbis forme* ibid. eod. anno.

EJ. *de morbis temperamenti* ib. eod. anno.

EJ. *de prophylactica medicinæ parte* ib. 1585. 4. RIV.

EJ. *de γεροκομικη & αναλεπτικη medicinæ partibus* ib. 1585. 4. RIV.

EJ. *de morbis temperamenti* ib. 1586. 4. RIV.

EJ. *de epilepsia* ib. 1586. 4. RIV.

EJ. *de paralysi* ibid. 1588. 4. HE.

EJ. *de cholera* ib. 1588. 4. PL.

EJ. *de differentiis & causis morborum similarium* ib. 1596. 4. HE.

EJUS vita a MATTHÆO HAFENREFERO scripta ib. 1607. 4. TR.

EJ. *oratio funebris habita a J. FABRO* ib. 1607. 8.

BER. BURLACCHINI *raggionamento sopra la peste dell a.* 1579. ap. TARGONI viagg. VII. p. 72.

JUSTI MOLLER *fasciculus remediorum ex DIOSCORIDE & MATTHIOLO accommodatorum* Basil. 1579. 8. L. alii 1578. RIV. 1585. f. L. Leid. 1589. 8. L. 1599. 8. L. 1612. 8. L. 1628. 8. L. Venet. 1602. 8. FALC.

PETRI PAULI PEREDIA Prof. Valentini, *scholia in singula capita praxeos, s. methodi medendi* MICH. JOH. PASCHALIS, *quæ cum illa praxi excusa sunt* Barcelon. 1579. 8. C. de V. L. 1603. 4. L. Lion 1585. 4. TR. 1600, 8. TR. 1616. 4. TR. 1630. 8. TR. RAST. 1664. 8. cum chymica appendice CAR. SPONII. *Acc, quaſtio an cannabis & aqua in qua mollitur aerem inficere.*

EJ.

EJ. opera omnia in 4. tomos divisa cura PETRI BAREA de Astorga Antwerp. 1690.
fol. 2. vol.

EJ. Commentarii in GALENUM de differentiis morborum, symptomatum, febrium, & dispepsia de signis & causis morborum, MS. codices erant in Bibl. LINDENII.

LUPI SERRANO de senectute aliisque utriusque sexus etatibus l. 14. Lisbon.
1579. 8. L.

COSMÆ ROSELLII thesaurus artificiosa memorie Venet. 1597. 4. B. BUN.

VICTOR GISELINUS de hydrargyri usu ad MARTINUM EVERARDUM Antwsp.
1579. 8. *

GUALTHER BRUEHL alias BRANT Praxis medica theorica & empirica familiarissima, in qua morborum internorum cognitio & curatio traditur Antwerp. 1579. fol.
Lond. 1599. 8. HOUSS. Acc. PETRI PASCHALIS de febribus Leid. 1647. 8. Far-
raginem incomtam medicamentorum ASTRUCIUS carpit.

J. BAPT. MAZINI opiniones de re medica Patav. 1589. 8. TR.

EJ. mors omnia solvit ib. 1580. 8. Si huc facit.

CAESARIS RINCI opus editum ab ASCANIO CENTORIO de HORTENSIIS cinque
libri degl avertimenti ordini grida ed editi fatti in Milano ne' tempi sospettosi della
peste negli a. 1576, 1577. Venet. 1579. 4. TR. Mediolan. 1632. latine Am-
bergæ 1583. 8.

ANDREÆ de ZAMUDIO y ALFARO orden para la vera preservacion de los vi-
ruelas Madrit. 1597. 8.

EJ. orden para la cura y preservacion de las viruelas y carbunculos ib. 1599. 8.
SEG. HIPP.

THOMAS GARZON Piazza universale di tutte le professioni del mondo Venez
1579. 4. 1589. 4. TR. 1601. 4. 1605. 4. 1611. 4. &c. 1616. 4. cum ad-
ditionibus. Germanice Francof. 1626. f. B. B. 1641. 4. TR. Aliquot capita
huc referas, de alchemistis, de medicis quos laudat, de arcanorum venditori-
bus, de rhizotomis, pharmacopolis, memoria artificiali, levia omnia.

JAC. SCHADEN kurzer Bericht wie sich ein jeder in sterbens Läufsten recht präser-
viren u. curiren möge Danzig 1579. 4. RIV.

CL. FAUVELET & J. COTEAU E. principum partium syntimoria Parif. 1579.

NIC. ELLAIN & PH. HARDOUIN E. venus salubris 1579.

J. le CONTE & J. J. DACIER E. absque preparacione nullum contagium Parif.
1539.

CL. ROUSSELET & PH. HARDOUIN E. pleuritidi utraque evacuantia Parif.
1579.

STEPH. GOURMELEN & J. COTREAU E. autumnus tabidis noxiis Parif. 1579.
NIC.

NIC. MILLIOT & CL. BOYUIN *E. ventriculi imbecillitas sphypticis curanda* Ib.
1579.

GUIL. de BAILLOU & CARN GERBAULT *Non E. fluoris muliebris & men-*
sis morboſi idem judicium Ib. 1579.

MARTIN AKAKIA & PL. HARDUIN *E. cutaneis adfectibus hidrotica* Ib. 1579.

§. CCCLXIII. JOHANNES SCHENK.

A GREFENBERG, CRATONIS discipulus, professor Friburgensis in Brigeja. Circa a. 1580. (ASTRUCIO indicante) observationum collectionem moliri cepit, quarum septem libri ab a. 1584. ad 1599. prodierunt; T. I. *de capite* Basil. 1584. 4. Friburg 1599. 8. HUTH. T. II. *partes vitales* Friburg 1595. 8. T. III. *partes naturales* Friburg 1595. 8. TR. T. IV. *partes genitales* Friburg T. V.... T. VI. *defebribus* 1697. 8. T. VII. *de venenis* Friburg 1597. 8. TR. integrum vero opus prodiit cum titulo παρατηνεων, scilicet *observationum medicarum, omnium novarum, admirabilium & monstroſarum Tomi VII;* edidit & auxit J. GEORGIVS filius Frf. 1600 f. L. 1609. fol. TR. HOUSS. Friburg 1604, sqq. 8. L. Lion 1643. fol. L. aucta & emendata a CAROLO SPONIO; denique curante & iterum augente LAURENTIO STRAUSS Francof. 1665. fol. *. Magna collectio malorum a capite ad calcem, suos sub titulus relatorum, & casuum riorum, & dissectionum cadaverum morbosorum, undique ex omni scriptorum genere, & ex amicorum communicatione & literis collectorum, ut SCHENKIUS & propria sua sibique adnotata interspergeret. Horum multa, ut eo aeo etiam frequentius quam nostro fiebat, non satis firma sunt, multa tamen utilia & conservatu dignissima hic reperias, quorum etiam in ipsa ubertate pretium est. Multa sunt CONRADI GESNERI, J. CAMERARII, J. & C. BAUINI, J. JAC. WECKERI, HILDESHEIMII, GULMANNI, JOH. OETHÆI, TIDICÆI, MARTINI HOLZAPFEL, ESAIÆ MEICHSNER, J. FUNCII, ADOLPHI OCCONIS III. J. HESSI, M. FABRI, TOBIÆ CNEULIN. LAURENTII SCHOLZ, IESSENII, CHRISTOPHORI RUMBAUM, GEORGII COLLIMITHII, H. SAXONIÆ, JAC. HORSTII, JAC. MOCCII, JAC. SEIDELII, JAC. ZWINGERI, COSMI HOLZACH, P. HESSI, J. KNOBLOCH, J. POSTHII, F. VISCHERI, Z. DOLDII, M. SEBIZ senioris, PETRI SPERER, PHILIPPI MERMANNI, G. GALNER, aliorum. Neque enim haec, quæ tam multa sint, plene possent recenseri.

NICOLAUS PISO (*de Pois*) Lotharingus. Ejus sunt *de cognoscendis & curandis præcipue internis corporis humani adfectibus libri III.* ex clarissimorum medicorum tam veterum quam recentiorum monumentis collecti Francof. 1580. fol. TR. 1585. 8. *. Leid. 1736. 4. TR. cum præf. BOERHAV. Lipf. 1766. 8. 2 vol. Spissus liber, cuius in fronte infiniti scriptores recensentur, quibus auctor usus est, quorum novissimus est GABRIEL BRUEHL. Compendium medicinæ veteris, cum nuperorum nonnullis consiliis, Parisinorum ratione medendi, & morbis. BOERHAAVIUS magni

magni faciebat, quod Piso historias morborum & præfagia concinno ordine ex HIPPOCRATE & CELSO descripserit.

FRANCISCI CAMPPI medici & civis Lucensis *l. de lue venerea* ad hunc annum ASTRUCIUS ponit, quem neque ipse vidi, neque ipse ASTRUC.

Librum vero *de morbis acutis* coram habeo, Luccæ 1586. 8. *. Anno 1580 per Italiam morbus grassatus est, & vulgo audiit *malo di castrone*. Catarrhus erat epidemius cum febre, dolore capitis, tuffi, ciborum aversatione, alvi obstructione, etiam, quod non exspectes, cum dysuria. Catapotia dabat noster, cucurbitulas admovebat. Singula etiam symptomata considerat, iisque sua opponit remedia, ex vulgaribus Galenicæ medicinæ classibus. Venæ sectionem certo necare.

ANTONII PORTI, Firmani, *de peste* L. III. accedit quartus *de variolis & morbillis* Venet. 1580. 4. *. Lion 1589. 4. TR. MEAD. Vedit tamen apostemata in corde quinque, in hepate alia. De crypta canina aliqua. In robustis hominibus venam in peste secari posse.

CYRIACI LUCII (de CLAF) in Ac. Ingolst. P. P. O. *ligni cotonei natura, vires & usus* Ingolst. 1580. 4. *. conf. B. Bot. I. p. 360. Arboris in patria sua frequentis efficaciam laudat. Firmorem reddere corporis compagem, transpirationem ciere, hepatis imbecillitati subvenire. Infundi in aqua, aut cum ea decoqui: etiam vinum & serum lactis ejus viribus imbui. CYRIACUM WEBER hoc ligno plurimum usum esse. Guaiaco æquiparat.

EJ. *de variis medicorum sectis nunc in republica vigentibus* Ingolst. 1583. 4. BOEHM.

EJ. *de humoribus & superfluitatibus* disþ. Ingolstatt. 1588.

§. CCCXLIV.

VARII AD A. 1580.

RIDOLFO SILVESTRI *de sanitate tuenda ac vita producenda* Rom. 1580. fol. Basil. 1582. fol.

J. B. MATHÆATII *questiones in BARTHOLOMÆUM OVUM* Venet. 1580. 4. LIND.

OLIVIER POPARD de St. Maximin HIPP. *aphorismos latine meliori ordine reddidit & GALENI methodum medendi* L. XIV. in compendium rededit Rochelle 1581. 12. L.

J. GONR. NELLII *Ermahnungen an die aufrichtigen Aerzte in Deutschland* Bremen 1580. 4. TR.

NICOLAI JOSSII, Venafrani, *opera de voluptate, dolore, risu, fletu, somno, vigiliis, fame, siti.* Rom. 1580. Francof. 1583. 8. L.

PAOLO LANCI & PAOLO MASELLI *Pharmacopæa Bergomensis, rationem comparandi medicamenta usitatoria complectens* Bergom. 1580. 4. BODL. Italice Bresica 1628.

GEORGII CASPII Hannonii M. D. *ad indoctam & contumeliosam Bonaventura GRANGERII s. villici admonitionem de cautionibus in sanguinis missione adhibendis brevis responso, qua Botalli libellus defenditur* Basil. 1579. 8. *. Parif. 1585. 8. Aspero scripto ad experimenta provocat, & curationes in viris illustribus felices. BIRAGUM cancellarium venæ sectione frequenti ad firmum senium pervenisse. In populari per Belgium dysenteria neminem periisse, cui tempestive & abunde missus sit sanguis, plerosque periisse, in quibus id auxilium neglectum fuerit. Non credere se GRANGERIO, qui expertum se esse ajat, venæ sectionem arthriticis nocere.

EJ. castigatio B. GRANGERII animadversionis adversus C. BOTALLUM Parif. 1582. 8.

ALMERII BLONDEL liber adversus Botallistas Rheims 1580. 8. ut lego.

... NUCK *Pharmacopæa s. medicamentorum pro Rep. Augustana* Amsterd. 1508. 8. OSB.

GEORGII SALMUTHI *disputationes tres Montpessulæ in Gallia habite a. 1578. & 1579. in Gallia primum, nunc Lipsiæ excusæ 1580.* 4. TR.

MARCI SYBILLINI *de medicamentis stomachicis, que ventriculi medentur imbecillitatibus* Basil. 1580. 4. RIV.

J. PAULI GALUCCI *de usu tabularum, in quibus disciplina & viris doctis descriptæ in partesque distributæ sunt. Acc. typus trium librorum artis parvæ Galeni expositatus a J. B. MONTANO Patav.* 1580. fol. TREW.

BALTHASAR BRUNNER hallensis, peregrinator, ex schola Italica, sed chemicus, ad Academias varias vocatus.

EJ. Bericht von der jetztregirenden Hauptkrankheit Leipz. 1580. 4. TR. VATER.

EJ. Bericht wie man sich in vorfallenden Sterbenszeiten verhalten soll. Leipz. 1581. 4. TR. 1598. 4. TR.

EJ. de scorbuto tract. II. 8, in exemplo meo, ut videtur Rostoch 1589. 8. *. Jenæ 1624. 8. L. non tamen in meo exemplo; Haag 1658. 8. TR. Lipf. 1622. 8. L. Amsterdam 1720. 8. *. Brevis libellus, boni ordinis. Aeri multum tribuit, animum scorbuticos ægrotos frequenter linquere adnotat, si aeri se reddant: dolores crurum morbum portendere. Nasurtii aquatichi succum ex fero lactis propinat.

EJ. consilia medica ex Bibliotheca J. JAC. STRAISKIRCHNERI acc. vita auctoris, collecta & revisa a LAURENTIO HOFMANN Hall. 1617. 4. L. Lipf. 1737. 4. TR. Primum Germanorum febrem peticulararem habere.

FRANC.

JUAN HUARTE *esamen de los ingenios* Juliobrig. 1580. 8. & s̄pē alias (*a*), gallice vertente *Gabriele CHAPUIS* Parīs. 1588. 16. B. B. Etsi fere ad curam in-
geniorum, & educationem juventutis spectat, habet tamen aliqua huc facientia. Ut ex calore, frigore & aliis corporis constitutionibus in anima miræ mutationes
orientur. Maniaci nimium sapienter & docte differentes, qui hanc prærogati-
vam amiserunt, cum morbus sublatus esset. Femina in phrenitide præsaga.
Theoriam medicinæ partim ad memoriam pertinere, partim ad intellectum, pra-
xin ad imaginationem. Judæorum medicorum fama, ut FRANCISCUS I. ne con-
verso quidem JUDÆO curari vellet, & verum Israëlitam Constantinopoli vocave-
rit. Fusissime ut pueri potius quam puellæ, ut partus pulchri & ingeniosi generentur.

RENATI THIONNEAU *miraculosa historia fetus in utero 23 mensibus gestati* Tours
1580. gallice.

J. LAGUS *de dysenteria* Basil. 1580. HEFT.

GEORGII HAMBERGER *de morbo adtonito* Tubing. 1580. 4.

EJ. *de phthisi* ib. 1585.

EJ. *de stomacace & scelotyrbe vulgo nuncupato scorbuto* Tubing. 1586. 4. PL.

EJ. *de phrenitide* ib. 1588. 4.

EJ. *de vertigine* ib. 1589. 4.

EJ. *de affectu colico* ib. 1595. 4.

EJ. *de melancholia hypochondriaca s. flatuosa* ib. 1595.

THOMAS FABER. EJ. *theses medicæ de præcipuis aliquot capitibus theoreticis & practicis* Basil. 1580.

PETRI DE LABISTRADE & J. COTREAU *E. catarrho siccantia* Parīs. 1580.

HENR. de MONANTHEUIL & J. DACIER *E. ab hepate inflammato marasmus*
ib. 1580.

ANT. du VAL & PETR. de l'ECLUSE *E. epilepsia sternutamento solvitur* Parīs.
1580.

J. LIEBAUT & CARN. GERBAULT *E. cordis παλμω φλεβοτομια* ib. 1580.

J. LIEBAUT & CARN. GERBAULT *E. ingeniosi & libidinosi epilepsia obnoxii*
ib. 1580.

EVERT ARRAGON & J. BOMIER *E. uteri adfectibus μιξι* ib. 1580.

MAURIC. de la CORDE & J. BOMIER *E. virgo menstruis deficientibus lac ut
mammis habere potest* ib. 1580.

Huc refero GEORGII HANDSCH medicum archiducis FERDINANDI, qui
seculo XVI. vertente floruit, & cuius numerosi supersunt codices M. S.

EJ. *experimenta. Compendium medicum. Historia suæ praxeos. Diarium medicum ut usus sit thermis Carolinis. Historia gravis morbi archiducis LEOPOLDI Recensuit LAMBECIUS.*

IDEM LAMB. MARTINI SCHURFII in IX. l. Almansoris codicem MS. vidit qui est anni 1537.

Tum ULRICI LEONORI a CAULA Pragensis, medici FERDINANDI Archiducis Praxin MS.

Et ROMULI BRASSAVOLI *consilium pro calculo.*

J. STEINMEZ *de formatione fetus.*

EVANGELISTA LANGI *Asulani methodum curandi omnes morbos.*

§. CCCLXV. ALII AD 1580.

J. CALBO s. CALVO professoris chirurgiæ, in L. I. & II. *Chirurgia universæ dedit Tr. 2. I. de morbo gallico, en el quel se ensenna su origen, causas, y curacion, el modo da hacer el vino santo, dar las unciones, i corregir sus accidentes* Sevilla 1580. 4. C. de V. Barcelona 1592. 8. ASTR. Madrit. 1616. fol. 1657. 1674. fol. Valencia 1690. fol. hic auctus ANDREÆ TAMAIO tr. de fracturis & luxationibus. Morbum novum esse, a COLUMBO in Europam adlatum. Ligno sancto utitur, sed non sufficere fatetur. Palmam dat unguento mercuriali; suffumigia rejicit.

ANDRE' du BREIL, *la police l'art & science de la médecine* Paris 1580. 8. FALC.

Discours sur la conservation de la vue Rouen 1580. 8. WACH. 1620. 8.

COMES MONTANUS Vicentinus, *de morbis ex GALENI sententia libri V.* Venet. 1580. 4. L. 1591. B. Tig.

EJ. *defensio librorum suorum adversus ERASTUM* Venet. 1584. 4. L.

Codex EJ. in GALENUM *de constitutione artis mediceæ* in B. Vindob. LAMBECK. II. 838.

Apothekerordnung vor das Fürstenthum Sachsen Jena 1580. 4. TR.

§. CCCLXVI. REMBERTUS DODONEUS.

DODOENS, celebris botanicus. *Historia vitis vinique & stirpium nonnullarum aliarum. It. medicinalium observationum exempla* Colon. 1580. 8. *. Praeter botanica, aliqua hic chirurgica & medica adnotata. Catarrhum se curasse diversionibus in remissione adhibitis, crurumque frictionibus. Mensium locum lacrymæ sanguineæ tenuerunt. Angina, quæ mitis videbatur, fere subito strangulans: id

id a. 1565. frequens fuit cum pulmonum abscessu. Peripneumonia epidemica aliquoties adnotata, eadem exitialis. Phthisicis supervenire dolorem lateris, qui calida poscit. Calculus cum sputo exscreatus. Pulmo sphacelosus. Ab ulcere ventriculi tabes cum modico dolore. Sic alia viscera absque dolore corrupta. Icterus & sphacelus hepatis. Qui sanguinem ex liene evomunt, nunquam sanantur. Ex laesa vesica hydrops urinofus. Sic feces alvinæ in abdominis cavum effusæ. Ileus superatus pilulis iliakis RHAEZI. Colon flatu distentissimum, reliqua intestina excrementis. Funestus tympanites Gonorrhœæ abscessum ad interiora, deum ad usque renes proserpere. Urina retenta a fecibus in recto intestino collectis. Ex vino Rhenano stranguria. Orthopnoea sublata erumpente calculo. Sphacelo consumti artus, ipsiusque nasi pars & aurium.

EJ. *praxis medica* Amsterdam 1616. 8. *. 1640. 8. cum SEBASTIANI EGERTI *adnotationibus*, & NICOLAI FONTANI *auctario*. PAULUM sequitur, eum explicat, & ad usum curandique modum hoc tempore usitatum accommodat. Notæ editioni meæ adjectæ partim ab editore anonymo proficiscuntur, partim ex dictatis DODONÆI. Exempla aliqua adnotationum. Morbos percurrit a capite ad calcem, notasque multas & ampliusculas ad PAULI textum addit, ex veteribus, etiam verbotenus sumtas. Aliqua passim sua adsperrgit. Scotos negat a febribus intermittentibus liberos esse. In febre ardente veteres purgantibus medicamentis abstinuisse, quod iis sola fortiora nota essent. Sudorem anglicum a. 1529. Amstelodami graffatum paucos interemisse, postquam cives dedidicerunt sudorem stragulorum onere exprimere. A corrupti frumenti usu primum scorbutum a. 1555. saeviisse Middelburgi in obsidione ex usu semenis lini morbos natos esse. In peste anni 1602 se carbunculos absque sensu profunde scarificatos vidisse, absque tumore vel phlegmone. Crocum ad avertendam pestem nihil proficere, neque sanguinis missionem, neque purgantia. Anno 1608. abortu ejectum fetum, qui in materno utero morbillos passus erat. In vomitu emplastrum de mica panis utique conferre. Cui una ex hiera pilula bis alvus mota fuerit. Iterum funestum fatum ex factore cadaverum in prælio occisorum. Venam dextram incisam saepe tantum dextrum latus levare, sinistro nihil prodeesse. Ex vapore ad auditum gravem auribus excepto gravissima hemicrania. In lethargico anterior cerebri sinus corruptus. Hæc fere ex tertia parte libri.

EJUSDEM *observationum medicinalium exempla rara* Colon. 1581. 8. L. Harderovic. 1584. 4. GUNZ. Antwerp. 1585. 8. L. Harderovic. 1621. 8. *. Præfatio anni est 1581. Eadem sunt observations, quæ cum libello *de vite vinoque* prodierunt, sed auctæ. Catarrhus sine febre funestus. In sene catarrhus spiritu vini superatus. Fortis apoplexia solis his præsidiis superata. Catarrhus suffocativus lethalis, ut pituita polt mortem de ore regurgitaverit. Mania per phthisin funesta. Respirandi difficultas cum abscessibus pulmonis. Inflammatio & abscessus intra musculos abdominis. Ad scorbutum Sifymbrium, Cochlearia. Beccabunga debilior est: saltem abstinendum. Diabetes ut ad quadraginta libras in diem

profluxerint urinæ albideæ, turbideæ, cum iamani siti, diuturnum malum. Mola carneæ. Elephantiasis. Palpitatio cordis, spiratio difficilis, vomitus sanguinis.

Accesserunt A. BENIVENII de abditis morborum causis l. exempla rara, VALESCI de TARANTA, & AL. BENEDICTI, MATTHIE CORNACIS ÆGIDI HERTOG, ACHILLIS GASSARI fetuum mortuorum in utero retentorum historiæ. In notis ad BENIVENIUM, contenditur, GUILIELMUM a SALICETO, GORDONIUM & VALES-CUM de TARANTA de lue venerea scripsisse.

§. CCCLXVII. MARSILIUS CAGNATUS.

Veronensis. EJUS Enarrationum l. Rom. 1581. 8. L.

EJ. variarum observationum ll. duo, cum diff. de ordine ciborum libri quatuor, quorum duo posteriores nunc primum accessere Rom. 1581. 8.*. Veteres Græcos satis diligenter legit; membranas in Capitolio servatas HIPPOCRATIS & aliorum Græcorum comparavit, scriptorum veterum ætates definire studuit, loca emendare, aut vicissim lectionem receptam temere impugnatam defendere. Non recte ubique, nam favos apum ARISTOTELES potius $\alpha\rho\pi\chi\nu\tau\delta\epsilon\varsigma$ dixerit quam $\alpha\mu\omega\delta\epsilon\varsigma$. THEOPHRASTUS de spontanea planta locutus recte Rosas dixit. Quinque sulcis sanguifugam palato adhærentem passim Græcis dictam rejicit, malumque ad varicem refert, cum tamen nuper in Italia hirudinum flagitia confirmata fuerint. Non bene duos DIOSCORIDES botanicos fecit, neque puto Meliensis viri cadaver ab HIPPOCRATE incisum fuisse. Adnotationes alias proprias interspergit. Ovum intra gallinæ corpus vedit induruisse. Sanguinem cervi utique fibras habere & cogi. Omnino Romanos aliquos veri nominis medicos fuisse. Archiatri nomen & medicum principem & principis medicum significasse. Ad historiam DIOSCORIDIS, AETII, SCRIBONII, SORANI purii.

In altero parvo libello contendit, debere in cibo sumendo ordinem aliquem servari, cum omnino, quem GALENUS præcipit, etsi nonnulli homines eo ordine neglecto satis salubriter vivant.

EJ. de ordine in libri servando Rom. 1587. 8. TR.

EJ. commentarius in HIPPOCRATIS aphorismum vigesimum quartum sectionis secundæ Rom. 1591. 4. L.

EJ. de sanitate tuenda l. II. Primus de continentia II. de arte gymnastica ib. 1591. 4. L. Patav. 1605. 4. PL.

EJ. de aëris Romani salubritate, de Tiberis iundatione & de epidemia Romana. s. de populari ægritudine que a. 1591. & de altera que a. 1593. orta est Rom. 1599. 4. *. Negat in aëre Romano aliquid esse insalubre. Ab anno certe 1568. ad 1599. nihil peculiariter insalubre in hoc aëre fuisse, etsi multæ funestæ epidemiarum intervenerunt, præter destillationes. Novam Romanam utique salubriorem esse vetusta, quod ruinæ valles repleverint, aerisque ductus liberius sit. Nebulas autumnales morbos facere, non tamen valde funestos, etiam minus, postquam FRANCISCUS de

NURSIA

NURSIA & ALEXANDER PETRONIUS ægros paulo plenius alendo curarunt. Inconstantiam aëris potius salubritatis causam esse. Tiberim saepe ex littoribus excessisse, nullum morbum epidemicum fecisse. Senum Romæ abunde esse, inter eos Pontifices & Nobiles.

In L. *de Tiberis inundatione*, iterum negat magnas inde calamitates in urbe natas esse. Anno 1591. petechias grassatas; infantes multos se in puteos demississe, quos sanguis de naribus fluens juverit. HIPPOCRATEM in Epid. L. I. S. II. morbum descripsisse Romano simillimum. Contagio tamen eum caruisse. Sanguinis missionem non improbat: sponte natam diarrhœam plus fecisse boni, quam alvi ductionem. Anno 1593. sub solstitium catarrhalem epidemiam Romæ extortam esse, quæ etiam in Belgio & in aliis Europæ regionibus percepta sit; similem fuisse morbo 1580, neque valde exitialem aut malignam.

Ej. opuscula varia Rom. 1603. 4. L. *De Tiberis inundatione disputatio medica. Epidemia Romana. De aëris Romani salubritate, ut priores. De urbana febres curandi ratione commentarius apologeticus. De morte causa partus. De ligno sancto bina diipp. Ex quarto libro observationum nomina explicantur. Pharmacopola, Aromatarius, Sepiasiarius, Propola, catholicus, unguentarius.*

§. CCCLXVIII. VARI. Ad 1581.

FELICIS WURZII, non incelebris chirurgi mentionem non possum differre, et si primam editionem ignoro. In ejus *Practica der Wundarzney* Stettin 1649. 8. * & alias excusa, multa conjunguntur clinici verius argumenti, ut morborum, quorum in curatidis vulneribus rationem habere oporteat, ipsius etiam morbi gallici: ad vulnera tamen ab eo malo admisto corrupta, non debere hydrargyrum adhiberi, noxiun futurum, sed viride aëris, vitriolum cœruleum. Decocta vulneraria huc referas. Tetus denique libellus de infantum cura fere clinici est argumenti.

GUIL. GISCAYERII *de febri natura & curatione* libri duo Paris. 1581. 8.
UFF. FALC.

NICOLAI TAURELLI Montisbelgardenensis, Professoris Altdorfini, medicæ predictionis methodus recta ratio, coram agris præterita præsentia futura predicandi, morbos eorum causas, mortem, sanitatem recidivam ex HIPP. & GALENI monumentis Frf. 1581. 4.*. Vastissimus commentarius in HIPPOCRATIS passim præfigia in ordinem disposita, vix ulla cum annotatione propria, nisi forte ubi de morborum ait degenerationibus, & febri vult colicam succedere. Partes corporis etiam humani describit, morborumque symptomata ab eorum sumit degeneratione.

Epistole aliquæ in cista HORNUNGII.

JACOBI WILHELMI FEUERLIN TAURELLUS *defensus s. diss. apologetica pro N. TAURELLO atheismi & deismi injuste acusato* Noriberg. 1734. 4.

ANTONIUS

ANTONIUS FORNESIUS *de peste curanda* Basil. 1581. HEIST. 1583. alii.

VINCENTII CARRERII *de medico & ejus officio erga agros opusculum* Ravenn. 1581. 4. GUNZ. FALC.

J. de CARMONA *tr. de peste & febribus cum punctulis vulgo Tavardillo* Se-villa 1581. 8. SEG.

EJ. *an astrologia medico sit necessaria. Acc. praxis subtilissima ad curandam pestilentiam Hispali* 1582. 8. L. 1590. 8. L.

CASPAR BAUHINUS professor Basileensis, celebris botanicus, & utilis in ana-tomicis collector, praxin non penitus intactam reliquit.

EJ. *diss de morbo colico* Basil. 1581. 4. PL.

EJ. *apotherapia jatrica* ib. 1581. 4. HE.

EJ. *diss. possit ne homo aliquot annis absque cibo vivere* Basil. 1604. 4.

EJ. *de compositione medicamentorum, seu medicamentorum componendorum ra-tio & methodus in publicis Praelectionibus proposita* Offenbach (L. Francof.) 1610. 8.

EJ. *de lapidis bezoar orientalis & occidentalis convenientia & germanici ortu, natura, differentiis veroque usu* Basil. 1613. 8. L. 1629. 8. *. Fusissime col-ligit, quæ pro viribus medicatis horum lapidum, aut contra eas vires, scripta fuerunt.

EJ. *de remediorum formulis Græcis, Arabibus & Latinis usitatis, exemplis ad plerosque morbos accommodatis illustratis, experientia confirmatis secretique loco ha-bitis l. duo Frf.* 1619. 8. BODL.

EJ. *epistole in HORNUNGII cista.*

IDE^M edidit Basil. 1587. *Gyneciorum Tomi tres*, in quibus collegit scriptores de rebus muliebribus, primo veteres, qui a CASP. WOLFIO collecti fuerant, deinde N. ROCHEUM, J. SYLVUM, L. BONACIOLUM, J. RUFF, H. MER-CURIALEM, J. BAPT. MONTANUM, VICT. TRINCAVELLIUM, ALB. BOTTO-NUM, cum J. LE BON, *capita ALBUCASIS*, J. ALBOSII lithopædium Senense MAURICIUM CORDEUM.

ID. edidit FRANCISCI ROUSSET *hysterotomokiam* Basil. 1588. 8. * cum ALBOSII & S. DE PROVENCHIERES libellis: adjecit aliqua exempla fetus mortui retenti.

J. B. CARDANI HIERONYMI f. l. *de abstinentia ab usu ciborum fastidorum* Basil. 1581. MANDOS.

JUNIUS PAULUS CRASSUS Patavinus edidit Basil. 1581. 4. * cum ARE-TÆO, RUFO, THEOPHILO, PALLADIO & HIPP. *de purgativis medicamentis Quæ-stiones medicas & naturales*, quorum magna pars est clinici argumenti, ad vete-rum saporem.

EJ.

EJ. *meditationes de theriaca & mithridatio dictæ sunt cum M. ODDO.*

EJ. *mortis repentinæ examen cum brevi methodo præagiendi & præcavendi omnes quæ subeunt ejus periculum Mutinæ 1612. 8.*

Plusculos GALENI libellos latine reddidit, de optima secta ad THRASYBULUM; de cuiusque animi peculiari cognitione; num diætetica ad medicinam pertineat, an ad gymnaſtican; de medicinis parabilibus ad SOLONEM; comm. in HIPP. VI. epid.

LUDOV. de OVIEDO metodo de la coloracion y reposition de las medicinas simplices y de su corrección Madrit. 1581. 8. 1609. 8. C. de V.

NIC. de NANCEL *discours sur la peste* París. 1581. 8. FALC.

PIERRE ANDRE' tr. de la peste & de la cure d'icelle Lion 1581. 12. FALC.

ALEXANDRE DENIS *Reponse à la question proposée par AVIGNON & MARTEAU, & décidée par L. JOUBERT* Bordeaux & Paris 1581. Si huc facit.

ESAIE le LIEVRE *Epidiomachie ou combat contre la peste* Paris 1581. 8. FALC.

ANTOINE HOTMAN *de la dissolution du mariage pour l'impuissance & froideur de l'homme & de la femme* Paris 1581. 8. 1610. 8. *. Docti viri non spernendum opus. Turpissimum congressum rejicit.

EJ. *second tr. de la dissolution du mariage pour l'impuissance de l'homme ou de la femme* Paris 1610. 8. *. Signa impotentiae utriusque sexus.

ETIENNE YDELEY *de la peste* Lion 1581. 12. RAST.

LORENZO CONDIO della Ripa *Transona medicina filosofica contro la peste* Lion 1581. 16. B.B. Declamatio non valde medica. Conatur homines consolari, ne nimium a pestilentia terreatur; quod mors ipsa non sit reformidanda. Fugere quidem pestem & quam longissime, prudentis esse viri, neque tamen parentes & consanguineos deferendos. Temperantiam laudat, cautelas spernit. Ante hos 54. annos medicos in magna civitate nimiis usos cautelis homines seclusisse, ita multo plures periisse, terrorem enim mali ferociam augere.

ADOLARI RÖTHE *die Leibapotheke, d. i. Bericht, wie sich ein Mensch ordentlich u. mässig halten solle in essen, trinken, schlafen u. dergl., vom aderlassen, von des Menschen complexion u. seiner natur* Heidelberg 1581. 8. RIV. in Reimen.

J. BELLOFORTI in GALENI *de urinæ significatione libros* París. 1581. 8. L.

E. ANHART v. GRATZ *consilium podagricum* Ingolstatt 1581. 8.

SEBAST. LIBORII *Büchlein für die Kranken* Görlitz 1581. 8.

LUDOVICI GRÆVII *Regiment und kurzer Bericht wie man sich in Sterbensläufen zur Præservation u. Curation der Pestkrankheit zu verhalten habe* Heidelberg 1581. 8. RIV.

Tom. II.

Gg

EJ.

EJ. *de peste* Heidelb. 1583. 4. PL.

EJ. *theses medicæ continentes explicationem & curationem febris pestilentis epidemicæ passim per Germaniam vulgo sudamina, pleuritides, ardoris linguae aut doloris capitis graffatio* Heidelberg 1593. 4.

MARX RUMPOLT *neues Kochbuch* Francf. 1581. f. 1586. f. DRAUD. 1587. fol. TR. 1676. f. TR.

CHRIST. KOBLER *Beschreibung der Weinherrn und Bierbrauer Prætie Regensburg* 1581. 4. B. THOM.

GEORG. *an und vom WALD auf DURRNHOF* J. & M. D. physici Dona-werthensis, Bericht wie die new von ihm erfunden Terra Sigillata u. Universalarzney wider die Pestilenz u. deren Zufälle, auch allerley eingenommenen Gift, Stich der giftigen Thiere, viertägig u. alltägig Fieber, Gelbsucht, Grün u. Sand, Contractur, Leber, Verhaltung des Wassers u. der Weiber Blumen, Franzosen, des Leibes Verstopfung, hinsfallenden Sucht &c. zugebrauchen 1581. 4. * &

EJ. *zum andern mahl Gedanken u. Bericht &c.* Urseln 1594. 4. *. In priori libello, terram suam sigillatam tamquam medicinam universalem prædicat, in altero contra obrectatores tuetur, & testimonia felicium curationum addit.

EJ. *Vortrab auf ANDR. LIBAVII Spott u. Schmachkarten, daß die Panacea Anwaldiana eine Universalmedicin* sey Hanau 1595. 4. RIV.

EJ. *glossarium in epistolam Libavianam* Rofschach 1596. 4. cum nonnullis panaceæ fūæ encomiis.

EJ. *gemehrter Bericht von der Terra Sigillata Anwaldina wie u. was Gestalt sie wider die Pestilenz, zauberische u. andre empfangene Giften, Fieber, Schlag, fallende Sucht, Freyß, Schwindel, Wassersucht, Gelbsucht, Grimmen, Grieß, Ruhren, Contractur, Podagram, Auffaz, Franzosen, Rothlauf u. viel andre Krankheiten mehr ohne alle Gefahr zu gebrauchen* sey Stuttgart 1601. 4. RIV.

J. FABER & J. BONARD *E. omnis sensus voluptatis & doloris particeps* Parif. 1581. 4.

MARCI MYRON & J. DU FOUR *E. a diuturnis curato hemorrhoidibus una relinquenda* ib. 1581.

SIMON SEGUIN & GEORG. CORNUTY *E. redundantium humorum propria dia-*
γωσις ib. 1581. 4.

J. L'ESTELL' & HENR. VISCOT *Non E. confirmata elephantiasis curationem recipit* ib. 1581.

J. COTREAU & J. le MOINE, *Non E. in quovis venæ sectionii locus* ib. 1581.

MICH. MARESCOT & J. le MOINE f. LAMONIUS *Non E. ad bene medendum in nostratis medicamentis satis præsidii* ib. 1581.

§. CCCLXIX. ALBERTINUS BOTTONUS. ALII.

Patavinus Professor, clinicus, qui magnas divitias consecutus est. EJ. *I. de vita conservanda Patav.* 1582. 4. L.

EJ. *de morbis muliebribus* L. I. Patav. 1585. 4. *. 1588. 4. tum in collectione BAUHINI & SPACHII. Mensium suppressio, abundantia, gonorrhœa, præfocatio matricis, quam semini tribuit &c. Auxiliorum inmensa farrago. Menses occulta qualitate peccare.

EJ. *methodi medicinales due, in quibus legitima medendi ratio traditur proposita ab ALB. BOTTONO & ÆMILIO CAMPOLONGO, opera LAZARI SUSENBETI editæ* Francof. 1595. 8. L.

EJ. *de modo discurrendi circa morbos eodemque curandi tractatus* ib. 1607. 12. in SCHENKII pandectis L.

EJ. *consilia in collectione JOSEPHI LAUTENBACHII* ib. 1605. f. L.

Epistola in collectione SCHOLZIANA.

Elogium TOMASINUS dedit.

J. ALBOSIUS medicus Senoniensis. *Is portentosum lithopædium, s. embryum petrefactum urbis Senonensis edidit Senonibus 1582. 8. TR. recusum cum F. ROUSSETI hysterotomotokia Basil. 1588. 8. ** Amsterdam 1622. 12. Cat. tum in BAUHINI & SPACHII muliebribus.

Accessit SIMONIS PROVANCHERII *de eadem re opinio*: Fusius de his dixi in B. Anat. I. p. 252. 253.

Est etiam S. de PROVANCHERE épître à M. ARNOULF faisant mention d'un enfant conservé en la matrice par l'espace de 28 ans Lyon 1582. VERD.

EJ. *discours sur l'inappétence d'un enfant de Vauprofonde qui n'a bu ni mangé depuis dix neuf mois* Sens 1612. 8. FALC.

Et EJUSD. *histoire de l'inappétence d'un enfant de Vauprofonde près Sens, de son desistement de boire & de manger pendant quatre ans onze mois, & de sa mort* ib. 1616. 8. BUR. 1615. 8. le TELLIER.

EJ. *tumulus a variis poëtis ornatus a J. B. ARNOLPHO collectus* Senonibus 1617. 4.

J. FIENUS Antwerpiensis. EJUS est *de flatibus corpus humanum molestantibus comm., in quo flatum natura, cause & symptomata describuntur, eorumque remedia indicantur* Antwerp. 1582. 8. TR. In typographia S. ANDREANA 1589. 8. *. Francof. 1592. 8. LIND. Amsterdam 1643. 12. Hamburg 1644. 12. L. Germanice Schneeberg 1759. 8. TREW. *Theoria & ratiocinatio ad veterum*

terum saporem, ut etiam alii morbi ad flatus reducantur, longe ab iis diversi: tum formulæ.

PETRUM MONAVIUM Breslavensem, medicum RODOLPHI II. ex Italica schola profectum, hinc a PARACELSI schola alienum, hic recenset J. ASTRUCIUS, cuius multæ medici argumenti epistolæ sunt inter CRATONIANAS a SCHOLZIO editas T. II. Turpethi usum adversus venereum luem alicubi laudat, tamquam rem novam. Scripsisse de l. safastras ASTRUC.

HIERONYMUS RUBEUS. EJ. *de destillatione l.* Ravennæ 1582. 8.*. Chemicus libellus, ut tamen sua remedia cuique morbo adsignentur.

EJ. *in C. CELSUM annotationes* Venet. 1614. 4. Sunt potius anatomicæ.

HIERONYMUS REUSNER Lembergensis, Chemicus. Edidit *urinarum probations* JODOCI WILlichii cum scholis, in quibus principia solidæ uroscopiae ad solidæ philosophiae fontes revocantur, multi medicorum errores deteguntur Basil. 1582. 8. B. B. Utrecht 1670. 8.*. Fusæ ratiocinationes ex veteribus, interque ea consilia clinica.

EJ. *diexodicarum exercitationum l. de scorbuto* Francof. 1600. 8. Fusum opus. Hæmorrhagiam narium frequenter accedere, in feminis album fluorem. Farrago medicamentorum.

EJUSD. *curationes & observationes mediceæ. In Sylloge G. H. WELSCHII Aug. Vind. 1668* 4. Breves morborum historiæ.

EJ. *experimenta & observationes in WELSCHIANA curationum & observationum chiliadibus* Ulm. 1676. 4.*. Lues Hungarica; ad eam spiritus vini cum croco, olea calida. In eodem malo, alterius nunc tituli, pulveris Pannonicæ summa efficacia. Angina contagiosa. Ad epilepsiam calida & aromatica. Phthisicus desperatus curatus electario de tussilagine. Sic ad morbos unice nominatos medicamenta recenset, quæ ipso usu a non nemine efficacia reperta sint. Observations ducentæ.

GUIL. STUKII antiquitates convivales Tiguri 1582. f. 1597. fol. * editas hoc referas, ob cibos & de iis ex veteribus collectionem, tum ad balnea.

CLAUDE DARIOT Paracelsista *de præparatione medicamentorum* Lion 1582. 8.

§. CCCLXX. VARIÆ AD A. 1582.

ÆMILII DUST *de tuenda valetudine l.* T. 1582. 8.

J. B. GOYNÆI *enchoridion ad quotidianam medendi exercitationem* Venet. 1582. 8.

ID. *quod Philosophi & Medici dogmatici Jurisconsultos dignitate præcedant.*

LUDOVICUS LEMOS Lusitanus *in libros duodecim methodi medendi GALENI commentaria* Salamant. 1582. fol. L.

EJ.

EJ. de optima prædicendi ratione libri VI. Item Judicij operum M. HIPPOCRATIS l. I. ib. 1588. fol. L. Venet. 1592. 8. L.

GEORGII a SAA conclusiones medicæ Coimbra 1582. 12. L.

PETRI VICTORII, viri eruditæ, variarum lectionum l. XXXVIII. Florent. 1582. f. si hoc faciunt.

EJ. Leibes und Seelen Arzney für die Pest Magdeb. 1586. 8. TR.

Edidit etiam Explicationes & castigationes in rusticos Lion 1542. 8. &c. TR.

J. B. PELLEGRINI adversus medicinæ & philosophiae calumniatores apologia Bonon. 1582. 4. TR.

M. MICH. URANII de morbo pestilente comm. Schnalkalden 1582. 8. Idem puto l. quem MICHAELI VENETO LINDENIUS tribuit.

BATEMAN upon Bartholomé de proprietatibus rerum Lond. 1582. f. TR.

PAULI FLATACHER vitia aliquorum medicorum de urinis, phlebotomia, pulsus ac complexionibus Ratisbon. 1582. 8. L.

J. SPORISCH Idea medici, cum tr. de symptomatibus crudelibus, que scarificationi & cucurbitularum usui Brunnae incolis supervenerunt, & de febre epidemica anni 1580 Frf. 1582. 8. FAEC. PL.

EJ. epitome medicinae practice Witteberg. 1582. 8. TR.

EJ. tr. duo de ratione inveniendi composita medicamenta morborum internorum & externorum in humano corpore curationibus necessaria; & II. de modo curandi in agris hominum corporibus morbos per bonam diætam Jena 1607. 8. TR.

EJ. libri VI. de ratione curandi in agris hominum corporibus morbosque horum per diætam Lips. 1607. 8. IDEM cum priori.

PHIL. SCHOPF Bericht von dem Aufsatz Strasb. 1582. 8. TR.

EJ. de peste ein kurzes Tractatl. u. Unterricht wie man sich von solcher erblichen Sucht wider helfen soll Heidelb. 1583. 8. TR.

J. EWICH de officio magistratus tempore pestilentie Spir. 1582. Brem. 1646. 8. TR.

EJ. Pestilenz-Ordnung deutsch durch JUST. MOLLERUM Mülhausen 1584. 8. TR.

EJ. die Pestilenz, ob sie ein anfällige Seuche sey, und wie fern ein Christenmensch weichen möge, zwei Fragen Basil. 1582. 8. SCHULZ.

IDEA HIPP. de natura humana novo Gymnasio Bremenſi proposuit, addidit epitomen vitae HIPPOCRATIS Brem. 1584. 4. L.

DAVID HERLIZ Zizenſis, Bedenken von der Pest Anclam 1582. 4. Frf. 1621. 4.

EJUS. de cura gravidarum puerarum oder gründlicher Unterricht von den schwangeren Frauen Kindelbetterinnen, was ihnen vor u. nach der Geburt zu wissen vonnöthen sey, dadurch sie für allerley Krankheiten verwahret werden können. It. von etlichez

etlichen beschwerlichen Gebrechen junger Kinder Leipz. 1597. 8. TR. Alt Stettin 1610. 4. TR. 1612. 4. TR. 1618. 4. TR. Magdeb. 1613. 4. HUTH. Latine de cura providarum puerperarum & in partu Anclam 1584. 8. 1623. 4. Stettin 1628. 8.

EJ. Pestilenzordnung für die Stadt Stargard Stettin 1599. 4. OELR. Stargard alii.

EJ. de variolis vel papulis Erinnerung von der jetzt grässirender Bocken u. Blattern Lubec 1609. 4. TR.

EJ. Apothekertaxe der Stadt Stargard Stettin 1620. 4. OELR.

EJ. consilium politico physicum was eine Stadt in welcher vergangenen Herbst die Pest angefangen, künftigen Frühling auf den Straßen u. in den Häusern fürnehmen soll Francf. Viadr. 1621. 4. GUNZ. L.

An idem getreuer Rath wider die Pest Francf. 1621. 4. H.

Vita in WITTENI collectione.

THOMAS KELLERTHALER de haemorroidibus Basil. 1582. 4. *.

MATTHIAS UNGARUS EJ. theses de pleuritide Basil. 1582. 4. *.

TIMOTHEI MODER de apoplexia Basil. 1582. 4. *.

J. THOMÆ FREIGII de medicina libellus Basil. 1582. 8. In questionibus physicis, multæ etiam anthropologicæ sunt.

FRANC. KEST & HEUPPEL de lethargo Heidelberg 1582. 4. *.

MICHAELIS HENIG oratio de sudore cruento Witteb. 1582. 8. FALC.

EUSEBII SCHENK diss. de apoplexia Jen. 1582. *.

PETRI MEYSSONERII de apoplexia Basil. 1582. 4. *.

PH. LAUDENOT & JAC. HERAUT E. quod immodicum noxiun Paris. 1582.

NIC. le GROS & STEPH. DU FOUR E. a peripneumonicis empyematis seniores ab aliis juniores potius intereunt Paris. 1582.

LUD. THIBAULT & J. MARQUIS E. ut corporum diathesis, ita pestis invadit Paris. 1582.

LUD. COCHIN & J. MARQUIS E. pulsus vitæ & mortis index Paris. 1582.

§. CCCLXXI. VARI.

AND. le FOURNIER la décoration d'humaine nature, si huc facit. Lion 1582.

12. FALC.

URBAIN HEMARD recherches sur la vraye anatomie des dents & propriétés d'icelles avec les maladies qui leur arrivent Lion 1582. 8.

Apotheken Reformation u. Ordnung wie es mit mit den ordinariis physicis ihres Verdienstes halber in der Stadt Worms gehalten werden soll Francf. 1582. 8. TR.

Ein Rathschlag für die Pestilenz Basil. 1582. 8. TR.

Bericht von Ursachen, Zeichen u. Cur der Pestilenz Strasburg 1583. 8. TR.

J. HESTER chirurgi Londinensis Paracelsistæ, compendium secretorum rationarium Lond. 1582. 8. TANNER.

EJ. pearle of practice, or pearle for physik and chirurgerie Lond. 1592. 8. TANNER.

Catalogus

*Catalogus aller simplicien u. compositorum so zu Frankfurt durch die Materiali-
sten, Wurzelträger, Kräutler u. Apotheker verkauft werden Francf. 1582. 4. DRAUD.*

S. CCCLXXII. PETRUS FORESTUS.

Alcmarianus, ex nobili & medica familia natus, ex schola Italica, HELIDÆI PADOANI discipulus, medicus Delphensis, magnus clinicus, vastum curationum & adnotationum propriarum opus reliquit. Non possum distimulare, BOERHAAVIO felicitatem viri & in prognostico & in curatione, pene suspectam fuisse. Fidem tamen historiis suis facit, citatis ubique nominibus & ægrorum & medicorum, qui secum una in curatione laborassent.

Primus ejus liber fuit de incerto & fallaci urinarum judicio, quo uromantes ad perniciem multorum ægrotantium utuntur, & qualia sint observanda ei, qui recte de urinis sit iudicaturus Leid. 1589. 8. *. 1593. 8. TR. dedicatio est anni 1588. Germanice von den vielfältigen Urtheilen aus dem Urin &c. Nürnberg 1661. 8. RR. Variae cautelæ. Urinam non esse commovendam dum inspicitur: matulam debere esse quam pellucidissimam, inferne hæmisphæricam (in qua sedimenta minus limpide adparent). Neque lotium de vase in aliud vas transfundi debere. Nec bene in ædibus suis medicos urinas inspicere. Iudicia ex lotio plerisque in morbis incerta esse, ut in febribus lenti, certiusque a pulsu in hydropicis judicium repeti. Esse cuique parti corporis suum canalem, per quem se liberet: ita in pectoris morbis ex sputo, quam ex urinis, rectius judicium ferri. A cibo & potu lotium valde mutari, tum a corporis exercitatione, aliquisque causis, ab anni æstate, ut urina hieme pallidior sit & uberior. Ut ipse, cum ex lotio inspecto alienissime jamjam esset responsurus, ægro conspecto & pulsu tacto, legitimam prognosin effatus sit. Medicastrorum fraudes & errores, & absurdæ ex urina præfiguria. De sexu ex lotio non constare, neque bene de imprægnatione præfigiri. Ex urinæ rubræ & crassæ judicio, exhausto neque viro homini, venam lethali eventu sectam fuisse, & omnino medicum debere ægrum præsentem conspicere. Qui dogmatici audire velint, ægros tamen curent ut empiricos. Veri indicationum fontes. Alia quædam interspersa. Paracentesis medicos illustrasse. Qui chirurgus pertentando cathetere urethram ruperit.

EJ. observationum & curationum medicinalium magnum opus, quo numerosissimi casus recensentur, qui Ill. viro curanti obtigerunt, atque comparatione cum aliorum medicorum propriisque adnotationibus suisque ætiologiis illustrantur.

De febribus ephemeras & continuis II. duo Leid. 1591. 3. L. 1595. 8. *, & prius ut puto, nam dedicatio est anni 1584. Febres omnis generis. Post venam linguae sectam tamen angina pene funesta, quæ apostemate sponte rupto levata fuerit. In acutis morbis noster venam secabat, alvum leniter ducere solebat, & subinde dare, quæ alvum liberam servant. Frigida alias feliciter pota, alias funeste, ut in VAL CORDO. Morbilli valde periculosi. Felix in synocho putri sanguinis per nares, per uterus jactura. Senes febre acuta correptos fere perire.

In

In causo urina parca & nigra funesta. Sic vox clangosa. Ardens febris septimo die sudore soluta. Tertiana continua funesta. In gravida femina, tertiana continua curata vena secta & solitis præsidiiis. Quartanæ continuae aliquot exempla. Febris lipyræ & typhodis exempla, in ista hepatis erysipelas. Astodes cum diaria colliquativa; elodes, omnes ad ægroti lectum descriptæ.

Ej. libri tres de feribus intermittentibus, heclicis & compositis Leid. 1586. 8. 1589. 8. TREW. 1591. 8. *, qui sunt observationum libri III, IV & V. Prius editi videntur, nam dedicatio est anni 1585. Tertianæ febres sponte solutæ post tres, quinque, septem & novem paroxysmos, etiam in icterum terminatæ. Curationem noster in tertiana fere eamdem adhibet, qua in continua acutis utitur. Nothæ tertianæ ex bile, ut putat, & pituita compositæ, aut cum melancholia. Febris intermittens syncopalis. Ex quotidiana tabes, hydrops; sic & alias nimis certus febres ex hac illa ve pituita vult nasci. Quartanam calidis curat. In hectica oleaceo dat refrigerantia atque humectantia. Compositas vocat tertianas duplices, quæ etiam epidemice graffatae sint. Febris biliosa subintrans, etiam in Principe Arausiaco gravissima, ab auctore tamen superata. De febre dupli quotidianæ. Quartana triplex aliive typi rariores. Hemitritæa febris gravissima, etiam cum hectica complicata. Hemitritæa quam medianam vocat, & quam minorem.

L. VI. de feribus publice graffantibus. L. VII. de symptomatibus febrium Leid. 1588. 8. TR. 1591. 3. *. Dedicatio est anni 1587. Primo febris epidemica catarrhalis maligna suffocans anni 1557. Deinde fere similis morbus epidemicus anni 1580. Noster venam secabat, mollientia dabat & humectantia. Febris maligna pestilens verminosa anni 1553. Curationem malo opponebat fere eamdem. Febris maligna anni 1545. dicta le trouſſe-galant, quod juniores potissimum & robustos homines occideret. Febris soporosa & phrenitica, verminosa, exanthematica. Venam noster copiose secabat, alvum laxabat, dabat decocta, quibus plus tribuit, quam aquis destillatis & sirupis. Sudor anglicus anni 1529. Pestis Delfensis anni 1557, quæ maximam stragem edidit, ut in urbe non maxima uno die ad centum homines abripuerit. Carbunculi plurimi erumpebant, Bubones mitiores. Carbunculus in oculo certam cæcitatem inferebat. Bubones, qui duri manerent, funesti erant. Deliria, sopores insuperabiles. Peritisse fere, quibus sanguis de naribus erumpebat. Noster in primis mali initis venam secabat, non post 12 horam, cum ea ex missione sanguinis certam mortem impendere persuaderetur. Inde alexipharmacæ dabat, etiam bolum: vinum album, tenue, conce-debat. Quarta fere die leniter alvum ducebatur, deinde subacida dabat, juncta sudoriferis. Buboni cepas tostas imponebat & acria. Anthracis feliciter sponte delapsi exemplum. Alia pestilentia ex Harlemensi obsidione nata, pariter bubonacea. Febris hectica pestilens. Febris petechialis, etiam anni 1573. Funestæ erant maculæ quæ paucæ, nigræ, quas vocabant Pepperkorn: sic maculæ plurimæ, ut tamen aliqui cum iis maculis evaderent. In aliis maculæ pulicares rubræ, malignæ, & pustulæ albæ in margine rubræ (nonne miliaries). Variolæ: in iis vinum rubrum funesto eventu

eventu propinabatur. Bis in eodem pueru variolæ. Variolæ epidemicæ. Nimirum tamen aeris & stragulorum calorem noster vitabat; etiam cum febre continua complicatae. In morbillis narium hæmorrhagiam noster fetis inmissis adjuvit. Tumor durus a variolis superstes. Purpura rubra in puerpera. Symptomata febrium. Frequentes syncopæ. Capitis acrem dolorem scarificatione superavit. Sudor symptomaticus, qui vires resolvebat. Hæmorrhagia plusquam quatuor horarum, quam noster forte non bene adstringentibus suprefsit. Ex febre maligna gangræna scroti.

Libri tres de capitis & ventris morbis & symptomatis, totius operis octavus, nonus & decimus. Leid. 1590. 8. *. 1602. 8. *. Ex deauratione capillorum delapsus, tramor, & alia mala. In tinea guaiaci decoctum valere; unguentum tamen etiam ex hydrargyro & sulfure admoveat. Hydrocephalus externus illito oleo cum sulfure sanatus. Ab hydrocephalo epilepsia. Dolor capitinis varius, etiam oppositis ex causis, in quibus noster sibi scholasticas hypotheses permittit. Gravem cephalæam se compressisse verbenæ radice collo adpensa. Criticus abscessus auris. Phrenitis etiam in puerpera, curata syrupis soporiferis. Lethargus, inde hemiplegia in pueru, & mors. Melancholia: etiam sola evacuatione & lenibus humectantibus superata. Mania purpuratione alvi curata. Alius maniacus prudentia FORESTI sanatus. Nymphomania. Catarrhus ex nimio aeris frigore in militibus subortus. Vertigo, Incubus, Epilepsia. Rutæ conficitæ odore paroxyscum dissipari. Epilepsia cum uteri strangulatione facile sublata. Exempla ubi malum ex pede ortum est. Apoplexia. Paralysis varia, linguae solius, oculorum, vesicæ, penis. Convulsio funesta ex cholera orta, a fungis. Catarrhus.

Libri quinque de morbis oculorum, aurium, nasi, labiorum, gingivarum, dentium, oris, lingue. De faucium gutturisque & gulæ adfectibus, & afferæ arteriæ. Totius operis L. XI, XII, XIII, XIV, XV. Leid. 1591. 8. TR. 1602. 8 *. Ophthalmia varia. Lacrumæ sanguineæ in vetula diuturnæ, refrigerantibus repressæ & adstringentibus. Oculi eminentes & humore pleni vino euphrasiato sanati. Presbyopia pro morbo curata: myopiæ vitra concava obponit, nescio an non medicorum primus. Visus duplex duobus oculis utenti, simplex si unico. Otaggia cepta imposita superata. Surditas sœpius sanata, etiam moscho extus adhibito. Ozæna. Polypus. Hæmorrhagia narium maxima, ex vinositate; sex librarum sanguinis jactura, & duodenarum. Dentium mala & gingivarum. Linguae mala & enormis magnitudo. Uvulæ mala, etiam gangræna. Angina, etiam in musculis internis laryngis. Angina varia & anno 1517. intra 16 & 20 horas suffocans. Ex angina purulentia pulmonis. Aqua suffocati, excitati sudore moto. Crines per vomitum rejecti.

L. duo, nempe decimus sextus de pectoris pulmonisque vitiis ac morbis. XVII. de cordis ac quibusdam mammilarum adfectibus Leid. 1602. 8. *. Dedicatio est anni 1593. Tussis, asthma, hæmoptysis, ex ea sputum purulentum sanatum. Vomitus cruentus. Pleuritis in puerpera feliciter methodo antiphlogistica

curata, tum in sene, & in femina post neglectam venæ sectionem, & in prægnante femina. Peripneumonia ex pleuritide & tabes. Peripneumonia epidemica anni 1557. Pleuritis spuria musculorum intercostalium. Iterum, quod frequens est in FORESTO, peripneumonia diversa ex sanguine, ex bile, ex pituita. Empyema: ex catarrho funestum. Totus pulmo pure ebrius. Phthisis, saepe sunesta, aliquando benignior. In ulcere pulmonis ex usu hydrargyri subita mors. Improbabili remedio ex ovis parato phthisis sublata. Cordis palpitatio saepius curata. Syncope varia, ex nimia hæmorrhagia, etiam ex uberiori sudore. Auripigmento sumto, servata quæ præfocabatur, lacte calido. Puellus ossibus mollibus natus, adstringente pulvillo imposito confirmatus. Mammæ scirrus mollienti pulticula emollitus.

Liber XVIII. de ventriculi affectibus Leid. 1594. 8. TR. 1606. 8.*. Dedicatio est anni 1594. Inflammatio oris ventriculi acidis & adstringentibus cum venæ sectione superata. Bulimus hiera curatus: exemplum orti a tolerato acri frigore. Anorexia. Singultus. Magna mala ex lactis flore in ventriculo coacto, cum ægra vomere non posset. Vomitus ex variis causis, etiam atræ bilis cum vermis & scarabæis, ipsi FORESTO visis (absenti tamen dum rejiciebantur). Stomachi dolor vomitu (per purgans medicamentum) excitato sanatus. Venenum sumtum noster ex viridi urina adgnovit; vomitorio & pinguibus propinatis ægrum servavit. Inflammatio ventriculi sanata, & ulcus. Inflatio ventriculi maxima, sublata. Cholera, etiam ex helleboro albo sumto, molli juscule curata: alti graves casus. Cœliacus morbus.

L. XIX. de hepatis malis ac affectibus. *L. XX. de lienis morbis & de scorbuto novo morbo* Leid. 1595. 8. TR. 1611. 8.*. Hepatis vitia varia, frigus, æstus, ad veterum saporem. Hepatis inflammatio, in qua noster sanguinem mittit, alvum dicit: discussa ea cum viscus tumeret, & suppurationis metus esset: alias ex ulcere mors, ut in cadavere adparuit. In scirro JACCHINUM aquæ falsie usum laudasse. Icterus cum inflammatione, cum ileo. Ex ictero colicus dolor. Hydrops: aliquoties alvum ducentibus medicamentis sublatus, etiam elaterio, mezereo. Umbilicus in hydrope cum bonis ægri rebus ruptus. Tympanites cum contusione musculorum sanatus. Lienis tumores sanati, etiam solo capparum esu. Lienis inflammatio. In scirro filicis & cuscute radix (quæ fuerit radix cuscute?) Scirrus induratus ex quartana febre. Scorbutus. Novum morbum esse, & lienis: ad eum syrrupus scelotyrbiculus FORESTI. Ex febribus intermittentibus frequentem oriri. Mors inde subita. Lacte, cochlearia, & beccabunga uititur. Multos scorbuticos curavit.

L. XXI. de mesenterii & intestinorum affectibus, colicis & iliacis doloribus, vermis. *XXII. De diversis alvi profundiiorum generibus.* *XXIII. De sedis & animali vitiis & affectibus* Leid. 1596. 8.*. Abscessus in pancreate & mesenterio ingens. Doloris in colo intestino vere residentis certa signa. Colica varia origo ex lapide. Clysterum utilitas. Ex oleo anisi propinato subnata colica ægre superata,

superata, etiam narcoticis, & hyoscyamo. Volvulus: in eo post subductam alvum theriacam dedit. Vehemens ileus ex intestini inflammatione, alvo ducta curatus. Hernia incarcerata sanata, et si ægra fæces revomeret, tamen ut recidiva funesta fieret. Ileus ex arsenico, lenibus purgantibus curatus: noster crystallum habebat pro vera antidoto. Vermium multa varietas, etiam ex nare. Tæniæ abigit cruda data raphani radice. Alvi fluxus varius, etiam summe chronicus, & in febre continua criticus, ut tamen periculum subeffet, ne vires exsolvenerentur. Chyli per anum decessio. Alvi profluviæ ex cucurbitis agrestibus decoctis. Diarrhoea solis narcoticis demum suppressa. Fluxus, quem hepaticum putat, demum in sanguineum degener, a FORESTO sanatus. Cœliaca. Lienteria. Dysenteria. Laudat in decocto hordei ovorum vitellos cum melle rofato, etiam hirci pinguedinem, lenia adstringentia. In gravida gravis dysenteria curata vino gallico adstringente, lacte, jusculis, sed febris aberat. Dysenteria diuturna, contagiosa & pestilens cum febre. Ani vitia chirurgica. Hæmorrhoides utiles esse melancholicis, lienosis, varicosis, arthriticis, &c. Pruritus sublatus aqua plantaginis, in qua alumen incoctum.

Liber XXIV. *de renum affectibus & morbis.* L. XXV. *de vesicæ morbis & affectibus* Leid. 1596. 8. *. Nephritis, superata sola alvi purgatione. Urina pinguis cum emaciatione, purgantibus, emollientibus & gummi sanata. Diabetes, quem noster aliquoties vidit. Urina cruenta: etiam ex cantharidum usu eo in casu lac datum profuit. Sanguinis mixtio plethorica. Renum dolor varius & calculus & inde ischuria. Renum inflammatio cum acerrimo dolore. Renum abscessus: hic alvum blande ducentia laudat. Stranguria varia: etiam ex recentis cerevisiae potu: ipse passus stranguriam plurimo cum dolore, mollibus adhibitis & lenientibus, sensim convaluit. Dysuria a caruncula curata, cereis etiam cum auripigmento, vitriolo, alumine sensim consumta, non sine difficultate, & æger perfecte sanatus. Ischuriæ ipse passus est ex diutius retento lotio. Ischuriæ post decimum diem mollientibus sustulit. Ischuria ex sanguine coacto. Incontinentia urinæ in puella, adstringentibus tandem sublata. Vesicæ ulcus, scabies, calculus. Ardor urinæ: pessimus ex præcipitato hydrargyro natus, sanatus cum urina quasi purulenta, mollientibus propinatis.

L. XXVI. XXVII. *De penis, virgæ, scroti, testium affectibus & vitiis, deque ramicum diversis speciebus* Leid. 1597. 8. *. Plurima hic chirurgica. Medica magis ita. Caruncula urethrae & fistula. Dolor & inflatio testis a nimia venere. absque febre. In pene ganglion: id malum facile in cancerum transfire. Priapismus diutinus, quem FORESTUS superare non potuit. Gonorrhœa varia: diuturna, tandem adstringentibus sanata, qualia eo ævo innotuerant. Impotentia. Ex unica nocte in veneris gaudiis intemperanter peracta, febris ardens funesta. Scroti & testium inflammatio.

L. XXVIII. *De mulierum morbis* Leid. 1599. 8. *. Mensium errores variij. A frigore aquæ & terrore suppressi facilime decocto sudorem pellente restituti,

Aliis puellis menses ad nares, ad vomitum & alias partes aversi. Male promoti in puella extenuata. Menses nimii; ad eos lapis hæmatites, omnibus lapidibus pretiosis, judice FORESTO, potior. Idem nimii menses funesti: alias ex sublevato pondere oborti. Fluor albus. Morbus hystericus, copiose. Femina ex paroxysmo suscitata, & sanata pondere submoto. A præfocatione uteri mors putata, ut tamen femina ad vitam revocata fuerit, Furor uterinus, etiam funestus. Aer in utero cum gravi dolore collectus. Inflammatio uteri, scirrhos, abscessus, cancer, funesti eventus mala. Sterilitas. Mola per imaginationem rostro ornata. Abortus. Fetus mortuus. Partus difficilis. Morbi puerperii. Cura infantis.

L. XXIX. *Arthritis & adfectus partium externarum* Leid. 1603. 8. *, mortuo nunc FORESTO a PETRO JORDANO editus. Arthritis copiose. Aliquando venam secuit. Vifco querno imposito dolor podagricus sublatus, alias urticis impositis, oleove ligni guaiaci inuncto.

L. XXX. *De venenis.* L. XXXI. *De fucis* Leid. 1606. 8. *. Vehementissimum venenum ex sublimato hydrargyro & arsenico mistum; alexipharmacum dato (cujus scriptionem FORESTUS ignorat) tamen post maxima symptomata æger fervatus; experimentum in carceribus factum. Oleo & lixivio dato superata violentia mercurii sublimati. Qui arsenicum sumferat, lacte & butyro fato ereptus. Perinde & alii servati, qui arsenicum sumferant. Euphorbium absque noxa sumtum. Tarantulæ solita historia, & saltationis salutaris effectus. Fucos omitto.

L. XXXII. *de lue venerea* Leid. 1606. 8. *. Lactatione contagium facile spargi. Male luis suspecta mulier salivatione suffocata. Iterum, ut solet FORESTUS, aliam & aliam, secundum quatuor humores, luem gallicam facit. Guaiaco cæterum utebatur noster, sed per varios gradus præparationum & evacuationum. Inunctio quæ fit hydrargyro etiam utiliter administrata, id enim metallum veram esse mali venerei antidotum. Vapore etiam incensæ cinnabaris usus est. Pilulæ mercuriales. Unguentis sanati, qui per decocti usum non potuerant sanari.

In observationum chirurgicarum libris quinque Leid. 1610. 8. *, huc pertinet erysipelas, herpes, aliaque mala cutanea, œdema, hydrocephalus (unguentis sanatus), elephantiasis, lepra, maculæ, scabies, prurigo, malum mortuum. Libri quatuor posteriores mere chirurgici sunt.

Collectæ hæ observationes prodierunt Francof. fol. primum & secundum a. 1602, tertium anno 1604, quartum 1606, quintum 1611, sextum 1611. 1634. Coniuncta iterum Rothomagi 1614. fol. 1653. fol. & Francof. 1623. fol. 1660. & 1661., fol.

§. CCCLXXIII. J. BAPTISTA SYLVATICUS,

J. BAPTISTA SYLVATICUS, Mediolanensis.

EJUS tr. de secunda in putridis febribus vena, quam salvatellum dicunt, deque nostro

nostro in secundis venis modo cum antiquo comparato epistola Mediolani 1583 4. *. Quando ob evacuationem vena secatur, grandem venam præferri debere: deinde cum plethoræ sedes potissimum in hepate sit, & in vena cum hepate conjuncta, venam ei proximam pertundi præstare, basilicam nempe & jecoriam dictam, & in eadem, quoties opus est, repetendam sanguinis missionem. Salvatellam parvam esse, lentius sanguinem dimittere. De venæ incidendæ ratione & instrumento elastico, quo nuperi gladiolum in venam demergunt. De vincienda vena, & de tota administratione.

EJ. *de frigide potu post medicamentum* Mediolani 1586. 4. L.

EJ. *tractatus duo, 1. de materia turgente, alter de anevrysmate* Vicetiae 1595. 4. L. Venet. 1600. 4. *. sed TREWIUS solum 1. *de anevrysmate* ad annum 1595. habet. De turgente materia conatur veterum mentem exponere, ut nixum naturæ significet, quæ humores redundantes, & per universum corpus fluctuantes, neque ad ullam hactenus corporis partem firmatos, ad expulsionem incitat. Quænam auxilia hæc turgescens poscat. Anevrysma nomine solum spurium intelligit; verum, dilatatae & integræ arteriæ, tumorem dari negat, & curationem chirurgicam proponit.

EJ. *Institutio medica de iis, qui morbum simulant deprehendendis* 1. Mediolani 1595. 4. TR. Heidelb. 1607. 8. Francof. 1671. 12. BEUGH.

EJ. *tractatus de constitutione & usu theriacæ Andromachi* L. II. Heidelberg. 1597. 8. Francof. 1600. 8. & Lion 1607. 8. L.

EJ. *controversie medica centum* Mediolani 1601. fol. f. quarto max. & Frf. 1601. fol. L. Pleraque practica sunt ad scholæ saporem modumque, ut etiam ad sylo-gismos construendos se demittat. Specimina aliqua decerpsti. Semel in die decoctum guaiaci melius propinari, quam bis. Sudorem post sumtum decoctum utique cieri debere. Sennæ folia doloribus & tumoribus gallicis convenire. Pro guaiaci usu contra hydrargyrum, non semper efficax. Symptomata morbi tollere eundem, non essentiam; siccare ulcera, quæ guaiacum aut farfa non siccaverat, & cariem pudendorum tollere: hepatis autem vitium non solvere, in quo ipsum mali sit fundamentum. Non semper, neque omnibus, hydrargyrum convenire. Multos & expertos viros id auxilium damnaſſe. Thermarum solum usum non nunquam morbum fugasse. Revulsionem perpetuo derivationi anteponendam esse, & univerſalem evacuationem particulari. In dyfenteriæ principio alvum non ducendam, neque sanguinem mittendum. Non debere in omnibus febribus putridis sanguinem mitti. Eſſe tamen, ubi conveniat, etiam in exanthematicis. Non laudat olei vitrioli in febribus pestilentibus usum. Decoctum fudoriferum in variolis & morbillis non semper convenire. Lapidem Bezoar propria vi sudorem non ciere.

EJ. *de unicornu, lapide bezoare, smaragdis & margaritis eorumque in febribus pestilentibus usu* Bergami 1605. 4. L. Venet. 1605. 4. L.

EJ. GALENI *historiae medicinales enarratæ* Hanau 1615. fol. L.

EJ. Collegii medicorum Mediolanensium origo, antiquitas, necessitas Mediolan. 1607. 4. L.

EJ. Medicus Mediolan. 1611. 8. L.

EJ. *de anno climacterico tractatus* Ticini 1655. 8. L.

§. CCCLXXIV. THOMAS BOVIUS,

Qui Angeli sui tutelaris, optime sibi noti, nomine nomen suum auxit, seque Zephiriælem dixit, vir nobilis, jurisconsultus, chemicus & medicus, magnus suarum curationum laudator, Orbem universum per angelos gubernari adfirmat, quorum princeps Demiurgus sit Misithran, inde septem archangeli &c.

EJ. *flagello contro de medici communī detti rationali* Venet. 1583. 4. CARLS. Vienn. 1601. 4. *. Milan 1617. 12. HANSEN. Herculem sibi esse medicamentum, quo pestem, petechias, febres malignas, morbum gallicum fanet, quatuor guttularum dosi. Ut is hercules præparetur, ex spiritu nitri, in quem carbones ardentes demergit, donec pingue omne consumtum sit; deinde cum vitrioli spiritu dephlegmato destillat. Eam aquam fortē cum sale repetito destillat, in ea hinc aurum solvit, inde argentum vivum. Has aquas conjungit, destillat, ut pars metallorum fundum petat, pars sublimetur: repetito cohobat, donec tota materia in egregium præcipitatum conversa sit; eam in ferro candente cogit exhalare, residuum lavat, per quatuor menses supra ignem tenet, addit lapides pretiosos. Ex vitriolo romano & melle idem purgans medicamentum cum aqua coquit, Venæ sectionem vehementer improbat, quæ astris fiat invitit. Nullum medicum lignis solitis nosse uti, & male duas tertias decocti perdi, cum tamen in vapore odor, sapor & vis medica, sit medicamenti. Ut hæc ligna cum multo pauciori aqua & nonnullis herbis coquantur, hinc aqua detur stillatitia: hanc cum decocto miscet. Ut ægrum facile sanaverit (sudore tamen moto), quem medici gallica lue laborare dixerant. Contra fumum cinnabaris, quem ad sanandam luem medici cogunt ægrotum respirare. Ut ipse sudorem cieat. Ut morbus in monasterio ex male stannatis vasis cupreis natus sit. Mercurium præcipitatum utiliter propinavit. Alvum in febre maligna lathyride dicit. Vomitum etiam movet, & frigidam in acutis morbis dat. Antimonio epilepticos se curare; id ut præparet, cum nitro calcinando: nihil in antimonio vehemens esse contendit. Ut helleboro utatur, certo sub siderum adspectu lecto; extractum vinosum inde parat, mite, ciendis mensibus idoneum. In *malo di montone* (morbo arietis) ait se suamque familiam gratiola se præservasse, nulla diætæ ratione habita. In pleuritide vitriolo romano vomitum movet.

EJ. *fulmine contro de medici putatitii rationali.* Veron. 1592. 4. SMITH. RICH. 1602. 4. BOEHM. Milan 1617. 12. HANSEN Padova 1626. 12. TREW.
Opusu-

Opusculum datum est a. 1582. Medicamenta sua & felices curationes prædicat. Frictione sola & moto sudore catarrhum curavit. Vino feminam fuscitavit, a medicis per inediā pene enectam. Venæ sectionis loco cucurbitulis utitur. Tāniam 50. ulnarum expulit, imbellibus certe medicamentis. Apostema hepatis per alvum evacuavit, epilepsiam suo hercule. CAPIVACCİUM deridet, qui incutatos dimiserat, quos THOMAS sanaverit, & a suavioribus odoribus in animi deliquium conjectum, non inficete fætore stercoris vaccini reconciliaverit Lathyridem dat ad quindecim grana. In peste oleum vitrioli laudat.

EJ. *Melampygo overo confusione de medici soſſi e del CLAUDIO GELLI* Veron. 1595. 4. RICH. Milan. 1617. 12. HANSEN. Padova 1626. 12. TREW. Ipſe ſe vocat Melampygem, nempe herculem. Luem gallicam ſanat vino conſeflo & liberali nutritione. Multum ſe ab ARNALDO (*de Villanova*) didicifſe, & alchemia plurimū uti. Septem millia mortalium ſe ſanaffe. Aurum potabile ſe parare, & optimo cum ſuccēſſu exhibere. Cardinalem futurum prædixit, quem RAFAEL protegeret. Aureus fons in M. Baldi vicinia exſiliens. Herbæ eo loco naſcentes. Infariantis opusculum.

EJUSD. *novi flores medicinales* Venet. 1675. 8. FALC.

EJ. *opera* Venet. 1626. 12. B. S. BUR. HEIST. 1676. 12. *

Non removebo CLAUDIUM GELLI, qui ſuperftitem ZEFIRIELEM refutare fuſceperit. Ejus eſt *Riſſotta ad un certo libro (al flagello) contro medici rationali* Padova 1626. 12. TR. & Venet 1676. 12. * cum opusculis BOVIANIS. THOMAM non medicum eſſe, neque a multis consulii. Botanicen non facere felicem medicum. MATTHIOLUM & FUCHSIUM ἀgros parum feliciter curaffe. In M. Baldo stirpes non reperiri, quas BOVIUS indicat. Herculem ejus venenum eſſe.

§. CCCLXXV. HENRICUS SMETIUS.

De Leda, Aloſtanus, vir doctus, ex ſchola Italica, per varias urbes clinicus, demum Heidelbergensis professor.

EJ. *Unterricht wie der gemeine Mann ſich für der Pestilenz hüten u. heilen ſoll, ſamt einem kurzen Rathſchlag ſo facultas medica Basileensis in folchen Lüſten gegeben* Lemgo 1583. 8.

FJ. *de febre tertiana intermittente exquifta* Heidelb. 1587. 4. RIV.

EJ. *miscellanea medica* cum T. ERASTO, HENRICO BRUCEO, LEVINO BATTO, J. WEYERO, HENRICO WEYERO archiatro Trevirensi, communicata, in libros duodecim digesta Francof. 1611. 8. maj. *. Pleraque ſunt epistolæ argumenti medici, tum integræ diſſertationes, & nostri & amicorum, quas ſenex conjunctas edidit. Omnia citare longum foret. In L. I. de antiquitate artis & dignitate carmen minime illepidum, & fuse de helleboro utroque ejusque vario uſu.

usu SMETII & BRUCÆI epistolæ, quorum ille validum medicamentum reformidat, iste tuetur.

L. II. de occultis pharmacorum facultatibus, quibus non credulum se præbet, & diserte negat, medicamenta dari, certæ corporis humani parti adversa aut amica.

L. III. de purgantibus. Hic quærit, num dentur vires peculiares, hunc neque alium humorem trahentes & expurgantes. Medicamenta purgare vel ob acrimoniam, vel ob ingratam qualitatem, neque trahendo, sed turbando operari. Pro vario robore suo, aut humores maxime mobiles solos, ut bilem, aut etiam difficiliores alias expurgare. Validiora pharmaca omnia aquam ducere.

L. IV. varia, inter ea morbus gravis H. SMETII febre continua remittente laborantis, quam acidis & theriaca, sudoreque moto superavit. Deinde magnus & diutinus morbus virginis, hystericus, nempe deliriis mistus, & convulsionibus, & deliquiis, demum funestus, ut nullum in cadavere caufæ indicium reperiatur. J. WIERI l. de morbo varen a SMETIO latine converfus.

L. V. de PARACELSO, cui non favet, & a LEVINO BATTO ejus fautor dissentit. De morbis totius substantiæ. De iisdem.

L. VI. & de eo T. ERASTI theses.

L. VII. varia ad morborum theoriam.

L. VIII. de monocerote cornu electoris Palatini SMETII, POSTHII & aliorum expositio & collectio.

L. IX. in DIOSCORIDEM notæ.

L. X. præcipua pars est operis, qua variorum morborum & symptomatum exempla sibi visa recenset, quæ per quinquaginta annos viderat. Hic multa bona & utilia, quorum pauca decerpam. Steatoma abdominis peramplum pro farcocele habitum. Anevrysmata poplitis, claviculæ. Qui absque testibus uxorem iniverit, semen effuderit, improbabilis certe historia. Ulcus intestini recti, excretum longum coagulum & siccum, in quo fæces. Rusticus per nares videns, iterum pene incredibilis historia. Empyema raro exemplo feliciter incisum. Balneo partus difficilis expeditus. Polypi cordis manifestum exemplum; ab eo palpatio facta. Pulsus inæqualis in sene absque malo. Spasmus in juvene corpus perambulans, etiam cordi molestus. Exemplum astiæ septem annorum, ut tam eu denique cibi cupidus redierit: rejecerat pituitam vomitu & sanguinem. Alvus per quinque menses sica. A drachma dimidia pulveris hellebori albi sumta, nihil valde mali. A partu abscessus per umbilicum apertus, copiosissimum pus fudit, eventu funesto. Hymen, ut videtur, prævalidus vaginam posterius arctans, ut vir admitti nequirit. Hydrocephalus enormous futuris laxatis, aqua sub dura meninge effusa. A ischuria, tumor inter pubem & umbilicum rotundus, ipsa nempe tumefacta vesica, mors ex gangræna. Plura omitto.

DAVIDIS LIPSII demonstratio hominem per complures annos absque cibo & potu vitam posse transfigere.

L. XI. SMETII oratio de duobus congenitis vitæ humanæ hostibus, calido innato & sanguine. Aquarum, vinorum, cerevisiarum differentiæ, præparatio.

L. XII. cum LEVINO BATTO concertatio, & PARACELSI mirificæ curationes, quæ ei homini ab adseclis tribui solent: falsa esse, quæ de epilepsia aliisque gravioribus morbis gloriatus sit.

§. CCCLXXVI. VARI. ad 1583.

J. ANGELI de CONTECILLIS *ab Aquila Apuliæ protomedici practica rationalis de mendendis morbis per causas & signa*. L. III. *de febre & de sanguinis missione*. L.IV. V. VI. Venet. 1583. 8. 1640. 8.* In L. I. febres recenset, intermittentes & continuas, ad theoriam potius & ad GALENI præcepta, quam ad observatam naturam. Romanum aërem salubrem esse. Morbi a capite ad calcem. In peste, ut in alia febre ardente, venam fecat, alvum dicit, refrigerat, ut tamen cardiaca addat. Selectum venarum defendit, salvatellæ sectionem rejicit, saphenæ missionem in mulieribus ad revulsionem laudat. In principio mali fecat venam partis affectæ. Potionem dia Contecilli valde laudat, ex theriaca & calidis vinique spiritu destillatam, quam ad Quartanas continuas salutarem sit expertus.

GUiliELMI ADOLPHI SCRIBONII *rerum naturalium doctrina methodica* editio tertia aucta Basil. 1583. 8. TR. ed. IV. ibid. 1587. 8.

EJ. *idea medicinæ acc. de inspectione urinarum contra eos qui ex qualibet urina de qualibet morbo judicare volunt, & de hydrope, de podagra & dyfenteria, physiologia cursoria* Basil. 1585. 8. B. B. Princeps libellus est contra uromantes, cum cura & studio scriptus. Abusus uromantices & nimia promissa uromantum. Urinam de sanguinis statu indicium esse posse, non itidem de morborum & partium corporis statu; GALENUM fateri, lotium nihil posse significare de musculis. Graviditatem per lotium non prodi. BERNARDINI PATERNI effata. Ne hepatis quidem statum ab urina demonstrari. Urinas aliunde ad medicum adportatas mutari. Contra indicia a lotii sapore, odore, colore, sumta. Podagram sœpe a nimia venere esse. Venæ sectionem convenire, ex utroque potissimum halluce. Parti dolenti theriacam cum vino bene imponi. Nodos, etiam vetustos, solvi aro macerato in decocto carnis suillæ falsæ.

IDE^M PETRI HISPANI *thesaurum pauperum cum thesauro sanitatis* J. LIEBAULT recognovit Francof. 1578. 8.

Non credo huc pertinere l. de sagarum natura & potestate & de purgatione earum per aquam frigidam contra J. EWICH & HENRICUM NEUWALD Marpurg. 1588. 8. L. & responsonem ad examen de purgatione sagarum per aquam frigidam Francof. 1590. 8. TR.

TIMOTHEI BRIGTH Cantabrigiensis, *Hygieine, s. de sanitate tuenda* P. I. Frf. 1588. 8. TR. 1598. 16. L. Mogunt. 1647. 12. TR.

EJ. *therapeutice*, b. e. *de sanitate restituenda medicina pars altera* Frf. 1589. 8.
 TR. 1598. 16. L. Mogunt. 1647. 12. In FALCONETI libris legas, T. BRIGTH
de dyseraſia corporis humani therapeutica London 1583. 8. Liber ex vete-
 ribus collectus est, etiam unctio[n]es & lotiones a nostris moribus alienas im-
 perat.

EJ. *treatise on melancholy* Lond. 1586. 12. AMES.

JOACHIMUS CAMERARIUS Junior, Medicus Noribergensis, celebris botani-
 cus. Edidit *synopsin quorumdam brevium sed parabilium commentariorum de peste*
 DONZELLINI, INGRASSIÆ, CÆS. RINCI & proprium l. *de reclaratione præservandi a*
peſtis contagio, & conſtitutiones a. 1576. tempore peſtis propositas. Adjecit *de recla-*
& neceſſaria ratione præſervandi a peſtis contagio meditationem & obſervationes. Ger-
 manice HIERONYMI DONZELLINI, J. PHIL. INGRASSIÆ & JOACH. CAME-
 RARII *kurzer Begriff dreyer Tractätlein von der pest* Licha 1597. 4. TR.

EJ. *de bolo Armenia & terra Lemnia* Noriberg 1583. 8.

EJ. plusculæ epistolæ fūnt in *cifta medica* J. HORNUNG, *de rebus clinicis, de re*
medicamentaria.

J. MARQUARD Viennensis. EJ. *practica theorica empirica morborum inter-*
norum a capite ad calcem Spir. 1583. 8. 1585. 8. 1592. 8. Heidelb. 1607. 8.
 Francof. 1610. 8. L.

EJUSD. *apologia pro therapeutica* J. MARQUARDI piæ mem. Spir. 1590.
 8. LIND.

CONSTANTINI LUCÆ in AVICENNÆ *capita de phlebotomia cucurbitulis & hi-*
rudinibus expositiones Ticini 1583. TR.

EJ. *methodi medendi* L. III. ib. 1583. 4. L.

J. SCHYRONII cancellarii Monspeliensis, qui ad depositum senium pervenerat,
 jam a. 1557. dederat *medendi methodum & institutiones medicinæ faciendæ.* Una prodierant
Curatio febrium putridarum L.IV. Acc. tr. *medicamentorum simplicium & compoſitorum*
cum doſibus Monspel. 1609. 12. TR. Hanau 1608. 12. L. Non potui ferius collo-
 care, prius præſtitifset.

ALPHONSI MARESCOTTI *Compendium totius medicine in utilitatem filii sui*
 OMEDI MARESCOTTI *collectum, additis formulis remediorum* PETRI GORRÆI
 Francof. 1583. 12. L. Herborn. 1588. 12. L. 1604. 12. TR. An IDEM qui
 HENRICI IV. ævo MARTHÆ BROSSIER obſessionem simulantis fraudem
 detexit.

FERDINANDI VALDES Prof. Hispalensis, *de utilitate venæ sectionis in variolis*
etque aliis affectibus puerorum Hispali 1583. 4. C. de V.

GALENUS GHERARDUS HIPPOCRATEM de medicamentis purgantibus latine veritatis explicavit Antwerp. 1583. 8. L.

PETRI MERCADO de felici medico Granada 1583. 4. L.

Antidotarium Romanum, s. de modo componendi medicamenta Rom. 1583. 8. Venet. 1585. 1590. 12. TREW. Francof. 1624. 8. TR. 1675. 8. L. Italice versum ab HIPPOLYTO CICARELLI Rom. 1651. 4. Dicitur cum editione PETRI CASTELLI.

ANDREÆ BERTHOLDI terra sigillata nuper in Germania reperta, vires atque virtutes admiranda, ejusque administranda atque usurpanda ratio Francof. (Misniæ L.) 1583. 4. RIV.

CORNEL. a BAESDORF methodus universæ artis medica in formulis expressa ex GALENI traditionibus, scopos omnes curantibus necessarios commonstrans Brugis 1583. fol.

J. JAC. NORTHEIMER de curanda peste ex PH. PARACELSO Argent. 1583. 8. GESNER.

J. JAC. NIC. SCHELER hoc anno Sangalli GESNERI Euonymum edidit.

ANDREÆ CHRISTIANI Ripensis Enchiridion medicum de cognoscendis curandisque externis ac internis corporis humani malis c. ex V. TRINCAVELLI prælectionibus & commentariis supra GAL. de differentiis febrium L. I. artis curativæ ad Glauconem Basil. 1583. L. 1607. 8. TR.

EJ. de comate s. cataphora. Acc. quæstio fitne pestis morbus contagiosus Basil. 1583. 4.*.

EJ. de sanitate diff. Hafniæ 1590. HE.

J. DENKELII oratio JUSTINO PETZOLDO physico habita Erfurt. 1583. 8.

GEORG. STÆHELIUS de phthisi Heidelb. 1583. 8. RIV.

HENR. MICHAELIS de hepatis obstructione Basil. 1583. 4. *.

EJ. de hepatis inflammatione ib. 1584. 4. RIV.

LAZARI MAYENSCHEN de cholera morbo ib. 1583. 4. *.

J. BAPTISTA MAJOR de suppressis mensibus ib. 1583. 4. *.

JACOB HASEBARD de apoplexia ib. 1583. 4. *.

HIERONYMI KLEIN de precipuis adiunctæ oculi affectibus ib. 1583. 4. *.

STEPH. DU FOUR & DURET, E. morbi omnes vel intus, vel extrinsecus nascentur Parif. 1583.

JAC. HERAULT & GABRIEL DROUIN, E. retenti seminis, quam suppressi menstrui, graviora symptomata Parif. 1583.

§. CCCLXXVII. VARI.

GEORG BARTISCH *Augendienst oder Bericht von Ursachen aller Schäden, Gebrechen Mängel der Augen* Dresden 1583. fol. *. Morbi etiam ii, qui manu non curantur, cum infinita vi formularum.

J. MATTERNBURG *neu geordnet Regiment wider den tödlichen Gebrechen der Pestilenz* Lemgow. 1583. 8. RIV.

EJ. de hydrope Lemgow. 1583.

VICTORIN SCHOENHEID *Bericht von der rothen Ruhr* Francf. 1583. 8.

EJ. de dysenteriae curatione Francof. 1584. 8.

EJ. *Regiment wie ein jeder sich in Zeit regierender Pestilenz halten u. bewahren soll* Görliz 1586. 8.

Consilia in SCHOLZIANA collectione.

GALLI EMMEN *Beweis wie man sich jeziger Zeit, weil das Sterben in der Cron Böhmen überhand nimmt verwahren u. halten soll* Görliz 1583. 4. TR.

ANTOINE ROYET *de la peste* 1583. 12. RAST.

BALTH. *de Huval discours de la peste* Paris 1583. 8. FALC.

BALTHASAR DUVAL *de pestis curatione* L. idem' ut puto l.

GERARD FRANÇOIS *trois livres de la santé* Parif. 1583. 12. FALC.

B. BIMBINO *discorsi interno il governo . . teorica dell agricultura . . regimento excellentia dell animo humano, delle sue perturbationi* Venet. 1583. 8. TR. cura.

§. CCCLXXVIII.

FELIX PLATER.

Basileensis, THOMÆ f., ex schola Monspeliensi, vir industrius, incisor, botanices non imperitus, & materiæ medicæ, pharmaciæ gnarus, quam apud LAURENTIUM CATALANUM didicerat, felix & gratus clinicus, Academiam Basileensem (a), in qua dudum nemo gradum doctoris quæsiverat, adeo celebrem reddidit, ut ejus scholæ esset *Doctores creare*, ex receptis etiam versiculis.

EJUS est & BAUCYNET diff. *de epilepsia* Basil. 1584. 4- *.

EJ.

(a) Monspeliensem doctorem facit ASTRUCIUS, verum Baccalaurei quidem gradum ibi consecutus, Basileæ certissime doctor creatus est, ut fute per singula in vita sua narrat.

EJ. de mulierum partibus generationi dicatis: accesserunt curationes aliquot affectuum partibus his accidentium. In Gynaecis SPACHII reperitur, nam in BAUHINIANIS icones quidem genitalium partium reperiuntur, non vero morbi.

EJ. de febribus, genera causas & curationes febrium tribus capitibus proponens, adjunctis viginti historiis, curationes febrium praecipuorum generum morborumque quorundam febres comitari subsequique solitorum describens Francof. 1597. 8. B. Tig.

L. II. de doloribus ib. 1609. 8. TR.

L. III. & ultimus de vitiis ib. 1609. 8. TR.

EJ. de functionum lesionibus Basil. 1602. 8. TR.

EJ. praxeos medicae opus quinque libris adornatum &c. Basil. 1602. 4. B. Tig. 1608. 8. L. 1625. 4., opera FELICIS PLATERI ex fratre nepotis, tum 1656. 4. L. 1666. 4.*. 1736. 4. amplum opus. Morborum corporis humani a capite ad calcem theoria & curatio, ad genium seculi, formulis potissimum numerosissimis adscriptis. Febres hic redeunt.

Multo majoris momenti sunt *Observationum in hominis affectibus plerisque* L. III. Basil. 1614. 8.*. a grandævo sene editæ, recusæ a. ib. 1641. 8. tum 1680. 8. MERKL. et si hic vereor errorem subesse: eo enim anno prodit FELICIS PLATERI junioris, nostri ex fratre nepotis, *Observationum selectiorum Mantissa*, quam puto MERKLINUM avunculo tribuere. Ipse noster singulari studio omnia scripto consignabat, quæ sibi memorabilia obvenissent, ut etiam juvenilia sua studia, deinde singulum numnum in *vita sua* consignaverit, quem medendo meruisset, erant autem non pauci. Eodem studio memorabilia quæque, que in clinica praxi uberrima sexaginta annorum vidisset, descriperat: ex iis adnotationibus selectiores suas sub classes dispositas, edidit: generalia primum, deinde casus, qui sibi rariores visi essent. Per singula ire omnino non datur; decerpam adeo aliqua de febribus. Febris ardens a sumpta nescio qua terra: noster, cum fero accessisset, soporiferum dedit suum: tunc sirupos subacidos, alvumque repetito duxit, iterumque diaodium exhibuit: ita formidatum malum superatum est. In tertiana febre alvum duxit, clysteres lenes repetito infundi jussit, demum rheo morbum expugnavit. In alio exemplo nihil egit morbo subigendo par, qui sponte, sed post 31. paroxysmos, sui finem fecit. Hemitritæus cum singultu, & tumore sinistri hypochondrii: alvum noster repetito duxit, aromaticis inunxit. In febre Hungarica Basileæ in robustiores cives potissimum sœviente, serius tamen lethali, venam fecuit, glandem subdidit, limonum succum dedit, & refrigerantia fronti apposuit: id malum natura, primum hæmorrhagia narium molita, per fætidum sudorem die 11. superavit. Plures pestilentias vidit, sœvissimam a. 1564. in patre etiam & matre sua, quæ tamen salutarem habuit eventum Antidoto MATTHIOLI utebatur, & succo limonum. In alia sœva pestilentia anni 1607, & 1610. maxima strages est edita, & ex duodecim fere millibus civium interemti 3968, sanitati restituti 2250, ut tamen, quod non exspectes, in nosodochio pauciores perierint, & 428. sanitati restituti fuerint, cum 209. periissent. Dabat aromatica, calida. In gravi puerperæ febre,

febre cum convulsionibus, leniter alvum duxit, cucurbitulas adplicuit, cum levamine. Hæc ut viri curandi ratio innotescat. Cæterum magnus hic thesaurus est adnotacionum, etiam rariorū, & maxime memorabilium. In submersorum ventriculo aut nullam aquam fuisse, aut paucissimam.

EJ. nisi est junioris THOMÆ fil, *diss. de apoplexia* Basil. 1604. 4.*.

EJ. *questionum medicarum paradoxarum & endoxarum juxta partes medicinae dispositarum, centuria postrema*; a fratre, sed multo juniori, THOMA edita est Basil. 1621. 8. recusa cum *Praxi* ibid. 1656. 4. 1666. 4. & Paris. 1625. 1632. 8. L. Pathologici etiam argumenti, semeiotici, diætetici, & therapeutici, sed ad seculi saporem, ut tamen noster propriam etiam sententiam sequatur. Auri & pretiosorum lapidum vim medicam negat se unquam vidisse, iisque thesauris boni vini cyathum præfert. Paracentesin in hydrope male negligi. Planetarum observationem Germanis eo ævo familiarem rejicit.

Confilia lego exstare in BRENDLEANIS Francof. 1615. 4. & *epistolam* in HILDANIANIS. Sed plures epistolæ medici argumenti sunt inter GESNERIANAS a WOLFIO editas.

Vitam MS. conservant in familia: ex fratre nempe minori THOMA medica stirps orta est, cuius ultima propago per filias in PASSAVANTIIS pariter medicis etiam nunc superest. In eo codice vivida pictura Monspeliensis potissimum scholæ habetur, in qua ab a. 1552. ad 1555. noster studia coluit, SAPORTA, RONDELETIO, SCHYRONIO doctoribus. Passim etiam medica & physica a se in beata illa regione adnotata, febrium caußas, conditaram olivarum, & alia ejusmodi describit. Pestilentiarum easdem fere dat descriptiones, quæ sunt in observationibus. Hic codex scriptus est a 1612.

§. CCCLXXXIX. PETRUS SALIUS DIVERSUS.

Faventinus; Ejus est *de febre pestilenti tractatus & curationes quorumdam particularium morborum, quorum curatio ab ordinariis Practicis non habetur. Acc. adnotationes in artem medicam, de medendis humani corporis malis* a DONATO ANTONIO ab ALTOMARI conditam Bonon. 1584. 4.*. Tr. *de febre pestilente* Francof. 1586. 8.*. Amsterdam 1587. 8..M. Harderwic. 1586. 8. GUNZ. Curationes particularium morborum sunt omnino 23, eorum alii vulgares sunt, rariores alii, non absque propriis Cl. viri adnotationibus, ut in pericardii & mediastini inflammatione; in noctambulonibus, quorum proprias habet historias, in rabie canina, quam confirmatam negat curari posse.

In l. *de febre pestilente*, negat essentiam ejus febris in putredine esse: negat focum in corde esse, cum possit in crassis intestinis sedem habere, uti habuerit tempore PAULI. Non necessario eam febrem continuam esse; posse etiam intermittere, exemplum ejus modi pestilentis febris producit cum paroxysmis, & sen-

su caloris maximo, cum nullus tamen calor tactu deprehenderetur, & cujus crisi etiam per vomitum biliosum salutariter eruperit. Febris catarrhalis nemini parcens, non tamen valde perniciosa, tussifera, anni 1580. Febris pestilentis vero nomine intelligit petechias, cum quibus bubones & parotides etiam adparuerunt. Cur in hæc febris morbi initiis non semper ex lotio adgnoscatur, quod possit esse sani simile. Est ubi sanguis per alvum decedat, eum nigrum fere esse, & subinde fætidissimum. Dari ubi fæces copiose eaque fætidae decedant. Sudores saepè colliquativos erumpere. Petechias antiquis non fuisse notas. Aphthæ in ulceræ saepè abeuntes, & phthisin facientes. Maculas in ipsis cadaveribus erumpere. Aerem a tormentorum bellicorum explosione posse emendari. Venæ sectionem rejicit, contra testatur, hirudines & scarificationem felicem habuisse eventum, etiam quando vires languebant. Vesicatoria felicissime respondisse. Alvum mitissimis laxandam. Inde antidotos exhibet, ex cantharidibus, theriaca: sudores vult sistere: absurdâ illa aqua pulli. DONATUM ANTONIUM ab ALTOMARI fere refutat; interspergit subinde suas minime inutiles annotationes. Officula vidit per alvum decepsisse, cum in cibo nulla sumta fuissent. In dysenteria aquas naturales refrigeratas salutiferas esse. Molæ veræ fibrofæ rudem aliquam animalium similitudinem referentes. Lapidis in utero generati exemplum: secundas retentas utique fero decedere, non semper vero cum funestis ægri rebus.

EJ. *commentaria in Hipp. libros quatuor de morbis, in quibus Hippocratis loci obscuriores enarrantur* Francof. 1602. fol. TR. 1612. f. L. 1646. f. TR.

EJ. *in AVICENNÆ librum III. de morbis particularibus corporis humani &c eorum curatione* Patav. 1673. fol. TR.

§. CCCLXXX. J. THOMAS MINADOUS.

Rhodiginus, professor Patavinus.

EJ. *Philodicus s. de ptisana ejusque cremore pleuriticis propinando dialogus.* — *De indicante vitali* Mantuae 1584. 4. BUR. Venet. 1587. 4. L. 1591. 4. FALC.

EJ. *apologia contra JOH. LEUNCLAVIUM* Venet. 1591. L.

EJ. *oratio pro AVICENNA* Patav 1598. 4. GUNZ.

EJ. *duæ disputationes, 1. de causa periodicationis in feribus, 2. de febre ex sanguinis petredine* Patav. 1599. 4. L.

EJ. *de morbo cirrhorum, s. de Helotide que Polonis Gozdziec, consultatio habita* Patavii a. 1599. Patav. 1600. f. *. Novum morbum esse, & in Pokutia ante hos 50 annos demum innotuisse, in Polonia etiam nuperiorem esse. Venerei quid subesse. Non esse verum morbum, neque euodem cum gallica lue, neque contagium habere. Derasis cirrhis malum deterius redi. Hunc morbum ex publica in victu mutatione natum esse.

Accedit LAURENTII STARNIEGEL Zamoscii data ejus morbi descriptio. Jam tunc decocto foliorum brancæ ursinæ (Sphondylii) caput abluebant.

EJ. MINADOI *de corporis humani turpitudinibus cognoscendis & curandis* L. III.
Acc. libellus modo dictus de Plica Patav. 1600. f. TR.

EJ. *de arthritide* L. I. Patav. 1602. 4. L. Venet. 1603. 4. L.

EJ. *de variolis & morbillis* L. I. Patav. 1603. 4. L.

EJ. *de febre maligna l. duo* Patav. 1604. 4. L.

EJ. *pro quadam sua sententia disputatio* Patav. 1604. 4. L.

EJ. *consilia medica in LAUTERBACHII collectione* Francof. 1605. 4. L.

EJ. *medicarum disputationum* L. I. Taryif. 1610. 4. FALC. De sudore sanguineo
indicante adæquato venæ sectionis; de injucunditate in curationibus evitanda...
quod l. ad Thrasibulum genuinus & Galenius fuerit; num coctio, num subli-
matio, plus præstet ad aquæ depurationem?

Multa horum operum LINDENIUS J. BAPTISTÆ MINADOO pariter tribuit, &
THOMÆ.

§. CCCLXXXI. VARI AD A. 1584.

J. BAPT. GEMMÆ Veneti, TRINCAVELLI discipuli, *methodus rationalis nova*
atque *dilucidissima curandi bubonis carbunculique pestilentis*, in qua morbi essentia, cause,
signa, prognosticum, præcautio atque curatio ostenditur Grätz 1584. 4. *. Gedani
1589, 4. TREW. 1599. 4 FALC. TR. Francof. 1603. 8. *. Venet. 1602. 4. TR.,
quæ editio dicitur locupletior esse. Pestem Venetam a. 1575 & 1576. sævitie om-
nes alias superasse. Pene omnes, qui perierint, bubone aut carbone fuisse adfectos.
Anno 1571 milites plures 40000 Venetiis a peste fuisse abreptos. Morbos castren-
ses gravissimos a carnium nuper mactatarum esu natos esse. Medicamenta calida
sola habet & antidotos. Amuleta spernit. Bubonum eruptionem adjuvat frictio-
ne, antidoto, carlinæ decocto, etiam elixirio proprietatis Paracelsi: ita sudorem
movet. Cataplasma imponit buboni, aut unguentum diachylon, suppuratum
aperit. Carbunculum amburit, cucurbitulam toti applicat, scarifat, circulum
incidit, & carbunculum extirpat.

MATTHIE ILLYRICI F. FLACCII Professoris Rostochiensis, *commentariorum*
physicorum de vita & morte L. IV. Francof. 1584. 4. *. Ut cunque hoc facit
physica collectio de longævitate, de ejus cauissis, de iis, quæ corpus corrumpt,
& mortis faciunt necessitatem, de rebus non naturalibus.

SALVII SCLANI Neapolitani, *apologia ad ALTIMARUM* Venet. 1584. 4.

EJUS *commentarii in aphorismos* Venetiis a. 1579. 1580. 4. prodierunt L.

EJ. *in artem parvam GALENI* Venet. 1597. 4. L.

EJ.

EJ. *confilia sunt inter LAUTERBACHIANA.*

NERI NERII, *quod in sinistri lateris stupore a causa frigida oberto liceat sanguinem mittere per sedis venas & applicare cauterium occipiti Neapoli 1584. 4. LIND.*

JULII PALAMEDIS *index in AVICENNAE opera Venet. 1584. fol. cum ipso AVICENNA.*

DOMINICI MASSARII *de ponderibus & mensuris medicinalibus L. III. opera C. GESNERI acc. alia ejus argumenti studio CASP. WOLPHII in lucem edita Tiguri 1584. 8. TR. GUNZ.*

J. B. PONTANUS *de alimentis Venet. 1584. BODL.*

PHILIPPI SCHERBII professoris Altdorfini, *theses medicae collectae & editae a C. HOFMANN, Lipf. 1614. 8. *. Prima est anni 1584. Magni faciebat CASPAR HOFMANN, nostro aeo vix ullam utilitatem retinent, breves, generales & scholasticæ. Subjectum est examen panaceæ Anwaldinæ.*

EJ. *sylva medicamentorum compositorum, que usus quotidianus exigit, tironibus accommodata Lips. 1617. 8. L. HUTH.*

EJ. *epistola in Cista HORNUNGI.*

FRANC. du PORT Crespejenſis Valeſius, *de signis morborum L. IV. Parif. 1584. 8 TR. London. 1766. 4. edente R. SCHOMBERG.*

EJ. *medica decas in singula librorum capita commentariis illustrata Parif. 1613. 4. *. MEAD. 1594. 8. hæc versibus gallicis a DUFOUR redditæ. Compendium praxeos, cum censu medicamentorum simplicium ad quosque morbos. Carmen non indoctum; res ipsa ad scholæ modum. In synocho carnes phasiani laudantur, & columbarum, & leporis &c.*

EJ. *pestilentis luis medendæ ratio lat. Gall. Poema. Parif. 1606. 8. FALC. Gallicus titulus est moyen de cognoître & guerir la peste.*

THOMÆ MUFFETI (MOUFET) Londinensis, peregrinatoris, docti viri, neque naturæ ignari, *de jure & præstantia chymicorum medicamentorum. Acces. epistles medicinales ad medicos aliquos scriptæ Francof. 1584. 4. FALC.*

EJ. *Nosomantia HIPPOCRATICA, s. Hippocratis prognostica cuncta ex omnibus ejus scriptis methodice digesta & a mendis repurgata Francof. 1588. 8. *. Non inutili studio prognostica, que ad anginam, ad mala hepatis, ad quemcumque aliū morbum spectant, sub eum titulum collegit, ut nihil de suo adderet.*

EJ. *Healths improvement, or the nature, method, and manner of preparing all sorts of food used in this nation, corrected and enlarged by CHRISTOPHER BENNET London. 1655. 4. *. & nuper recul. Lond. 1746. 8. Non mala diætetica, neque perinde, ut vulgo solent, unice ex aliis descripta. Carnium album colorem tenuitudinem indicare, rubrum forte alimentum, nigrum difficilem digestionem.*

Tom. II.

K k

A my-

A mytulorum esu se pene venenatum periisse, Belgicos albos mytulos noxa carere. Cinaras carissimo pretio venisse, nunc vulgatiores fieri, solanum esculentum vulgaris in usu esse. Multos habet cibos ab aliis omissos, & sub finem querit, num simplex cibus salubrior sit, num mixtus.

Epiſtolæ inter SCHOLZIANAS exſtant.

FRANC de la CROIX du MAINE bibliothèque ou catalogue de toute sorte d'auteurs, qui ont écrit en françois depuis 500 ans Paris 1584. fol. cum auctorum vitis eorumque operibus impressis & ineditis ad 3000. B. BUN.

CATHARINÆ BINDER inedia Heidelberg 1584. Francof. 1587. & in LENTULI collectione. De eadem SMETIUS. Puella 29 annorum cibo cepit abstinere, ut sola fere frigida vitam sustentaret; inde per septem annos omnino nihil admisit, quorum tres absque sensu & mentis usu vixit. Per novem annos integros nunc (a. 1587.) absque cibo & potu supervixerat.

SCÆVOLA SAMMARTHANUS (GAUCHER de S. MARTHE).

EJUS. *pædotrophia Poema* 1584. 1623.

Gallice versum ab ABELE de S. MARTHE, & excusa cum titulo *maniere de nourrir les enfans à la mammelle* Paris 1598. 8.

EJ. SCÆVOLÆ *elogia virorum in Gallia illustrium* Poitiers 1606. 8. FALC. Paris, 1633. 4. BUNN.

Gallice *éloges des hommes illustres dans la profession des lettres depuis un siecle vertente* GUILL. COLLETET Paris 1644. 4. B. BUN.

SEBASTIANI BLOSSII *dijp. explicans GALENI doctrinam de methodo* Heidelb. 1584. 4. L.

EJ. *dijp. de peste* Heidelb. 1596. 4. HE.

EJ. *dijp. de phrenitide* Tubing. 1602. 4. L.

EJ. *de medicina parte pharmaceutica* ib. 1606. 4. L.

EJ. *prodromus refutationis quarundam Exercitationum vanissimarum super disputatione quadam de peste* Tubing. 1610. 4.

EJ. *de conuulsione* Tubing. 1612. 4. RIV.

EJ. *de phthisi* Tubing. 1604. 4. RIV.

EJ. *de morborum causis universalibus* Tubing. 1620. 4. L.

ANTONII ZEIGER *epiſtolæ inquirens in paginas J. PHILIPPI LONER an haſſetacis μεθαδικην trium alvi fluxuum contineant* 1584. 4. L.

PHIL. JAC. SCHROETER *de arthritide* Jena 1584. 4. RIV.

- EJ. *de incubone* Jena 1602. 4. HAEN.
- EJ. *de fluxu hepatico* Jena 1602. 4. RIV.
- J. FRID. SCHROETER *oratio de medicina præstantia* Jena 1584. 4. PL.
- EJ. *comm. in Hipp. de natura humana* diximus Jen. 1585. 4. *.
- EJ. περὶ ἐλμυρῶν Jena 1602. 4. HAEN.
- EJ. *de convulsione* Jena 1604. 4. RIV.
- EJ. *syllabus disputationis medicae ex tortuosis nodosis & rigidis epilepsie fraxiniis conglomeratae & compactae* Jena 1616. 4. TR. nisi vitium est in titulo.
- ANT. FLACHIUS *de colico dolore* Jen. 1584. 4. RIV.
- J. STEINBACH *de epilepsia* Basil. 1584. 4. *.
- FRANC. SCHROEDER *de phrenitide* Basil. 1584. 4. *.
- PETRI RYFF *de affectionibus cordis* Basil. 1584. 4. *.
- HENRICII VISCOT & J. DURET *Non E. hydropi ab hepate phlebotomia & paracentesis* Parif. 1584.
- GEORG CORNUTI & FRANC. POIROT *E. prægnantibus tutior veneæ sectio quam purgatio* Parif. 1548.
- GUIL. ROBINEAU & FRANC. POIROT *E. arthritidis gentilitiae & venereæ eadem curatio* ID. 1584.
- LUD. DURET & J. DURET *Non E. criticorum dierum periodi ab astris* Parif. 1584.
- PETRI l'AFFILE' & GABRIEL DACUIN *E. ut morti status periodis moventur, ita & judicantur* ID. 1584.
- ALB. le FEBVRE & NIC. JABOT *E. assumpti alimenti ut medicamenti rationem habeas* ID. 1584. 4.
- SYLV. FACIO *paradoxi della pestilenza* Genoa. 1584. 4. TREW. Et gallice vertente B. BARALIS Parif. 1620. 8. RAST. *Paradoxes de la peste où il est montré clairement comme on peut vivre & demeurer dans les villes infectées sans crainte de la contagion tr. de l'italien.* Dialogi sunt septem, auctoris non nominati, verbosi iidem & tædiosi. Pestem non necessario contagiosam esse, esse quidem plerumque. Genuæ liber scriptus est, de cuius civitatis peste ab austriana tempestate orta agitur. Contagium in vestibus nullum esse, cum tot mortales vestimenta peste demortuorum transferant, & purgent, neque mali quidquam patiantur: sed etiam de industria experimento facto ejusmodi vester non nocuisse. In eadem domo aliquos homines a peste extingui, reliquos nihil pati. Non verum esse, virgines sacras a peste immunes mansisse, fuisse quæ cum K k 2 buboni-

hubonibus perierint. Cum in nosodochium, cui noster præfuit, sex vel septem peste infectæ feminæ aditum invenissent, eas quidem noster exturbavit de ædibus, unicus tamen homo infectus est. *Quarantanam inutilem esse, & videri boni quid facere, quando aliunde pestis declinat.*

EJ. *diseſa intorno al ſþuto di ſangue Firenz.* 1596. 4. PL.

BARTOLOM. HIDALGO de AGUERO *antidotarium* 1584. & 1604. fol. cum *vera chirurgia* prodiit C. de V.

JOACHIM BAUDIS *Apothekertax u. Ordnung aller Arzneyen der Apotheker in der Statt Ligniz* Francof. Viadr. 1584. 4. TR.

MICHAEL V. GLAUBITZ *zwo Haustafeln für reiche und arme wider die fürſte-hende Pestilenz* Mayntz 1584. RIV,

§. CCCLXXXII. JULIUS CÆSAR CLAUDINUS.

Bononiensis, cujus magna ſuo ævo fama fuit.

EJ. *de ingressu ad infernos* L. II. In quibus medici munus ſ. per ſe curet ſ. cum aliis conſultet, delineatum continentur Acc appendix de remedii generofioribus Bonon. 1612. 4. *. 1628. 4. L. 1663. 4. L. Basil. 16 6. 8. & 1617. 8. 1641. 8. L. Venet. 1690. 4. BOEHM. & de catarrho, de crifbus, & diebus criticis. Celebre opus, neque perinde inutile, ut plerique ejus ævi libri ſolebant. In L.I. agitur de conſultatione medica, de adgnoscendo morbo, de eruenda indicatione; Galenica quidem omnia, nimiumque generalia. In L. II. ad auxilia transit, & in S. I. ad evacuationes chirurgicas. In venæ ſectione copiosus, in universali plethora venam fecat quam remo-tiſſimam. In cacochymia per venam oppoſiti lateris, ſed ejusdem artus, fan-ginem mittit. Quando materies jam fixam fedem tenet, venam fecat ex pro-ximo, ut ſaphenam, vel ifchiadicam, ſi in renibus, aut in genitalibus partibus malum ſepterit: contra venas ſuperiores, quando morbus in ſuperiori aliqua corporis parte conſtitit. Salvatellæ ſectionem in febribus chronicis & continuis defendit. Malleolos ſcarifat, ſi materies morbi tenuior fuerit. S. II. pharmaceutica eſt, de medicamentis ſecundum indicationes. Videtur mihi inſignes doſes præſcribere. Helle-borum nigrum laudat; brasifica marina negat ſe uti, quam nunquam profuiſſe vi-derit. S. III. diætetica eſt.

In app. de remedii generofioribus ſallamparillam ad diſſolvendos offiſum tophos laudat, & guaiaco præ fert. De balneis & embrochis fuſe. Ex auro & argento præparata medicamenta eodem modo uſurpanda eſſe, quo ferrum, conſilium eſt viri, quod vix probes. Saponariam laudat & juniperi lignum. Guaiacum unicam veram venereæ luis eſſe antidotum, & manifeſta qualitate agere. Plurimum tamen etiam hic ab auctoritatibus pendet, neque facile a GALENO diſcedit.

Codex de ingressu &c. eſt in B. R. Par. n. 6858.

EJ.

EJ. *paradoxa medica*, s. tr. *de natura & usu thermarum, litorum, suffarum, guaiaci, sassafras, sassaparilla &c.* in Coll. JOSEPHI LAUTERBACH Frf. 16-5. 4. L. 1660. 4. L. Putes esse idem quod appendix prioris operis.

EJ. *de gonagra & podagra consilium*. In eadem LAUTERBACHII collectione Francof. 1605. 4. L.

EJ. *consultationum & responsonum tomus Venet. 1606. fol. L. 1611. fol. TR. 1646. 4. ID. Francof. 1607. 8. L.*

EJ. *de catarrbo tr. Bonon. 1612. f. L. Venet. 1690. 4. BOEHM.*

EJ. *de crisiis & diebus criticis Bonon. 1612. fol. 1628. 4. L. Basil. 1620. 8. L. Venet. 1690. 4. BOEHM.*

EJ. *Empirica rationalis II. VI. absoluta, in duo volumina divisa, in quorum I. universi corporis humani affectus penes totum & partem, altero penes speciem, individuum, etates, causas &c.* Bonon. 1653. fol. 2. vol. FALC. Olim FRANCISCUS filius ad prelum paraverat, edidit J. C. CLAUDINUS junior.

§. CCCLXXXIII. VARII.

ANTONII ALVAREZ prof. Complutani & Pinciani, *Epistolarum & consiliorum medicinalium* P. I. Neapoli 1585. 4. *. Scopus videtur fuisse, SALVIVM SCLANUM persequi, qui contra DONATUM A. ab ALTOMARI scripserat. In primis 13 epistolis SALVIANAS locorum Hippocraticorum expositiones rejicit. De venæ sectione tum VESALIO sentit, ut GALENUM veneretur, veritatem magis. Consilia aliqua ad stuporem post apoplexiā superstitem. Aquas medicatas Hispanicas commendat. Cum NERIO NERI Florentino, certat de sanguinis per sedis venas emissione, de cauterio occipiti admoto. IDEM contra objectiones nostri se tuebatur: trifidum vulnus hirudinis non ignoravit, & consensum venarum sedis cum hepaticis. Consilia alia ad podagram, mensium obstructionem. Propria demum defensio D. ab ALTOMARI adversus SCLANUM.

ANDREAS VASQUEZ *de la melanolia, en la quel se trata de la naturaleça desta enfermedad, de sus causas y symptomos Hispali* 1583. 8. C. de V.

PETRO BAEZA *commentaria medica* Madrit. 1585. C. de V.

GIUS. di ROSSI *discorsi sopra gli anni climatterici Romæ* 1585. 4. FALC.

CLAUDII ALBERII (AUBERY) Triumcuriani, *de concordia medicorum disputatio exoterica* Bernæ 1585. 8. B.B. Apologia scholæ Paracelsicæ. Laudat signaturas tum in parte adfecta, tum in remedio, exemplo hyperici rubro succo pleni, & ad haemorrhagias proficui. Salem abdomen obsidere, ab eo mala abdominis oriri, sulphur in pectore dominari, idem ejus morbis mederi. Sic mercurium capit malis. Cætera non indoctus homo.

J. JUVENIS GALENI *de theriaca ad PISONEM libellum* edidit, & addidit epistola

lam complectentem medicamenta bezoardica, quorum usus a peste præservat Antwerp. 1585. 16. *

J. LOPEZ de Tudela *de materie medica ad tirones Pompejopoli* 1585. fol. Hispali 1589. fol. C. de V.

JACOBI SCHENK *tractationum physicarum & medicarum libri VII.* Francofurti 1585. 12. *De medicamentorum facultatibus, de purgantium in febribus usu.*

AGOSTINO BUCCI *modo di cognoscere e distinguere gl' influssi pestilenti* 1585. 8. FALC.

JAC. SAUTER *Bericht von Leibesgebrechen* Passau 1585. 8. TR.

JACQUES GUILLEMEAU *tr. des maladies de l'œil* Paris 1585. 8. BUR. Rouen 1649. fol. *. Belgice, vertente J. VERBRUGGE Amsterdam 1678. 8. *. Germanice, vertente M. SCHURIG Dresden 1706. 8. *. 1710. 8. Veteres sequitur, in re medicamentaria plurimus.

EJ. *de la grossesse & de l'accouchement des femmes* Paris 1598. f.*. 1620. 8.*. Habet etiam morbos graviditatis & puerperii, infantis, muliebres demum quoscunque.

Porro edidit parvum libellum *sur les abus qui se commettent sur les procédures de l'impuissance de l'homme & des femmes.* Contra congressum. Nihil demonstrare, si amor & cupido abfuerint, neque semper ad venerem paratum esse, qui cætera fanus sit. Venerem non esse de essentia matrimonii.

L. B. *the difference between the ancient physic first taught by the godly forfathers and the latter physick proceeding from the idolaters* London 1585. 8. AMES.

ANTONIO BARTHOLINO *considerazioni sopra l'olio di scorpioni del Matthioli* Mantova 1585. 4.

CORNELII PLEYER *examen tractatus G. A. SCRIBONII contra uromantas impostores* Basil. 1585. 8. Erford 1623. 8.

ELIAS ANHARD *consilium podagricum* Ingolstatt 1585. 8. L.

VALENTIN ESPICH *de melancholia* Witreb. 1585. 4. RIV.

FRANCISCI FABRI *theses de dyspnœa vulgari ejusque gradibus* Witreb. 1585. 4.

PETRI HENER *de phthoe* Tubing. 1585. 4.

JANUS FERSCHIUS *de convulsione* Basil. 1585. 4.

ARN. FREITAG *de palpitatione cordis* Basil. 1585. 4. RIV.

ANDR. SCHWENZER *de catarrbo* Basil. 1583. 4.

HENR. FABRICIUS *de hue pestifera* Basil. 1585. 4.

JOH. HUGUET & ANT. CAPLUANUS (de CAPPE) *E. febribus intermittentibus continue periculosiores* Parif. 1585.

OLIV.

OLIV. de VIOLAINES & AEGID. GIRARD *Non E. ab hepate affecto omnis ieterus* Paris 1585.

J. LIEBAULT & NIC. JABOT *E. pueri morbosissimi* ib. 1585.

J. ROCHON & AEGID. GIRARD *E. purgationi & venæ sectioni in dysenteria locus* Parif. 1585.

§. CCCLXXXIV. J. ZECHIUS.

Bononiensis, civis Romanus, archiater pontificius.

EJ. in primam sectionem aphorismorum HIPPOCRATIS dilucidissimæ lectiones.

Acc. tractatus quatuor de sanguinis missione, de purgatione, de criticis diebus, ac de morbo gallico, a SCIPIO de MERCURIIS ex ore auctoris excepti, cum ejusd. scholiis in singulas lectiones T. I. Bonon. 1586. 4. L. 1629. 4. Non legi. In l. de lue gallica scribit, citante ASTRUCIO, non cedere decoctis, supereffe ut ad hydrargyrum deveniatur. Suffumigia primo loco proponit, tum inunctiones & pulveres præcipitos, sed eos valde periculosos vocat, & medicos hortatur, ne venenato prædio uti velint.

EJ. *de ratione curandi præsertim febres ex putri ortas humore, a medicis hactenus in urbe servata, disputatio Rom. 1596. 4. L.*

EJ. *consultationes medicinales, in quibus universa praxis medica exacte pertracatur, ANDROMACHI ZECCHII opera in lucem editæ Rom. 1601. 4. *. Venet. 1617. 4. L. Francof. 1650. 8. *. Spissum opus, consultationes 101, saepe cum plena morbi historia, ut etiam alia auctori visa subinde interspergantur. Ecce specimina aliqua. In capitibz destillatione, & purulento sputo, jubet caput inure, non in futura coronali, ut vulgo fiat, ex qua ustione phrenitidem funestam nasci viderit, ambusta, ut videtur, dura cerebri membrana, neque se probare, ut chirurgi soleant, primam laminam ossis ferro amburere. Vidisse se pulmonem undique adhærescere. In ulcere pulmonis medicamenta alvum ducentia suspecta videri; sua remedia commendat, primum emulsionem, etiam ex nucleis pineis, sed carnibus corruptam; alterum lac coctum cum urticæ semine & cinnamomo; tertium, cui multum tribuit, potissimum ob opium valet atque hyoscyamum. In epilepsia cauterium admovet, primam inter & secundam vertebram. In ulcere vesicæ vomitum ciet, lac injicit cum mollientibus. Exemplum cardinalis, cui, cum oedematosa crura scarifasset, aquæ bene multum effluxit, sed funesto eventu, ut gangræna superveniret. In quotidiana ex febre putrida diurna superstite (quod saepe fit) mirifica quæque imperat, sassafras, cinnamomum, aloë, guaiacum dat. Contra pollutiones laudat suum medicamentum, mistum ex lactucæ semine & vicissim rutæ, cum mentha & iridis radice. Ad partes genitales confirmandas unguentum illinere jubet, quod euphorbium recipit. In putrida febre omnino sanguinem mittit; sed urinam præterea ciet, inungit ex AETIO cum nitro (quod AETIO natrum erat, cum oleis in saponem abiturum), dat theriacam.*

EJ.

EJ. de pulsibus brevis methodus, compendium est ex GALENO.

EJ. de urinis brevis & pulcherrima methodus. Tum de laterali dolore cum febre putrida consilium HERCULIS ZECCHII opera editum Bonon. 1613. 4.

Libellum de Porrettanis aquis in physicis dicemus.

§. CCCLXXXV. SCIPIO de MERCURIIS (MERCURIO)

Romanus, ARANTII discipulus, peregrinator, ad magnum senium pervenit, & in praedio prope Peschieram ad lacum Verbanum se recepit.

EJ. commare o raccoglitrice s̄epe edita, etiam Milan 1618. 8. *. Venet. 1621. 4. TR. Veron. 1642. 4. TR. 1652. 4. *. Germanice, Lips. 1652. 4. Witteberg. 1671. 4. *. vertente & augente GOD. WELSCHIO. Multum ratiociniorum & fusa dictio. Morbos dicit feminarum gravidarum, parturientium, puerarum, & infantum.

EJ. degli errori populari d'Italia Venet. 1603. 4. RAST. Padova 1645. 4. *. Senis facundum & verbosum opus. L. I. medicam artem in universum defendit: credulus miraculis. L. II. Pro medicis apologia. Honores nonnullis medicis tributi. Medicum debere omnes pene scientias tenere. Judaeis artem medicam non debere permitti. L. III. de erroribus ægrotorum. BOVII antimonium & herculæm non omnia mala curare. MERCURIALEM & CAPIVACCUM gravidam tanquam ægrotam curasse. L. IV. Contra agyrtas. Coquum nescio quem unguento ad scabiem multum nummorum confecisse. Medicum gallum unico remedio carunculas curasse, magno suo cum scenore. Agyrta tamen noluit experimentum in se ipso facere, & mercurium sublimatum deglutire, aut a vipera morderi. De abuso spiritus vini, fontaneliarum; malo loco inuri, male tractari, in gangrenam verti. L. V. Errores prægantium & parturientium. Zingibere & calidis Venetos abuti. Nimium & indigestum cibum puerperis indulgeri. L. VI. Errores obstericum, nutricum, eorum qui puerorum curam gerunt. Florentiae puer continuo, uti natus est, nucham aduri, ad epilepsiam avertendam. L. VII. errores in sex rebus non naturalibus. De producenda vita. Pagi, in quibus frequentes senes nonagenarii vivunt. Aerem in Monselice insalubrem esse, quo in loco noster, more italorum, conductus fuit, ut medicinam faceret. Insalubris aer Piscariæ. Num bis quam semel cibum præstet sumere. Contra acetaria. Non debere, qui peregrinatur, aliis in regionibus patrias consuetudines tenaciter observare.

§. CCCLXXXVI. RODERICUS a FONSECA.

Lusitanus, Professor Pisanus.

EJ. in HIPPOCRATIS legem commentarius, quo perfecti medici natura explicatur Rom. 1586. 4. L.

EJ.

EJ. de calculorum remediis, qui in renibus & vesica gignuntur Rom. 1586.
4. *. Aquas plusculas medicatas laudat, Tettuccianas, Pisanas, Porrettanas.

EJ. de venenis & eorum curatione Rom. 1587. 4. L.

EJ. in septem aphorismorum HIPPOCRATIS libros commentaria, eo ordine contexta, quo Doctoratus puncta exponi consueverunt Venet. 1595. 4. TR. 1608. 4. L. 1621. 4. L. Patav. 1678. 4. des TOURN.

EJ. opusculum quo adolescentes ad medicinam facile capessendam instruuntur, iuxta normam in punctis tentativis pro Doctoratu recitandis usitatam. Add. consultationes aliquot, & modus demonstratur, curandi capitum vulnera sine apertione per APPARITII oleum secretum unicum Florent. 1596. 4. L. TR.

EJ. in HIPP. prognostica commentarii Patav. 1597. 4. L.

EJ. de tuenda valetudine & producenda vita I. Florent. 1602. 4. L. Francof. 1603. 8. TREW. Italice del conservar la sanità, vertente POLITIANO MANCINO Firenze 1603. 4. *. De cibo & potu. Lusitanos non ante annum decimum quartum pueris vinum indulgere. Periit, qui durorum ovorum copiam ingesserat. Periit, qui in compositione Thapsiam loco Cassiae acceperat. Catarrhos vitari situ, dum dormitur, plano. Turcas opio destitutos debilitari. Ut pavimento frigida adsperso nudis pedibus incedens, princeps alvi libertatem recuperaverit. COSMUM & FERDINANDUM M. Duces Pisis salubritatem reddidisse, aquis stagnantibus aversis. Romæ coriarios solos in peste tutos mansisse. CARANESII medici Hispani consilium pro podagra curanda.

EJ. de hominis excrementis I. Pisis 1613. 4. *. Præfigia & significationes ex fæcibus. Lumbriei. Vomitus. Urina. Medica efficacia steroris, urinæ. Sudor. Nihil se mali passum, cum in febre acuta totis 13 diebus sudore maderet frigido. Reliqua excrements, aurium etiam sordes. Ex veteribus pleraque.

EJ. consultaciones medicæ, singularibus remediis refertæ, etiam ex nova medicina desuntis. Acc. de ratione consultandi compendium, & de Plica Polonica consultatio Venet. 1618. f. L. 1619. fol. L. 1620. f. L. 1622. f. L. 1628. f. L. Frf. 1625. 8. TR.

EJ. de febrium acutarum & pestilentium remediis dieteticis, pharmaceuticis & chirurgicis Venet. 1621. 4.

IDEM LEONH. JACCHINI methodum curandarum febrium edidit, & addidit. quæ ad operis absolutionem desiderabantur Basil. 1625. 8. L.

EJ. de morbis virginum qui intra clausuram curari nequeunt L. absque anno.

§. CCCLXXXVII. G. BERTINUS.

GEORGIUS BERTINUS Campanus.

EJ. medicina L. XX. absoluta, in qua mutuus Græcorum & Arabum consensu, medicina aduersus Paracelsum defensio, vera animadversionum ARGENTERII in HIPPO. Tom. II.

CRATEM & GALENUM *refutatio, dilucida controversiarum & difficilium locorum explicatio, &c.* Basil. 1587. f. B.B. PARACELSUM utique, sed ex hypothesi impugnat, proprias adnotaciones nusquam profert, systema totum medicinæ hoc opere complectitur. Post physiologiam libro VIII. & IX. de cibo & potu agit, etiam per singulas partes, vinum, olera, fructus &c. L. X. generalia de morbis ex GALENO. L. XI. de febre. L. XII. morborum a capite ad calcem census & descriptio. L. XIII. morbi partium externalium, tumores. L. XIV. symptomata. L. XV. prognostica. L. XVI. pulsus. L. XVII. urina. L. XVIII. medicamenta simplicia ex tribus regnis. L. XIX. composita, eorum componendorum causa, formulæ pharmacopoliorum, julepi, sirupi &c. L. XX. morborum curatio.

EJ. *dæ consultationibus medicorum & methodica febrium curatione commentarius* Basil. 1586. 8. L.

§. CCCLXXXVIII. VARI.

JOHANNIS le BON *therapia puerperarum*, in gynæciis Basil. 1587. 4. *. & in SPACHIANIS, & Francof. 1589. 12. B. B. Genev. 1635. 4. Parif. 1661. Morbi gravidarum, puerperarum, inmensa vis formularum.

SIMONIS a TOVAR *de compositorum medicamentorum examine vera methodus, qua medicamentorum omnium temperamenta ad unguem examinari, ac propositæ temperaturæ medicamenta componi facillime queant* Antwerp. 1586. 4. L.

EJ. *Hispalensium pharmacopoliorum recognitio* Hispali 1587. 4. L. Haag. 1640. 16. *. In L. I. pondera Hispaniæ cum Romanis comparata. In L. II. purgantium medicamentorum præparatio, deque accurata eorum, quam desiderat, tri-tura. L. III. Examen medicamentorum compositorum. Sirupi aliqui, electaria, pilulæ, olea, emplastra.

CAMILLUS SQUARCIALUPI Plumbinensis, citatus p. 156. EJ. *opusculorum pars Pusclavii in Rhætia* 1586. f., ut legi, prodit & 1587. 8. *. Contra PLUTARCHUM negat, quinque amygdalas amaras sumtas ebrietatem arcere. In hunc nostri lufsum vehementer SIMON SIMONIUS scripsiterat. Hic noster causam suam tuetur. Amygdalas etiam amaras dulci oleo plenas esse. Ut caustica medicamenta cuti admota operentur. Contra SIMONIUM, utique posse sanguinem in vivo homine putrefactare. De nova SIMONII expectoratione citra tussim, sex nempe libris puris, quas in dies polonus nobilis citra tussim exscreaverit. Negat noster, potuisse absque tussi exscreari. Cum expectoratio cessaret, æger suffocatus est.

HENRICUS a BRA Documanus Friesius, Campis & in patria medicinam fecit.

EJ. *medicamentorum simplicium & facile parabilium ad calculum enumeratio & quomodo iis utendum sit brevis institutio* Franeker 1589. 8. L. 1591. 8. *. Brevis libellus.

libellus. Catalogus alphabeticus ex veteribus, sed etiam ex nuperis. Veriora mixta aliis manifesto falsis, nullum judicium adhibitum, neque selectus.

EJ. medicamentorum simplicium & facile parabilem ad icterum & hydropem catalogus & quomodo iis utendum Leid. 1590. 8. L. 1597. 8. L.

EJ. de curandis venenis per medicamenta simplicia & facile parabilia L. II. Arnheim 1603. 8. L. Leeuward 1616. 8. L.

EJ. medicamentorum facile parabilem adversus pestilentiam catalogus Arnheim 1605. 8. L. Leeuwaarden 1616. 8. L.

EJ. catalogus medicamentorum simplicium & facile parabilem adversus epilepsiam, & quomodo iis utendum sit, brevis institutio Arnheim 1693. 8. L. Leeuwaarden 1616. 8. L.

EJ. epistola de nova morbo Friesii & Westphalis peculiari de Varen in PETRI FORESTI L. XIX. Leid. 1591. 8. *. cum HEURNII de eodem morbo epistola. Vagi dolores erant per omnia membra, sed potissimum per dorsum & lumbos decurrentes, cum alvo adstricta, subinde etiam cum vermis in lotio. Purgantia noster dat, theriacam, aristochiam, lumbricos terrestres.

SALUSTII SALVIANI Romani, viri docti, de calore naturali acquisitio & febrili L. II. cum expositione XIV. & XV. aphorismi Libri I. & L. II. de concoctione ubi exponuntur aphorismi XXL & XXIV. libri I. Rom. 1586. 8. TR.

EJ. de urinarum differentiis, causis & judiciis l. Rom. 1587. 8. TR.

EJ. variarum lectionum de re medica L. III. Rom. 1588. 8. TR.

NICII laudat, & multa contra vulgarem opinionem docuisse testatur.

BACCII BALDINII in l. HIPP. de aere aquis & locis comm. EJ. tractatus de cucumeribus Florent. 1586. 4. TR.

DAMIANI LAPHANCHINI in Hippocratis aphorismos dialogus Venet. 1586. 4. L.

CÆSAR OTTINELLUS de curanda porrigine Rom. 1586. 8. FALC.

FRANCISCI CAPOCCII artis medicæ praxeos de morbis mulierum l. Vicetiae 1586. 4. RICHT.

RICHARDI VALCHERII de arthritide & de variolis l. II. Venet. 1586. 4. GUNZ.

HIERONYMI SACCHETTI de podagrīis & arthriticis morbis retractationes Brix. 1586. 4. BOEHM. TR. LINDEN habet editionem anni 1580. 8.

Epistola est in cista HORNUNGI.

VIDUS VIDUS junior, senioris de curatione generatim Partis secundæ sectionem secundam recognovit, edidit, Venet. 1586. 4.

IDEM Tomum V. de curatione membratim undecim libris pertractavit (quos VIDUS senior morte præventus non perficerat) Florent. 1594. f. 1611. f. L. Frf. 1596. f. L.

GUILLELMI ROMANI *de modo sensationis & depravato sensu tactus: h. e. de dolore, ejus vera causa & sedatione* Basili. 1590. 4. RIV.

EJ. *de convulsione* Lipsi. 1590. 4. RIV.

MICHAEL WILLEBROCH *de asthmate* Basili. 1586. 4. RIV.

J. JAC. SCHITLER *περὶ τῆς κωλίκης διαθεσίας παρασκευὴ μεταγνή* Basili. 1586. 4. RIV. diversum enim puto a JOHANNE p. 186.

SAMUEL LE IAY *de dysenteria* Basili. 1586. 4. RIV.

CONRAD MINDER *de sideratione s. apoplexia* Basili. 1586. 4. RIV.

JACOBUS GRÆGORI TUXANIUS *de phthisi* Basili. 1586. 4. preside STUPANO.

J. LUD. HAFENREUTER professor Argentoratensis, *de arte medica oratio Frf.* 1586. 4. L.

EJ. *de iis, que in principio artis medicæ a Galeno tractantur* Argent. 1586. 4. LIND.

EJ. *tr. de epilepsia* ib. 1586. 4. L.

EJ. *pharetra sagittifera & vexillum Raphaeiticum* Tubing. 1611. 4. L.

J. VARISMANI *de rabidi canis morbi & de hydrophobio* Regiomont. 1586. 8. L.

EJ. erat, eodem nomine certe cum, *de inflammatione &c. diff.* Basili. 1593. PL.

J. HARTMAN BEYER *de lactis ejusque partium natura & viribus disputatio* Tubing. 1586. 4. L.

EJ. *de morbis formæ & totius substantiæ* ib.

Cum operibus LUDOVICI MERCATI ejus *encomium* dedit.

Edidit VALESCI de TARANTA compendium.

MARCI MYRON & SIM. PIETRE *suntne morborum omnium subjectum cause & signa* Parisi. 1586.

LUDOV. COCHIN & ANT. CAPLUANUS E. *apostasis omnis ab humorum vicio* Parisi. 1586.

GUIL. ROBINEAU & J. GROUST *Non ergo in calculi curatione catharticis misenda diuretica* Parisi. 1586.

GERARD DENIZOT & NIC. JABOT E. *vere mania melancholia & phrenitis facilius ut fiant, ita & curantur* Parisi. 1586.

PETR COLLIER & ANT. CAPLUANUS E. *pulsus quam urina febrium certior index* Parisi. 1586.

CL. FAUVELET & ARNULPH *de l'ISLE suntne hereditarii morbi curabiles?* ib. 1586.

LUD. DREUX & SIM. PIETRE *Non E. curabilis Elephantiasis* ib. 1586.

SIM.

SIM. PIETRE & SIM. PIETRE *E. prægnantibus utilior phlebotomia catharsi*
Parisi. 1586.

J. HUGUET & PETR. MARIE *E. præstat sensuum officia esse intermissa quam*
continua Paris. 1586.

S. CCCLXXXIX. VARII. AD 1585.

J. B. ZAPATA *secreti variii di medicina, chirurgia, raccolti da GIOSEPPE*
SCIENTIA chirurgico suo discipulo Rom. 1586. 8. FALC. Venet. 1586. 8. 1595. 8.
THOM. 1602. 12. 1618 8. HEIST. Venet. 1611. 8. L. 1677. 12. *. Latine
Ulm 1696. 8. FALC. Germanice titulo *Schlüssel der Arzney* Lips. 1685. 8. HIP-
POLYT SURIANI discipulus, chemicus & agyrtta, arcanorum suorum laudator,
haec tenus aliis agyrtis honestior, quod sua arcana aperuit. Aquam vitae cum fac-
charo dat pro auro potabili. Vires aliquæ medicamentorum simplicium minus
notæ, ut radicis gladioli adversus scrofulas, facchari rosati ad vermes, decocti
saponariæ adversus luem venereum, easdem vires esse gentianæ cruciatæ, spatulam
fætidam alvum ducere. Oxymel afari emeticum. Oleo vitrioli ipse in
ardentissima febre restitutus fuit. Fusæ de mechoacanna. Aurum potabile; furnus
philosophicus.

JEAN SUAU *tr. de la doctrine de la peste & de la coqueluche* Paris 1586. 8.
FALC.

RAOUL de MONVERT *le trésor des fleurs & secrets de médecine* Lion 1586. 16.
RAST.

Discours pour conserver & augmenter la mémoire Lion 1586. 16.

MATTHÆI SEBIZ Bericht, Rath, und Hülff wider die pestilenzische Krankheit
Augsburg 1586. 8. TR.

B. SCHWALB gründlicher Unterricht von dem Verhalten in Sterbensläufen
Neyff. 1586. 4. HUTH.

EJ. *Ordnung der præservation u. curation der Pestilenz* Prag. 1598. 4. TREW.
1585. 4. TR.

BARTHOL. SCULTETI (SCHULZE) *tabula physica, astronomica & medica de pestili-*
tate aus PARACELSI Büchern Görlik 1586. forma patente, TR.

EJUSD. *Synopsis universæ medicinæ* diss. XII. Lips. 1601. 8. TR.

EJUSD. *consilium medicum pro curanda valetudine acc DIOCLIS epistola prophyl-*
actica paucis scholiis exarata Witteb. 1606. 12. RIV.

Passauischer Arzt u. Apothekerordnung reformation Passau 1586. 4. TR.

FEL. COSTA *discorsi sopra le compositioni de gli antidoti e medicamenti, che più*
coftanano di darfi per bocca, con la dichiaratione d alcuni succedanei: nel fine una let-
tere medicinale del G. Batt. CAVALLARA Mantova 1586. 4. TR.

§. CCCXC. V A R I I. AD. A. 1587.

MATTHÆI MARTINI medici Islebienſis, *de febre pestilenti diſp.* Basil. 1587.
4. RIV.

EJ. *Bedenken zur Praeservation u. Curation der pestilenzischen Seuche dienlich*
Eisleben 1611. 4. TR. Nonne idem l. est das pestilenzische Regiment BOEHM.

EJ. *de febre epidemica* Isleb. 1616. 4.

EJ. *de scorbuto commentatio* Witteb. 1624. 8. *. cum SENNERTO & aliis.
Multa ex EUGALENO sumſit, quem pro.oraculo habet. Symptomatibus addit tu-
morem oculorum, caliginem, ulcera, furunculum, dolores varios, cum pulsu
parvo & inæquali. Cum febribus intermittentibus scorbutum fere componi.

EJ. *von der Fiebern, u. Brustkrankheiten Natur und Eigenschaft* Halle. 1625.
HEIST.

EJ. *de morbis mesenterii abſtrusioribus, in scholis medicorum hactenus fere pre-
termisſis. Item affectionum hypochondriacarum hiftoria & curatio* Hall. 1625. 8. L.
Lipſ. 1630. 8. L.

EJ. *armer kranken Rath oder Arzneybuch für den armen gemeinen Mann* Leipz.
1684. 8. Francf. 1676. 8. LEHM.

ANTONII ANGUISOLÆ compendium simplicium & compositorum medicamento-
rum Placent. 1586. 8. SMITH.

EJ. *confilium de hæmorrhoidibus* in LAUTERBACHIANIS Francf. 1605. 4 L.

J. KHUENII Zodiaci medicinæ s. materiæ mediceæ L. I. Colon. 1587. 8. WIL-
LER 1588. 8. TR.

CASPAR SCHWENKFELD thesaurus pharmaceuticus, medicamentorum omnium
fere facultates & preparaciones continens, ex probatissimis auctoribus collectas. Acc. G.
RONDELET tr. de succedaneis Basil. 1587. 8. TR.

EJ. *Lebensbeschreibung u. Abschied* 1697. 8. B. BUN.

GABRIEL BEATUS; EJ. *de morbo gallico* MS. ASTRUCIO dicitur.

GABRIEL MINUTIUS Ruthenus. EJ. *morbi gallos infestantis curatio & sancta
medicina* Lion 1587. 12. De bellis ait civilibus non de morbo ASTRUC.

FRANC. THOMASIUS *de peste* Rom. 1587. 8. TR.

EJ. *dignitates aphoristicae in re medica* Rom. 1589. 12. TR.

J. BAPT. MINADOUS *de ratione mittendi sanguinis in febribus* Venet. 1587. 4. L.

HIERONYMO MEROLA *Republica sacada del cuerpo humano dos libros.* In
libro posteriori quæritur utrum sit potiori loco habenda medica ars an legalis facultas
Barcinone 1587. 8. C. de V. 1595. 8. ID.

MARCO

MARCO ANTONIO FLORIO *della natura de mali epidemici e modo di curargli*
Ferrara 1587. 8. FALC.

WALTH. CARY's *farewel to physik* Lond 1587. 8. OSB.

EJ. *hammer of the stone* Lond 1587. AMES.

Histoire d'une fille qui ne boit ni ne dort & ne jette aucun excretement Francf.
1587. 8. d'ETR.

CESAR AUGENVILLE tr. *contre la maladie contagieuse de la peste* Paris 1587. 16.
CARRER.

BARTHOL. WALTHER *vita WOLFGANGI MEURER* Lips 1587. 4. BOEHM.

GEORGII LIEBLER *oratio funebris de vita, moribus & studiis JAC. SCHEGKII*
Tubing. 1587.

PASCAL ROLLIN *histoire memorable d'une fille d'Anjou, laquelle a été quatre*
ans sans user d'aucune nourriture, que d'un peu d'eau commune Paris 1587. 12.
PORTAL.

SIM. PIETRE & J. de RENOU *E. homo omnium animalium morbosissimum* ib.
1587.

HENR. BLACVOD & J. DEBONNAIRE *E. pisces febricitantibus carnibus salu-*
briores Parif. 1587.

JULIANI PERE' & PETR. PIJART *E. nuptarum quam virginum morbi periculoso-*
res Parif. 1587.

NIC. MARCHANT & ANDRE' MELE *E. morbi capitidis quam thoracis periculoso-*
res ib. 1587.

GERMAN. COURTIN & PHIL. GRESLET *E. saluti apoplexie phlebotomia* Parif.
1587.

J. GROUST & P. PIJART *E. in hepatide ut phlebotomia, sic catharticum tu-*
tum ib. 1587.

ANDRE' de CAPPE & GUIL. FOURNIER *E. sanitatis optimum praesidium dietis*
ib. 1587.

Aliqua de SIMONE PIETRE medico Parisino hic addo, quem plurimi GUIDO
PATINUS facit.

In epistola a. 1619. de venæ sectione BRISSOTUM sequitur.

In GOURMELENI opere chirurgico, & in comm. ad L. VI. PAULI DA-
LECHAMPIANO, aliqua dicitur adjeclē.

Consilia ejus sex exstant cum editione FERNELIANORUM *consiliorum* a. 1597-
1619. editorum.

Elogium viri dedit MASSON P. II. & GOUIETUS.

§. CCCXCI. J. HEURNIUS.

Ultrajectinus, Professor Leidensis, Italos & DURETUM audivit, celebris clinicus, & in dignoscendis morbis perspicax, HIPPOCRATI addicissimus. Propria manu, raro exemplo, cadavera dissecuit.

EJ. *oratio de medicinae origine, Aesculapidum & HIPPOCRATIS stirpe ac scriptis dicta 1584. alias 1589. 4.*.* a morte demum auctoris a filio edita. Elogium ut exspectes Hippocratis.

EJ. *praxis medicinae nova ratio L. III.* Leid. 1587. 5. 1590. 4. TR. 1599. 8. TR. 1609. 4. *. Rotterdam 1650. 8. TR. Leid. 1690. 4. Methodicum opus, bono ordine scriptum, sed ad veterum saporem, ut fere nimis in generalibus subsistat. L. I. est materies medica. Remediorum formulæ, cautions, locus. Hic tamen se in peculiaria dimittit, in præparationes &c. In L. II. medicamenta recensentur, secundum indicationes & scopum, quem sibi medicus proponit. Libro tertio methodum tradit eruendi indicationes, satisfaciendi indicationibus. Superstitiosa refutat. De consultandi modo.

EJ. *Institutiones medicine. Acc. modus ratioque studendi eorum, qui medicinæ operam dicarunt* Leid. 1592. 8. TR. 1609. 4. *. 1609. 12. L. 1666. 12. L. auctius, Hanau 1593. 8. TR. Compendium ad scholarum saporem omnium medicinæ partium.

EJ. *de morbis qui in singulis partibus capitis humani insidere consueverunt* Leid. 1594. 4. TR. 1608. 4. *. 1609. 4. L. Plenius opus, in quo noster auxilia fere omnium veterum conjungit, legerat enim & GALENUM & Græcos, & Arabes; multum etiam AURELIANO utitur, nimium a reliquis medicis neglecto. Observaciones aliquas rariores interspergit, & morborum historias proprias, inter illas vesiculas in ventriculo hominis pediculis plenas. Maniacus homo, ut etiam convulsus perierit, memoria tamen fidelissima pollebat, & integros, quos exaudiaverat, sermones repeatebat.

EJ. *de l. morbis oculorum, aurium, nasi, dentium & oris a morte viri a filio OTHONE editus* Leid. 1602. 4. 1608. 4. *. Fere ex veteribus. Vitriolo magnas hæmorrhagias se compescuisse.

EJ. *de morbis pectoris l. post mortem auctoris a filio OTHONE HEURNIO editus* Leid. 1602. 4. PL. 1608. 4. *. Ejusdem saporis. Anginas vedit funestas, in quibus nigri quid circa epiglottidem visum, oesophagus exesus erat, & in alio ægro ipsæ venæ jugulares funesto eventu erosæ. Vedit & celebrem nuper morbum, qui compressa gula hominem fame consumxit. Esse, ubi in cadavere inciso nullum morbi prægressi indicium offendatur; id sibi in phrenitico accidisse. Cor bubulo æquale, in ejus septo tres calculi.

EJUSD. *de febribus liber* Leid. 1598. 4. *. 1610. 4. TR. Fusum & GALENI-CUM opus. Venam secabat in eodem latere.

EJ.

EJ. *de peste l.* Leid. 1600. 4 *. Theriaca utitur & calidis antidotis, & sudorem urget. Fotum bubonum valde commendat, sic carbonum.

EJ. *de morbis ventriculi.* Acc. oratio de medicina origine, *Aesculapidum ac Hippocratis stirpe & scriptis.* A morte auctoris filius OTHO edidit Leid. 1608. 4 *.

EJ. *de gravissimis morbis mulierum l.* & *de morbis novis & mirandis historie* Leid. 1607. 4. Acc. *vita auctoris.* Morbi novi in epistola continentur ad H. a BRA, quæ cum FORESTO etiam prodiit, HEURNIUS nempe de morbo varen negat, veteribus dictum esse, & de morbis endemiis minusque vulgaribus aliqua colligit.

Porro numerosi exstant HEURNII in HIPPOCRATIS varia opera commentarii. In *l. de natura humana* Leid. 1609. 4 *. Græcus textus cum versione nova cumque paraphrasi.

EJ. *prolegomena & prognosticorum L. III.* Leid. 1597. 4 *. 1609. 4. L., nempe in jusjurandum; de medico; de lege; de arte; de veteri medicina; de elegantia; præceptiones; de carnis; de purgantibus medicamentis.

EJ. *in Hipp. de victu in morbis acutis comm.* Leid. 1609. 4 *.

Et *Aphorismi brevi enarratione fidaque interpretatione illustrati & historiis observationibus curationibus & remediis selectis* Leid. 1609. 4 *. 1609. 12. L. 1623. 12. L. Haag. 1664. 12. *. Jen. 1677. 12. L. 1690. 12.

EJ. *opera omnia* Leid. 1609. 4 * Lion 1658. fol. L. cum vita viri.

EJ. *de studio medicine rite instituendo diff.* Amsterdam 1645. 12. L. Utrecht 1651. 12. Lion 1658. fol. 2. vol.

EJ. *notæ & observationes in J. FERNELII universam medicinam in ed. FERNELII* Utrecht 1656. 4 *.

Et *in HIPPOCRATEM de medicamentis purgantibus,* cum ANUTII FOESII HIPPOCRATE Genev. 1657. fol.

EJ. *disp. de erysipelate* Leid. 1596. 4. RIV.

Lego etiam EJ. *de morbis mesenterii & pancreatis l.* prodiisse Leid. 1599. 4.

§. CCCXCII. LUDOVICUS DURET.

Segusianus Burgundus, medicus Parisinus, Archiater gratiosus & locuples, magnus HIPPOCRATICÆ medicinæ cultor.

EJ. *HIPPOCRATIS Coacæ prenotiones interprete & enarrante L. DURETO* Paris. 1588. fol 1621. fol. 1658. fol. L. Argent. 1633. 8. L. Genev 1665. fol. *. HIPPOCRATI adscriptum opus Græce, cum interpretatione DURETI, deinde cum fusissimis commentariis. In versione sua sensum, potius quam voces,

Tom. II.

M m

magni

magni viri reddere suscepit. Lectionem ex codicibus regiis emendavit. In commentariis ætiologia datur eventuum, ab HIPPOCRATE prædictorum; dubia mens divi senis eruitur; quæ sibi adversari videntur conciliantur. In ipso textu passim multa ad conjecturam verique speciem reformavit, non valde consultis membranis. Ex GALENICA etiam hypothesi, & ex quatuor humorum doctrina, multa profert infirma. In eodem semper latere venam secabat, nunquam in altero, nisi in summa plethora. Coacas prænotiones a GALENO passim repudiatas, ubique defendit, & certe præsidis esse familie ASCLÆPIADUM conatur ostendere. Commentarium ad ultimas 58 prognoses, quem LUDOVICUS morte præventus non potuit addere, filius JOHANNES supplevit, qui etiam hoc opus edidit. Ex PETRI DROETII epistola constat, DURETUM a. 1570. in Coacas prælegisse, eum DROETIUM & una JACOTIUM audivisse, & istum, quæ a Præceptore didicerat, suis commentariis inmiscuisse. Sed passim etiam video JACOTIUM adscusari, quod DURETIANA pro suis ediderit.

EJ. *Adversaria, s. Scholia in JACOBI HOLLERII l. de morbis internis* Parif. 1571. 8. L. Venet. 1572. 8. & in viri operibus Parif. 1611. 4 *. Genev. 1635. 4 *. Brevis commentarius, deinde adnotationes, saepè utiles, quod proprias adnotationes & morborum rariores historias contineant. Ita caliculorum in corpore nuperam frequentiam accusat. Calculus vesicæ felleæ, pa-rum hactenus notus; diabetis non vulgaris morbi exempla. Cæterum HOLLE-RIANA ex collatione cum veteribus auget & dilatat.

EJ. *in Magni HIPPOCRATIS l. de humoribus purgandis* & *in l. III. de diæta acutorum commentarii*, editi a PETRO GIRARDET Parif. 1631. 8. *. Commentarii paraphrastici, cum aliorum locorum ex veteribus selectorum comparatione.

§. CCCXCIII. EUSTACHIUS RUDIUS.

Bellunensis, Professor Patavinus. EJ. *l. de usu totius corporis humani* Venet, 1588. 4. L.

EJ. *ars medica, s. de humani corporis affectibus dignoscendis. Liber I. De capitis, cervicis thoracisque vitiis* Venet. 1590. fol. *. 1592. f. L. 1608. fol. TR. Verbosissimus scriptor & inutilis in scholasticis ratiocinationibus manet.

EJ. *liber secundus de humani corporis affectibus dignoscendis, prædicendis, curandis* & *præservandis* Venet. 1590. f. 1595. f. *

EJ. *liber tertius de humani corporis affectibus dignoscendis, prædicendis, curandis* & *præservandis* Venet. 1592. fol. *. 1596. f. Ejusdem omnes saporis.

EJ. *in affectibus externarum corporis humani partium* L. VII. *quinque de morbis, duo de symptomatibus, chirurgis* & *physcicis utilissimi* Venet. 1606. f. L.

EJ. *ars medica s. de omnibus corporis affectibus medendis* L. IV. Venet. 1608. fol. TR.

CCCXCII. CCCXCV. RUDIUS. EUGALENUS. LAURENTIUS. 275

EJ. conjuncti libri V. de *humani corporis affectibus dignoscendis prædicandis curandis* Venet. 1590. fol.

EJ. de *morro gallico* L. V. a MUNDINO MUNDIN' O ex ore docentis excepti Venet. 1604. 4. ASTRUC. Contrahi id malum hereditate, contagio vario, lactatione, osculo, levi penis contactu. Eo pene revincto putat luem venereum coerceri posse. Cauterio ad hepatis sedem admoto, se morbum sanasse. Ad hydrargyrum pene invitus, sed tamen confugit. Guaiacum fere curationi sufficere, non saponarium.

EJ. de *naturali & morbo cordis constitutione* Venet. 1600. 4. TREW.

EJ. de *pulsibus* L. II. Patav. 1602. 4. L. Francof. 1602. 8. Basil. 1642. 8. LIND.

EJ. de *morbis occultis & venenatis* L. V. Venet. 1610. fol. L.

§. CCCXCIV. SEV. EUGALENUS.

SEV. EUGALENUS, Doccumanus, Hamburgensis & Emdensis medicus, circa a. 1580. scripsit de *scorbuto morbo l. quo omnia que de signis ejus diagnosticis dici possunt continentur animadversa* Bremæ 1588. 8. CARLS. Lipsiæ 1604. 8. GUNZ. & Jen. 1624. 8. * edente JOSEPHO STUBENDORF & BRENDELIO ib. 1634. 8. Haag. 1658. 8. cum BRUNNERO & BRUCÆO. Scopus est colligere symptomata scorbuti, quo nomine fere omnia mala corpori humano imminentia comprehendit, in eo nimius, quod omnes pene morbos ad scorbutum refert. Causam facit ubertatem vitiosam humanis atrabilarii in hypochondriis collecti. Respirandi difficultatem scorbuticam non negligit. Multum tribuit in morbo adgnoscendo urinæ crassæ, turbidæ, rubræ, pulsui duro inequali, huic etiam potissimum, cum urinæ significatio nonnunquam incerta sit. Febres intermitentes scorbuticæ; hemiplegia, in qua ab absinthio multa sperat; apoplexia, epilepsia: arthritis scorbutica *Varen*, non valde frequens, hydrops vesicalis, vesicis a quavis parte protuberantibus. Ulcera: gangræna digitorum pedis: plurima utique exempla, & curationes ad ulcera 72. In medicamentis brevior, laudat rusticum raphanum, cochleariam. Pestilens in febre intermitenti lethargus cum scorbuto conjunctus. Ab eo malo nervos pati. Uvulam etiam sanato malo non reasci. Febres soporofosas habet.

§. CCCXCV. ANDREAS LAURENTIUS.

Archiate Regius, Cancellarius Monspeliensis, DURETI discipulus.

EJ. de *hystericis affectibus infantilibusque morbis* Lion 1595. 8.

EJ. de *crisis* L. III. adjecta prænoscendi methodus Lion 1596. 8. TR. 1605. 8. *. Francof. 1606. 8. TR. Collectanei ex veteribus.

EJ. *discours de la conservation de la vue, des malades melancholiques, des catarrhes, de la vieillesse* Parif. 1597. 12. *. Italice vertente FR. GIO GERMANO Napoli 1666. 4. FALC. Multa tamen memorabilia docet. Exemplum strepitus in sede lienis exauditi, inde vaporis adscendentis ad caput, cum pulsatione arteriarum & frontis dolore, ægrique debilitate, frigore interno. Iterum ex lienis sede origo hypochondriaci mali, cum sono, inde sicca tussis, concussio corporis, hydrops demum pectoris. Quare in liene sedem esse mali. Ad diece-
sin *Usez* scripsit, huic malo obnoxiam.

Prius prodierat L. *de senio discursus philosophico medicus in quo de seni causis differuntur*. Latine vers. a PHIL. MAUR. SCHÖNLIN Strasb. 1625. 12. ut Germanice vertente J. L. GOTTFRIED Francof. 1627. 8. TREW. Italice Venet. 1637. 8.

EJ. *de mirabili strumas sanandi vi solis Gallie regibus concessâ* L. I. *De strumarum natura, differentiis, causis, curatione* L. alter Parif. 1609. 8. *. Cerimoniam describit, qua HENRICUS IV. scrophulas tactu sanabat. Miraculosum donum a Deo regi Francorum, non familiæ sed throni possessori, datum esse: multos se ipse vidisse a Rege sanatos. Non pertinere ad Angliae Reges (qui tamen, & ipse sic dictus JACOBUS III. hoc privilegio constanter usi sunt, & EDUARDUM adducunt, qui antiquiori tempore, quam Galli, strumas sanaverit). Multos nunc alias mirificos solius tactus effectus noster credulus narrat, ipsos etiam Hispanorum *Salmadores*. Imaginationem tamen in alienum corpus veram vim possidere negat.

Liber II. proprie medicus est. De struma morbo in genere. Hispaniae endemium malum esse, ob impuras aquas & hereditarium vitium. Intra folliculum variam materiam reperiri, etiam gypsum, cochleas, cornua, fœnum, pilos. Curatio chirurgica, quæ sectione fit *myrtina*, qua, ut nuper Angli solent, cutis portio una excinditur. Hanc excisionem describit, quasi vere administratam & vulgo cognitam.

EJ. *adnotationes in artem parvam GALENI.*

EJ. *quelques opuscules recueillis des leçons d'A. du L. en les années 1587. 1588.* edente THEOPHILO GELE E Parif. 1613. fol. ASTR. De arthritide; lepra & morbo gallico. Luém venereum nostro ævo non, ut dudum, solo vapore inficere, sed liquore aliquo. Guaiacum esse pro antidoto, Mercurium tamen extus adhiberi posse. Suffitum periculo plenum esse.

EJ. *operum tomus alter.* Therapeutica priora nempe omnia, & consilia medica Francof. 1621. f. L. 1628. 8. TR. vel 1627. f. ID.

Opera Gallice reddita a THEOPHILO GELE E Rouen 1621. fol. H.

§. CCCXCVI. VARII.

ANDREÆ TREVISII Fontanetensis, medici in Gallarato, *de causis, natura, moribus ac curatione pestilentium febrium vulgo dictarum, cum signis s. petechiis, per brevis tractatio* & observatio ann. 1587. & 1588. Mediolan. 1588. 4.*. 1591. 4. BOEHM. Non spernendus auctor. Historia luculenta tempestatum, constitutionum morbosarum, HIPPOCRATICO fere modo scripta. Febris ipsa sub ingressum hiemis graffata fuerat. Sexto die frequenter, salubri eventu, sanguis erumpet. Vere proximo pleuritides fere funestæ, etiam cum parotidibus & bubonibus acceperunt. Sanguinis eruptio frequens, saepe critica. Multæ recidivæ. Malum verminosum. Periculose laborabant, quibus urina fere naturali similis erat: sitis non magna erat; paroxysmi fiebant diebus paribus, & paribus etiam fere diebus mors superveniebat. Vinum ægroti desiderabant. Palustria plurimum patiebantur. Descriptio morbi brevis, uberior de curatione sermo. Uti sanguis a natura salubriter fluebat, ita arte excitus: neque prius oportebat alvum ducere, quam vena secta fuisset, cum procrastinatio missione sanguinis fere funesta esset. Post eam curam alvus ducebatur, clysteres injiciebantur, cucurbitulae admovebantur. Venæ sectio etiam decimo quinto die fauste cadebat, ut etiam, quæ delituerant, petechiæ post venæ incisionem prodirent. Non conveniebat eadem sanguinis missio, quando morbilli facile prodibant. HIERONYMUM BONIPERTUM in peste feliciter sanguinem misisse. Morbilli prodibant diebus imparibus, decretoriis sudor. Acida medicamenta, etiam citri succum, non valde laudat. Neque tamen calida dabat. Expulsionem morbillorum radice petrofelinæ & similibus adjuvabat. Ardorem aëris salignis foliis temperabat & aqua. Ante 17. diem alvum non ducebat, ne recidiva superveniret.

EJ. epistole & consilium exstant cum BRUSCHII promachomachia Mantua 1623.f.*.

THEODORI ANGELUTII ars medica ex Hippocratis Galenique Thesauris de prompta Venet. 1588. 4.*. Theoria & curatio morborum collectanea. Pharmaceutica aliqua.

EJ. de natura & curatione malignæ febris L. IV. Venet. 1593. 4. TR. FALC.

EJ. Baſtria quibus rudens & falsus criminator valide repercutitur, & de natura malignæ febris accurate differitur Venet. 1593. 4. L.

CAROLI CRASSI adiunctiones in J. MESUEN de simplicibus. EJ. adiunctiones in epistolas JOHANNIS MANARDI, cum tabula de signis conceptus, tabula de fluxu sanguinis, & fragmento de modo collegandi Venet. 1588. 8. GUNZ.

ALEXANDRI STICTICI observationes practicæ Colon. 1588. 8. TR.

FERDINANDI EUSTACHII de vita humana a facultate medica proroganda Rom. 1588. 4. L. 1589. 4. BUR.

DAVID f. ISAAC de POMIS Judæi, Enarratio brevis de senum affectibus praecavendis
Mm 3

cavendis atque curandis . . . quod singule corporis pravae constitutiones haud absque innati caloris oppressione oriri possint, ostenditur Venet. 1588. 4. L.

EJ. de medico Hebraeo enarratio apologetica . . . quod magna Hebreum inter eum Christianum adfinitas, & quod mutua inter eorum utrumque dilectio jure divino esse debeat Venet. 1588. 4. L.

An dicam Ej. ditionario novo Hebraico Venet. 1587. fol.

NICOLAI BUCELLIE refutatio scripti SIMONIS SIMONII, cui titulum fecit, STEPHANI Regis sanitas, vita medica, agitudo, mors Cracau 1588. 4. L. TR.

EJ. confutatio responsi SIM. SIMONII ad epistolam CHIAKORI de morte STEPHANI I. Poloniae regis, nec non ad ejusdem epistola examen sub AMADEI CURTII Ticinensis facto nomine editum Cracau 1588. 4. TR,

D. M. S. P. SIMONIS SIMONII athei summa religio Cracau 1588. 4. An forte potius D. M. SQUARCIALUPI Plumbinensis opus fuerit?

GERHARDI NENNII Sledani, compendium medicinae, res omnes medicæ curationi subjectas in naturales, non naturales, præter naturam vulgo distributas, totidem tabulis pertractans. Acc. ex WECKERI syntaxis tabulae dueæ semeiotica & therapeutica, intactas NENNIO partes complexæ Franeker 1588. 4. L.

CAROLI WITTESTEIN vera medicinae forma Antwerp. 1588. 8.

DANIEL MOEGLING de catarrho Tubing. 1588. 4. HEFTER.

EJ. de compositione, generatione & conservatione corporis humani Tubing. 1588. 4. ID.

EJ. de judiciis morborum ib. 1588. 4. ID.

EJ. de signis crisiū ib. 1591. 4. ID.

EJ. de causis, differentiis & curatione febrium & pestis ib. 1591. 4. ID.

EJ. de signis crisiū ib. 1592. 4. ID.

EJ. de pleuritide P. I. ib. 1593. 4. ID. P. II. ibid. 1595. 4. ID.

EJ. de sanguinis ex pulmonibus fluxo ib. 1593. 4. ID.

EJ. de apoplexia, s. morbo adtonito ib. 1594. 4. ID.

EJ. de dysenteria ib. 1597. 4. ID.

EJ. de tristissimo pestilentia morbo P. I. ib. 1597. 4. ID. & RIV. P. II. ib. 1598. 4. RIV.

EJ. de ictero s. aurigine ib. 1598. 4. HEFT.

EJ. de catarrho s. capitidis distillatione ib. 1599. 4. RIV.

GEORG KAUFUNG de dolore Basil. 1588. 4. RIV.

FRANC. WORMAN *de febribus* ib. 1588. 4. RIV.

A. SCHWALENBERG *de morbo gallico & ejus curatione* ib. 1588. 4. RIV.

CHRISTOPH BRUNO *de arthritide* Lips. 1588. HE.

EJ. *de variolis* ib. 1592. 4.

EJ. *questiones quatuor cum totidem problematibus* ib. 1601. 4.

EJ. *de hydropisi diff.* 2. ib. 1606. 4. RIV.

EJ. *de febribus in genere ex libro I. de differentiis febrium GALENI* ib. 1613.

EJ. *de febribus in specie ex eodem libro* ib. 1613. 4.

ÆGID. GIRARD & A. MELLE' E. alimentis, medicamentis & venenis inest proprietas inexplicabilis Parif. 1588. 4.

GEORG. CORNUTY & J. DEBONNAIRE, E. angina periculosior omnibus morbis acutis ib. 1588.

J. LE MOINE & PHIL. GREZLET E. remedii cujusque quantitas conjecturalis ib. 1588.

FRANC. du PORT & J. du RENOU E. paralysi venæ sectio ib. 1588.

J. ROCHON & J. PIDOX E. febrium omnium sola putridæ purgationem & sanguinis missionem admittunt ib. 1588.

§. CCCXCVII. FRANCISCUS DIAZ.

FRANCISCUS DIAZ M. D., Prof. Alcalanus (*de Henarez*) chirurgus regius, edit Madridi 1588. 4.* *tratado nuevamente impreso de todas las enfermedades de los Rinnores vexiga y carnosidades de la verga yurina.* Etsi liber ad veterum morem fusissime scriptus est, & ad quemque morbum integra fere ars dietetica repetitur, experti tamen hominis non inutilis est labor, neque propriis egenus adnotationibus. Libri sunt tres. Primus de renum malis. Calculos in animalibus frequenter se reperiſſe, etiam in gallinis, & in cordis vicinia. Cum carnositatem curare vellet, scirrus erat suppurratus & calculus. Sic alias ex abscessu calculus prodiit, tum ex manuum pedumque articulis. In uretere etiam seriem calculorum reperit, iter urinæ obſtruentium. Calculum fieri vel ex arenulis, vel ex humore crasso. Varietates calculorum. Jaspidi similem de juvene excidit, venis cœruleis, nigris, albis & aureis. Alios vidit quasi salinos & crystallinos. Diuretica medicamenta pernicioſa esse. Cum alii lapidem exspectarent, noster in rene cancrum non exiguum reperit. Fuse de aquis mineralibus aduersus calculum ſalutaribus, etiam in Hispania prope Almagra, prope Gayangos ſcaturientibus, quæ ipſe Duci Albæ calculus cum magno ardore urinæ patienti profuerunt. Aqua prope Vallecabros ſubito urinæ enormem copiam expedivit. Remedia calculi renalis, inter ea emetica, tunc clysteres & purgantia, inter quæ noster mechoacannam non laudat, neque farſam neque

neque lignum sanctum, quæ potius noceant. Lithontripica, in quibus noster nimis credulum se prebet. Pulveres debere subtiliter teri, ut in intima penetrant. Laudat cannam fistulam. Balnea, a quorum usu legatus Gallicus copiosissimos calculos reddiderit: hic noster varia Hispaniae balnea recenset. A cancro renis ardor urinæ, ut pro ulcere vesicæ haberetur. Renis inflammatio & abscessus extus se offerens, quem cum aperire vellet, pus vomitu redditum est, felici eventu. Abscessus renum. Laudat lac asinimum. Ardor urinæ; in eo malo, cum esset a carunculis, maximo cum damno ægri data medicamenta diuretica; quem noster candela servavit, cum lotium integre supprimeretur. Balnea cæterum, immersionses, & similia commendat. Mictus sanguineus. A laxitate renum diabetes recte a frequentia urinæ distinctus. Balnea etiam hic adhibet, etiam artificio parata.

Liber II; *de morbis vesicæ*. Exemplum episcopi per quinquaginta annos magnum calculum gerentis absque symptomatis. Calculus adesse potest, neque tamen tangi: exemplum ejusmodi, in quo a morte lapis inter vesicæ tunicas repertus fuerit. Aliud exemplum ubi, cum nihil tangeretur, alius chirurgus candelas causticas admovit, funesto eventu. Calculi sectionem DIAZ metuit, frequenter funestam, in pueris tamen minus infelicem. Duo modi extrahendi calculi, Hispánicus apparatus, parvus, cum speculo angusto, & ferramento myro simili. De imperitis herniotomis: vidisse se, qui intestinum misero puero incidenter; male etiam est post extractum calculum digestivis uti. Nuci æqualem calculum de femina eduxit, incisione facta in sinistro latere. Sectio calculi Italica (apparatus magnus), omnia ex MARIANO SANCTO. Medicamenta lithontripica laudat. Abcesso vesicæ in collo minus periculosi sunt. Injectiones laudat, & si phone utitur. Non debere certam curationem promitti, siphone careri non posse. Posse etiam nonnunquam calculum ad exteriora vesicatoriis educi, cauterium etiam adhiberi.

L.III. *de carunculis*. LACUNAM candelas descripsisse ante AMATUM, qui inventiōnem male D. ALDERETE tribuat. Pharmacopœum Lusitanum ALFONSUM DIAZ, qui sibi nomen fecerit Romano, candelis usum, quarum arcanum rex magno redemerit, qui idem Hispaniam ad curandos ægrotos peragraverit, nimis tamen acri caustico usus. Verum auctorem candelarum esse Magistrum FELIPO, chirurgum Caroli V. in Germania, multis prius tentatis, etiam in se ipso. Ab eo ROMANUM habuisse. Carunculam esse verrucam pensilem. Causæ carunculæ variæ, inter eas lues gallica; nullum esse in candelæ usu periculum. Debere candelas continuo adhiberi; nam urinam putrescere, & posse, ut in exemplis accidit, ægrum enecare, etiam si demum educta fuerit. In urethra cadaveris repertæ numerosæ carunculæ. Varia mala, mors ab inflammatis renibus. Contra diuretica. Contra properationem in adhibenda candela; exemplum mortis inde secutæ. Callus difficultior, & iterum majus periculum, si una calculus adfuerit & caruncula: exemplum tamen, ubi felicem eo in casu operam noster præstítit. Candelas

delis careri non posse: ad duram vero carunculam plumbeum bacillum requiri. Se ad durissimas carunculas destruendas excogitasse acum tenuem, triquetro mucrone. Curatio autumno facilior est, post fomenta, unguenta mollia. Ut via caute quærenda sit. Quando ob duritatem carunculae candela non subit, utendum plumbo, & demum acu triquetra. Innumeræ formulæ caustici, quo candela armatur ad destruendam carunculam, fortis, mediocris, lenis: formula acris ROMANI. Signum bonæ operationis, quando candela visco obducta adparet. M. FELIPO de radebat de cera aliquantum, foveam replebat caustico, male autem candelam in urethra relinquebat, dum æger emeieret. Se causticum ob periculosas inflammations correxisse. Se lapidem Soliman (mercurium sublimatum, ut puto) terere cum aqua rosarum, addere dimidium viridis æris & tantumdem vitrioli, hæc terere in aqua novemdio, tunc addere tutiam & plumbum, & opii grana XX, inde omnia miscere: sic pulverem ait fieri, quo ipse a viginti annis utatur: extirpasse eo omnes carunculas. Symptomata si accesserint, candela abstinentum, donec iis sit subventum. Ea symptomata. Rigor, febris, dolor, ad eum collyria, unguenta, opium. Sanguinis fluxus innocuus est, qui a destructa fit caruncula. Una potum suadet nivatum. Abscessus curandus mundificantibus, tunc cicatricem adjuvantibus, lacte feminæ vel asinæ, & ad ardorem narcoticis. Vitandam venerem Hæc fusa ob libri raritatem.

PETRI LOPEZ ZAMORA libro de Albeiteria Luronii 1588. fol. C. de V.

OLIVA SABUGA de NANTES Conocimiento de se mismo . . aviso sobre las causas naturales porque vive y porque muere Madrid. 1588. 4.

BRICE BAUDERON pharmacopœus Matisconensis. EJ. Paraphrase sur la Pharmacopée Lion 1588. 12. 1596. 12. HANSEN 1614. 8. TREW. Rouen 1627. 8. accessit L. CATALANI de aquis destillatis, tum Lond. 1639. f. cum Pharmacopœa J. du Boys, & alias recusa est, etiam latine vertente PHILEMONE HOLLAND Londin 1634. fol. Germanice per OL. SUDENUM Strasburg 1595. 8. TR. Sed confer B. Bot. T. I. p. 321. Non mite de eo opere judicium est NICOLAI le FEVRE.

EJ. praxis de febribus & de symptomatibus & morbis internis Paris. 1620. 4.
FALC.

Du GAULT palinodie chymique avec les erreurs de cet art Paris 1588. 4. FALC.

Arzneybüchlein von dem aqua vite u. Wacholderöl wider die jezige Plage der Pestilenz zu gebrauchen 1588. 4. TR.

BARTHOLOME' HURNER neues Speisebüchlein, von essen u. trinken allerley Speis u. Trank, vielen guten Hausarzneyen &c. Erford 1588. 4. DRAUD. 1607. 8. RIV.

EJ. de morbis incurabilibus Erfurt 1589. 8. PLATN.

EJ. de veris immotisque fundamentis artis medicæ & philosophiae, deque impietate, vanitate & moribus PHILIPPI PARACELSI & sc̄ptatorum ejus Oratio Erford. 1593. 4.*.

Tom. II.

N n

ANDREE

ANDREÆ HELMREICH *Kunstbüchlein, wie man den Wein erhalten . . . allerley Kräuter u. Gewürze, Wein, Bier, u. Weinessig machen soll* Leipz. 1588. 8.

§. CCCXCVIII. ANDREAS LIBAVIUS.

Hallensis, Coburgi sedem fixit, scholæ director, calculosus, chemiæ deditus, neque tamen fanaticus aut Paracelsista, & plurima edidit opera.

EJ. *de summo & generali medendi scopo, quod nimirum in omni therapeusi contraria contrariis sunt curanda* Basil. 1588. 4. HE.

EJ. *de judicio & exploratione homicidæ nefarii ex sanguine contaminati vi iusta* Jen. 1590. 4.

EJ. *de peste & naturalium positionum causarum contemplatione* Jen. 1590. 4.

EJ. *disp. de vertigine* Jen. 1591. 4. B. Tig.

EJ. *quaestionum physicarum inter Peripateticos & Rameos disp. tr.* Francofurti 1591. 8.

EJ. *cum tr. de cruentatione cadaverum & de unguento armario* Francof. 1594. 8. *. prodiit *Epiſtola de examine Panacea Anhaltina, ut quisque judicare possit, qua arte ANWALDUS sit usus.* Hoc examen Panacea etiam Germanice 1594. 8. prodiit.

EJ. *Neoparacelsica, in quibus vetus medicina defenditur aduersus regetturata GEORGII ANWALD, docetur quid sit Panacea, servata veræ chymia laude* Francof. 1594. 8. TR.

EJ. *anatome tractatus neoparacelsici de pharmaco cathartico scripti aduersus Galenicos veteris veraque medicinæ professores . . . & ostenditur neoparacelsici calunnia, & detergitur veræ medicinæ macula* Francof. 1594. 8. TR.

EJ. *rerum chymicarum epistolica forma ad philosophos & medicos scriptarum l. I.* Francof. 1595. 8. si huc facit.

L. II. ibid. eod. an.

L. III. ibid. 1599. 8. L.

EJ. *antigrammata secunda, supplemento absurditatum & conviciorum in GALENI artem & professores ejus a J. GRAMANNO effusorum opposita* ib. 1595. 8.

EJ. *Gegenbericht von der Panacea Anwaldina auf G. ANWALDS ausgegangenen Bericht bestellt, samt einer Wiederantwortung auf die zwey Bogen in welchen er sich zu defendiren vermeint* Francf. 1595. 4. RIV.

EJ. *Panacea Anwaldina victa & prostrata oder wiederholter Gegenbericht von der überwundenen panacea Anwaldina, G. ANWALDS davon ausgegangenem dreysachen Bericht und angeheftetem Pasquill entgegen gesetzt* Francf. 1595. 4. RIV.

EJ. *Schediasmata medica & philosophica* ib. 1596. 8. TR.

EJ.

EJ. singularium L. I. de abstrusioribus questionibus in Philosophia, medicina, chymia de veneno &c. ib. 1599. 8. TR.

EJ. P. II. de haustis sanguinis effectibus, de catoblepis &c. 1599. 8. TR.

P. III. de variis medicamentis simplicibus ib. 1601. 8. TR.

P. IV. perinde, tum de ranarum medicata proprietate, confutatio Panaceæ violentia ANWALDI extorta 1601. 8. B. B. Plura sunt opuscula. 1, de thermis ferinis Tuberanis, quod in Physicis dicetur. 2, Batrachion f. de ranis, ubi plurima collecta legas de vi medicata & venenata eorum animalium. 3, historia Panacearie sectiones duæ &c. In AMBALDUM, BALDUINUM f. ANWALD. Eum virum juvenem, juris studiosum, medicamenta vendidisse, subito in medicum evaluisse, ideo Augusta ejectum, & postea Donawertha, nullo ornatum laurea medica, acerbum scriptum hic recusum edidisse in medicos Nürnbergicos & Galenicos. PARACELSI nunc castra secutum epistolam LIBAVII cum refutatione aliquoties recudi curasse. Noster saepius, uti diximus, refutato ANWALDIO, iterum respondebat, consensum doctorum virorum laudat, qui suam sequantur opinionem, eorum epistolas edit. In II. Sectione ANWALDI medicamentum reperit esse cinnabarinum factitiam. Testimonia ab ANWALDO producta elevat. 4. ASCLEPIADES, etiam in ANWALDUM.

EJ. novus de medicina veterum tam Hippocratica quam Hermetica tractatus. In P. I. dogmata inter utriusque professores controversa adversus JOH. MICHELII Paracelsici conatum discutiuntur. P. II. Universale Alchemistarum aperitur ib. 1599. 8. TREW.

EJ. variarum controversiarum inter nostri seculi medicos peripateticos, Ramèos, Hippocraticos, Paracelsicos agitatarum L. II. ib. 1600. 4. B. B. Aliqua schediasma pro GALENO in GRAMMNUM; ejusque salem veneris. In empiricos.

EJ. Praxis Alchymiae &c. 1607. 8.

EJ. Alchymia recognita, emendata & aucta cum commentario Francof. 1606. fol. B. B. Hæc pars prior continet pharmaceuticen chemicam, & medicamentorum ex arte præparationem.

EJ. Commentariorum Alchymia pars 1. ex libris declarata. Premissa est defensio Alchemie, & refutatio objectionum ex censura scholæ Parisiensis Francof. 1606. fol. B. B. Examen censurae scholæ Parisiensis in J. ROLANUM a. 1603. 1604 editæ, justus fere liber est, syllogistice scriptus. Historia aliqua Alchemiæ, quæ olim DEMOCRITO nota fuerit, & cuius vestigia apud HIPPOCRATEM reperiantur. De PARACELSO judicium; hominem non probat, eum tamen res ipsas veras docuisse, non a se ipso inventas, hæc post CRATONEM. QUERCETANUM cum laude medicinam facere. GALENICOS ignaros de chemicis judicare. In medicamentis etiam efficacibus artis esse perfectionem, non in sola morbi adgnitione. Aliis nos medicamentis egere, quam HIPPOCRATICIS; debiliores esse nostro ævo mortales

mortales & morbosiores. Chemica medicamenta utique potentiora esse & meliora. RIOLANUM rei ignarum oratorie scripsisse. Opium potius calidum esse.

Inde Chemica, nam chemica sunt reliqua, et si mixta alchemisticis. Furni & suppellectilis. Metallurgia recepti moris. L. II., Ignis, frigus. L. III. distractiones s. administrationes chemicæ & metallurgicæ, etiam putrefactio, fermentatio, calcinatio. L. IV, Extractiones. L. V, Compositiones. L. VI, Exaltatio, volatilisatio. P. II. Metallorum natura & metallurgia. L. IV, Lapis Philosophorum cum emblematis ænigmaticis. Tunc docimastice, & de aquis mineralibus judicium, ut ea ætas ferebat.

EJ. *de crisiis ib. 1606. 4.*

EJ. *Alchymia triumphans de iniqua collegii Galenici spurii censura & J. RIOLANI maniographia funditus eversa ib. 1607. 8.*

EJ. *Syntagma selectorum undiquaque & perspicue traditorum Alchymiae arcanorum. Pro III. parte commentariorum Chymie hactenus desideratorum in IIX. l. digestum Francof. 1611. fol. B. B.* Alchemica equidem multa continet, nam aurum potabile & transmutationem metallorum noster tamquam rem indubitatam admittit. Multa vero intercedunt, quæ nostro ævo chemica dicuntur, & vulgo nota sunt, eo tempore nova, medicamentorum præparations, etiam potissimum ex antimonio & hydrargyro; alia metallurgica, & ad artes facientia.

EJ. *de theriaca Andromachii senioris Coburg. 1613. fol. MENTZ.*

EJ. *appendix necessaria syntagmatis arcanorum chymicorum. Acc. 1, judicium de Dea Hippocratis s. Hygia Henningi SCHEUNEMANNI. 2, schema medicinae Hippocraticæ, Hermeticae &c. 1615. fol. TR.*

EJ. *trium questionum scitu jucundarum explicatio; 1, de medicamento tyriorum &c. Coburg 1615. 4. HE.*

EJ. *epistole variae medicae & consilia in cista J. HORNUNGII Nurnberg. 1625.*
4. *. Magna pars ejus voluminis fit epistolis LIBAVII ad SIG. SCHNITZERUM medicum Bambergensem datis. In iis multa medica sunt, ut epidemia, quam vocat catarrhum, & quæ in eadem tempora incidit, in quibus Marpurgenses medici de mörbo die Kriebelkrankheit consilium ediderunt. Multa medicamenta etiam parum nota citat, ut extractum Aquilegiæ & Chelidonizæ in ictero, Anglicum pulverem ex fuligine ad cancrum. Herniarizæ experimentum factum Noribergæ, spem fefellisse Ferri squamam ad infamiam usque sanguinem duxisse. Oleum vitrioli dulce potius ad spiritum vini pertinere. Vana fuisse in Epilepsia etiam celeberrima medicamenta. Lignum nephriticum alvum sibi duxisse. Halecum esu discussa Ischuria. Lamii albi decocto sanatus hydrops. De theriaca fuse. Arsenico cancerum exulceratum non superari, iterum fuse. Calculi equini prægandes. Dolore & terrore summo incusso sanata podagra, ad quam etiam cucurbitulas adfixas ait conferre.

EJ. *de theriaca compositione, malitiosa scarificatione, fatore puellæ singulari Epistole in libro IV. Epist. G. HORSTII Ulm 1628. 4. **

§. CCCXCIX. FRANCISCUS JOEL.

Pater FRANCISCI, & alterius FRANCISCI avus, medici utriusque, Prof. Gryphiswaldensis. Integrum sistema medicinæ scribere adgressus est, quod a morte viri demum prodit, obiit enim a. 1601.

EJ. *de morbis hyperphysicis & rebus magicis theses cum appendice de lamiarum . . . Rostoch 1599. 8.*

Tomum I. s. *compendium medicum magni operis* edidit MATTHÆUS BACMEISTER Professor Rostochiensis Hamburg. 1616. 4. Rostoch 1630. 4. *. Galenicus in universum, ut tamen Astrologica cum Galenicis in prognosi, bonaque vel malo morborum eventu conjungat.

Tomus II. *practica L. I. II. de morbis & adfectibus capitis, cerebri, organorum sensuum, faucium & colli;* pariter a MATTHÆO BACMEISTER editus, Hamburg. 1616. 4. 1617. 4. *. *Fusa Galenica curatio, cum formulis.*

Tomus III. s. *practica L. III., IV. de morbis & adfectibus thoracis ventriculi & intestinorum ib. 1618. 4. *. Ejusdem saporis.*

Sic Tomus IV, s. *Practica L. V. VI. VII. VIII. IX. X. de morbis hepatis, lienis, renum, vesicae, genitalium, mulierum, puerorum & externarum partium* eodem edente Lauemburg. 1622. 4. *. Arnicæ tamen hic adversus contusa laudes jam reperias, non adeo nuper notæ herbæ. In variolis per Rygiam inf. graffantibus infecta fuisse in pustulis. Sæpe variolas ad ossa penetrare, quorum particulas eximere necesse sit.

Tomus V. L. II. *de febribus & venenis;* edente FRANCISCO JOEL nepote Rostoch 1629. 4. *. Venenorū catalogū: eum auget Agarico, visco, aliis plantis, quæ vulgo non habentur pro venenatis.

Tomus VI. est chirurgicus 1631. 4. *.

Anno 1630. Rostochii Tomi VI. recusi prodierunt 4.

EJ. *methodus medendi Leid. 1637. 12. L. & 1652. 12. cum V. CORDI dispensatorio.*

EJ. *opera omnia Amsterdam 1663. 4. L.*

§. CCCC. VARII.

GERARDI COLUMBÆ, Messanensis, *Apologia pro FR. BISSO Protomedico,* Messan. 1589. 8. occasione erysipelatis in Sicilia epidemice graffantis.

EJ. *de febris pestilentis cognitione & curatione disputationum medicarum L. I.* In I. *de stellarum etiam influxibus agitur; in posteriore de abusu phœnigmatum in febre pestilenti*

pestilenti Messan. 1596. 4. *. Venet. 1600. 4. L. Francof. 1601. 8. *. 1608. 8. L. Scopus viro fuit, collegam suum MARCELLUM CAPRAM refutare. In præfatione febrem describit, quæ de duplicitis tertianæ continuæ genere fuit, maligna eadem & sœpe funesta. Ad eam curandam CAPRA phœnigos fuaserat, eos noster rejecit, & secta narium vena ægrum sanavit, eaque sola. In I. libro defendit stellarum verum præter lucem influxum esse. In altero veteribus ignota fuisse medicamenta, quæ vesicas trahunt; & in ipso morbo nuper nocuisse.

PAULI CRINCI *responsiones apologeticae in apologiam pro FRANCISCO BISSO* Messan. 1589. MONGIT.

BARTHOLOMÆUS MONTAGNANA tertius, medicus Patavinus, chirurgiæ in ea schola Professor. Ej. *de herpete, phagedena, gangrena, phacelo & cancro tum cognoscendis, tum curandis tractatio accuratissima* Venet. 1589. 4. *. Nepos fuit BARTHOLOMÆORUM medicorum, patris, & filii. Compilatio cæterum ex veteribus, ut etiam ignotas nuperis plantas imperet sumendas, perdicci v. c. de coctum.

FRANCISCI RAICI M. L. *tr. de podagra medico kimicus* Frf. 1589. 8. 1625. 8.* Morbum esse tartareum. Fuisse, cui de planta pedis humor lacteus manaret, & cui ex articulis humor prodiret, in tophum consistens, cui denique per universum corpus nigra tophacea grana exsudarent. Quare cum calculo podagram sœpe conjungi. Oleo utitur saturnino & medicamentis pure chemicis, qui se adeptum esse profiteatur. Vocibus utitur barbaris, quas ego quidem non intelligam.

LUCE GHINI *mori Neapolitani curandi ratio* Spir. 1589. 8. TR. 1592. 8. cum MARQUARDO. Brevis libellus; inunctio per intervalla, alvus laxanda. Suffitum inunctione efficaciorem esse.

BALDI ANGELI ABBATII Eugubini, *de admiranda viperæ natura* Urbin. 1589. 4. *. Nurnb. 1603. 4. Haag 1660. 12. * hactenus. Venenum ex ductibus venire, qui de gingivis prodeunt. Esse ex victu animalculorum venenatorum, & noxiarum plantarum. Carnem viperæ alexiteriam esse, quare omnino ab aetheriacam suas vires habere, quibus medeatur morbis venenum habentibus. Advisam facere producendam.

EJ. *opus præclarum præsertim concertationum discussarum de rebus, verbis & sententiis controversis ex omnibus fere scriptoribus* L. IV. Pisauri 1595. 4. L.

MICHAEL POCCIANTIU. Ej. *catalogus scriptorum florentinorum Florent.* 1589. 4. cum LUCE FERRINII additionibus fere 208. scriptorum.

VALENTINI VALENTINI *apologia, qua suam pilularum compositionem bonam esse* &c. Avenione 1589. 4.

AUGUSTINI VASQUEZ *questiones medicae practicae & chirurgicae Salamanicæ* 1589. 4. C. de V. FALC. Francof. 1589. 4. L.

JACOBI TAMARO *de epilepsia curatione libellus* Sevilla 1589. 4. L.

PETRI ACEVEDO *theologi, remedios contra la pestilencia August.* 1589. 8. C. de V.

LAURENTIUS GOZAR. EJ. *dialogus de medicina*, circa a. 1594. SEGUIER.

J. PHILIPPI LONII *observationes de fluxu diarrhoeæ, lienterie & dysenterie anni 1588. Naumburgi observato* Lipf. 1589. 4. FALC.

EJ. εξετασις ταχηην μεθοδιην apoplexiæ cum suis causis, signis, preservandi curandique modo Lipf. 1596. 8. RIV.

LAZARUS a SOTO. EJ. *animadversiones medicae & comment. in l. HIPPOCRATIS de aere aqua & locis* Madrit. 1589. fol. L.

LAURENTII SCHOLZE a Rosenau, Vratislavensis, medici, *aphorismorum medicorum theoreticorum & praticorum sectiones VIII.* Basl. 1589. 8. L. Frf. 1626. 12 TREW.

IDEM edidit *Consilia medica CRATONIS & Epistolæ*, aliorumque Cl. virorum libellos, etiam CRATONIS aliquos Francof. 1598. fol. Hanau 1610. fol. LIND. deinde Francof. & 1654. 8. 7. vol. *. In his Consiliis & Epistolæ aliqua sunt H. MERCURIALIS & CAPIVACCII, T. ERASTI, THEODORI ZWINGER, ARAGOSII, T. MOUFET, J. C. ARANTII, ALBERTINI BOTTONI, PETRI MONAVII, HELIDÆI, H. DONZELLINI, ANDRÆ GALLI, ANT. FRACANZANI, J. & CASP. NÆVII: alia J. AICHHOLZ, JOACH. CUREI, CASPARI LINDNER, BALTHASAR SCHEIDER, CAR. OSLEVII, CHR. PI-THOPOEI, M. BARTH. PAULI, CLOSI, JUSTINI PETZOLD, JOACH. BAUDIS, HENRICI STAPEDII, MATTHÆI STOI, ABRAHAMI SEILER, BARTHOLOMÆI CHRYSÆI, CHR. SCHILLING, J. PFEIL, J. SIGISMUND, ISAACI SCHÄLLER, AUGUSTINI SCHURF, JOHEL MICHAELIS, & plurima ANDRÆ DUDITH.

NICOLO VITO di Gozze *governo della famiglia Venet.* 1589. 8. Si huc facit.

CHRISTOPH HIEBLIN, physici Constantiensis, *tr. von der fürtrefl. Arzney wider die Pest, welches der Stein Bezoar iſt* Costanz 1589. 8. *. 1598. 8. TR. Ad venena, ad omne morborum genus, nihil efficacius esse lapide Bezoar bonæ notæ. Alia quædam remedia quæ lotium cident, refer ex B. Chir. I. p. 250.

PETRI ALBINI *Meissnische Berg-Chronik* Dresden 1589. Morbos rariores habet, epidemias &c.

J. SEBALD KOBENHAUPT *oratio de vita SEBALDI HAVENREUTERI dicta a.* 1589.

1589. edita Argent. 1592. 8. in MELCHIORIS JUNII orationibus Argentinensis.

J. OSWALD *de natura & differentiis alimentorum* Basil. 1589. 4. RIV.

EJ. *Unterricht für gesunde u. kranke, u. Krankenpfleger wie sie sich so wohl in Erhaltung als Wiederbringung der Gesundheit &c.* Francf. 1589. 8. 1597. 8. TR.

EJ. *Arzneybüchlein darinnen etliche auferlesene Recept gefunden werden* Wittenb. 1599. 4. TR.

THOMÆ MORGAN *heaven of health* London 1589. 4. AMES.

OSWALD GABELKHOVER *nützlich Arzneybuch* Tubing. 1589. 4. HEIST. 1594. 4. TR. 1596. 4. 1599. 4. B. Tig. 1603. 4. 1606. 4. 1618. 4. Frf. 1594. 8. TR 1665. 4. 1680. 4. TR. Belgice Dordrecht 1698. 4 &c. conf. B. Bot. I. p. 389.

Liber est LUDOVICI Ducis Würtembergici, a nostro in ordinem redactus.

EJ. *curationum & observationum centuriae II.* Tubing. 1611. 8. TR. centuriae VI. ib. 1617. 8. TR.

EJ. *vita per ERNST GRUNINGER* ib. 1617. 4. TR.

FRANC. JOEL *de apoplexia* Basil. 1589. 4. RIV.

GEORGIUS CUNELIUS *de dracunculis* Basil. 1589. recus. Aug. Vindel. 1674. 4. * *cum vena medinensi* WELSCHII.

EJ. *de hemorrhoidibus* Lips. 1591. 4. PL.

DOM. BOURGOIN & ANT. QUIQUEBOEUF *E. natura etatis decursu mutabilis* Paris. 1589.

J. BEAUCHESNE & CAR. PISONIS, *E. febri intermitte focus in venis, & utraque confert evacuatio* Paris. 1589.

ÆGID. HERON & J. LEURECHON, *E. pueri per nutrices nutriendi.*

J. RIOLANI patris & GUIL HOSTE, *E. cum utriusque magni remedii aequalis est necessitas, venæ sectio præmittenda* ib. 1589.

J. HAUTIN & P. SEGUYN, *E. apoplexiæ confert febris superveniens* Paris. 1589.

NIC. MARCHANT & PHIL. THIBAULT, *E. tabes curabilis* ib. 1589.

FRANC. DU PORT & J. LAVERNOT *Ita ne pleuritidi confert purgatio ut venæ sectio* ib. 1589.

GUIL. LUSSON & GASP. BRAYER *E. lienosis dysenteria salutaris* ib. 1589.

§. CCCC. LUDOVICUS SEPTALIUS.

SETTALA, Mediolanensis, vir nobili genere natus, variis artibus illustris, patriæ suæ protophysicus, in ea obiit, repudiatis lautissimis Patavinorum conditionibus.

EJ. *commentarii in HIPPOCRATIS l. de aeribus, aquis & locis, appositus est textus græcus, ope antiquorum exemplarium restitutus Colon. 1590. f. *. Francof. 1645. f. L. Paraphrasis equidem & collectio: neque in libro paradoxis axiomaticis pleno suo usquam judicio usus est.*

EJ. *animadversionum & cautionum medicarum libri septem Mediolani 1614. 8. CORTE Argent. 1625. 12. HANSEN. Patav. 1628. 8. L. libri IX. Dordrecht 1650. 8. *. Patav. 1628. 8. TR. 1652. 8. *. 1659. 8. LIND. auctiones nunc libris chirurgicis & notis RHODII. Libri ad medicinam spectant septem priores & nonus, qui vero, pro octavo numeratur, is ad vulnera facit.*

L. I. ad prudentiam medici pertinet.

L. II. de victus ratione in acutis; collectanea decerpta ex HIPPOCRATE, GALENO, etiam ex Arabibus. De hordeo & ptisana. Jura vitulina indulget, non bene, ex seculi consuetudine. Oxymellis præparatio. Vinum nunquam in Insibribus dandum. Ne in tertianis quidem aer frigidus admittendus.

L. III. de purgatione breviter; in declinante morbo acuto utique.

L. IV. de venæ sectione. Pueris ante annum 14. utique sanguinem mitti posse; ante primum septenarium hirudines potius convenire. Morbo in præcipiti ante purgationem sanguis mittendus.

L. V. Rhei usus in febribus æstuosis non convenit, neque scammoneum. In quotidiana ciendus est vomitus. Aloen valde laudat. In pestis principio sæpe sanguinem mittit, etiam apparentibus bubonibus & anthracibus, & ex eodem latere. Crurum scarificationem & cucurbitulas valde commendat. In peste utique alvus ducenda, & tunc demum danda alexipharmacæ. Neque tamen semper in peste aut sanguinem mittere consert, aut alvum ducere. Sordes in principio febris male moventur. Aurum laudat, non tamen juribus incoctum, neque arsenicum.

L. VI. VII. morbi a capite ad calcem. In phrenitide ab ipsis initii vegetat alvum ducere, nisi clystere. Non secundam frontis venam. In somniferis exhibendis cautus est. In apoplexia fugiendum vomitum. In ophthalmia lac muliebre non probat. In pleuritide non probes butyrum cum melle exhibitum. Colicis in doloribus in principio utique purgandum. Evacuatis primis viis olei usus optimus. Colicæ ab inflammatione natæ cassiam convenire. Rhabarbari in dysenteria usum non probat. Ad hepatitis valde laudat uvam rubram siccatam, in pulverem tritam, ex vino rubro propinatam. In calculo thermales

aquas suspectas esse. In suppressis mensibus rhabarbarum nocere. Oleo saligno declinante morbo confricandi artus a podagra dolentes. In morbo gallico sirus solventes laudat, conjunctos cum alexipharmacis: guaiacum cum vino optime decoqui. Hydrargyrum copia sufficiente, ubi necesse est, inungendum, & continuo usu absque interruptione: cum ulceribus externis suffumigia præfert. Post inunctiones alexipharmacata.

L. IX. de medicamentorum compositione, quæ omitto, spatiis exclusis iniquis.

EJ. *de peste & pestiferis affectibus* Mediolani 1622. 4. Venæ sectionem laudat cum acidis medicamentis. Politicam curam ad avertendam & curandam pestem docet.

EJ. *analytica dissertationes de nævis I. unus* Mediol. 1606. 4. Bas. 1626. 4. CORTE RAST. Patav. 1628. 8. TR. Argent. 1629. 12. L. Dordrac. 1650. 8. * Patav. 1651. 8. * & cum BONNETI *labyrinthis* Genev. 1688. 4.* Notas esse a signis cœlestibus humano corpori impressas.

EJ. *de margaritis nuper ad nos allatis judicium* Mediol. 1618. 4. L. 1626. 8. CORTE. Una prodiit l. *de nævis*, & ALFONSI NUNNEZ ejus judicij assertio.

EJ. *della preservazione della peste* Milano 1630. 8. CORTE. TR.

EJUS *Commentarii in ARISTOTELIS problemata* T. I. II. ap. WECHEL. 1602. fol. B. BUN. Lion 1632. fol. * liber editus a. 1601. Dux ad ARISTOTELEM. S. I. medica varia. Igne usos veteres, quod lapidem infernalem non haberent. De facultate sursum purgantium pharmacorum & deorsum. Piper largius sumtum solvere vesicam. Signa ex urina. S. II. de sudoribus. S. III. de vino. Magis inebriari qui aquatum vinum bibant, minus qui merum. S. IV. ad rem venereum. S. V. ad laborem. S. VI. ad quietem. S. XIV. in regione frigidissima febres nasci ardentissimas. S. XX. sqq. ad cibos & potus. S. XXXI. oculum aliquando post ophthalmiam acutius videre. Ad LXXXVII. frictiones carnem augere. Sic reliqua. Collectanea fere, etiam ex ARISTOTELE.

EJ. *de malis a prolapsu mucronata cartilaginis* Mediol. 1632. 8. MEAD.

In *Museo*, varios lapillos animales f. bezoardicos servabat, inter eos tophum maximum pilarem juvencæ, calculos aureos ex venis majoribus quarundam vacuarum excisos, bezoar humanum veri simile.

Multos Codices reliquit ineditos, Solutionem apparentium contradictionum HIPPOCRATIS & GALENI. *De morbo Gallico. De Rosa. Exercitationes in GALENUM. Consultationum medicarum* I. I. & II. CORTE.

§. CCCCII. VARII ad 1590.

HIERONYMI BRASSAVOLÆ, ANTONII MUSE f. Medici Ducis Ferrariensis, de officiis medicis libellus Ferrar. 1590. 4. *. De statu & conditione medici in universum,

universum, deque ejus officio. De consultatione. Exempla dat, ut morbus adgnoscatur, indicatio ex suis signis eruatur, in nonnullis ægrotis fusissime, eo semper fine, ut tota quæstio ad veterum auctoritatem referatur, ex ea judicetur.

EJUS in *primum Hippocratis aphorismorum librum expositio*, Ferrar. 1595. 4.

PASCHALIS GALLUS Picto Villafanensis, ex schola Basileensi. EJ. est *bibliotheca medica*, s. *catalogus illorum qui ex professo artem medicam scriptis illustrarunt* Basil. 1590. 8. *. Primus catalogus alphabeticus cum editionibus, codices etiam Ms. ex GESNERI bibliotheca. Deinde peculiares catalogi librorum a Gallis, a Germanis, ab Italis scriptorum. Tum botanicorum librorum catalogus ex GESNERI præfatione ad Tragum: libri Anatomici, Chirurgici, sic porro, librique in HIPPOCRATEM, in GALENUM, AVICENNAM, DIOSCORIDEM scripti. Pharmacopœæ, Practicæ, Consilia, libri de peste, de lue venerea. Multa parum exasciata. AVICENNA certe non fuit Hispalensis. DIOSCORIDEM nostrum cum Phaca confundit. Ter repetit J. de KETHAM, paulum mutato nomine. VESALIUS non obiit, cum Hierosolymam adiret, sed tum demum, cum patriam repeteret.

J. POSTHUM, Professorem Heidelbergensem & archiatrum, Italorum & RONDELETII discipulum, hoc loco dicere visum est, quod *observationes anatomicæ* Frf. 1590. 8. * prodierint, recusæ 1593. 8. *. Morborum etiam memoria passim intercedit. Atreti pueri. Quo loco pectus perforare oporteat. Morbi aliqui exteriores capit. 4.

EJ. sunt *epistole duæ medice in Cista HORNUNGI* Nurnberg. 1625. 4. *.

EJ. *Christlicher Schlaftrank nebst etlichen Regeln die Gesundheit zu erhalten, zum Druck befordert durch G. FABR. HILDANUM* Francof. 1624. 4. TREW. 1628. 4. TREW.

Icon est ap. BOISSARDUM.

LUDOVICUS TRUMENUS Tridentinus; EJ. *vera atque perfecta medendi methodus, juxta Peripateticorum doctrinam commentarius* Ingolstadt. 1590. 4. *. Medicinam methodo ARISTOTELIS tractari debere, brevi libello it oltensum.

JACOBI SEIDEL *methodicæ arthritidis & phthisis curationes certis thesibus comprehense. Acc. disp. de saliva sputo & muco Bard in Pomerania* 1590. 4. LIND. Greifswald. 1604. 4. TR.

EJ. *observationes medice cum LYSERI cultro* Hafn. 1665. 8. *. 1679. 8. *. Convulsiones enormes, quas putat hyperphysicas. Melancholia singularis; calculus sublingualis.

EJ. *disp. de polyuria s. diabete disp. in T. VI. in Genathiana collect.*

GEORGIUS MORELLUS *de usu scarificationis malleolorum frequentissimo apud antiques, a modernis neglecto Brix. 1590. 4.* Propria experimenta producere CL. PORTAL.

VITI ORTELII WINSHEMII *oratio de studio discendi anatomen Witteberg. 1590. 8. B. BUN.*

J. B. PONA *Daphnis s. de cura tertiane carmen Veron. 1590. 4. L.*

URSA . . . medicus EJ. *libellus de primarum qualitatum arcanis & effectibus prodiit Oxon. 1590. 8. BODL.* Deficit finis nominis.

MARTIN WENDRICH *problematum physicorum & medicorum ex J. B. MONTANI scriptis selectorum l. I. Witteberg 1590.*

JOH. POLHAMMER *de sanguinis mihi consilium Bamberg 1590. 4 RIV.*

NICOL. HEMMINUS EJ. *antidotus adversus pestilentiam Zerbst 1590. 4. L.*

ABRAHAMUS MEMMIUS *de haemorrhagia Basil. 1590. 4. HE.*

LUCAS EBERLIN *de solutione unitatis tertia morborum specie in genere Basil. 1590. 4. RIV.*

ANTONII BOUCHART *de venenis Basil. 1590. 4. RIV.*

MART. BIERMANN *διηγησις de arthritide Helmstatt. 1590. 4. RIV.*

ÆGIDIUS HERON & PETR. SEGUYN *E. insanis & agris idem cibandi scopus Paris. 1590.*

J. BEAUCHESNE & ANT. QUIQUEBOEUF *E. quartana febrium intermittentium longissima Paris. 1590.*

J. RIOLAN & CAR. PISO *E. terminus morborum chronicorum motus solis, acutorum luna Paris. 1590.*

J. le PESCHEUR & J. LAVERNOT *Non E. caput arthritidis omnis principium ib. 1590.*

§. CCCCIII. ALII.

MICHAEL BAPST VON ROCHLIZ EJ. *est neues u. nützliches Erzney Kunst u. Wunderbuch wie Menschen u. Vieh geholfen werden kann Mulhausen 1590. 4. RIV. Lipf. 1592. 4. ID. TR. Eisleben 1596. & 1597. 4. tres partes TR. ib. 1604. 4. tres partes ID. B. B.*

Titulus alias est giftjagendes Kunst u. Hausbuch Leipz. 1591. & 1592. 4. TR.

Prius opus, nisi alterum idem est, ut puto. Paracelsicis hypothesibus addictus & astrologiae, miracula rerum undique compilat, admiscet, nullo ordine servato, collectis medicamentorum formulis. Deinde artifia physica, chemica, ad artes pertinentia, præparationes & destillationes eo tempore minus notæ.

EJ. *pimedotheca vom Nutzen des Schmers, Unschlets, Specks, fettes der Menschen Eisleben 1600. 4.*

EJ.

EJ. *Juniperetum edente* JOACHIMO TANKIO Eisleben 1605. 4. TR. Enormis & fabulosa collectio virium medicatarum B. Bot. I. p. 375.

EJ. *warhaftiger Unterricht von dem neuen pestilenzischen Krampf oder reiffenden chyragrischen u. podagrinen Krankheit* Freyburg 4. TR. anno puto 1597. cum morbi sit descriptio, qui vulgo clavo fecalino tribuitur, die Kriebelkrankheit

AMBROS. PAPEN nöthiger Bericht von schwangern u. gebährenden Frauen Magdeburg 1590. 8. CARLS.

CHRISTOPH FERRIOLI *von den Magenschwachheiten und daraus entpringenden Haubtflüssen, Schwindel, Melancholey und Abnakh Insprugg* 1590. 4. *. Calorem non esse causam, quæ cibos coquit; hinc male vitiis ventriculi calida medicamenta opponi, cum acida & refrigerantia ventriculum adjuvent. Eum ventriculum proprio succo suo cibos coquere. Calida nocere, dum eum succum exsiccant. Noste se, qui a calidorum usu ambusti quasi in cineres abierint.

ANDREAS LEON *declaration de los temperamentos, pulsos, urinas Besa (Beatia)* 1590. 4. C. de V.

EJ. *avíos para . . . purgar* ib. 1590. 4. C. de V.

GIOV. BRATTI *discorso della nuova e vecchia medicina Venet.* 1590. 4. HEIST.

Ordine di cavalcare e modi di conoscer le nature di cavalli e per fare excellente razze Venet. 1590.

§. CCCCIV. PROSPER ALPINUS.

Marosticensis, in Ægypto aliquandiu medicinam fecit, consulis Veneti familiaris, inde ad cathedralm Patavinam vocatus est, medicus & botanicus celeberrimus. Ex Ægypto redux Venetiis a. 1591. 4. *. edidit de medicina Ægyptiorum libros IV, recusos Parisi. 1648. 4. TR. & nuper Leid. 1735. 4. *. Sæpe vidi virum clarissimum, tamquam testem medicinæ antiquæ Ægyptiacæ citari: id ita verum est, ut non vetusta illa Ægypti autonomæ medicina intelligatur, & ALPINUS de medicina nuperorum Mahometanæ sectæ addictorum intelligendus sit; in quorum artem medicam & Græca, & potissimum Arabica, inventa transiverunt, multum ab illa vetusta simplicitate remota. Aer fervidus, quem tubis de ædibus eductis temperant; venti & pestifer austri. Vixit, & cum malis aquis frequens longævitas. Morbi endemii, febres pestilentes autumnales, ophthalmiæ hiemales. Morbus intra paucas horas exitialis Dem el Muja. Lepra. Pestis ob incuriam gentis late urbem depopulans, dira magis, quoties ex Barbaria in Ægyptum venit. Æstivis mensibus, dominante borea, Nilo exundante, pestis nulla est: redit eadem, quando recedentes aquæ limum putrefactibus animalibus plenum nudaverunt. Venam frequentissime secant Ægyptii, etiam in pueris, urbani enim & cives succi & sanguinis pleni sunt, ut tamen sanguinem prodigant. Cucurbita-

lis etiam multum utuntur & scarifant, pluribus quam nos locis, neque arterias vitant, neque in morbis malignis sanguini parcunt. In inflammationibus jugulares venas secant, & in morbi progressu scarifant. Cucurbitula imposita retrocedens bubo revocatus. Malleolos cruris & suras scarifant antiquo more, non nostro, sed frequentibus incisionibus, etiam in peste, in vehementi dolore, in hydrope; sed frequenter etiam igne utuntur. Plebs prævalidis purgantibus indulget, neque infastis; post purgationem frigidam bibunt. Theriacæ etiam fidunt, aliquantum a nostra diversæ, clysteribusque. Peculiares morborum curationes. Plantas & opobalsamum alias dixi.

EJ. *rerum Ægyptiarum libri IV. posthumi a BARTHOLOMÆO SELLARI oblivioni erepti* & Leidæ 1735. 4. *. excusi. Multa ad rem medicam faciunt, victus ratio, cibus, potus, temperamentum Ægyptiorum. Medici Ægyptii, recepta mendendi ratio. Aphrodisiaca medicamenta. Deinde notiora Ægyptiis medicamenta, plantæ edules, alite, animalia, serpentes.

EJ. *de præagienda vita & morte ægrotantium L. VII. Venet. 1601. 4. duæ editiones L. Frf. 1601. 4. IDEM 1621. 8. etiam duæ editiones, cum titulo medicinalium observationum historicæ criticarum L. VII. & cum HERMANNI BOERHAAVE præfatione Leid. 1710. 4. *. & 1733. 4. cum nonnullis HIER. D. GAUBII emendationibus, recusi Venet. 1735. 4. BOISSY Lips. 1754. 4. Anglice vertente R. JAMES Lond. 1746. 2 vol 8. SMITH. HIPPOCRATICA præfigia colligere & per suos titulos disponere noster adgressus est, felicius etiam, si BOERHAAVIO fidem non denegas, quam ipse DURETUS. Non improbo institutum, mallem vero synthesin videre, ex qua hæ leges analyticæ methodo sunt profectæ, quibus nunc meram ob auctoritatem senis fides est adhibenda. In magno ergo opere, primo signa indicantur, ex quibus HIPPOCRATES de viribus vitalibus ægri judicat, aut de morbi vicissim viribus. Præfigia a functionibus animæ, a calore & frigore corporis sumta. Præfigia a viribus motricibus, a tremore, palpitatione, convulsione, singultu, frigore, horrore, in quibus omnibus vereor, ut omnia libero naturæ observatori respondeant. Iterum vires vitales, nempe pulsus & inde præfigia, sic respiratio, appetentia ciborum. Tunc de habitu & partibus corporis, emaciatione, colore mutato, vario, oculi, de lingua, hypochondriis, artibus. Iterum præfigia ab excretionis, urina, alvi fæce, sudore; crises & dies decretorii, omnia ex veteribus. Hæmorrhagia varia. In ultimo libro iterum de excretione sanguinis, sudore, alvi dejectione, vomitu, urinis, sputo &c. faustis & infastis.*

EJ. *de medicina methodica L. XIII. Patav. 1611. fol. Leid. 1719. 4. **. Spissum iterum volumen. Methodicam medicinam obpressam & desertam ex veterum monumentis resuscitare conatus est. Collegit adeo, ut alias monui, subque titulos suos reduxit, quæ de ea secta supersunt, tum theoriam, tum clinicam praxin, eaque cum dogmaticorum placitis comparat, AURELIANO. ut facile exspectes, potissimum usus. Raro, aliquando tamen interspergit, quæ ipse in sua clinica praxi vidit.

Non prodierunt, quos TOMASINUS nostro tribuit.

De medicina Ægyptiorum liber V.

De naturali Ægypti historia l. V.

De surditate.

Prælectiones Patavinæ.

Et de præagiendis morbis in sanitate BOERH.

§. CCCCV. BAPTISTA CODRONCHUS.

Imolensis EJ. *de christiana & tuta medendi ratione* L. II. *cum tr. de baccis orientalibus & antimonio Ferrariæ prodierunt* 1591. 5.* Bonon. 1629. 4. L. Caſuſtica voces hæc confilia & præcepta, plurima ſuperftitione ita commixa, ut vix ulli nobis uſui eſſe poſſint. Non debere medicum multos eodem tempore eodem ægros curandos recipere, neque feminis hystericis ſemen elici, recte iſta. Religiosis & ſacerdotibus arte medica interdicendum. Anatomen non debere uſcipi, niſi cum uenia epifcopi. Baccæ orientales ſunt coccus di levante, amariffimi, pifces enecantes, quos tamen noſter negat uenenum habere, etſi pediculos deſtruunt. Pifces ab eorum cocculorum ueneno interfici, non inebriasi. Stibium præparatum uenenum non eſſe, & nequidem nimiarum eſſe virium.

EJ. *de morbis ueneficis ac ueneficiis* L. IV., *in quibus ueneficia dari demonſtratur, eorum species, cauſa, effectus, nova methodo aperiuntur, de eorum curatione & præſervatione pertructatur, veraue & nova remedia proponuntur* Venet. 1591. 8. TR. Mediolan. 1618 12.* Liber ſuperftitione plenus. Ueneficia eſſe a dæmonibus, credulus historiolis paſſim vagantibus, qui idem puellam pro uafinata habuerit, nulla de cauſa: qui in Germania & in Septentrione omnia dæmonibus aiat plena eſſe, qui familiis ferviant.

EJ. *de vitiiſ uocis* L. II. Acc. *Consilium de raucedine, methodus teſtificandi in quibusvis casibus medicis oblatis, in quibus nonnullæ difficultes queſtiones & formulae reſtationum proponuntur* Francof. 1597. 8.* Non utilis libellus. In methodo &c. formularum dat exempla, quas medici in Italia ad declarandam ſuam ſententiam conſignent, tum aliqua præcipua medicinæ legalis momenta, deque iis doctorum virorum opinioneſ. Virginitatem non hymene demonstrari, ſed fumo gagatis accensi non adſcendente, & clariori urina.

EJ. *de morbiſ qui Imola & alibi communiter a. 1602. vagati ſunt commentarius, in quo potiſſimum de lumbricis tractatur, & de morbo novo, prolapsu nempe cartilaginis mucronatae* Bonon. 1603 4.* Pleuritis verminofa. Obpoſitas indicationes curationem difficilem reddidisse. De lumbricis in universum: expulſis vermisbus multos ſuos ægrotos convaluiſſe, eſſe quibus utique mortem intulerint: habere dentes vel ſimile quid, quo rodant laedantque. De morbo novo dixi in chirurgicis.

EJ. de rabie, *hydrophobia communiter dicta libri II. de sale Absinthii; de iis, qui submerguntur, & de Elleboro comm.* Francof. 1610. 8.*. (eadem est editio BECKERI & BASSAEI quas LINDENIUS separat). De rabie ex aliorum fide scribit, Sales vires suarum plantarum conservare, etiam augere. Elleborum utrumque laudat, qui eo rarius quidem usus sit.

EJ. de annis climactericis Bonon. 1620. 8. L. Colon. 1629. 8. 1623. 8. TR. Ulm. 1651. 8. L.

Scriperat etiam ante l. *de Christiana medendi ratione*, fibellum Italicum ad rem medicam adtinentem, cuius nonnullos errores in posteriori opere revocat,

§. CCCCVI. HERCULES SAXONIA.

Patavinus, Venetiis medicinam fecit, & in patria Academia, MAXIMILIANI etiam II. curam gessit, quem dicitur sanasse (TOMASIN.). Non felix medicus, qui uxorem tanquam mola laborantem curaverit, cum gravida esset PRIMEROS. error. vulg. II. 2.

EJ. *de phenigmorum, quæ vulgo vesicatoria appellantur, & de theriacæ usu in febribus pestilentibus disputatio, in qua etiam de natura febris & pestilentium febrium nonnulla tractantur* Patav. 1591. 4. TR. Vesicatoriorum in febre pestilenti usum cum MERCURIALI introduxit, laudavit, etiam in hydrope, melancholia, nervorum morbis.

EJ. *de phenigmis* L. III. *in quibus agitur de universa rubificantum natura deque differentiis omnibus atque usu, pilothris, sinegratibus, dropacibus, sinapisinis simplicibus & compositis, vulgo vesicantibus, de quorum usu in febribus pestilentibus multa disputantur* Patav. 1593. 4. L. Per auctoritates vesicatoria defendit.

EJ. *luis venereæ perfectissimus tractatus, luci datus opera ANDREE GHETTI* Patav. 1597. 4. TR.

EJ. tr. *de febribus putridarum signis & symptomatibus, de pulsibus & de urinis. Acc. doctrina celeberrima de lue venerea s. morbo Gallico* Francof. 1600. 8. TR. etiam seorsim eod. anno. Ex India cum mulieribus advectum morbum, fæviorem esse factum. Cum guaiacum malo sœpe superando non sufficiat, ad hydrargyrum veniendum esse, alioquin innocuum. Fabulosa varia admiscet ASTRUC.

EJ. *de febribus & de melancholia* Venet. 1620. fol. RAST.

EJ. *de plica, quam Poloni Gwozdziec Roxolani Colatum vocant l.* Patav. 1600. 4. TR. 1602. 4. L.

EJ. *pantheum medicinae selectum, s. medicine practica templum, omnibus fere morborum insultibus commune, edente PETRO UFFENBACH ejus discipulo* Francof. 1603. f. Redeunt hic ll. *de pulsibus, urinis, febribus putridis, lue gallica, plica, phenigmis.*

phœnigmis. Venam secat sœpius in latere affecto, rarius in altero aut in parte remota, suppressis tamen mensibus vena pedis secta convenient.

EJ. *confilia medica.* In collectione LAUTERBACHII Francof. 1605. 4.

EJ. *prognosium practicarum* I. II. Vicentiae 1620. fol.

EJ. *opera practica* Patav. 1639. fol. 1648. fol TR. 1658. fol. TR.

§. CCCCVII. J. BAUHINUS.

J. BAUHINUS ex familia Gallica, nuper adhuc celebri, ob religionem relicto Lugduno Ebrodunum, deinde Montembeligidum se contulit, laudeque potissimum botanica inclaruit, ut tamen Principis Archiater medicinam omnino fecerit.

EJ. *Historie von etlichen wütenden Wölfen um Mümpelgard und Belfort Mümpelgard* 1591. 8. *. In Chirurgicis diximus. Hic repeto, interisse etiam eos, qui aquam bibissent. Anagallidis nullum fuisse effectum. Collegisse BAUHINUM, quæ ad curandum hunc morsum unquam proposita fuissent.

EJ. *tr. des animaux ayans ailes, qui nuisent par leurs piqûres ou morsures avec les remedes Montbelliard* 1593. 8. *. Papilionum spirilinguum prælonga proboscide ubertas fuerat, a quibus pagani male sibi metuebant, & animalia domestica querebantur enecari. Noster, & in epistola addita F. PLATERI, ostendit innocentissimum esse animal, solisque in floribus occupari.

EJ. *historia novi & admirabilis fontis balneique Bollenis mandato principis Montisbeligard* 1598. 4. *. & Germanice *Arzney und Badbuch verdeutscht durch DAVID FOERTER* Stuttgard 1603. 4. TR. Varia ad rem medicam pertinent. Curationes numerosæ ægrorum, quibus usus Bollenis balnei subvenit. Deinde ratio utendi his thermis, & vivendi, & in universum, & per singulos etiam morbos, ut pene integra praxis medica hic redeat. Demum longissima & plenissima enarratio morborum, quibus minerales aquæ adversantur.

EJ. *von der Pest Mümpelgard* 1597. 8.

§. CCCCVIII. VARII.

PIUS ÆNEAS CAPRILIUS Ferrarensis, equitis aurati, in Acad. Ferrarensi profitentis L. II. *primus de feribus putridis in genere, alter in specie* Ferrar. 1591. 4. & EJ. *altera editio emendatior* Patav. 1643. 4. *. Librum laudari vidi: Galenicum reperi, de more ejus seculi rationiis indulgentem. In febre maligna feminæ plethoricæ sanguinem se misisse, nihil inde mali fecutum esse. In feribus putridis uti se sirupo violarum per repetitam infusionem parato: eas febres ad putridas refert, tum tertianas intermittentes irregulares. In ipsis vomitum ciet. Tertianam notham dicit, aliam, pariter benignam, cum admista bile atra. Pestilens-

Tom. II.

P p

tes

tes febres curat theriacalibus, ut tamen venam fecet. Febris biliosa continua notha &c.

FELICIANI BETERÆ *de cunctis corporis humani affectibus, maligna & deleteria qualitate, febribus malignis & lue gallica, de putredine pestilente, desumpta ex peste Brixiana a. 1577.* Brix. 1591. fol. ASTR.

EJ. noctes Brixianæ *de peste s. de igne pestilente Gallico &c.* Brix. 1601. fol. FALC. 1633. fol. ASTR. Fusissimum opus mere collectitum ASTR.

PAMPHILUS HERILACIUS Reatinus, *de aquarum natura & facultate L. V. Vinorum & aquarium effectuum iuvicem comparatorium tractatus. De arthritide & podagra consilium Colon.* 1591. 8. *. Francof. 1645. 8. L. De aqua cælesti, subterranea; fluviali; adeo addictus sectæ, ut aquam ex scatebris potam putet nocere. Examen nescio quale aquarum. Fæces & sedimenta, nitrum quod præcipitatione demonstrat (qui sit marinus sal). Sulfur. Aureas, æneas, plumbeas etiam aquas dari. De arthritide justus liber, non solo tamen in morbo occupatus, sed in universa ciborum ratione. Collectanea.

ANNIBAL NICOLINUS *de curativis ac mittendi sanguinis scopis disputationes in genere Perusiae* 1591. 4.

JORDANI BRUNI *de imaginum signorum & idearum compositione ad omnia inventionium, dispositionum & memoria genera* Francof. 1591. 8. B. BUN.

ANDREÆ GRUTINI *situs philosophus, s. novæ medicine & chemiæ compendiosa refutatio L. II. Patav.* 1591. 4. *. Chemiam refutat. Contra quintam essentiam disputat. Destillatione evacuantes facultates destruui. Aurum quidem beneficium esse metallum, auri vero potabilis formulas noxii esse medicamenti &c. L. II. mere physicus est.

JACOBUS FERRARIUS. EJ. *idea theriacæ & mithridatii ex optima auctoris pragmatica, partim ex FLAMINII EVOLI scriptis excerpta* Venet. 1591. 4. L. 1601. 4. 1606. 4. L. Scriptio theriacæ, quam pharmacopola BERTHIOLUS præparabat, correxerat EVOLUS. Fusa de viperis, de nonnullis etiam plantis rarioribus & substitutis.

HIERONYMUS BRISIANUS. EJ. *arka medicinæ, in qua multorum errores in hac facultate reteguntur & antiquis suis honor medicinæ restituitur* Venet. 1591. 4. L.

EJ. *Geraeologia* (quid ea voce velit, ignoro) Trident. 1583. 8. 1585. 8. L.

BARTHOLOMEUS VICARIUS *de ægrotantium optumo assistente ejusque officio in singulis morbis* L. III. Rom. 1591. 4. TREW.

HIERONYMUS MONTALTUS Platiensis Siculus. EJ. *sunt de homine sano.* L. III. Francof. 1591. 8. *. Duorum posteriorum librorum alter quidem pathologicus est, alter practicus, de generalibus auxiliis. Venam fecat in putridarum febrium initis,

initiis, & basilicam, in virium defectu salvatellam. Cæterum ad veterum saporem unice scribit.

ABRAHAM NEHEMIAS Lusitanus. EJ. *methodus medendi universalis per sanguinis missionem & purgationem: libri duo. De tempore & ordine purgandi, de tempore aquæ frigidæ in febribus ardentibus ad satietatem exhibendæ Venet.* 1591. 8. L. 1592. 4. TR. 1604. 4. WOLF. ID. bis.

J. CARDENOS *problemas y secretos de las Indias* 1591. 8. N. ANT. Si huc facit.

EJ. *del chocolate che provechos haya, y se es saludable o no Mexico* 1609. N. ANT.

PETRUS UFFENBACH medicus Francofurtanus, multos aliorum libros edidit & recudit, BARTHOLOMÆI de MONTAGNANÆ selectione: BENEDICTI VICTORII Faventini Practicam magnam; BERNHARDINI GOMESII L. IV. *de sale*: FERD. CARDOSI *l. de sex rebus non naturalibus*; GABRIELIS FERRARA, qui CAMILLUS fuerat, *sylvam chirurgicam*: HERCULIS SAXONIÆ Pantheon: MATTHIOLI *Dioscoridem*; GESNERI *thesaurum chirurgicum*.

EJ. *dispensatorium Galenico-chymicum pariter collectum est ex J. RENODEI institutionibus pharmaceuticis, & J. QUERCETANI pharmacopœa dogmaticorum restituta Hanau* 1631. 4. L.

ISRAEL SPACH Argentoratensis. EJ. *est Nomenclator scriptorum Græcorum, Arabum, latinorum, veterum & recentium medicorum Francof.* 1591. 8. *. Argentor. 1597. fol. L. Dedicatio editionis mete est anni 1610, icones nullæ. Libri secundum titulos partis medicæ artis, de qua scripserunt, dispositi; brevis titulus, cum editione & indicatione loci, ubi codex MS. reperitur.

IDEM *Gynæcæa* C. BAUHINI recudi fecit Argent. 1597. fol. aucta LUD. MERCATI muliebribus.

EJ. *diss. de temperamentis* Argent. 1598. 4. B. UFF. Si huc facit.

JACOBI BORDING ex schola Gallica, & Italica, Rostochii & Hafniæ Prof. Φυσιολογία, ὑγείη, παθολογία Rostok 1591. 8.

EJ. *commentt. in sex libros GALENI de sanitate tuenda, & in tres priores de morbis & symptomatis.* It. *Consilia aliqua* Rostoch 1605. 4. BODL.

Panygricum ei dixit SPITHOVIVS. Vita exstat in cista BARTHOL. & apud M. ADAMI.

BIL. PIRKMAIR *commentarii de arte apodemica, s. vera peregrinandi ratione.* Acc. alia & G. GRATAROLUS *de regimine iter agentium* 1591. 12. TR.

J. FRIDERICI WOLFESHUSII *de lycanthropis problema philosophicum pro sententia* J. BODINI, Lips. 1591. 8. TR. si huc facit.

CONRAD RITTERSHUSII *oratio de Zaleuco & Charonda & legum descriptione utriusque Altdorf.* 1591. 4. TR.

TOBIAS STIMMER *les 92. portraits des hommes illustres* Basil. 1591.

BERNH. MITELLI *vom Stettinischen Theriak Alt Stettin* 1591. 4. TR.

EJ. *antidotum Nürnberg.* 1596. 4. TR.

Unterricht wornach bey jezo grassirender rohten Ruhr die Unterthanen in der Herrschaft Schmalkalden sich zu halten Schmalk. 1591. 8. HUTH.

Saugender kreissender Wöchnerinnen Unterweisung, samt einem Verzeichniß gesunder u. ungesunder Speisen und Trank Hall. 1591. 4.

JACOBI MARANT & JAC. COUSINOT, *E. strumarum quam bubonum venereo- rum curatio difficilior* Parif. 1591.

CASPAR KEYLER *de singultu* Basil. 1591. 4.

JAC. GEIGER *de dysenteria* Basil. 1591. 4.

VALENTIN RUPITZ *de elephantiasi* Basil. 1591. 4. Riv.

ERH. CELLIUS *de vita & morte PHILIPPI APIANI medici Tubing.* 1591. 4. L
ANT. VARI *de methodo purgandi universali* Jen. 1591. 4. Riv. sed annum 1634. habet HEFT.

EJ. *de hydrope* ib. 1601. 4. Riv.

EJ. *de morbo articulare s. arthritide* ib. 1603. 4. Riv.

EJ. *de phthisi* ib. 1607. 4. ID.

EJ. *de oppressione s. incubo* ib. 1609. 4. ID.

EJ. *de febre hectica* ib. 1610. 4. Riv.

ID. *de mania s. despiciens* ib. 1610. 4. Riv.

EJ. *de quartana* ib. 1618. 4. ID.

EJ. *de peripneumonia* 1619. 4. ID.

EJ. *de phthisi* ib. 1626. 4. ID.

EJ. *de angina* ib. 1628. 4. ID. 1634. 4.

EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1629. 4. ID.

ID. *de alvi profluvio in genere* ib. 1629. 4. *

ID. *de pleuritide* ib. 1630. 4.

EJ. *de podagra* ib. 1630. *

EJ. *de dysenteria* ib. 1635. 4. *

ERNESTI HETTENBACH (Præf. SAL. ALBERTI) *de scorbuto diff.* Witteb. 1591. 8. GUNZ.

EJ. *de angina & de pleuritide vera* ib. 1597. 4. HEN.

EJ.

EJ. *de vitiosa morborum solutione, deque ejus cognitione & predictione* ib.
1598. 4.

EJ. *de catarrbo, de sanguine per tuſſim ejecto, de asthmate, de dysenteria* ib.
1601. 4. RIV.

EJ. *de ephialte s. incubo* ib. 1607. 4. RIV.

EJ. *de podagra & quæ huic affinis est, chiragra* ib. 1605. 4. PL.

EJ. *de cordis ventrisque moderato dolore & colica passione* ib. 1610. 4. RIV.

EJ. *de aphorismo XXI. sect. I. HIPPOCRATIS, occasionem & tempus utilis purgationis docente* ib. 1609. 4. RIV.

EJ. *de paralyſi* ib. 1615. 4. HE. duæ dispp.

EJ. *de tumore ſub lingua, quem ranulam vocant* ib. 1616. 4. HE.

EJ. *de locorum affectorum secundum GALENUM notitia* ib. 1617. 4.

§. CCCCIX. VARII.

HENRICUS GARET Lovaniensis, medicus electoris Moguntini, edidit Frf. 1592. 8. *. *De arthritidis præservatione & curatione Cl. medicorum confilia.* Pro LUDOVICO a FLANDRIA PETRUS BRUHESIUS primum JACOBUM SYLVIUM, tum J. FERNELIUM, inde sensim alios medicos consuluerat, ad eorum consilia responderat, ut illi ſubinde ſuam iterum ſententiam conſirmarent. Hæ epistolæ omnes hic collectæ habentur; ſunt autem præter eos, quos primo loco dixi viros, earum auctores ANTONIUS GALLUS, HIEREMIAS THRIVERIUS, GEMMA FRISIUS, ANDREAS BONARDUS, ANDREAS VESALIUS, CORNELIUS v. BAESDORF CAROLI V. medicus, DANIEL VLERDEN, CAROLUS GOSVINUS, J. ZOMER, FRANCISCUS FABRICIUS. Ultimo P. BRUHESIUS integrum *de arthritide ejusque remediis libellum* ſubjecit. VESALIUS cauterium ſuaserat.

SIMONIS SCHERBII quæſiones cum conclusionibus ac problematibus I. *de vertigine*
2. *de phthifi*, 3. *de tumore ventriculi* Lipſ. 1591. 4. TR.

FRANCISCI TIDICÆI in jatromagiſtas de recto uſu & abuſu medicinæ I. Thorun.
1592. 8. TR. 1598. 8. L.

FRANCISCI CIGALINI due epistolæ ad TH. DUNUM *de oxymelitis uſu & viribus maxime in pleuritide* Tigur. 1592. 8. cum DUNI epistolis.

NIC. KLEINFELD. EJ. *de morbis & symptomatibus eorumque causis & differentiis* L. II. Antwerp. 1598. 12. Leid. 1618. 12. L. legi etiam 1592. 12.

EJ. *pathologia secundum gradus* Leid. 1598. 12. TR.

OCTAVIANI ROBORETI Tridentini, MERCURIALIS discipuli, equitis Hierosol.
de peticulari febre Tridentina. 1591. vagante deque vescicatoriorum in ea potissimum uſu,
de
Pp 3

de putredine, de contagio, de sanguinis missione Trident. 1592. 4. *. Annus præcedens peticularem febrem æstuosus ferat. A. 1591. febris a principio cum miti calore, capitis inde dolore se efferebat, die vero sexta septima accedebant vigiliae, deliria, pleuritides, vel & lethargi, & circa diem sextum petechiae plerumque rubræ, tamen etiam nigræ, faucium dolores, inflammations, tussis, vermes, hæmorrhagiæ plerumque falubres. Lotium ad diem sextum fano simile, inde jumentosum. Non adeo peribant obsequiosi, & decimus fere quisque, nobiles magis. Contagium inerat. Moriebantur convulsi urina suppressa, vel suffocati. Convalescentes furdastræ fiebant, capilli defluebant. Theoria multa, quam omitto. Sanguinis erat in arteriis inque venis putredo. Non erat vera pestis, ea pauperes magis attigit. Causæ externæ fuerunt æstus, maligna annona, glandes, paleæ, fames. Obiter de febre cum destillatione anni 1580. Ipse hac febre R. laboravit & duo, qui ejus curam gesserunt, famuli. Constantinopoli a. 1588. pestem vidit: se inclusit, nihilo fecius, cum post decemdiuum de cubiculo prodiret, subito ei bubo de inguine erupit, a pestis feminio hactenus occultato, quod tamen periculum effugit. Petechiae ex Cypro advectæ, tamen non satis GALENO innotuerant. Curatio, Præsidia externa; iunctum oleum infectio vitata. Fonticuli & cauteria plerosque tutos servarunt in peste 1575. Sanos debere purgatione abstinere. Cucurbitulæ proderant, quod humorem in corporis ambitum expellerent. Evacuatio necessaria erat, & præferenda venæ sectio cucurbitulis, multoque plures monet se illa servatos vidisse, quam his admotis. Ideo multos interiisse nobiles, quod eam missiōnem sanguinis repudiarent. Medicamenta composita, antidoti calidæ; theriacam dandam non exspectata coctione. Symptomatum curatio. Peticulas, fere semper symptomaticas esse, non ergo adjuvandas; utique tamen si criticæ fuerint, theriaca, mithridatio, illa ubi plus requiritur excitati motus. Cucurbitula sicca convenit, ubi evacuatione non opus est, cum scarificatione vero, si vacuare necesse est.

EJ. *de vesicatoriis tr.* In omnibus malignis febribus usui esse possunt, ubi morbi capitis, deliria, sopores, sensus obtusus. Testimonia auctorum, maxime Patavinorum (MASSARIA excepto): se quidem valde proficia expertum esse. Quibus sponte magnæ vesicæ erumpebant, ii febre per eas liberabantur. Coctionem eadem non impediunt.

BERNARDINI CARANES adversus Valentinos & alios nostri temporis medicos de ratione mittendi sanguinem in febribus putridis Barcinon. 1592. 8. FALC.

Nürnbergische Ordnung dem Collegio medico den Apothekern u. andern angehörige gegeben Nürnberg 1592. 4. 1679. 4. TR.

SEBASTIANI MIRONI *de venæ sectione in febre pestilenti retractatio Cremon.* 1592. 12. maj. BOHEM.

BENEDICTI PERELII *adversus fallaces & superstitiones curas* Lion 1592. 8. TR. si hoc facit.

JACOBI MARANT & GUI. FAUCONNIER E. vernalis morbi autumnalibus se-
cuniores Parif. 1592.

CHRISTOPH ROESLER de precipuis causis epilepsie, apoplexia, paralyseos Basil.
1592. 4.

HIERONYMI NYMMAN de angina Witteberg. 1592. 4. RIV.

EJ. de epilepsia ib. 1592. 4. RIV.

EJ. de gravi auditu s. surditate ib. 1592. 4. RIV.

EJ. de herpete ib. 1594. 4. RIV.

EJ. de arthritide ib. 1594. 4. HE.

EJ. de haemorrhoidibus ib. 1594. 4. HE.

EJ. de imaginatione oratio ib. 1613. 8. cum T. TANDLER.

SALOMONIS GESNER programma in ejus obitum a. 1594. Lips. 1596. 8.

B. BUN.

CHRISTOPHORI MEURER de phthisi s. tabe Lips. 1592. 4. RIV.

EJ. de mola ib. 1594. 4. RIV.

EJ. de prefocatione hysterica ib. 1598. 4. TR.

EJ. Hausregiment für die Seuche der Pestilenz ib. 1598. 4. &

EJ. Pestregiment dessen schwangern Frauen wie auch anderes Personen zu gebrau-
chen ib. 1607. 4. TR.

EJ. de carbunculo contagioso ib. 1613. 4. PL.

EJ. Oratio in commendationem CHRISTOPHORI BRUNONIS ib. 1613. 4.

EJ. de peste ib. 1616. 4. HE.

LAZARI SUSENBETI de natura, præcautione & curatione dogmatica febris pe-
stilentis Marburg. 1592. 4. RIV.

EJ. methodi medicinales due propositæ ab A. BOTTONO & ÆMILIO CAMPO-
LONGO. Acc. BARTH. HIEROVII ... quæstionum medicinalium practicarum decas.
In Offic. Palthen. 1595. 8. TR.

BLASIUS ALVAREZ de MIRAVAL theologus & medicus Salmanticensis, la
conservacion de la salud del cuerpo y dell alma Medina da Campo 1592. C. de V.
legi etiam 1597. 4. Salmant. 1601. 4 N. ANT.

NICOL. GYER method and way of healing by letting blood Lond. 1592. 8.
OSB. 1604. 4.

§. CCCCX. RODOLPHUS GOCLENIUS.

Professor Marburgensis, Paracelsista, vir credulus.

EJ. *positiones physicæ & ethicæ* Marburg. 1592. 4. *

EJ. *de luxu convivali nostri seculi &c.* Licha 1605. 8. TR. 1613. 8. cum *magnetica vulnerum curatione*. Ad ciborum historiam.

EJ. *de pestis febrisque pestilentialis causis differentiis & signis* Marburg. 1607. 8. L. Forte EJ. *Weiß und Weg sich vor der Pest zu hüten, dieselbe zu curiren* Maynz 1607. HUTH.

EJ. *loimographia, in qua arduae questiones medicorum quorundam in curanda peste deteguntur, explicantur, symptomata omnia enumerantur, contagionis natura & cause eruuntur, & quid in specie in peste Marburgensi anni 1611. evenerit, inseritur* Francof. 1613. 8. *. Ecce aliqua auctoris adnotata, aut placita. Sanguinis paucæ stillæ in principio mali mortem portendunt. Pestis adfuit anno 1611; carbunculum in palpebra curavit; extractum suum vitale laudat. Adversus soperem non meminit medicamentorum, quæ vesicas excitant. Adversus sitim nitrum ex aqua diluit. In exanthematibus sudorem ciendum. Venam tamen subinde pertundit, sed postquam dedit, quæ vires suscitent. Emetica habet ex antimonio parata. Sudores in mali initisi nocere, arte exactos nocuisse. Amuletum defendit ex hydrargyro, arsenico. Putridum sanguinem eum esse, in quo venæ non adparent. Salem fraxini utiliter datum fuisse.

EJ. *de vita propaganda, b. e. animi corporisque vigore conservando, salubriterque producendo* tr. Mogunt. 1608. 8. TR.

ID. Q. APOLLINARIS *enchoridion remediorum facile parabilem latine reddidit* Francof. 1610. 8. L.

EJ. *essentia medicinae universalis adversus universalem vulgo jactatam* Francof. 1620. 4. L.

EJ. *tractatus physicus & medicus de sanorum diæta s. de septem rebus non naturalibus, aere, cibo & potu, somno & vigilia, motu & quiete, perturbationibus, excretis & retentis, cum appendice præcipuorum corporis humani morborum, adjuncta methodo generali & compendioria ALFONSI BERTOTII, J. CRATONIS &c.* Francof. 1621. 8. L. 1643. 8. ENDT. 1645. 8. L.

WOLFG. LORISECIE *panegyricus GOCLENIO dictus* Marp. 1629. 4. B. BUN.

§. CCCCXI. ANDREAS CHIOCCUS.

Veronensis. EJUS *questionum physicarum & medicarum* L. III. Veron. 1593. 4. *. Venet. 1594. 4. L. Pro ARISTOTELE & GALENO ubique pugnat. Ad nostram rem faciunt.

L. I. de coctione.

L. II.

L. II. de putredine contra ROBORETUM. Omnino veri nominis putredinem in humoribus locum habere.

L. IV. de vino mordaci pro ARISTOTELE.

L. V. de revellente purgatione in morborum initis utiliter adhibenda.

L. VI. de rigore. Salutarem esse posse, quod exsurgentis facultatis expulsoris vigorem demonstraret.

L. VII. de lethargo. Num absque pituitæ putredine possit locum habere. Num a cerebri inflammatione pendeat. Ab humorum esse putredine.

L. VIII. de medicamentis & lenientibus. Antimonium tamen ad vomitum ciendum utiliter datum esse.

L. XII. de facultate pulsifica pro GALENO in TILESIMUM.

L. XIII. an venenum in humoribus nostris gigni possit. Posse.

L. IV. lapidem vesicæ non semper ex renibus eo descendere.

L. XIV. methodi curativæ natura & definitio.

EJ. Psoricum s. de scabie L. II. De contagii natura, siderum vi & thermis Calderianis. Carmine ab auctore descripta Veron. 1597. 4. *. Carmen heroicum minime inficetum.

EJ. apologia pro divina H. FRACASTORII sibilide adversus Julii C. SCALIGERI censuram Veron. 1598. 4.

EJ. de aeris Veronensis clementia Veron. 1597. 4. *. Cum Cardinalem Valerium ægrotantem ex agro Veronensi in Romanum agrum transferre vellent, noster ostendit, GALENI auctoritate aliisque testimoniorum, aerem in urbe insalubrem esse, Veronensem salubrem, inque ea civitate cives senes plurimos vivere, & ad magnum senium pervenire.

EJ. commentarius questionum quarundam de febre mali moris & morbis epidemicis. II. de venæ sectione in obstructione ab humorum qualitate Venet. 1604. 4. TREW.

EJ. de collegii Veronensis illustribus medicis & philosophis, qui scribendo & profitendo patriam illustrarunt, ex quorum moribus & institutis optimi medici idea colligi potest Veron. 1623. 4. L. & in Thesauro BURMANNIANO T. IX. P. VIII. Panegyricos dat civium, scripta fere negligit, editiones certe omittit.

§. CCCCXII. GUILIELMUS FABRICIUS.

A patro pago Hilden vulgo HILDANUS, Chirurgus & Medicus, Poliater Bernensis, vir pius & ingeniosus. EJ. I. de gangrena & sphacelo d. i. vom heissen u. kalten Brande &c. Colln. 1593. 8. Basil. 1603. 8. DRAUD. 1615. 8. *

Tom. II.

Q9

Oppen-

Latine Oppenheim 1598. 8. ut lego & 1600. 8. 1617. 8. Francof. 1611. 8. Lion 1658. 16. Gallice 1597. 8. * sed de gangræna sola. In hoc libro, certe in editione 1615. 8. * agitur etiam de angina. Facile metastasis in pulmonem succedere. Sectionem venæ raninæ potius nocere. Venam brachii secari debere, vel scarifari; venam vero sub lingua demum incidi, quando priores evacuationes præcesserunt. Acribus debere abstineri, refrigerantia exhiberi. Porro de narium immodica hæmorrhagia, ad quam pulverem habet in nares subdendum. Tunc de dysenteria, de qua continuo proprium libellum dicam.

EJ. *traité de la dysenterie, c. à d. cours de ventre sanguinolent* Payerne 1602. 8. *. Oppenheim 1617. 12. RAST. cum Paternaci medicinam faceret. Latine Oppenheim 1610. 8. 1666. 12. RAST. Germanice 1616. LEW. Lenia etiam hic dat, hordeata, amygdalata. Alvum tamen dicit, vomitum etiam mouet, ulcus adstringentibus curat, & absorbentibus, clysteres anodynus & adstringentes commendat.

EJ. *de conservanda valetudine & thermis Vallesianis* Francof. 1629. 4. *. Consilium est pro viro illustri diæticum, quo integra fere victus ratio continetur. Recte contra vulgare præjudicium monet, scorbutum infrequentem in Helvetia morbum esse. De thermarum usu.

In EJ. *chirurgischen Reiskästen* Basil. 1615. 8. *. Medicamenta usitata recentur.

In *observationibus & epistolis*, conjunctim Francof. 1646. fol. 1687. fol. * editis, ipsi princeps utique scopus fuit, chirurgica scribere, multa tamen practici sunt argumenti; hydrocephali pluscula exempla, dolor capitis a verme narium, hoc excusso sedatus: alius profluvio sanguinis per alvum curatus; in alio ægro suturæ capitis dimotæ. Alii rariores casus. Intestina a vermis erosa. Laudani felix in atroci dolore usus. Mentis alienatio ab antimonio, ab aura maligna. Phrenitis curata. Melancholia confirmata in maniam abiit, quæ se curari passa est. Mania exempla. Somnambulo: qui ipse a lapsu morbo liberatus est. Le-thargus ex fumo novæ fornacis funestus. Paralyseos casus: etiam ex balnei usu accitæ & a frigida. Paralysis brachii osse fracto curata. Spasmi ex lue venerea; ex aura maligna. Epilepsia etiam in virili ætate curata; & fetacei auxilio sublata. Apoplexia: ab ea mortua femina sanguinem post mortem profudit. Catarrhus suffocans. Morbi oculorum interni, ut amaurosis ab hydrope. Surditas curata. Lapilli pulmonis. Phthisis fetaceo superata. Pleuritis per urinam judicata. Noxæ repercussionis. Venæ sectio serius facta, tamen benefica. Læsus, ut putat noster, a secta contra præcepta artis oppositi lateris vena. Asthma ex obesitate. Hydrops pericardii. Deglutitio læsa, ut potus absque suffocationis metu non possit deglutiri. Cardialgia ex potu frigidæ. Fames nimia. Asitia diurnæ exempla. Urina per vomitum reddita. Tænia. Volvulus ex scirro cancroso intestini tenuis. Alvi constipatio: alia exempla. Dysenteria a frigidæ potu, & idem morbus male frigida curatus. Varia mala ex hæmorrhoidibus sub-preassis,

pressis, etiam paralysis. Hepatis inflammatio a calidis adnrotis, a cucurbitulis. Calculi fellei. Hydrops abstinentia a potu sanatus. Lienes tumidi, scirrhosi, materia gypsea referti. Nephritis male curata. Retentio periculosa lotii post terebinthinæ usum. Gravissima ischuria aliquoties sanata. Diabetes. Alienæ & pili per urinam. Varia mala ex subpressa menstrua purgatione: alias menses absque noxa retenti. Uteri hydrops. Mensium aliae varietates. Sterilitas. Fetus retenti. Infantum morbi. Morbi cutanei. Malum venereum: infectio varia. Inunctionem veram hujus mali antidotum esse. Venena varia. Fungi perniciosi. Medicamenta varia simplicia, composita.

Reliquas Observationum & Epistolarum editiones dixi in chirurgicis.

De trichiasi Obs. est in GREGORII HORSTII Obs. & de semine anisi per lotium rejecto.

Ej. de prodigiosa puelle Coloniensis inedia epistola excusa est cum PAULO LENTULO.

In posthumis viri Codicibus, qui in Bernensi Bibliotheca servantur, paucimonia medici sunt argumenti. Boni viii de proprio & gravi morbo querelæ. Paralysis terrore sublata, quales etiam historias GREGORIUS HORSTIUS in responsoriis recenset. Vertigo subitanea sanata. Ad imbecillitatem oculorum consilium. De peste Bernensi, quæ quartam civium partem a. 1628. abstulit, qua & ipse noster & uxor laboravit, lenius equidem, ob inustos fonticulos, qui pariter, ut trajecta setacea, utiliter sunt adhibiti. Contra Neronianam duarum venarum simultaneam incisionem. Folia rhabarbari monachorum ad strictam alvum laxandum laudat. HENRICUS SCHOBINGER refert de variis morbis Patavii visis, calculis felleis, lienis abscessu: Signum, quo ischuriā a caruncula natam separares, ab ischuriā nata a calculo: calculos faciliter mingere supinos & pedibus altioribus. Semen & oleum liqui in pleuritide profuisse. Abscessus sub aure in cephalæ criticus. In arthritide lumbricorum succum laudat. Fortissima draſtica vulgatis præfert, helleborum, colocynthidem. Cadavera a peste extincta mollia. Longum consilium ad arthritidem. De signis ab urina repetitis fallacibus exempla, & funesti eventus cum optimo lotio, & vicissim. Bestias & urinariis calculis esse obnoxias & felleis. Aliqua in PLATERUM. Sanguinis post mortem fluentis exempla. HORSTIUS ad HILDANUM, inveteratam luem venereum se absque hydrargyro, solo decocto guaiaci sanare. Unguentum de arthanita laudat HILDANUS. Criticum diem nihil moratus, optimo eventu venam in pleuritide incidit. Tumor insignis pectoris post pleuritidem. EGIDIUS TONSOR de peste Scaphusina. Adversus phthisin consilium, ex genio seculi excusabile. Iterum de peste Berneensi. Aceto ad buboniem admoto mors subita. Magna a calidis chemicis medicamentis strages. Alvi purgatio nocebat. Subitaneus ex halitu fætido bubo. Acida & refrigerantia noster dabat; buboni cantharides imponebat. Fonticuli saluberrimi, ex quibus halantem fætorem pestiferum noster olfactu percepit. In anafarca fonticulos profuisse. In hydrope tabidum hepar per lotium decessit. FRANCIS MONHEIM de asita Morsiensi. Lapidem bezoar vix venire nisi factitum.

factitium. Bona descriptio hydrocephali infantilis non congeniti. Setacei usum in cephalea saepe felicem fuisse. Superstitiosam dierum observationem in vena secunda spernit.

In exemplo l. vom *Nutzen der Anatomey*, ad novam editionem preparato, noster potissimum adversus duros torturæ effectus invehitur, & magistratus humanitatem implorat, cum a violentia torturæ scapulae laceratae fuerint. Eæ scapulae etiam nunc in *Bibliotheca Publica Bernensi* servantur.

Retuli de his codicibus in *Relatione Gotting.* T. XII.

§. CCCCXIII. VARI.

FRANCISCUS SANCHEZ, medicus Hispalensis.

EJ. *respuesta a lo que hácido preguntado en un accidente de un batua de calor Hispali* 1593. 4.

EJ. *respuesta total sobre una palpitacion y temblor que padecia un enfermo de Guatemala* Sevill. 1594. 4.

EJ. *discurso para a vesigua que mal de urina sen el que padecio D. DIEGO HENRIQUEZ LEON Hispal.* 1594. 4.

EJ. *discurso sobre las batuas que padecio el P. FRAY ANDRES del GINONIMO* Sevill. 1599. 4. Ita C. de V.

FRANCISCI AGUILAR de febrium putridarum curatione adversus BERNARDUM CARANES Valent. 1593. 8. Verus auctor est HIERONYMUS POLO Valentinus C. de V.

HIERONYMUS MINETTUS Aretinus, Professor Senensis, CÆSALPINI discipulus. EJ. est *questio non minus pulchra quam utilis de Sarzparilla & ligni sancti viribus Senis* 1593. 4.

Est porro LIVONII RECTORII epistola, qua ostendit salsam parillam minus quam lignum Guaiacum validam esse. Reposuit & contrariam sententiam defendit MINETTUS.

Respondet LIVONIUS RECTORIUS in diff. apologetica de indeole & qualitate Guaiaci & Sarsparillæ Bonon. 1594. 4. FALC. Bene sententiam tueri ASTRUCIUS, cuius haec sunt.

LUDOVICUS ROSELLUS Foro Semproniensis. EJ. est tractatus de morbo gallico Rom. 1593. 8. FALC. Jejunum vocat ASTRUCIUS.

GALEACII LANDRINI de vini & aquæ inter se mixtione questio Florent. 1593. 4. SEG.

BARTHOLOMEI BURCHELAT *charitas s. convivium dialogicum septem physicorum,*

rum, in quo apparatus ciborum, potus utensilia ex antiquorum promtuariis dilucidantur Tarvis 1593. 4. BUR.

FRANCISCI INDIÆ *Hygiphilus, s. de febre maligna dialogus, in quo de vesicarium medicamentorum, hyacinthi, zapphiri, smaragdi, de auri & argenti in re medica abusu, & de optimo theriaca uisu in febre maligna tractatur Veron. 1593. 4. L. 1599. 4. L.*

EJ. *Hygiphilus tertius, s. de symptomatum febri maligna supervenientium natura & curatione Veron. 1599. 4. ** Adversus *Cacostomum*, quem vocat, ostendit utique symptomatum rationem haberi debere. Adversus lapides pretiosos: bolum tamen dat & similia ad fluxionem inhibendam, ad sudorem immodicum, ad fistulam, ad cibi fastidium, ad languorem & syncopen, ad dolorem capitatis, deliria, somnum ciendum.

EJ. *de gutta podagrifica, chiragrifica & arthritica L. II.* Veron. 1600. 4. *. L. I. Ne causis secundum humores querit. Negat a solo capite humores fluere. Negat per solas partes extēiores fluere. Contra PAREUM negat mali naturam occultam esse, s. totius substantiae. Signa humorum a quibus malum est. Prognostica varia. Curatio, venæ sectio, purgatio, pro varietate humoris varia, medicamentis ad quemque humorum suis. Medicamenta repellentia, roborantia, balnea. Multa absonta.

J. BALCIANELLO Arzignanensis, *de abusu bolorum corroborantium, antimonii & cassie purgantis Veron. 1593. 4. L.*

EJ. *discorso contro l'abuso dell'antimonio preparato d'argento vivo sublimato e del precipitato in medicina solutiva ordinato Veron. 1603. 4. CARRER.*

HIER. CRASSUS *de ceraste s. basilisco novo morbo medicis incognito; curandi problemata ad dictum morbum pertinentia Utini 1593. 8. L.*

SYLVII LANCEANI Monticatiani physici, *de hydrope, quod non semper sit ab hepate. Acc. expositio in aphorismos HIPP. 17, 38, 53. sectionis V. & tractatus, quod dentur aliqua vina frigida Rom. 1593. 8. ** Ratiocinia ex seculi genio.

EJ. *de molæ generatione & cura, — An in dysenteria sanguis fit mittendus & purgandum, cum expositione loci Galeni L. I. ad GLAUC c. 14; Expositio aphorismi 43. sectionis IV. Casus domine, in quo exponitur aphorismus 21. Sect. I. An Mithridatium possit causare abortum. Expositio loci HIPP. L. VII. epid. in calce Rom. 1602. 8. L.*

J. DONATELLI *de febre maligna disputatio cum THOMA ANGELUCCIO de ejus febris natura & curatione Venet. 1593. 4. RIV.*

FRANCISCI COURCELLII Ambiani, *de vera ratione mittendi sanguinis adversus heautothrascas l. Francof. 1593. 8. B. B. Causæ mali. Plethora. Cacochymia. Ad istam purgatio magis convenit. Modus venæ sectionis ad utrumque scopum*

instituendæ: In cacochymia vena secatur, unice ut mali effectus plethorae minuantur aut caveantur. Sanguinis copia diversa facit, ut alii magnam venæ sectionem ferant, alii ne minimam quidem. Ægros multo facilius ferre vacuationem puri sanguinis, quam impuri, & in cacochymia, si puri sanguinis non nihil detraheris, missionem sanguinis valde nocere. Consilium pro FRANCISCO GALVET.

EJ. *tr. de la peste* Paris 1596. 8. FALC.

J. GRAMANNI Paracelsici, *tr. de pharmaco purgante*, quod Galeni mancipia pseudomedici ac logiatri suis catharticis s. purgantibus cum sint deleteria corrosiva &c. Erford. 1593. 4. PL.

EJ. *apologetica refutatio calumniæ, qua Paracelsista philosophi & medici saniores nimis violenta corrosiva agris propinare dicuntur* Erford. 1593. 4. *. Paracelsica medicamenta pura esse, certas doses habere. Venenum medicamentis omnibus inmixtum a Galenicis non tolli. Nullos esse quatuor humores. Spiritum morbi auctorem a Galenicis ignorari. HIPPOCRATEM spagirum fuisse. Veras morborum causas ex Galenica anatomie non adparere. GALENUM impium fuisse.

EJ. *responsoria ad progymnasmata quorundam antichymistarum, in qua calumnias refutatis imperfectio artis Galenica ostenditur* Erford. 1594. 4. UFF.

EJ. *vom Theriak, Mithridat, Goldeney u. andern Opiatis, u. vom ſtagyrifchen extrahirten effentialiſchen alexipharmacō*. 4.

LAMBERTI SCHENKEL *gazophylacium artis memorie* Duaci 1593. 8. Argentor. 1611. 8. Gallice Paris. 1623. 12. BUN. V. B. Anat. p. 317.

TOBIAS COBER medicus caſtrenſis. EJ. *de lacte & pultibus quibus infantes paſſim ſuſtentantur* Görliz 1593. 8. L.

EJ. *de paralyſi in morboſa conſtitutione & ſolutione continuo* Helmſtatt 1593. 4.

EJ. *Observationum caſtrenſium & ungariſcarum decaſ I. Austria Franſoſ. 1606. 8. *. Decaſ II. Sileſia Franſoſ. 1606. 8. *. Decaſ III. Suevia Franſoſ. 1606. 8. *. & juncta Helmſtatt 1685. 4. *. cum HENRICI MEBOM præfatione. No-men decadibus facit a patria ægrotorum, quorum morbos in quaue decade re-cenſet, fervidus cæterum ſcriptor, in diſſentientes asper, ſuperſtitiosus idem & eredulus. Chryſalidis uſu putat ſe calceolum comminuifle. Procellas a ſagis Ma-hometanis excitari. Morbos varios deſcribit, qui in exercitu Cæſareo dominati ſunt. Curationes non vulgares. In cauſo opium dedit & frigidam. Cum ex carnium pene crudarum eſu languor Ungaricus ingruifet, vomitum non imperite movit. In dyſenteria Ungarica apostemata pugni mole, & ulcera pure ſcaturientia vidit. Pepones in umbroſis natos valde culpat, qui narcotica vi polleant. In dyſenteria fructus horæos vehementer accusat: clyſteres negat facere quidquam, praeter piſi decoctum, quod poſt legitimas evacuationes injiciatur, & ad tor-mina thapsi decoctum. In ciftis militariibus mala medicamenta proſtarē. De RAU-WOLFI morbo lethali ex malis aquis orto narrat. Diætam univerſam Hungarie dannat, carnes, fructus, aquam, vinum, muſtum,*

ANTO-

ANTONIO PERSIO *del bever caldo costumato degli antichi Romani Venet.* 1593.
8. FALC.

PETRI PARISII *avertimenti sopra la peste e febre pestifera con somma delle loro principali ragioni Panormi* 1593. 4.

EJ. aggiunta ib. 1603. 4. MANG. Ipse pesti interfuit.

SIMON KELLING *defensative against the plague London.* 1593. 4. AMES. Continet etiam variolarum curationem.

JEAN JOSEL chirurgi Divionensis, *les aphorismes d'HIPPOCRATE traduits en vers françois* Lion 1592. 8. *. misere.

J. FERSIUS *parcius cœnandum quam prandendum* Fr. Viadr. 1593. 4. HE.

CHRISTOPH STYMMEL *de ophtalmia* Basil. 1593. 4. lego etiam 1594.

PAULI HASLER MARTINI f. archiatri Saxonici, Chemici, medica in officinis conservata 1593.

LEOPOLD BURSER *de pleuritide* Basil. 1593. 4. RIV.

CHRISTOPH MULDENER *de apoplexia natura & curatione* Basil. 1593. 4. RIV.

J. SCHATO *de variolis & morbillis* Witteb. 1593. 4. RIV.

GEO. ROWITZ *de variolis & morbillis* Witteb. 1593. 4. PL.

GÆORG. WALTHER *de hepatis inflammatione* Lips. 1593. 4. PL.

MELCHIOR SEBIZ *de dysenteria* Argent. 1593. 4. RIV. An IDEM, qui seculo XVII. floruit, quem longævum fuisse non ignoro.

J. MARTIN & ÆGID. le TELLIER E. *alia nutritionis in agrotantibus quam per os via est* Parif. 1593.

CH. BAIN & PETRI PONÇON E. *excretorum immodice potius quam retentorum, graviora sunt symptomata* Parif. 1593.

J. COUSINOT & QUIRINI le VIGNON E. *in pleuritide praesentius a venæ sectione quam a catharsi remedium* Parif. 1593.

§. CCCCXIV. J. JESSENIUS. ALII.

I^ESSEN^SK, in *Nagy Jeſſen* Nobilis Breslaviensis, Professor Wittebergensis inde Pragensis, subacta Bohemia ab Austriacis ultimo suppicio afflictus periit 2. 1621.

EJ. *de homine diff. tres.* Witteberg 1594. 4. si huc faciunt HE.

EJ. *de Cl. viro MART.* BIERMANNO M. D. ib. 1595.

EJ.

EJ. de morbo quem humores in corpore tota substantia nature nostræ aduersi efficiunt ib. 1596.

EJ. de morbis partium similarium ib. 1596. 4.

EJ. de morbis quos venena extrinsecus morsu, i&cu illata inferunt ib. 1596. 4.
BOEHM.

EJ. de peste affectu ib. 1597. 4. PL.

EJ. paradoxa physico medica ib. 1597. 4.

EJ. de morbi gallici investigatione diff. septem. ib. 1597. 4.

EJ. de mithridatio & theriaca ib. 1598. 4. MENZ.

EJ. pr. de ortu & progressu medicinae ib. 1600. 4. BOEHM.

EJ. de medendi methodo ib. 1600. 4. RIV.

EJ. semeiotica, s. nova cognoscendi morbos methodus ad analyseos CAPIVACCIA-NÆ norman ab EMILIO CAMPOLONGO expressam, nunc primum publicata Witteb. 1601. 8. Praelectiones ad saporem scholarum generales, absque propria adnotatione.

EJ. de curanda tollendaque peste consilium Prag. 1601.

In Chirurgicis institutionibus Witteb. 1601. 8.*. aliqua huic revoces, morbos cutaneos &c.

EJ. de curanda tollendaque peste Prag. 1606. 4. VATER.

EJ. de cute & cutaneis affectibus ib. 1611. 4. PL.

EJ. adversus pestem consilium cum disp. de theriaca & mithridatio. Adnexi libelli DURASTANTIS & NICC. CURTII l. de medicamentis lenientibus & purgantibus Gieff. 1614. 4. TR.

EJ. de sanguine vena sedta dimisso judicium Prag. 1618. 4. Francof. 1618. 4. L. Cum notis & castigationibus JACOBI PANCRATII BRUNONIS Noriberg 1668. 12.*. Ex sensu veterum. Notæ BRUNONIS fusissimæ.

BARTHOLOMEUS CABROL chirurgus. In ejus Alphabet anatomique Turonibus 1594. 4. excuso, recuso Genevæ 1603. 4.*. Francof. 1604. 4.*. 1668. 4.*. &c. observationes subjectæ sunt, quarum aliquæ pertinent ad medicam praxin. Imaginarii morbi curati imaginatione levata. In ictericu porus choledochus ad exitum ex hepate amplissimus. Enormis satyriasis casus. Hydrops post repetitam paracentesin sublatuſ. Ulcus enorme curatum, & abscessus abdominis cum tumore cystica.

JACOBI MOCK Friburgensis, de morbis totius fere corporis ex bolari & lapidosa substantia excitatis P. I. historica Friburg 1594. 8.

EJ. de causis concretionis & dissolutionis rerum quarundam tam extra quam intra corpus humanum Friburg. 1596. 4.*. Compilatio de aqua utcunque lapidescente,

cente, & concrecente calculo. Lapis equinus albesto similis. Uterus lapideus. Fetus lapideus. Frigidissimam non nocere. Lithontriptica.

EJ. de nutritionis lese caufis Friburg 1589. 4. UFF.

EJ. diſp. de dolore lateris Frib. 1598. 4. UFF.

EJ. de epilepsia Friburg. 1609. 4.

EJ. de lithiasi 1614. 4. HE.

EJ. disquisitio de calido innato & influentiis Marburg. 1637. 4. L. si huc facit.

§. CCCCXV. VARI.

CAMILLI THESAURI de Corneto, pulsuum opus Neapoli 1594. 4. FALC.

NONII A COSTA de arte medica Patav. 1594. 4. *.

L. de quadruplici vita vix huc facit.

J. JAC. BASSII de HIPP. & ARISTOTELIS decretis L. III. Papiae 1594. 4. *

SEBASTIAN PETRA FICTA de sensuum externorum usu & affectionibus, deque memorie cum rationis laſione vitio Venet. 1594. L.

CASP. CARNILIÆ tr. de modo cibi sumendi Genuæ 1594. 4. PL.

GUilielmi SERAPHINI de compositione medicamentorum & exhibendi ratione L. II. Turin 1594. 4.

Medici antiqui Græci, Latini atque Arabes qui de febribus scripserunt Venet. 1594. fol. MEAD.

C. C. K. sive KUNRATH medulla destillatoria & medica, oder Bericht wie man den ſpiritus vini zur exaltation bringen soll Leipz. 1549. 8. TR. Schleſwic 1594. 8. TR. 1595. 4. ID. Eisleben 1595. 8. Leipz. 1595. 8. Hamburg 1625. fol.

EJ. Destillir u. Arzneykunſt Lipz. 1680. 4. TR. idem puto opus.

EJ. fünf ſchöne Tractälein vom Elleboro, Roresolis, abſinthio, ſaccharo und der Schlanqe 1597. 8.

EJ. von allerley Flüssen und Catarrhen Lipz. 1597. TR. 1601. B. B. Eisleben 1605. 8. TR. Plurimos morbos ad catarrhum refert, etiam arthritidem, apoplexiam. Formulas habet innumeratas.

DAN. MILLERII theſes physicae de calore, & medicae de ſomno præternaturali Patav. 1594. 4. TR.

THEODOR VELIUS. EJ. theſes physicae de natura & medicae de febribus intermittentibus Patav. 1595. 4. TR.

LEONH. BAUSCHII comm. in HIPP. de locis Madrit. 1594. fol.

EJ. de vera phrenitide Basil. 1601. 4. RIV.

EJ. Epistolæ apud HORNUNG.

CHR. HENR. AYRER informatio medici practican aggreſſientis Francof. 1594. 8. Tom. II.

R r

EJ.

EJ. regimen pestis & dysenteriae populariter grassantium præservandæ & curandæ Argent. 1607. 4. L.

EJ. Epistola apud HORNUNG.

BERNARDI PENOT chemici, qui in nosodochio infelicis vitæ finem reperit, tractatus variæ de vera præparatione & usu medicamentorum chymicorum Francof. 1594. 8. Ursellis 1602. 8. L.

EJ. alexipharmacum s. antidotus apologetica ad virulentos QUERCETANI vomitus in JAC. AUBERTI t. contra chymistas Basil. 8. TR.

EJ. denarius medicus quo decem medicaminibus via docetur &c. Bern. 1602. 8. *

PETRI OLAI oratio de febribus pestilentibus Herborn 1594. 8.

ANDREÆ KRAGII Laurea Apollinea Monspeliensis Basil. 1594. TR. In B. Tig. ejusdem tituli est libellus, sed Basil. 1604.

MATTH. MULLER de cholera Basil. 1594. 4.

COSMUS BORGEMANN de melancholia Basil. 1594. 4.

EJ. de bile flava & humore melancholico Francof. Viadr. 1595. 4.

MART. CODICIES de pestis natura & præservatione Basil. 1594. 4. RIV.

MARTINI HELLING theses de phlebotomia Nurnberg 1594. 4. TR.

JOH. STEINMETZ de morbis hyemalibus HIPPOCRATIS Aphor. 23. Lips. 1594. 4. PL.

EJ. kurze Instruktion wie sich reich u. arm vor der Pestilenz bewahren soll Leipz. 1599. 4. TR.

THOMÆ PARCOV de pleuritide ejusque curatione Helmstatt 1594. 4. RIV.

EJ. de hydrope Helmst. 1596. 4. HE.

EJ. phthisi ejusque curatione ib. 1596. 4. HE.

EJ. de melancholia ib. 1596. 4. HE.

JAC. COCUS de putredine Witteberg. 1594. 4. HE.

EJ. de peste dijib. gemina ib. 1607. 4. HE.

HENR. BLACVOD & QUIRINI le VIGNON E. hepatitis arte expugnabilis Parif. 1594.

NIC. ELLAIN & JAC. d'AMBOISE E. venæ sectio arthritidi purgatione commodior Parif. 1594.

NIC. MILOT & CL. BELIN E. febris frigidis & humidis expugnanda ib. 1594.

J. CÆSARIS SCALIGERI vita scripta a filio Josepho Leid. 1594. 4.

EJ. loci cuiusdam GALENI difficultissimi explicatio doctissima: nunc primum in lucem data ex museo JOACH. MORSII Leid. 1612. 4. *

§. CCCCXVI. NICOLAUS ABRAH. FRAMBESARIUS.

FRAMBESARIUS Veromaiiduus, celebris chirurgi filius, professor Parisinus.

EJ. canonum & consultationum medicinalium L. III., quibus aphoristica methodus medendi affectibus corporis partium continetur Parif. 1595. 12. TR. & appendix de arthritide Parif. 1619. 8. 1619. 8. TR.

Canones chirurgici Genevæ, ut puto, 1632 8. *. cum NARVATIO & aliis. Pleraque chirurgica sunt; huc ex tumoribus referas erysipelas, phlyctænas, aliosque morbos cutaneos, tum paralyses & symptomata aliqua morborum chirurgicorum.

EJ. le gouvernement nécessaire pour vivre longuement en santé Parif. 1608. 8. d'ETR.

EJ. schole medica ad candidatorum examen pro laurea impetranda subeundum Parif. 1622. 8. RICHT. 1636. 12. LIND. Leid. 1628. 12. TREW. 1640. 8. RICHT. 1647. 12. TREW. In operibus redeunt ampliores, inque iis universæ medicinæ compendium traditur.

EJ. ordonnances sur les préparations des medicaments tant simples que composés, nouvellement reformées Parif. 1613. 4. HOVSS.

EJ. examen practicum de recta gubernandarum febrium ratione Parif. 1622. 8. 1636. 12. TR. RICHT. Leid. 1640. 1647. 12. TR.

EJ. de pestis curatione & præcautione Parif. 1619. 8.

EJ. idea academica 1619. 8.

EJ. Ambrofopoea qua elegantes medicamentorum préparations ad morborum euranties præscribuntur Parif. 1622. 12. *. 1636. 12. Leid. 1628. 12. TR. cum scho-
lis L. Ferte idem l. qui ordonnances.

L. de pestis curatione & præcautione Francof. 1629. 4. TR., qui in mea edi-
tione septimus est operis l. du gouvernement nécessaire à chacun.

Opera omnia medica Francof. 1629. 4. TR. Hac collectione continentur Ca-
nones medici, Canones chirurgici, Apologia pro veritate & innocentia medicamento-
rum chymicorum adversus criminatores, Laurea academica Frambesariana, quæ in
mea editione audit la couronne doctorale avec les graces dont doit être doué le mé-
decin. Leges etiam eloquentiae tradit, phrases troposque, & ethica.

In editione gallica des œuvres de M. N. A. de FRAMBOISIERE Rouen 1631.
aut 1632. fol. B. B. Lion 1669. 8. continet le gouvernement nécessaire à chacun,
Vastum opus, tradit diætetica consilia pro homine in genere, deinde secundum
diversitatem ætatis, regionis. morborum. 2. le Gouvernement requis en l'usage
des eaux minerales pour la guérison des maladies rebelles, & singulierement de la
fontaine minérale découverte dans le territoire de Rheims en 1616. qua in schola eo
tempore noster de cathedra prælegebat. 3. Les loix de médecine pour la guérison
des

des maladies. Videntur esse *Canones medici* prius dicti. 4. *Praxis medica* cum admisisti consiliis, valsum opus. 5. *Les loix de chirurgie pour proceder methodiquement à la guerison des maladies externes.* *Canones* sunt *chirurgici* dicti p. 315. quos eosdem in *Bibliotheca* eo spectante laudavimus. 5. *Les ordonnances sur la préparations des medicaments.* 6. *La couronne doctorale.* 7. *Schola medicæ.*

§. CCCCXVII. VARI.

HORATIUS GUARGANTUS Soncinensis. EJ. *de theriacæ virtutibus paraphrasis, de mechoacanme radice opusculum, de ovis gallinarum & earum usu in febribus Venet. 1595.* 4. CIN. & l. *de theriaca Italice Venez. 1648.* 4.

EJ. *responsa ad varias agritudines & in primis tres tractatus de dysenteria, de morbo gallico, de febre pestilenti, de peste.* Acc. R. P. CYPRIANI MANTEGARII *exactissima cognitio sedandi & curandi fluxus Venet. 1613.* 4. *. In dysenteria intestina exulcerari; in eo malo adstringentia imperat, ipsam ferri scobem. In hue venerea lignum sanctum vim habere antidoti. Juvenem vidit, cui cranium totum molle & cariosum, cerebrum ascaridibus plenum erat. In febre pestilenti vesicas scientia medicamenta rejicit, alia inania suadet. Consilia plena superstitionis, battologiæ. Balsami ad finem historia.

DUNCANUS LIDDEL Scotus Aberdeenensis, Professor Helmstadiensis.

EJ. numeroſe sunt disputationes, *pathologica novem, semeiotica tres, therapeutica septem, de febribus decem* L. excusæ Helmstatt. ab 1605. ad 1620. 4. Hæ disp. conjunctæ *compendium universæ medicinae* constituunt. Inter eas sunt,

De concoctione Helmst. 1595. 4. si huc facit.

De melancholia ib. 1596. 4. BURCKH.

Inter Disp. pathologicas, prima est *de morbis & morborum differentiis ib. 1598.* 4. HE.

Quarta de symptomatibus & symptomatum differentiis ib. 1598. 4. HE.

EJ. disp. *de arthritide ib. 1600.* 4. HE.

Therapeuticæ.

Earum quarta *de ratione purgandi ib. 1605.* 4. HE.

Diff. VII. *de vietis ratione in sanis & agris ib. 1605.* 4. HE.

EJ. disp. *de convulsione ib. 1605.* 4. HE.

EJ. disp. *de paralysi ib. 1605.* 4. HE.

EJ. disp. *de apoplexia ib. 1605.* 4. RIV.

EJ. *ars medica Hamburg. 1607.* 8. & *1628.* 8. *. Plenum opus, quo præter

præter physiologiam, pathologia, therapeutica, morbi a capite ad calcem trahuntur, denique medicamentorum facultates & compositio, victusque ratio. Ex veteribus cæterum collectanea tradit.

EJ. *de febribus libri III.* Hamburg. 1610. 8. *. plenum & fusum opus ad veterum saporem.

EJ. *de dente aureo ex JOACHIMI MORSII Musæo Hamb.* 1628. 8. *. Fraudem fuisse, quam vir nobilis percusso juvène detexerit. Sominia JACOBI HORSTII, & portentum excidium imperii Turcici refutat.

EJ. *operum jatro Galenicorum tomus unicus, ab erroribus vindicatus opera LUDOVICI SERRANI* Lion 1624. 4. HOUSSET. Sunt priora præter l. *de dente aureo.*

Universæ medicinæ synoplis in tabulis quatuor methodice collecta. Item libri sex GALENI de morborum & symptomatum differentiis & causis & de sanguinis missione in tabulas septem digesti & de morborum speciebus muncupationes Vicetiae 1595. fol. *. Titulus omnia dicit, quæ hic brevissime recensentur.

J. MOLANI *medicorum ecclesiasticorum diarium Looanii* 1595. 8. FALC.

W. BULLEYN *theory of health* Lond. 1595. 12. AMES.

BARTHOLOMÆI HIEROVII *methodus chirurgica docens summa felicitate & brevitate rationem &c.* Francof. 1595. 8. si huc facit.

EJ. *questionum medicinalium decas I.* ib. 1595. 8. TR. Conf. p. 4304.

EJ. *de natura & curatione tussis* Witteb. 1595. 4.

HENRICUS GORGE HENRIQUEZ Prof. Salamanicensis, *de regimine cibi & potus & cæterarum rerum non naturalium usu nova enarratio* Salamant. 1594. 4. C. de V.

EJ. *tratado del perfecto medico* ib. 1595. 4.

ALPHONSO LOPEZ de HINOIOSO *el origin y nacimiento de las urinas y enfermedades que de ellas proceden* Mexico 1595. NIC. ANT.

ANTONII BERGÆ *praelectiones naturales* Monteregali 1595. 4. FALC.

MARTINI RULANDI filii, *nova & in omni memoria inaudita historia de aureo dente, qui nuper in Silesia puero cuidam septenni succrevisse animadversus est* Francof. 1595. 4. TR.

EJ. *demonstratio judicij de aureo dente pueri Silesii adversus J. INGOLSTETTER reffensionem* Francof. 1597. 8. L. 1598. 4. TR.

EJ. *problematum medico physicorum L. primus & secundus* Francof. 1608. 8. TR.

EJ. *de perniciose luis Ungaricae tecmarisi & curatione tr. historicis curis atque observatio-*
Rr 3

observationibus triginta, necnon questionibus homologis locupletata Francof. 1600. 8.
Tr. Lips. 1610. 8. Lion 1628. Stettin 1651. 8. Ita L. An idem *Lionogogus kurzer Unterricht des Regiments u. Ordnung wie man sich in pestilenzischen Lauf-ten verhalten soll* Leipz. 1607. 4. Tr.

EJ. *Alexicacus chymiatricus mendaciis* JOH. OBERNDORFER, quibus apologiam suam nequissimo suis consarcinavit, oppositus Francof. 1611. 4. L. Alchemica, alia suo loco dicenda.

CAROLI BATTI medici Dordraceni *secret boek van heerlyke konsten* Leeuwaarden 1664. 8. ob auctoris ætatem huc refero. Anglice Lond. 1599. Belgice scripsit *de puerorum funesta absque febre angina*.

SEVERINI GOEBEL *antidotarii castrensis particula prima* Hall. 1595. 4. Tr.

JACOB SUTER BALTH. CONRADINI *de febris regimine & ejus symptomatum curatione ex Germanico latine reddidit & excudit* Passau 1595. 8.

PETRI SPEHRER *Bericht von der rohten Ruhr* Maynz 1595. 4. Tr.

Apotheker-Ordnung und Reformation der Stadt Neuburg Lauingen 1595. 4. RIV.

ABRAHAM SCHOPF *καθολον omnium presidiorum medicorum universalium & topicorum disquisitio* Basil. 1595. 8. Tr.

HENR. ARTOCOPHINUS *περ των αθματος*, s. *de asthmate* Basil. 1595. 4. RIV.

GE. ROWITZ *positiones medicae de variolis* Patav. 1595. 4. BOEHM.

GEORG SEILLER *de catarrhis* Francof. 1595. 4. Tr.

STEPHAN BACHER *conclusiones medicae & chirurgicae de dolore in genere ejusque causis, speciebus, cura* Basil. 1595. 4. RIV.

ZACHARIÆ BRENDL Professoris inde Jenensis, *de vita J. SCHROETERI Jen.* 1595. 4. PL.

EJ. *de pleuritide* Jen. 1604. 4. PL.

EJ. *simebria* JACOBO FLACHIO *persoluta* Jen. 1613. 4.

EJ. *de apoplexia* ib. 1614. 4. PEHE.

EJ. *dys. de melancholia* ib. 1618. 4. PL.

EJ. *de cachexia* ib. 1625. 4. *

EJ. *de dysenteria* ib. 1628. 4.

EJ. *de ictero* ib. 1629. 4.

EJ. *de cardialgia* ib. 1630. 4. HE.

EJ.

EJ. de plica polonica ib. 1630. 4. PL.

EJ. de contagio & contagio pestilentiali ib. 1633. 4. HE.

EJ. de scorbuto ib. 1634. 4.

EJ. de medicina arte nobilissima ib. 1635. 4. HE.

EJ. miscel. illustrium questionum Jen. 1637. 4. *

EJ. de affectu hypochondriaco ib. 1637. 4. *

EJ. de ventriculi imbecillitate ib. 1638. 4. TR.

EJ. Chymia in artis formam redacta, methodus addiscendi encheireses, correccio medicamentorum plurimorum, disquisitio de auro potabili Jen. 1630. 12. L. 1641. 8. L. Leid. 167. 12. Amsterd. 1659. 12. L. 1668. 12. L.

JACQUES d'AMBOISE & JAC. L'ESCRIVAIN, E. totus homo a nativitate morbus Parif. 1595.

BARTH. PERDULCIS & PETR. PONCON, E. lac nutricis puero medicamentum optimum Parif. 1595.

ANT. QUIQUEBOEUF & PETRI PAULMIER, Non E. hydrargyrum huius vene-
rea alexipharmacum Parif. 1595. ASTRUCIUS refert ad a. 1596. Contagium ex
impuro coitu nasci. Leve malum hydrargyro cedere; in gravi casu ossibusque
adfectis debere frigus hydrargyri guaiaco emendari.

HENR. de MONANTHEUIL & PETRI PAULMIER, E. medicamenta purgantia
substantia similitudine Parif. 1595.

GUIL. de BAILLOU III. medici & JAC. L'ESCRIVAIN, E. qui gibbi ex asthmate
aut tussi ante pubertatem sunt, cito moriuntur Parif. 1595.

§. CCCCCXVIII. VARII.

Hoc anno editio AVICENNÆ plena prodiit, ex versione GERARDI CARMONENSIS & ANDREÆ ALPAGI, cum adnotationibus JOHANNIS COSTÆI & PAULI MONGII, recognita a COSTÆO, cum economia & tabulis isagogicis ex vita HUMAIN per FABIUM PAULINUM Venet. 1595. fol. max. GUNZ. TR.

EJUSD. PAULINI Utinensis, sunt prælectiones Marciaæ s. commentaria in THUCYDIDIS historiam s. narrationem de peste Atheniensium Venet. 1603. 4. TR.

EJ. de viperis in trochiscorum apparatu pro theriaca adhibendis diff. Venet. 1604. 4.

EJ. in libros artis medicinalis GALENI per tabulas economia Hanau 1610. fol. LIND.

Hic recensabo HIERONYMUM FABRICIUM ab Aquapendente, cuius in chirurgicis,

gicis, inque eorum editione postuma Patav. 1647. fol. *, præter tumores ad medicinam facientes, vel bubonem utrumque, etiam morbi cutanei recensentur, & acc. tr. *de cucurbitularum in febribus putridis abusu*.

Ei etiam tribuitur *Bericht wider die Seuche der Pestilenz Nürnberg* 1607. 4. TR. 1626. 8. TR.

EJ. *medicinam practicam* edidit PETRUS BOURDELOT Parif. 1634. 4. B. B. Cum ÆMILII CAMPOLONGI tr. *de morbis cutaneis*, &c.

Morborum a capite ad calcem recensio, adjectis brevissimis historiis ægrotorum peculiarium, & formulis. In dolore tamen sanguinem mittit ad deliquium animi. Nihil famæ viri dignum in hoc libro est. Spurium esse BARTHOLINUS (a).

Sollicite solebat corpora ægrotorum incidere. Se præsente calculum in vesicula fellea reperiisse BARONIUS (b).

§. CCCXIX. VARI.

RODERICUS a CASTRO Lusitanus ex schola Hispanica, qui Hamburgi medicinam fecit, *de universa mulierum medicina opus absolutissimum* L. IV. Hamburg 1603. fol. *. 1604. f. BOEHM. & PL. Colon. 1603. f. TR. 1662. 4. si fides LINDENIO. Omnino diversum opus a STEPHANI RODERICI *Castrensis* opere de natura muliebri. GALENICUS scriptor multas cum MERCATO lites agitavit. Superstitiosus idem, qui fenestris apertis harentem speret expediti.

EJ. est etiam tractatus brevis *de peste qua a. 1596. Hamburgum* & viciniam adflxit . . . demonstratur methodus qua urbem a lue precaveri ac ejus vis propulsari possit Hamburg. 1596. 4. FALC.

EJ. *medicus politicus s. de officiis medico politicis tractatus*, 4. distincti libris, in quibus bonorum medicorum virtutes exponuntur, malorum fraudes & imposture deteguntur, alia utilia proponuntur Hamburg. 1614. 4. *. Ad confabulationis modum scriptus liber, neque ad medicinam, neque ad historiam propriè pertinet. In L. I. defendit medicinam contra calumniatores, & medicos Jurisconsultis præfert. In L. II. docet, quibus in artibus medicum oporteat erudiri, quos libros legere; non supra quadragenos. In L. III. agit de decore, virtutibus & vitiis, de fortunis medici; de prudentia in consultando, in curando. Negat numerosos ægros eodem tempore ab uno medico posse curari. In L. IV. de fascinis, medica musicæ potestate, medicina forensi, virginitate, ejus amissæ signis &c.

DIOMEDIS AMICI *de morbis communibus* l. tr. *de variolis* & app. in l. *de morbis communibus*, in qua agitur de causis præsentis tempestatis Venet. 1596. 4. TREW.

EJ.

(a) *Opes mejend.* L. I. p. 72.

(b) *Vindic. anat.* p. 3.

EJ. de morbis sporadicis opus novum, quo omnia ad affectionum *diagnostica*, *prognostica*, *therapeutica*, *prophylactica*, *analeptica*, *gerocomica*, ad tria medica *instrumenta* in universum pertinentia explicantur Venet. 1605. 4. TR.

DURANTIS SCACCHI Fabriani chirurgi atque physici, *subsidium medicinæ*, in quo quantum docta manus *præstet* ad inmanes morbos evellendos elucescit. Acc. Epistola de medicinæ laudibus Urbin. 1596. 8. *. Dictio antiqua; auctor animosus multum laudat mascula auxilia, & ferrum ignitum. Lithontriptica, ea inter succus millepedum. De candelis adversus urethræ carunculas fuse. Thermas Castro Cornetanas suadet bibere. Medicinam laudat, ut filios suos ad artis amorem excitet.

JOSTRERIUS de JOSTRERIIS Bassanensis. EJ. *admirationes mediceæ ex doctrina GALENI & aliorum auctorum, de usu vesicantium promiscue in morbis omnibus, de cucurbitulis adjigendis importune, de venæ sectionis omissione, de purgatione incongrua, de victus ratione monstroso* Venet. 1596. 4. *. Venetiis nono anno in patriam redux, novam medicinæ artem miratus est se in ea reperisse; eam improbat, quod veterum auctoritatibus non confirmetur. Vesicantium in febre maligna usum rejicit, quæ in calido morbo importune calefaciant, neque crisi a natura motæ faveant, eam enim per sudorem fieri debere. Spem eorum deridet, qui bullas a vesicante medicamento excitatas putent materie morbi repleri. Sed etiam cucurbitularum usum, corpore nondum repurgato rejicit, quæ imbecille sunt auxilii genus, minus tamen quam vesicas scientia noxiæ. Purgationem naturali purgationi contrariam pariter damnat, quæ per cutem fiat. In materia turgente purgare non vetat. Hæmophobiæ etiam in malignis morbis non probat. In victus ratione non definiri ex medicis legibus, num ægrum nutrire præstet, num abstinere cibo.

CAMILLI FLAVII Fanestræ, in HIPPOCRATIS librum de aeribus aquis & locis paraphrasis Venet. 1596. 4. * utique paraphrasis, nec quidquam ultra.

AURELII MINADOI Rhodigini, medici Veneti, fratri J. THOMÆ, tr. de virulentia venerea, in quo omnium aliorum hac de re sententiæ considerantur, mali natura explicatur, causæ & differentiæ cum dogmatica curatione proponuntur Venet. 1596. 4. *. Plurimum controversiarum. Scriptores priores omnes refutat, naturam veneni venerei contendit, vaporem esse præter naturam, eumque vaporem vagum esse, & ex varia materie mistum. Virulentiam venereum omnium præter naturam rerum causam esse, febrem producere &c. Necur non perpetuo adfectum esse. Motum nullo non tempore extitisse. In coitu cum femina infecta contagium non posse vitari. Neque fonticulorum, neque cauteriorum auxilium sufficere. Ab hydrargo non superari, & desperatum esse remedium. Sudorem commendat, eum Sarsaparilla atque Guaiaci ligno ciet, pro antidoto morbi etiam efficax futuro, si per urinam vel alvum fuerit operatum, etsi per sudorem optime curet. Melle injucunditatem tolli: a PAULO ROMANIO aromatario id lignum in aptissimam compositionem parari. Antidotæ varias nullius momenti subjicit. Post curationem serum lactis suadet.

JASME SEGARRA *de artis mediceæ prolegomenis* Valencia 1596. fol. cum physiologia 1598. fol.

EJ. *in prolegomena HIPPOCRATIS de humoribus commentarius, in GALENUM de morborum & symptomatum differentia & causis, hæc vertente VINCENTIO SALVATORE Valent.* 1622. 4. L.

In CAMILLI, postea GABRIELIS, FERRARÆ *nuova selva de chirurgia* Venez. 1596. 8. TREW. latine Francof. 1629. 8. * *clinicæ aliquæ adnotaciones sunt, vermis singularis descriptio, medicamentorum chemica arte paratorum catalogus.*

ALF. LOPEZ *HIPPOCRATIS prognostica cum brevibus adnotationibus* Madrit. 1596. 4. L.

ILDEFONSI POPI *comm. in HIPP. prognostica* Madrit. 1596. 4. L. An forte idem liber, quem proxime dixi.

ADRIANI ROMANI *Sphygmologia i. e. theses mediceæ de pulsibus* Würzburg. 1596. 4. UFF.

EJ. *de febre putrida & febre pestilenti* Würzburg. 1597. 4. HE.

J. WERNER *therapeutica, b. e. sanitatis restituenda ratio artificioſa* L. II. *proposita* Francof. 1596. 8. Vix fuerit idem p. 79. totis 50. annis prior.

CHR. PERSO *kurzer Bericht von den Eigenschaften des Rochlitzer Steinmarks, und wie dasselbe zu der Arzney nützlich zu gebrauchen* Witteb. 1596. 8. RIV. *Ad physica.*

TOBIAS DORNKRELL *von der Pestilenz dieses 96. Jahres kurzer und gründlicher Bericht* Hamburg 1596. 4.

EJ. *dispensatorium ad omnia propemodum corporis humani pathemata* Ulyssæ 1600. 4. Cum tr. *de purgatione* Hamburg. 1604. 12. HANSEN. Lipf. 1623. 12. L. Jen. 1645. 12. L. cum taxis pharmacopolarum.

EJ. *consilium von zweyen ungewöhnlichen, neuen und ankeblichen, Krankheiten dieses 1602. Jahres* Ulfen 1602. 4. TR.

EJ. *Bericht von der Pestilenz* Hamburg 1604. 12. HEIST.

EJ. *de purgatione tr. ex HIPP. & GALENO de dextro purgationis usu. Omnia purgantium simplicium & compositorum doses, atque ut doses ex arte investigari & corrigi possint ib.* 1604. 12. Jen. 1649. 12. L.

EJ. *medulla totius præceos mediceæ aphoristica* Erfurt. 1656. 4.

EJ. *von der Rohtenruhr, Leipziger Pestschade u. Gottesgnade* Altenburg 1681. 4. VATER. Nisi aliis est auctor ejusdem nominis, aut annus vitiosus.

EJ. *kurzer Bericht von Präservirung und Cur des Menschen Gesundheit* Hamb. 1604. 4. MOLLER.

Edidit

Fididit etiam J. STOKERI empiricam s. medicamenta varia experientia diuturna comprobata contra plerosque corporis humani affectus Francof. 1604.

JOH. INGOLSTETTER Noribergensis, Ambergensis medicus.

EJ. de aureo dente pueri Silesii responsio ad judicium MARTINI RULANDI, quo demonstratur, neque dentem neque ejus generationem naturalem esse Lips. 1596. 8.*. Ridicula de fabula concertatio.

EJ. de natura occultorum & prodigiorum diff. ad J. HORSTIUM, qua respondetur ejus libro de aureo qui putabatur dente Lips. 1597. 8. 1598. L.

EJ. de natura naturalium & non naturalium opposita demonstratio demonstrationi iudicij MARTINI RULANDI de aureo dente ib. 1589. (puto 1598.) 8.

EJ. epistole variae medice in Cista HORNUNGIANA.

J. CONRAD RHUMEL, medicus Noribergensis. Non potest idem esse, cui diversa opera LINDENIUS tribuit, & quem natum facit a. 1597, & tamen disputationem recenset anno 1596, & alia opera anno 1596. edita. Quantum video, noster J. CONRADUS fuerit, cuius est disputatio de arthritide errante Noriberg. 1596. 4. tum Loimographia Amberg. 1606. 8. L. & Prophylaxis medico practica luis venerea εγκεφαλονοσ, una cum apologia, s. centuria curationum medicarum in Novo Foro factarum Norib. 1624. 8.*. Porro Historia morbi qui ex castris ad rastra, a rastris ad rostra, ab his ad aras & focos in superiori Bavaria se penetrauit a. 1621. & permanuit a. 1622. 1623. Nurnberg. 1624. 4.*. 1625. Tr. quem liber videtur prior prodiisse: febris erat petechialis, quam vult a mercurio aeris vel aquae extense, quæ dicitur Perinthon & fugina, natum esse. Dolor capitis, dorsi etiam, lumborum, deliria, convulsiones, fauci molestiae, alia nullo ordine nullisque periodis symptomata. Viderat tamen fluxum sanguineum & diarrhoeam profuisse, sudores nocuisse. Papulas etiam vidiit ad dimidii pisii molem elevatas. A febre Hungarica separat, aque petechiis a. 1505. ex Cypro inf. in Italiam adlatas. Venæ sectionem & purgationem repudiavit, vomitus incertum facit eventum. Malum hieme viguit, urinæ sanorum similes fuerunt: surditas bonum signum praestit. In Prophylaxi curationes habentur cum formulis: aromaticæ, odorata, absorben-
tia, theriacæ, lapides pretiosi. Narium fluxum adstringentibus coercedebat, qui potius salubris esset. Inter symptomata cæcitas inconstans. In Catalogo suo TREWIUS Loimographium PHARAMUNDO RHUMELIO tribuit, quæ Ambergæ 1616. 8. produxit, verum eam putasse nostri esse.

EJ. partus humanus s. diff. per brevis de humani partus nostris temporibus causis ex meditullio verae medicinæ theoreticæ eruta Norib. 1627. 8.

ZACHAR. LIEBOLD Gespräch vom goldenen Zahn Breslau 1596. 8. PL. Ver-
siculi Germanici.

Hoc anno J. WITTICH edidit Medici Patavini anonymi methodum simpli-
cium medicamentorum & compositorum Lips. 1596. BUR.

Der fürstl. Graffchaft Hennenbergs Apothekeordnung und Tax Schmalkalden 1596. 4.

JEAN DAVID M. D. tr. de la peste contenant les causes, signes, & préparations & cure d'icelle ou les causes & cure de la maladie populaire qui a regné à Limoges l'an 1595. Limoges 1596. 16. FONTENEL.

MICH. RAUDENIUS Engadinus P. Basileensis *de dolore* Jen. 1596. 4. RIV.

GEORG. LAUREA *de febribus melancholicis* Basil. 1596. 4.

MICH. MEIER *de epilepsia* Basil. 1596. 4.

J. STENGEL *de pleuritide* Herbipoli 1596. 4. L.

J. MARTIN & MARTIN AKAKIA, *E. in contentis, continentibus & impetu facientibus sanitas & morbus* Parif. 1596.

HENR. BLACVOD & J. LAMPERIERE *E. unus corporis partium nautusque consensus* Parif. 1596.

Ordonnance & avertissement de l'Archevêque de Valence à tous médecins & chirurgiens de son Diocèse Lion 1596. 8. PORTAL.

THOMAS PHAYRE *regiment of life whereunto is added a treatise on pestilence and a book of chilidren* Lond. 1596. DOUGL.

LEONARD MARSHAL *book of cattel taken from the best authors* Lond. 1596. 4. Veterinarius.

PET. LOWE Scotus, *chirurgus, Eius easie certain and perfect method to cure and prevent the ſpaniſh fickneſſe* London. 1596. 4. Rejectis aliis, mercurii uſum internum commendat, pilulas, medicamenta ſua arcana, decoctum lignorum, composita.

EJ. *the whole course of chirurgie whereunto are annexed the preſages of HIPPOCRATES* Lond. 1597. 4. TR. 1612. 4. PORT. 1614. 4. GUNZ 1634. 4. PORT. 1657. 4. GUNZ.

JACOBI PONS, Lugdunensis, *de nimis licentioſa ac liberaliore intempeſtivaque ſanguinis miſſione, qua hodie plerique abutuntur* Lion 1566. 8. PLATNER. 1600. 8.* Circa hæc tempora BOTALLIANA illa ſanguinis prodigalitas invalescebat: ei noſter ſe opponit, & oſtendit per ſingula, neque ad curandos morbos & sanitatem conſervandam, neque in cacochymia, neque in febribus curandis, certe nonnullis, neque in pestilentiali febre ſanguinem mitti debere: ſed neque in aliis morbis ea cum profuſione, quam ruperi imperent, neque in morbi ſtatū, vel circa ſtatū, neque in febrium declinatione, neque toties ac nonnulli ſoleant. Ratiociniis hæc evincere ſtudet, & GALENI auctoritate.

EJ. *medicus, ſ. ratio ac via aptiſſimatum ad diſcedam tum ad exercendam medi- cinam* Lion 1600. 8.* Propædeutica plurima requirit, etiam astrologiam. Inde libros

libros recenset, quos tyro utiliter legat, ad suos titulos. De ponderibus aliquam male a latinis ex græcis conversa. Recte docet, quod nulla nuper alicujus definiti mali accurata historia scripta sit. Morbi provinciarum Galliæ endemii. Ut morbum in præsente ægro medicus dignoscat. Canones ad quosque morbos, quibus summa curationis capita continentur.

EJ. libellus *avertissement pour la préparation & cure générale contre les poisons*. In eo libro viperas Lugdunenses nimis debiles esse, hinc theriacam in ea urbe pariter deterioris esse conditionis. Contra eum scripsit de la BRIVE quem dieimus. Responsum est in *sycophantie theriacale* Lion 1634. 8. RAST. Nomen ibi præfigitur JACOBI PONS. Quare eo magis persuadeor, annum 1566. male apud PL. scribi & varius esse 1596. 8. ut LINDEN.

§. CCCCXX. VARII.

BARTHOLOMÆUS CASTELLUS Messanensis.

EJ. est totius artis medicae methodo divisa compendium & synopsis, in qua quidquid ab HIPPOCRATE, GALENO, AVICENNA summisque in arte doctoribus scriptum est continetur Messan. 1597. 4. L.

EJ. Lexicon medicum Greco latinum Venet. 1607. 8. 1626. 8. 1642. 8. WACH. Patav. 1713. 4. 1721. 4 Auctum ab EM. STUPANO Basil. 1628. 8. Tertia parte auctum Roterod. 1644. 8. LIND. 1651. 8. LIND. 1657. 8. ibidem 1661. 8. LINDEN 1670. LIND. Iterum auctum a JACOBO PANCRATIO BRUNONE, addita BRUNONIS Mantis titraglotta, vocabulis latinis cum annexis Arabicis, Hebreis, Græcis, Gallicis & Italicis Nurnberg 1682. 4. Iterum auctius, ut certe titulus præfert, Genev. 1746. 4. maj. *. Neapoli 1761. 4. 2. vol. CASTELLI primas editiones non possideo; quæ coram est, ea a BRUNONE ex nuperis insigniter aucta videtur. Prior illa videtur ex HIPPOCRATE, GALENO, GORRHAEO plurima habere, quo fine auctor non inutili labore defunctus est.

PAULUS DIONYSIUS HIPPOCRATIS aphorismi versibus reddidit Veron. 1597. 4. L.

EVANGELISTA QUATRAMMI Eugubini, tr. ad theriacam mithridatumque antidotum compendium Ferrar. 1597. 4. TR.

EJ. tract. brevis de præservatione & curatione pestis I. Romæ ante 30 annos Italice editus, latinus factus opera ANDR. HILDEBRANDI Lipf. 1618. 8.

MICHAEL MARTINES LEYRA chirurgus, scripsit remedios præservativos para el tiempo de peste y otras curiosas experiencias Nadrit. 1597. 8. C. de V.

FR. PERELLI de febribus intermittentibus deque veris intermissionis causis lib. Paris. 1597. 8. FALC.

J. MICHAELIS apologia chymica adversus LIBAVII columnias Middelburg 1597. 4. LIND.

PETRUS PAULUS GALLEO Perusinus. EJ. *l. de febribus* Perus. 1597. 4. L.

JACOBI FONTANI *prognosticorum ad artem medicam spectantium perinde ex HIPPOCRATE & GALENO collectio* Turnon. 1597. 12.

EJ. *methodus generalis cognoscendi, praedicandi curandique morbos, ad veterum, HIPPOCRATIS maxime & GALENI, mentem exacta Aveniencie* 1601. 8. RAST. Parif. 1612. 8. L.

EJ. *commentaria in omnes HIPP. aphorismos crismum, & de morborum causis aliusque nonnullis, in quo prior FRACASTORII de criseos causis sententia defenditur: nec non consilia medica* Parif. 1608. 12. TR.

EJ. *Practica curandorum morborum corporis humani* L. IV. *distincta* Parif. 1601. 8. B. Tig. 1611. 8. TR.

EJ. *Opera, in quibus universae artis mediceæ secundum HIPP. & GAL. doctrinam partes IV. methodice explicantur, preponuntur libri duo de demonstratione medica, tunc commentaria, consilia modo dicta* Parif. 1612. 4. Genev. 1613. 4. L.

EJ. *de astrologia medica l.* Lion 1620. 8. L.

ID. a. 1599. l. edidit, quo medicos Monspelienses accusavit, quod MESVEN deseruerint: & cum J. PONS respondisset, secundo accusationem repetit ob eamdem confectionem Alkermes. In eum L. CATALAN scripsit.

FABII PACII *comm. in GALENI libros methodi medendi* P. I. Vicet. 1597. fol. TREW.

EJ. *comm. in sex priores Galeni libros methodi medendi* Vicetiae 1598. fol. TR. L.

EJ. *comm. in septimum GALENI librum methodi medendi* Vicet. 1608. f. 1609. fol. TR. 1610. fol. L.

Inedita aliqua in *aphorismos commentaria reliquit TOMASIN.*

EJUS vita & icon est in *TOMASINI Elogii.*

PETRI MATTHÆI PINI *compendium instar indicis in HIPPOCRATIS Coi opera omnia* Venet 1597. 4. recusum Venet. 1737. fol. magni fit.

J. B. MELLA *il cortefino overo del mal di caffron o d'ogn altra infirmita che quest anno minaccia* Napol 1597. 4.

HENR. MONANTHOLII *Indus iatromathematicus ad tres hostes academiarum, bellum, famen, pestem* Parif. 1597. 8. L.

J. NIC. ROGERII *de recta curandi ratione per sanguinis missionem* Venet. 1597. 4.

GUILIELMUS ARRAGOSIUS Tholofanus, *de natura & viribus hydrargyri. Ep. ad PAULUM JOVIVM Basileæ demum* 1710. 8. *. in fasciculo disputationum prodiit.

diit. Multa singularia de argento vivo passim hic reperias. Periculosisimum ejus metalli usum esse, suas tamen, si probe depuratus sit, vires habere.

Ej. epistola de extractis chemicis est in collectione SCHULZIANA.

ANTONIUS CONSTANTIN, Ej. bref traité de la pharmacie provinciale Lion 1597.

Ej. opus medice prognoseos, in quo omnium symptomatum in omnibus morbis cause & eventus exponuntur. Ex GALENO, HOLLERIO, DURETO & JACOTIO Lion 1613. 8. L.

BASILII PLINII carmen de venenis & venenatis in universum, & de morbi gallici investigatione Witteberg 1597. 8. Noriberg. 1689. 8. TR.

DAVID HOESCHEL edidit Aug. Vind. 1597. 8. Iatro mathematica Hermetis Trismegisti Gr. lat. IDEM ARETHEUM edidit.

GEORG RIVET de peste, exanthematis & anthracibus, de methodo in febris pestilentialis curatione. Ex Italico latine reddidit Colon. 1597. 8. L.

GEORG LAUB Augustanus edidit SIMONEM SETH: & Rosam anglicam Aug. Vind. 1597.

JACOBI CAHAGNESI de morbo NICOLAI MICHAELIS Cadomi 1597. 4.

Ej. brevis facilisque methodus curandarum febrium Cadom. 1616. 8. L.

Ej. brevis facilisque methodus curandorum capitum adfectuum Cadom. 1618. 8. L.

Ej. elogiorum civium Cadomensium Centuria I. Cadom. 1609. 4. B. BUN.

CASPARI TAGLIACOTII consilia aliqua exstant in LAUTENBACHII collectione.

MARTINI MYLII hortus medico philosophicus Görliz 1597. 8. L.

GUIL. TOOKER charisma, s. donum sanitatis, s. explicatio questionis in dono sanandi strumas concessò regibus Angliae Lond. 1597. 4. FALC.

HELIÆT ROESLIN de mundo hypotheses, continentes artium principia, etiam medicinæ Francof. 1597. 4. L.

JOACHIMI ILLYES Pomerani, novae theorie de natura & constitutione medicine, de ordine facile eamdem imbibendi atque exiguo temporis studio ejus studium absolvendi Jena 1597. 4. *. Generalia aliqua.

NIC. AGERII chronologia medica, b. e. conclusiones de temporibus rerum præter naturam tum universalibus, tum particularibus Basil. 1597. 4. RIV.

J. W. WIRINGI de jejunio & abstinentia medico ecclesiastici libri V. Egiaci Atrebotum 1597. 4. FALC.

GODOFR STEEGH (STEECH L.) tr. de peste Wurzburg 1597. TR.

Ej. ars medica methodo diversa a GALENO commendata; a nemine hactenus absoluta Francof. 1606. fol. TR.

GERMAIN COURTIN Prof. Parif. EJ. *adversus PARACELSI de tribus principiis auro potabili totaque pyrotechnia portentosas opiniones* Parif. 1597. 4. L.

In EJUS *leçons anatomiques & chirurgiques dictatis ab a. 1578. ad 1587. & editis a STEPHANO BINET.* Parif. 1612. f. *. aliqua sunt de omni morbo cutaneo, sed præterea de pustulis, plethora, cacochymia, revulsione, derivatione, inflammatione, bubone, carbone, peste, theriaca propria capita: porro L. XIV. materia medica etiam internis morbis dicata traditur, in qua emmenagoga, diuretica, galactopojetica, aphrodisiaca, emetica purgantia omnia, fere ex veteribus collecta, & tironibus destinata.

MATTH. ZELSII *Orationes de causis & periodis pestilentiae acc. VIII. tract. alii de peste AURIFABRI, LIPSTORPII, RHENANI, WAGNERI* Francof. 1597. HEIST.

BOISSARD *icones brevesque vite virorum illustrium* P. I. Francof. 1597. 4. P. II. 1597. 4. P. III. 1598. P. IV. 1599. 4. Partes IV. 1628. 4. P. V. ib 1635. & Partes V. 1636. 4. P. VI. VII. 1650. P. VIII. 1652. 4. P. IX. 1659. & novem tomis eo anno.

JEAN TRUYE tr. *de la peste* Douai 1597. 12. FALC.

ISRAEL HARVET Aureliensis, *discours contre L. JOUBERT dans lequel il est montré qu'il n'y a aucune raison que quelques uns puissent vivre sans manger pendant plusieurs années* Niort. 1597. 16. L. TR.

EJ. *confutatio Causarum abstinentie pueræ confolentiane a FREITAGIO redditarum & apologie pro JOUBERTO* Orleans 1602. 8. B. B.

EJ. *defensio chymicæ adversus censuram scholæ medicorum Parisiensium, & in eandem GUILIELMI BACYNET annotationes* Parif. 1604. 8. *. non mala. Venæ sectionem non improbat; artis perfectionem ostendit non esse in morbi dignotione, sed in curatione: sales non esse causticos; neque perinde acres ut euphorbium: opium non refrigerare, ejus vim a sulfure esse. DIOSCORIDEM metallica medicamenta habere; sales non debere pro artificialibus haberri. Hominem etiam iis nutriti, quæ numquam vixerunt.

EJ. *demonstratio veritatis doctrina chymicæ adversus J. RIOLANI comparationem veteris medicinæ cum nova* Hanau 1605. 8. TR.

BALTHASAR SUMMERS *Unterricht wie in dieser gefährlichen Pestilenzzeit jeder-mann sich halten u. verwahren soll* Wittenberg 1597. 4. TR.

EJ. *Arzneybüchlein* Witteb. 1599. 8.

CHRISTOPH. THOMAN *Bericht von Kraft u. Tugenden der aureæ aquæ sanitatis* Prag 1597. 4. TR.

BERNH. a KIRCHEN *kurzer u. einfältiger Bericht wie ein jeder in der epidemischen Ruhr sich halten soll* Paderborn 1597. 8. TR.

Ambergische Ordnung wie es bey diesen einreissenden sterbenden Läufen zu halten Amberg 1597. 4. TR.

PAUL SIMLER *Bericht wie man sich in diesen beschwerlichen laufenden pestilensi-schen Seuchen præserviren soll* Coburg 1597. 4. TR.

EJ. Anleitung wie sich in der jetzt grässrenden u. beschwerlichen Rohtenruhr beydes gesunde u. kranke mit Erzneyen u. andern nöthigen Stücken recht u. wohl verhalten soll Coburg 1597. 4.

CASP. STRUBII Bericht wie der gemeine Mann in der gefährlichen Sterbenläufen sich verhalten u. curiren soll Witteb. 1597. RIV.

ANDR. STARKENS Bericht von der Pestilenz wie man sich davor bewahren, u. vor der Ruhr hüten soll, nebst einem Harnspiegel, worin gewiesen wird, daß den Harn in pestilenzzeiten nicht zu trauen sey Erfurt 1597. 4. RIV.

EJ. Krankenspiegel wie sich ein Kranker dann ein treuer Arzt sich beyde verhalten mögen, und wie in itziger Pestilenz-Zeit sich zu bewahren Mülhausen 1598. 4. RIV.

Der Marburgischen Professorum facultatis medicæ Bericht von der Krampffucht u. Kribelkrankheit samt angehängter Curation der Pestilenz und rohen Ruhr Marburg 1597. 4. HANSEN. Morbi ex fecali corniculato orti, ut vulgo creditur, de scriptio.

Kurzer Bericht wie man sich in der jetzigen geschwinden eingefallenen Pest præ servieren soll Braunschweig 1597. 4. TR.

H. DONZELLINI, J. P. INGRASSIÆ und JOACH. CAMERARII kurzer Bericht .. drey Traßtälin von der Pestilenz Lips. 1597. 4.

TOB. FABRICII kurzer Bericht aus der Landschaft woher die giftige Seuche Pestilenz komme Neustatt an der Hart 1597. 8. TR. ex latino verf.

WENDELIN THALII wie man vor der Pest sich præserviren soll Mülhausen 1597. 4. TR.

Kurze und nothwendige Ordnung wie man sich in jetz grässerender Pestilenz ver wahren möge Helmstatt 1597. 4. TR.

ZACHAR. BARTHIUS *de febre pestilentiali* 1597. 12.

J. RUD. SALZMAN *de hydropo* Basil. 1597. 4. RIV. An non idem, quem dicemus in seculo XVII.

MATTHÆUS BORBONIUS a BORBON *de medicorum, ut vocant, opprobrio podagra* Basil. 1597.

J. NEUDORFER *de haemorrhagia s. fluore sanguinis symptomatico* Basil. 1597. 4. RIV.

J. LYSERI *de hepatitide* Basil. 1597. 4. RIV.

HEINR. LAMBACH *de peste* ib. 1597. 4.

EJ. *consilium pro eujusdam senis vita ad multos annos in vigore conservanda*
1606. 8.

J. HERMANN *de venæ sectione in genere* Basil. 1597. 4.

J. MONTANUS *de vera natura terra sigillata* ib. 1597. 4. HE.

J. RICHTER *de nephritide* ib. 1597. 4.

GEORG JENISCH *de coli dolore* ib. 1597. 4.

SIGM. SCHILLING *τυφηματι praeceptorum & amicorum honoribus scriptæ* Lips.
1597. 4. TR.

EJ. περὶ τῆς κεφαλῆς παλμῆς Basil. 1598. 4.

EJ. *de dysenteria* Lips. 1600. 4. HE.

EJ. *de arthritidis præservatione & curatione* ib. 1602. 4. HE.

EJ. *de hepatis scirrho* ib. 1610. 4. HE.

EJ. *de gonorrhœa* ib. 1614. 4. HE.

EJ. *de angina* ib. 1617. 4. HE.

EJ. *de dolore capitis* ib. 1619. 4. RIV.

EJ. *de erysipelate s. rosa Germanorum* ib. 1621. 4. RIV.

JAC. MARTINI *de suppressione mensium morbosâ* Basil. 1597. 4.

NIC. MILLOT & RICH. MARCE'S, *E. febrium ex urina quam ex pulsu certior dignatio* Parif. 1597. 4.

GUIL. de BAILLOU & HIERON. TAQUET, *E. vertigines magnorum morborum prodromi* ib. 1597. 4.

HENR. de MONANTHEUIL & MATHURIN CHEVALLOT, *E. morbi & curationis principia paria* ib. 1597.

MICH. MARESCOT & ROBERT le SECQ, *E. in pleniore quam in tenuiori viatu minus peccatur* ib. 1597.

MICH. MARESCOT & HIERON. TAQUET, *E. licet diebus criticis vacuare* ib. 1597.

LUD. THIBAULT & MATTH. CHEVALLOT, *E. ut ab inflammato jecore iærus, sic a refrigerato hydrops* ib. 1597.

ALBERTI le FEVRE & SIM. le TELLIER, *E. febrium pestilentium & reliquarum putridarum eadem curatio* ib. 1597.

MARC MYRON & ANT. RABAULT, *E. in febribus intermittentibus venæ sectio remedium* ib. 1597.

CL. ROUSSELET & MARTIN AKAKIA, *E. οργασμος οπε πεπασμος purgationis scopi* ib. 1597.

PETRI LAFFILE' & SIM. BAZIN, *non E. omni contagioni utraque vacuatio* ib. 1597.

LUD. THIBAULT & HIER. TAQUET, *E. crises per urinas quam per sudores meliores* ib. 1597.

ALB. le FEBVRE & NIC. le PIETRE, *E. a flatu indicatio refrigerandi* ib. 1597.

CL. ROUSSELET & CL. le TELLIER, *E. in menstruis doloribus purgatio* ib. 1597.

MARC. MYRON & J. LAMPERIERE, *Empyematis διαδοχης adrenes ductus azygos* ib. 1597.

PETR. LAFFILE' & GERM. CLERSELLIER, *E. ab affecto loco quam a morbo præstantior indicatio* ib. 1597.

§. CCCCXXI. VARI ad A. 1598.

THOMAS FIENUS, Antwerpensis, Professor Lovaniensis.

EJ. chirurgica & physiologica diximus.

Utcunque huc pertinet *l. de viribus imaginationis* Lovan. 1608. 8. Leid. 1635. 12. L.

Sed omnino *Semeiotica, s. de signis medicis tractatus posthumus* Lion 1664. 4.*. ex dictatis auctoris editum, plenum opus, ad saporem veterum, ut variis eventus ad theoriam accommodentur.

Non confundi debet cum J. FIENO.

ULYSES ALDROVANDUS in immensa collectione sua morbos etiam pecorum habet. Nunc demum confirmor, ob lites cum pharmacopolis & medicis, ex collegio medico exclusum, pauperem vixisse. Passim etiam rariora aliqua habet, & in metallotheca calculos.

J. ALFONSI de FONSECA Castellani, *medicorum incipientium medicina, s. medicine christiana speculum* Madrit. 1598. 4. FALC. Compluti 1598. 4. C. de V.

EJ. *dies privilegios para las mugeres prennadas con un diccionario medico* Complut. 1606. 4. ib.

EJ. *diccionario medico de piedras, plantas, fructos, yervas, flores, enfermedades, causas y accidentes que ven en este l. de privilegios de mugeres prennadas* Complut. 1606. 4.

MARTINI GOMEZ de Pampeluna, contra la peste Pampeluna 1598. 8.

FORTUNATI FIDELIS BYSSUS s. medicina patrocinium quatuor libris distinctum Panormi 1598. 4. MONGITOR.

EJ. de relationibus medicorum L. IV. Panormi 1602. 4. 1605. 4. FALC. Lips. 1674. 8. *. cura P. AMMANNI & 1679. 8.* cum spurio titulo THOMÆ REINESII schola jurisconsultorum medica. Primus justus de medicina forensi liber, non quidem proprio ab experimento undique natus, neque is, qui nostro sapori respondeat.

L. I. agit de valetudine publica, aere, aquis, locis, de pestilentia, ejus causis, de annona publica, cibo, potu.

L. II. de simulatis morbis deprehendendis, de aptitudine ad torturam, & de causis quæ excusant, ne torturæ reus subjiciatur. Vulnerum judicia omitto.

L. III. de virginitate, sterilitate, impotentia, morbis hereditariis, gravitate dissimulata, vera, falsa & mola.

L. IV. de mortis veræ & imperfectæ indicis; de venenis, de suffocatione via, de fulguratis.

PETRI FRANC. ARELLAN trattato della peste Astæ 1598. 4.

EJ. avvertimenti sopra la cura della contagione Ast. 1599.

EJ. praxis Arellana Taurin. 1610. CARRERE.

ANT. RICCOPONI de gymnaſio Patavino commentarior. L. VI. doctores clariores usque ad 1574. ac deinceps omnes qui in eo G. floruerunt & florent, eorumque controversiae Patav. 1598. 4. B. BUN.

JOH. ROLOTIUS de professoribus academicis Hall. 1598. 4. CARR.

CAROLI RUINI delle infirmità dell' cavallo s. liber secundus anatomes Equi Bologna 1598. 4. Venet. 1599. fol. Veterinariam continet.

The cure of diseased in remote regions, preventing mortalities Lond. 1598. 4.

ERASMI HEDENI de contagione & infectione pestifera admonitio Lips. 1598. 4. TREW.

EJ. Discursus medicus de impotentia virili denuo recusus Colon. 1598. 8. FALC. . . .

PETRI PAULI SIMONETÆ compendium totius medicinae Francof. 1598. 8. TR.

DANIEL SCHALLER Troßschrift bey geschwinden Sterbensläuften für die so um die ihrigen in der Pestilenz umgebenen sehr bekümmert sind, auch für sich selbst Magdeburg 1598. 12. HUTH.

JOS. RUBIGER Ordnung zur Præservation jetziger hin u. wider schwebenden Sterbensläuften vor gemeine Statt und Land des Creises Eger Hof. 1598. 4. TR.

VALEN-

VALENTIN ESPICHT Bericht von den Flekfebern Bauzen 1598. 4.

J. FRANC. RIPA de peste tractatus opera J. NELDECI Lips. 1598. 4.

JAC. LIEBZELTER de ratione præservandi a peste Lips. 1598.

EJ. de simplicium medicamentorum facultatibus in genere Lips. 1600. 4.

CASPAR BUCHAN'S Bericht wie man sich für der Pestilenz verwahren soll Magdeburg 1589. 4. BOEHMER.

LAUR. NELANDS Unterricht wie man sich in der Seuchen der Pestilenz curiren soll Francof. an der Oder 1598. 8. TR.

Præservation und chirurgia für die Pestilenz Steinfurt 1598. 12. maj. HUTH.

JAC. VOLGNADS Unterricht bey der Pestilenz für die Statt Kitzing Nürnberg 1598. 4. TR.

FRANC. de RONTRIER Kunßbuch von allerley Speisen zuzurichten Wolfenbuttel 1598. 4. HANSEN.

J. BIERDUMPHEL de angina Basil. 1598. 4. HE.

CHRISTOPH ERING de icteritiis ib. 1598. 4. PL.

JACOBUS ZWINGER THEODORI fil. medicus Basileensis, honoratus & longævus. EJ. est principorum chymicorum examen ad generalem HIPPOCRATIS, GALENI cæterorumque Græcorum & Arabum consensum institutum Basil. 1606. 8. *. Minime malum scriptum. Chemiæ apologia, ut artem tueatur, non ut PARACELSUM. Veteres lithargyro, stibio, vitriolo, sulfure intus in medicina usos esse, neque metallis abstinuisse. Eorum virtus emendari posse. Chemiam non esse novitiam artem, neque præparationes chemicas a Galenicis differe. Nuperos medicos etiam medicamentis uti chemicis, quæ efficacia sint. Internum usum & calidorum & acrum posse innocuum esse. Non male facere medicos, qui sua medicamenta propria manu præparent, neque eam curam medicum dedecere.

EJ. de somno & ejus accidentibus ib. 1598. 4. *

EJ. oratio panegyrica dicta a CASP. DORNAVIO Görliz 1612. 4. 1677. 8. B.BUN.

EJ. de hydrope epistola est in Cent. II. Observationum HILDANI, alia de abstinentia in centuria V. aliquæ apud HORNUNGUM.

JAC. FLACH de orthopneæ & arthmate Jen. 1598. 4.

EJ. de dysenteria ib. 1684. 4.

EJ. de arthritide ib. 1610. 4.

PETR. PONÇON & SIM. BAZIN E. ut convulsio sic paralyssis a caufis contrariis Parif. 1598.

ANT. QUIQUEBOEUF & ROB. le SECQ E. apoplexia phlebotomia ib. 1598.

JAC. COUSINOT & MATTH. CHEVALLOT *E. pituitosis venus* Paris. 1598.

SIM. PIETRE & J. LAMPERIERE *E. in periaptis vis medica* ib. 1598.

PETR. SEGUIN & ANT. RABAULT *E. ut lepræ, sic hui venereæ hydrargyrosis* Paris. 1598.

PETR. PIJART & ROB. le SECQ *E. dysenteria ab atra bile maxime lethalis* Paris. 1598.

NIC. JABOT & RICH. MARCES *E. ut autumno melancholie facilius sunt, ita curantur* ib. 1598.

ANT. de CAPPE & GERM. CLERSELIER *E. ad lipothymiam usque licita vacuatio* ib. 1598.

J. GROUST & NIC. PIETRE *E. medicamentorum facultas dicata partibus mani-festa* ib. 1598.

SIM. BAZIN & PETR. COLLIER *E. magis ab aere quam ab alimentis corpus immutatur* Paris. 1598.

HIER. TAQUET & BONAV. HACHETTE *Non E. in epilepsia* θειον τι ib. 1598.

RICH. MARCES & FRANC. ELLAIN *E. a sola dieta valetudo* ib. 1598.

J. de RENOU & MICH. TOUTAIN *E. calor febrilis pro ratione nativi* ib. 1598.

§. CCCCXXII. VARI.

JOSEPHUS PHAVORINUS a CLAVARIIS Fabrianensis, dedit medicarum exercitationum l. in quo de physiologia, pathologia & therapeutica explanantur res secundum naturam & præter naturam, cum recta ijsdem occurrenti methodo. Camerini 1599. 4. *. Primum scripserat libellum a. 1591. contra usum sevi hircini in dysenteria, medicis suæ civitatis oppositum. Apologiam reposuit nescio quis: ad eam noster iterato respondet. Totus est in auctoritatibus. Pathologica generalia sunt; ut auctor fere in morborum classibus se contineat. In therapeuticis post generalia multa se ad dysenteriam convertit, & apologiam refutat.

In philosophicarum exercitationum l. Camerini 1599. 4. *. Iterum de sevo hircino agit: omnem adipem calidum confirmat esse & humidum. De alimentorum usu, theriaca. Aliqua ad declarandos dubios veterum locos.

EJ. de hominis excellentia Peruf. 1607. fol. RAST., si hoc facit.

GUIDO PANCIROLUS J. C. Regiensis, qui Patavii diu vixit, ibique mortuus est. EJ. l. de rebus memorabilibus deperditis Italice primum prodit Venet 1599. 8. 2. vol. 1612. 4. cum titulo raccolta d'alcune cose più segnalate chébbono gli antichi, e d'alcune altri tr. de moderni. Iterum latine Amberg. 1599 8. & L. II. 1602. 8. ib. 1612. 8. TR. Francof. 1646. 4. L. 1660. 4. L. curante HENRICO SALMUTH, cumque

cumque ejus *commentariis*. Codicem iste MS. a 1596. a J. R. CAMERARIO acceptat. Gallice Lion 1608. 8. prodiit. & 1617. 12. anglice Lond. 1715. 8. Varia, quorum in medicina usus erat, quæ nunc ignorata aut obsoleta perierunt; porro de thermis, de cibi capiendo modo, de mensuris veterum. In L. II. de nuperis quibusdam inventis, de novis aromatibus, artibus, ludis, cibis, caviaro & botargo. Vir doctus, sed ab arte nostra alienus. SALMUTHI commentarii multo ipso opere fusiores sunt. Multum laborat commentator, ut nuperorum inventa veteribus vindicet. Multa habet a STEPHANO FORCATULO, & G. RHODIGINO, quæ melius ex vetustis fontibus haussisset.

In EJ. *thesauro variarum lectionum* Venet. 1610. fol. B. B. aliqua huc faciunt, de balneis veterum, de mensuris, de ambulatione, gestione, sphæristeriis &c.

Elogium dat TOMASINUS.

HIERONYMUS SORIANO *experimentos medicos faciles y verdaderos* Madrid. 1599. 8. Complut. 1612. 8. Saragossa 1601. 8. C. de V.

EJ. *método de curar las enfermedades de los niños* Saragossa 1640. 8. C. de V. 1709. SEG.

MANUEL LEDESMA *apología en defensa de la astrología contra algunos médicos que dicen male de ella* Valenc. 1599.

ANDREAS BASTELLUS (BASTELO) Melphitani, *peculum medicinae* Madrit 1699. 4. C. de V. De pulsibus, uriniš, febribus, peste, ægritudinibus peculiaribus, morbo gallico. In isto morbo dat decoctum lignorum, & nisi malum cesserit, ad hydrargyrum transit.

PHILANDER COLUTIUS *de uteri querimoniis* Rom. 1599. 8. L.

CÆSAR MOCHA *trattado de la peste* Carmagnola 1599. 4.

EJ. *consilia medicinalia* Turin 1620. 4. FALC.

ANDREÆ de ZAMUDO y ALFARO *ordin para la preservation de las secas y carbuncos* Madrid. 1599. 8. N. ANT.

GERHARDUS BONTIUS celebris medicus, professor Leidensis, ex schola Italica obiit a. 1599. ADAMI.

MICH. JULII Hiskias *pestilentii ulcere decumbens d. i. das tödliche Lager des Königes Hiskias wie es beschrieben wird* Reg. II. 20. Et. Erfurt. 1599. 4. TR.

Rath in pestilenzischer Dysenteria welches genemt wird die gefährliche rothe Ruhr oder Wehe wie man die verbüten kann u. curiren soll Helmstatt 1599. 4. TR.

CASP. REUSCHEL *hippopronia Bericht von Art u. Eigenschaft der Pferde von derselben Zufällen u. Krankheiten* Strasburg 1599. fol. TR.

MAGNI SEUTER (ut intelligo MANGEN SEUTER) *Buch von der Rossarzney so von vielen Kunjbüchern von allerley Gegenden in Ordnung gebracht worden* Augspurg 1599. fol. TR.

J. AM-

J. ARMBRUSTER *disq. medica circa modum quo purgant medicamenta cathartica*
Stutgard 1599. 8. L.

EJ. *de melancholia hypochondriaca* Basil. 1604. 4. RIV.

EJ. *puto esse Balsambüchlein* Nürnberg 1625. 12. TR.

EJ. *pilularum sine quibus esse non vult*, oder *sonderbare Pillen für Hartleibige*
Lipſ. 1631. 12. TR.

Aderlaßbüchlein vom rechten Gebrauch der Aderlaß Ventosen oder Köpfe die
Gesundheit zu erhalten 1601. 8. *. collectio est, in qua exstant ALEXANDER SEIZ,
J. HEBENSTREIT *wie man sich für die Aderlaß halten solle*. HIER. V. BRUNSWICK
nützliches Büchlein von vielen guten bewährten Stücken der Arzney. MICH.
SCHRICK *nützlich Büchlein von Kraft u. Tugend der gebrandten Wässer*. Tractat
von der aller fürtrefflichsten Arzney wider allerley Gift welches der Stein Bezoar ist;
Libellos singulos dixi.

MICH. OERTELII *vom blutigen Hofgang* Magdeburg 1599. 4.

MART. AKAKIA & GUIL. LESCAILLON E. *in euāḡστια εὐεξίᾳ* Parif. 1599.

NIC. JABOT & FR. DISSAUDEAU E. *a solo coitu mola* ib. 1599.

ROB. le SECQ & ANT. le PLEGE E. *viventibus mori omnibus natura & necessitate*
fatale ib. 1599.

J. DURET & MICH. TOUTAIN E. *in alimento medicamentum optimum* Parif.
1599.

GEORG CORNUTY & J. PERRIN E. *a causa morbifica lesa actio* ib. 1599.

J. le MOINE & GUIL. LESCAILLON E. *acutorum quam chronicorum morborum*
facilior ab initio περούσα ib. 1599.

STEPH. DU FOUR & ANDR. BRAYER E. *acutis dieta tenuis* ib. 1599.

CL. BOYVIN & J. le MERCIER E. *renum & vesicæ affectus per dejectionem ex-*
purgantur Parif. 1599.

PHIL. HARDOUIN & BON. HACHETTE E. *lethargicis phlebotomia* ib. 1599.

CL. FAUVELET & FR. DISSAUDEAU E. *circuitus manifesta causa* ib. 1599.

ANT. de CAPPE & JOSEPH GORION Non E. *a solis alexiteriis venenati mor-*
bi expugnantur ib. 1599.

SIM. PIETRE & FRANC ELLAIN E. *medicamentorum incerta quantitas* Parif.
1599.

J. DURET & GUIL. LESCAILLON Non E. *in febrium paroxysmo vena secanda*
ib. 1599.

§. CCCCXXIV. \ V A R I I.

ANTONIUS PONCE SANTA CRUX Archiater Regius, magnus **GALENI & Arabinum admirator.** EJ. est l. de las causas y curacion de las fiebres con secas pestilentiales Valladolid 1600. 8. SEG.

EJ. l. III. *de impedimentis magnorum auxiliorum* Madrit. 1624. 4. Barcinone 1648. 8. *. Patav. 1652. 16. *. Non quidem in natura puto fundamentum habere firmum leges omnes, quibus noster evacuationes circumscribit, intercedunt tamen multa bona, ut mihi videtur, cogitata. Quæ evacuationes impeditant, ea fere recenset, ut frigus partis, intemperiem frigidam, debilitatem facultatis animalis. Quærit num feminas prægnantes vacuare liceat. Porro an magis primis quam postremis graviditatis mensibus, demum quibus medicamentis. Num lactis generatio evacuationi obstet, num menstrua purgatio. Num recte **AETIUS** ad promovendas eas purgationes venam cubiti fecet? Noster pro venis pugnat inferioribus. In febribus continuis humores corruptos utique per alvum expurgari debere, nequæ per venæ sectionem educi posse. Quid cacochyminæ in evacuationes juris sit. Copiam sanguinis mittendi a vitio sanguinis non pendere. Malignitatem pestilentem necessitatem missionis sanguinis non auferre, contra **JACOBUM PONS.** Flatum potestas. Ut homo ob corruptos humores a nostro purgatus, & venæ sectioni ereptus, sanatusque fuerit. Frigidam assiduo potam primas vias debilitare. Humores revulsionis scopo e directo debere purgari. Dari ubi humores continuo expurgari necesse sit, cum concoqui renuant. Maculas efflorescentes purgationem vetare, sic refrigerationem venæ incisionem impedire. Putridos humores leni medicamento educendos. Non omni obstructioni venæ sectionem deberi. **HIPPOCRATEM** in pleuritide non omnem, sed largam venæ sectionem rejecisse. Deliria, quæ missione sanguinis obstant, & quæ non obstant.

EJ. *philosophia HIPPOCRATICA* Madrit. 1622. fol. TR.

EJ. *opuscula medica & philosophica*, I. disputationes in primum primi AVICENNE. II. de Hippocratica philosophia. III. de pulsibus. IV. ALPHONSI de S. CRUX libellus, a filio editus, de dignotione & curatione affectuum melancholicorum Madrit. 1622. fol. 1624. f. L.

EJ. *prælectiones Vallisoletanae in HIPP.* l. de morbo sacro Madrit. 1631. fol. FALC.

EJ. *de morbo & symptomate* Madrit. 1637. fol. L.

HIPPOLYTUS BOSCI Ferrarensis, medici, chirurgi, professoris in patria universitate, perbreves lectiones de facultate mathematica (sic) cum quibusdam observationibus prodierunt Ferrar. 1600. 4. *. **CANANI** discipulus plusculas rarorum morborum annotationes in his lectionibus repetiit. Vaginam, quæ hodie saccus

Tom. II.

U u

hernialis

hernialis dicitur, peritonæum esse dilatatum ostendit. Lienis tunicam duram vidit, cum viscus sanum esset. Lien scirrhosus adeo magnus, ut totum abdomen repleret. A causo lien ruber & aridus. Calculi fellei aliquoties, & fellis vesicula scirrhosa. Hydatides in omento. Scirrhi ventriculi, aliquoties. In femina cystis plena sebosa pinguedine; in ea quasi maxillæ & dentes & capilli. Post duram alvum in coli anfractibus lapidea stercore. Volvulus a scirrho tunicæ coli officulis pleno. In alia, cum nephritis putaretur, scirrus in ileo intestino. Pinguedo candæ sebaceæ similis (polypus) in cordis ventriculo sinistro. Pulmone dextro absunto æger vitalis. Scirrus, inde tussis. In iis, quibus cor palpitat, arteria magnæ tunicæ dilatantur.

NICOLAI BOCA ANGELINI medici Imperatorii, *de morbis malignis & pestilentibus, de causis, præagiis, medendi methodo, remediis* Madrit. 1600. 4. *. 1618. 4. CARRERE qui PETRUM vocat. Pestis bubonibus & carbunculis comitata a. 1599. in Hispania grassata est, contagiosa, ex vestibus ex Flandria missis propagata. Salubres fuerunt glandulæ (bubones) & carbunculi, ægrosque vel servarunt, vel certe mortis periculum longius removerunt: si abessent, cita mors superveniebat. Magis servabantur, quibus duo, etiam tres carbunculi prodibant: evanescentes mortem accercebant: funesti etiam erant, qui in pectore aut collo prorumpabant. Medicatio nostri siebat, per calida auxilia, motum sudorem. Frigidæ potum Cæsaraugustæ saluberrimum fuisse tamen fatetur: pueris theriacam obfuisse. Frigidam etiam in febre colliquativa utiliter dedit. In febre petechiali laudat cucurbitulas, terramque ex Italia adlatam. Variolarum secundam febrem non ignoravit, purgationem tamen rejecit.

Reperi citatas ejus obſ. *de variolarum notis relictis sine maculis & foveis.*

SIMONIS MAIOLI, non quidem medici, dies caniculares, h. e. colloquia tria & viginti physica Ursell. 1600. 4. TR. Mogunt. 1607. 4. L. & continuatio ib. 1608. 4. L. Mogunt. 1610. 4. TR. Heteropoli 1610. 4. 2 vol. & tomus III. ib. 1612. 4. TR. Tomi VII. Frf. 1642. fol. TR. Offenbach 1691. fol. Medica etiam aliqua admiscentur. Tres calculi insignes in difficili partu per anum excreti.

JAYME FERRER tratado de la peste Valencia 1600. 8. C. de V.

FRANCISCUS PUEZ CASCALES *de morbis puerorum* Madrit. 1600. 4. C. de V. EJ. *de affectibus mulierum, una de morbo vulgo garottillo & duabus questionibus de gerentibus ultero & de fascinatione* Madrit. 1666. 4. C. de V.

CAROLI GALLI *de febribus pestilentialibus & malignis tractatus bipartitus* Ferrar. 1600. 4. TR.

PETRI VERDERII *de morborum & symptomatum occultis manifestatione causis diff. Vicent. 1600. 4. RIV.*

JUSTI BALBIANI *nova ratio praxeos mediceæ Venet. 1600. 8. L.*

LUCII LÆLII Fulginatis (JULII RECALCHI) *de Sarmatica lue consultatio*
Ferrar. 1600. 4. GUNZ.

AMBROSII NENNII *comm. in tertium librum aphorismorum HIPPOCRATICIS*
Coimbra 1600. f. L.

ANDREÆ POSTHUMI a GRAFENBERG medicinæ candidati, *Septem morborum ad*
Sarmatas dialogus, *in quo novæ luis Pokutiensis quam cirrhorum naturam vocant, na-*
tura & essentia examinantur Vicetiae 1600. 4. *. Septem morbi iter faciunt in
Poloniæ. Scopus est ostendere, Plicam non esse venereum luem, etiamsi aliqua
symptomata communia habet. Hæc contra LÆLIUM FULGINATEM.

PETRUS de TORRES chirurgus, Ejus. *I. de la enformedad de las*
bubas Madrid. 1600. 4. C. de V. Complut. 1626. 4. ID. *Inunctiones mer-*
curiales aliis adminiculis prætulit, dosin hydrargyri pro ægroti robore aliam
aliamque fecit.

CÆSARIS CRIVELLATI *tr. dell uso e modo di dare il vino nelle febri acute*
Rom. 1600. 8. FALC.

FRANCISCUS RANCHIN Cancellarius Monspeliensis, anno 1600. edidit *la*
chirurgie de Chauliac, & quæstiones chirurgicas, in quibus de lue venerea agit,
de lignis &c. Recus. Lion 1627. 8.

EJ. *opuscula medica* edente HENRICO GRAS Lion 1627. 4. *

Plures sunt libelli, I. *Oratio de origine & incrementis Academie Monspeliensi-*
cum Cancellariorum catalogo.

EJ. *commentarius in HIPPOCRATIS jusjurandum.*

EJ. *pathologia universalis.* Generalia primum, cause morborum & symp-
tomata.

EJ. *de puerorum morbis* L. II. *cum medicamentorum formulis.* Variolæ, epi-
lepsia, alii morbi hic tractantur.

EJ. *de morbis virginum, etiam de virginitate.* Quæstiones & responsiones.

EJ. *de serum conservatione & senilium morborum curatione.* Fusæ de diæta &
medicamentis.

EJ. *tr. de mortibus subitaneis, inter eas de venenis.*

EJ. *de curatione morborum qui purgationem comitantur aut consequentur.*

EJ. *de consultandi ratione.*

EJ. *questio an coitus ligatura arceatur?* Monspel. 1618. 8. FALC.

EJ. *tr. duo posthumi; I. de morbis ante partum, in partu & post partum;*
Uu 2 2. de

2. de purificatione rerum post pestilentiam Lion 1645. 8.* Prior libellus totus in medicamentis est. In altero videoas consilia viri in pestilentia vulgo pro legibus esse recepta. Modum quo domus infecta expurgetur suadet, fumo, calce, illitione, die vigesimo; non placent fumi arsenicales. Domus ante & post purgationem discolorare cruce signat. Ut purgentur homines, merces, lana, gossipium. Multas merces mavult comburi. Non inutilis libellus.

EJ. tr. de l'origine des causes, de l'origine des signes & de la préservation de la verole Lion 1640. 8. Morbum novum esse, inunctione sanari.

EJ. Opuscules ou tr. curieux en médecine Lion 1640. 8. FALC. De la peste avec celle de Montpellier en 1629. & 1630; de la lepre, de la verole, des accidentes de la peste, des accidentes de la ghenne, de la cruentation des corps morts, de la terebenthine.

EJ. & COURTAUD questiones quatuor Montpel. 1629. 4.

EJ. Oratio funebris dicta a SIMONE COURTAUD. 1641.

EJ. tr. de la peste recusus Liege 1721. 12. RAST.

EJ. œuvres pharmaceutiques données par M. CATELAN Lion 1628. 8. FALC.

HIER. CORTEZ varios secretos de naturaleça Saragossa 1600. 8. d'ETR. Cor. duba 1601. Complut. 1611. Sevilla 1616. 8. Barcellona 1645. 1658. C. de V.

Pharmacopea augustana recognita &c. Aug. Vind. 1597. 4. GUNZ.

Wittenbergischer Apothekertax Witteb. 1600. 4.

J. OBERNDORFER de veri & falsi medici agnitione Lauingen 1600. 4.*

EJ. apologia chymico medica aduersus illiberales M. RULANDI calumnias Amberg. 1610. 4. TR.

EJ. Bericht von der Natur u. Ursache der Ungarischen Krankheit Frankfurt 1607. 4. TR. 1606. 4. HUTH.

EJ. descriptio morbi Ungarici, i. e. Erklärung der ungarischen Krankheit Frf. 1620. 4.

OZWALDI ULIANI de dysenterie morbi omnium fere periculosis causis signis & curatione collectanea medica Jenæ 1600. 4. TR.

BARTHEL. LINARD Pabstinence de la viande Paris. 1600. 12. FALD.

FILIPPI GESUALDO plutoſofia — Parte della memoria — naturale, artificiale Vizenz. 1600. 4. B. BUN.

Sechs Bücher anserlesener Arzney u. Kunſtstück fast vor alle des menschlichen Leibes Gebrechen u. Krankheiten Torgau 1600. fol. TR.

J. J. VIETHEIMER Bericht von der Pestilenz auf den Büchern des THEOPHRASTI 1600. 4. PL.

Reformation

Reformation u. Ordnung bey der JULIUS Universität u. Raths Apotheken zu Helmstatt Helmstatt 1600. 4. TR.

Ordnung welcher Gestalt es mit Verfertigung der Arzneyen in den Apotheken in Görliz soll gehalten werden, aufgerichtet bey der Visitation a. 1600. Görliz 4. TR.

MARTIN DEL RIO disq. magic. a. 1600. 8. & Colon. 1655. 4. 1678. 4. editæ etiam medica habent.

ANDREÆ SCHATONIS theses de vertigine, epilepsia, apoplexia, paralysi, convulsione, incubo Witteberg 1600. 4. HAENEL.

EJ. Or. secularis de initiis & incrementis studii medici in Acad. Wittebergenſi, deque ejus per decursum seculi fideli primorum & precipuorum virorum opera ad nos propagatione Witteberg 1602. 4.

EJ. de iittero Witteb. 1602. 4. RIV.

V. RUMPEL de medicis consultatione Basil. 1600. 4. HÆN.

VALENT ZEISIUS de melancholia Basil. 1600. 4. RIV.

VINCENT LISCOVINUS de lue venerea Basil. 1600. 4.

GEORG SEILER de syncope Francof. ad Viadr. 1600. 4. PL.

FRANC. PANCOVIVS de apoplexia Helmstatt 1600. 4. RIV.

EJ. de phthisi Helmst. 1604. 4.

EJ. de peripneumonia ib. 1610. 4. RIV.

EJ. de asthmate ib. 1610. 4. RIV.

EJ. de angina 1610. 4. RIV.

In ejus finiere programma ADAMI LUCHTENII Helmstatt 1611. 4. BR.

OWEN GUNTHER de rerum morbis Helmstatt 1600. 4.

GEORG CORNUTI & BON. HACHETTE E. tetanus intra quatuor dies lethalis Parif. 1600.

J. le MOINE & MICH. TOUTAIN E. splenica sterilitatem inducunt Parif. 1600.

CLAUD. BOYVIN & PETR. COLLIER E. peripneumonia pleuritide periculosior Parif. 1600.

PHIL. HARDOUIN & J. le MERCIER E. elephantis balnea ib. 1600.

CL. FAUVELET & JOH. PERRIN Non E. omni hepatico fluxui adstringentia Parif. 1600.

NIC. MARCHAND & FR. DISSAUDEAU E. victus temis, catbarsis, vena sectio entegumenta Parif. 1600.

NIC. MARCHAND & STEPH. GORION E. a melancholia mania ib. 1600.
FRANC.

FRANC. du PORT & PETRI COLLIER *E. gravissimi morbi quarto vel ante per-*
rimuit Parif. 1600.

FRANC. ELLAIN & ANT. de GUINANT *E. temperamentum calidum humidum*
longioris vite ib. 1600.

J. FABRI *Laurea Apollinis Monspessulana* Monsp. 1600.

§. CCCCXXIV.

LIBRI HUJUS SECULI, quorum editio non expressa est.

J. SAUBERICH italice *apologiam* scripsit *Contra columnias & fraudes quorum-*
dam pharmacopolarum GESNER.

LEONHARDUS SCARDONIUS PROTOPALEA in *Canonem AVICENNÆ Commen-*
tarium, GESNER.

LUIS ALCANES *regimento preservativo y curativo de la pestilentia* 4. SEG.

Treasure of health containing many profitable medicines 8. literis Gothicis.

J. CORNEIO medicus Madritensis. EJ. *discurso o dissertador preservativo de no-*
cimientos y enfermedades. Ad CLEMENTEM VIII, adeoque circa finem seculi XVII.

EJ. *discurso particular preservativo de la Gota ad PHILIPPUM II.*

EJ. *otro discurso preservativo de la Gota del oro potable y virtudes de lentisco*
Madrid. 4. C. de V.

§. CCCCXXV.

J. UDALRICUM RUMLER.

Hic recenseo JEREMIE MARTII ex fili nepotem, de schola Italica; medicum
 & ipsum Augustanum, qui circa hæc tempora vixerit. EJ. *posthumas observationes*
centum medicas G. H. WELSCHIUS edidit, cum aliis jam recensis, Ulm 1668. 8.*.
 Breves sunt & rariorū eventuum. Ægrotorum historiæ sunt annorum 1580—
 1592. Mors ex mœrone subitanæa. Venæ sectione ad animi deliquium usque
 continuata pleuritis superata. Febris ardens cum universæ cutis rubore, urinæ
 nigræ, sed malum a salutari diarrhoea superatum. Vena in febre incisa, cum vi-
 res alioquin deficerent, exigua sanguinis particula emissæ, mors subita. In febre
 exanthematica cucurbitulæ bono eventu adhibitæ. Pulsus rarissimus, etiam nullus,
 cum summo periculo. Epilepsia cum calvaria passim erosa, ut dura membrana
 cerebri cum ipso cerebro per ea foramina emineret. Mors subita a drachma Philo-
 nii. Ex lue venerea caries cranii sepe curata. Qui mortuus putabatur revixit.

Anevrysmæ

Anerryasma aortæ , in quo plurima lardi similis materies , partim fibrosa & pene carnea , costæ cariosæ . Alia exempla , Fumariam split arthritidi mederi . Viperinæ carnis proficuus usus in hydrope , in lepra . Cantharides in hydrope noster exhibuit . M. Ducas Florentiæ & uxoris Blancæ Capellæ mortes subitæ , fungorum usui adscriptæ (deteriori potius veneno) . Vagitus uterinus . Sanguis & vermes vomitu redditi .

In *Centuriis* IV. WELSCHII saepe citatur Uxori C. GESNERI consilium dedit in *Cent. I.* Ad malum hypochondriacum in IV.

§. CCCCCXXVI. CODICES M. S.

BERENGARIUS CATALANUS, EJ. in AVICENNAM *questiones* & in HIPP. & GALENUM epistole C. de V.

J. PETRI AYROLDI MARCELLINI *consilia octo de febribus* B. R. P. n. 7081.

Loci communes de re medica ordine alphabetico B. R. P. n. 6878. seculi XVI.

HIERONYMI de S. CRUCE Valentini *Comm. in aphorismos HIPPOCRATIS* C. de V.

De puella, que sine cibo vixit in B. BODL.

ANTONII PAVILLON de *natura & qualitate cibi & potus*. SANDER clar. Ant.

J. ROCHON *antidotarium* B. R. Par. n. 7078.

EJ. *adnotationes in MESVEN de medicamentis simplicibus purgantibus* ib. n. 7079.

MARESCOTTI *Pharmacopæa & Euporista* ib. 7078.

SIMON PIETRE de *ratione componendorum & prescribendorum medicamentorum* L. II. ib. n. 6879.

DASSAS *brevis methodus de medicamentorum compositione* ib. n. 7025.

BARTHOLOMÆI MOSER *thesaurus bibliaticus historicus omnium scriptorum, qui artem medicam coluerunt* Dilling. fol.

Secunda pars per classes rerum, titulos artium digesta, materies medica Dilling. fol. Non puto prodiisse.

EMANUELIS a CASTRO *adnotationes in secundam & tertiam feni & in primam quarti Canonis AVICENNÆ* in B. R. Parif. n. 7048. Seculi XVI.

LIB.

LIBER SEPTIMUS.

SECULUM XVII.

§. CCCCXXVII.

In hoc seculo maxima rerum in medicina conversio facta est. Sub ejus initia duæ erant sectæ, Galenica, & altera Chymica, empiricæ proxima: illam australis Europa sequebatur, hanc borealis. Verum im prima quarta parte seculi exstitit hinc quidem HARVEIUS, qui demonstrato sanguinis circuitu, selectum venarum & pene totam theoriam nutritionis, febriumque subverit. Inde HELMONTIUS vitia scholarum theoretica revelavit, totam physiologiam & pathologiam refutavit, neque ubique inefficaciter. Paulo post experimenta anatomica hepar a dignitate visceris sanguinem coquentis removerunt. Inde CARTESIUS ejusque sequaces, tamen ut HELMONTIANA conjungerent, SYLVIANI medici, theoriam artis totam mutarunt, calidorum & alcalium volatilium usum introduxerunt, totam fere medicinam in superando acore, inque adtenuando sanguine posuerunt. Contra SYDENHAMIUS naturæ ductum secutus, constitutiones HIPPOCRATICAS fuscitavit, morbum ejusdem nominis ostendit diversis annis aliud esse aliunque; calidam curationem febrium rejectit, ei eam substituit, quæ fit per antiphlogistica, ab ipso eventu consilia medica discere nos docuit. Cortex Peruvianus, BADO potissimum defensore, renitentibus plurimis, tamen denique in febribus intermittentibus curandis, classici remedii dignitatem sibi adseruit, inque universæ Europæ officinas pharmaceuticas dignum locum sibi aperuit. Sed porro in omnes medicorum libros, in omnia dispensatoria chemica medicamenta se penetrarunt. Ita ad finem seculi GALENICA schola fere ad Hispanos, & paucos aliquos Italos, relegata fuit, Germania mixtam quandam methodum medendi, ab HELMONTIANA non valde remotam, secuta est. In Belgio SYLVIANA theoria regnavit, nam sub proximi seculi demum initia BOERHAAVIUS ei regno limites posuit. Gallia chemica, Sylviana, Cartesiana cum exigua parte Galenicæ theorie retinuit; medicamenta tamen Galenica, potissimum Monspelii, sedem suam tenuerunt. Arabes ex medicina fere exfularunt, ut forte nimium negligenterunt. Anatomie interim, Chemica, Botanica, ratiocinia mechanica, physica experimenta magna incrementa ceperunt, morborum variorum historiæ & cadaverum incisiones crebri-

crebriores lucem aliquam arti adulterunt, accurata tamen morbi cuiusque observatio a paucis omnino medicis exculta fuit, neque signorum & prognosium doctrina fuscitata; BAGLIVII enim immatura conamina, nihil valde mutarunt. STAHLII secta, HELMONTIANÆ adfinis, etsi sub finem seculi jam in Germania cepit se efferre, tamen ad seculum XVIII. melius reservatur, quo majorem adseclarum numerum est consecuta.

§. CCCCXXVIII. VARII.

FEDERICUS BONAVENTURA Urbinas.

EJ. *de natura partus oestimatis adversus vulgarem opinionem libri X.* Francof. 1601. fol. L. Venet. 1602. fol. *. Sed priorem editionem dari merito suspicetis, cum Venetiis jam 1600. fol. *. eodem cum titulo prodierit compendium eorum, quæ libris decem de eadem quæstione disputantur. Cæterum in immenso opere noster passim alias etiam pathologicas & clinicas partes artis medicæ admittit; ut libro quarto & quinto de alimentorum influxu in valetudinem, temperamentum, ingenium hominum, in vitæ longitudinem & brevitatem. L. VI. de annis climactericis, deque diebus criticis. L. IX. de abortu. L. X. de astrorum in corpus humanum influxu.

EJ. *utrum homo affici rabie possit affectus interire ex ARISTOTELIS sententia.* Inter opuscula Urbin. 1627. 4. LIND.

PETRUS KIRSTENIUS Vratislaviensis, denique Upsaliensis professor, vir doctus & peregrinator.

EJ. *diss. inauguralis de peste* Basil 1601. 4. PL.

EJ. *de vero usu & abusu medicinæ* Breslau 1610. 8. *. & eodem anno ib. Germanice *. In pseudomedicos, quibus notis adgoscantur. Diætetica aliqua & de sex rebus non naturalibus. In uromantas. Leges aliquæ in medicamentis præscribendis: non debere ægros ad cibum sumendum nimium urgeri. Arabicam linguam valde commendat.

AVICENNÆ etiam *Canonis librum II.* Latine & Arabice edidit a se conversum cum notis Breslau 1699. B. B. fol. Conf. p. 387. T. I.

J. FERRAND sen. medici Pictaviensis, *de nephritis & lithiasis, s. de renum & vesicæ calculi definitio, causis, signis, curatione &c.* Ex Græcis aliisque celeberrimis medicis collectus. Ed. secunda Parif. 1601. 12. *. Utique loci veterum in ordinem conjecti, sed multa FERRANDI ipsius, quæ recensebo, cum in chirurgicis non potuerim, nulla enim erat mihi hujus libri eo tempore copia. In folliculo fellis calculus nigerrimus, qui folliculum suum laceraverat. Ipse FERRANDUS de juncta brachii dextri superiori duos fatis crassos lapides excidit. Ill. femina magnum lapidem summo cum dolore de alvo dejectum. Qui demum atrophicus multos albos duros lapillos exscreaverit. In vesica viri decem calculi ovi mole

reperti. In alio, teste FERRANDO, tres durissimi in vesica calculi. In alio duo calculi ex rene excisi, multis quasi corniculis asperi, aliique in ureteribus lapilli, demum putris caro in intestino ultimo, quæ vesicam laceraverat, ut urina cum alvina face prodiret. In vesica fortis viri calculus tredecim unciarum repertus. In eodem homine quinque calculi in lotii vesica, sextus in rene, septimus in vesicula fellis. Calculus in vesica multo pure circumdatus, in rene multi & in vesicula unus, & in tumore ex vulnere pariter calculus. Lapidés in summo pene hærentes facile excidi, se teste. Lithontripica plurima inanissima. Integer catalogus plantarum, quas calculum putat frangere. Se in se ipso capparum usu seirrhum hepatis ingentem discussisse. Alios calculosos mire adjutos esse usu radicum eryngii, sic hydropicos & cachecticos & ictericos. Asparagos eryngii verno tempore gratum & salubre ferculum esse.

JOSEPHI POMÆ vel POMII Siculi, *de febribus differentiis, causis, signis* Lion 1601. 8. FALC.

EJ. *de curandis febribus putridis ars medica* Panorm. 1603. 4. MANGET. MONGITORE alium annum habet, nempe 1606., & duas diff. addit, priorem *An sanguinem mittere*; alteram, quando in iisdem febribus purgandum.

EJ. *quando in febribus putridis medicandum questio medica ad HIPPOCRATIS & GALENI meutem examinata* ib. 1608. 4. MONGIT.

J HUCHER Cancellarii Monspeliensis, *de febrium differentiis, signis & curatione* L. IV. Lion 1601. 8.

EJ. *de prognosi medica* Lion 1602. 8. TR. RAST.

EJ. *de sterilitate* L. IV. Genev. 1609. 8. LIND. Acc. l. I. *de diæta & therapeia puerorum* 1610. 8. UFF.

Citat etiam orationes aliquas: *disp. an cibi magis coctiles magis etiam salubres sint*, Monspelii defensam, & *theses medicas cum operibus JOUBERTI excusas*.

FRANCISCI MARIE de TECTORIIS *compendium medicinæ practicæ* Francof. 1601. 12. UFF.

ANDREE VALDIVIA *de peste tractatus*: inscribunt ei vocabulum vernaculi usus, nempe, *de las lendres* Hispali 1601. C. de V.

NIC. ANDREE D'URSO *de vermis Neapoli* 1601. 4.

THEODORI GRAMMÆI *tractatus de compositione medicamentorum* Venet. 1601. 4. FALC.

EJ. *de morbis oculorum & aurium una editus a MICHAELE COLUMBO.*

CYNTHII CLEMENTIS Archiatri Pontif. *disputationes de natura & facultatis ligni sancti Rom.* 1601. 4. ASTR. & 1602. *De natura & facultate ligni sancti nuper*

nuper ut ferunt aliqui ex Hollandia Romam delati Rom. 1602. 4. huc referas B. Bot. I. p. 398. Tres sunt diff. Prima anni 1601. SEXTILII PICCOLHOMINAEI ad C. ARNOLDUM epistola pro ligno CORRADI. Altera D. CANEVARII, quod continuo dicam, opusculum. Tertia epistola apologetica C. CLEMENTIS quā innominati auctoris (CANEVARII) opinionem refutat. In ista lignum illud nuperius potius efficacius esse defendit.

J. PINCIER meditationum variarum L. IV. Francf. 1601. 4.

EJ. Otium Marburgense in sex libros digestum Herborn. 1614. 8. *, Anatomia potissimum & partium officia suo carmine describit, passim tamen pathologica admiscet, ut de suffocatione, angina.

Hoc anno 1601. etiam *Pharmacopea Augustana* prodiit.

HIPPIATRIQUE ou traité des causes de la maladie des chevaux Paris 1601. 8.

J. FARINARII narratio historica de vita & morte JOACHIMI CURAEI. medici Silesiaci Liegniz 1601. 4. B. BUN.

PAUL IENISCH Viehschaden d. i. vom Abgang des Rindvieches Leipz. 1601. 4. BOEHMER.

Reperio etiam PAULI IENISCH laurea apollinaris in Mompeliensium universitate consensu collegii medicorum concessa Monsp. 1608. 4. ea fuerit filii cognominis. In 1. quæstione queritur, an vomitus bilis æruginosæ periculosior sit vomitu bilis flavæ. In 2. in L. II. GAL. de simpl. med. de purgatione. An ictericis fudorifera 3. An urina subrubra cum sedimento subrubro diuturnum morbum præfigiat. 4. An temperamentum adgnoscatur ex odore sapore. 5. An in febris pestilentis principio saporesicientia.

PETR. HOFMANS *fräsam Büchlein von der præservation und curation des Fraisams oder epilepsie an kleinen Kindern* Coburg 1601. 8.

EJ. Kurzer Unterricht wie man sich in jetzt regierenden Fiebern wie auch in der Pest bewahren u. curiren soll Hof 1601. 8.

Cognominis forte filii fuerit de inflammatione jecoris disp. Basil. 1603. 4. PL.

MARTIN SIRBERHAAR nohtwendiger Bericht wie man sich jetzt in vorstehender pestilenzischen Sterbensläuften verhalten soll 1601. 4. TR.

J. NICOLAI universæ medicinæ compendium Basil. 1601. 8. L.

J. POPPII Chymici Coburgensis non plenæ fidei hominis, l. von etlichen Bal-
samen, Kräutern, Salzen u. ihren Tugenden Coburg 1601. 12.

EJ. Handbüchlein experimentirter Arzney Francf. 1607. 8. TR.

EJ. Giftig epidemischer Hauptkrankheit der pestilenzischen Gallenfiebern samt andern Krankheiten so aus dem Haupt entspringen, Beulen, der selber curation aus PARACELSO, ARNOLDO de V. N. und eigener Erfahrung Leipz. 1623. 8.* Coburg 1623. 8. TR.

Ad morbos acutos vis magna medicamentorum, potissimum etiam sudoriferorum, tamen ut etiam purgantia & acida intersint. Dentium mala. Historia morbi nulla.

EJ. von der Waffersuecht u. deren Zufallen, der Steinkrankheit, des Sandes, Grieses, Lenden u. Blasenstein, tartarischen Flüssen aus dem PARACELSO &c. Coburg 1623. 8. TR. Leipz 1623. 8. *. Mercurius præcipitatus laudatur, & sulfur martis. Causa mali varia, ex pulmone, hepate, cerebro, rene &c. Ad hydropem commistum magisterium vitrioli & tartari, & arcanum plumbi. In appendice morbi cuique duodecim signorum subjecti. Ad calculum pariter fere medicamento-rum farrago.

EJ. trias de pestilente von den Ursprung der Pestilenz Francf. 1625. 8. B. THOMAS. TR. an diversum.

EJ. von den Fiebern u. kalten Wehen Lips. 1625. 8. TR.

EJ. de crifibus 1627. 4. prior & posterior.

EJ. thesaurus medicinae, oder Chirurgischer Arzneyschatz Leipz. 1628. 4. TREW.
J. AGRICOLÆ annotationes in POPPIUM dicemus.

J. F. M. G. podagrifichs Trostbüchlein Nürnberg 1604. 4.

§. CCCCXXIX. DISPUTATIONES.

J. SCHULZE præside D. LIDDEL de ratione purgandi Helmstatt 1601. 8.
MOELL.

DANIEL USLER de eventu in morbis præcognoscendo & modis solutionis eorum Jen. 1601. 8. PL. 1602. 8. TR. 1610. 8. BUCHNER.

EJ. de urinarum judiciis lucubratio nova Curiæ Variscorum 1602. 8. GUNZ.

SIM. LANDGRAV de putredine & febre maligna Basil. 1601. 4. RIV.

EJ. kurze Instruction wie man sich in gefährlichen Sterbensläufen mit kräftigen Mitteln præserviren möge Altenburg 1611. 4. TR.

LUCÆ JUSTI syncope s. animi deliquium Basil. 1601. 4. RIV.

TOBII LUDOVICI de dysenteria Basil. 1601. 4. RIV.

J. DICTER de nephritide Basil. 1601. 4.

CHRISTIAN ZUM NEUENHAHN de soporosis affectibus Basil. 1601. 4.

PHILIPPUM HOECHSTETTER lego respondisse sub STUPANO Basil. 1601.

EJ. disp. de epilepsia ib. 1604. 4.

IDE^M medicus Augustanus. anno 1624. 8. *decades tres* TR. deinde a. 1627.
f. rariorū observationum medicinalium decades sex edidit TR., quibus nepos J.
 PHILIPPUS quatuor novas alias decades addidit FR. Lips. 1674. 8. *. Ex melio-
 ribus hujus ævi adnotationibus hæ sunt, neque inutilia scholia, sed neque dictio
 illevida. Basileæ PLATERUM audiverat: observationes ipse ab anno 1608. natæ
 sunt, in amplissima praxi: cum auctor intra quindecim annos in solo nosodochio
 9255. ægrorum curam gesserit, quos inter equidem 2087. obierunt. Ecce aliqua
 specimina ex quarta decade sumta. Boni effectus phlebotomiæ eo ævo in Ger-
 mania rarioris. Epilepsia a manu sinistra orta. Ex V decade. Spasmi ex mus-
 culis abdominis adscendentibus, desinentes in diaphragma. Constrictio spasmodica
 gulae ex nervorum, ut videtur, vitio. Ex refrigeratione pedis spasmus & funesta
 gangræna. Tetanus diutinus innoxius. Ex ischuria epilepsia & mors. Pus
 in mesenterio & abdomen effusum. Felis bubone pestilente extincta. Duo tu-
 morem in tabido, mesenterio adnati, in quibus adeps & serum. Ex aquæ serpen-
 tariæ vase rumpentis vapore convulsiones. Qui aquam fortè biberat, is oleo
 olivarum aliisque med. mitibus servatus est. Cachexia & tumor hypochondrii
 sinistri; tumor erat partis sinistrae hepatis. Ab arsenico sumto salus, dato oleo
 amygdalino. Non potuit tamen se noster præjudiciis seculi cripere. In variolis, cum
 funestam haemorrhagiam excitasset antidotis suis, se errasse non sensit. Bono eventu
 se post vomitum unicornu dedisse putat.

FR. du PORT & J. le FOURNIER E. ευρετον σωμα τυπισμον Parif. 1601.

GUIL. LESCAILLON & ROMAN du FEU Non E. nutricis menstruata lac infantis
sanum ib. 1601.

STEPH. GORION & FIRMAN JOBERT Non E. acutus morbus est exquisita ter-
tiana ib. 1601.

J. RIOLAN & ANT. le GROS E. potest homo ultra septem dies nullo adsumpto
alimento vivere ib. 1601.

ÆGID. HERON & PETR. VERNEY E. unum medicamentum plures habet facul-
tates ib. 1603.

J. BEAUCHESNE & FIRM. JOBERT E. a jecore precalido catarrhus ib. 1601.

J. RIOLAN & ANT. ROUSSEL E. sanitati similia Parif. 1601.

J. HAUTIN & PETR. BARON E. ab omni humore arthritis ib. 1601.

SULPIT. RIGAUD & ANT. de GUYNANT E. dysenteria ab atra bile lethalis
 Parif. 1601.

BARTH. PERDULCIS & J. le FOURNIER E. diversa tumorum curatio ib. 1601.

CLAUD. BAZIN & PETR. de la BOISSIERE E. in *omni hydrope hepar atroviridis*
Paris. 1601.

SULPIT. RIGAUD & ROMAN du FEU, E. solvunt singultum vomitus & sternutatio
Paris. 1601.

§. CCCCXXX. FRANCISCUS CITESIUS.

Veriori nomine CITOIS, Pictaviensis, medicus Cardinalis de RICHELIEU.

Ej. est abstinentia Confolentanea, cui adnexa est pro JOUBERTO apologia Paris. 1602.4. Bern. 1604.4.*. in collectione PAULI LENTULI, tum Paris. 1639.4.*. in opusculorum CITESIANORUM collectione. Virgo duodecim annorum, post impotentiam artuum, & difficilem deglutitionem, in plenam ciborum abstinentiam incidit, ut nullæ etiam de ejus corpore facies decederent, neque mensæ, neque sudor: idque malum jam triennio passa esset, quando noster scripsit. Orthostadia tamen officiis vitæ solitis defungebatur, postquam in ipso morbo vires artibus redierant.

Ej. abstinentia puellæ Confolentanæ ab ISR. HARVETI confutatione vindicata, cui præmissa est ejus virginis aversio. Valde vereor, ne tota res ad fraudes pertineat. Verita enim puella, ne a matre abduceretur, custodibus admotis, ad cibum sumendum rediit, lac hausit, deinde juscula & reliqua alimenta. Addit CITESIUS exempla hominum & animantium cibo abstinentium, eaque contra incredulos defendit.

Ej. de novo apud Pictones dolore colico bilioſo Poitiers 1616. 8. vel 12. RAST. & Paris. 1639. 4 *. in collectione opusculorum. Egregium opus, & quale eo aeo rarissime prodibat. Morbum suum, quem etiam nunc colicam vocant Pictonicam, putat a. 1572. vel ortum esse, vel certe exacerbatum. Sic Placitam Polonicam ante a. 1560. & 1570. ignotam fuisse, & in lue venerea crystallinam pustulam a. 1600. novum symptoma apparuisse, dum morbus ipse defervescebat. Inde colicam suam describit: cum nausea invadit & vomitu, & stranguria, & acerbissimis ventriculi atque intestinorum doloribus, quibus remittentibus paralysia artuum succedit, manente sensu & dolore, cæcitas etiam supervenit. Esset ubi pustula in pede suborta morbum solvat. In Germania hunc morbum LANGIO teste ante 70 jam annos innotuisse: dictum etiam PAULO ÆGINETÆ, nunc post aliquot secula recrudeſcere; ortum trahere ab acerbis uvis. Malum nunc mitescere, & ab epilepsia, perinde ut a paresi, solvi. Invaluisse, postquam consuetudo pellium usum abrogavit. Curat repetito ducta alvo: venæ ſectione, elyſteribus lenientibus, paregoricis, ipſo opio. Doloribus ſedatis lactis uſum, & aquas ferratas fudet.

In appendice noviflma conſilia auctoris traduntur. Pulsationem arteriæ cœliacæ esse inter signa mali. Aurelianenses idem nuper magis infestare. In phlegmaticis ægrotis opio abſtinere, quod hydropem accerſet. Observations aliquæ ambi-

amicorum & incisiones ægroti ab eo malo peremti; biliosa fæx ileo intestino ad-
mata erat, & intestina mire flatu turgebant, tunica etiam interna erosa erat.

EJ. *avis sur la peste & sur les moyens de s'en préserver* Paris 1623. 8. FALC.
1640. 8. B. THOMAS. Consilium pro Cardinale RICHELIEU scriptum: multa
inutilia continet, curationem a sudore moto orditur: theriacam dat & lapidem
bezoar, post ea præsidia clysterem. Si febris invaluerit secunda vena, & medi-
camentum cardiacum minus equidem calidum iterandum. Acida idem exhibet,
& in summo ardore camphoræ grana sex. Cum theriaca soporem non tolleret,
a medicis regiis aliud & felicius medicamentum excogitatum fuisse, ex adstringen-
tibus & acidis compositum, absque opio & viperis. Bubones cucurbitula adtra-
hendos, & cepa, & elevatum paulum tumorem caustico aperiendum, sic car-
bonem.

EJ. *de tempestivo phlebotomia ac purgationis usu adversus hemophobos.* In col-
lectione opusculorum Parif. 1639. 4.*. Gallicam ejus ævi praxin & ubertatem phle-
botomiae defendit. In febribus cum interna inflammatione venam etiam sex, septem,
& ultra sequentibus diebus secari debere. Et nunc Gallos minorem sanguinis co-
piam detrahere, quam olim GALENUS. Senum sanguini non debere parci. Parisinos
lauto victui adfuetos sanguinis detractio ne egere; Occitanos & Narbonenses mi-
nus, qui syncopæ convulsivæ magis obnoxii sunt, Exanthemata venæ sectionem
non impedire, neque variolas, neque priores menses graviditatis, neque pleuri-
tidem inferam, neque apoplexiā pituitosam, neque colicam Pictonum. Ipso in
hydrope, ab oppressis viribus & solemani aliqua evacuatione intermissa nato, con-
venire.

EJ. facultatis Pictaviensis Decani *opuscula medica* Parif. 1639. 4.*. Con-
tinent quæ dixi, latina in universum, neque ingrata dictione, neque ut vulgo tunc
solebat, rebus inania.

S. CCCCXXXI. SANCTORIUS SANCTORIUS.

Justinopolitanus, professor Patavinus, inde medicus Venetus, vir doctus &
excitati ingenii, non ut in vulgaribus adquiesceret, aut in receptis opinionibus.

EJ. *methodus vitandorum errorum omnium qui in arte medica contingunt libri*
XV. Venet. 1602. fol. 1603. fol. L. 1630. fol. TR. Genev. 1631. 4.*.
Magni momenti opus, et si raro citatur. Ratiocinandi equidem fusior, & a nostri
seculi moribus atque sapore remotior, usus est, plenusque liber præjudicata de veterum
auctoritate opinione, & abundantia generalium, quod illius seculi commune
vitium fuit; multa tamen hic utilia reperi. In L. I. fontes querit, ex quibus morbo-
rum signa sumere oporteat, actione nempe læsa, excreto mutato, qualitate mutata,
motu morbi, juvantibus & lædentibus. Syndromes hujus utilissimæ signorum, qua ple-
rumque utitur, omnino facit partes sex: causas procataracticas, proegumenas, sympto-
mata,

mata, locum adfectum, juvantia, laudentia. Exemplum, ut ex his fontibus mali indoles eruatur, in variis casibus. Errores eorum, qui absque methodo de morbis definire volunt. De tangendo utero multa: de flocco mucilaginoso, qui ostium uteri in prægnantibus obturat, & de suæ syndromes utilitate in detegendis affectibus. L. IV. docet metiri recursus morbosos ex præsenti ægroti statu; quod non beat ab eo statu fieri, qui prior in ægro fuit. Ornat vim consuetudinis, quæ possit totius corporis temperiem mutare, et si in naturam non undique transfeat. L. V. signa peccantium humorum. Rerum naturalium classes quatuor, assumta, gesta animi & corporis, excreta & reteuta, & foras exhibita. Signa vitiorum in humoribus, repetita a sapore, colore, motu morbi. Pulsilogium promittit. Ut scholæ humorum vitia male divinare conentur. L. VI. methodus qua humores peccantes per syndromen signorum communium convertibilem deteguntur. Ut detegatur in exemplo, vitiosa bilis, pituita, melancholia, plethora, flatulentia. Hic icterum dicit a calculis vesicæ felleæ natum. L. VII. simili ad humores mistos & compositos methodo utitur. Ut humores misceantur. Sapores vitiosi, falsus, dulcis, ponticus. Colores. Expositis vitiis humorum eorum compositiones exponit, cum lumbricis, fanie, lue gallica. Ita compositiones humorum possibiles invenit omnino 80084. Erysipelas suppurantibus & emollientibus in gangrenam versum. Qui credebatur diureticorum usu sanatus fuisse, nudato muco, quo calculus obvolvebatur, vesicæ gangrenam miserrimamque mortem passus est. L. VIII. Qualitates primæ, secundæ, tertiae, occultæ, quæ non a tota substantia, sed a multis manifestis qualitatibus prodeant, & a vulgatis illis possint diversæ esse. Vires medicatas stirpium a PLINIO & DIOSCORIDE dictas refutat. De venenis, ut per syndromen sex primorum fontium cognoscantur. Putredo humorum, pus. In L. XII. fuse contra analogismum empiricorum. Experientiam fallacem esse & dolosam, L. XIII. causæ errorum in administrandis medicamentis. Multa bona de parca nimis dosi medicamentorum. De alienis medicandi temporibus, ut de criseos tempore. De remediis alienis, ut de diureticis in calculo. Bezoar & cornu rhinocerotis incerta esse medicamenta. Contra AENOBARBUM quendam, qui stylo adacto in salvatellam, & in lienem ducto, nexus visceris cum vena demonstrare voluerit. Neque semper venæ sectione utendum esse, neque nunquam. Veterum loca ad vesicatoria spectantia. L. XV. de convulsione. Reliqua spatiis inclusus inquis illibens omitto.

EJ. *commentaria in artem medicinalem GALENI* Venet. 1612. f. L. 1630. 4.*
Lion 1632. 4. Fusissimum opus, ut tedium lectionis vix feras. Paffim priores commentatores refutat, imprimis ARGENTERIUM. Diætetica varia & therapeutica. De revulsione, derivatione. Ut modum invenerit stercoris olei ope absque morsu educendi. Ex electario de citro pro calculo comminuendo exhibito, natam esse dysenteriam.

EJ. *ars de statica medicina sectionibus aphorismorum septem comprehensa* Venet. 1614. 12. Bonon. 1694. 12. &c. Sed vide editiones in B. Anat. I. p. 324. Totam fere

fere medendi rationem perspirationi superstruit; in ejus integritate sanitatis perfectionem posuit; salubritatem autem esse non in sudore, sed in transpiratione, quæ absque sensu fit. A diminuta perspiratione imminentem morbum certo præfigiri. Multa symptomata & eventa morborum per transpirationem interpretatur. De peste peculiariter. Morbi a suppressa transpiratione nati sigillatim. Plurima ad selectum & ad copiam ciborum, & ad reliquas res non naturales. Adfectuum animi potestates.

EJ. *commentarius in 1. fen primi libri Canonis AVICENNE* Venet. 1626. fol.*.
(LIND. 1625.) 1646. 4. L. Memorabile opus plenumque propriorum inventorum & cogitationum, apud auctorem primum natarum, et si sepe & ipse in sterilli illa sui seculi scholaistica contemplatione versatur. Primus thermometra nuper invenita in medicinam transtulit, primus hygrometra. Pulsilogium idem invenit, quo 133 motuum differentias distingueret (a), & fissilem ad calculum de urethra eripendum forcipem, & acus triquetras varias. Aquam asciticam feminæ per syringem in uterum tubasque, ut intelligo, datam vult educere. Instrumenta varia ad dolores circumfulo oleo sedandos. Stillicidium ad paralyzin commendat, frigidam ad colicam. Monachum atrabilarium pia fraude circumventum sanavit. Stillicidiis in nervos dimissis se paralyticos sanasse. Lectus pensilis, quem in sedile mutes: aeolipila ad somnum procurandum, medicata aqua ad phthisin sanandam replenda, ad refrigerandum aerem. Balnea in lectis sumenda, inque facco coriaceo, pro hecticis. Caloris in ægris per thermometrum æstimandi ratio.

EJUSD. *commentaria in primam sectionem aphorismorum HIPPOCRATIS &c l. de remediorum inventione* Venet. 1629. 8. *. 1660. 4. L. Multum ratiociniorum Galeniconum, ad opiniones HIPPOCRATIS confirmandas congestorum. Intercedunt tamen ubique utiliter monita. Medicos improbat, qui suos ægrotos nimium nutriendo enecant. HIPPOCRATIS aphorismos fallere posse, nisi legitimo ordine dispositi fuerint, quem GALENUS doceat. Digihi amissum sensum medicamento restituit ad cervicem admoto, ut olim GALENUS.

L. *de remediorum inventione* recusus est Genevæ 1631. 4. *. Octodecim capita, ex quibus discimus, quid remedii cuique morbo oporteat opponere, ex loco affecto, calore, magnitudine morbi, causis specificis, sympathia, viscerum lesionibus, aliisque infinitis minutis discriminibus affectuum: uno verbo, quomodo ex theoria remedia morborum eruantur. Intercedunt aliquæ corporum morbosorum dissectiones. Post febres malignas in hepate gangrænam reperit. Incisionem apostematis in urethra carpit, sponte, ut sperat, cessuri. In maxima plethora

(a) Ostendit BARTHOLINO *probl. VIII.*

plethora venam ejusdem lateris incidit. Remediorum classes pharmaceutice; chirurgicæ.

Epistola viri de calculo, cum aliis Italorum consiliis, est inter BEVERWYCKIANAS.

Opera omnia Venet. 1660. 4. 4 vol. BASEGG.

§. CCCCXXXII. VARIL.

JACOBUS LAVELLIUS *lectiones super pulsus ad tyrones, & commentarios in l. l. prognosticorum Hipp.* edidit Venet. 1602. 8. BUN. TR. 1602. 4. OSB. 1620. 4. L.

EJ. *compendium medicinae cum l. de pulsibus Venet. 1610. 8. 1639. 8.*

FERDINANDUS CARDOSUS. EJ. *tractatus de sex rebus non naturalibus Ulys. spon* 1602. 8. PL. recus. ab UFFENBACHIO.

IDEM erit FERD. FRANC. CARDOSUS, cuius *methodum medendi summa facilitate in III. L. distributam* habet LIND. Venet. excusam 1628. 4.

EJ. *de febre syncopali tractatio, controversiis, hystoriis; observationibus referta* Madrit 1634. 4. C. de V.

EJ. *utilidades de la agua y de la nieve, del bever frio y caliente* Madrit. 1637. 8. FALC. d'ETR.

FERDINANDUS CALVO Placentinus Veterinarius, *librum de albeiteria de FERNANDO de REYNA con las glosas del autor* edidit Complut. 1602. 4. 1603. 8. B. BODL. 1623. 4. C. de V. Vide p. 150.

DEMETRII CANEVARII Patritii Genuensis, *de ligno sancto commentarius, in quo ejus qualitates exprimuntur, exque illis lignum quoddam, quod nuper in Italiā adlatum est, pseudo lignum sanctum esse demonstratur Rom. 1602. 8. ** Pleraque botanica sunt, ubi vide. Novum lignum a vero multis modis differe, ventriculum erodere, oesophagum inflammare, excoriare, tabemque fecisse in homine, qui ejus usū sudorem sibi volebat elicere. Experimenta, quibus demonstratur boni esse usus, ab indoctis empiricis facta esse. Posse & aliis lignis tenui cum diæta haec tenus aliquid profici. Ut ex sensilibus qualitatibus de viribus medicatis judicemus.

EJ. *ars medica, s. de curandis morbis & affectibus præter naturam* Venet. 1605. 8. Genuæ 1626. 4. BODL.

THOMAS SANCHEZ de sacramento matrimonii Genev. 1602. fol. Solum ex casuisticis

casuistis cito, qui infinita, etiam turpissima, de rebus venereis, & de impotentia atque solvendi matrimonii causis, admiscauit.

J. BAPTISTÆ PERSONA *comm. in GALENI l. quod animi mores corporis temporier sequantur* Bergomi 1602. 4. GUNZ.

EJ. *discursuum medicinalium l.* Bergom. 1603. 4. Scritt. Berg.

EJ. *scholia in GALENI l. III. de venæ sectione* Bergomi. 1611. 4. L.

EJ. *noctes solitariae de iis, que scientifice scripta sunt ab HOMERO in Odyssæa, in quibus multa medica & physiognomica Venet.* 1609. 4. SCENA script. Bergom.

FABRICIO PADOANO *discorso sopra gli anni climacterici Rom.* 1602. 4. B.

J. AFFINATI D'ACUTO *il muto che parla dialogo ove si tratta dell'i defetti della lingua humana* Venet. 1602. 8. CARRERE.

MARIUS ZUCCARIUS Neapolitanus. EJ. *est de vera & methodica nutriendi ratione Neapoli usurpata pro curandis morbis* Neapoli 1602, 4. TOPP.

EJ. *de morbis puerorum tr.* ib. 1604. 4. OSB.

EJ. *de morbis partis animalis P. I.* ib. 1623. 4. L.

EJ. *methodus occurrenti venenatis corporibus* ib. 1611. 4. TOPP.

EJ. *de morbis complicatis* ib. 4. LIND.

EJ. *de morbis corporis humani eorumque curatione* Francof. 1651. 4. ASTR.

EJ. *HIPPOCRATIS epidemialium observationum pars I. quatuor contenta languentibus* Venet. 1627. 4. TCPP.

MICHAELIS SCOTI mensa philosophica, s. *encliridion quo de questionibus mensalibus agitur* Francof. 1602. 12. d'ETR.

JULII PELEI *questio de solutione matrimonii ob defectum testium non adparenum in senatu tractata & judicata* Paris. 1602. 8. FALC.

EJ. *de solutione matrimonii ex causa frigoris* Paris. 1602. 8. FALC.

J. BAPT. CAVALLERIUS *de morbo epidemiali* Neapoli 1602. 4. HEINS.

WOLFGANG HOECHSTETTER *de salubri studiosorum vietu* Ingolstatt. 1602. 8.

EJ. *medicamentorum æconomia, s. nova medicamentorum doses, sedes & familias distribuendorum ratio* ib. 1610. 8. 1615. 8. GRUENWALD.

JOHNSON *prædictæ medicinæ l. de præcipuorum morborum capititis causis &c.* Lond. 1602. 4. TR.

J. FERRANDI junioris medici Regii, *de febribus libellus ex variis authoribus collectus* Paris. 1602. 12. *. Integri loci, neque ii exigui, scriptorum collecti. Medicamenta aliqua, ut catapotia ad arcendam pestem utilia. In febre pestilente vomitum periculo plenum esse; fuisse qui non prius vomendi finem facerent, quam vita eos desereret. Contra diarrhoas: salubriter evenisse, quæ statim ab initio morbi se produnt. Seculum in viro excuses, qui velit vigilias odore olei lactucæ superare.

JEAN TAXIL Medicus Arelatensis ex pago des S. Mariæ, non indoctus, sed superstitionis, tr. de l'épilepsie vulgairement appellée en Provence la goutete aux petits enfans, avec plusieurs questions curieuses touchant les causes, prognostiques & cure d'icelle Tournon 1602. 8. FALC. HOUSS. 1611. 8. d'ETR.

E.J. *l'astrologie & physiognomie en leur splendeur* Tournon 1614. 8. RAST. Astronomiam detegere nobis futuram sterilitatem, morbos epidemicos, alia. Magnam esse potentiam conjunctionum & stellarum ad generandos ventos & tempestates pluviasque, per exempla nupera. Ex HIPPOCRATIS mente medicum debere Astrologum esse. Vires ventorum etesiorum. Genethliacam medicis necessariam esse, ex ea mortes violentas sœpe prædictas fuisse, potissimum etiam HENRICI IV. Multum ea arte valuisse theologum Valentini GAUTIER.

C. T. *Against the pernicious use of tobacco* Lond. 1602. 4. RIV.

JOH. GIMENEZ SASARIEGO *tratado de la peste, sus causas, preservacion y curacion* Antequera 1602. 4. C. de V.

VINCENZO BRUNI *tre dialogi nel primo delle tarantola, nel secondo del vivere e morere, nel terzo delle pietre pretiose, e de simplici* Napoli 1602. 4. MAZUCH.

VICTORIN BUCHER *neu Arzneybuch von allen u. jeden Krankheiten des menschlichen Leibes von der Haupschedel bis auf die Füsse nach eines jeden Geschlecht und Alters complexion* Francf. 1602. 8. HUTH.

CHRIST. HENR. AYRER *Regiment wie man sich in den gefährlichen Zeiten der Pestilenz verwahren möge* Nürnberg 1602. 4. TR.

AGAPETI KOZER *Kriegs und Reisapotheke von LEONHARD THURNEISEN practicirt Zerbst* Leipz. 1602. 8. *. Merus agyrtæ. Initium fit a tincturis lapidum pretiosorum, smaragdi qui feminas fertiles reddit: de oleo solis, de oleo cassiae quod purgat, ut tamen animo lætitiam reddat. Oleo succini plurimum tribuit. Singulo morbo aliquo suo arcano medetur, nulla signorum aut temperamentorum ratione habita.

Apothekerordnung in der Stadt Görliz Görliz 1602. 4. DRAUD.

Manuale medicum, Handbüchlein vieler vornehmer Arzneyen u. Experimenten Samt einem Herbario der vornehmsten Kräuter Francf. 1602. BURCK.

§. CCCCXXXIII. DISPUTATIONES.

TOBIÆ TÆNDLER *de noctisurgio* Witteb. 1602. 4. MENZ.

EJ. *disp. de temperamentis* Witteb. 1605. 4. TR.

EJ. *de fascino & incantatione* Witteb. 1606. 8.

EJ. *de melancholia ejusque speciebus* ib. 1608. 4. RIV.

EJ. DEMOCRITI *de natura hominis epitome ad HIPP.* COUM *perscripta* ib. 1609. 4.

EJ. *circumspectionum chirurgicarum decas* ib. 1610. 4. si hoc facit.

EJ. *de ischiade* ib. 1612. 4.

EJ. *de matricis præfocatione & mensum provocatione* ib. 1614. ib.

EJ. *diff. physicae & medicæ. Acc. MART. BIERMANN de magicis actionibus*
et *exerçtæsis* ib. 1613. 8. Inter eas est disp. *de fascino & incantatione, de melancholia,*
de melancholicorum ratiociniis & mirandis operibus, de noctisurgio.

EJ. *de anorexia ventriculi* Witteb. 1615. 4. RIV.

Affectionum medicinalium fasciculus I—III. Würzburg. 1602. 4. RICHT.

SEBASTIAN MÖLLER *de apoplexia* Francof. Viadr. 1602. 4. HE.

EJ. *de vertigine* ib. 1602. 4. HE.

EJ. *de epilepsia* ib. 1602. 4. HE.

EJ. *de phthisi* ib. 1603. 4. HE.

EJ. *de suffiſione* ib. 1603. 4. HE.

EJ. *de dysenteria & colica* ib. 1607. 4. HE.

EJ. *de angina* ib. 1602. 4. HE.

J. ASSUERI AMPSING *diff. jatromathematica de medicina & astronomia preſtantia & utrinque indissolubili conjugio* Rostoch 1602. 4. L. 1618. 4. L. 1630. 8. ENDT.

EJ. *disp. de theriaca senioris ANDROMACHI* ib. 1611. 4. TR. VATER. apud
LINDEN. a. 1618. 1619. 1623. 8. GUNZ.

EJ. *de alopecia & ophiasi* ib. 1616. 4. ib.

EJ. *de morbo in genere considerato* ib. 1616. 4. HE.

EJ. *de morbo in ſpecie considerato* ib. 1616. 4. HE.

- EJ. *dialectis de morborum differentiis duabus partibus comprehensis* Rostock
1618. 4. TR.
 EJ. *de dolore capitis* ib. 1619. 4. L.
 EJ. *de hydrope* ib. 1622. 4. HE.
 EJ. *de morborum differentiis l. acc.* EJ. *de theriaca senioris andromachi oratio* ib.
1623. 8.
 EJ. *hortus affectionum capillos & pilos humani corporis infestantium* ib. 1623.
8. TREW.
 EJ. & J. ASSUERI *Bedenken wie man sich in Sterbensläufen sowohl in Precau-*
tione als Curatione zu verhalten ib. 4. TR.
 HIERON. SEILER *de jecinoris obstrunctione* Basil. 1602. 4. PL.
 JAC. BEHRNAUER *de fluxionibus in genere* ib. 1602. 4. RIV.
 J. KOPPIUS *de purgatione* Basil. 1602. 4.
 ABRAHAM FUCHS *de venenis* ib. 1602. 4.
 EDMUND HOLLYNG, Prof. Ingolstadt *de salubri studiorum victu s. de lite-*
ratorum valetudine conservanda & vita diutissime producenda l. Ingolstatt 1602.
12. RAST.
 EJ. *ad epistolam a MART. RULANDO de lapide bezoar & somite luis Ungarica*
responso ib. 1611. 8. TR.
 JOACHIMI TANKII *de Hippocrate* Lips. 1602. 4. HÆNEL.
 EJ. *de phlegmone* ib. 1608. 4.
 Edidit HENR. WARENII *nosophoriam s. affectuum humani corporis curationem*
hermeticanam & Galenicam ib. 1605. 8. L.
 EJ. *funebre progr.* Altenburg 1610. 4. auctore J. ANGELO WERDENHAGEN.
 EJ. *observationes aliquæ anatomicæ in GREG. HORSTII observationum L. II.*
 BARTH. PERDULCIS & ANT. le GROS *E. natura morborum medicatrix* Parif.
1602. 4.
 J. MARTIN & PETR. BARON *E. gravidis phlebotomia tunc catharsi* Parif.
1602. 4.
 CLAUDII BAZIN & HENR. GOMER *E. cathartico superdormiendum* Parif.
1602. 4.
 HENR. BLACVOD & J. le FOURNIER *E. hepatitis inexpugnabilis* Parif. 1602. 4.
 NIC. ELLAIN & PETRI *de la BOISSIERE E. suppressis mensibus saphena* ib.
1602. 4.
HENR.

HENR. BLACVOD & HENR. GOMER *E. maxima pars morborum a cerebro*
ib. 1602. 4.

NIC. ELLAIN & ADRIAN du CHEMIN *E. vicesimus dies criticus* ib. 1602. 4.

GUILL. de BAILLOU & ANDR. le GROS *E. inflammationum & febrium venae*
sectio iyyeuonov ib. 1602. 4.

HENR. de MONANTHEUIL & J. LETUS *E. omnium corporis partium confi-*
ratio ib. 1602. 4.

MICH. MARESCOT & J. RIOLAN *E. rerum naturalium scientia medico necessaria*
ib. 1602. 4.

§. CCCCXXXIV. THEODORUS TURQUET DE MAYERNE.

In pago prope Genevam-natus, in chemica medicamenta pronior, non ideo non dogmaticus, Parisiis artem exercuit, in Gallia a schola Galenica agitatus, in Anglia JACOBI I., & ANNE, CAROLI I. & MARIE Reginæ valetudinem rexit. Obiit senex a. 1654. Albonæ ab a. 1621. dominus. Edidit primum *Apologiam, in qua videre est, inviolatis HIPPOCRATIS & GALENI legibus remedia chymica preparata tuto usurpari posse* Rochelle 1603. 8. *. Se Monspelii artem didicisse, pharmacopœis in artem MESVEI prælegisse, inter medicos regios adoptatum fuisse. Nunc Parisinos in chemiam hostili esse animo, quam artem ignorent. Curationes TURQUETI aliquæ, Parisinorum mala consilia. Vitrioli analysis. In eo esse sulfur vehementer refrigerans, phlegma, spiritum ut aqua vitae subtilem, alium validum acidum, oleum rubrum omnium acidorum potentissimum. Ut curaverit hominem a fumis metallicis laborantem, cui asthamati brachia vulgaria imparia sunt; noster eum pene moribundum nactus, vomitu, clysteribus exsiccatoriis, celeriter restituit. Alium apoplecticum, deinde hemiplecticum, sanavit purgationibus, viri moderato usu. Ut hominem perinde a metallicis laboribus resolutum, per venæctionem etiam magis ægrum factum, hydrargyro, ut intellico, & gratis, restituerit, & alium lumborum doloribus a plumbeis laboribus adfectum, quem medici pro nephritico curabant. Cum QUERCETANO scirrum lienis se mollivisse. Ordinem medicum insulsam sui Collegæ censuram probasse. Auctorem librum esse D. HELIN. SEGUINI & junioris AKAKIE opus esse G. PATIN.

EJ. *de gonorrhœa inveterata & caruncula ac ulceris in meatu urinario cura-*
tione epistola est in HILDANIANIS in Cent. I. & altera in V. Hujusmodi etiam malum in HENRICO IV. curavit, & ulcus perforavit.

EJ. *medicamentorum formulae* Lond. 1640. f. B. THOMAS. eadem cum post-
humis scriptiōnibus, quas dicemus.

EJ. *tract. de arthritis. Acc. EJ. consilia aliquot medicinalia e gallico latine*
edidit THEOPHIL. BONET Genev. 1674. 12. * recusa Lond. 1676. 12. Anglice
on the gout by SHIRLEY Lond. 1676. 8. OSB. Narcoticis utitur, eaque defen-
dit,

dit, in arthritide brevis; in consiliis plenior. De phthisi pluscula: balsamo utitur Peruviano. Fistulam pectoris bis sanavit redditio nativo aere Hispanico, quæ recruduerit eo aere mutato. Maximus perinæi abscessus emollitus, ruptus, resectum quod corruptum erat, ut sphincter tamen integer supereisset, & æger restitutus. Ischuria a calculis renalibus. Ad carunculas candelæ ex emplastro de rauis cum mercurio. Ad pestem consilium, tum BOUVARDI ad gutturis constrictiōnem.

EJ. *Syntagma praxeos medicæ P.I.* Lond. 1690. 8. recusa Genev. 1692. 12. Aug. Vind. 1691. 8. *, in qua editione accessit libellus *de cura gravidarum* ex MS. bibliothecæ GEORGII H. WELSCHII. Gallice Lyon 1693. 8. cum tr. *de arthritide ASTR.* Morborum causæ a capite ad calcem: historia mali brevior, plus medicamentorum, quorum aliqua efficacia & novitate placent, ut semen hyoscyami ad epilepsiam, calamus aromaticus ad vertiginem, helleborus albus ad maniam, cum nigri extractum debile sit; porro vapor hederæ ad pertinaces capitum dolores, mercurius sublimatus ad granum unum in scrophulis apertis, semen nasturtii ad infarcitos infantum pulmones, fumus calcis vivæ ad compescendam hæmoptoēn, fumus guaiaci ad siccanda ulcera pulmonis, æthiops ferreus ad diarrhoeam, denique acidorum medicamentorum ante SYDENHAMUM laudes. Neque nullæ sunt peculiares & propriæ adnotatiōnes. Epilepsia per febrem intermittentem sublata. Cataracta, quæ sponte descendit. Humor aqueus turbidus emissus, limpido noviter succrescente humore reparatus. Paracentesis in pulmonis ulcere sœpe felix. Mictus sanguineus lacte curatus. Flatus ad educendum calculum adhibitus. Alia minus probes, ut marcasitam (Anglicam, quæ in cretaeis reperitur) ad epilepsiam valentem: aut spiritum aceti, qui de plumbeo vase stillaverit, & vomitum moveat: aut saccharum saturni cum terebinthina adversus vertiginem efficax, aut linimentum ex bufonibus ad scrofulas, fumum auripigmenti ad tussim, bufonem vivum cuti adplicatum ad hæmoptoēm, medicamentorum ex jecore paratorum ad jecoris vitia vim, ex pulmone ad pulmonis mala, aquam stillatitiam stipitum fabarum ad hydropem. Subjectus est census medicamentorum MAYERNIO familiarium.

Brevis, neque magni momenti *libellus de cura gravidarum* & *partu diffici*. Vix probes consilium in principio datum, vomitus nempe cataputia in grida movendi.

Alterum Syntagma successit *de febribus, morbis externis, arthritide, lue venea* Lond. 1695. 8. HUTH. *Consilia, epistole & observationes* Aug. Vind. 1697. 8., quod non legi.

Praxis medica MS. erat inter TYSOI codices Codd. Brit. n. 4164. Prati- que de médecine prodiit Lion 1693. 8.

Denique JOSEPHUS BROWNE M. D. edidit opera medica, in quibus continetur consilia, epistole, observationes, pharmacopœa varieque medicamentorum formulae, quæ

que Anne & Mariæ Reginae prescriptæ fuerunt Lond. 1703. f. * etsi etiam editionem 1700. apud MEAD, & 1701. apud PL. citari video. Nitida sed vitiosa & negligentissima editio. Codices dicuntur ad prelum ab auctore præparati, & eo fine ad BONNETUM missi fuisse, chirurgica vero a BROWNIO de industria omissa. Praxis fere Galenica est, etiam medicamenta, nisi quod aliqua chemica intermixta sint. Non inficete certe solebat, integrum mali curationem mali mente concipere, eam ideam sigillatim persequi, & singulis symptomatibus sua opponere auxilia, ut in eodem morbo medicamenta ad liensem, hepar, aliaque viscera confirmanda reperias: neque victus rationem negligebat. In exemplo, in melancholia utebatur extracto succo hellebori albi atque nigri, quem tamen, cum segnius operetur, fortioribus drasticis maritabat, neque metuebat sesquidrachmam exhibere fibrarum. Casus medicos enarrat bene multos. Balnea admittebat, non vero lac asinimum. Morbus ultimus & incisio cadaveris HENRICI WALLIE principis, ex febre remittente tritæophya extincti, in qua medici modo roborantem indicationem secuti fuerant, modo revellentia dederant. Calculosus homo cum caruncula in chirurgicis dictus est, tum miserrimus casus docti illius CA-SAUBONI, cui in appendice vesicæ amurca fetidissima de lotio colligebatur. In clysteribus crocum metallorum admiscebatur: in febre maligna puerperæ papaveracea, acidum sulfuris spiritum. Ad G. HARVEIUM de morbo Electoris Palatini epistola. Empyema, in quo pus & de ore rejiciebatur & extus effusum erat: noster paracentefin suadebat, quæ sibi saepe feliciter evenisset, tamen ut externum musculum transversum incideret, interno parceret.

In P. II. operum *Pharmacopœa* est, quæ eadem dudum *formularium* titulo prodierat. Multa Galenica perinde & chemica. Ad calculum lycopodium: cantharides etiam, cum millepedibus. Contrayerva scopo alexipharmacum. Morbi Annæ Reginæ per hydropem denique terminati, fusa ephemeras. Molis carneæ per intestina excretæ pluscula exempla. Hæmorrhagia narium effusa scorbutici generis. Diarium morborum, quos Henrica Maria Regina passa est, inter eos repetiti abortus. Jam tunc tamen vir obstetricius ad fetum educendum vocatus fuit.

Extracts of more than 20. MSS. of Sir Theodore M. erat in Cod. MS. NATH. JOHNSON.

Elogium viri in l. des devoirs d'un médecin Lond. 1700. 4.

Multos codices MS. chirurgicos editor BROWNE edere noluit, ob numerum tabularum, & pauca subscriptentium nomina.

§. CCCCXXXVI. VARII.

Apologia pro HIPPOCRATIS & GALENI medicina adversus QUERCETANI l. de priscorum philosophorum verae medicinæ materia. Accedit censura scholæ Parisiensis Paris. 1603. 16. *. Abiurdi aliqui loci PARACELSI citantur & exagitantur, Scholæ Parisinæ pronuntiatum adversus chemica medicamenta judicium additur.

Ad famosam TURQUETI apologiam responso. Accedit censura scholæ Parisiensis Parif. 1603. 16.. De ægroto a THEODORO TURQUET infeliciter curato, cum in febre lenta calida ei præscripsisset, salesque & alia incondita. Venæ sectionis apologia, quæ Parisiis magis quam Monspelii requiratur. Aliae malæ curationes THEODORI, etiam cum jactaret ægros sanatos esse.*

VINCENTII ALSARII a CRUCE medici Genuensis, *de epilepsia s. comitali morbo präelectionum Bononiensium I. III. Venet. 1603. 4.*. Contra CAPIVACCIOUM, qui miro certe consilio ab epilepsia convulsionem separaverat. Causam mali esse in occlusione ventriculi medii cerebri, aut postremi, vel in obstructis etiam arteriis carotidibus venisque jugularibus: multum hic litigationis absque experimento ad seculi morem. Epilepsia sympathicæ. Causæ proximæ. Imminentis mali signa, ex quibus etiam humor definiatur, cuius ex culpa malum fiat. Symptomata, prognostica, propagatio hereditaria. Galenica ubique fermocinatio.*

EJ. *de verme admirando per nares excusso commentariolum ad FULVIUM ANGELINUM cum ejusdem de eodem brevi discursu Rom. 1610. 4. L.*

EJ. *de morbis capitis frequentioribus, quorum cognitio & curatio traduntur — de catarrho, phrenitide, lethargo & epilepsia s. comitali morbo libri VIII. de liquore chalcanthi, ejus abuso in febrium & morborum acutorum curatione Rom. 1617. 4. Venet. 1619. 4. L. Unus trium librorum de morbis pectoris.*

EJ. *de quæfitis per epistolam in arte medica centuria quatuor Venet. 1622. fol.*

EJ. *prefatio in R. Gymnasio habita Rom. 1622. 4. CINELLI.*

EJ. *consultatio medica pro nobili adolescentulo, oblivione, surditate, subsurditate & obauditione laborante Rom. 1629. 4. GUNZ.*

EJ. *confilium prophylacticum a lue pestifera Rom. 1631. 4. HANSEN. Italice Providenza medica per preservarsi dell' imminentे peste discorso pratico, ove sono rimedi preservativi e curativi cavati col mezzo di scopi metodici della chirurgia farmacia dieta Rom. 1630. 4. FALC.*

EJ. *Vesuvius ardens, s. exercitatio medico physica de gyrotugeto s. incendio M. Vesuvii anni 1631. Rom. 1632. 4. Si huc facit.*

EJ. *de hæmoptysi s. sputo sanguinis I. Rom. 1633. 4.*

EJ. *Ephemeridum, s. diuturnarum observationum libri duo priores & posteriores Bonon. 1641. 4. Ephemerides in I. de epilepsia citat, & juvenile vocat opus.*

Gynaciorum & paedocomices codicem G. H. WELSCHIUS editurus erat, in vita. Posthuma etiam reliquit in HIPP. de morbis internis commun. MANDOS.

CLAUDIUS DEODATUS medicus Episcopi Basileensis. EJ. est libellus de vero & legitimo aquæ cordialis concinmandi modo & curandi ratione Patav. 1603. 8. P.L. Hanau 1652. 12.*. Discipulus HERCULIS SAXONIÆ miram farraginem describit, ex calidis & frigidis mistam, quam neque calidam esse neque frigidam contendit. Scriptio olei LUDOVICI de LEONIBUS mille aureis redempta. Ingredientium examen & causæ utendi.

EJ.

E.J. *Pantheon hygiasticon Hippocratico hermeticum* Bruntrut 1629. 4.*. Vastum opus, verbo sumque, in quo PARACELSI placita cum scholarum præceptis studet coniungere. A longævitate & valetudinis integerrimæ signis incipit, speratque nihil intercessurum, quin homo ad annum 120. vitalis supersit. Ut ad eam longævitatem perniatur per selectum alimentorum & præsidia chemica, quæ inter plurima certe inertia invenias, margaritas, corallia, lapides pretiosos, rorem solis. Oleum vitrioli & hoc scopo, & ad varia mala, magnis extollit laudibus. Res non naturales fuse, eas inter venti, astra; elementa; regionis selectus. Pro astia, exemplo etiam APOLLONIE SCHREYER producto. Virgo cataleptica per duos fere annos autumnali tempore nihil ciborum sumebat, vomitu tamen rejiciebat tenacem materiam quasi adiposam. Inde dictionarium edulium, eorum vires nutrientes, etiam medicatæ, collectiæ, integrum certe opus justique voluminis. L. II. Aromata, condimenta, res coquinaria, cibi sumendi ratio, balnea, pótus, aquæ minerales, somnus, animi affectus. L. III. consilia medica, venæ sectio & sanguinis missio varia. Purgantia, etiam potissimum chemica. Vires admirabiles, ut putat, metallorum, & balsamica ex fonte minerali repetita medicamenta, tum formulæ & compositiones variæ, & ad omnes morbos & ad singulos.

E.J. *kurzer gründlicher Bericht über des GABELCHOVERI Württembergisches Arzneybuch* Freiburg 1598. 8. TR.

E.J. *observationes plusculæ chirurgicæ & medicæ* sunt in HILDANI operibus.

NATHANAEL LUCY de podagra Francof. 1603. 6. TR.

FRID. FORNERI de tenuilentiæ malo ejusque remediis Ingolst. 1603. 8. Bamberg 1617. 8. FALC. si huc facit.

FRANCISCI BONAMICI de alimentis l. V. Florent. 1603. 4.

MARCI ANTONII ULCMI Hippocrates medicus Bonon. 1603. 4.

Utcunque huc referas EJUSD. *Uterum muliebrem, s. de indicis cognoscendi temperamenta uteri vel partium genitalium mulieris* L. I. Bonon. 1603. 4.*. Uteri calidi, frigidi &c. indicia ex pube, mensibus & adnotaciones aliquæ.

J. MATTHIAS questionem medicarum & pratico necessiariorum enodatio scholastica Francof. 1605. 4. TR.

E.J. *discursus medicinalis de febre pestilentiali, que per Germaniam pervagata est* ib. 1603. 8. TR. Contra venæ sectionem.

E.J. *Consilia medica diversorum auctorum* Francof. 1608. 8. TR.

E.J. *centuria difficultatum medicarum* Herborn. 1616. 8. TR.

E.J. *Speculum sanitatis rerum non naturalium administrationem continens. — Hortus medicus simplicium medicamentorum. Examen in quo simplicium quorundam facultates traduntur explosis superstitionibus* ib. 1620. 8. TR.

EJ. de febre pestilentiali, quæ superioribus annis Germaniam pervagata est FR. 1620. 8.

MATTHÆI CATOSII *chronosophia s. disputationes de quatuor anni temporibus earum natura & temperamentis adversus placitum ARISTOTELIS philosophorum & medicorum omnium Florent. 1603. 4. L. Venet. 1630. 4. L.*

EMANUEL GOMEZ Lusitanus sed Antwerpiae natus. EJ. de pestilentia cura-
tione methodica, in quo cause, signa, medicamenta &c. Antwerp. 1603. 4. Lovan.
1643. 4.

EJ. que el priore aforismo de HIPP. serva en la milicia come a la medicina,
y de los tres gusanos aranna hormiga y Abeja Antwerp. 1643. 4. C. de V.

EJ. selectæ exercitationes &c. Parif. 1617. 8. L.

EJ. ars medica in duas partes divisa in qua ea explicantur que ad medicinam docendam necessaria sunt. Acc. Exercitationum medicinalium Decas Aquis sextiis 1633. fol. RAST. 1638. f. HOTTON. FALC.

J. MUNSTER discussio eorum quæ ab ABRAHAMO SCHOPPIO in generalis sue omnium prædiorum medicorum universalium & topicorum disquisitionis libri III. sec-
tione IV. tum de aliis quibusdam ad purgandi negotium spectantibus theorematis, tum
V. que super de purgatione principio morborum instituenda contra HIPPOCRATIS
aphorismum I. 22. scripta sunt. Acc. due ejusdem argumenti appendices Francof. 1603.
8. TR. 1617. 4. TR.

EJ. *διψ. περὶ παιδοφλεβοτομίας I. V.*, quibus GALENI decretum de non mit-
tendo pueris infra 14 annorum sanguine pro ALEXANDRO MASSARIA adversus H.
AUGENII calumnias defenditur Tubing. 1604. 4. PL. RAST.

SIM. STENII oratio, qua C. PEUCERI manibus parentatum est Servest. 1603.
4. BOEHM.

C. F. BRECHTEL *neuer Arzt* Nurnberg 1603. f. TR.

EJ. nomenclatura pharmaceutica h. e. liber appellationum & titulorum omnium
præcipuorum medicamentorum Nurnb. 1605. fol. TR.

SEBASTIANI MEYRONIS (MEYER) *institutiones medicæ, s. prima artis funda-
menta* Friburg Brisg. 1603. 12. B. THOMAS.

EJ. selectorum physicorum medicinalium & politicorum sylloge ib. 1617. 12
LEUV.

An hoc EJUS augustæ laudes divine maiestatis a miraculis in homine ib 1627. 12.

In ANTONII POSSEVINI sen. *Bibliotheca* Venet. 1603. fol. excusa est
NICOLAI CURTII *methodus consultaudi*. Tum de HIPPOCRATE varia, de
DIOSCORIDE, de GALENO, aliis medicis, & generalia quedam de arte, atque
catalogus auctorum, qui de medicina scripserunt.

§. CCCCXXXVI. ALII.

J. BAPTISTA XAMARRO *Conocimiento de los diez aves menores de xaula su canto en fermidad & cura* Madrid. 1603. 8. C. de V. 1604. 8.

FJ. *indicacion de la sangria* Pintiae 1604. 4. ib.

FRANCESCO SYLVA y OLIVERA *discorso de la providencia y curation de secas y carbunclos con contagio* Granada 1603. 8. C. de V.

THOMÆ BIANZANI *della natura e qualita di bagni di Valdera e Vinadio* Turin 1603.

EJ. *questiones medicinales num vena secunda ante annum decimum, num purgatio possit supplere venae sectionem* Monteregali 1604.

FRANCISCI BELER de ARGINIEGA Castellani, *historia de los animales mas reprobados en el uso de la medicina* Madrid. 1603. 4. C. de V.

EJ. *farmacopea de muchos usos importantes a los boticarios* ib. 1603. C. de V.

LANDREY *Teratologie ou disc. des prodiges* Clermont 1603. 8. FALC. si
huc facit.

JOURDAIN GUIBELIN *discours philosophique sur l'homme & sur l'homme melancholique* Evreux 1603. 8. * Varia exempla hominum, per fraudem & imaginationem sanatorum.

Cum GALENI l. *de curatione per vene sectionem* prodiit Parif. 1603. 12. *discours sur les causes pour lesquelles on ne saigne pas tant ailleurs qu'à Paris, & pour quoi quelques médecins même ont détracté de cette pratique* GUNZ.

EDW. JORDEN *of the disease called the suffocation of the mother* 1603. 4. MEAD.

THOM. LODGE *a treatise of the plague* Lond. 1603. 4. MEAD.

BAMFERD's *dialogue concerning the plagues infection* L. 1603. 8.

CHRIST. RICHTER *Bericht wie man von der Seuche der Pestilenz präservirt u. liberirt werden können* Hamburg 1603. 4. TR.

BARTHOLOMEI *Unterricht von allerley Speisen und Getränk* Erfurt 1603.

HIERONYMI LAMBACH *consilium medicum quo raphani usus arguitur* Hamburg 1603. 8.

BARBARÆ WEINTRAUBIN *Arzneybüchlein* 1603. 8. ZOCH.

§. CCCCXXXVII. DISPUTATIONES.

ADAM LUCHTENIUS *de catarrho* Helmstat. 1603.

EJ. *de apoplexia* ib. 1607. 4. HE.

EJ. de phrenitide Helmstat. 1607. 4.

EJ. de hydrope ib. 1608. 4.

EJ. de melancholia primaria ib. 1608. 8.

EJ. de phthisi ib. 1608.

EJ. de tertia specie melancholie que ab hypochondriis dicitur ib. 1609.

EJ. de natura, essentia, causis convulsionum ib. 1610. 4. HE.

EJ. de variolis & morbillis ib. 1612. 4. HE.

ALARDUS AULETIUS Leovardiensis. EJ. monitio ad ordines Frisiae de reformatio
praxi medica Francof. 1603. 4. L.

CHRIST. ACIDALIUS de temperamentis in genere tunc in specie de corpore hu
mano Breslau 1609. 4.

EJ. Disp. de pleuritide Basil. & inter Genathianas 1620.

EJ. exequiae WOLFG. MEURERO ductae Lipſ. 1604. 4. TR.

WOLFGANG LOSS de pleuritide Heidelberg 1603. 4. HE.

EJ. de melancholia hypochondriaca ib. 1609. 4. HE.

J. GIGAS de dysenteria Basil. 1603. 4. RIV.

J. PAULI de pleuritide &c . . . ib. 1603. 4. BURKH.

J. LOEGLER de venenis ib. 1603. 4. PL.

WILHEM ADAMIUS de peste Hafniæ 1603.

HENR. de MONANTHEUIL & DOM. GUERIN E. in vere maxime tempestiva
purgatio Parī. 1603. 4.

MICH. MARESCOT & PETR. le MARECHAL E. methodus medicamen
torum varietate potior ib. 1603. 4.

ALB. le FEVRE & J. RIOLAN E. parotis juvenibus quam senibus periculosior
ib. 1603.

PETR. LAFFILE & CLAUD. RABEUX, Non E. omnium rachiticorum eadem cy
ratio ib. 1603.

J. le MERCIER & CLAUD. RABEUX E. colico dolori veneæ sectio ib. 1603.

MICH. TOUTAIN & J. RIOLAN Non E. huius venereæ & pestis idem contagi
um ib. 1603.

§. CCCCXXXVIII. JULIUS CÆSAR BARICELLUS.

A S. MARCO, medicus Neapolitanus. EJ. *de lactis seri & butyri facultatis & usu* Neapoli 1603. L. 1623. 4.*. Præfatio data est a. 1623. Compilatio, quam tamen aliqua pastoralia elementa lactis non sinunt totam inutilem esse. Sulcum coagulum mitius esse, & leniore dare caseum, & serum ejus ope paratum commode purgare. Lac vaccinum minime purgare, magis asinimum, maxime caprinum. Caseum ex ovillo & caprillo lacte mordicantem parari. Serum secundo coactum aquosius & tenuius est. Butyrum; ea occasione etiam de lacte vaginali, antimonii butyro, aliis. Puerum maniacum lactis ope se curasse. In abortus periculo, perinde ut veteres, cucurbitulam sub mammis admovet.

EJ. *de hydronosa (sic) natura, s. sudore humani corporis* l. IV. Neapoli 1614.*. Fusum opus. Multa eruditio, neque debile judicium hoc in opere auctor ostendit, in exponendis controversiis & rationibus litium dudum sepultarum expendendis, excitata etiam dictio est, & bonus ordo. De sudore crasso, tenui, multo, paucō, calido, frigido, colorato, gustabili, fætido, bene olente, strepero & silente, diurno, nocturno, hiberno &c. Deinde de sudoribus in morbi principio, statu, crisi, de præsagiis a sudore. Demum de sudorum artificialium mechanismo, balneis laconicis. Naturam, ut solebat eo ævo fieri, totam neglexit.

EJ. *bortulus genitalis, s. arcanorum valde admirabilium in arte medica & philosophica compendium* Neapoli 1617. 4. BUR. Colon. 1620. 16.*. Plurima fabulosa, plurima ad miraculum augendum facta, ridicula etiam & vana. Crudum tamen argentum vivum ipse adversus vermes utiliter dedit. Cantharides in aceto infusas strumas per lotium evacuare. Observationes etiam aliquæ propriæ.

§. CCCCXXXIX. PAULUS LENTULUS. ALII.

Nobili stirpe natus, medicus Bernensis, qui aliquamdiu in Anglia vixerat. EJ. est *historia admiranda de prodigiosa APOLLONIAE SCHREYER inedia* Bern. 1604. 4.*. Virgo modesta, annorum non plus octodecim, languido corpore, sensu hebete, per triennium cibis abstinuit, neque aut menses egescit, aut faeces. Undecim mensibus integris custodita fuerat, neque LENTULO aliqua fraudis suscipio fuit: sponte tamen eadem ad cibum rediit.

Adjecit noster GERARDI BUCOLDIANI puellam Spirensem, tum Palatinam, Confolentaneam, & Episcopi Spirensis iuediam, J. COBOLDI de puer exstatico Altenburgensi lib.: & *Paradoxum* L. JOUBERT, demum HILDANI & CITESHIOPUSC.

ISRAELIS ANTARVETI medicinæ candidati, *Apologia pro judicio schola Parisina de alchimia contra HARVETI & BAUCYNETI recusam cramben* Paris. 1604. 16.*. Inutilis & vehemens libellus.

ANTONII POSSEVINI junioris *theorie morborum libri V. Acc. methodus studiorum medica* Mantua 1604. 8. PL.

PETRI ANDREÆ CANONHERII *Patritii Romani, Philosophie med. Theologiae D. in septem aphorismos Hippocratis ll. medicæ politice morales ac Theologiae interpretationes* Antwerp. 1618. 4. RAST. 2. vol. *Immensum opus commentariorum ad varia præcepta politica, theologica, moralia, ad similitudines & emblemata spectantium; compilationis plurimum. De astrologia longi loci BODINI, sed quis exaudiret tandem hujus lectionis.*

Si omnino idem auctor est ANDREÆ CANONHERII *conclusiones philosophice & medicæ* Parmæ 1604. 4. TREW.

EJ. *de admirandis vini virtutibus* l. III. Antwerp. 1604.

EJ. *discorsi dell' Academia de gli spensierati* Firenz 1606. 4.

EJ. *de curiosa doctrina* L. V. Florent. 1607. 4. L.

ADAMI ZALUZIANI *de ZALUZIAN animadversionum medicarum in GALENUM & AVICENNAM libri VII, quibus singulæ medicine partes ad logicæ normam rediguntur, item synopsis legitima institutionis medicæ* Francof. 1604. 8.

LUBERTI ESTHII peregrinatoris, professoris Heidelbergensis, *dilucida & methodica formularum tractatio, ubi ratio ponderum & mensurarum perspicue explicatur, & monstratur, qua ratione, ordine & quantitate medicamenta miscenda, quandiu coquenda, & qua etiam dosi exhibenda* Hanau 1604. 8. RIV.

J. CECKII *de puerorum valetudine tuenda* Wittenb. 1604. 8. Collectanea ex veteribus & Arabibus.

J. PAULI SPINELLI di Giovanezza *lectiones aureæ in artem pharmaceuticam, in quibus resolvuntur dubia in canonibus MESVES, compositionibus, simplicium electione, opera destillationis* Parif. 1604. 4. 1605. 1643.

GIUSEPPE SANTINI *ricettario medicinale* 1604. BODL. Germanice *Gilden Apothek* Francf. 1606. 4. TR. 1661. 4. RINK. *Lego ex GEORGIO MELICH conversum esse.*

CESARE BERGANI *de preservatione podagrae, arthritidis, sciaticæ* Mediolan 1604. 4. 1605. 4. MAZUCH.

EJ. *de præservatione a calculo l. alter* Mediolan. 1604. 4. L.

VINCENT TEXTOR *tr. de la nature du vin, & de l'abus tant d'icelui, que des autres breuvages* Genev. 1504. 8. *. Germ. vertente SIM. SCHAMBERGER Francf. 1606. 8. 1607. 8. TR. 1617. 8.

FRID. HELBACH *oenographia Kunßbuch von Wein u. Kräuterwein* Francf. 1604. 4. HIRSCH.

Vorstelyk gheschenk dat is een medecyn boek Rees 1604. 4. B. THOMAS.

PHILIP CLAUSER *neu vollkommenes Arzneybuch zu allerhand Gebrechen u. Zufallen des menschlichen Leibes* Basil. 1604. 8. ENDTER.

§. CCCCXL. DISPUTATIONES.

NATHAN VOIT *de contagionis essentia, speciatim de peste, ejus causis, praeventione & cura* Basil. 1604. 4. RIV.

ZACHAR. LIMMER *de pleuritide* ib. 1604. 4. RIV.

ZACHAR. BELIN a BELLEFORT *de sterilitate mulierum* ib. 1604. 4. BOEHM.

J. MICH. WOLFHARD *de catarrhi natura ejusque curatione* ib. 1604. 4. RIV.

JOH. TETENS *de angina* ib. 1604. 4. MOELLER.

JACOB GUNTHER *ασθενειας s. artis medicea ad affrorum adspectus formulæ*
L. I. *de morbi cognitione* Liegniz 1604. L. II. *de prognosi* Oels. 1612. 4. HE.

J. SIGLICHIUS περὶ κηρωτῶν Gr. lat. Basīl 1604. 4. RIV.

EJ. *de paralyse* ib. 1604. 4. RIV.

EJ. περὶ διαγνώσεως καὶ προγνώσεως Lipz. 1605. 4. PL.

EJ. περὶ διαγνώσεως καὶ προγνώσεως τῆς επιληψίας Lipſ. 1606. 4. RIV.

EJ. *de melancholia morbo* ib. 1617. 4. PL.

EJ. *de dysenteria* Lipſ. 1617. 4. PL.

EJ. *questiones cum problematibus & argumentis* ib. 1620. 4. TR.

EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1620. 4. HE.

AUGUSTINUS DANIEL *de venenis* Marpurg 1604. 4. PL.

CASPAR CONRADUS *de vertigue* Basīl. 1604. HE.

ADAM BRUXIUS *de melancholia hypochondriaca* ib. 1604. HE.

EJ. *Summule medicæ s. ars memoriae & oblivionis tabulis expressâ* Lipſ. 1610. 4.

AMBROSIUS GERTNER *utrum macula in febribus solidum malignitatis argumentum*
Basil. 1604. 4. HE.

STEPH. GORION & DIONYS. GUERIN E. *dysentericis phlebotomia* Parīs. 1604.

PETRI COLLIER & J. LETUS E. *graciles ut obesis servidiores, ita phlebotomia*
opportuniore Parīs. 1604.

PETRI PAULMIER & SIGM. de CABES E. *omnia sublunaria homini medicamentum* Parīs. 1604.

ANTON. QUIQUEBOEUF & JAC. LETUS E. *apoplexia vomitus* ib. 1604.

ANT. le GROS & J. le PETIT E. *lien expurgatur per urinas* ib. 1604.

GUIL. L'ESCAILLON & GEORG. ARBAULT E. *vita terminus prorogari nequis*
Parīs. 1604.

Tom. II.

A a 2

CCCCXLI.

§. CCCCXXXVIII. JOHANNES RIOLANUS, junior.

Non ille quidem practica potissimum laude inclaruit, sed anatomica, vir doctus, & in veterum lectione exercitatus, cæterum in adversarios asper & acerbos osor eorum, qui quidquam in veteribus carperent. Professòr Parisinus, aliquandiu cum regina MARIA MEDICEA peregre absfuerat, & ad honoratum senium vixit. EJUS primus libellus, *de monstro nato Lutetie a. 1605. disputatio philosophica* prodiit Parif. 1605. 8. *. Partus monstrifici & in ventre retenti; morbi aliqui rariores, lapilli, vermes, alia absfona per abortum excreta, qui usu fellis bubuli provocatus fuerat.

EJ. *recherches curieuses sur les écoles de Paris & de Montpellier* Paris 1651. 8. Multa contra Monspelienses, quarum jura tunc maxime in item vocata fuerant. Ad historiam medicinæ utique pertinet libellus, quo ægre carui.

EJ. *enchoridium anatomicum & pathologicum* Parif. 1658. 8. *. sæpe recusum. Novum institutum Compendium quidem est anatomicum, sed passim morbos sub-jungit, quibus pars quæque corporis humani obnoxia sit, cum auxiliis. De cohæsione pulmonis ad pleuram frequenti bene, & de fero quo adglutinatur. Exemplum fundi hominis, qui intruso profundissime auriscalpio tympanum disrupt, & postea audit. Dentem evulsum, repositum negat comprehendere. Circulationem sanguinis nihil in curandi ratione mutare, eaque occasione aspere in hemophobos ipsumque PLATERUM invehitur, qui in maximis febris fanguinem non miserit; sed etiam GALENUM videri venæ sectionem neglexisse, ubi quam maxime indicabatur, & porro in Galeni invidiam HIPPOCRATEM laudat, qui venæ sectionem nunquam neglexerit. Selectum venarum cum sua circulatione conciliat. Hæc eadem fufe docet in thesi; Non ergo propter motum sanguinis in corde circulatorium mutanda GALENI methodus medendi Parif. 1645. cum resp. ad objectiones, recula Parif. 1649. fol. *, cum operibus.

In magno opere *anthropographie* passim pathologicas adspexit non inutiles. In homine a biliosa diarrhoea interemto, calculi in fellea vesicula. In hysteris feminis se testes atheromatibus & steatomatibus plenos reperiisse. Placenta exclusa, cum putrefacta esset. Arteriam & venam epigastricam in vitro se varicosam demonstrasse. In THUANO post dolorem colicum gangrena tibiae reperta, jecur scirrhosum, sic pancreas, idemque enormiter mole auctum, & aliud simile exemplum: lien parvus.

EJ. etiam, potius quam patri, tribuit LINDENIUS *comparationem veteris medicinæ cum nova, dogmaticæ cum phagirica* Parif. 1605. 12. *, cui adjectum est *examen animadversionum BAUCYNETI & HARVETI.* Pro vera anatome contra idealem illam & fictitiam anatomen alchemistarum, qui metalla cum visceribus comparant. Deinde defensores alchemiæ refutat, & iugat aquam nutrire. Acre scriptum. Chemica tamen medicamenta utilitate fatetur non carere.

Porro Brevis excursus in battologiam QUERCETANI, quo alchymiae principia funditus diruuntur & artis vanitas demonstratur cum Censura scholæ Parisiensis Parif. 1604. 16.*. Acerbus & inutilis libellus.

Et Censura demonstrationis HARVETI pro veritate alchymiae Parif. 1606. 12. BOEHMER.

Elogium habet GOUIET.

§. CCCCCXLII. CASPAR HOFMAN junior.

Gothanus, Professor Altdorfinus, acris peripateticus, vir subtilis & eruditus, lectionis uberrimæ, sed a natura ipsa alienior, cui vitio vertit doctiss. REINESIUS, quod multa adtingat, sed eadem fere prætereat, neque perficiat. Artem & experientiam in eo WELSCHIUS desiderabat, tum alia in somnio VINDICIANI varia. Altdorfi consenuit, & cathedram Patavinam CAIMI sibi oblatam recusavit (a).

EJ. *theses de lumbricis inaugurales* Basil. 1695. 4.

EJ. sunt *lectiones caniculares de febribus malignis* ib. 1606. 4., nisi sunt STUDI PANI præsidis.

EJ. *analysis compositionis theriacæ ANDROMACHI & summum artificium quo ANDROMACHUS usus est* Lipf. 1607. 8. Ita lego, sed videtur esse alterius auctoris.

EJ. *theses de medicina* Norib. 1608. 4.

EJ. *Trias problematum medicorum* Altorf. 1617. 4. B. THOM. Noribergæ HEFT.

EJ. *de alimenti excrementis* Altd. 1617. 4. PL.

EJ. *de naturæ officio in sanitatis negotio* ib. 1613. 4. HE. TR.

EJ. *de ichoribus & in quibus illi adpareant collectanea* Lips. 1617. 8.*. Leid. 1639. 12.*. Amsterd. 1659. 12. L. Francof. 1664. 12. De tenuiori & corrupta parte masse sanguineæ, eaque miti & acri, collectanea ex veteribus.

EJ. *variarum lectionum libri VI, in quibus multa loca (veterum) illustrantur aut explicantur* Lips. 1619. 8.*. In corrigendis aut emendandis locis auctorum versatur, quos ex comparatione cum aliis veteranis locis, aut ex ipso sensu corrigit. De Archiatris, periodeutis. Turpiuscula aliqua parum necessaria.

EJ. *de spasmo s. convulsione ejusque causis* Altd. 1620. 4.*.

In *Cista medica* HORNUNGI plusculæ sunt HOFMANNI epistola.

EJ. *apologia pro Germanis contra GALENUM, quo simul ventilatur questio qui-*
A a a 2 bus

(a) THOMASIN *Gymnaſi.*

bus in morbis vena sectio purgationi sit præferenda Amberg. 1626. 4. TR. Oratio Amberg 1656. 4. TR.

EJ. *de vena sectione Norib. 1627. 4. HE.*

EJ. *rejectanea pathologica quo de morbi forma & materia a Fernelio Argenterio que per somnum visis Helmstätt 1639. 8. TR. & 4. & cum L. pro veritate Parif. 1647. 4. **

EJ. *pathologia parva, qua methodus GALENI practica explicatur, quam olim FRANCISCUS FRIZIMELICA promiserat Jen. 1640. 8. L. Francof. 1664. 12. L. Parif. 1647. 4. cum l. pro veritate L.*

EJ. *animadversiones in Comitis MONTANI libros V. de morbis, & THOMÆ ERASTI anatomen eorumdem nec non Anteraſtico EJUSDEM MONTANI. Acc. de causa continentia Amsterd. 1641. 12. *. Generalia, ſcholaſtica, ut in verbis fere auctor occupetur. Paſſim in FERNELIUM. Acrem ſe veritatis defenſorem præſtat & hic, & equidem ubique, veritas enim ei fuit, quia ARISTOTELES docuerat.*

EJ. *methodus docenda & diſcenda medicinæ Norib. 1641. 4. HAENEL.*

EJ. *relatio historica judicij acti in campis Elyſis coram Radamantho contra GALENUM, cum approbatione Apollinis in Parnasso, communicata per Mercurium Norib. 1642. 12. *. Peripateticorum amore captus GALENUM carpit, qui paſſim ab ARISTOTELE diffenſerit.*

EJ. *de locis affectis libri III. Præmissus ſepenarius controverſiarum buc facientium Norib. 1642. 12. TR.*

EJ. *inſtitutionum medicarum libri IV. Lion 1645. 4. *. legi & 1646. 4. Editionem CAROLUS SPONIUS curavit. Justæ molis opus: ſcopum ſibi proponeat ſtare pro veritate, neimpe pro ARISTOTELE contra GALENUM, ac emendate priores inſtitutionum auctores, FUCHSIUM, LIDDELIUM, SENNERTUM, JACCHINUM, HEURNIUM, HORSTIUM, J. RIOLANUM patrem. Solet ubique HIPPOCRATIS & GALENI nomina & etymos præponere, deinde ſingulo capiti aberrationes ſubjicere, inofficioſo titulo uſus, plerumque ob aliqua nullius momenti in ordine, divisione, aut theoria errata. Raro aliiquid habet proprium, aut ex natura haustum. Pathologia, in generalibus & ſcholaſticis, inque verbis ſuſtit, etſi morbos a capite ad calcem recenſet. Semeiotica tota ex veteribus eft; ſic crifes, in quibus tamen plenior eft, ut aliquando propius ad naturam accedat. Inde diætetica tradit. Mireris bubulam carnem præferre hominem, qui adeo debili fuerit ventriculo, ut ne endiviam quidem ferret. Salmones putat terreftri itinere cataractas circumire, & devitare. Lucios probat, qui bufones devoutent. Pharmaceutica nonnulla. Hygieine cum therapeutica conjuncta, breviffima.*

Inſtitutionum ſuarum medicarum epitome in ſex libros digeſta Parif. 1648. 12. TR. Francof. 1670. 12. Heidelberg 1672. 12. TR.

EJ.

Ej. de medicamentis officinalibus tam simplicibus quam compositis l. duo. Acc. puralipomena ex animalibus & mineralibus. Opus triginta annorum Parif. 1645. 4. *. 1647. 4. L. Francof. 1667. 4. TR. Leid. 1738. 4. TR. Princeps viri opus cura GUIDONIS PATINI excusum, dictionarium est materiae medicæ, quo certe pleraque collecta reperias, quæ veteres habent, nuperis, qualia tunc habebantur, aucta & illustrata. Intercedunt tamen adnotations aliquæ propriæ, ut illa de noxa ex usu confectionis anacardinæ nata, quæ utique hactenus ingenium mutaverit, ut perpetuæ tamen sitis causa fuerit. Conf. B. Bot. I. 424, quo potissimum pertinet.

Ej. pro veritate opella tres, Adraſtea GALENI, Exercitationes juveniles contra A. PARISANUM aliosque septemdecim neotericos. Antiargenterius & Antifernelius. Una recusa est Pathologia parva, tum rejectanea pathologica Parif. 1647. 4. TR. Adjecta physiologica aliqua C. BUCCAFERREI, FR. PUTEI, J. C. CLAUDINI.

Ej. collectio medica doctrina ARISTOTELIS cum doctrina GALENI de anima, & pathologia parva Parif. 1647. 4. TR. si differt.

Lego etiam opuscula medica in duas partes divisa Parif. 1647. 4.

A morte viri prodierunt epistole ad Thomam Reinesum, que cum his doctissimi viri epistolis ad HOFMANNUM & DAUMIUM excusæ sunt Lipsiæ 1660. 4. *. Ad historiam literariam, ad HOFMANNI labores literarios. De locis difficilioribus veterum. De sua valetudine. Noster lacteam urinam reddiderat, post soporosum morbum, optimo cum levamine. In ipsis literariis difficultatibus confilia saepe REINESII petit. Quod a REINESIO asperius habetur, vehementer indoluit.

Tum Isagoge medica de ratione discendi medicinam & de officio medici edita a JAC. PANCRATIO BRUNONE. Acc. oratio de vita, moribus & scriptis C. HOFMANNI Hof. 1661. 12. TR. BUR. Lipf. 1664. 12. TR. 1678. 12. TR.

Ej. praxis medica curiosa, hoc est GALENI methodi L. XIV. nova cum versione accuratissima, commentariis & castigatiouibus Francof. 1668. 4. HOTT. Acc. C. HOFMANNI orationes IV. inter eas de dictorio medice vivere est pessime vivere & J. G. VOLCAMERI vita HOFMANNI Francof. 1680. 4. TR. 1698. 8.

Ej. vita medica, b. e. GALENI ὕγιεινῶν s. methodi sanitatis tuenda L. VI. curante SEBASTIANO SCHEFFER. Integrum etiam editionem operum GALENI (a) ad prelum noster preparaverat, cuius codex manuscriptus in doctissimi viri D. ASKEW Bibliothecam transierat.

Ej. apologie pro GALENO, s. χειρουαθειῶν libri III. tomus posterior, quo continentur pathologica. Ex Biblioteca GUIDONIS PATINI, qui codicem ab heredibus CASPARI redemerat Lion 1668. 4. *. additus est ab auctore annus 1635. Titulus satiricus est, perpetua enim est vindicatio ARISTOTELIS contra Galeni

Aaa 3

velli-

(a) ap. HORNUNG cift. p. 383. a. 1620.

vellicationes: minutissima vero subtilitas est in nominibus & definitionibus. At per cæterum in alios ad miraculum (a) usque. Ut veterum, GALENIQUE potissimum verum sensum percipias, usui esse potest, eo magis, quo ratus nostro ævo hæc studia coluntur. Sed toleranda erit molestia litium, mille dudum mortibus mortuarum.

GEORGII KOENIG programma in ejus funere Altd. 1648. 4. BUN.

BENJ. GOTTL. GERLACH epistola de vita C. HOEMANNI Mulhausen 1736.
4. B. BUN.

Testimonium de operibus GALENI Græco latinis C. HOFMANNO auctore a VOLCAMERO ad editorem oblatis programma exstat a DANIELE WULFER subscriptum, & aliud testimonianç Collegii medici de justa genuinorum in omnia Galeni opera commentariorum possessione cum dispensatorio collegii medici Noribergensis 1666. f. prodiit.

§. CCCCXLIII. VARI.

HIPPOLYTUS OBICIUS Ferrariensis, eques, medicus Venetus, *<* inde Bellunensis.

EJ. est de nobilitate medici contra illius obrectatores dialogus tripartitus Venet. 1605. 4. *. Primo dialogo de medicorum agit honoribus, quos studet Jurisconsultus præponere, ex theoria quidem, non ex vitæ civilis exemplis. Genuæ tamen medicos fuisse inter senatores & senatorum principes, neque Patavii legum interpretibus cedere. Reliqui dialogi de omnibus scientiis, etiam magicis, toti inanes sunt.

EJ. Staticomastix s. staticæ medicinae demolitio Ferrar. 1615. 4. *. Perspirationem GALENO notam fuisse, pondera SANCTORIANA nihil firmi habere, cum perspirationem materiæ inutilis a perspiratione utilis materiæ separare nequeat, & levitas a spirituum ubertate nascatur, quare matutinis horis corpus levius esse, non a perspiratione, sed ob spiritus regeneratos; ab evacuatis contra spiritibus, corpus gravius reddi. HIERONYMUS THEBALDUS tuetur perspirationem & pondus excrementorum definit, & tamen quotannis fere ægrotat. Observationes in tres SANCTORIANI operis sectiones. Cardinalem CUSANUM stateram proposuisse, ab eo SANCTORIUM habere: quod haec tenus verum est, ut CUSANUS clepsydra inspirationem & exspirationem secundum earum discriben dignosci velit, & hominis fortitudinem demonstrari, dum pondus metitur, quod homo in bilanci positus per adtractionem alterius vacuae bilancis ad æqualitatem elevare possit: deinde pondere hominis deducto de pondere elevato, ita reliquum esse hominis fortitudini proportionale. Nihil haec quidem ad SANCTORIUM.

Contra eum OBICIUS etiam scripsit epistolam cum decisionibus de vesicantium usu adversus CAIUM edita, quæ est in Jatrastronomia varios tractatus medicos astro-

(a) L. III. S. 3. p. 42.

astronomicos continentे cum tr. de multiplici in medicina abusū Vicentiae 1618. 8. L. in quo adversus astronomiam pro medicina dicitur, vicissim vero contra CLAUDINUM astrologi defenduntur. Prædictiones astronomicæ, observationes, & curationum ex cœli positu in quorumvis morborum eventus. Adversus vesicantia reprobantes ad B. CAIUM. Responsa ad singula capita disputationis ejusdem BERNARDINI de vesicantibus scripta. Consilia medica. Commentaria in duos priores HIPPOCRATIS aphorismos. Ita LINDENIUS.

EJ. *apologia pro quadam sua curatione Venet. 1612. 4. CINELL.*

JOANNIS TALENTONII Professoris Parmensis, *variarum & reconditarum rerum thesaurus in IV. L. divisus* Francof. 1605. 8.*. Parmæ scriptus liber a. 1603. Epistolæ sunt, quibus de variis literariis medicis, diæteticis, botanicis, philosophicis rebus respondet, controversias conciliat. Arabibus favet & AVERROI. De archiatris. De artibus mutis. Exempla hominum ad vitam revocatorum. De dato veneno responsio forensis. Non indocti hominis, sed naturæ ignari.

J. ANTONIUS CASALENUS Francavillæ in Hydruntinis natus, doctor Salernitanus. EJ. *est disputatio de vena secunda in pleuritide revulsionis gratia adversus medicos Francavillenses Venet. 1605. 4. **. Reæ logicum se potius vocat, quam medicum, adeo subtiliter dividit & subdividit idem revulsionis. Univocam ergo revulsionem dicit; quæ est alteratio fluentis succi, a spatio in quo fluendo subtilitet, ad locum quo fluxit. Ita revocatio catarrhi a pulmone ad nares revulsio fuerit. Æquivocam inde dicit. Multis querit quæ sit rectitudo, quæ pars opposita, quæ pars remotissima. Hæc principia ad pleuritidem adplicat; si fluxio a capite in pulmonem descenderit, jubet aperire venam cephalicam brachii: si a vena cava, aut a musculis thoracis fluxio advenerit, secat venam hepaticam, si ab utero, venas pedum. Iterum quando materies a capite descendit, venam lateris affecti incidit, tum si ab utero aut a musculis veniat. Si vero a vena cava succus per venam sine pari confluxerit, tunc secat venam intimam brachii lateris cuiusvis. Multis AUGENIUM refutat.

BARTHOLOMÆUS PERDULCIS (PERDOULX) medicus Parisinus, hoc anno vivere desit. EJ. *universa medicina ex medicorum principiis sententiis consiliisque collecta a RENATO CHARTIER post mortem auctoris edita est Parif. 1630. 4. iterumque opera G. SAUVAGEON, cum notis, & variis ex auctoris MS. autographo auctariis, & l. de animi morbis ib. 1631. 4. TR.*

EJ. *de morbis animi Parif. 1639. 4. HOUSS.*

EJ. *in HIPP., de natura humana comm. ex bibliotheca G. NAUDEI Parif. 1643. 4.*

EJ. *de saphene sectione in feribus Tournay 1668. 8. HOTTON.*

EJ. *elogium JACOBUS MENTEL scripsit Parif. 1611. 4. suiveat omittatur.*

J. HECKII *de peste & quare præcipue grassatur tot abhinc annis in Belgio diff. Deventriæ 1605. 4. FALC. TR.*

ANNIBAL

J. ANNIBAL BUFLALUS *metaphrasin aphorismorum HIPPOCRATIS dedit Messan* 1605. 8. Italice MONGITORE.

EJ. *vaticiniorum HIPPOCRATIS erometaphrasis* ID. & 1605. 8. alio loco IDEM, ut videatur diversum esse opus.

ZOROASTRI TINELLI *medicarum consultationum L. I. Senis* 1605. 4. B. BODL. TREW.

PAVONII *peripatetica medicaque placita* L. I. Genuæ. 1605. Scrits. Lig.

BARTHOLOMÆI THURRIANI *jatrobilia s. buliatreia tr. de medica consultatione* L. IV. Genuæ 1605. 8. Francof. 1606. 8. TR. Scritt. Lig.

THOMÆ CORNACCHINII *tabulae medicae*: acc. EJ. in *tabulas plerasque adnotaciones insertae*, præterea *tabula trigena quas in patris opere desideratus PETRUS filius supplevit* Patav. 1605. fol. TR. Venet. 1607. fol. *Celebris pulveris auctor.*

JOH. MARIAE ZONCA *de viperis pro trochiscis eligendis adversus FABIUM PAULINUM* Venet. 1605. 4. L.

GE. BARTHOL POLANI a BRAITENBURG *triumphus podagrae*: acc. tr. de *pe-nis Judeorum* Francof. 1605. 4. TR.

J. PIDOXII Picstaviensis (PIDOUX) *Pestis cura & polychresti descriptio* 1605. 8. B. de Poitou. Ita lego.

EJ. *in actiones juliodunensium exercitationes medicea* Picton. 1635. 8. HEINS.

EJ. *de febrium sede* Pictonibus. Tellier.

ANNIBAL BIMBIOLLUS s. BINABIOLUS CARR. *de destillatione capitis ad bronchos pulmonum & visione depravata confilium.* In collectione LAUTENBACHII Francof. 1605. 4. CARR.

JOHANNIS VIGIER medici, *Aphorismes d'HIPPOCRATE prodierunt* Lion 1605. 16. RAST. 1620. 16. RAST. cum commentariis secundum locos communes & partes corporis humani.

EJ. 1. *des médicaments & de la peste* Lion 1614. 12. RAST. & in *operibus chirurgicis* Gallice Lion 1656. 8. 3 vol. Houss.

EJ. *tractatus absolutissimus de catarrho, rheumatismo, vitiis dentium, lingue, vocis, & immodica & indecora salivatione & aliis a cerebro destillationibus* Genev. 1620. 8. *. VIGIRIUS catarrhum & rheumatismum conjungit, quod in eo conveniant, a defluxione esse catarrhi per singula persequitur, calidum, frigidum, secundum variam sedem. Aphthæ, etiam malignæ, catarrhus suffocativus. De rheumatismo brevius,

Opera viri medico chirurgica conjuncta prodierunt edente J. VIGIER filio Haag.

Haag. 1659. 4. *. Inter chirurgica huc pertinent morbi cutanei, carbunculus, hydrocephalus, parotis, angina, empyema, hydrops. Deinde inter vulnera symptomata, syncope, paralysis, delirium. Inter ulcera scorbutus, pulmonum ulcera, guorrhœa, morbi renales. Medici magna pro parte argumenti reliqua sunt, ut armamentarium medico chirurgicum, in quo suas ad classes & simplicia medicamenta recenset, & composita, & formulas.

EDUARD BOLNEST *Chemia medicina illustrata, or the true grounds and principles of the art of physik* London 1605. 8. etiam latine delineatio fundamenti & principi art. med.

EJ. *aurora chemica s. naturalis methodus præparandi animalia vegetabilia mineralia* Hamburg 1675. 8.

BARTHOLOMÆI VOGTER medici Dillingensis ocularii, *compendium medicum oder nützliches Arzneybüchlein* Ursellis 1605. 8. *. Instrumenta chemica, processus aliqui & formulæ, potissimum olea stillatitia, citat FIORAVANTUM. Oculorum descriptio, mala, Curationes morborum omnium, per aquas stillatitias innumerabiles.

Ein neues Arzneybuch von natürlichen und unnatürlichen Geschwulsten samt noch drey tractaten 1. von den Schwachheiten der Kinder, 2. von der Kunst die todten Körper zu balsamiren, 3. von dem Scharbok verteute P. UFFENBACH 1605. fol. TR.

MICH. REUDENII Bedenken ob und wie die Arzneyen, so durch die alchymistische Kunst bereitet werden zu gebrauchen mit JO. TANKII Vorrede Leipzig. 1605. 8.

EJ. *discursus physico medicus die Kaiser Carlsbad und Egyischen Schleuder Säureling betreffend* Jena 1618. 8.

EJ. *de novo gummi purgante epistola ad J. A. SCHWARZ.* vide in B. Bot.

EJ. *apologia ad P. HOECHSTETTER* Leid. 1625. 12. *. vide B. Bot.

Varios tratados de medicina y chyrurgia. Práctica del morbo gallico, en quel se contiene el origine, conocimiento desta enfermedad, y el major modo de curarla Valladolid 1605. 4. C. de V.

ALONSO de FREYLAS *conocimiento curacion y preservacion de la peste tratado del arte de discontagiar las ropa de sechas de oro y plata tapicerias y otras cosas: si los melancholicos pueden subir lo que es per venir con la fuerça de la imaginacion* Jaen 1605. 4. FALC. 1606. N. ANT.

GION. ALBERICO *catalogo breve de gli illustri e famosi Scrittori Veneziani* Bologna 1605. 4.

PIETRO PAOLO FUSCONE *trattalo del bere caldo y freddo* Genua. 1605. 4.
PL. FALC. &c.

PIERRE BERNIER *plaidoyer pour les Apothicaires de Dijon* Dijon 1605. 4 PA-
PILLON.

Tom. II.

B b b

EJ.

EJ. tribuitur JEAN GUILLAUME, celebris tamen advocati, *Reglement entre les médecins & les apothicaires pour la visite des drogues ib. non excus.* PAPILLON.

PIERRE BURE'E *defense de l'Escole de médecine de Galien contre J. GUIBELET & avis sur ses trois discours philosophiques* Rouen 1605. 8. BURETTE.

CHARLES d'ARCUSIA SR. d'ESPARRON *la fauconnerie en IV. L.* Paris. 1605. 8. *, quæ editio tertia est, tum 1615. 4. NEAUME Rouen 1644. 4. BUR. Virinobilis & experti opus. Non invenio aves rapaces, ut erudiuntur, in delirium conjici, valde enim monet noster, ut blande tractentur, quo dominum ament. Morbi, scholaſtice ſecundum quatuor elementa dicti: numerosi cæterum; eos inter calculus cretaceus internam faciem intestini obſidens. Vermes teretes, quos naturales putat eſſe & congenitos. Purgatio avium, vomitus, pilulæ varia. Catarrhus malignus a naribus ad pulmones decidens: emphyſema per universum corpus diſfufum. Accipitris educatio & morbi. In adjecto opuſculo P. de LUSEREY de accipitris (*autour*) etiam morbis aliqua.

PETRI HOLZEMII L. *prognostica vita & mortis longitudinis morbi L. II,* quibus quæ ab HIPP. & GALENO confufe, hic commodo ordine traduntur (partim verſu rhythmico Colon. 1605. 8. TR.

EJ. *effentia hellebore reditiva rectificata* Colon. 1623. 8. L. TR.

EJ. *pharmacopæa s. dispensatorium Colonensem jussu S. P. Aquisgranensis revifa: examen simplicium medicamentorum carmine rhythmico cum notis chymicis* Colon. 1623. fol. LIND.

GUIL. LAUREMBERG *Epistolica diſputatio concerneſis curationem calciuli remun & veficæ* Leid. 1619 8. ita in catalogo & L. Mea editio eſt Witteberg 1623. 16. *. Suspicio vero jam a. 1610. prodiſſe, eo certe anno Rostochii noster ſubſcripſit. Cam chirurgus in vefica calciulum tetigiffet, noster ſanatum ſe putat pulvere aſellorum ſiccatorum cum ciceribus ab HORATIO AUGENIO deſcrip-to. Vere curatum fuiffe non crediderim, cum ulcus perpetuum ſuperfuerit.

EJ. *diſp. de febris maligna petechialis effentia, cauſis & signis* Rostoch 1605. 4 LIND.

JOSEPH LAUTENBACH *consilia medicinalia cum mixtura preſtantissimorum Italiae medicorum;* ſeorsim A. M. VENOSTA cum utilibus traſlatibus J. C. CLAUDINI, col- legit, edidit Francof. 1605. 4. CLAUDINI etiam paradoxa excudi fecit.

In WITTICHIANA coll. Lipſ. 1605. 4. BLASII GRUNEWALD consilia aliqua.

Reformation u. erneuerte Ordnung deren Apotheken in der churfürſtlichen Stadt Maynz Maynz 1605. 4. TR.

FABIANUS SCHEUNER von allerley Flüssen u. Catarrhen Eisleben 1605. 8. 1611. 8.

PETRI SCHOENEICH *einfältiger Bericht wie man ſich in jezt vorſtehenden Sterbeſlăufen verhalten ſoll* Francof, an der Oder 1605. 4. TR.

EJ.

EJ. gründlicher Bericht u. Rathschlage wie man in diesen schweren Läufsten der Pestilenz sich halten u. bewahren soll Francf. an der Oder 1605. 4. TR.

BALTHASAR MULLER von rechtem wahren Gebrauch der gemeinsten 147. distillirten Wasser, opus HENRICI MULLER metallarii, Eisleben 1605. 4.*. Nimia elegia aquarum destillatarum.

§. CCCCXLIV. DISPUTATIONES.

BENEDICTUS COCCIUS. EJ. encomium sacræ medicinae Basil. 1605. 4. HE.

ESAIAS SACHS de dolore colico ib. 1605. 4. *

ANDREE ADAMII de immodico mensum profutvio Basil. 1605. 4.

GEORG MAVER decuria de febrium essentia, causis, differentiis & curatione Rothweil 1605. 4. HE.

JACOB FABRICIUS de urinis Rostok 1105. 4.

EJ. juramentum HIPPOCRATIS ib. 1614. 4. *

EJ. de cephalalgia ib. 1617. 4. WOLF.

EJ. de colica ib. 1620. 4. RIV.

EJ. de vertigine ib. 1620. 4. RIV.

EJ. de catarrho ib. 1623. 4. *

EJ. de tuffi ib. 1626. 4. RIV.

EJ. de empyematis natura & curatione ib. 1626. 4. RIV.

EJ. de angina ib. 1626. 4. RIV.

EJ. de phthisi ib. 1626. 4. PL.

EJ. de hæmoptoe s. sanguinis per os rejectione ib. 1626. 4. RIV.

EJ. de asthmate ib. 1626. 4. RIV.

EJ. de scorbuti διαγνωσει και θεραπειᾳ ib. 1627. 4. RIV.

EJ. de ephialte s. incubone ib. 1627. 4. RIV.

EJ. de dysenteria ib. 1627. 4. RIV.

EJ. de cholera ib. 1628. 4. RIV.

EJ. de variolis & morbillis ib. 1628.

EJ. de peripneumonia ib. 1628. 4. RIV.

EJ. institutio medici practicam adgredientis ib. 1639. 4. L.

EJ. *de novo antiquo capitis morbo & dolore, cum aliis difficultoribus nonnullis materiais practicis* Rostock 1640. 4. LIND.

EJ. *trias CRATONIANA s. CRATONIS microtechnie. 2. Wegweiser zur Cur. 3. Lebens u. Speisordnung* Speyer 1629. 12. nisi alius ejusdem nominis homo fuit.

EJ. *institutiones medicinae praxeos compendium* Rostock 1639. 4.

EJ. *oratio de causa cruentationis cadaveris presente homicida* WITTEN.

WOLFGANG WALDUNG *vena sectionem non primarium nec precipuam in morbo rum degeneratu auxilium esse* Altd. 1605. 4. *

DIONYS. GUERIN & ALBERT GOLEMOWSKY *E. pulsuum cognitio medicis necessaria* Parif. 1605.

GERM. CLERSELIER & PETR. *le CONTE E. a thorace & pulmones transmissio* Parif. 1605.

RICH. MARETS & J. TIXULLII *E. ventriculi torpor omnium confusio* ib. 1605.

JAC. COUSINOT & CLAUDII CHARLES *Non E. in apoplectis ad melius tracta* 1605.

PETR. SEGUYN & CAR. BOUVARD. *E. declinante morbo sanitas* ib. 1605.

SIM BAZIN & CAR. BOUVARD *E. epilepsia post vigesimum annum sanabilis* Parif. 1605.

NIC. PIETRE & CAR. JAMOYS *E. quartana febris secura* ib. 1605.

PETR. PAULMIER & GEORG. ARBAULD *E. ab omni humore arthritis* Parif. 1609.

ANT. QUIQUEBOEUF & STEPH. *la FONT E. cholera phlebotomia* ib. 1605.

§. CCCCXLV. GREGORIUS HORST.

Torgaviensis, professor, aliquamdiu Wittebergensis, tunc Giessensis, deinde poliater Ulmensis, & clinicus. EJ. *physicus tractatus περι της φυχης, in quo de animae essentia facultatibus & operationibus differitur* Witteberg 1605. 8. TR.

EJ. *σκεψις physica medica de casu quodam admirando & singulari, ex quo duo problemata deducuntur, an corpus humanum post mortem aliquot septimanis colore & habitu floridum absque putredine durare possit* Witteb. 1606. 8. GUNZ. 1608. L. In operibus omnibus T. I. Utique respondet, corpus juvenile cætera sanum, per aliquot hebdomadas integrum supereesse posse, unde casum juvenis nobilis a ratione non dissentire existimat. Sanguinem etiam de cadavere occisi hominis vel praesente occidente, vel absente manare posse.

EJ.

EJ. *disputationes medicee XX.* Witteb. 1607. 4. B. Tig. TR. 1609. 8. L.
Pleraque sunt a. 1606, 1607, ut de morbo ejusque differentiis 1606. 4. HE.

De causis morborum ib. 1607. 4.

De symptomatibus & symptomatum differentiis ib. 1607. 4. HE.

De symptomatum causis in genere & specialiter de causis symptomatum externorum sensuum ib. 1607. 4. HE.

De causis symptomatum facultatis motiva & principis ib. 1607. 4. HE.

De causis symptomatum vitalis & naturalis facultatis ib. 1607. 4. HE.

De causis symptomatum qualitatis mutata & retentorum atque excretorum præter naturam ib. 1607. 4. HE.

De doctrina signorum in genere & de signis insalubribus diagnosticis ib. 1607.

4. HENEL.

De pulsibus ib. 1607. 4. HE.

De urinis ib. 1607. 4. HE.

De signis prognosticis ib. 1607. 4. HE.

De tuenda sanitate ib. 1607. 4. HE.

De methodo medendi ib. 1607. 4. HE.

De venaectione ib. 1607. 4. HE.

De purgatione ib. 1607. 4. HE.

De materia medica ib. 1607. 4. HE.

Redeunt in operum collectione sub titulo, *Institutionem medicarum.* Breves sunt theses, ex HIPPOCRATE & GALENO collectæ. Dissertatio XX. reliquis superior in sex alias dividitur, & de rebus agit non naturalibus.

EJ. *problematum medicorum decades V.* Witteberg. 1608. 4. TREW.

EJ. *exæcis de naturali conservatione & cruentatione cadaverum* Wittebergæ 1608. 8. TREW. Videtur idem esse liber primo loco dictus p. 380.

EJ. *medicarum institutionum compendium* Witteb. 1609. 8. TR. Majus opus cum hoc titulo redit in collectione operum, qua physiologia & disputationes de morbis continentur.

EJ. tr. *de scorbuto, s. magnis HIPPOCRATIS lienibus PLINIIQUE stomachace & scelotyrbe* Giess. 1609. 4 *. Germanice 8. cum consilio ad pestem. Causam mali proximam esse in sanguine crudo & ichorofo, speciali quadam corruptione infecto. Pariter ut EUGALENUS, urinam dicit in morbi principio crassam esse &

Bbb 3 albam.

albam. Vixtus ratio. Nihil valde proprii habet, & FORESTO plurimum utitur, & EUGALENO. Spiritum tamen vitrioli laudat.

EJ. de quibusdam hepatis & lienis affectibus Gieff. 1609.

EJ. centuria problematum medicorum Θεραπευτικων Witteb. 1610. 8. TR. 1636. 4. *. Quæstiones cum solutione, & ad solutionem notis collectitiis, & controversiarum discussionibus. In febribus putridis & spiritum vitrioli laudat, & cervi cornu. In dysenteria ante nuperos ceram utiliter adhibuit. Historia maximi in omento tumoris. Clavem S. Antonii & urendo prodesse & superstitione. De morbo convulsivo nuper celebri anni 1596. 1597. Nondum innotuerat ex clavo esse fecalino.

EJ. de morbis eorumque causis εξετασεων παθολογικων I. Gieff. 1612. 4. *. Marburg 1629. 8. Disputationes sex, eo ipso anno in ea academia propositæ. Generalia ad seculi morem, de morbis totius substantiæ, morborum differentiis, causis, his internis. De causis morborum intemperie, & totius substantiæ. De causis in unitate soluta, cum iis quæ pertinent ad differentias accidentales.

EJ. de natura amoris — Acc. resolutio questionum de cura furoris amatorii, de philtiris, de pulsuum ratione Gieff. 1611. 4. Marpurg. 1642. 4. *. Exempla nimii amoris, & inde natæ autocheiræ.

EJ. decas pharmaceuticarum exercitationum de simplicium & compositorum medicamentorum natura Gieff. 1611. 4. L. Ulm. 1628. 4. TR.

Hæ erunt decem exercitationes in T. I. operum, subiectæ viginti disputationibus.

EJ. de natura humana L. II. Francof. 1612. 4. *. Ad physiologiam & anatomen pertinet, præter pauca de vita & morte.

IDEM edidit Francof. 1613. 8. & 1664. 8. *. MARCELLI DONATI hystorias medicas memorabiles, addidit librum septimum sibi proprium. In eo colligit varia inedia portentosæ exempla; tum fetus diu in ventre retentos, Muffipontnum, Senonensem. Deinde puer monstruosus Pragensis. Omenti & mesenterii magni abscessus. Quartana febris. Hydrops cognitio & curatio, peculiaris etiam manus & capitis hydrops. Pulsus in febre maligna intermittens. De morbis magicis aliqua, etiam ex HENRICO ab HEERS, ex P. BORELLO de philtiris.

EJ. conciliator enucleatus, s. differentiarum philosophicarum & medicarum P. APONI pars prior Gieff. 1614. 4. *. 1621. 4. Brevis libellus, ex seculi ingenio.

EJ. de tuenda sanitate studiosorum & literatorum l. duo Gieff. 1615. 12. 1617. 12. TR. Marburg. 1628. 8. 1648. 8. TREW. L. I. dispersus est in Operum omnium collectione, & coronides sex efficit, quibus de rebus non naturalibus agitur. De alimentis vulgo receptis, per singula: brassicæ noster iniquior videtur.

detur. Liber II. repetitur in *Operum collectione*, agitque de auxiliis selectioribus ad morbos plerosque a capite ad calcem, cum medicamentis tam simplicibus quam compositis, cumque formulis exigua cura selectis. De evacuationibus peculiariter, venæfectione, purgatione.

EJ. *de febribus in genere* Gieff. 1619. 4.

EJ. *febrium continuarum & malignarum prognosis juxta textum HIPPOCRATICUM in principio Coacar.* ib. 1622. 4. L. & TR. in *operibus omnibus*, Commentarius in voces HIPPOCRATIS paraphrasticus, ex ipsis HIPPOCRATIS operibus collectus.

EJ. *Bericht von Kinderblattern und Masern* ib. 1621. 8. ipse HORST. 1624. 8. B. TH. Frankfurt 1658. 4. Symptomatum fere unice curatio.

EJ. *Bericht von der rothen Rubr* Ulm 1622. 8. HUTH. Latine in *Operibus omnibus*. Ex genio seculi medicamenta adstringentia composita.

EJ. *Bericht von der bitzigen Krankheit mit angebrachtem Raht von den Urschlechten oder Kinderblattern, rothen Rubr, der Hauptschwachheit, oder einreissender Pest* Gieff. 1624. 8. *. Ulm 1633. 4. *. Francof 1663. 12. Symptomatum series, curatio, quam a venæfectione auspiciatur, deinde alvum dicit, & vomitum nonnunquam movet. Inde sudorem ciet, absorbentia dat. Petechias rariores nunc obvenire quam pridem. Quæ ad pestem, omnino nullius sunt momenti.

EJ. *observationum medicinalium singularium libri IV, de febribus, morbis capitinis, pectoris & viscerum concoctionis. Acc. L. Epistolarium & consultationum* Ulm 1625. 4. *. 1628. 4. TR. Observationes plerique ad saporem seculi, morborum historiæ sunt, curationes, & prælongæ formulæ. Epistolæ meliores; multæ discipulorum HORSTII, qui cum tunc maxime peregrinarentur, nova sua ad preceptorum prescribebant, adque literariam historiam facientia. Morborum etiam peculiarium historiæ, arthritidis vagæ scorbuticæ, convulsivi mali, trichiaseos; de serpentibus in corpore humano, de malis magicis, de empyematis expurgatione, malo hypochondriaco, catarrho, tænia, vermis. Ad quemque titulum plusculæ historiæ solent pertinere. Post multos dolores & cardialgias calculi fellei triginta in vesicula, & in hepate, alii in renibus. Alias in febricitante fellei calculi J. BILGER.

EJ. *observationum medicinalium I. quatuor posteriores de morbis mulierum, morbis contagiosis & malignis, doloribus partium externarum & chirurgicis casibus* Ulm. 1628. 4 *. Nürnberg. 1637. 4. TR. Ejusdem cum eo ingenii, cuius prius illud opus, cum inserto I. *de scorbuto* quem diximus. In *Consultt.* & *Epistolis* est de theriacæ compositione tr., de venenis pestiferis, de effusione bilis, de calculis diversarum partium corporis humani, potissimum etiam felleis & intestinalibus maximo numero egestis; de hydrope uteri, puella factida, nævis.

EJ.

EJ. *complementum ad librum secundum Epistolarum & consultationum, continens novem sectiones in prima editione omisssas Heilbronn.* 1631. 4. *. Ejusdem iterum ingenii. Incisiones corporum ægrotorum. Vomitus niger & sanguis per aures manans. Urinæ difficultas laudano superata, & dolor vehementissimus capitis cum puris de naribus fluxu. Encomion laudani in febribus continua sumti. Puella quæ non poterat submergi. Atreta, cum meatu ex recto intestino in uterum ducente. Aliqua ad materiam medicam, ad chirurgiam.

EJ. *epistolarum & consultationum liber III.* Ulm. 1636. 4. *. Noctambulo. Lingua consumpta & restituta. Frenum lingue omnino & vere adnexum. Humanæ ruminationis exemplum. Calculi vesicæ felleæ. Terrore superata paralysis, podagra ab ira victa. Pus de pulmone per lotium manavit. Clinica plutima. Multorum doctorum virorum, ut in prioribus, conjuncti labores.

Hæc quatuor volumina efficiunt operum omnium tomum II. quo adnotacionum capita secundum ordinem titulorum in undecim libros disponuntur.

EJ. *methodus medendi Ferneliana enucleata & controversiarum decisionibus illustrata* Witteb. 1620. 8. Tr.

EJ. *de peste I.* ANGELI SALÆ ex Gallico versus Marburg. 1641. 4. *.

EJ. *fundamenta medicinae* Witteb. 1654. 4. L.

Absque anno habet TREWIANUS catalogus *disputationes catholicae de rebus secundum & præter naturam.*

Exercitationes de febribus quatuor quando prodierint ignoro. Exstant vero in Tomo III. *operum omnium*, ad morem veterum scriptæ, ut etiam PARACELSUM passim refutet.

Exstant etiam plurimæ HORSTII *adnotationes apud HILDANUM, HOECHSTETTERUM, HORNUNGUM.*

Opera omnia, (certe pleraque, neque enim de variolis deque morbo pestilente II. hic reperio,) prodierunt cura GREGORII HORSTII nepotis Norib. 1660. fol. recusa Goudæ 1661. 4 maj. 3. vol. *.

Accessit J. DANIELIS DIETERICHIS *vita viri*, in oratione funebri tradita.

§. CCCCXLVI. VARII.

AURELII ANSELMI Mantuani *Gerocomica s. de senum regimine opus Venet.* 1606. 4. B. RAST. Fusissimus ex more veterum liber. Causa mortis in plantis etiam & animalibus. Calor innatus: humor radicalis, ille omnium actionum causa. Causæ longæ vitæ brevisque: de calvitie, de pilis. Medicinæ in vita producenda potestas. Medicas sex res non naturales: fuse de re cibaria & cū jusque cibi, etiam horæ fructus vi medica, & de oleribus. Affectiones animi. Mors subita ex accepta injuria. Demum morbi, non quidem seniles sibi, neque enim

enim phrenitis eo pertineret, sed omnino variis capitis, oculorum, deinde reliquo-
rum ventrium morbi. A podagra magis adfligi, quicunque emplastris & unguentis
circa articulos utuntur.

VALERII BADILII Veronensis, *tractatus de vena secunda in pueris vel ante XIV.
etatis annum Veron.* 1606. 4. *. Contra MASSARIAM & vulgare præjudicium
demonstrare satagit, pueros utique venæsectione egere, neque quidquam ab ea
mali pati, neque plethoram alio modo evacuari posse. Ratiocinii plurimum, abs-
que ullo experimento, nisi quod ad experientiam S. SALUSTII & medicorum Ro-
manorum provocat, qui eodem jam tempore pueris sanguinem mittebant.

PAULI RENEALMI (RENEAULME) Blefensis, *ex curationibus observationes, qui-
bus videre est, morbos cito, tuto & jucunde posse debellari, si Galenicis præceptis
chymica remedia veniant subficio* Parif. 1606. 8. *. Curationes pleræque felices.
In variolis fauces pustulis obseffas vehementer metuit. Medicamenta peculiaria
sua habet, febrifugum, phlegmagogum, stomachicum, antiverolicum, hydroti-
cum; chemica ea, ut videtur, cum doses perexiguæ sint, hisque præsidiis fere solis
utitur, ut exigua harum narrationum sit utilitas. Luem venereum cum quartana
febre conjunctam intra duodecim dies suis arcanis medicamentis superavit. Ulcera &
alia signa venerei mali in puer vix bimeftri vidit. Decocto sylvestris hormini ozænam
cum ulcere se superasse. Qui in pestilentia, ut morbum averterent, cordiales
potiones sumissent, eos periisse ad unum omnes, cum ipse suo febrifugo pestem
facile sanaret. Primus inter nuperos cicutæ internum usum sibi permisit, in
scirrhis viscerum. Cadaveris morbos incisio unica, qua inter duas tunicas ven-
triculi magnum quasi pârenchyma lienis specie detectum est, & ipsa cavitas minima.

PETRI PIGRAI Parisiensis, *Epitome des preceptes de medecine & chirurgie* Paris
1606. 8. ASTR. Lion 1628. 8. Rouen 1642. 8 *. 1649. 8. 1658. 8. HEIST.
Belgice Amsterd. 1693. 4. Latine, *Epitome præceptorum medicinae & chirurgie,
cum ampla singulis morbis convenientium remediorum expositione* Parif. 1612.
8. *. Præter ea, quæ inter tumores medici sunt argumenti, huc facit
liber VII. de variis morbis, arthritide, morbis variis partium urinæ, gene-
rationi dicatarum, & feminis, de impotentia adgnoscenda, de renuntiatione in
morbis ad mentis perturbationem facientibus: quo loco narrat, ut cordate in
dæmoniacis fraudulentis detectis se gesserit. Porro de modo consultandi.

L. VIII. de peste & morbis contagiosis agit, cum vulgari illa calida cura-
tione. De lue venerea, in cuius sanatione argenti vivi efficaciam & innocentiam
tuetur, ut subinde, quando æger debilior est, utiliter unius alteriusve diei in-
duciae dentur. Plumbo illito id malum in pueris sublatum fuisse. De gonorrhœa,
caruncula. De variolis, morbillis, lepra, aliis morbis cutaneis.

L. IX. de medicamentis purgantibus, venæsectione.

L. X. de medicamentis & eorum facultatibus, & classibus, cum longis inter-
spersis formulis, denique dictionarium medicamentorum simplicium.

EJ. chirurgia cum aliis medicinae partibus conjuncta Parif. 1609. 8. L. idem puto opus.

JOHANNES VARANDEUS, quem a coævis video VARANDAL vocari, decani scholæ medicæ Monspeliensis.

EJ. formulae remediorum internorum & externorum ante aliquot annos medicinae studiosis traditæ, edidit PETRUS JANICH Hanau 1607. 8. *. Genev. vel Monspel. 1620. 8. *. In P. I. medicamenta secundum loca, in altero secundum genera dicuntur. Formulae nempe mere GALENICÆ, quales eo ævo Monspelii receptæ erant.

EJ. de affectibus rerum & vesicæ ad mentem HIPP. & GALENI, edente pariter PETRO JANICH Hanau 1617. 8. *. Genev. vel Monspel. 1620. 8. *. De calculo quidem potissimum, sed etiam de inflammatione rerum & vesicæ, de urina sanguinolenta, purulenta, diabete, de urina dolorifica, aut retenta, de ejusdem incontinentia.

EJ. pathologia cum physiologia edita Hanov. 1619. 8. Monspel. 1620. 8.

EJ. de morbis ventriculi l. III. opera ROMANI A COSTA de Briva jocosa (Brive la gailarde) ib. 1619. 8. L. Genev. vel Monspel. 1620. 8. *. Ejusdem faporis. Morbi fere ex Græcis descripti, cum formulis, & recepta ejus seculi curatione.

EJ. de morbis mulierum libri III. ab eodem P. JANICH editi Hanau 1619. 8. *. Genev. vel Monspel. 1620. 8. Acc. brevis & facilis epilepsie, podagræ, hydro-
pis & lepræ curatio Lion 1619. 8. TR. Ejusdem denuo faporis. Gallice, ver-
tente J. B. PETIT Parif. 1666. 8. Houss. TR.

EJ. tractatus de elephantiasi s. lepra; de lue venerea, & de hepatitide s. he-
patis atrovia nunc primum editi Genev. vel Monspel. 1620. 8. * deque alvi fluxu
fanofo & cruento.

EJ. tr. de diagnosi medica Monspel. 1620. 8. *. Ejusdem faporis.

EJ. opera omnia Monspel. 1620. 8. Lion 1658. f. WACHEND. Præter
priora continent Prognosin medicam, s. de predictione morborum, & methodum me-
dendi, s. de indicationibus curativis, Semeioticam, Therapeuticam, Hygiænum, ad-
fectus hepatis, lienis, Commentarios in 12. historias libri 3. Epidemicorum, Explicationem
libri Hippocratici περὶ παθῶν.

PETRUS PAAUW Amstelodamensis, professor Leidensis, incisor, magnus pe-
regrinator, cui & hortus & theatrum Leidense multa debent.

EJ. de peste cum HENRICI FLORENTII ad singula capita additamenta Leid. 1636.
16. *. Codicem MS. FLORENTIUS a J. PAAUW PETRI F. habuit, non quidem
ad prelum perfectum. In brevi libello nihil reperi, præter magnas laudes the-
riacæ. FLORENTII annotationes multa habent medica. Constitutiones anni
1624. & 1635. diversæ. In illa vesicatorium bubonem dissipabat, non in
altera,

altera, in qua utile erat, necessitatem suppurationis non auferebat. In illa gravidæ abortabant & peribant ad unam omnes, etiam quæ menses passæ essent, non ita in ista. In illa exanthemata etiam perparca lethalia erant, non ita in altera. Pancratice valentes subito a peste prehensos periisse. JACOBUM BONTIUM vidisse maculas in ipsis ossibus latam basin habere, versus cutem sensim in coni speciem fastigiari. Anthrax pestilens statim a crusta integra cum vesica nigra incipit. Non pestilens anthrax oritur ab exigua pustula rubra multis foraminibus pertusa, ex quibus paulum puris profunditur. Bubones felicioris sunt augurii, quo citius adparent. Si emplastrum vesicatorium buboni aut vicinæ impofueris, & pus adtraxerit copiosum, bonum. Anthracum meliores, qui cito & numerosi erumpunt. Vedit F. triginta eventu felici erupisse: sic etiam si recte circumscribuntur & pus profluit bona notæ. Anthrax enormous disci mensari amplitudine, non funestus. Sanatus contra legem, cui vesicatorium cutem siccum reliquerat. Veniti peſtem ab aliqua urbis regione in aliam transferebant. Venæ sectio nunquam non funesta, etiam prophylactica. Antimonium male cessit. Utiliter buboni aut ex proxima vesicatorium emplastrum imponitur, tunc etiam admotum, quando nullus necdum tumor adparuerat.

EJ. *observationes anatomicæ selectiores* prodierunt cum *Centuria III. & IV. bistoriarum anatomicarum & medicarum* T. BARTHOLINI Hafniæ 1657. 8. *. Inter eas variae argumenti clinici. In HEURNII vesicula fellea calculi septem, juglandis singuli mole reperti. In tabido tubercula in pulmone, etiam lapides &c.

Orationem funebrem in viri obitum dedit ÆL. EU. VORST Leid. 1617. 4. *. Melancholiae & morbi nigri funesti historia, quo extinctus est.

JOACHIMI STULLII *ars medica methodo divisa, descripta, exemplis illustrata* Hanov. 1606. fol. Secundum intemperies morbos generales disponit.

JACOB GOEFFRON *doctrina pulsum* Genev. 1606. 12. RAST.

ALFONSUS BAROCCIUS *de febribus* Ferrar. 1606. fol. HOTT.

EJ. in II. sectionem aphorismorum HIPP. MAZUCH.

FJ. *de sanitate tuenda* MAZUCH.

CHRIST. SATTLER *thesaurus ex universa medicina* Patav. 1606. 4.

CÆSARIUS TRISTAN *de clero medico* Venet. 1606. 8. N. ANT.

HENRICH LAMBACH *consilium pro cuiusdam senis vita ad multos annos in vigore conservanda* 1606. 8. MOELLER.

BERNARDINI CAII *disp. de vesicantium usu* Venet. 1606. 4. L. In morbis acutis rejicit.

EJ. *de sanguinis effusione* *disp.* ib. 1607. 4. L.

EJ. de alimentis, que cuique naturæ conueniunt l., de voluptate, separe, fri-
gida potion, viribus salis nitri ad refrigerandum &c. Venet. 1608. 4. L. 1610. 4. L.

ILDEFONSI NUNNEZ de pulsuum differentiis cognitione causis & prognostico l. L.
Salamanticae 1606. 4. CHIVA.

EJ. de gutturis ulceribus anginosis Sevilla 1615. 4. L.

J. HARTMAN Ambergensis, professor Marburgensis. EJ. επιφυλαξεις s. miscella
medicea cum προθηκη chymico therapeutica doloris colici Marburg 1606. 4. RIV.

EJ. Diff. de natura catarrhorum Marburg 1610. 4.

EJ. diff. de hue venerea Marburg 1611. 4. ASTR. lego & 1613. Eam luem BASILIO
VALENTINO dictam esse, hydrargyri interno usu melius curari. De crystallina,
novo ejus symptomate.

EJ. philosophie s. naturæ consultus medicus oratio. Acc. Programma futuræ pro-
fessionis chymiatricæ consilia & rationes indicans Marburg 1609. 8.

EJ. disputationes medicæ quatuordecim ib. 1611. 4. L. 1614. 4. L.
auctiūs.

EJ. diatribe de usu medico microcosmi diff. quomodo & quando e corpore humano
vivente medicamenta in usum medicum transferri possint Erfurt 1635. f. L.

EJ. tr. de opio Witteb. 1635. 8. GUNZ. 1658. 8. GUNZ. editus a C. GE-
ORGIO PELSHOFER

EJ. praxis chymiatrica Lips. 1633. 4. LIHD. Francof. 1634. 8. LIND.
Genev. 1647. 8. LIND. 1649 8. LIND. Leid. 1663. 12. LIND. BUR Francof.
1671. 4. L. Genev. 1682. 8. cum pathologia FERNELII & tr. de oleis destillatis
Basilica antimonii HUMERI, POPPI, THALINI, M. CORNACHINI methodo in pulverem
curante T. BONNET Germanice chymische Arzneyübung Nürnberg 1678. 8. CARL-
SON. Aucta a J. MICHAELIS & GEORGIO EVERHARTO HARTMANNO JOHANNIS
filio, & ab innumeris mendis vindicata, compluribus arcanis aucta a J. HISKIA
CARDILUCIO, latine redit Norib. 1677. 4. *

Materia medica secundum indicationes, deinde morborum curationes ex
principiis fere chemicis. Denique simplicia medicamenta secundum planetas &
gradus, iste Zodiacus medicus est J. HISKIAE CARDILUCII. HARTMANNUS ex secta
chemica fuit, adeo his medicamentis addictus, ut antimonium febrium om-
nium, hectica excepta, antidotum faciat. Mercurium scorbuticis nocere
adnotavit.

EJ. epistolæ aliquæ in cista HORNUNGI.

EJ. opera omnia medico chymica aucta a CONRADO JOHRENIO Francof. 1684.
fol. 1690. fol. Germanice 1698. fol.

J. GEORG SCHENK JOHANNIS fil.

EJ. Elenchus auctorum in re medica, qui gynacia illustrarunt Argent. 1606. 8.

EJ.

EJ. de formandis medicina studiis & schola medica constituenda enchiridion Argent. 1607. 8. Citat opuscula JACOBII SYLVII, HIER. MERCURIALIS, HONORATI CASTELLANI, PLACOTOMI, WIMPINÆI.

EJ. exotericorum experimentorum ad varios morbos centuriae VII. Francof. 1607.

8. GUNZ.

EJ. pandectarum, s. partitionum medicinalium liber quartus, qui est semeiotice Francof. 1607. 12. Acc. HELIDÆI de PADOANIS curationes, HIER. CAPIVACCII de compositione medicamentorum institutio brevis, & ALBERTINI BOTTONI de methodis curandi circa morbos.

EJ. lithogenesis, s. de microcosmi membris petrefactis & de calculis microcosmo innatis Francof. 1608. 4. Acc. argumentum de calculis brutorum.

EJ. neues Arzneybuech darinn siebenhundert ausserlesene experimenten oder Arzneyen zu befinden Francof. 1608. 4. ENDT. B. Tig.

EJ. bibliq jatrica, s. bibliotheca medica Francof. 1609. 8.*. Scriptores medici ordine alphabetico. & opera cum editionibus, quale LINDENII opus est.

Edidit GEORGII PHÆDRONIS opuscula, & J. GUINTHERII gynacia.

§. CCCCXLVII. ALII.

WEND v. HELBACH (sic) hortus corporis Arzgärtlein des menschlichen Leibes mit nothwendigen Stücken u. experimenten Francof. 1606. 8.

HENR. SCHILLER ein Tractat von der Pestilenz Hanau 1606. 8. B. THOMAS.

A. BRENTII Anordnung zur Zeit der Pestilenz Amberg 1606. 8. TR.

MICH. SCHIRAGII vier Rathschläg von dem pestilenzischen Fieber Nürnb. 1606.

8. THOM.

Reformation der Apotheker und wie sich die ordinarii medici, chirurgi, barbierer und andre angehörige in praxi medica in Maynz hinsüro zu verhalten Maynz 1606.

4. DRAUD.

ELIÆ ANHARDS Bericht von dem Podagra Darmstatt 1606.

Tractat vom brauchen des Weins zur Gesundheit u. Nutzbarkeit des Menschen Strasburg 1606. 4. B. THOM.

A letter concerning præservation of health, and discourse of empiriks with the authours opinion of hem Lond. 1606. 4. B. BODL.

NIC. ELLAIN med. Parif. avis sur la peste Paris 1606. 8. BUR. Paris 1623.

8. Latine versus cum notis GUIDONIS PATINI inter PHIL. GUIBERTI opera ib. 1649.

8.*. Modestus vir curationem vix atigit. Inter cardiaca efficacissimum in se ipso vinum expertus est: cum lapidis bezoar nullæ vires essent. De nosocomio & ejus instructione. Septimo anno cannabi infecta pestis renovata. Video nunc antiquum esse librum, quem ANT. MIZAULD dedicaverit.

SCIPION du PLEIX *des causes de la veille & du sommeil, des songes, de la vie & de la mort* Paris 1606. 12. B. B. 1609. 12. B. B. Ex scholarum gustu.

FR. de MONGINOT *secrets polydedales contre la peste* Paris 1606. 8. FALC.

Tr. de la peste par les chirurgiens de Paris ib. 1606. 12. RAST.

JOSUE FERRO *secreti* Venet. 1606. 8. FALC.

CCCCXLVIII. DISPUTATIONES.

MICH. TRISCOV. *de dyspnæa* Basil. 1606. 4. *

GEORG KIRCHEM *de colico dolore* ib. 1606. 4. RIV.

J. LUCANUS *de dysenteria* Basil. 1606. 4. RIV.

J. NICOLAUS STUPANUS EJ. *lectiones canicularares de febribus malignis* Resp. C. HOFMANN ib. 1606. 4.

EJ. *de morbo subitaneo quem apoplexiam vocant* ib. 1606. 4. HE.

EJ. *prolegomena medica de medicinæ præstantia, certitudine, medicorum scitis* ib. 1608. 4. *

EJ. *de comatibus somnolento & vigile* ib. 1613. 4. *

EJ. *medicina theoretica ex GALENI & HIPP. physiologicis, pathologicis & semioticis l. in theses contracta* Basil. 1614. 8. * Jultum medicinæ compendium, quod ex disputationibus coaluit, quas noster subinde numerosas in florentissima Academia proposuerat. Etsi potissimum Græcorum placita in ordinem reduxit, non tamen nihil habet sui, & passim bonas adnotationes ex propria praxi natas adspersit.

EJ. *præloquium pro Hippocratica medicina* ib. 1620. 4.

EJ. *epistole due in cijta HORNUNGI.*

GEO. FEIG περι αἰμοπτυσσώς Lips. 1606. 4.

MAUR. SCHROETER *de syncope* Lips. 1606. 4. PL.

J. MUCCIO *de pica s. malacia* Lips. 1606. 4. RIV.

JAC. WERNICHER *de vita & morte* Lips. 1606. 4. HE.

CHRIST. PREIBIS *de sanitate & morbo* Witteberg. 1606. 4.

CHRISTOPH. STIMMEL. *de singultu* Erford. 1606. 4. RIV.

MATTH. BACKMEISTER *disp. de scorbuto præside J. BACKMEISTER* Rostock 1606. 4. MOELLER.

J. MULLER *oratio de vita & obitu MATTHÆI BACKMEISTER* Luneburg 1626. 4. B. BUN.

J. FRIDA *pathologie disputationes* Helmstadt 1606. ad usque 26: *de morbis, morborum symptomatibus, causis in genere, in specie, symptomatibus & signis, de dolore capitis, de catarrhis.*

EJ.

EJ. *de hydrope* ib. 1607. 4.

TOBIÆ KNOBLOCH *kurzer Bericht vom Podagra* Witteb. 1606. 8. TR.

EJ. *Liber von der Pestilenz* Nurnberg 1611. 8.

EJ. *Hippocratis aphorismi gr. lat. cum adnotationibus* Nurnberg 1641. 8.

EJ. *de cibo & potu* Rost. 1613. 4. BURCH.

EJ. *diss. mediceæ novem* ib. 1613. 4. TR.

EJ. *de peste* ib. 1613. MOLLER.

EJ. *medicinæ practica* P. I. diss. I. *de medicina in genere* ib. 1614. 4. TR.

EJ. *de sanitate* 1614. & sic porro *de rebus sex non naturalibus*.

EJ. *Diff. de præservatione* 1615. 4.

EJ. *de sanitatis conservatione* Rost. 1614. 4. MENZ.

Idem edidit JOELIS opera.

ERNESTI SONER *de sanguinis detractione per venas* Altdorf. 1606. 4.

EJ. *oratio de T. PARACELSO ejusque pernicioſa medicina* Nurnb. 1610. 4.

EJ. *de insomniis* Altd. 1620. 4.

Vita viri reperitur in H. WITTEN *decad. De sociniana hæresi suspectum*
lego tamen in vera fide obiisse (a)

HIER. GIELIN *de dysenteria* Basil. 1606. 4. HE.

J. de BEAUFORT *de augina* ib. 1606. 4. HE.

J. KUFFER *de lethargo* ib. 1606. 4. HE.

GALLUS LUKIUS *de peripneumonia* ib. 1606. 4. HE.

SAM. GEUTTERSBERGER *themata jatrochemica* Marpurg. 1606. 4. HE.

STEPH. GRISON *quaestiones mediceæ* Monpel. 1606. HE.

J. le FEBURE *quaestiones cardinalitiae pro Apollinari laurea* Monspel. 1606. 4.

JAC. d'AMBOISE & PETR. le CONTE E. *pestis a celo* Parif. 1606.

SIM. le TELLIER & CLAUD. CHARLES Non E. *purgatio dysenteriae utilis* Parif.
1606.

PETR. PIJART & P. le CONTE E. *a sola dieta sanitas* ib. 1606.

JAC. COUSINOT & ALBERT GOLEMOWSKY E. *plica epidemica Polonis* Par.
1606.

P. de RENOU & GEORGE ARBAUD Non E. *hydrargyrus tutum Indice suis ale-*
xipharmacum Parif. 1606.

§. CCCCXLIX. DANIEL SENNERT.

Vratislaviensis, professor Wittebergensis, vir inter præcipuos seculi sui habitus, qui conciliationem sectarum tentaverit, chemicæ potissimum cùm Galenica, inque historia morborum priscos fecutus, minime infeliciter eorum inventa congefferit, ut eo potissimum etiam **BELLINUS** excerpto usus fit.

EJ. *de febrium malignarum differentiis & signis* Witteb. 1607. 4. HE.

EJ. *de pestilentia* 1607. 4. HE.

EJ. *de ophthalmia* ib. 1608. 4. HE.

EJ. *pentas illustrium απορηματων ιατροφιλοσοφικων* 1608. 4. HE.

EJ. *quaestiones medicae controversæ IV.* Witteb. 1607. 4. TR.

Et cum TR. *de pestilentia* Witteb. 1609. 8. TR. 1610. 8. L.

EJ. *de inflammatione* ib. 1610. 4. HE.

EJ. *de occultis medicamentorum facultatibus* 1610. 4. HE.

EJ. *de dysenteria* Witteb. 1611. 4. RIV.

EJ. *de apoplexia* ib. 1611. 4. HE.

EJ. *Institutionum medicarum libri V.* ib. 1611. 4. TREW. 1620. 4. L. Parif. 1628. 4. H. 1631. 4. *. Witteb. 1644. 4. HANSEN Genev. 1646. 8. 2. vol. Hanau 1646. 4. Witteb. 1667. 4. L. Universus artis ambitus ad GALENI fere sensum tractatus, etiam materies alimentaria & medica.

EJ. *Institutionum medicinae epitome* Witteb. 1625. 12. L. 1634. 12. L. 1647. 1654. 12. L. 1664. 12. TR. Lion 1635. 12. Amsterd. 1644. 12. TR. HANSEN Patav. 1644. 8. Anglice etiam prodiit Lond. 1656. 8. & codex hujus l. MS. Anglicus est in Codd. Britannicis n. 3924.

Institutionum epitome per tabulas Witteb. 1611. 12. 1635. fol. 1673.f. Parif. 1637. fol. opera CHRISTIANI WINKELMAN.

EJ. *Epitome institutionum medicarum disputationibus 18. comprehensa* Witteb. 1631. 12. 1637. 8. L.

EJ. *de pestilentia quaestiones contraversæ* 1613. 4. HE.

EJ. *de epilepsia* 1614. 4. HE.

EJ. *de dolore colico* Witteb. 1614. HE.

EJ. *de arthritide* ib. 1615. 4. HE.

EJ. *de hydrope ascite* ib. 1616. 4. HE.

EJ. *de occultis totius substantiae morbis* ib. 1616. 4. HE.

EJ. *de ictero* ib. 1617. 4. PL.

EJ. *de epilepsia* ib. 1618. 4. PL.

EJ.

EJ. *de pbthisi* 1619. 4. HE.

EJ. *de febribus symptomatibus vulgo dictis* Witteberg. 1619. 4. HE.

EJ. *de scorbuto* Witteb. 1620. 4. RIV. 1624. 8. *. Jen. 1661. 4. L. Frf. & Witteb. 1654. 8. UFF. cum eadem collectione RONSSEI, ECHTII, WIERI & LANGII. Cum M. MARTINI ejusdem argumenti libello Jen. 1624. 8. Sedem mali in liene esse, et si adultius se latius diffundat, causam humorem melanochicum. Symptomata mali. Multa medicamentorum farrago.

EJ. *de febribus* L. IV. Witteb. 1619. 8. TR. 1634. 12. TR. 1653. 8. TR. Parif. 1633. 4. *. Amsterd. 1644. 12. TR. Francof. 1654. 4. HANSEN 1664. TR. Multum tribuit medicamentis lenientibus, absorbentibus, etiam alexipharmacis, neque est absque peculiaribus hinc inde interspersis morborum historiis: adjecta sunt J. NÆVII medicamenta contra pestem, calida & absorbentia, tum alia SIG. KOLREUTERI, medicorum Wittebergensium, Vratislaviensium &c.

EJ. *epitome librorum de febribus* Witteb. 1624. 12. TR.

EJ. *de chemicorum cum Aristotelicis & Galenicis consensu & diffensu cum app. de constitutione chymie* Witteb. 1619. 8. TR. 1629. 4. ID. Witteb. & Francof. 1655. 4. HANS. Parif. 1632. 4. *. Chemiam tuetur, ejusque artis res a rebus PARACELSI separat. Principia chemica, sal, sulfur & mercurium defendit, morbos ex iis principiis ostendit non incommodè deduci, ut tamen nimias theorias SCHEUNEMANNI & PARACELSI repudiet; sic porro per singulas artis partes PARACELSICAM theoriam exponit, & plerumque excusat. Non valde admittit, chemicorum medicamenta innocua esse suaque malignitate repurgata, ut tamen haec chemica auxilia excuset, & perinde ut GALENICIS locum iis adsignet.

EJ. *de mania* Witteb. 1620. 4. HE.

EJ. *de pleuride* ib. 1621. 4. HE.

EJ. *de dysenteria* ib. 1624. 4. RIV. L.

EJ. *de singultu* ib. 1624. 4. RIV.

EJ. *epitome naturalis scientiae* ib. 1624. 4. Vix huc facit.

EJ. *de catarrho* ib. 1626. 4. *.

EJ. *de peste* ib. 1626. 4. HE.

EJ. *de cardialgia* 1627. 4. *.

EJ. *de affectione hypochondriaca* 1628. 4. HE.

EJ. *de pestilentia* 1628. 4.

EJ. *de febribus diipp.* 14. a. 1628. HE.

EJ. *de dentium dolore* ib. 1629. 4. *.

EJ. *de natura chymia & chymicorum principiis* Witteb. 1629. 4. TREW.

EJ. *de chemicorum medicina universali & auro potabili* ib. 1630. 4. TR.

Tom. II.

D d d

EJ.

- EJ. *de occultis medicamentorum qualitatibus* Witteb. 1630. 4. MENZ. HE.
 EJ. *de dysenteria* ib. 1630. 4. *.
 EJ. *de arthritide* ib. 1630. 4. PL.
 EJ. *de erysipelate* ib. 1630. 4. *.
 EJ. *de incubo* 1630. 4. *.
 EJ. *de febribus malignis* 1630. 4. HE.
 EJ. *de paralyse* 1630. 4. *.
 EJ. *colici & iliaci doloris aetiologya, diagnosis, prognosis & therapia* 1630. 4. *.
 EJ. *epitome institutionum medicarum disputationibus* 18. *comprehensa* ib. 1631. 12.
 EJ. *de arthritide tractatus* Witteb. 1631. 4. TR. Parif. 1632. 4. *.
 EJ. *de febribus in genere* 1631. 4. HE.
 EJ. *medicina practica* P. I. Witteb. 1628. 4. L. 1636. 4. L. Lion 1629. 8.
 L. Parif. 1632. *. Frf. 1654. 4 TR. Verbosior aliquantum, cætera minime inutiles auctor, pleraque priorum monumenta in bonum ordinem rededit, in medicamentis profusus, non absque adnotationibus. Hoc primo libro morbi capitis traduntur, adpersis subinde quæstionibus curiosis aut litigiosis. Hæmophobus in universum, & a mascula veterum methodo alienor, multa ab A. ROBERO & A. LAURENTIO sumissæ dicitur.

Liber II. Witteb. 1629. 4. L. 1640. 4. L. Parif. 1632. 2. *. 1656. 4. TR. Morbi faciei, oris, colli, pectoris. In quæstionem se dimittit, quænam vena in pleuritide utilius aperiatur. In principio mali revulsionem tentari vult, eamque longissime remotam, quare in latere affecto venam male secari persuadetur.

L. III. Witteb. 1631. 4. *. 1648. 4. L. Parif. 1632. 4. *. 1662. 4. TR. Morbi ventriculi, intestinorum, scorbutus, morbi reliqui abdominales. Tænarium non unius generis icones aliqua.

L. IV. Witteb. 1632. 4. TR. 1649. 4. L. Parif. 1633. 4. *. Morbi mulierum, etiam mammarum, puerperii & infantum.

L. V. chirurgicus est anni 1634.

L. VI. *de morbis occultis* Witteb. 1635. 4. *. 1654. 4. TREW. Morbi occulti totius substantiae, maligni, contagiosi, lues venerea, hæc abunde. Hydrargyri usum ut non undique rejicit, ita non nisi caute & timide admittit. Tum venena ex tribus regniis, & morbi magici, quos omnino ex seculi genio admittit.

Libri sex Witteb. 1654. 4. HANSEN.

EJ. *de causa continente* Witteb. 1634. 4. PL.

EJ. *decas quæstionum medicarum* ib. 1635. 4. RIV.

EJ. *medicina Hippocratica* 1636. fol.

EJ. *de bene vivendi beateque moriendi ratione meditationes* Witteb. 1636. 12.
TR. 1643. 8. Marpurg 1672. 8.

AUGUSTI BUCHNER *panegyricus SENNERTO dictus* ib. 1642. ib. 1650. 12. TR.
1655. 4. ib. 1678. 4. B. BUN.

Vita & judicium clarissimorum virorum super DAN. SENNERTO ib. 1642. 4.
B. Tig. Lion 1643. 8.*. cum vita viri Cl.

Parentatio PAULI ROBERI Witteb. 1638. 4.

Posthuma prodierunt *Paralipomena*, quibus præmittitur *methodus descendendi medicinam* ib. 1642. 4. Lion 1643. 8.*. Auctaria sunt, prima ad *Institutiones*. Plurimum quæstionum, adnotaciones aliquæ. Infelix eventus dati in febre maligna mercurii vitæ, mercurii præcipitati in scirrho mammarum. Deinde in *præx eos libros sex paral.* cum adnotacionibus, quam in ipso opere frequentioribus, & morborum variorum historiis. Suspecta historia hominis, qui per nares vidisse dicitur. Omnino hydrops halecum esu sanatus, scirrus uteri chalybe. Mensium viæ alienæ. Porro ad l. de *febribus*. Causus sanguine de pede sponte erumpente solutus. Bezoar pro egregio medicamento habet, & infeliores eventus excusat, quod is lapis parum genuinus, aut nimis parce adsumptus fuerit. In fine *exoterica*. Num arcana habere liceat. Num Theologis licitum sit medicinam facere. Loci duo *HIPPOCRATIS* emendati.

Methodus brevissima seorsim Marpurgi 1672. 12.*. prodiit cum notis J. MAGIRI.

EJ. *medicamenta officinalia cum Galenica tum chymica* Witteb. 1670. fol. appendicis loco ad tabulas *Institutionum medicinae* adjecit CHRISTIANUS WINKELMANN.

Opera omnia prodierunt Venet. 1641. fol. 1651. fol. L. Paris. 1633. 1645. fol. Lion 1650. fol. L. 1657. f. L. 1666. f. L. 1676. fol. 6 vol. *Epistolarum medicinalium centuria* due ultimis editionibus accesserunt.

CLAUDII BONNET *Epitome universam DAN. SENNERTI doctrinam summa fide complectens ex triplici volumine in unum congeftam* Avenione 1655. fol. L. Genev. 1655. fol. L.

In DAN. SENNERTI *libros V. epitomes Institutionum examen* Marburg 1686. 8. TR.

§. CCCCL. VARI ad a. 1607.

DOMINICI TERILLI Veneti, *de vesicantibus dilucidatio ac aretologia* Venet. 1607. 4.*. argumenta BERNARDINI CAJI singula exponit, & refutat. Ad innumeros medicos Romanos & Patavinos provocat, qui faciliter emplastris vesicas cipientibus utuntur; neque tamen propria experimenta producit. Veteres & phœnigmis usos esse, & medicamentis vesicas trahentibus, ea inter citat vesicans CRITONIS.

EJ. *de causis mortis repentinae distinctissima tractatio* Venet. 1615. 4. FALC.

FERDINANDI SALANDI tr. *de purgatione* Veron. 1607. 4. SCENA letter. Bergom.

EJ. *de vomitu ac de aliis affectibus præter naturam; de causis & curationibus eorum in magna muliere* Veron. 1607. ib.

EJ. de melancholia hypochondriaca, de catarrho: acc. tr. de purgatione ib. 1607. 4. FALC.

EJ. tr. sopra li vermi, cause, differenze, pronostico e curatione &c. Veron. 1607. 4. FALC.

EJ. Opuscula medica quatuor: I., consilium de melancholia; acc tr. de purgatione, tri sopra li vermi & tr. sopra la regola del vivere nelle sei cose non naturali Veron. 1607. 4. B. BUR.

JEREMIAE CORNARII fori medici adumbratio, & ex parte quidem, que officinarum visitationem affidentium atque ceterarum directionem maxime spectat, in synopsi facta Coburg 1607. fol. TR.

J. CASTALIONIS de frigido & calido potu apologeticus Rom. 1507. 4. FALC.

LATINUS TANREDUS Camertinus, professor Neapolitanus, EJ. de fame & siti L. III. Venet. 1607. 4. *. Libro III. famem & sitim morbosam tractat, ut utique veterum effata colligat, sui adferat nihil. Multa de potu frigido. Catulorum imagines in hydrophoborum lotio admittit.

J. ANTONII MAGINI de astrologiae ratione & usu dierum criticorum, s. commentarius primus in LL. III. de diebus decretoriis GALENI: alter de legitimo astrologiae in medicina usu Venet. 1607. 4. L. 1608. 4. ib.

JOSUEL ABRECH oneirocrisis Francof. 1607. 8.

FRANCISCI TURCI controversiae medice & philosophicae Veron. 1607. 4. L.

MICHAEL DOERING Vratislaviensis, Professor Gieffensis, de febrium maligarum curatione in genere Basil. 1607. 4. RIV.

ID. de statu neutro morborum in genere & morbis ab intemperie in specie Gieff. 1610.

EJ. de medicina & medicis adversus jatromafistas & Pseudomedicos libri duo, in quibus medicina origo, dignitas, medici officium afferitur, HIPPOCRATICÆ tum GALENICÆ præstantia p̄ Empirica, Magica, Methodica & PARACELSICA excutitur Gieff. 1611. 8. *. Non dissimiles, multa passim parum vera intercedere. De PARACELSO ejusque medicina copiosius agit, non ut omnia damnet, tamen ut receptam medicinam in ejus hominis gratiam non putet debere deseriri. Sordes etiam viri excutit, & quæ potest, cum GALENIS conciliat. Diætæ neglectum ei improbat, medicamenta vero efficacia laudat, & contra ERASTUM defendit. In L. II. generalia de medicinæ dignitate, certitudine, infelicitate.

EJ. acroama medico philosophicum de opii usu, qualitate calefaciente, virtute narcotica, & ipsum corrigendi modo Jen. 1620. 8. *. Opium calidum esse ex acri sapore, gravi odore, vi sudorifera, siti & deliriis putat adparere. Non debere adeo calidis corrigi, sed lenientibus & acidis.

EJ.

EJ. *diatriben de opobalsamo &c.* Jen. 1620. 8.*. magis botanicis adnumeres.
Multa admiscet de succino.

IDEI NICOLAI MUTONI *μιθιδατοεχιαν adnotationibus & controversiis locupletatam edidit* Jen. 1620. 8.*. Adnotationes suas ad MUTONI simplicia medicamenta adjicit.

EJ. *adnotationes chirurgicæ plusculæ exstant cum HILDANIANIS:* cum eo conjuncta quæstio an pruna & ova recentia dysentericis convenient in Cent. III.

EJ. MICH. DOERING *fasciculus quorundam tractatuum de peste,* etliche unterschiedene Tractat von der Pest Brieg 1641. 4.

CONRADI HOFMANN *analysis compositionis theriacæ Andromachi — summum artificium quo in compositione usus est Andromachus* Lion 1607. 8. alias 1617. 8. Conf. p. 371. ubi ad C. HOFMANNUM, & melius forte refertur.

MATTHIAE UNZER *Bericht von der Pestilenz* Hall. 1607. 4. B. THOMAS.

EJ. *Bericht wie man sich in Pestilenzläuften præserviren soll* Hall. 1610. 4. B. THOM.

EJ. *de nephritide s. renum calculo florilegium medico chymicum* L. II. Hall. 1614. 4.*. Paracelsicus in nonnullis, undique formulas colligit & describit, post censem medicamentorum simplicium huic morbo oppositorum, quorum pleraque nullarum sunt virium.

EJ. *κατοπτρον λοιμωδης h. e. de lue pestifera* L. III. variis cum medicorum & philosophorum observationibus Hall. 1615. 4.*.

EJ. *ἰερονοσολογία chymiatrica, h. e. epilepsie accuratissima principia, descriptio & curatio* ib. 1616. 4. TR. PL. 1617. 4. TR. PL.

EJ. *antidotarium pestilentiale* L. III. ib. 1621. 4.

Reliqua magis chemica sunt.

EJ. *Anatomia mercurii ſpagirica* ib. 1620. 4.*.

EJ. *de sulfure* ib. 1620. 4. 1629. TR.

EJ. *physiologia ſalis* ib. 1624. 4.*.

EJ. *de ſale, ſulfure, mercurio: acc. l. de nephritide, peste, epilepsia, ab auctore aucti* ib. 1634. 4.*.

PETRI AMELUNG tr. nobilis I, in quo Alchemiæ dignitas, necessitas illustratur, & demonstratur res non naturales, ex quibus morborum remedia defumuntur, maligna qualitate non carere Lips. 1607. 8.*. 1618. Historia chemiæ, & contra medicamenta simplicia.

EJ. tr. nob. II, in quo maculae chemicae medicinae a GUIL. BOCKELIO adferre delentur & repurgantur; — ostenditur purgantia & alterantia remedia quibus utitur deleteria esse &c. Lips. 1618. 8. L.

JUDEI *thesaurus sanitatis* Antwerp. 1607. 8.

VALERIUS ANDREEÆ *catalogus clarorum Hispanie scriptorum* Mogunt. 1607. 4.
CARR.

EJ. *imagines virorum illustrium ex variis gentibus* Antwerp. 1611. 12.

RENATI CHARTERIT, quem alias laudabimus, *paranymphus, in gratiam quinque laurea& candidatorum* Parif. 1607. 8. FONTETTE.

J. FRIDERICI *Panegyris CHRISTOPHORI BRUNONIS* Lips. 1607. 4.

§. CCCCLI. ALII.

BERNARDINI OREGON *instruccion de enfermos y consulto de afigidos enfermos y verdadera practica como se hace de aplicar los remedios que enseñan los medios* Madrid. 1607. 8. C. de V.

ANDREEÆ FLORINDO EJ. *existare appendicem medicam* C. de V. Sevilla 1607.

JOHANNES BARRIOS *de la verdadera cirurgia y medicina, y astrologia* 1607.
fol. C. de V.

Le trésor de la santé humaine, du menage de la vie humaine, où il est amplement traité de toute sorte d'alimens, fruits, breuvages, liqueurs de senteur, de leurs qualités & de la maniere de les apprêter, par un célèbre médecins Lion 1607. 8. Ho. 1616. 8. RAST.

NICOLAS HABICOT *problemes sur la nature preservation & cure de la maladie pestilentielle* Paris 1607. 8. *. Nullius momenti, & meræ theoriæ. Negat pestem definiri posse. Bubonem vidit in inguine, quem cum aliis chirurgus haberet pro pestilente, innoxium esse noster invenit, & facile curavit. Theriacam laudat. Venæ sectionem & purgationem in peste imperat. Arsenici nullum debere usum esse.

EJ. *problemens medicinaux & chirurgicaux* Paris 1617. 8. *. Disputationes sunt, quarum pars practici est argumenti. Rationes profert faventes, aliasque his contrarias, in iis suam dicit sententiam. Lac potu nocere, balnea vix requiri. Neque aquæ potum sibi placere, neque vini. Parisinorum frequentem venæ sectionem non esse præter rem. Alimentum non esse pro remedio. Nullum dari mali venerei alexiterium. Proprii vix quidquam.

Kurzer u. nothdürftiger Bericht wie man sich bey vorstehender erschrecklicher Pestilenzzeit verwahren möge Jen. 1607. 4. TR.

Bericht wie die Arzneyen in vorstehender Sterbensgefahr zu gebrauchen sind Witteb. 1607. 4. TR.

Apothekertax der Stadt Schweinfurt ib. 1607. 4.

Der Herzogen von Sachsen renovirte Apothekerordnung Coburg 1607. 4.
Apotheker-

Apothekerordnung der Stadt Maynz Maynz 1607. 4.

Maynzische Pestordnung ib. 1607. 4. HEIST.

Reformation aller requisiten der Apotheken bey der Stadt Freyburg im Breisgau Freyburg 1607. 4. TR.

WILH. BOEKEL *kurzer Bericht u. einfältige Unterweisung, wie man sich in diesen jezigen gefährlichen Zeiten der jetzt einreissenden Pest verhalten soll* 1607. 4. TR.

J. HILTPRAND *Ordnung bey der Oesterreichischen Pestilenz Paffau 1607. 8.*
BOEKL.

GUIL. BUDAEI *gründlicher Bericht u. rathsam Bedenken von der Pest Leipzig 1607. 8.*

Des Rahts zu Leipzig Pestordnung Leipzig 1607. 8.

THEOBALD NOBLOT *kurzer Bericht wie man sich von der Pestilenz bewahren soll, u. so einer damit behaftet, ihm geholfen werden möge Montpelgard 1607. 8.*

J. JAC. FEDERER *methodischer Rahtschlag bey der jetzt graffirenden rothen Ruhr Freyburg Breisg. 1607. 4. TR.*

EJ. brevis febris ungarice curandæ, cognoscendæ, & ab aliis febribus discernendæ methodus ib. 1624. 8. * Symptomata; alvus modo stricta, modo nimium eis. Curatio. Venæ sectionem rejicit. Lingua tumida & magna sitis inter symptomata. Multa epithemata. Parvi momenti.

J. CRUGER *Pestordnung, d. i. kurzer Unterricht wie man sich in Sterbensläufen von der Pestilenz preserviren solle* 1607. 4. TR.

§. CCCCLII. DISPUTATIONES.

J. MUCELIUS *de ascite Basili. 1607. 4.*

MATTH. GEHLER *de plica ib. 1607. 4. RIV.*

JEREMIAS BARTH *de angina exquisita non maligna ib. 1607. 4. RIV.*

EJ. *de causo s. febre ardente Sedan 1609. HE.*

PHILIP. HOFMAN *de lepra Arabum, s. elephantiasi Gracorum ib. 1607. 4. PL.*

J. BOCHMAN *de ephialte ib. 1607. 4. PL.*

GEORG RUMBAUM *de epilepsia ib. 1607. 4. PL.*

J. DONRICII *determinatio tabis medica in conclusiones redacta ib. 1607. 4. RIV.*

J. WOLFG. KRAPE *positiones de vita producenda & reparanda juventute ib. 1607. 4. B. THOMAS.*

ANDR. HILDEBRANT *de apoplexia ib. 1607. 4. RIV.*

J. FUCHS

F. FUCHS *de cruenta expiitione* Basil. 1607. 4. TR.

LUDOVICUS PLEVIANUS *de hydropis triplicis natura & curatione* ib. 1607.
4. HE.

J. MENZEL *de ascite* ib. 1607. 4. C. de V.

J. LOUCIUS *de cardialgia* ib. 1607. 4. HE.

THOM. SAGITTARIUS *de questione qui sit quod multi abhorreant ab usu casei*
Jen. 1607. 4. BURKH.

ÆGID. HENR. CHRISTOPH. LOEBER *de vita & morte* ib. 1607.

J. FABER *de ANDREA PLANER orat.* Tubing 1607. 4.

ÆGID. STRAUCH *de vita & morte* Witteb. 1607. 4.

QUIRINUS le VIGNON & GASP. BEARD *Non E. Temperies naturalis immutari*
poteſt Parif. 1607.

SIMON PIETRE & LUD. DE MONCEAUX E. *ex contagio sanitas* Basil. 1607.

J. DURET & RENAT. CHARTIER E. *partium similarium sola proprius intem-*
peries morbus Parif. 1607.

GEORG CORNUTI & FRANC. PLACET E. *naturae morborum medicatrices* ib.
1607.

J. de RENOU & J. de GORRIS E. *a putrido sanguine biliosa febris* ib. 1607.

Petri PIJART & GABR. BEARD E. *in epilepsia quid occultum* Parif. 1607.

§. CCCCLIII. VARI.

LÆLII a FONTE Eugubini, medici Veneti, *Consultationes medicae*. Acc. diff.
de vesicantium usu Venet. 1608. fol. Francof. 1609. 8. *. Consilia 150. ægroti
nempe totidem, cum morbi historia, ætiologia, demum brevi curatione & even-
tu. Neque morbi, neque theoria, neque curatio aliquid habet reconditi, et si a
STAHLIO laudatur. De vesicantibus oppositas opinioneſ expendit, & fere ampliat.

Petri MATTHÆI ROSSI *consultationes & observationes pro morbis ad faculta-*
tem chirurgicam & medicam spectantibus, editæ a filio VICTORIO Francof. 1608. 8.
L. Lips. 1676. 8.*. cum BORELLO & aliis. Tres, non plures, consultationes hu-
c trahas, sed eas fusissimas, de phlegmone, inflammatione & erysipelate.

JULIUS GUASTAVINIUS nobilis Genuensis, professor Pisanus. EJ. *sunt com-*
mentariorum in priores decem problematum ARISTOTELIS sectiones Lion 1608. fol.

EJ. *locorum de medicina selectorum l.* Lion 1616. 4. *, & l. alter Florent.
1625. 4. L. GALENI *de nonnullis morbis, auxiliis, aliisque rebus medicis placita*
cum nuperorum opinionibus comparata. Fusa de lite ob venæ in pleuritide secan-
dæ aptiori selectu. In dolore maximo sanguinem noster de vena brachii in latere
adfecto mittit.

VALERII BALDUTII Mondulfensis, *de putredine libri duo* Urbini 1608. 4. *. Etsi in universum ad scholarum sensum & saporem scripsit, intercedunt tamen aliquæ annotationes. Febris intermittens cum coxarum tumore ex lochiis suppressis. Discussis œdematisbus successit scirrhosa hepatis inflammatio, cum fluxu materiei pene chyloſæ. In febre maligna cum magnis symptomatibus optimus effectus medicamenti leniter purgantis.

EJ. *tumorum omnium præternaturalium curandorum methodus.* Acc. nova febrium malignarum curandarum ratio in quatuor libros distincta Venet. 1612. 4. MENZ.

POLYDORI SERAPHINI collectio de manifestis quibusdam erroribus in usu medendi Venet. 1608. 8. le TELLIER.

HIPPOLYTI PARMA *Introductio ad chirurgiam* L. II. Patav. 1612. 4. *. De reversione, derivatione, classibus medicamentorum nonnullorum &c.

FRANC. ANTON. CASERTA tractationum medicinae P. I. *de theriaca* Napoli. 1608. 4.

P. II. *in qua febrium theoria cum putredinis nota pertractatur* Neapoli 1609. 4.

PETRUS CIACCONIUS EJ. opuscula in columnæ rostratae inscriptionem, *de ponderibus, mensuris & nummis* Rom. 1608. 8.

J. ANTONIUS PHRYGIUS in HIPPOCRATIS prognosticon explicatio Turin 1608. PL.

ANDREE SCHOTT *Bibliotheca Hispanica, de academiis, & bibliothecis, item elogium & nomenclator Hispaniae scriptorum, qui latine disciplinas omnes illustrarunt* Frf. 1618. 4. CARR.

JUSTI CNUTII univerſae medicinae compendium juxta HIPPOCRATIS & GALENI doctrinam Vicentiae 1608. 8. FALC.

HIERONYMUS NUNIUS RAMIREZ. EJ. comm. in l. GALENI *de ratione curandi per sanguinis missionem* Lisbon. 1608. 4. B. BODL.

BALTHASARIS BOLÆ conclusiones de casei stupendis laudibus 1608. 8. B. THOM.

CÆSAR PEVERELLI *de articulorum doloribus, b. e. de podagra, gonagra, chiagra, ischiade & hujusmodi affectibus* Grätz 1608. 8.

JOHANNIS AUBERII *de vindicanda medicinae dignitate apologeticus* Parif. 1608. 8. HOUSS.

ANNIBALIS CAMILLI Nucerini, Prof. Perusini, *de pestilente febre præcavenda* tr. Perus. 1608. 8. *. Præter generalia morbum describit Episcopi Perusini, hec̄tia pestilente laborantis, cum pulsu debilissimo.. Cum dedissent theriacalia, incisi cadaver habuit dextrum pulmonis lobum semiputridum, pericardium sic. Tom. II. Eee cum

cum, cor molle, ut ejus caro facile laceraretur. Scholia, miræ laudes aquæ nucerinæ. In febre peticulari a. 1590. & 1591. per Italiam epidemice graffante omnes incolumes mansisse, qui ea essent usi. Causæ febrium pestilentium, aer corruptus, contagium. Absurdum oleum putridum, in quo scorpiones & nescio quæ non alia contabuerunt, & quo vult zegros inungi. Antidot. Præservativum ex omnis generis calidis compositum. Aquam nucum juglandum valde laudat, præcavendæ luis scopo: sed & margaritas, demum spiritum vitrioli alexiteris herbis imbutum. IDEM a. 1627. Perusiae de aquis nucerinis tr. edidit FLOR. PL.

HENRICI BLACVOODEI *elogia in quatuor medicinæ candidatorum gratiam habita* Parif. 1608. 8. FONTETTE.

PETRI PALMARI (PAUMIER) *historia leprosæ mulieris sanatæ* Parif. 1608. 8. & 1609. 8. cum sequente.

EJ. *lapis philosophicus dogmaticus*, quo schole medice judicium de chymicis declaratur, censura in fraudes parachymicorum defenditur, asserto veræ Alchemie honore ib. 1609. 8.

EJ. *Laurus Palmaria frangens fulmen subventaneum cyclopum falso scholæ Parisiensis nomine evulgatum* Parif. 1609. 8. Apologia in eam scholam, a qua loco motus fuerat ob chemicas curationes, quas negabat abjurare. Audacter ad judicium se natus Parlamenti & auctoritatem provocet.

In GUIL. SALUSTII *de BARTAS semaine II.* Genev. 1608. 12. de morbis agitur.

J. RENODÆI (RENOU) *Institutionum pharmaceuticarum* L. V. *Dè materia medica* L. III. *Antidotarii* L. VI. Parif. 1608. 4. L. Francof. 1609. 8. L. 1615. 4. TREW. Parif. 1613. 1623. 4. *. ubi acceſſit. NICOLAI EPIPHANII *empirica*. Porro Hanov. 1631. 4. Genev. 1645. 8. TR. Gallice Lion 1616. fol. 1637. fol.

In *Botanica Bibliotheca* aliqua diximus, quæ huc faciunt. Generalia habet de medicamentorum facultatibus, purgantium potissimum, & selecta ex veteribus. Vires specificæ. Amuleta & characteres efficaces facit credulus, ut etiam iſterus ex conspectu avis Loriot curetur. Venena: periit, qui ex circumforanei suaſu cantharides sumferat, ut se ad venerem præstaret alacriorem. Gradus medicamentorum &c. Administrationes pharmaceuticæ earumque fines. Sic compositionum. Succedanea, pondera, mensuræ, doſes. Inde medicamenta per formas & clas- ſes. Tunc materia medica cum viribus medicatis ad veterum saporem, creduli viri. Inde officina pharmaceutica: instrumentum, generalia aliqua. Tunc antidotarium s. medicamentorum compositorum. Scriptionem cujusque syrapi &c. præmittit, deinde de modo cujusque præparandi, viribus medicis, dosi agit. Empirica Epiphanii ex GESNERI *Eonymo* defumpta sunt, medicamenta nempe probatae efficaciæ.

JOH. CASTELLI *tractatus de peſte Aug.* Vindel. 1608. 8. TR. 1617. 8.

EJ.

EJ. *pharmacopea*, medicamenta in officinis pharmaceuticis usualia complectens
Gadibus 1608. 4. C. de V.

DANIEL STANGIUS EJ. *Antidotum pestis* Witteb. 1608. 8. B. Tig.

SIMON GUNTHER, alius ab ANDERNACENSI, *hortulus sanitatis amoenissimus*
Spiræ 1608. 12. TR.

EJ. *asportatum s. artis medice ad astrorum effectus motiones* & promotiones
L. II. *de prognosi* II. II. Oelse. 1611. 4. TR.

*Unterricht von allerhand Mitteln und Arzneyen bey regirender Infektion u. Seuch
der Pestilenz* Nürnberg 1608. 4. TR.

HENNING SCHEUNEMANN *Paracelsica de morbo mercuriali contagioso* Baben-
bergæ 1608. 4. TR.

EJ. *Paracelsica de morbo sulfureo cagastrico quem febrem vulgus nominant* Frf.
1610. 8. TR.

EJ. *Hydromantia Paracelsica* Francof. 1613. 4. TR.

EJ. *medicina reformata s. denarius hermeticus* ib. 1617. 4. TR.

Quis fuerit CHRISTOPH. PARISIENSIS *elucidarius* Hall. 1608. 8. In catalogo.

ARNOLD WEICKART *de venenis* Basil. 1608. 4.

EJ. *thesaurus pharmaceuticus Galenico chymicus* L. VI. I. *de trium cavitatum
adfectibus.* L. II. *de febribus.* L. III. *de peste, morbo articulare, elephantiasi, lue
venerea, stomachace.* L. IV. *de externis corporis vitiis.* L. V. *Dispensatorium* Frf.
1626. fol. 1670. 4. L.

EJ. *variis & periculis morbis facili & succincta methodo medendis practica
universalis Galenico chymica* L. II. *divisa* Francof. 1643. fol. L. Nonne idem l.

AUBERTI MIRASI *Illustrium Galliae Belgica scriptorum icones & elogia* Antwerp
1608. fol. 1609. 4. B. B.

In opere A. FOPPENS recusa sunt.

§. CCCCLIV. ALII.

LOUISE BOURGEOIS dite BOURSIER obstetrix regia.

EJ. *observations diverses sur la sterilité, perte de fruit, maladies des femmes
& enfans nouveaux nés* Paris 1608. 8. 1642. 8. *. Femina minime imprudens,
in parte equidem artis chirurgica potius excelluit. Morbum hysterico similem iisdem
auxiliis in juvente curavit, chalybe potissimum. Lac ut cieatur, reprimatur. Puer-
peras, quibus alvus non respondet, non debere purgari. Morbi infantiles. Mors a
glacie devorata. Fluor albus in puella quinquenni. Non debere ad ambulandum
feminas

feminas septimo mense prægnantes cogi. Morbi muliebres & eorum auxilia. Hydrops uteri. Lithopædion Senonense omnino verum esse. Ex feminæ gravidæ utero subito aqua plurimum effusa felici eventu.

EJ. *instruction pour ma fille* Parif. . . . 1642. 8, *. De regenda valetudine feminarum, prægnantium, puerperarum.

EJ. *observations diverses troisieme livre* Parif. 1628. 8. 1642. 8, *. Medicamenta aliqua adversus sanguinis jacturam, ad hæmorrhoides, lumbricos &c.; alia etiam universi corporis, neque muliebria, mala: formulæ fere ad empiricorum momen, & cosmetica.

GUILLAUME POTEL chirurgi & tonsoris Parisini, *discours des maladies epidémiques ou contagieuses advenuées à Paris en 1596, 1597. 1606 & 1607.* comme aussi en 1619. Paris 1623. 8, *. Solum se inter sodales medicos pestilentiae tempore Parisis mansisse, inter 15 vel 20000. peste laborantes, & in nosodochio *maison de santé* a. 1606. exstruēto militasse duobus annis, & infectorum curam gessisse. Edidisse se hunc libellum annis 1608. & 1609. Nullam feminam gravidam peste infectam vitalem evadere, sed abortare omnino, & cum fetu perire. Vulgarem curationem commendat, & potissimum theriacam. Calido lecto ægrum se debere continere, & sudorem exspectare. Frustra fugam esse. Se ipsum peste laborasse a. 1596.

Reformation des Theriaques & antidotes opiatiques Parif. 1608. 8.

FLURANCE RIVAUT art d'embellir ib. 1608. 12. d'ETR.

THEODOR a MUYDEN trattato della natura del vino e del ber caldo e freddo Rom. 1608. 8. le TELLIER.

GIO ANT. CITO de conoscere le infermita del cavallo Venet. 1508. 4.

BARTHOLOMEUS SCAPPI dell arte de cucinar Venet. 1610. 4. RAST.

Bericht vom Verhalten in der Pest Cölln 1608. 8. TR.

Unterricht wie man sich von der Pest zu präserviren habe zum Gebrauch des Fürstenthums u. der Stadt Braunschweig Braunschweig 1608. HEIST.

Unterricht von allerhand Methoden u. Arzney bey regierender Infection u. Seuch u. Pestilenz Nürnberg 1608. 4. TR.

Bericht der Württembergischen Hofmedici wie man sich zur Zeit der Pestilenz halten soll Tübingen 1608. 8. TR.

Dialogus medico chymicus ein Gespräch der Aerzte von der jezo regierender Seuche Eisleben 1608. 4. TR.

Sechs Bücher auferlesener Arzney und Kunststücke vor alle Gebrechen des menschlichen Leibes Jen. 1608. 4. UFF.

Reformation aller requisiten der Apotheker bey der Stadt Freyburg im Brisgau Freyb. 1608. 4. DRAUD.

§. CCCCLV. DISPUTATIONES.

- J. JAC. KLENCK *de nephritide* Basil. 1608. 4.
 ANDR. WEICK *de astmate* ib. 1608. 4. RIV.
 MATTH. ERBINEI *de variolis & morbillis* ib. 1608. 4. RIV.
 J. WANCKER *de scorbuto* ib. 1608. 4. RIV.
 JAC. COLER *de scorbuto & hypochondriaca affectione* ib. 1608. 4. RIV.
 ARN. KERNER *de mensium suppressionis ratione & curatione* ib. 1608. 4. RIV.
 VALENTIN AM ENDE *de passione colica a bilio ac acri humore* ib. 1608. 4.
 RIV.
 J. IACOB FRISIUS *regimen iter agentium* ib. 1608. 4. *. & inter GENATHIANAS.
 J. HOLSTEN *de scirrho* ib. 1608. 4. RIV.
 HENR. HEYL *de melancholia* ib. 1608. 4. RIV.
 FRID. SPIES *de epilepsia* ib. 1608. 4. RIV.
 EJ. *de pleuritide* Helmstatt 1609. 4. MÖLLER.
 VALENTIN RORCK *de convulsione* Basil. 1608. 4. RIV.
 J. SCHNEIDER *de syncope* ib. 1608. 4. RIV.
 J. KOEGLER *de venenis* Lips. 1608. 4. RIV.
 J. GUNTHER *de methodo medendi* ib. 1608. 4. RIV.
 EJ. *de phlegmone legitimo partium externarum* ib. 162. 4.
 EJ. *methodi phlebotomiae progymnasma ad. Aph. I. 3.* 1616. 4.
 EJ. *affectuum complicatorum medendi methodi προγυμναστικῶν ex GAL. Meth.*
 L. IX. ib. 1621. 4. H.
 EJ. *de tertiana intermittente* Lips. 1622. 4. PL.
 EJ. *de peste* ib. 1624. 4. HE.
 EJ. *de hæmorrhagia* ib. 1627. 4. PL.
 J. JOD. LUCII *de catarrhi natura ejusque curatione* Heidelb. 1608. 4. PL.
 EJ. *de morborum natura & differentiis* ib. 1608. 4. *.
 EJ. *de febre tertiana continua* ib. 1608. 4. HE.
 EJ. *de symptomatum differentiis & causis in genere* 1608. 4.
 EJ. *de hydropsi triplici natura & curatione* 1609. 4.
 EJ. *de apoplexia* ib. 1611. 4.
 EJ. *de epilepsia* ib. 1611. 4. HE.

J. ANDR. GRABA *Casus laborantis affectu hypochondriaco cum symptomatibus scorbuticis* Gieff. 1608. 4. *

CAROLI de l'ORME πτελειοδαφνειαι questionum medicarum pro baccalaureatu Parif. 1608. 8. defensarum Monspeli.

NICOLAI JABOT & FRANC. PLACET E. tria morborum genera tribus instrumentis curantur ib. 1608.

ANDR. du CHEMIN & RENE' CHARTIER E. ad lipothymiam usque sanguis mitendus ib. 1608.

JACOB le MOYNE & J. de GORRIS E. a venæ sectione somno abstinentium Parif. 1608.

CLAUD. BOYVIN & GABR. BIARD E. melancholie hypochondriacæ venæ sectio Parif. 1608.

CCCCLVI. VARII ad A. 1609.

THEODORI BARONII, Cremonensis, *de operationis meiendi triplici lesione & curatione* L. II. in quibus morbi omnes rerum & vesicæ ex GALENI præsertim mente per tractantur. Papiæ 1609, 4.*. Adeo certus GALENI adsecla, ut non erubuerit profiteri, malle se cum GALENO errare, quam contra eum recte sentire. In L. I. ischuria & calculus. L. II. Diabetes, urinæ incontinentia, mictio cruenta, purulenta, furfuracea. Propria aliqua passim interspergit. Cantharidum internum usum periculo carere. Medicamentis nonnullis non magnam sui spem facientibus, se in calculo utiliter usum esse: tamen ut fateatur, calculos vesicæ difficultine frangi, quare & injectos in vesicam liquores commendat. Hæmorrhoides salubriter per urinæ vias emitti.

SEBASTIANI PISSINII *de cordis palpitatione cognoscenda & curanda*, L. II. Frf. 1609. 4. L. ASTR.

EJ. *de diabete & polypo cordis* Mediolan. 1614. 4. *. Exempla diabetis aliqua memorabilia præmittit. Theoria & curatio nullius momenti. In l. de polypo pariter historiam mali dat, & pulsus ex quo adgnoscitur.

TARQUINII CARPINETI Patavini Professoris *de gutta s. juncturarum dolore quem arthritim dicunt* Patav. 1609. 4. *. Theoria mera.

ANGELUS SALA Vicentinus, qui in Germania inque Helvetia vixit, chemicus, quem aiunt primum chemicorum desuile inepitre. EJ. opera pleraque chemici sunt argumenti, ut *Anatome vitrioli*, quæ jam ante hunc annum Italice prodidit, & latine Genev. 1609. 12. Leid. 1613. 8. TR. 1617. 8. TR. Hanc anatomem interim omitto, et si fere medicamenta nova sunt & gratiosa.

Huc autem facit *Emetologie, ou triomphe des medicameus vomitifs* Delft. 1613.
8. MÖLLER.

EJ.

EJ. *de natura spiritus vitrioli & de Galenistarum erroribus* Genev. 1613. 12.
Francof. 1618. 8.

EJ. *trois souverains remedes bezoardiques* Leid. 1616. 4.

EJ. *tr. de la peste, concernant les causes & accidentis d'icelle avec la description de plusieurs excellens remedes* Leid. 1617. 8. FALC. Latine versus a GREGORIO HORSTIO seniore Marpurg 1617. 4. & in oper. omn. T. III. Norib. 1660. f. Goudæ 1661. 4. *. Venam fecat, vomitum ciet, deinde bezoardica dat, & sudorem movet.

EJ. *ternarius bezoardicorum, ou trois souverains remedes bezoardiques contre tous venins* Leid. 1616. 4. BOEHM. Erfurt 1618. 8. TR. cum exegesi ANDREÆ TENZEL porro 1630. 8. TR. 1638. 8. TR.

EJ. *Synopsis aphorismorum chymiatricorum* Brem. 1620. 8.

EJ. *descriptio antidoti pretiosa* Francof. 1620. 8.

EJ. *tr. II. de variis tum chymicorum, tum Galenistarum erroribus in præparatione medicinarum commissis.* Ex Italico vertit M. A. R. Francof. 1649. 4. TR.

EJ. *opera omnia* Francof. 1647. 4. *. Rom. 1650. 4. Francof. 1682. 4.
TR. &c.

HIERONYMUS de la FUENTE PIROLA pharmacopolæ, fons & speculum veritatis per quæ diversis modis res etiam quæ obscuræ sunt, de medicinarum rectificatione ob artis beneficia, præcipue secundum J. MESVEN, clarissime colludent. Madrit. 1609. f. 1647. C. de V. &c.

J. BAPTISTÆ de GELLO, Florentini, *de hominis præstantia & miseria ex Italo in latinum conversa* J. WOLFIO Amberg. 1609. 12. L.

FRANC. COLUTII *de querelis nephriticis & renum calculo* L. III. Rom. 1609. 8. TREW.

J. ZINKII *de crisibus comm. de natura, speciebus, utilitate, dierum criticorum calculo ex motu lunæ, calique adspicibus* Francof. 1609. 12.

LUD. SAVOT *nova de coloribus sententia & de tetragoni Hippocratici significacione adversus chymicos observatio* Parif. 1609. 8. PAVILL.

ID. cum l. GALENI *de ratione curandi per sanguinis missionem* Parif. 1644. 8.
addidit epistolam ad Parisienses medicos de causis cur non adeo liberaliter aliis in regionibus sanguis detrahatur atque Parisiis. Est etiam in collectione PHILIBERTI GUIBERT, quæ cum titulo *medicus officiosus* edita est Parif. 1649. 8. *

Elogium viri dedit FR. BLONDEL Parif. 1673. 8.

OSWALDI CROLLII *basilica chymica.* EJ. *tr. de signaturis rerum internis*
Francof. 1609. 4. aucta a J. HARTMANN, & denuo a J. MICHAELIS & G. E.
B. HARTMANN ib. 1634. Genev. 1643. 8. L. 1658. 8.

EJ.

EJ. chymisches Kleinod Francf. 1647. 4. TR. & alia alchemica.

EJ. tr. de signaturis Lips. 1634. 4. TR. & Germanice . . . 4. ID.

GOTTFR. SMOLLII *Affyriorum, Chaldeorum, Persarum, Aegyptiorum, Arابium* & *Græcorum principia philosophica & medica* Lubec. 1609. 4. FALC.

EJ. *trias maritima sororum morbosarum domesticarum, hypochondriace splenitiae, hypochondriace mesaraicæ, hypochondriace phantastice* Hamburg. 1610. 12.* Primo loco scorbutum intelligit, quem veteribus defendit notum fuisse. Alter morbus est obstructio venarum mesaraicarum Hippocrati dicta, quam vomitu, purgatione, lacte asinino, balneo frigido curat. Denique morbus in quo phantasia primario patitur. Nolles amuletum appensum.

Theſaurus ſecretorum curiosorum Genev. 1609. 4. FALC.

ÆLII EVERHARDI VORSTII *elogium CAROLI CLUSII* Leid. 1609. 8.
1611. 4.

EJ. *elogium PETRI PAAUWII* ib. 1617. 4. *

In VORSTII *exequias oratio PETRI CUNÆI* Leid. 1625. 4. B. BUN.

HENR. CNUTII *oratio pro theriacæ Andromachi veræ gloria* Ligniz 1609.
4. RIV.

J. SCHYRONII, Cancellarii Monspeliensis, dudum tum mortui, *methodi mendendi l.* IV. Monspel. 1609. 12. Genev. 1609. 12. L.

EJ. *tabula medicamentorum simplicium & compositorum cum dosibus* Monspel. 1609. 8.

§. CCCCLVII. ALII.

LAURENT CATELAN, *Apoticaire, Demonstration des ingredients de la confection d'Alkermes, & discours sur icelle* Montpel. 1609. 16. *. Lion 1614. 8. recus. cum J. STEPH. STROBELBERGER ejusdem sensus libello Jen. 1620. 4.

EJ. *de lapide bezoar & unicornu* Germanice Francof. 1617.
8. TR.

EJ. *de unicornu* Germanice Francof. 1625. 8. vertente GEORGIO FABRI.

EJ. ut puto, LAURENTII CASTELLANI tr. *de aquis destillatis, quas pharmacoœus in officina habere debet* Lond. 1639. f. B. Tig. Non est CATALANUS, qui PLATERI beneficus hospes fuit, cum libellum ipsum a. 1609. dedicaverit, quo tempore ille PLATERI circa a. 1550. hospes idem adulorum filiorum pater

vix potuit vitalis supereesse. Ad item cæterum primus libellus pertinet cum JACOBO FONTAINE, qui medicos Monspelienses carpserat, quod in confectionis Alkermes præparatione, ab authentica scriptione J. MESVES receperissent, atque præcipuorum quinque medicamentorum dosin mutassent. Noster respondet, lapidem lazuli adversus melancholiam de industria additum esse, ut Arabibus subveniret melancholicis. Melius a Monspeliensibus uri quam a JACOBO FONTAINE teri; aureas micas non necessario inesse. Non male ambræ dosin Monspelii diminutam fuisse, saccharum auctum. Male fericum coco tinctum potius quam coccum adhiberi, se vero succum præferre.

HENRI JOLY pharmacopola: *discours d'une etrange maladie hypochondriaque & venteuse, qui a duré onze ans, accompagnée de l'hystérique passion* Paris 1609.
8. BUR.

Libro de medicina lamado Tesoro de pobres Sevilla 1600. 8. FALC. an forte P. HISPANUS?

COSMO SALINI tr. del ber fresco Rom. 1609. 4. d'ETR.

Enchiridion medicum containing an epitome of the whole course of physik Lond. 1609. 8. OSB.

Apothekerordnung wie dieselbe in des Marggrafen Joachims zu Brandenburg Landen angestellte, u. gehalten werden soll Onoltzbach 1609. 4. TR.

Reformation u. Ordnung der Apotheker in der Stadt Worms Francf. 1609. 4. TREW.

Kurze nothwendige Ordnung u. Rath auch Verzeichniß der Arzneyen wider die Pest in den Apotheken Helmstatt. 1609. 4.

DION. SCHROECKS Beschreibung von dem Ursprung Art u. Eigenschaft der Pestilenz Grätz 1609. 4. TR.

CONRAD MITHOB Bericht von der Pestilenz Hamburg 1609. 4. B. THOM.

EJ. *de aqua vitae juniperina Epistola cum HORSTIANIS.*

EJ. *kurzer Bericht wie man sich vor dem jezo regirende giftigen Fieber verwahren soll* Zell 1618. 4. TR.

Unterricht von denen Hauptkrankheiten Amberg 1609. 4. B. THOMAS.

FIDEJUST REINECKER pharmacopola. EJ. *thesaurus chymicus experimentorum certissimorum prodiit* Lipſ. 1609. 8. *. cum J. TANKII præfactione. Formulæ secundum morbos, medicamentorum fere chemicorum.

JOH. ISLEBII (parochi) *kurzes Handbüchlein experiment vieler Arzneyen durch den ganzen Körper des Menschen aus vielen gelehrtten Autoribus colligirt, u. etliche Tom. II.* F ff mahlen

mahlen selbst probirt Marburg 1609. 8. *. Formulæ, pleræque fatis simplices, ad morbos, secundum eorum genera.

§. CCCCLVIII. DISPUTATIONES.

EMANUEL ab EGG *de apoplexie διαγνώσει καὶ θεραπείᾳ* Basil. 1609. 4. RIV.

SEBASTIAN SCHROEDER *de tabe* ib. 1609. 4. RIV.

BERCHTOLD RIVIUS *de pleuritide* ib. 1609. 4. RIV.

LAURENT SCHOLZ *de dysenteria* ib. 1609. 4. RIV.

ARNOLD GILLENIUS *de phrenitide* ib. 1609. 4. RIV.

EJ. *consilium medicum, oder wolgemeintes Bedenken wie gesunde und kranke sich in jetzt graffirender Hauptschwachheit verhalten mögen* Cassel 1632. 8. TR. GUNZ.

BERNH. LANGE *de phthisi* ib. 1609. 4. RIV.

PAUL HEPNER *de lethargo* Basil. 1609. 4. RIV.

AND. HOBERWESCHEL *de uroscopia in genere* ib. 1609. 4. PL.

MICH. GICHEL *de morbo Ungarico* ib. 1609. 4. RIV.

MICH. RUSIUS *de palpitatione cordis* ib. 1609. 4. RIV.

J. M. ARNOLD *de dysenteria* Altd. 1609. 4. HAINZ.

J. P. FRETZSCHNER *de podagra* ib. 1609. 4. RIV.

PHIL. LEOPOLD *de morbo singulari substantiae quid ille sit* Witteberg. 1609. 4.

MART. DIPPOLD *de variolis & morbillis* Gieß. 1609. 4. RIV.

NIC. MATTHIAS BACHENDORPH *de luis venereæ natura ejusque curatione* Heidelberg 1609. 4. HE.

J. BUDÆI *arca medica adversus animi morbos* Heripoli 1609. 4. L. si huc facit.

J. SIGFRID *de epilepsia* Hemlstatt 1609. 4. BURM.

EJ. *de morbo neapolitano* ib. 1613. 4.

DAVID CRUSIUS *de febrium simplicium definitione, divisionibus, signis, prognosticis, dicta, curatione, effectibus* 1609. 8. *.

J. le MOYNE & ALEX. PONTHIEU *Non E. ab intemperie omnis imbecillitas* Parif. 1609.

PH. HARDOUYN & LUD. SAVOT. *E. affectus animi res non naturalis* ib. 1609.

NIC.

NIC. MARCHAND & PHIL. GUYBERT *E. hydropicis potus parcitas salubris*
Parif. 1609.

FR. du PORT. & ALEX. PONTHIEU *Non E. curabilis perfecta elephantiasis ib. 1609.*

GUIL. LUSSON & SYMPH. HAUTIN *E. mola sui ablationem indicat ib. 1609.*

J. BEAUCHESNE & J. PIETRE *E. arthritis curabilis ib. 1609.*

FRANC. du PORT & SYMPH. HAUTIN *Non E. nihil in arthritide vident medici ib. 1609.*

GUIL. LUSSON & LUD. SAVOT *E. methodus præcipuum medendi instrumentum ib. 1609.*

J. BEAUCHESNE & HENR. BLACVOD *E. apoplexie senex quam juvenis opportunior ib. 1609.*

J. HAUTIN & PHIL. GUYBERT *E. lumbricis purgatio ib. 1609.*

§. CCCCLIX. VARI.

J. JAC. CHIFLET *Astiae in puella Helvetica mirabilis exstasis Vesuntione 1618. 8.*

EJ. *Dedalmatum libri duo priores ib. 1611. 8. 1612. 8. Houss.*

Una prodierunt JOH. CHIFLET *singulares ex curationibus eorum cadaverum sectionibus observationes* Parif. 1611. 8. *. alii 1612. Astrologus mörborum causam saepe astris imputat. Multa tamen utilia. In melancholico calculus in crassa arteria juxta cor. In chronicō malo caruncula in corde per arteriam extensa. In femina melancholica hepar & lien putrida. Post respirationem difficillimam in bifurcatione asperæ arteriæ lamellata caro pugno æqualis, cor intercipiens & spiritum. In arthriticō calculus felleæ vesiculæ quasi cartilagineus, & alii per hepar, in corde alba substantia. Aorta arteria in thorace dilatata, prope renes rupta, vertebræ erosæ. Post pulsationem aortæ diuturnam sanguinis vomitus, mors; aorta ovo æqualis, rupta, thorax sanguine plenus.

EJ. *pulvis febrifugus Orbis Americani Lovan. 1653. 4. **. Pro eo pulvere. Historia corticis Peruviani: prima formula Cardinali de LUGO, quæ præcipit drachmam ex vino albo meraco ante quartanæ paroxysmum sumtam. A MICHAËLE BELGA ex Peruvia in Belgium adlatum esse. Duplicem quartanam Archiducis LEOPOLDI WILHELMII id remedium dispulisse, tum recidivam: cum vero secundo febris reversa fuisset, & princeps medicamentum recusaret, mortem fecutam. In cortice tamen peruviano carplit, quod recidivæ plurimæ eum sequantur, quod præstet morbum tolerare, qui absque periculo sit, cum alia præterea existent auxilia, cum parum tutus sit corticis usus, quod prudentes medici omnes ejus usum damnent, quod ab ejus usu colici dolores & alia symptomata superveniant.

CHRISTOPHORI GUARINONII Veronensis, archiatri Imperialis, *Consilia medicina*,
F ff 2

*cinalia, in quibus universa praxis medica exacte pertractatur Venet. 1610. fol. **
spissum volumen. Consilia 622. non brevia in universum, cum brevissima morbi historia, medicamentis aliquanto fusi, & diaeta; in ratiociniis nimius est, ex genio veterum & seculi. Hæc consilia ab a. 1560. scripta sunt: eventu saepè adito. PETRONII discipulos nullam pleuritidem adgnoscere, sed peripneumoniam solam, & distinctionem venarum secandarum rejicere. Epidemiam catarrhalē anni 1580. describit. Frustra se lapide bezoar usum fatetur. Aliqua non laudes, ut neque vinculum herniæ medullæ spinalis injectum. Non placet permisus in febre exanthematica carnium usus, neque medicamenta ad epilepsiam. Incisiones aliquæ corporum morbosorum.

FULVII ANGELINI *de verme admirando per nares egrefo Ravenna 1610. 4. VATER.* Idem l. qui dictus cum VINC. ALSARIO. p. 362.

FRANCISCI NOLA *de epidemica phlegmone anginosa graffante Neapoli Venet. 1610. 4. HANS. LIND. 1620,*

FRANCISCI FOGEROLLEI *de senuum affectibus praecavendis & nonnullis curandis* Lion 1610. 4. *. In parte prima inquirit de causis brevioris nostris temporibus vitae: longa ad morem veterum per ratiocinia. In altera diætetica dat consilia, ut vita possit protrahi, etiam per honestas voluptates. L. III. de senuum morbis & eorum curatione, nephritide &c. Exemplum ischuriæ funestæ, cum sanguis in vesicam effusus esset.

EJ. *methodus in VII. aphorismorum libris ab HIPPOCRATE observata* Paris. 1612. 4. TR. HOTTON.

J. MOVSIN *hortus jatrophysicus ex quo in menstrua exoticorum florum sylva cui vis decerpere licet* Nancy 1632. 8. *. Archiater Lotharingicus, liber miscellaneæ eruditionis, physiologicæ, practicæ, ut c. 13. 14. ostendat, in exemplo, feminas non esse monstra, virisque potius præstare. Capita sunt sedecim. 1. Lætitiae commoda. 2. Aerem corpora magis quam medicamenta alterare. 3. Cibos vegetabiles animalibus salubriores esse. 4. Pullum neque ex albumine neque ex vitello corporari. 5. Vaccinia antiquorum nobis ignota esse. 6. Oculos rectius frigida lavari. 7. Non dari antiperisystasin. 9. Vicum tenuissimum non semper saluberrimum esse in acutis febribus. 10. Medicinam non pendere a scholarum physica doctrina. 11. Octimestrem partum vitalem esse per exempla. 15. Dysenteriam neque a prunis oriri, neque sanari adstringentibus. 16. Cornua elephorum rectius dici quam dentes. Graviditas pro hydrope habita.

EJ. *discours de l'ivresse & Pirognerie prodierat Toul. 1610. 8.*

GEORG GARNER *de peste que grassata est Venetiis anno 1576. & Bruntruti a. 1582. Bruntrut 1610. 8. TR.* Video apud FALC. titulum *epitomen ex libro G. GARNERI*, sed idem videtur opusculum.

SEBASTIANUS CORTILIO *physicus & chirurgus Ariminensis. In L. V. de chirurgia*

gica institutione Francof. 1610. 8. editis liber III. totus est de lue venerea, quam inunctione mercuriali sanabat.

ELIE BONVINII *de theriaca l.*, quo *de theriace descriptione, ingredientium delectu, quantitate, præparatione, ipsius denique antidoti compositione ex ANDROMACHI senioris mente agitur* Breslau 1610. 8. RIV.

PETRI MATARANI *responsa medica* Messan. 1610. 4.

ANDREÆ FACHINÆI *consilia* Francof. 1610. fol. Houss. si huc faciunt.

HENRICI LAVATER *defensio medicorum Galenicorum adversus calumnias ANGELI SALÆ Hanov. 1610. 8. TR.*

J. HILLER *curationum atque observationum medicinalium Centuriæ II. Aureliæ 1610. 8. L.*

J. WOLFGANGI DIENHEIM prof. Friburgensis, *medicina universalis de generali morborum omnium remedio* Argent. 1610. 8. *. Spagiricus dicit pro medicina universalis.

CHRISTIANI HORNII *hortulus medicus Hippocraticus Spagiricus, Helmontianus* Cassel. 1601. 4. FALC.

EJ. *de auro medico philosophorum* Francof. 1615. 8. TR.

LAURENTII HAHN *consultatio pestis* Francof. 1610. 8. vel 1611. RIV. & B. THOM.

EJ. *von der rothen Ruhr* Hildesheim 1622. HEIST.

J. WIDERER *de vita chymica ejusque cultoribus* 1610. 4.

HENRICI KORNMANN *de miraculis mortuorum quæstiones physico medicæ* Frf. 1610. 8. *. multa vana & nugacia.

EJ. *de miraculus vivorum* Francof. 1614. 8. 1696. 8.

Hoc anno primum in Hispania angina maligna puerorum innotuit, quæ Neapoli a. 1618. in Anglia demum a. 1739. adparuit.

§. CCCCLX. ALII.

HIPPOLYTI GUARINONII *Graüel der Verwüstung menschlichen Geschlechts Ingolstadt 1610. f. TR.*

EJ. *Pestilenz* ib. 1612. 8. TR.

EJ. *Hydroenogamia triumphans Oenohydromachia triumphata opposita Oenipont.* 1640. 4. L.

EJ. *chylosophia L. II.* ib. 1648. fol. opus forte diæticum.

J. KEPLER *tertius interveniens d. i. Warnung für etliche Theologos, Medicos u. Philoso-* Fff 3

Philosophos, daß sie bey Verwerfung der Strenguckerischen Abeglauben das Kind mit dem Bad ausschütten Francf. 1610. 4.

EJ. *dioptrica* Paris. 1611. Lond. 1682. 8.* Presbyopiæ & myopiæ cause.

Bericht wie man sich zur Pestilenz hüten, bewahren, u. curiren soll Basil. 1610. 4. HE.

WOLFGANG HILDEBRAND *magia naturalis* Darmstadt 1610. 8. TR. 1613. 8. TR. 1615. 8. ID. 1619. 1620. 4. TR. 1622. B. B. Neu verbessert u. vermehrt *magia naturalis d. i. Kunst und Wunderbuch* Erfurt 1622. 4. TR. Jen. 1625. 4. Leipz. 1630. 4. TR. 1644. 4. TR. Francof. 1690. 8. Ad venena &c.

GEORG MARKHAM *cure of all the diseases incident to horses* Lond. 1610. 4.* B. BODL. Annon id. *the English farmer or remedies for all diseases in horses* Lond. 1649. 8. B. BODL.

EJ. *epitome concerning diseases of beast and poultry* Lond. 8. B. BODL.

EJ. *faithfull discoveries of some secrets not in print before* Lond. 1635. 8. B. BODL.

EJ. *masterpieces on the curing all diseases in horses* ib. 1656. 4. OSB.

EJ. *method of ordering horses and sheep* 8.

R. G. *trial of Tobacco expressing its uses in physik* ib. 1610. 8. 1

BARROUGHS *Method of physik* ib. 1610. 4.

CLAUDE CHANVEL medicus Arausiacus, RONDELETI discipulus. EJ. *est la Chasse-vereole des petits enfans* Lyon 1610. 12.* Coutance 1614. 16. Non erat quod exspectabam, consilium de eradicandis variolis, sed nihil nisi curandi methodus, quam auctor sequebatur. Morbi descriptio, progressus, curatio. Vino pueris interdit. In quæstione, num incitandi naturæ motus, num frenandi sint, distinguit noster inter motus criticos, quos oporteat adjuvare, symptomaticos qui noceant, & medios. Omnino vena secanda, sed in debilitate potius vena partium inferiorum præferenda. Purgandum omnino lenibus. Adversus maculas funestas nihil præstantius usu cantharidum: convenire etiam bubonibus & carbonibus impositas. Abscessus ut curandi. Posse & infantibus venam aperiri, vel certe scarifari: neque debere medicum a macularum præsentia absterrer. Morbillos, carbunculos, petechias fere perinde curat, sudorem movet. Symptomatum curatio. Feliciter se usum esse his præsidiis in suis propriis numerosis liberis.

T. SONNET *satyre contre les charlatans & pseudomedecins, en laquelle sont decouvertes les rusés de tous thériaclieurs, alchimistes, paracelsistes, destillateurs* Paris 1610. 8. B. THOM.

DU MOULIN tr. du rhumatisme & des vapeurs Paris 1610. 8.

AUT. CAMAFFI *regimento per viver sano ne i tempi caldi* Perugia 1610. 8. PL. &c.

MICH.

MICH. SCHOEN Bericht wie man sich in der jezigen Sterbensläufsten der Pest u. pestilenzische Fieber mit Verwahrung derselbe verhalten soll Coburg 1611. 4. TR.

EJ. Bericht von den hitzigen Fiebern Leipz. 1617. 4.

§. CCCCLXI. DISPUTATIONES.

DAV. REX (KOENIG) *de morbo sacro* Basil. 1610. 4. PL.

EJ. *consilium medicum über die leidige Pest* Bern 1628.

MART. SCHEFFER *de hydrophobia* Basil. 1610. 4. RIV.

PETR. VICTOR *de prefocatione uteri* ib. 1610. 4. RIV.

J. SCHALLER *de catarrho, broncho & coryza, morbis plerumque connexis* ib. 1610. 4. RIV.

DAN. STYKOLISKY *de menstruorum fluxu nimio* ib. 1610. 4. PL.

J. ab HELMBACH *de morbi sacri διαγνώσει & θεραπείᾳ* ib. 1610. 4. RIV.

EJ. *de melancholia* ib. 1620. 4. L.

HENNING ARNISÆUS professor Helmstadiensis & incisor, inde Prof. Hafniensis.

EJ. *observationes aliquot anatomicae* Francof. ad Viadr. 1610. 4.*. recusæ Frf. 1641. 12.*., ubi archiater R. Daniæ vocatur. Utique se ossa pubis in partu dimota vidisse.

EJ. *de apoplexia & epilepsia cognoscendis & curandis* Francof. 1610. 4. HE.

EJ. *de præservatione a peste* Frf. Viadr. 1611. 4. MÖLLER.

EJ. *de lue venerea* F. Viadr. 1610. HAENEL Oppenheim 1610. 4. TR.

FJ. *de vene sectione* Altdorf. 1611. ID.

EJ. *de apoplexia cognoscenda & curanda* Helmstatt 1614. 4. PL.

EJ. *de febre quartana intermitte* ib. 1618. 4. PL.

EJ. *de hydropum effentia & curatione* ib. 1617. 4. RIV.

EJ. *de podagra* ib. 1619. 4. *.

EJ. *de melancholia hypochondriaca* ib. 1620. 4. *.

EJ. *de empyemate* ib. 1620. 4. PL.

EJ. *de dysenteria* ib. 1620. 4. PL.

EJ. *de istero* ib. 1620. 4. PL. RIV.

EJ. *de colico dolore* ib. 1620. 4. HE. PL.

EJ. *de natura febrium malignarum & earum curatione* ib. 1620. 4. HE.

EJ. *medicamenta sunt in cista BARTHOLINI.*

HENR.

- HENR. PETRAEI Prof. Marburgensis τετρας εναντιοφανων Marburg. 1610. 4.
 EJ. de dieta ib. 1611. 4. TR.
 EJ. de phthisi exquisita ib. 1612. 4. *.
 EJ. de epilepsia ib. 1613. 4. *.
 EJ. de hydrope 1615. 4. HE.
 EJ. Medicinalordinung Landgraf Morizens zu Hessen ib. 1617. 4. UFF.
 EJ. agonismata medica; 1, de apharefi, scilicet evacuatione universalis; 2, disputationes miscellaneae; 3, ogdoas disputationum medicarum. Acc. questiones de generica febris Hungaricae cura & natura ib. 1618. 4. *.
 EJ. nosologia harmonica, dogmatica & hermetica sive disceptata ib. 1614.
 ad 1616. 4. Chemicam & Galenicam sententiam conciliare conatur. Tomus II.
 prodiit ab anno 1616. ad 1623.
 EJ. epistola inter HORSTIANAS.
 FRANC. PARCOV & DAN. MOLLER de peripneumonia Helmstatt 1610. 4.
 LUD. JUNGERMANN celebris botanicus, de catarrho Gießl. 1610. 4. RIV.
 JOSEPH. LAUTENBACH de hydrophobia ejusque vera cura Gießl. 1610. HE.
 J. HARTMANN de natura catarrhi Marb. 1610. 4. nisi est Professoris dudum dicti,
 GEORG RICHTER de insomniis 1611. 4.
 JOACH. LOEPPEN de epilepsia Gießl. 1610. 4.
 J. ANGELI Κωλωτης funebris in memoriam JOACH. TANKII Altenburg 1610. 4.
 BOEHM.
 BARTH. PERDULCIS & J. COUSIN Non enim sola puerorum morbis medetur
 natura Parisi. 1610. 4.
 CL. BAZIN & ALEX. PONTHIEU Non enim pestilentiae & putridarum febrium
 eadem curatio ib. 1610.
 HENR. BLACVOD & HIERON. GOULU E. dyspnæam thoracis & pulmonis
 affectus consequitur ib. 1610.
 NIC. ELLAIN & J. PIETRE E. dysenterie phlebotomia ib. 1610.
 J. de BAILLOU & NIC. HENAUT E. rheumatismus & arthritis morbi conge-
 neres ib. 1610.
 J. HAUTIN & HIER. GOULU E. melancholia imaginationis effectus ib. 1610.
 BARTH. PERDULCIS & HENR. BLACVOD E. tot medendi rationes, quot mor-
 borum ideæ ib. 1610.

CLAUD.

CLAUD. BAZIN & NIC. HENAUT Non E. a sola copia humoris epilepsia
Paris. 1610.

HENR. BLACVOD & J. COUSIN E. tabes incurabilis ib. 1610.

§. CCCCLXII.

M E L C H I O R S E B I Z.

MELCHIORIS Senioris F. qui ad summam ætatem pervenit: & innumerabiles
pene disputationes scripsit, GALENI & veterum diligens lector.

Disputatio ejus inauguralis Basil. 1610. 4. PL. fuit de urinis.

EJ. discursus de casu adolescentis, qui a. 1617. mortuus repertus est adjacentem
ipsi serpente Argentor. 1617. 4. TR. 1618. 4. *. 1624. 4. TR. 1660. 4. L.
Mors subita hominis causarii, cuius cadaveri serpens adstans repertus est. Eum
serpentem noster putat in corpore ægroti habitasse, exiisse per asperam arteriam,
sic hominem strangulasse, cui spuma ante os steterit. De serpentibus collectanea.

EJ. de urinis; de purgandi ratione, de venæ sectione & sanguinis vacuatione uni-
versali & particulari Basil. 1618. 4. In collectione GENATHI.

EJ. de venæ sectione diff. 28 a. 1619. & 1620. 4. HE.

EJ. de purgatione quatuor disputationes Strasburg 1620. 4. *: quarta ad deci-
mam tertiam 1621. 4. *. communi cum titulo.

EJ. de arteriotomia Arg. 1620. 4. HE.

EJ. problemata medica de venæ sectione 1620. 4. HE. si diversa a paulo priōti.

EJ. Exercitationes medicæ triginta sex ab. a. 1622. ad 1636. propositæ Argent.
1636. 4. RIV.

EJ. historia feminæ, que ventrem supra modum tumidum gestavit ultra decennium
& tum hydrope uterino tum molis carnosis 76 fuit conflictata Argent 1627. 4.

Viginti tres exercitationes HEFTERUS recenseret.

EJ. de scabie 1622. 4. PL.

EJ. FERNELIANÆ pathologiæ I. I. de morbo ejusque differentiis 1623. 4. HE.

EJ. de morborum causis disp. II. 1624. 4. HE.

EJ. de tempore morborum Argent. 1624. 4. & 1625. 4.

EJ. de morborum symptomatibus (s. FERNELIANA tertia) 1625. 4. HE.

EJ. de diebus criticis duæ 1626. 4. L.

EJ. de crisibus duæ 1627. 4. *.

EJ. de dysenteria natura, causis, differentiis, signis diagnosticis & prognosticis
Argent. 1628. 8. RIV.

EJ. *miscellanearum questionum medicarum fasciculi quinquaginta tres* Argentor. 1630. ad 1638. 8. RIV. UFF.

GALENI *l. de morborum causis in theses contractus* Argent. 1630. 4. *.

Et de symptomatibus ib. 1630. 4. L.

EJ. *de plethora & eacochymia* ib. 1631. 4. RIV.

EJ. *problemata phlebotomica ex l. GALENI de curandi ratione per venæ sectionem* ib. 1631. 4. *.

EJ. GALENI *l. de symptomatum causis* L. I. & II. ib. 1631. 4. L. tertius 1632. 4.

EJ. GALENI *l. de curandi ratione in theses resolutus* ib. 1631. 4. L.

EJ. GALENI *ars parva in XXX disputationes resoluta* ib. 1633. 8. ad 1638. 8. LIND.

EJ. *collegium therapeuticum ex GALENI methodo medendi de promtum, in disputationes 25 redactum* ib. a. 1634. 4. ad 1638. 4. L.

EJ. *sex GALENI l. de morborum differentiis & causis in theses partim, partim in epitomen contracti, ad disputandum propositi* ib. 1635. 4. ad 1638. 4. L.

EJ. *GALENI methodus medendi in disputationes resoluta cum prefatione* ib. 1639. 4. LIND.

EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1642. 4. *. disputationes sex.

EJ. *de divino quod HIPPOCRATES in morbis considerandum præcepit* ib. 1643. 4. TREW.

EJ. *de senectute & senum statu & cognitione* ib. 1645. 4. *.

EJ. *Beschreibung etlicher Missbräuche so bisher in den Sauerbrünnen und andern Bädern vorgegangen* ib. 1647. 8. *. Nonnulla de acidulis Alsatiae vicinis. Non debere acidulas nimis ubertim potari, neque nimis precipita properatione bibi, demum neque calefieri. Contra cibos male coctiles, placentas & dulciaria. Ut potandæ acidulæ. Abusus aliqui.

EJ. *de epilepsia* 1648. 4. *.

EJ. *de infantum & puerorum morbis* 1649. 4. *.

EJ. *de pleuritide* 1649. 4. *.

EJ. *de hæmorrhagia narium* 1649. 4. *.

EJ. *de morbis contagiosis & contagio* 1650. 4. PL. RIV.

EJ. *de alimentorum facultatibus libri IV.* 1650. 4. *. Spissum opus collectum,

titium, commodum, in quo pleraque a veteribus dicta collecta habentur, amplissime, ut ad medicinam & ad historiam naturalem faciat. Sed etiam de variis morbis ex analogia nominum agitur.

EJ. *de urine suppressione* 1651. 4. *.

EJ. *GALENI I. quinque priores de simplicium medicamentorum facultatibus in XVI diff. resoluti cum corollariis* 183. Argent. 1651. 8. L.

EJ. *commentarius in GALENI libellos de curandi ratione per sanguinis missionem, birudinibus, cucurbitulis &c.* ib. 1652. 4. L.

EJ. *diff. de dolore* ib. 1654. 4. *.

EJ. *de rigore, horrore, refrigeratione, oscitatione, pandiculatione, palpitatione, tremore & dentium stridore* 1653. 4. *.

EJ. *de haemorrhoidibus* disp. Argent. 1654. 4. L.

EJ. *de stranguria* 1657. 4. *.

EJ. *de palpitatione cordis* 1657. 4. *.

EJ. *de marasmo & gracilescencia sanorum & agrotantium, crassitie & obesitate naturali & morbo* ib. 1658. 4. *.

EJ. *de pleuritide* 1659. 4. *.

EJ. *de singultu* 1659. 4. *. R. M. MAPPO.

EJ. *de ictero flavo* 1659. 4. nisi error est.

EJ. *Manuale, s. speculum medicinae practicum in usum tyronum* Argent. 1659. 8. 1661. 8. L.

EJ. *de venae sectione hypochondriaca* 1661. 4. *.

EJ. *de morbis novis* Argent. 1662. 4. RIV.

EJ. *de ophthalmia* 1662. 4. *.

EJ. *problemata medica varia* 1662. 4. *.

EJ. *de affectione hypochondriaca* Argent. 1662. 4. PL. (1661 RIV.).

EJ. *manualis s. peculi medicinae practici in usum tyronum continuati Tomus posterior* Argent. 1661. 8. TR.

EJ. *de ictero s. morbo nigro* ib. 1663. 4. *.

EJ. *de dentibus, de urina, de morbis contagiosis, de fame & siti diff.* ib. 1664.

FALC.

EJ. *de constipatione alvi* ib. 1664. 4. *.

EJ. *de asthmate & orthopnea* ib. 1664. 4. *. HAENEL. PL.

Vita viri versu heroico descripta a GLONERO ib. 1626. 4. si hujus est, ut puto.

SEBIZII.

§. CCCCLXIII. OLAUS WORM.

OLAUS WORM Aarhusiae in Jütlandia natus, magnis peregrinationibus defunctus, & Italicae scholæ discipulus, professor Hafniensis & Archiater, thesaurorum naturalium collector, historiæ patriæ studiosus.

EJ. *selecta controversiarum medicarum centuria* Basil. 1611. 4.

EJ. *controversiarum medicarum exercitationes octodecim* ib.

EJ. *Institutionum medicarum epitome* ib. 1640. 4. 1646. 4.

EJ. *diss. de scorbuto* Hafn. 1674. Curari chamæmoro Norvegica.

In ejus memoriam orationem Hafniæ a. 1654. dixit T. BARTHOLINUS, recusam a WITTENIO.

In *Epistola ad BARTHOLINUM 13 Cent. II.* vires salutares unicornu (marini) laudat. Sudorifera vi esse ad febres malignas efficax, etiam magnam febrem protinus jugulare.

Postea plurimis a morte viri annis CL. ROSTGAARD ex familiae WORMIANÆ scriniis epistolarum WORMIANARUM, aut ad eum virum datarum, magnum numerum ediderat anno 1728. Ea editio eum incendio præter paucissima exempla consumta fuisse, alia multo minus nitida successit Hafn. 1751. 8. 2 vol. *. Titulus est O. WORMII & ad eum doctorum virorum epistola, medici, anatomici, botanici, physici & historici argumenti. Harum epistolarum multæ a doctis juvenibus tunc maxime per Europam peregrinantibus, BARTHOLINO, J. ANDREÆ, FUIRENIO, MOTHIO scriptæ, omnino legi merentur. Ipse WORMIUS acrior & judiciorum in clementioris. Prima epistola est anni 1610, ultima quæ 1137. a. 1654. in iis plurima ad historiam partis prioris dimidii seculi XVII. spectantia reperiuntur. Pauca specimina addam ex multis. Ad C. BAUHIMUM multæ botanici argumenti datae sunt, ut de rarioribus plantis Hafniensibus, quas noster BAUHINO misit: ad J. RHODIUM de laboribus Italorum actum. Pullitie Ægyptiæ descriptio, quam referente RHODIO VESLINGIUS Patavii aluit. J. ANDREÆ de statu anatomes Patavino relatio. VESLINGIO orbatae tristis nuntius. ARNGRIMUS JONÆ de balanis & earum dentibus, aliis ejus regionis rarioribus egit. CHRISTIANI STOWGAARD de vitrioli Anglii coctione ex lapide ostrearum testæ simili. OTTO SPERLING de morbo funesto CHRISTIANI IV. HENNINGIUS ARNISÆUS de graviditatis indicio, quod a lacte mammarum repetitur. HENRICUS FUIRENIUS varia ad rariora, ad naturæ historiam, & de Galliæ atque Italiæ medicinæ studio adserit. PAULUS MOTH in cadavere hepar maximum, in vesicula fellea nigricantem viscidamque bilem vidit. IDEM de anatome Leidensi. Sic T. BARTHOLINUS: vomica in mediastino pure plena, & cordis polypus. Italiæ & Siciliæ medici. De nobili femina gravida acerrimis draisticis occisa. Codex M. S. quem TURQUET possidebat, PLATONIS APULIENSIS (SEXTI APULEII Platonici). JOHANNIS de plantis & aliis naturæ donis. ERASMUS BARTHOLINUS ex itinere Anglo-Belgico.

Belgico bene multa rescribit. HELVICI DIETHRICI de morbo ULRICI Daniæ principis relatio. WILHELM LANG de thesauris Dresdensibus; de medicis Pragensibus. WORMIUS, ad P. BOURDELOT: de suo proprio morbo, de febre contagiosa in qua bis venam sibi jussit secari.

E.J. vita in cista BARTHOLINI, & responsio ad quest. an venæ sectioni cacochymia secunda?

§. CCCCLXIV. C. BARTHOLINUS.

CASPAR BARTHOLINUS Malmogiensis: celebrium virorum pater & avus, professor medicinæ, inde theologiæ Hafniensis, peregrinator, FABRICII discipulus.

E.J. problematum philosophorum nobilium & medicorum miscellanee exercitationes Albiæ 1611. 4.*. Disputationes, controversias librat, contrarias rationes expendit, per auctoritates fere de quaque definit.

E.J. de aere pestilentiali corrigendo consilium Hafn. 1619. 8. TR.

E.J. de lapide nephriticō opusculum, ubi simul de amuletis omnibus præcipuis ib. 1627. 8.

E.J. de studio medico inchoando & absolvendo consilium ib. 1628. 8. Recusum cum CONRINGIO Hall. 1726. 4.*. breve & absque selectu.

E.J. opuscula quatuor, de unicornu, de lapide nephriticō, de pygmatis, Consilia de studio medico &c. ib. 1628. 8. HANSEN.

E.J. consilia de pestilentiali aere corrigendo, de studio medico inchoando, concinando, absolvendo, de medicamentis suis compositis chemicis cum formulis &c. in Cista BARTHOLINI ib. & vita WORMII.

CASPARI BROCHMAN vita & mors CASPARI BARTHOLINI Hafn. 1629.

§. CCCCLXV. VARI.

J. LUD. BERTALDI medicamentorum apparatus, duratio, doses & formulae Turin 1611. 4. TR. 1612. 4.

E.J. medicamentorum externorum apparatus, doses & formulae ib. 1614. 4. TR. Ea medicamenta, qualia in officinis parantur, per singula recenset. Plantarum proprietates, utilitates medicæ, collectanea ex FUCHSIO, HEURNIO. Modus, quo præparantur. Olea expressa secundum suas plantas: olea per descensum, auctoris oleum de catellis. Sic alia medicamina.

E.J. dispensatorium J. PLACOTOMI cum scholiis recusum Turin. 1614. 4.*. Medicamenta simplicia suis cum viribus medicatis. Composita. Formulae. Multa in Italia potissimum nota, medicamenta, nonnulla auctori propria. De confectione de hyacinthro, quæ in morbo maligno epidemico magni auxilii fuerit, tum de C. Alkermes, scriptiones variae.

EJ. tr. de confectione, de hyacintho & Alkermes Turin. 1619. 4. Seorsim vi-
dentur recusi fuisse.

ID. regole della sanita e natura dei cibi UGONIS BENZII cum notis reddidit ib.
1620. 8. FALC.

EPIPHANII FERDINANDI Messapensis Theoremata medica & philosophica
in tres libros digesta Venet. 1610. fol. TR.

EJ. centum historiae observationes & casus medici, omnes fere medicinae partes,
cunctisque corporis humani morbos continentibus Venet. 1611. fol. *. Diction mirifica
& barbara. Cuique casui medico alias adfines historias addit, & ætiologicas ex-
positiones. Curationem suam ejusque rationes & causas fuse solet exponere.
Tarantulae totam fabellam pro certa narrat; Galenicus cæterum ut eo ævo Itali
solebant. Laudes, quod etiam minus felices historias narret. Diabetes a febre.
Hydrocephalum infantis sustinuit incidere, funesto eventu: Suturæ late discesserant,
ut dura membrana nuda esset.

EJ. de vita proroganda juventute conservanda & senectute retardanda Neapol.
1612. 4. L.

EJ. aureus de peste libellus varia doctrina refertus & unicuique necessarius ib.
1631. 4. L.

AETII LETI Signini, commentarium apologeticum Rom. 1611. 8.

EJ. dilucidatio in aphorismum XXII. libri I. pro defensione interpretationis
MARSIGLI CAGNATI ib. 1621. 8.

EJ. dodecaporion Chalcanthicum ib. 1620. 4.

EJ. de chalcantho diff. med. ib. 1623. 8.

EJ. de morbo strangulatorio opus ib. 1620. 8. 1636. 8. Laudat FOTHERGILL.

JULII ab AFTSEMA tr. de peste Hanov. 1611. 8. L.

J. JOANNII de pilularum ex aloë cum succo rosarum utilitatibus l. Patav. 1611.
4. VATER.

J. de VILLAREAL de signis, causis, essentia, curatione morbi suffocantis libri II.
Complut 1611. 4. FALC. 4. FALC.

FRANC. PEREZ CASCALES de morbo garotillo appellato Madrit. 1611. 8. N.
ANT.

HIERONYMI VENEROSII consultatio responsiva de urinæ stillicidio pruritu & her-
pete exedente Venet. 1611.

TOBIÆ PIRBACH de curanda melancholia consilium Arg. 1611. 8. L.

MATTHEW GWINNE medicus Greshamensis Coll., Aurum non aurum, s.
adversaria in assertorum chyniae & medicæ desertorem furiosum Lond. 1611. 4. qui
aurum potabile & admittebat, & defendebat, in apology and defense of the me-
dicine

edicine called aurum potabile Lond. 1606, contra quod J. COTTA scripsit the antia-pology shewing the contrafeitness of ANTHONYS aurum potabile Oxon. 1627.

FRANC. HILDESHEIM *de cerebri & capitis morbis internis fficilegia* Francof. 1612. 4. TR.

WOLFGANG RRAFT *de vita producenda & reparanda* Mogunt. 1611. 8. L.

SIPISMUNDI a GOETZ *oratio pro philosophis contra medicos, qua medicorum pharmaca, diatam & corporum sectiones carminat* Argent. 1611. 8.

J. BODDICKER *oratio pro medico adversus philosophos* ib. 1611. 8.

HENRICI CHRISTOPHORI HOECKEL *oratio quod nulla ars reperiatur que medicina reipublicæ aut utilior aut necessaria magis* ib. 1611. 8.

De lampade vita Franeker 1611. 4. B. B. Curationes sympatheticæ narrantur, factæ per sanguinem ægri calentem in canem transfusum.

§. CCCCLXVI. J. HORNUNG. &c.

J. HORNUNG Rotenburgi ad Tubarim medicus.

EJ. *de uroscopia fraudulenta* Herborn 1611. 4. TR.

EJ. *Rath u. Hilfe in Pestilenzzeiten* ib. 1625. 8.

FJ. *Cista medica, in qua epistole Germanorum medicorum, tam quoad chymica quam Galenica principia utiles adservantur, potissimum ex SIGISMUNDI SCHNITZERI bibliotheca Nürnberg 1625. 4. ** Lips. 1661. 4. L. Ad historiam artis utique facit hæc collectio, ut discas, quis eo seculo medicinæ in Germania status fuerit, Totæ certe hæc, quoties morbos & eorum curationem tangunt, epistolæ sunt in formulis: eadem chemicis processibus abundant: in anatome fere alios libros exscribunt, sic in botanica. Consilia polypharmacæ quorum paucissima usui sint lecturo. LIBAVIUS, qui mineras colligebat, Zinci non potuit copiam sibi facere, quid turfa esset idem ignorabat. Sed & fabulosam lycanthropiam hic videoas narrari. Aliqua placent, ut oleum vitrioli dulce. Utiliora tamen fere LIBAVIUS habet, tum JOACHIMUS CAMERARIUS & C. BAUHINUS. Fusissime de arcano FUCHSII arsenicali adversus cancrum medicamento & in universum ad chemica. Plurima post LIBAVIUM SIGISMUNDUS SCHNITZERUS habet, ipse LIBAVII amicus, haec tenus chemiæ amans. Tum CHRISTOPH HENRICUS AYRER, PETRUS HOFMAN, JOHANNES HORNUNG. Aliqua J. NIC. STUPANUS, GEORGIUS PALMA, ERASMIUS REMBOLD, EZECHIEL BEYER, J. HARTMANN BEYER, BERNARDUS STIEBER, J. GREIFFENHAGEN, PAULUS SIMLER (medicamenta aliqua), JEREMIAS SENG, THOMAS ERASTUS, HIERONYMUS VISCHER, BALTHASAR ab HERDEN, J. GEORG GOEBEL, J. SCHENK, JACOB ZWINGER, ANDR. RÖSLER, ERN. SONER, NICOLAUS TAURELLUS, PETRUS STROMAYER, VALENTINUS CARCHESIUS, HIER. BESLER, ANDREAS KRUG, J. FABRICIUS, ERN. HEINRICH, LEON.

LEON. BAUSCH (idem forte qui dictus est), J. OBERNDORFER, J. STAMLER, N. JOH. WIBURG, J. INGOLSTETTER de morbis nonnullis, LEONH. DOLDIUS de medicamentis compositis & mumiae laudibus, hic uberior, J. HEINTZIUS, RAIM. MINDERER, GREGOR. HORST. GEORG HEBENSTREIT (ad calculum laudat) LUD. SCHMIDT, J. A. SALZMAN, J. GASTNER, cui ulcus vesicæ a se percuratum narrat.

EJ. antidotum Norib. 1626. 8. TR.

CHRISTOPH BINDER *αιτιολογικὸν theologicum de causis pestis cum adnexo iudicio de licita & illicita fuga* Tubing. 1611. 8. TR. si hoc facit.

JAC. MENTEL *elogium BARTHOLOMEI PERDULCIS* ib. 1611. 4.

J. AISCHARD *medicina universalis adversus pestem & corporis & animæ Hall. Sax.* 1611. 12. TR.

§. CCCCLXVII. ITERUM ALII.

GONZALES RODRIGUEZ *de CABREIRA* Lusitanus.

EJ. *compendio de muitos remedios de cirurgia e outras cousas curiosas recapiladas de thesouro de pobres e outros authores* Lisbon 1611. 8. 1614. 1617. 1639. C. de V.

HENR. KHUNRAT tr. von gründlicher curation tartari, Grieses, Sandes, Steins, Zipperlins, an Händen und Füßen Hof. 1611. 4. B. THOM.

JAQUES DUVAL *nouvelle methode de guérir les catarrhes & toutes maladies qui en dependent, voyre même celles qui ci-devant ont été reputées incurables, & tr. des hermaphrodites & accouchemens des femmes* Rouen 1611. 8. d'ETR.

GABRIEL de CASTAGNE or potable Paris 1611. 8. *. cum aliis medicamentis chemicis & formulis arcanorum.

VINCENT TAGEREAU *discours sur l'impuissance de l'homme & de la femme* ib. 1611. 8. 1612. ASTR.

TANAQUIL GUILLAUMET *de la cristalline* Lion 1611. 12. *. Luem venereum crystallinam vocat, de nomine symptomatis, quod ipse adnotavit, quod nempe totum præputium tumore crystallino tumeat, una cum pene, cuius etiam symptomatis curationem proponit. Lui diurnæ multorum annorum ulcera fauicium ait supervenire. Curationes inde variæ, purgationes solæ absque hydrargyro; deinde fumus cinnabaris, quem tamen ait apoplexiā civisse, tum cerata mercurialia, unctio, quam præfert mercuriale. In maxima salivatione cum ulceribus oris, feliciter venas rauinas incisas fuisse. Hydrargyrum acidum esse. Tunc curationem describit, quæ fit guaiaci decocto. Huic ligno favet, cuius vi luem curaverit: similem esse vim tamariscorum.

JEAN MARCHANDET *histoire d'une femme, qui a produit un enfant par le nombril après l'avoir porté 25 mois & demi adventue au village de Paquet les salins* Lion 1611. 8. FALC.

Kurzer u. nöthiger Bericht wie man sich in den jezo schweren Sterbensläufen mit der Arzney verhalten solle Halberstatt 1611. 4. TR.

Bericht wie man sich in Sterbensläufen mit der præservation u. curation zu verhalten Francf. Viadr. 1611. 4.

J. SCHLEHER nützliches Bericht und Regiment wie zu diesen gefährlichen Sterbensläufen von der Pestilenz gesunde zu bewahren u. Kranke zu curiren seyen Costanz 1611. 4. TR.

VALENT RUMPELT Bericht von der Seuche der Pestilenz Coburg. 1611. 4.
B. THOM.

BALTHASAR SCHNURR Kunſt u. Wunderbuch Schatzkammer menschlicher Geſundheit Francf. 1611. 4. TR. 1626. 8. TR. 1635. 8. TREW. 1643. 4. TR. 1654. 8. TR. 1666. 4. 1690. 4. TR.

MARTIN FORSTER antidotus loimo polemica, d. i. wahre Natur u. Beschreibung der Ursprung der sehr schädlichen Pest Zerbſt 1611. 4. TR.

PETRI von der STYLLE chirurgisches Handbuch Francf. 1611. 8. TR. 1646.
8. ID. 1682. 8.*. Coppenh. 1651. 8. TR.

Medicinam etiam internam docet, modestus tamen, ut efficaciora medicamenta nolit absque medici auctoritate exhibere. Propriam lententiam vix proponit. Luem venereum inunctione curare non sustinet, ob incommoda quæ inde sequuntur, & præfert chinæ radicis aut guiaci decoctum cum sudore moto. Habet etiam lotionem, quæ fit hydrargyro sublimato, eamque curationem, quæ sola reperita purgatione fit, qua etiam nonnullos sanatos fuisse testis est.

J. F. BALTHASAR SCHÖNHOLZER tract. von der giftigen Seuche der Pest Bern 1611. 8. B. B. parvus libellus. Vitrioli spiritum commendat scopo prophylactico. Purgandum. Bene respondit vitriolum album rite præparatum, & antimonium præparatum. Paucos de populo morem effugere: quod vitiosos humores non expurgent. Venam secundam in principio, in latere bubonis.

§. CCCCLXVIII. DISPUTATIONES.

BERNARD PALUDANUS de pleuritide Basil. 1611. 4. RIV.

JAC. SEIDEL de different. facultatibus plantarum ib. 1611. 4. *.

NICOL. ESBERN HALVEGIUS de sacro morbo & igne ib. 1611. 4. BURCKH.
RIV.

J. GEMPP. de apoplexia ib. 1611. 4. RIV.

J. HENISIUS de peste ib. 1611. 4. PL.

J. HENR. FROELICH de convulsione cognitione & propulsione ib. 1611. 8. L.

EJ. *semejotice Phæbeis paradoxis & heterodoxis* FEL. PLATERI *adornata* Basil.
1612. 4. HE.

EJ. *de Theriaca andromachi* ib. 1613. HE.

J. PFANNER *de generali morborum curatione & curationibus insolitis prodigiis* ib. 1611. 4. 1628. 8.

JUST. WERNER *de causa febris ardentissimæ* ib. 1611. 4. HE.

FRID. CERRAT *de catarrhis* ib. 1611. 4. HE.

SEBAST. MATTEN *de dysenteria* ib. 1611. 4. PL.

OTTO ENGELBERT BURE *de iliaco affectu cognoscendo & curando* ib.
1611. 4. *

J. EBERHARD *de angina* ib. 1611. 4. RIV & in GENATHI dec. V.

FNID. ECKART *de catarrhis* ib. 1611. 4. RIV.

GABRIEL HESSO *de colica* ib. 1611. 4. BURCK.

CASPAR SCHOENEICH *de nephritide* ib. 1611. 4. *

GEORG GROSSER *oratio de dicto medice vivere pessime vivere* Argentor. 1611.
8. LIND.

Collectio disputationum Tubingenium Decas I. collegit R. J. CAMERARIUS
ib. 1611. 8. L.

ABR. ABERNETHE *Daphne Monspelienfis s. laurus apollinis* Monsp. 1611. 8.

CHRISTOPH. BILITZER *de paralyfi* Giesl. 1611. 4. RIV.

J. SEIDDEL *theses de pleuritide* lb. 1611. 4. HAINTZ.

CHRISTOPH BORDING prof. TH. FINKIO *diff inaug. de hydropo* Hafniæ 1611.

BARTH. CLUGER *diff. unica inter VIII. de indicationibus* Witteb. 1611. 4. TR.

J. PIETRE & NIC. GIRAULT *E. viri mulieribus salubrius degunt* Paris. 1611.

GUIL. *de BAILLOU & GUIL. GERBAULT E. partium principum syntimorofis*
ib. 1611. 4.

NIC. ELLAIN & J. AKAKIA *E. sui atatum ut temperamentorum morbi* ib. 1611.

GUIL. *de BAILLOU & GUIL. GERBAULT E. fluoris muliebris & mensis morbi*
affinitas qu.edam & dissimilitudo ib. 1611.

J. LETUS & FR. le SAGE *Non E. hydropi hydrotica* ib. 1611.

J. RIOLAN & GUIL. DUVAL *E. metapora&dia sanitatis cuiuslos* ib. 1611.

NIC. HENAUT & GUIL. DESDAMES *Non E. epilepsie cranium humanum* ib. 1611.

JOH. *de GORRIS & GUIL. DUVAL. E carbunculo sapphirus* ib. 1611.

§. CCCCLXIX. V A R I I ad a. 1612.

J. RUD. CAMERARIUS, auctor familie medicæ, edidit Tubing. 1611. 8.
disputationum medicarum in academia Tubingenſi propositarum Dec. I. ib. 1611. 8. V. p. 426.

EJ. Sylloge rerum memorabilium medicinae & mirabilium naturæ arcanorum centuriæ IV. August. Treboccorum (Strasburg) 1624. 16. * & centuria I. sola Noriberg 1614. 8. L.

Centuriæ IV. a 13 ad 16 Argent. 1652. 8. L.

Deinde Centuriæ omnino viginti Tubing 1683. 8. 2 vol.*. quarum quatuor posthumæ sunt. Adversaria omnis generis, adnotaciones, cogitationes auctoris, aliqua ad historiam medicam pertinentia, multa collecta, aliqua auctori ipsi visa. Multa medicamenta parum certa, vana multa. Feminæ aquis non submersiles. De thermis multa.

EJ. Bericht für schwangere Weiber Nürnberg 1615. 8. B. THOMAS.

NICOLAUS RIGAULT Parif 1612. 4. B. G. ott. edidit collectionem cum titulo ἑρακλοφίου, s. rei accipitrinæ scriptores: Κυνοφίου de cura canum. Ea collectione continentur duo ἑρακλοφία, olim a GILLIO edita, tum Οὐριθοφίου I. de cura avium Gr. lat. porro liber Catalaunicus de falconum & accipitrum generibus cum latina versione, denum J. AUGUSTI THUANI I. III de re accipitraria, quo etiam carmine avium morbi continentur, & FRACASTORII ALCON, s. de re venatica.

In II. a PETRO GYLLO editis, & a NIC. RIGAULT Parif 1612. 4. * recusis, in utroque ἑρακλοφίῳ, in I. de cura canum & aliis ejus collectionis scriptoribus, continentur etiam morbi chirurgici, fracta, luxata. Calculum accipitrum raphani succo adgreditur. Emphysema non imperite curat.

J. RAPHAEL MOXII methodus medendi per vene sectionem in morbis muliebribus acutis L. IV. Acc. ſpicilegium de curandi ratione per vene sectionem febrium, quas humor putrescens accedit Colon. 1612. 8. TR.

ABRAH. BZOVIUS nomenclator sanctorum professione medicorum, quorum festivitatem ecclesia celebrat Rom. 1612. p. I. & II. Colon. 1623. 12. FALC. &c.

AMBROSII FLORIDI tr. de annis climactericis ac diebus criticis Patav. 1612. 4. TR.

J. de LUNA VEGA med. Hispalensis, exercitationes medicinales Hispali 1612. C. de V.

J. PAPII de medicamentorum preparationibus earumque caufis epitome totius chemiae que est medicinae miniftra & judicium de pharmacopœa QUERCETANI Witteb. 1612. 4. TR. FALC.

OTHO HEURNIUS JOHANNIS FILIUS de variolarum & morbillorum causa & curatione Leid. 1612. 4. PL.

EJ. de respirationes vitiis, dyspnæa, orthopnæa, apnæa, asthmate ib. 1613.

EJ. de angina ib.

Patris opera edidit, tum FERNELII universam medicinam, cui observationes rariores ex diario pratico sumtas adjecit.

FRANCISCI de la TURRE prognosticon medicinale secundum temporum constitutiones ex pluribus antiquorum illustrium medicorum dictioris coacervatum Avenione 1612. RIV.

J. CHAPEAUVILLE tr. de necessitate & modo miristrandi sacramenta tempore pestis Mogunt. 1612. 8. FALC.

J. GENESII SEPULVEDÆ Philosophicæ ac medica scholarum Bononiensium gymnasii statuta instaurata a. 1609. Bonon. 1612. fol. B. BUNAU.

ZACHARIE a PUTEO clavis medicæ rationalis spagyrica & chymica de stranguria, pruritu, herpete exedente, varia & selectissima recludit præsidia, cum HIERONYMI VENEROSII consultatione Venet. 1612. 4. L.

Cum. historia de Gummi indicō antiasthmatico, quæfirūt num in hysteris odrata, nempe moschum & ambram per os exhibere conveniat Venet. 1628. 4. L.

CHRIST CACHET controversiarum theoreticarum practicarum in I. aphorismorum sectionem p. I. Tull. 1612. 8. TR.

EJ. Pandora bacchica furens medicis armis oppugnata Tull. 1614. 12.* FAEC.

EJ. apologia dogmatica in hermetici cuiusdam anonymi scriptum de curatione caluli, in qua chymicarum ineptiarum vanitas exploditur Tull. 1613. 8. BUR.

EJ. vrai & assuré préservatif de la petite verole & rougeole Toul. 1617. 8. Pueros vult ab omni contagio seclusos servari d'ETR.

J. BECKER Hermes redivivus s. de sanitate conservanda Gieff. 1612. 8. B. Bodl. Hanau 1620. 8. L.

JAC. AUGUSTI THUANI de re accipitraria L. III. Paris. 1612. 4. cum veteribus accipitrinæ medicinæ scriptoribus, quos hoc anno edidit NICOLAUS RIGAULT, medicinam etiam & morbos animalium tradit. p. 427.

J. ERN. BURGGRAV. Ejus est Achilles panoplos redivivus & epicrisis M. KRARKHEIM ad achillem panhyperomachum Amsterd. 1612. 8. L. 1630. 8. TR.

EJ. introductio in vitalem philosophiam cui cohæret omnium morborum astralium & materialium . . . additis veterum placitis expositio I. GALENI medicamenta; 2. PARACELSI, THURNEISERI, QUERCETANI experimenta Francof. 1623. 4. RIV.

EJ. biolychnum, s. lucerna in cura morborum magnetica ex THEOPHRASTI mumia & PETRI RIBOLÆ de facultate metallorum germinatrice Frf. 1630. 8. TR.

EJ. von der Ungarischen Hauptschwachheit Frankfurt 1627. 4. 1640. 4. TR.

ANDREE CLOUQUII ill. Acac. Lugd. Batav. h. e. celeberrimorum virorum elogia & vita Leid. 1612. 8.

NIC.

NICOLAI HENZI oratio hospitalis utrum pestis tempore mature oppetere vel
vita diuturniori frui utilius fuisset & quid de hoc morbi genere judicandum sit Bern
1612. 8.

CASP. DORNAVII vita & mors JACOBI ZWINGER veribus & oratione pe-
negyrica celebrata Görliz 1612. 4. TR.

§. CCCCLXX. ALII.

JACQUES FERRAND tr. de l'essence & guérison de l'amour ou la melancolie
erotique Toulouse 1612. 12. d'ETR.

GUiliELMI DUVAL invitatio & duo oratiuncula a. 1612. pro medicorum
quam paranyphum vocant Paris. 1612. 4. IDEM fuerit quem repetito dicemus.

J. B. DESASSIX avertissement sur les morts de bêtes malades & maladies ve-
neneuses, lesquelles ont cours en ce royaume Paris 1612. 8. BUR.

ALFONSUS GONZALEZ PRIGGO carta escrita al D. PETRO CARRAGO PA-
LOMINO en que trata el ordine para conservar la salud y dilatar nuestra vida, y
buen uso de bever con niebe Granad. 1612. 4. C. de V.

COTTÆ libellum dixi p. 423. EJ etiam est discoveries of several sorts of igno-
rant practisers of physik in England Lond. 1612. 4. OSB.

Practique des chevaux Lion 1612. 12. HANSEN.

Reformation oder erneuerte Ordnung der Stadt Frankfurt am Mayn die Pflege
der Gesundheit betreffend Francf. 1612. 4. HEBENST.

Verzeichniß der nothwendigsten Arzneyen so man zur Zeit der Pestilenz pflegt zu
gebrauchen Haf. 1612. 4. TR.

THEODOR MAIUS Urinbüchlein u. Bericht wie man die Krankheiten von seinem
Leibe vermeiden soll, samt einem Tractat vom Urin u. Puls des Herren Apollinaris
Magdeburg. 1612. fol. Lemberg 1663. 8. TR.

Ordnung wessen sich die Bürger zu Trier bey sterbender Lust zu verhalten
Trier 1612. 8. TR.

THOMAS BAUERSCHMIDT Verzeichniß der Arzneyen so man in der Pest zu
gebrauchen pflegt Hall. 1612. 4.

Neu Kochbüchlein Basel 1612. 8.

§. CCCCLXXI. DISPUTATIONES.

JEREMIAS ERHARD de phthiseos natura & cura Basil. 1612. 4. *

EJ. de tympanitide ib. 1613. 4. *

EBERHARD FISCHER *de ictero flavo* Basil. 1612. 4. PL.

J. JAC. FREITAG *de regimine iter agentium* ib. 1612. 4.

THOMAS COBER *de phlegmone uteri* ib. 1612. 4.

DAV. SATLER *de ictero flavo & nigro* ib. 1612. 4. PL.

HENR. SCHOLZ *de evacuationibus* ib. 1612. 4. HEF.

J. SCHOTT *de febre maligna* ib. 1612. 4. HEF.

JOH. v. SACHKIRCH u. PIELTZEN *de febribus in genere* ib. 1612. RIV.

AHASV. SCHMITNER *de phrenitide* ib. 1612. 4. RIV.

. . . . LEPOKIN *de suppressione mensum* ib. 1612. 4. HEF.

JOH. SCHER HAEGGI *de catarrho* ib. 1612. 4. RIV.

J. VOLCK *de hydrope* ib. 1612. 4.

ANDR. GRANZ *de vena sectione* ib. 1612. 4. RIV.

LAURENT HELAND *de internis capitinis affectibus*; I. *de dolore capitinis* Francoſ ad Viadr. 1612.

II. *de vertigine & scotomia* ib. eod anno.

EJ. *exercitationes therapeuticae*. I. *de alopecia & ophiasi* ib. 1612. 4.

II. *de calvitie* ib. eod. anno.

III. *de achoribus* ib. eod.

IV. *de favo* ib. eod.

V. *de pityriasi* ib. eod. anno.

VI. *de phthiriasi* ib. eod. HEF. TR.

MATTH. VECHNER *ανακεφαλαιωσις τοπικη therapeutices catholicae ad archety-
pum panaceae & hygieiae alexicacae reformata & thesibus comprehensa* Marburg
1612. 4.

GEORG MOLOTHER *de obstructione hepatis* Marburg 1612. 4. alii 1613. 4.

AMBR. RHODIUS *de purgatione per urinam, sputum & sudores* Witteberg.
1612. 4. RIV.

EJ. *de recta clysterum, glandium & vomitoriorum administratione* ib. 1612. 4. HE.

EJ. *de sanguinis missione diff. due* Basil. 1612. 4. *.

EJ. *disputationes in PETRI SEVERINI ideam medicinae* Hafn. 1643. 4. OSB.

SEBASTIANI STROMAIER *discursus de morbo gallico* Tubing. 1612. 4. BOEHM.

HENR. KITSCH *de vite humanae gradibus, mira brevitate & inconstancia* Lipſ.
1612. 4. HEF.

REN. CHARTIER & GUIL. GERBAULT E. *die impari crisi die pari tuta cathar-*
sis Paris. 1612.

FR. PLACET & GEO CORNUTY *E. sua cuique tumoris curatio Parif. 1612.*

AND. du CHEMIN & J. AKAKIA *E. gravidis acute laborantibus phlebotomia cathartica tutior ib. 1612.*

GEO. ARBAULT & JAC. PERREAU *E. in omni febre phlebotomia ib. 1612.*

STEPH. la FONT & FR. l'EPICIER *Non E. fædis virginum coloribus acceleranda evocaria ib. 1612.*

CAR. BOUVARD & FR. le SAGE *E. mulieri præfocatae viri succulentus ib. 1612.*

AND. le GROS & GUIL. DES DAMES *E. marasmus insanabilis ib. 1612.*

J. le MERCIER & FR. l'EPICIER *E. in pleuritide exquisita phlebotomia cathartica tutior ib. 1610.*

MICH. TOUTAIN & JAC. PERREAU *Non E. in melancholia Febror. ib. 1612.*

GUIL. LESCAILLON & GEN. CORNUTII *E. impura corpora quo magis nutries eo magis laedes 1612.*

§. CCCCXXII. VARI ad a. 1613.

ANGELI VICTORII *historia palpitationis cordis & ruptarum costarum PHILIPPI NERII Romæ 1613.* Anevrysma pectoris, quod bonus senex ad 80 ætatis annum toleravit.

EJ. *medicæ historia posthumæ editæ a VINCENTIO MANNUCCIO Rom. 1640. fol. parv. Tr.*

ANTONII BALDESII *questio de gangræna & sphaceli curatione ex colloquiis diversis cum JULIANO & Placentinis doctoribus cum Ej. JULIANI limitationibus & applicationibus, ex recognitione J. CASTELLANI Florent. 1613. 8. FALC.*

ARRAIS *medicamentorum inscriptio Salamanticæ 1613. inter libros F. BERNARDI Cod. Brit. 1663.*

ANTONII POLITII Calata Hieronensis, medicus Panormitanus, *de quinta essentia solutiva atque brevi epilogo componendorum medicamentorum, cum aliquibus philosophicæ & medicinæ problematibus Panorm. 1613. 4. MONGIT.*

EJ. *de febribus pestilentialibus pestis a me nominatis cum bubonibus carbunculis & aliis pravis symptomatibus graffantibus Panormi a. 1624. consultatio Panormi. 1625. 4. MONGIT.*

EJ.

EJ. 1. de auctione totius substantia citatur a J. B. CORTESIO, & caput de Manna in EJUSD. *miscellaneis* integrum repetitur.

CHRISTOPHORI NUNNEZ de coctione & putredine Madrit. 1613. 4.

RODOLPHI MAGISTRIS doctrina HIPPOCRATIS aphorismi nova interpretatione exornata. *Leges mediceæ, Arcanum judicium* &c. 1613. 12. L.

EJ. le préservatif des fieures malignes de ce tems, seconde édition Paris 1619. 12. BUR.

ANTONII CONSTANTIN opus mediceæ prognoseos, in quo omnium symptomatum causa & eventus exponuntur ex GALENO, HOLLERIO, DURETO, JACOTIO Lion 1613. 8. L.

LEONHARD LESSIUS (LEYS) S. J. *Hygiasicon s. de tuenda valetudine tam animi quam corporis.* Acc. L. CORNARI I. &c. Antwerp. 1613. 8. FOPPENS 1614. 8. *. Mediolan 1615. 12. TREW. 1623. 8. L. Molzheim 1673. 12. L. Gallice vertente SEBAST. HARDY Parif. 1646. 8. FALC. & notas addente de la BONNODIERE Parif. 1701. 12. FALC. 1772. 16. RAST. Germanice Francof. 1623. 12. TR. Anglice Lond. 1742. 8. Opus viri non inficeti, non quidem medici. Patres in eremo solo pane vixisse, ejusque uncis in dies duodenis, & cum ea tenui diæta ad summum senium pervenisse. Nihil panatella melius esse.

Tractatus novi varii. DAVID ULTRALÆI tr. an puerperæ liceat exhibere moschum. 2 CORNELII HERLS examen ejus tractatus. 3. PHIL. LANSBERGII disputatio epistolaris cum Middelburgensis de moscho. 4. CORN. HERLS responsio ad apoligiam JAC. LANSBERGII pro suo parente & ULTRALÆO. 5. HIER. SMALLEGANGE examen quaestionis an puerperæ moschus exhiberi possit. 6. Medicorum Middelburgensium epistola apologetica. Middelburg 1613. 8. BUR.

JACOBI LANSBERGII etiam diff. scholastica de moscho adversus medicos Middelburgenses & HIERON. SMALLEGANGI seorsim exstat. 8.

Non separo CORNELII LIENI adversus D. P. LANSBERG amica concertatio epistolica Ziriksee 1614. 8. an forte Herls.

Et PETRI LANSBERGII refutatio epistole apologetica. Titulus parum integer.

HENR. GUTBERLETH physice compendiosa institutio prodiit I. III. Herborn 1613. 4. TR. & pathologia s. doctrina de humanis affectibus physice & ethice tractata ib. 1615. 8. TR.

J. CASELIUS obiit a. 1613. EJ. epistola de medica arte, præstantibus viris &c. Wolfenbüttel. 1716. 8. *. cura BURCKH.

J. MEURSII Ill. Acad. Lugdun. Batav. virorum icones & elogia Leid. 1613. & 1614. 4.

EJ.

EJ. *Elogia & vita professorum Lugdunensium* ib. 1617. 4.

EJ. *Athenae Batavicae, s. de urbe Leideni virisque claris &c.* Leid. 1625. 4. 1633. 4.

EJ. *Roma luxurians s. de luxu Romanorum B. B. in Thes. Aut. Rom.*

Fundatoris, professorum celeberrimorum Academie Leidensis icones Leid. 1723.
fol. Ita lego. Num MEURSII sint, addubito.

HIERONYMI PERLINI *pælectiones urbane super variis locis prorrheticorum Hippocratis* Hanau 1613. 4. TR.

EJ. *historiae medice s. instrunctiones medice physiologice, pathologice & therapeuticae. Adiect. methodus compendiaria scribendi hujusmodi historias. Acc. de aletteriis & alexipharmacis commentariolus; de morte causa abortus medica disputatio, Rescriptum de ea re amicorum Hanau* 1613. 4. TR.

EJ. *declamationes adversus morborum contagionem hujusque autores & fautores. imo seculum impactæ Hanau* 1613. 4. *. Ante nuperos contagium negat.

BARTHOLOMEI SCHÖNBORN *dialogus de peste opera & studio BARTHOLOMEI KISWETTER* Witteb. 1613. 8. TR.

HENR. NOLLII *systema medicina hermetica generale, in quo medicina verum fundamentum, sanitatis conservatio, morborum cognitio & curatio methodo dilucidissima explicantur* Francof. 1613. 8. RIV. TR.

EJ. *studii medici remora* Francof. 1619. 8. TR. *in qua de medicina hermetica brevi emittenda lector judicare potest & errores multorum medicorum dilucide deteguntur.* Alia alchemistica.

FRANCISCI LE SAGE *Panegyricus* Paris 1613. 4.

AUG. ETZLER *tractatus fundamentum medicina exterrimum explanans* Hall. 1613.
8. TREW.

EJ. *isagogē physico magica medica* Argent. 1631. 8. TR.

CLAUDII CHARLES *de lue venerea* M. S. est in B. R. Par. ASTRUC.

§. CCCCLXXIII. ALII.

WOLFG. GEUSS *methodus exanthematicos curandi morbos* Francof. 1613. 8.
PL. Germanice.

J. MATTHÆI *lib. de rerum inventoribus* Amberg 1613. 8. FALC.

J. RHENANI *antidotarium pestilentiale, oder Discours von der grausamen Seuche der Pestilenz* Francof. 1613. 4. THOMAS.

EJ. *urinocriterium chymiatricum* ib. 1614. 8. HANSEN.

ABRAH. HOFMAN *utilis nocturnorum somniiorum consideratio, d. i. Bericht von den nächtlichen Träumen der Menschen* Leipz. 1643. 4. TR.

Der Stadt Frankfurt an der Oder Pestordnung 1613.

J. CODERICIUS *kurzer Bericht von den Fiebern, wie auch von dem pestilenzischen Fieber Eisleb.* 1613. 4. TR.

MICH. DUSSEAU *enchoridion des miropoles traduit du latin & commenté* Lion 1613. 8. ON.

TARDOCCIO SALVI *il ministro del medico Rom.* 1613. Bologn. 1688. 4. *. De venæ sectione, hirudinibus, vesicatoriis, cauteriis, frictionibus.

MICH. ANGELO ANGELICO *antidotario di CLAUDIO GALENO*, nel quale si contengono i duo libri de antidoti, quello della teriaca a Pamphiliano &c. Vicenza 1613. 4. MAZUCH.

FLORIAN CANALI *secreti universali racolti ed experimentati — rimedi per tutte l'infirmita de corpi humani . . . de cavalli, bovi e cani Venet.* 1613. 8. BUR. 1645. 8. d'ETR. 1677. 8.

ETIENNE THEVET chirurgien à Poitiers *avis sur la préservation & curation de la peste* Poitiers 1613. 12. *. Non valde credit vividum in peste contagium esse, cum adeo multi chirurgi aliique cum ægrotis conversentur, neque quidquam mali sentiant. Id dat, veram pestem posse tamen contagium habere, quod per contactum & exhalationem ægrorum inficiat, non ita tamen, ut in aere libro. Pestis tempore multis ægris bubones, cum febre & absque peste, erupisse.

PIERRE de MOUILLET *la vie* Paris 1613. 8. FALC. si huc facit.

MARTINI PANSÆ *Bericht von Zipperlein ob es ein unheilbare Krankheit* sey Leipz. 1613. 8. 1617. 8. TR.

EJ. consilium peripneumonie, oder ein getreuer Rath in der beschwerlichen Berg u. Lungensucht Annaberg alii Leipz. 1614. 4. BOEHM Freyburg 1681. 4. RIV.

EJ. consilium antipestiferum, d. i. ein getreuer Rath in gefährlichen u. giftigen Sterbensläufen Leipz. 1614. 4. II. Theil. ib. III. ib. eodem anno.

EJ. de proroganda vita I. aureus P. I. II. Lips. 1651. 8. P. III. 1616. 8. RIV. 1620. 8. Germanice Kleinod menschlicher Gesundheit Leipz. 1626. 4. 1628. 4.

EJ. consilium phlebotomicum samt 50 Fragen vom Blut u. Blutlassen ib. 1615. 8.

EJ. consilium antinephriticum ib. 1615. 8.

EJ. consilium evacuatorium ib. 1615.

EJ. von der Colic oder Darmgrimmen Leipz 1616. 8. LEHM.

EJ. defensio einer Schrift von der Gicht wieder GREGORII MARTINII discursum philosophico medicum 1617. 8.

- EJ. *künftlicher u. heilsamer Extract der Arzneykunst* Leipz. 1618. 8.
 EJ. *Baderordnung* ib. 1618. 8.
 EJ. *Bericht von der Schwindsucht* ib. 1618. 8.
 EJ. *Bericht von den giftigen Fiebern welche maligne genannt werden* ib. 1618.
 8. TREW.
 EJ. *Tractat von viererley Antidotis, theriaca Andromachi; Mithridat; güldenen Ey; einer Essentia, conserven* Hall. 1619. 4.
 EJ. *pharmacopea publica & privata, d. i. Stadt, Haus u. Hofapotheke* Leipz. 1623. 4. *anderes Buch* 1621. 4. *dritter u. vierter Theil* 1622. 4.
 EJ. *consilium antipodagricum* Leipz. 1653. 8.
 EJ. *secundum speciale* ib. 1625. 8. TR.
 EJ. *tertium specialissimum* ib. 1623. 8. TR.
 EJ. *appendix consilii antipodagrici specialis* ib. 1625. 8. TR.
 EJ. *Bericht von der melancholia hypochondriaca* 8.
Het light der apothekers Rotterdam 1613. 8. HEINS.

§. CCCCLXXIV. DISPUTATIONES.

GERH. ZVIHLIUS *de quibusdam puerorum affectibus* Basil. 1613. 4. RIV. &
in GENATHI dec. I.

- CONR. FROELICH *theriaca Andromachi resoluta* disþ. I. ib. 1613. 4. RIV.
 J. KNOBLOCH *de lesa visione, s. visus imbecillitate* ib. 1613. 4. RIV.
 J. CONRADI *de apoplexia* ib. 1613. 4. *.
 ERASMUS POSTHIUS *de podagra* ib. 1613. 4. RIV.
 J. CURTIUS *de causo exquisito* ib. 1613. 4. RIV.
 J. GELLII *συγνοία medica de internis oculorum affectibus* ib. 1613. 4. *.
 J. CHRISTOPH EISENMENGER *de epilepsia* ib. 1613. 4. RIV.
 CHRISTOPH CULIGIUS *de epilepsia* ib. 1613. 4.
 J. ANDR. RUMPELT *de cordis palpitatione* ib. 1613. 4. *.
 WOLFGANG WALDUNG *medicina se ipsam discrucians suamque calamitatem*
deplorans, dedicata FEL. PRZYLUBSKY Lithuano Altdorf. 1613. 4. WILL.
 DAVID SCHOBINGER *de comatibus somnolento ac vigili* Basil. 1613. 4. *.
 OTTO BOETTICHER *de causis & differentiis dierum decretiorum* ib. 1613. 4.

- J. WOLF *de medicina & medico in genere Helmstatt* 1613. 4. BOEHM.
 EJ. *questiones mediceæ miscellaneæ* ib. 1613. 4. *.
 EJ. *de scorbuto Helmst.* 1618. 4. HE. 1634. 4. BUTTN.
 EJ. *exercitationes semeiotice* ib. 1620. 4. L.
 EJ. *de morbo hypochondriaco ejusque curatione* ib. 1621. 4. *. & alia 1622. 4. *.
 EJ. *de epilepsia* ib. 1621. 4. *.
 EJ. *de asthmate* ib. 1622. 4. *.
 EJ. *de quartanæ intermittentis natura, dignitione & curatione* ib. 1624. 4. RIV.
 EJ. *de suffocatione s. catarrho* ib. 1625. 4. *.
 EJ. *epistola de aqua vita juniperina cum HORSTIANIS* in IV. P.
 EJ. *de pleuritide Helmst.* 1634. 4. & pulmonem & pleuram mali sedem
 esse.
 EJ. *de febre maligna* ib. 1634. 4.
 J. KEILIUS *de lue venerea qua natura qua cura* Marburg. 1613. 4. RIV.
 MATTH. ENGELHARD *Laurus medica Monspeliensis* Monspel. 1613.
 PETR. COLLIER & MICH. FRANCIER *E. morbi periodici vere frequentiores*
 Parif. 1613.
 ROBERT le SECQ & ÆGID. le BLANC *E. cor est subiectum febris* ib. 1613.
 SIM. le TELLIER & ANT. BIMBAULT *E. pestilenti febri purgatio* Par. 1613.
 RICHARD MARCES & GUIL. de VAILLY *E. hydropi sectio* Parif. 1613.
 SIM. BAZIN & CLAUD. GERVAIS, *E. omni tempore medicandum* ib. 1613.
 FR. L'EPICIER & MICH. FRANCIER *E. puerperæ pleuriticæ sectio basilica* ib.
 1613.
 MICH. TOUTAIN & NIC. ROUSSEAU *E. invitæ in morbis acutis lacryma*
gravatæ ib. 1613.
 GUIL. GERBAULT & FR. GERBAULT *E. cordis palmo phlebotomia* ib. 1613.
 GUIL. LESCAILLON & J. TOURNIER *E. variolis & morbillis utraque evacuatio*
 ib. 1613.
 PETR. COLLIER & GABR. HARDOUIN *E. omni melancholie cardiaca* ib. 1613.
 ROB. le SECQ & CL. GERVAIS *E. phœnigmus arthritidi* ib. 1613.
 SIM. le TELLIER & J. MAUNQIR *E. arthritidi venæ sectio purgationi prese*
renda ib. 1613.

§. CCCCLXXV. J. B. CORTESIUS.

J. BAPTISTA CORTESIUS Bononiensis, chirurgus, inde medicus & professor medicinæ primarius Messanensis. EJ. *consultatio & curatio pro FERDINANDO MATUTI fleatoma exulceratum a dextra femoris externa origine marsupi in modius patiente Messan.* 1614. fol.

EJ. *miscellaneorum medicinalium decades duæ Messan.* 1625. fol. *. Misti argumenti opus. Ad practicam artis medicæ partem faciunt decades posteriores sex. Quinta de rebus non naturalibus, aere, alimentis, quæ auctor per singula per que species animalium & plantarum considerat, quatenus salubris eorum est usus aut insalubris: ita quidem ut Siciliam suam peculiariter sub oculis habeat, tamen ut eadem fere cuique etiam cibo tribuat, quæ veteres tribuerunt. Neque tamen nullas proprias adnotaciones interspargit. Ita dum de aquis agit medicatis, Spadanas ait ALEXANDRI Parmensium principis hydroponem sustulisse. De angina strangulante nuper Messinam vastante, quæ sit ipsa peste pestilentior.

Decas VI. de pulsibus & urinis ad veterum saporem.

Decas VII. de putredine & febre, perinde ad scholarum gustum. De evacuationibus; de arteriotome & variis sanguinis mittendi modis: de purgatione; de diebus criticis; de febribus peculiariter malignis, de curatione, in quam medicamenta absorbentia recipit.

In L. VIII. de febribus reliquis pergit. Quæ causa sit, quæ faciat; ut certas periodos observent: tempus nempe ad colligendam materiem morbosam post partiam coctionem necessarium. Purgantia medicamenta per singula. Antimonii usum improbat. Purgantia composita numerosa. Antidota. Theriaca. Lapis bezoar utriusque orbis & contra herba, potissimum ex JOSUA FERRO: hæc autem medicamenta habet pro alexipharmacis.

Dec. IX. Epistolæ. Prima de febre pestilente. De diapedesi. Descriptio pestilentis anginæ; fauces inflammabantur, in inflammatos pituita subito descenderat, ut suffocaret; sed etiam alba materies in superficie adparebat, quæ in gangrenam abibat, sive eam auferres, sive relinqueres. Curatio fere videtur infelix fuisse. Cauteria & sincipiti admota vehementer laudat, & in universum. Non adparere, quare ossa cranii epilepsiaræ opitulentur.

Decas X. iterum est epistolarum. Febris semitertiana puerperæ funesta, vena secta, admotis cucurbitulis, ob lochiorum suppressionem. De ea retentione, an necessario & perpetuo synochum producat. Sedem febrium periodicarum puerperalium esse in ipso utero. Ut numerum dierum in morbis puerperalibus ducere oporteat. Non debere purgari pueroram, quoties in ipso utero mali sedes est. Non debere in morbis puerperalibus superiores venas incidi. Omnino posse feminæ gravidæ sanguinem detrahi. Non debere abortum procurari.

Appendix medicamentorum ad febres malignas.

EJ. *pharmacopœa s. antidotarium Messanense* Messan. 1629. fol. TR. FALC.

EJ. *de hydrocephalo puerorum cum l. de vulneribus capitis* Messan. 1632. 4. *. Non probat H. FABRICII incisionem, post quam Cl. vir cannulam in vulnere relinquerat. Materiam vult extrahi per viam insensilem.

In *institutione in universam chirurgiam* ib. 1633. 4. *. uti in compendiis chirurgicis fere ubique ad medicinam faciunt tumores aliqui morbi exterini.

EJ. *practicæ medicinæ partes tres* Messan. 1635. fol. TR.

§. CCCCLXXVI. VARII ad a. 1614.

PHILOTHEUS ELIANUS, aut melius Rabbi ELIAS de MONTALTO, MARIE MEDICEÆ medicus. EJ est *Archipharmacologia* Parif. 1614. 4. TR. Magica medicamenta in curanda Conchina adhibuisse legas (*Vie de M. de MED. II. 401.*).

EJ. *de internis capitis affectibus* Parif. 1614. 4. ASTR.

LÆLIUS PEREGRINUS *de noscendis & emendandis animi affectibus* Argent. 1614. 8. B. BODL.

J. CONTARENUS *de purgandis enixis & recto bezoardicorum usū* Venet 1614.

FABII ULCMI *de mellis quantitate pro theriaca mitridatioque componendis* Venet. 1614. 4. TR.

ANGELI BUSTI *de mellis convenientiæ quantitate ad theriacam componendam* disputatione ib. 1614. 4. MAZUCHEL.

J. DOMINICUS SALA professor Patavinus ab a. 1613, obiit a. 1643.

EJ. *ars medica, in qua methodus & præcepta omnia medicinæ & curatricis & conservatricis explicantur* Patav. 1614. 4. 1620. 4. *. lego etiam Venet. 1620. 4 Patav. 1641. 4. L. 1659. 4. L. Scholasticæ quæstiones & ratiocinationes, & generales speculations.

EJ. *de alimentis & eorum recta administratione* l. Patav. 1628. 4. *. Non displicet viri judicium, vulgaribus præjudiciis subinde contrarium, ut pisces præ carnibus laudata facilitas: improbatæ inutiles aquæ de caponibus stillantes: moderatio eorum, quæ SANCTORIUS de severa statica victus ratione nimium laudaverat. Veteribus utique addictus, sepe cum iis sentit, quando dissensisse præstisset. Census cæterum est alimentorum, quorum vulgaris usus est, ut bona a malis distinguantur. Subjungit ex veterum schola, quæ cuique visceri conferre putat. Denique leges temporum, ponderis, numeri in cibis capiendis observandi.

EJ. *de natura medicinæ libellus, in quo prolegomena tractantur.*

EJ. *consilium de visu imminuto* in Act. Hafn. V. obs. 19.

CHRISTOPHORI PEREZ de HERRERA *compendium totius medicinæ in tres libros divisum ex vett. & recentiorum monumentis elaboratum* Madrid. 1614. 4. L.

EJ.

EJ. brevis & compendiosus tractatus de scientia, causis, notis, præfigio, cura-
tione faucium & gutturalium anginosorum ulcerum, morbi suffocantis, cum quibusdam
conclusionibus circa exactam cognitionem & medicationem hujus periculosisimi affectus
Madrit. 1615. C. de V. Hispanice etiam prodiit.

JOSEPHUS PANDOLFINUS de monte Martiano.

EJ. tractatus de ventositate spinæ morbo gravissimo, de quo nihil fere Græci &
Latini & Arabes paucissimi scripsérunt Firmi 1614. propriis & alienis adnotationibus
illustratus ad hodierna medicinae principia accommodatus a GEORGIO ABRAHAMO
MERCLIN Noriberg 1614. 12. *. Multus in theoriis moliendis, ut a flatu ma-
ligno morbum derivet, parcus observator. MERCLINUS non indoctas adnotatio-
nes & suas addidit.

NICOLAS DACIER synopsis methodica pharmacorum omnium, quæ in communi-
sunt practicantium usu Parif. 1611. 8. FALC. 1614. L.

Codex medicamentarius Parisinus Parif. 1614. HAZON.

JOACHIM BURSER Annabergensis Prof. Soranus, insignis botanicus. EJ.
theoremata miscellanea philosophico medica prodierunt Basil. 1614. 4.

EJ. paradoxum de venenis ib. 1615. 4 ipso citante, & Lips. 1615. 4.

EJ. de phlegmone renum & vesicæ ib. 1615. 4. *

EJ. de febre epidemica petechiali probe adgnoscenda & curanda commentatio lo-
cupletata variis animadversionibus in opiniones hucusque receptas circa pathologiam tam
generalem quam specialem Lips. 1621. 8. *. Nimis sibi in generalibus ratiocinatio-
nibus utique placuit. Descriptio brevis, nulla cum propria adnotatione, ut su-
spiceris, non satis recte dici, ad quartam diem ægros gravius habuisse. Malum
a pravis humoribus dedit, ad putredinem dispositis; ex ea theoria singula symp-
tomata interpretatur. Urinas absque malo crudas fuisse vidit. Spem ponit in ex-
citato sudore, ut tamen altero die venam incidat, etiam iterato, aut scarifet.
Alvum leniter, si liceret, vellet ducere.

EJ. Epistolaris concertatio super variis theoreticis & practicis questionibus circa fe-
brem malignam s. petechiale agitata inter J. STEPHANUM STROBELBERGER & J.
BURSERUM. Acc. disceptatio de venenorum natura & qualitatibus inter BURSERUM
& VALENTINUM HERTEL Annabergensem Lips. 1625. 8. *. In priorem BURSERI
librum STROBELBERGERUS nonnulla notaverat. Respondet BURSERUS, terram
laudabat sigillatam. Iterum reposuit ille, respondet iterato BURSERUS. Nihil val-
de ex hac lite rei ipsi lucis adfulsit.

Deinde cum BURSERUS vim venenatam in qualitatibus manifestis veneni
habitare scripsisset, HERTELius aliqua objectit, & BURSERUS hic se tuetur.

LAURENTIUS EICHSTAD Pomeranus ex oppido Altfstettin, medicus Gedan-
ensis.

EJ.

EJ. *de theriaca & mithridatio diff.* Altstettin 1624. 4. L.

EJ. *consilium antidyserterium ib.* 1623. 8. TR.

EJ. *de confectione Alchermes in Pomerania parari cepta diff. & exercitatio medica*
ib. 1634. 4. TR. 1635. 8. L.

EJ. *de diebus criticis libellus* Stettin 1639. 4. L.

EJ. *oratio in Gedanensi gymnasio habita de causis & utilitate conjungendi stu-*
dii medici cum mathematico Gedan. 1647. 4. PRÆTOR..

EJ. *de natura aquæ fontanae & febre maligna* Luneburg 1648 12. PRÆTOR.

EJ. *an camphora HIPPOCRATI, ARISTOTELI, THEOPHRASTO, DIOSCORIDI, PLINIO, GALENO, PAULO alisque priscis philosophis fuerit incognita, & quid de ejus ortu, natura, qualitate, facultatibus, & usu recentiores medici prodiderint* Gedan. 1650. 4. HEFF.

EJ. *disp. de peste* ib. 1657. 4. PRÆTOR.

ARNOLDI FREYTAG *medicina animæ* Bur. 1614. 8. TR.

EJ. *de esculentorum potulentorumque facultatibus passim cum PISANELLO pro-*
diit Genev. 1620. 16.

EJ. *aurora medicorum Galenico &ymica* Francof. 1630. 4. TR.

CAR. STENGEL *historia pestis* Aug. Vind. 1614. 4. FALC.

PHIL. SECHTLEN *Lapis lydius inediarium prodigiosarum* Paderborn 1614. 12.
FALC. TR.

HENR. PASCHASIU^S *de phthisi* disp. Basil. 1614. 4. MOLLER.

EJ. *antilogia contra loquacitatem J. ASSUERI, quam evomuit contra medicinas*
& sulfure, antimonio, vitriolo, sale & mercurio Magdeburg 1614. 8. L.

EJ. *enchoridion de pestilentia* Hafniæ 1629. 8. MOLLER.

EJ. *purgatorium medicum continens medicamentorum purgantium preparationes*
officinales & spagiricas, usum & dosim ib. 1631. 8. MOELLER.

JAC. BURCKHARD *de vita & obitu* F. PLATERI Basil. 1614. 4. *

§. CCCCLXXVII. ALII.

GIOV. VITRIARIO *due centurie de secreti medicinali e naturali* Viterbo 1614.
8. BUR.

OTTAVIO CAMPOLONGO *considerazioni intorno alla theriaca* Venez. 1614. 8.
BUR.

ASDRUBAL MONSTRAVERO *risposta alla considerazioni d'OTTAVIO CAMPO-*
LONGO intorno alla composizione della theriaca
1614. 4. FALC.
GERON.

GERON. SORIANO *libro de experimentos medicos* Barcelona 1614. 4. FALC.

FRANCESCO AGOSTINO *catalogo di tutti li scrittori Piemontesi e d'altri stati di Savoja* Turin 1614. 4. CARR.

MARTIN FORSTER, *Beschreibung des Tartarkrankheit H* 1614. 8. HEISTER.

WILH. PITHOPOEI *Vincetoxicum, wie man sich wieder die heftige Krankheit der Pestilenz oder Infection auch wieder alles Gift u. Vergeben präserviren u. curiren könne, samt einem antidotario Kempten* 1614. 8. MENZ.

J. GIFTHEILERS *Lob der Aerzte u. Arzneyen aus H. Schrift genommen* Nürnberg 1614. 8. TR.

Der Stadt Lemberg Apothekerordnung Ligniz 1614. 4. TR.

Der Stadt Speyer Apothekerordnung ib. 1614. 4. TR.

Cheap and good husbandry for the ordering of beasts fowls and the cure of their diseases London 1614. 4. BODL.

§. CCCCLXXVIII. DISPUTATIONES.

GEORG Lothus Prof. Regiom. *de vena sectione Regiom.* 1614. 4.

EJ. *bedenken bey jetzt gefährlichen Pestzeiten* Königsberg 1624. 4. GUNZ. TR.

EJ. *de erratis in cibo & potu vitandis* Regiom. 1615. 6. HE.

EJ. *de methodo medendi universalis cum indicatione* ib. 1623. 4. HE.

EJ. *de urinis* ib. 1623. 4.

EJ. *de morbo literatorum qui vulgo adfectus hypochondriacus indigitatur* 1631.

4. HE.

EJ. *de cholera* ib. 1649. 4. HE.

EJ. *de contagio* ib. 1656. 4. ID.

GUILIELM. MANNER *de tribus hydropis speciebus* Basil. 1614. 4. RIV. B. THOM.

J. KEUCHENIUS *de tertiana* ib. 1614. 4. RIV.

J. GRYN *de apoplexia* Basil. 1614. 4. TR.

PAULI CRAMER *de colico dolore & ejus symptomate Paresi, que vulgo contractura dicitur* ib. 1614. B. THOM.

FRID. OTTER *de epilepsia* ib. 1614. 4. PL.

Tom. II.

Kkk

J. HENR.

- J. HENR. KIRCHBERGER. *de dysenteria* Basil. 1614. 4. *.
- GEORG MANLIUS *de suppressione mensuan* ib. 1614. 4. RIV.
- JOACH. COLBIUS *de phthisi* ib. 1614. 4. RIV.
- TOBIAS BOHEMUS *de angina* ib. 1614. 4. TR.
- PETRI JAENICH *de passione hysterica* ib. 1614. 4. HE.
- ZACHAR. NEUCRANZ *de pleuritide* Basil. 1614. 4. RIV.
- J. LAMAND *de natura amoris & amantium amentium cura* ib. 1614. 4. RIV.
- JAC. ALBINUS *Præcidanea de scorbuto* ib. 1614. 4. RIV.
- GEORG ABERLIN *de podagra* ib. 1614. 4. RIV.
- SIGISM. RULICH *de colico dolore* ib. 1614. 4. RIV.
- LAZARUS RESCHVLITE *de febre hectica* ib. 1614. 4. RIV.
- FRANC. KEST *de morbis mesenterii* Lipſ. 1614. 4. TR.
- EJ. *de scorbuto* ib. 1618. 4. TR.
- EJ. *de vertigine* ib. 1621. 4. PL.
- EJ. *de cardialgia* ib. 1623. 4. L.
- EJ. *de menstrua purgationis defectu* ib. 1626. 4. L.
- EJ. *de catarrho* ib. 1628. 4. PL.
- EJ. *de fluxu hepatico* ib. 1629. 4. PL.
- EJ. *de febre hectica* ib. 1635. 4. HE.
- EJ. *de ictero s. morbo nigro* ib. 1638. 4. HE.
- EJ. *de exulceratione renum* ib. 1639. 4. *.
- MAURITII SCHROETER *de fluxu haemorrhoidum præter naturam* ib. 1614. 4. HE.
- J. CHRISTOPH KAISER *de hydrope* Jen. 1614. 4. RIV.
- CHR. GLUKSRADT *de angina exquisitissima* Marburg 1614. 4. MOLLER.
- GEORG RICHTER *oratio in obitum* ERN. SONERI Norib. 1614. 4.
- TOB. JOH. CURTII *de remediorum benignorum abusu* Hall. 1614. VATER.
- RICG. MARCES & ÆGID. le BLANC E. *pleuritides ut hyeme frequentiores, ita periculosiores* Paris. 1614.
- JAC. PERRAULT & J. MERLET *Non E. abortit secta vena utero gerens* ib. 1614.
- SIM. BAZIN & GUIL. le VAILLY E. *in pleuritide certa ex pulsu prognosis* ib. 1614.

NIC. PIETRE & MICH. FRANCIER *E. diarrhoea hydropi* Parif. 1614.

JAC. COUSINOT & MICH. de la VIGNE *E. tufsi testium tumor salutaris* Parif. 1614.

NIC. PIETRE & FR. GUENAU^TL *E. pisces saxatiles eucygni* ib. 1614.

JAC. COUSINOT & GUIL. de la CLAYE *E. plenior diata securior* ib. 1614.

PETR. PIIART & GABR. HARDOUIN *E. febri sudor alvi fluxu tutior* ib. 1614.

NIC. JABOT & J. TOURNIER *E. febribus ante septimum iterus, malum* ib. 1614.

GEORG CORNUTY & J. MAUNOIR *E. in hue venerea quevis vacuatio* ib. 1614.

J. TOURNIER & MICH. SEGUYN *E. laboris & otii aequalitas sanitatis cuytos* ib. 1614.

Lego MICHAELLIS de la VIGNE *elogium a CAROLO de CLAVES scriptum* Paris 1614. 8. nisi titulus errat.

§. CCCCCLXXIX. VARI ad a. 1615.

THEODORUS COLLADON Biturix.

EJ. sicut adversaria, s. commentarii medicinales critici, dialytici, epanorthotici, exegematici & didacticci, ubi multiplices neotericorum errores refelluntur, ac pristina antiquorum doctrina repurgata suo nitori restituitur Genev. (ap. STÖR.) 1615. 8.* Invidiosus vir: scopus ei est meris in refutationibus versari. In T. I. post physiologiam primum querit de malis consiliis, quæ alii medici contra sua, & cum ægrotorum detimento dederunt. Multis aloeū defendit, ostendisse se falsum esse cadaver fetus duodecim annis in utero materno fuisse: quod pro fetu habitum sit, id molam fuisse. Deinde in L. II. animadvertisit in T. MOUFETI *Nosomantiam*. Tomus alter totus est paradoxus. Primum in HOLLERIUM. Contra eum arteriotomen tuetur, acriter cæterum virum impugnat, sed auctoritatibus potius quam experimentis. Inde, sed multo brevius, transit ad alios, HEURNIUM, FERNELIUM, GUINTHERIUM, fere ut ad materiam medicam respiciat. Et pueros medicinam ferre, & feminas prægnantes.

CURTIUS MARINELLUS medicus Venetus

EJ. de morbis nobilioris animæ facultatis l. III. Acc. l. patefaciens GALENUM & omnes alios, qui de his morbis prodiderunt. Venet. 1615. 4. * denique controversiae nonnullæ & reprehensio inconstantiae GALENI. Neque ingenium viro defuit, neque rara alioquin eo ævo in sentiendo libertas, tantum quod pondera causæ sue in ARISTOTELE quæsiverit, non in natura. Morbos l. I. recenset, qui directe animam & sensus percellunt, docte et si non practice. In l. III. de morbis sensuum agit, inter eos de cataracta.

K k k 2

EJ.

EJ. *pharmacopœa s. de vera pharmaca conficiendi & preparandi methodo L. II.*
Venet. 1617. 4. TR. Hanau 1617. 8. TR. Houss.

BARTHOLOMÆI PASCHETTI Veronensis, sed qui Genuæ medicinam fecit, *de destillatione catarrho vulgo dicta L. III.* Venet. 1615. 4. *. Non imperitus clinicus, neque inutilis scriptor, plurima ipse vedit cominus, & ad propriam experientiam consignavit, et si utique ad seculi morem sp̄e in vaga ratiocinia dilapsus est. Catarrhi varii: calidus, in quo acris est materies, quæ nares, fauces, linguam erodat, & ægrotum enecet. Ob AustrosGenuæ frequentes catarrhos dominari. Catarrhos facit internos, externos, ex utroque conjunctos. Catarrhus p̄focans. Vias catarrhi habet quas veteres, & contra BOTALLUM non in ventriculo, sed in cerebro catarrhos generari evincit. Funestorum ex animi mœrore natorum morborum exempla. Post abusum potus frigidi mors ex catarrho. Pleuritis, quæ a. 1557. Genuæ graffata est. Catarrhus frigidus. L. II. de præfocatione a catarrho. Dysenteria anni 1609. maligna & contagiosa. Genuæ multi tabidi & hæmoptoici a tenuitate aeris. A magna siccitate morbi epidemic & funesti. Laudat lignum sassafras & potum calidum. Res non naturales. Febris tabida cum tussi, fonticulu superata. Utilitas decocti lignorum ad præservationem, utiliter etiam adhibita masticatoria, & cauteria etiam capiti admota & stillicidia. Caput lixivio lavare bonum. L. III. Curatio. Curati catarrhi exempla. In principio alvus ducenda, non semper sanguis mittendus, nocere si vires fractæ fuerint. Coctio. Cassæ laudes. Ut frigidus, ut calidus catarrhus, ut sputum cruentum ab auctore fannatum fuerit.

ILDEFONSUS MINESIUS *de gutturis ulceribus anginosis Hispali* 1615. 4.

GEORGII HENRIQUEZ L. *de cibo & potu Madrit.* 1615. 8. C. de V.

PETRUS POTERIUS (*de la POTERIE*) Andegavensis, medicus R. Galliarum: chemicus, in Italia medicinam fecit, ibi a perfido amico occisus (SANCASSANI).

EJ. *insignes curationes & singulares observationes centum* Venet. 1615. 8. Bonon. 1622. 8. recusæ Colon. 1623. 12. 1624. 12. in qua editione accessit H. C. AGRIPPÆ *contra pestem antidoton haud vulgare, itemque consilium contra diarrhœam Cl. cuiusdam olim Electoris Colonienſis & principis Juliacensis &c. medici.* porro 1625. 12. *. cum secunda centuria. POTERIO causa scribendi fuit, ut medicamenta sua arcana laudaret, quibus gravissimos quoque morbos curaverit: & graves utique, si ulla fides, fannavit, absque venæ sectione, aut vulgaris medicinæ præsidiis. Intercurrunt etiam morbi raritate sua memorabiles, ut ulcus cancrosum caustico apertum, vermes teretes perexigui & dolorifici. Vermis sumnum dolorem inferens, nigro aculeo armatus, in tumore genu, felici eventu. Centuria II. Bonon. 1622. 8. Colon 1625. 12. *. cum priori Ejusdem faporis. Loquela a lapsu amissa, restituta. Cæcitas, cuius cansam suffusionem vocat, superata. Ulcus capitis cum cranio denudato in vetula, clausum. Gibbositas in sene cum dolore conjuncta. Sanguinis per universi corporis poros erumpentis exemplis.

exemplum. Denique epilepsia, cancer, paralysis, phthisis superatæ. Ab aqua chrysolita pota dysenteria, sanata lactis ope, cum purulenta de alvo decederent.

Centuria III. Bonon. 1643. 4. L. 1642. 4.*. Cancer lingue, & lingua crassior, atque ulceribus exesa reconciliata; tumores duri in exteriori uteri cervice subnati, calculus. Post repentinam mortem cor suppuratum.

EJ. *pharmacopœa ſpagirica nova* & inaudita Bonon. 1622. 8.*. Colon. 1624. 12.*. Medicamenta tamen aliqua sua revelat, Galenica, & decoctiones, infusa, aquas valde compositas. Deinde minus vulgaria extracta viperarum, ranarum, sic extracta quæ spiritu vini parantur. Porro olea, sales, eos inter sanguinis humani ſal, magisteria, quintæ effentiae. Deinde mineralia, quæ eo tempore rariora, nunc pervulgata fūnt. Germanorum tamen receptas vires medicatas rejicit.

L. II. *de febribus* Bonon. 1643. 4.*. cum tribus centuriis. Galenicos medicos exagitat, negat putredinem, effectum febris in ſulfure ponit, & in ſale, confluentibus & effervescentibus. Quotidianam, tertianam & quartanam ſedem habere in renibus, ventriculo, hepate. Venæ ſectionem improbat.

EJ. *opera omnia medica* & chymica Lyon 1645. 8. L. 1653. 8. Francof. 1663. 8. L. 1698. 4.*. cum adnotationibus FRIDERICI HOEMANNI.

RAYMUNDUS MINDERER medicus augustanus, medicamentorum inventor, quæ nunc etiam in diſpensatoriis fervantur.

EJ. *de peſte l. I. veterum & recentiorum obſervatione conſans Aug. Vind. 1614.*
8. TR. 1618. 8. L. 1619. 8. L.

EJ. *aloedarium marocoſtinum Aug. Vind. 1616.* 8. TREW. aliquot compositionibus magistralibus aucti, tum Aug. Vind. 1622. 12. TR. 1626. 12. L.

EJ. *de chalcanthro f. vitriolo diſquisitio jatrocymica Aug. Vind. 1617.* 4. TR.

EJ. *Threnodia medica f. planctus medicine lugentis Aug. Vind. 1619.* 8. TR.

EJ. *medicina militaris, f. liber caſtrenſis euporifta ac facile parabilia medicamen- ta continens Aug. Vind. 1621.* 8. (Germ.) 1623. 8. (Germ.) Norib. 1668. 8. Germ. 1672. 12. Germ. 1679. 12. latin. Anglice Lond. 1634. 12. BEUGHEM.

EJ. *confilium die jezt ſchwebende u. unter den Soldaten mehrentheils graffirende Sucht betreffend 1620.* 8. TR.

EJ. *confilium oder von der Ruhr u. Flecken mit einem Gutachten MICHAEL WAGNERS aus neue recognoscere Würzburg. 1632.* 12.

J. PHIL. BRENDL *confilia medica* Francof. 1615. 4. TR. Collectio.

J. MAGIRI *pathologia morborum & affectuum omnium præter naturalium enumeratio ex veteribus & medicis* Francof. Viadr. 1615. 8.

An ID. *notas dedit ad SENNERTI artem discendi medicinam* Marburg 1672. 12.*.

EJ. *de vinolentia vitiorum metropoli ejusque malis* Francof. Viadr. 1615.

EJ. aut certe cognominis viri de medicina cum mathematibus, geometria, mechanica, optica, astronomia & gymnaſtica conjugio Marpurg. 1663. 4.

J. HENNEMAN REYSINGH idea loimodes, in qua salubres in praefentissimo huius pestiferæ contagio præservandi rationes ac modi succinētē suggeruntur Francof. 1615. 4. TRÆW.

CASP. CUNRADI prosopographiæ medicae I, Francof. 1615. 8. II. 1615. 8. III, 1621. 8. TR.

GEORGII GRASECK autographica vite humanæ delineatio jatrica & præcipuorum morborum genealogia Spir. 1615. 4. HEISTER. Germanice 1615. 8. B. THOM.

EJ. Oratio de dicto vulgari, medice vivere est pessime vivere Argent. 1661. 8.

EMANUEL STUPANUS EJ. aphorismorum HIPPOCRATIS enarrationes & commentaria aphoristica Basil. 1615. 8. TR.

EJ. Præcipua pseudochymie capita ex PARACELSO ib. 1622. 4. TR.

EJ. epistola due in HORNUNGI cista.

EJ. & L. SCHROECKII de viphera & unicornu ib. 1690. 4.

IDEM RIOLANI systema artis medicinalis, FUCHSII institutiones medicas 1619. 8. & CASTELLI lexicon edidit.

JAC. SCHALLING disq. hermetico Galenica de natura oculorum Germ. lat. Erfurt 1615. fol. *. Mirificus scriptor morbos etiam oculorum dicit, qui manu non curantur, deinde medicamenta eo facientia, & victus rationem, & universam materiam medicam, etiam chemicam.

JAC. FUHRMAN aphorismi medicinales ad diæticam & pharmaceuticam illustrandam spectantes Cent. II, priores Stettin 1615. 8. TR. & Germanice ib. 1617. 8.

EJ. medicina diætica ein nützliches Büchlein von Speisen u. Trank der gesunden u. kranken Stettin 1617. 8. RIV.

DAVID CRUSIUS theatrum morborum hermetico Hippocraticum P. I. Erfurt 1615. 8. TR. P. II. 1616. 8.

ANTONII ZARA anatomie ingeniorum & scientiarum sect. IV. Venet. 1615. 4. L.

§. CCCCLXXX. ALII.

LUDOV. GUYON le miroir de beauté & santé corporelle contenant toutes les difformités, maladies, tant internes qu'externes, qui peuvent survenir au corps humain, avec leurs définitions Lion 1615. 12. 2 vol. HOUSS. 1615. 8. d'ETR. 1673. 4. BOEHM. De lue venerea solo hydrargyro curanda, quod tamen illitum in corpus humanum non recipiatur. Non ideo levari adfectos, si cum sana femina rem habuerint.

EJ.

EJ. certe ejus nominis viri *cours de médecine théorique & pratique* Lion 1671.
4. 1678. 4. RAST. edente LAZARO MEYSIONIER.

JEAN de NYNAND *de la lycanthropie ou de la transformation & extase des sorciers* Paris 1615. 8. si huc facit.

OTTAO RABASCO *il convitto overo discorsi di quelle materie el convitto s'apparengono* Firenz 1615. 4. FALC.

GABRIEL DROVIN *le Reyal sirop des pommes antidote des affections melancholiques* Paris 1615. 8. BUR.

J. ANDR. CAMMERER *Bericht wie sich schwangere Weiber zu verhalten* Nürnberg 1615. 8.

JEREMIAS GESNER *vertit MONARDUM de ferro, Gespräch von Stahl u. Eisen, Schnee u. Eis &c.* Lips. 1615. 4. & auctaria addidit.

T. B. tr. of the sufficiency of English medicines for the cure of all diseases Lond 1615. 8.

A collection of English medicines experienced against the jaundice, dropfy, stone, falling sicknes s. and pestilence ib. B. BODL.

Arzneybüchlein Leipz. 1616. 4. TR. Torgau ib. fol.

§. CCCCLXXXI. DISPUTATIONES.

CHRISTOPH FUNCCIUS *de sterilitate muliebri* Basil. 1615. 4. RIV.

ANT. COMENZIUS *de variolis & morbillis* ib. 1615. 4. RIV.

PETER MICH. AUCHTER *de tuffi* ib. 1615. 4.

SIM. BERLIN *de paralyfi* ib. 1615. 4. RIV.

MICH. GRUBERUS *de apoplexia* ib. 1615. 4. RIV.

PETRI BURMEISTER *de erysipelate* ib. 1615. 4. TR.

J. CLEMENS CUNO *de ophthalmia* ib. 1615. 4. *

J. PUCHNER *de morbi articularis διαγνωση και προγνωση ac therapeia* ib. 1615. 4. RIV.

ANT. FABRI *positiones medicæ de scandalorum medicorum scandalo, χρονιστάτων morborum tertio, furiarum terrestrium quartâ quartana* ib. 1615. 4. RIV.

MATTHIAS LESCHENBRANDT *περι της μελαγχολίας ὑποχονδριακής* ib. 1615. 4. RIV.

CASP. WECKERLIN *questiones medicæ variae* ib. 1615. 4. RIV.

PAULUS

- PAULUS WAGNER *de hemorrhoidibus* Basil. 1615. 4. RIV.
- J. AGRICOLA *de helotide s. plica polonica* ib. 1615. 4. RIV.
- EJ. *Bericht von der rohten Ruhr febr. malign. epidemicus* Frf. 1616. 8. TR.
- Idem fuerit, cuius sunt notæ in POPPIUM, ignoror, recusæ Nürnberg 1686.
4. 3 vol edente J. HELFRICH JUNGKEN.
- J. PHIL. MOEGLIHG *de inconsiderato acidularum usu* Friburg 1615. 8. TR.
- J. LUDOVICI MOEGLING *de febre epidemica ab anno passim serviente* Tubing 1621. 4. RIV.
- EJ. *Oratio funebris in obitum MICH. ZIEGLERI medici* Tubing. 1616. 4. BUNAU.
- EJ. ερυθρελα γυμνασια ib. 1621. 4. RIV.
- EJ. *theoria sanitatis* ib. 1624. 4. HAEN.
- CON. BETIENBACK *de paralyse* Wittenb. 1615. 4. RIV.
- JOACH. ELSTORP *de arthritide* ib. 1615. 4. RIV.
- J. STEINMEZ *de dolore colico* Jen. 1615. 4. *
- SIM. OBSOPOEUS *de asthmate* Heidelb. 1615. 4. RIV.
- J. CASP. HELBLING *de peste procreata ex triplici ente divino, astrali, naturali* Freiburg Breisg. 1615.
- GEORG CORNUTY & ANT. le RAT E. *cuique humoris certo tempore dominium* Parif. 1615.
- CLAUD. BOYVIN & GUIL. GUYON E. *verno tempore μονοστια* 1615.
- PHIL. HARDOUIN & BARTH. BARALIS E. *certo tempore somnis convenit* ib. 1615.
- NIC. MARCHAND & LAZAR. PENA Non E. *alimenti cum medicamento conve-*
nientia ib. 1615.
- FRANC. du PORT & MICH. BOMMER E. *post crudum merum* ib. 1615.
- J. BRAUCHESNE & MAURIC. *de MONTROEIL E. convulsioni quartana superve-*
niens bonum ib. 1615.
- JEAN HAUTIN & NIC. DROUVIN E. *vomitus ut aestate, sic hyeme conductit* ib. 1615.
- HENRIC. BLACVOD & ANT. le RAT E. *aliqua excretio ante septimum salutaris* ib. 1615.
- NIC. ELLAIN & MICH. SEGUYN E. *in acutis raro purgandum* ib. 1615.

GABRIEL

GABRIEL BEARD & JEAN TERIER *E. febris* Paris. 1615.

J. de GORRIS & J. BOURGEOIS *E. in acutis sudore optimi* ib. 1615.

REN. CARTIER & PETR. de BEAURAINS *E. Lutetiae pars australis septentrionali, occidentalis orientali salubrior* ib. 1615.

FRANC. PLACET & DIONYS. *le SOUBZ Non E. unquam in declinatione morbi mors* ib. 1615.

HENR. BLACVOD & NIC. DROUIN *E. humidiore cerebro sanitas minor* ib. 1615.

GUIL. le BAILLOU & JAC. PENA *E. cuique homini sua mox πεπεμενη* ib. 1615.

J. MERLET & CL. de POIS *E. melancholicis hemorrhoides salutares* ib. 1615.

NIC. FRANCIER & J. TERIER *E. gravidae pica laborantes purgandae* ib. 1615.

FR. GUENAUT & LUDOV. RÖBILLAT *E. epilepsie etatis mutatio* ib. 1615.

J. MAUNOIR & ROB. TULLOUX *E. ex tenesino abortus* ib. 1615.

GUIL. de VAILLY & DION. ALLAIN *E. paraplecticis pravae parotides* ib. 1615.

GABRIEL HARDOUIN & MAURIC. de MONTROEIL *E. ex sanguine in mammis collecto mania* ib. 1615.

§. CCCCLXXXII. GUIL. BALLONIUS.

Le BAILLOU medicus Parisinus, hoc anno 1616, senex obiit. JACOBUS THEVART edidit ejus *Consiliorum medicinalium libros II.* scholiis illustratos. In L. I pleraque continentur, quæ & ad morborum cognitionem & curationem propositis exemplis, & ad obscurorum HIPPOCRATIS locorum intelligentiam spectabant. Acc. de calculo opusculum Basile. 1615. 4. *. BALLONIUS totus HIPPOCRATICUS in morbis & eorum progressionibus adnotandis, signis eruendis, eventibus praedicendis pulcherrimum laborem posuit. Praefixa est vita a RENATO MOREAU scripta, quæ etiam seorsim Parisis prodit 1641.4. FONTETTE. Praefationem noster jam a. 1572. scriperat, & ejusdem anni est imago viri. Quæ bona, quæ propria habeat, non est hoc omnia loco dicere. Morbi sunt in universum, ob quos auctoris consilia petebantur, cum medicamentis Galenicis, quæ ad quemque suasisset. Dum morbum narrat, prognosin & axiomata addit practica: in febre v. c. intermitte, longum fore malum, quod accessiones in idem fere tempus incident. Feminis gravidis pulsum esse parvum & oppreßum, ut omnino febris subesse queat, quam medicus minus ad malum adtentus non percipiat. In hepatis inflammatione interiisse, quæ puerum erat enixa, candidus fatetur, et si calumnias ob id ipsum fatum passus est. Febris pestilens spuria. In diuturna quartana saepe lienem cancerosum dispositionem induere, quæ eo majoris sit periculi

quo magis medicamentis irritatur. Sudores in quartana sua in praxi potius non cuisse. In hydrope cum febre tamen vinum datum absinthites, & omissa venæ sectio, malo eventu, & nostro invito. Febris cum fecessu pultaceo perenni & summo dolore: in cadavere pulmones purulentier fuerunt, lien putris, intestina siderata; purulenta dejectio a mesenterio (febrem adgnoscas mesentericam). Febris funesta cum pulmonis erysipelate in cadavere patefacto; indicium mali fuerat vividus genarum rubor. Volvulus funestus, ileon prolapsum, viscera abdominalis inflammata. Contra Galenum, se tamen volvulosos vidisse, qui fæces revomuerint, neque interierint. Epilepsiam superveniens furor sustulit, & ipse sponte recessit. Veram septimorum dierum crisi fieri per evacuationem, dierum intermediorum tantum $\lambda\sigma\tau\pi$ esse. Febris purpurata post venerem (quam periculosissimam esse viris, quibus morbus acutus imminet, semper reperi) tumor pedum evanuit, in abdomen se contulit, mors cum summa putredine successit. Vehementes in ipso partu convulsiones post abusum vini Hippocratici, & diuturnam alvi constipationem; malum facile repetita purgatione sublatum. Pulmoni inflammato minus exquisitam vietus rationem deberi, quam jecori & reni. Homo, cui fistula in ano latere putabatur, vomitu omnia rejecti, per quadraginta dies, pyloro toto restricto, ventriculo putrido & gangrenoso: ejusmodi morbum & mihi non semel visum noster & alias vidit. Lactis asinini laudes, quod & fistulat & laxet. Profluvia diuturna biliosa. Pulsus a juventute intermittens absque malo, in plusculis exemplis. Volvulus lotionibus, venæ sectione, purgantibus medicamentis superatus. Cum calido hepate tamen conjunctus diabetes. Contra usum hypnoticorum. In febre maligna acidis usus est, vena secta vidit ægrum interiisse. Errorum adgnovit, cum a capite destillationem metuisset: in cadavere pus in pectore & pulmone repertum. Hæc pauca ex multis.

EJ. *Consiliorum medicinalium liber II.* Parif. 1636. 4. *. ab eodem J. THEVARTO editus. Liber datus est a. 1575.: ejusdem ingenii, ut pariter subinde HIPPOCRATIS & GALENI veram sententiam erueret, illum tueretur. In primo fusa historia mali, & ad quæque fere symptomata paralleli loci ex veteribus collecti. Sic & alii ægroti, diverso a priori Consiliorum libro instituto. Cum frigore & asphyxia febris petechialis absque crisi tamen judicata. Chorea S. Viti, quam epilepsie tribuit. Commentarii in aphorismos de varicibus. Dysenteria epidemica: ubi multum est humoris, potius evacuandum quam adstringendum. Si serum tenui & indomitum ad intestinum confluxerit, diuretica parum probabile consilio suadet. In causo pili per urinam egesti. Examini subjectus, qui pro elephantico habitus fuerat, malo tactus hereditario.

L. III. & postremus Parif. 1639. 4. *. præfatio data a. 1582. Institutum quod primi libri. Cur empyi noctu exacerbentur, spiritus nempe difficilior redditur, & præsentis suffocationis metus ingruit. Interpretatio loci PLATONIS de bile atra. Scelotyrbe (non scorbutus, sed resolutio partium inferiorum) ab osse sacro & spinæ parte superiori, cum genuum infirmitate. In pede elephas. Ab urina impura retenta stranguria septennis. Post febrem lethargicam venæ in cerebro

rebro varicosæ, serum in ventriculo medio multum, medulla tamen siccior, membranæ siccissimæ.

EJ. *definitionum medicinalium l.*, iterum curante J. THEVART Parif 1640. 4 *. LIND. habet 1639. Lexicon vocum medicarum Græcarum difficiliorum, cum interpretatione ex GALENO & HIPPOCRATE, quos noster patienter legerat. Alios interpres passim refutat, potissimum etiam L. FUCHSIUM.

EJ. *epidemiorum & ephemericorum L. II.* Parif. 1640. 4 *. Præcipuum viri opus. Partes sex. Epidemica constitutio autumnalis anni 1570. Pluvia tempestas, æstate febres putridæ. Princeps spes est in sanguinis missione, in malignis tamen morbis parcus convenienter fatetur. Spes etiam in pueris, quibus venter tumet. A victu vinoſo frequentes auginæ: inter eas exemplum sanatae; cum ægrotus caſu aliquo venam jugularem convulneraſſet. Excusatio hydrargyri, poſtquam mitiora auxilia exhausta fuerant. Ejusdem anni constitutio hiemalis: multæ dysenteriæ, in quibus nimius uſus clysterum nocuit, ulcerata intestina. Hydrops pulmonis (pectoris), pulmone arido cum pulsu intercidente. In ægris morbo fractis hæmorrhagiæ symptomaticæ, tamen salubres. Ver anni 1571. Peripneumonia & pleuritis omnino sanguinis missione desiderant. Parotides pernicioſe, quoties febris ceflationem non adferunt, mala etiam suppuratione. In sufflatis (cachecticis) enemata nocent. Herniæ mulierum etiam minores plus habent periculi. Febres cum mesenterii inflammatione. Ejusdem anni secunda constitutio: febres funestissimæ paraphreniticæ. Hydropicus & epilepticus fervatus, cum morbus in testes decubuisseſſet. Constitutio tertia, quarta. Hiems algida, inde mense Junio morbi putridi summam debilitatem inferentes, cum membrorum confractiōne & petechiis. In pestilentibus malis omnes evacuationes juvare, ut vomitus & diarrhoeas periculosisſimum sit ſupprimere: etiam sanguinis refectionem in febre profuiffe. In pleuritide reſtitudinem venarum ſequitur. Aucto in pleuritide dolore, non ideo repetenda venæ ſectio. Constitutio autumnalis anni 1574. Nephriticorum urinæ fallaces. Constitutio hiemalis ejusdem anni. Quartana aceto abacta deterior rediit. Gangraena spontanea pectoris, cum etiam thoracem consumeret, denique funesta. Sanguinis refectione, ducta alvo compressa. Mors ſubita a corrupto pulmone, cum defluxioni imputaretur. Nuperos non ferre sanguinis ad syncopen missione. Somnus a sanguinis missione utilis eſt: neque dehortatur pulſus intermittens. Constitutio verna 1575. Purgationi venæ ſectio præmittenda, quando utriusque adeſt neceſſitas. Consensus in morbis. Pleuritis & peripneumonia ſiccæ. Benigna medicamenta purgantia magis levare, quam prævalida. Et pueris, & critico die, ſanguis mittendus, ſi ejus evacuationis neceſſitas fuerit. Pyrotica, etiam spontanea tubercula, in doloribus prodeſſe, ſanguis impurus tamen emitti debet. Vere morbi valde contumaces Arteriotomes in capitib⁹ dolore utilitas. Tumor ſub lingua, in quo lapillus. Laudabilem ſanguinis detractionem fuife, cum viscera putrida eſſent. Æstiva constitutio anni 1575. Pulmones adfecti cum lethargo. Aliqua peſtem

inter & venereum venenum est analogia. Viscera corrupta febres lentes & mediocres faciunt, quæ sœpe medicos fallunt. Exanthemata videri esse internam ecchymosin. Casu & ob malam hypothesin illitus in quartana hydrargyrus febrem sustulit. Autumnus anni 1575. Cæterum non ita epidemicci sunt, qui ad hos status varii morbi ab auctore adnotantur, intersunt etiam chirurgici. Hiemalis constitutio anni 1575; sicca tempestas: in ea frequentes ophthalmiae. Iterum mala ulceræ hydrargyro illito sanari. Verna & æstiva constitutio anni 1576. Aquilonares venti, multum dolorum in hypochondriis: die critico sanguis de mare opposita fluxit, ubi malum in hepate erat, bono eventu. Febris ephemera quadraginta horarum, singulis mensibus redeuns. Catarrhos venæ sectionem non ferre. Sanguis vehementer fætidus in ægro, qui tamen convaluit. Magna pectoris oppressio a catarrho, diarrhœa soluta, deinde sudore fætido. Constitutio autumnalis anni 1576. In morbis autumnalibus κανονθεια subest & quasi cancrum quid, ut difficulter sanationem admittant. Arthriticis frequens venæ sectione nocet. Humores etiam ab aliis omnibus partibus se diffundere, non a solo capite. Dolentis brachii vena cautius aperienda.

Constitutio hiemalis anni 1576. Ab austrina tempestate nervorum potestas fracta. Ex febre metastasis in brachium & sideratio. Impurum sanguinem formosissimis feminis detrahi; & sanum videri in mala valetudine. Febris, vomitus, dolor ventris implacabilis: colon intestinum sideratum, magna in abdomine putredo & pus circa hepar. Pleuritis notha, abscessu per emolliens epithema aperto sanata. Pulsus dextræ manus frequens & humili, sinistram frequens & magnus. Post clysterem inexspectatus icterus subito erupit. Orthopnœa, spiritus frequens & parvus in aliquot ægrotis, ren purulentus. Constitutio autumnalis anni 1577: in ea uberrima exanthemata puerilia. Urinæ bile satiatæ, sanguis de vena emissus bonus. In suppuratione male vena secatur, nisi quid urgeat, pus enim supprimitur. Sputum cruentum, urina cruenta, rupta vasa, & sanguis circa renes collectus. In lochiis parce fluentibus noster audacter venam incidit. Pulmo purulentus in febre juvabatur vino & cibo. Aqua copiose de pedibus manans. Mors pene subita, cum sanguis de ano decessisset. Morbus tig, in quo deglutitio sensum ponderis facit, & dolorem vix tolerabilem. Lochia suppressa, semina servata brachii ejusdem lateris vena secta. In hydropica glandulæ mesentericæ exaruerant. Hydrops pectoris subcruentus. Dolor implacabilis lienis, ut putabatur, sed renis erat, qui in lienis sedem migraverat. Initia anni 1578. Hiems austrina, dolores capitis, catarrhi, coqueluche, ophthalmiae, frequentes sinistri lateris pleuritides. In pleuritide male omnem salutem a repetita venæ sectione exspectari, esse ubi sudor multo prospic magis. Corpora compacta & firma, etiam in pleuritide, venæ sectionem minus bene ferre. Æstas anni 1578. Tuffis *quinta* dicta, epidemica, sicca, & sœva. Varicosas venas tuto aperiri. Calculi in diarrhœa una decesserunt. Post longos dolores hepar sub putre. Cartilago ensiformis induruerat, & interna sui parte eminebat. Pulsus variabilis testimonium, ut ex eo signo difficile sit firmiter de morbis judicare. Bonus vir putat secta vena inter

inter anularem digitum & minimum quartanam solutam fuisse. Mœstitia, dolor lateris dextri, calculi in vesicula fellea. Æstas anni 1579. Dolores vagi hypochondriorum & laterum. In eruptione variolarum noster cardiaca dedit. Dies critici tamen observandi. Litus levis de hydrargyro in variolis, ante nuperos. In tertianæ febris paroxysmo oculi *εκπιεσμος* qui contabuit. Sudor sanguineus in GUILIELMI BUDEI filio. A pudore suppressi menes.

EJ. in THEOPHRASTI *l. de vertigine commentarius* Parif. 1640. 4. *. Textus Græcus & Latinus, commentatio ad veterum saporem, exque iis collecta.

EJ. *de convolutionibus libellus* ib. 1640. 4. *. potius chirurgicalis, cum quæstio agitur, cur fauciato dextro capitis latere sana pars convallatur. Ob utiles autem annotationes legi oportet.

EJ. *de rheumatismo & pleuritide dorsali* ib. 1642. 4. *. Rheumatismum repetitis venæ sectionibus adgreditur. Pleuritidem dorsalem semel se vidisse, in gravida femina; dolorem punctorum iu fede hepatis ad vertebram duodecimam, urinæ una vinosæ, quasi sanguine mistæ, spiritus in situ erecto difficilis.

Una excusa est VACHEROT thesis *E. rheumatismo venæ sectio* ib. 1627, 4. *.

EJ. *opuscula medica de arthritide calculo & urinarum hypoſtaſi* ib. 1643. 4. *. In FERNELIUM, qui a veterum placitis recesserit. Præfatio est anni 1591. Undique, etiam ab hepate, materiam mali in articulos posse decumbere, supervenire etiam aliis morbis, ipsi quartanæ. Medendo fere ingravescere. Posse eum morbum utilem esse. Multum alterationis scholasticae. De calculo omitto. De urina defendit pro GALENO aduersus FERNELIUM, urinarum *ὑποστασιν* puri proportione respondere. Causa quæ sedimentum gignat. Esse in vasis quod pus extra vasa, partem materiei morbi.

EJ. *de virginum & mulierum morbis l.* Parif. 1643. 4. *. De foedis coloribus fuse, etiam aliunde natis. Cum GALENO frictiones laudat & inunctiones modice calefacentes: fuse de tota curatione. De febribus epialis ejusmodi virginibus supervenientibus. Erotomania. Hypterica suffocatio & furor uterinus: frigida dat & emollientia. Sed paulo post in strangulatione calida & acria.

EJ. *paradigmata & historiæ morborum ob ratitatem observatione dignissimæ* ib. 1648. 4. *. edente semper JACOBO THEVART. In sanguine de vena misso, post unam alteramve horam vermiculi adparuerunt. In hydropica mesenterium ab intestinis separatum & solutum, decem librarum pondere, in quo melicerides, stenomata, & atheromata numerosa. Lapsu de alto sanata phrenitis. Cum hydrops exspectaretur, uterus mole auctus apparuit, præcraffus, durus, cui carnosa massa adhærebat. Cæco abscessus in processibus cerebri mammillaribus, meliceridibus similes, os frontis erosum, ethmoideum cariosum: paralyticus olim inuncto hydrargyro sanatus fuerat. Virginis corpus intus sebaceis quasi glandibus obsitum. Mors subitanea a grumo sanguinis intra cor sinistrum coacto. Ab acetii usu, quæ

nimir fuerat obesa, pyloro indurato tabida interiit. Unicus, prægrandis ren. Post dolorem capitum implacabilem vermis inter calvariam & meninges. Dolor scapus sincipitis; crassior membrana ea sede calvæ adhærebat. In febre cum summa cutis siccitate plurima propinata aqua sudor vestimentis expressus; sed alvus sponte fluxit, bono eventu. Cordis palpitatio, ex alvo ducta mors; cor maximum, & magna arteria distenta. Piætavenses narrant, colicis acerbis doloribus sœpe paralysin succedere. Hydropica, unguibus ad vivum defectis, effluentibus aquis convaluit. Flatu distentum pericardium in palpitatione. In asthmate abscessus arteriæ pulmonalis. Aliquot exempla calculorum vesiculæ felleæ, ut etiam ejusmodi lapillus locum ejus vesiculæ tenere videretur. Lapides per tussim rejecti. Calva depressa, epilepsia inde nata, dein factum, effracto cranio, ut elevaretur quod depresso erat. Anevrysma supra cor tantum, ut etiam costas effringeret. Foedi colore spontaneo a currus concussione vomitu subito sublati. Tympanites abdominalis. Pro fluore albo suppresso diabetes. Subitæ mortes, hepate putrido, iterumque ventriculo corrupto. In femina, quæ paritura deceperat, totum corpus plenum vesiculis, tres tunicas habentibus. In febre tertiana, cum venæ seccio omitteretur, mors, sanguine in partibus internis copiosissime prorumpente. Dolores artuum a variolis maximi, discussi illito hydrargyro. Dolor colicus, icterus, calculi fellei. A sumto abortivo pharmaco sanguinis multa jactura, arthritis sœva.

Adversaria medicinalia Parif. 164. 4. puto idem esse opus.

FJ. epitomen priorum librorum V. GALENI de simplicium medicamentorum facultatibus MANGETUS citat.

EJ. opera omnia nuper Genev. 1762. 4. 4 vol. cum præfatione THEODORI TRONCHINI prodierunt.

Pharos medicorum a THEOPHILO BONET editus, continet curationes G. BAL-
LONII decem libris comprehensas Genev. 1673. 12. Vide suo loco cum BONETO.

§. CCCCLXXXIII. VARI.

J. MACOLLONE iatria chymica exemplo therapejæ luis venereæ illustrata Florent. 1616. 8. FALC. LIND. 1622. 8. BUR. FALC. Non laudat ASTRUCIUS.

PETRI VASCI CASTELLI Lusitani *Exercitationes medicinales ad omnes thoracis affectus, de angina, tussi, asthmate, sanguinis sputo, pleuritide, peripneumonia, empyemate, phthisi, cordis palpitatione, syncope* Tolos. 1616. 4. RAST. Vastum opus, in quo ad singulos morbos quæstiones proponuntur, & rationes oppositæ expenduntur, denique de iis definitur, ex auctoritate equidem absque nulla naturæ consultatione, ut quantum ejus fieri potuit veterum contrarias opiniones conciliet, passim etiam Arabes tueatur. Ita in l. de pleuritide. Omnino etiam pleuritidis accessiones tertia die redire. Pleuritidem utique in peripneumoniam transfire posse

posse. Ptisanæ & cremoris hordei præparatio. Illa fit hordeo cortice liberato valido igne cum aqua cocto, deinde trito, quoad cum aqua in lentam substantiam coeat. Venam basilicam ejusdem lateris incidit, neque facile pleuritidem absque venæ sectionem curandam recipit: venamque continuo, nulla facta mora aperit. Suadet tameit sanguinis missione partiri, certe in regione sua, non vero ad animi deliquium urgeri: sed puer etiam & seni, & feminæ quæ menses patitur. Purgantia etiam dat sed mitia, & monet, eamdem HIPPOCRATI mentem fuisse, qui draſtica dederit, quod mitibus destitueretur. Non admittit curbitulas parti laboranti impositas. Oxymel probat.

J. BAPT. VERTUE de morte retardanda traclatio Mediolan. 1616. 4. FALC.

DUNCANI BORNETI Iatro chemicus s. de preparatione & compositione medicamentorum chemicorum, ed. altera studio J. DAN. MYLII Francof. 1616. 4. TREW. Luccæ 1621. 4. TR. Francof. L.

EJ. tyrocinium chemicum Francof. 1618. 8. TR.

CAMILLI GORII disc. de chalcantu ejusque oleo, an nullum locum habeat in febribus putridis Rom. 1616. 4. CIN.

RAIMONDI FIDELISSIMI enchiridion pharmaceuticum medicamentorum omnium in antidotario Florentino facultates continens Bonon. 1616. 12.

JANI GRUTERI Inscriptionum Romanarum corpus absolutissimum auspiciis J. SCALIGERI & J. M. VELSERI ap. Commelyn 1616. fol. 2 vol. BUR.

FJ. editio nova cura J. GRÆVII multo locupletior Amsterd. 1707. fol. 4 vol. B. B. Ob lapides ad rem medicam facientes.

CUNR. GERHARD tr. practicus de chymiatria 1631. 4.

Sed ejus extractum questionum chymicarum prodiit Argent. 1616. 8. TR.

LUD. NONNII Ichthyophagia s. de piscium esu Antwerpiae 1616. 4. L. 1627.

4. LIND.

EJ. de re cibaria L. IV. Antwerp. 1646. 4. *. Fusa collectio historica & diætetica ex veteribus, ad omne alimentorum genus pertinens.

EJ. de calculo epistola in collectione BEVEROVICII.

FRANCISCI PECCETTI Cœlestini Cortonensis physici & chirurgi Novantiqua chirurgia Florent. 1616. fol. *. Capita ad medicinam facientia habet, de tumoribus, hydrope &c.

ADRIAN ZIEGLER Tigurini Pharmacopea ſpagirica continens selectissima remedias chymica defumpta ex Basilica chymica OSWALDI CROLLII, QUERCETANII, & aliis chymico medicis: manu ZIEGLERI preparata Tiguri 1616. 4. *. 1628. 4. L. Ex plantis

plantis & mineralibus plurima medicamenta, cum dosi viriumque medicarum fuso catalogo.

THEOD. CORBEII *pathologia, s. enumeratio morborum omnium* Norib. 1616.
8. Francof. 1653. 8. L. Norib. 1647. 8. 1661. 8. L.

EJ. *pharmacia simplicium & compositorum bipartita* Francof. 1646. 4. TR.

EJ. *enumeratio morborum & affectuum omnium præter naturam, additamen-*
tis aucta studio HERMANNI CORBEII Norib. 1661. 8.

CHRISTIANI MOLDENARII *exercitationes physiognomicae* L. I. *Physiognomia gene-*
ralis universi corporis. L. II. *Chiromantia.* L. III. *Metoposcopia.* L. IV. *oneiro-*
mantice Witteb. 1616. 8. L.

PETRUS SCHOTANUS, EJ. *compendium in GALENI libro de locis adfectis* Erf.
1616. 8.

EJ. *Speculum in quo huius pestiferæ cause, signa, accidentia, curatio proponun-*
tur Holm. 1621. 8. L.

EITEL JOACHIM KRYPPEL *de morbo gallico* 1616. 8.

DAVID LIPSII *de abusu medicinæ, item de sanitatis & morborum natura* Frf.
1616. 4. RAST.

EJ. *Bericht von den Kinderblattern u. Masern* Erfurt 1624. 4.

EJ. *de cura hydropis* Erfurt 1624. 4. TR. 1678. 4. alio cum titulo.

EJ. *antipathiae singulares s. cibi & potus fastidia* Jen. 1628. 4.

EJ. *observationum curationum medico chymicarum ad methodum chymicam insi-*
tutarum vol. I. Quedlinb. 1635. 4.

Idem in SMETII miscell. 1611. 8. dedit demonstrationem, hominem non solum
per aliquot dies & menses, sed per complures annos absque cibo & potu vitam posse
transigere.

Der Stadt Budissin erneuerte Apothekerordnung Budiss. 1616. 4. TR.

J. CHRISTOPH ERB treuer u. aufrichtiger Medicus Brieg 1616. 12. RIV. 1686.
12. TR. ut forte prior annus error sit.

J. HAGEN *Lijfthof der medicynen inhoudende den gronden van alle krankheiten en*
gebreeken daar de menschen mede mooghen aangevallen worden van den hooft tot voe-
ten, haer orzaaken teeken en remedien: edidit MATTHIAS HAGHEN auctoris fil.
Dordrecht 1616. fol. RIV.

JOH. FREITAG noctes medicæ Francof. 1616. 4.

EJ. *aurora medicorum Galenico chymica, s. de certa purgandi methodo IV. me-*
dicamentis simplicibus & compositis ad omnes pene morbos ad instar diffensorii uni-
versalis referta Francof. 1630. 4. L.

EJ.

EJ. *diss. calidi immati naturam explicans opposita neotericorum paradoxis* Groning. 1632. 8. L.

EJ. *de morbis substantiae & connexis questionibus contra novatores* ib. 1632. 8. LIND.

EJ. *de opii natura & medicamentis opiatibus l. sing. plathis in curandi nova ratio & diversae consulte medicae* ib. 1632. 8. BOEHM. Lips. 1635. 8. L.

EJ. *oratio panegyrica de persona & officio pharmacopoei & pharmacopolio recte instituendo* ib. 1633. 4.

EJ. *detectio & solida refutatio novae sectae Sennerto paracelsicae qua antique veritatis oracula vindicantur* Amsterd. 1636. 8. 1637. 8. Groning. 1637. 8.

EJ. *Bericht von der melancholia hypochondriaca nebst 12 Fragen u. einer Analogia der grossen Welt mit der kleinen Francf.* 1643. 8. si ejusdem viri est, tum 1654. 4. B. TH. Augsburg 1678. 12.

EJ. *Bedenken von des zu frühe geprisenen u. nicht erwisenen Wunderbrunnens zu Hornhausen Tugend* 1646. 8. TH.

PHIL. MULLER *miracula & mysteria chymico medica.* Acc. *Tyrocinium J. BEGUINI & novum lumen chymicum* Witteb. 1616. 8. TR.

§. CCCCLXXXIV.

A L I I.

CHRIST. HEYLMANN *lignum vitae, oder Leibesergötzung in mancherley Krankheiten* Paderborn 1616. 8. B. THOM.

FRANCISCI KESLER *verschiedene secreta* Oppenheim 1616. 8. TR.

Der Stadt Rotenburg an der Tauber neu verfaßte Apotheker u. Taxordnung Rothenb. 1616. 4. TR.

JAQUES PASCAL *conférence de la pharmacie chymique avec la Galenique* Touloze 1616. 12. RAST.

ETIENNE ARVISSET *consolation des malades* Rouen 1616. 12. RAST.

L. *histoire des embellissemens avec la methode pour guérir les maladies du cœur* Paris 1616. 8. FALC.

R. L. *la santé du Prince, ou le soin qu'on y doit observer, contenant des observations touchant les maladies des enfans de France depuis 1611. jusqu'à 1615.* 1616. 12. de BURE.

Le trésor de santé, ou menage de la vie humaine Lion 1616. 4. d'ETR.

J. GAUTHIER *de la maladie vénérienne* Toulouze 1616. II.

BARTHOLOM. MARRANDAN *del tabago los danno que cause, y del chocolata* Sevilla 1616. 8. Gallice vertente RENATO MOREAU Paris 1643. 4. BUR.

GIOV. BATTISTA BERTI *sopra il bere fresco* Rom. 1616. 4 CARRERE.

J. de SOTO *l. de conocimiento curacion y preservacion de la enfermedad del garotillo* Granada 1616. 4. N. ANT.

FRANC. XIMENES *de Carnera y tratado de la grande excelencia de la agua y de sus maravillas virtudes calidades y election, y de buen uso de rafriar con nieve* Hispalí 1616. 4. N. ANT.

J. SORAPAN *de Riceros medicina Espaniola contenida en proverbios vulgares de nuestra lingua* 1616. 4. 1617. 4. N. ANT.

ALEXANDRO ZUINTILLO *de los polvos blancos* Madrit. 1616. C. de V.

§. CCCCLXXXV.

D I S P U T A T I O N E S.

JEREM. GESNER *de epilepsia* Basíl. 1616. 4. RIV. non fuerit idem qui dictus est.

HENR. CORN. ACHINOANDER *de obſtructione lienis* ib. 1616. 4. RIV.

PAUL. MUNSTER *ratio & curatio morborum occultorum* ib. 1616. 4. TR.

J. BENEDICT BERGER *de infecto & ulceroſo proſluvio intefinorum* ib. 1616. 4. HE.

CASPAR GRAEFE *de vene sectione ejusdemque legitima administratione & uſu* ib. 1616. 4. HE.

J. BEUTEL *de phthifti* ib. 1616. 4. RIV.

VALENT. RITTER *lien scirrhodes* ib. 1616. 4. RIV.

DAN. COSCHWITZ *de hemorrhagia narium* ib. 1616. 4. B. THOM.

HENR. PFENDLER *generalis articularis morbi theoria & therapiæ diagraphe* ib. 1616. 4. RIV.

WOLFG. GASTO *de pleuritide* ib. 1616. 4. RIV.

J. FREUDEMAN *de arthritide* ib. 1616. 4. RIV.

GASP. HORN *de arthritide* ib. 1616. 4. RIV.

J. KITTEL *de variolis & morbillis* ib. 1616. 4. RIV.

CASP.

- CASP. COCI *diagraphe catarrhi ad m. m. archetypum confirmata* Basil. 1616.
4. RIV. FRID. LENK *de uteri suffocatione* ib. 1616. 4. RIV.
- JOACH. JANICH *de dysenteriae natura & causa* ib. 1616. 4. RIV.
- MICHAEL GRAMAN *de apoplexia* Marpurg 1616. 8. HE.
- HENNING UNVERZAGT *de morborum causis* Helmst. 1616. 4. HE.
- EJ. *de dolore* ib. 1617. 4. HE.
- HENR. JULIUS BOECKEL *de hydrope* ib. 1616. 4. præf. SIGFRIDO.
- FRANC. OMICH *de phthisi* Erfurt 1616. 4. PL.
- EJ. *de arthritide* ib. 1617. 4.
- EJ. *de gravissimo intestinorum affectu, dysenteria* 1619. 4. Fr. Viadr.
- MARCI BANZER professoris Wittebergenfis.
- EJ. *assertiones ex universa medicina* Basil. 1616. 4. HE.
- EJ. *fabrica receptarum, i. e. methodus brevis perspicua ac facilis prescribendi*
formulas Aug. Vind. 1622. 8. L.
- EJ. *de febre epidemica anni* 1638. Witteberg. 1639. 4. RIV.
- EJ. *de auditione lesa* ib. 1640. 4. PL.
- EJ. *de scorbuto multorum morborum farragine* 1640. 4. RIV. 1648. PL. &
1652. alii.
- EJ. *de melancholia hypochondriaca* 1645. 4. HE.
- EJ. *de variolis & morbillis* 1649. 4. HE.
- EJ. *de urinis* 1649. 4. HE.
- EJ. *controversiarum medico miscellanearum decades VI.* 1650. 1659.
- EJ. *decas tertia* 1650. 4.
- EJ. *decas quarta* 1650.
- EJ. *decas quinta* 1650.
- EJ. *de peste* 1650. 4. PL.
- EJ. *de incubo* 1650. 4. PL. 1651. 4. HE.
- EJ. *de morbo hypochondriaco* 1650. 4.
- EJ. *de itero flavo* 1651. 4. VAT.

EJ. de colico dolore ib. 1614. 4.

ÆGID. le BLANC. & NIC. DROUIN E. venus amantium ictero Parif. 1616.

PETR. le CONTE & BARTH. BARALIS E. faciei nitor ex intus adsumis Parif. 1616.

MICH. de la VIGNE & MAURIT. de MONTROEIL E. anthraci ferrum &c ignis ib. 1616.

J. FOURNIER & MICH. BOMMER E. pari die tutior purgatio ib. 1616.

JAC. PERRAUT & ANT. le RAT E. ileus lethalis ib. 1616.

GUIL. GERBEAU & DION. le SOUBZ Non E. cuti apocrustica ib. 1616.

ANT. du CHEMIN & J. MARTIN E. quæ prærumpunt sinistri judicii ib. 1616.

GEORG. ARBAULT & LUD. ROBILLART E. hystericas vinum ib. 1616.

STEPH. de la FONT & ROB. TULLOUE E. febrium intermittentium paroxysmis phlebotomia ib. 1616.

QUIR. le VIGNON & PETR. COMUNY E. in ternario numero medicinae perfectio ib. 1616.

FR. l'EPICIER & J. BOURGEOIS E. febri balneum ib. 1616.

GEORG CORNUTI & PETR. COMUNY E. ex actione certa prognosis ib. 1616.

GUIL. du VAL & CAR. le CLERCQ E. in pleuritide risus felicis præsagii ib. 1616.

J. AKAKIA & GUIL. GYON Non E. citta laborantes gravidæ similia appetunt ib. 1616.

CASP. BRAYER & PETR. de BEAURAINS E. aquæ minerales mulieres fecundant ib. 1616.

NIC. HENAUT & LUD. ROBILLART, E. arthritis periodica ib. 1616.

NIC. SEGUYN & J. COUSINOT E. serior proles insalubrior ib. 1616.

J. MARTIN & CLAUD. LIENART E. quodque ex quoque trahere potest &c in annum quodque mittere ib. 1616.

CLAUD. de POIS & CASP. BRAYER E. medicus homini Deus ib. 1616.

MAURIT. de MONTROEIL & SIM. le LETIER E. ventriculo calidis carnes frigidae Parif. 1616.

§. CCCCLXXXVI. LAZARUS RIVERIUS.

LA RIVIERE Monspeliensis, celebris suo ævo clinicus, Bononiam & Tolosam magnis conditionibus vocatus, Monspeli, maluit se continere. Primus in hac schola chemica medicamenta cum plausu dedit, cum priores chemjatrorum conatus fere a contraria secta repressi fuerint, parcus in historia morborum, in curatione fusior & felix. Multa ex præceptore VARANDÆ exscripsisse, multum usum SENNERTO ANTONIUS FRANCISCUS BERTINUS objecit, & repulsam tulisse, cum primum doctoris gradum ambiret.

EJ. primæ sunt *quaestiones medicae XII* vacante *cathedra defensæ* Monspel. 1617. 4. *. Balnea hecticis ante cibum convenire, non post cibum. In apoplexia laminam candem utiliter capiti admoveri. Flatus calefacientibus melius tolli. Non dari pulsum amatorium. Metum & mœstiam fieri a humoris melancholici.

EJ. *praxis medica cum theoria* Parif. 1640. 8. L. curante STEPHANO BLAQUIERE ib. 1647. Id. Lion 1647. 8. 1649. 8. 2 vol. Houss. 1652. 8. LIND. 1653. 8. HE. 1657. 8. TR. 1660. 8. 2 vol. Houss. 1664. Cat. 1674. Goudæ 1649. 8. TR. Haag. 1651. 8. *. 1658. 8. TR. 1664. 8. L. TR. 1670. 8. PL. libri XVII. Gallice Lion 1690. 8. 2 vol. 1702. 8. vertente de BOZE. Anglice, *modern practice of physik* Lond. 1700. 8. Non differt *medicina practica studio BERNHARDI VERZASCHÆ* Basil. 1663. 4. nisi quod a VERZASCHA in *compendium succinatum* sit redacta, & aucta, ut videre est in præfatione editoris: qui fere in *omnibus capitibus* formulas remediorum suorum elegantiores & utiliores revelavit.

Praxis medica RIVERII morborum a capite ad calcem census est & brevis descriptio; deinde fusiora medicamenta, ut subinde tamen Galenicis & Arabicis medicamentis aliqua aut minus nota, aut certe non eo modo in usum recepta, admisceantur. Ita in dolore colico opiata miscet purgantibus. Misturam acidi liquoris cum lixivo sale, tunc maxime effervescentis, ad vomitum compescendum nuperi a RIVERIO receperunt. In hydrope rarer vult alvum duci, interposito usu medicamentorum roborantium: paracentesin improbat. Abortum perdicte minitantem repetita singulo mense venæ sectione occupavit. Hæmorrhagiam etiam interna ex causa in renis inflammatione subortam, nihil potentius superat, quam sanguinis deliquium. Arcana etiam sua habebat, sale vitrioli vomitum ciebat. In variolis calida omnia dedit, in febre maligna bezoardicum Joviale, quod pro summa habet antidoto. In pleuritide ad drachmam usque fuliginis dabat. Passim medicamenta undique ex variis scriptoribus colligit, neque designatur ab empiricis discere, exemplo infusi vinosi vitis albæ, quo morbum hystericum superaverit.

EJ. *observationes medice & curationes insignes* Parif. 1646. 4. Vr. London. 1643. 8. SCHULZ. 1646. 8. Haag 1651. 8. *. *centuria tres*, 1656. 8. L. qua-
M m m 3 tuor

tuor centuriæ & 1672. 4. Lion 1659. 4. Gallice Parif. alii Lion 1688. 12. Lion 1694. 8.

Curationes fere ad sensum nuperorum Gallorum. Ischuria subita vehementer sanguinis missione superata, ut plurimæ urinæ libræ decederent. Colicus dolor purgante medicamento quarta die, dum alvus respondebat, summo cum cruciatu, denique superatus. In febre maligna vomitus perpetuus cum atris fæcibus, celebri illa mistura succi citri cum sale tartari, tunc maxime ferventis, vietus, quæ eadem mistio classici in medicamenti dignitatem evasit. In febre maligna cucurbitulas passim admovebat, dabat tamen acria, confectionem alkermes, bezoar lapidem; & absorbentes pulveres. In tertiana febre calomelan TURQUETI dabant cum diagrydio. Gravis cephalæa lethalis, cum putridi quid naribus effluxisset. Fluor albus demum longiori usu rhei cum terebinthina superatus. In febre acuta maligna noster etiam sexta die vocatus, venam tamen aperuit. In renis inflammatione & abscessu, post gravem syncopen, spiritum sulfuris dedit, ut tamen urua purulenta diutiuscula flueret, & æger ex febre diurna sensim convalesceret. Multa mala a sanguine in ventriculum effuso & coacto, sensim tamen per alvum educto, postquam computruerat. Post asthma & cordis palpitationem mediastinum cadaveris sero sanguineo plenum, quod ægrum suffocaverat: pulmo ponderosus & pure plenus. Empyema caustico apertum, & post plurimam puris effluxionem sanatum. Post tussim sicciam cardialgia & sanguinis sputum: pulmo cadaveris undique etiam mediastino adhærens, cor albicans, exulceratum & exsum, cuius partem noster putat ab ægro homine excreatum fuisse.

Hæc in centuria I, non omnia vero licet decerpere.

Centuria quarta accessit Haag 1659. 8. *. ab auctoris obitu a SIMONE JACOZ edita. Febrem hecticam se balsami peruviani longo usu curasse, hydropem pectoris apozematibus aperientibus cum sale tartari & vitrioli spiritu. Carbunculus (Occitanicus) media in fronte fanatus, potissimum vesicatorii emplastri beneficio. Oxycrati quotidiano usui vult epilepsiam cessisse, amylo hæmoptoen. Cordis palpitatio, pulsus in carpo nullus, superne vehemens, ventriculus cordis uterque & una pulmo sanguine plenus, terroris, ut putat, opus, & in sinistro thalamo carunculae natæ ostium præcludentes (polypi), quarum & alia vidit exempla. Decocto guaiaci & antimonii venerea lues cum exfoliis superata. Galenicus sanguinis a pota hirudine vomitus. Rheumatismus septies secta vena, & repetito usu aquæ papaveris superatus. Qui pastulis solis vixit, phthisi liberatus est. Vomendi conatus vehemens frustaneus & funestus, a ventriculo in thoracem irrepente, qua parte etiam nullus pulmo fuit.

Cæterum observationibus, cum non plures sint quam 82, addidit JACOTIUS octodecim suas, quibus nonnullas suas curationes tradit. Luem venereum sanabat pulvere calomelas Turqueto dicto. In febre maligna non evasisse, nisi qui die quinto & sexto vehementer sudassent, omnino præter criticorum dierum leges.

Aquam

Aquam theriacalem BAUDERONII tamen respondisse. Qui pestem vomitorio vitriolico curavit.

Deinde adjecit idem observationes 37 ex veteri bibliotheca absque auctoris nomine decerptas, quæ sunt medici SCHYRONII & RONDELETII curæ. Phthisicus profuso sudore liberatus, cum continuo moriturus videretur. Paralysis linguae a facculo, qui in cadavere apparuit, fero pleno, quod is foccus continuo linguae novum suppeditabat. *Cogueluche Nemausensis* a. 1557; evadebant (non cuncti, ut videtur) vena secta, sudore erumpente fætido. Deglutitionis libertatem restituit cucurbitula cum multa flamma, sed i ventriculi admota. In febre maligna exanthematibus lividis efflorescente, tamen feliciter venam secuit. Struma emplastro choeradico AETII discussa. Caruncula plumbea virga deleta. Febris molesta cum perpetuo sudore, qui ultimo die frigidus exit.

Sed cum centuria jam tertia prodierant Observationes communicatæ a D. PETRO PACHEQUE. Curationes, sæpe paradoxæ, ut anser nescio quibus fartus ad convulsiones. Adnotat perire, qui potum naribus rejiciunt, aut in quibus parentum avorum aut atavorum similitudo redeat. Emplastrum, quo in abscessu pectoris pus adtrahitur, ex resina, terebinthina, oleo laurino & elemi.

Alia a D. d'ABADIE medico Tholosano, alia ab ANTONIO de LODON accefserunt, inter ista hydrops, & in ventriculo ipso hydatides.

Porro FRANCISCI CHOMEL adnotationes.

J. MARTIN febris maligna sudore perfætido sublata.

DES GRANDS DES PREZ phthisis aliquoties lacte muliebri superata.

HENRICUS RUFUS Post gravem cephalæam delirium, & vigiliæ, membrane cerebri circa torcular gangræna corruptæ, puris ad uncias sex cum fætore effluxit, basis etiam cerebri, cerebellum, medulla oblongata sphacelo vitiata apparuit. Hydrops pectoris, pulmones siderati, puncta per superficiem purulenta. Nihil exspuerat, neque tussierat.

SIMEON JACOZ in diurno alvi fluxu lingua frigida lethali eventu. Dolor capitis intolerabilis superatus incisa temporis arteria. Peste affectus evasit, cum continuo cantharides pone aures admovisset, qua parotis se extulit.

SAMUEL FORMY chirurgus. In hydroþico umbilicus prominens, bono even tu in medio tumore incisus. Hydrocephalus compressione superatus. Mors ab alvo obstructa, intestinis indique fecibus distentis. HENRICUM III, cum lue venerea laboraret, neque curari posset, a P. PENA sudore moto & decocto chinæ & bardanæ absque hydrargyro sanatum esse.

PETRUS ESTANOVE chirurgus. Cornu in capite verrucosum.

DIONYSIUS

DIONYSIUS POMARET chirurgus. Phrenitis ridicula arte & somno expresso uratus.

OZIAS AIMAR chirurgus. Convulfum ad dextra caput cum maxillarum agitatione, post amputatum brachium, dextrum a lue venerea.

Hæc sui auctores cum RIVERIO communicarunt. Tunc sequuntur varii, quorum aliqua nolles legere, ut epilepsiam carne lupi salita gestata; tertianam vena in principio paroxysmi incisa curatam, süberis usti in colico dolore vim.

EJ. *methodus curandorum febrium* Paris. 1648. 8. TR. Haag 1651. 8. *. In synocho simplici non putat largam venæ sectionem locum habere, quam GALENUS præcepit, sed neque frigidam admittit. In febre putrida alvum dicit, & nonnunquam vomitum movet, absorbentia dat & alkermes, tunc iterum prægnantes, ut vocat, humores expurgat. Ab intemperato usu refrigerantium singultum sequi. Adversus febres intermittentes corticis peruviani nondum meminit, & in quartana ad morem seculi purgat, venam secat, chalybem dat, & amara, de theriaca monet, ne crudis humoribus superingeratur. De febre purpurea maligna (petechiali). Venam tamen in ea secat, aut hæmorrhoides ciet. Vesicatoriis utitur, inde cardiacis &c.: in vomitu sua mistura. Anno 1623. in sœva epidemia parotides erupisse, sed funesto fere eventu. Quando parotides erumpebant, ipse venam secabat, utcumque pulsus debilis videretur, bono eventu, ut continuo a missa sanguine arteriæ fortius micarent. Petechias fere in pectore & in dorso erumpere. Male variolas pessimas facit, quæ serius erumpunt: vidit purpureis maculis cum periculo mistas fuisse.

EJ. *institutiones medicæ* L. V. Lion 1656. 4. 1672, 4. BUR. Lips. 1655. 8, falsa inscriptio Haag 1657. 8. TR. 1662. 8. Integræ per omnes artis partes institutiones, fere Galenicæ: diætetica etiam, & materia medica, & medicamenta ad siros scopos composita.

*Arcana LAZARI RIVERII a BERNARDINO CHRISTINI edita Venet. 1676. 4. 1696. 4. **. Utrecht 1680. 16. *. Multa hic reperias medicamenta chemica, etiam aurum potabile, quorum tamen in ipsis operibus nulla fit mentio, essentias lapidum pretiosorum, essentias aliorum metallorum, essentiam vitrioli, quam profummo laudat alexipharmacum. Deinde medicamenta ex vegetabilibus, numerofa. Verum ex Italicis urbibus, in quibus artem CHRISTINUS exercuerat, singulas ad paginas citatis, adparet non esse RIVERII. CHRISTINUS quidem in præfatione testatur, se RIVERII codices a matre emisse, inter eos fuisse artem spagiricam, ejus partem se edere. Dudum vero adnotatum est, CHRISTINUM nihil cum RIVERIO commune habere, qui præterea hanc tantum quasi appendicem suo operi adjectit.

Arcana MS. in LEHMANNI bibliotheca citantur.

EJ. *opera medica conjuncta* prodierunt Lion 1663. fol. Venet. 1664. fol. Francof.

Francof. 1669. fol. 1674. fol. curante J. DAN. HORST & J. JAC. DOEBELIO, tum Genev. 1679. fol. Lion 1672. fol. 1690. fol. HUTH. Ho. Genev. 1737. f. cum F. WEINHARD ad editionem Francofurtensem. Porro Venet. 1664. fol. 1700. f. 1733. fol.

FRANCISCI CALMETTE RIVERIUS *reformatus s. praxis medica methodo RIVERIANA* Genev. 1688. 8. 2 vol. HOUSS. Genev. 1696. 8. 1706. 8. Lion 1704. 8. Venet. 1735. 4. *Acc. de morbis mulierum, de affectibus articulorum, de peste, de febribus, de morbis venereis, Arcana.* Suo loco dicetur ad a. 1677.

§. CCCCCLXXXVII. J. COLLE.

Bellunensis, professoris praxeos Patavini, qui a. 1631. senex vitam obiit; *medicina practica morborum malignorum & pestilentium* Pisauri 1617. fol. *Collectio morborum epidemicorum.* Anno 1610. pleuritidem dominatam esse, in qua venæ sectio nocebat, cucurbitulæ autem & clysteres atque purgantia medicamenta saluti erant.

EJ. *idea & theatrum imitacrium & imitabilium ad omnes intellectus facultates libri aulici, quibus omnes artes, etiam medica, agricultura, quo ordine & qua methodo inveniende sint, demonstratur* Pisaur. 1617. f. L.

EJ. *Cosmetor mediceus triplex, in quo exercitatio totius artis medicae decisâ, ac consultationes medicinales & questiones practicæ enucleatae proponuntur.* Venet. 1621. fol. * Medicus Ducus Urbini librum COSMO II. M. D. Hetruriæ dicavit. In principio compendium dat medicinæ de seculi genio, deinde vera consilia & dissertationes practicas ad varios morbos, non omnes inutiles, & aliquas peripneumonicorum incisiones. Ecce specimina aliqua. In pestilentia potestatem salutarem lapidis bezoar putat se expertum esse, & quidem constantem. In peripneumonico primo apostema pulmonis aquosum, pituitosum & pulmo purulentus. In secundo pulmo humore bilioso & pituitoso plenus. In tertio pulmo sanguinea inflammatione distentus, & costis adnatus. Febris maligna epidemica in Piceno grassans, & Pisauri atque Urbini, cum petechiis. Cucurbitulas scarificatas & malleoli, vulnuscula bene respondisse. Peripneumonia epidemica Cantiani & Cellis. Contra Jurisconsultos, utique veneno interisse, cum eum vellent excusatum. In femina obesa & decolore puerpera, paciente febrem acutam, cucurbitulis potius quam venæ incisione utendum. Fulgoratorum historia, qualis eo ævo scribebatur. Signa quibus submersos a strangulatis distinguas.

EJ. *elucidarium anatomico chirurgicum cum commentariis in quarti libri AVICENNAE seu tertium Insti tractatus . . . de lue Gallica* Venet. 1621. fol. * de solo nempe bubone. In commentario ad AVICENNAM habet etiam tumores, aquosum, aereum, inflammatum, morbos cutaneos. Utique vero, libri de lue Gallico alteram partem elucidarii facere, quam nunquam vidi, ASTRUCIUS.

EJ. *methodus facile parandi jucunda, tutas & nova medicamenta adversus che-
micos* Patav. 1628. 4.

EJ. *de morbo gallico & ejus symptomatibus* 1628. 4. HOTTON TR. SALICETI
tempore morbum jam extitisse, fæviorem tamen CAROLI VIII. ævo. Etiam
communem lectum inficere. Si decocta lignorum non responderint, ad inunctiones
esse deveniendum, in valido homine etiam suffumigia locum habere.

In *Cosmetre* morbum adtigerat, & invitus inunctiones mercuriales admi-
serat.

EJ. *de cognitu difficultibus in praxi ex libello HIPPOCRATIS de insomniis, & ex
libris AVENZOARIS per commentaria & sententias dilucidato* Venet. 1628. 4. TR.
Inter alia mercurius cum ligno sancto & aliis fucatus incongruis.

Numerosissimos libros ineditos reliquit TOMASINO teste (a).

§. CCCCLXXXVIII. VARI.

JOH. FILESAC theologi, *medicinae defensio adversus PLINIUM majorem* Parif.
1617. 8. *. excerpta ex L. I. *selectorum*. Honores PLINIO objicit medicis passim
etiam ab imperatoribus decretos, quales & MEIBOMIUS collegit. Artem necel-
fariam esse, & eo tempore, quo ejus auxilio indigent, incredulos ad eam con-
fugere.

Prodierat jam anno 1615. 8. cum ejus *Excerptis*.

MATTHIAS NALDIUS in HIPP. *aphorismos* Rom. 1617. 4. L.

EJ. *rei medicea prodromi præcipuorum Physiologæ problematum tractatus* Rom.
1682.

EJ. *règole per la cura del contagio* Rom. 1656. 4. HOTTON.

J. RUD. SALZMAN Senior, per multos annos professor Argentoratensis, *de
paralyssi* Argent. 1617. 4. *

EJ. *disputatio de spasmus s. convulsione* ib. 1620. 4. HE.

EJ. *de difficultate respirationis* ib. 1631. 4. *

EJ. *de vita & morte hominis* ib. 1648. 4. HE.

EJ. *de lycanthropia* ib. 1649. 4. HE.

EJ. *de morborum differentiis* ib. 1649. 4. HE.

EJ. *de morborum causis* 1650. 4. PL.

EJ. *de febribus putridis continuis* Lips. Francof. 1654. 4. UFF.

EJ.

(a) *Elog.* 1641.

EJ. de morbi gallici natura, causis, signis Argent. 1656. 4.

EJ. varia observata anatomica Amsterdam 1669. 16.*. edente THEODORO WYNANDTS. Cadaverum etiam morbosorum incisiones, quæ ad erueendas causas morborum faciunt. Fæces & urina per vulvam, ano quiescente, quod imperita obstetrix intestinum rectum a partu propendens resecuisset. Id rectum intestinum clausum, hinc intestina stercoibus distenta. Abdomen totum pure plenum, cujus fomes videtur in hepate fuisse. Cum ulceribus in tibiis lien triplo major, ad HIPPOCRATES effatum. A saltatione cor sanguine congesto plenum, pulmones undique adnati. Exempla infantum a pituita subito circa caput asperæ arteriæ magna copia effusa suffocatorum. Ventriculus putridus, quasi erosus, ut tunicae facillime lacerarentur.

Confilia aliqua SALZMANNI sunt inter curationes, quarum centurias IV. WELSCHIUS edidit, & in centuria IV.

CORNEL. PLEYER Examen tractatus G. A. SCRIBONII contra uromantes editi Erford. 1617. 8. TR.

EJ. medicus critico astrologus Nürnberg 1627. 12.

LUDOVICI DU GARDIN medici Duacensis, Alexilemos, s. de pestis natura & curatione epitome methodica Duaci 1617. 8. BUR. FALC. & paulum mutato titulo Duac. 1631. TR.

ID. l. ut puto Gallice, le Chassepeste, ou les remedes singuliers & familiers pour se préserver & guérir de la peste ib. 1617. 8. BUR.

EJ. (HORTENSII) manuductio ad pathologiam, s. institutionum medicarum pars altera Duaci 1626. 8.*. Galenica placita paulo alio ordine proposita.

EJ. remedium erroris qui propter diversa pondera in praxim medicam irrepsit tandem deprehensi Duaci 1630. 12. TR.

EJ. medicamenta purgantia simplicia & composita selecta sufficientia. Remedium erroris in ponderibus ib. 1631. 8. TR. FALC.

EJ. circumstantiae & tempora de variis venis Pleuritidis ratione secundis inter varios medicos proceres litem dirimentia ib. 1632. 4. FALC.

EJ. Institutionum medicinalium liber III. s. subsidiorum indicium, s. de rebus non naturalibus ib. 1638. 4.*. op. & stud. JACOBI BRIFFAULT.

FABRITII COCANARII theonotus de vita producenda atque conservanda Rom. 1617. 4. Cölln. 1620. 4. L.

THOMAS GROSSIUS Sipontinus. EJ. lectiones de natura, differentiis & usu rerum sex non naturalium Venet. 1617. 4. L.

EJ. lectiones de febribus, in quibus infinita problemata, plurimæ etiam controversie
Nun 2

sic explicantur, conciliantur. Acc. questio de vino exhibendo in febribus a principio Venet 1627. 4. L.

EJ. lectiones de morbis capitis & thoracis, in quibus infinita problemata & controversiae explicantur conciliantur. Acc. questio an vinum nive refrigeratum propinari debeat Ferrar. 1628. 4. L.

EJ. de morbis insimi ventris Venet. 4. L.

EJ. questio unica an morbi qui in Italia & potissimum in Gallia, cisalpina hoc anno evagantur sub nomine pestis, an vero inter febres pestilentiales numerari debeant — de essentia, causis, signis, praesagiis, de præservatione & curatione pestis & febris pestilentis, de methodo a principe & privato adhibenda, antequam pestis advenerit tempore quo graffatur & postquam abierit Venet. 1631. 4. L.

ALBERTI QUATROCCHI Veneti de officina pharmaceutica veris & legitimis antiquorum ponderibus: comprobatur pondera monetaria Venetorum respondere iis, quibus Greca utebatur antiquitas. *Acc. Epitome mensurarum Græcis, Romanis & Arabibus medicis familiarium Venet. 1617. 4. **. Librarum comparatio: minima est Uticensis, quæ unciarum duodecim, maxima Hispanica, quæ 18. Laudat divisionem Gallicam, in qua drachma grana habet 72, non 60. Cur CELSUS unciam septem tantum drachmarum faciat? olim septem drachmas in uncia fuisse, inde ad octo Romæ auctas. SALADINUS male unciam in novem partes dividit. PAULUS GALENUM explicat, ut scrupulus sit 24 gran., non 20. Granum est pondus triticei grani: chiratium (a *nepatiis* fructu ceratii) est granorum quatuor. In Zecca Veneta unciam valere 140. ceratia & grana tritici quatuor siliquam. Uncia subtilis Veneta habet chiratia 123 gr. 1*½*. Uncia medica chiratia 126. Pondera veterum plenam certitudinem non habere. De mensuris breviter. Non satis certum esse, lapides inventos accurate tripedales fuisse. Auctor Prior fuerat sui ordinis teste MARINELLO.

PETRUS GARCIA CARRERO *disput. medica & commentaria in fen I. L. I. AVICENNÆ Complut 1617. f. HALLERVORD.*

*EJ. dispp. & questiones in fen libri IV. Bourdeaux 1628. fol. *. edidit PETRUS FERRIOL. Arabicum inmensum opus, quo questiones scholasticæ per auctoritatem GALENI & AVICENNÆ solvuntur. De febribus fermo est.*

EJ. dispp. & questiones medicae in omnes GALENI libros de locis affectis Complut. 1605. fol. L. 1612. fol. L.

CALISTII PROCACCINI l. qui dicitur medicus ad tirones, non minus utilis quam curiosus Rom. 1617. 4. L.

GUIL. ROSELLI *de internorum morborum curatione Bergomi 1617. 4. Bordeaux 1620. 8.*

ROBERTI FLUDD s. *de Fluctibus Angli.*

Ecce quæ lego in VI. tomis operum contineri.

Cosmi

Cosmi majoris & minoris metaphysica physica & technica historia. Tomus I. de microcosmi historia, de natura simia (alibi lego de ejus in generatione & corruptione progressu).

EJ. *de supernaturali, naturali, præternaturali & contranaturali microcosmi historia . . . Internum s. anima, externum, s. corpus. Anima in corpus operatio. Technica microcosmi interni historia. Ars memoriae, physiognomia, chiromantia Oppenheim. 1617. fol.*

EJ. *de iromantia s. divinatione per urinam.*

EJ. *monochordum mundi synchronicum Francof. 1623. f. TR.*

EJ. *sectionis prima portio tertia de anatomia triplici s. homo enucleatus sectione anatomia bifaria dividitur, Panis nutrimentorum facile princeps ignis ope dissectus ib. 1623. fol. TR.*

EJ. *anatomiae amphitheatrum ib. 1623. fol. TR.*

EJ. *philosophia s. anatomie christiana, s. meteorologia cosmica ib. 1626. fol. TREW.*

EJ. *Pulsus, s. nova & sacra arcaea pulsuum historia ex sacro fonte extracta nec non medicorum ethnorum dictis comprobata Oppenheim 1629. fol. TR.*

EJ. *medicina catholica Francof. 1629. fol. HANSEN.*

EJ. *antiquorum morborum mysterium, s. medicinae catholice tom. I. l. I. tractatus secundus ib. 1631. fol. TR.*

EJ. *clavis philosophiae & alchymiae, s. ad epistolam PETRI GASSENDI reponso ib. 1633. f. TR.*

EJ. *philosophia Moysica Goudæ 1638. f. TR.*

EJ. *reponso ad hoplochrisma spongeam FOSTERI Goudæ. 1638. f. TR.*

Rosencrucianæ societatis homo fanaticus, subinde tamen utilia cogitata admiscens.

MELCHIORIS CARTERII *in epilepsiam exercitationes Tolos. 1617. 12. FALC.*

HIERONYMI PINELLI *theoricae ac practice medicinae aphorismorum L. VIII. Senis 1617. 8. BUR.*

J. BESARDI *antrum philosophicum in quo pleraque arcana physica & malorum curationes resolvuntur &c. Aug. Vindel. 1617. 4. HOTTON.*

SEB. SLESKOWSKII *opera medica Cracov. 1617. 8. B. THOMAS.*

J. HEINTKII *Or. de problemate: an empirici, qui conceptis precum & verborum formulis morbos curare profitentur, sint in republica christiana ferendi Lips. 1617. 4. BOEHM.*

MICHAEL MAIER *examen fucorum pseudochymicorum detectorum & succinæ refutatorum* Francof. 1617. 4. RIV.

REGNER BRUITSMA *jaticum votum in publicæ salutis & medicinae sanctioris tutelam* Mecheln 1617. 4. d'ETR.

GUIL. LOYSEAU *observations medicinales & chirurgicales* Bourdeaux 1617. 12.* videtur ex LINDENIO latine etiam prodiisse de internorum externorumque fere omnium morborum curatione cum historiis notatu dignissimis & variis ejus auctoris experimentis Bergerac 1617. 8. Bordeaux 1620. 8. Aliqua medica intercedunt. Pus, ut putat, e vena secta eductum, cum abscessus esset in hepate. Hemicrania sublata venæ temporalis sectione. Hydropem pectoris vidit. Infans absque ano & alter absque vulva natus. Post volvulum intestinum cæcum solidum cum minimo tubulo pervio, unde vomitus perpetuus. Phrenitis a vermis. Diarrœa loco lotii, quod nullum fluebat, rheo curata. Gangræna senilis a pedibus incipiens funesta est. Diabetes ex lapsu in dorsum. Sanguis de vena fætidus. Regem se Galliæ ulcere urethræ laborantem sanasse.

EJ. *praxis medica de curandis morbis* Burdigal. 1620. 4. B. D.

EJ. *trésor des remèdes secrets pour les maladies des femmes* Paris 1617. 8. RAST.

LUD. REMMELIN *Balsamochrestia s. Unterricht innerlich u. äußerlicher vornehmster 24 Balsamen* Augspurg 12.* PL, huc refero.

GEORG GRAMAN *Bericht von der weissen und rothen Rubr* Halberstatt 1617. 4.

EJ. *chymische Reis. u. Hausapotek* Schleusingen 1630. 12. TR. 1679. 12. TR. Ardruff 1618. 8.

J. PELECYI *de humanorum affectuum morborumque cura* München 1617. 12.

Elogia & judicia doctorum virorum de JACOBO KESTEINIO Cæsarum &c. doctore Prag. 1617. 4. BUNAU.

SEBASTIAN VALETISII *Brunn des Heils oder Bericht wie einer bis in ein hohes Alter sein Leben gesund fortdringen könne* Ingolstadt 1617. 4.

MICH. RENGER *Leichenpredigt auf B. SUEVUM Rothenb.* 1636. 4. TR.

J. G. AGRICOLA *cervi excoriati & dissecti in medicina usus* Amberg 1617. 4. TREW.

MORIZEN *Landgrafen v. Hessen Medicinalordnung* Marburg 1617. 4. TR. 1632. 4. TR.

CHRISTOPH MEURERS *nützliches Hausregiment wie ein Hausvater sich u. sein Gesind vor der Pestilenz verhüten soll* Lipf. 1617. 4. RIV. antiquioris puto auctoris.

§. CCCCLXXXIX. DISPUTATIONES.

BERNARDI SUEVI *brevis purg quæ sunt medicorum* Basil. 1617. 4.*. Pro clysteribus nutritiis. Error in titulo.

EJ. *tr. de inspectione vulnerum lethalium & sanabilium præcipuarum partium corporis humani* Marburg 1629. 8.*. Non est coram, ut ignorem, num aliquid subdit praetici.

J. GREDEL *de dysenteria* Basil. 1617. 4.

JOACH. BERTRAM *theoria & therapia hydrops* ib. 1617. 4. RIV.

CHR. BECK *de hydrope* ib. 1617. 4. RIV.

J. LAMY *de febre quotidiana intermittente* ib. 1617. 4. RIV.

J. JAC. REITER *de hydrope* Lips. 1617. 4. HE.

DAN. LORIS *assertiones & controversiae de hectice febris definitione, divisione, speciebus vel gradibus, causis, signis, tam diagnosticis quam prognosticis, nec non curatione* Basil. 1617. 4. RIV.

ISAAC HABRECHT *crisiologia de diebus criticis* ib. 1617. 4. PL.

J. HULDREICH STREITER *de gravissimo cerebri affectu epilepsia* ib. 1617. 4.*.

LAURENTII COUDIN *questiones medicae a RANCHINO & DELORT propositæ* Monspel. 1617. 4.*. In pestilentia antidotum dat & sudorifera. Non dari panaceam. In venenatis affectibus theriacam confectioni Alkermes præferendam. Dies criticus non integer computandus. Pulsus dicrotus.

MICHAEL MOREL *questiones* ib. 1617. 4. Venereo malo non confirmato guaiacum, inveterato hydrargyrus. Ex venenis medicamenta fieri posse. Ex fapore, & odore, non recte de facultatibus medicamentorum judicari.

GEORGII SCHARPI *questiones medicae* Monspel. 1617. 4.*. Ergo hypercatharsis theriaca. Dysenteria a liene. Lues venerea & elephantiasis non sunt morbi congeneres.

EJ. *institutionum medicarum P. I. a CLAUD. SCHARPIO in lucem edita* Conon. 1638. 4. TR.

A. ABERNETHE *questiones medicae* Monspel. 1617. 4.*. Febribus verminosis meri potio & hydrargyrus. Multis simplicibus composita præstantiora. Gemmarum usus in morbis cordis utilis.

DAVID GENESTET *questiones medicae* Monspel. 1617. 4.*. Pleuritidi narcotica & vesicantia. Gravidas feminas in acuto morbo tamen oportet purgare, venam secare. In urinis certi colores non semper certas substantias sequuntur.

JAC.

JAC. DURANC *questiones medice* Monspel. 1617. 4. * In syncope confectione alkermes & de hyacinthro. Sic in melancholia. Hecticis lac humanum quam asinimum melius. In synocho sanguis ad deliquium mittendus. Elephantiacis vinum viperinum. In maligna febre cum papulis vena tamen secanda. Incipientem elephantiasim hydrargyrus intercipit.

PETRUS SAILLENS *questiones medice* Monspel. 1617. 4. * In pleurite vena secunda in eodem latere. Nulla amuleta quartanariis. Paralyticis thermæ, non vinum. Urinæ fætidæ & nigræ non semper lethales. Albo fluori diuretica.

GUIL. REH. *questiones pro licentia* ib. 1617. 4. WILL.

HENRICUS FURNIUS *porticus delphica* ib. 1617. 4. * Frigidum febribus humoralibus non convenire.

JOH. COUSIN & J. DOSSIER *E. postremus hominis dies frigidissimus, siccissimus* Paris. 1617. 4.

HIER. GOULU & PETR. ROBYNET *E. à rigore sudor salutaris* ib. 1617.

CAR. le CLERCQ & MART. ROBICHON *Non E. sine virili semine mola* ib. 1617.

DIONUS. GUERIN & CASP. BRAYER *E. mulieribus ab utero aut in utero morbi* ib. 1617.

J. RIOLAN *E. urinæ inspectio certior quam pondus aut distillatio* ib. 1617.

AND. le GROS & J. DOSSIER *E. aer sanitatis & morborum author* ib. 1617.

J. le MERCIER & CLAUD. LIENARD *E. vinum alimentorum optimum* Paris. 1617.

MICH. TOUTAIN & PETR. ROBYNET *E. hydrops κατὰ αποσαρί sanabilis* ib. 1617.

GUIL. LESCAILLON & JAC. COUSINOT *E. ex imperfecta crisi υποσαρί* ib. 1617.

PETR. COLLIER & MART. ROBICHON *E. temporum & etatum mutationes ut morborum parentes, sic vindices* ib. 1617.

BARTH. BARALIS & JAC. COUSINOT *Non E. fluenti alvo vacuatio* Paris. 1617.

J. de GORRIS & FR. MANDAT *E. medicamenta θεού ζειρες* ib. 1617.

DIONYS. le SOUBZ & FR. BOUTONNIER *E. dysenterico alvi profluvio vene* seccio ib. 1617.

RENAT. CHARTIER & J. BERIAULT *E. apoplexia phlebotomia* ib. 1617.

§. CCCCXC.

§. CCCCXC. VARI.

CAROLUS le POIS vulgo PISO, Lotharingus, NICOLAI frater, medicus sui principis, vir acuti judicii, proprias suas hypotheses habuit.

EJ. *selectiorum observationum & consiliorum de prætervisis hactenus morbis ab aqua s. serosa colluvie ortis L. singularis* Pont-à-Mousson 1618. 4. Leid. 1650.
 8. *. Francof. Lips. 1674. 4. L. Leid. 1733. 4. 1736. 4. Amsterd. 1768. 4. Scopus viro est ostendere, quot morbi, sunt autem morbi omnino fere omnes, a feri abundantia nascantur. Serum per corpus humanum de parte in partem vagari, certa necessitate vero in capite colligi, cum sponte sua sursum moveatur. Stagnans idem facile putrefcere, cum aliis humoribus misceri bileque. Lienem ejus alterum & præcipuum fontem esse, ut altera sit officina sanguinis arteriosi: ideo ob sanguinem, quem parat tenuem & fervidum, lienem in febribus pati & dissolvi. Inde morbi ex sero nati ex ordine. Capitis primum mala, & hydrocephalus: ejusmodi malum noster curare adgressus, certe hactenus mitigavit. Parotis aquosa. Ut supra multa ad serum suum trahit, nullo manifesto indicio dato, cur eo trahat, ita ad odontalgias. Hemicrania periodica, cum multo aquæbile tinctæ vomitu. Hemicrania epilepsia vicina, ab aura ex brachio adscendente. Vertigo: etiam ista cum vomitu aquæ puræ conjuncta. Carus etiam in infante. Febris Lotharingica in quarta accessione interimens. Alia febris lethargica, funesta. In catarrho suffocante mucus spumosus de naribus redditus. Letargus quanto demum anno funestus. Hystericum malum a sero esse: ejus symptoma varia, cæcitas etiam, aphonia, asphyxia, ut in feretrum mulier depeneretur. Renis horridus abscessus, ut totum abdomen pure repleretur. In hysterico abscessus intra ventriculum maximus. In hysterico paroxysmo verus tumor in jugulo, in gena. Qui epilepsia liberatus fuerit larga copia aquæ puræ vomendo rejecta. Spumam in ore hysterice feminæ ex capite in os defluxisse. In viro hydrocephalus, ut membranæ cerebri chartæ aqua maceratae similes essent. Morbi pectoris a colluvie serosa orti; huc syncope cardiaca, palpitatio cordis, quæ fere cum aquæ in pericardio copia conjungatur, per exempla. Tussis, cuius fons in capite sit. Affidua tussis cum spiritu difficiili & sanguinis rejectione, mitigata excitato quotidie sudore. Pituita in pulmone in calculos coacta, quos ægrotus subinde rejecerit. A scirrho hepatis orthopnoea, summa eadem suffocatio a viscerum epigastric mole diaphragma reprimente, soluta alvo liberaliter ducta. Hydrops pulmonis cum gravi anhelitu (morbum nempe vidit, causam suspicatur). Hydrops pectoris funestus, cum commendatam a nostro incisionem meticuloſi different. Pulmo hydatidibus obsitus. In hydrope pectoris ægroti circa primam noctis vigiliam æggerime respirant, neque se continere possunt. Brachium in eo malo ſæpe dolet, etiam resolvitur. Pleuritis sudore critico liberata: ejus morbi causam fere esse serosum sanguinem. In Gallia rusticos singulis hiemibus pleuritide infestari (sic in Helvetia). Pus longe ante dicim decimum quartum in pleuritide gigni, & septimo atque nono die jam adfuisse maturum. Tabidum,

& empyum noster vomitu & exscreato pure liberavit. Reliquos abdominis & universi corporis morbos omitto. Ceterum, et si utique innoxio sero multa tribuit mala, in quibus nulla ejus humoris culpa est, plurimæ sunt tamen adnotationes, quas utiliter legas.

EJ. *discours de la nature, causes, remedes tant préservatifs que curatifs des maladies populaires accompagnées de dysenterie, autres flux de ventre familiaires aux saisons chaudes & sèches Pont-à-Mousson 1623. 8.* RAST. Multa certe bona, vera, neque eo aëvo vulgo nota. Febrem esse princeps malum. Fluere primum aquosa, pallida, progrediente v. morbo faniosa & cruenta, aut biliosa, colore demum ad æruginosum & atrum usque saturato, & quotidie viscidiora prodire: ut constet, humores de alvo decedentes sensim formari, neque in principio morbi præsto esse. Sedem habere in hepate: hinc sæpe biduo & triduo biliosa revomi. Rarum esse ex toto habitu corporis humores ad intestina confluere, ut subitanea sequatur extenuatio. Ab hepate etiam icterum esse, non quidem vulgarem. Accedere & nauseam, etiam singultum, & hepatis culpam prodi a sensu extraordinario inter inspirandum, qui ad xiphoidem cartilaginem cum difficiili spiritu percipiatur. Neminem inde nisi sano cum judicio mori. Urinam ab initio naturali similem sensim turbari & crassam fieri. Causam esse ab æstuoso aere, non a fructibus horæis, cum morbus sæpe in aliam anni ætatem cadat: fructus equidem tonum intestinorum relaxare, annos vero calidos & siccios huic morbo magis esse obnoxios. Exemplum, cum undecimo die malum videatur remittere, die decimo septimo cum frigore & summo æstu funestum redit. Feminas raro hoc malo adfici. A solis intestinis sanguinem manare, fluidum quidem ab excoriatione: qui vero cum febre fluit, eum esse vel purulentum, vel biliosum diversicolorem. Esse ubi pus per duos menses fluxit. Signa morbi funesti aut longi. Esse qui bis eodem anno dysenteria laboraverit. Dysenteriam contagio carere. Indicatio princeps est febrem tollere, neque prius fluxum morari, quam febris subacta sit. Hinc venæ sectio princeps auxilium: et si primum ante 40 annos a MARESCOTTO commendata, cum in cadaveribus intestina sphacelata vidisset: eum secutus est MASSARIA. Etiam infantibus posse necessariam esse, & a se bis in sexenni esse administratam. Partitam laudat, repetitam in plethoricis: in basilica & in saphena si hæmorrhoides suppressæ fuerint. Rheum probat magis diureticum esse quam catharticum. Melius humores subito vacuari. Se quarto & septimo die rheum repetiisse. Decocta & succos syrupis præstare, ob faccharum facile in bilem transiturum. Formula decocti amari & acidi, quod laudat. Lac non convenire, sed acidulas quidem in convalescentia ægroti. Adstringentia tamen aliqua in bilioso fluxu præcipit, & opium in summo dolore; illibenter, philonium nempe dissolutum. Carnem vitulinam male laudat, & hordeum coctum. Acetaria, fructus horæos sanguinem valde refrigerare.

§. CCCCXC. VARI.

ADRIANUS SPIGELIUS Bruxellensis, Professor Anatom. primarius Patav. *Ej. de lumbrico lato L.* Leid. 1664. 12. & in operibus omnibus. Non tamen nihil proprium habet, animalis etiam historiam in aliquem ordinem redegit: iconem dedit, caput fasius est se non vidisse. Vermes perforato intestino viam sibi in abdominis caveam aperuisse. Unam tamen dari, non plures, neque bis in homine nasci. Filicem habet pro specifico remedio. Ignoscas, quod pituitam scribat in tamen perfici.

Ej. de semiteriana L. IV. Francof. 1624. 4. L. & in collectione operum. Quadruplex semiteriana. Sedes varia. Casus hominis sexagesimo die extincti; corpus exsangue, præter venas ad ventriculum & mesenterium pertinentes, ductus choledochus obstrunctus. In corde quartanarii polypi. Febre continua enectus: ei tenuia intestina inflammata, colon etiam sphacelatum. Sic in semiteriana, & in tenuis intestini membrana interiori flavæ duræque excrescentiae, una ductus choledochi exitus obstrunctus. Semiterianæ anni 1622. post madidam tempestatem Patavii frequentes. Alia minus exacta semiteriana anni 1601. Aliæ semiterianæ varie compositæ. Apoplexia conjuncta plura; omitto. SPIGELII & SALADINI epistolæ. Qui fabis alvum duceret, nihil proficiente rheo. Qui brasica se putabat febrem sustulisse, eodem auxilio in alio mortem præcipitavit.

Ej. de arthritide L. I. In collectione operum. Arthritides variae. Podagra utique curabilis est, etiam sola victus ratione. Medicatio per singula, ad receptionem scholarum modum. Prodiit etiam Francof. 1631. 4

HANIBALIS ALBERTINI *de affectionibus cordis L.* III. *de naturalibus, præternaturalibus, nempe palpitatione & syncope earumque cura Venet.* 1618. 4.* Cesena 1648. 4. L. Liber, quales eo ævo scribi solebant, prægrandis ablique unica propria adnotazione anatomica vel pathologica. Palpitationem duplēcē esse, legitimam, in qua duplex arteria dilatatio sit, una a motu facultatis, a morbo altera, & una compressio: & notha palpitatio, in qua unica contractio, compressio unica: utraque contra naturam. In legitima quies longa est, in notha brevis.

M. ANTONII TOSII a Serra f. Quirini Saxoferratensis, *de anthrace s. carbunculo tractatus.* *Ej. de nova quadam peripneumonia curande ratione a nemine hactenus excogitata Venet.* 1618. 4. *. Melius paulo priori & multis sui seculi libris opusculum. Carbunculus aliis pestilens, aliis malignus. Carbunculus pestilens conjunctam habet febrem magnam, & ulceris crustosæ colorem nigrum cum aliqua rubidine, & inflammationem rubram ad lividam tendentem. Adgnoscere hoc malum opportet, ne cum summo ægroti periculo pro furunculis habeatur, exque eschara distingui ulcus depascente, & ex suppurationis defectu: præstare tamen, quoties minus certi sumus, curationem adlibere carbunculi, quæ furunculo non noceat. Carbunculus pestilens non sanatur, nisi in principio. In utroque carbunculo venæ sectio commendatur ad animi usque deliquium, bonæ etiam hirudines & vesicatoria. Intus noster dat lenientia, & serum caprillum. Ipse

carbunculus debet in circulum scarifari, hirudines ipsi carbunculo adponi, tum cataplasmata consumentia, siccantia, non suppurantia, ægyptium, pastillos andronis, sed omnium optimum ferrum ignitum. Ad escharæ lapsum calida, siccantia, lili radix: ea remota abstergentia conferre, & cum melle terebinthinam. In maligno carbunculo siccantia, etiam cauterium actuale, scarifikatio. Peripneumonia anni 1611. adgrediebatur cum insolito rigore: noster adhibebat nivem, refrigerantia, julepos, venæ sectionem, ob præcalidum pulmonis erysipelas,

PETRI CASTELLANI in Acad. Lovaniensi Græcæ & Latinæ l. Professoris *vite illustrium medicorum qui toto orbe ad hæc usque tempora floruerunt Antwerp. 1618. 8.** Vitæ utique cum imperfecto censu scriptorum, ut in civili fere vita noster subsistat.

EJ. *creophagia s. de carnium esu L. IV.* Antwerp. 1626. 8.* Fusæ satis avium, piscium & carnium utilitas diætetica & medica ad veterum saporem, nullo recepto præjudicio rejecto, ut etiam caro porcina ob salubritatem omni alteri carni præferatur. Carnium usum in universum defendit.

J. JAC. LAZARI *de sectione venarum cubiti in puerperio disputatio* Messan 1618. 4

PETRI MARIÆ CASTIGLION responsio ad LUD. SEPTALII *judicium de margaritis* Mediolan. 1618. 4.

EJ. *admiranda naturæ ad calculos curandos* ib. 1622. 8.

EJ. *de sale ejusque viribus* ib. 1629. 8.

MARII PERAMATI *de potu frigido tractatus* Neapoli 1618. 4. FALC.

ANTONII CÆLI *introductio ad medicinam facultatem* & brevis methodus curandi præter naturam corporis humani affectus, nec non de pulsibus Messan. 1618. 4. FALC.

J. FRANC. ARQUATI *medicus reformatus ob varies in medicina abusus* Venet. 1618. 4. FALC. (1608. 4. L) Pars altera prodiit ib. 1621. 4. L.

SEBASTIANI TRAVII a VILLANOVA Astensis, *scholia in theorematu medica, physica, metaphysica & moralia paradoxi naturam referentia* Turin. 1618. B. Turin.

PETRI LOPEZ Portalegrensis, *Poesis philosophica in sex libros digesta de rebus non naturalibus* Conimbricæ 1618. 4. C. de V.

EJ. *flosculus medicinae tribus libris comprehensus & totidem rebus quas corpus humanum continet* Lisbon 1620. 8. L. Malaca 1635. 4.

CONSTANTIN PULCHARELLO Porniensis, *de valetudine tuenda l. II. versu heroico* Neapoli 1618. 8.

FRANCISCI de FRANCISCIS *prælectionum Monspeliensium T. I. commentarii in Hippocratis iurandum. Pathologia universalis. Tr. de crisibus* Genev. 1618. 8. LIND.

HERMANNI FOLLINI amulethum Antonianum s. luis pestiferae fuga Antwerp. 1618. 8. RAST. Acc. utilis tr. de cauteriis.

EJ. orationes de natura febris peticularis ejusque curatione deque studiis chymicis cum Hippocraticis conjungendis Colon. 1622. 8.

EJ. naturae humanae s. mores & temperamenta hominum methodo Aristotelica ex belgico vers. a JOHANNE filio Colon. 1649. 12. L.

CAROLI SCRIBONII medicus religiosus de animi morbis & curationibus Antwerp. 1618. 8. TR.

J. KOLNER tr. physicus mathematicus ex themate celi ad horam decubitus morbi alicujus naturam mutationem crisi eventum per conjecturas astrologicas in genere & in specie prænotiones cum app. de purgationis & phlebotomes secundum influentiam astrorum celi administratione Griefswald 1618. 8. L.

J. VINCENTII FINKII enchiridion dogmatico hermeticum morborum partium corporis humani præcipuorum curationes breves continens Lips. 1618. 12. 1626. 12.

DAVID VERBEZ medicus Ulmensis.

EJ. exercitationum medicarum super disþ. de peste L. I. Campidun. 1618. 4. TREW.

EJ. homo non homo, s. monstrum Tubingense ob virulentiam legitime evisceratum Campidun. 1618. 4. *. Contra senem professorem medicinæ, qui sibi ob priorem libellum magna convitia in priori opere dixerat. De peste agebatur, sed magis tamen de metaphysica quæstione, num affectus sine causa notior esse possint, quod noster defendit. Pestem nostram longe differe a peste, qualem veteres descripserunt, & alium forte morbum esse. De scholaistica pestis definitione.

EJ. pro RAYM. MINDERER disq de chalcantho ad Dodecaporii PETRI Castelli partem I. reþponsio Aug. Vind. 1626. 4. L. TR.

Pharmacopæa Londinensis Lond. 1618. 4.

GUiliELMI KNYF dicta analiptica, s. vivendi ratio recreatoria qua ad corpus humanum beneficio sex rerum naturalium præservandum leges præscribuntur Amsterd. 1618. 4.

EJ. Goylandia L. II. cum ejus regionis morbis. Et Syrmaica clades medice perpetrata cum herbis ejus regionis Amsterd. 1621. 4. malus titulus quem nunc corrigerem nequeo.

J. DAN. MYLII opus medico chymicum I, s. Basilica medica III. chymica Libri VII. philosophica L. III. Francof. 1618. 4. Riv.

EJ. *antidotarium medico chymicum reformatum* IV. L. Francof. 1620. 4.

EJ. *formulæ aduersus morbos magicos in collectione MERKLINI incant.* 1698. 4.

J. PFAUTZ *nosomachia s. morborum pugna carmine descripta* Friburg. 1618.

12. SCH.

§. CCCCXCII. ITERUM VARII.

HENRICUS VACA de ALFARO *de l'origine y patria de Avicena Hispali* 1618.

4. C. de V.

J. BARBIER *les miraculeux effets de la main des Rois de France* Lion 1618.

12. RAST.

PETIT *récueil de remedes pour se preserver & guerir en tems de peste* Toulouse 1618. 12. aqua imperialis ex aromatibus a. 1584. passim saluti fuisse RAST.

Sechs Bücher ausserlesener Aryney u. Kunststücken Frankfurt 1618. 4. TR.

Reformation u. Ordnung der Apotheken, u. wie sich die ordinarii medici, chirurgi, Barbierer u. andre Angehörige in praxi medica in Maynz zu verhalten Maynz 1618. 4. TR.

ANDREE TENZEL Paracelsici, *exegeſis chymiatrica in ANGELI SALÆ ternarium bezoardicorum* Erford. 1618. 8. B. Tig. 1630. 8. TR.

EJ. *medicina diastatica loco commentarii in tractatum de tempore PARACELSI* Jen. 1629. 12. TR.

EJ. von Natur u. Cur der Pest 1672. 4. HAEHEL.

EJ. *medizinisch philosophische und sympathetische Schriften* Erf. 1666. 8. TR. Leipz. 1725. 8. *. Credulus, morborum curationem sympatheticam ad placita scholæ Paracelsicæ admittit, tum mumias quas describit corporeas & alias spirituosas ad sympathias producendas utiles, ad morbos sanandos, etiam ad amicitiam conciliandam. 2. Cabalistica somnia vom Bauze des Lebens. 3. Von sympathetischen Curen, quæ per sterlus humanum aliisve modis peraguntur. 4. Magia amoris & odii excitandi.

EJ. *chymische ſpagirische Arzneykunſt s. PHÆDRONIS chymische Arcana & SCHEUNEMANNI ſpagirische Geheimniſſe* Fr. Leipz. 1736. 8. TR.

DURET *avis sur la maladie (de la peste)* Paris 1619. 8. FALC.

HIERON. DAGRONETTI *chymiatri raccolta di varii secreti* Messan. 1618. 12.

J. FRANCKEN *Signatur, Beschreibung der Gewächse &c.* Rostoch 1618. 4. * ob Signaturam, ut ex facie plantæ externa divines vim medicatam.

CHRISTOPHORI GRARANO *tr. de la pblebotomia* Sevilla 1618. 8. C. de V.

FRANCESCO ARCADIO *parafrasi sopra la medicina Sanctoriana*, nella quale si dichiara Parte suddetta in aphorismi redotta Parma 1618. 12. MAZUCCH.

§. CCCCCXCIII. DISPUTATIONES.

TOBIÆ ZEUTSCHNER *de apoplexia* Basil. 1618. 4. RIV.

J. ADOLPH BINGELSTEIN *de febre quartana* ib. 1618. 4. RIV.

J. GEO. GUSTEL *de hydrope* ib. 1618. 4. RIV.

J. PFANNER *de generali morborum curatione, & curationibus insolitis prodigiis ipsaque armaria inundatione* ib. 1618. tres disp.

NIC. PHIL. SCHEID *de incubo* ib. 1618. 4. RIV.

CASO GRÆFER *de venæsectione ejusdemque legitima administratione & usū* ib. 1618. 4. TR.

MART. HESS *de appetentia canina* ib. 1618. 4. RIV.

J. JUNCKER, medicus Schleusingensis, *de phrenitide* ib. 1618. 4. RIV.

EJ., certe ejusdem nominis viri, *compendiosa methodus therapeutica, quam morborum fere incurabilium curationes docentur, per solam diætam & ligni guaiaci preparati administrationem* Erford. 1624. 4. ASTR. Ad curandam luem lignum Guaiacum præfert omnibus aliis auxiliis, ei hydrargyrum substitui posse.

EJ. *euporista medicinalia simplicia adversus pestem* Schleusing. 1625. 4. TR.

J. JUSTUS *de indicatione iter agentium* Basil. 1618.

S. MECKOWSKY *de ephialte* ib. 1618. 4.

SEBAST. HAINLIN *pugillus controversiarum philosophico-medicarum* ib. 1618.

ANDREAS CORVINUS *de affectibus in genere* Lips. 1618. 4.

JAC. MULLER *de artis mediceæ constitutione* Giess. 1618. 4. HE.

EJ. *de arthritide* Marpurg. 1638. 4. HE.

PAUL CROKER *de arthritide* Basil. 1618. 4. RIV.

J. STOLTE *de elephantiasi Græcorum* ib. 1618. 4. RIV.

J. WESTENBERG *de melancholia* ib. 1618. 4...

J. KLOPFINGER *de colica passione ejusque symptomate illustriori pareti* ib. 1618.

4. RIV.

JUSTUS JUNG *de colica* ib. 1618. 4. RIV.

ULRICH VARENBULER *de peste* ib. 1618. 4. RIV.

Hoc anno bibliopola GENATH cepit *disputationum* (Basileensium) *collectedarum* decades edere; secunda est secunda a. 1619, tertia a. 1620, quarta a. 1621, septima a. 1631. Basil. 4.

In hac collectione præter eas quas recensui continentur.

Decad. I. CHRISTOPHORUS ARTEMIUS *de gravissimo renum affectu calculo* 1618.

MELCHIOR SYSENBACH *de arthritide.*

Decad. II. PAULI MUNZER *quadraginta contradictiones quibus ratio & curatio morborum occultorum delineatur.*

PAULUS VIRDUNG *disp. de ventis in microcosmo*, s. flatulentie & effectuum diazymatos & therapia Titulus imperfectus.

LUCAS BEYLER *de ictero flavo.*

Dec. III. MICH. GEHLER *de plica.*

WOLFGANG FADLO *de jure & privilegiis medicorum.*

JOH. EBENUS *de hydropoe.*

J. HENR. RYHINER *de arthritide.*

BARTHOL. FRITSCH *de morbis . . . propriæ sic dictis in genere* 1620. 4.

Dec. IV. STEPHAN STEFFANIUS *de calce.*

VICTOR MANGGUS *de lue venerea.*

PAUL WAGNER *de haemorrhoidibus.*

ZACHAR. ROSENBACH *de indicationibus.*

J. HENR. FRÖLICH *de convulsionum cognitione & propulsione.*

JACOBUS ALBINUS *de scorbuto.*

MATTHÆUS REUSS *de rebus salubribus insalubribus & membris.*

In Dec. VI. JUSTUS CRAFT *de cardialgia.*

In VII. decade MULDER *de hypercatharsi.*

VALENTIN HARTUNG *de simplicitum medicamentorum purgantium facultatibus* Leipz. 1618. 4. *

EJ. *de pleuritide* ib. 1618. 4. PL.

EJ. *enarratio plantarum & animalium, quorum in medicina usus est* Lips. 4. RIV.

EJ. *de arthritide* ib. 1619. 4. HE.

EJ. *de febre in genere* ib. 1619. 4. HE.

EJ.

EJ. de signorum vestigio & indagine Lips. 1622. 4. *

EJ. de ictero flavo ib. 1622. 4. HE.

EJ. de dysenteria ib. 1623. 4. PL.

EJ. de morbis eorumque differentiis ib. 1623. 4. HE.

EJ. de simplici trino, ut alimento medicamentoso, lacte, melle, vino ib. 1625.

4. HE.

WOLFGANG SCHALLER de syncope Witteberg 1618. 4. *

EJ. de cholera ib. 1624. 4. RIV.

EJ. de passione colica 1622. 4.

EJ. de syncope 1622. 4. RIV.

EJ. hypotyposis universae methodi medendi ib. 1625. 8.

CHRIST. ROHRBORN de vita & morte Lips. 1618. 4.

PRISC. MARQUART SLEGEL Prof. Jen. Hamburgi mortui, de quartana s. febr intermittente Helmstatt. 1618. 4. PL.

EJ. de hydrope ib. 1628. 4. præside ROLFINKIO.

EJ. de suffocatione uterina Jen. 1638. 4. *

EJ. de empyemate Jen. 1639. 4. *

EJ. de palpitatione cordis ib. 1639. 4. *

EJ. de hydrophobia, s. rabie contagiosa ib. 1639. 4. HE.

EJ. de ascite ib. 1640. 4. *

EJ. de haemorrhagia in genere ib. 1640. 4. *

EJ. de erysipelate, vulgo rosa ib. 1640. 4. MOELL.

EJ. de affectione hypochondriaca ib. 1641. 4. *

EJ. de salutarium venarum in corpore humano secundarum delectu ib. 1641. 4. *

EJ. de quartana intermittente ib. 1642. 4. *

EJ. de ileo ib. 1642. 4. *

EJ. de epilepsia ib. 1642. 4. *

EJ. de lue venerea ib. 1642. 4. MOLL.

In curationibus, quarum centurias IV. G. HIERONYMUS WELSCH dedit, Ulm 1676. 4.*. consilia sunt aliqua SLEGELII. In epidemica lue sanguineum sudorem vidit.

EUSEBII SCHENK Prop. Jen. *de purgandi occasione* Jen. 1618. 4. He.

EJ. *de dysenteria* Jen. 1619. 4. RIV.

EJ. *de veteri medicina* ib. 1619. 4. HAEN.

EJ. *de sanguinis missione per venam sectam* ib. 1620. 4. RIV.

EJ. *problematum medicorum decas* ib. 1621. 4. RIV.

EJ. *de apoplexia* ib. 1626 4. HAEN.

EJ. *problematum medicorum decas* ib. 1625. HAEN.

EJ. *problematum medicorum decas III.* — ib. 1625. 4. HAEN.

ADRIAN LANGLOIS *questiones medicæ pro duabus professionibus vacantibus* Monspel. 1618. 4. *. Verminosis amara potius quam dulcia. Strumas sanandi facultas regibus Galliæ concessa est divinitus. Soporosis affectibus venæ sectio. Nullum datur medicamentum ἀμαργων. Elephantiasis non nascitur ex coitu cum menstruata. In pleuritide & peripneumonia vinum non debet concedi, etiamsi ejus adest appetitus.

BERNARDINI PERERII *questiones med.* XII. eadem occasione. Delirium cum gaudio securitatem, cum fletu & timore perniciem præfagit. Pilulæ ex aloë & rheo in hemicrania jejunio præferendæ. Datur in medicamentis sympathia & antipathia inter partes & humores. Globulus ex hydrargyro in ileo utilis. Non oportet pharmaco incrassare prius, quam tenuia educantur. Pica appetiti cibi absurdii non concedendi. In vertigine arteriotome, in plica alexipharmacæ. Signa salutis & mortis in chronicis non certiora quam in acutis. Evacuatio symptomatica non adjuvanda. Morbi degeneres congenieribus periculosiores.

J. CHANCHUIS eadem occasione. Philtris amorem posse conciliari. Ophthalmiam contagium habere. Catarro nicotiana. Chorea post epulas salubris. In lycanthropia vera fit metamorphosis. Priapismo caphura & balneum frigidum. Non potest dari venenum certo tempore interimens. Non eadem scorbuto, quæ ictero remedia. In empyemate latus aperiendum. Somnus deterior in principio, quam in reliquis temporibus paroxysmi. Crisis naturæ securior.

GABRIELIS BRUNI *questiones quatuor cardinales* Monspel. 1618. 4. *. Syncopæ confectione de hyacintho. Pleuritides in regionibus frigidis frequentiores. Ex aquæ nivatæ usu bronchocele.

AND. du CHEMIN & SIM. le LETIER *E. iustio arthritidi.*

GEORG HERBAULT & MARTIN ROBICHON *E. tussis parotidi & e contra bonum* Parisi. 1618.

CAR. BOUVARD. & CLAUD. LIENAND *Non E. febribus malignis specifica ib.*
1618.

ANT. le RAT. & J. J. DOSSIER *Non E. hepatitidi catharsis ib.* 1618.

NIC. BOMMER & RENAT MOREAU *E. pesti remedia adiogata ib.* 1618.

QUIR. le VIGNON & FR. QUIQUEBOEUF *E. phthisis aviatoe ib.* 1618.

ROB. TULLOUX & GASP. BRAYER *E. apoplexia febris hemorrhoides ib.* 1618.

ROB. le SECQ & J. BEVAULT *E. crudum in pulmone tuberculum lethale Parif.*
1618.

SIM. le TELLIER & FR. BOUTONNIER *Non E. colico dolori nova colica ca-*
tharticus miscenda ib. 1618.

RICH. MARCES & SIM. le LETIER *E. hysterica convulsio eukerasia ib.* 1618.

SIM. BAZIN & REN. MOREAU *E. secoptosis refrigeratio ib.* 1618.

LAZAR. PENA & PETR. GIRARDET *E. sanguis putrens in alias degenerat hu-*
mores Parif. 1618.

§. CCCCXCIV.

PETRUS CASTELLUS.

Romanus, per multos annos professor Messanensis, in materia medica pe-
tissimum vires exercuit, neque chemiam intactam reliquit.

EJ. chalcanthinum dodecaporion s. duodecim dubitationes in usu olei vitrioli cum
defensione veterum in arsenici atque sandaracha potu Rom. 1619. 4. L. Citat alio
titulo CASTELLUS ipse in antidotario, duos libellos, defensionem antiquorum uten-
tium arsenico & sandaracha Rom. 1619. tum ricordo & diff. di vitriuolo Rom.
1621. 4.

EJ. discurso della durazione de medicamenti simplici e composti cum notis in an-
tidotarium Romanum ib. 1621. 4.

EJ. epistola ad J. MANELPHUM & AETIUM CLETUM in qua agitur de nomine
hellebori simpliciter dicti, intelligendum album, ab hoc purgatas Proeti filias & sa-
natum Herculem Rom. 1622. 4. L. 1628. 4. ID. ib.

EJ. epistola secunda de hellebore, in qua confirmantur, que in priori adlata
fuerant ib. 1622. 4. *. 1625. 4. *. Duos MELAMPOS vellet distinguere, vatem
a pastore. Album helleborum ad maniam valere. Solis veterum locis nititur.

EJ. epistola medicinales ib. 1626. 4. *. De solo fere vitrioli oleo agit, quod
magnas vires possideat, ad sanguinis iputum, ad febres: tutum vero esse auxili-

um neque venenatum defendit: ciborum etiam coctionem juvare, quæ ab acide pendeat.

EJ. *de abusu phlebotomie* ib. 1626. 8. FALC.

EJ. *discorso della differenza tra li simplici freschi e li secchi con il modo di servarli* Messan. 1629. 4. HEISTER.

EJ. *de visitatione agrotantium pro suis auditoribus & discipulis ad praxin inserviendis* Rom. 1630. 12.

EJ. *discorso dell'elettario rosato di Mesue, nel quale si ragiona della rosa e dello scanumoneo* ib. 1633. 4. FALC.

EJ. *annotazioni sopra l'Antidotario Romano* ib. 1629. 4. B. THOM.

EJ. *Emetica, in qua agitur de vomitu & vomitorii* Rom. 1634. fol. *. Etsi fuisus opus & nimis occupatum in repetendis atque librandis veterum opinionibus, minime tamen inane est. Post physiologica: omnes humores per vomitum vacuantur. Cruda ea via expelli debere, non cocta. Astronomica anni ejusque ætatum consideratio. In principio acutorum morborum ciendus vomitus, matura per alvum ducenda. Scopi cur vomitus cieatur: & indicationes quæ eum poscant; quæ vicissim impediunt. L. II. fuisus de vomitoriorum usu & dosi. Innumeræ hic plantæ recensentur, quarum plurimas non suspiceris ad vomitoriorum classem pertinere. Calidam admittas & tepidam, sed acetum quis hic exspectet, aut anethum, aquam naphæ, aquam vitæ, brassicam, hyssopum. Succedunt lubricantia, psyllium, lac. Nolle hic legi furfur de pane, quem nutrix edebat, cum filii facibus alvinis prodiisse. Veterum ex ære varia emetica. Cnici semen non quidem recens, sed rancidum, posse vomitum ciere. Multa exempla curati a se & a JOHANNE COLLE hydroperis & quartanæ febris gummi guttae sumto, nulla eum ventriculi molestia. Chemica vomitoria, ex hydrargyro, ex antimonio, BOVII Hercules, FIORAVANTI lapis philosophorum. Iride se usum, non bono effectu. Lapidem lazuli cuti impositum eam non irritasse. In melancholicis, in scabie loto & non loto hoc lapide usus CASTELLUS, tuto & absque molestia purgasse vidit. De lathyride, & pater & ipse CASTELLUS decies ea usus, in familia, & in aliis, vomitum vidi movere, etiam in femina grava, absque malo effectu; dosi ad usque triginta grana aucha, ex ovi vitello. Mandragora; ea occasione & alias, HIPPOCRATIS lectionem commendat Nardum Celticam quis hic exspectet? Nicotianæ succo conficto capite ulceroso motus vomitus. Dux forores ovis barbi piscis comeditis graviter per decem dies purgatæ sunt, & ægre convaluerunt. Antimonii vitro non feliciter variis usi sunt, vehementer operatur & vomitu moto & multis sedibus. De helleboro albo & nigro integer liber, sed fere ex veteribus. L. III. de agendis ante vomitum, in vomitu, post vomitum, etiam lorum vomitorium. Symptomatibus ut proficiendum, & hypercatharsi. Pro fanguinis circulo. Pro narcoticis contra GA-

LENUM

TENUM; opium non frigidum esse, non debere purgantibus misceri: corrigi frigidis, morbos ipsos non sola curare symptomata.

EJ. *tripus delphicus* Neapoli 1635. 4. L. Vide SEB. BUA. ad eum annum.

EJ. *antidotario Romano commentato* Messan. 1637. fol. *. Ex melioribus operibus auctoris. Scriptiones medicamentorum compositorum percurrit, comparat, judicium suum interponit. Narcotica non frigore agere, sed stupefaciente vi, quæ motum humorum inhibeat, omnino ut torpedo. Theriacam, qua utaris, debere fermentationem superavisse. De lacte, de ejus fero & aqua contra P. SERVIUM. Serum ipsum a medico debere præscribi, non aquam, quæ merum sit elementum. ANGELI COLII chemici, de quo aliqua NICIUS habet, in eundem sensum epistola insignis. Aquam fontanam pluviatili semper vitiosa longe præstare. Tiberinam non putrescere. Ponderibus appensis sibi constitisse, aquam Orvietanam destillata non graviorem esse.

EJ. *optimus medicus* Messan. 1637. 4. *. Male contemni botanicam: Chemiam ad studia optimi medici addi debere. Passim aliqua ad artis historiam.

EJ. *relatio de qualitatibus frumenti Messanensis* Messan. 1637. 4. *. Ut cunque ob annonam huc pertinet Conf. B. Bot. l. p. 428. fætidum erat frumentum odore acido, cum in nave concalusset.

EJ. *Chrysopus* — cuius nomen, essentia, usus traduntur ib. 1638. 4. *. De gummi guttæ hydropis remedio. Lac virginum dari posse, neque graviditatis esse indicium.

EJ. *de abuso circa dierum criticorum enumerationem* ib. 1642. 8. *. Diem quemque debere numerari ab ortu solis ad solis iterum ortum: & pro singulo die 24 omnino horas numerari. Hæc ex HIPPOCRATIS morborum historiis demonstrat. Deinde P. MARTIANUM a SANTORELLO, ut puto, ob vim & dignitatem dierum criticorum impugnatum defendit. Contra GALENICUM mensem fufe pugnat, qui 26 dierum sit, dies 23. h. Recentiorum nullam in adnotandis criticis diebus curam esse queritur.

EJ. *Evangelia in qua lectiones* — *super L. I. aphorismorum enumerantur* Mantuae 1646. 12. L.

EJ. *in HIPPOCRATIS aphorismos primi libri critica doctrina per puncta & questiones* Mantuae 1638. 4.

EJ. *memoriale per li speziali Romani, nel quale si pone il tempo in Roma consueto di racogliere e secare le radici, herbe, fiori, necessari* Messan. 1638. fol. *. Lunæ multa tribuit, etiam horæ qua planta colligitur. Radices per hiemem effodiendæ. Singulorum mensum in præparandis plantis labores.

EJ. *præservatio corporis ab imminentे lue* Messan. 1648. 4. *. Febris erat tertiana putrida, & lumbrici suberant cum crusta pituitosa systemati primarum

viarum obducta. Non esse malignam, aut pestilentem febrem: recte jubet, eo potissimum ævo, diligenter cadavera ægrotorum incidi; id cum factum non sit, non vult ullam curationem proponere, quamdiu mali causam ignoret. Carnibus jubet abstinere.

EJ. *de febre tritæophya Cosenza 1648. 12.*

Cum M. AUR. SEVERINI seilo phlebotomia prodiit Hanau 1654. 4.*. Frf. 1668. 4.*. epistola P. CASTELLI *de eadem vena contra SPIGELIUM.* Partes corpori humani corde inferiores affectas melius vena secta per inferiora evacuari, in lienis malis vero & supernæ venæ & inferiæ sectionem prodesse posse. Ex ratione ciis omnia.

EJ. *de effervescentia & mutatione colorum in mixtura liquorum chymicorum Messan. 1654. 4.*.* Phænomenon ipsum huc non facit, utique vero, quæ de propria vita suisque in rem publicam meritis CASTELLUS refert. Pestilentiae tempore Liparam legatus adiit: in prælegendo etiam de anatomie diligens fuit. Suo mille unciarum sumtu hortum publicum instruxit. Pro cortice peruviano, quem putat esse *Tzic Patli* FRANCISCI HERNANDEZ, corticem pariter ob vim febrifugam commendatum.

Plurimos codices MS. reliquit.

§. CCCCXCV. VARI.

FABRICIUS BARTOLETTI professor Bononiensis, inde Mantuanus.

EJ. *encyclopedie hermetico dogmatica s. orbis doctrinarum medicarum hygieines, pathologie, semeiotice, therapeutice Bonon. 1619. 4.*.* Et theoriam GALENICAM cum seniorum hermeticorum doctrina conciliare fatagit, & medicamenta chemica passim adoptat. Multæ compositiones earumque scriptiones secundum formas, ut aquæ, pilulæ. In signis & præfigiis cum Græcis manet, ut tamen ad urinam Paracelsica admisceat.

EJ. *methodus in dyspnœam, s. de respirationibus L. IV. cum synopsibus. Acc. I. quintus de curationibus Bonon. 1633. 4.*. 1632. 4.* MAZUCCH. Posthumum opus incomte editum. In quarta parte operis pluscula utilia habet, ex incisis cadaveribus sumta, quæ magno numero fecuit. Aneuryisma in summo dorso ad primos ramos dorsalium nervorum sœpe rumpitur, morsque subita post palpitationes supervenit. Dyspnœa a tumore gulæ asperam arteriam comprimente & ab ejus arteriæ ipsius tumore, elidente viam spiritalem. Respiratio difficilis a cordis polypo, sœpe cum hydrope conjuncto. Vedit in magna vasa carnem longis ramis productam. Tæniæ bona descriptio. Pulmo, etiam uterque, consumptus. Ostiorum cordis valvulae omnes ossæ. In asthmatico puero calculus in parte inferiore pulmonis. In quinta parte animam humanam magnis vasis receptam, in que humorem coactam, pro cavendo malo laudat.

EJ.

EJ. de hydrope pulmonis Bonon. 1629. 4. MAZUCCH.

EJ. Vita in opusc. scientif. e filolog T. XXVI.

In BRUSCHII promachomachia duo consilia BARTHOLETI exstant de ophthalmia, & de cornea oculi tunicæ ulceribus.

J. PETRI SURDI de alimentis tr. Francof. 1619. f. TR.

PETRI de VEGA pax fidissima & probatissima methodicorum, s. Galeniorum sumi phagyriceis de medicina pura inita. Acc. gemmale de epilepsie, podagræ, hydropis & lepræ curatione Lion. 1619. 8. 1620. 12.

GREGOR. NYMMAN prof. Wittebergensis, de apoplexia Witteb. 1619. 4. RIV. & editio II. multo auctior Witteb. 1630. 4. *. Theoria mera. De morbo inter apoplexiā & epilepsiam medio, catalepsī adfini. Asphyxia spuria a cerebri subsidentia orta, semper lethalis. In vulgari apoplexia torcular obstrui f. sinuum duræ matris conjunctionem, & ea sede effusum sanguinem reperiri. Exempla reviviscentium; non debere apoplecticos ante exactum triduum sepeliri. Curatio vulgaris & formularum plena.

J. THUILII Funus Hieronymi Fabricii ab AQUAP. oratione celebratum Patav. 1619. 4. *

DERMUTH de MEARA Ormoniensis, pathologia hereditaria Dublin 1619. 12. d'ETR. FALC. Lond. 1663. 8. L. Amsterd. 1666. 16. *. Contra FERNELIUM & LAURENTIUM. Chemicis principiis non male cum dogmaticis convenire. Salem morbosum causam esse morborum hereditariorum. Non incurabiles esse.

Enchiridion medicum Utrecht 1619. 4. WACH.

WOLFGANG WALDUNG lagographia . . . quidve utilitatis in re medica ab isto quadrupede capiatur: l. singularis Amberg. 1619. 4.

Pharmacopæa Londinensis Lond. 1619. fol.

§. CCCCXCVI. ALII.

HORACE de FRANCINI hippiatrique, ou tr. des causes des maladies du cheval tant internes qu'externes & le moyen de le guérir Paris 1619. 4.

Traité de la peste avec les remèdes par le collège des chirurgiens de Paris Paris 1619. 8. FALC.

JAQUES BOISSE description d'un medicament appellé polychreste London. 1619. FALC.

ANT. de AVERAULT remède préservatif contre la peste ib. 1619. 8. FAC.

RENE

RENE de MAON si recte scripsi, *practique des cavaliers* Lion 1619. 12. Paris 1651. 4.

S. AULAIRE *fauconnerie* Paris 1619. 4.

VINCENTII SCHMUCK *Leichenpredigt auf CHRISTOPH BRAUN* Leipzig. 1619.
4. TREW.

S. CCCCXCVII. DISPUTATIONES.

J. HENRICI MEIBOM celebris inde professoris Helmstadiensis, viri doctissimi, disp. *de phthisi* Basil. 1619. 4.

EJ. *de medicina & medico in genere* præside J. WOLF Helmst. 1613. 4. MOELL.

EJ. *de arthritide* Witteb. 1615. 4. MOELL. quarum utraque forte præsidis opus fuerit.

EJ. *de phrenitide* Helmst. 1621. 4. *

FJ. *de syncope* ib. 1622. 4. *

EJ. *de dolore capitis* ib. 1622. 4. *

EJ. *de scorbuto* ib. 1623. 4. MOELL.

EJ. *de dysenteria* ib. 1623. 4. *

EJ. *de peripneumonia* ib. 1623. 4. HE.

EJ. *de vene sectione* ib. 1624. 4. *

EJ. *de phthisi* ib. 1624. 4. *

EJ. *de theriaca & mithridatio* Oratio Lubec. 1652. HE.

EJ. *commentarium in HIPPOCRATIS jusjurandum* Leid. 1643. 4. dictum est cum HIPPOCRATE.

EJ. *de usu flagrorum in re medica & venerea* lib. Leid. 1643. 4. L. & prius a. 1639. Anglice London. 1718. 8. Rediit cum ejusdem argumenti HENRICI filii & T. BARTHOLINI libellis Hafniæ 1669. 16. *. Historiolæ ejus potestatis etiam a se ipso adnotatæ.

EJ. CASSIODORI formula comitis archiatrorum *commentario illustrata* Helmst. 1668. 4. *. opusculum posthumum filius HENRICUS edidit. Formula, de qua sermo est, privilegia comitis archiatorum continet, qualia eo ævo in aula THEODORICI obtinebant. Honorata medicorum apud veteres conditio, tum apud numeros. De archiatris, & quæ ejus tituli vera sit significatio: noster eo inclinat, ut sint proceres medici, cum etiam Æsculapius archiatrus dictus sit. Deinde nuperi archiatri.

archiatri, præcipui nempe medici, qui consenserint in *collegium archiatariorum*, quale & Romæ & in præcipuis imperii urbibus erat. Num medici J. Cts cedere debeant loco. Eorum Præses in aula qui comes. Leges, quibus medicus tenetur, si male curaverit. Contra uromantas.

EJ. *de cerevisiis potibusque & inebriaminibus extra vinum aliis commentarius* Helmstätt 1668. 4. *. Doctum libellum in botanicis diximus. Redit in thesauro Leid. 1701. fol.

In ejus funus progr. funebre Lubek 1625. 4. B. BUN.

In ejus funere programma Helmst. 1625. 4. B. BUN.

HIERON. VISCHER *de peripneumonia* ib. 1619. 4. *

J. HATTENIUS *de pleuritide* ib. 1619. 4. RIV.

MATTHIAS HARSCHER *de tremore* ib. 1619. 4. RIV.

CHR. FINK *de sterilitate muliebri* ib. 1619. 4.

ANTON HELWIG *de cephalalgia* ib. 1619. 4. HE.

SIGISM. EVENIUS *de vita* Witteb. 1619. 8.

GASP. BRAYER & NIC. REGNIER *E. a prematura venere sterilitas* Parif. 1619.

REN. MOREAU & NIC. HIERAULME *E. ex physiognomia corporis constitutio* ib. 1619.

NIC. PIETRE & NIC. BELET *Non E. paralyſi sudorifera* ib. 1619.

J. COUSINOT & *de Bourges E. temeraria desperatis curatio* ib. 1619.

PETR. SEGUYN & NIC. REGNIER *E. hemoptoicis adstringentia* ib. 1619.

HON. BLACVOD & VALENTIN HIERAULME *E. a sanguine apoplexia* Parif. 1619.

MICH. DROUYN & J. *de Bourges E. anthraci pestilenti phlebotomia* ib. 1619.

S. CCCCCXCVIII.

VARI.

J. A. STEPHANUS STROBELBERGER Gratensis, medicus in thermis Carolinis, ex schola Monspeliensi prodiit.

EJ. *tr. nov. in quo de coco baphica & qua inde paratur confectionis recto usu disquiritur* Jen. 1620. 4. *. Præter botanica agitur de viribus medicatis cocci, cardiaci medicamenti, quo ad cavendum abortum & in partu diffcili collapsisque viribus utuntur. Ex succo melius parari. Deinde adnotaciones ad CATALANI

Tom. II.

Q q q

opus-

opusculum. Nullas serici vires esse gratis adserit, ut gratis vires cocci sibi sumferat. A moscho vires antidoti augeri, ut a facchari aucta dosi minuuntur.

EJ. *Galliae politice medicae descriptio* Jen. 1621. 12. *. Ad historiam natualem Galliae, ad ejus regni plantas, ad alia medicamenta naturalia. Vinorum selectus, scholæ celebriores, potissimum Monspeliaca. Thermæ & medicati fontes.

EJ. *thermologia nova de thermarum causa in sp. de CAROLI V. balneo in finibus Bohemiae sive Ratisbon.* 1623. 12. *. Præter ratiocinia alias citanda, habet etiam potissimum historias, neque paucas, curationum, quas variis in morbis mortales his thermis debuerunt; hydropis, mali hypochondriaci, febris, capititis, thoracis, abdominis affectuum, conculationis & fugillationis abdominis maximæ, ut etiam vesica crepuerit. Germanice Bericht vom Carlsbad u. wie dasselbe zu gebrauchen Nürnberg 1630. 4. 1642. 4. 1679. 8. TR. 1696. 8. TR.

EJ. *praelectionum Monspeliensium brevis recapitulatio. Cursus nempe Prorrheto- rum in i. l. GALENI de affectorum locorum notitia, Monspelii specimenis loco ab aucto- re a. 1614. praelectus* Nürnberg. 1625. 12. *. Brevis, ut in generalibus subsistat.

EJ. *historia Monspeliensis, in qua ejus urbis & scholæ brevis descriptio & vite illustrium professorum, & accipienda Docturae ritus ac privilegia recensentur* Nürnberg. 1625. 16. *. Scholam multis describit, ritusque & examina satis utique severa. Deinde vitas nonnullorum doctorum Monspeliensium ab ARNOLDO usque de VIL- LANOVA, potissimum etiam G. RONDELETII.

EJ. *brevissima manuductio de curandis puerilibus affectibus* Nürnberg. 1625. 8. TR. Lips. 1629. 8. *. ex seculi genio.

EJ. *de peste succinctæ disputationes* Norib. 1625. 8. L.

EJ. *epistolaris dissertatio super variis questionibus febrem malignam petechiale concernentibus agitatis inter J. BURSER & J. S. STROBELBERGER* Lips. 1626. 12. *. Noster in BURSERI de ea febre disputationem animadversiones ediderat. Obesos ab ea potissimum fuisse interemtos.

Cum BURSERUS respondisset, iterum respondit noster, inania iterum & vaga.

EJ. *publica intimatio de suis tamen propriis quam alienis novis cum OBERNDOR- FIANIS & JANISCHIANIS operibus edendis* Norib. 1626. 4. TR.

EJ. *remediorum singularium pro curandis febribus introduc̄io cum despechtu op- probrii medici de febre quartana per illustre exemplum* Norib. 1626. 8. *. Compilatio medicamentorum absorbentium aliorumque quæ febribus opponit, sed etiam acris, fumariae bulbosæ, afari. Spiritum vitrioli ex FUGGERI thesibus recenset. Confectionem alkermes in febre purpurata laudat. Massula artificialis, quæ carpo admota febrem quartanam depellat. Longa curatio viri nobilis.

EJ.

EJ. *Systematica universæ medicinæ adumbratio pro studiosorum adminiculo Lips. 1627. 8. **. Brevissimum artis compendium. De consultatione aliqua.

EJ. *enucleationum medicarum apud exterorū pronunciatarum adversus obtrectatores medicinæ in honorem scholæ medicae Monspeliensis Norib. 1628. 8. **. Monspelii laudes, examina valde rigorosa, doctorum virorum testimonia. Et in Germania indignos doctoris gradu ornari.

EJ. *masticologia s. de universa masticis natura disþ. medica Lips. 1628. 8. **. Ex lentico desumpta varia medicamenta, oleum, denique mastix. Loci veterum declarati. Præparata ex masticis medicamina. Omnia fere purgantia a masticis corrigi. Utilitas masticis medica, alia.

EJ. *de dentium podagra, s. potius de odontalgia tract. absolutissimus Lips. 1630. * 8. 1657. 8. Cat. Medicamentorum innumerabilium farrago & appendix collectanea.*

§. CCCCXCIX. ALII.

J. ANDREÆ SGAMBATI *de pestilenti faucium adfectu Neapoli saviente opusculum Neapoli 1620. 4. **. Medicus Neapolitanus, ingenio non caruit. Temperatatem siccissimam accusat & cometas. Caro faucium albescit, ea albedo in gangrenosam naturam nigricantem transit, cum tumore externo: peribant respiratione nequidquam læsa. Pueris potissimum funesta lues ingruit, tamen etiam nonnullis adultis. Fatetur se in principio malum pro abscessu habuisse, quia fauces albescabant. Qui eam sedem faucium inciderint, eorum ægros ab angina fere interemtos fuisse. Non probat familiares occipitis inustiones, neque venæ sectionem. In principio mali ipsi loco adfecto topica adstringentia admovet, deinde oleum vitrioli ex succo alleluiae & plantaginis, vel rofarum infuso. Neque adstringens ex oleastri succo emplastrum probat.

THOMÆ CAMPANELLÆ Stylensis ex ordine S. Dominici monachi, *medicinalium juxta propria principia L. VII. Lion 1635. 4. **. Pathologia & alia theoreтика, ut omni alio modo se res perinde habere possit: hic celebris est locus, quo febrem ait esse naturæ opus se vindicantis. Aliquot etiam suos morbos passim recenset: & ex veteribus potissimum sua colligit. Cæterum duo principia statuebat calidum & frigidum, tum alia principia incorporea, quibus aliqua sit forte in compositione rerum potentia, ut amor.

De sensu rerum & magia scripserat Francof. 1620. 4. L. &c.

MICHAELIS ZANARDI ejusdem ordinis, Brixensis, *de universo mixto parvo homine Colon. 1620. 4. **. Potissimum ad hygieinen s. sanitatem conservandam & rerum usum non naturalium pertinet.

In l. *de universo elementari una excuso, facultates recensentur medicamentorum simplicium cum eorum recto usu.*

J. BAPT. CARNEVALA Stylensis, *de epidemico strangulatorio affectu Neapolii* 1620. 4. TOPP.

FRANC. NOLA *de epidemico phlegmone anginozo grassante Neapolii Venet.* 1620. 4. FALC. TR.

GABRIELIS ILDEFONSI *de viri & feminæ comparanda fecunditate.* Villa Braniana 1620. 4. L.

MICHAEL HIERONYMUS ROMA Valentinus professor, *apologia, qua probat squamam securissimum esse medicamentum & in officinis pro facili usu conservandum* Valent. 1620. 4. C. de V.

MELCHIOR VILLENA, pariter professor Valentinus, *apologetici operis M. Hieronymi Roma circa usum squame aris antapologia* Valent 1620. 4. C. de V.

Respondet ROMA in l.cui tit. *Antiapologeticis nuper emissis voculis satisfactoria reclamatio in qua de metallicis medicamentis quæ in purganda cacockymia serosa conveniunt disputatur* Barcelon. 1620. 4. C. de V.

Iterum opposuit VILLENA castigatorem *reclamationis in qua de metallicis medicamentis disputavit* M. H. ROMA 1622. 4.

EJ. *constitution del collegio de los S. Reges Magos* 1639. fol, si huc facit MS.

FABR. BONNET *arte para enseñar a hablar a los mudos* Madrid. 1620. 4. C. de V.

J. FRANC. SALDI *de natura aquæ vita* L. II. Genua 1620. 4. SEG.

J. de CASTRO *historia de las virdades y propriedades del tabaco* Corduba 1620. 8. N. ANT. cum usu externo & interno tabaci.

ALMERICUS BLONDEL *de venæ sectione adversus Botallistas* Parif. 1620. 8. CINELL.

GUILIELMI ADER Medici (ex pago Lombieres) *enarrationes de ægrotis & morbis in evangelio Tolos.* 1620. 8. *. RAST. Quatuor sunt operis partes. In I. ægroti dicuntur, quos CHRISTUS sanaverit, brevis & fere inutilis enarratio. Galilæos se fructibus horæis ingurgitasse, morbis ita ex cerebro fluentibus se reddidisse obnoxios, iracundos etiam fuisse & exustos. Lycanthropiam Geresenorum fuisse maniam hypochondriacam, ex regionis ratione his malis obnoxiae. In septentrione oculorum morbos raros esse; frequentes in Italia, Syria. Filium reguli forte variolosa febre laborasse. P. II. est physiologica & anatomica, ut in vulgaribus se contineat. Inde aliqua de rebus non naturalibus. Aliqua de terræ sanctæ situ & conditione. Tolosæ partem alteram urbis ob frigus catarrhis & febribus putridis obnoxiam esse. Magnam vim esse aeris & regionis, ut etiam maniam nostram curaverit, unice remissis in patriam ægrotis. Aliqua de pathologicis

gicis & therapeuticis. In P. III. singuli morbi, quos CHRISTUS sanavit, fusius pertractantur, loquelæ vitia potissimum, tum gibbus. Maniacos vult dici non dæmoniacos, qui tamen peregrinis linguis sint locuti, quas nunquam didicerant. Ut juvenes se mutos esse simulantes ipse loqui coegerit, dolore excitato. IV. oratio quam a. 1617. Tolosæ habuerat, antequam *enarrationes* publice ediderat.

EJ. *de pestis cognitione, prævisione & remediis prælectiones ad Senatum Tolosum* Tolos. 1628. 8.* RAST. Parvi momenti libellus. Morbum Montalbanensem tamen ad mitiores epidemias pertinere, cum nec bubones, nec carbones comites habuerit. Aeris tamen ad morbos pestilentes vis est, & influxus maligni planetarum. Ex intemperantia militari febrem pestilentem cum dysenteria a. 1591. Narbone ortam; ejusmodi epidemias absque ulla cæli labe græffatas esse. Aeris emendatio & præservatio: nihil hic firmi. Diabolica medicamenta esse, quæ antimonialia, & mercurialia, ea indignabundus rejicit. In curatione laudat aromata, tum theriacalia, neque amuleta reprobat. Rocchum invocare juvat. Perdicum & turturum carnes indulget: in plethora venam secat, tum in peste alyum dicit, & reliqua ex genio feculi.

J. THEOD. SCHÖNLIN *de melancholia & catarrho* Aug. Vind. 1620. 12. TR.

HERMANNI CORBEI *gynæciorum, s. de cognoscendis, præcavendis curandisque præcipiis mulierum affectionibus*, L. II. Francof. 1620. 8. GUNZ.

Edidit etiam THEODORI CORBEII *enumerationem morborum* Jen. 1616. 8.

MELCHIOR GOLDAST celebris monumentorum historicorum collector. EJ. *paradoxon de honore medicorum ad H. CONRING in quo preceptum JESU F. SIRACH explicatur &c.* Francof. an Moen. 1620. 4.* Medicum nempe debere honorari. De salariis medicorum. In reformatione SIGISMUNDI Imp. statui, ut in quaque civitate imperiali collegium sit medicorum, quorum annona centum florenorum sit (non modicæ pecuniæ). Medicum non debere mercedem pacisci, honorarium acceptare posse.

MELCHIORIS ADAMI *vite Germanorum medicorum, qui superiori seculo claruerunt* Heidelberg 1620. 8. & cum reliquis doctorum virorum elogiis Francof. 1705. fol. B. B. Ex panegyricis & funebribus programmatibus aliisque tutis & coævis fontibus vitas doctorum virorum, genus & civiles vitae vicissitudines moresque describit, academias quas adierunt studiorum causa, aliasque in quibus docuerunt ipsi. In scriptis brevior est, ut fere intra titulos subsistat, editionibus omisis. Vitæ sunt 128.

J. GEORGII GROSS *compendium medicinae ex S. S. Junctum* Basil. 1620. 8.

S. D. VARI.

CHARLES GUILLEMEAU chirurgi, JACOBI fil, *tr. des abus qui se commettent dans les procédures de l'impuissance des hommes & des femmes*, Paris 1620. 8.* cum

patris *tr. des accouchemens.* Contra congressum; rem turpissimam & inutilem esse cum in femina exosa nemo vir sit: ad paternum etiam librum morbos aliquos ad-
jecit.

JEAN de LAMPRIERE traité de la peste, de ses causes & de sa cure Rouen
1620. 8. B. B. Contra hunc l. scriptum est *DAVID JOUSSE examen du l. de LAM-
PRIERE sur la peste* Rouen 1622. 8. FALC.

Respondit noster *l'ombre de necrophore au S. JOUSSE sur la sagesse de sa ca-
bale & autres gripes de son examen* Rouen 1622. 8. BUR.

*EMANUEL LABADIE chirurgus, Tolosæ ad pestilentiae curam conductus EJ.
traité de la peste, remedes, observations notables* Tolosa 1620. 12.*. Multis locis a.
1597. & 1607. 1608. se in pestilentia suum præbuuisse ministerium. De Noso-
dochii optima constructione & varia cura prophylactica, ex seculi genio. In cu-
ratione solarum virium debere rationem haberi, neque esse malum humorale, ne-
que phlebotomiam admittere. Qui coram perierit, dum pertinax chirurgus ve-
nam aperiebat. Ipse pestem cum duobus bubonibus passus absque venæ sectione
& purgatione intra octavum diem convaluit. Posse fieri, ut alvum ducere necesse
sit, id ut fiat primo die theriaca usus est. Curatio anthracis & morbillorum
(petechiarum). Morborum eventus. Periisse fere quibus sanguis sputo decesse-
rit: sanguinem etiam per oculos, sudorem, hæmorrhoides, dysenteriam,
vesicam, nares, hæmoptoen exivisse. Mortuum subitanearum exempla, cum nul-
lum mali indicium esset, & æger forum adiret. Alia symptomata: Syncope
pene perpetua, phrenitis, cephalea, artuum gangræna, etiam labrorum, gu-
læ, pilorum defluxus. Cum bubonem aperiret, sanguis plurimus effluxit, fel-
lici eventu, cum alii homines omnes perierint, quibus sanguis manaverat. Car-
bunculus sub ungue cum sphacelo & carie. Manus siccata, ut vesicæ aridæ similis
esset. Caries malæ, quæ per odorem suum in adstantibus carbunculos excitavit.
In femina a peste extincta uterus niger; sic in femina gradata, cum fetu non corrupto.
Absque febre qui a peste sint extincti. Hactenus ob incisa satis frequenter
cadavera plerisque coævis utilior scriptor.

*PIERRE HAMONT dit MERCURE miroir de fauconnerie ou instruction pour nour-
rir, dresser toute sorte d'oiseaux, connoître les maladies & remedes pour les guérir*
Paris 1620. 8. 1625. 8. 1641. 8. AMOREUX.

*JEAN AUBRY chirurgi, quem a JOHANNE AUBERY p. 401. diversum puto;
abrégé où l'on voit que les gouttes sont maladies curables* ib. 1620. 8.

EJ. abrégé touchant la guérison de la goute & de la gravelle Paris 1621. 4.
CARR.

*Nescio vero an sit idem HELMONTIANUS, cuius est le triomphe de l'archée &
la merveille du monde ou la médecine universelle véritable pour toutes sortes de mal-
adies deséjerées* Paris 1660. 4. CARR.

Et EJ. la merveille du monde ou la médecine universelle resuscitée ib. 1655. 4.
B. BAR.

B. BARRALIS *paradoxes de la peste* ib. 1620. 12. RAST. 1624. 8. d'ETR.
Versio libelli Italici SYLVESTRIS FACIO. Vide p. 259.

ADRIEN HELVETIUS GONNIN *dissert. de la peste* Angers 1620. 12. Ita RAST.

DAVID PLANISCAMPI *de la phlebotomie* Paris 1620. 12. RAST.

EJ. *petite chymie medicinale* ib. 1621. 4.

EJ. *la verole reconnue combattue & abattue* ib. 1623. Arsenico usus est RAST.

EJ. *methode qu'il faut tenir en la consulte des maladies* ib. 1644. 12. KONIG.

Et *Opera* ib. 1646. f. d'ETR.

HIER. GALLER, ut intelligo, *Consilium u. Regim. wie sich männlich in pestilenzischen Läufen zu verhalten* Oppenheim 1620. 4. TR.

Codex MS. cum secreto medico ad ieterum & præparationibus chemicis est in B. ASHMOLEANA n. 7699.

BARTHOLOMÆUS CLODIUS. EJ. *officina chymica consilium u. regimen wie sich männlichen in pestilenzischen Läufen zu verhalten* Oppenheim 1620. 4. an Tag gegeben durch J. E. B. (BURGGRAV) & cum nomine BURGGRAVII Francf. 1633. 4. TR. Tum 1640. 4. HOT. recusi sunt ll. BURGGRAVI von der ungarischen Hauptschwäche, PARACELSI von der Pest, und CAPELLUTUS de peste.

FELIX WURZ *præctica der Wundarzney* Basil. 1620. 8. habet admista medica.

§. DI. DISPUTATIONES.

JAC. GREG. QUECCIUSS *de variolis & morbillis* Basil. 1620. 4. RIV.

LUCAS MATISPERGER *de hemorrhagia* Basil. 1620. 4. RIV.

J. GEORG FABRITIUS *de phrenitide* ib. 1620. 4. RIV.

J. MAIUS *de cachexia* ib. 1620. 4. RIV.

J. WOLFG. BEER *de febribus in genere* ib. 1620. 4. HE.

J. ASTORIUS *de epilepsia* ib. 1620. 4. RIV.

RENGER ab ELAMA *de podagra* ib. 1620. 4. RIV.

CHRISTIAN NEUENHAHN *de saporosis affectibus* ib. 1620. 4. HE.

CASP. CONRADI *de vertigine* ib. 1620. 4.

GEORG. MAGIRUS *de syncope* ib. 1620. 4. RIV.

EJ. *von der Pest* Arnheim 1632. 8. cum alio titulo *Postjäger darinn allerley Mittel, Bewahrung und Cura der Pestilenz auzezeynet werden.* Dari privatam etiam pestem quæ

quæ non sit contagiosa. Alexipharmacæ, sudorem crientia laudat, & roborantia; nihil peculiare vel proprium habet.

J. DIETZ *de arthritide* Basil. 1620. 4. RIV. 1621. alii.

PETR. FUHRMAN *de morbo comitiali* Gieff. 1620. 4. *.

J. DOSSIER & PETR. GIRARDET *E. a lienis scirrho tabes* Parisi. 1620. 4.

CLAUD. LIENARD & GUIL. BELET *E. venus nocet sanguinis per os effusioni* ib. 1620.

PH. HARDOUYN & ANT. ROBIN *E. φθιτει καταρρωδει cauterium* ib. 1620.

FRANC. du PORT & PETR. GIRARDET *E. leucophlegmatiae diarrhoea* Paris. 1620.

J. BERIAULT & THOM. GAMARE *E. præstat gracilem esse, quam obesum* ib. 1620.

FRANC. BOUTONNIER & JANI CÆCILIANI FREY *E. medico oveiçomavaria* ib. 1620.

DION. GUERIN & FRANC. PIJART *E. torpor ventriculi omnium confusio* ib. 1620.

§. DII. STEPHANUS RODERICUS de CASTRO vel CASTRENSIS.

Lusitanus, Professor Pisanus, polygraphus, cuius vero paucissima scripta mecum habeo.

EJ. *de meteoris microcosmi* ll. IV. Venet. 1621. f. BUR. TR.

EJUS *de complexu morborum* tr. editus Florent. 1624. 8. LIND. Noriberg. 1646. 12.

EJ. *qua ex quibus* l. IV. Florent. 1627. 12. L. Lion 1645. 12. Francof. 1646. 12. L. 1627. 12. L.

EJ. *afisia* tr. Florent. 1630. 8. Taurin. 1647. 8. TR.

EJ. *de sero lactis* tr. Florent. 1631. 8. L. 1632. 8. L. Noriberg. 1646. 12.

EJ. *commentarius in HIPPOCRATIS libellum de alimento* sectiones due priores Florent. 1635. f. *. Pleraque physiologica & eristica in nescio quam satyram reposita: aliqua ad rem medicam faciunt, de mannae qualitate purgante, de ordine sumendorum ciborum, suffocatione uterina, dolore, somno, etiam critico. Hæc omnia equidem ex sectione III.

EJ. *sectio IV. modo in lucem edita* a J. FRANCISCO filio ib. 1639. f. TR.

EJ. *posthuma varietas edente* FRANCISCO filio, *de spiritibus, de causa contingente, de epilepsia* Florent. 1636. 4. 1640. 4. L.

EJ.

EJ. *castigationes exegeticæ, quibus variorum dogmatum veritas elucidatur* ib.
1640. f. L.

EJ. *de epilepsia posthuma diff.* Florent. 1640. 8. L.

EJ. *de pleuritide disceptatio* ib. 1641. 8. L. Grandines in universo pulmone
vidit.

EJ. *de causa continente (sola)* ib. 1641. 8. TR.

EJ. *disceptationes medice* ib. 1642. 4. L.

EJ. *ratio consultationis an post variolas purgatione corpus egeat* Francof. 1642.

4. LIND.

EJ. *medicae consultationes* Florent. 1644. 4. L.

EJ. *opuscula duo. Variæ exercitationes medice* & Expositio in aliquot ægrotos
HIPPOCRATIS Venet. 1656. 8. *. Exercitationes XXX. de more seculi, de
sensu vocum, quibus medici usi sunt. Veterum præfigia subinde restricta: re-
futationes aliorum medicorum, etiam GALENI, MONTANI; filium proprium in
partu a funiculo pene suffocatum fuisse. Adjecta vita longævi auctoris. Exposi-
tiones in novem ægrotos epidemicorum, perinde plenæ refutationum ex GALENO
sumtarum. HIPPOCRATEM utique pulsus neglexisse, crises nostro ævo raras fieri.
Symptomata cum theoria conciliata.

EJ. *Syntaxis predictionum medicarum: Acc. de potu refrigerante, de animalibus
microcosmi*, edita a FRANCISCO filio Lion 1661. 4. TR.

EJ. tr. *de natura muliebri* Hanau 1654. 4. *. Frf. 1669. 4. *. Colon. 1689. 4.
WALH. Liber pene totus physiologicus. Aliqua de mensium defectu.

§. DIII. VARII ad A. 1621.

VALENTINUS JUNIOR Venetus, EJ. *observatio admiranda de ejectione mem-
branarum sanguinolentarum per secessum formam viperæ referentium* Venet. 1621. 8. *.
Eiusmodi serpentem nuper femina in agro Vaudensi dicebatur in alvo circumferre.
Post empyema huic nostro membranæ ad decem palmos longæ decesserant, ta-
bidus æger tamen convaluit. Sanguinem esse ex vena portarum effusum ex
conjectura docet.

PETRUS LAUREMBERG Rostochiensis, GUILIELMI f., musicus, artis pint-
gendi, fingendarum imaginum cerearum, artis mnemonicæ peritus. EJ. *Laurus
Delphica, s. consilium, quo describitur methodus per facilis ad medicinam* Leid. 1621.
12. L. Witteberg. 1623. 12. * cum GUILIELMI libello *de calculo*. Brevissime
artis medicæ partes, & librorum census, qui ad juniorem medicum informandum
legi possunt.

EJ. *deliria chymica in officina filiae temporis & magistræ stultorum* 1625. 8.

EJ. *porticus Æsculapii, s. generalis artis medicæ constitutio* Rostoch 1630. 4. *.
Tom. II. Rrr Generalia

Generalia varia. Medicinam scientiam esse: ejus dignitas, necessitas. Ad eam, tamquam membra, chirurgiam pertinere & pharmaceuticen. Medicinæ partes &c.

EJ. *Paficompse nova*, i. e. accurata descriptio pulchritudinis, si huc facit Frf. 1632. 4. L. 1654. L.

Ad ANGELI SALÆ *synopſim aphorismorum chymiatricorum notas* dedit ♂ *animadversiones* Hamburg. 1624. 4. TR.

EJ. *epiftola de editione GALENI*, quam pariter ac C. HOFMAN a. 1620. mo liebatur, in Epiftolis D. GEOR. RICHTER ſelectioribus reperitur Noriberg. 1662. 4. MOELLER.

EJ. *diff. inauguralis* egerat präſide J. AHASVERO AMPSING, *de morborum differentiis* Rostoch 1607. 4.

Progr. in ejus funere reperitur in memorii oratorum &c. Rostoch. 1710. 8. Dec. II. B. BUN.

J. MANELPHI *reſponſio brevis ad adnotatiōnes P. MARTIANI in commentatiōnem MARSIGLII CAGNATI ſuper aphorifmo concocta &c.* L. I. HIPPOCRATIS Rom. 1621. 8. TR. CIN.

EJ. *aphorifmi HIPPOCRATIS cum notis* Rom. 1621, 16. BUR.

EJ. *prognostica de febribus in communi ad mentem HIPPOCRATIS* Rom. 1623. 16. BUR.

EJ. *de febribus* ib. 1625. 4. L.

EJ. *de parte affecta pleuritidis* Rom. 1642. 1642. 4. L.

EJ. *mensa Romana s. urbana victus ratio* ib. 1650. 4. WASSENAER.

EJ. l. *de hellebore* huc pertinet conf. B. Bot. I. p. 430.

PROTHI CASULANI Senensis *de lingua, quæ maximum eſt morborum acutorum signum* Florent. 1621. 4. L. Colon. 1626. 8. *. Utin 1651. fol. L. A lingua tertium fontem signorum peti posse: GALENUM & HIPP. coram oculis habet, & ad eorum fere placita ſe accommodat. Ut a fana lingua morbosā devia ſit, in colore primum, & quid quisque color portendat. Deinde & ſapore, asperitate, levitate, loquela, deglutitione. Porro compositæ linguae conditiones ex ſimpli cibis, ſapor etiam, magnitudo. Non invenio, uſquam ſuum citaffe experimentum.

MICH. MAIER *civitas corporis humani a tyrranide arthritica vindicata* Francof. 1621. 8. TR. Omitto multa Rosencreuziana & cabalistica ejusdem auctoris.

LÆLII ZACCAGNINI *queſtionum medico legalium* L. I. Rom. 1621. 4. B. BOD.

EJ.

EJ. *notabilium medicinæ L. II. Rom. 1644. B. Bod.*

GEORGII MARTIN EJ. *commentatiuncula in l. de chymicorum cum GALENICIS consensu & diffensu* Francof. Viadr. 1621. 8. titulus imperfectus.

CORNELII DREBEL EJ. duo tractatus: eorum secundus de *Quinta essentia ejus viribus usu, & quomodo ex omnibus animalibus, mineralibus, vegetabilibus extrahenda* edidit JOACH. MORSIUS, latine vertit PETRUS LAURENBERG Hamburg 1621. 8. Genev. 1628. 12. Francof. 1628. 8. L.

MARCI WOLPHARDI *delineatio aliquot questionum que hodierno die in medico-rum scholis pro & contra disputatione solent* Tubing. 1621. 8.

EJ. *de inflatione utri & hydrope epistole inter L. IV. posteriores* G. HORSTII Ulm 1628. 4. *

J. GIRAUDI *consilium Apollinare* Aix 1621. 12. TELLIER.

ENOCH HUTZENS *libellus de peste ejusque nomine, descriptione, causa, signis, cura, fuga, historia* Gedan. 1621. 4. P.

MICHAEL BEYER *de podagra, gonagra & chiragra* Francof. 1621. 8. L.

PETRI van der HOEVEN *de sympathia, s. affectu per consensum* Rotterdam 1621. 8. L.

PHIL. SCHERB *Sylva medicamentorum compositorum que usus quotidianus exigit* Lipf. 1621. 8. L.

THOMÆ de AGVIAR *apologia pro consilio medicinali in diminuta visione ab eo præscripto & denio confirmato, adversus duas epistolas ILDEFONSI NUNNEZ cum censuris in easdem, & in l. de facium ulceribus anginosis vulgo garotillo, ab eodem editum Murciæ* 1621. 4. C. de V.

Hactenus hic fecerit ONUPHRII PANVINII *de urbis Veronæ viris doctrina & bellica virtute illustribus opuscolum* Veron. 1621. 4. B. BUN.

EJ. *urbis Veronæ viri doctri* Veron. 1626. 4.

§. DIV. ALII.

ANDREE TAMAIO *de algebra* (sic lego) *y garotillo* Madrid. 1621. 8. N. ANT.

GIOVANNI ROSACCIO *il medico L. II. Venet. 1621. 4. TR. HOTTON.*

EJ. *fabrica universale dell uomo*, editio decima correcta ab auctore Venet. 1622. 8. TR.

MATTHIAS de PORRAS *breves adnotaciones para beber frio con nieve Lima* 1621. 8. ANT.

GASPAR COLOMBINI *il bon panifacia* (sic lego) *per sani & ammalati Padova* 1621. 8. FALC.

JEAN DANT *le chauve ou le mepris des cheveux* Paris 1621. 8. FALC. si hue facit.

WILLIS *on the plague* Lond. 1621. 8. nisi error in nomine subest.

JAC. VOGEL *Schif u. Landapotheke* Leipz. 1621. 8.

J. HENIS *Bericht von der Pestilenz aus dem lateinischen übersezt* Augspurg 1621. 8. B. THOM.

Unterricht für den gemeinen Mann der Pfalz welchermaße er die ansteckende Hauptkrankheit zu vertreiben habe Amberg 1611. 4. B. THOM.

PAULI MANZER *von der giftigen Fiebern und der Pest* Leipz. 1621. 8. TR.

J. FABER *Unterricht wie sich ein jeder bey jetzt schwebenden giftigen pestilenzischen Fiebern oder Ungarischer Krankheit verhalten solle* Ingolstatt 1621. 8. TR.

§. DV. DISPUTATIONES.

HENRICI ARTOCOPHININI *analysis physica & synthesis physico chymico medica artificiosima* Stettin 1621. 4. RIV.

J. HEINTZE *de epilepsia* Lips. 1621. 4. PL.

EJ. *de catarrho* Witteb. 1626. 4. PL.

EJ. *de syncope* Lips. 1628. 4. PL.

EJ. *oratio de singularum professionum medicarum in Acad. Lipsiensi initis & incrementis, ut & gemina decanorum enneade* Lips. 1631. 4.

EJ. *epistole inter HORNUNGIANAS.*

J. KHELLE *de mielu cruento* Altorf. 1621. 4. FALC.

ANDREÆ SCHILLING *universæ medicinæ dogmaticæ σκιαγραφία* Argentorati 1621. 4. *

MATTHÆUS CLAVIUS *de rebus salubribus, insalubribus & neutrīs* Basil. 1621. 8. RIV.

J. CHRISTOPH AYRER *συζητησις medica de morbo Ungarico* Basil. 1621. 4. *

J. BROCKING *de passione colica* ib. 1621. 4. RIV.

JAC. FRISIUS *de nephritide* ib. 1621.

J. MAIUS *de cachexia* ib. 1621. & in GENATHI Dec. V. nisi in anno vitium est.

THEODORICH AESCHENGERE *de dysenteria* ib. 1621. 4. RIV.

JOH.

JOH. MULLER *de pleuritide* Basil. 1621. 4. RIV.

J. KIESLING *de pleuritide* ib. 1621. 4. HE.

HENRICH FLACHT *de chlorosi s. morbo virginium* disp. ib. 1621. 4. in disp. GENATHI.

EJ. *de medendi methodo idiopathica & sympathetica* ib. 1622. 4. & apud GENATH.

ABR. DREYER *de scorbuto* ib. 1621. 4. RIV.

DANIEL PELICANUS *de fonticulis* ib. 1621. 4. & apud GENATH.

CHRISTOPH BARTHOLD MERCLIN *de lienteria* ib. 1621. 4. RIV.

J. LUCAS CHMIELECIUS *de angina* ib. 1621. 4. RIV.

J. de BOURGES & ANT. CHARPENTIER *E. a semine morbi hereditarii* Paris. 1621.

J. LETUS & NIC. LAMBERT *E. pestis a celo* ib. 1621.

GUIL. BELOT & CYPR. HYBAULT *E. furor uterinus melancholicus adfectus* Paris. 1621.

ANT. ROBIN & EL. BEDA *E. lac nutricis a viri consuetudine deterius* Paris. 1621.

J. BEAUCHESNE & J. du CLEDAT *E. gravidis venæ sectio & purgatio* ib. 1621.

MICH. de la VIGNE & FR. des FRANÇOIS *E. arthritis vere gravior* Paris. 1621.

JEAN TOURNIER & NIC. ROLAND *E. parcius evacuandum* ib. 1621.

IBAN le MERCIER & ELIAS BEDA *E. in pleuritide presentius a venæ sectione quam a catharsi remedium* ib. 1621.

LUD. ROBILLARD & TH. GAMARD *E. vertigini arteriotomica.*

NIC. TOUTAIN & CYPR. HYBAULT *E. in acutis pulsus serratus frequens phreniticus* ib. 1621.

PETR. GIRARDET & NIC. ROLAND *E. a vitiosis menstruis sterilitatis extinguitis* Paris. 1621.

ROB. le SEQ & FR. des FRANÇOIS *E. empyicorum sinistrum latus urere vel secare securius quam dextrum* Paris. 1621.

§. DVI. PAULUS ZACCHIAS.

Archiate pontificius. EJ. *questiones medico legales, in quibus omnes materiae medicae, que ad legales facultates pertinere videntur, pertractantur & resolvuntur* L. I. Rom. 1621. 4. LIND. L. II. ib. 1625. L. L. III. ib. 1628. L. IV. ib. 1628. Libri quatuor Lipſ. 1630. 8. B. Bern. L. V. Rom. 1630. 4. TREW. Lib.

Lib. VI. Rom. 1634. 4. TREW. L. VII. Rom. 1635. L. VIII. IX. Amsterd. 1650. fol. 1661. 8. Totum opus Lion 1654. f. 1661. fol. Francof. 1666. fol. 1688. fol. *. curante J. DANIEL HORST, inde GEORGIO FRANC & HENRICO de COCCEII.; denique Noriberg 1726. fol. PL. Lion 1726 fol. MARTIN.

In mea editione 1688. tres tomii distinguntur. Primus ad medicinam legalem pertinet. Practici aut pathologici potissimum scopi sunt capita, de ætate, senectute, partu, ejus temporibus & abortu, signis partus, mola, morte in partu, similitudine fetus & parentum.

L. II. de dementibus, mutis, surdis, lethargicis, apoplecticis, fulmine tactis, hydrophobis, dæmoniacis, de iis qui mortui adparent, de suffocatis in utero. Non immerito cæterum pro classico auctore noster habetur, qui optimo, certe sua potissimum ætate judicio, fere ubique usus sit, neque remissus, neque sanguinis fundendi cupidus. Dæmoniacos fatis sentias ipsi auctori non placere, et si non ausus est mentem integre aperire. Passim etiam suas utiles, quas vocat observationes, interspergit. Porro de venenis copiose. Ad edictum ædilitium varia. De morbis cutaneis, sensuum vitiis, convalescentibus, variis vitiis & morbis.

L. III. fuit de impotentia, sterilitate, eunuchis. Ab ambustione penis impotentia. De morbis simulatis. De peste, morbis contagiosis, de præcautionibus adversus pestem.

L. IV. de miraculis, de exstasi, longo jejunio, miraculosa infirmorum salvatione, cadaveribus incorruptis. Inediæ longæ exempla, etiam propria.

L. V. peculiariter de jejunio ab ecclesia catholica imperato quadragesimali, de causis dispensandi. De aere, aquis & locis, de salubritate, de cloacis, stabulis, & artibus immundis. In mea editione plurima ab alio auctore adjecta sunt, & ea potissimum ex jure civili desumpta.

In T. II. L. VI. agit de erroribus medicorum eorumque punitione, de erroribus chirurgorum, pharmacopolarum, obstetricum. De tormentis & poenis, & de excusatione ab utrisque. De præcedentia medicum inter & juris peritum. Pro medicorum prærogativa rationes.

L. VII. aliqua de excusatione a divinis officiis, aque conjugali debito.

L. VIII. de morbis, qui irregularitatem faciunt. Remedia & medici in ægrum auctoritas. Excusatio a claustrali carcere.

L. IX. adjecta aliqua de peste & contagio, immunda serici conficiendi arte, de nonnullis deliciis, tabaco, chocolata, aqua vitae, de causis solvendi matrimonii.

Tom. III. *Confiliorum & reffisionum* LXXXV., inter eas Rotæ Romanæ de causis ad medicinam forensem pertinentibus centum responsa.

EJ. *de quiete servanda in curandis morbis Rom. 4. L. absque anno.*

EJ. *de subitis & insperatis mortis eventibus ib. 4. L. absque anno.*

EJ. *il vitto quaresimale ib. 1637. 8. HOTTON.*

EJ. *de malo hypochondriaci L. II. Rom. 1639. 4. * latine versi ab ALPHONSO KHONN Aug. Vind. 1671. 8., in qua editione numerantur libri III. Verbosior liber ex veterum hypothesibus. Mali causam esse in calida intemperie partium hypochondriis contentarum. Inde symptomata, non tamen in continuam neque hiulcam, morbi historiam continuata. Consilia & auxilia, nimia pene ubertate. Cibum capere priori nondum digesto non bene permittit. Inde percurrit singulos cibos, totamque victus rationem tradit. Piscium solum hepar permittit, non alia viscera. Acida omnia morbo nocere, ut etiam laudatum PETRO CASTELLO vitrioli spiritum rejiciat. Matutinam exercitationem in umbra, & ad primam usque lassitudinem laudat. Hypochondriacum hominem vulnere sub testiculo inflicto valde levatum fuisse. Vomitum non admittit, nisi ægrotus eo inclinet, neque purgantia, nisi lenia. Chalybem laudat, & potissimum in vino infusum: debile tamen corpus repurgari debere, ita ut repetito sumatur, & per sexaginta dies, sitque unciae unius chalybis ad unam vini libram. Profuisse vinum chalybeatum cum sennæ foliis compositum: & in cacheectico pene hydropico saluti fuisse. Neque rheum inutile esse aut absinthium, aut lactis serum, in corporibus potissimum calidioribus. Juscula non improbat. Aquas minerales Tettuccianas, & marinam, & balneum, & sarsparillæ decoctum laudat: in longo & desperato malo antimonium, nigrumque helleborum, denique terebinthinam in pilulis datam. In L. II. sigillatim symptomata morbi percurrit, cujusque curationem fusissime addit, diæteticam & practicam. Icterus a conglulis lapideis. Absurda persuasio hominis, se in avem conversum esse.*

Multa inedita reliquit, *de cerevisia, de contagio, de quiete servanda in curandis morbis, de malis & affectibus animi &c. MANDOSIUS.*

§. DVII. HENRICI ab HEERS.

HENRICI ab HEERS medici Leodiensis, *Spadacrene accuratissime descripta, acidula, bibendi modus & medicamenta oxyptoris necessaria, ut & observationes oppido rare in Spa & Leodii animadversæ cum medicamentis aliquot selectis, & ut volunt, secretis Sola Spadacrene 1614. L. 1622. 8. Gallice Liege 1654. 8.*

EJ. *deplementum supplementi, s. vindicie pro sua Spadacrene & de Aroph PARACELSI Leod. 1622. 8.*

EJ. *observationes oppido rare in Spa & Leodii animadversæ, cum medicamentis selectis, & ut vocant secretis Leodii 1624. 8. L. cum aliquot ægrotis anno 1622. curatis, recusa 1631. 8. L. & cum Spadacrene Leod. 1645. 12. TREW. Lipf.*

Lipſ. 1645. 12. TR. Lond. 1685. 12. *. Analyſin alias dicemus. Curationes plurimæ, quæ aquis Spadanis debentur. Hydrops, sed recens, sanatus, neque enim sanari, qui hydrope toto bimestri laboraverint. Calculum ab harum aquarum uſu mole minui, expelli, mucum abſtergi. Continuato per aliquot annos aquarum Spadanorum uſu ſuperata ulcera veficæ, calculus, hydrops, lepra. Medicamenta hydropotis apta & diæta. Laudat eos, qui ad uſque 180. uncias biberint.

Observationes ſunt 29. totidem tituli nempe, ad quorum quemque obſervationes recenſentur ex longa praxi natæ, inſignes, ut cum voluptate legas, etſi nonnulla fabulosa & magica intercedunt, & curationes, quæ imparibus auxiliis tribuuntur. Ecce aliquot exempla. Catochus. Febris miliaris anni 1629. In ea hæmorrhagiæ etiam novem librarum ſalutiferæ. Mortes ab ungue præcifo. Penis incurvus ob nodum ſub glande. Iplum ſe in magico morbo feniſſe acum ex fauibus adſcendere, ii ægroti fanati unguento ex viſco corylino. Inappetentiæ incurabilis exempla: exemplum ubi cauſa fuit in fistula ex recto intestino ad urethram patente, & in ulcere ad anum, cum ſemen ante tempus elaberetur. Poſt paralyſin calculus ingens bicruris, ut alterum cornu in urethram deſcenderet: alius calculus ovi columbini mole jecoris lobo adnatuſ erat. Sanguis per universas corporis vias erumpens, & lepra a philtro. Abortus repetita venæ ſectione occupatus. Borace & testibus equinis expulſum caput fetus, quod in utero hæferat. Cum plures mortales arſenicuſ devoraffent, ſuperftites fuerunt, quibus ventriculus cibis plenus fuerat. Ebrii alii ſubito peremti, alii fato erepti. In apoplectiſ cucurbitulam cum multa flamma, tum carnem bubulam admovit. Varia medicamenta, alia absurdæ, ad epileptiam vitriolum veneris, & butyrum antimonii pedi adplicatum. Scrophulariæ minoris etiam exiguum quid comeſtum dolorem hæmorrhoidum afferre.

§. DVIII. RENATUS MOREAU.

RENATUS MOREAU medicus Parisinus, etiam PATINO iudice ep. 113. ad CAR. SPON, vir doctissimus, qui ſeptentrionem longo itinere adiit. EJ. eſt liber de miſſione ſanguinis in pleuritide, quo demonstratur, qua ex corporis parte ſanguis detrahi ſolitus fuerit, a duobus annorum millenariis, ex Græcorum, Latinorum, Arabum, Barbarorum enumeratione juxta temporum ſeriem. Adjuncta eſt PETRI BRISSOT vita Paris. 1622. 8. Hall. 1742. 8. *. Docto opere, ſtudioque quod nuper ASTRUCIUS repetit & LINDIUS, ex ſcriptoribus omnis ævi oſtendit, quæ cuique circa latus mens fueruit, in quo venam fecare oporteat. Eos ſcriptores, cum in ordinem chronologicum diſpoſuerit, dedit etiam ex occaſione parti- culam historiæ medicæ, multo enim quam W. JUSTUS & priorum plerique eſt accuratior.

EJ. ſchola Salernitana h. e. de valetudine tuenda opus; adjectæ ſunt animadverſiones

versiones novæ & copiose R. MOREAU Parisi. 1625. 8. *. Opus ipsum diximus, & adjectas notas ARNOLDI de *Villa nova*, CURIONIS, CRELLII & COSTANSONI. MORELLUS ipsum carmen ex variis editionibus constituit: ei fusissimas adjecit annotationes medicas, philologicas ex ATHENÆO aliisque vetustis fontibus sumtas. Intercedunt practica. De Parisinorum plethora. Lithontripticum se nullum adgnoscere. In phthisi lac acidum laudat. Laudes omnino, tantum ut memor sis, seculi quo scripsit, in quo colligere satis visum est, neque inter officia scriptoris receptum, in naturam ipsam inquirere. Historia scholæ Salernitanæ, opusculi, & ejus commentatorum. Noster multos versiculos omisit, qui non vide-rur ad hygieinen facere.

EJ. *epistolaexegeticaadBALDUMBALDUMde affectis locis in pleuritide* Parisi. 1641. 8. *. non 1643. 8. HIPPOCRATEM totius pulmonis inflammationem peripneumoniam dixisse, in altero latere solo pleuritidem. Sed HIPPOCRATEM de catarrho calido scripsisse, non ex professo de pleuritide egisse, & quam pleuritidem vocat, eam esse pleuropipneumoniam. Ipse in BALDI sententiam transit.

EJ. *de laryngotomia epist.* ib. 1646. 8. cum BARTHOLINI libello ejusdem argumenti, ad chirurgiam pertinet.

EJ. *tabulae curationis morborum* ib. 1647. 4. FALC.

Cum BRISSOTTI libello *vitam viri*, & in operibus JACOBI SYLVII Genev. 1630. fol. *. ejusdem viri vitam dedit.

EJ. *defensio facultatis medicae Parisiensis adversus calumniatores* 4. FONTETTE in causa, ut puto, Monspeliensium.

Codex MS. *de illustribus medicis Parisinis exstat* FONTETTE.

§. DIX. VARII.

PROSPER MARTIANUS medicus Romanus.

EJ. *Magnus Hippocrates Cous notationibus explicatus* Rom. 1621. fol. L. 1628. fol. L. 1652. f. *.

HIPPOCRATEM utique veneratur, neque usquam ab eo recedit, neque ullum divo seni adscriptum opum repudiat, neque eum falli posse admittit. Breves sunt commentarii, fere in omnia HIPPOCRATIS opera præter chirurgica. Subridreas, quando vides excusantem ovum Hippocraticum diei septimi, quale nobis vix die trigesimo occurrit. Librum de morbis valde laudat. Passim sua monita & proprias annotationes interspergit. Cum urina triduo retenta fuisset, tertio die vesica rupta est, lotium per perinæum exiit. In alio, qui diu urinam retinuerat, vis min-

Tom. II.

Sss

gendi

geodi amissa, vesica rupta, urina in cacum ventrem effusa est, & æger lento malo periit. Ex papilla nutricis cichorii particulam extractam fuisse, & furfuris de pane nutricis aliquid per alvum pueri exivisse non probes.

FRANCISCUS MARTIANUS edidit *antiparalogismos ad ea que AETIUS CLETUS & MANELPHUS disputaverunt contra adnotationem PROSPERI MARTIANI in HIPPOCRATEM, in quo contrarii medicorum abusus circa vena sectionem potissimum in pleuritidis curatione notantur* Rom. 1623. 4. L.

J. CASTELLI *pharmacopea medicamenta in officinis pharmaceuticis usitata explicans* Gadibus 1622. 4. L.

FRANCISCUS PONA eques Veronensis, historiographus Cæfareus.

EJ. *antidotus bezoardica adversus omnia venena* Veron. 1622. 12. L.

EJ. *medicina anime, s. rationalis praxis epitome salutaria remedia ad usum principum continens* Veron. 1629. 4. TR.

EJ. *dell anello fisico, overo dell ritratto dell arte medica, versus a CAROLO PONA ib. 1641. 4. GUNZ.* Lego latine, *Physicum anulum, s. medica artis brevium* ib. 1648. 4. TR.

EJ. *prudentia medica Venet. 1650. 16.*.* Auxilia universalia & evacuaciones sanguiniis, tum aliae, suis cum cautelis. De ratione consulendi. Res non naturales. Chymiae in universum delineatio. Notæ boni medici.

EJ. *trattato de ulceri e lor cura.*

EJ. *remora Veron. 1630. 8. TR. quid?*

EJ. *Academica medica saturnalia Veron. 1652. 8. L. TR. SCHULZ.*

FRANCISCI SCACCHI *de salubri potu diff.* Rom. 1622. 4. *. Potissimum compilatio ex veteribus, quorum ingentes loci hic repetuntur. Japonensium vas a frigidam, qua æstate nivata utuntur, & ad calidam quam hieme bibunt, cum iconibus fere ut Kampferianæ, vidit apud Legatos Japonensium Romæ commorantes, sañissimos mortales. Vina veterum, fumata, alia. Contra nivis nimis laudatum usum. Ut vinum modestius refrigeretur in cellis, nitro: salubrior est refrigeratio modica, & quæ fit frigida exterius circumposita. Contra MERCURIALIS consilium, nivem in potum mergentis. Frigidarium & calidarium SCACCHI, vas nempe frigida aut calida plenum in medium potus datum. Contra argumentum pro potu nivato a Siculis repetitum, qui ab eo potu dicuntur minus pati a morbis epidemicis: esse, quod cellis Siculi frigidis destituantur. Tiberis aquas non esse salubres, in quas tot sulfureæ aquæ manent &c. Contra tubulos plumbeos. Vini historia, commendat dilutum. Cocta vina improbat, putat nimis calida fieri. Se cum debili esset ventriculo, & a potentiori vino laderetur, restitutum esse oligophoro vino.

Bene

Bene juvenes vino abstinere. Vinum mordax, raspatum & agitatum, non esse salubre.

BARTHOLOMÆI ACCURSINI tractatum & consultationum medicinalium T. I. in quo generosiorum præsidiorum formulæ continentur quæ omnibus pene morbis possent inservire Ravenn. 1622. 4.

ANTONII SANTORELLI antrepraxis medica in XXI l. distributa Neapol. 1622. 4. L. 1633. 4. L. 1651. f. L.

Ej. postpraxis medica s. de medicando defuncto ib. 1629. f. BUR.

THOMÆ BRONCOLI Neapolitani, de populari horribili ac pestilenti gutturis & annexarum partium affectione Neapolin ac totum pene regnum vexante consilium Neapol. 1622. 4. TOPP.

THOMÆ de NERIS de Tiburtini aeris salubritate Rom. 1622. 8.

BENED. MATAMORI selectæ mediceæ disputationes Viseone 1622. f. FALC.

Libelli duo aurei de naturæ arcanis sympatheticis ac antipatheticis insignibusque medicamentis Bassani 1622. 4.

Codex medicus Parisinus Parif. 1622. HAZON.

FRANCISCI RUBEI Genuensis, nocturnæ exercitationes in medicas historias ad artem predicandi in morbis acutis Genuæ 1622. Hamburg 1660. 8. *. Quadraginta historiæ febrium, quas auctor vidit & curavit Singuli morbi progressum penè per singulos dies confert cum HIPPOCRATE & GALENO. GARMERUS notas editioni posteriori addidit.

HUBERTI ARNOLDI RIETMAKER de dolore nephriticico Lovan. 1622. 4. L. 1629. 4. *. Venet. 1664. 4. L. Historia morbi, victus ratio, medicamenta uberrima.

MICHAEL NEANDER Bremensis, alias a vetustiori cognomine medico.

Ej. tabacologia, h. e. Nicotianæ descriptio medico chirurgico pharmaceutica Leid. 1622. 4. *. 1628. 4. Utrecht 1644. 12. *. Infinitam vim medicamentorum recenset, quæ ex Nicotiana ad omnes pene morbos paranunt. In altera editione varia de tabaco adjecta sunt.

Ej. syntagma, in quo artis medice natalitia, sc̄tæ, placita, cataclyses, restauratores, propagatores, vita eorum & scripta, diff. de medicina hermetica & Paracelsica Brem. 1623. 4. *. Non fidus scriptor, certe in antiquitatibus. Ita cum HEROPHILUM magnum incisorem cum HEROPHILO medico Phalaridis confudisset, ejus HEROPHILI discipulum PHILIPPUM facit, hujus discipulos EMPEDOCLEM & PLATONEM. In nuperioribus aliquanto lubentius legas, ut memineris multa ta-

men exscriptisse. Vitas vero medicorum potius dat, quam inventa, placita, librosve: scholarum etiam origines amat indicare. PARACELSO favet.

Cum NEANDRI *tabacologia* prodiit Leid. 1628. 4. *. epistola GUILIELMI van der MEER, qua aliqua in cadaveribus morbosis visa describuntur; ut appendix intestini ilei, glandulæ induratæ venæ portarum adnatæ, officula in processu duræ membranæ falciformi. Neque putat a fumo tabaci cerebrum nigro colore tinctum fuisse. Contra PETRUM de PAAUW.

HADRIANUS FALKENBURG, anatomes professor Leidenſis. dixerat in alia epistola una excusa, se a tabaci abusu duram inter meningem & universam calvariam, crustam duram reperiſſe, in lue venerea etiam frequenter.

SAMUEL HAFENREFFER professor Tubingensis.

EJ. *Raphael artem medicam feliciter cum inchoandi tum absolvendi tractandique informans. Rationes peregrinandi & pharmacopolia visitandi* Tubing. 1622. 12. Francof. 1629. 12. TR. Ulm 1642. 8. TR.

EJ. *unda bethesda repullulans* Tubing. 1629. 8. Germ. TR.

EJ. παρδοχειον αιολοδερμον in quo cutis eique adhaerentium partium affectus omnes traduntur: sub calcem adjecti tibicines lectorem arabica græca latina & germanica contenta indagare informantes Tubing. 1630. 8. TR. Ulm. 1660. 8. L.

EJ. *vexillum Raphaeliticum per artem medicam & vitam communem volans* ib. 1631. 8. L.

EJ. *monochordon symbolico biomanticum* Ulm. 1640. 8. TREW. Pulsuum doctrina ex harmoniis musicis figurisque oculariter demonstrata.

EJ. *Raphael odios de arte medica, velo temporis, litationibus* ib. 1641. 8. L.

EJ. *officina jatrica continens pharmaca selecta HIPPOCRATICO GALENICA* ib. 1653. 8. TR. Pharmaceutica audit apud HOTTON.

EJ. *de corde ejusque affectu gravissimo syncope* Tubing. 1658. 4. He.

EJ. *dysenteria maligna epidemica* ib. 1660. 4. *.

FRIDERICI MONAVII professoris Greifswaldensis. EJ. *lanx satura rerum medicarum* ib. 1622. 4. L.

EJ. *affectuum ocularium elenchus* Regiom. 1644. 4. L.

EJ. *Bronchotomia* ib. 1644. 8. Griefswald 1654. 4. L. Jen. 1711. 8. *. Chirurgici potissimum argumenti. Suffocationes tamen tangit. Appendix acc. de febribus & affectibus oculorum.

EJ. *de crystallina, s. nova luis venerea specie* Brunswic. 1665. 8. L.

DANIEL

DANIEL BECKHER professor Regiomontanus, chemicus.

EJ. *de affectu hypochondriaco* ib. 162. 8. He.

EJ. *Spagyria microcosmi* Rostoch 1623. 12. TR.

EJ. *medicus microcosmi s. Spagirica microcosmi triplo auctior & correctior* Leid. 1632. 4. Lond. 1660. 12. *. Medicamenta ex fluidis & solidis corporis humani partibus sumta, cum nonnullis de iis humoribus, lacte, sanguine, etiam menstruo, calculo, urina. Physiologicus liber, pleraque collectanea & superstitiosa tradit.

EJ. *fünfzehn Fragen von der zehnjährige Pest im Preussischen Königsberg* 1630.

4. TREW.

EJ. *historische Beschreibung des Preussischen messerschluckers Germanice Regiom.* 1643. 4. *. Latine Regiomont. 1643. 4. Leid. 1640. 8. Magicæ aliquæ historiæ adfutæ.

EJ. *problemata medica* Zittau 1645. 4. He.

EJ. *nosologica diff.* I. II. III. ib. 1647. 4.

EJ. *historia morbi academici Regiomontani, febris malignæ epidemicæ imprimis electoralis mensæ convictoribus funestæ consenſu facultatis medice Regiomontane Regiomonti* 1649. 4.

EJ. *comment. de theriaca* ib. 1649. 4.

EJ. *Bericht vom dem Blutgang* Königsberg 1650. 4.

EJ. *de febre tertiana intermitente epidemicæ* Regiom. 1651. 4. *. Cæli statum accusat, etiam eclipses; de medicastrorum funestis erroribus queritur. Venæ sectionem in febre calida laudat.

EJ. *nützliche kleine Hausapotheke mit beygefügten Tractätlein HENR. BARSTEINS von der Darmsucht, u. J. ANDR. GRABER von den Fleckfeber, von der Ungarischen Krankheit, u. von den Blattern u. Masern* Gießen 1665. 8. RIV.

EJ. *de hydropo ascite* Regiom. 1655. 4.

J. LUDOVICUS GANS *hippocratis aphorismos carmine reddidit Viennæ* 1622. 1624. 12.

EJ. *corallographiam in botanicis diximus.*

§. DX. VARII.

ALESSANDRO PECCANA Veronensis, *commentarii della scandella, nelli quali se discorre d'ogni perfezzioni ed uso della piffana ordeacea Veron.* 1622. 4. *. Comparatis veterum locis, ostendit veteres hordeum distichum Achillei & Galatici nomine

mine intellexisse. Equis utique hactenus hordeum alvum cire, præstare tamen hordeo hexasticho, eoque magis refrigerare, ut etiam candidius sit, & ponderosius. Ex eo hordeo debere ptifianam parari.

EJ. de chondro & alica libri II. Veron. 1627. 4.

EJ. del bever freddo L. II. Veron. 1627. 4.*. Multa philologica, etiam poetica, & Galenica collegit, exprimenti nihil addidit. Libro I. potum frigidum defendit, & objectiones amolitur, contra nivatum potum propositas. Olei & glaciei apothecas Italicas describit. In vinis Italicis aquæ ad partem aromatcam portionem definit, ad problemata ex conjectura fere respondet.

ALEXIUS de EBREU. EJ. tradato de la siete enfermedades de la inflamacion univ ersale del bigado, siete pilderen y rimones, y de la obstrucion de la sitia y febre maligna y passion hypochondriaca Lisbon. 1622. C. de V. Vereor ne nomen vitiosum sit.

FEDERICO GIORGI modi di conoscere buoni falconi, Astori &c. di governargli, e di medicargli Venet. 1622. 8. BUR. nisi hic l. jam dictus est.

DAVID JOYSSE examen du livre de LAMPRIERE sur le sujet de la peste, avec la précaution & la cure de cette maladie Rouen 1622. 8. d'ETR.

Discours de l'origine, des meurs, fraudes & impostures des charlatans Paris 1622. 8. le TELLIER.

PIERRE HEURTAULT chirurgien de Caen, traité de la phlebotomie la maniere de bien & artificiellement saigner Caen 1622. 12.*. Laudes venæ sectionis & necessariae cautelæ, morbi in quibus salutem adfert, theoria scholastica revulsio- nis, derivationis. Quibus noceat. Venæ quas secare expedit. Ex sanguine judicium.

ARNAULD GILLES fleurs de remedes contre le mal de dents Paris 1622. 8.

JOB. KORNTHAUER commentarii ad PARACELSI tr. de peste Francof. 1622. 4.*. 1640. 4. Ad brevem libellum ampli commentarii. Ad avertendum somnum dat acidum vini cum spiritu tartari. Apostemata fotu rumpit nasturcino. Fistulam linguæ perforatam unguento populneo sanavit. Varia medicamenta ad alias morbos. Ut homines sanaverit, quos pituita in asperam arteriam illapsa suffocabat, vitriolo & alumine cum aceto præparatis. Sanguis asininus ad maniam, Bubones mobiles venenum non habent, & sponte sœpe evanescunt. Sensum pref- sionis in latere a lapsu natum succo nasturtii sustulit. Formulæ & scriptiones Pa- racelsicæ. Morbi galici curatio turpetho & decocto lignorum facta.

J. KNYPHÆI Augentrost nützlich Kunst u. Vortheile zu den Augen Darmstatt. 1622. 8.

§. D XI. DISPUTATIONES.

GEORG NOESLER professor Altdorfinus, *de pleuritide* Altdorf 1622. 4. *

EJ. *de hydrope ascite* 1624. 4. *

EJ. *de putredine* ib. 1626. 4.

EJ. *de leucophlegmatia* ib. 1627. 4. *

EJ. *de ietero in genere & flavo in specie* ib. 1627. 4. **

EJ. *de purgatione* ib. 1628. 4. He.

EJ. *de apoplexia* ib. 1630.

EJ. *καθαρίσιος συμμετροφία* ib. 1636. 4. *

EJ. *de pleuritide* ib. 1647. 4.

EJ. *vita Germanice* Nürnberg 1650. 4.

J. JAC. REITER *de febre maligna vulgo petechiali* Lipſ. 1622. 4. PL.

GOTTFR. WEIDNER *de febre maligna petechiali* Francof. 1622. 4. PL.

UERICH RIETMAÑN *de anorexia s. in appetentia* Basil. 1622. 4. RIV.

ELIAS GEILBRUNNER *de suffocatione uteri* ib. 1622. 4. RIV.

GEORG BERGNER *de dysenteria* ib. 1622. 4. RIV.

HECTOR ZOLLER *de philtiris* ib. 1622. 4.

ANTONII RULER *de morborum causis* ib. 1622. 4. & apud GENATHUM: vereor
ne annus corruptus sit.

J. SCRETA von ZAVORTIZ *pentas medica miscellanea* ib. 1622. 4. L.

MATTH. BRENGGER *de convulsione* ib. 1622. 4. *

JUST. CRAFT *de cardialgia* ib. 1622. 4.

DAN. DINCKEL *de remedium artificiose inveniendi & inventum recte utendi
modo* (alia est vox.) Argent. 1622. 4. RIV.

MATERNUS KOHLER *de opio* Argent. 1622. 4.

SIM. le TELLIER & JANUS CÆCILIUS FREY E. *in morbis par impar, in re-
mediis medium* Parif. 1622.

RICH. MARLES & FR. PIJART E. *epilepsiae πυρωτινα* ib. 1622.

SIM. BAZIN & NIC. LAMBERT E. *expectandus die critico naturæ motus* Parif.
1622.

NIC. PIETRE & CLAUD. QUIQUEBOEUF E. *diabetes lethalis* ib. 1622.

JAC.

JAC. PERREAU & FR. PIJART *E. phthisicis lac* Parif. 1622.

FRANC. LESPICIER & CYPR. HYBAULT *E. i^{ter}itus causo supervenientis sanus* ib.
1622.

FR. le SAGE & TH. GAMARRE *E. pulmonis ulcera insanabilia* ib. 1622.

GEORG CORNUTY & EL. BEDA *E. aqua causo laborantibus* ib. 1622.

GUIL. DUVAL & CLAUD. QUIQUEBOUE *E. aqua vino salubrior* ib. 1622.

J. AKAKIA & J. C. FREY *E. ορεον ρηον, ρηον lingua index* ib. 1622.

§. DXII. FRANCISCUS BACON.

FRANCISCUS BACON *de VERULAMIO* Cancellarius Angliæ, philosophus & vir sublimis ingenii. E.J. est *historia vita & mortis* Lond. 1623. 8. *. Dilling. 1646. 12. Anglice 1650. &c. Gallice Parif. 1714. 8. Spiritum vitalem aere puriore, igne mitiore, habitare in corpore animali, & viscidioribus particulis irretiri: ea vero vincula paulatim erodere, denique exhaleare, eam esse mortis naturalis causam. Spem longævitatis esse in retardanda hujus spiritus evolutione, dum inviscatur, pori per quos exhalat obstruuntur, calor diminuitur. Ad longævitatem ergo pertinere vitam minus actuosa, opium, nitrum, somnum longiorem, purgationem alvi, diætam debilitantem. Homines qui salivationem passi sunt, aut alioquin ad summam macilentiam redacti, postquam convaluerunt, iidem ad longam ætatem pervenient. Ad longævitatem spem facere periodos vitae majores, ingenium non-fervidissimum, incrementum lentius, corpus siccus, succorum subinde renovationem: vitam etiam parcissimam, contemplationi deditam. Aurum, magaritas, lapides pretiosos parvi facit. Aeris exclusionem, vitam in speluncis laudat, alimenta firma, carnes duriores, stomachum per vina styptica confirmatum, frictionem, inunctionem, corporis exercitationem modicam, balnea.

Denique *mortis historia*. Perire animal, quando spiritus motus supprimitur, quando denegatur refrigerium, quo strangulatio pertinet, quando reparatio inhibetur per inediā aut depletō vasorum. Atriola mortis, s. symptomata, quæ vitae finem præcedunt, quo etiam pulsus subpressus & vacillans. Restitutio submersorum. Quæ cuique ætati propria sint, juventuti, senio. Multiplex ubique eruditio & ingenii vis.

E.J. *historia naturalis Centuriæ X. It. nova Atlantis*. Primam editionem Anglicam ignorō, mea est apud Elzevir 1661. 16. *. Ingeniosa varia, aut perspicaciter ad suos fines adaptata. De modo, quo medicamenta purgantia suo officio funguntur: venas mesentericas ab acri stimulo irritatas humorem plorare. Quæ maximam vim nutriendi habeant, quo etiam ossium medullam refert. Filum medicinale, s. quid efficiat ordo, quo medicamenta propinuantur: ita podagræ subventum esse emolliente primum pulte imposita, deinde anodynō fomento, denique

que adstringentibus medicamentis. Morbos consuetudine leviores fieri. Curationem palliativam commendat & sublevationem symptomatis urgentis. Pressione alterna digitorum arteria læsa efficaciter compressa. Præcipua medicamenta esse, quæ leniter resolvunt. Metallorum vires medicatæ: erosionem facere; æri vim sanandi tribuit. Signa pœltis, etiam ab odore sumta, tum morborum contagiosorum. De effectibus imaginationis. Perniciosus carcerum fætor. Pœltis ortus ex fodinis, carbonis vapore, terræ motu. Vaporum varia efficacia, etiam medica. Sympathiae.

In *Atlantide* societatem describit ad augmentum scientiarum congregatam.

EJ. *novum organum* Leid. 1645. 16. *. Physici argumenti, omnino vero ut ad medicinam adaptari possit. Ita docet, ut possit in naturam caloris inquire; affirmantia primum phænomena caloris exponit, causas, effectus. Tunc negantia, unde calor absit, aut a quibus suffocetur. Thermometrum. Ex sua methodo demum eruit, calorem esse motum expansivum, quo corpus secundum omnes directiones dilatatur, tamen cum affectatione aliqua, ut superiora magis petat: satis rapidum esse motum, alterne cum resistentia operari. Experimenta *crucis*, per quæ in re dubia certo & absque residuo dubio ad veritatem ducamur. Horreum pro historia naturali. Primus anta Newtonum quæstiones cuique capiti subjecit. Sed opus admiratione dignum totum oportet legere.

EJ. *de augmento scientiarum* Amsterdam 1652. 16. *. In l. V. peculiariter de corpore humano agit. Desiderat historiam anatomes comparatam, ut multorum cadaverum incisiones conferantur & conjungantur. Historia curationum, & vicissitudinum in praxi. Census medicamentorum, eorum efficacia, ut certa per experimenta confirmata habeatur. Verum iterum totum perspicacissimi viri opus nunquam ex oculis dimisisse oportet.

In *historia naturali ventorum*, aliqua huc trahas. Incensis in Effexia ericetis in Vasconia vites per insalubres ventos læsas fuisse.

In *historia HENRICI VII.* dedit morbi historiam, quæ scorsim etiam prodiit, *relation of the sweating sickness* Lond. 1671. 4. GUNZ.

Reperio apud CARR doctrinæ partitionem corporis hominis in medicinam & voluptuarium Lond. 1623. fol.

Opera omnia conjuncta edidit G. ROWLEY Lond. 1638. fol. tum MALLET Lond. 1740. 1753. fol. Anglice. Latine Francofurti etiam 1665. fol. Hafniæ 1694. fol. Amsterd. 1738. 12. 7 vol. excusa sunt. Adjecta physica aliqua nova ad res fossiles, tum medica & formulæ BACONI familiares.

Histoire de la vie & des ouvrages de F. BACON la Haye 1742. 12.

§. DXIII. VARI ad a. 1623.

FR. ANTON. CASERTA *de natura vinorum tam in sanis, quam in agris corporibus Neapoli* 1623. 4. HAENEL.

FRANCISCI BRUSCHII Comitis, Archiatri Mantuani, *Promachomachia Jatrocchymica occasione medicarum consultationum pro nob. viro Mantua* 1623. fol. *
 1. Promachomachia est apologia chemica contra ANDREAM TREVISIUM, cum inter se in consilio dando pro nobilissimo viro dissensissent. Nihil vero nisi generalia, profert: se quidem parum chemicum esse fatetur, adversarium vero ejus artis imperium. 2. Pluscula consilia BRUSCHII & responsiones aliquæ FABRICII BARTHOLETI. Pro more seculi: Inter ea de ophthalmia cum corneæ tunicæ ulceribus. 3. Aliqua de victus ratione.

EJ. *informazione circa la polvere viperina* Rom. 1643. 4. ID.

ANTON. FONSECA *de epidemia febrili graffante in exercitu regis catholici in inferiori Palatinatu a. 1620.* & 1621. Mecheln 1623. 4. TR. FALC.

PAULI TELLIER *de vene sectione & crisiibus tract.* Venet. 1623. 4. L.

NICOLAUS EPIPHANIUS. EJ. *succincta medicinalis practica nec non medicamentorum compositiones præstantissime* Parif. 1623. 4. Francof. 1628. cum RENODÆO.

GABRIEL de FONSECA Lamecensis Lusitanus EJ. *Consultatio pro febre pestifentali, qua a. 1621. Rome graffata est.* Consultationes aliquas de morbis in Conclavi anno 1617. obortis scripsit: LEO ALLATIUS apud MANDOSIUM.

SIMON RANNOS medici Hispalensis tr. *de sero lactis & ptisana* Urfaone 1623. 4. C. de V.

ANDREE ORDONNEZ *compendium perutile de missione sanguinis* Basil. 1623. 4. LIND.

ALIDOSII (vero nomine GIOV. NIC. PASQUALI i dottori Bolognesi de theologia, philosophia, medicina &c. doppo 1500 fra a. 1623. Bologn. 1623. 4. HENNING.

EJ. i dottori forestieri ib. eod. anno.

MICHAEL BOUTHEROUE *pyretologia cum chymicis remediis* Parif. 1633. 4. L.

Tractatus de vene sectione & crisiibus Venet. 1623. 4. B. BODL. absque scriptoris nomine.

J. CAROLI AMATI *fructus medicinales ex variis GALENI locis decerpti* Lion 1623. 12. Genev. 1657. 12. L.

J. BILLIKS *de natura & constitutione flagirices emendata* Helmstatt 1623. 4. si huc facit.

MART. TYMPII *mensa theolosophica, s. conviviorum pulmenta & condimenta* 1623. 12. FALC. si huc facit.

MART.

MART. GOSKY *Apotheca Gardelebiana Helmstatt 1623. 4. TR.*

C. HOLZMAN *de natura & cura febris maligna 1623. 12. LEHM.*

J. STUBENDORF *de scorbuto Lips. alii Jen. 1623. 8. CARLS. videtur collectio quam diximus. LINDENIUS habet editionem Lips. 1604. 8. Haag. 1658. Lips. 1662. 8. TR. mea editio Jenensis 1624. 8. continet EUGALENUM.*

CARANTAM in chirurgicis dixi T.I. p. 310.

§. DXIV. ALII.

BALDASAR & MICHEL CAMPI, *fratrum discorso nel quale si dimostra quel sia il vero mithridatio contra l'opinione de tutti li scrittori ed aromatari Luca 1623 4. FALC.*

LORENZO ROMEO medici & equitis, *desinganno del abuso della sangria y purga Tarragon 1623. 8. C. de V.*

Epulario, il quale trata del cucinare ogni carne uccelli e pesci Venet. 1623. antiquius ut puto opus.

GUI de la BROSSE tr. de la peste Paris 1623. 8.

In EJ. libro *de la nature des plantes ib. 1628. 8.*. multa huc faciunt, de indagandis viribus plantarum medicatis, de causis facultatis laxantis, adstringentis, de alexiteriis, balsamicis, specificis. Qui morbi absque specificis curantur, eos sponte putat cessaturos.*

Jos. de SAINTHILLIER *loimologie contenant les causes, & les remedes contre la peste Pont-à-Mousson 1623. 12. FALC.*

D. F. de la peste, de ses préservatifs & remedes Paris 1623. 8 FALC.

Conseil présenté au Roi contre la peste ib. 1623. 8. FALC.

Traité de la peste 1723. 8. FALC.

BARET *de la connoissance des chevaux, jugement de leurs maladies & remedes d'icelles ib. 1623. 8. 1666. 8.*

JACQUES BURY *le préservatif de l'homme ib. 1623. 8. *. Chirurgus: nihil habet proprii. De sterilitate ejusque causis & curatione, victu gravidarum & puerarum, abortu impediendo, medicamentis partum promoventibus, lacte augendo, nonnullis puerorum curandis morbis. Hydrocephalum se sanasse sensim subducta per causticum medicamentum aqua.*

JACQUES FERRAND *traité de la maladie d'amour ou de la melancholie erotique avec les remedes qui lui sont propres ib. 1623. 8. de BURE, BAR. &c.*

PIERRE MAGINET *la theriaque Françoise avec les vertus d'icelle selon GALIEN Lion 1623. 8. TR.*

N. van HALTEREN *tractaat der medicyne* Amsterd. 1623. 8. WACHEND.

DURET medecin ord. du Roi, *avis sur la maladie* Paris 1623. 8. *. Solita ejus ævi consilia. Vetat tamen multorum mortalium conventus. In plethora venam secat, purgantibus vero abstinet. Bubones salutares esse.

JOH. SCHLEUPNER *Beschreibung von dem giftigen pestilenzischen Fieber der ungarnischen Krankheit* Linz 1623. 8. B. THOMAS.

J. NESTER *consilium dysentericum*, *Bericht von der rothen Ruhr* Lipf. 1623. 8. B. THOMAS.

IDEM videtur NESTERORUM senior, ad quos epistolas dicemus THOMÆ REINESII.

ANDR. SENGER *disc. de dysenteria Verzeichniß der Arzneyen wieder allerley Gebrechen samt einem Bericht wie sich der gemeine Mann in der rothen Ruhr zu verhalten* Magdeburg 1623. 4.

§. DXV. DISPUTATIONES.

J. ZEIDLERUS *de ileo* Lipf. 1623. 4. B. TH.

EJ. *de phthisi* ib. 1623. 4. HE.

EJ. *de plica Pannonica s. morbo cirrhorum symptomate* ib. 1623. 4. RIV.

EJ. *de scorbuto* ib. 1627. 4. RIV.

EJ. *de asthmate propriissime dicto* ib. 1629. 4. RIV.

EJ. *de mania* ib. 1630. 4. PL.

EJ. *de pestilentia* ib. 1633. 4. PL.

EJ. *de dolore colico* ib. 1636. 4. PL.

EJ. *de incubo* ib. 1643.

J. REITER *de opio* ib. 1623. 4. HAEN.

VALENT. RUPITZ *de præfocatione hysterica* ib. 1623. 4.

J. EICHHORN *de febribus malignis* Altdorf. 1623. 4. *.

GUIL. ERN. SCHEFFER *de paralyſi* ib. 1623. 4. RIV.

LAUR. LUDOVICUS *de paralyſi ex colica* ib. 1623. 4. *,

J. ETSCHER *de catarrho* Basil. 1623. 4. RIV.

DANIEL WILDBOLZ *de tuffi* ib. 1623. 4.

CHR. BERTRAM *de phthisi* Lips. 1623. 4. PL.

FRIDERICI *de peste* Lips. 1623. 4. *.

JAC. FISE *problematum physicomedicarum trias Regiomont.* 1627.

GODOFR. WEIDNER *de medicorum opprobrio, tortura nempe junctuarum, scilicet artibritide Francof.* 1623. 4. PL.

PHIL. HARDOUIN & FRANC. MOLLET *E. humorum incrementum a lvia Parif.* 1623.

FR. du PORT & JAC. ADAM *E. περιοδιων manifesta causa* ib. 1623. 4.

J. BEAUCHESNE & PHIL. HARDOUIN *E. medica αιματομαντεια* ib. 1623.

PETR. GIRARDET & JAC. JOUVAIN *E. praeignantibus duriores mammae presentantur gracilibus* ib. 1623.

GASP. BRAYER & J. FAYOLE *E. febres lipyria cholera superveniente exsolvantur* ib. 1623.

J. HENAUT & HERMAN *de LAUNAI E. vinum adultis, aqua pueris* ib. 1623.

PHIL. GUYBERT & FR. MALLET *E. rabiei mare* ib. 1623.

ANT. CHARPENTIER & JAC. JOUVAIN *E. datur sudor sanguineus* ib. 1623.

ANT. ROBIN & FRANC. MALLET *E. febribus purpuratis sudorifica* ib. 1623.

GUIL. BELET & PETR. SAVARRE *Non E. asthmaticis diuretica* ib. 1623.

LIBER OCTAVUS.

BAPT. V. HELMONT.

§. DXVI.

Hæc tempora in universum calamitosa fuerunt, cum diuturna bella Germaniam vastarent, neque ullus in Europa princeps esset, qui bonas artes sua munificentia suplevaret, infelice forte CAROLO I. excepto. Ea calamitas etiam medicæ arti nocuit, in qua paucissimos vere magnos viros se extulisse reperias, nam & Hippocratica studia languebant, & morborum observandorum patientia, & chemia, quæ magis & magis in aulis & apud principes dominabatur, ipsa sua auxilia corrumpebat. Nam ea schola meditationem præsentis morbi verainque historiam, & causas, & signa, & præfigia, & victus rationem neglexit, ut omnem suam fiduciam in proprio aliquo medicamento poneret, qualia nonnulla, sed pauca, in tanta morborum varietate utique laboratoria suppeditarent.

§. DXVII. J. BAPTISTA v. HELMONT.

In ea schola circa hæc tempora (scripsit enim *de curatione sympathetica* anno 1624. [a]) exstitit vir acuti ingenii, in detegendis aliorum erroribus acris, in colligendis eventis suæ causæ faventibus ingeniosus, non expers anatomes, certe frequens incisorum cadaverum testis, in parandis medicamentis solers, ut per sua etiam experimenta passim causas morborum sündagare susciperet. Audax cæterum affirmator, credulus, nisi aliter juberet seclæ incrementum, vanarum curationum enarrator, felicium eventuum & specificorum auxiliorum nimius laudator.

JOHANNEM BAPTISTA v. HELMONT volo, virum in Brabantia generosæ stirpe ortum: cuius major in subruendis Galenicis scholis felicitas fuit, quam cuiusquam priorum. Pleraque enim earum placita aut subvertit apud plerosque medicos, aut certe admisisti suis hypothesis temperavit. Archæum, cui administrationem corporis humani commisit, etiam nostro ævo dominantem reliquit; calida medicamenta, & acidorum contraria, & elixiria atque medicamenta, parva in dosi efficacia, arte sua parata, in quotidiam praxin introduxit, in theoriam fermenta

(a) *B. Chir.* T. I. p. 307.

menta; tum in sua propria schola tum in SYLVIANA, cuius plurima placita ab HELMONTIO repetita fuerunt. Vocabula insolita, parum definita, vagas ideas & arbitria plurima merito carpas.

Editiones operum conjunctas duas cito, quarum prior, eadem nitidissima, anno 1648. 4. *. apud ELZEVIRIUM prodiit, altera etiam apud ELZEVIRIUM 1652. 4. *. Sunt autem & aliae plusculæ HELMONTIONORUM operum editiones Venet. 1651. fol. Lion 1655. fol. Francof. 1661. fol. 1681. 4. Hafniæ 1707. fol. Gallice Lion 1670. 1671. 4. vertente le CONTE.

EJ. opuscula propria Colon. 1644. 8. quæ sint ignoro.

Non licebit in non exiguo volumine singula persequi, præcipua tamen rerum momenta tangam.

Promissa auctoris. In venæ sectionem. In GALENUM, non posse paganum hominem verum per ipsas suas causas perspicere, et si memoria retinere possit.

Studia auctoris. Cum medicis conflictatus est, ex ea pugna se superiorem evasisse facile ab ipso auctore exspectes.

Venatio scientiarum. Declamatio.

Cause & initia naturalium. De fermentis incipit.

Archæus faber: princeps et si parvus libellus. Ens ab anima & a corpore diversum, omnia ea dirigens, quæ natura veterum.

Elementa. Pro tribus elementis chemicis.

Aqua, omnium corporum materies.

Gas aquæ, quod & ipsum ad posteros descendit, efficax halitus, qui idem nunc aer fixus erit.

Blas aquæ. A dilapfis aquis fermenta oriuntur, ab his semina. Physica pluscula omitto.

Imago fermenti imprægnat massam seniue. Fermentum in quaue parte corporis suum sedere, quod ex communi massa proprium sibi succum parat. A fermento fixæ partes volatiles redduntur. Pharmaca fere solo odore operari: & odor solus fermenti plantas generat atq; infecta. Fermentatum acidum a vulgaris acido diversum.

Formarum ortus. Ignis, lumen, fabulosa hic plurima. Post lapsum Archæus debilitatus ciborum archæos nunc non totos subigit (quæ ipsa nuper STAHLIANÆ sectæ fuit sententia). Indignatus archæus facit morbos, sic apud STAHLIUM.

Natura contrariorum nescia. GALENUM methodum medendi nimis faciliter quæsivisse, ita in errorem nos abripuisse: neque recte iussisse, contraria ubique contrariis curare, aut medelam per similia fieri. Crises impugnat.

Blas humorum: obscura vox. Sanguinem venæ cavæ, qui crux sit, per septi cordis poros triangulares in finistrum transire sinuum, in arteriosum perfici, ab anima immortali informatum: fermentum in sinistro ventriculo habitans sanguinem arteriosum perficere. Spinæ effectus in augendo pulsu. Hic incipit humorum corruptionem, etiam putredinem, acori tribuere, ut ab alcali subigatur; etiam decocta vulneraria occultum continere alcali.

Endemica. Non dari fuligines, quæ ex corde dissipentur. Morbi endemici ex minerarum exhalationibus orti.

Spiritus vitae. Plura dari fermenta. Fermentum ventriculi differt ab eo fermento, quo panis paratur. Spiritus vitalis s. æther vitalis luminosus.

Calor effienter non digerit sed excitative. In febribus tamen rectius quam PARACELSIUS fatetur, tenuem viatum requiri. Fermentum ventriculi quod digerit, sui generis acor est.

Sextuplex digestio. Acidum extra ventriculum nocet. Cibus nondum est digestus, quoad ejus archæus a nostro subactus sit, & noster vitalis archæus in alimentum introductus. Crux hircinus pleuritidem curat absque venæ sectione.

Pylorus rector: ab ejus vicio diarrhoea, dysenteria. Diarrœam se vitellis ovoidum duris curasse, dysenteriam equorum ungulis. Gallus gallinaceus vertigine periit, in ventriculo silices reperti sunt. Mortes a pylori vitiis: post vomitum pylorus clausus, in ventriculo putridum liquamen. Gallina quæ crystallinum globulum devoraverat, in morbum convulsivum incidit, is sanatus est ventriculo aperto, consuto.

Tartari historia. Hæc vox infelicitate in medicinam a PARACELSO introducta fuit. Galenicos, cum morbos a tartaro admitterent, curare non possent, ad chymica medicamenta transfugisse.

Inventio tartari in morbis temeraria. Nullum a tartaro morbum oriri, male a GALENO calculi generationem calori tribui. In PARACELSUM, & aspera.

Alimenta tartari insontia. Porro adversus tartarum, qui nullus sit. Qui mari vectus, cum cibos copiose sumeret, parcissimas fæces ediderat. Archæum ea feligere quibus homo alatur: spreta nunquam admittere. Tartarum ex cibo non generari, nec in potu tartarum esse: Calculosorum puerorum, qui solo lacte alebantur, exempla. Vinum calculum non facit, nec strumas. Ad istas remedium ex oleis & resinis cum cineribus clavellatis destillatis.

Custos errans. Mucus fit a custode lacefito, eo fine, ut partem vexatam defendat & obliniat, omnino salubris & naturalis: neque a cerebro est, sed generatur ubique custodi necesse videtur. In senio mucus parcus secernit, hinc tussis. In remedia, quæ schola tussi opposuit, invehitur, & jubet archæum pacare.

Demens

Demens idea. Ut auctor in napello, magno veneno, medicatam vim quæficerit. Ab eo sumto percepit, se nusquam nisi in præcordiis sentire & intelligere, cum lenta quadam exstasi. Amentes se plures curasse: fassos esse suum malum ab hypochondriis adscendisse. Maniacos frigus aeris non percipere. In Flandria mari mergi, quos rabidus canis momordit, certo effectu. Eodem auxilio superata amentia. Exemplum fuscitatorum, qui submersi fuerant, etiam ipso teste, nullo suo consilio.

Sedes animæ. Non in capite: esse enim, qui a gravissimis cerebri vulneribus convaluerint. Contra periisse, quibus os stomachi pugno percutsum fuerat.

A sede animæ ad morbos. Sensum stomacho acriorem esse, quam ipsis oculis. Fermentum ventriculi huic amicum, aliis digestivis officinis hostile esse. Acitudinem hostilem in venis febrem, in artubus arthritidem facere. Periaptis epilepsiae curationem tribuit, ut & addat, facile curari. Podagra archæo soli molesta est, hinc pavore sœpe sanatur. Alcali tiliæ & lapidis cancrorum magna in morbis efficacia est, dum mucositatem subigit, etiam in ipso ventriculo.

Jus duumviratus. Contra capititis dignitatem pro sede animæ, & causa plurimarum functionum, quæ sit in ventriculo: etiam somni, cum ibidem causa sit incubi. A fumo carbonum ipse auctor erat periturus; senserat circa os ventriculi minitantem syncopen, dum alia sensatio in occipite sensus omnes suppressebat, pariter a stomacho adscendens, uti vertigo nautis a stomacho venit. Paralyses ex doloribus ventriculi natæ. Colicam placari per calida semina, archæo sedato. Amentia ab hyoscyamo, dum venenum in ventriculo adhuc hærebat. Asitia a terrore. Nil helleboro melius, qui os stomachi levet, amentiam tollat. Veneris etiam primi motus circa os ventriculi percipiuntur. Dementiæ sedes in eo stomachi ore est. Recte ab opio insomnes quidem noctes secutas, tussim tamen sedatam.

Scabies & ulcera scholarum. Scabies utique contagiosa. Colcothar varie adhibitum ulcera sanat.

Ignota actio regiminis. Actio medicamenti est & corporis reactio. Contraria contrariis non curari. Alcahest, quod omnia corpora tangibilia in eorumdem primam vitam reducit, absque suarum virium diminutione. Furens uterus omnia exagitat, per actionem regiminis.

Duumviratus. Actio opii: operatur dum in ventriculo est. Iterum Duumviratum, actionis regiminis præsidem, habitare in hypochondriis, splene & stomacho, eundemque toti corpori imperare: qualia nuper le CAZE renovat.

Asthma & tussis. Memorabilis libellus, et si hypothesi non purus est. Fusus de catarro: non descendere a capite: maleque capiti medicamenta admoveri in asthmate, in tussi. Asthma verum, asthma uterinum. Asthmatis multa exempla. Asthma cum urina aquæ, orthopnoea, absque ullo capitum vitio. Aliud absque sputo sanatum. Cui quoties decumbebat asthma ingruebat, montanis locis gra-

vius, cum saliva salsa, ut post aliquot spumosa sputa paroxysmus evanesceret. Asthma ab accepta injuria. In comitiali morbo ante lapsum in ore stomachi sensus. Asthma esse a contractis pulmonis poris absque defluvio. Pulmonem etiam in bene valentibus pleuræ adhærere, etiam in cursore expeditissimo. Alias a certis cibis asthma, manifesto ab ore stomachi natum, ut a duumviratu asthma sit. Coryzam se tollere sternutatorio pulvere cum helleboro. Mucum in pulmone ipso generari. Parcius qui screaret cum parco victu. Fumum sulfuris in potu exceptum commendat.

Latex humorum neglectus, nempe seri sanguinis, salivæ, lacrumæ, sudoris, tenuis muci. Aqua seri sanguinis non est bilis, sed insipidus & inodorus humor, qui cruentem & reliquos humores diluit. Sitis est deficientis laticis sensus. Iterum pleuritidem continuo sublatam fuisse moto sudore.

Canterium. Contra ejus usum.

Volute viventium morbus antiquis putatus. Podagra nihil habet tecum catarrho commune, quare & male a scholis curatur. Sedem esse in spiritu vitae, non in acore. Actum ei inesse, sed potentiale. Accersitur, augetur ab acore, eo destructo minuitur; potissimum sanari arcano corallino, quod quid sit non definit.

Pleura furens. Ut spina infixa dolorem & inflammationem, sic calcar aliquid pleuram lacerans pleuritidem facit. Nihil contra pleuritidem venæ sectionem facere. Iterum pleuritis est aciditas peregrina concepta in archæo. Degenerationi ergo in aciditatem debere obsisti, & spinam auferri, pulvere de virga cervi vel tauri, succo cichorii, flore papaveris, potissimum tamen cruento hirci suspensi, de incisis vasis seminalibus manante. Contra clysterum in dysenteria usum. Ut in se ipso jam senex pleuritidem sanaverit.

Tria chymica principia, neque eorumdem essentias de morborum exercitu esse. Contra PARACELSUM ad monarchiam adspirantem. Non dari in nobis aut sal, aut sulphur, aut mercurium, & demum per ignem separari. Neque ideo in morbis operari. Sed remediorum loco utique esse. In ciborum digestione non separari. Aquam in oleum perfici.

De flatibus, quos Blas vocat. Non dari pleuritidem flatulentam. In volvulo non flatus, sed sterlus durum in ultimo fine tenuis intestini repertum fuisse. Id ne fiat, noster devoratis globulis plumbeis impedit, majoribus & ponderosioribus. Flatus est ab acido ciborum mala digestorum. Motum peristalticum etiam inversum in puerò vidit. Tympanites maxime funestus. Flatus nihil ad venerem, quæ sit a liene. In Ileo intestino flatum aliquem necessario reperiri, quo intestinum distendatur, & faecibus pateat.

Catarrhi deliramenta. Pulmo primum moriens. Multa mala præter omnem rem catarrho a scholis tribui, pectoris, partium aliarum, pulmonum. Mucum in pulmone, & in omni quidem loco affecto ipso, generari. Pulmonem non minui.

Male

Male in experimento ostensum, infusi per os humoris aliquid in vivo cane in asperam arteriam descendere. Nullas esse catarrho vias. Anglice seorsim prodierunt, vertente G. CHARLETON Lond. 1650. 4. B. BODL.

Victus ratio. In diæteticen: eam infirmam doceri, ei morbos non subjici. In acutis tamen morbis non urget firmioris cibi usum.

Pharmacopolium ac dispensatorium modernum. Botanicam parum notam esse. Contra signaturas Paracelsicas. Non bona ratione vires simplicium medicamentorum indagari. Nimis numerosa prostare. Syrupos & in universum dulcia vires medicamentorum obtundere. Vitia singularum formarum, quales in dispensatoriis exstant. Odorifera non debere bullire, cornu cervi non uri. Robusta medicamenta non debere castrari. Magnam venenorum esse efficaciam. Nulla correctione arsenicum emendari, ut intus tuto propinetur.

Potestas medicaminum. Sanationes fieri per sedationem agitati archæi, & ablationem seminalis & morbos characteris ab Archæo producti. Bulliendo vim asari destrui. Alcahest omnes morbos tollere. Escharotica non faciunt escharam, quæ ab Archæi incensione producitur.

Ignotus hospes morbus. In paganos medicos, eorum medicinam cacodæmonis esse inventum. Morborum natura in universum, tum per singulos, a schoulis pariter ignorari. Archæum sensationis & motus auctorem, adjici a noxiis: inde excandescere, expavescere. Iterum sanationem poni in pacatione Archæi, non in diathesi morbi diathesi contraria. Faber archæus in fermenta perpetuo agit, eaque ad suas excretorias sedes exturbat. Ut a lapsu ADAMI Archæus corruptus, inordinatus & immoriger factus sit.

Ignotus hydrops. Non esse ab hepatis vitio materiam, ejus laticem esse. Noster hydropem pulmonis adgnovit (pectoris inter sinistrum mediastinum & thoracem in brachium continuatum). Qui cum uno rene pervio 76 annis vixerit. Cum noster multorum hydropicorum curam gereret, incisorum hepar saepe absque noxa fuit; se ultra bis mille hydropicos, etiam, quando urina ex cruenta nigrabat, feliciter restituisse. Hepar vulneratum: aut lapillis obsitum, hydropem non fecisse: eos lapillos verno tempore in bobus frequentes concrescere. Neque hydropem esse ab intemperie frigida. Contractæ membranæ poros claudunt, ita parcus mingitur, hydrops inde subnascitur. Latex a viscere aliquo male habente repudiatur, excluditur a vitæ confortio, sic excrementi indolem induit. Rene libero reddito hydrops tollitur, qui plerumque renum vitio fit. Furorem oportet superare renis, qui se clausit, & archæum ejus visceris sedare. Quæ sanata fuit, sola pertinaci a potu abstinentia. Bryonia sanguinem effusum intra paucos horas in aquam dissolvit. Tympanitis sedes est in intestino. Mercurio diaphoretico certo hydropem tolli. Hydrops nothus ex jecoris insolita adhæsione.

Respondet author, (ad Galenicorum nonnullas objectiones). Alcahest unum omnes sanat morbos. Iterum febres sanantur sedato Archæo, non expurgando humores. Aspere humoristas ad certamen provocat.

De morbis introductio diagnostica. Schola quid sit morbus ignorat.

In punto vite subjectum infectionis morborum. Crisi in morbis nihil posse, nisi archæum qui crises facit.

Progreditur ad morborum cognitionem. Iterum metaphysica de morbis.

De ideis morboſis. Idearum potestas in archæum. Morbum posse tolli causa superstite, ut colici dolores, dysenteria, per opium sedantur, quod consilium sibi sœpe succederit. Omnis morbus est in archæo, nempe motore, non in materia immota. Ut ab irritato archæo inflammatio oriatur. Irritatus idem in cancro venenum de se ipso generat.

Morbi archæales. Motor male a scholis neglectus. Errores archæi, ante Stahlianos, & irati quasi furor.

Ortus imaginis morboſe. Morbus est ens natum a causa violante vitale principium, cuius vis excitat archæum ad furorem, metum &c. Diuturna animi perturbatio semper parit amentiam. Hic, & in his semimetaphysicis, multa obscura, neque satis explicata.

Aditus preclusus ad condum viscerum. Morbi non sanantur, quia remedium ignoramus. Sola purgantia medentes fallunt. Medicamenta non in loco, eui deltingantur, ut in vesica, sed in ventriculo operari. Lapis cancerorum nihil age ret, nisi ab acore stomachi solveretur. Iterum hydrops fit a rene, ex indignatione proprii archæi se claudente.

Confirmatur sedes morborum in anima sensitiva, nempe in ventriculo, qui ejus animæ sedes est, & in vicino duodeno intestino. Sitim, bulimum &c. potius ab indignatione sensitivæ animæ renasci, quam ex materiæ irritatione. Passiones animæ circa os stomachi suboriri, id facile a quovis in se ipso percipi. A sola sensitiva anima epilepsia est, & apoplexia, ex metu. Gravissimorum morborum primus sensus est in ventriculo.

Morborum phalanx. Brevis tabula. Generalis definitio morbi esse ens morbosum in inordinato archæo: cauſas esse vel recepta vel retenta.

Recepta injecta. Superstitione pro injectis, a sagis, a diabolo.

In verbis, herbis & lapidibus magna est potestas. Additur a filio, hanc dissertationem, & quæ sequuntur, ab auctore imperfectas esse relictas. Medicamenta, etiam mercurium, semper agere solo fere radio f. intuitu sui. Discant tyrones, sulfura virulenta spoliare: ita correcto sulfuri totam morborum cohortem auscultare. Medicos nimium in libris laborare, de natura non curiosos. Languida Galenistarum esse remedia, fortiora a spagyricis suppeditari.

BUTLER, Hibernus, lapilli pene solo contactu formidabile erysipelas intra unicum

unicum diem sustulit, tum hemicraniam, præsente HELMONTIO, & oleo in quod lapidem suum intinxerat. Demum podagram, lapide tantum apice linguæ admoto, tum nodis urina propria lotis. Alia æque incredibilia. Ideo exigua dosi medicamenta magnos effectus edere posse, quod in solum archæum agant.

Injecta materialia. Magicæ historiolæ.

Uijaculatorum modus intrandi. Perinde

De conceptis. Splen est conceptum sedes, ab eo idæ & imaginationis manant, & archæales. Pestis semper circa stomachum incipit. Ut a passionibus animi idæ cudantur, etiam per totam vitam morbum facturæ aut epilepsiam. Uterum fere facere quæ splen, & ideas cudere. Absurde per eamdem venæ sectionem & reprimi nimium sanguinis fluxum, & restituantem accersi.

Sympathetica media, per ideas in distans operantes fiunt.

Inspirata. Vapores minerales soli tacti PARACELSO.

Retenta, indeque nati morbi. Hepatis insignes tumores, ut ægri pro hydropticis haberentur, quoad incisio cadaveris errorem detexisset. Multa rariora. Qui membranas per alvum ediderit, quæ quasi in pergamena abiverunt. Stomacho adnatus sacculus calculis refertus. Sic aqua plenus sacculus abdomini mulieris adhæsit. Narcotica amentiam potius augere.

De tempore. Aliquid veri subesse, quod archæus cælorum rhythmum explicet: & lunam cum diebus criticis consentire. De crisibus se scripsisse, libros exussisse: crises esse naturæ bajulantis testimonium, quæ viscida sentinam eliminet. Contra annos climactericos.

Vita longa, ars brevis. Contra PARACELSUM, vitæ ultimum terminum esse 300 annorum.

Mortis introitus in naturam humanam, decus virginum. Deum non creasse mortem, eam hominem sibi ipsi fecisse.

In l. de aquis Spadanis, Vires obstructions solventes salis esurini fontium. Vires ferri. Selectionem ciborum non esse necessarium, in copia posse peccari.

Vita multiplex in homine. Quæ morbo caduco tentabatur, quoties partiebat, neque alias.

De magnetica vulnerum curatione. Præter unguentum, quod defendit, armarium, etiam alias easque improbables sympatheticas curationes recenset, saphiris aliisque superstitionis credulus, & cruentationem in præsentia homicidæ. De peste aliqua: non esse ab excrementis.

Infantis nutritio ad vitam longam. A nutrice calculosa, puer calculosus. Vita, ipsa falacitas, a nutrice in puerum propagata.

Arcana Paracelsi. Magnos morbos a PARACELSO curatos fuisse, ignorasse tamen radicem vitae longae. Laudes elixirii proprietatis. Præcipua arcana PARACELSI, tintura lili, mercurius vitae, mercurius diaphoreticus, sibi vero Alkahest omnia in aquam resolvens revelatum fuisse.

Arbor vite. Ex rore salem saccharinum obtinuit, magnis morbis opitulans. Ex ligno cedrino ut paretur medicamentum, ad vitam producendam efficax. Spiritus sulfuris ad vitam prorogandam explorata ab HELMONTIO hactenus efficacia.

Opuſcula medica inaudita.

1. *De lithiasi* memorabilem librum non repeto, in necessaria brevitate. Vide in chir.

2. *De febribus.* Seorsim prodiit Antwerpiae 1652. 16. LIND. & Gallice seorsim vertente ABRAHAMO BAUDA Paris. 1653, 8. d'ETR. Contra scholas, calorem non esse febrem, neque essentiam febris in calore ponit. Sudor crisiū saluberrima. Putrefactionem in universum calorem non generare, calorem febrilem etiam minuere. Neque cruentum unquam in venis putrefascere. Se pleuritidem absque venae incisione sanare. Contra humorum ad periodos febrium definiendos potestatem. FERNELIUM laudat, qui nidum febrium intermittentium circa stomachum, duodenum & pancreas primus olfecerit. Plethora boni cruentis omnino dari non posse. Contra venae sectionem. Ut Cardinalis Austriacus FERDINANDUS optima ætate, in tertiana febre, repetitis venae sectionibus sit enectus, corpore toto exsanguis. Venae sectionem plus nocere, quam febrem, sic purgationem. In se ipso, cum ob scabiem ei alvus repetito duceretur, didicisse se, humores turpes, quos exclusos putabat, & a medicamento exturbatos, vere ab ipso pharmaco natos esse. Quartana peculiariter: non habere in liene sedem, etiā is in quartanæ fine intumescat. Vesicatoria emplastra; quæ in vesicis aqua est, eam merum esse cruentum, & vesicatoria ipsa sanguinis missione esse crudeliora. Clyster ad ileon intestinum non pertingit, & crassis intestinis nocet, neque febrem tollit. Contra clysteres nutrientes. Decocta improbat. Lapidés pretiosos ab humano ventriculo non digeri. Vitia confectionis alkermes & serici coco tincti. Rigorem esse ab archæo, qui ejus ope vult excutere adhærens excrementum; eundem vero archæum, cum per rigorem parum percipiat se promovere, inde calorem tentare, & sudorem tandem extrudere. Omnem motum in sanis & in ægris esse ab archæo. Diaria & hectica febris sedem in ventriculo habet. Nidus febrium est in ventriculo, duodeno, intestinis, vasis mesentericis, ad usque hepar. Eo molestior febris est, quo propior ori stomachi: in eo ore causus habitat & synochus. Sola quartana febris in splene ipso ejusque vasis nidum habet. Vitiosam esse in febre a potu abstinentiam. Vini modicum febres reddere faciliores. Febris non solus nifus est, sed pars materialis archæi per indignationem deturpat: differentiam febrium causa occasionalis addit. Omnes febres extirpantur sudorifero, & quidem præcipitato diaphoretico PARACELSI (mercurio). Tum purgatione diacetates son, quæ & febres tollit & podagram,

ad

ad quam vero parandam alcahest requiritur. Porro sales alcalini volatiles, ante pa-roxysum ex vino vel aceto sumti, ut sudorem moveant. Apologia medicamentorum chemicorum, mercurii, stibii. Stomachus est palæstra certaminis febrilis. Vomitum febrem non tollit. Febres sanari spiritu salis tartari, qui absorbentia aliqua solverit.

3. *Scholarum humoristarum passiva deceptio atque ignorantia.* Non alio opere noster Galenicis scholis magis nocuit, quo quatuor elementa, qualitates, humores destruxit. Nullo experimento eos humores demonstrari. Lotium nihilo minus pro humore numerari debet, quam bilem. In atram bilem; non posse fieri, ut cum terra fermeat. In bilem flavam, quæ minime ex natura instituto in sanguine reperiatur. Non esse, quod vomitu rejicitur. In pituitam tanquam humorem. Contra veterum de urinis judicium. Nihil de bile lotio inesse, neque bilem ad cerebrum rapi, aliasque causas esse phænomenorum urinæ. Icterum non esse a bile flava. Vidi se duos ictericos incidi, in neutro orificio felleum obstructum fuisse. Causam icteri esse fermentum præternaturale, quod os ventriculi dextrum inficiat. Stranguria senilis frequens, etiam absque calculo. Bobus in felle verno tempore calculum subnasci, icterum non facere. Fæces alvi a bile non tingi. Nidum mali esse a pyloro ad finem duodenii.

4. *Tumulus pestis.* De suis studiis. Juvenem librorum helluonem fuisse. Anno 17 ætatis suæ Lovanii in chirurgiam ea prælegisse, quæ ipse ex solis libris tenebat. Cum vero ægros curare fusciperet, neque sanare posset, peregre abiisse, quo medicinam disceret. Inde ad ignem conversum res aliter se habere compreisse, quam putabat, & libros deseruisse, ut solis experimentis se dicaret: ita feliciorem fuisse in curandis ægris, ut invitus, neque nisi a divitibus, nummos acceptaret. Vilvordiam ideo se recepit, solisque porro experimentis chemicis se tradidit: ad divitias pervenit, in multis litibus superior. Myriadibus ægrotorum se sanitatem reddidisse. De peste sigillatim. Scriptores quos centenos legeris, fere se transcribere invicem. Pestem non a cælo cœlè. Luem venereum anno 1494 extortam esse ex nefanda turpi venere. Suffitus & inunctiones nefanda vocat auxilia. Luem ven, esse fermentum venenosum, solidis & liquidis corporis humani partibus tanquam odore adhærens. Anno 1540. tarantulam primum apparuisse, triticum melleum in Gallia anno 1550, scorbutum anno 1556. Pestem sœpe a solo terrore generari. Cæterum venenum esse suæ indolis, ab omni alio diversum. In theriacam. Ipsam pestem vitiosos humores suos gignere. Difflari sudore. Nævi fabulose exornati. Animalia in venerem furentia venenum habere, etiam in saliva. In peste Ostendiana, fraciditatem pestilentem exustas soleas oluisse. Prima sedilia pestis esse circa stomachum, ubi materiem alimentariam corruptit: eam pestem, quæ a terrore est, ad liensem primum ruere. De zenexto, amuleto adversus pestem. Contra appensa venena, & cum zenexto multa milia militum se præsente periisse. De lapidum pretiosorum cum valetudine humana sympathia fabulæ. BUTLERUM pestem in millenis hominibus sanasse: bufones & fordes ab eo animale vomitu rejectas, dum suspensus peribat, adhibuisse, trochiscos inde fecisse,

cisse, quibus ipse HELMONTIUS feliciter ad avertendam adque curandam pestem usus sit. Germani milites sulfureo fumo vestibus excepto a peste se tutos præsterunt. Laudes spiritus sulfuris: jam HIPPOCRATEM vinum, quod in peste dabant, sulfuris fumo infecisse. Hic alia plurima, nulla cuiusquam auctoritate, HIPPOCRATI tribuit, etiam carnem viperinam pro arcano sibi servatam. Sarcina circa os ventriculi, funeti in peste præfigi. Escharam in stomacho se natam 16. & 7. hora ab ingressu pestis vidisse.

Pestis tumulus seorsim prodidit Germanice Sulzbach 1681. vertente J. HENRICH SEYFFRIED. Pauca hæc ex plurimis decerpsti, ut auctoris singulare ingenium, & mixta mala bonis inde perspicerentur.

Cæterum seorsim prodierunt II. *de magnetica vulnerum curatione* Paris. 1621. & in *theatro sympathetico*.

Propositiones de curatione magneticæ excusæ sunt Colon. 1624. BB.

De aquis Leodiensibus medicatis supplementum Leod. 1624. L.

Opuscula medicinæ inaudita, de lithiasi, febribus, humoribus GALENI, peste Colon. 1644. 8. L. Amsterd. 1648. 4.

Apologia adversus doctrinæ novitatem Lion 1655. 12. nisi error subest.

Fundamenta medicinæ recens jacta Ulm 1681. 12. Belgice *daageraad oste nieuwe opkonst der geneeskonst archetypus* quidem est auctoris, & prodidit Roterd. 1660. 4.* libri nempe de lithiasi & de peste. Germanice *Aufgang der Arzneykunst* &c. Sulzbach 1683. f. vertente CHRISTIANO KNORR von ROSENROHT, qui & præfatus est.

HELMONTII recepta injecta, rejecta materialia, & injacularum modus intrandi prodierunt Nurnberg. 1698. 4. cum MERCLINO *de incant.*

Eenige sententien van J. B. v. HELMONT Amsterd. 1699. 8.

Non satis novi quid sit J. B. v. HELMONT *medicina* Paris. 1654. fol.

Aut Vollständige Anweisung zur Arzneykunst Nürnberg 1753. fol.

§. DXVIII. THOMAS REINESIUS.

Vir diversissimi quidem ingenii ab HELMONTIO, cæterum in suis studiis, in accuratissima nempe veterum scriptorum lectione, comparatione, in sagacitate perspiciendiæ veræ lectionis, utique princeps, & ad miraculum doctus, acer idem, neque mollis adversarius, consul & medicus Altenburgensis. *Vitam* habet BRUCKER *Ebrentempel* dec. III. p. 110. Est etiam FRIDERICI BRUMMER panegyricus dictus THOMÆ REINESIO Lips. 1712. 8. in opusculis BRUMMERI.

EJ. chymijatria h. est medicina denuo instruēta & exornata, inque theatrum ATHENÆI ad Elizium sermone penegyrico produc̄ta Gera 1624. 4. Jen. 1678. 4. L.

EJ. Raht u. Bericht wie bey jezo graffirender Pestseuche männlich sich derselben zu bewahren hat Gera 1625. Altenburg 1681. 4. LEHM. (legit Sterbseuche loco Pestseuche).

EJ. variarum lectionum libri III. priores, in quibus de scriptoribus sacris & profanis classicis plerisque differit, loco obscura illustrantur, difficultia explicantur, corrupta emendantur, interpretum in quamplurimis Græcis hallucinationes notantur Altenburg 1640. 4. *. Incredibili eruditione plenum opus. Pauca indicabimus de multis. Duo loci de Kyranidibus, spurio vetusto tamen libro. Ad glossarium ISIDORI emendationes & interpretationes. HIPPOCRATIS interpretes hactenus contra GALENUM defensi, ipse GALENUS reprehensus. Versus GALENO adscriptus vindicatus EMPEDOCLIS. Petechiæ HIPPOCRATI ignotæ. De rhinocerote, unicornu. Versiones HIPPOCRATIS emendatæ; CORNARII, etiam FOESII. Voices obscuræ explicatæ. In PLINIUM notæ, ejusque in Græcis vertendis lapsus, DIODORUS medicus, alius a DIODOTO botanico. Plurimæ emendationes in PLINIO VALERIANO, DIOSCORIDE, PLUTARCHO, ATHENÆO, GARIOPONTO, SUIDA. Medica varia excerpta ex ARISTOPHANE, ex historicis & literatoribus. Fusa de PLINIO minore. De medicis minus notis nonnullis & anonymis Græcis. De PRISCIANO uberius, deque GARIOPONTO, & CÆLIO AURELIANO. Multum cæterum cum C. BARTHIO litium, cum quo, prius singulari suo amico, ridicula ex causa iras & simultates suscepit, quod REINESII apparitor BARTHIUM amicum suum invisentem pro carnifice habitum, de loco Consulis decedere ignarus jussisset. Subinde aliqua interspergit adnotata. Puer delirans a sanguine felino propter epilepsiam epoto.

EJ. defensio variarum lectionum Rostock 1653. 4. L.

EJ. de chemicorum Græcorum codice Gothano judicium Hamburg 1723. 4. B. Tig. ita lego; forte ex ipsis variis lectionibus caput primum: quo de iis chemicis agit.

EJ. epistolæ ad C. HOFMANNUM, & CHRIST ADOLPHUM RUPERTUM professores Noricos Lips. 1660. 4. *. Medici ad medicos epistolæ, plurima tamen a scopo nostro aliena continent; quæ ad RUPERTUM, eæ potissimum de fastis querunt consularibus, aliisq[ue] historicis & inscriptionibus. HOFMANNUS de vobis difficilioribus HIPPOCRATIS, GALENI, & THEOPHRASTI saepe REINESII sententiam expetit, quem virum venerabatur. Nolles REINESIO excidisse, ut a CASPARO peteret, vellet is in suos pariter hostes, ut in proprios, invehi: qui alioquin non perinde benigne de CASPARO sentiret.

Epistolarum ad VORSTIUM fasciculus Colon. Brandenburg 1667. 4. *. Non hujus est loci.

Epiſtolæ ad CHRISTIANUM DAUMIUM ex muſeo l. ANDRÆ BOSII Hamburg 1670. 4.. Aliqua ad libros & glossas veteris ævi, & ad interpretandos locos difficultes, multa in BARTHIUM, ad rem medicam pauciora. In OROSCIU M, ad AETIUM notæ: in THEODORUM PRISCIANUM, in AEGIDIUM, & CONSTANTINUM AFRICANUM atque MOSCHIONEM, deque eorum ætatis. Cæterum hæc partim DAUMII sunt, & in univerſum brevia, & fere de editionibus, adnotata.*

EJ. epistolarum ad NESTEROS patrem & filium farrago Lips. 1670. 4.. Juniori NESTERO nummulos olim subpeditaverat: ad eum nunc archiatrum Brandenburgicum vix tolerabili cum fastu ſcribit. Pretium literis vix ullum; admifcit historiolas ſuspectas fæminæ bufones vomentis, viri absque teſtibus generantis. Magis tamen medici ſunt argumenti. Multa de dyſenteria, paſſim etiam de aliis morbis. De HELMONTIO favens judicium.*

EJ. Syntagma inscriptionum antiquarum, cum primis Romæ veteris, quarum omiſſa eſt recenſio in GRUTERI opere. Opus poſthumum cum commentariis abſolutiſſimis ib. 1682. fol. medicas etiam inscriptiones aliquas continent.

Nomini REINESII inſcripta ſchola jurisconsultorum medica ib. 1679. 8.*. eſt ipſe FORTUNATUS FIDELIS, ſtellionatu aliquo REINESIO ſuppoſitus.

§. DXIX. VARII ad a. 1624.

JOACHIMUS OELHAFEN medicus Dantiscanus.

EJ. de ſeminario peſtilente intra corpus vivum latente diſquiftio Gedan. 1624. 4. SCHULZE. 1626. 4.. Francof. 1638. 4. L. Eſſe quidem, ubi peſtis ex orthostadii hominis corpore ſubito erumpat, cum etiam occidat. Non ideo non dudum intra corpus peſtilens venenum latuife, etiam ſymptomatibus nonnullis fe prodiſſe. In omni corporis parte latere poſſe per ſingulas oſtentit. Fuiſſe quibus, cum ſymptomata peſtis paterentur, pus per alvum deceſſerit. Peſtilentem viſam eſſe dyſenteriam, & cum vera peſte miſtam. Lentas etiam febres peſtilentes dari. Anatomica aliqua admifcit.*

FRIDERICI VAN DER MYE Delfensis, de arthritide & calcu lo gemino tr. II. cum diſp. de lapidum generatione. EJ. hiſtoria medica Haag. 1624. 4.. Quatuor libelli de arthritide compilatitii, & de calcu lo. Hiſtoria medica ad funefatos eventus morbi, acuti cum abortu & calculorum deceſſione, denique lethargo.*

EJ. de morbis & ſymptomatibus popularibus Bredæ tempore obſidionis & eorum imitationibus atque medicamentis in ſumma inopia adhibitis T. II. EJ. diſp. II. medico physice de contagio & de cornu monocerotis circa Bredam reperto Antwerp. 1627. 4.. In diuturna obſidione, annonā denique præſidio defuit, ut vetuſto caſeo, pane male cocto, equis & canibus viverent, huic noxio vietiſi ſupvenit peſtis & ſcorbutus. Peſtis atrox, in qua varii bubones, carbunculi & exanthemata crebrius*

crebrius occurrabant. Peribant, quibus sanguis de naribus fluebat: salutares erant tumores colli, artuum. Nulli cum peste alii morbi viguerunt. Eadem ab hieme suppressa, verno cum tempore rediit, adeo fæva, ut de centenis ægris vix unus mortem evaderet. Æstas infestissima fuit. Post mortem etiam exanthemata eruperunt. Sub noctem pestis magis inficiebat. Laudat aquam stillatitiam aromatcam. Scorbatus fævillimus, contagiosus, ex malo victu natus. Noster ad varia medicamenta insolita delapsus est, cum solita illa deficerent.

De *contagio* non magni momenti. Sic neque *de cornu monocerotis*.

LEVINUS FISCHER *de affectu hypochondriaco* Brunswic 1624. 8.

EJ. *de proroganda vita dialogus* Lips. 1640. 8. L. & cum *Syllabo scientiarum artiumque secretiorum* Brunsvic. 1662. 8. TR.

EJ. *corpus medicine imperiale ad neotericorum & chymijatorum normam digestum. Acc. examen candidatorum* Hemipol. 1656. 8. 1680. 8.

EJ. *de loco vero foco adfectus praecordialis vulgo hypochondriaci deque viis per quas ferositates morbificæ evacuantur ex HIPPOCRATE succincte deducta exeratis* 1631. 12. GUNZ.

EJ. *de morbis magicis per sagas inductis naturaliter curandis*. Edidit G. A. MERCLIN cum sua *sylloge* 1698. 4.

EJ. *methodus nova herbaria* 1646. 8.v. B. Botan.

J. FRITSCH, *HIPPOCRATIS aphorismi versibus heroicis expressi* Basil. 1624. 12.

GILBERTI JACCHÆI Scoti, *instructiones medicae* Leid. 1624. 12.*. 1631. 12. L. Breve universæ artis compendium, totum ad veteris scholæ saporem.

Vita viri ab ADOLPHO VORSTIO scripta Leid. 1628. 4.

ANT. GUNTHER BILICH *Adsercionum chymicarum sylloge opposita clangoso latratui & venenatis morsibus PETRI LAUREMBERG* Oldenburg 1624. 4. TR.

EJ. *responsio in animadversiones quas anonymous quidam in ANGELI SALÆ aphorismos conscripsit apud Bassanum* 1622. 8. TR. Chemici argumenti.

EJ. PETRI LAUREMBERG *deliria chymica* Bremæ 1625. 8.

EJ. *observationum & paradoxorum chymiatricorum* L. II. Leid 1631. 4. TR.

EJ. *Theſſalus in chymicis redivivus, i. e. de vanitate medicinæ chymicæ hermetice diff.* Francof. 1639. 8. L. 1643. 8 L.

ARNOLDI SCHROEDER *defensio animadversionum & notarum PETRI LAUREMBERG in aphorismos chymiatricos A. SALÆ* Marburg 1624. 4. TR.

Ej. bonum factum s. flabellum quo fumus chymicus & cinis contumeliarum quas PETRO LAURENBERG adflare conatus est A. G. BILLICH dispellitur 1625.
4 LIND.

SIMEON PARTLIZ officia medicorum pictura Aesculapii Erford. 1624. 12. carmen.

EJ. medici systematis harmonici, in quo vera discenda & exercenda medicina methodus per precepta brevia illustratur, commentario explicatur Francof. 1628. 4. vitium subest.

J. CAROLI ROSENBERG rosa nobilis jatrica s. animadversiones & exercitationes medicæ Hippocraticæ & hermeticæ Argent. 1624. 12. *. Generalia quædam de medici officio. Musica morbos curari. Medicamenta aliqua simplicia. Non ex sapore, sed ab experientia, vires medicamentorum innoscere. Vomitoria non debere dari, nisi correcta. Diagrydii emendatio. Aloe hæmorrhoidibus noxia. Male succedere suppositoria, saepe nocere. Utique vitrioli spiritum in morbis acutis utilem esse, in ipsa etiam epilepsia. Habere tamen sua vitia. Gallinam auri & argenti foliis aluit: inde ova argentata posita, linea in pectore pulli aureæ. Contra inunctiones mercuriales. Spiritum vini in peste nocere. Ab esu malorum granatorum linguam absque periculo nigrescere. Aromata non nocere.

GENESIUS PASTOR de GALLEGIO Valentinus. EJ. brevis epitome valde utilis ad prædicendum futura in morbis acutis 1624. 4. & 8. C. de V.

ANTONII SANDERI de Brugensibus eruditionis fama claris L. II. Antwerp. 1624. 4. B. BUN.

EJ. de Gandavensibus eruditionis fama claris L. III. ib. 1624. 4.

EJ. de scriptoribus Flandriae L. III. ib. 1624. 4.

EJ. de claris ANTONIIS.

HENR. LEMICH or. de peste carmine heroico scripta Rostoch 1624. 4. LEHMAN.

J. SPITHOV de vita & morte J. BORDINGII ib. 1624. 4.

PETRI la SEINE Nepenthes HOMERI Paris. 1624. 4.

ROQUE PORRAS prælectiones medicæ Salamant. 1624.

FRANCISCI COLUTI de querelis nephriticorum Rom. 1624. 4. L.

PHILIPPI SAVONA decisiones medicinales quoad diagnosim & prognosim novo scribendi modo primum invento Panorm. 1624. f. MONGIT.

PETRI PIPERNI petræ medicae divisæ in duos tomos, liber 2. de antidotis Neapol. 1624. 8. de aere Beneyentano.

JACOBI SEGARRA *de morborum & symptomatum differentiis* Valent. 1624.

J. STEPHANUS Bellunensis.

EJ. *summa precautionis ratio pestiferæ contagionis, ac primum de contagiosa aëris natura* Venet. 1624. 12.

EJ. *de incolumentate diu servanda dialogus* ib. 1627. 8. L.

EJ. HIPPOCRATIS *theologia, in qua PLATONIS, ARISTOTELIS & GALENI placitu christiane religioni consentanea expomuntur* Venet. 1635. 4. & in FABRICII *bibliotheca Græca* Hamburg. 1726. 4. *. Fere vana declamatio.

EJ. *cœnologia s. de vertigine dialogus* Venet. 1640. 4. B. THOMAS.

EJ. *cosmetica de faditibus & nœvis faciei* Francof. 1651. 12. 1656. 12. *. cum PRÆVOTII posthumis. Formulæ in parvo libello collectitiæ.

Id. in HIPP. *de virginum morbis commentarium* edidit *cum sententia de vesicantibus, & consiliorum medicorum dec. X.* Venet. 1635. 4.

EJ. *in legem HIPP.* ib. 1637. 4. L.

EJ. *in libellum ARISTOTELI tributum de conservatione sanitatis* ib. 1637. 4.

EJ. *Paraphrasis in primum fen libri IV. de febribus* Venet. 1646. 12. 1649. 12. LIND. Invitus venam secat.

EJ. *pyrine s. de natura febris dialogus. Symmixis s. miscellanea physicarum jatricarum questionum* Venet. 1653. fol.

Et in nonum fen libri tertii EJUSDEM ib. 1649. 12. L. Infanis jubet sinciput uri.

EJ. *consiliorum medicarum X decades* cum plurima etiam theoria.

In stercoraria mictione aquam falsam Cenetensem imperat. Canonicus, cui penis in erekctione ob ganglion curvabatur. Historia febrium Cenetenium anni 1629. Malignæ fuerant, cum stupore, pervigilio, petechiis. Venæ sectionem & purgationem omittit, dat acida, hidrotica.

Miscellanea physica s. variij argumenti epistolæ mutuæ. Vespillones, cum in altissimum tumulum descendissent, quo cadavera coaptarent, exstincti sunt a fætidissimo vapore. In principio morborum acutorum non continuo calida danda aut pellendus sudor.

Carmina: inter ea TOBIAS. Bonus certe poeta, et si in eo carmine Diespiter non deberet dici.

EJ. *opera universa Venet.* 1653. fol. *. Vir minime ingenio destitutus, sati bonus poeta, inutiles tamen libros scripsit, theorias meras & paraphrasticos commentarios in *HIPPOCRATIS legem*.

CASPAR MARCUCCI *diss. de jejunio & esu piscium in vere contra LEON. FUCHSIUM Venet.* 1624. 12. le TELLIER.

EJ. *quadrupartitum melancholicum, quo varia questiones de melanchalico morbo, effentia, differentiis, caussis, prognosi habentur, & de morbo hypochondriaco, vanis melancholicorum somniis, & amentium melancholia Rom.* 1645. 4. L.

NATHANAEL CHYTA *Ep. aduersus pestem Rostoch* 1624. 8.

§. DXX. VARII.

DAVID LAIGNEAU *avis salutaire sur la saignée.*

EJ. *tr. pour la conservation de la santé & sur la saignée Paris* 1624. 1633. 4. 1650. 4.

BALINGHAM *aprés-dinées & propos de table contre l'excès du boire & du man- ger pour vivre long-temps S. Omer* 1624. 8.

ANDRE' FALCONET *du scorbut* Lion 1624. 8. RAST. alii 1642.

ROBERTI BURTON (*DEMOCRITUS JUNIOR*), *The anatomy of melancholy with its causes, all the kindes, symptomes, prognostiks and several cures of it* 2 ed. Oxford 1624. fol GUNZ. 1638. fol.

J. STARITZ *neu reformirter Helden-schatz* Francf. 1618. 12. 1624. 12.*. TR. 1628. 12. TR. 1645 12. Superstitiosus equorum medicus.

Scripsit etiam *Auslegung des manualis PARACELSI &c. in librum duorum archi- duxorum PARACELSI* 1624. 4. TR.

MARTIN HORKY *Wegweiser wie man sich für der Pestilenz bewahren soll* Rostock 1624. fol. TR.

Eines ehrbaren Rahts zu Rostock Pestordnung Rostock 1624. 4.

HENRICI MYLPHORT *Erklärung was des Ereslischen Biers besten Eigenschaften seyen, was vom Gebrauch des Brandtweins u. chymischer Arzneyen Solarpulver, Bräune u. gicht Adern, ausländischer Arzney u. Waffensalbe zu urtheilen, was u. wie weit auf die Urinas u. Wasser zu halten* Breslau 1624. 4. TR.

EJ. *medicinisches Spaziergänglein Schleusingen* 1627. si huc facit.

J. WARWICHS *Bericht wider die pestilenzialische Krankheit* Coppenhagen 1624. 8. B. THOMAS.

Verneuerte Gesetze dem collegio medico zu Nürnberg den Apothekern und andern Angehörigen gegeben Nürnberg 1624. 4. B. THOMAS.

DONATI EREMITÆ monachi Dominicanæ, *dell elixir vita Napoli 1624. fol.*.*
 Multa chemica instrumenta circulatoria, alia, depicta. *Elixirium proprium vita,*
eius quæ vocantur ingredientia. Id ingredientur spiritus vini, s. quinta essentia
vini, dicta, fuisse & ad propria auctoris experimenta. Deinde numeroissima aro-
mata, lapides pretiosi & alia ad compositionem consarcinata. Utilitates medicæ
& ad adversariorum objectiones responsio. Inde totam seriem simplicium medi-
camentorum percurrit, quibus ad suum elixir utitur; singulorum locos natales
& vires recenset, totamque materiem medicam. Catalogus morborum etiam Ara-
bicus cum interpretatione Italica.

EJ. *antidotario Neapoli 1639. fol. Lion 1668.*

S. DXXI.

DISPUTATIONES.

MAURICII BLUM *de imbecillitate ventriculi Witteberg 1624. 4. **

EJ. *de melancholia hypochondriaca ib. 1629. 4.*

EJ. *decas problematum medicorum ib. 1622. 4. * Catharticis posse narcotica*
addi. Plantarum sales nativos plantæ vires non retinere.

Addit HEEFTER *hydropisæ dignotio & curatio Basil. 1624. 4. Riv.*

PHILIPPUS MARESIUS *de variolis morbo pueris familiari ib. 1624. 4.*
 RIV.

JAC. HUGO *de dysenteria ib. 1624. 4.*

JAC. BARTSCH *decas exercitationum medicarum ex FERNELIO, tabulis, apho-*
rismis & questionibus inclusarum Argent. 1614.

J. GEORG PELSHOFER *de sputo sanguinis Basil. 1624. 4. Riv.*

EJ. *de variolis & morbillis Witteberg. 1629. 4. PL. Argentorati 1642.*

4. PL.

EJ. *de purgatione Witteb. 1632. 4. PL.*

EJ. *de diebus criticis eorumque causis ib. 1632. 4.*

EJ. *de sanitate & morbo ib. 1629. 4.*

EJ. *de sebie vulgo sic dicta Witteb. 1629. 4. Riv.*

EJ.

EJ. de PARACELSI *unguento armario* ib. 1630. 4. TR.

EJ. *decas paradoxorum chymicorum* ib. 1630. 4. TR.

EJ. *de morbis totius substantiae & cognatis questionibus pro SENNERTO contra J. FREYTAG.* Witteb. 1633. 8. L

MICHAEL LANTZENBERGER *de variolarum & morbillorum curatione* Lips. 1624. 4. H.

ANDREÆ BRUNNEMANN *de catarrho* Regiomont. 1624. 4.

NIC REGNIER & PHIL. HARDOUYN E. *musica in morbis efficax* Parif. 1624.

THOM. GAMARRE & HERM. de LAUNAY *Non E. in morbis ante pepasnum catharifis* ib. 1624.

J. de BOURGES & JACOB ADAM E. *febribus intermittentibus vomitus* Parif. 1624.

VALENT HIERAULME & J. FAYOLLE E. *variolis apparentibus mittendus sanguis* ib. 1624.

J. PIETRE & PETR. SAVARRE E. *choleræ morbo convenit venæ sectio* ib. 1624.

J. COUSIN & JAC. JOUVIN E. *senes jejunium facillime ferunt* ib. 1624.

HIERON. GOULU & JAC. ADAM E. *in thoracis quam in abdominis hydrope paracentesis tutior* ib. 1624.

HIERON. BLACYOD. & PHIL. HARDOUYN E. *peregrinatio in morbis necessaria* Parif. 1624.

§. DXXII.

JOHANNES RHODIUS.

Danus, qui vero, ut solis suis studiis viveret, Patavii sedem fixit, ibique multis annis degit, vir eruditus & multæ lectionis, neque de medicina omnino inutilia scripsit, cum professorum Patavinorum inventa aut rectius visa, sollicite collegerit.

Primum anno 1625. scriptum lego edidisse *de natura medicinae* Patav. 1625. 4.

Deinde horum temporum, ut puto, est *Introductio in medicinam paulo accutriorem*, quæ cum posterioribus CONRINGIANÆ introductionis editionibus prodit Hall. 1726. 8. *. Libros commendat ad singulas medicinæ partes, quales eo tempore prostatabant:

prostabant : sex fere annos ad studium artis medicæ poscit, & in eos sex annos suos libros distribuit.

EJ. *de acia diff. ad C. CELSI mentem; acc. de ponderibus & mensuris ejusdem auctoris oratio, & vita CELSI* Hafniæ 1672. 4.*. *Acia sola prodiit Patav. 1639. 4.* Erudita omnia. L. de ponderibus huc facit. Agit etiam de veterum siglis & hieroglyphis. Vita CELSI per brevis est. CELSUM ipse RHODIUS ad editionem parabat.

EJ. *analecta & notæ in LUD. SEPTALII animadversiones & cautiones medicæ* Patav. 1652. 8.*, tum Dordraci 1650. 4.*. &c. vide p. 289. Ad loca SEPTALII numerosi loci optimorum scriptorum in ordinem dispositi. Verus index; ut vocant, realis.

ID. SCRIBONIUM LARGUM recensuit, notis illustravit, lexicon Scribonianum addidit Patav. 1655. 4.*. Ex philologicis studiis, quibus maxime valebat, noster hoc opus concinnavit, comparatis locis veterum, etiam poetarum, nummis, instrumentis antiquorum, ad vetusta exempla expressis ditissimum. Lectiones studet ut det emendatas, sed potissimum ex aliis veterum locis verum sensum auctoris eruere conatur. Ad medicos veteres ex intimis intelligendos, adque historiam medicam eximium opus, quo & res & voces declarantur.

In Lexico voces SCRIBONII cum vocibus aliorum scriptorum comparat.

EJ. *observationum medicinalium centuriæ tres* Patav. 1657. 8.*. Francof. 1676. 1679. 8.*. Breves historiæ morborum eventuumque rariorum, & adnotata professorum Italorum, cadaverum etiam incisiones. Ecce aliqua specimina. Febris ardens ex nimio gaudio. In uno homine inque unum diem sex tertianæ febres stipatae, ex JOHANNIS PRÆVOT observatione. Quotidiana febris a maculis nigris critice efflorescentibus sublata. Febris petechialis extra diem criticum critique desinens, qualem exitum eo ævo & in Italia vix quisquam sperabat. Coma curatum inusta cervice. Catalepsis cum uterino furore. Phrenitis sublata pure per os, oculos & nares erumpente. In hydrophobo contra voluntatem ægri ad morsum impetus. Epilepsia a variis præter caput corporis partibus: feliciter in ea cranium perforatum. Aqueus humor oculi post vulnus in puerो reparatus. Aspera arteria post longam raucedinem tota inflammata. Calculi tussi redditi. Mola in muliere sexagenaria. Lapilli per alvum egesti. Calculi fellei numerosi, etiam lamellati & angulares. Jecur in hydropicis sanum. Paracentesi hydrops ascites sanatus; etiam cum subito serum omne profunderetur: sed alias a malleolo in eis gangræna funesta. Lotium a vesicæ callo suppressum. Animalcula in urina. Hydrocele ultione curata. Arthritis moto in hypocastro sudore sanata. Mercurio dulci jam tum ad sanandam venereum luem passim utebantur. Vesicas in femore ductas gangræna fecuta. Vipera mortua periculose momordit. Ab aere solo, per tormentum bellicum vehementissime concusso, humeri os fractum.

EJ. *Mantissa Anatomica ad T. BARTHOLINUM* Hafn. 1661. 8.*. cum Centur. II. Y y y turia

turia VI. *bistoriarum* prodiit. Proprie anatomica est, continet tamen viscerum a legitima structura aberrationes. Cordis appendix, & quasi alterum cor.

EJ. *obſſ. poſthume* in Act. Hafniens. vol. IV. obſ. 28. Perbreves curationes morborum Patavinæ. Potus non mutatus per lotium exiit, ut suus etiam viño color & odor constaret. Volvulus, etiam clysterum; Colon intestinum carne laxurianter interceptum. CASPAR SCIOPPIUS hæmorrhoidum fluxu & dolore vexatus, denique lotione sanatus, ad quam propriam urinam adhibuit.

Apud G. H. WELSCH. commendat fasciationem crurum hydropicorum, quæ propriis fit ocreis Cent. IV. obſ. 69.

TOMASINO calatum commendasse C. HOFMAN ad REINESIUM ep. 20.

EJ. *auctorum ſuppositorum catalogus poſthumus* Hamburg 4. Ita lego.

In *cifta medica* BARTHOLINI sunt tria consilia RHODII.

§. DXXIII. VARII. ad a. 1625.

JOSEPHUS ab AROMATARIIS, FAVORINI filius, Affinis, *de rabie contagiosa diſputatio* Venet. 1625. 4. Francof. 1626. 4. *. Occasione rabiei caninæ aliqua de mania, de angina, quæ sit de rabiei caninæ adfinitate, de ejus speciebus. Etiam in cynanche rabiem funestam subnatam esse. Dari absque ullo morfu aquæ metum.

EJ. *vita* per J. B. de FABRIS Italice Venez 1661. 4. MAZ.

ALFONSUS GOMEZ de AREVALO *polyanthea medicis ſpecioſa, chirurgis mirifica, myrepſis neceſſaria* Madrit 1625. 4. C. de V.

MARCUS ANTONIUS ALAYMUS archiater ſiculus.

EJ. *diſcorſo intorno alla prefervazione del morbo contagioso e mortale che regna in Palermo ed in altre città e terre da Sicilia* Panorm. 1625. 4. MONG.

EJ. *consultatio pro uceris Syriaci cum unguentis curatione* Panorm. 1625. 4. MONGITORE.

EJ. *diaptuticon ſ. de ſuccedaneis medicamentis opuſculum* Panorm. 1637. 4. FALC.

EJ. *conſigli medico politici del ſenato Palermiano per l'occurrente neceſſità della pefte.* Panorm. 1652. 4. Addit MONGITORE, his consiliis Hispanos, Neapolitanos: Januenies, Romanos, alios populos ufos effe.

Funebres honores quos medicorum Panormitanorum ordo in obitu M. ANTONII ALAYMI a. 1662. Panormi 1662. 4. viro habuit MONGIT. Titulus vitiosus.

J. FABER jam a. 1625. paratas habuit ad RECCHUM notas, quæ cum F. HER-NANDEZ

MANDEZ opere Mexicano demum Romæ 1627. fol. & 1651. fol. *. prodierunt. Multa bona. Calculi vesicæ biliariae boum &c. Antidotus ex pulvere serpentis paratus nihil profuit, cum adversus venenum arsenicale propinaretur. Ovum in utero durum reperit diffracto cortice. Asitiæ exempla propria. Ex spiritus vini abusu, eadem quæ ex opio symptomata. Ut demorsum a vipera hopinem theriaca potissimum curaverit. Carnis viperinæ usus medicus. Mephitides ex puteis Romanis halantes. Mortes ex puteis, ex fermentato musto: videri vaporem in cerebrum agere. Curati, qui arsenicum adsumferant. Luporum rabidorum exempla. Incisio hydrophobi ex canis morsu: inflammatio in ventriculo, intestinis & pulmone conspicua. Homines ruminantes. Tophi in boum ventriculo. Hernia umbilicalis congenita. Alia. Lepram incipientem sanavit, si idem est J. FABER.

HONORIUS HERING EJ. de pestilentia tr. singularis. Acc. fasciculus medicamentorum antipestentialium ex optimis auctoribus collectorum & appendix medicamentorum auctoris Brem. 1638. 12.

Sed jam ante 1625. prodierat HERING's directions in a pestilential contagion Lond. 1625. 4. MEAD.

EJ. σχεδιασμούς ιατρικού s. consilium medicinale febrium curativum per horas septentrionales longe lateque graffantium Brem. 1638. 12. TR.

EJ. microcosmus melancholicus, s. de melancholia in genere ib. 1638. 12. TR. Imaginaciones melancholicæ variæ.

EJ. syntagma medicum de arthritide in genere, & podagra in specie Brem. 1630. 12. TR.

SCIPIO CLARAMONTEUS de conjiciendis latentibus animi affectibus Venet. 1625. 4. Crousat. 1666.

EJ. de atra bile, quod omnes adtinet, L. III. Paris. 1691. 8.

GEORGIUS TIDICÆUS EJ. aptissima consideratio Francof. 1625. 4.

GODOFREDI VERRYKEN Mechliniensis de cognitione & conservatione sui Mechelin 1625. 8. 1633. 8. L.

PETRI CAMANNEZ in duos libros artis curativaæ GALENI ad GLAUCONEM commentarius Valent. 1625. 4. *. Inutilis paraphrasis.

EJ. de podagra theoretico practica positiones Monspel. 1626. 4. TR.

ANDREE LOBETTI de foco putredinis in febribus intermittentibus Taurin 1626. 4. LIND.

J. JOHNSTON Enchiridii nosocomici generalis & specialis libri VIII. 1625. 8.

EJ. *thaumatographia in 10 classes distributa* Amsterd. 1632. 16.*. Præter ea, quæ per universum opus sparsa sunt, huc pertinet L. X. de homine. Qui venenum impune biberit. Edones, bibones, asiti. Pulsus alieno loco perceptus. Pulsus ex ipsa natura irregularis, quale etiam exemplum in amico coram habeo. Longævi. Venena. Imaginationis errores melancholici, & potestas. Noctambulones, memoria per morbum destructa. Pleraque compilata.

EJ. *idea universæ medicinæ practicæ 12 libris absoluta* Amsterd. 1644. 12. 1652. 12.*. Anglice 1665. f. & 1684. f. cum auctariis N. CULPEPER. Editio mea nitida, neque malus libri ordo: morborum species, signa, causæ, eventus, spes, curatio, analytice omnia & absque peculiari aliqua adnotatione. Chirurgica admista.

EJ. *Syntagmatis universæ medicine practicæ* L. XIV. Breslau 1673. vel 1674. 8. RIV. Lips. 1722. 8.

EJ. *idea hygieines recensitia* Jen. 1664. 12. Lips. 1661. 12.

EJ. *memoriam edidit Elias Thomas apud SAGITTARIUM in Histor. eccl. B. BUN.*

M. ANT. ZIMARRÆ *thesaurus reconditus de medicamentis, quæ corpori humano seu iustum formam inducunt* Francof. 1625. 8.

EJ. *antrum magico physicum medicum* Francof. 1625. 8. In P. II. ejus podagra, hydropis, pestis, epidemiac & cancri exulcerati cura hermetico magnetica continetur 1627. 4.

EJ. *chirurgische Arzneykunst* Francf. 1585.

Cum H. CORNELIO AGRIPPA editum est *confilium anonymi archiatri Coloniensis ad diarrhoeam*. Colon. 1626. 12.

HENRICI BLACVOODEI Scoti *Hippocratis prognosticorum* L. III. cum latina interpretatione Parif. 1625. 24.

CLAUD. PIERRE GOUIET *historiam dedit HENRICI BLACVOODEI, qui obiit a. 1639.*

§. DXXIV. ALII.

FRANCISCUS RUIZ medicus Cæsar Augustanus.

EJ. *discorso sobre la composition azuco rosado solutivo* Saragossa 1625. C. de V.

J. B. GALVANI *nuovo compendio di varii secreti per varie infirmità con il modo di fare un elettario per mantenersi sani* Monderi 1625. 8. CHIVA.

SALVATORIS FRANCIOSI *discorsi nelle quali s'insegna agli discipoli dell' arte de spezuario* Palerm. 1625. 4.

Cum

Huc referas PIETRO *della VALLE*, celebris peregrinatoris, viaggi s. itinera s̄epissime excusa, quæ circa hæc tempora prodierunt. Passim ad medicinam faciunt adque statum artis in oriente, ad Larensum medicorum peritiam, ad libros aliquos medieos in oriente celebratos, ad vires medicatas fructuum &c. Prodierunt Bologn. 1672. 8. &c.

LOUIS de SERRES *discours de la nature, causes, signes de la conception & de la sterilité* Lyon 1625. 8. RAST.

ANTOINE MEYNARD *traite de la dissenterie principalement de celle qui a eu cours à Tulle cette année 1625.* Tulle 1625. 8. FONTETTE.

ANTOINE de PLUVINEL *médecine des chevaux* Paris 1625. fol. germanice Arnstatt 1652. 8. Leipz. 1696. 8. Argent. 1658. 8. Francof. 1670. fol.

Orders issued by the King to be executed through the realm relating to the plague Lond. 1625. 4.

GEORG ROST *practica medeudi theologiae medica d. i. guldene Brief wie man allerley Krankheiten von grundaus heilen solle* Goslar 1625. f. TR.

Originalschaubaus oder testimonia der Nürenbergischen medicorum de a. 1625. sqq. WILL.

MATTH. HOERNICK *Bericht vor die Einwohner der Stadt Eger, wie ein jeder wider die regierende Pest sich verwahren soll* Nürnberg 1625. 4.

Gründlicher Unterricht, wie man sich vor der Pestilenz bewahren soll Berlin 1625. 4. HANSEN.

J. HENR. KIRCHBERGER *aphorismi s. canones medicinales, kurze Erinnerung und Puncten von der Pest wie man es mit einem und andern im Pesthause, oder auf dem Land zur Pestzeit halten soll* Nürnberg 1625. 4. WILL.

EJ. *aphorismi oder kurze Regel was die Wärter im Haus bey den Kranken thun sollen und wie es die Bader mit der Aderlaß halten auch die Cur in pestilenzischen Zeiten anstellen sollen* Nürnberg 1628. WILLER.

GEORGII FABRI *von der Natur, Eigenschaft u. Gebrauch des Einhorns, von der Probe des wahren Einhorns ex CATALANO vertit* Francof. 1625. 8.

J. DONATI *Bericht wie sich diejenigen; bey welchen die bösen pestilenzischen Drüsen vermerket werden, mit äußerlichen Arzneyen versehen sollen* Neyff. 1625. 4. TR.

Der ordentlichen medicinae Doctorenordnung u. Befehl wie die Einwohner der Stadt Rotenburg an der Tauber u. auf dem Lande sich bey der an vielen Orten eingriffenen Pest verhalten Rotenburg 1625. fol. TR.

SYLV. KUNDMAN *instruction wie man sich zur Zeit der Pestilenz præserviren soll* Dresden 1625. 8. TR.

Bericht wie die auf eines Rahts wohlbestellten Apothek angeordnete Präservativmittel wider die jetzt anhaltende Pestilenz zu gebrauchen Braunschweig 1624. 4. Tr.

Kurzer Bericht wie man der jetzt einschleichen den Pest begegnen möge Lüneburg 1625. 4.

§. DXXV. DISPUTATIONES.

MATTH. MULLER *de hemorrhagiis* Tubing 1625. o. *

EJ. *medica doloris consideratio* ib. 1626. 4. RIV.

HIER. MEEKLEBEN *de vita & morte* Lipf. 1625. 4.

ELIE TEICHMAN *ratio generalissima quoscumque morbos expugnandi* Basl. 1625.
4. RIV.

EJ. *de convulsione* ib. 1625. 4. HAEN.

LUDOVIC. HORNICAUS *de melancholie natura, differentiis & curatione* Giess.
1625. 4. *

J. AHASVERUS *de incubo* Rostoch. 1625. 4.

HERM. de LAUNAI & JAC. CORNUTI *E. ex vultu partium totiusque temperies*
Parif. 1625.

JAC. ADAM & JAC. THEVART *E. αραιοταξια sanitatis vindex* ib. 1625.

PETR. SAVARRE & FR. FOUCHE *E. melancholicorum in medendo præfantior*
αγχιστοις ib. 1625.

GABR. BIART & REMIG. LEVEQUE *E. somnis a cibo* ib. 1625.

J. de GORRIS (GORRAEI) *E. medicorum Parisiensium frequentes phlebotomiae*
injuria accusantur ib. 1625.

ANDR. du CHEMIN & PHIL. MORISSET *E. obesa corpora catharticis tenuanda*
ib. 1645.

GEORG. ARBAULT & FRANC. FOUCHE *E. castratio solvit elephantiasin* ib.
1625.

JAC. COUSIN & JAC. THEVART *E. pleuritis απυρετος periculofior* ib. 1625.

FRANC. ANT. MALLET & GUID. PATIN *Non E. prægnanti periculose laboranti*
abortus ib. 1625.

SIM. le TELLIER & CAR. GUILLEMEAU chirurgi primarii *E. purpuratis fe-*
bribus cardiaca ib. 1625.

FR. du FRANCOIS & JACOB CORNUTY *E. ileo balænum* ib. 1525.

FR.

FR. BOUJONNIER & REMIGII LEVEQUE *E. speciosa sanitas suspecta* Paris.
1625.

J. BERIAULT & FRANC FOUQUE *E. pesti præcavenda vomitio* ib. 1625.

GABR. MAHUEL *E. tubidis autumnus perniciosus* Monspel. 1625. 4.

§. DXXVI, V A R I I. ad a. 1626.

ANTONII GENDRE Arverni, medici Tolosani, *de febre epidemica in montis Albani obſidione graſſante medica diſſertatio* Lion 1626. 8.*. Nauseofus libellus, in quo res geſtæ hypotheſibus & ratiociniis latent obpreſſæ, ut ne morbum fere adgnoscas, de quo auctor ſcribere fuſcepit. Synochum puram ſeptimo ſæpe die criticę ſolutam eſſe, hæmorrhagia, fudore, diarrhoea. etiam urinæ fluxu. Febrem autumnalem malignam graviorem fuſſe, debili pulſu, cum ſtupore, calore non magno, lotio fani ſimili. Interceſſerunt ſubinde exanthemata. Noſter alvum ducebat, deinde venam ſecabat, loco ſecundæ venæ ſectionis leniter alvum ducebat, quæ facile nocuifet.

J. de LAMONIERE Lugdunensis & in patria medici, *Obſervatio fluxus dyſenterici* Lugduni a. 1625. populariter graſſantis, & remediorum illi utilium Lion 1626. 12.*. In duobus cadaveribus inciſis hepar sphacelatum repertum eſt, tum epi-ploon, pylorus & tenuia intestina inflammata, & ad rectum uſque intestinum sphacelata: præceſſerat glaciale frigus, quod pariter in hoc morbo mortem præceſſiſſe vidi. In alio cadavere, abſcitus felleæ veſiculæ & denuo alijs in mesenterio poſt longum morbum. Præceſſiſſe æſtatem calidam & humidam. Colici dolores bilioſi ſuperati venæ ſectione, alvo ducta, clyſteribus, vespertino hypnotico. Ipsa dyſenteria contagio non pura erat. Qui ob venereum luem hydrargyro curabantur, ii fere in hanc dyſenteriam incidebant. Dyſenteriam nonnunquam in paralyſin tranſiſſe. Alvum utiliter ductam fuſſe; pueros gravius ægrotatæ. Dyſenteriam ſine febre periculo caruiſſe, & facile fuſſe ſuperatam. Sinceras dejectio-nes funestas fuſſe, nigras non ſemper: purulentas malas. Urinæ difficultatem fu-nenſtam viſam; apositiam peſſimam; ſingultum raptum humorum ad ſuperiora præſagiiffere. Malum Lugduni frequens eſſe. Curatio. Huc rheum non torre-factum, utique extinctum, abſque venæ ſectione, præterquam in dyſenteria, cujus ſedes in venis ſit. Theriacam vetuſtam purgantem vim non tollere. Emetica in principio mali ſæpe profuſiſſe. Sudorem movebat, etiam floribus ſulfuris. Hiru-dines potenter æſtum abdominalis mitigabant, quas noſter commendat. Ad uleus lac chalybeatum, terebinthina. Fuſſe ulcera, quæ ægyptiacum poſcerent. In vehe-menti dolore oleum amygdalarum amararum noſter injiciebat. Adſtrigentibus nunquam non utebatur, pulvero Crolliano, alio de thure, maſtiche, lapide hæ-matite; eoque major erat neceſſitas stypticorum, ut morbus longior erat, aut de-jectiones magis variegatæ. Narcoticis non ſuſtinuit uti, ne theriaca quidem. Vomitum in principio potius adjuvabat. Sero lactis chalybeato & venæ ſectione maximus

maximus morbus superatus. Angina aliquando suppressæ dysenteriæ succedit. Lacte nunquam non usus est, præcipuam tamen laudem hordeatis tribuit. Esse qui aquam per plumbeos canales ductam propinabant, neque noster improbat. An forte inde peculiaris paresis, quam in dysenteria Lugdunensi nasci idem monet. A vino vix toto abstinet. In alio gravi casu frigidæ & venæ sectionis magna euphoria fuit. Paresis difficultem fuisse: usus est epispasticis, purgantibus, hirudines ad anum admovit. In excretione putulenta tamen etiam recentem theriacam dedit, & pilulas de cynoglosso.

J. BARBERII *curatio hydroperis in urbe Montiliensi* Aix 1626. 4. FALC.

ANGELI BOLZETTA *theriaca Andromachi senioris in pharmacopolio Angelii composta* Patav. 1626. 4. L.

DIDACUS MOURAM Lusitanus *de passione hysterica, s. de epilepsia hysterica, de venæ sectione in fluxu nimio haemorrhoidum, de ventris tumore Orthosii* 1626. 4. C. de V.

BERNARDUS BERGAT Monachus, Ej. est comm. *de crudeli lue & contagioso morbo circa Panormum & alias Siciliae urbes graffante* Messan. 1626. C. de V.

CASANOVA *emblemata medica* Lyon. 1616. fol. RAST.

PETRI MANCEDO AGUADO *de melancholia* Xerez 1626. CARR.

Idem I. fuerit un trádado de la essentia de la melancholia, de su assiento, causas, señales y curacion Xeres 1626. N. ANT.

C. ASELLIUS, qui hoc anno obiit, reliquit codicem *MS. de venenis Mazzuchelli*.

Dispensatorium chymicum ex optimis auctoribus in III. Lib. digestum, accedit BEN. FAVENTINI *medicationes Empiricae, Camilli Thomasi curandorum morborum practica rationalis, & J. P. Lotichii de gumma gutta s. laxantivo indico discursus* Francof. 1626. 8. *

EJ. PETRI LOTICHI jun. nunc poliatri Francofurtensis *paradoxon, s. de febribus in genere diff. theoretico practica, in qua adseruitur febrem omnium morborum ideam esse (matrem & matricem)*. Acc. diff. de dignitate & præstantia scientia naturalis Francof. Moen. 1627. 4. *. Febrium summa capita tradit, absque diversitate specierum, & vult demonstrare, eadem omnino in febre esse, quæ in alio morbo. Ingenium laudes. Denique curatio brevis & formulæ.

EJ. *gyneacologia* Rintel 1630. 8. TR.

EJ.

EJ. *de casei nequitia medico philologicus libellus* 1643. 8. L.

EJ. *consiliorum & observationum medicinalium* L. VI. Ulm. 1644. 4. TREW.
1658. 4. *. Ægrotos fere describit, quos in Hassia & Mindæ curavit. Descriptio morbi semper perbrevis, medicamentorum longa series, incisiones cadaverum paucæ & breves. Morbum etiam epidemicum petechiale militarem describit, & alium morbum *die lopende varen*. Pestem in se ipso sanavit: sudoriferis, veina quarto die secta, ut bubo erumperet: idem plusculas peste adfectorum historias tradit. Sic in febribus malignis in universum dabat, quæ vocant bezoardica, sudorem movebat, omissa venæ sectione; subinde tamen felix, ut etiam gravidam feminam variolis laborantem fato eripuerit.

PHILIPPI SALMUTH archiatri Anhaltini, *observationum medicarum centuriae III. posthumæ* Brunsvic. 1648. 4. *, sed obiit a. 1626. Praefatus est H. CONRING. Annotationes sunt morborum rariorum, & incisorum cadaverum, breves, sed minime malæ, tantum ut superstitionis aliqua passim intercedant. In urinæ vitio ventriculus perforatus, tum in hæmoptoe. Ab illissone vesicula fellis rupta. Glandularum mesentericarum struma. Calculi pulmonum plurimi. Abscessus mesenterii post febrem. Uterus in partu ruptus. Ciborum voracitas cum pylori scirrho. Post sesquiannum tandem retenta scybala repetitis clysteribus educta. Abscessus hepatis per lotium & alvum egestus. Gangræna cruris a causa interna, A variolis abscessus per artus. Mola vesicularis. Vermes per urinam rejecti. A quatuor vel quinque drachmis theriacæ febris ardentissima. Sanguinis vomitus in hypochondriaco cum euphoria. Ex venere artificiis excitata fatuitas. A devorato officulo peripneumonia. Pulsus intermittens hypochondriacus. Homo pars horam cibum revomens, ut ruminando comminueret. Opio sopitus, ut vivus sepeliretur. Exempla seminarum, quæ ex sandapila revocatae fuerunt. Pauca hæc ex multis.

AUG. WICHMANS *apotheaca spiritualium pharmacorum contra luem contagiosam aliosque morbos* Antv. 1626. 4. FALC. si omnino huc facit.

CLAMOR HELWIG *consilium medicum præservationem & curationem pestilentie continens* Rinteln. 1626. BURKH.

DAN. CRAMER *de peste nova diff. & PHIL. BEROALDI l. de peste* Lips. 1626. 8.

VALERII CHARSTAD *disputationes mediceæ XIII.* Argent. 1626. 4.

EJ. *de constitutione medicinæ* Argent. 1626. 4. *

Disp. ejus viri enarrat HEFTER *de sanitate ib.* 1627; V. *de fermentis* 1627; VI. *de morborum causis* 1627; VII. *de symptomatibus* 1627; VIII. *de signis dia- gnosticis & prognosticis agrorum* 1627; IX. *de urina & pulsu* 1627; X. *de me- thodo medendi* 1627; XII. *de pharmacia* 1629.

EJ. *synopsis universæ medicinæ dogmaticæ* Argent. 1634. 12. TR.

EJ. de variis periculis morbis facili & succincta methodo a capite ad calcem curandis L. VI. Francof. 1643. fol.

EJ. gründlicher Bericht etlicher geheimen Arzneymitteln Strasb. 1632.8. TR. 1644.8.

ARNOLD WEICKHARD thesaurus pharmaceuticus Galenico chymicus ex optimis auctoribus congestus. I. de affectibus trium cavitatum internis; II. de febribus; III. de peste morbo articulari, stomachace, elephantiasi, lue venerea; V. de venenis; VI. dispensatorum & compositio nonnullorum medicamentorum Francof. 1626. fol. 1670. 4. L. edente J. SCULTETO.

EJ. pharmacopœa domestica, darin viel nützliche Arzneyen aus Reinharden Pfalzgraphs bey Rhein, Manualarzneybuch u. eigener praxi Francof. 1626.8. 1628. 4. Scriptiones & destillatae aquæ innumerabiles ex gustu seculi.

S. DXXVII. ALII.

J. ANT. LODETTI dialogo degli inganni d'alcuni malvaggi ffeziali Padova 1626.
12. TR. vereor vero, ne antiquior sit. Latine vers. cura TH. BARTHOLINI prodiit, cum similis argumenti libello LISETTI BENANCII Francof. 1671. 8. *. Medicus cum pharmacopœa ex gravi morbo convalecente colloquitur: pœnitens iste sua & collegarum male facta confitetur. Malam pulpam caffiae adhiberi, malos inde, ut æquum sit, exspectandos effectus. In seplaliis tamarindos desiderari, & arte ex aliis fructibus componi. Mannam adulterari: omnibus alvum laxantibus helleborum & scammoneum addi. Florentiae & Genuæ pharmacopœis interdictur, ne medicamenta dent, nisi præsentibus medicis; ut etiam delatibus præmia proposita sint: ita multa iniquissime patrata detecta fuisse, & punita. Nimius, qui faccharum aiat nitro corrumpi.

VIVIANO VIVIANI trattado del custodire la sanitá Venez 1626. 8. BUR.

EJ. de peste apologia Venet. 1633. 4. L.

FRANC. GIRALDINI disc. sopra la pietra belzuar Firenza 1626. 4. FALC.

FERDINANDI SOLIS de FONSECA Conimbricensis regimento para conservar la sanida e vida dividido en dous dialogos; 1, trata de sex rebus non naturalibus; 2, qualitates do as fitios e mantenimento da terniere de Lisboa Lisboa 1626. 16. G. de V.

JUAN VELASQUEZ de AZEVEDO fenix de Minerva y arte de memoria Madrid 1626. 4. B. BUN.

FRAN. MORATO tratado para preservar do mal da peste Conimbr. 1626. 4. quæ quarta i^t editio MORATI, tum Lisboa 1671. 8. C. de V. cum l. Luz de med. dicima.

GABRIEL CLEMENT le trepas de la peste Paris 1626. 8. FALC.

GASPAR BLACHOT edidit Lyon 1626. 8. Erreurs populaires touchant la médecine & le régime de santé, puto L. JOUBERTI continuationem.

PIERRE SORDES (Figeacensem se vocat) discours du vrai remede de la goûte ensemble

ensemble les remedes contre la peste Lion 1626. 12. RAST. In podagra admittit purgationem & vomitum, non tamen per acria chymica excitatum: sed potissimum medicamentum vesicas trahens, de quo fuse agit, & de variis locis ubi oportet admonovere. Qui crura in frigidam demerferit, felici quidem eventu. Bonum etiam effectum fuisse unguenti de lumbricis cum adipe intritis, late illiti. Ipse podagricus.

EJ. *tr. de la peste* Lion 1626. 12. *. Ipse eo morbo laboravit, & narrat, ut ante cognitum morbum debilitatem aliquam senserit, bubo eruperit de inguine, vesicatorio emplastro usus sit, & mortem effugit, fere omni auxilio destitutus. Se a. 1587. Figeaci pestem vidisse, qua 2500. mortales perierint.

ARN. KERNER *loimologia d. i. kurzer Discurs von der giftspeyenden Seuche der Pestilenz* Leipz. 1626. 4. TR.

JOH. REHFELD *medicinischer Anschlag auf das der Stadt Erfurt zugehörige Landvolk gerichtet wie sich dasselbe vor der Pestseuche preserviren solle* 1626. 4.

EJ. *de hecticæ cognitione & curatione* Erford. 1634. 4. *. Habet historiam chroonologicam eorum, qui de hoc malo scripserunt.

EJ. *de synocha imputri vera* ibid. eod. anno.

EJ. *trophæum hermetico medicum Hippocraticum & medicorum collegio Erfordiensi erectum* ib. 1634. 4.

EJ. *de canso exquisito* ib. 1635. 4. HE.

EJ. *de lipyrie natura* ib. 1636. 4.

Urna Rehfeldiana, s. programma in ejus funera ib. 1648. 4. B. BUN.

ESAIÆ ECKHARDT *Sambucus medicinalis* Erfurt 1626. 4. germanice.

LUDOVICUS V. HOERNIGK hoc anno edidit PETRI ROSTINII *tr. de lue gallica* Germanice a se conversum Francf. 1626. 8.

EJ. *de qualitate camphoræ* Ulm. 1628. 4.

EJ. *Medicaster Apella oder Judenarzt* Strasburg 1631. 8.

EJ. *politia medica oder Beschreibung dessen was die Medici so wohl insgemein als auch verordnete Hof, Statt, Feld, Hospitalmedici, Apotheker, Materialisten, Wundärzte, Barbierer, Oculisten, Bruchs und Steinschneider, Bader, auch die Kranken selbst zu thun, u. was sie in acht zu nehmen* Francf. 1638. 4.

EJ. *Würgengel in fünfhundert Fragen von der Pest* ib. 1644. 4. TR.

EJ. *Antwort auf die Fragen ob die Composition u. Præparation der Arzneyen den Materialisten u. Droguisten zu gestatten sey* 1645. 4. TR.

EJ. *vier Fragen die Materialisten u. Apotheker betreffend* Leipz. 1679. 12. TR. 1697. 4. TR. & prius 1645, ut videtur.

EJ. *Antwort auf die vier Fragen die Apotheker u. Materialisten betreffende* 1646. 8. TREW.

EJ. *de medicamentorum biga* Stuttgard 1673. HEIST.

HERMAN BECKER aliis BECLER *einfältiger Bericht u. Extract wegen der jeso
gräffrenden Pestilenz* Halberstatt 1626. 4. TR.

Unterricht wie sich die Burgherschaft in Seuchen zu erhalten Strasburg 1626.
8. BOECL.

Ordnung und Regiment wie sich der gemeine Mann in der Pest zu verhalten ib.
1626. 8. ID.

Bedenken wie man sich bey der Pest zu Tubingen zu verhalten Tubing.
1628. 8. ID.

VAUGHAN *directions, for health natural and artificial* Lond. 1626. 4.

§. DXXVIII. DISPUTATIONES.

HELFR. DIETERICH Darmstadiensis, *diss. inaug. de arthritide* Argent. 1626.
4. MOLLER.

EJ. *elogium planetarum cælestium & terrestrium macrocosmi & microcosmi* Argent.
1627. 8. L.

EJ. *vindiciae adversus OTTONEM TACHENIUM* Hamburg. 1655. 4. *

J. RUPERT SULZBERGER Græcensis, Prof. Lips., *de calculo rerum & vesica*
Lipf. 1626. 8.

EJ. *de haemorrhoidibus* ib. 1626. 4. *

EJ. *de vertigine* ib. 1628. 4. PL.

EJ. *de colica* ib. 1628. 4. PL.

EJ. *de vermis in homine* ib. 1628. 4. *

EJ. *de phlebiſi* ib. 1629. 4. BURCK.

EJ. *themata miscellanea medica* ib. 1630. 4. HE.

PHIL. RIECKER *de ascite* Altdorf 1626. 4. *

J. VALENT. MAIER *de podagra* ib. 1626. 4. RIV.

CASP. HORN *de vomitione* ib. 1626. 4. RIV.

NIC. PHIL. SCHEIDT *de incubo* Basil. 1626. 4. PL.

ANDR. WEBER *de incubo* ib. 1626. 4. RIV.

CHRISTOPH RUOFF *de melancholie natura, cauſis & differentiis* ib. 1626. 4. *

J. BURGOWER *de ruminatione humana* ib. 1626. 4.

MART. BLOCHWIZ *de paralyſi* ib. 1626. 4.

EJ.

EJ. *Anatomia Sambuci* Lips. 1631. 12. & mutato titulo EJ. *nutzliche kleine Hausapotheke a DAN. BECKHERO* verfa Gieß. 1665. 8. Lips. 1685. 8. 1692. 8. Londini Anglice recusa 1650. 8.

J. SEILER *de fluxu hepatico* Basil. 1626. 4. HEF.

CAR. ROMATETI *de suffocatione ab utero* Argent. 1626. 4. *

EJ. *crisiologia medica, s. doctrina de morborum indicationibus* L. II. sc. de *cri-*
fibus & diebus criticis Argent. 1628. 8. BOECL. & edit. II. acc. *de peste tractatus*
Parif. 1635. 8. BUR.

LAUR. ADELGEHR *de pleuritide* Argent. 1626. 4.

ALB. MENZEL *ventriculi officina s. de coctione & cruditate* Ingolst. 1626. 4. *

DIONYS. ALLAIN & PHIL. MORISSET *E. pestilenti febri theriaca* Parif. 1626.

FRANC. MANDAT & URB. BODINEAU *E. a rheumatismo dysenteria* Parif. 1626.

FRANC. QUIQUEBOEUF & ANT. SUART *Non E. peripneumonie dulcia* Parif. 1626.

CLAUD. LIENARD & CLAUD. SEGUYN *E. cholera morbo frigidus potus* Parif. 1626.

REN. MOREAU & CLAUD. SEGUYN *E. licet medico novare morbos & mutare* Parif. 1626.

CAR. BOUVARD & CAR. GUILLEMEAU *Non E. dysentericis adstringentia* Parif. 1626.

CLAUD. CHARLES & CLAUD. SEGUYN *E. parva pile gymnastica omnium sa-*
luberrima Parif. 1626.

JAC. LETUS & URB. BODINEAU *Non E. alicui bono tabaccocapnia per os &*
nares Parif. 1626.

JAC. CORNUTY & NIC. BRAYER *E. a bile insania* Parif. 1626.

PETR. de BEAURAINS & HUG. CHASLES *Non E. congressus publicus virilitatis*
virginitatisque examen Parif. 1626.

§. DXXIX. VARI. ad a. 1627.

ALEXIUS ALEXIUS Patavinus.

EJ. *epitome pulsuum* Patav. 1627. 4. * exiguis libellus, quo compendium
continetur doctrinæ veterum.

EJ. *consilia medica cum epitome* Patav. 1627. 4. TR.

EJ. *de syrupo rosato solutivo* ib. 1630. 8. L.

EJ. *cordylus morborum s. de peculiarium corporis humani morborum appellatiis, essentia & curatione*, L. III. Patav. 1657. 4.

EJ. *preservazione e historia della peste di Effe Padova* 1660. 4. lego & 1690.

GALATEI LANDRINII *problemata ad sanitatem & aegritudinem, vitae longitudinem & brevitatem spectantia* Ferrar. 1627. 4. L.

CÆLI CALCAGNINI *de salute & recta valetudine commentatio* Altdorf. 1627. 4. TR.

J. FRANC. ROSELII *ad VI. Libros GALENI de differentiis & causis morborum. Subiuncta sunt epistole due Barcinone* 1627. f. GUNZ.

THOM. MARQUIS *decas pestifuga, s. decem quæstiones problematicæ de peste* Antwerp. 1627. 4. MEAD. FALC.

EJ. *aloe morbisfuga in sanitatis conservationem concinnata* Antwerp. 1632. 8. TREW.

CAROLI le SCELLIER, *de febrium natura, differentiis, symptomatibus, & causis paroxysmorum l. I. Acc. quæstiones ad praxim medicam, cum tractatu compendioso de causis & signis urinarum & pulsuum* Amiens 1627. 8. GUNZ. BUR.

JUL. CÆS. BULENGER *de convivijs l. IV.* Lion 1627. 8. B. BUN. & in thesauro GRÆVIANO T. II.

FRANC. DISSALDEI *pharmacometes, l. continens pharmaca tam simplicia quam composita que parata habere debent pharmacopæi* Lion 1627. 12. 1652. 12. L.

GEORG HEBENSTREIT *quæstiones miscellaneæ politico mediceæ* Tubing. 1627. 8. BOECL.

EJ. *epistolæ inter HORNUNGIANAS, & alia de veneno canis rabidi cum HORSTIANIS exstat.*

AUGERII CLUTII (DIRK KLUYT) *lapidis nephritici natura, proprietates & operationes* Rostoch. 1627. 12.

PETRI JOH. FABRII chemiæ dediti (a), suis arcanis nimium tribuentis, insignes curationes variorum morborum, quos medicamentis chymicis jucundissima methodo curavit Tolos. 1627. 8. Argent. 1632. 8.

EJ. *chirurgia phagirica* ib. 1626. 8. de morbis cutaneis.

EJ. *pharmacopea chymica* ib. 1628. 8. RAS T. 1646. 8.

EJ. *myrothecium phagyricum, s. pharmacopea ex hermeticorum scriniis desumpta* ib. 1628. 8. L. Lips. 1632. 8. TR.

(a) L. a CAPOA II. 70.

EJ.

EJ. *palladium spagyricum* ib. 1624. 8. RAST. Argent. 1632. 8.

EJ. *thesaurus iuriusque medicinae Tolos.* 1632. 8. L.

EJ. *propugnaculum chymiae adversus misochymicos* ib. 16

EJ. *tr. de la peste selon la doctrine des médecins spagyriques* Toulouse 1629. 8.

BUR.

EJ. *opera Francof.* 1656. 4. TREW. *Chymica potissimum. Germaniee auferlesene chymische Schriften* Hamburg 1713. 4. 1730. 4.

SAM. PURPII *encomium medicinae* Nürnberg 1627. 4.

§. DXXX. V A R I I.

ANTOINE LAMBERT chirurgus, circa hæc tempora scripsit, & de *carie librum* edidit v. B. Chir.

EJ. *commentaires, ou œuvres chirurgicales.* Tertiam tantum editionem possideo Marseille 1627. 4. *. In eo passim aliqua reperio clinici argumenti. Doloris capitis causa detecta in glandula pituitaria mole aucta, & arenulis plena. A suppressa gonorrhœa scrotum tumidissimum, urethra rupta. Anginæ funestæ exemplum in qua ulcus cordis. Hydatides numerosæ ex abscessu uteri. Mors ex ulceræ pulmonis. A sublimato mercurio diarrhoea & salivatio.

CASPAR COLLART *recueil & abrégé contenant les qualités de toutes les parties de la bouche du cheval & les receipts pour ses maladies* Bruxell 1627. 12.

DIEGO LUIS NIETO Valentini, *apologia medicas* Orihuela. 1627. C. de V.

SALVATORE MASSONIO *Archidipno overo della insalata Venet.* 1627. 4. *. Conf. B. Bot. I. p. 439.

ORATIO MONTI trattat^o della missione del sangue contra l'abus^o moderno, dove si dimostra in quanto errore stano quelli che lo cacciano in tutte le febbre putride. Agg. un trattato della consuetudine con il modo di governare l'eserciti e naviganti dell'infirmità loro e loro curazione Pisa 1627. 4. BUR. d'ETR.

MARTINI DIEKEL *antidotariu[m] militare, gründliche Beschreibung der in Krieg gebräuchlichsten Krankheiten, wie die curirt u. præservirt werden können* Erfurt 1627. 12. HAENEL.

§. DXXXI. DISPUTATIONES.

J. KEMPF περι της περιπνευμονίας de pulmonum inflammatione Marpurg. 1627. 4.

ID. de dysenteria ib. 1628. 4.

EJ.

EJ de phthisi Marb. 1629. 4.

JAC. JANUS de morbis hereditariis Witteb. 1627. 4. RIV.

J. LUD. GANS de inappetentia Argent. 1627. 4. *. an idem p. 509.

THOMAS FINK & J. PETRI de medicamentorum censura particulari therapeu-
ticæ theses Hafniæ 1627. 4. *. nisi error subest.

EJ. & SIMON PAULI de hæmorrhagia ib. 1629. 4.

EJ. vita ap. BARTHOL. in cista.

J. TEXIER & J. VACHEROT F. quibus rariores dentes Βεαχυβιωτεροι Parif.
1627.

PHILIB. MORISSET & NIC. HELIOT E. μακροκεφαλοι prudentissimi ib. 1627.

GUIL. du PRE' & J. COMPLAINVILLE E. μεγαλοφονοι calidores ib. 1627.

ANT. le ROI & J. BONIER non E. καθαροι electiva.

AND. le GROS & GEORG JOURDOUYN E. ver sanitati servandæ ac restituenda
opportunissimum ib. 1627.

J. le MERCIER & J. COMPLAINVILLE E. αφροδισιατεροι ταχυθανατοι Parif.
1627.

MICH. JOUVAIN & J. B. FERRAND E. in acutis αποσιτια lethalis ib. 1627.

ROB. le SECQ & J. BONIER E. senibus exercitatio ib. 1627.

SAM. le TELLIER & J. VACHEROT Non E. omnes fluxiones a cerebro ib.
1627.

REM. l'EVEQUE & SEB. RAINSSANT E. cholerae morbo rhabararum ib. 1628.

ANT. SUART & HUG. CHASLES E. apoplexia jugularium sectio ib. 1627.

C. BODINEAU & J. BONIER E. in exanthematibus cruenta miectio αιματωδης
ib. 1627.

JAC. THEVART & J. VACHEROT E. rheumatismo venæ sectio ib. 1627.

GUI. PATIN & GEORG. JOURDOVIN E. μητρομαινα balneum ib. 1627. de quo
viro continuo dicetur.

DIONYS. le SOUBZ & J. COMPLAINVILLE E. arthritidi laconicum ib. 1627.

§. DXXXII. GUIL. HARVEL.

Celeberrimus anatomicus, archiater Regis CAROLI I, immortalis circuitus
sanguinis inventor, clinicus dem, practica quidem non scripsit, multum tamen ad
conversionem contulit, quæ in arte medica hoc seculo maxima facta est. Cum
enim

enim Franeofurti a. 1628. *exercitationes suas de motu cordis & sanguinis* edidisset, scepissime recusas (^a), motus sanguinis venosi totus inversus fuit. Qui enim secundum veteres a corde ad partes fluebat, & per venæ sectiones poterat pro arbitrio medici uberius ad sedem percussam derivari, atque vicissim a partibus oppositis revelli, ejus nunc fluentum omnino num a venæ sectione penderet dubium factum est, & discrimina secundarum in his illisque morbis veniarum tota conversa sunt. Deinde hepar, quod sanguinem coquere venisque tradere putabatur, nunc ab eo officio remotum, & sedes multorum morborum ex eo viscere ablata est. Cum denique in re maximi momenti, veterum sententia omnino defendi non posset, multum de ea veneratione diminutum fuit, qua scholæ GALENUM prosequabantur.

In operibus passim aliqua sparsa habet ad morbos rariores, ut de corde denudato nobilis Hiberni, quod in pectore vidit micare, tum incisio THOMÆ PARRE, qui 150. annum adtigit, cuius corpus incidit, & de eo retulit in libello, qui cum BETTO de sanguine prodiit Londini, & in *Phil. Transf.* excusus est, & in operibus HARVEII.

Splendida operum omnium editio est Lond. 1766. 4. *. Vivus in possessionem bonorum collegium medicum immisit, ejusque superstitionis bustum in ea schola dedicatum fuit.

§. DXXXIII. WERNER ROLFINK.

Hamburgensis, pene per semifeculum professor Jenensis, peregrinator, qui Patavii & Venetiis corpora humana publice inciderat, in commoda publica laboriosus homo, in Academia sua theatri anatomici, laboratorii chemici, & horti botanici conditor, vir eruditus, ut etiam orientalium linguarum peritus esset, & chirurgicis malis sua manu mederi solitus. Tantas cum laudes omnino mereatur, mireris fieri potuisse, ut ejus fama adeo undique obsoleverit. Ejus jacturæ ROLFINKIUS sibi ipsi causa fuit. Cum enim summo studio prælegeret, libros scriberet, per omnes suæ artis partes se diffunderet, non potuit in ulla particula tantum ponere temporis, ut accuratius aliqua elaboraret, aut novi quid inveniret. Quare, cum post eum innumerara in anatomicis, chemicis, botanicis inventa fuerint, in practicis vero theoria scholarum funditus pene subruta sit, nihil in ejus scriptis superfuit, nisi quæ dudum nota erant, & quæ pleraque antiquata, aut melioribus mutata fuissent.

Disputationes vix numerari possunt.

EJ. *de hydrope* Jen. 1628. 4. *. R. M. P. SLEGEL.

EJ. *de dysenteria* ib. 1629. 4. HE.

EJ. *de epilepsia* ib. 1629. 4. MOELL.

EJ.

(a) Conf. B. Anat. I. 363.

- EJ. de phrenitide Jen. 1629. 4. MOELL.
- EJ. de melancholia ib. 1629. 4. *
- EJ. de dolore capitis ib. 1629. 4. RIV.
- EJ. de lethargo ib. 1629. 4. *
- EJ. de hydrope ascite ib. 1630. 4. HE.
- EJ. de apoplexia 1630. 4. *
- EJ. de epilepsia ib. 1630. 4. *
- EJ. de spasmo s. convulsione ib. 1631. 4. PL.
- EJ. de phrenitide ib. 1632. 4. RIV.
- EJ. de paralysi ib. 1632. 4. MOELL.
- EJ. de vertigine ib. 1633. 4. PL.
- EJ. de hydrope s. ascite ib. 1633. 4. MOELL. nisi eadem priori est anni 1630.
- EJ. de catarrho ib. 1633. 4. PL.
- EJ. decas thematum medicorum ib. 1634. 4.
- EJ. decas positionum medicarum ib. 1635. 4. *
- EJ. de melancholia & mania ib. 1635. 4. HE.
- EJ. de arthritide & ejus speciebus ib. 1635. 4. MOELL.
- EJ. de ictero ib. 1635. 4. PL.
- EJ. περὶ τῆς μελαγχολίας ib. 1636. 4. PL. EJ. de melancholia 1636. 4. MOELL. nisi eadem est.
- EJ. de pestilentiae natura & curatione ib. 1636. 4. MOELL.
- EJ. de cardialgia, singultu & fame canina ib. 1636. 4. HE.
- EJ. de epilepsia ib. 1637. 4. *
- EJ. de catarrho ib. 1637. 4. MOELL.
- EJ. de cholera ventriculi ib. 1637. 4. HAEN.
- EJ. de dolore jecoris, cachexia, ictero, hydrope ib. 1637. 4. HE.
- EJ. de dolore colico, iliaco, lienteria, dysenteria ib. 1637. 4. HE.
- EJ. de affectibus renum, vesicæ, lumbricis, haemorrhoidibus ib. 1637. HE.
- EJ. de pleuritide ib. 1638. 4.
- EJ. de febribus ib. 1638. 4. HE.
- EJ. decas thematum miscellancorum ib. 1638. 4. MOELL.
- EJ. de purgatione ib. 1638. 4. PL.
- EJ. de febris malignæ natura & curatione ib. 1638. 4. MOELL.

EJ.

EJ. de febribus putridis in genere ib. 1638. 4. HAENEL.

EJ. de febribus intermittentibus ib. 1638. 4. HAEN.

EJ. de auri natura, usu, & arcanis hermeticis utilissimis ib. 1639. 4.

EJ. Decas questionum medicarum illustrium ib. 1640. 4. MOELL.

EJ. de scorbuto ib. 1640. 4.

EJ. de febre pestilentiali & maligna in genere ib. 1640. 4. RIV.

EJ. de epilepsia ib. 1640. 4. MOELL.

EJ. de pleuritide 1640. 4. HAEN.

EJ. de methodo cognoscendi affectus particulares; I.

EJ. de dolore capitis ib. 1640. 4. HE.

EJ. de pestilentiae natura & curatione ib. 1641. 4. MOELL.

EJ. de ichore ulcerum seroso ib. 1642. 4. MOELL.

EJ. de febre maligna ib. 1642. 4. ID.

EJ. de melancholia hypochondriaca ib. 1644. 4. PL.

EJ. de arthritide ib. 1644. 4. PL.

EJ. de suffocatione uterina ib. 1644. 4. HE.

EJ. de vertigine ib. 1644. 4. *. HE.

EJ. de scorbuto ib. 1648. 4. MOELL.

EJ. de anorexia ib. 1649. 4. MOELL.

EJ. de ictero flavo ib. 1650. 4. PL.

EJ. de phrenitide ib. 1650. 4. PL.

EJ. de diaphoreticorum usu eximio ib. 1650. 4. MENZ.

EJ. de dysenteria ib. 1651. 4. NOELL.

EJ. de catarrho ib. 1651. 4. PL.

EJ. de vertagine ib. 1651. 4. HAEN.

EJ. de catarrho suffocativo ib. 1652. 4. HE.

EJ. de inundatione microcosmi ib. 1652. 4. MOELL.

EJ. de paralyse ib. 1653. 4. HE.

EJ. de incubo ib. 1653. 4. HE.

EJ. de cordis palpitatione ib. 1654. 4. MOELL.

4. TREW.
 EJ. *ordo & methodus cognoscendi & curandi omnes capitum adfectus* Jen. 1653.
 EJ. *de catarrho suffocativo* ib. 1655. 4. PL.
 EJ. *de salvatione* ib. 1656. 4. MOELL.
 EJ. *de suppressione mensium* ib. 1656. 4. HE.
 EJ. *ordo & methodus cognoscendi & curandi febres generales, Hippocraticis, Paracelsicis, Harveyanis & Helmontianis principiis illustrata* ib. 1658. 4. MOELL.
 EJ. *de incubo s. ephialte* ib. 1658. 4. PL.
 EJ. *de affectione hypochondriaca* ib. 1658.
 EJ. *de variolis* ib. 1658. 4. *.
 EJ. *questiones medicae* ib. 1659. 4. RIV.
 EJ. *de vertiginis diagnosi, prognosi & therapia* ib. 1659. 4. HE.
 EJ. *de sanguificatione* ib. 1659. 4. HE.
 EJ. *de catarrho narium* ib. 1660. 4. RIV.
 EJ. *de dolore colico* ib. 1660. 4. MOELL.
 EJ. *decas questionum medicarum illustrium* ib. 1660. 4. RIV.
 EJ. *de fluore albo mulierum* ib. 1661. 4. MOELL.
 EJ. *de apoplexia* ib. 1661. 4. ID. R. FRIDERICI.
 EJ. *in HIPPOCRATIS aph. I. L. I.* Jen. 1622. 4. ID.
 EJ. *de scabie* ib. 1662. 4. MOELL.
 EJ. *de mola* ib. 1662. 4. ID.
 EJ. *de syncope* ib. 1662. 4. ID.
 EJ. *de hydrope ascite* ib. 1662. 4. ID.
 EJ. *de tertiana intermittente* ib. 1662. 4. HE.
 EJ. *de tussi* ib. 1663. 4. RIV.
 EJ. *de chylificatione lesa* ib. 1663. 4. PL.
 EJ. *de podagra* ib. 1663. 4. MOELL.
 EJ. *de arthritide* ib. 1663. 4. ID.
 EJ. *de febre petechiali* ib. 1664. 4. ID.
 EJ. *de agra phthisica* ib. 1664. 4. PL.
 EJ. *casus medicus puericus proponens agram phthisicam* ib. 1664. 4. RIV. nisi
 eadem est.

EJ.

- EJ. de phithisi Jen. 1664. 4. PL. RIV. sic ista.
 EJ. de vertigine ib. 1665. 4. MOELL.
 EJ. de χλωζωτι s. fiedis virginum coloribus ib. 1665. 4. ID. *.
 EJ. de lapide bezoar ib. 1665. 4. MOELL.
 EJ. de partu difficii ib. 1666.
 EJ. de febre hectica ib. 1666. 4. HAEN.
 EJ. de quartana intermittente ib. 1666. 4. PL. HAEN.
 EJ. de lue venerea ib. 1666. 4. MOELL.
 EJ. pyretologia s. de febribus in genere ib. 1666. 4. HAEN.
 EJ. de synocho putrida ib. 1666. 4. HAEN.
 EJ. de mania ib. 1666. 4. *.
 EJ. de ebrietate & crapula precavenda & curanda ib. 1667. 4. MOELL.
 EJ. de phthisi ib. 1667. 4. MOELL.
 EJ. de quartana intermittente ib. 1667. 4. MOELL. conf. 1666.
 EJ. de pollutione nocturna ib. 1667. 4. RIV.
 EJ. de strumis s. scrophulis ib. 1667. 4. *.
 EJ. cardialgia scrutinium ib. 1667. 4. HAEN.
 EJ. de curatione hydropis ascitis potissimum de ταρακυτην ib. 1668. 4. RIV.
 EJ. de diaria ib. 1668. 4. MOELL. HAEN.
 EJ. de dolore capitis ib. 1668. HAEN.
 EJ. de scorbuto ib. 1668. 4. HAEN.
 EJ. de gutta serena ib. 1669. 4. *.
 EJ. de catarrho narium ib. 1669. 4. MOELL.
 EJ. de pervigilio ib. 1669. 4. ID.
 EJ. de odontalgia ib. 1669. 4.
 EJ. de agra laborante febre tertiana intermittente scorbutica ib. 1669. 4.
 EJ. ordo & methodus cognoscendi & curandi ileum ib. 1669. 4. TR.
 EJ. de quartana intermittente ib. 1670. 4. MOELL.
 EJ. de salivatione ib. 1670. 4. HAEN.
 EJ. ordo & methodus cognoscendi & curandi gravissimum affectum arthritidem
ib. 1670. 4. PL.
 EJ. de affectu hypochondriaco Jen. 1671. 4. HAEN.

EJ. *ordo & methodus cognoscendi & curandi capitis affectus, qui cerebro infidiantur &c.* Jen. 1671. 4.

EJ. *de hydrope ascite* Jen. 1672. 4. RIV.

EJ. *de phrenitide* Jen. 1672. 4. RIV.

EJ. *de aphthis* Jen. 1672. 4. PL.

EJ. *de strangulatione uteri* Jen. 1672. 4.

EJ. *de dysenteria maligna urbem Vinariensem depopulante* Jen. 1672. 4.

EJ. *de podagra* Jen. 1672. 4. HAENEL.

EJ. *de catarrho ad nares, fauces & pulmones ad normam dogmatis recentiorum*
Jen. 1672. 4. HAEN.

EJ. *de pleuritide* Jen. 1672. 4. HE.

EJ. *de quartana intermittente* Jen. 1673. 4. PL.

EJ. *de siti immoderata* Jen. 1673. 4. MOELL.

EJ. *de hydrope* Jen. 1673. 4. ID.

EJ. *epitome methodi cognoscendi & curandi particulares corporis affectus, secundum ordinem RHAZÆ ad ALMANSOREM, Hippocratis, Paracelsicis & Harveianis principiis illustrata* Jen. 1655. 4. L. 1675. 4. L.

EJ. *de purgantibus vegetabilibus* l. Jen. 1667. 4. *. Recenset plantas purgantes, cuiusque dat philologiam, vires, formam, præparations varias, fusum opus.

EJ. *ordo & methodus medicinae specialis commentatorie ws ev yerei ad normam veterum & recentiorum* Jen. 1665. 4. 1669. 4.

EJ. *ordo & methodus medicinae specialis consultatorie ws ev atouw, continens consilia medica ad normam veterum & novorum dogmatum adornata* Jen. 1668. 4. TR. 1669. 4. TR. 1676. 4. T.

EJ. *theatrum practicum, in quo omnes affectus in medicina speciali occurrentes producuntur & examinantur, opus posthumum* Francof. Lips. 1686. 4. MOELL.

Passim etiam aliqua intercedunt practici argumenti in *anatomicis dissertationibus*, ut de curvo pene, quod immedicable malum sit.

§. DXXXIV. PHIL. GUYBERT. GUI. PATIN.

PHILIBERTI GUIBERTI *medicus domesticus* prodidit, ut ex catalogo video, Colon. 1628. 12. TR. deinde saepe alias & Parif. 1649. 8. Lion 1649. 8. *. ubi tamen dicitur nunc primum latine prodire, vertente SAUVAGEON. Titulus est opera

opera medici officiosi. Gallice eadem collectio excusa est Parif. 1631. 4. B. BODL. 1634. 12. 1679. 8. 1691. 12. cum tit. *le médecin charitable*, tum Lion 1659. 8. HQ. 1667. 8. TR. 1670. 8. nisi hic error subest Rouen 1661. 8.

Editio mea Lugdunensis collectio est plusculorum opusculorum. Formulæ variæ & medicamentorum præparandorum artificia.

Pretia medicamentorum, qualia eo tempore fuerunt.

Pharmacopœus familiaris s. domesticus. Compendium artis, instrumentum & supellectilis: encheiresis qua singulæ formulæ præparantur. Scriptiones usitatorum auxiliorum. Gallice *l'apothicaire charitable* 1636. 8.

De electione & facultatibus medicamentorum simplicium in medicina usitatissimorum. Plantarum nonnullarum aliorumque medicamentorum bonæ notæ, & utilitates.

Interponitur MIZALDI de sena lib.

Methodus privatim parandi gelatinas carnium, piscium, cordialesque vocatas tum condita.

Tr. des confitures seches & liquides 1641. 12.

Artificioſa methodus componendorum hortensium fructuum, olerum, radicum, uorum, vinorum, carnium & jusciorum. Tum vinorum medicatorum scriptiones. De vitibus medicandis ex veteribus.

Tr. des emplâtres, onguens & baumes Parif. 1641. 8.

Denique ars condiendi corpora mortua.

GUIDONIS PATINI *de valetudine tuenda, de sobrietate libelli.* NIC. ELLAIN *de peste cum PATINI notis.*

GALENI l. de sanguinis missione editus a LUD. SAVOT.

EJ. ELLAIN *les tromperies du bezoard decouvertes* 1629. 12. BUR.

GUIDONEM PATINUM hic recenseo, natum in oppido Houdan en Brai, novellum quidem tunc doctorem. Is in acrem GALENI sectatorem, chemiae vero esorem adolevit, vir doctus, & multæ lectionis, liberimi, etiam in aliis a medicina artibus inque ipsa religione judicii, ad ironiam & contumeliam adversariorum pronus, facultatis medica jura contra chirurgos animose tutatus est. Bibliotheca viro dictissima fuit, idem libertatis amans omnes conditiones respuit, etiam lautissimam Bononiensem. Pauca scripsit.

De tuenda valetudine, qui l. Parif. 1649. 8. * cum GUIBERTI collectione prodiit. Ad alimenta, etiam minutiora, consilia dat & ad panificia. Panem Parisinum ob falem admistum calculum generare. Lithontriptica deridet. Vis confaetudinis & exempla opii maxima dosi sumti.

E.J.

EJ. *questio cardinalis*, E. longæ & jucundæ vite tuta certaque parens sobrietas
Parif. 1647.

EJ. *adnotationes ad NIC. ELLAIN de peste*. Mithridatum, amuleta, aurum,
lapides pretiosos deridet: bezoor artificio mangonio parari objicit. Theriacæ
vitia non dissimulat, tum confectionum alkermes atque de hyacintho. Aquas aro-
maticas theriacales & alia ejusmodi alexiteria refutat.

Aliquæ note ad GALENUM de sanguinis missione.

EJ. *E. totus homo natura morbus est* Parif. 1643. & in collectione Roterd. 1665. 8.

C. HOFMANNI *apologiam & l. de medicamentorum facultatibus ab heredibus*
redemit, & edi curavit. *Indicem ad RIOLANI anthropographiam* adjecit.

A morte ejus epistole numerosæ prodierunt. Earum duæ mihi sunt collectiones.
Ad varios amicos altera Colon. f. Parif. 1685. 12. & Parisiis (potius in Belgio)
1692. 8. 2. vol. * auctius recusa. Epistolæ scriptæ sunt ab a. 1645. ad 1672.
grata varietate placituræ, rumorum publicorum receptacula. Libertatem publi-
cam, ut potuit, animosis contra MAZARINUM votis sublevavit, osor monachorum,
aulæ & despoticæ. Medicinam simplicissimam solam amabat, ut in venæ sectione,
sed ea repetita & profusa, in lenibus laxantibus medicamentis, & in syrupo rosa-
rum solutivo, spem suam poneret. Dysenteriam curari enematibus cum plantagine
& centinodio. Corticem Peruvianum nihil præstare miraculi simile, recidivas ejus
usum frequenter sequi. Uniones & viscum nihil in epilepsia valere. Sibi cassiam,
sennam, syrupum rōfarum pallidarum, cichorei, rheum sufficere, raro se egere
diaphœnico & fortioribus purgantibus. Contra theriacæ in febre maligna usum,
Hydrophobiam perinde a causa interna nasci. Febris longa, in qua pulmo
purulenta, pancreas ingente plenum. Ad historiam medicinæ utique legi me-
retur, scholæque potissimum Parisinæ, ut memineris, quantis odiis noster che-
miam & antimonii patronos sit persecutus. Interceduit curationes & cadaverum
incisiones. COUSINOTUM archiatrorum comitem arthritidem 63es repetita in-
tra octo menses venæ sectione proprio in corpore debellasse; nostrum pleuritidem
tredecim, in puella septenni, sanguinis missionibus. In icterico abscessus & puris
plurimum in hepate, in vesicula fellis bilis spissata. FRANCONIANAM calculi
sectionem sibi præferri, ut olim NICOLAO PIETRE: fausta etiam exempla citat.
Scorpionis iictus alexipharmaco non egere. Iterum socrum pleuriticam cum delirio
octo venæ sectionibus se sanasse. Ante diem septimum morbi utique pur-
gari posse, si necessitas id auxilium poposcerit. Mortes ex antimonio. Aquas
minerales (acidulas) sibi non probari. In renum morbis frigidæ potum optime
convenire, nocere diuretica. Rufis peripneumonia lethalis est. Quæ ter peste
laboraverit. In Pictonibus & in Languedocia leprosos superesse. Longus mor-
bus GUILLEMÆI, in quo somnum non vidit: abscessus erat pectoris. Arterio-
tomen tamen in cephalæa suadet. Mainam sibi non probari, Brigantinam succo
cataputiæ adulterari. Sennam Alexandrinam præstare Sidonizæ, indicam pul-
chram

chram esse, sed debiliorem. Vitæ comitum archiatrorum. Saniem in thorace in effusam non evacuari, nisi perforato pectori; etiam tunc raros esse qui mortem evadant. HUBERTI clavum in hydrophobia frustra fuisse. Nullum in epilepsia specificum dari. Hydrophobiam frequenter ex interna causa nasci. HENRIETTAM MARIAM Angliae Reginam ex pilula opita interisse. Nihil in variolis venæ sectione efficacius: balneum tamen tepidum prodest, quando pustulæ ægrius erumpunt. In nosocomiis & carceribus frequentem scorbutum esse, non ita apud cives.

Altera collectio tota est ad CAROLUM SPON, peculiarem suum amicum, ex cuius familia & chartis editio curata est Amsterd. 1718. 12. 2. vol. *. Paucæ ex multis citabo, ut gustum dem operis, in quo, ut ad amicum intimum, potius liberius animum suum explicuit, quam in priori collectione, sed plerumque in *novis publicis* & actis diurnis Parisinis substituit. Ad historiam tamen medicorum Parisinorum legas, & passim aliqua medica habet interspersa. Incipit ordo literarum a. 1642. Morbi funesti LUDOVICI XIII. verior historia: ulcus erat in mesenterio maximum, fætidissimum, vermium multum, aliud in pulmone ulcus.

Videtur alia esse, mihi non visa, collectio *Lettres choisies écrites à M. BELIN pere & fils médecins à Turin depuis 1630 jusqu'à 1664*. Rotterdam 1695. 12. 2 vol.

In BARTHOLINIANIS plusculæ sunt epistolæ GUIDONIS nostri. In Cent. II. ep. 78. pestis neapolitana medicis funesta. Cent. III. ep. 16. contra antimonium. Cent. IV. ep. 33.. dysenteria absque febre tamen in gangrenam abeunis. Ep. 61. L nova liberaria. Ep. XCIX. alvi profluviū cum hepatis corruptione & pulmonis; noster lac asinīnum suadet.

EJ. habentur la légende de l'antimoine, & italicice etiam vers. la Stimmiomachie ou le grand combat des médecins modernes touchant l'usage de l'antimoine Paris 1656.

Nummum & vitam dedit J. D. KOEHLER in his tor. Münzbelustigung T. XIII; sed asperum judicium exstat ap. VIGNEUL MARVILLE, qui & medicam laudem GUIDONI denegat.

§. DXXXV. VARII ad a. 1628.

In ALPHONSI de CARANZA tr. de partu naturali & legitimo Madrit. 1628. Genev. 1630. 4. aliqua sunt de abortu; J. C. cætera opus est. Ab abortivo dato secundum eventus poena irrogatur. Sterilitatem accersere capitale est. Signa partus supposititii.

PETRI MOREL Campani, medici Regii, methodus prescribendi formulas remediiorum, cum adnexo systemate materie medice Basil. 1630. 8. cura JACOBI BRUNN Genev. 1639. 8. 1650. 12. Ho. Lips. 1645. 8. GUNZ. Patav. 1647. 12. Rouen 1650. 12. GUNZ. Lion 1657. 12. FALC. Amsterd. 1659. 12. TR. 1665. 12. 1680. 12. curante GER. BLASIO HANSEN.

Tom. II.

B b b b

Primum

Primum formulæ, syrapi, pulveres, decocta, sic porro. Cujusque encheires, dosis, leges secundum quas medicamentum debet concinnari. Deinde materia medica medicamentorum simplicium & compositorum cum dosibus, viribus medicatis, modo quo quoque auxilio medici utuntur, & præparatis.

EJ. *Systema parasceuaisticum ad praxin, materia medica sylvam complectens* Genev. 1628. 8. TR. Amst. 1629. 12. Videtur pars altera prioris, cui idem certe titulus est.

GABRIEL NAUDE' (NAUDÆI) philosophi, *de antiquitate & dignitate scholæ mediceæ Parisienfis panegyris cum orationibus encomiaisticis ad IX antagonistas laurea medica donandos* Parif. 1628. 8. *. Collectanea & rhetorica ornamenta. Origo scholæ, privilegia, viri celebres. Anno 1209. jam disputabatur de rebus medicis A. 1201. monuit pontifex cancellarium, ut magistros physicos diligenter examinaret. URBANUS V. frequentes lectiones imperavit, & disputare ad veterum legem jussit. Ill. viri, qui ex ea schola prodierunt. Orationes encomiasticae RAINSSANTI & GUENALTI.

EJ. *quaestio I. & II. jatropologetica.*

EJ. *quaestio an magnum homini a venenis periculum Romæ 1632. 8. le TELLIER.*

EJ. *epistola jatrophilologica, num studia matutina vespertinis salubriora* Patav. 1634. 4. le TELLIER.

EJ. *quaestio quarta an liceat medico fallere agrotos* Rouen 1635. 8. ID.

EJ. *pentas questionum jatrophilologicarum* Genev. 1647. 8. 1, *an magnum homini a venenis periculum.* 2, *an vita homini hodie quam olim brevior.* 3, *an matutina studia vespertinis salubriora.* 4, *an liceat medico fallere agrotos.* 5, *de fato & fatali vita termino.*

Edidit RORARIUM, & PERDULCIS *commentarios in JACOBI SYLVII anatomen, vitam denique CARDANI* scripsit.

Tumulus ejus, catalogus operum NAUDÆI & doctorum virorum elogia prodicunt Parif. 1649. 4. cura LUDOVICI JACOB. B. BUNAU.

JOHANNIS MARIE CASTELLANI Romani phylacterium phlebotomiae & arteriotomiae Rom. Argent. 1628. 8. *. Germanice Argent. 1631. 4. *. Venarum selectus: tempora venæ sectionis & opportunitates, ex sanguine emiso judicia.

MAXENTII PICCINI *antithesis veteris & recentis medicinae.* EJ. *apologia pro JACOBO BONAVENTURA aduersus MARCUM ZUCCARUM de vieti Parthenopæo Neapolij* 1628. 4. B. RICHT.

VALERII MARTINI *certitudinis medicæ constitutio & encomium L. VI.* Venet. 1628. B. BODL.

EJ.

EJ. *promptuarium cuiuslibet educationis sanguinis recte agenda Venet.* 1628. fol.
FALC.

EJ. *Oratt. de la curatione della peste; carboni &c.* Venet. 1628. 4. TREW.
HANSEN.

EJ. *de pestilentia & veneno pestilenti & affectionum valde malignarum pestem*
producentium natura Venet. 1634. 4. B. BODL.

EJ. *enchiridion, in quo de febrium universa natura & curatione Venet* 1636.
4. B. BODL. UFF. TR.

EJ. *opuscula de vesicantium, sinapismorum, cucurbitularum &c. administratione*
de asthmate, orthopnea, pleuritide, veneni pestilentis definitione Venet. 1636. 4.
UFF. TR.

EJ. *praxeos medicinæ laconismi quibus enchiridion & opuscula insunt Venet.*
1636. 4. L.

EJ. *libri II, in quibus rerum proprietates totius substantiae hucusque occultæ spe-*
cificæque nunc patefactæ refulgent Venet. 1638. f. TR.

EJ. *subtilitatum veriloquia de luce lumine monstri generatione Venet.* 1638. fol.
si huc facit.

EJ. *magia physica fecunda celesti divinoque cultu perfusa Venet.* 1639. 4. TR.

EJ. *de maligna febre ib.* 1652. 4. HANSEN.

POMPEII CAIMI Utinensis, Professoris Patavini a. 1624. Romam vocati, *de*
febrium putridarum iudicationibus juxta Galeni methodum colligendis & adimplendis
L. II. Patav. 1628. 8.

IDEM infelix medicus NICIO ERYTHRÆO teste, multos codices MS. reliquit
TOMASIN.

HYACINTHUS *de ALPERIO* Dorthosanus, *de peste & febre maligna, de vario-*
lis & morbillis Neapoli 1628. 4. ASTR.

EJ. *præservatio a calculis aque cunctis fere morbis atque morborum renalium me-*
dela Neapoli 1632. 4. L.

J. BAPT. NAVARRO *comm. in l. GALENI de differentiis febrium, in l. de pal-*
ibus ad tirones & spurium l. de urinis Valent. 1628. 8. & a LUCA FUSTER aucti
Valent. 1651. 8. 1693. 8. C. de V.

EJ. *comm. de differentiis febrium Valent.* 1628. 8. L.

EJ. *totius medicinæ practicæ collectio 3. vol.* 1628. fol. B. BODL.

ADOLPHUS VORST prof. Leidensis recognovit J. OBSOPÆI versionem aphorismorum HIPPOCRATIS Leid. 1628. 16. 1643. 16. vel 32. Acc. loca parallela HIPPOCRATIS & CELSI.

EJ. oratio funebris in obitum G. JACCHÆI ib. 1628. 4.

EJ. de divino in morbis, quod HIPPOCRATES in prognosticis observare medicum jussit ib. 1654. 4. PL.

ENGELBERTI LAMELIN de vita longa L. II, quibus adjecta sunt commoda & incommoda sobria & moderata vita. Acc. tr. de peste & præservatione pestis ab ipso auctore in latinum sermonem converlus Lisle 1628. 12. L.

EJ. l'avantgout du vin de sa faculté médicinale & alimentaire Douai 1630. 8. d'ETR.

ENNUS ELCHIO praxis medica Colon. 1628. HORST cent. probl.

FRANCISCI SWEERTII Athenæ Belgice, s. nomenclator inferioris Germanie scriptorum qui disciplinas . . . medicas . . . illustrarunt. Acc. nova bibliothecarum & academiarum descriptio Antwerp. 1628. fol. B. BUN. FALC.

GODOFR. SUEVI academia Wittebergensis Witteb. 1628. fol. CARR.

Hygieia, s. bonæ valetudinis conservandæ thesaurus locupletissimus Luxemburg 1628. 12. TR.

DANIELIS ANGLOCRATORIS de ponderibus monetis & mensuris in aphorismos & tabulas redacta Francof. 1628. 4. TR.

DAN. MILLII pharmacopea ſpagirica s. universalis Galeno Chymicæ.

Acc. MARCI ANTONII CORNACCHINI methodus cito & chymice curandi affectiones corporis ab humoribus copia & qualitate peccantibus conceptas Frf. 1628. 8.

HENR. HOEPFNER de lepra & elephantiasi in obſſ. medicin. L. IV. HORSTIANAM Ulm 1628. 4. *

J. HEROARDI archiatrorum comitis, effigies in nummo excusa est a. 1628. MOEHSSEN XXI.

HECTORIS SCLANOVII ep. de morbis per inertiam productis Ulm 1628. 4. cum HORSTIO.

J. FABRI de alimentis Norib. 1628. 4.

Pharmacopœa Lugdunensis Lion. 1628. 4. RAST.

§. DXXXVI. VARII.

Pharmacopœa medicorum Bergomensium Bergom. 1628. 4. ex latino conversa a TITO SANPELLEGRINO B. THOMAS.

J. BATT. SORI delle fontanelle, del morbo gallico Milan. 1628. cum consiliis chirurgicis. Non legit ASTRUC., nec vidi.

L'an-

L'antimonio, cioe tratt. delle virtù dell' antimonio commune, e particolarmente dell' antimonio che si raffina hoggidi in Torino, con le annotazioni di Filostibio Torino 1628. 4. d'ETR.

G. B. CARTEGNI Prof. Pif. tratt. *de venti in quanto si appartieno al medico e del soto della citta di Pisa* Pisa 1628. 4. *. Publica auctoritate missus fuerat ad inspiciendas sylvas, quas dejicere volebant. De ventis fuse, ex veteribus. Pisas mire depopulatas aerem habere insalubrem, ob aquas stagnantes, neque bene nostro objectum esse, Romæ Tiberinas aquas impuras tamen absque noxa bibi. Puteales aquas malas esse, sed M. Ducem optimas alias Pisas deduxisse, & salubrionem nunc eam urbem esse, neque petechiis obnoxiam. Ipsas Pisas ab austro & congeneribus ventis laedi. Sylvas tuto incidi posse.

Du MESNIL art de la maréchallerie Paris 1628. 4.

VINCENT ROBIN avis sur la peste recomme en quelques endroits de Bourgogne, avec le choix des remedes propres pour la préservation & guérison de cette maladie Dijon 1628. 12. 1638. 12. eadem editio PAPILLON.

PIERRE BIENASSIS brieve methode pour se conserver en tems de peste Toulouse 1629. 16. *. Superstitiosus. Rhemenses se tutela s. Remigii tutos a peste præstitisse. Præservandi causa calida fere & aromatica. In curatione, vomitum croco metallorum mouet: tunc theriacalia, calida, motusque sudor. Si cum sudore nihil erupuerit bubonis vel carbonum, dat pellentia & electarium de ovo. Symptomatum curatio SCALIGERI arcanum adversus carbones: cepis bubones bene aperiri. Ut aedes purgentur: vulgata fere omnia.

Alius titulus est, Ej. brieve methode pour se préserver en tems de peste, contenant la préservation & curation de la peste, la sedation de ses accidentis, & le moyen de desinfecter les maisons ib. 1629. 12. RAST.

ALVARUS sommaire des remedes tant préservatifs que curatifs de la peste Toloze 1628. 12. & petit recueil des remedes pour se préserver, guérir & netoyer en tems de peste, & de la façon de desinfecter les maisons, meubles, lits, habillemens, linges & papiers ib. 1628. 12. formulæ, exigui momenti.

ETIENNE YDELEZ secrets & remedes contre la peste Lyon 1628. 8. FALC.

ETIENNE BINET remedes souverains contre la peste & la mort soudaine Viennæ 1628. 16. *. Superstitiosus homo, monachus neque medicus. Cum BERNHARDUS expeditionem in Palæstinam tot hominum millibus funestam conatus erat, Deus duos angelos ad eum misit, qui consolarentur. Sed etiam utilitates suas pesti esse. Multos innocentes homines & immaculatos abripi. Virgines Abrincæ (Evreux) privilegio gaudere curandorum ægrotorum. MARIAE ad sororem JOHANNAM epistola de cœlo delapsa.

PIERRE BAILLY *questions naturelles & curieuses contenant diverses opinions recueillies de la médecine touchant le régime de santé* Paris 1628. 8. d'ETR.

JEAN ECUYER Med. *remedes contre la peste & air contagieux* Dijon 1628. 12. PAPILL.

GUILL. de LERISSE *méthode pour guérir la peste & se préserver d'icelle* Vienne 1628. 8. FALC.

Avis salutaire contre la maladie épidémique & pestilentielle de la ville de Lyon par les DD. du Collège de la dite ville Lyon 1628. 12. Contra noxiam cadaverum projectionem.

JEAN BONNART *méthode pour bien saigner* Paris 1628. 8. potius chirurgici est argumenti.

EJ. *la semaine des medicaments observés aux chefs d'œuvres des chirurgiens* Paris 1629. 8. *. Morbi etiam interni. In angina sectionem laudat venæ jugularis.

JANI CÆCILII FREY medici Parisini, *admiranda Galliarum* Parif. 1628. 8. si hoc facit.

EJ. *omnis homo amor & amicus it. physiognomia, chiromantia, oueiromantia, ad philosophorum & medicorum mentem* Paris 1630. 8. L.

T. VENNEL *via recta ad vitam longam, or the way to a long life* Lond. 1628. 4. HARL.

ZACHARIE THEOBALD v. d. M. *arcana naturæ* Nurnberg 1628. 4. TR.

Et kurze Abhandlung vom Schwaden, vertente & adnotaciones addente J. GOTTLÖB LEHMAN Dresd. 1750 4.*. Vaporem esse de mineris stanni halantem, a vehementer vi ignis expulsum. Inde frequenter in pulmonibus ulcera subnascit. Butyro periculum non averti. Exstat etiam cum C. BRUSCHII *Beschreibung des Fichtelberges.*

JOB. EBELING *idea loimodes, d. i. kurzer Bericht wie man sich in den jeso schwebenden Pestilenzzeiten u. Sterbensläufen mit der Verwahrung u. Heilung der Pestilenz verhalten solle auf Anordnung des Rathes zu Hamburg* Hamburg 1628. 4. MOELL.

ISRAEL THELOTTE *Bericht wie man sich in Sterbensläufen verhalten soll* 1628. 12. TR.

GEORG BERGNER tr. von der Pest 1628. 4. B. Tig.

Reformatio pharmacopoliorum Stettinensium cum designatione valoris simplicium & compositorum Germ. Altstettin 1628. 4. OELRICH.

Specification der chymischen u. galenischen Medicamenten die in den Apotheken zu Hamburg präpariret werden Hamburg 1628. 8. TR.

§. DXXXVII.

WOLFGANG HOEFER.

WOLFGANG HOEFER vel HOEVER WOLFG. F. Doctor ab a. 1635. medicus provincialis austriacus, inde Jaurinensis præsidii medicus, obiit 1681; Prodiit ejus disp. inaug. de corporis humani ejusque singularium partium doloribus Ingolst. 1628. 4.

EJ. optimorum medicamentorum centuria Patav. 4. TR.

Deinde medicationes familiares Salzburg 1635. HOTTON.

Tunc *Hercules medicus s. locorum communium medicinae* T. I. Wien 1657. 4. & recusus idem, interpolatus ex HELMONTIO aliisque autoribus Wien 1665. 12. Tertia editio Noribergæ 1675. 4. cum titulo *HERCULES medicus; loci communes s. consilia ad curandos a capite ad calcem morbos, ex variis, interspersis etiam suis adnotationibus propriis*. Qui pedibus rectis in terram delapsus vertebram ultimam lumborum luxavit, unde paralysis artuum inferiorum fecuta est, cum qua diu supervixit. In epilepsia præsentiam animi non omnem amitti; Conquestam esse apud maritum feminam, cui in paroxysmo chirurgus medicaturus genitalia tetigerat. In fractura cruris ægrotus dentibus chordam tenens, quam medicus extensam servat, dum æger mordet, ingentem strepitum cum dolore percipit. Qui tabaco ad abusum usque delectabatur, cum putarent se cerebrum ambustum in cadavere inventurum, nihil invenerunt. Ut in Valesia, sic in alpibus Austriacis multi strumosi & stulti. Id malum noster tribuit desidiae ad calidum fornacem otiantium, ciboque pungui. Nec ipse nec alii ejus ævi medici causam mali perspectam habebant. Tumorem suffocaturum noster audacter prope jugulum incidit. Post ictum acceptum superstititem diuturnum capitis dolorem sanavit fonticulo ad futuram coronalem excitato. Copiosissimi in ventriculi fundo lapides, cum cardialgia. Sic ex particula operis.

Alteri parti noster titulum fecit *medicationes familiares*. Breves sunt morborum historiæ, quos curandos habuit, cum formulis, raro cum eventu. Intelligas ex his curationibus rationem curandi ejus ævi familiarem. Plurimum febrium ardantium & malignarum noster curavit. Solebat alvum ducere, deinde sudorem ciere, additis ad sex fere uncias aquæ quatuor spiritus vitrioli guttis. Si quando sanguinem mittebat, non excedebat uncias duas vel tres, etiam in pleuride, nam quod asthma vocat, habebat crustam sanguinis pleuriticam. In peste calida dabat & theriacalia. Formulæ paucim longissimæ.

§. DXXXVIII.

§. DXXXVIII.

DISPUTATIONES.

- J. FRIDERIC WEISS *de cholera* Altdorf. 1628. 4. *.
 J. NICOLAUS FURICH *de pleuritide* Argent. 1628. 4. *.
 ANDR. CNOEFFEL *de dicta medicorum opprobrio podagra* Argent. 1628. 4. HE.
 an idem cuius opera dicemus? Putem.
 GEO. MOCHINGER *de affectu hypochondriaco* Lips. 1628. 4. MENZ.
 EJ. compendium constitutionum medicinae D. SENNERT Paris. 1631. II.
 EJ. *de lethargo* Lips. 1629. 4. HAEN.
 J. OLPIUS *de natura, causis & curatione humoris melancholici* Marpurg.
 1628. 4. B. BODL.
 NIC. BRAUN *de fumo tabaci* Gieff. 1638. HE.
 GEORG. MANGOLD *de peste* Basil. 1628. SCHEUCHZ.
 BARTH. BARALIS & PETR. GUENAUT *E. pestis sola manifesta* Paris. 1628.
 CAR. le CLERC & NIC. HELIOT *E. dysentericis exsiccantia* ib. 1628.
 J. BOURGEOIS & NIC. BRAYER *E. præcavendo hydropi venæ sectio* ib. 1628..
 MAURIC. de MONTROEIL & J. B. FERRANT *E. sola secta rationalis legitima*
 ib. 1628..
 NIC. PIETRE & NIC. BRAYER *E. febre continua incipiente, una erumpentibus*
stata periodo menstruis, basilica potius quam cephalica secunda ib. 1628.
 JAC. COUSINOT & SEB. BRAYER *Non E. phlebotomia die critico crisi immi-*
nentem remoratur ib. 1628.
 PETR. SEGUYN & HUG. CHASLES *E. piscium usus vere salubris* ib. 1628.
 PETR. PIJART & NIC. HELIOT *E. lac recens recenti puero bonum* ib. 1628.
 CL. du POIS & CLAUD. MARTIN *E. ab aere sanitas & morbus* ib. 1628.
 CLAUD. SEGUIN & JAC. REGNAULT *quaestio quodlibetaria E. elephantiasi hy-*
drargyrus Paris. 1628.

§. DXXXIX. LAURENTIUS STRAUS.

LAURENTIUS STRAUSS professor Gieffensis.

EJ. *diff. de suffocatione uterina* Gieff. 1628. 4. HAENFL.

IDEM multa edidit aliorum opera, aliqua & sua. EJ. *resolutio observationis*
singu-

singularis Muffipontane fetus extra uterum in abdomen retenti tandemque lapidescentis, prodiit Darmstatt. 1661. 4.*. In hoc foetu, quem posteriores scriptores in dubium revocaverunt, illustrandum tota scriptorum cohors incubuit. Noster analoga exempla collegit, feminæ etiam, quæ exiguum embryonem peperit, sed involucro adeo duro & spisso tectum, ut vix novacula dividi posset. Deinde intestinorum magnam partem cum ventriculo vidit in pectoris caveam irreplisse. Adiectæ sunt CONRINGII, FAUSII, SEBIZII, C. SPONII, J. G. VOLCAMERI sen. J. M. HOFMANNI, J. JAC. WEPFERI, G. SEGERI dissertationes, & uberior J. DAN. HORSTII.

Rediit integra *collectio s. historia fetus Muffipontani extra uterum in abdomen reperti & lapidescentis* Francof. 1669. 4.*. nunc cum integris libellis alias dicendis, ANTONII DEUSING secundinis & vindiciis, HONORATI MARIAE LAUTIER, demum J. CHRISTOPH EISENMENGER, scriptis, quo novissimo libello etiam exemplum uteri hydropici perfecte clausi, & steatoma enorme ovarii describitur.

EJ. *exercitationes medicæ ad compendium institutionum medicarum accommodatae* Giess. 1670. 8.*. Brevissimæ theses pro juvenum exercitatione propositæ.

EJ. *cursus medicus per utiversum artis campum institutus & XX. disp. absolutus* Giess. 1663. 4.

Edidit *Theantrum sympatheticum*, cum sua de eo pulvere ad KEN. DIGBY epistola: & SCHENKII *observationes medicas*

EJ. *de suppressione mensium* disp. ib. 1662. 4. vel 1663. 4.

EJ. *de coffea* disp. ib. 1666. 4.*.

EJ. *de necessaria morbi constitutione ad curandum* ib. 1675. 4.*.

EJ. *de ileo vulgo miserere mei* 1677. 4. nisi ejusdem nominis filius auctor est.

EJ. *de dolore colico* ib. 1685. 4.

EJ. *questio medica* ib. 1686.

§. DXL. ZACUTUS LUSITANUS.

Iadæus Lusitanus, Ulyssipone natus, ibique per triginta annos clinicus, ex patria profugus, Amstelodami vixit, & a. 1642. obiit.

Edidit primos *de medicorum principum historia libros VI.* Amst. 1629. 8. L. Colon. 1629. 8. B. B. & porro Amsterd. ab a. 1637. 8. ad 1642. duodecim vol. LIND. tunc Lion. 1642. fol. *. 1649. f. LIND.

Porro prodiit *praxis medica admiranda in qua exempla nova mirabilia circa morborum causas & curationes continentur* Amsterd. 1634. 8. L. Lion 1643. fol. *.

EJ. *introitus ad praxin & pharmacopeam* Amsterd. 1641. 8. L.

Tom. II.

Cccc

EJ.

EJ. *Epistola de calculo quì gignitur in cavitatibus renum, non in substantia* Leid 1638. 12. cum BEVERWCKII libello.

Inde *opera omnia* Lion 1649. f. 1657. f. 1667. fol.

Vita viri LUDOVICO LEMOSIO auctore ib. 1642. fol.

Magnus fautor GALENI & contra AVERRHOEM defensor, praxi clinicæ veterum & venæ sectioni addictus, nimis credulus arcanis superstitionis & amuletis auroque potabili, reus inficetarum & incredibilium quarundam historiarum.

In prefatione historiarum ZACUTUS bibliothecam aliquam medicam adumbrat.. Deinde sequuntur *historiarum* L. VI. morborum a capite ad calcem, desumtarum ex GALENO, aliis Græcis, Arabibus. Succedunt ad eos libros quæstiones, in quibus ZACUTUS varia physiologica, pathologica, practica, contra nuperos disputat, & suas proprias adnotationes subjungit, in frequente clinica praxi natas. Iis sua est utilitas. In juvene phthisico nullus pulmo repertus, sed membrana pure plena: aut mucilago asperæ arteriæ adnata. Vesica urinaria lacte asinino sanata. Bubonem venereum etiam pone aures erumpere posse. Non perinde in theoreticis placuerit. Scholia sunt, dubia & ratiocinia. Ita in exemplo luem venereum antiquum morbum facit, & GALENO cognitum. Sed libri I. observatio-nes, quæ frequentiores sunt, redeunt fere in *praxi admirabili*.

Introitus ad praxin continet leges alias prudentiae medicæ.

Pharmacopæa medicamenta simplicia recenset, & composita, & ipsam artem præparandi.

Praxis historiarum morborum continet historiarum libros V. a capite ad calcem cum suis passim propriis adnotationibus, quarum aliqua addo specimina. Lethargus post multa frustra tentata superatus cauteriis duobus pone aures admotis: cum biduo inde ichores manarent, demum æger suscitatus est, pituita per narres excreta. Ex phthisi ulcus circa sternum diuturnum, cum vita superstite. Post diuturnos renum dolores vermes albi in cævea renis, qui id viscus consumebant. Tumor uteri chronicus solitus effluente sanguine grumoſo ad molarum modum. Septemdecim libræ sanguinis intra octiduum amissæ. Fames canina in melancholico homine vino sanata. Puella colicis doloribus vexata vivum animal multiplex evomuit.

Præceos medice admiranda L. III. continent adnotationes proprias auctoris, cum quibus passim analogas alias conjungit. Ecce exempla. Vermis lanuginosus totus bicornis, pollicem crassus, excretus. Ex decubitu sub dio per noctem stupor funestus. Sanguis e cucurbitulæ vulnere tanta vi manans, ut coerceri non posset. Hydropicus sanatus, cum toto biennio semel quotidie & parum bibetur. Urina in puero excreta per foramen ad radicem penis. Vir, cum problem non haberet, inciso foramine, nam penis apertus erat, & clauso vulnere, genuit. Puella triennis barbata, ut pili ex aure erumperent. Atreta, cui post incisam membranam virile membrum eruperit. Hæc suspecta historia, ut passim aliquæ hujus

hujus scriptoris. Qui magnam partem pulmonis exscreasset, libere tamen respirabat. Calculi quinque durissimi cum colicis doloribus, per alvum egesti. Qui ex apoplexia mortuus videbatur, post 20 horas ad vitam revocatus est. Dysenteria lethalis a tribus adamantibus devoratis. Hydrocephalus sanatus repetita perforatione, quæ acu triquetra facta sit. Mola carnea durissima, viva tamen excreta, in qua tres oculi. Molæ compactæ plurimæ loco foetus excretæ. Ex calcaneo cornu excrevit, resectum, renatum, sesquipollicem longum: id cum iterato resecaretur cancerosum ulcus successit, excitatis tamen fonticulis sanatum. Femina sublimato mercurio loco fuci usq; in corporis extenuationem & pallorem ictericum incidit. Cæterum ad augendam famam viri scriptæ sunt historiæ, non sine aliorum medicorum contumelia.

§. DXLI. M. AURELIUS SEVERINUS.

Qui se Thurium Tharsensem dixit, & Crathigenam Tharsensem; medicus, incisor & chirurgus, Neapolitanus, magnæ suo ævo famæ, & masculæ medicinæ restitutor, magis tamen chirurgicis operibus inclaruit, quam morborum internorum curatione.

EJ. *historia anatomica & observatio medica eviscerati corporis MARCELLI SACCHETTI* Neapoli 1629. 4. PL.

EJ. *de recondita abscessuum natura* L. VIII. Neapoli 1632. 8. Francof. 1643. 4. * edente LUDOVICO HOERNIGK, sed maculosa omnino editio est, dictio ipsa mirifice contortuplicata. Porro Frf. 1668. 4, quæ editio aliquanto plenior est, tum Patav. 1651. 4. Princeps viri opus. Liber primus potissimum medici est argumenti, qui de abscessibus criticis agit, sed fere collectio est ex veteribus eorumque interpretibus: Consilium pro puella duorum annorum, cui dolor & tumor in hypochondrio dextro, quem chirurgus aperuit, idemque claudi non potuit, bonis tamen cum ægræ rebus. In L. II. de abscessibus per congestionem: huc pertinent strumæ, perniones, calli, gummi venerea. L. III. strumæ. L. IV. Hydrocephalus, inde hebes & stupidus infans, crus dextrum resolutum. Zona, herpes, elephantiasis, cornu. De morbo venereo adnotaciones. Siphilis insanabilis, mira ab ea lue nata deformitas faciei. Curatio, Sudor, gelatinosa, chalcanthum, medicamenta ex hydrargyro QUERCETANO dicta. Incisiones cadaverum; gula, aspera arteria, pulmo, hepar ulcerosa, prostata suppurata. Hydroistica, in qua uterus, abdomen & pectus aqua plenum. L. V. de pædarthrocace, quæ in osse nata, inde extrorsum se diffundit. L. VII. epinyctides. Roseolæ. Demum in L. VIII., pestilens faucium abscessus in pueris s. παιδαγχων λοιμωδης, idem nuper iterum suscitatus malignus faucium morbus. Descriptio accurata & prognosis, & funestus in pectus decubitus: libellus est tanquam commentarius ad ARETEI locum. Hæmorrhagiam narium saluti passim fuisse. Mors aliquando ferotina, & die demum quadragesimo & octogesimo. Suadet vene jugularis secti-

onem, emesin, gargarisma acidum, illitiones vitriolicas. Cataplasmata non probat. Exemplum puellæ, quæ ultra octiduum astiam passa, tamen convaluit. Tonsillas scalpello pertundit. Verus in corde filamentosus polypus. Hæmorrhoides turundarum similes, in naribus conspicuæ, facile sanabiles. Liber datus a. 1642.

Prodiit etiam cum therapeute Neapoli 1653. 8. * & de scorbuto l. solus cum J. F. BACHSTROEM & J. HUXHAM de eadem materia libellis Venet. 1766. 8,

EJ. trimembrys chirurgia in qua diætetrico chirurgica, pharmaca chirurgia, & chymico chirurgia tradita est Francof. 1653. 4. *. Multa, et si ad chirurgiam directa, tamen etiam clinica, ut viætus ratio & ciborum, virtutes herbarum, viætus pro varietate mali varius, Evacuationes aliæ & aliæ, setacea, scarifatio, diuretica, emmenagoga, vomitus, purgatio, frictio. Potus varius, aqua, vi-
num, acetum, mel, oleum, alii misti potus. Compositiones & earum cauſæ.

EJ. vipera pythia, de viperæ natura, veneno, medicina demonstrationes & expe-
rimenta nova Patav. 1643. 4. 1651. 4. *. Multivarii operis multa sunt mediae. De veneni natura, quam ponit in atra bile in viperæ dominante. Absque noxa eam bibi posse, satis sensit. De theriacæ compositione & usu. Antidoti variæ. Re-
media, quæ ex viperæ parantur & ex serpentibus. Sal volatile viperarum, cuius eo ævo nova & magna fama erat.

EJ. de efficaci medicina L. III. Francof. 1646. fol. 1671. fol. *. Paris. 1646.
4. L. Venarum & arteriarum quæ incidentur varietas. Scarifatio. Paracentesis varia, etiam duræ cerebri membranæ, quoties sub eam humor effusus est, tum oculi, strumæ, intestini. Pleuritis, abscessus hepatis, vesicæ inflammatio, herpes, canis rabidi morsus; vitia cutanea, calculorum variæ loci. Paracentesis hydrocephali, & excisiones calvariae, quæ medico fine fiunt, ad epilepsiam, maniam, Costæ perforatio ad empyema. Fötus variæ & embrochæ, vapores, suffitus varius fine, etiam ad anginam, astma, carunculæ urethræ; hæmorrhoides. Balnea & vaporaria. Demum usus ignis in plurimis internis morbis, in quibus fere obsoleverat: sed totus legi debet.

EJ. therapeutes Neapolitanus s. venimecum consilium curandarum febrium & internorum omnium morborum Neapoli 1653. 8. *. edente GREGORIO VILLANO SE-
VERINI auditore. Collectio de febribus ex Avicenna & PAULO TUCCA. De-
inde catalogus medicamentorum collectitius, ad quoque morbos internos.

EJ. seilo phlebotome castigata, s. de vena salvatella usu & abusu Hanau. 1654.
4. *. Francof. 1668. 4. *. Venæ digitum minimum inter & anularem vanam
& superfluitiosam esse functionem, quam Arabes proposuerant. Nihil ei venæ cum
liene commune. Melius venam brachii medianam incidi. Obsoletam questionem
& contrarias laudantium & rejicientium rationes longissimo sermone expendit.
Posse denique ejus venæ incisionem admitti, quod vires minus exhaustiat, quo-
ties in debili corpusculo revellere oportet.

In epistola pro seilomastige ad P. CASTELLUM confirmat, nullam esse venæ feilem prærogativam.

§. DXLII. SIMON PAULI.

Rostochiensis, professor Rostochiensis, & Hafniensis, ante diem rude donatus, & archiater, facetus homo, quem fabulantem lubenter legas.

EJ. disputationes sunt de *hemorrhagia* Hafn. 1629. 4. præsidæ T. FINK *.

EJ. de *arthritis* Witteberg. 1630. 4. Præside SENNERTO, sed PAULI opus.

EJ. *Oratio qua ostendit qualis inter plasias PHIDIAS fuerit, talem inter medicos fuisse HIPPOCRATEM* Rostock 1634. 4. Argent. 1667. 4. * cum *Quadrupartito bot.* & Hafn. 1641. 4. 1644. 8. L.

EJ. de *apoplexia* Rostock 1634. 4. *.

EJ. de *ictero* ib. 1635. 4. MOELL.

EJ. de *variolis* & morbillis ib. 1635. 4. *.

EJ. de *suffocatione uteri* ib. 1635. 4. *.

EJ. de *catarrho* ib. 1637. 4. *.

EJ. de *phthiseos curatione* ib. 1637. 4. PL.

EJ. de *dolore dentium pro loco* R. JOEL. LANGELOTT Hafn. 1639. 4.

EJ. *Quadrupartitum botanicum* Rostock 1639. 4. Argent. 1667. 4. *. 1674. 4. Francof. 1708. 4. *. Non valde botanicus, peritior virium plantarum, sed indulgens laudator; osor pharmacopolarum. Fusissimo sermone vires medicatas stirpium tradit, vel undique collectas, vel sibi ipsi in curando vias, multas adeo parum notas, sed non raro nimias.

In editione 1668. inque posterioribus, orationes duæ & indices acceſſerunt

In editione 1708. curante J. JACOBO FICKIO excusa, acceſſerunt ~ies medicamentorum simplicium, vomitoriorum ac purgantium, cum ~is dosibus, quibus medici diversis seculis usi sunt, ut fere quo antiquior ~ilque effet, ita dosibus majorem præſcriberet, eo minorem quo nuperior. Auctor non potest PAULI esse, cum WEDELII doſes citentur.

Denique vita AUCTORIS.

EJ. παρεξθασις s. digressio de vera, unius huius venereæ & similiū morborum rum, petechialium, tum morbillorum, scriandi methodus Francof. 1660. Argent. macularium, nec non accurata febri dixit; sed fortuito quasi, neque ad præventi fines. 1678. 4. *. Bona & vera Cccc 3

fines. Non a putredine has febres esse, sed a salibus & sulfure valde adtenuatis. Desultorie scribit, ut neque ordinem perceperim, neque nervum demonstrationis; cum quaque occasione ad alia delabatur. Lege tamen, quæ de vi deleteria cicutariae, de bufone ab illapsa pice perempto, de asphyxia scorbuticorum, de fanguine epidemica tempore solito fluidiori, de febre tertiana deleteria profert.

In appendice ad RIOLANUM aliqua addit de scorbuto, de paralyssi, cui fere castoreum opponit, cum P. MOTHI casu chirurgico.

EJ. *commentarius de abuso tabaci Americanorum & herba thea asiaticorum quæ est ipsissima Chamaleagnus DODONÆI Hafn. 1665. 4. Argent 1678. 4. L. 1681. 4. *, & cum quadrupartito botanico Francof. 1668. 4. 1708. 4. *. Satyram in theam scribit, ut tamen malignam calidæ efficaciam omittat: in ipsa planta errat.*

EJ. *de officio medicorum, pharmacopœorum & chirurgorum oratio a. 1665. dicta Argent. 1668. 4. 1674. 4. 1708. 4. *, cum se a publicis exercitiis botanicis abdicaret.*

EJ. *anatomisches Bedenken über ein anatomirtes Reitpferd Hafniæ 1672. 4. 1674. *. Spasmo perierat equus regius. Vermes inter intestina reperti, lien mollis, hepar permagnum, lividum. In ventriculo vermes, in pyloro durities cartilaginea. Cor durum, flavus in cellulosa tela musculorum ichor, glandulæ sub axillis friabiles. In juvēne tetanos & spasmus cynicus.*

EJ. sunt obſſ. in *Act. Hafn. II. n. 18. de pueri alterius lateris paralysi: n. 87. de damnis ab oxygala: cholera cum summo dolore, zedoaria, & allis aromaticis superata.*

§. XLIII. CLAUDIUS SALMASIUS.

Non medicus, sed vir eruditissimus & plurimæ lectionis. In botanicis diximus. EJ. *exercitationes Plinianas in SOLINI polyhistorem Paris. 1629. fol. 2 vol. & Ulpiect. 1689. fol. 2 vol. * & de homonymis hyles jatrica, collectanea nempe col-LINO utcumq; citatis, ut uno oculo collecta videoas, quæ prisci scriptores de quoque medicamenta reliquerint: res enim ipsas SALMASIUS non perinde habebat perspectas (a).*

Sic quæ *la manna* dixit & *de saccharo (b)*.

EJ. *significatio vocis* *leprosorum* *Leid. 1638. 12. cum BEVEROVICII l. de calculo.*
*8. *. Vide Chirurgica. Arenulas vultu grisei 79 sect. IV. de calculo Leid. 1640.*
Gona præsentis calculi.

(a) conf. B. Bot. I. p. 444.
 (b) ib. p. 445.

EJ.

EJ. *de annis climactericis & antiqua astrologia diatribe* Leid. 1678. 8.*. Vastum opus plenum variae eruditio[n]is. Alios esse criticos dies, menses, annos medicorum a diebus, mensibus, annis climactericis astrologorum. Climacteres istorum non ad valetudinem pertinere, sed omnino etiam ad fortunæ pericula. Diem criticum septimum non bene a CENSORINO cum anno septimo climacterico comparari. Crises in melius tendere posse, climacterem nunquam. Annus LXIII. non solus climactericus est. Themata & diathemata astrologorum. Mathematicos etiam horas, dies & menses climactericos suos habere; eos a stellis dirigi, climacteres a malignis. Longævitas priscorum. Eorum anni veri anni fuerant, non menses. Cur ea longævitas decrementa ceperit. Aquam longævos reddere, etiam integros populos. Morbi endemii ab aere, a climate, a victu, non a stellis nascuntur. Gentes longævæ, & longævitas hereditaria; ergo longævitas non est ab astro genitali. Excerpta aliqua nupera longævitatis, absque peculiari cura idiotis procuratæ. Th[em]a decubitus, Astrologica, Decani &c.

EJ. *judicium de sanguine vetito cum T. BARTHOLINI ejusdem argumenti libello prodiit Hafsi.* 1673. 8.

EJ. *epistole aliquæ in collectione Roterodamensi 1665.* 8. excusæ, in quibus querit, cur sternutamentum pro DEO habitum sit.

§. D X L V.

J. SOPHRONIUS KOZAK.

Bohemus. Ex oppido Horazdejov, in Germania profugus.

EJ. *tractatus physici de naturalium rerum principiis de generatione & transplantationum modis morborum causis & speciebus methodo curationum.* . . . 1631. 8.

EJ. *anatomia vitalis microcosmi in qua naturæ humanae proprietates tum morborum origines eorumque legitimus curandi modus* Brem. 1635. 4.

EJ. *tr. de sale ejusque in corpore humano resolutionibus salutaribus & noxiis* Francef. 1663. 4.

EJ. *tr. de hemorrhagia P. duse Ulm.* 1666. 8.*. Mirus homo, chemista, & hypothesum suarum amator, non tamen undique inutilem laborem hic posuit. Multa physiologica admista. Venæ mesentericæ ad deponendam in intestina sanguinis fæcem factæ sunt, non ad reforbendum quidquam. Multum vaporibus in œconomia animali & pariter in pathologia tribuit, eorum vaporum alios ab anima nostra nasci, alios a seminalibus sanguinis rationibus &c. Vapores esse qui sanguinem extra vasa rapiant, non diabroſi, sed anastomosi, neque ob plethoram. Pulmonem exſcreari negat, etſi exulcerari potest. Anima cuique membro

bro est sua, suamque carnem generat. Vapores arteriarum excrementa esse, humores venarum. Exempla feminarum, quæ utero gesserunt, cum menses nunquam passæ essent. Sanguinem ex vapore nasci. Hæmorrhagia varia. Vapores in corpore orientales, meridionales, septentrionales, alii. Post sanguinem multum de alvo decessum, pus eadem via exit, bono eventu. Ita etiam sanguis mingitur, nusquam lœsa continuitate venarum. Infantibus penem satis frequenter rigescere, non ideo sanguinem per vias seminis decidere. Viri non raro menstrua passi. Vapor materia febrium est, non humor. L. II. curationes. Esse ubi sanguinis jaætura utilis sit, eamque subpressissæ sit noctitum. Spiritus solos veras res esse, corpora tantum rerum imagines. Absurda historia hæmorrhagiæ scripta voce Bipulu suppressimæ. Arteriam in hæmoptysi secari debere, non venam. Humores nunquam in venis putrescere. Pedum lotionem in hæmoptysi utilem esse, non ita styptica medicamenta. Ab opio cavendum. Sanguis per alvum saepe utiliter decedit, neque debet supprimi. In intestino non posse ulcus generari. Phlebotomæ in alvo cruenta prodest, non adstringentia, & in pede quidem non in brachio. Dysenteria in castris Gustavi Adolphi, in qua vinum profuerat, & clysteres mollientes. In peste lotium sanorum lotio simile esse. Venereus juvenis gonorrhœam patiebatur, quoties cum puella confabularetur. Hæmorrhagia ex venis pedis, quam non oporteat subprimere.

§. DXLV. VARIÆ.

HORATII LYMBISANI Calabri *de febribus libri III. de peste L. IV. de terra motu prout pestis causa est* Neapoli 1629. 4. TOPP.

EJ. conciliaciones & decisiones mediceæ super finitiones ANTONII SANTORELLI, in quibus carpitur a FRANCISCO ROSELLIO, & decisio casus, enixis a septimo die competere medicamentum expurgans Neapoli 1628. 4. TOPP. 1629. 4. L.

HIPPOLYTI SCAFFIGLIONI *commentarius de naturali ex unguim inspectione præfigio Bonon.* 1629. 4. d'ETR.

NELLANI GLACANI *tractatus de peste Tolos.* 1629. 12. FALC.

EJ. cursus medicus XIII. libris propositus Bonon. 1655. 4.

CLEMENTIS GUILIELMI Beaumontensis M. D. *de peste bipartiti operis I. I. in quo pestis natura, diagnosis, prognosis traditur & rectior disciplina vindicatur* Tolos 1629. 8.*. Utique contagionem locum habere, cum corio pestilentiam in famam urbem introductam late inde regionem inficerit. Periisse, quibus neque bubo neque carbo eruperat, solis cum maculis: servatos esse potius, quibus ejusmodi tubercula eruperant. Non nocere etiam sex & octo carbunculos, & potius spem

spem eo esse meliorem, quo plus veneni per hujusmodi excretiones expulsum fuerit. Contra FERNELIUM theoretica lis: tum contra chemicos. Qui in peste pulsum & urinam sanorum similem habuerint. Nihil opus esse medicamentis chemicis.

JOH. GRILLOT *Lugdunum lue affectum & refectum a. 1628, 1629.* Lion 1629. 8. FALC.

EJ. *Lion affligé de la contagion* 1629. 8. RAST.

ANTONII OBERT *parænesis de venæsectione in pleuritide eudoxa adversus FERNELII & FUCHSII paradoxam sententiam St. Omer 1629.* 4. TOPPENS.

EJ. *Anastichiasis in apologeticam pro parænesi sua adversus LUDOVICUM du JARDIN ib. 1641.* 4. TOPP.

EJ. *de venæsectione in pleuritide parænesis secunda contra FERNELII & FUCHSII doctrinam, & anacephaloësis controversiarum quæ parænesis prima & pro ea scripta apologia contra L. du JARDIN continebat.* Acc. *de venæsectione in variolis administranda contra populararem errorem ib. 1635.* 8. L.

J. GUTTIEREZ de GODOV Granatensis, Archiatri PHILIPPI IV, *questio medico practica de administranda aqua nive refrigerata ægroti die expurgationis Granat. 1629.* 4. Acc. *de questione num possibile sit in urina rabientium parvos canes generari.*

EJ. *advertencias y preceptos generales con los cuales pueden facilmente los medios tasar quales quies recetas de las boticas Giennii 1642.* 4.

BALTHASAR FABRICIUS. EJ. *est opusculum physiologico medicum L. III. distinctum . . . de corporis humani temperamentis: de rebus non naturalibus.* Acc. *tractatus de literatorum tuenda & restituenda valetudine Amsterd. 1629.* 8. L.

J. FUCHS *compendium abusuum auctoritate GALENI & HIPPOCRATIS dammarum Monachii 1629.* 8. TREW. HORSTIUS habet titulum *de vena sectionis abusu.*

J. BUTTNER *catalogus medicamentorum tam simplicium quam compositorum & chymicorum officinæ sue in Rep. Görlichen cum taxatione & legibus Görлиз 1629.* 4. RIV.

JAC. MARTIN *l. de morbo hypochondriaco promissum fuisse in catal. Fr. Lips. pro a. 1629.* MOLLERUS citat: nisi est prioris MARTINI.

§. DXLVI. VARI I.

DURAND de MONLAAXAR (sic lego) manifeste sur ce qui s'est passé en la peste de Villefranche en Rouergue, avec quelques questions curieuses sur cette maladie Toulouse 1629. 12. BUN.

MANUEL RAMIREZ *de CARION maravillas de natura dos mille secretos*
1629. 4. BUR. habet etiam artem docendi surdos.

J. BATT. LALLI *Franceada, overo il mal franzese Poema* Foligno 1529. 12.

ALBERTO STECCHINI *avertimento nella compositione de medicamenti per uso*
delle spezierie Venet. 1629. 4.

J. ELER & GUIL. SCHMIDT *kurzer Bericht von der rohten Rubr oder Hofgang*
Luneburg 1629. 4.

Von der Pestilenz zwey kurze Tractälein das eine bericht was für Arzney man
zur Zeit der Pestilenz nützlich gebrauchen könne Zürich 1629. 8.. Auctores sunt po-*
liatri Trigurini, opusculum brevissimum fere in formulis se continet, ad ejus se-
culi saporem. Laudant ad anthraces ungentum ex solano, chelidonio, herba
Roberti cum oleo cera & viridi aeris.

ANTOINE DAVIN *tr. de la préservation & de la vraye curation de la peste*
Geneve 1629. 8. d'ETR. Grenoble 1629. 8. FALC.

Contra eum scriptum est ROLANDI VIC, ANT. DAVIN *le cadet endoctriné*
de meilleurs preceptes pour s'opposer à la peste 8. FALC.

Avis contre la maladie pestilentielle & epidemique de la ville de Lyon Lyon 1629.
8. FALC.

DURAND *de MONTAUSIER manifeste de requisit passé en la maladie de la peste*
de Villefranche Toulouse 1629. 8. FALC.

Avis des docteurs médecins sur les occurrences du tems présent de peste Genev.
1629. 12.

Richtige Ordnung verhütet viel Schaden und giebt die Förderung 1629 *cum legibus*
de regimine officinae Buttneriana Görliz 1629. 4 TR. v. p. 577.

LUDOV. LOCATELLI *trattato della peste* Venez. 1629. SCRITT.

§. DXLVII. DISPUTATIONES.

ALEXANDER STETTER *eager laborans ictero flavo* Leid. 1629. 4.

CONR. KLEIN *de peripneumonia* Marpurg. 1629. 8. MENZ.

THEOD. ILLING *de putredine* Lipf. 1629. 4.

MATTH. WEIS *de melancholia* Witteb. 1629. 4.

J. NIC. BAUMAN *de tabaci virtutibus, usu & abusu* Basil. 1629. 4.

J. GRETZ *de cachexia* Altdorf. 1629. 4. *

CHRI-

CHRISTOPH MEISNER *de syncope* Witteb. 1629. 4.

JAC. BELLAY *diff. medicea* Monspel. ib. 1629. 4. *le TELL.*

PETR. GUENAUT & VICT. PALLU *E. μελανοσταγκοι ingeniosi* Paris. 1629.

SEBAST. RAINSSANT & JAC. RAYNAULT *E. primum erumpentibus in fetu pilis, prægnanti fastidium* ib. 1629.

CL. GERVAIS & JAC. MENTEL *Non E. in arte medica fatum* ib. 1629.

MICH. *de la VIGNE* & PETR. HOMETZ *E. caput magnum parvo prestantius* ib. 1629.

FRANC. PIJART & CL. CHRESTIEN *E. rea senii præfestinata venus* ib. 1620.

PETRI GIRARDET & PETR. HOMETZ *E. in febribus accessionum paritas versa in paritatem επικυδυνωτερα* ib. 1629.

ANT. ROBIN & NIC. LANGLOYS *E. cibos & humores coquendi ratio eadem* ib. 1629.

NIC. RENIER & NIC. MATTHIEU *E. suilla salubris* ib. 1629.

J. *de BOURGES* & CAR. *du PRE'* *E. cerevisiae nutrientes* ib. 1629.

LUD. ROBILLART & JAC. REGNAULT *Non E. extreum ab absuntis alimentis refrigeratis signum sanitatis* ib. 1629.

FRANC. BOUJONNIER & VICT. PALLU *Potestne senectus arte medica retardari?* ib. 1629.

EJ. VICTORIS PALLU *studium medicum ad lauream scholæ Parisiensis* Paris. 1630. 8.

EJ. *questiones mediceæ de phlebotomia, an dentium dolori tabacum, an risus vitam producat?* Turonibus 1642. 8. FALC. Auctor est Bibliothecæ PATINIANÆ, quæ libellus est, in medicos Parisinos (a) scriptus.

CL. SEGUYN & JAC. REGNAULT *E. elephantiasi hydrargyrosis* ib. 1629. Eadem quæ PETRI SEGUYN 1598.

J. VACHER & CLAUD. CHRETIEN *E. pestis a putredine* ib. 1629.

NIC. HELIOT & NIC. MATTHIEU *E. astronomia usui medico necessaria* ib. 1629.

HUG. CHASLES & DION. BAZIN *E. epilepsia hydropi superveniens lethalis* ib. 1629.

GEORG. JOURDOUYN & GUIL. GUERIN *E. scorbuto vidus aerisque mutatio* ib. 1629.

§. DXLVIII. J. ANTONIDES v. der LINDEN.

Nempe ANTONII medici filius Enchusanus, professor Franekeranus, inde Leidensis, HIPPOCRATIS diu cultor, tandem multum querente PATINO ad chemicam sectam transit (*b*), & pleuriticus neglecta venæ sectione sumtoque antimonio obiit (*b*).

EJ. *universæ medicinae compendium quinque centuriis, præside MENELAO WINSHEMIO, publico examini propositum* Franeker 1630. 4.

EJ. *centuria observationum medico practicarum de lue venerea* ib. 1630.

EJ. *de scriptis medicis L. II; præmittitur manuductio ad medicinam* Amsterd. 1637. 8. Nicol. 1651. 8. 1662. 8. *. & continuata multumque aucta a GEORGIO ABRAHAMO MERKLIN Noribergensi Nurnberg 1686. 4. *. omissa manuductione, que sola prodit cura V. F. PLEMPII Lovan. 1639. & eum CONR. Hall. 1726. 4. *. Tituli sunt librorum latinorum, omissis fere disputationibus Academicis. Etsi nunc aridus liber videtur, cum de libris ipsis eorumque contentis & meritis ne verbum dicat, tamen uti laboriosus, ita perutilis tamen liber est. Habuit a variis amicis, & a PETRO NEURAT Madritensi, a CAROLO OFFREDO Patavino, a ROBERTO FARVAQUES Bruxellensi, a Germanis variis, tantas librorum suppetias, ut divitias potius admireris, quam de aliquo defectu conqueraris. Non omnes libros ab eo recensos fuisse non debet objici, quod supra vires humanas sit. Aliquoties ejusdem scripti bis mentionem fieri, aut editionum annos omitti, vel vitiari, fatendum est; sed rarae sunt maculae, neque ego unquam hanc bibliothecam tolerabilem perfecissem, nisi a LINDENIO adjutus fuisset. Id fateor eo liberius, quam videam, NICOLAUM ANTONIUM & Italos bibliographos, non dubitas ex hac ipsa ditissima bibliotheca titulos scriptorum suæ patriæ sumere.

MERKLINUS nuperiores scriptores adjecit, veterumque, potissimum Germanicorum multos, omnino 1761; adjecit deinde doctorum virorum vitæ curricula brevia 222. Libros transpositos bene multos, neque tamen omnes, ad sua loca retulit. Anonymorum & chymicorum appendicem adjecit.

EJ. *LINDENII medulla medicinae. Premissa oratio de medico futuro necessariis, & manuductio* Franeker 1642. 4.

EJ. *de lacte dif. cum nonnullis DEUSINGII dissertationibus* Groning. 1655. 12.

EJ. *de chylo vitorio* 1658. 4.

EJ. *selecta medica & ad ea exercitationes* Leid. 1656. 4. Dissertationes sunt ad HIPPOCRATIS varia loca spectantes, quibus titulos facit, Medico futuro necessaria sapientia medi... Pietas HIPPOCRATICA. Aristippus Iliacus. Stranguria

(a) ap. BARTHEL. ep. III. 95.

(b) Lettres II. n. 312. 197.

guria ileosa. Volvulus frigidus. Tisameni colica. Scamphus pleuriticus. Nicippus gonorrhœus. Clonigus nephriticus. Ad GALENUM pertinet Oeniades famelicus, ad ARETÆUM Sepia volvox, ad PLAUTUM Cappadox hepaticus, ad ATHE-NÆUM Afellus lucius.

Sepia volvox sola prodierat Leid. 1653. 8.

Afellus lucius Leid. 1665. 8.

EJ. *de kemicrania menstrua historia & consilium* Leid. 1660. 4. *. 1668. 8. Principi Araufiacæ Electoris F. WILHELDI uxori, consilio isto prospexit, quod ejus archiatris offert. Ob parcitatem mensum sub eorum periodos dolores patiebatur colicos. Noster multa græcae eruditionis, veri consilii parum adfert.

EJ. *meletemata medicinae Hippocraticæ* Leid. 1660. 4. *. Francof. 1672. 4. Liber II. pathologiam continet, & semejoticam, ad sensum HIPPOCRATIS in ordinem methodicum digestas, non tamen sine theoria.

EJ. *oratio funebris in excessum ADOLPHI VORSTII* Leid. 1664. 4.

IDE^M edidit CELSI *de re medica* L. VIII. Leid. 1657. 12. *. & HIPPOCRATIS opera Gr. lat. Leid. 1665. 8 *, quam quidem editionem pene ad prelum paratam intermortuo patre filius edidit. HIPPOCRATIS textum cum aliis editionibus contulit, & adjectis numeris, quasi in harmoniam aliquam, conjecit: cæterum viri, magis quam ego quidem, harum rerum gnari nitorem editionis laudant, reliqua non perinde.

SPIGELIANORUM etiam *operum* editioni præfuit Amsterd. 1644. fol. *.

Doctrinam de febribus MS. dictatam a. 1663. HANS SLOANE in libris habebat. Cod. Brit. n. 8961.

Vitam viri J. COCCEIUS in *oratione funebri* descripta Leid. 1664. 4. BUN.

§. DXLIX. JACOBUS PHILIPPUS THOMASINUS.

JACOBUS PHILIPPUS THOMASINUS Patavinus, episcopus, antiquitatis & historiæ literariae studiosus. EJ. sunt *illustrium virorum elogia* Patav. 1630. 4. *. cum iconibus. Virorum in variis artibus illustrium breves virtæ, & elogia, fere de lapidibus sepulchralibus descripta, eos inter medicorum, cum aliquo scriptorum catalogo. Calamum viro illustri RHODIUS dicitur commodasse.

EJ. *elogia virorum literis & sapientia illustrium* Patav. 1644. 4. *. simile opus prioris, sed diversum. Variarum etiam artium principes viros recenset, etiam feminas quasdam illustres. Medici non plurimi.

EJ. *Gymnasium Patavinum L. V. comprehensum* Utin. 1654. 4. *. Primo libro & IV. historiam dat Gymnasi in universum, tum privilegia studiosorum,

penes quos auctoritas legendorum professorum olim constituit. Gymnasium Patavinum seculo 13 ad 15 floruit, a FRIDERICO II. ditatum, delecta Bononia. Duæ sunt universitates, artistarum, & legistarum. Anno 1616 professori primario medicinæ cum praeside jus datum est creandorum doctorum medicinae & chirurgiae. In theatro anatomico chirurgi secant. Horti ratio. Disputationes a. 1605 sublatæ, & studiosorum jus legendorum professorum a. 1445 A. 1561. collegia pro alendis studiis fere exstincta. Rintelenses professores doctorem Patavinum a. 1647. refusarunt recipere. Sumtu publico quotannis apti homines in M. Baldum mittuntur, ad ditandum novis civibus hortum. Quinto monumenta tradit, & lapides sepulchrales. Tertio libro artium doctores & inter eos medici traduntur.

EJ. *Parnassus Euganeus s. de scriptoribus ac literatis hujus ævi claris Patavin.* 1647. 4. BUN.

EJ. *manus ænea votiva inscripta capra & nuce pinea CECROPII votum.* Variæ inscriptiones votivæ. In thesauro græco vol. X. excusa est.

EJ. *de denariis & tabellis votivis l. singularis ed.* secunda auctior Patav. 1654. 4. BUN.

EJ. *Bibliotheca Venetæ MS. quibus diversi codices hactenus incogniti recensentur Utin.* 1650. 4.

EJ. *bibliotheca latina & Italica D. MARCI codicum MS. per titulos digesta* JACOBO PHILIPPO TOMASINO tribuitur, sed alibi ANTONIO MARIÆ ZANETTO. Prodiit praeside LAUR. THEUPOLO, iussu senatus Venet. 1741. f. BUN.

Et Græca Bibliotheca M. SS perinde auctoribus ANT. MARIÆ ZANETTO & ANT. BONGIOVANNI Venet. 1740. f. BUN.

§. DL. JACOBUS PRIMIROSE.

Burdigalensis, medicus Londinensis & Archiater, parum suæ famæ cavit, quod in HARVEIUM, inque circuitum sanguinis nuper detectum, primus insurrexit.

EJ. *Academia Montpelienis & Laurus Montpeliana prodiit Lond.* 1630. 4. Oxon. 1631. 4. BUN.

EJ. *libri IV. de vulgi erroribus* Amsterd. 1630, 12. *. & auctius Roterd. 1658. 12. L. 1668. 12. TR. ENDTER. Lond. 1638. 4. B. BODL. Anglice Lond. 1651. 8. HANS. Gallice cum additionibus D. de ROSTAYNG Lion 1689. 8. d'ETR. Laudes hoc opusculum, etiam magis, si ad annum respexeris, quo scriptum est. L. I. de medicis, de Academiarum facilitate in admittendis doctoribus parum eruditis, de mulierculis, agyrtis, pharmacopolis. Recte monet, lac folium

lum plus adversus arsenicum & sublimatum mercurium valere, quam omnia agyrtarum arcana. In PARACELSI adseclas dicit, qui magus fuerit. Medicum chirurgiam callere debere. Contra remedia secreta. Optima remedia esse, quæ vulgo notissima. L. II. contra urocriticos: ut facile lotium fallere possit, ut non valeat multos morbos prodere, ex confessione peritissimi clinici (apud ARICULANUM), multo minus sexum & graviditatem: Quare hoc totum urinam interpretandi studium in Gallia & in Italia vulgo negligi. Nec consumptionem Anglorum ex lotio adgnosci. Pestem utique contagium habere. Febres intermitentes tamen curari posse. L. III. de victu. Sano civi strictam CORNARII diaetam non convenire, ægro utique. Potum *posset* non rejicit, ut tamen frigidus sumatur. Aurum frustra jusculis incoqui. Lac aquatum tabidis conferre. Aquas stillatitas male duris cibis superbibi. Pueris destillatos spiritus vini male indulgeri. Pannos rubros nihil facere ad variolarum eruptionem. L. IV. Et si non chemicus: metallica tamen & chemica medicamenta defendit. Contra auatarkejan unius regionis (sapienter). Astra propter venæ sectionem aut purgationem non debere consuli. Diebus canicularibus absque periculo alvum duci, Clysteres melius per siphonem injici. Venarum in branchio delectum inutili esse. Gravidas & sanguinis missionem ferre posse, & alvi purgationem. Fumum tabaci ad cerebrum non pertingere. In febribus male cardiaca medicamenta prodigi. Bezoar lapidem inutilem esse. Julepos & refrigerantia in febribus debere ubertim exhiberi. Calculum medicamentis internis dissolvi non posse. Fomenta male in vesicis admoveri. Contra unguentum armarium.

L, de agyritis solus prodiit Brunsvic 1643. 4.

EJ. Enchiridion medico practicum complectens omnium morborum causas, signa & curationem Amsterd. 1650. 12. L. 1654. 12. L. TR.

EJ. Pharmaceutica methodus brevissima de eligendis & componendis medicinae (sic) Amsterd. 1651. 16. 1653. 16. *. Primum simplicia per titulos virium medicatarum. Tunc pharmacopœa per encheires. Deinde quæ obtineantur per artem ex quoque medicamento simplici. Mensuræ. Compositio: secundum formulas externum ad usum, & internum, cum dosibus ingredientium & usu, modoque componendi. Deinde dispensatorium, s. aquæ & alia medicamenta, quæ in officinis ad medicos usus servantur, doses, modus preparandi. Chymica aliqua. Receptarum exempla ad classes indicationum.

EJ. de mulierum morbis & symptomatibus L. V. Roterd. 1655. 8.

EJ. destruictio fundamentorum medicinae V. F. PLEMPII Roterd. 1657. 4. *. Sub finem etiam aliqua ad pathologiam; signa, venæ sectionem, fere generalia.

EJ. de febribus L. IV. ib. 1658. 4. PL. TR.

EJ. de morbis puerorum partes due ib. 1659. 12. L.

§. DLI. VARI.

BATTISTA ANSELMI breve discorso della peste, nel quale si trattano due rimedi de preservarsi di quella Genovæ 1630. 4. MAZ.

EJ. opera nel quale si dichiara l'essenza della peste, nome, da che provenga, cause, differenze, segni, curazione di essa, curazione de' buboni ed arthraci pestiferi ib. 1638. 4. MAZ.

EJ. consultatio pro illustrissima Pollina Spinola Melphitæ dominatrice Bonon. 1643. 4. ID.

JOSEPH SALOMON medicus Cretensis, hic recensetur, cum a. 1630. reliquerit codices MS. Sylvam Libani, in qua botanica: deinde Sapientum Talmudis ad rem medicam facientia. HIPPOCRATIS aphorismos rhythmis exposuit.

GIOV. ALBANI de convulsionibus tractatus ib. 1630. 4. MAZ.

PETRI MACHERONII responsa medica, in quibus nonnulli morbi cum suis causis & signis in examen adducuntur multaque ea de re questiones mediceæ pertractantur Messian. 1630. 4. MONGIT.

MAURITII TIRELLI de historia vini & febrium L. II. Venet. 1630. 4. *. Homo non ita doctus, qui Athenas facit diluvio antiquiores. Vinum dat in omnibus febribus, tertiana continua, causo, semiterrena, febre cum capitis inflammatione conjuncta, tædiosus GALENI adsecla.

EJ. de febre maligna, quantumque peccent medici in ejus curatione Venet. 1652. 4. L.

EJ. della peste dell'Abbadia del Polesino Rovigo 1631. 4.

Periisse in ipsa venæ sectione lego dum sanguis manabat.

BARTHOLOMEI GALESII epistola super morbo hoc tempore graffante Bonon. 1630. 4.

EJ. tr. de podagra & morbo gallico, inseritur de genitura, ad decubitus agitorum, de morbo gallico, de insomnio, de veneficiis, de venenis ib. 1633. 4. RAST. Morbum antiquum esse & Arabibus notum.

Hoc anno obiit HIERONYMUS BRONZERIUS, cuius vitam & iconem THOMASINUS habet in Elogiis a. 1644. Practici argumenti nihil edidit, sed reliquit codicem MS. de variolis & febre maligna.

ANDR. TAURELLUS de peste Italica L. II. Bonon. 1630. 4. TR.

NICOLAI BERTRAND nova philosophandi ratio de urinis Rhedonibus 1630. 8. FALC. cum adjecta exercitatione de paralysi biliosa.

J. HEN-

J. HENRICI ALSTEDII *compendium lexici philosophici* prodierat Herborn 1650.
8. cum indicibus plantarum, animalium, fossilium & partium corporis humani,
studio ZACHARIE ROSENBACH.

Successit ib. 1630. fol. *encyclopaedia*. Ejus liber 25 continet physiogiam,
praxin, materiam medicam. Liber. XXIX. plantas, chemica, chirurgiam, anato-
mica aliqua. Lugduni prodiit 1649. fol. 7 vol.

PHIL. MAURIC. SCHOENLIN *de theriacali ac mithridatica panacea* Ingolstatt
1630. 8.*. Herbam quamque suo planetæ subjici, inde vires pendere medicas.
Singula vero medicamenta simplicia percurrit, viresque explicat, quæ has anti-
dotos ingrediuntur.

J. PHARAMUND RHUMEL mathematici & chymiatri Neagorensis (Neumarkt)
de Paracelsica secta, *opuscula chymicomedica*, s. *gynæco pharmaceutica*. *Herniarum*
curatio magnetica, *podagra cura magica*. *Panacea aurea*. *Catoptron pharmaceutica*
Tubing. 1630. 12. TR. Nurnb. 1630. 12. TR.

EJ. *auserlesene experimentirte Kriegsarzney*, mit welcher jeder Soldat versehen
seyn soll Nürnberg 1632. 12. *. Exsul ex Palatinatu superiori, Paracelsi adsecla,
superstitiosus & credulus. Ad singulos morbos auxilium sympatheticum. Certa sub
constellatione medicas plantæ vires vigere alio tempore deficere. Arcana duo auc-
toris. Morbi præcipui, hungaricus, in quo acidos liquores minerales adhibebat.
Angina, &c. Vulneraria medicamenta. Simplicia aliqua & composita, quibus
plurimum tribuit, etiam sulfuri in morbis putridis. Arcana chemica.

EJ. tr. *de phaloja microcosmi*, Bericht wie man aus der kleinen Welt eine pa-
naceam wider alle weibliche Krankheiten bereiten solle Nürnberg 1632. 8.

EJ. *Regiment bey den Sterbensläufen in dem Bauchflus zu Neumarkt* ib. 4. TR.
suspicor esse J. CONRADI. p. 823.

EJ. *compendium hermeticum de macrocosmo & microcosmo*, totius philosophiae &
medicinae compendium complectens. Acc. *dispensatorium chymicum novum de vera me-
dicamentorum preparatione* Francof. 1635. 12. L.

EJ. *medicina phagyrifica*, oder *phagyrische Arzneykunst* Francof. 16 .12. 1712.12.

EJ. *dispensatorium chymicum* Nürnberg. 1637. 8.

J. JAC. BRUNN *systema materie medice* Basil. 1630. 8. Jena 1639. 8. L. Lips.
1675. 8. 1654. 8. Patav. 1687. 12. Amsterd. 1659. 12. 1665. 12. hic cura GER.
BLASII cum G. MORELLI materia medica.

EJ. *Consilia pro peste veneta a. 1670. apud WELSCH Cent. III. conf. 43.*

RAYMUND FILHOLLT Ruthenensis, *de senectute s. de tuenda valetudine in se-
nio ex GALENO præcipue & JACOBO SYLVIO l. exstat in SYLVII operibus Genev.
1630. fol. **. antiquior omnino.

DANIEL WINKLER *animadversiones in l. de vita fetus in utero... fetus matre mortua vivum ex ventre matris eximi posse, neque concedendum, ut femina grava sepeliatur, prinsquam an vivus an mortuus fit, exploratum fuerit* Jen. 1630. 4.

EJ. tr. de opio cum FREYTAGII libello ejusdem argumenti Lips. 1635. 4.

§. DLII. VARII.

MEDICO ARCASIO *discorso sopra la preservatione e cura della contagione* Savona 1630. 8. Ex latino versus.

GIUSEPPE PAVONI *modo di preservarsi e curarsi della peste* Genova 1630. 8. SCALG.

LUCHINO BOEXIO *tr. delli buboni e carboni pestilenziali, le loro cause, segni e curazione* ib. 1630. 8.

ANTONIO PELLICINI *disc. sopra li morbi contagiosi pestilenziali* Firenz. 1630. 8.

GIOV. ANT. VIGNATI *antidotario contro la peste* Bologn. 1640. ORLAND.

Præservazione della peste d'un medico Padovano Padova 1630. 4.

Racolta d'avvertimenti e recordi per conoscer la peste, per guarirsi e preservarsi, mandata alla stampa per ordine del magistrato della Sanita Venez 1630. 4. SMITH.

Hoc nempe anno fæva pestis Italiam vastavit, quam detestatione publica digni homines venenatis unguentis propagarunt. J. JAC. MOIA ob id flagitium damnatus, inque sceleris memoriam columnna infamis erecta (a) est.

CARLO PANICELLI *tr. degl effetti maravigliosi delle carni di vipera* Firenz. 1630. 4. BAR. &c.

HIERONYMUS UGUET RASAYE Saragoffæ professor, EJ. *tratado de las causas no naturales faculta purgativa que se halla en la semilla de los Tezgos Saragoff.* 1630.

EJ. *discorso en que se trata si los bannos de aqua dulce son provechosos para la salud* prodiit circa a. 1630. C. de V.

FREDERIC SEMICHON *des causes des maladies & des moyens de s'en préserver* Paris 1630. 12. FALC. TR.

JACQUES ROLAND Sr. de BELLEBAT *Antiloimie contre peste* Rouen 1630. 8. FALC.

EJ. *Aglossostomolalographiam alias diximus (b), recusam in E. N. C. Dec. I. ann. 3. app.*

MAR-

(a) ADDISON *trav. Ital.* p. 34.

(b) B. Chir. I. p. 318.

MARCELLIN HERCULE BONPART *nouveau chasse peste* Paris 1630. 8. FALC.

PETRI JACQUELOT *art de vivre longuement* (sous le nom de MEDEE) Lyon 1630. 8. d'ETR. BUR.

EJ. conference *d'HIPPOCRATE & de DEMOCRITE traduite du Grec.* ib. 1632.
8. BUR.

J. SCALIZ *kurzer u. nothwendiger Bericht wie sich bey den schweren Zeiten der Pest sowohl präservative als curative zu verhalten* Freyburg im Breisgau 1630. 12. TR.

MELCHIOR FEIGE *Pestregiment, oder ausführlicher Bericht von dem Wesen u. curation der erschrecklichen Seuche der Pestilenz* Dresden 1630. 4. TR.

JACOBI GAFFAREL *curiosités inouies* Paris 1630. 8. latine, vertente GEORGIO MICHAELIS, qui notas & figuræ addidit, Hamburg 1676. 8. tum cum præfatione ALBERTI FABRICII Hamburg. 1630. 8. B. Tig. Anglice Lond. 1650. 8. FALC.

Statutes and orders against the affection of the plague Lond. 1630. 4. MEAD.

§. DLIII.

DISPUTATIONES.

THOBIAE MAII *de catarrheumatismo* Witteberg. 1630. 4.

CHRISTOPH HORN *de inflammatione hepatis* Altdorf. 1630. 4. *.

J. BRANT THURSENREUTH *de dolore colico* ib. 1630. *.

J. NIC. THOMASIU^S *de dysenteria* ib. 1630. 4. RIV.

DANIEL COLBERG *de nephritide s. renum calculo* ib. 1630. 4.

J. CONRAD RHUMEL *de morbo sacro, s. epilepsia* ib. 1630. 4. *. neque enim
puto senioris esse RHUMELII. p. 323.

J. NICOL. THOMING *de dysenteria* Altdrof. 1630. 4. *.

GEORG. CONRAD RIDIGER *de passione colica* Basil. 1630. 4. MENZ.

ABRAHAM GERNER *de quartana* Basil. 1630.

CHRISTOPH BURCKHARD *de hypochondriaca passione* Basil. 1630. 4. *.

DANIEL FABER *de hydrope ascite* Basil. 1630. HE.

J. VALENTIN EBEL *de dysenteria* Marpurg. 1630. 4. RIV.

J. BARTSCH *theses inaugurales Hippocraticæ Argent.* 1630. 4.

J. CASPAR HEPPIUS *de ascite Argent.* 1630. 12. RIV.

FRANC. LESPICIER & PETR. HOMETZ *E. in dysenteria phlebotomia prese-renda catharsi* Parif. 1630. 4.

GEORG. CORNUTY & NIC. LANGLOYS *E. venenatis morbis alexiteria* Parif. 1630.

GUIL. DU VAL & GILBERT PUYLON *E. insaniae ab amore vnyvitina* Parif. 1630.

J. COMPLAINVILLE & JAC. MARTEL *E. non dantur in medicina qualitates occultæ* Parif. 1630.

J. AKAKIA & ANT. BIQUET *E. phrenitidi arteriotomia* Parif. 1630.

CASP. BRAYER & CAR. du PRE' *Non E. pueris macies a fascino* Parif. 1630.

NIC. HENAUT & J. de FRADE *E. propria febrium medela refrigeratio* Parif. 1630.

JEAN BEREAUD & JAC. MENTEL (MANTEL) *E. in curru veclatio salubris* Parif. 1630.

JEAN MANDAT & LAUR. de FRADE *E. mel semibus* Parif. 1630.

FRANC. QUIQUEBOEUF & GILBERT PUYLON *E. a veneris abstinentia avogēia* Parif. 1630.

CLAUDE LIENARD & ANSELME BIQUET *E. panis repletio omnium pessima* Parif. 1630.

RENAT. MOREAU & DION. BAZIN *E. febribus purpuratis malleolorum εγχα-ραξις* Parif. 1630.

DIONYS. ALLAIN & GUIL. GUERIN *E. lui venerea alexipharmacæ* Parif. 1630.

J. le MONNIER & PETR. le CONTE *E. homo est καθολε νουτος* Parif. 1630. quæ & PATINI.

DION. BAZIN & PETR. YON *E. senilis juventus ονυμοσιας indicium* Parif. 1630.

VICT. PALLU & CLAUD. GERMAIN *Non E. calor viventis causa μαραστεως* Parif. 1630.

§. DLIV. J. LAURENTIUS BAUSCH.

Swinfurtensis, idem qui anno 1652. medicorum societatem invitavit, ut mutuo sibi adnotationes suas memoria digniores communicarent, unde Academia Naturæ Curiosorum nata est.

EJ.

EJ. *diss. de phthisi* Altdorf. 1630. 4. *

EJ. *de haemate & aetite schediasma ad mentem Naturæ Curiosorum congregata* Lips. 1665. 8. *. Ipse liber ad naturæ historiam pertinet: procœnum vero est de sanguinis jactura varia, demum de vulnerum periculis.

EJ. *de unicornu fossili schediasma*, cum J. MICHAELIS FEHR libro *de Scorzonera* prodiit Jen. 1666. 8. *. Huc trahas vires medicas, quas noster putat se expertum esse.

EJ. *de caruleo & chrysocolla schediasma posthumum* Jena 1668. 8. *. Cum de lapide lazuli hoc l. agatur, ad melancholiam apud nuperos græcos celebrato, deque ejus viribus medicis, noster in procœmio de melancholia deque imaginib[us] melancholicis fuse veteres compilat.

§. DLV. BALDASSAR TIMÆUS.

Postea dictus a *Guldenklee*, Colbergæ faviente bello triennali celebris clinicus, a magnatibus & imperatoribus utriusque hostilis exercitus fæpissime consultus, & gratiosus; ex schola Italica prodierat, tamen ut chemica non sperneret. Pulveres absorbentes, bezoardicos, composita remedia, etiam arcana præferebat, non semper fidem meritus imitaturi: anserinæ certe & fecalis succo per triduum sumto nemo calculum vesicæ fregerit.

EJ. *Unterricht von der jetzt schwebenden pestilenz* Danzig 1630. 12. GUNZ. Stettin 1653, l. latine versus a fratre auctoris CHRISTIANO TIMÆO, cum titulo *superpondium alexicacum recusus* Lips. 1663. 4 quod *consilium de peste* in operum collectione rediit; totum autem versatur in theriaca, calidis, & antidotis.

EJ. *casus medicinales & observationes practicæ* 36. annorum, cum descriptione quorumd[em] medicamentorum Lips. 1662. & 1667. 4. prodierunt, tum in *operum collectione* Lips. 1677. & 1715. 4. *. Morbos a capite ad calcem curare docet octo libris, etiam venenatos. Ecce specimina aliqua. Uxori propriæ in pleuritide venam fæmel secuit, opium dedit: ea vero, cum maritus sanatam putaret, in phthisin incidit, & frustra variis tentatis videtur periisse, neminem enim phthisi adfectum se curasse ipse auctor fatetur. Magicos morbos bene multos habet, & scarabæos per alvum expulsos. Hydropem subito evacuata omni aqua sanavit, datis jalappæ granis quinquaginta, guttæ gummi granis triginta, salis vitrioli granis viginti. In febre ardente venam non fecabat. Variolas, morbillos, pestem calidis curare suscipit. Ex potu frigido spiritus difficilis, nausea, deliquium animi, sanata vomitu. Ridiculum & efficax tamen amuletum adversus febrem quartanam. In pueri calculus ovi pavonini mole durissimus, frustra tentatus asellis aliis que lithontripticis. Ab ovis barbi piscis tormina, alvus fursum & deorsum vchementer mota. De venenis lectu digna aliqua. Bufonis exprefſo veneno pene interremtus circumforaneus a TIMÆO emeticō servatus. A vesicatorio devorato lipothymia,

thymia, stanguria cruenta, emulsionibus sanata. A fumis arsenicalibus ore suscep-tis, anxietas maxima, ariditas faecium, agrypnia, syncope. Multa sua me-dicamenta describit, pleraque voluminosa & calida.

EJ. *epistolæ & consilia* L. V. Lips. 1665. 4. Ordo idem, utilitas potius minor. In morbo epidemicō unice laudat diacordium. Medicamenta sui seculi.

EJ. *Responsa medica & dietetica* a filio a. 1668. post mortem patris edita. Illa quidem pertinent fere ad medicinam forensem, & ad lethalitatem vulnerum. In peste venæ sectionem temere factam funestum habuisse exitum citatis exemplis ostendit. Contusio diaphragmatis cito lethalis. De partus temporibus. Cæcitas ex pedis ulcere. Convulsiones funestæ unguento mercuriali adscriptæ. Parotis maligna. Mali effectus a clystere puerperæ infuso, & mors in gravida ab eadem causa. Surditas ab infuso in aures oleo. Dietetica: ratio est victus pro infantibus & infantiae periodis; sic pro reliquis septenariis, brevissima.

EJ. *Zeughaus der Gesundheit* edidit G. DANIEL COSCHWITZ Senior Lips. 1704. 4. & auxit.

EJ. *opera omnia* Lips. 1677. 4. 1691. 4. 1715. 4. * hic cum RIVINI præ-fatione.

S. DLVI. J. PRÆVOT.

Delemonitanus Rauracus, discipulus HERCULIS SAXONIÆ & HIERON. FA-BRICII, ab a. 1613. professor Patavinus, peste obiit a. 1631. Nihil ipse edidit, sed a morte viri J. STEPHANUS elenchum dedit medicamentorum, quæ communiter usurpantur, multum, ut THOMASINUS queritur, ab eo diversum, qui MS. apud heredes est. Editionem LINDENIUS dicit Venetam anni 1611. 12. puto pro 1641.

Porro Francofurti prodiit *medicina pauperum, s. de remedii facile parabilibus* cum l. *de venenis* Francof. 1642. 12., tum porro Lion 1644. 12. cum l. *de medicamen-torum curatione*. Francof. 1657. 12. L. 1686. L. Hanau 1666. 12 *. Paris. 1654. 24. Patav. 1719. 12. SMITH. Medicamenta facile parabilia secundum classes virium medicarum & indicationes varias, ex plantis fere desumpta: adjectæ, sed simpliciores compositiones.

Et opusculum *de venenis & alexipharmacis* Francof. 1641. 12. Venena in classes dividit, dementantia, inflammantia, sic alexipharmacæ: parvus libellus.

EJ. *de medicamentorum compositione* Rinteln. 1649. 12. edente FRIDERICO MONAVIO. Amsterdam 1665. 12. Venet. 1654. 12. & cum aliis posthumis Francof. 1651. &c. Theoriam compositionis Galenicam docet, computationi graduum

graduum superstructam, eamque contra AVERHOEM defendit, causasque ostendit, cur medicamenta componere necesse sit.

EJ. *semeiotica, s. de signis medicis enchiridion Venet. 1654. 24.* Hanau 1666. 12. *. Ad morem veterum, signa morbi, causæ morbi, eventus, criseos, diurnitatis.

EJ. *selectiora remedia multiplici usū comprobata, quæ inter remedia medica justæ recensens* Francof. 1659. 12. *. Hanau 1666. 12. *. Amsterd. 1665. 12. L. Formulæ & scriptiones medicamentorum undique collectorum. Vana multa, etiam absurdæ, ut syrups de caponibus, aurum potabile vegetabile, projectio ad aurum artificiale & regulum. Multa sunt M. Ducis Hetruriæ.

EJ. *collectio operum medicorum posthumorum* Francof. 1651. 12. 1656. 12. L. Hanau 1666. 12. *. Inest libellus de remediorum cum simplicium tum compositorum materia, recusus Patav. 1676. 12. Catalogus medicamentorum simplicium cum gradibus & dosibus secundum classes indicationum, cum paucis animadversionibus.

EJ. *hortulus medicus selectis remediis cum flosculis varicoloribus refertus* Patav. 1666. 12. 1681. 12. des T.

EJ. *de urinis tractatus posthumus* Patav. 1667. 12. L.

EJ. *de morboſis uteri passionibus tractatus* Patav. 1667. 8. L.

EJ. *confilia aliqua medica exstant cura* G. H. WELSCHII in *Confiliorum centuria IV.* Ulm 1676. 4. & alia in Chiliadibus. Ita de lapide lazuli respondet, catharticam vim ultiōne non tolli, cardiacam efficaciam nullam esse. Memorable ejus est testimonium de lue a bobus Pannonicis in Italiam adducta, pulmonibus affectis cum cibi fastidio. De homine in carunculis curandis perito, qui calculi præsentiam detexit cereo, ut vestigium cera impressum reciperet. De SPIGELII etiam morbo & morte refert, qui abscessum passus sit sub axilla, cum sinu in pulmone purulento ad hepar continuato, cuius partem gibbam exedebat. In epilepsia fonticulos profuisse.

§. DLVII. VARII ad a. 1631.

J. MICHAELIS Lufatiensis, professor Lipsiensis, chemicus, multorum medicamentorum auctor, quæ in pharmacopœas recepta sunt.

Multæ sunt ejus disputationes.

EJ. *de ictero Lips. 1631.*

EJ. *questio an aphorismus 62 IV. de ictero sit absolute veritatis ib. 1631.*

EJ. *de affectu hypochondriaco ib. 1634. 4.*

EJ.

EJ. Collegii theoretico practici de morbis subitaneis affect III. ib. 1636. 4.

Et affect XXI. ib. 1636. 4.

EJ. themata miscellanea ib. 1636. 4.

EJ. de pica ib. 1638. 4.

EJ. de morbo malo s. peste ib. 1638. 4. *.

EJ. de cholera ib. 1641. 4.

EJ. de catarrho ib. 1634.

EJ. de phrenitide ib. 1648.

EJ. de varis, arthritide vaga scorbutica ib. 1649. 4. PL.

EJ. de morbis ab incantatione & beneficiis oriundis ib. 1650.

EJ. de morbis metallariorum ib. 1652. 4. *.

EJ. de quartana ib. 1652. 4. *.

EJ. de rosa, s. vero ac legitimo erysipelate ib. 1655. 4. *.

EJ. de singultu ib. 1655. 4. HE.

EJ. de asthmata ib. 1656. 4. HE.

EJ. de phthisi ib. 1658. 4. *.

EJ. de apoplexia ib. 1660. RIV.

EJ. de paresi, s. paralyse ib. 1660. 4. RIV.

EJ. de sudore & sudoriferis ib. 1661. 4.

EJ. philtris ib. 1661. 4. *.

EJ. Regulae circa modum pharmacopolia visitandi observanda 1680. 12. cum Portali medico.

Deinde opera medica omnia medico chemica conjuncta prodierunt Norib. 1688.
4. HUTH. 1698. 4.

Praxis est clinica generalis ad JONSTONI ideam: Praxis specialis casibus 26. subitaneis monita generalia ad agri lectum applicare docens. Formularum apparatus in MORELLUM de formularum praescriptione. Ordo visitandi officinas cum regulis pharmaceutico chemicis. Clavis ad polychresta auctoris, s. secreta medicamenta MICHAELIS.

Germanice Schatzkammer bewahrter Arzneyen edente CONRADO HORLACHER Ulm. 1694. 8. HANSEN.

BALDUS BALDUS archiater Pontif. de contagio pestifero Rom. 1631. 4. MANDOS.

EJ.

EJ. *Disquisitio ad textum secundum HIPPOCRATIS de aere, aquis, locis, de causis calculorum, de aquae Tiberis bonitate, quæstio de majori nunc quam præterito sæculo calculosorum in urbe frequentia* ib. 1637. 4.

EJ. *de loco affecto in pleurite* Parif. 1640. 8. *. nitide Rom. 1643. 8. L. Contra ALEXANDRUM PETRONIUM & AETIUM CLPTUM defendit, utique sedem pleuritidis in pleura esse, neque in pulmone. Non bene cum peripneumonia pleuritidem confundi: fatetur quidem sœpe in pleuriticorum cadaveribus se pulmones vitiatos reperisse, excusat se tamen, quod Romæ pleuritides raræ, pleuropneumonæ frequentes sint. In vivo homine posse vias a pleura ad asperam arteriam patere, quæ in cadavere nequeant demonstrari, & esse tamen pleuriticos, in quorum cadaveribus pulmo integer, pleura cicatricibus & maculis foeda fuerit.

EJ. *Relazione del miraculo insigne operato per intercessione di S. FILIPO NERI* Rom. 1644. 4. MANDOS.

EJ. *L. de vero balsamo orientali* ib. 1646. 4. dixi in botanicis.

EJ. *vita apud NICIUM ERYTHRAEUM*, qui negat in curando felicem fuisse.

JOHANNIS RONCONII *de MUTILIANA* Florentini, Principum Hetruriæ physici, tractatus medico phisophicus de seri lactis natura, usu, & preparacione Florent. 1631. 8. *. De utilitate seri diætetica & medica, collectitum opusculum. Lac modice calidum esse, serum temperate, quod GALENUS & AVICENNA calidum fecerant; ut tamen & ipse noster calidum faciat, minus tamen intense. Admittit ejus seri vim detergentem & nitrosam, deinde vim, qua alvum ciet, donecque definit. In febre non admittit, nisi stillatitium, id vero miris laudibus extollit, OBICII aliorumque auctoritate nixus. Humidum facit & frigidum.

FRANCISCI FABRANI *de origine & causis pestilentis morbi a. 1630. Italiana in festantis Bonon.* 1631. 4. TR.

LUD. de ALCAÇAR *de malis medicis opera* Lion 1631. fol.

DOMINICI MAGLIOCCA *disputationum medicarum physiologicarum, atiologicarum, semeioticarum, prognosticarum ac therapeuticarum de internis capitis adfectibus* T. I. P. I. 2. 3. Neapoli 1631. fol. BOEHMER.

HIPPOLYTI ANTONELLI *apparatus animadversionum in auctoritates & rationes, quibus HIPPOLYTUS OBICIVS vinum exhibet agrotis omni tempore in omni febre Venet.* 1631. 8.

An ejus nominis scriptor *de cucurbitulis*, cuius lib. prodierat Parif. 1541. 8. L. sed forte legere oportet 1641.

STEPHANI FACUNDEZ *tractatus apologeticus pro sua sententia de lacteiniorum ovorumque ejus tempore quadragesima* Lion 1631. 8., nisi mere theologicus est: FALC.

HIERONYMUS FRANZOSIUS *de divinatione per somnum* Francof. 1632. 4. si
huc facit.

FRANCISCI BRYON *salubritatis & infalubritatis leges nec non animadversiones*
ad febres graffantes a. 1631., 12. le TELLIER.

PETRI PASCHALIS *praxis medica de febribus* Leid. 1631. 8. TR.

AUGUSTI ETZLER *isagoge physico magico medica, in qua signaturae vegetabilium*
& animalium depinguntur Strasburg 1631. 8. BUR.

Ars magica, s. magia naturalis stupendi effectus virtutes secretæ ex gemmis, lapi-
dibus, herbis & aromatibus secundum certus constellationes collectis, Francofurti
1631. 12.

BERNARDINI STAINER Protomedici Carinthiæ *Gerocomicum, s. dieteticum*
regimen de conservanda senum sanitate & vita producenda confusiori modo scriptum
per generum NEYDECK in breviusculum tractatulum concinnum Wurzburg
1631. 4. *. Sex res non naturales. Diætetica. Morbi seniles, medicamenta
aliqua.

MICHAEL RUPERT BESLER *de sanguinis constitutione secundum & præter na-*
turam Altdorf. 1631. 4. *.

In ejusdem rariorum thesauro, varii lapides bezoardici depinguntur.

RADULPHI WINTERTON *versio græca metrica in HIPPOCRATIS aphorismorum*
librum I. Cantabrig. 1631. 4. B. BODL.

EJ. *versio metrica in omnes aphorismos HIPPOCRATIS* Cantabrig. 1633. 8. B.
BODL.

EJ. *HIPPOCRATIS aphorismi selecti & metrici* Cantabrig. 1633. 12. B. BODL.

§. DLVIII. VARI.

ANTONIO COLMENERO de LEDESMA *curioso tratado de la naturaleca y calidad*
del chocolate Madrit. 1631. 4. BUR. Gallice vertente REN. MOREAU Paris. 1643.
4. BUR. Italice interprete FELICE TAMAGINO Rom. 1667. 12. Venet. 1678. 12.
Anglice 1685. 12. Latine curante G. VOLCAMER Noriberg. 1644. 12. *. Brevis
libellus, quo plantæ in chocolatam receptæ describuntur, & modus docetur, quo
is potus præparatur.

DOMINICO PONTICELLI cum ficto nomine CÆLINO PINTI *Trattato compendioso*
sopra il malo della peste e contagio, sua preservazione e cura Bracciano 1631. 8.
TOPP. L. ALL.

BARTHOLOMEO AMBROSINI modo facile di preservar e curar di peste a beneficio del popolo di Bologna Bologn. 1631. 4. MAZUCHELL.

EJ. *theoria medicinae in tabulas veluti digesta cum aliquot consultationibus Bononi.*
1632. 4. MAZUCH.

G. FRANC FIOCHETTO trattato della peste e pestifero contagio di Torino Torino
1631. 8. EALC.

CÆSAR CRIVELLATI de peste Viterb. 1631. 8. Italice ALLAT. in apib: urbanis.

Dialogo nel quale si discorre del mal de la peste Pisa 1631. C. de V.

ANTONIUS FRUGOLI Luccensis vertit ex sermone latino trattato delli inventori delle vivande così antiche come moderne Rom. 1631. 4. L. ALLAT. ap. urb.

RENE' GENDRY traité de la peste Angers 1631. 8. BUR.

Du FRANÇOIS tr. de la peste, de ses remedes & préservatifs Paris 1631. 12.
BUR. FALC.

DES VALLEES tr. contenant le moyen de se préserver de la contagion Tours
1631. 8. FALC.

Vrai combat & victoire contre la peste Paris 1631. 8.

§. DLIX.

DISPUTATIONES.

PHIL. MICHAELIS de rabie & hydrophobia Argent. 1631. 4.

ANTON. BOXBARTER de lue venerea ib. 1631. 4. ASTR.

SIGMUND LEBZELTER de natura venenorū Lips. 1631. 4. RIV.

J. CASP. ROTMUND Basil. 1631. 4. in Decade VII. GENATHI,

J. FISCHER de lesione gustus Lips. 1691. 4. HAN.

MICHAEL NEUCRANZ de uteri suffocatione Argent. 1632. 4. HE.

NIC. LANGLOIS & GERM. PREAUX E. temperamentum quinti climatis optimum
Parif. 1631.

LAZARI PENA & FRANC. BLONDEL E. jejuno vomitus ib. 1631.

J. COUSINOT & LUD. RENOUARD Possunt adeo morbi arte medica præcaveri
ib. 1631.

PETR. de BEAURAINS & PETR. le CONTE E. sequana sanis Parif. 1631.

JOH. TERIERT & GERM. PREUX (idem PREAUX) *E. nutritia menstrualis mutanda* Parif. 1631.

JAC. REGNAULD & LUD. RENOUART *E. arthritidi vinacea* Parif. 1631.

PETRI HOMMEZ & MATHURIN ALTON *E. peripneumonia emula pleuritidis* Parif. 1631.

§. DLX. VOPISCUS FORTUNATUS PLEMP.

Amstelodamensis, professor Lovaniensis, non videtur (quæ GUIDONIS PATINI est narratio [a]), religionem mutasse, ut cathedram aucuparetur, eadem conditione ad deserta castra redditurus: mihi enim inter catholicos & in scholis ejus religionis videtur educatus fuisse; vir cæterum minime indoctus.

EJ. *ophthalmographia, s. tractatio de oculi fabrica, actione & usu præter vulgaris opiniones* Amsterd. 1632. 4. *. Lovan. 1648 fol. L. 1659. fol. *. In prima editione mera anatome continetur & physiologia, præter nonnulla, quæ de morbis visus & de vitiosis apparitionibus accidunt. Liber V. demum ad affectiones oculorum spectat. Eæ affectiones perbreviter traduntur, & secundum oculi partes, quibus infestæ sunt. In editione novissima, & ut puto etiam in penultima, morbi oculi fusi tractantur, chirurgici pariter & interni, cataracta, etiam strabismus. Myopiam & presbyopiam recte interpretatur, in solvendis problematis acutis & perspicacis ingenii vir.

EJ. *de fundamentis medicine* L. VI. Lov. 1638. 4. *. 1643. fol. *. Acc. DANIELIS VERMOOSTII *apologema pro auctore adversus dictaria cuiusdam κατηγορίας* Lovan. 1653. fol. L., alii 1654. 1665. fol BEUGHEM. Generalia fere habet ad pathologiam, semeioticam, therapeuticam. VERMOOSTII libellus brevis est & scholasticus. Invisus ille κατηγόρος KUPERUS est.

EJ. *Animadversio in veram praxin curandæ tertianæ propositam a PETRO BARBA cubiculario Infantis* Lovan. 1642. 4.

Munitio fundamentorum PLEMPII adversus J. PRIMIROSE fratri FRANCISCI nomine prodit Amsterd. 1659. 8. *.

EJ. *Avicennæ canonis I. I. & II., quo universa medendi scientia brevi methodo explicatur* Lovan. 1658. fol. *. Nitida editio. Vita AVICENNÆ. Subsidia quorum usus PLEMPIO liber fuit, codex MS. Leidenensis, alias Halepo missus, alias Constantinopolis. Versio ex barbara in meliorem reformata. In scholiis alias Arabum & barbarorum locos comparavit, sed brevia sunt, quæ ad praxin pertinent.

EJ. *de affectibus capillorum & unguium tr. apostasmaticus s. de particularibus externis corporis humani affectibus libri* Lovan. 1662. 4. TR.

EJ.

EJ de togatorum valetudine tuenda commentarius Bruxell. 1670. 4. *. Docti senis minime injucunda collectio, de sex rebus non naturalibus, cibis potissimum & potibus, & instrumento eo pertinente, quo veteres usi sunt. Modicas & tolerabiles leges imponit, neque ea negat, quibus doleat natura negatis: sed neque in venta SANCTORII de perspiratione neglexit.

PLEMPIUS etiam est, qui nomine MELIPPI PROTIMI ANTIMUM CONYGIUM pulveris Peruviani febrifugi defensorem repulsum edidit Lovan. 1655. 4. *. Contra HONORATUM FABRUM. Eſſe qui ex corticis usu in febres continuas incidunt, productis testibus, quartanam inde duplicitam rediſſe.

§. DLXI. PETRUS SERVIUS.

Spoletanus, doctus homo & ingeniosus.

EJ. sub nomine PERSII TREV, sunt ad librum de seri lactis STEPHANI RODERICI CASTRENSIS declamationes, s. private quædam & domeſtice exercitationes Parif. 1632. 12. L. Rom. 1634 8. *. Subtilis refutatio & minuta. Scopus nostro est ostendere, dari in fero lactis particulas subtilem nitroſas, quæ purgent & calidæ ſint, aliaſque craffiores quæ refrigerent, cum RODERICUS has proprietas invertiſſet. Igni ſerum ſe ſubjeciſſe ait PERSIUS, & ſubſediſſe nitrum. Aquam marinam ante omnes nuperos prima deſtillatione dulcem reddidit.

EJ. iſtitutionum, quibus tyrones ad medicinam informantur libri III. Rom. 1638. 12.

EJ. prolufiones due ad iſtruendoſ inflammandosque ad artem tyrones accommodata Rom. 1638. 12. *.

EJ. de facultatibus medico neceſſariis & utilibus prolufio ib. 1638. 12. *.

EJ. an juvenis eſſe poſſit abſolutus medicus prolufio jatrophilologica Rom 1638. 12. *.

In libello, quem primo loco dixi eſt, pathologia ad modum veterum. Therapeutica, materia medica, breviter omnia. Exempla imaginationis per piam fraudem ſanatæ.

In l. de facultatibus &c. aliqua exempla habet medicorum honoratorum, ut VINCENTII LAURE, quem non ita dudum PIUS V. cardinalitia dignitate ornaverat.

In ultima prolufione ad NAUDÆUM data defendit, poſſe juvenem idoneum eſſe medicum.

EJ. diſp. de odoribus Rom. 1641. 8. *. physici argumenti.

EJ. de unguento armario librum dixi in chirurgicia.

§. DLXII. ADRIANUS V. MYNSICHT.

Alias TRIBUDENUS medicus chemicus. Ej. *thesaurus & armamentarium medico chymicum selectissimum pharmacorum confiendorum ratio propria laborum experientia confirmata* Hamburg 1631. 4. Lubec 1638. 4. 1646. 4. 1662. 4. Tr. Lion 1645. 4. Roterd. 1651. 8. L. 1664. 8. 1670. 8. Francof. 1675. 8. Hanau 1726. 8. cum *mantis* MUSITANI, Germanice *medic. chymische Schaz u. Kunstkammer* Studgard 1686. 8. Ofenbach 1695. 8. Tubing. 1702. 8. Stutgard 1725. 8. 1738. 8. BOEHM. Scriptiones sunt, vel processus fere chemici, etiam alchemisticci, medicamentorum, quorum aliqua etiam in officinis locum tenuerunt. Multa vana laudesque certe nimis & ampullatæ. Præcipua medicamenta etiam ita revelat, ut postquam legisti, magis dubius sis, quam prius. Ita auri potabilis præparatio pendet ab oleo salis sopherorum; & a spiritu vini sale sopherorum imprægnato: Argentum potabile a spiritu microcosmi optime rectificato: idem argentum non dubie noxium, quod in tinctura ceruleum sit, cupro nempe infectum.

§. DLXIII. PHILIPPUS GRULING.

Stolbergensis, florilegium chymicomedicum medicamentorum chymicorum, effervesciarum, magisteriorum, extractorum, salium, tincturarum florum, crocorum, oleorum, spirituum, fæcularum, balsamorum, aquarum, pulverum, vera præparatione, recto usu & certa dosi multis exemplis illustratam, ut in curandis morbis cuilibet medico cunctate possint sufficere Lips. 1631. 12. TREW. 1665. 4. *. 1680. 4. quarta editio aucta medicamentis chymicis & Galenicis GUNZ. P. I. mere chymica est. In altera lapis philosophorum, deinde arcana medicamenta & universalia THEOPHRASTI, aliorum. Inde varia medicamenta chemica ex tartaro, mercurio, antimonio, emetica, cathartica, hæc etiam ex vegetabilibus, diuretica, diaphoretica, anodyna & per alias classes, etiam ad singulos morbos, & varia de spiritu vini, ponderibus & mensuris. Scriptiones sunt, modusque, quo quodque medicamentum præparatur, formulæ etiam compositæ. Multa obsoleta, valde composita. Dissertationes aliquæ de medicamentorum efficaciorum agendi ratione, & cautelis, ut fuse de anodynisi, quibus indulget, ut tamen etiam norit abstinuisse. Ex suo porro potius seculo oportet virum æstimare, quam ex nostro.

Ej. *curationum dogmatico hermeticarum expertarum & rite comprobatarum centuria I.* Lips. 1638. 8. L.

Ej. *triga curationum medicinalium dogmatico hermeticarum* Northaus. 1666. 4. TREW.

Ej. *obſ. & curationum cent VII.* ib. 1660. 4. 1662. 4. 1668. 4. TREW. 1680. 4. Tr.

Ej. *Sonderbarer Tractat von der Peſt* Northausen 1659. 4. Tr. RIV.

Ej.

DLXII. DLXIV. A. v. MYNSICHT. P. GRULING. VARI ad a. 1632. 599

EJ. tr. von *Kinderkrankheiten* Northausen 1660. 4. TR. THOMAS.

EJ. tr. von *Weiberkrankheiten* Francof. 1625. 4. TR. sed auctorem vocat
PHIL. GERH. GRULING, LEHMANNUS & annum 1680. 4.

EJ. deutsches *Aryneybuch* nebst den tr. von Pest, Weiber und Kinderkrankheiten
Leipz. 1690. 4. 1720. 4. TR. BOEHM.

EJ. medicinae practice libri V. quibus omnes corporis humani morbi describuntur,
causæ, signa, curationes depinguntur Northauf. 1661. 4. RIV. Lips. 1668. 4.
1673. 4. TR.

EJ. de calculo & urinæ suppressione multis exemplis & off. illustrat Northaus.
1668. 4.

EJ. de triplici in medicina evacuationis genere de vena sectione, scarificatione,
birudinibus, hæmorrhoidum & menstruorum provocatione; II, de medicamentis pur-
gantibus, chyliteribus, suppositoriis; III, de sudorificis, diureticis, balneis, fontanellis
insensili transpiratione, somno & veneris evacuatione ib. 1671. 4. TR. 1715. 4. TR.
& aliis tractatus de purgatione, que in medicina sit 1668. 4. L.

§. DLXIV. VARI ad a. 1632.

FRIDERICI GREIFF confignatio medicamentorum omnium, quæ in officina pro-
stant Tubing. 1632. 4. TR. 1634. 4.

EJ. decas nobilissimorum medicamentorum Galeno chymico modo compositorum &
præparatorum Tubing. 1641. 4. TR.

EJ. kurze Beschreibung einer sehr geschmeidigen Feldapotheke Tubing. 1642.
16. TR.

EJ. sieben auserlesene trockne Arzneyen Tubing. 1660. 12. TR.

GEORGII QUECII discursus philologicus de nobilitate & præstanzia contra iniquos
conditionis humanae estimatores Nürnberg 1632. 4. *. Aliqua de veneno serpentum.
laudes medicinæ, potissimum & chymicæ. In chirurgos. De brevitate vitæ.

CLAUDII CHARLES elogium a. 1631. scriptum in panygyrico a VICTORE
PALLU Paris. 1632. 8.

Pharmacopœa Londinenſis Lond. 1632. fol.

§. DLXV.

ALESSANDRO ARCADIO medico contemplationi medicinali Tortona 1632. 12.
Proprias tamen etiam adnotaciones habet. In peste pustulae lentium æquales,
quæ petechiae videntur. Infectus ab odore carbonis detecti. Sequestrationem im-
perat. Non eo serius periisse aliquos, quibus fonticuli fluebant, et si id auxiliū genus
commendat. Venam vult secari, et si sanguinis missio in ægrorum historiis, quas no-
ster recenset, videtur mortes præcipitasse. Nimiæ laudes lysimachiaæ, scabiosæ. Su-
dorem urget.

FRANCESCO MURATORI *scelta e raccolta d'alcuni medicamenti rationali de va-*
lersene a curare il malo contagioso in Bologna negli anni 1630. e 1631. Bologna 4.
anno, ut puto, 1642.

TROILO LANCETTA *di pestilenza commune a bruti e di contagio mortale dell'u-*
mo, con dialogo attinente alla missione di sangue, al taglio della vena, un altro dia-
logo del finimento naturale del contagio Venez. 1632. fol. *. quæ secunda est editio.
De peste agit anni 1630, quam ipse cominus vidit, sed in longa fere sua ratio-
cinatione se continet. Non valde sœva fuit: Ex ægris 282 intra unum mensem
perierunt 98, ex 1113 mense octobri quadringenti. Aliæ pestes sœviores. In
magna illa anni 1348 peste ægros sanguinem vomuisse, deinde bubones & carbo-
nes erupisse. Noster in principio alvum lenibus dicit, tunc calida dat & mi-
thridatium. Adversus infectionis dispersionem sua dat consilia. Rogos incessos
non prodefit. Symptomata, inter ea petechiae. Cauteria & fonticulos non val-
de laudat. Verbosissimi de venæ sectione dialogi. Pestem in Italia non nasci.

FRANC. du SOUCY *sommaire de la médecine chymique* Paris. 1632. 8. FALC.

J. CHRIST. EISENMENGER *Bericht von der hizig anstekenden Kopfkrankheit so*
a. 1621. eingerissen Heilbronn 1632. 12 Tr.

EJ. *Bericht von der rohten Röhr* ib. 1634. 12.

CASPAR AMTHOR *chrysoscopion* Jen. 1632. 4.

EJ. *nosocomium infantile & puerile* Schleusingen 1638. 8. TR.

EJ. *memorabilium medicorum pars continens curationes per euporista tam Ga-*
lenica quam chymica Jen. 1632. 4.

Wittebergische Pestordnung Witteb. 1631. 4. TR.

Verzeichniß aller Arzneyen so in der Apothek zu Wittenberg verkauft werden
Witteberg 1632. 4. TREW.

LOUIS de la GRIVE *pharmacopola Lugdunensis.* FJ. est *Antiparallele des*
viperes romaines, & herbes candiates auquel il est prouvé la theriaque lionnoise n'a-
voir pas seulement les vertus du theriaque diatessaron, mais aussi du grand theriaque
d'Andromachus Lion 1632. 8. *. Lis est cum medico Lugdunensi PONS (a), qui
viperis

viperis Lugdunensibus minores vires esse scripserat, quam Romanis sunt, & herbas pariter Creticis inferiores esse, adeoque theriacam Lugdunensem deteriorem. Noster viperas omnino æque funesto eventu Lugduni mordere, per exempla demonstrat: servari equidem demorsos vi theriacæ, quam Lugduni optimam præparent. A morte bestiam periculose mordere. Fuisse qui a morsu viperæ Pictoriensis perierint. Plantas, quæ ex insula Creta accerfuntur, viribus multo esse debilioribus, quam in terra erant natali. Theriacæ Lugdunensis usu munitum circum foraneum busones tuto devorare.

ANTONII GAGLIARDI *nova ratio universalis medendi febribus humoralibus*
Mediolan. 1632. 4.

EJ. *consultationes varie* Colon. 1637.

EJ. *cognizione e cura de morbi communi efftivi acuti* Milan 1645. 4. posthum.

EJ. *dell acciajo in uso della medicina* 1645.

LUDOV. WOLFHARTS *Bericht von dem wolgeläuterten weissen Weinsteinpulver*
Heilbronn 1632. 4.

§. DLXVI. DISPUTATIONES.

BALTHASAR SIMONIS *πενταδιων controversiarum questionum medicarum* Tubing.
1632. 4. RIV.

THEOD. CHRISTOPH GOCLENIUS *de gravissimo intestinorum adfecitu, ileo*
Marpurg. 1632. 4.

CAR. du PRE' & CL. GERMAIN E. *hydrophobici medicandi* Paris. 1632.

J. PIETRE & FRANC. BLONDEL *Non E. conferunt diuretica nephriticis* Paris
1632.

J. COUSIN & GERM. PREAUX E. *est sterilitas arte medicabilis* ib. 1632.

ROBERT TULLOUE & GERM. PREAUX E. *asthmati juscula caulium rubrorum*
ib. 1632.

ANT. le RAT. & PETR. YON E. *colostrato causarii* ib. 1632.

DION. le SGUBZ & MATTH. ALTON E. *pestis ex aere* ib. 1632.

FR. BLONDEL & JAC. BARELIER E. *primi partus vivaciores* ib. 1632.

§. DLXVII. NICOLAUS FONTANUS.

(FONTEYN) JOH. F. medicus Amstelodamensis, & anatomæ professor.

EJ. *institutiones pharmaceuticae ex BAUDERONIO & DUBOYS in pharmacopeorum*
potissimum gratiam concinnatae Amsterd. 1633. 12.

Tom. II.

G g g

EJ.

EJ. *aphorismi HIPPOCRATIS. Acc. l. de extractione fetus mortui per uncum Amst.*
1633. 12.

EJ. *florilegium medicum, in quo flores universæ medicinæ tam theoreticæ quam*
practicæ proponuntur, & variis questionibus exornantur. Opus medicis & chirurgis
jucundum ib. 1637. 12. TR.

EJ. *responsionum & curationum medicinalium L. I. Amsterd. 1637. 12. **
Epistolæ sunt amicorum ad NICOLAUM scribentium, & morborum historiæ & exempla, cum nostri de quoque morbo sententia, fere Galenica. S. COSTERUS
& femina ossibus fragilissimis, de vulnera pulmonis sanato, cum partem visceris
resecare necesse fuisset: de femina, cui os, quod in faucibus hæserat, cum nulla
spes supereret videretur, sponte per inferiora decepsit: de spina bifida, cuius simile
alterum exemplum noster vidit. IDEM F. de fatuo & muto, qui ante mor-
tem vocem & rationis usum recuperavit. In phrenitide utilissime data drachma
integra Philonii Romani, & una cucurbitula scarifata ad sinciput imposita. Quæ in
epilepsia paroxysmo peperit. In ophthalmia noster arteriam temporalem incidi cu-
ravit, optimo successu. Peripneumonia denique curata cucurbitulis siccis & ustis
appositis. IDEM de puero, cui abscessus hepar consumserat, pulmonis vero in
pectore locum vesicula membranacea tenebat, flatu repleta. Hæmoptœ repetita
venæ sectione suppressa. Cor duplo majus. Sic auriculæ & vasa magna in subito
suffocata, cum nulla syncope, nulla cordis palpitatio præcessisset. In homine
mœsto & gemebundo abscessus ovi mole prope sinistram cordis auriculam. Cum
struma asperam arteriam compressisset, similes tumores in glandulis conglobatis
pectoris & abdominis repertæ. Ex ileo mortuus: materies lapidosa intestino cæco
adhærens, id extendebat. Post anasarcam & hæmorrhagiam narium mors subita,
magno in hepate abscessu, calculis in liene. Post inunctionem in syphilitico, hy-
drargyri guttulæ circa articulos repertæ. Lues gallica solo contactu, absque ve-
nereo commercio contracta. Lien prædurus, secta vena, hirudinibus ad anum
admotis, resolutus. Calculo renum laborantes sanati lapillis cum lotio expresso,
& de lumbi abscessu, ut intelligo, ejecto lapide. Pruritus partium pudendarum
succo pomorum punicorum sedatus. Cum caries subfasset, ex genu abscessu flatus
fætidissimus erupit. Maculæ nigræ, duræ, infensiles per corporis habitum.
Mors subita, cum femina obesa die critico alvum movisset. Acetario cicuta ad-
sperso somnus conciliatus, quem opium nullum ciebat. In sene maxima sep-
tem librarum hæmorrhagia. Ileus in homine robusto hydrargo superatus.

EJ. *auctarium adnotationum ad praxin medicam R. DODONÆI Amsterd. 1640.*
8. HAENEL. 1642. 12.

EJ. *observationum rariorū analæcta Amsterd. 1641. 4. ** Ejusdem generis
scriptum, ut *responsiones*. Morbi in universum aliqua historia, deinde peculiare
exemplum. In suffocato laryngotomen administrari jussit felici eventu. Lapis
in mola uterina repertus. In farcimine membranoso myriades viventium vermium
cucur-

cucurbitinorum. Qui in ophthalmia venam secuerat, exinde excæcatus fuerit, altera venæ sectione restitutus: ad delectum venarum confirmandum. Post longam a somno abstinentiam coma cum delirio, sublatum venæ sectione, & reperita purgatione alvi. Tertiana notha superata hirudinibus ad anum admotis. Abscessus peritonæi, omenti, intestinorum sanatus. A fumo carbonario extinti. Morborum aliquot historiæ & curationes ad filium. Inde similis argumenti epistolæ. Hydrops pulmonis

EJ. *fons, s. origo febrium, earumque remedia* Amsterd. 1644. 12. TR.

EJ. *Syntagmatis medici de morbis mulierum tomus IV.* ib. 1637. 12. in cat. 1645. Venet. 1649. 24.

In editione *epitomes VESALIANÆ*, aliqua, occasione data, pathologici argumenti interspersit: ut de tuffi perpetua, & de hæmoptœ a pilo, asperæ arteriæ impacto.

§. DLXVIII. VARI ANNI 1633.

J. WALÆI Professoris Leidensis, egregii in experimentis anatomicis viri, cui certe stabilitus circuitus sanguinis plurimum debet.

EJ. *est oratio in qua demonstrat, id agendum esse viro studiis dedito, ne ignoret, quomodo presentem sanitatem tueri possit, quomodo morbum præcavere* Leid. 1633. 4. PL.

EJ. *de lue venerea* Leid. 1633. 4. ASTR.

EJ. *de catarrbo* ib. 1646. 4. PL.

EJ. *de phthisi* ib. 1646. 4. WITTEN.

EJ. *de suffocatione uteri* ib. 1648. 4. PL.

EJ. *methodus medendi brevissima ad sanguinis circulationem adornata* Ulm 1660.
12. L. & cura G. H. WELSCHII Aug. Vind. 1679. 4. L.

EJ. *opera medica omnia, quæ inveniri potuerunt.* Edidit J. IRVINUS Edinburgensis, London 1660. 8. *. Breviter & summa capita pathologiæ, methodique medendi. Deinde de febribus, de morbis singularum partium a capite ad calcem. In opere non ipse loquitur, sed citatur. Non probasse in quartana febre emetica. In una die se octo febres intermittentes (octo ut puto paroxysmos) vidisse. In epilepsia infantibus in aures utiliter sufflasse. Meatum auditorium a natura vidit obturatum. In genu hydropem dari, a nemine fere adnotatum, qui sit a divulgatione. Puella ex nimiis mensibus intra duodecimam horam interiit. In arthritide tophos sub morbi initio indolentes, eo progrediente dolorem facere.

FRANCISCUS FIGUEROA Hispalensis, EJ. est luxus in judicium vocatus & ad recta evocatus gelida salutifera, s. de innoxio frigido potu. Acc. l. quo ostendit, aciam CELSI filum semper & acum nunquam significare, infibulationem & suturam utramque ex acia molli non nimis torta, s. ex molli filo non nimis torto, sericeo, lineo, vel ex alia materie molli, non autem aereo, ferreo, argenteo & aureo fieri debere Hispali 1635. 4. N. ANT.

JUAN FERNANDEZ ENCISO. EJ. sunt *questiones medicae* Jaen. 1633. C. de V.

SEBASTIAN GEORG FROES Conimbricensis. EJ. *commentaria super GALENUM de naturalibus facultatibus*. Tr. de *anatomia regionis animalis*. Comm. super *primum feni L. Comm. in L. IX. RAZIS ad R. MANSOREM prodierunt 1633. 1634. C. de V.*

JULIUS CÆSAR BENEDICTUS a Guelfalione civis Aquilanus. EJ. est tutelaris columma, qua statuitur pleuritidem fieri, dum una pulmonis ala adficitur Rom. 1634. 8. *. 1644. L. Pulmonem non esse insensibilem. Meræ cæterum refutationes & fermocinationes.

EJ. *de pepasmo s. coctione questio Aquilæ 1636. 8. L.*

EJ. *Epistolarum medicinalium libri X. recondita HIPPOCRATIS doctrina referti Rom. 1649. 4. L.*

EJ. *consultationum medicinalium opus, ordinata omnium morborum curatione refertum Venet. 1650. fol. L.*

JOH. GALLEGQ de la SERNA Malacensis, archiater regius. EJ. *opera physico medico ethica*. Horum pars tertia est *de puerorum alendi ratione & sanitate*; *de calculi & epilepsie precautione & curatione*; 4, *de communi puerorum educandorum ratione*; 5, *de optima Regis educatione* Gien 1633. f. *. 1637. fol. Posteriora duo libri non videntur huc facere. De *obstetricum officio*.

EJ. *recta & dogmatica medendi methodus* Paris. 1639. f. LINDEN.

LORETO de FRANCO de CASTEL di SANGRO *historia Ariminensis contagionis amorum 1629, 1630. Arimini 1633. 4. TOPP.*

J. DOMINICI PROSIMI *de fauci & gutturis anginosis & pestiferis ulceribus medica consultatio* Messan. 1633. 4. MONGIT,

SEBASTIANI NASII *speculum methodi medendi* Brix. 1633, fol. HOTTON.

ALEXANDRI RICHI *historia contagiosi morbi, qui Faventiam populatus fuit a. 1630. B. Florent. 1633. 4. L.*

ERNESTUS FRIDERICUS FABRICIUS Charitus. EJ. est medicina utriusque, Galenice & hermetica anatome philosophica, brevem medica artis exhibens sciagraphiam. Francof. 1633.

J. SPERLING prof. Wittebergensis tractatus physico medicus de morbis totius substantie & cognatis questionibus Witteb. 1633. 8. TR.

EJ. institutiones medicae & physicae ib. 1649. 8. TR.

MICHAEL PLANER consilium antipodagricum de vera arthritidis generatione & curatione Stettin 1633. 8.

EDO NEUHUSII Theatrum ingenii humani de adgnoscenda hominis indole & secretis animi morbis L. II. Amst. 1637. 8. 1664. 12. L.

§. DLXIX. ALII.

FRANCISCI de LEYVA y AGUILAR desenganno contra il mal uso del tabaco Cordua 1633. 4.

EJ. decision del conocimiento del provecho por la urina ib. 1633. 3. N. ANT. si recte.

ANTONIO PRICIVALLO CARERA la confusione de medici, in cui si scoprano gli errori egl'inganni di essi Milan. 1643. 8.

EUSEBE RENAUDOT conferences publiques ou questions academiques sur les sciences par les plus beaux esprits de ce temps Paris 1679. 8. 5 vol. B. B. sed privilegium est anni 1653, & ipsa colloquia sunt annor. 1633. ad 1642. hebdomadariis intervallis. Miscellanea utique materies est, leviter per opiniones meras exagittata. Aquæ & vini natura medica. Somnambuli, Lycanthropia. Num detur cuique morbo oppositum medicamentum specificum.

T. II. de morte, de curatione morborum magnetica: de annis climaëtericis. De lepra & cur nuper infrequentior sit. De rabie, de epilepsia. Num æstate vinum debeat dilui. Chlorosis. Causæ contagii.

Tom. III. Somnus & ei debitum tempus. Podagra. Pro medicamentis chemicis. Antidot. Quale clima longævitati faveat. Num medicina, num jurif. prudentia nobilior. Morbus qui insuetis inter navigandum molestus est. Nævi. Num macilenti saniores, longæviores. Unde variolæ. Temperamentum optimum. Lethargus, noxæ aeris vespertini, coena. Crises. Num imaginatio morbos facere possit aut auferre. Amuleta. Fascinus. Sterilitatis cause. Num utilis fuerit artis medicæ in tres partes divisio. Num homo omniura animalium morbidissimum.

T. IV. num æstas hieme salubrior,

T. V. Causa mortis eorum qui in puteos descendunt. Scorbatus, Purgatio.

Num omni tempori propinare possit. Tinnitus aurium. Philtra. Scrophulae, num a tactu septimi filii discutiantur. Quare a Tarantula demorsi certis sonis musicis fanentur. Maculae faciei. De pulvere sympathetico.

N. BEAUGRAND *le maréchal parfait* Lyon 1633. 8. Troyes 1655.

... LANGHAM *garden of health* Lond. 1633. fol

... HART *diet of the diseased* ib. 1633. fol.

... LEMMIE *touchstone of complexions* ib. 1633. 4.

EDWARD JORDEN *discourse of natural bath and mineral waters* ib. 1633. 4.

Speculum scorbuticum, oder Beschreibung des Scharboks in zweyen Tractälein abgefusst dem gemeinen Mann zum besten Nürnberg 1633. 8. *. Prior libellus est JOHANNIS ROETENBECK. Contagiosum esse malum, & potu ex eodem poculo, aut faetore faecum alvi sanos infici. CAROLUM BATTUM sola cochlearia innumeros ægros restituisse.

Alter est CASPARI HORN *kurzer Bericht von dem fremden vordem bey uns unbekannten, jetzt aber eingreiffenden Krankheit dem Scharbok* Contagium in morbo esse; per oscula, aliosve modos propagari: contagium etiam a borealibus militibus propagatum, nunc cepisse Norimbergæ innotescere. Symptomata, se addere minus nota, febrem, constipationem alvi pertinacem, vomitum cibi crudi. Non adeo celeriter mortem inferre, quibus locis endemius est, feminis magis nocere. Laudes cochleariæ, etiam Noribergæ lectæ, & similium plantarum succulentarum.

MATTI. BLAU *Beschreibung der Kinderblättern* Constanza 1633. 12. THOMAS.

MARTINI FABRICII *paradoxa loimodes*, d. i. absonderliche Meinung, daß die Effenz der Pest keinem Menschem sondern Gott allein bekannt seye, und dabero auch keine gewisse und specifca remedia erfunden Rostoch 1633. 4. MOELLER.

§. DLXX. DISPUTATIONES.

JOH. HAWKINS *discursus de melancholia hypochondriaca* Heidelb. 1633. 4.

ANDR. LESSIUS *de miscellaneis medicis* Leidæ 1633. 4. PL. An ID.

ANTON STECHAT *oratio de annis climactericis habita in senatu Arnstadiensi Erfurt* 1633. 4. L.

CASPAR DANKWERTH *de lue Hungarica cognoscenda & curanda* Basil. 1633. 4. MOELL.

PHIL. CONR. BRETTEL *de hydrope ascite* Basil. 1633. 4. HE.

J. WALTHER *de phthisi* ib. 1633. 4. HE.

ANTON. KISLING *de passione colica ægrotor.* 1633. 4. HE.

PETRI

PETRI POWELL *de pleuritide* Leid. 1633. 4. PL.

J. HAENISCH *de morbo Hungarico s. castrensi* ib. 1633. 4. PL.

CHRISTIAN MARTIN WITTICH *de pleuritide* præside AD. VORSTIO ib. 1633. 4. nisi iste auctor est.

GEORG BALTHASAR MEZGER *de pleuritide* Tubing. 1633. 4. Diversus a cognomine ab a. 1644. demum doctore.

MATH. ALTON & PETR. JOCELIN *Non E. sola menstrualis secunda* Paris. 1633.

BARTH. BARALIS & JAC. BARELIER *E. saturis, quam jejunis, vigiliae infensiores* ib. 1633.

CAR. le CLERC & FR. le VIGNON *Non E. sanguis ad vitam necessarius* ib. 1633.

JOH. BOURGEON & PETR. YVELIN *E. ab usu leporum venustas* ib. 1633.

MAURIT. de MONTROEIL & J. CHARTIER *E. comatosus testari potest* ib. 1633.

HENR. BLACVOD & J. PIETRE *Non E. visceribus nutritiis & stuantibus metallicarum aquarum potum salubrem esse* ib. 1633.

HENR. BLACVOD & JAC. BARELIER *Non E. graciles febriculosi* ib. 1633.

CL. GERMAIN & J. CHARTIER *E. tertiana febricitanti cerasa, non armeniaca* ib. 1633.

GABR BIARD & J. PIETRE *Non E. imbecillitati ventriculi quevis roborantia* Paris. 1633.

§. DLXXI. JOHANNES van BEVERWYCK.

Dordracenus, medicus & consul urbanus, vir ut videtur, honoratus & publice carus, ex schola Italica.

EJ. *epistolica quæstio de termino vitæ fatali an mobili cum doctorum responsis* Dordrecht 1634. 8. Leid. 1636. 4. tum tertia parte auctior ib. 1639. 4. cum ANNÆ SCHURMANNIÆ & SELICHMANNI *epistolis*, demum 1651. 4. *. Magna collectio.

EJ. MONTANUS (MICHEL de MONTAGNE) *ελεγχομενος, s. refutatio argumentorum, quibus medicinae necessitatem impugnat* Dordr. 1634. 8. B. BODL. Amstd. 1663. 4. *. Germanice Francf. 1673. 8. Multos omnino mortales verissime morti a medicis ereptos fuisse, & valetudinem constantem redditam. Conjunctum fere prodiit nostri *encomium medicinae*.

EJ. *idea medicinae veterum* Leid. 1637. 8. *. Compendium medicinæ ex locis veterum in ordinem dispositis collectum.

EJ. *de calculo rerum & vesicæ l.* ib. 1638. 12. *. & *dissertatio* ib. 1641. 12. Vide in chirurgicis I. p. 328. Plurima redeunt in epistolicis quæstionibus & in *schat der ongezondheit*.

EJ. *Hollandze genees middelen* Dordrecht 1642. 8. 1692. CARLS. EJ. *autarkeia Bataviae, s. introductio ad medicinam indigenam* Leid. 1644. 8. 1663. 12. *. Rhetorice ornat fructus Belgii naturales & ostendere vult, sufficere ad medicinam faciendam ea ipsa naturæ bona.

EJ. *kurze Anleitung zu der Arzneymitteln, wie derselben Kräfte an dem Geschmack, Geruch und dem Farben zu erkennen* Francof. 1672. 8. an idem l.

EJ. *epistolicae quæstiones cum doctorum responsis* Roterd. 1644. 8. *. 1665. 8. In operibus omnibus cum tit. *Anhangzel van eenigen brieven*. A. MARIA SCHURMAN de vitæ termino. PRINCEPS NASSOVICUS de curatione sympathetica. SALMASIUS de illo suo Hippocratico aphorismo. De calculo varia, ZACUTI, TIMÆI, G. PATINI, aliorum. LAZ. MEYSSONNIER de calculi formatione; CORNEL. V. SOMMEREN calculus urethram obstruens, cum nulla unquam in lotio arenula adparuisse. Demum BENED. SYLVATICUS. Noster ut prius defendit, arenas non esse calculi signa. Consilia PREVOTI, SCHAWII, J. FREYTAG pro principe qui calculo exciso interiit. SALMASIUS de sternutatione, de voce *hyssopus*, CARTESIUS de mentæ viribus. *Archise ab ANDLA* de lyncurio G. J. VOSSIUS de priscorum longævitate. J. WESTERBURG de curata repetito abortante. Multa cæterum physiologica, etiam theologica.

Una cum his epistolis prodiit BEVEROVICII, ERASMI, CARDANI, MELANCHTHONIS elogium medicinæ, G. PATINI demum thesis, *E. totus homo a natura morbus*. BEVEROVICUS in medicinæ elogio officia futuri medici enumerat. Vult ipsius Arabicæ linguae peritum esse.

EJ. *Schat der gezondheit* Dordrecht 1638. 8, quæ secunda est editio. Amstd. 1663. 4. *. Germanice Amsterd. 1651. f. *. De sex rebus non naturalibus agit, & de ciborum potulentorumque qualitatibus, tum de universa victus ratione.

EJ. *Schat der ongezondheit ofte geneeskunst van de siekten* Dordrecht 1641. 8. 1644. 8. Amsterd. 1663. 8. *. Grata varietas. De uromantiarum superstitionibus & imposturis historiolæ. Medicos nonnullos, luci cupidine ductos, uromantiae indulsiſſe: eorum alterum CRELLIUM, male interpretato lotio, feminam gravidam emmenagogis vehementissimis curare adgressum esse. Inde materia medica, secundum classes virium medicatarum: noster composita aliqua laudat, & potum ex tamarindis refrigerantem. Morborum curationes. In sputo purulento nihil sibi melius respondiſſe, quam aquam cum symphyto, scabiosa, fanicula, alche-

alchemilla, tussilagine decoctam. Variae imaginationes melancholicorum; & curati fraude pia, cum medicus eorum errori adularetur. Tumor cartilaginosus enormis, universam fere faciem occupans & fungus, ex orbita oculi pullulans. De quartana terrore curata. Docti viri consilium in peste Leidensi anni 1636. Recte refutat opinionem periculissimam, pestem non inficere, aut certe non nocere, nisi ex inevitabili DEI decreto. Fætorem sepulchrorum in pestilentia periculi plenissimum esse. In infante suffocato plurima in aspera arteria pituita. Filioli sui incisi hepar obesiſſimum & amplissimum repertum. Ex erysipelate frigida repercuſſo vomitus, animi deliquum, deglutitionis impedimentum; Noster repetita purgatione alvi morbum superavit. Oleo anisi & similibus singultus compressus. MERSENNUS de homine, cui ob alvi pertinacem constipationem rectum intestinum extraxerint, fæcibus liberaverint, reposuerint. Calculi ex bile in crassata consistentes in calida ad molliitem redierunt. De scorbuto. Cum inter Belgicos milites anno 1617 multi scorbuto laborarent, is morbus Venetis medicis novus visus est & ignotus. Anno 1556 a corrupto fecali natum esse malum: adversus id cochleariam laudat. Fusæ de herbis antiscorbuticis. De renibus & calculo. Cum calculus de vesica eductus fuisset, & morbus recruduisset, in cadavere ren a calculo perforatus apparuit, ut nullum præterea malum appareret. Spica hordei aliquot diebus retenta, demum per alvum elisa. Calculus renis carnem consumferat. Lethargus a retenta per calculum urina. Alius homo eodem a malo peremptus, ei alter ren consumptus, in altero calculus impactus erat. Limonum succus arenulas expellit. Calculum a medicamento absurdio comminutum BEVEROVICIO ostenderunt. Grandis ex puella sexenni eductus calculus. Succum cancerorum contusorum tamen respondisse.

EJ. *chirurgia cum continuatione* Dordrecht 1651. 8. Multa, ut solet, habet medici argumenti, ad materiam medicam, ad tumores, hydrocephalum, vermes.

Quæ recensui *opera omnia* prodierunt Amsterd. 1651. 4. HUTH. Dordraci 1664. 4. *. Amsterd. 1672. 8. 1680. 8. LAMBERG. Adjectus est libellus GUILIELMI SWINNAS, medici Brillensis, *de variolis & morbillis*.

Schat der gezondheit, der ongezondheit & chirurgia prodierunt Germanice 1671. f. 1674. f. *

§. DLXXII. VARII.

JOHANNES NARDIUS Florentinus, vir doctus.

EJ. *Lactis physica analysis* Florentiae prodiit 1634. 4. *. ARISTOTELIS ad se clara de viribus medicis lactis potissimum in libris querit. absque ullo proprio experimento. De fero lactis. De fero destillato, quorum utrumque contra HIE-

Tom. II.

H h h h

RONY.

RONYUM OBICIMUM defendit, & frigidum facit, ut tamen aliquas calidas particulas admistas habeat. Butyri antiquitates. Eo Romanos diu caruisse, quod potissimum oves mulgerent, quarum lac minus butyro abundet. Lactis ejusque seri in variis morbis utilitas.

EJ. noctium genialium annus I. post quem nullus alias secutus est, Bonon 1656.
 4. posthumum opus a filio PHILIPPO editum. Sub communi titulo plures libelli continentur, decem in noctes conjecti. I. HIPPOCRATES de liquidorum usum amplissimis commentariis, ut subinde NARDIUS in omnia alia se diffunderet, etiam physiologica. De frigore ejusque noxio effectu: de aquæ marinæ usu medico: de vermibus aceti: de narcoticorum medicamentorum, & frigidæ in convulsione & tetano utilitate. Calida embrocha in agro Senensi epilepticos levatos fuisse. III, de gangræna. IV, Varia de rebus quæ antiquis ignota fuerunt. Fibræ motum caloris causam esse. Calida antiquos medicos ad resolvendum usos. Vina vetusta valde spissa refrigerasse. Vasa plumbea ad opera chemica non vult adhiberi. Tarantulæ miracula ex EPIPHANIO. Dysenteria ex cerussa. Noxa ex aqua scorzonerae, quæ per vasa plumbea stillaverat. V, Diætetica aliqua. An vinum alat. Ciborum tempora & delectus in morbis acutis. VI, Cum hydropicum hominem nimia cum spe boni eventus curassent, noster consilia data fere refutat. Varia de lumbricis, lacte, butyro. De novo cortice Sinensi antipyretico, cui non favet. Non licere castrare, ut vocis gratia conservetur. VII, De variolarum & morbillorum initiosis. De usu interno olei adversus venena, etiam ad morbos malignos efficaci. De lue venerea & ejus curatione. Thermarum noxa. In febribus venæ sectionem defendit, cucurbitulas minoris facit. Multa loca HIPPOCRATIS & GALENI interpretatur. Laudat oleum vitrioli ad morbos malignos. VIII, Contra ROBERTI CONSTANTINI in CELSUM castigationes, ut contra eum virum receptum fere textum defendat. X: nox est commentarius in I. HIPPOCRATIS de corde.

EJ. apologeticum in F. LICETI multoram s. de duplice calore Florent. 1638.
 4. LIND.

FORTUNII LICETI Genuensis, professoris Patavini, philosophi, hominis subtilis & theorericæ, vix practici, πνεοραγχα s. de fulminis natura & de febribus libri II. Patav. 1634. 4.

EJ. de corporum naturalium duplice calore s. multra Patav. 1636. 4. si hic facit.

In quæfisis per epistolas puto etiam medica aliqua tractari: certe in tertia quæfitione medicinalia potissimum tractantur Utin. 1646. Scritt. Lig.

LEO ALLATIUS de Psellos & eorum scriptis Rom. 1634. 8. & in B. Græca FABRICII T. V. Huc facit, ob PSELLOS quos ad medicos refert.

EJ. etiam de Cl. GEORGIIS liber.

EJ. apes urbane, s. de viris ill. qui ab anno 1630. per totum a. 1632. Romæ floruerunt Romæ 1633. & J. ALB. FABICII cura Hamburg 1719. Vitæ, & scripta etiam promissa medicorum. Promittit etiam I. de Mandragora.

MICHAELIS ANGELI ROTA de peste Veneta anni 1630. *Questiones disputatae s. apologeticum ad syllogisticam disputationem Venet. 1634. Scritt. Bergam.*

ALEXANDRI de VICENTINIS de calore per motum excitato, atque de cali influxu in sublunaria Veron. 1634. 4.

HONORATI BOUCHE de morbo scelesto, in quo causa, signa & curatio expla-nuntur Avenione 1634. 8.*. Nempe de epilepsia idiopathica & sympathica; de obsecisis. Picam pastorem, ferinum epilepsiam pati. Medicamentorum far-rago.

PAULUS SPINDLER Vindobonensis & medicus Posoniensis.

EJ. disp. inaug. de angina Basil. 1634.

Dicitur auctor esse pulveris Pannonicus rubri.

Posthumæ prodierunt *observationes medicinales*, quarum centuriam CAROLUS RAYGER Francof. edidit 1691. 4.*. Breves sunt observationes, sed longa scholia; multæ, unico verbulo tactæ curationes. Vermis latus, ex quo cephalalgia, sublatus decem grauis gummi guttæ, qua & nupera arcana ad hunc usum medicamenta constant. Epilepsia sanata laudano opio, quod, fateor, mihi non videtur veri dissimile, cum adeo certo tetani opio solvantur. In apoplexia pulsus magnus & fortis deterior est debili & veloci. In eodem malo pulsus in duabus brachiis dissimilis. Pleuritis verminosa vermis expulsis curata. In principe infante asphyxia, ex pulmoni vomicis. Quartana curata asaro, deinde floribus salis ammoniaci martialibus. In peste anni 1644 paucissimi alexipharmacis servati, & melius potius habuerunt medicamentis destituti. Menstrues supere- nientes & petechiae lethales fuerunt, & terror, & angina maligna. Morbus ni- ger curatus rheo & china. Aliquid polypi simile sex vel septem uncias longum cum bonis ægri rebus de alvo egestum. Vomitus ad mortem usque perpetuus. Laudani in colica perniciosa vis. Matricaria in vino infusa post purgationem hy- drops sanatus: idem morbus sponterupto abdomine diu toleratus. In rene & ureter calculoso gangræna: cum se chirurgus incidens convulnerasset, idem simili gangræna abreptus fuit. Ureter uterque obstructus, inde ischuria 13 die funesta. Plura recensere omitto.

Endemicorum & epidemicorum Hungariae morborum historiam promittebat RAYGER, sed ea non prodiit.

ADRIANI TOLLI *observationes in praxin auream* J. STOCKERI Leid. 1634.
TOPP. 1657. 12.

IDEM GALENI *in aphorismos Hippocratis commentarios ex FOESII & PLANCII interpretatione* edidit Lond. 1633. 12.

G. ALBEYRON M. D. 1634. 4. *εγχειρίδιον Θεατρικον pharmaca ad unam quamque corporis partem concinnata breviter complectens.* In Codd. MS. C. TYSON. n. 4178.

NIC. AUG. ELISIUS, EJ. est *rationalis methodus curandi febres flagrante Vesuvio subortas* Neapoli 1634.

§. DLXXXIII.

V A R I I.

DOMENGO ROYO EJ. est *Llave de Albeiteria Saragossa* 1634. f. C. de V.

ANDR. GONZALEZ *Compatbia y symbolo de la astrologia con medicina Medina* 1634. 8. MARTIN.

FRANC. RÖNDINELLI *relazione del contagio stato in Firenza l'anno 1630.* e 1633. Firenz. 1634. 4. MEAD.

CLAUDII PONS *la sycophantie theriacale contre la GRIVF illustrée de plusieurs paradoxes & du tems auquel la theriaque doit être composée* Lion 1634. 8. d'ETR. Conf. p. 600 & 325.

STEPH. DOMINICI BRUNHEIMER *confilia von den hizigen oder rothflecken* Luneburg 1634. 8.

Les anciens & modernes auteurs de la médecine & chirurgie Paris 1634. 8. collecta ex veteribus.

J. EISENRING *prophylaxis & cura febrium malignarum epidemicarum* (germanice) Vorchheim 1634. 12.

EJ. *consilium medicum* Regensburg 1634. 12.

Kurzer Bericht was man sich zur Zeit der Sterbensläufe der schweren Seuche der Pestilenz zu verhalten durch einen D. der Arzney Nürnberg 1634. 4. WILLER.

§. DLXXIV.

DISPUTATIONE 5.

WOLRAD ENGELHARD FESELIUS *de pleuritide legitima* Argent. 1634. 4. *

AUGUST SALADIN *de passione colica* Argent. 1643. 4. *

PHIL. PFIZER *de phthisi* ib. 1634. 4. *

SAM. SCHARACH *de epilepsia* Francof. Viadr. 1634. He. nisi error in nomine est.
EJ. *de apoplexia* ib. 1635. 4. ID.

SIMON PRACHTELIUS *de ephialte s. incubo* Erford. 1634. 4.

J. de GORRIS & PETR. YVELIN *E. visceribus nutritiis effuantibus aquarum metallicarum potus salubris* Paris. 1634. Addit CL. BARON has theses Regis edicto vetitas non potuisse defendi.

EJ. & PETR YVELIN *Non E. dysenteriae purgatio convenit* ib. 1634.

REN. CHARTIER & MATH. DENYAU *E. ulcerato utero non dolente τα συμπαθητα
dolent* ib. 1634.

GEORG. ARBAUD & PETR. LEGIER *E. catarrho hypnotica* ib. 1634.

PETR. YON & PETRI RICHER *E. lactantium variolis venae sectio* ib. 1634.

CLAUD. de POIS & PETR. LEGIER *E. alimentum corpus & animum mutat* ib.
1634.

PETRI le CONTE & MATH. DENYAU *E. humorales febres ab humorum putrefactione* ib. 1634.

GUIL. de VAILLY & PETRI RICHER *E. in morbis acutis sitis παραλογως se-
data malum* Parif. 1634.

CLAUD. GERVAIS & J. PIETRE *E. a cibo meridiari non salubre* ib. 1634.

§. DLXXV.

AD ANNUM 1635.

DIDACI de SORIA certamen medicum & propugnatio antiquitatis contra inno-
vatores Granat. 1635, fol. L.

FELIX SCARELLA *de theriaca* Patav. 1635. 4. L.

PETRI LOPPEZ *flosculus medicinae tribus libris juxta auctoritatem veterum Gra-
corum & Arabum* Malac. 1635. 4. CHIVA.

PHILIPPI JUSTI *diss. aduersus GALENUM de somite putredinis in febribus putridis continuis* Ulm 1635. 4. L.

PIUS de MARRA EJ. *praxis methodica & rationalis curandorum morborum omnium, in qua præter remedia magis præcipua a GAL., HIPPOCRATE & AVICENNA desumpta, multa arcana medica continentur* Neapoli 1635. 4. ASTR. Fusæ de lue venerea, sed exscriptus ex L. I. de ALMENAR.

JANI BODECHER Beningii, *orationes dua de contagione & morte contumenda. Acc. tertia, qua ostenditur morbos animi esse peiores quam corporis* Leid. 1635. 12. FALC.

CHRIST. WINCKELMANN *tabula institutionum SENNERTI in tironum gustum* Witteb. 1635. 4. 1676. fol.

EJ. *medicamenta officinalia præcipue Galenica & chemica ex vegetabilibus animalibus mineralibus in tabulas digesta, app. quasi ad tabulas priores* Witteb. 1635. fol. 1670. fol. 16 . fol. L.

ANDREAS de CALWENFELD tr. *de peste ex quintuplici arte & fundamento hermetico superata* Hag. 1635. 8. si recte scripsi.

FRANCISCI PIIART *protrepticum de artis mediceæ exoptatus pro vesperiis* Parif. 1635. 8. L.

JACOB LEBBERER *physica realis spagirica medica alchymica* Heidelb. 1635. 8. LIND.

§. DLXXVI. ALII.

FABIEN VIOLET *des maladies par obſtruction* Paris 1635. 12. RAST.

FRANC. de MONGINOT *traité de la conservation & prolongation de la santé* ib. 1635. 12. FALC.

Traité de la melancholie, ou réflexions de de la MESNARDERIE sur le discours de M. DUNCAN la Fleche 1635. 4. d'ETR.

ALB. MICH. ANTONIO *diſcorſo per ben governarſi dalla pefte* Padova 1635. 4. SMITH.

MATTHIAE HOE *Leichenpredigt PETRI HEIGEN Archiatri Saxonici, mit dem Lebenslauf* Leipz. 1635. 4. B. BUN.

§. DLXXVI.

§. DLXXVII.

DISPUTATIONES.

CONR. WALTHER *conclusionum medicarum variarum decades VII.* præside
CONR. MATTHÆO Groning. 1635. 4. MOELL.

MATH. WRIGTH *theses medicae inaugurales de pleuritide vera* 1635. 4. B.
BODL.

Disputationes etiam videntur, quæ sub titulo prodierunt, *Tripus Delphicus in quo in lebete Apollinari medica quadam philosophico igne coquuntur, auctoribus JOSEPHO BUA, SEBASTIANO PETRA. & STEPH. BALDO Med. DD. Messanensis Neapoli 1635. 4. **, Contra PETRI CASTELLI adversarios, CORTESIUM, SANTORELLUM, alium innominatum. Quæstio huc facit ultima, *mūn ventriculus non roboretur nisi prius nutritiatur.*

FR. GUENAUT & CL. GUERIN *E. pituitosis jejunium* Parif. 1635.

J. MERLET & PETRI le MERCIER *E. labor ante cibum* ib. 1635.

GAB. HARDOUYN & ANT. RICHARD *Non E. adstringitis alvo cathartica* Parif. 1635.

MICH. de la VIGNE & LEONIS le TOURNEUR *E. vinum lac fenum* ib. 1635.

JAC. PERREAU & NIC. CAPPON *E. vicinus tenuis & exquisitus in sanis paulo pleniori periculosior* ib. 1635.

MICH. TOUTAIN & DUR. FR. YON *E. totus homo a natura morbus* Parif. 1635. Eadem G. PATIN disputatio.

SIM. le TELLIER & LEO le TOURNEUR *Non E. individuus acutorum comes febris* ib. 1635.

SIM. BAZIN & NIC. CAPPON *E. imbecillitati ventriculi adstringentia* ib. 1635.

JAC. COUSINOT & NIC. RICHARD *E. hydropi siccantia* ib. 1635.

§. DLXXVIII.

VINCENTIUS BARONIUS. ALII.

Meldulensis, medici Foroliviensis *de pleuripneumonia anno 1633 & aliis temporibus Flaminiam aliasque regiones populariter infestante atque a nemine haec tenus observata* L. II. Forli 1636. 4. *. Liber melioris notæ. Morbi descriptio. Fauces ulceri-

ulceribus obsidebantur cum angina: deinde circa thoracem dolor, febris, tussis, spiritus difficilis erat, & sitis inexhausta. Qui primis diebus & ubertim exscrerebant, maxime quando sanguis ipsis præterea repetito detractus fuerat, & tepidam copiose hauserant, ii fere servabantur. Multorum ægrotorum, quos curaverat, historias dat, & cadaverum incisiones. Pulmo saepe inflammatus & niger, dum pleura sana erat; saepe & aqua in caveam pectoris effusa. Ut omnino morbus in pulmone orsus, subinde neque semper, ad membranam costas succingentem transferit. Pulmonem saepe absque ulla inflammatione prægressa pleuræ adhærescere. Veteres, HIPPOCRATEM potissimum, pleuritidem a peripneumonia non distinxisse. In pleuropneumonia & pleuram affectam esse, & simul pulmonem: suam pleuripneumoniam non fuisse pestilentem, neque contagiosam. Muscularum intercostalium inflammationem non ignoravit. De catarrhis digressio. Hoc etiam suo morbo peculiare fuisse, quod raro per sputum, sed per sudorem potius & sanguinis evacuationem solutus fuerit. In L. II. de venæ sections agit, quam etiam in pueris utilem putat esse, & in morbi cruditate, & demum præsentibus petechiis. Argumentis perpensis præfert venæ lateris affecti sectionem, nisi mensum defec-
tus in pede venam jussit secare, aut summa vis plethoræ urserit, aut dolor in medio pectore sævierit. Iterato vero sanguinem mittit, etiam septies, rejectis cucurbitulis & hirudinibus. Reliqua demum curatio.

HYACINTHI TRABONA *de medicamento purgante quarto die dissertatio*, in qua cum HIPPOCRATIS, tum GALENI auctoritatibus, tumque validissimis rationibus qua-
ta die non esse purgandum blateratur (mala vox forte declaratio) Panormi 1636. 4.
MONGIT.

DANIEL CARMENI *methodus medendi* Bonon. 1636. f. WACHEND.

J. de VIANA Giennensis, *antidotum fasciculi aromatum in subfidium puerpara-
rum, ubi agitur de odore, uteri suffocatione &c.* Milano. 1636. 4.

EJ. tratado de peste sus causas y curacion, y el modo que se a tenido en curar las secas y carbuncos pestilentes, que an oprimido la ciudad de Malaga el a 1637. Lisbon. 1637. 4.

ANDR. ANT. de CASTRO Lusitanus. EJ. *de febrium curatione l. III. Villa-
viciosa* 1636. fol.

EJ. *de simplicium medicamentorum facultatibus* ib. 1636. 4.

EJ. *de qualitatibus alimentorum, que humani corporis nutritioni sunt apta* ib.
1636. fol. C. de V.

SEBASTIANI de SOTO *Summularum expositio* Madrit. 1636. 4. FAKC.

EJ. *exercitationes medicae de curandis febrium differentiis* Madrit. 1638. 4. FALC.

EJ. *discurso medicinal de las enfermedades por que seguramente pueden los religi-
osos depor la clausura* ib. 1639. 8. C. de V.

§. DLXXIX. JOHANNES SCHROEDER.

Medicus Francofurtenſis.

EJ. *Berich vom epidemischen Fieber Francof.* 1636. 8.

EJ. *Quercetanus redivitus Francof.* 1638. 4. 3 vol. LAMBERGEN 1648. 4. L. 1667. 4. 1679. 4. TR.

EJ. *Pharmacopœa medico physica.* Ed. I. Ulm. 1641. 4. Ed. II. ib. 1644. 4. RIV. Ed. III. Ulm. 1649. 4. Ed. IV. aucta & emendata Ulm 1655. 4. Ed. V. ib. 1662. 4. *. Ed. VI. Francof. 1667. 4. edita a HORSTIO & WITZELIO 1669. 4. TR. 1681. 4. TR. Leid. 1672. 8. L. aucta. Lion 1681. 4. Colon. 1687. fol. cum F. HOFMANNI adnotationibus. Ed. VIII. in tit. Ulm. 1685. 4. MENZ. studio P. ROMMELII. *Appendix* Ulm 1669. 4. Francof. 1676. 4. vel 1677. IV. iterum aucta a J. FRID. WITZELIO: tum recognita a PETRO ROMMELIO Ulm. 1685. 4. 1705. 4. *.

Germanice *Arzneyschaz nebst FRID. HOFMANNS Anmerkungen* Nürnberg 1684. 4. eröffnet von G. DAN. KOSCHWIZ Nürnberg 1693. fol. Francof. 1709. fol. Nürnberg 1748. fol. *.

Belgice *Groote algemeene schatkammer* cum præf. GAUBII & iconibus Leid. 1741. fol. 3 vol. Anglice Lond. 1669. B. BODL. *Notas* F. HOFMANNI dicemus.

Edidit etiam noster ARNOLDI WEICKARD *thesaurum pharmaceuticum Galeno chymicum* Francof. 1670. 4.

Vel ex repetitis editionibus cognoscas, classici operis gradum diu tenuisse, chemicam nempe notitiam cum vulgari Galenica pharmacopœa inter primos coniunxisse. Cum paucas editiones possideam, non possum de omnibus rationem reddere. In ea, quæ Ulm. 1662. 4. *. prodiit, ars primum pharmaceutica adest. Deinde medicamenta simplicia certis sub titulis, sola nomina: tunc compositiones pharmaceuticæ cum scriptio[n]ibus, aquæ, balsama, condita, emplastra, olea, pilulae, sicaliae formulæ compositæ. L. III, IV, V. materia medica simplicium medicamentorum traditur, cum eorum patria, signis, usu medico, medicamentis, quæ ex quoque parantur, ex mineris, plantis, animalibus. Hæc omnia nunc uberiora & meliora exstant, non ita eo seculo, quo noster scripsit.

Editio Ulmana 1685. 4. *. aucta est a J. LUD. WITZELIO & a PETRO ROMMELIO edita. Acc. in principio tabula totius operis.

Editio 1746, 1748. tribus voluminibus fol. multo plures nuperas habet scriptiones ex variis dispensatoriis desumptas, taxam pharmaceuticam, ipsa simplicia numerosiora, HOFMANNI interspersas adnotationes.

§. DLXXX. VARII ad a. 1636.

CLAUDIUS TARDY medicus Parisinus.

EJ. *hippocratica purgandi methodus* Parif. 1636. 4. alii 1648.

EJ. in *HIPPOCRATIS libellum de virginum morbis paraphrastica comment.* ib. 1648.

EJ. *comment. in Hipp. de septimestri & octimestri partu* ib. 1653. 4.

EJ. *tr. du cœur physiologici argumenti* ib. 1656.

EJ. *cours de médecine contenant toutes les choses qui composent l'homme & qui le detruisent & enfin le moyen de le retablir en santé & de guérir les maladies par les principes du mouvement circulaire 2 voll.* Parif. 1662. 4. 1677. 4.

EJ. *libellos de transfusione* vide in *anatomicis.*

HIER. GIL. *de la PENNA tratado del garotillo* Saragossa 1636. C. de V.

EJ. *de improbo usu vesicatoriorum, spirituum extractione in omni febre; sed præcipue in ea, quæ ab aeris mutatione suboritur* Neapoli 1638. 4. TOPP.

ROLANDI STURM *Corticis Chine Chine ejusque virtutum & virium descriptio* Antwerp. 1659. 12. LIND. Haag. 1681. 16. *. Medicus Delfensis PLEMPII & CONYGII contrarias rationes expendit, adfert suas observationes, quæ omnino cortici favent, effectum febrifugum ad resolutionem materiei morbosæ refert.

Ediderat *Hippocratico hermetologiam, s. dialogum inter Hippocraticum & hermeticum Bonon.* 1636. 8. L.

J. LOESEL *de podagra tractatus morbi hujus indolem & curam diligenter expōnens* Rostock 1636. 16. Leid. 1639. 16. *, cum qua editione etiam CARDANI *encomium podagre* recusum est. Omnino tamen articulos inflammari posse. Abscessum mediaстini pure plenum se vidisse, & aliud similem, & sub sterno vomitas. Non in glutine sedem podagre esse. Terrore & ira sublata podagra. Ad victus rationem. Cerevisiam in Curlandia ligneis in vasis coquunt. Glandes ex sale gemmæ tornatiles. Inter formulas chemicus est ipsum aurum potabile. Ex alumine adversus arthritidem medicamentum. Spiritus salis ammoniaci valde laboriosus paratus. Ad pedum sudorem extorquendum cupa duplex. Certum esse sanguinem etiam annis integris a neee ad occisoris præsentiam stillasse de cadavere. Medicinæ sympatheticæ fidem adhibet, etiam in podagra. Emplastra ad nodos tradit ex lithargyro saliva extincto: bis hydrargyri viribus superati grandes nodi.

EJ. *de theriaca Andromachi* Regiomont. 1655. 4.

In libello *de renum usū* habet vermem, qui in rene consumto habitabat.

JOH.

JOH. FREINSHEMII viri docti, *dissertatiuncula de calido potu Argentorati* 1636. 8.

MENELAI WINSEMII oratio funebris in obitum ADRIANI METII medici & mathematici habita Franeker 1636. 4. B. BUN.

GEORGII RICHER oratio de valore medicorum, habita a. 1636, edita Nurnb. 1644. 8. in Decade II. *Orationum* B. BUN.

CHRIST. ZURMATTEN de tuenda valetudine tractatus Parif. 1636. 8. FALC.

Pharmacopœa Amstelodamensis Amstelod. 1636. 4. . . 12. TR.

Codex medicamentarius Parisiensis editus a. 1636, recusus 1648. 1651. 1658. 1676. 1699.

§. DLXXXI. LAZARUS MEYSSONNIER.

LAZARE MEYSSONNIER, homo vanissimus. EJ. est *Oenologie ou discours des vins* Lion 1636. 12. RAST.

EJ. *Et cures pour les vins* ib. 1639. 8. ID.

EJ. *pentagonum philosophicum medicum physices & medicinae theoretico practice principia nova methodo declarans* Lion 1629.

EJ. *axiomes de santé pour vivre longuement & sainement* Lion 1639. 8.

EJ. *doctrina nova febrium ex analyseos sygyricæ, anatomæ chirurgicæ, & pathologicæ encheiræsi demonstrata* Lion 1640. 4. & 1641. 4. TR. cum titulo nova & arcana doctrina febrium.

EJ. *de hys epidemicæ causis parænetica velitatio* Lion 1641. 4.

EJ. *histoire de l'université & du collège de médecine de Lion* ib. 1644. 4. RAST.

EJ. *regime des accouchées* Lion 1646. 14.*. 1671. 12. TR. 1673. 12. RAST.

EJ. *Bouillons à faire au printemps pour sa preserver toute l'année de maladie* ib. 1648. 4.

EJ. *les fleurs de Guidon augmentées* 1650.

EJ. *la médecine françoise à l'usage des couvents* ib. 1651. 12.*. *Scriptiones medicamentorum domesticorum. Curationes morborum frequentiorum. Nomina ægrorum quos curaverit.*

EJ. *la pharmacopée accomplie* ib. 1657. 8. FALC.

EJ. *elementorum medicina libri II.* ib. 1661. 12. TR.

EJ. breviarium medicum. Acc. LAZ. RIVERII compendium medicine practice studio BERNARDI VERZASCHA ib. 1664. 8. GUNZ.

EJ. le cours de médecine theorique & pratique contenant le miroir de beauté & santé corporelle ed. VII. ib. 1678. 4. 2. vol. L. GUYON opus.

Epistola aliquæ inter BEVERWYCKIANAS.

§. DLXXXII. VARI.

MARIN CUREAU de la CHAMBRE Cartesianus, vir doctus.

EJ. nouvelles conjectures sur la digestion Paris. 1636. 4. d'ETR.

EJ. les caractères des passions ib. 1645.

EJ. parvæ methodi pro explicando HIPPOCRATE & ARISTOTELE specimen ib. 1655. 4. FALC. 1662. 4. RAST.

EJ. l'art de connoître les hommes Paris. 1660. 12. Germanice 1672. 8. Francf.

EJ. vita apud NICERON.

CANADELLE tr. de la peste Genev. 1636. 12. Nova editio.

Certain directions for the cure of the plague and preventing the infection Lond. 1636. 4.

J. SMITH practice of physik ib. 1636. 8.

. . . COGHAN heaven of health ib. 1636. 4. OSB.

JACOBI MARTINI Leobergensis apella medicaster bullatus, oder Judenarzt, darin gezeiget wird was ein christlicher Medicus sey, u. wie hingegen ein Judenarzt beschaffen 1636. 4. *. Acre scriptum. Judæos christianos odisse: literarum im- peritos esse. Partes medicinæ, & quantum ad bonum medicum requiratur.

PIETRO della CHENA vera virtù che si cava del Rosmarino Rom. 1636. 24. *. Arcanum ex Roremario paratum medicamentum extollit. Gallus de chemica secta.

HENR. FREYTAG gründlicher Bericht von der Pest und ungarischer Krankheit Halberstadt 1636. 8. VATER.

L. M. S. L. de occulta magico magnetica quorumdam curatione naturali tractatus Schleusingen 1636. 8. TR. Nürnberg 1652. 8. TR. 1729. 8. TR.

Lapis nephriticus, von dem edlen Griesstein seiner wunderbaren Art, Kraft, Wirkung und Gebrauch Augspurg 1636. 4.

§. DLXXXIII.

§. DLXXXIII. DISPUTATIONES.

CHRISTOPHORUS SCHELHAMMER senior, Professor Jenensis.

EJ. *disp. de arthritide* Marburg. 1636. 4. MOELL.

EJ. *de dolore colico* Lipſ. 1636. 4. MOELL.

EJ. *de ictero* Basil. 1643. 4. *

EJ. *de variolis & morbillis* Jen. 1643. 4.

EJ. *de convulsione* ib. 1643. 4. * pro loco.

EJ. *de dysenteria* ib. 1644. 4.

EJ. *de epilepsia* ib. 1644. 4. MOELL.

EJ. *de hydrope tympanite* ib. 1644. 4. MOELL.

EJ. *de febre ardente* ib. 1645. 4. HE. 1646.

EJ. *de incubo* ib. 1646. 4. MOELL.

EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1647. 4.

EJ. *de angina* ib. 1647. 4. R. DAN. LUDOVICI.

EJ. *de peripneumonia* ib. 1647. 4.

EJ. *de phthifia* ib. 1647. 4. PL.

EJ. *de vertigine* ib. 1648. 4.

EJ. *de paralyſi* ib. 1649. 4. MOELL.

EJ. *de veneno* ib. 1649. 4. PL.

EJ. *de catalepsi* ib. 1650. 4.

EJ. *de colico dolore* ib. 1651. 4.

J. PLACCIUS *de scorbuto* Praef. ZACH. BRENDEN. Jen. 1634. 4.

EJ. *de calculo rerum* Rostock 1636. 4. MOELL.

EJ. *de caufis* ib. 1636. 4.

CHRISTOPH. TINCTORIUS *de arthritide* Regiom. 1636. 4. PL.

EJ. *de scorbuto Prussiae* jam frequente ib. 1639. 4. *

EJ. *de affectu qui in Regiomontana Academia inter studiosos communi convictorii victu utentes sevit eorumque complures extinxit* 1639. 4. HE.

J. BARTHOL. CRUSCA *de morbo hereditario* Regiomont. 1636. 4. PL.

MELCHIOR POLIS *de vena salvatelle sectione* Francof. Viadr. 1636. 4. PL.

EJ. *de colica* ib. 1636. 4.

EJ. *de gravissimo cordis affectu syncope* 1642. 4. PL.

EJ. *de hypochondriaco affectu* 1645. 4. LEHM.

EJ. *ordo & methodus recte tractandi tartarum articulorum* 1668. 4. HE.

EJ. *de uteri suffocatione* PL.

J. DANIEL DIETERICH *oratio funebris GREGORII HORSTII* Ulm. 1636. & in operibus.

CHRIST. FRID. WILlich *de epilepsia* Strasburg 1636. 4. *

J. LUD. KIRCHHEIM *de apoplexia* ib. 1636. 4. L.

CONRAD MATTHÆUS *de natura pestis febriumque pestilentium & malignarum* Groning. 1636. 4. HE.

PETR. SEGUYN & PETR. CONSTANT *Non E. hystericas quibuscunque venæ sectio* Paris. 1636.

PETR. YVELIN & CL. GUERIN *Non E. nephriticis a calculo lithontriptica* ib. 1636.

PETRI RICHER & JAC. le FEVRE *E. dysenteriae serum lactis salutare* ib. 1636.

FR. l'ESPICIER & DUR. FR. YON *E. furori uterino portulaca* ib. 1636.

GEORG. CORNUTY & JAC. le FEBVRE *E. victus tenuis senibus* ib.

GUIL. du VAL & NIC. COLLETET *E. vita actuosa contemplatrice salubrior* ib. 1636.

GASP. BRAYER & PETR. CONSTANT *E. catarrho obnoxiiis dieta calefaciens & excicens* ib. 1636.

CLAUD. GUERIN & MART. AKAKIA *E. mutua omnium corporis partium concordia quedam atque consensio* ib. 1636.

§. DLXXXIV. FRANCISCUS SANCHEZ.

Bacarensis Professor Tolosanus.

EJ. *opera medica* Tolos. 1636. 4. *. Contineat *de morbis internis* L. I. *De febris & symptomatibus* libros II. *De venenatis omnibus cum signis & remediiis* L. I. *De purgatione* L. I. *De phlebotomia* L. I. *De locis in homine* L. I. *cum recta applicandorum ad suos locos remediorum methodo.* *Observationum in praxin* L. I. *De formulis prescribendis ad tyrones* L. I. *Pharmacopœia* L. III. *De theriaca* L. I.

Examen

*Examen opiatorum, syrporum, pitularum L. IV. In GALENI l. de pulsibus, de crisiis, de differentiis morborum, de causis morborum, de differentiis symptomatum commentarii. Censuram in ll. omnes HIPPOCRATIS. De longitudine & brevitate vitæ L. De divinatione per somnia L. Quod nihil scitur L. Seorsim prodierunt hi ultimi tres libelli Roterd. 1649. 16. *. Nihil sciri lusu ingenii demonstrare suscipit. Sensuua errores: sed etiam reliqui libelli parum habent firmi.*

RAYMUNDUS de LASSE *de officio medici; s. de vita FRANCISCI SANCHEZ,*
quam in exemplum medicis candide exaravit Tolos. 1636. 4. cum operibus.

§. DLXXXV. HERMANNUS CONRING.

Nordensis Frisius, professor Helmstadiensis, vir eruditus, peripateticae sectæ addictus, magnam partem vitæ suæ studiis dedit historicis, medica tamen nonnulla scripsit.

EJ. *diss. de convulsionum natura, causis & curatione* Helmstatt 1638. 4. PL.

EJ. *de difficii respiratione* ib. 1639. 4.

EJ. *de aquis* ib. 1639. 4. HE.

EJ. *de vitiis nutritionis libri II.* ib. 1640. 12.

EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1641. 4. HE.

EJ. *de epilepsia* ib. 1642. 4. *.

EJ. *de palpitatione cordis* ib. 1643. 4. HE.

EJ. *de scorbuto* ib. 1644. 4. PL.

EJ. *de peripneumonia* ib. 1644. 4. PL.

EJ. *de phrenitide* ib. 1645. 4. HE.

EJ. *de vita & morte* 1645. 4. HE.

EJ. *de Germanicorum corporum habitus antiqui & novi causis* Helmstatt 1645.

4. 1652. 4. *. 1666. 4. L. & nuper recurrente cum adnotationibus J. PHILIPPO BURGRAW Francof. 1727. 8. *. Cum universæ gentis similis fuerit institutio, adpareat causam ejus in iis quæri debere, quæ toti genti communia sint in victu, moribus &c. Proceros fuisse, ad septem usque pedes, non facile altioris staturæ, cum ROLANDI sepulchrum non procerius cadaver admiserit. Certo fuisse candidos, oculis cœruleis, capillo flavo, prolixo. Robustis natos parentibus sero veneri se dedisse, inque conjugio castos vixisse, & suas vires conservasse integriores, & pleniores filiis impertiisse. Cibos etiam vulgo salubres fuisse, lac potissimum cum paucopane, absque butyro. Casei antiquitates, qui denum a 1530. in Rhætia primum pinguis sit paratus. Cerevisiam bibisse absque lupulo, veteribus ignorato: cere-

cerevisiam vero magis quam vinum nutrire. Vitam in otio degisse, sed venationi indulsisse; hac occasione de concremento pituitoso intestini simili a JUSTO LIPSIUS post vitam sedentariam dejecto. Frigus & nuditatem robur fibræ addidisse. Mutatis moribus proceritatem & alias Germanorum prærogativas amissas fuisse. Nuptiæ cum mollioribus, humilis staturæ feminis, aer calidior, hypocaustorum usus, abundior panis usus, de quo alimento hic multa dicuntur, veterem Germanorum constitutionem vitiasse. Panem fecalimum alvum stipare, minus nutrire. Salis quotidianus usus. Victus laxior, miscellaneus. Qui caninam sagacitatem a vita in deserto transacta adquisiverat, victu communis usus idem eam amisit. Usu calidæ mollita corpora; hic de potu ejusque refrigeratione, cerevisia lupulata, vino, spiritu vini. Spiritus vini antiquitates, inventum est arabum. Tabaci usus. Vita studiosa sedentaria ærumnosa. Inde de reliqua corporis Germanorum degeneratione querit.

EJ. *de hermetica Ægyptiorum, vetere & Paracelsica nova medicina l. unus Helmstad.* 1648. 4. *. & uberioris cum titulo *de hermetica medicina l. II. Primo de omni sapientia veterum Ægyptiorum. Altero de PARACELSI & chemicorum universa doctrina Helmst.* 1669. 4. *cum apologetico adversus calumnias OLAI BORRICHI **. Doctum omnino opus, tamen deproperatus, ut saepe locos auctorum ex memoria citarit. Defendit, de HERMETIS temporibus & scriptis nihil certi existare, & omnino dubitari posse, num ejusmodi homo unquam vixerit. Ægyptiorum medicinam exigui momenti fuisse: chemiam in ea gente, sed seniori demum ævo, cultam. PARACELSUM spurium fuisse, agyrtam, multa compilasse. LULLIUM & ipsum vanum fuisse promissorem. Medicamenta alchemica arte parata nimis acris esse, neque absque periculo sumi, cum metalla a viribus vitae non superentur. In episcopo a magisterio perlarum chemico erosum ventriculum.

EJ. *de vertagine ib. 1650. 4. HE.*

EJ. *de hydrope ascite ib. 1650. 4. **

EJ. *de venæ sectione ib. 1651. 4. & 1672. 4. BVRCKM.*

EJ. *de purgatione ib. 1652. 4. **

EJ. *introductionis in universam artem medicam ejusque singulas partes disputationes preside CONRINGIO tuitus est SEBASTIANUS SCHEFFER 1654. 4. ** faslus maximam partem operis ex ore Praeceptoris haustam fuisse. Recusa est CONRINGII nomine *cura & studio J. C. SCHELHAMMER Spiræ 1687. 4. & cum prefatione F. HOFMANNI Hall. 1726. 4. **. Historia est & bibliotheca medica. Primum de constitutione & natura artis, de seictis, de artis ortu & progressu. Tum historia & bibliotheca partium singularium, physiologiae, pathologiae, semeiotices, therapeutics, materiae medicæ, botanices, pharmaceuticæ, chirurgicæ, diaeteticæ, & de optimis de quaue parte scriptoribus. Judicia de libris: in PARACELSUM severius. Plurima ejus inventa in codice duo ante secula scripto CRATONEM legisse.

legisse. Non magnum esse astrorum in corpus humanum imperium, multaque in eum sensum fabulose dicta fuisse, neque perpetuo sub novam lunam epilepsias paroxysmos recurrere. Ægyptios utique primos artem medicam coluisse. De tabulis anatomicis Helmstadiensibus. Memoriam medicamentis non confirmari, quæ in animam nihil possint. GALENICAM pulsuum doctrinam nimis subtilem esse. Vix in nostris regionibus crises fieri, neque exspectari debere, & vana fere esse, quæ de diebus crititis apud veteres leguntur. Audiendos esse & empiricos. Veteres bubulam refrigerandi & dispellendi scopo laudabant, suillam ad hæmorrhagiam ex serpentis cuiusdam morfu. Hortorum medicorum antiquitates. In botanicis difficultas maxima orta ex antiquorum brevissimis descriptionibus, nominibus variis, peregrinis regionibus. Galenum frequenter in THEOPHRASTO peccasse. De viribus stirpium per sensus constare, & per testimonia Graecorum. In Oriente alias esse eas vires, quam in nostris frigidioribus regionibus. ANGELUM SALAM primum inter chemicos desississe ineptire: antiquissimum dispensatorium esse VALERII CORDI. Chemiam utilius ad medicamentorum censem augendum, quam ad interpretandam naturam humani corporis, adhiberi. Pro magnis compositionibus & pro theriaca. Utique victus ratione vitam produci posse. Ab aeris manifestis qualitatibus non multos morbos pendere, neque ex aeris notitia boni quid in medicinam redundasse. Inæqualis liber multa continet utilia, multa minus considerata, cum prælectiones sint, quas noster dictabat. Adjecti sunt alii, ejusdem argumenti variorum scriptorum libelli.

Nunc relecto ipso opere video, passim quæ decerpsti esse SCHELHAMMERI, qui socii opus ediderit, quod omnino enarrare debui: nunc socii & generi merita non vocat separare.

EJ. *de pleuritide* Helmst. 1654. 4.

EJ. *de inflammatione hepatis* ib. 1656. 4.

EJ. *de epilepsia* ib. 1656. HE.

EJ. *de incantationis circa morbos efficacia* ib. 1659. 4.

EJ. *de incubatione in fanis deorum medicinæ causa olim factis* R. HENR. MEIBOM. ib. 1659. 4. *

EJ. *de febre hectica* ib. 1659. 4.

EJ. *de scorbuto* ib. 1659. 4.

E. *de peste* ib. 1659. 4. *

FJ. *de podagra* ib. 1659. 4. HE.

EJ. *de melancholia* ib. 1659. 4. HE.

EJ. *de morbo hypochondriaco* ib. 1662. 4. *

EJ. *commentariolus in GALENI L. 13. methodi, de ratione curandi inflammations* Helmst. 1663. 4. MENZ. alii 1662.

Tom. II.

K k k k

EJ.

EJ. *de febre maligna, vulgo dicta Hungarica Helmst.* 1668. 4.

EJ. *de scorbuto* ib. 1672. 4. HE.

EJ. *de vene sectione* ib. 1672. 4. HE.

EJ. *de natura & dolore dentium* ib. 1672. 4. *.

EJ. *de hæmoptysi* ib. 1676. 4.

EJ. *de diabete* ib. 1676. 4. HE.

EJ. *de dysenteria* ib. 1676. 4.

EJ. *de peripneumonia* ib. 1676. 4. *.

EJ. *de inflammatione hepatis* ib. 1676. 4. *.

EJ. *de peste* ib. 1678. 4.

EJ. *de aquis Helmst.* 1680. lego PL.

Libri de calido innato & igne animali dicti sunt in B. ANAT ib. 1697. 4. *.

Diss. de fermentatione 1647. 4. & alia minus proprie hoc spectant.

Vitam viri videoas in ANDREÆ FROELING Leichenpredigt Helmst. 1681. 4.B.

BUN. in MELCHIORIS SCHMIDII programmate in funere Cl. Viri Helmst. 1681.

4. B. BUN. in *Memoria posthuma* Altdorf. 1682. 4. ita TR. tum apud NICERON T.

XX. in JACOBI BRUCKER *Ehrentempel teutscher Gelehrsamkeit* dec. IV. Aug.

Vind.

LIBER NONUS.

FRANCISCUS SYLVIUS de le BOE.

§. DLXXXVI.

FRANCISCUS SYLVIUS de le BOE.

Hanoviensis, vir nobilis, qui cum anatomicis experimentis, cum oadaverum morbosorum incisionibus & cum Chemicæ pharmaceuticæ peritia ingenium systematicum & eloquentiam conjunxit, ut per multos annos Leidam numerosos peregrinos scholaisticos in ejus gratiam confluxisse certum sit. In praxi HELMONTIUM fere secutus est, ejus tamen archæum non recepit: fermentationibus tamen plurimum tribuit, & peculiariter magis in succo pancreatico atque bile & morborum causas & vitæ alimenta invenit, morbosque acutos fere infesto acori pariter tribuit ut HELMONTIUS, atque alcalinis volatilibus & diaphoreticis conatus est superare. Ejus certe clinicam felicitatem collega ipsius LUCAS SCHACHTIUS ipse laudavit. Varia ei objecta fuerunt, etiam plagiūm, etiam sui salis volatilis oleosi (a), de quibus nunc non facile est judicium, in medicamentis etiam minus, quæ persæpe, & neque ab uno, neque subito perfecta fuerint. Opio multum, & feliciter utabatur. Morborum causas fere in solis humoribus posuit, eorum vitia contrariis medicamentis superare studebat, aut aucta perspiratione exterminare infestos. Hypotheses adeo ejus praxin rexerunt. Solebat autem in editis operibus, sed pauca edidit ipse, hypotheses suas timide & modeste proponere, in prælectionibus autem paulo pro firmioribus tradere eadem, quæ ipsi discipuli plena demum cum fide propagabant. Hunc virum schola primum Batava, deinde paulatim universa Europa secuta est, in odio certe acidi, & volatilium calidorum amore, quoad SYDENHAMUS moderationem caloris utriusque introduxit. Quare huic libro viri summi nomen præfixi.

K k k 2

Dispu-

(a) MORLEY nov. morb. p. 53. sqq.

(b) LEONICENA p. 24.

Disputationes plusculas edidit, practicas pauciores.

De motu animali ejusque lassone Leid. 1637. 4. * de convulsione, paralyfi,

EJ. *de alimentorum in ventriculo fermentatione* ib. 1659. 4.

EJ. *de variis tabis speciebus* R. SIBBALDO ib. 1661. 4.

EJ. *de febribus* ib. 1661. 4. R. GOCLENIO.

EJ. *de cordis palpitatione* ib. 1667. 4. *

EJ. *& ten RHYNE de dolore intestinali a flatu* ib. 1668. 4.

EJ. *de opio ejusque usu medico* ib. 1670. 4.

EJ. *de inflammatione* ib. 1671. HE.

EJ. *de iischuria* ib. 1671. 4. HE.

Collectio disputationum medicarum P. I. Amsterd. 1663. 16. *. fere physiologi
ci est argumenti, ut obiter tantum conjuncta nonnunquam vitia tradat. In
editione earumdem disputationum 1670. 16. *, & in *operibus omnibus*, utique
his subjunguntur *disputatio de febribus prima & altera*, in quibus pulsus pro signo
datur febris pathognomonicus. Recusae sunt exercitationes medicæ Jenæ 1674.
Francof. 1676. 12.

Succedunt in *collectione operum de methodo medendi libri duo*, posthumi, ne-
que ab auctore ad finem usque perducti. Generalia hic vitia humorum: tum
sanguinis aliena & optima conditio, & succi pancreatici nimius, ac nimis parcus,
acor: sic salivæ & muci, chyli, spirituum vitia. Tunc solidarum partium morbi. In-
dications. Evacuationes variæ, medicamenta cholagogia, emmenagogia, sudori-
fera, diuretica, sialagogia, & curatio quæ sit hydrargyro: alia evacuantia. Porro
alterantia, non omisis, quæ lotium & quæ fæces alvinas corrigunt.

EJ. *praxeos medicae idea nova* Leid. 1671. 12. Francof. 1671. 12. Parif. 1671.
12. TR. Liber II. Amsterd. 1674. 12. Venet. 1672. 8. & ut puto Hanau
1675. 8. Ipse auctor edidit librum primum. In eo L. ad functiones lassas sua
addit consilia, ex theoria sua repetita, breviter & aphoristica fere, ut acorem cor-
rigat & visciditatem. Nitro jubet bilem temperare, inertiam effervescentiae cum
succo pancreatico fuscitare, primæ intestinali fermentationi, & secundæ cardiacæ
subvenire. Gravedinem succini accensi vapore subito se curasse. Ut tumorem
hypochondrii ingentem gummeis pilulis, atque emplastro ejusdem gene-
ris (adjecto opio) dissipaverit. Puris per vomitum & per alvum decessionem
fanavit vomitu moto, dato vino, cum tamen aeger unico die ad viginti uncias pu-
ris vomuisset. In hydropicis paracentesin jubet continuo moliri. Acidi in lympha
excessum cum viscore conjunctum impedire vitalem in corde effervescentiam, hinc salis
vola-

volatilis oleosi vires beneficæ. In asperæ arteriæ obstructione utiliter vomitum consultit ciere, maxime antimoniatis. Non secus corruptionem sanguinis balsamo sulfurato emendari. Febris frigus ab halitu acidiusculo vitiatae succi pancreatici cum bile effervescentiae derivat. Si bilis primario peccaverit, fieri graviorem calorem, mitiorem a lympha. Inde febres singulæ cum scriptionibus. Acorem primario frangere jubet; sed etiam continuam febrem a vitio bilis, lymphæ, succi pancreatici, salivæ fieri: tantum ut acor sit vehementior. Febris anginosa pro peculiari febre datur. Omnino medici esse officium subvenire symptomatibus, Intermittentium curationem ponit in emendando succi pancreatici acore, ejusque vitiosa crassitie dissolvenda. Malignas febres esse a sale volatili acri, eas sudoriferis antimoniatis tolli. Monet in pituitæ viscidæ correctione faccharum nocere; sic emulsiones & conservam rosarum in pulmonum ulceræ: ipse in priori vitio gummi amara exhibit & sales volatiles oleofos, quos impense commendat. In ictericorum cadaveribus nullam se saepe in bilis itinere obstructionem reperiſſe, neque ſemper pallidas esse fæces, curari variis faponibus. Pororum figuræ rejicit, & ex chemicis operationibus, naturæ in corpore humano functiones & labores melius explicari docet. Urina fusca. Calculos omnes a spiritu nitri folvi, nasci ergo a glutine, non ab acore. Sudorem nimium febris epidemicæ anni 1670 conpeſcebat absorbentibus cum opio mistis, & laudat Diaſcordium FRACASTORII, quale ipſe emendaverit, dum opii portionem auxit. Hunc librum MARTINUS CARCEUS indicibus ornavit. Displicet cæterum etiam ordo, qui est secundum hypotheticas classes morborum ortorum a saliva, a succo pancreatico vitiatis, qui morbi nunc nostro ævo omnibus aliis cauſis tribuuntur.

Libros II. & III. edidit *Justus SCHRADERUS*, invito *SYLVIO*, qui etiam in propria epiftola promittit, ſe ipsum ſuum opus effe elaboraturum. Ut nunc coram ſunt, absolvunt reliquos morbos in L. I. non dictos. In L. II. morbi partium facultati naturali inferuentium. Iterum succi pancreatici acorem volatili oleofo ſale emendari. Epilepsia potiſſimum falia lixiviosa præſertim ad volatilitatem perducta ſubvenire. Ex vulnere nervi magni pollicis extinctus chirurgus, qui ipſe ſibi triste fecit prognosticon, neminem vitalem evaliſſe unquam, niſi cui continuo ad nervum vulneratum oleum fervidum instillatum fuifet: dolor inde immanis & eryſipelas maximum. Catalepticus ſenex, ſtupidus, in ſomnum pronus, ut tam adloquenti responderet. Vitrioli sulphur anonymous vehementer laudat, hinc opium, cujus efficacia a ſale pendeat.

L. III. *Vitia facultatis generatricis*. Methodicos (nempe *Galenicos*) deridet, & poſt empiricos ponit. Morbi mulierum, in iis curandis potiſſimum noſter gratiam publicam iniit, quam fere opii ignorato uſui debuit. Ex brachiorum elevatione abortum facile fieri. Dolores & morbos a ſecundarum violenta ayulfione minime ignoravit. Suctrix cum pueroram lacte nimio liberaret, ſaporem cintameum vini Hippocratici in ore percepit, quod matrona biberat. Lactiferum fermentum, quod de acida natura participat. Ulcera mammæ effe ab acido,

EJ. praxeos appendix opus posthumum a JUSTO SCHRADERO editum. Ipse est liber IV. MERKLINI. Morbi, qui in prioribus libris desiderantur, non tamen ut plenus morborum census sit. Iterum etiam fieri a spiritu volatili ad bilem admisto. Morbi infantum: aphthæ, iterum ab acido. Suum esse inventum, duo tantum in rerum natura acria esse, salem acidum & alcalinum. Variolæ, iterum eas ab acido nasci: iis saepe tuſſes supervenire difficiles (non tamen satis distinguunt confluentes variolas). Expellit pustulas medicamentis fudoriferis antimonialibus, lacte etiam ad pedes ducit. In peste & morbis malignis sanguinem floridorem esse, esse ubi pulsus rarus sit, esse a sale volatili ob bilem acriorem, & acidi hic vim esse beneficam, ut salis spiritum dilutum. Verum oleum tartari stillatitum figere salem volatilem. Laudes iterum antimonii, quod idem & vomitum cieat, & alvum & sudorem pellat. Acetum stillatitum olei noxam frangere.

Caput de lue venerea seorsim Germanice prodiit, Beschreibung der Franzosen-Krankheit mit BLANCAERD'S Anmerkungen Leipz. 1693. B. Tig. Venenum venereum acidæ esse indolis. Salivam a mercurio præcipitato non nimis fixato felicius excitari, ut per mercurium corallinum: curationem esse in correctione spiritus acidi per spirituosa volatilia, per oleosa, sapones, aromata. Ligna humorum acrimonias fortius emendare, quam quidem radices. Coactus & invitatus ad salivationem descendit, præfert, quando sufficit, sudorem per decocta motum. Caries ut vere & solide curetur, requirere integri ossis exemptionem. Inde redit noster ad phthisin. Ante mortem ulcera pulmonis siccari. Conservam rosarum ad phthisin non valere. Cachexia. Vomitum acidi liquoris succo tribuit pancreatico, neque enim potuisse, in exemplo, ab ingestis esse. Non aliud salem æstum magis temperare quam nitrum, id in aëre habitare. Infantis alvus prædura, ut tertia demum hebbomade durissima redderet, emplastro laxata. Hydroperæ esse a vasis lacteis vel lymphaticis ruptis: rumpi plerumque propter obstructionem. Laudes acus trīquetræ nuper inventæ. Morbus hypochondriacus: fieri etiam a bile acriori & pituita acidiori, & ab effervescentia utriusque humoris vitiosa. Vedit in eo malo noster abdomen adeo non dilatatum, ut esset quam contractissimum. Arthritis; ab effervescentia sibi videri nasci, esse tamen votum suum, ut medicus peritus per experientiam de hac effervescentia constitutat. Fermentum febrile esse potissimum acidum succum. Commixtas suas mixturas in febribus intermittentibus nunquam non proficuas fuisse; in arthritide vero medicamenta, quæ & sudorem pellant & urinam.

Praxis medica anglice versa prodiit vertente GOWER Lond. 1675. 8. Oss. 1717. 8.

Oratio de febre epidemica Lugduni Batavorum 1667. plures adfigente. Febris tertiana intermittens primo simplex, deinde duplex, ut tandem absque intermissione esset, neque tamen continuis deberet accenserit. Acris erat in primis viis faburra: potuisse fructus horæcos immatuos in culpa fuisse, cum aëris tamen vitio: fedem

sedem & somitem in bile inque pancreatico succo. Subito nonnullos interemisse. Pituitam incidebat acidis, etiam meracis; tum sale volatili oleoso, & experientiam horum auxiliarum efficaciam confirmasse. Subinde, non semper, venam oportuissse secari, quoties symptomata urgebant, & in regionibus calidis profuse in febribus sanguinem mitti. Jusculta dabat carnium.

EJ. *tractatus de affectu epidemico, qui ab Aug. M. 1659. ad Januarium 1670. in Leidensis urbis cives sœviit, prodiit cum operibus:* LINDENIUS non habet. Gravis & exitialis morbus in ditiores etiam potissimum sœviit, & duas tertias primario-rum incolarum partes interemit; frequentes etiam ejus fuerunt recidivæ. Non una fuit febris facies; primo febris intermittentis tertianæ simplicis, inde dupli-cis, demum triplicis, cum anxietate, nausea, vomitu, fastidio cibi, siti, ut tam-en potum diu aversarentur omnes; lingua arida, mucosa, aphthæ, etiam dy-fenteria, hypochondriorum distentio, spiritus difficilis, aut sopor, aut agrypnia, dolores vagi, motus convulsivi, maculæ, quas S. scorbuticas vocat, hemorrha-giæ, tumores œdematosi, hydrops ascites. Per summos æstus post frigidum ver secutos morbus exortus est, quem ab aëre fuisse putat. Frigus pituitam auxerat & aco-rem, austri bilem; aquarum etiam maligni vapores nocuerant. Ætiologia cu-jusque symptomatis. Bilem temperabat leni acore; acorem succi pancreatici spiritu vini volatili, quem cum spiritu nitri noster minime insipiente amabat conponere. Vomitum movebat, sudorem ciebat salibus volatilibus, ano-dynis & narcoticis, potissimum sulfure minerali. Continuae febris curationem per acida austera sulfuris fixi, etiam opium obtinebat. Saburra primarum via-rum acidularum usu evacuanda, Spadanis etiam potissimum. Scorbuto sales vo-latiles optime mederi. Dignus certe liber, et si non purus hypothesibus.

EJ. *oratio de affectus epidemici Leidensis causis naturalibus, dicta Leidae 1670. 12.* Aliud ab eo opusculum quod modo diximus. Stragem editam recenset, in ea etiam propriam uxorem & filiolam amisit. Causam esse in aëris corruptione.

EJ. *theses de medicamentis chemicis:* antimoniales esse fidissima, ea recenset. Ita antimonii vitro ante paroxysmum febrem intermittentem supprimit.

EJ. *Epistola apologetica adversus A. DEUSINGII columnias ad historiam irarum inter medicos, non adeo ad praxin pertinet.*

EJ. *Oratio funebris a LUCA SCHACHT dicta Leid. 1674. 4. **

EJ. *Casus medici a JOACHIMO MERCLINO editi.* Brevissime, solum fere nomen morbi, formulæ quas SYLVIUS ei opposuit, aliquæ tamen historiæ paulo fusiores. Cadaverum aliquæ incisiones: in hydropico scirrus pulmonis. Uterus scirrhosus. In hydropico lien paulo durior & major: pulmones undique adnexi; glandulæ congregatae induratæ. Inter meninges aqua. Aquam ventriculorum cerebri falsam fuisse & subacidam. Post longum morbum in vesicula fellea calculi numerosi. Pleura decies crassior. Pulmo purulentus. Intestina tenuia tota pur-purea. Pulmones utrinque adhærentes. Intestina aqua plena, aqua in ventricu-lis

lis cerebri copiosa, subsalsi saporis & paulum acidi. Uterus parum sanus, vesica ulcerosa, sic ren & mesenterium. Casus sunt 160, ægrorum, qui in nosodochio publico decubuerunt.

Hæc sunt, quæ in editione Ultrajectina 1691. 4. * edita a JOACHIMO MERCLINO tum Genevæ 1731 fol. & ut puto in Veneta 1708. fol. 1736. f. SMITH. reperiuntur. Præcesserat editio Amstelodamensis 1679. 4. BEUGHEM 8. TR.

Collegium medico practicum anno 1660. dictatum prodiit Francof. 1664. 12. L.

Multæ incisiones cadaverum exstant in E. N. C. Dec. I. Ann. 4. 5.

§. DLXXXVII. VARI.

JOHANNIS MARTINI D. Prof. Archiatri Mariae Mediceæ , *Prælectiones in librum HIPPOCRATIS de morbis internis* (περὶ τῶν εὐτος παθῶν) Parif. 1637. 4.*. Opus scriptum a 1575, & 1576, dictatum, & ex prælectionibus MARTINI exceptum a MARINO PIGNÆO, tum a J. LAMONIO : utroque codice usus est MORELLUS. MARTINUS novam interpretationem HIPPOCRATICI operis dedit, passim a CORNARIANA valde diversam, comparaverat enim codices B. Regiae, multa correxerat & emendaverat. MORELLUS alium MARTINI in aphorismos codicem promittit se editurum. Præmissa est brevis vita MARTINI. Ipse Græcum & latinum textum edidit, deinde adnotaciones fusas, non adeo frequenter criticas, ut CORNARIUM refutet, sed fere collecticias, ut HIPPOCRATIS alios locos & GALENI comparet, conciliat, vocabula, etiam medicamenta simplicia, ex veteribus interpretetur. Passim monet CORNARIUM male legisse. Doctum opus, sed nihil ut habeat propriæ adnotationis clinicæ.

EJ. in HIPPOCRATEM de aëre aquis &c locis prælectiones Parif. 1646. 4.*. RAST. Pariter Græce & latine, cum commentario paraphrastico. MORELLUS etiam edidit.

FRANCISCUS AVELLINUS: EJUS expostulatio contra chymicos, qua eorum paradoxæ, &c. conciliantur, expelluntur Messan. 1637. 4. MONGIT.

EMANUEL MARTINEZ in Complutensi Academia medici, *de rebus naturalibus, non naturalibus, &c. contra naturam l. III.* Complut. 1637. f. C. de V.

LIBERATI de LIBERATIS podagra politica &c de dolore coxendicis, de podagrico colicis doloribus vicissim afflito Rom. 1637. 8. L.

STEPHANUS VILLA. EJ. est remillete de plantas Brugis 1637. 8.

EJ. libro de los doce principes de la medicina Brugis 1637. (alii 1647.) 8. C. de V. HIPPOCRATIS, GALENI, DIOSCORIDIS, AVICENNE, AVERRHOIS &c.

EJ. *esame de Boticarios* ib. 1637. 4.

EJ. *simples incognitos de la medicina* ib. 1643. 4.

J. B. MAGATI *considerationum medicarum* T. I. Bonon. 1637. 4. 8. HOTTON.

PIERRE le SURE *Cleombrotus, s. de iis qui in aquis perierunt* Rom. 1637. 8.
PORTAL.

JOH. SAUBERS *innocentia calculi & podagræ in innocentibus sermone publico asserta* Noriberg. 1637. 4. WILL.

MALACHIAS GEIGER *margaritologia* Monach. 1637. 8.

SAM. SCHOENBORN *manuale medicinæ practicum Galenico chymicum medici menti appropriati omnium morborum humani corporis* Dantisc. 1637. 12. 1642. 12. Argent. 1657. 12. 1681. 12. TR. An eadem purgantia secundum humores?

AESCHATIUS MARON EJ. *scrutinium ingeniorum pro eis qui excellere cupiunt* Lion 1637. 4. L. si huc facit.

RODERICI FARVACI (FARVAQUES) *disquisitio medicæ num pilulæ dejectivæ cum cena recte exhibeantur* Patav. 1637. 4. TR.

EJ. *statuta collegii medici Bruxellensis* Bruxell. 1650. 4.

MICHAELIS PETRI POTERII (de la POTERIE) *Fons chemicus* Colon. 1637. HEIST.

EJ. *viridarius hermetico philosophicus letum & inauditum nuncium afferens, j. revelatio secreti de confiendo lapide philosophico* Francof. 1622. 8.

ROBERTI MONTANI *dietetica s. salubris victus ratio per controversias digesta* Lion 1637. 8. B. B.

THEOPHIL. RAYNAUD tr. *de ortu infantum contra naturam per sectionem Cesaream* Lion. 1637. 8. 1640. 8.

J. SADLER *praxis medicorum, s. formulæ remediorum ordine alphabetico* Lond. 1637. 8. B. BODL.

The abstemious life of Henry WELBY Lond. 1637. 4. B. BODL. si huc facit.

MAXIMILIANI SANDÆI *comment. de medicis moribus & medicinis exemplare* Colon. 1637. 4.

EJ. *Theologia medica* Colon. 1638. 4. RAST.

§. DLXXXVIII. VARI_{cell}

Il panente dottrina singolare di Dominico RONCHI del condimento di ogni vianda, delle stagioni d'ogni animali, del far banchetti d'ogni tempo a principi Venet. 1637. 4.

DOMENICO CARDUELI della theriaca da Andromaco composta Messan. 1637. 8.
HOTTON.

MART. SCHMUCKERS secretorum naturalium chymicorum & medicorum thesau-
riolus Schleusing. 1637. 8. TR. dux partes, & Norib. 1652. 8. 1653. 8.

EJ. ararium chymicum 1686. 12. TR.

§. DLXXXIX. DISPUTATIONES.

PAULI MOTH de pleuritide legitima Basil. 1637. 4. MOELL.

EJ. casus chirurgicus proditum cum S. PAULI digressione.

NIC. PENZON de catarrho Basil. 1637. 4. RIV.

J. BARCHAUSEN de arthritide Marburg. 1637. 4.

BALTH. MEISNER de signis Witteberg. 1637. 4. HE.

LUDOV. EISENHEIM de vertigine Argent. 1637. 4. *.

J. ROD. SALZMAN junior, seniori plusculis annis coævus, ut facile confun-
datur.

EJ. disp. inaugur. de pleuritide Strasburg 1637. 4. *.

EJ. de lycanthropia Argent. 1649. 4. *.

JOH. COUSIN & CLAUD le VASSEUR E. pisces carnibus salubriores Paris.
1637. 4. *.

GABR. BIARD & MICH. MARE's Non E. frigidæ potus ventriculo noxius Paris.
1637. 4.

REN. CHARTIER & DIN. JONQUET E. victus sanorum egris quam belluinitus
sanis Βλαβεροτερος Paris. 1637.

PETR. LEGIER & JAC. GAVOIS An in febribus alterantia frequenti phle-
botomiae preferenda Paris. 1637.

NIC. COLLETET & MARTIN AKAKIA E. gonorrhæe vene cubiti sectio Paris.
1637.

DYON. FR. YON & CLAUD. BREGET E. tollendæ plenitudini sectio saphene
Paris. 1637.

J. PIETRE & MICH. MARES E. inclinante febrium intermittentium accessione
peropportuna vene sectio ib. 1637.

PETR. YON & FRANC. PAIOT E. in febre purpurea vermis aperta vena erum-
pens κακον ib. 1637.

§. D XC. VARII.

Hoc anno amiserunt litteræ CLAUDIUM NICOLAUM FABRICIUM (FABRI) de PEIRESC Senatus Aquensis adsefforem, univerſæ naturæ bonarumque literarum studiosum, ut ne nostram quidem artem neglexerit. Pondera veterum & mensuras studioſe comparavit: unciam Romanam fecit ad Parisinam ut 536 ad 576; novas plantas coluit. In vita viri, quam PETRUS GASSENDUS dedit, ſepe recufa, Paris. 1641. 4. *. Haag. 1651. 12. Quedlinburg 1706. 8. *. Angliee 1652. 8. B. BODL. aliqua ad rem nostram faciunt. Embryones notati veltigiis vulnerum, quæ mater acceperat; diurnæ graviditates. Felix desiderium peponum in febre. Causa mortis in vermium cucurbitinorum intestino adhaerentium copia. Monuit etiam, & ſuo ævo primus, ne morbi facile pro magicis & dæmoniacis habeantur. Ipſe, cum ex longo morbo obiijfet, incifus fuit; veficam habuit tenerimam & facillime lacerabilem, cum arenulis in fundo, & fungo ad urethræ oſtium, cuius is tertiam fere partem occupabat, cumque calculis renalibus. Veficam ruptam fuiffe, & urinam in cellulofam telam manafe creditum eft.

Vita etiam alia exſtat J. JACOBO BUCCARDO edita, *carmen nemipe fuiuebre academicorum* Aix 1639. 4. & Hag. 1655. & alia nuper vita Gallice a CL. RICQUIER scripta.

Propius ad bonam artem spectat, & graviter eam adflxit, mors JOHANNIS VESLING, Mindani, qui chirurgiæ, rei herbariæ & anatomicæ multis modis infervierat. Practici quidem argumenti nihil edidit, consilia tamen ejus aliqua funt in *curationum centuriis* a WELSCHIO editis, inter quæ eſt hominis qui nimia venere vires dissipaverat; altera viri, cui olfactus, gustus, auditus perierat, & fanguis plurimus per anum fluebat. Cauteria occipiti inurere & vertici inutile eſſe monuit.

Inter *observationes anatomicas* & *epiſtolas medicas*, quas BARTHOLINUS Hafniæ 1664. 8. *. edidit, pluscula, eaque pulchra huc referas. Infantem poſtridie a matris morte partu editum. Conſilium ad gonorrhœam, ad laxitatem renūm. De vegetabilis cibi in vita producenda efficacia. Ad obſtructionem hepatis. Colloſtri innocentia. Pro GALEASSIO podagrīo, pro nobili virginē hystericā, pro veneſalvatellæ ſectione. Per veficam alvi excrementa egeſta fuiffe. Ad dysuria. Pleuritidem pleuræ eſſe morbum, pulmonisque, ſi pulmo purulentus pleuræ responderit. Mydriasis. Steatomata genuum. Purulentia plurimum viſcerum.

In Epiſtola ad BARTHOLINUM I. n. 48. SPIGELIUM deſefforem ſuum contra SEVERINUM tuetur, qui venam nomine Seile intelligat aliam ab ea, cui id nomen SPIGELIUS impertit.

EJ. exſtant codices poſthumi: *methodus recitandorum caſuum* quam prælegit,
L. 111 2 &

& methodus resolvendorum casuum pariter prælecta. In codicibus F. BERNARDI Codd. Britt. n. 3688.

J. DANIEL HORST, GREGORII fil. professor Gieffensis.

EJ. diff. prunorum usu dysenteriam non produci Gieff. 1637. 8.

EJ. positionum academicarum decades X. Marburg. 1638. 4. *.

EJ. manuductio ad medicinam studiose juventuti prælecta de præcognitis Marb. 1645. 12. TR. 1657. 12. L. Ulm. 1660. 12. L,

EJ. de epilepsia Marburg. 1643. 4. *

EJ. de dolore colico ib. 1643. 4. *

EJ. decas observationum & epistolarum anatomicarum Francof. 1656. 4. *. De abscessu cerebri equidem a vulnere nato, & aliud exemplum a colapho impacto; paralysis inde unius lateris. Incisum cadaver apoplectici: Lien nigerrimus, in arteria aorta & vena pulmonali atra materies, qualem extinctus princeps vomitu solebat reddere. Vermiculi circa os ethmoides principis. Renes in plurimo adipe se pulti, ut nullos putasse adesse. Hepar præmagnus, in vesicula fellea grumi & lapilli. Cor maximum, cum plurima aqua, valvularum semilunarium circumferentia ossa. Variolæ, ut certe noster scribit, in hepate, liene, pulmone & intestinis, ulcuscula ut puto. In pueru nuper nato consumptum pancreas. Lien reni adnatus. Inter epistolas mutuae aliquæ cum MUSSAPHIA de chocolata. Abscessus cerebri sanatus. Vomitus a veneno, aut certe a putredine corrupti animalis. In THONERUM, cum aliqua animadversione in abusum calidorum in variolis.

EJ. pharmacopœa Galenico chemica catholica post RENODÆUM, QUERCETANUM, alios adornata Francof. 1651. fol. TR.

EJ. de chirurgia infusoria J. DANIELIS MAJORIS judicium Francof. 1657. 12. TR. 1659. 12. 1665. 12. *. quæ editio nuperiores & anni 1664. epistolas continet. Rem novam non esse: non videri sibi in moribundis hoc auxilio infusa medicamenta novam in sanguine effervescentiam excitare posse. Laudat nefcio quod suum sulfur auri suffitum quod saepè desideriis responderet.

In act. Hafniens. vol. V. T. 2. de urina aliqua.

In Ep. ad BARTH. III. 39. de absurdâ satyriasi virginis vestalis.

EJ. vita auctore J. CHR. HOLZHAUSEN Francof. 1681. 4.

Idem edidit GREGORII HORSTII patris opera Nurnb. 1660. fol. & P. ZACCHIE quæstiones medico legales Francof. 1666. fol. & L. RIVERII opera ib. 1674. fol.

FRANCISCI PERLÆ Calviensis, HIPPOCRATIS COI l. de locis in homine Rom.
1638. 4. *. Verboia paraphrasis.

EJ. de orientali opobalsamo nuper in theriacæ confectione exhibito & inter Romanos medicos controverso Rom. 1641. 16. *. Vide in botanicis.

HIERONYMI CORTES summa medendi methodus, in qua de phlebotomia, medicis cucurbitulis, birudinibus, earumque recto usu, de purgatione per pharmasa, de vomitu, de dysuria, de concoctione, de frigide potu, & de viatu agrotantibus exhibendo differitur. Acc. recta visendi rogandique agrotos ratio Venet. 1638.
4. LIND.

JACOBI de BACK de calculo epistola exstat in BEVERWYCKIANIS Lond.
1638. 12.

CLAUDII de la COURVEE ostentum s. historia mirabilis trium ferramentorum notande longitudinis ex infantis dorso & abdomen extractorum, qui ante menses decem ea voraverat Parif. 1638. 8. UFF.

EJ. frequentis plebotomie usis & cautio in abusum thrasonum qui tanto remedio passim abutuntur ib. 1647. 8. FALC.

JOSEPHUS TRULLERIUS cum SUSII l. de sanguinis missione prolixas edidit epistolæ & præfationem Rom. 1638. 12. L. ALLAT. in apib: urb.

IDEAM reliquit MS. pro venæsectione contra F hæmophobum.

JULIUS RECALCHUS Ferrariensis de febre typhode Ferrar. 1638. 8. le TELLIER.

EJ. de similarium corporum natura, de febre &c.

PROSPERI CALANI de atra bile, cordis rigore, melancholia flatuosa Lion 1638.

8. LIND.

JOACHIMI KOLB sententiæ de faciendo medico olim ab ARNOLDO de Villanova in prosa scriptæ Altenburg 1638. 12.

EJ. Judicium de beneficiis in SENNERTI praxi L. VI.

Pharmacopœa Leidenſis Leid. 1638. 8. HOTTON.

MAXIMILIANI CLAUSS archiatri, enohydromachia, s. vini & aquæ certame. Oenipont. 1638. 16. *. Contra P. DREXELIUM. qui vinum ex usibus humanis volebat exsulare; noster vinum purum aquato præsert. Negat malignos vino spiritus inesse. De vinorum selectu aliqua. Valtelinensis vina turbida esse & tamen saluberrima. Contra victum nimis tenuem; sed neque generosa vina proscribi debere.

J. de BICKFAI *de viribus auri & argenti debite preparati* Nürnberg 1638. 8.
BOECL.

LUDOV. KEPLER J. fil. a. 1638. scripsit *de cultrivoris.*

EJ. *methodi conciliandarum sectarum in medicina discrepantium sectio prima*
Introducitur in trichotome homo, qui parvus mundus, medicinæ convenientia cum
theologia, cabbala, magia naturali. Vera demonstrans realia fundamenta
physico chymica mathematica metaphysica Regiom. 1648. fol. RIV.

EJ. *febris epidemica Regiomontana studioſis tantum ab initio commune convictorum intrantibus exitialis, mox & extraneis moleſta, contagio quoque civibus utriusque ſexus pernicioſa* Elbing 1650. 4. PL. Febris erat maligna. Repudiabat venæ
ſectionem noſter, alvum ducebat, dabat inde cardiaca, etiam vitæ mercurium.

EJ. *disp. de incubo* Regiom. 1644. 4. pro loco.

EJ. epiftola ad BARTHOLINUM II. n 94. Se felicifſimum fuiffe in epidemicō illo
convictoriī morbo. De medicorum in vidia.

Programma in ejus obitum prodiit.

PETRI KIRSTENII *hypotyposis s. informatio medicamenti studioſa perutilis aliquam-*
C. PEUCERI Upsal. 1638. 8.

§. DXCI. VARII.

DUARTUS MADEIRA ARRAES Archiater. EJ. *apologia en qua se defende humos sanguinos de piols dados en inflamagao di olhos complicada con gonorrhœa purulenta* Lisbon. 1638. fol.

EJ. *methodo de conocer e curar el morbo gallico dos partes* ib. 1642. 4. 2 vol.
ASTR. 1683. fol. cum conuentariis FRANCISCI HENRIQUEZ MIRANDELLA ib.
1715. fol.

EJ. *de nova philosophia & qualitatibus occultis audita & inaudita philosophia de Tarantula.*

PEDRO NUNNEZ medicus Complutensis. EJ. *libro del parto humano, en el qual se contienen remedios uiles y uſuales para el parto dificultuſo de las mugeres, con otros muchos secretos a ello pertinencientes y a las enfermidades de los ninos* Saragoſſa 1638. 8. C. de V.

JOHAN. CORTES *apologia per la medicina* Madrid. 1638. N. C. de V.

Examen si en cet âge accourci nos jours peuvent être allongés & accourcis, Amsterd.
1638. 4. BOISY.

TOB. WHITAKER *of the blood or the grape* Lond. 1638. deinde latine 1663.8.
de vini utilitate alimentaria & medica.

EDUARDS *cure of all sorts of fever*, Lond. 1638. 4. OSB.

J. FAGES *sickmans Glasse* 1638. 4. OSB.

Apothekerordnung der Stadt Heilbrum Heilbr. 1638. 4. 1708. 4.

Der Stadt Hamburg erneuerte Apothekerordnung Hamb. 1638. 4.

§. DXCII. DISPUTATIONES.

JOACHIM SCHLANHOVIUS *de apoplexia* Marpurg 1638. 4. RIV.

HIER. BUCHHOLZ *de venenosa contagione pestis* Jen. 1638. 4. HENEL.

PAUL FREHER *de febre tertiana intermittente* Altdorf. 1608. 4. HE.

ACHAT CHRISTOPH ENKELMAN *de tenebro vero Argent.* 1638. 4. *.

J. GEORG EHRHARD *de dysenteria* ib. 1638. 4. *.

ANDR. GERNER *de angua exquisita* ib. 1638. 4. *.

HERMAN BOLLO *diss. XXI. dubiorum anthopologicarum de principibus corporis humani partibus* Lips. 1638. 4. CARR.

ANDR. RIVINI Halensis, *philologica de peste* Lips. 1638. 4. PL. præf. J. MICHAELOS.

EJ. *agrypnia* & quevis adeo vigiliae & tota quasi medicinae economia discutitur Lips. 1644. 4. HE.

Multas veterum reliquias minoris voluminis græcas edi curavit vir doctus, quas suo loco recensui. Huc veteranum bonorum scriptorum libri & reliquia singulares de materia & re medica Lips. 1654. 8. HAENEL. CASSIUM etiam & THEOPHILACTUM SIMOCATTAM edidit Lips. 1653. 4. & THEODORUM VINDICIANUM Lips. 1654. 8.

FJ. *lanx satura* Lips. 1649. 8. HAEN.

In ejus funere programma HIERONYMI KROMAIER Lips. 1655. 4. B. BUN.

HELFRICI SCHRODAEI *de peste febriumque pestilentium malignarum cura* Franecker 1638. 4. *.

CLAUD. GERMAIN & ROBERT *de BONNAIRE E. natura consuetu purgantia* spernit, Paris. 1638.

GERM. PREAUX & CLAUD. le VASSEUR *E. ad variolas ad cutem evocandas* venæ sectio. Paris. 1638.

LUD.

LUD. RENOUART & DION. JONQUET E. flatulentæ hypochondriacorum affectuum cathartica mitiora Parif. 1638.

GEORG. ARBAULT & FRANC. PAJOT E. bis in die quam semel cibari salubrius Parif. 1638.

CAR. BOUVART & MART. AKAKIA E. solo medico digna chirurgia Parif. 1638.

QUIRIN le VIGNON & ROB. de BONNAIRE E. matris lac nonnihil vitiosum quolibet altero infanti salubrius Parif. 1638.

DION. GUERIN & CLAUD. BRISSET E. phthisi aer siccus Parif. 1638.

PETRI le CONTE & STEPHAN. le GAINEUR E. dæmones in corpus subeuntes nonnunquam imitatur internus calor Parif. 1638.

§. DXCIII. ALBERTUS KYPER. ALII.

Borussus Regiomontanus, Professor Leidensis.

EJ. epistola ad Fontanum prodiit a. 1639.

EJ. disp. de lue venerea Leid. 1640. 4. ASTR.

EJ. Methodus discendi & exercendi medicinam Leid. 1643. 12. *. Bibliotheca, consilium uti juvenis in eo studio proficiat, denique institutionum compendium. Nostro ævo hæc quidem Kyprianæ bibliotheca non sufficerit. Laudat veterum legem, qua doctores medici novelli repetito coguntur profectus suos demonstrare, antequam ad praxin admittantur. Laudes Leidæ, horti, nosocomii. In PLEMPIUM multa.

EJ. institutiones mediceæ ad hypothesin de circulari sanguinis motu composite. Amsterd. 1654. 4. *. Continent morbum, symptoma, signum, classes medicamentorum, morbos etiam solutæ unitatis, gangrænam, sphacelum, calculum. Pars physices ad medicinam utilis.

EJ. disp. de urinarum significandi vi. Leid. 1650. 4.

EJ. collegium medicum 26 disputationes complectens, quæ ad institutiones pertinent Leid. 1656. 8. TR.

EJ. anthropologia corporis humani. Acc. responso ad pseudapologema V. F. PLEMPII. Leid. 1660. 4. *. Physiologia & anthropologia non magni momenti. Responso prodierat Leid. 1657. 12.

BERNARDUS LANGWEDLL medicus Hamburgensis.

EJ.

EJ. est CAROLUS PISO *enucleatus*, s. *observationes mediceae* PISONIS Leid. 1639.
16. *. Hamburg. 1639. 8. L. Non continet, quas nos solemus *observationes vocare*, s. peculiares eventa ab auctore adnotata, sed peculiares utique PISONIS opiniones, certos sub titulos conjunctas.

EJ. *thesaurus Hippocraticus*, s. *aphorismi* HIPP. in classes & titulos dispositi, succinctis rationibus illustrati Hamburg. 1639. 12.

EJ. sub titulo HENRICI JULII Altenburgensis *Aristarchus*, s. *centuria in novitium quemdam Hippocratis exagitatorem* Hamburg. 1644. 4. Contra LAURENTIUM scriptum libellum nostro PLACCIUS tribuit, & MOELLERUS.

EJ. *Hippocratis defensio contra quoscunque petulcos ejus obtrectatores* Leid. 1647. 12. MOELL. Amsterd. 1661. 12. Contra LAURENTIUM.

EJ. *narratio controversiae & litis de praecedentia inter B. LANGWEDEL & G. F. LAURENTIUM med. DD. exortae* 1647. 4. absque nomine MOELLER.

EJ. *colloquium Romano Hippocraticum inter Marforium & Pasquinum* Leid. 1648. 12. Amsterd. 1661. 12. (1662. MOELL.).

EJ. *apologie oder Ehrenrettung gegen G. F. LAURENTII Schmähkarten* Luneburg. 1649. 8. 1654. 4. *. recudente ipso LAURENTIO.

ROBERTUS LYONNET Aniciensis, professor Valentinus.

EJ. *loimographia, s. reconditarum pestis & contagii causarum curiosa disquisitio, eiusdemque methodica curatio* Lyon 1639. 8. GUNZ.

EJ. *de morbis hereditariis brevis dissertatio* Lyon 1643. 4. *. Scopus est ostendere, morbos cum quibus LUDOVICUS XIII fere perpetuo conflictatus est, suis adventitiis, non hereditarios. GASTO frater sanam vitam vixit. Causam malae temperiei suis in vietu ex faccharatis, placentis, assatis, vino meraco; exercitatione corporis non modica. Regem vix repetitis clysteribus artibusque aliis a morte revocatum; in tertianam incidisse, medicamenta respuisse. Nerveo systmate præterea suis facile concutiendo, nimisque mobili; in medicos adeo immorigerum, ut duo archiatri se munere abdicaverint. Haec a 1627 gesta. Ab eo tempore totam vitam regis noster persequitur, turbatam a febribus, dysenteria faburra inconcocta: neque nunc, cum nunquam absque aliqua infirmitate esset, magis se medicis præstitit obsequiosum. In sanguine educto lac adparuit. Ipsa præsente podagra a venatione nunquam se passus est avocari. Inde hemitritæa laboravit, ut tamen a sudore moto melius habuerit. Sanguis aquosus de alvo dgcffit, tum pus, inde diuturnus fluxus chylosus, ingruit, & subinde podagra, haemorrhoides, tussis longa, icterus, febris intermittens, cacochymia perpetua, bile & morali & medica dominante, & nova arthritis, & tamen coenæ indulgebat uberiori. Paulatim ab-

Tom. II.

M m m m

scessus

scessus congestus est, atque purulenta per alvum decesserunt. Cum multo melius se habere videretur, acutissima eum febris invasit, inde tabes manifesta erupit, eum multa & fætida per alvum dejectione; succedit febris hectica, alterno die gravior, & tussis sicca. Cum a fero lactis levare videretur, ceciderunt vires, pulsus defecit; HEROARDUS mortem imminere monuit. In cadavere inciso intestina crassa passim derafa tunica interna nudata apparuerunt, a colo in rectum intestinum abscessus aperiebatur, per quem pus decedebat, hepar exsuccum erat, pulmo alter in pus totum consumtus. Cæterum totus liber HEROARDI archi-trorum comitis apologia est.

RENATUS CHARTIER Vindocinensis adjutus codicibus MS. regiis jam senex, suo sumtu, & 5000 uncialium expensa cepit edere a. 1639. editionem plenam HIPPOC. & GALENI Græce & Latine f. tomis 13 fol. ad quos tria volumina a morte auctoris accesserunt ultimumque a. 1679. Inter Tomum I. a. 1639. & ultimum a. 1679. editum aliquid est discriminis, & editio anni 1639. paùlo plenior est. In classes octo omnia digessit, multa addidit sua & aliorum, & versiones alias novas, alias interpolatas, quas ob fidem aliqui elegantioribus FOESIANIS præferunt. Tunc cum Prolegomenis FABII PAULINI duas epistolas, aliam J. COSTÆI, aliam H. MERCURIALIS cum vita GALENI & censu operum LUDOVICI SLARANI accessit epitomen operum GALENI & fragmentum ineditum forte ad libros de empiricis pertinens. Inde classem physiologicam II, diæteticam III. pathologicam passim cum commentariis CRUSERII & P. CRASSI f. cum ineditis commentariis sex in L. VI. popularium. IV. Semeiotica cum restituto dubio libro *de urinis*. V. Pharmaceutica cum MERCURIALIS judicio de l. theriacæ ad PISONEM, & adscriptis GALENO II. de ponderibus & mensuris, & de venæsectione, deque cucurbitulis. VII. practica cum parabilibus aliisque. Demum libri extra ordinem, & libri spurii, & fragmenta varia, etiam ex aliis scriptoribus collecta.

Ediderat idem a. 1607. *paranymphum* in creatione baccalaureorum a. 1606. dictum. EJ. exstat etiam rarer equidem index operum GALENI, quæ latine tantum exstant Paris. 1633. 4. paucarum paginarum VILLIERS.

VINCENTII RISICA brevis historia de maligna febre G. J. SPATAFORÆ Messan. 1639. 4. MONGIT.

EJ. de pestilente febre Panormitanam urbem obfidente oratio Messan. 1647. 4. MONG.

ANDREÆ ARGOLI de diebus criticis & de ægrorum decubitu libri duo Patav. 1639. 4. MAZUCH. 1652. 4. L. Themata astrologica.

EJ. codices MS. de diebus criticis, de decubitu ægrotorum, LEO ALLATIUS recenset ap. urb. ~.

JAC. WALL (sic) de scriptoribus Hibernie Dublin 1639. 4. CARR.

J. AUREL

J. AUREL. MARIA *aphorismi Hippocratis dispositi methodo exquisito ordine instituta* Parif. 1639. 12. L.

J. PARISII *de podagra* Leid. 1639. 12. HOTTON.

JOEL LANGELOTT archiatri Holsatici disp. *de dolore dentium preside* SIM. PAULI. Hafn. 1639. 4. MOELL.

EJ. *epistola ad naturae curiosos de quibusdam in chymia pretermis- sis, qua occa- sione secreta haud exigui momenti proque non entibus habita demonstrantur* Hamburg. 1673. 8. & in E. N. C. dec. I. ann. 3. obf. 169.

EJ. plusculæ epistolæ ad BARTHOLINUM exstant. Ita C. I. ep. 42. corticem chinæ chinæ dedit ad drachmam.

Ep. 44. ipse a secunda dosi convaluit, expurgata prius colluvie.

Cent. II. n. 74. Vermis de naribus excussus.

C. III. Ep. 45. de meliori opii præparatione, quam valde laudat, dissipato quod fætet; demum meliori parte medicamenti in spiritu vini soluta.

EJ. 63. conticum granatorum laus: aperire etiam & incidere.

In E. N. C. ann. VI. VII. ad annos 1675, 1676.

Obf. 5. femina sana dum menses fluebant, iis cessantibus febrili vexabatur paroxysmo.

Obf. 6. Tussis perpetua sicca in principe: cum pulmonis vitio a medicis tribueretur, sedes mali reperta est in ventriculo, qui in squamas contabescet; fanis pulmonibus.

Obf. 9. Cephalalgia pertinax hirudinibus ad tempus admotis sanata, cum varice venæ frustra tentata.

Obf. 10. in paralysi scorbutica, cum ægrotus sudorem sibi cieret, niger su- dor manavit, qui idem desit postquam in flavedinem degeneravit.

Obf. 11. ex lapsu perpetuus & dirus capitis dolor, sublatus copiosissimo ad aliquot libras limpidi liquoris de naribus stillicidio.

Obf. 20. fabulosa illa historia de hortulano, qui sedecim horas erectus equi- dem sub aquis vixerit, & vitae redditus fuerit, idem de quo PECHLINUS scribit.

J. TILEMANNI *rariorum medicinalium affectuum l., de affectu complicato ab iherero maxime diuturno intestinorum accretione accidentia ossis xiphoidic* Marburg 1639. 4. *.

EJ. *de natura & curatione doloris nephritici* ib. 1644. 4. *

EJ. *Synopsis aphorismorum HIPPOCRATIS facili methodo digestorum, cum textu aliisque therapeuticis* Marpurg. 1644. 4. 1646. 12. 1650. 24. *. Giess. 1660. 16. Frf. 1669. 16. &c.

EJ. *appendix de materia medica ad aphorismos therapeuticos auct. & emendatus* Marpurg 1645. 24. L. 1646. 12. TR. 1650. 24. *. Giess. 1666. 12. TR. Catalogus medicamentorum secundum classes virium.

EJ. *harmonia physico medica de numero elementorum* Marb. 1645. 4. si hue facit.

EJ. *TILEMANNUS Cous h. e. Hippocratica praxis in cognitione medica affectuum tam naturalium quam praeternaturalium, amorum clima^cticorum &c.* Ulm. 1680. 12. *. 1681. & 1682. alii. Paracelsicus, astrologiae deditus, professor Marburgensis. Anatomen hic primum tradit, tunc artem thematum concinnandorum, denique medicamenta aliqua arcana.

EJ. *consilium antiepilepticum* 1650. 4.

In VALENTINI *Pandectis responsa reperiuntur & TILEMANNI.* Ad graviditatem evincendam non unum signum sufficere, sed omnia.

EJ. *oratio de medicina instauratione* Cassel 1653. 4. Heribpoli 1654. 4. TR. in KORNMANNI *hypothosi Paliliorum Acad. Marburg.*

EJ. *quatuor opuscula chymiat. mathematica ultima* 1664. 4.

MARCI MARCI de KRONLAND mathematici, hominis singularis l. de proportione motus, s. regula sphygmica ad celeritatem & tarditatem pulsuum excellens, motu ponderibus geometricis librato, absque errore metiendum Prag. 1639. 4. RIV.

EJ. *philosophia vetus & nova restituta* Acc. 4. de statu humano praeter naturam; s. de curatione morborum Prag. 1662. 4. TR. Francof. 1676. 4. TR. 1678. 4. TREW.

EJ. *liturgia mentis, s. disceptatio medico philosophica de natura epilepsie, ortu & causis.* Acc. tractatus medicus de urinæ natura, & consilia III. medica Ratisbon 1678. 4.

EJ. *orthosophia philosophica, impulsus universalis opus posthumum — medicis — utile* Prag. 1678. 4.

J. ELICHMANN ep. *de fatali vitæ termino* Leid. 1639. 4. inter BEVERWYCKIANAS. De ejus pilulis WORMIUS ad BARTHOLINUM Ep. I.

Pharmacopæa Amstelodamensis 1639. 12.

PHILIP BRASSEAN *Bibliotheca Harmonica* Mons. 1639. 4. Sic lego.

§. DXCIV. VARII.

J. FRAGOSO *della cirugia parti due* Palermo 1639. fol. *. Italice vertente BERN. GRASSA. Aliqua habet medica, de hydrope, apoplexia, morbis cerebri, hysterica femina a mortua distingenda, erysipelate aliiisque malis cutaneis, venæfectione, tympanite, de priapismo, quartana &c. morbo venereo. Funigationem quæ hydrargyro fit, iunctione esse periculosiorem.

J. VALENT. MAIER *consilium febrifugum, oder Bedenken was es mit dem grafsirenden Quartansieber für eine Beschaffenheit habe* Hall. in Schwaben 1639. 8. BOECL.

Kurzer Bericht wie man sich bey ieziger Zeit verhalten u. die Mittel gegen die schleunig einfallende Pest gebrauchen soll Luneburg 1639. 8. TR.

GERBR. HAS &c. *medicina pestifugæ mixtura varia* Gedan. 1639. 12. si verus est titulus.

ANDR. SPENHOLZ *Bericht von der grausamen Seuche der Pestilenz Linz* 1639. 12. TR.

EDW. MAYAMET *true relation of a strange monster or serpent found in the left ventricle of the heart of JOHN PENNANT* Lond. 1639. 4. TR. PL.

DE GRAY *compleat horseman and expert farrier* Lond. 1639. fol. 1651. 4.

§. DXCV. DISPUTATIONES.

J. TAPPE prof. Helmstadiensis *disp. de usu & officio lienis contra vulgarem opinionem* est anni 1639.

EJ. *de algore & horrore eorumque causis contra vulgarem opinionem* ib. 1646. 4. HENEL.

EJ. *de idero flavo* ib. 1649. 4.

EJ. *de asthmate* ib. 1649. BURCKH.

EJ. *de calore febrili, an specie differat a nativo* disp. I. 1649. 4. VAT.

II. *an febris consistat ex intemperie calida an simul ex sicca* III. *an totum corpus humanum vel solum est, vel aliae quedam partes sint febris subjectum* 1649. 4.

EJ. *de febre quartana intermittente* ib. 1649. 4. PL.

EJ. *de angina* ib. 1649. 4. HE.

- EJ. oratio de tabaco ejusque usū & abusu Helmst. 1653. 4. 1660. 4. 1683.
 4. 1689. 4. *. Declamatio de abusu etiam & noxa ejus herbae.
- EJ. de catarrbo ib. 1654. 4. PL.
- EJ. de dolore colico Helmst. 1658. 4. PL.
- EJ. de achoribus Helmst. 1659. 4.
- EJ. de hydrophobia Helmst. 1659. 4. BURKH.
- EJ. de alimentis Helmst. 1659. 4. PL.
- EJ. de catalepsī Helmst. 1660. 4. HE.
- EJ. de epilepsia ejusque causis contra communem opinionem Helmst. 1660.
 4. PL.
- EJ. de incubo Helmst. 1661. 4. *.
- EJ. de ephemera Helmst. 1662. 4. PL.
- EJ. de apoplexia Helmst. 1663. 4. HE.
- EJ. de ileo Helmst. 1664. 6. PL.
- EJ. de arthritide Helmst. 1664. 4.
- EJ. de comate & caro Helmst. 1668. 4. RIV.
- EJ. disputationes de principum s. sensuum internorum lesionibus earumque causis
 & curationibus Helmst. 1676. 4.
- EJ. de hydrope ascite Helmst. 1683. 4. Vitium puto subesse, nam obierat
 a. 1680. & annum 1688. 4. alibi lego.
- PETRUS LANGIUS de ictero Argent. 1639. 4. *
- J. WILHELM HOCHSTATT de cachexia Argent. 1639. 4. *
- ADAM GERNER de obstructione lienis Argent. 1639. 4.
- GOTTFR. WEIDNER de morbo castrensi s. peste privata militum Francof. Viad.
 1639. 4. RIV.
- CHRISTOPH SANCTORIUS de scorbuto in Prussia jam frequenti Regiom. 1639. 4.
- FRANC. BLONDEL & PETR. BOURDELOT (archiat. CHRISTINÆ) Non E.
 partium typus ηθοτοιος Parif. 1639.
- J. RIOLANI & STEPH. le GAIGNEUR E. lac statim a puerperio longe vetustiori
 recens natis infantibus salubrius Parif. 1636.
- MICH TOUTAIN & Is. RENAUDOT E. frugalis victus profuso salubrior ib. 1639.
- PETR. le TELLIER & EUSEB. RENAUDOT Non E. licet citra sanitatis dispensi-
 um bis in die piscibus satiari Parif. 1639.

SIM.

SIM. BAZIN & J. de MONTROEIL *an secundæ mensæ sanitati utiles?* Parif. 1639.

NIC. PIETRE & CL. PERRAULT *an diebus aestate ferventissimis vinum glacie diluere immoxium?* Parif. 1639.

JAC. MANTEL & CL. PERRAULT *E. diuturno capitinis artuum tumoris ab obstruccione cauteria* Parif. 1639.

DIONYS. JONQUET *E. insanienti amore virginis venæsecio* Parif. 1639.

J. le VASSEUR & STEPH. le GAINEUR *E. crises his seculis quam olim rariores* Parif. 1639.

NIC MATTHIEU & PETRI BOURDELOT *an curationi luis venereæ balneum?* Parif. 1639.

PETRI HAGUENOT, quod nonnen in arte celebre fuit, *questiones XII. e medicina de promulgatione Monspel.* 1639. 4. ASTRUC. Respondit in Q. IV. *ab immoderato amplexu luem venereum non nasci.*

§. DXCVI. GODOFREDUS MOEBIUS.

Lauchensis, professor Jenensis, maximum potissimum disputationum numerum edidit.

EJ. *de affectu hypochondriaco* Jen. 1640. 4. HE. *

EJ. *de tertiana intermittente* Jen. 1641. 4. *

EJ. *de mola uterina* Jen. 1641. 4. * Post infantem edita mola ventriculo ovis similis, quæ alterne se dilataret & constingeret.

EJ. *de pleuritide* Jen. 1642. 4. MOELL. -

EJ. *de haemorrhoidibus* Jen. 1643.

EJ. *de balneorum natura & usu* Jen. 1644. 4. HE.

EJ. *de scorbuto* Jen. 1644. 4. *

EJ. *de anorexia* Jen. 1645. 4.

EJ. *de suppressione mensium* Jen. 1646. 4.

EJ. *de phrenitide* Jen. 1647.

EJ. *de mania, s. insania* Jen. 1648.

EJ. *emetologia s. de natura & usu vomitoriorum* Jen. 1649. 4.

EJ. *de natura & usu clysterum* Jen. 1649. 4.

EJ. *de rheumatico affectu* Jen. 1649. 4.

EJ. *de sterilitate* Jen. 1650.

EJ. *de podagra* Jen. 1650.

EJ.

EJ. de hæmorrhagia ejusque speciebus principalioribus Jen. 1652.

EJ. de variolis & morbillis ib. 1652. 4. RIV.

EJ. de dolore capitis ib. 1653. 4. MOELL.

EJ. de legitimo venæctionis usu ib. 1654.

EJ. de scirro lienis ib. 1655. 4. HE.

EJ. de pleuritide ib. 1656. 4. PL.

EJ. de febre petechiali ib. 1658.

EJ. de epilepsia ib. 1659. 4. HE. PL.

EJ. de suffocatione uterina ib. 1661. 4. HE.

EJ. de dentium statu naturali & præternaturali ib. 1661. 4. HE.

EJ. de hæmorrhoidibus cæcis & apertis ib. 1662. 4. *.

EJ. de scorbuto ib. 1662. 4. HE. RIV.

EJ. de epilepsia ib. 1664. 4. *.

*Epitomes institutionum medicinæ ex neotericorum fundamentis Jen. 1663. 4. **
disputationes sunt XXVIII.

I. de origine, definitione, divisione medicinæ & sectis a. 1659.

VI. de morbi temporibus.

VII. de eorum causis & sex rebus non naturalibus.

VIII. de causis morborum internis.

IX. cause & differentiae symptomatum, in specie facultatis vitalis & respirationis.

X. ventriculi & cordis.

XI. intestinorum, renum & vesicæ.

XII. sensuum exteriorum & interiorum & facultatis motricis.

XIII. rationalis facultatis.

XIV. de signorum natura & fontibus in genere.

XV. signa ex urina.

XVI. ex pulsu.

XVII. signa prognostica, diagnostica.

XVIII. *tempus, eventus, de longitudine & brevitate morbi cognoscenda & crie-*
seos natura.

XIX. *methodus tuende sanitatis.*

XX, XXI. *de alimentis.*

XXII. *de methodo medendi,*

XXIII. *de medicatione præservatoria.*

XXV. *de medicamentis cuiusque partis qualitatibus & viribus appropriatis..*

XXVI. *de digerentibus, lenientibus, purgantibus, vomitoriis, alexipharmacis.*

XXVII. *Pharmaceutica.*

XXVIII. *residua medicamentorum formulæ.*

Generalia fere & collectitia, paucissima cum adnotatione propria, cum eo ævo
in florentissima academia docendorum juvenum cura fere totum professorum otium
sibi posceret.

EJ. *anatomie camphor.e de ejusdem viribus & usu Jen. 1660. 4.* Calidam esse.*
Ejus præparata & vires medicæ undique collectæ.

Vita viri a CHR. CHEMNIZIO scripta Jen. 1664. fol. TR.

§. DXCVII. JOSEPHUS DONZELLUS.

ALII.

D. JOSEPH. DONZELLI L. Baro Digliola. *De opobalsamo & ea occasione de-*
theriaca aliquot libellos scripsit a. 1640. editos, & in B. botanica dictos I. 460.

EJ. *antidotario Neapolitano corretto Neapoli 1649. 4. TOPP.*

Inde *Theatro pharmaceutico dogmatico spagirico Napoli 1661. fol. 1676. fol.*
Rom. 1677. f. quæ editio tertia est, a filio THOMA aucta. Recusum est etiam Venet.*
*1668. f. & 1763. fol. cura J. B. CAPELLI. Primo loco reperias *Calendarium*
sanctorum medicorum; Inde aliqua *de cultoribus chemie,* cui arti & ipse addicetus erat.
Tunc *vita viri;* obiit a. 1666. Inde ipsum *theatrum;* operationes, ut vocant,
chemicæ. Hinc medicamenta simplicia cum cuiusque historia naturali & medica
fusissima, cumque medicamentis in Italia inventis; sic de antimonio. Compo-
sita varia ex opio & narcoticis, & porro secundum formulas, vis syrporum,
aquarum *additamenta* non exigua. Non oportet cum nostris conferre temporibus.*

RAPHAEL oder Arztengel aus ersuchen eines medici a. v. aufgesetzt von ABRAHAM
V. FRANKENBERG 1639. jetzt ans Licht gebracht Amsterd. 1676. 4. TR.

Drey auferlesene Tractätlein von der Pest, PARACELSI cum comment. JOB. KORNTHAUER, ROL. CAPELLUTI, & CAROLI WIDEMANN Frf. 1640. 4.

§. DXCVIII. VARII ad a. 1640.

J. IMPERIALIS Vincentinus. EJ. *museum historicum & physicum*. Quorum in I. l. illustrium virorum imagines & elogia: in altero ingeniorum naturæ, differentiæ, cause, &c. Venet. 1640. 4. Pars prima a J. A. FABRICIO recusa est Hamburg. 1717. 8. & continet fere vitas breves, neque bibliographicas, nonnullas etiam medicorum. VESALIUM, ARGENTERIUM, TRISSINUM, FERNELIUM, SEPTALIUM, ALDROVANDUM &c. habet.

EJ. *Notte beriche overo is de quesiti fizici medici L. V.* Venet. 1663. 4. FALC.

BENJAM. MUSSAPHIA *Judæi sententiae sacro medicæ ex V. T. collectæ. Acc. ep. de auro potabili* (Hamburg.) 1640. 12.

EJ. *epistolæ in HORSTIANIS aliquæ.*

CHRISTOPH PEREZ *de PERRERA de puerorum sanitate tuenda* Pintiæ 1640. 8. LIND.

J. GERHARDI *panacea hermetica s. medicinae universalis assertio atque defensio Galenico chymica.* Acc. ventilatio arcanæ questionis in medicina Ulm. 1640. 8.

EJ. *decas questionum physico chymicarum selectiorum & graviorum* Ulm 1643. 4. TREW.

SEBASTIANUS EGBERT *in REMBERTI DODONÆI praxin artis medicæ scholia addidit* Amsterd. 1640. 8.

J. GUNTHER (an idem p. 405.) *Theſſalus in chymicis redivivus i. e. de vanitate medicinae chymicae diff. ex QUERCETANO, BEGUINO, CROLLIO deductæ cum refutatione (est alia vox) fermentationis Platonice ex iisdem auctoribus* Frf. 1640. 4.

HIPPOLYTI GUARINONII *hydrænogamia triumphans, s. aquæ vinique communium vetustum, sanctum, salutare, & epistolæ. H. DREXELII vano ænohydromachia triumphantui oppositum* Oenipont 1640. 8. Pro vino aquato Conf. p. 637.

J. LOCCENII *oratio funebris PETRI KIRSTENII* Upsal. 1640. obientis.

MICH. RAPHAEL SMUTZ *methodus curandi calculum* Norib. 1640. 12.

EJ. *Bericht von hizigen Fiebern* Neubrugg 1648. 8.

EJ. *apologia contre J. ZWELFERUM pseudo Galenicum* Neubrug. 1671. 8.

EJ. *exorcismus medicus spirituum ZWELFERIANORUM* 1673. 8.

EJ. *antithesis gegen einen Abtrünnigen hippocratico Galeniçum* 1674. 4.

Pharmacopæa Lugdunensis 1640. 4. RAST. Eadem quæ 1628., tum 1614.

Pharmacopæa Lilleensis Lille 1640. 4. FALC.

§. DXCIX. DISPUTATIONES.

JOACHIMI ZIMMERMAN *de dolore capitis* Regiom. 1640. 4. MOELL.

EJ. *de pulmonum ulcere* ib. 1641. 4.

EJ. *de paralyssi* ib. 1641. 4. MOELL.

EJ. *de morbis occultarum qualitatum* MOELL.

J. MASIUS *de epilepsia, s. morbo sacro* Regiom. 1640. 4. MOELL.

EJ. *de dolore colico pro receptione* ib. 1640. 4. ID.

EJ. *dolore capitis* ib. 1640. 4. MOELL.

EJ. *de morbo sacro Germanis schwere Noht* Regiom. 1640. 4. RIV.

J. ZEAEMAN *de ascite* Basil. 1640. 4. HAEN.

EMANUEL STUPANUS *viperæ & venenorū correctio* ib. 1640. 4.

J. KUEFFER *de erysipelate* Argent. 1640. 4. *

GUIL. STRAATENS *de erroribus popularibus & de fallacibus urinarum judiciis diff.* III. Ultraj. 1640. 4. & in collectione 1670. 8. *. Ad præfagium urinas non sufficere, quæ in diversis morbis similes, in eodem diversæ sint.

HENR. WELMAN *de morbis, symptomatibus & causis insalubribus* Groning. 1640. 4. *

EJ. *de rebus non naturalibus in genere* ib. 1641. 4.

EJ. *febris tertiana intermittens exquisita* ib. 1641. 4. *

EJ. *de sanitate, accidentibus & causis salubribus in genere* ib. 1641. 4. *

EJ. *de signis medicis in genere, & de urina & pulsu* ib. 1641. 4. *

EJ. *de crisibus* ib. 1642. 4. *

J. MAUKISCH *de mortu* Lips. 1640. 4.

EJ. *de vita* ib. 1646. HE.

NIC. THOMING *de vertigine* Lips. 1640. 4. PL.

BALTH. WIDMACHER *de inflammatione* Witteb. 1640. 4. RIV.

GOTTFRID ACIDALIUS *de auditione lœsa* Witteberg 1640. 4. -

H. LEONH. BEER *de qualitatibus occultis* Lips. 1640. 4. HE.

ANDR. GANZLAND *de dysenteria* Lips. 1640. 4. HE.

CHRISTOPH BUNKEN *de paralyssi* Lips. 1640. 4. HE.

M. CHR. STARGARD *de universali affectibus corporis humani bene medendi methodo* Hafn. 1640. 4.

J. VALENTIN WILLIUS *de dysenteria* Argent. 1641. 4. *. Non puto eumdem esse J. V. WILLI medicinæ Licentiatum, qui a. 1676. *de morbis castrenisibus internis* Hafn. 4. *. disputavit.

CAR. DUPRE' & QUINT. THEVENYN *E. tumentibus puerperæ hæmorrhoidibus fluentibus lochiis vena sectio e cubito* Paris. 1640.

PETRI HOMMETZ & TOUSSAIN FONTAINE *E. quartana & arthritis medicorum opprobrium* ib. 1640.

FLOR. LANGLOIS & EUSEBE RENAUDOT *E. epilepsie & melancholie hæmorrhoides salutares* ib. 1640.

JAC. REGNAULT & J. de MONSTROEIL *E. licet medico in morbis periculosis periclitari* ib. 1640.

FR. PAJOT & CAR. le BRETON *E. scirrhus hepatis sanabilis* ib. 1640.

J. JAC. COUSINOT & PETR. BOURDELOT *Non E. calculus in rene aut vesica aliquo liquore solvi potest* ib. 1640,

PETR. SEGUYN & FR. le BRETON *E. quadraginta jejuniun animis corporibusque curandis salubriter institutum* Paris. 1640.

PETR. YON & TOUSS. FONTAINE *Non E. arabica iustio ischiadi convenit* Paris. 1640.

DC. VARI. ad a. 1640.

ANDRES FERNANDEZ *de la FUENTE discorso sopra la nieve* 1640.
C. de V.

Codex MS. a. 1640. *to strengthen the memory: for the dropsy: for the cough: for the stone* Cod. MS. ASHMOLE.

JOSEPH COUILLARD *in observations jatrocirurgiques* Lyon 1640. 8. * aliqua medica habet, vermiculos per lotium egestos, anthracem pestilentem prope asperam arteriam sanatum, in asthmatico pulmonem undique adnatum, empyema incisione sanatum &c.

§. DCI. FACONDINUS ANGELINUS.

Ariminensis. Liber, quem indico, duobus locis inscriptus est a. MDCIXL. quos numeros interpreteris 1641. Solent autem scriptores bibliographi annum ei adsignare 1650, alii 1649. Acuti ingenii scriptor, neque omnino experimenti expers.

expers. Hic *methodum pro vene sectione eligenda* dat, neque enim, quod promittit opus de scopo sectionis vene, prodiisse puto. Praeter Galenice scholæ opinionem primum ostendit, venæ sectionem non indicari, quæ semper noceat ob spirituum jacturam, cæterum nonnunquam admitti debeat, quia minus tunc malum sit. Venæ sectionem evacuare humores non ex proximo solo, sed ob continuatatem partium etiam ex remotis, etiam a ventriculo & ab intestinis, cum ab hepate trahat, hepar a ventriculo & intestino. Deinde deobstruere. Præfert hanc evacuationem aliis, quando subito curandum est, & cucurbitulis aut hirudinibus, quæ nimis sint minutæ. Iterum quando refrigerandum est, venæ sectio celerius refrigerat quam lactuca & alia id genus. Revellit utique, & celeriter. Deobstruit etiam glandulas & viscera, non perinde tamen eodem cum commodo. Exempla emaciationis absque phthisi, potissimum etiam a gonorrhœa. Sanari posse cui sanguis corruptus fuerit, & totus in febre maligna dissolutus.

§. DCII. THOMAS BARTHOLINUS.

Senioris CASPARI filius, & FINKII ex filia nepos, avi auxilio in longis peregrinationibus per universam eo ævo cultam Europam, sustentatus est; juvenis ad honores cathedralæ promotus, per inventa vasa lymphatica celebris, anno, non ut MERKLINUS 1665, sed 1680. anno ætatis 65 denatus, calculosus, sed honoratus & Regi gratiosus, incisor, literator, collector, idem suo ævo ex celeberrimis medicis fuit. Praxi clinicæ peculiari cura se dedit vix putes, qui in prædio maturiori ætate multum sibi placuerit. Incendio bibliothecæ afflictus fuit, cætera felix. Initia literariæ palæstræ viri polygraphi facio ab anatome parentis, quam a. 1641. recusam dedit. Inde per ipsam suam peregrinationem, dum varias Europæ regiones obibat, solebat subinde libellos edere aliquos, non omisis etiam mere chirurgicis. Huc *aneurysmatis disseceti anatomica historia Pànorm.* 1644. 4. *

Sic de unicornum observationes novas Patav. 1641. 8. recusæ filii auctoris cura redierunt Amsterd. 1678. 12. *. Vires alexipharmacæ & veneno contrariæ, quas Hafniæ experimento confirmatas non omnino nullas fuisse testatur. Sudorem, certe mouere, quo etiam solutum hydropem reducit. Equi cornuti: collectio eorum quæ de cornubus unquam dicta sunt. Ungues monstrosi.

Disputatio inauguralis fuit *de phrenitide* Basil. 1645. 4.

De monstribus in natura & in arte Basil. 1645. 4. & in collectione orationum.

De angina puerorum Campaniae Siciliæque epidemica exercitatio Neapoli 1653. 8. *. Parif. 1646. 8. L. cum REN. MOREAU *de laryngotomia*, integer libellus. Videsse se cerebrum pueri in limpidissimam aquam contabuisse. Post vulnus capitis, ut videbatur, leve, mors ex cerebri abscessu. Pulmonem & cor abscessus

diu ferre. In angina puerorum Messanæ venæ sectionem CASTELLO non bene classif. e.

EJ. *de antiquitatum veteris puerperii synopsis* Hafn. 1646. 8. auctus Amsterd. 1676. 12. *. fere philologici argumenti est. Filius a. 1696. edidit.

EJ. *de luce animalium libri III.* Leid. 1647. 8. Hafn. 1669. 8. *. De putrescentibus carnibus quæ lucebant.

EJ. *de cruce Christi hypomnemata quatuor*, 1. *de sedili medio*, 2. *de vino myrrato*, 3. *de corona spinea*, 4. *de sudore sanguineo* Hafn. 1651. 8.

EJ. *paralytica novi testamenti medico & philosophico commentario illustrata* ib. 1653. 4. Basil. 1662. 8. Lips. 1685. 8. TR.

EJ. *oratio in obitum OLAI WORMII*, qui amitam BARTHOLINI in matrimonio habuerat, Hafn. 1655. 4. & in operibus WORMII.

EJ. *de variolis hujus anni epidemias* Hafn. 1656. 4. *. Utique malignæ erant, neque eo minus noster calidis medicamentis usus est. Redit in *Cista medica*.

EJ. *dispensatorium Hafniense* Hafn. 1658. 4. TR.

EJ. *oratio in obitum HENRICI FUIREN* Hafn. 1659. 4.

EJ. *historiarum anatomicarum centuria I. & II.* Hafn. 1654. 8. *. Haag etiam & Amsterdam, certe in titulo. Belgice *Cent. I. II.* Dordrecht. 1657. 8. Germanice veritate **GEORGIO SEGER** Francf. 1657. 8. Plurimi morbi memorabiles, quorum causa in aliquo vitio corporis per incisionem inventa fuit. L. I. hist. 2, hepar in hydrope insons. Hist. 11 subito suffocatus a carnis buccea. Hist. 19. vomitus in prægnantibus sanguineus: hist. 23 urinæ incontinentia, & penis tumidus a tumore vesicæ urinariæ & recto intestino adiato, solido, in quo cellulæ, quarum aliquæ sanguine plenæ fuerunt. Steatoma quasi a vitio pituitæ natum vesicam compresserat: Hist. 28 hydrocephalus cum fatuitate: hist. 30 abscessus in dorsi spina, quem cum ligassent, mors supervenit (spina ut puto bifida): hist. 34 sudor arenularum. H. 45 mors subita, cum cor amplissimum esset, auricula dextra amplissima, sinistra vix nuci æqualis. H. 50 in hectico cor & potissimum caveæ dextræ latissimæ, sinister ventriculus durior, os in aortæ principio, cordis figura, friabile, & siccum pericardium. H. 52 Vomitus rerum absurdarum, fraudulentus, ut vereor. Hist. 60, empyema cum extus se offerret, apertum, pus per alvum decedens, fine funesto. H. 64, post variolas & acrem dolorem capitatis, vermis in cerebello niger, teste G. PATINO. H. 68, morbus calculosus ipsius BARTHOLINI. H. 69. pes gangrenosus sponte delapsus. Hist. 78, cornu in fronte feminæ exstirpatum, aliud in capite omnino duodecim digitorum longidine. Hist. 81, 82, macula & tumor in pede epilepticorum. Hist. 84, a somno omnino triduano a laudani granis 16 in febre continua salus. Hist. 89, in urina vermiculi. Hist. 93, convulsio indeque linguæ superstes paralysis febri tertianæ finem

finem imposuit. Hist. 94, mors matris & fetus a tumore duro uterum claudente. Hist. 95, triplex quartana.

Centuria II. H. 4, singultus quatuor annis perdurans. H. 6. in gangræna uteri carnes quasi deceperunt cum lapillis. Convaluit femina, ut etiam conciperet. H. 13, cornu ex hypochondrio ovis pullulans. H. 14 phthisis pulmonalis cum febre, ut interim corpus non tabesceret. H. 19, calculus bifurcato ramo pelvum obstruebat, hepar plenum abscessibus, mesenterium totum ulcerosum, haec in tabido. H. 28. uterus ulcerosus & gangrenosus per amplus, cavum exiguum sanguine coacto plenum. H. 36, ex SEVERINO gonorrhœam etiam decennalem se vidisse, sedem in ulcere. H. 37, a nucleo diu in pulmone retento phthisis sanabilis. H. 39. febris lenta, causa mortis in pancreatis ulcere. H. 45, in URBANI VIII Papæ cordis sinistro ventriculo officulum & quinque lapilli vesiculae felleæ. H. 47, species serpentum Braccianus. H. 52, urinæ suppressio funesta 31 die eventu. Tubercula dura quasi glaudulosa ad vesicæ exitum. H. 54, ductus cysticus calculis plenus. Iterum ex hepate per ductus obstructo biliaro vicinos bilis & calculus in duodenum ibant. H. 59, vomicæ pectoris aliquæ ex contusione. H. 60. steatoma uteri. H. 64, in hydrope, inciso scroto gangræna supervenit. H. 65, diarrhoea & dysenteria epidemice dominantes. H. 66, hydrops thoracis, membrana pulmonis externa sebosa mire crassior. H. 67, multæ hydatides per hepar, mesenterium, lumbos pororum. Hist. 68 Febris epilepsiam sustulit. H. 86, inter duram & piam meningem officulum. H. 92, in epilepsia lethali sanguis coacervatus in suprema parte cerebri.

EJ. *Centuria III, IV. Hafn. 1657. Cent. III.* H. 1, cum abortu gracili mola fibrosa. H. 4, in quartana bono eventu icterus supervenit. H. 6, quæ pregnans credebatur, præpinguis fuit, ventriculo duro, hepate grandi, pericardio sicco. H. 16, sanatus qui vesicatorium ex cantharidibus per errorem devoraverat. H. 17, polypus cordis dextri, valvulis implicatus, ramis suis in arteriam pulmonalem protensus. In sinistra etiam auricula & in aorta longus ramosus polypus, tum in falciformi sinu. H. 19, lochia per alvum. H. 23, hydropico per poros abdominis aqua exfudante aliquamdiu mors dilata. H. 34, in pueri calculoso lapilli in vena emulgente, tum in renibus. H. 35, in alio calculoso vesica multo crassior, ren alter consumptus, alter pure scatens. H. 37, sanguinis sputum salutare. H. 39, spasmi quotidie periodice recurrentes. H. 43, diurna & molestissima linguæ intumescentia. H. 48 artuum post febres abscessus. H. 56, flamma ex ore rustici erupit, qui spiritu frumenti abutebatur. H. 60, pestilentia Hafniensis anni 1660. Sæpe orthostadii incedebant, se ipsos sarcophago claudebant. H. 68, in febre maligna funesta, ventriculus sponte fere lacer. H. 77, dolores colici non remissuri, quad tophi de alvo deceperint. H. 80, in epileptica aquæ in calvaria libræ. H. 84, puellæ Groenlandicæ variolis correptæ, frigida copiosissime pota convaluerunt. H. 94, sanguis in universis vasis concretus; qui in memoriam revocat simillimi mali, quod optimum DICKIUM abstulit,

stulit, post insuperabiles angores & hæmorrhagias narium perpetuas. H. 98. Ramosum pituitosum concrementum de aspera arteria expulfum.

Centuria IV. H. 3, Crus alterum paralyticum, idem convulsum. H. 7, vermiculi in epileptica, bicornes, lanugine obvoluti. H. 11, calculi per anum editi. H. 17, pus & sanguis de pulmone rejectus, absque vitio pulmonis. H. 25, hydrops sanatus. H. 50 variolæ epidemicæ anni 1656. H. 63 bubo pestilens ad intestinum perforatus, H. 64, Lapis in utero. H. 68, clyster in ventriculum penetrans. H. 72, iterum in lotio vermes. H. 96 post longum morbum abscessus in mesenterio.

Cent. V. H. 6, Pleuritides anni 1657. H. 7, a fustigatione pulmo purulentus, phthisis.

EJ. *centuria V & VI.* Hafn. 1665. 8.*. In catalogo operum lego 1660. In auricula cordis dextra late diaphragmati adnata, in corde polypus. H. 18, viro erudito ab ulcere tonsillæ tabes, mors. H. 23, ab hypercatharsi mors. H. 26, Excutia ventriculi. H. 30 marasmus ex diabete urinæ tenuis. H. 50, historia corticis Peruviani. H. 62 ex colica icterus. H. 66, a vitro devorato & impacto magna mala. H. 82, utiliter data tinctoria cantharidum in lotii suppressione.

EJ. *Centuria VI.* H. 2. In dysentericis incisis ulceris in intestinorum. H. 7, in febre petechiali vinum utiliter propinatum. H. 12, vomica pectoris sponte erupta & feliciter repurgata. H. 38, Venter obstipatus, ileon gangrenosum & connatum. H. 40, ossa mollia, quem morbum noster ex primis recensuit. H. 62, maximum apostema maxilla inferioris. H. 66, clyster tabacarius. H. 84, in hydatidibus hydropicorum substantia adiposa. H. 91 cerebrum bovis lapidescens.

EJ. *de nivis usu medico observationes variae* Hafn. 1661 8.*. (in catal. oper. 1660). Nivis utilitates variae. Usus adversus pestem & febres ardentes in Sicilia notissimus, quem etiam VALLESIUS & MERCATUS Hispanis commendarunt. Usus in aqua refrigeranda; etiam medicamenta. Convenit calido ventriculo, cardiogmo a cibo, alvum movet, colicis in doloribus, tum aliis. In peripneumonia, priapismo, ambustis, ad anevryisma. In podagra laudat, quæ solvat arthritidem. Ad perniones. Noxæ, mala inde nata. Oculis nocet. Facit bulimum. Inde bronchocele. Pectori inimica, alia mala; non debet confestim bibi.

EJ. *Cista medica Hafniensis, variis consultationibus, casibus vitisque medicorum Hafniensium referta* Hafn. 1661. 8. Magna varietas, fere ad historiam medicinæ Danicæ facientium. Census professorum ejus academicæ eorumque operum, inserta passim opuscula etiam vetusta. Inserti libelli doctorum Hafniensium, PETRI CAPITANEI, T. BRAHE de elixirio pestilentiali, ANDREÆ KRAG de remediis chymicis, Consilium pro peste a. 1619, 1637, 1654 a Collegio medico Hafniensi

nienſi editum, tum C. BARTHOLINI. Leges pro pharmacopœis, HENRICI Custer remedia, PETRI PAYNGK *conf. de erysipalte*, TANCREDI LÆLII curationes. Confilium ad morbum navalem. GEORGII KRUG ad febrem petechialem, Collegii medici consilium de febre maligna anni 1645. de scorbuto, de dysenteria. Vita & opera HA. JUNII, J. PRATENSIS, J. FRANCISCI, CORN. HAMSFORT, JACOBI BORDING, PETRI SEVERINI, DRUDÆ THORSCHMEDEN, ANDREÆ LYMVICI, JAC. HASENBART, ANDREÆ CHRISTIERNI, GELLII SASCERIDIS, GEORGII FIUREN, C. BARTHOLINI, JACOBI FABRICII. *Statuta ordinis Chirurgus imperitus repressus.* Forensia aliqua; lites etiam TANCREDI LÆLII & TYCHONIS BRAHE de male curata uxore sua querentis. Jalapina medicamenta nimis vehementia (cum moscho) improbata. EJ. resp. de homine per mercurium sublimatum occiso. THOMÆ PAYNGK medicamenta chemica secretiora.

Porro EJ. THOMÆ BARTHOLINI *de diuturna graviditate observatio in collectione* Amsterd. 1662. 12.

EJ. *de pulmonum ſubſtantia & motu diatribe* Hafn. 1663. 8.* Leid. 1672. 12. Anatomici argumenti, aliqua tamen medica. Mortes ranarum ex illata pice. Pulmo frequenter & in variis morbis niger.

EJ. *Epifolarum medicinalium Centuria I. & II.* Hafn. 1663. 8.* Grata varietas est, eorum primo, quæ longa peregrinatōne ad patronos noſter ſcripſit, deinde eorum quæ diſcipuli ſuo tempore perinde alias regiones visitantes ad BARTHOLINUM ſcribebant; aut aliqui docti per universam Europam viri cum noſtro communicabant. Haec tenus BARTHOLINUS, quam ego, felicior fuit, quod ſuarum propriarum epifolarum exempla fervaverit. Plurima anatomici ſunt argumenti, aliqua tamen etiam medici, & multa ad historiam literariam ejus ævi litesque doctorum virorum pertinent. Ipsiſus BARTHOLINI de SCRIBONIO & CELSO, quorum editiones RHODIUS parabat. MORAEUM bonum SCRIBONII codicem a SALMATIONE acceptum habere. Ep. 9. de RIVERII ſumma fama florentis ad tremores medicamentis, & porro ep. 10 de academia Monspellulana. Exemplum consultationis medicorum Monspeliensium. De carnibus noctu lucentibus multa ipſius B. multa F. LICETI, mera ratiocinia. Ep. 43 de medicis Romanis anno 1643 florentibus, ſic de medicis Neapolitanis. Ep. 49 Bezoar minerale HIER. CLARAMONTII, & codices aliqui non maximi momenti, de manua, de curandi ratione aliqua, de vino tenui Surrentino, quod in febre bibatur. Ep. 50 consilium de principe, ob luem venereum ſuspecto, cum pulsatione totius lateris ſinistri. Ep. 51 medici Meſſanenses; frequentem hic anginam puerorum eſſe, & in parentes tranſire, qui pueros cuſtodiant. Ep. 54 de ſchola Salernita, haec tenus adhuc priuilegio gaudente, ut ii juvenes, quos laurea ornaverit, per totum regnum medicinam exercere poſſint. Imputari Salernitanis, quod falubres ſudores crientem ſpecum Puteolanam deſtruixerint. Ep. 55 de vomitu nephritico; jam tunc enim di-

rus hostis docti juvenis BARTHOLINI visceribus insidebat, quem post 36 annos occidit. FERNELII epitaphium virum certe anno 52 ætatis extinctum testatur: neque tamen lapidi GOVLINUS credit. In T. II. Ep. 22 Siculos post medicamentum plurimum aquam frigidam dare. Ep. 53 se ipsum salubri effectu in febribus eam exhibere. Ep. 58 de gibba. Ep. 100 Ungues monstrofi hominis.

EJ. *diff. nova de insolitis partus humani viis* Hafn. 1664. 8. *. Argumenti potius chirurgici. Molarum aliqua miracula & fetus ventrales, occasione feminæ, quæ fetus, octodecim integris annis retentum, demum per hypochondrii abscessum ediderat. Ipse nunc B. omnes per alienas vias editos fetus colligit.

EJ. *de cometa consilium medicum* Hafn. 1665. 8. *. De astrorum in corpus humanum influxu, credulus nimis. Mira præfigia cometarum. Fetus deformis Turcicæ mitræ in capite similis. Hydrocephalus, etiam in ventriculis cerebri posterioribus. Mensium diuturna suppressio; insania, ut pene totam vitam in balneo frigido transfegerit, cum satyriasi & pollutione perpetua.

EJ. *de medicina Danorum domestica dissertationes X cum vindiciis & additamentis* Hafn. 1665. 8. *. Scopus est ostendere, Daniam ferre, quod ad alendos & ad curandos cives sufficiat. Ad diætetica & rem medicam. A cerevisia fieri, ut Dani podagræ sint obnoxii: vicissim ex OLAO, calculos etiam nucis mole ejicere, neque tamen Danos ex calculo laborare. Butyri utilitas. Herbae medicæ, sed ea sunt alterius loci, pauca tamen decerpam. Succus rosarum expressus ad asthma. Aquæ salutares Seelandiæ: thermæ Islandicæ. Aqua etiam acida caput petens. In febribus siticulosus utilis chamæmori succus, neque citro cedit. Lichenis Islandici decoctum inter purgantia. Fusa de scorbuto. Ab Italîs & Gallis fere inconvenie curari, frequentem tamen circa Arelatem esse, ob aquas putridas; sic Ragusii, neque a medicis curari posse. In Norwegia curant copioso usu chamæmori, quo solo sepe sublatus fuit: Baccae eduntur, aut conditum. Veteres Norwegi Angelicæ caulinibus utebantur. Plurimum scorbutum subnasci a piscis præpinguis *hollefish* usù, nullo cum admisto sale. Quoties scorbutus cum aliis morbis complicatus est, nunquam ii morbi sanatur, nisi sublato scorbuto. WALEMARUS IV. podagricos pedes frigidæ immersit. Hordeum coctum quoad mollescat, infessum fotumque dat, ad hæmorrhoides proficuum, utuntur etiam fotu & decocto lichenis muralis gypsei. Superstitionis multa domestica, etiam deterioria & noxia. Sic cerussa ante paroxysmum tertianæ data, ut vomitum moveat. Multa laus veri unicorni. In Islandia vicesimo quoque anno variolæ sœviunt. Ex alga (fuco) marina salem sibi culinarem Norwegi parant, lixivum equidem. Non valde laudat theriacam, cui indigenas plantas substituit. Decocta cum Saponaria adversus luem venereum. Coluteam fennæ folliculis substituit. Terræ aliquæ, sigillatæ similes. Sperma ceti sumi ex cerebro balænæ *Dögling*. Greenlandi in Daniam transfecti mutatis cibis, coctisque loco crudorum substitutis, tum desiderio suorum continuo contabuerunt. Lactis in podagra efficacia confirmata.

Acetaria

Acetaria ex tenerrimo lupulo mesenterie salutaria. Panis cortceus Norwegerum. A potu parciori in femina alvus dura. Cimbra ad cerevisiam tamariscos pro lulis addunt, laudante nostro. OLAUS I. primus a. 1023. hominem colli apostemate (vel struma) laborantem tactu sanavit. Petroselinum gravidis tamen & convulsis nocere. Puerperæ omnino debent a partu abdomen adstringere, ut suffocationem avertant. Novam in regno artem medicam esse, neque ante annum 1400. medicum in Dania fuisse. Aperto sepulchro vetusto, auctor furti corrupto pulmone periit, cum edorem triduo integro de manibus non potuisset delere. Certum numerum variolarum Dani ab ægroto redimebant, inde redibant plerumque deteriores variolæ. Mors pene subita ab aquæ cephalicæ nimis copioso potu. BARTHOLINUS, cum filio ob populare præjudicium venam secare non fastineret, sponte ad felibram sanguis optimo successu erupit, & una variolæ prodierunt. In tertiana hæmorrhagia etiam saluti fuit.

In *Vindiciis Danorum* varia. Non placent tamen curatio stomachici, cui ventriculum reposuerunt, neque viperæ angelica fugatae.

Ej. Epistolarum medicinalium Centuria III. & IV. Hafn. 1667. 8. *. prima epistola est anni 1660. Ipse BARTHOLINUS in Ep. 2, hepar scirrhosum vidit, cum florido corporis habitu. Ep. 5 post obstructionem alvi quindecim diebus pertinacem, fæces alvi porro per scroti abscessum prodierunt. Ep. 8. de fetu Mussipontano, de molis, quas vidit editas, de cerebro lapideo Suecico & Danico. Ep. 14, doloris in capite cum utero consensus. Ep. 16. Incredulo PATINO testem se dat, vitrum antimoniatum feliciter datum fuisse. Ep. 28 calculi ex utero rejecti. Ep. 29. in principe Auriaca a variolis perenta, abscessus pulmonis erat & hepatis. In infante maximus tumor carnosus imi dorsi (spina, ut puto bifida). Ep. 32 medicorum aliqua excusatio, & dignitas. Cæterum miror, cum suis hepatis extispiciis, epitaphiis &c. Cl. virum, cum subrueret theoriam principem scholarum medicarum, nulla majora odia passum esse, aliæ enim causæ eorum fuerunt, quibus BILSIUS, & quibus RUDBEKIUS animati fuerunt. Ep. 40 manifestior hernia spinalis. Ep. 42 se in semitertiana aliisque malignioribus febribus intestina tenuia gangrenosa reperiisse. Ep. 60 Morbus suspectus magicus, ungues, pili circumvoluti, globuli ferrei, stannei, ligna, omnia per vomitum rejecta. Ep. 80 iterum de suo calculo, a sola aqua corticum fabarum se levamen percepisse. Ep. 86 Exempla calculatorum felleorum numerosorum. Februm intermittentium sedem utique esse in tenuioribus intestinis. In femina a febre maligna cum vomitu extincta, vedit ventriculum inflatum, ileon intestinum gangrenosum. Ep. 90 In pulmone variolosi principis inflammatio.

Cent. IV. Ep. 6 hemicrania in nephritico. Ep. 12 Florentiæ aliqua. M. s. codices RIFI Ephesi possideri diversos ab iis, quæ TURNEBUS edidit. Ep. 14 Emplastrum de cicuta in magno liene plurimi facit. Ep. 21 mors ex ischuria die 24 post convulsiones. Ep. 29 a vulnere gangrena mesenterii, scroti, ventriculi. Ep. 33 In hydrope scirrhosa durities pedum & ventris. Ep. 34 in dysenteria cruentas de-

jectiones non nocuisse. Ep. 39 Agyrtæ antinephriticum ex allio medicamenta omnino non debere sperni. Ep. 41 Metastasis bubonum pestilentium, qui sanati sunt utique, sed successerunt insultus epileptici. A colica paralyssis, ab ista convulsiones, istæ lethales. Ep. 44 Panis pistus & buccellatus MAURITII (quis?). Rigorem calorem præcedere, & primum in febre adparere. Ep. 54 Feliciter noster tinctura cantharidum in gonorrhœa usus est. Ep. 57 Utique pus pleuriticorum per locum & per alvum decedere. Ep. 58 Noduli in hydropici abdomine. Ep. 61 aliqui errores LINDENII: RHODII CELSUM se possidere. Ep. 65 Convulsiones sympatheticæ. Longa paralysis in funestam apoplexiā terminata. Scrofulas diversarum partium fere conjungi. Ep. 69 consilium pro scorbutico. Ep. 73, utique purulenta sputa phthisicorum pleraque ex pulmone sunt. Ep. 77 cui pars anterior asperæ arteriæ convellitur. Ep. 79 de VORSTII promissio THEOPHRASTO. Ep. 85 de CELSO RHODII. Ep. 87 in dysenteria vidi intestina erupta, lacerata, exulcerata, & diu superstes puris profluvium. Ep. 95 defendit HIPPOCRATEM adversus G. F. LAURENTIUM.

EJ. operum series Metro redditæ a CHR. FRISIO. Hafn. 1663. 8.

EJ. Orationes varii argumenti Hafn. 1668. 8. * breves omnes & pleræque philologicæ. Ad medicinam de theologia & medicinæ adfinitate 1679. EJ. huc faciunt de morte VESLINGII, & oratio de artis medica difficultate 1653, de WORMII exsequiis due, — de variolis jam dicta, de secundarum retentione a 1647. Viaticum medicum J. H. PAULI. In obitum H. FUIREN 1655. Elogium NICOLAI BENSON. Medici studii commendatio 1661. Testimonium medici discedentis — 1662, & aliud 1663. De guttæ laudibus. Nihilum medicum.

EJ. de chirurgia infusoria epistola — Francf 1665. 12. cum HORSTII judiciis.

EJ. de oculorum suffusione Hafn. 1669. 4. * ad BURRHUM

EJ. de medicis poetis 1669. 8. *. Ex variis Poetis excerpta, quæ ad medicinam faciunt. Cantilenæ Islandicæ, quibus dæmon se passus sit expelli. De factis medicis amissis, & superstitionibus.

EJ. carmina varii argumenti Hafn. 1669. 8. * inter ea etiam in varios medicos, VESLINGIUM, ELICHMANNUM, alias versiculi. In aves, animalia, sceletos.

EJ. Oratio in obitum J. MULENII 1669. 4. *

EJUSDEM. De bibliothecæ incendio ad filios Hafn. 1670. 8. *. Jen. 1709. 8. quæ maxima nostro calamitas accidit. Una perierunt centuriæ III epistolarum, VEGETIUS RHODII, CELSUS RHODII, cum codicibus, Vaticano, Placentino, Veneto, Mediolaneensi, alii collatus, & a THOMA ad libri V finem perductus: BARTHOLINI anatome practica sive corporum morbosorum, utilissimum scriptum,

liber de morbis lymphaticis, medicina Danica inquilina, cuius etiam specimina aliqua producit, & curatam a se ipso gangrenam absinthio cum aqua marina decocto; curatam spiritu frumenti cum flore paralyseos paralysin, curatas pleuridides hordei decocto, scorbutum trifolio aquatico, hydropem turionibus sambuci. Porro perierunt Bibliotheca anatomica, collectanea de pygmeis; apologia pro Pharmacopæa Danorum; de glossopetris melitensisibus; de morbis fungosis; antiquitates medico necessaria; miscellanea; arcana medica; PETRI CLAUDII UNDALINI codex de animalibus Norwegiæ; Notulae in HIPPOCRATIS aphorismos; in AURELIANUM scholia notulis illustrata; RHODII l. de ponderibus & mensuris; notæ & emendationes Ej. in VEGETIUM; SIMONIS PAULI anatome crocodili; JAC. HOLSTE de febribus. Una hic excusus est catalogus librorum TH. BARTHOLINI.

EJ. *de flagrorum usu medico* Francof. & Hafn. 1670. 8. *, cum utriusque MEIBOMII ejusdem argumenti libellis.

EJ. *medicus perfectus in mortem PAULI MOTH archiatri* Hafn. 1670. 4. *. Viri gravis & prudentis elogium, vita & peregrinationes.

EJ. *questiones nuptiales* Hafn. 1670. 8. *. Ad nuptias magni illius SCHUMACHERI, qui PETRI a GREIFFENFELD nomine Daniam rexit. Aliqua semijocosa, semiseria. An medico in nuptiis locus sit; servi medici, etiam lapides aliqui.

EJ. *de simplicium medicamentorum inquilineorū facultatibus cognoscendis* Frf. 1671. 8.

EJ. *de theriaca in officina HEERFORDI* diff. Hafn. 1671. 4 * diff. I. Formula. De medicamentis simplicibus & compositis, quæ theriacam ingrediuntur, deque illorum selectu. Antidotus MATTHIOLI.

Diff. II. *De theriaca in officina J. GODOFR. BECKER* Hafn. 1671. 4. *. Iterum formulæ, lis de balsamo, ejusque bonæ notæ.

EJ. *de confectione alhermes, quam J. G. BECKER dispensare constituit* Hafn. 1672. 4.

EJ. *de morbis biblicis miscellanea medica* Hafn. 1671. 8. Francof. 1692. 8. *. Breves expositiones locorum in S. S., qui utecumque ad medicinam faciunt, neque unice morborum, brevibus dissertationibus 27. Opiniones fere aliorum exponit, & optimam lectoribus eligendam relinquit.

EJ. *de visitatione pharmacopœorum programmata duo* Hafn. 1672. 4. & 1673. 4.

EJ. *de transplantatione morborum* ib. 1673. 4.

EJ. *de sanguine vetito disquis. medica* ib. 1673. 8. *. Sanguinis esu etiamnum Christianis interdictum esse, nunquam adeo interdictum abrogatum, qui LEONIS etiam Imp. edicto iterato proscriptus sit.

EJ. *de peregrinatione medica* Hafn. 1674. 4. *. Ipse magnus peregrinator, filii suis & nepoti J. JACOBEO peregre abeuntibus sua consilia aperit. Doctorum viorum census, qui eo ævo per Europam eminebant. Ut a chirurgis, etiam a pharmacopœis, a chemicis, discere oporteat. Italia, ad propriam Cl. viri peregrinationem, Roma, per utramque Siciliam Maltham usque progressi. Salernum desertum. Aquæ medicatæ. Singulatim docti viri Romani, Neapolitani. Alia naturæ dona, Neapolitana, saccharum, manna, herbæ spontaneæ. Siciliæ laudes, & DOMINICI SALÆ clinici insignis. Cura valetudinis. Aquæ emendatio fere GORDONI.

In anatome sœpe reformata, etiam quartum Leid. 1673. 8. *. passim practici argumenti aliqua intercedunt. In ovario vesicula limpida aqua plena, lapides in arteriis bronchialibus &c.

EJ. *de legendis libris dissertationes VII.* Hafn. 1674. 8. recusæ cura J. GERHARDI MEUSCHEN Haag 1711. 8. BUR.

EJ. *de anatome practica consilium* Hafn. 1674. 4. *. De incisione cadaverum morboforum. Laudes nosodochiorum Italicorum, in quibus curandorum & incidendorum ægrotorum opportunitas plurima est. Balsamatio. Zootomia. Alia præsidia ad descendam medicinam; lectio etiam librorum, & ad eam consilia. De Danorum ab anatome practica aversione queritur.

Varios aliorum labores edidit, LISETTI BENANCI *declarationem fraudum que apud pharmacopœos committuntur* Francof. 1667. 8. 1671. 8. CORNARIUM *de vita sobria* Danice versum Hafn. 1675. 8. MEIBOMII *de flagrorum usu in re venerea;* J. VESLINGII *observationes & epistolas:* tum MOINICHENII, aliorum, etiam cum LYSERI editione 1665; RHODIUM *de acia atque de ponderibus & mensuris* Hafn. 1672. 4: *Catalogum & taxum medicamentorum officinalium* Hafn. 1672. 4.

Demum a. 1673. cepit edere *Acta medica & philosophica Hafniensis* T. I pro anno 1671. 1672. Ad eorum actorum collectionem & ipse suas symbolas consultit. Vol. I. obs. I, de balsamo & succedaneis, quæ ei in theriaca substituto fuerunt.

Obs. 4 arteriotome tentata ob dolorem immanem capitis, summo cum levamine,

Obs. 5 diabetes ad 24 lb. urinæ, cum vix dimidiām bibisset.

Obs. 7 mutitas ob tunorem colli & compressum laryngem, sanata eo tumore remoto.

Obs. 8 Hydrops hydaticus; scarifatio malleoli, abdominis paracentesis, educta aqua viscidæ; erat hydrops cellulosæ peritonæi telæ.

Obs. 11 Equus regius, qui ob vermes in ventriculo nidulantes, spasmo cynico perierat.

Obs.

- Obs. 12 a resecto humero tetanus etiam maxillæ.
- Obs. 13 Picem abietinam Norwegos in febre maligna dare.
- Obs. 14 Erysipeli supervenit funestus lethargus.
- Obs. 16 unguis craffi durique.
- Obs. 19 fucci betulæ utilitas ad hydrozem & calculum.
- Obs. 26 pro mola volatili sceletus aviculæ.
- Obs. 33 Sphacelus cerebri in bove.
- Obs. 37 Marasmus senilis apta medicatione superatus.
- Obs. 39 Morbus extremus FRIDERICI III., lipothymia, anxietas, dolor lateris sinistri.
- Obs. 45 In cephalgia arenulæ de aure cum cerumine.
- Obs. 49 Morbi Feroensium, catarrhus, febris ardens, scorbutus, lepra, hæc frequens.
- Vol. II. anno 1673. Obs. 3. Flatus collecti pro graviditate habitu.
- Obs. 6. In gravissimo scorbuto putrido felix curatio.
- Obs. 7. Varia de hæmoptysi. Vir qui ea suppressa deterius valebat.
- Obs. 13 Princeps morbo extinctus, qui pro maligna febre habitus fuerat, vesiculam in corde habuit.
- Obs. 20 a requie Nicolai infantis diuturnus sopor, inde epilepsia. Femina quæ drachmam opii devorabat.
- Obs. 27 a syrupo emetico A. SALÆ alvus absque vomitu mota.
- Obs. 28. Ab hepatis inflammatione singultus non compescendus.
- Obs. 35 a morte puerperæ spuma de utero prodeuns, tunc murmur, demum infans postridie prodiit calidus.
- Obs. 42 medici studii brevis methodus & minima bibliotheca, & obs. 42 Radix Naput Norwegica ad colicam laudata.
- Obs. 125 Pilula purgans per vesicam excreta.
- Obs. 126 Funesta hæmorrhagia a numerosis hirudinibus pedibus adhaerentibus.
- Porro *Aet. Hafn.* vol. III. obs. 28. In icterico hepar ingens scirrhosum, sphaerulatum. In vesicula fellis pro bile argilla. Venæ ventriculi distentæ post vomitum perpetuum, lien & pancreas scirrhosum.
- Obs.

Obs. 67 cornua duo in fronte mulieris.

Obs. 68 Candelæ sebaceæ frustum in hepate.

Ann. IV Obs. 21. Cranium inter & cerebrum aqua cruenta, hepar durum, undique adcretum in bimulo; in vesicula pro bile materies ex nigro viridis.

Obs. 29 Puer cum dolore purulenta mingit, sic femina gravida, absque malo.

Obs. 33 Tria exempla funesta in scorbuticis ischuriæ: ex obstructione renis etiam alterius, libero altero.

Obs. 34 De urinæ significatione. Nigra in febre urina ad usque plenam remissionem, tum in aliis absque malo reddita. Ischuria expulsis duobus calculis sublata. Pure per alvum & lotium fluente sanata pleuritis. Mucus in urina tenuissimus, & ab eo mors, nullo cum calculo.

Obs. 36 Ventriculi dolor & erosio furesti eventus; intus rubebat pene excoriatus, hepar durissimum, in vesicula bilis coagulata, in calculos abitura. In mesenterio cavitas sero plena. Præcesserant anxietas, alvus sicca, vomitus.

Obs. 42 De hortulano Holmiensi qui multis horis sub aqua vixerat dissertatio; noster enim fidem narrationi adhibet.

Ann. V. Obs. 1 Singultus diuturnus & insanabilis.

Obs. 3 M. AUR. SEVERINUM tophos gallicos curasse filis carptis in speciem coni congestis, inconsis. Augultæ Vindelicorum arthriticos moxa feliciter usos.

Obs. 4 Consilium medicum facultatis Hafniensis de curanda dysenteria Hafniæ a 1677 grassante, adstringentibus, calidis, terreis, si malignitas adfuerit, scordio.

Obs. 9 Ab antimonio diaphoretico, sollicite præparato, lipothymia, frigus partium extremarum, pulsus intermittens, convulsiones, tamen ut æger convalesceret.

Obs. 20 Quotidiana, quam habet pro dupli quartana; sed & sextuplex quartana.

Obs. 21 vermiculus cum urina editus.

Obs. 22 Illustris puer subito mortuus, sanguine effuso in cerebro & in pulmonibus.

Obs. 25 In marasmo scorbutico maculosi facti unguis, bono eventu.

Obs. 34 A cardialgia excussi 200 lanuginosæ vermes.

Obs.

Obs. 36 scriptio electarii adversus fluorem album: longa est, limaturam chulybis continet, & aromatica. Bene evenisse additur.

Obs. 128 Ex suppresso albo fluore carcinoma uteri funestum.

In *Ephemeridibus Nat. Curiosor.* etiam aliquas dedit adnotaciones. Dec. I. anni I. obs. 37. In abscessu malæ officulum.

Obs. 51 hemicrania periodica.

Obs. 52. sanitas restituta, cum salivatio non perfecte respondisset.

Obs. 101 mors ex pinguedine uterum comprimente.

E. N. C. Tom. II. aqua marina, cui incocatum absinthium, superata gangræna obs. 2, & officulum per urinam redditum obs. 3.

Obs. 162 diabetes sive urinæ profluvium ad duodecim in diem libras, cum potu parco.

Obs. 166 cæcitas a contortis oculis pro amaurosi habita, vomitu discussa.

Passim etiam aliqua subjicio amicorum, sed ad BARTHOLINUM scripta.

J. F. TREUBLER medicus Norvegus. Ep. II. n. 15. hæmorrhagia narium compressa, emphysema, incisione facta materies prodiit purulenta, bono eventu.

Vermis de auribus eductus.

Infans variolis obsitus a morbo matris editus.

Cent. III. obs. 17. ex abscessu officula fetus repetito deceperunt, quem femina in utero retinuerat.

Ep. 55. In lue venerea salutaris effectus emplastri de mercurio cum ranis.

J. CHR. AGRICOLA Cent. II. n. 71. morbus in Anglia novus, cui sedes circa receptaculum, cum ciborum fastidio, doloribus insignibus etiam mania.

PETRI SCHUMACHER (postea de GREIFFENFELD) Epist. 81. Cent. II. amplissimum abdomen puellæ, turgidum. Ep. 96. Restituta femina, quæ suspensa fuerat. Cent. III. Ep. II. Executia ventriculi.

GASPAR SCIOPPIUS celebris ille criticus in Cent. I. Ep. 67. arcana aliqua chemica BARTHOLINO aperuit.

GUIDO PATIN Cent. IV. Ep. 33. Dysenteria absque febre in gangrænam abeunus.

Ep. 61. De PETRI PETIT ARETEO qui sub prelo sit, de sua simplici mendendi ratione.

*Vita viri plus semel prodiit, GEORGIO HANNÆO auctore Hafn. 1681. 4.
B. BUNAU.*

*Alia oratio WILHELMI WORMII ib. 1681. 4. **

Catalogum operum edidit ib. 1681. filius THOMAS, B. BUN.

§. DCIII. NICOLAUS TULP.

Confus Amstelodamensis, insignis clinicus, idem pro patria paratus mori, qui ut olim SCIPIO fugam meditantes cives Amstelodamenses a timidis consiliis revocaverit, adque defendendam patriam excitaverit, annos nunc natus 79. Exiguus ejus liber est *observationum medicarum*, quarum in prima editione libri III, in posterioribus quatuor numerantur. Prodierunt Amsterdam 1641. 8. *. 1652. 8. 1672. 8. *. 1716. 8. 1739. 8. *. aucta hic LUDOVICI WOOLZOPEN oratione funebri. Belgice Amsterd. 1650. 8. ab ipso auctore versa. Dictio mascula, brevis & pura, absque ratiociniis. Bona omnia, ut pauca de multis laudasse sufficiat. L. I. C. 7. morbus adtonitus venæ sectione superatus. C. 8 morbus comitialis cum aphonya sponte sanatus, & alias per manantia capitis ulcera. C. 9, causa mali in eo morbo a sinistra abdominis sede adscendebat, idem purgantibus medicamentis curatus est. C. 10, a vulva in alia adscendebat. C. 13. Capitis dolor periodicus, & C. 15, ejus præsiguum ex sensu descendantis mali a capite in pectus, hinc in ventriculum. C. 16 & 17, Chorea S. Viti & malleatio, hæc involuntaria, quinque mensibus continuata. C. 18, 19, imaginarii morbi. C. 20 longo a morsu canis tempore succedens aquæ metus. C. 21. senex rabiosus, balneo eo adductus, ut ante mortem bibere posset. C. 22, Catichus ex amore. C. 24, hydrocephalus in pueru; quinque in capite aquæ libræ repertæ, cerebrum compressum & deforme. C. 25, alias in dimidio capite aquæ collectio. C. 27, polypus cordis, cerebrum aqua plenum in apoplectico. Arteria aorta & vena pulmonalis polypo farta. C. 31, a nimio sanguinis fervore, crux per vomitum, per alvum, per nares ejectus, amaurosis: cum cucurbitulis, ferro candente & antimonio pugnaretur, visus tamen non potuit redintegrari. C. 32, intolerabilis capitis dolor sponte levatus, multo pure per nares effuso. C. 33. dolor a capite ad pedem migrans, & vicissim. C. 39, 40, aphonya a febre, a morbo nerveo, in femina sputatrice. C. 42, Gula resoluta. C. 43 qui undecim diebus in deserto scopulo absque cibo vixerunt. C. 44, morbus parum notus; tumor inter gulam & asperam arteriam subnascens, & cibi iter intercipiens. C. 45, in femina simile malum gargarismis superatum. C. 48, gravis eapitis dolor arteriotome sublatus. C. 75, Cutis laxa, ut super subjectos musculos ad veli modum duci posset. C. 58, Lac sanguini innatans de vena missum. C. 59. calculus fescuncialis de intestino expulsus.

L. II. C. 2. Dolor pleuriticus a bile, sputa flava, sanata vena secta, id enim auxilium

auxilium hoc in malo necessarium esse noster docet, etiam octies iteratum. C. 2 sic in pleuritide puerperæ octies sanguinem misit animosus. C. 3, Cum sanguis fluere negaret, tussi imperata TULPIUS ejus fluentum restituit. C. 5, Plerumque paracentesis in pectoris in tabidis infeliciter cecidisse. C. 6, metastasis in umbilicum, qui abscessit, felici eventu. C. 7, Putamen avellanæ circa caput asperæ arteriæ hæserat, & spiritum difficilem reddiderat, idem denique tussi ejectum est. C. 8 de desiderio felici ostreorum in marcore. C. 9. Diu absque incommodo toleratum pectoris ulcus. C. 10 subito extinctus, qui de vomica pus egeffera. C. 11, Hæmoptoe triginta annorum superata. C. 12, 13 polypus ramosus de aspera arteria ejectus est, C. 14 & de pulmone, iste funesto eventu. C. 15, hydrops pectoris, pulmone flaccido, auricula cordis adrofa. C. 19, Cordis palpitatio cum liene indurato. C. 21 bilis atra sursum deorsumque rejecta, funesto eventu. C. 22 vomitus per octodecim menses excrucians. C. 23, vomitus pituitæ intus ad casei recentis modum albicanis, tenui involucro obductæ. C. 24 enormous halecum in gravida pica. C. 25 calculus arteriæ aortæ eam pertundens, ut nihil tamen efflueret. C. 27, pus de hepate abunde per os rejectum C. 28, in homine hypochondriaco lien vehementer pulsans; & 30, ejus visceris moles maxima. C. 31, sudor sanguineus in melancholica virgine. C. 32, in hydroptico jecoris abscessus. C. 33 Pro fetu & graviditate imposuerunt duo tumores mesenterii, alter ulcerosus. C. 34, hydatides mesenterii. C. 35, malus effectus vini calidi in hydrope. C. 36, in eo malo icterus. C. 37, mors, cum in partu abscessus mesenterii ruptus fuisset. C. 31, volvulus & nervorum funesta contractio ab ira. C. 42, putat se in tænia (prima PLATERI) vidisse caput cum rostello & oculo. C. 46, diabetes intra aliquot menses lethalis. C. 49, cum locatio vermis teres exit, ruber; & 50, 51 alias numerosi multipedes vermiculi; tum 52 capilli. C. 53 Ulcus vesicæ Spadanarum usu curatum.

L. III. C. 1, feminæ gibbosæ misera conditio, ut in situ incommodo solo perdurare posset, in genua & cubitos provoluta. C. 10, tumor inter anum & vulvam subnascens alvum oppressit, & vesicam, ægrotam occidit. C. 12, Ex inguine lumbicus proferperat, abscessus tamen coaluit. C. 17, Post acres intestinorum dolores membrana intestini decessit, & C. 18 quotidie adeps. C. 24, Tabes dorsalis, non illa ex nimia venere, sed ab acris pituitæ defluxu. C. 25, Coxæ dolor subnato abscessu solutus. C. 29, 30, hernia spinalis primum, ut putatur, hujus morbi in fastis medicis exemplum. Lacera medulla spinalis, nervi per tumorem dispersi, tumor funesto eventu ligatus. C. 31 bilis utero circumfusa, improbable malum. C. 32 hydrops uteri, & 33, 34, fungus. C. 42, sudor per septem annos perpetuus. C. 45, cui pulsus in dorso manus, pollicem inter & medium dig. tangi debebat. C. 46, a scarificatione gangræna universi corporis, & 47 utriusque pedis sponte subnata, & 48 a febre. C. 49, atrophiæ brachii suetu cucurbitulæ subventum. C. 53, Post febrem quartanam omnimoda cibi abstinentia. C. 55 incrementum enorme pueri quinquennis, ut 150 lb. penderet.

L. IV. C. 2, Epilepsia ex pollice pedis adscendens. C. 4, a sanguine humano absorpto potius aucta. C. 5, Beriberi paralytios species, difficillimæ curationis, quam noster calidis curavit. C. 8, membrana laryngis screatu redditæ. C. 10, a nimia frigidæ collutione, ut noster putat, nervorum contractio, mens collabascens, & mors. C. 12, vermis de naribus excusus. C. 13 In erysipelate hominis atrabilarii felix usus hirudinum. C. 19 Palpitatio cordis, aquæ pericardii nimium. C. 30 Tussis decocto raparum sanata. C. 23 Plumbea colica Pictonum, spiritus inde summa difficultas. C. 24, Singultus per duodecim dies sub forma febris continuæ. C. 25, decocto trium pomorum colocynthidis epoto, æger vix multo oleo fervatus. C. 26, Ischuria undecim dierum in graviga, soluta calculo expulso & abortu. C. 28, serofus lumborum tumor. C. 32, Post quartanam febrem mors, & pancreatis ulcus. C. 39 Fetus frustulatim per anum excretus. C. 41 Secundæ retentæ, feliciter post medicamenta ejectæ. C. 43 Hydrops peritonæi, nescio an non hic primum dictus. C. 44 Sic cornuum uteri s. tubarum. C. 46 Syncopalis febris a ventriculo. C. 51 Pes sponte delabens. C. 51 Variolæ epidemicæ perniciosissimæ. C. 52 Noxæ nimiæ venæ sectionis, & C. 53. lectorum & medicorum. C. 56 Oleum sulfuris in arthritide utile. C. 57 Caput inclinatum præcisso musculo sternomelto ideo restitutum.

Subjecta sunt brevia aliqua monita medica.

§. DCIV. CONRADUS VICTOR SCHNEIDER.

Professor Wittebergensis, vir doctissimus, magnus collector librorum, potissimum Italicorum, quos summò cum labore norat in unum sermonem compone, ut quidquid quisquam innumerabilium illorum seculi XV & XVI scriptorum in libris reliquit, hic suis locis reperias.

EJ. est disp. *de fluore alvi colliquativo* Witteb. 1641. 4. RIV.

EJ. *de capite diff. I.* Witteb. 1643. 12. *. A defectu futurorum catarrhos fieri suffocativos.

EJ. *de capite diff. II.* ib. 1643. 12. *. Adjecta est ratio medendi apoplexiæ.

EJ. *de ossibus sincipitis* ib. 1653. 12. * Fusæ de malis, in quibus sincipiti ignis imponitur.

EJ. *de ossibus temporum* ib. 1653. 12. *. Morbi aurium. Sectio temporalis arteriæ.

EJ. *I. de osse cribiformi, & sensu ac organo auditus, & morbis huc spectantibus, coryza, hemorrhagia narium, polypo, sternutatione, amissione odoratus &c.* Witteb. 1655. 12. *. De communicatione cerebrum inter & nares hic noster dubitare incipit.

incipit. Sanguinem ex sinibus cerebri per nares manare negat. Auxilia varia, etiam superstitionis.

EJ. de catarrhis insigne opus. *Liber I*, quo agitur de specie catarrorum, de osse cuneiformi, per quod catarrhum decurrere fingunt Witteb. 1660. 4. *. Species catarrhi earumque nomina. Anatomica & viæ imaginariae sellæ pituitariae. Noster contra scholas omnes primus negat, dari aperta foramina in homine vivo, per quæ a cerebro ad palatum humores defluant, quo quidem invento optime de universa arte meruit, cum & receptum ab omnibus errorem deleverit, & infinitos alios pathologicos, etiam practicos, errores imis ex fundamentis subruerit, qui omnes huic hypothesi innitebantur.

L. II. Cum primo prodiit, quo GALENICÆ theoriæ catarrorum perspicue falsi evincuntur. Multum etiam hic eruditiois est, diligentissimus enim homo ad fastidium usque omnes priorum scriptorum opiniones recenset, viaisque per quas primum in cerebro catarrhi dicebantur enasci, deinde duram inter membranam & cranium colligi, tandem destillare. Duram matrem recte ostendit, omnia hæc foramina accurate claudere, eorumque nihil quidquam esse aperatum. Sed neque duram inter membranam & piam catarrhum colligi posse, neque in cerebri ventriculis, cum & experimento ejusmodi collectio repugnet, & nimis graves morbos accerseat. Deinde etiam ventriculos anteriores clausos esse, neque inde viam in os cribrosum, atque in glandulam pituitariam patere, neque eam glandulam diversis in animalibus molem sequi cerebri. Porro quatuor VESALII canales refutat, & foramina sellæ equinæ, quæ nulla sint, & vasorum foramina, per quæ nihil fluat, & demum foramina ossis cribiformis (quæ vasa in os ipsum admittunt). Porro viam vaporum de cerebro in nares, de naribus in cerebrum refutat, qualem pro fumo tabaci nuperi admittebant. Neque per futuras vapores de cerebro exhalare.

L. III. quo novi catarrorum meatus demonstrantur. Witteb. 1661. 4. *. Ex sanguine nempe catarrhos venire, non de cerebro descendere. Neque a cerebro esse fortes aurium, lacrumas, anginas, peripneumonias, catarrhos. Calculorum etiam materiam esse ex sanguine, cibo, potu. De uteri fluxu albo & rubro. Sect. II. Neque catarrhi viam esse per infundibulum, neque per quatuor canales, iterato demonstrat, veramque catarrhi sedem & scaturiginem esse pituitariam membranam, qua nares & fauces obliniuntur, & cui, neque cerebro, munus demandatum sit generandi muci.

Breviter recensebo reliqua, quæ si velis collectanea, infinita sunt, si propria SCHNEIDERÖ, certe per pauca.

Qui parva, lapidea granula frequenter per alvum emittit. Lapis bezoardio similis emollitus, ex ano feminæ ejectus. Lapis bezoar similis ex equo &c.

Ita L. IV. Generalis catarrorum curatio ad novitia dogmata & inventa
P p p p 3 Witteb.

Witteb. 1661. 4. *. Fusissime ex omnibus omnis ævi scriptoribus causæ catarrorum, differentiæ, catarri epidemicæ, prognosis mali, signa. Febris catarrhalis. Prognosis. Inde curatio, in qua indicationes convellit, quas veteres sive theoriæ superstruebant. Tum ipsa auxilia. Purgantia primum longa serie, simplicia, composita. Actio purgantis non eligit humorem, sed expellit. Alia medicamenta. Vomitus. Venæfectio. Non placet nostro distinctio catarrhi calidi & frigidi. Venæ raninæ sectio, scarifatio & cucurbitulæ. Diuretica suis cum formulis, sic sudorifera, quæ crassis etiam humoribus conferant. Opium utique sudorem movet, & hæc causa est ciendi theriaca sudoris. Cephalica. Thermæ, acidulæ, destillationes. Medicamenta alia catarrhalia: ancipitia tamen & denique vana. Magna pars materiæ medicæ: satis vero difficili se noster præbet. Inde soporifera, papaveracea, opiata, apophlegmatismi, ptarmica, medicamenta externa.

L. V. *de diæta catarrorum & de speciebus catarrorum s. coryza, brancho, catarro, suffocativo, catarro stomachi.* Witteb 1662. 4. *. Integræ hic materiam cibariam reperias, cum veterum opinionibus.

L. VI. *Specialissimus, quo juxta Hipp. l. de glandulis & de locis in homine septem catarri, oculorum, aurium, narium, pulmonis, stomachi, medullæ spiralis, sanguinis.* In L. III. agitur de cerebro, quod non sit epilepsia sedes, neque in eo morbo principaliter adficiatur.

EJ. L. VI. *de arthritide, podagra, chiragra, atque de horum morborum curatione, denique anacephaloſis qua affectu catarrorum cephalicorum repetita magis perpicua facultatis concincitur* Witteb. 1664. 4. *.

EJ. *de morbis capitis, cephalais, soporofis, atque de curatione.* Vertigo non oritur ab inordinata circulari motu spirituum animalium. Cataphora non est somnus præternaturalis. Lethargus non est oblivio neque delirium, nec somnus præternaturalis. Carus non est paralyſis facultatis imaginatricis, nec somnus præternaturalis, nec apoplexia, neque hujus causa proxima defectus spirituum ib. 1669. 4.

EJ. *de nova gravissimorum morborum curatione, apoplexia, cuius sedes non semper est cerebrum; lipopsychia, quæ non vitalis, sed animalis facultatis fractæ symptoma est; paralysi, cuius sedes non cerebrum, non spinalis medulla, nec nervus semper est, veluti nec causa proxima defectus est spiritus animalis.* Anacephaloſes due altera ad apoplexiā, altera ad paralysin Francof. 1672. 3. *. spissum volumen.

EJ. *de spasmodorum natura, subiecto, nec non de causis earum motionum spasticarum, quæ aliquando in recens defunctis & in occisis corporibus, maxime militum, deprehenduntur* Witteb. 1678. 4. *. Iterum omnes omnium hypotheses & opinione recenset, & exagitat, spasmodorum originem ab inanitione, a repletione, a frigore, a flatu, scrutinio subjicit, priores opiniones rejicit, & de causa, sede, subiecto

jecto mali fusissime inquirit, tandem definit spasmum neque de motibus ad irritabilitatem pertinentibus quærerit.

EJ. *de justitia & aequitate naturae* Witteb. 1646. 8. L.

EJ. *de pleuritide* ib. 1648. 4. LEHM.

EJ. *de natura recte curandæ phthiseos* ib. 1648. LEHM.

EJ. *de hydrope* ib. 1649. LEHM.

EJ. *de ischiade* ib. 1653. LEHM. PL.

EJ. *de phthysi* ib. 1660. 4. *.

EJ. *de apoplexia* ib. 1662. 4. *.

EJ. *de peripneumonia* ib. 1660. 4. *.

EJ. *de arthritide* ib. 1662. 4. LEHM.

EJ. *de hydrope, disf.* ib. 1663. 4. HAENEL.

EJ. *de morbo comitali* ib. 1664. 4. *.

EJ. *de ictero flavo* ib. 1664. 4.

EJ. *de inflammatione diaphragmatis, s. de paraphrenitide* ib. 1665. 4. RIV.

EJ. *de phrenitide* ib. 1666. 4. RIV.

EJ. *de angina* ib. 1666. 4. *.

EJ. *de epilepsia* ib. 1667. 4. *.

EJ. *de erysipelate, s. Rosa* ib. 1668. 4.

EJ. *de cachexia* ib. 1669. 4. HAEN.

EJ. *de epilepsia* ib. 1670. LEHM.

EJ. *de appetitu gravidarum* ib. 1670. 4. RIV.

EJ. *de paralysi* ib. 1670. 4. HAEN.

EJ. *de lapide bezoar* ib. 1673. 4. PL.

EJ. *de spasmo cordis contra Nic. CHESNEAU* 1675. 4. LEHMAN 1679.

EJ. *de spasmorum subjecto contra N. CHESNEAU* ib 1675. 4. PL.

EJ. *de apoplexia, contra N. CHESNEAU opinionem* ib. 1676. 4. PL.

EJ. *de spasmis* ib. 1676. 4. HE.

EJ.

EJ. *de spasmorum causis & arthritide* ib. 1677. LEHM.

EJ. *de spasmorum natura cum thes. de epilepsia* ib. 1678. 4. HE.

EJ. *de peripneumonia* ib. 1679. 4. RIV.

EJ. *de spasmi subjecto vero* ib. 1679. 4. PL.

EJ. *de sanguine ut de parte corporis principe ac tamquam de causa & sede morborum, tandemque de via illos curandi* ib. 1679. 4. HE.

EJ. *de spasio cordis* ib. 1679. LEHM.

EJ. *de peste morborum principe* ib. 1680. 4. PL.

EJ. *de melancholia, s. delirio tristi* ib. 1680. 4. PL.

§. DCV. VARI.

J. MORELLI Cabillonensis, *de febre purpurata epidemica & pestilente, que ab aliquot annis per Burgundiam & omnes fere Galliae provincias misere debacchatur, differentia in qua de pestilentium febrium natura, causis, signis, & curatione differit.* Lion 1641. 8. *. MORELLUS cominus petechiale febrem viderat, & bубониaceam pestem. Illam *purpuratam* vocat, & veteribus notam fuisse vult. Non credit HERCULI SAXONIÆ, in tertiana exanthemata prodiisse. Morbi symptoma-ta, dolor capitis ingens & insigne delirium, lassitudo, difficilis respiratio. Pe-stem utique per contagium a milite Italo Lugdunum fuisse advectam; non esse verum suumque morbi genus. Dari pestem absque maculis, bubone & carbo-ne, etiam levi cum febre, inque eo casu venam cum pernicie ægri secari. Es-se qui cum contagio restitissent, & absque eo peste correpti perierint. Cardiaca rejicit, theriacam non laudat, sudorem quidem in peste movet, ut tamen, quoties febris ardens adest, refrigerantia admisceat. Purgantia improbat, cum etiam spontanea diarrhoea funesta, & alvus sicca salutaris fuerit. Cibo ægrotos non debere obrui. Bubonem evocandum esse vesicatorio. Febris purpurata nihilo quam pestis mitior. Putridarum febrium commune remedium esse venæ sectionem: ob ejus liberrimum usum medicos Parisinos noster laudat; eam rationem mittendi sanguinis cucurbitulis præfert.

ATHANASTII KIRCHER S. I. Germani, qui Romæ vixit, curiosi rerum na-turalium & machinarum aliorumque curiosorum collectoris, hominis in fide adhiben-da non difficilis.

EJ. *scrutinium physicomedicum pestis, origo, cause, prognostica, insolentes na-tura effectus, qui statim temporibus caelestium influxuum virtute & efficacia in epidemicis hominum animantiumque morbis elucescunt una cum antidotis* Rom. 1658. 4. L. Lips. 1679. 12. *. Origo pestis ex putrefactione, exemplum pestis natæ ex fatore, quem balæna in littus Tuscum ejecta putrescendo spargebat. Antra lethifera. Mala

Mala alimenta. Experimenta, quæ bonus vir putat se fecisse, vermiculi ex lunæ lumine nati, serpentis concisi & in novos serpentes convalescentis: his & aliis exemplis putat se ostendere, utique putredinem animalcula generare. Pestis diversitas. Funesta æstas, quæ 60000 infantes Neapoli eripuit. Pestis inter suores a. 1648 Valentia orta, cum coriis & calceis ad reliquos cives delata. Abominabili arte propagata pestis Mediolanensis. Siderum malignitas, Martis potissimum & Saturni, qui pestis auctores sint. Signa imminentis pestis, ut abundantia insectorum: Panis aeri expositus continuo mucidus, & devoranti cani funestus. Pestem non ex HELMONTIANA imaginatione oriri, non tamen cum cadavere hæsura; terrorem utique conferre ad infectionem. Variæ causæ subnacentis in nostris humoribus putredinis. Monachi a lebete immundo omnes unica nocte extincti, quod in eum bufo irrepsisset. Cur pestis nonnullis parcat, cur ædes tres quatuor transfiliat intactas. Vermiculi invisibilis pestem propagant, qui lanæ adhærent, aut pilis. Viva animalia pestem perinde transferunt, canes etiam & feles. Nulli animali pestis parcit. Medici contagium adferre possunt, exemplo proprio. Quarantana. Cura prophylactica. Pestis princeps bubonacea, anthracina. Sudor Anglicus. Cantharidum utilitas. Spiritus vitrioli putredinis antidotus. Amuleta admittit credulus, perniciosum etiam, quod ex arsenico patratur. Bufo antidotus. Sulfur Hippocraticum ($\Theta\sigma\tau\omega$) valde laudatum. Acetum. Demum census omnium celebriorum epidemiarum pestilentium a rerum initiosis repetitus. Germanice prodiit Augspurg. 1688. 8.

EJ. *magneticum naturæ organum, de triplici naturæ magnete, inanimato, animato, sensu* Rom. 1667. 4. maj. B. B. Amsterd. 1667. 12. *. Bonus libellus, nisi a credulitate corrumperetur. Qualitates corporum occultæ. Serpentem pileatum venenæ adtrahere. Lapide de Goa canis servatus, quem vipera se præfente momorderat, tum homo ictus a vipera, & a scorpione demum & a cane rabido demorsus. De venenis varia. Antidoti.

HENRICI REGII professoris Ultrajectini, de CARTESII secta, *disp. de symptomatibus specialibus Ultraj.* 1641. 4. OSB.

EJ. *de hydrophobia* Utrecht. 1645. 4. *

EJ. *meditatio duarum virginum inflammatione & obstructione hepatis laborantium* ib. 1652. 4. PL.

EJ. *hygieine* ib. 1653. 4.

EJ. *fundamenta medica, s. medicinae* L. IV. Utr. 1647. 4. L. 1654. 4. L. 1668. 4. L.

EJ. *praxis medica medicationum exemplis demonstrati.* ib. 1657. 4. 1668. 4. 1686. 4.

EJ. *oratio funebris in obitum PHILIPPI MATTHÆI* 1690. fol.

Lego H. REGIUM *de peste* Brug. 1680. 8.

J. DAVID LUCANI *pharmacopœa*, *in qua reposita sunt stercora & urina*
Nurnb. 1641. 12. 1644. 12. L.

Pharmacopœa Bruxellensis, Bruxell 1641. 4. 1661. fol. acc. statuta *Magistratus*
Bruxellensis, *medicos*, *chirurgos*, *pharmacopœos* *concernentia*.

JAC. TACQUET *Specificatio medicamentorum pharmacopolii* *sui* Hamburg. 1641.
12. MOELL.

CONR. a SOMERN *de variolis & morbillis tractatus* Dordraci 1641. 8. &
cum BEVERWYCKIO, ad quem etiam epistolæ aliquæ CORNELII in collectione editæ
sunt.

EJ. *de curatione repetiti abortus* inter epistolas Roterodami excusas 1665. 8.

JOSEPHI RIPAMONTI *libri V. de peste*, *qua fuit a. 1630. in urbe Mediola-*
nensi Mediol. 1641. 4. d'ETR.

J. ANTONII BUMALDI *frue potus* OVIDII MONTALBANI, *cenotaphia Cl. vi-*
rorum Bononiensium Bonon. 1641. 4.

EJ. *Bononiensium civium anathemata*, s. *Bibliotheca Bononiensis*, cui acc.
antiquorum pictorum & sculptorum Bononiensium catalogus Bonon. 1641. 24.
B. BUN.

EJ. *formulario economico, erbario e medicinale* Bonon. 1654. 4. SMITH.

EJ. *febrifugo Esculapio*, *cioe regole piu sicure per scampar da ogni contgaioso pe-*
ricolo Bonon. 1656. 4. CINELL.

EJ. *bibliotheca botanica herbariorum scriptorum synopsis* Bonon. 1657. 16. Bre-
vissima.

EJ. *de imposturis pharmacopeorum dialogus* Francof. 1667. 8. Ita lego.

ANTONIO DONATI *de aere Ravennate* Ravenn. 1641. 4.

CYPRIANI MAROXA *de febribus & hie venerea* Valladolid 1641. fol. L.

EJ. *opera omnia* Lion 1668. fol.

FRANCISCI GIBELLI *de inquisitione pestis in genere* Utin. 1641. 4. TR.

PAULI VECCHII *observationum in divinam scripturam* L. II. Liber I. *continens*
observationes physiognomicas, secundus observationes medicas, s. locos S. S. qui expen-
duntur secundum medica principia Napoli 1641. 4. 2 vol. L.

J. B. SITONI Alchemistæ *Jatrosophiae miscellanorum pars I.* Patav. 1641. 8.
Einsidlen 1669. 4. lego & 1649. 4. Colon. 1676. 4. Patav. 1723. cura J. F. CO-
GROSSI,

GROSSI, de morbis etiam veterinariorum agit, & de lue venerea, quæ ultima decerpta ab ASTRUCIO non magnam de reliquo opere spem faciunt.

§. DCVI. V A R I I.

J. GIAC. BOCCARDI *Storia del mangiasassi* Parif. 1641. 4. BUR.

CHRISTOPHORO PRIULI *della maggioranza tra la medicina e le leggi Venet.*
1641. 8. B. THOMAS.

CHRISTOPHORI *de OLIVA tr. de los bannos de aqua dulce Cæsar.* August.
1641. fol. C. de V.

Cum lis inter Parisinos, interque Monspelienses medicos, & potissimum THEOPHILUM RENAUDOT versaretur, qui gratuitam medicinam faciebat pauperibus, ad consilia accipienda invitatis, & una praxin sequebatur clinicam, facultas vero medica Parisina exteros medicos ferre nollet, varia scripta in utramque partem prodierunt.

Reponse de THEOPHILE RENAUDOT au libelle fait contre les consultations charitables pour les pauvres malades Paris 1641. 4. d'ETR.

Contra eum *defense de la faculté de Paris contre son Calomiateur* (THEOPHILE RENAUDOT) Paris 1641. 4. *. Vehemens scriptum plenum vili adulacione Cardinalis de RICHELIEU, qui ad Regem LOUIS le GROS stirpis initium referat. Adversus RENAUDOTUM ægrotos convocantem, consilia dantem, praxin adfectantem ex privilegio, quod ajebat Doctoribus Monspeliensibus impertitum fuisse. Resistunt medici Parisini, quod senatus consulto, Henrici IV. ævo confirmato, sanctum sit, ne quis Parisis medicinam facere velit, præter aggregatos facultati medicos, aut certe aulæ Regiæ addicatos. Se & ipsos singulis saturni diebus pauperibus consilia impertire. JACOBUM SYLVIUM Doctorem Monspeliensem, Parisis Baccalaurei dignitatem ambivisse. Imperante jam CAROLO VII medicos Parisinos pharmacopolia visitasse Regio iussu. RIVERIUM primarium medicum Regis a. 1641. urgente facultate renuntiassè privilegio nominandorum in quaue civitate virorum, qui pharmacopolas & chirurgos examinarent. Monspelienses in historia academice suæ passim errare.

Remarques sur l'avertissement de RENAUDOT Parif. 1641. 8. FONTETTE d'ETR.

Avertissement à THEOPHRASTE contenant les mémoires justificatifs des droits & priviléges de la faculté de médecine Paris 1641. 4. Tribui lego GUIDONI PATINO.

J. LOYS de la BREUILLE *tr. de la contagion & de ses remèdes* Parif. 1641. 8. BUR.

W. F. *treatise of warm bathes* Lond. 1641. 8.

§. DCVII. DISPUTATIONES.

GISBERTUS VQET *diff. epistolica de vita termino*; acc. EJ. *diff. de peste Utrecht.*
1641. 8. L.

MARTINI SOERS *repetitio de tertiana* Pr. V. F. PLEMP. Lovan. 1641. 4.

EJ. *libellus adjectus ad thesin de tertiana adversus cuiusdam antithesin* ib. 1642.
4. B. BODL.

EJ. *stricturae in certum quendam controversiae de curanda tertiana inter P. BAR-*
RAM & PLEMPIUM judicium exercentem Lovan. 1642. 4. Titulus forte viciosus.

J. LAUR. WEISSENBERGER *de sterilitate* Leid. 1641. 4. RIV.

J. ERING. *de arthritide Galenice & Hermetice deduxa.* Witteb. 1641. 4. RIV.

Le FEBVREN MAHU *de peste* Leid. 1641. BURKH.

J. BACMEISTER *de apoplexia* Rostoch. 1641. 4. PL.

EJ. *de quartana* ib. 1658. 4. HE. RIV.

EJ. *casus laborantis podagra* ib. 1658. 4. HE. PL.

EJ. *de hydrope ascite* ib. 1664. HE.

EJ. *casus de imbecillitate ventriculi* ib. 1667. 4. HE.

HIER. RENPIN *de pleuritide* Basil. 1641. 4. PL.

J. SCHOENER *de febre tertiana simplici* Greifswald 1641. 4.

GEORG RAST *de veneno in genere Regiomont.* 1641. 4. BOEHMER.

TUSS. FONTAINE & ROL. MERLET *E. in medico ratio experientia potior* Parif.
1641.

GERM. PREAUX & GABR. *de BRIOUDE E. vini quam aquae potus salubrior* ib.

LUD. RENOUARD & J. le PREVOT *E. ex solo pane & aqua vita salubris* ib. 1641.

PETR. le CONTE & ROL. MERLET *E. pulchritudo sanitatis effectus* ib. 1641.

VICT. PALU & ROL. MERLET *Non E. soporis affectibus emetica* ib. 1641.

§. DCVII.

J. GEORG VOLCAMER Senior.

J. GEORG VOLCAMER Senior, *de febre ephemera* Altdorf. 1641. 4. PL.

EJ. *oratio in laudem CASPARI HOFMANNI scripta* Francof. 1680. 4.

EJ.

EJ. sunt in E. N. C. dec. I. ann. I. obf. 214. frequens vomitus bilis per vomitum redditæ acidus.

Observationes de partu foetus petrefacti. *Dec. I. anni II, n. 222.*

EJ. de hæmorrhagia ib. n. 223.

EJ. de infelicitis bilis per crebriores vomitus rejectione n. 224.

EJ. de convulsione terribili & admiranda n. 225.

De carunculis ex sinu virginis propendentibus exsectis n. 226.

De foramine ventriculi n. 229.

De curiosis in femina Noribergensi n. 265.

De vermis capitinis n. 266.

Dec. I, ann. III. obf. 265. Cum vermiculus dormienti in aurem irrepsisset, plurima inde mala, infuso oleo juniperi animalculo, ejecto, sublata. In alio forficula irrepserat, & speciem mire multiplicaverat, insanabili malo.

Ann. VI. VII. obf. 71. Hypochondriacus & hecticus balneo usus, quo refiebatur, aliis auxiliis adhibitis, obiit. Lien marcidus 15 unc. in vesicula fellis calculi, in rene arenulæ, costæ, totæ cartilagine, cerebri pars magna ossea.

MS. dispens. Noribergensis præparavit 1676. cuius codex MS supereft WILLER.

Ann. IX. IX. obf. 17. cum vesiculosus in juvenula hydrops esset, ex lapsu, ruptis vesicis, aqua effluxit, & per alvum salubri eventu manavit.

Obf. 19. hydropica, cum emplastrum Noribergense plumbeum toti abdomini imposuisset, decesserunt inde copiosæ fæces alvinæ, earumque fætor sensim austus funestum demum eventum fortius est.

Dec. II. ann. I. obf. 178. hydrops gelatinosus calore & fasciis circumjectis resolutus, ut aqua per alvum abunde decederet.

Obf. 179 qui 1379 sextarios aquæ Carlsbadensis intra 79 dies biberit. Qui calidæ etiam enormen vim abforbebat, frigidamque demum ut in lecto sudaret, felici adversus podagram tentamine.

Obf. 180. in colico dolore senum lapathum sanguineum feliciter dari.

Ann. II. obf. 190. symptomata a mercurii dulcis granis 15 repressa sumto antimonio diaphoretico.

Obs. 191. dolor circa hepar a nimis parco potu, asthma & mors. Funestus calculus felleus.

An parentis an cognomitis filii est *Apollo de peste tergatexvirus* Norimb. 1678. 4.

Certius patris est Dec. II. ann. IV. obs. 91. In arthritide subinde aliis & aliis locis suborti tumores manubus cedentes, redeuntes, a flatu.

Ann. V. obs. 151. destillationibus obnoxia, cum aquam acriusculam in narē injecisset, vehemens cum inflammatione narium dolor.

Obs. 152. ulcera imprudenter sanata, & bono effectu renovata.

Obs. 153. obstructæ in hypochondriaco narē nicotianæ usu referatæ, cum largiter fuerint bonus, inde in ipsum malum effectus.

Obs. 154. tinctura tartari dolor exemplo sedatus.

Ann. VI. obs. 238. a balneo tetanos, tamen sanabilis.

Obs. 239. Lumbago balneo sanata.

Aliqua edidit, ut *COLMENERUM de Chocolata*, *Collegium anatomicum SEVERINI, CABROLI observationes*.

§. D C I X .

GEORG ABRAHAM MERKLIN.

Winsheimensis. EJ. disp. *de hydrope ascite*, Argentor. 1641. 4.

Idem videtur, et si longo intervallo aliqua scripsit.

In E. N. C. dec. I. ann. I. obs. 229. Ventriculus foramine erosus.

Ann. VI. VII. obs. 77. In exigua quadam operatione in halluce peracta ortus paroxysmus epilepticus saepe recurrens, cum sensu auræ ab ea fede adscendens, quæ labi cogebat miserum, quam primum frontem adtigerat.

Ann. VIII. obs. 48. Post diuturnam cephalalgiam, inter duram & piacerebri membranam exiguus calculus repertus.

Obs. 49. Femina, quæ officula cum multa putredine subinde per uterus edit.

Obs. 50. Vir calculosus, cui lumbi atrociter dolebant. Calculus in pancreate, in mesenterio, & tres medio in pure.

Deo.

Dec. II. ann. I. obs. 89 Virgo ex cancro mammæ tabida. In utero globulus offens. Cordi circumnatae massulæ gelatinosæ, hepar duris glandulis fartum.

Obs. 90. Pariter tabida femina, cui in aorta inque cœliaca arteria squamæ offæ.

Obs. 95. In febre petechiali, cum deliraret ægra & floccos legeret, tamen valetudo reparata.

Obs. 96. In febre maligna pediculi de naribus perque alvum crines equini conpauci decesserunt.

Obs. 183 hydrops cysticus, ut quidem ter interea paruit hydrops vero persisteret, & denique miseram suffocaret. Saccus membranaceus 40 mensuris aquæ plenus. Scirrhous uteri cartilagineus.

Obs. 184. Secundæ quadragesimo ðemum die frustulatim expulsæ. Mire-ris longissimas formulas medicamentorum.

Dec. II. ann. III. obs. 193. Hernia, in qua in pactum intestinum gangræ-nosum, & totum tenue intestinum late corruptum.

Ann. 5 obs. 242. In femina scorbutica ossium, dum gradiebatur, stre-pitus.

Obs. 293. sub initia fluentium mensium redeuns singula cum periodo syncope aliquot horarum, cum perfecto frigore, calidis internis & externis tamen superabilis.

Ann. VI. obs. 218. Conceptio & felix puerperium cum menses tamen eman-fissent.

Obs. 220. Hydrophobia sponte subacta.

Obs. 221. Dolor in thoracis latere dextro acerbissimus.

Ann. VIII. obs. 23. Femina gravida hydropica aquæ libras 26 in peculiari facco gerens.

EJ. de ortu & occasu transfusionis sanguinis Nürnb. 1679. 4. *. Monet li-brum jam a. 1674. scriptum fuisse. Utilitatem transfusi ex brutis animalibus in hominem sanguinis refutat. Qui ante nuperos de hoc auxilio cogitaverint. Pericula transfusionis.

EJ. LINDENIUS renovatus, s. J. A. v. der LINDEN de scriptis medicis L. II. addita plurium auctiorum vitæ descriptione: atque ab a. 1662. continuati dimidio pene amplificati Nürnb. 1686. 4. *. LINDENII opus pro fundamento pos-tum est, additæ passim vitæ, nonnunquam ex bonis fontibus decerpitæ, tum adnotaciones, quas Cl. Viri in actis Hafniensibus & E. N. C. ediderunt. Potuisset forte vir Cl. errores aliquos & repetitiones correxisse, ipsum tamen opus mihi summo

summo fuit usui, quo innumeri scriptores, potissimum etiam Itali & Hispani raro obvii contineantur, & cuius utilitatem, qui similem librum molietur, utique expertus adgnoscet. Non addo solos titulos esse, solorumque librorum latine scriptorum & disputationes academicas fere omitti.

EJ. *sylloge casuum physico medicinalium incantationi vulgo adscribi solitorum, decurias VI. complectens, cum judiciis & curationibus Nurnb. 1698. 4.*. 1715. 4.* Sublestæ fidei collectio, cui pro fundamento est pueri morbus manifesto fabulosus ob infectorum genera reddita, & harmoniam ranarum ventrem inhabitantium cum ranis in stagno canentibus, ob viperam, quæ ex alvo exiisse inque alvum se recepisse dicitur. Ita in D. LAEGERI morbo, nervi temporalis vulnus erat absque magia. Multa admista evidenter falsa. Subjectæ sunt dissertationes. 1, Num monstrofa illa excreta vere in corpore fuerint, aut a dæmonе solum extra corpus. 2, HELMONTII tres suppeditentur. 3, LÆVINI FISCHER de morbis magice inductis naturaliter curandis. 4, diss. CARRICHTERI ratio medendi morbis ab incantatione dependentibus latine vers. 5, Collectio & arcana MYLIANA ad morbos magicos latine versa ex codice MS. cum plurimis formulis.

ID. edidit cum suis notis JOSEPHI PANDOLPHINI de ventositate spine Nurnb. 1674. 12. *

EJ. *historisch medicinisches Thierbuch* Nurnb. 1714. 8. Iconem viri habet Cl. MOEHSSEN.

§. DCX. DOMINICUS PANAROLUS.

DOMINICI PANAROLI Romani Med. Prof. aerologia ov. *discorso dell aria* Rom. 1642. 8. SMITH.

EJ. *polycarponia s. variorum fructuum liber* Rom. 1647. 12. L.

EJ. *Jatilogismorum pentecoste quinque* Rom. 1652. 4.*. Hanau 1654. 4.*. Pleraque sunt adnotatioñs pathologicae & clinicae. Senex absque incommodo totis tribus mensibus alvo fuit sicca. Femina, quæ a juventute ad senium menstruum sanguinem per os rejecit. Mors subita ab anevrysmate sub axilla. Caro cartilagineosa arteriæ adnata; vena sine pari, venæque & arteriæ intercostales sanguine plenissimæ. Venæ duæ ab iliach ad umbilicum tendentes varicosæ, & demum subita mors a rupta vena umbilicali. In dysentericis noster sanguinem solis in crassis intestinis reperit. Abortus frequens quarti mensis, venæ sectione occupatus. Ex corporis æstu nimio sanguis per vomitum & per feceslum erupit ad duodecim libras: æger sumtis quatuor scrupulis lapidis hæmatitis sanatus est. A suffocatione omnes in universo corpore venæ mire turgidæ. Ex gonorrhœa verruca in cranio. Apoplexia ab hydatidibus super corpus callosum sitis. Vesillo, dum in sepulchrum descendebat, periit, alter ægre servatus est. Sic quem fumus

fumus carbonum pene suffocaverat. Ventriculus intus in brevi morbo erosus. Struma cartilaginea, ut vix gladio diffecares. Vomitus chronicus albi quasi albuminis in tartarum concrecentis. Aquam acetosam prope Romam scaturientem calculosis nocere. Vesica paulatim dilatata, lethali eventu, tribus in exemplis. Tertianario, cum sanatus videretur, cholera supervenit, subito funesta. Arteriotomes auxilio servati phrenitici. Hypochondrio duro & pene saxeo laborans femina, sola ambulatione sanata. Cor a febre tumefactum & absque aqua. Epilepsia valeriana, & frequenter, sanata. Triplex tertiana. In sene pleuritis diarrhoea soluta. Vomica hepatis, cum æger pro pleuritico curaretur. Cholera a melonum nimio esu funesta, cum plurima bile in ventriculo & intestinis effusa. Phreniticus casu oleo epoto sanatus, cum diarrhoea suborta esset. A dupli tertiana vermium copia incredibilis in intestinis, ventriculo. Abscessus circa genu per alvum expurgatus. Ab herpete represso vomitus perpetuus, & a vomitu pariter quotidiano pancreas lapideum repertum. Mors ab araneæ morsu. Pulmo alter totus consumtus. In hominis a febre pestilenti enecti cadavere mirus rugitus & distentio. Cor albidum, tomentosum, in pleuritico. Suffocatus, cui ob anginam linguæ vena secta fuerat. Volvulum etiam fieri ab intestino tamquam fune adstricto & convoluto: tum alias casus, in quo intestinum ileon quasi filo constringebatur; denique invaginatio, quam funestam evenisse vidit. Sparsa aliqua. Suppressio urinæ cum maximis renibus absque alio malo (a). In comate vigile duæ pilæ compactæ albæ & duræ (b). Vermis multiples screando editus, oleo extinctus, non anthelmintico (c). Mola parenchymofa, fortí membrana tecta (d). Lapidès duri, calcarii, ex ano egesti (e). De tumore in hepatis sede aperto exierunt ad mille hydatides: & in cadavere hepar vesiculis plenum, & setæ quasi capillamenta, per urinam cum calculus decesserunt. Hydrocephalus: a perforatione cranii mors.

Non licebit omnia recensere. Secundam tamen addam pentecosten. i. Meretricem spongiae ope posse se a venerea infectione tutam præstare. Aquam acetosam suadet noster 24 demum horis elapsis bibere. Menses in femina 56 annorum. Angina contagiosa pestilens puerorum: noster usus est trifolii acetosi succo, syrupo granatum, & potissimum vitrioli spiritu. Furor uterinus imprægnatione sublatus. Omentum durum, lapidosum. In xenodochiis dysenteriam contagium habere. Amore potiri chloroticis puellis saluberrimum. Aerem Romanum pulmonibus noxiū esse. Magna mala ab adstringente fotu, quo femina muliebria abluebat. Arthritidem humectantibus & refrigerantibus rectius curari. Pila stercoris congesta, diu in recto intestino reses, tandem expulsa, cum jam halitus inciperet fœtere. Mors ab intestino duodeno stercore indurato repleto. Ante sex menses

morbum

(a) I. 21. 40.

(b) 9.

(c) IV. 29.

(d) I. 40.

(e) V. 12.

morbum gallicum facile sanari, non ita iis elapsis. Capucinos scabiem non noſſe, cutem enim iſpis indureſcere, neque eos fere, etiam in morbis, ad ſudorem perduci poſſe, morbis vero pectoris valde obnoxios eſſe. Crifas etiam ſexto & octavo die viſae. In febribus malignis, syncope frondibus mali citrii cum aqua roſarum imposiſtis tollitur. Magnæ laudes olei vitrioli dulcis, cuius medicamenti vires etiam in epileptia noſter expertus fit. Viſus a nimia venere debilis, analeptico victu & abſtinentia a venere reſtituitur. Cichorium ſylvestre calido hepa- ti utiliſſimum eſt. Reliquas tres Pentecostes cogor omittere, quæ ejusdem ſunt fa- poris, & in quibus condonare oportet aliqua minus firma, etiam ſuperftitioſa.

Arcanorum. fasciculi duo. Non adeo arcana ſunt, quam adnotatiōnes ra- riores. In meretrice hydrargyrus in corpoře calloſo repertus.

§. DCXI. DILECTUS LUSITANUS.

DILECTI LUSITANI Doct. Phis. oeyrrhoe f. preſtantissimum mor- borum auxilium: *de vene ſectione copioſa methodius* Venetiis 1642. 4. * Legi auctorem audiiffe SAMUEL CHABIBI. Venetiis multis annis me- dicinam fecit, ex ipſo opere, vir non malus, etſi ſemibarbarus, cui racontatum fit &c. Scopus ei eſt, hæmophobos refutare. Conditiones veneſectionis ad- mittendæ eſſe morbum magnum & virium robor. Pueris etiam vividis & robu- ſtis ſanguinem mitti poſſe, ſequi ſecuiffe in angina, variolis, morbillis, pleuri- tide, & ex omiſſa vene ſectione pueros trimulis minores interiiffe. Ita neque ſenium hic excufare, dari enim ætate provectiones, qui ſanguinis jaſtura ju- nioribus melius ferant. Ad lunæ motus putat debere reſpici, & malas astro- rum oppositiones vitari. Venetiis neque vehementem æſtum ſevire, neque ni- um frigus mordere, neque ob aliquem excessum in aeris temperie reformi- dandam eſſe ſanguinis ex vene miſſionem. In Lufitania abunde ſanguinem mit- ti: ſexies etiam repetitam vene ſectionem ſibi proficiam viſam. Cum tertiana recidiva moleſta eſſet, vene ſectione malum ſubmotum. Cauſæ mittendi ſanguini- nis. Plenitudo, etiam cacochymia, quæ ſit aliorum a ſanguine humorum ple- thora: nam etiam hoc in caſu, contra AUGENIUM, ſanguinem mitti debere, tum in febri putrida. In Hispania tertianas non eſſe absque periculo, & anno 1621. Hispali bis mille homines ab ea febre interemtos eſſe. Nimium tamen fuiffe BO- TALLUM. Sed & gravidis feminiſis vene ſecanda; non vero cum critico ſudore. Qui tertiana febre laborabat, ab unica venere mire debilitatus fuit: idem ipſe eve- niſſe vidi. Contra BRISSOTUM, vidiffe ſe epidemicam pleuritidem cum febre maligna complicatam, in qua vene in eodem latere ſecta nihil plus profectum fit. In principio omnino mali, quando nondum adulturn eſt, poſſe venam in brachio oppoſito ſecari. In majori malo poſt primum diem, ſemper ſecandam in latere directo & eodem. Nimias veneſectiones Ulyſſipone facere ubertatem fatuorum. Vena frontis bono effectu in phrenitide inciduntur: Turcas ſecare ve- nam labii inferioris. Non debet triduo aut quatriduo tempus mittendi ſanguinis circum-

circumscribi, & pro re nata multo serius venam recte aperiri. Gangrenas & mortes a vehementi ligatura factas vidit. Homo ex febre maligna moribundus, & lethargo oppressus, revixit quatuor hirudinibus ad haemorrhoides adaptatis. Venam cephalicam non secari ob metum anevrysmatis, quod incurabile sit (sic intelligo).

J. BENEDICTI SINIBALDI Bononiensis, professoris Romani, *γενεανθρωπειας*, *s. de hominis generatione decatouchon* Rom. 1642. fol. *. Francof. 1669. 4. *. Fusa compilatio. Philtra, amoris remedia, salacitas nimia, morbi penis, priapismus, satyriasis, phimosis, testes occulti, frigiditas. Medicamenta aphrodisiaca. Uteri morbi, hydrops, ejus uteri motus (imaginarius). Pollutio nocturna, tabes dorsalis, typhus cum commentario in HIPPOCRATIS locum. Menses nimii, suppressi. sterilitas muliebris. Molæ, monstra. De veneris in variis morbis aut utilitate aut noxa, veteribus dicta. Febris spermatica a corrupto semine. Gonorrhœa, arthritides, vertigo, &c. ex venere natæ. Gravidarum ratio victus.

EJ. HIPPOCRATIS *antiphonon* Rom. 1650.

PETRI de CASTRO Avenionensis *Il colostro discorso*. Prodiit cum multis SCIPIONIS MERCURII editionibus. Veron. 1642. 4. ib. 1652. 4 *. Colostrum esse excrementum sanguinis materni puri: morbi imaginarii, qui colostro non evacuato tribuuntur, ut epilepsia (mater puerorum), variolæ. Ut colostrum expurgetur medicamentis nimis compositis. Morbi puerorum variii, ad tussim sperma ceti inclaruisse. Inflammatio umbilici: aures puerorum humidæ. Muti in Hispania loqui docentur. Variæ maculæ, coagulum, lactis nimia ubertas in ventriculo. Vermes. Relaxatio cartilaginis ensiformis, satyriasis; strabismus; ad eum superandum machinula.

Videtur differre a PETRO de CASTRO, qui se Veronensem vocat, & *de peste* duo opuscula reliquit, alias dicendus.

EZECHIELIS a CASTRO *iguis lambens historia medica prolusio physica* Veron. 1642. 8. *. Mirificus liber, ordine, digressionibus. Occasione scripsit feminæ, cuius corpus a linteis tactum scintillas emittebat. Collegit similes aliorum scriptorum historias. De Hispanis ea perspicientibus quæ terra teguntur, qua sagacitate & in Helvetia feminæ passim inclarescunt, ut amissos terminales lapides, & imprimis aquas scaturientes sub terra clarissime perspiciant indicentque De morbis ex fascino; de plica digressio. De vermis aliisque minime huc pertinentibus.

EJ. *amphitheatrum medicum*, in quo morbi omnes, quibus imposta sunt nomina ab animalibus, raro spectaculo debellantur L. III. de homine in morbo palimbulo in pleuride Veron. 1646. 8. BUR.

§. DCXII. JACOBUS BONTIUS.

JACOBUS BONTIUS in Javana Batavia medicus, edidit Leid. 1642. 8. Amsterd. 1658. 12. Paris. 1646, libellos, qui cum libris GUILIELMI PISONIS Amsterd. 1658. fol. *, existant.

1. *De conservanda valetudine ac diæta sanis in India observanda.* Regio infalubris est, & etiam magis æstas pluvia. Victus rationem potius parciorem commendat, deinde animalia, olera, fructus, radices in ea regione usu receptas percurrit. Belgice liber idem prodiit Amsterdam 1694. 8.*. *Ooſt en westindische Wanden.*

2. *Methodus medendi, qua oportet in orientali India uti.* Morbi Indiæ endemici. Beriberi, s. tremor artuum, etiam universi corporis, a nocturno frigore conceputus. Balnea noster huic malo opponit, & unctiones cum oleo, etiam naphthæ, tum decocta lignorum. Spasmus mire frequens repentinus universi corporis, præter vitæ satellitium. Fricat, inungit, venam secat, calida propinat, laudanum exhibet, & contra adversarios tuetur. Dysenteria potissimum ex holothurio s. *medusa* nata, quod cum arec potu nautis acceptissimo Chinenses destillent. Dat continuo crocum, tum fructus acidos, Stypticos. Periculosus etiam est fluxus alvi hepaticus. Opium hic iterum dat, tum frigida, cucurbitacea. In tenebro adstringente fotu utitur. Cholera; iterum demum extracto croci expugnanda. Hepatis obstructio & inflammatio: Anodyna dat, & lycopersicon quod Mandragoram vocat, tum croci extractum. Hepatis apostema necessario incidentum. Hydrops in Java frequentissimus. Vehementia cathartica mitibus hic præfert, & ipsum gummi guttæ. Icterus perinde familiaris, sape subitaneus. Purgat noster, dat circumam. Atrophia ex mesenterii obstructione. Hæmoptysis & phthisis: hic noster valide alvum dicit, ad veterum morem. Empyema quod paracentesin poscit. Febres synochi, putridæ, rarissimæ tertianæ: hic clysteres, laxantia alvum tamarindinata, narcotica. Febris Timorense pleuristica, quæ non raro paroxysmos observat & remittit. Clyster, alvum laxantia, venæ sectio, cucurbitulæ, etiam emetica antimonialia noster exhibit. Cæcitas. Papulae rubentes. Tophi, gummata & ulcera per universum corpus, (idem forte morbus qui *Jaws* s. *framboesia* Sauv.). Decocta lignorum his opponit, & draistica purgantia. Belgice cum priori prodiit, & cum P. ALPINO Parisiis 1646. 4. Solus lib. Amsterd. 1658. 12.

EJ. *observationes selectæ ex dissectione cadaverum ac autopsia descriptæ: egregium & unicum opus, cum vix quisquam in servidissima regione cadavera tangat.* Incisiones sunt, pleræque cadaverum morbosorum. In homine a spasmus enecto ventriculi viscida materia pleni. In phthisico homine avulsa vidit fragmenta bronchiorum, & pulmonis particulas, quales æger exscrebat. In dysenteria tunica intestinorum derasa; in vesicula bilis gelatinæ similis. Sæpiissime pulmonis lobum dextrum solum adnatum se reperisse, nunquam solum sinistrum. Empyema caustico feliciter apertum. Vena cava polypora substantia farta. Post hepatitis inflammationen, ejus visceris loco foccus sanie plenus, qualem æger excreverat. Dysenterie supervenerunt ante mortem exanthemata nigra, quæ vocabant *Pfefferkörner*. Morbi pessimi epidemici, ex corrupta fluvii aqua nati. Reliqui libelli ad botanica & ad naturalem historiam spectant.

§. DCXIII. VARIT ad a. 1642.

SIMONIS a CAMPO commentarii in libros GALENI de febrium differentiis. In l. de humoribus præter naturam ad febres. Recognita a SIMONE a CAMPO juniori, Neapoli 1642. 4. 1647. 4. L.

ERASMI SALATI in varios GALENI libros commentaria, eadem esse lego, quæ suo nomine SIMON ACAMPUS ediderat Neapoli 1642. 4. 1647. 4. fraudem autem detexisse JOSEPHUM GALEANUM ERASMI discipulum, (MONGITORE).

ASCANII PANZARNI P. Pisani, *de indicationibus pro quantitate sanguinis mitendi decernenda* 1642. 4. CINELLI.

VINCENTII MOLES *de morbis quorum mentio fit in sacra scriptura pathologia* Madrit. 1643. 4. PL.

PETRI CORTESII *de diebus decretoriis Panorm.* 1642. 8.

CIRIGII GOMEDI *prognosticon medicinale in a.* 1642. Brix. 1642. 12. L.

PETRI PAULI PISANI *Antidotarium speciale hospitialis nobilis urbis Messanae Venetiae* 1642. 4.

JANI NICII ERYTHRAEI *elegia Colon.* 1642. Lipf. 1692. 8. *. Medica etiam intercedunt, AND. BACCI, MERCURIALIS. MARSIGLIUS CAGNATUS felix medicus &c.

PETRI BARBA Archiducis FERDINANDI Archiatri, *vera praxis ad curationem tertianæ stabilitur, falsa impugnantur, liberantur Hispanici Medici a calumniis Sevilla* 1642. 4. absque loco L. Pro cortice Chinæ Chihæ. Nempe contra ERICUM MOHY Eburonem, cuius est tertianæ crisis qua D. BARBÆ praxis curandi tertianam & V. F. PLEMPII animadversio disertitur & legitima tertianæ curatio exponitur Lovan. 1642. 4.

EJ. resumta de la materia de peste Madrit. 1648. 4. C. de V.

CHR. TRISTAN de ACUNHA *antithesis ad repetitionem de tertiana pro medicis Iberorum Lovan.* 1642. 4. L.

PAULI GULDINI Pharmacopœia, onomasticum latino Germanico Polonicum rerum ad artem pharmaceuticam pertinentium Regiom. 1642. 4. SEG.

REINHART KONIG *oratio de academiis Europeis Rinteln.* 1642. 4. CARLS.

JACOBI MENTEL *epicrisis vindicata Pav.* 1642. 8. BUR.

EJ. *de vera typographiae origine* Parif. 1650, 4.

CLAUDII CHARLES *elogium s. panegyrus dictus a VICTORE PALLU ib.* 1642. 8.

AUGUST. BUCHNERI *Panegyricus memoriae DAN. SENNERTI dicatus* Witteb.
1642. 4. *

EJ. *dissertationes academicæ*, Lipsiae 1679. 4.

MICHAELIS WAGNER *disquisitiones medicæ de morbo gallico* Herbipoli 1642.
BUR.

MÆVIUS VOLCHOVIUS. EJ. *diff. in qua medicæ artis cum theologia concentus,*
illius verus ortus cursus varius & usus perpetuus contra antiquos Romanos & novos
Paracelsistas Weigelianos cursum demonstrantur, una cum STRIGELII dictorio, me-
dice vivere est pessime vivere Greifswald. 1642. 4. L.

§. DCXIV. VARI. ALII.

DANIEL ROGERS *Lectures of the history of Naaman the Syrian his disease and*
cure London 1642. fol.

ANDRE' FALCONET Decanus collegii medici Lugdunensis. EJ. *est moyens*
preservatifs & methode assurée pour la parfaite connoissance & la guérison du scorbut
Lion 1642. 8. * & revue & augmentée Lion 1684. 8. Morbi sedem esse
lienem, ibi habitare humorem, qui auctor est mali, atrabilarium, ejus, quod ejus
in eo viscere locum non invenit, id per artus deponi. Glandulas se a. 1636 re-
periisse in mesenterio & circa cisternam chyli scirrhosas. Multum se tribuere ra-
dici cichorei. In coenobio, quod nominat, ob aquas stagnanter nunquam non ali-
qui monachi scorbuto affecti ægrotant. Ut caveri possit valetudini puerorum in
Charitatis ædibus educatorum, fornacibus etiam & igne, & siccatis paludibus.

La présence des absens ou moyen de rendre présent au médecin l'état d'un malade
absent, par les médecins consultans de Paris Parif. 1642. le TELLIER.

§. DCXV. DISPUTATIONES.

ROBERTI WRIGTH *theses inaugurales de lue venerea* Leid. 1642. 4.

J. ZEILER *de ileo, quem miserere mei vocant* Lips. 1642. 4. PL.

GEORG JOUDOVYN & J. COUSIN *E. hypercatharsi theriaca* Parif. 1642.

CL. PERRAULT & J. le PREVOT *E. a repentino timore quartanæ curatio* Parif.
1642.

CAR. le BRETON & GABRIEL de BRIOUDE *Non E. ægre parturienti sternuta-*
toria Parif. 1642.

MATHURIN ALTON & J. COUSIN *E. senibus calidus humidusque victimus* Parif.
1642.

FRANC. BLONDEL & NIC. CRESPO^N *Non E. vena secunda pleuritico cruenta*
quenti Parif. 1642.

QUINT. THEVENYN & NICOLAI CRESPO^N *E. apoplexie etiam pituitosæ vena*
secatio Parif. 1642.

STEPH. le GAINEUR & PETR. de MERCENNES *E. penetrabile frigus adurit.*

NIC. HELIOT & MICHAEL du PONT *E. medicorum vita longior, salubrior* Parif.
 1642.

R. MERLET & GUIL. PETIT *E. signatura fatus ab imaginatione* Parif.
 1642.

§. DCXVI. HERMAN van der HEYDE.

Medicus Gandavensis, magnus clinicus. *Eius discours & avis sur les flux*
douloureux soit qu'il y ait du sang ou point, sur le cholera morbus, ou trouffegalant,
la peste, les effets signalés de l'eau, la vraye guérison ou curation de la goute, les
fièvres tierces & quartes, & leurs accidens, & la cause de l'infection des Polders Gand.
 1643. 4. *. 1645. 4

EJ. *synopsis discursuum* 1, *seri lactis in fluxu terminali & maxime dysenterico*;
 2, *aqua frigida incredibilis effectus, podagram vel fistentis, vel demulcentis, ischia-*
dicos novelllos penitus extirpautis & secure sanantis vulnera, 3. aceti vini in præser-
vatione a peste & ejus curatione aliisque morbis venenatis, ut in præcautione ab hy-
pochondriasi præstantissime facultates demonstrantur, multis additis observationibus no-
*vis & necessariis Gandav. 1649. 8. *. London. 1653. 8. Discursus Gandavi.*
 1649. LIND.

Ad gallicum opus: non ex libris natum, est sed ex ipsa natura, multo melius,
 quam quidem eo seculo scribebatur, paradoxum passim & scholarum opinionibus
 contrarium. In dysenteria, seu diarrhoea cruenta cum dolore, serum lactis pro
 cibo potuque solum admittit; alvum rheo continuo expurgat, etiam manantibus
 mensibus. Serum lactis, quo utitur, pariter lacte ebutyrato frigido effuso & super
 lactis bullientis duplum admisto ad lac ebutyratum ovi albumine. Idem lac ebu-
 tyratum clysteris loco suadet. Quando intestinorum interna tunica deresa est,
 ex decoctis pedibus ovillis eodem sero utitur. In debilitate ex dysenteria addit
 frigidis clysteribus acetum, magno cum successu, ex vesica vero, non ex siphon-
 ne clysterem infundit, cum vitrum unice in ultimo intestino sit. Ita anno 1624
 fere 300 ægros sanavit, etiam quando velamina intestinalium deceaserant. Paucis
 tamen diebus serum lactis pro potu dat ordinario: deinde pro medicamento, ad
 4 & 5 pots. Quando ægrum ejus potus fastidium cepit, etiam vinum ru-
 brum dat. Imminentem hydrope aqua Spadana avertit. Pro cibo ad excoriata
 intestinalia laudat pedes ovillos, absque aqua decoctos. Opium in adulto morbo
 admittit, sed in nupero utique idem improbat.

2. Ad

2. Ad choleram unicum remedium esse PARACELSI laudanum, aut certe opium, neque clysteres hic convenire, neque purgantia medicamenta. Vinum dat cum ovorum vitellis & pane.

3. Pestem non adeo funestam esse. Sibi paucos periisse ex multis: dedisse se succum citri aut omphacium; probat etiam oleum sulphuris & limonatam. Non purgat alvum, neque vomitum movet. Viperas theriacæ præfert.

4. Aqua frigida curari pedes congelatos, post eam pedes sapone debere ablui. Dolores arthriticos vetustos etiam eadem lotione dispelli, & paralyses frigido balneo sanari, sic principia inflammationum. Nihil ad podagram melius frigidæ potu, quo & avertitur paroxysmus, & jam natus curatur.

5. Podagra calidus morbus est, non ut vulgo docent, frigidus. Periosteum, cartilaginem, ligamentum, tendinem sensu destitui, dudum ante me docet. Podagram etiam per venæ sectionem subito supprimi.

6. Febres natæ ex aquis maritimis, quæ ubi valla superarunt, & late agros inundarunt, exhalant. Mensem fere Augustum, neque alia anni tempora valde metui. Febrem tertianam & quartanam non puram esse, sed ex variis humoribus conponi. Hic noster corticis peruviani ignarus vinum rheananum in tertiana admittit, vomitum ciet, & clysteres subdit, ut alvus libera sit. A quartana multos ægros interimi: hic laudat cerevisiam tenuem, & in morbo contumaci pulverem algaroth. Alia febris Polderina latius graffans.

Appendix I. de podagra, arthrite, hydrope; ad istum parce bibendum. Ad tuſſim se vidisse pomum coctum valere & paulum frigidæ. Vere se ex pulmone pus citra febrem vidisse exscreari. Calculi (*gravelle*) novum remedium esse Spadanas, neque nephriticum lignum imbelli videri. Ictericos repetito purgat, serum lactis dat. In canis rabidi morsu scarifat, vulnus dilatat, cataplasma ex allio imponit, & cauterium laudat.

In app. II. Objectiones diluit: suum tamen lac non convenire fatetur, quoties alvus abſque dolore fluida est.

In latino opere multa prioris operis similia redeunt, aliqua diversa sunt. Priora nunc post 53 annorum praxin noster recolit, ætiologica removet, & rationes, practica & vires medicamentorum auget. 1. Serum lactis ab ignaris nimis liberaliter propinari monet, neque fluxæ alvo convenire, a qua tormina absunt. Frigidum secure dari: opiate paulum deprimit. 2. In dolore frigidæ landes auget, ad raucedinem, ad guttam rosaceam, adversus calculum. Ad hemicraniam inveteratam nihil efficacius capit in frigidam demersione. Pestem sudore oppugnat & aceto, illo quidem per medicamenta expresso. Foetorem saponariorum hic nocere. Immersionem in frigidam suppurationem avertere. Pleraque reliqua eadem. Anglice prodit 1720, 8. Italice in SANCASSANI collectione pars certe, quæ ad frigidam pertinet.

ANDREAS

ANDREAS KNEUFFEL Archiater Polonicus, Chemicus, idem puto cuius disputatio dicta est. Ejus in gratiam CHRISTIANUS ARCSSEWSKI, militum belgicorum in Brasilia Praefectus, edidit Amstelodami 1643. 8. *. *Epistolam de curata per ANDREAM CNEUFFEL podagra*, quæ Görлиз 1681. 16. *. recusa fuit. Podagram, arthritidem, alia mala chronica noster spiritu quidem vitrioli impugnabat, deinde pulvere styptico minutissimo, & ponderoso, cui is liquor pro vehiculo erat. Victus rationem non curabat; partem dolentem illinebat acriori spiritu; fonticulos jubebat siccare & claudere. Hic sequitur historia morbi & curationis ipsius ARCSSEWSKII. Arthritis ita hactenus sanata fuit, ut quotidie tres & quatuor leucas ambulando relegeret. Tussis superfuit, & calculi vestigium. Phænomena in suo corpore se offerentia adnotat, fæces nigras quæ sensim ad naturalem colorem redierunt, ut fætor tamen alienus supereffet, & in urina limus argillæ similis. Nodi arthritici intra tres menses evanuerunt; sanguis, qui inflammatorius fuerat, ejus indolis partem depositus. Additur VLADISLAI IV. podagrici curatio, & aliæ. Superstitionis non parum.

EJ. *exercitatio qua AUGUSTINI CORRADINI columnas & curationem in febribus acutis perstringit, & suam medicinam hujus epidemice pestilentis commendat.* Alethopoli 1654. 16. *. De infelici curatione CORRADINI, in pueru tumore ad maxillam laborante: suam inde curationem febris pestilentialis proponit, quæ fiat excitato sudore, theriaca, accenso sulfure, emplastro magnetico imposito.

EJ. *methodus medendi febribus pestilentialibus & epidemicis* Argendor. 1655.
12. LIND.

EJ. plusculæ sunt observationes in E. N. C. Verum fuit & alter CNOEFFELIUS, pariter in Polonia medicus, & utriusque vita in *l. das gelehrt Preussen* auctore J. GUIL. WEINREICH prodiit. Ejus, ut ex temporum ratione videtur, potius fuerint multa in E. N. C. edita, quæ tamen a prioris ANDREÆ laboribus non satis diltinguo. Quare conjuncta suis annis reliqui.

BAPTISTÆ SPUNTONI Bormiensis, *conechidnologia, b. e. pulveris viperini discursus, in quo varia medicamenta composita, pulveris methodus, cum ejus antiquitate a Thebanorum seculis.* Cum selectorum remediorum centuria e Museo chirographo FERDINANDI ducis excerpta Papiæ 1643. 8. *. Aliqua ad naturalem viperæ historiam. Viperas non bene a Pharmacopœis absque alimento servari, ut omnino debilitari necesse sit. Variæ præparations, etiam MAURICII de NASSAU, qui sola spina dorsi bestiæ utebatur. Medicamenta viperina innumerabilia. SPUNTONI pulvis, qui fit stratificando viperas cum prunellæ sale, & viginti quatuor horis in furno torrendo. Frustra in virgine nobili tentata viperis curatio elephantiasos. De insipientia astrologorum & imaginario siderum in homines influxu. Constellationum hostilium exempla, quæ absque malo effectu fuerunt. Vitia horoscoporum. Formulæ medicamentum chemicorum ex scriptis Ducis Mantuæ.

PETRI FRANCISCI PHRYGII *commentarius in historias epidemicas HIPPOCRATIS* Lion 1643. 4. SEG. 1644. 4. 1652. 4. Paraphrasis,
Tom. II. Sfff HYA-

HYACINTHI JORDANI *Theorica medicinae S. THOMÆ aliorumque patrum*
Neapoli 1643. 4.

EJ. de eo quod divinum aut super naturale est in morbis humani corporis eorumque curatione. Acc. consilium pro nobili femina rarissimo cordis affectu laborante, 2, morbi JOACHIMI JÆGER, rari, admirandi & plusquam ferini beneficio sati historæ Francof. 1657. 4.

HIERONYMI BALDI *Medicus politico catholicus, s. medicinae sacrae tum cognoscende, tum facienda idea* Genuæ 1644. 4. FALC. BUR. alii 1643. 8. GRAU, MASCHEL.

EJ. *theatrum naturæ jatrophymicæ rationalis Romæ 1654. 4. Scritt. Ligur.*

An idem est GERONIMO PARDO, cuius est tratado del vino aguado i agua enivada sobre el & aphorismo 56 de la secion 7 de Hypocrates prodiit Valladolid 1661. 4. C. de V.

GUIL. du VAL fac. Parif. Exdecani, *Historia monogramma, s. pictura linearis sanctorum medicorum atque medicarum. Acc. auctarium de sanctis, præsertim Gallie, qui certos curant morbos. De plantis nomenclatura sanctioris, Litanie, oratio ad SS. medicos & medicas Parif. 1643. 4. * RAST.* Ex legendis & undique collecta. Medici sancti & beati.

EJ. *hygieinicae s. presentatio licentiatorum quatuor fac. medicæ Parisiensis. Et Catalogus doctorum anni 1643.*

Omnino idem fuerit ad annum 1612. dictus p. 629. Elogium dedit GOUIET.

MICHAELI le MASLE *nova facultatis medicorum gratiarum actio pro instaurazione scholarum Parif. 1643. d'ETR. etiam Gallice.*

Pharmacopœa Burdigalensis Burdigalæ 1643. 4. FALC.

CAROLUS SPON, medicus Lugdunensis vir doctus, & PATINI amicus, hoc anno SCHENKII *observationes edidit, & a. 1658. opera CARDANI.*

EJ. *historia morbi quo Lugduni conflictatus est WOLFG. AMBROSIUS FABRI- CIUS Norib. 1657, 8.*

EJ. *Sybilla medica* Lion 1661. 4.

ID. *mausolea GUIL. PATINI. PHIL. JAC. SACHSII & G. FELVERI* edidit in E. N. C. Dec. I. ann. 4.

DANIELIS HENRICI *epitaphium AEGIDI STRAUCHII jun.*

§. DCXVII. SEBASTIANUS BADUS.

SEBASTIANUS BADUS vel BALDUS Genuensis.

EJ. *sanguis expiatus*, s. *de sanguine incalescente disputatio cum ALCIDIO MUNIERIO medico Lotharingo* Genuæ 1643. B. MAZUCH.

EJ. *anastasis corticis peruviani*, s. *chinae chinae defensio contra ventilationes J. JACOBI CHIFLET gemitusque V. F. PLEMPII* Genuæ 1663. 4. * Jam antea noster contra PLEMPNIUM scripsiterat. Nomen, ob rationes, quas omittit, mutavit, **BADUMQUE** se dicit, qui **BALDUS** dictus fuerat. Romæ olim cum Cardinale de LUGO aliisque novi corticis laudatoribus medicinam fecerat. Multa admiscet rhetorica, bonumque librum in magnam molem distendit. Historia primum ortus & laudium corticis, ex literis manuscriptis MANSONII BOLLI mercatoris Genuensis. Nasci in regno Quito circa Loja arborem, quam utcusque describit. Primum eo cortice usam comitissam *de CINCHON*, proregis uxorem, cui febrienti Hispanus (non Indus), ignotum auxilium exhibuerit. CARDINALIS *de LUGO* hunc corticem anno 1649 ex Hispania in Italiam adtulit. Non valde curat Badus, qua qualitate operetur, dum satis certa ejus sit efficacia. Ursissè se, ut non in sola quartana sed pariter in tertiana cortex adhiberetur, & felicia sui consili exempla dat, etiam in notha tertiana, in qua parotis erupit: & primus denique obtinuit, ut in tertiana febre daretur. Sed etiam ad hemitritæum valere, ad febres continuas hemicuales, ad catarrhos, ad rheumatismum, ad hypochondriacum malum. Londonenses medicos corticis usum rejicere miratur, cum ipse ne in febre maligna quidem rejiceret: melius equidem priusquam detur corpus expurgari, neque tamen multa & repetita purgatione opus esse. Exemplum corticis in dupli tertiana felicissime dati, cum malum eventum exspectarent. Exemplum sanati hemitritæ nulla excretione conspicua prægressa. Contusi corticis drachmas duas dat, in vino infusi, inque tenellis solum vinum, cui cortex infusus fuit, neque vult totis diebus macerari. Semel corpus evacuasse sufficere. Ad CHIFLETI & PLEMPII objectiones responsio. Ille quidem LEOPOLDUM Infantem Hispaniæ citaverat, qui tertiana notha laboraverat; ea in duplice degeneraverat, cumque febris non fideliter a cortice profligata esset, æger recidivam passus erat. Eiusmodi recidivas noster reponit unica corticis dosi profligari, & in quartana quam in tertiana frequenteres esse. Supersticio aliqua. Corticem aliquoties spem utique fefellisse in gallis, inque tabidis corporibus, in millenis vero quartanis & tertianis felicissime a se exhibitum fuisse. De spurio cortice queritur, alieni faporis, de quo Collegium Romanum monuerit. Corticem absque conspicua equidem evacuatione morbum solvere, eam tamen & aliorum malorum esse naturam. Contra testes a PLEMPPIO productos; Inter eos archiatrum GUTIERREZ depositum senem & obliviousum fuisse. Copiam corticis aliquam jam a. 1632. comitem de CINCHON secum aduluisse, JOSEPHO VILLELOBEL utendum dedisse. Testimonia numerosissima curationum, quas cortex obtinuerit, curatorum etiam & medicorum in nosodochiis

præpositorum. Februm continuarum curatarum exempla. Vim febris fugam a cortice solo, non a vino pendere.

EJ. *necessitas phlebotomiae in exanthematibus Genuæ* 1663. 4. L.

EJ. *trattado della peste Genova* 1656. 4. MAZUCH.

Pharmacopæa Augustana Amsterd. 1643.

Pharmacopæa Amstelodamensis ib. 1647.

§. DCXVIII. VARI.

Morbus epidemicus anni 1643. The new disease with the signes, causes, remedies published by command Oxford 1643. 4. *. Morbi epidemici historia, qui Oxonii saevit, cum ibi CAROLUS I. sedem fixisset. Eum morbum non valde contagiosum esse, plerosque medicos & chirurgos absque damno ægros invisiſſe. neque valde funestam esse pestilentiam, cum ex decem adfectis novem fere mortem evadant. Carbunculos nullos apparuisse, nisi nuper aliquos. Febrem esse petechiale, cum summa virium dejectione, pulsu parvo, & frequente. Curatio. Spes in calidis & alexipharmacis. Ulmariam valde laudatam spei non respondisse. Auctor est EDUARDUS GRÆVES.

Requête de la Faculté de Paris contre RENAUDOT & autres soi disans Docteurs de Montpelier Parif. 1643. 4.

Factum du procès entre THEOPHRASTE RENAUDOT & les médecins de l'école de Paris 1643. 4.

MATTHIÆ AMIDEI Imerologia, overo discorso intorno alla confezione Jacintina Siena. 1643. 4. FALC.

§. DCXIX. DISPUTATIONES.

CHRISTOPH MEZGER *de cordis palpitatione* 1643. 4. PL.

CHRIST. HASENEST *de affectibus rheumatico arthriticis* Altdorf. 1643. 4. HAEN.

LUD. CHRISTIAN CNOP *de pleuritide* Argent. 1643. 4. *.

ANDREAS WOLF *de arthritide* Argent. 1643. 4. *.

JAC. SAUBERT *de peste* Argent. 1643. 4.

J. HENR. ARCULARIUS *de scorbuto* Argent. 1643. 4. *.

J. CÖPER *de catarrho* Basil. 1643. 4. HE.

CHRISTOPH BAUZMANN *de affectione hypochondriaca* Leid. 1643. 4. RIV.

HUGON GOURAIGNE *diff. de sanguinis missione* Montpel. 1643. 8. FALC. nisi error est integri seculi.

SIMON le LEGIER & J. FORESTIER *E. biliosi praestantissimi* Parif. 1643.

LANCELOT de FRADES & J. FORESTIER *E. sanitas firma quæ a pluribus obser-
vatur ib.* 1643.

NIC. MATTHIEU & J. GARBE *Non E. pulticula infantibus salubris* ib. 1643.

PETR. HOMMETS & PETR. MOREAU *Non E. singulis mensibus semel repetita
ebrietas salubris* ib. 1643.

JAC. REGNAULT & GUIL. PETIT *Non E. sola gymnastica salutis tutrix* ib.
1643.

NIC. CRESPO & MICH. du PONT *E. curandis malis amuleta* ib. 1643.

PETR. GUENAUPT & J. FORESTIER *E. epilepsia per consensum aquæ Borbe-
nientes Archimbaldice* ib. 1643.

NIC. BRAYER & PETR. MOREAU *E. in assiduis febribus unum alvi profluvium*
ib. 1643.

CYPR. HYBAULT & CL. TARDY *Non E. septenarius vi propria acutus* Parif.
1643.

JAC. THEVART & ANDR. GUYET *Non E. dysenteriis diuretica* ib. 1643.

§. DCXX. J. THEODORUS SCHENK.

Professor Jenensis. Plurimæ ejus sunt disputationes. *De materia turgente* Jen.
1644. 4. LEHM. recus. Lips. 1672. 4. PL.

EJ. *de cholera* Jen. 1653. 4. RIV.

EJ. *de peripneumonia, sputo sanguinis & phthisi* Jen. 1654. 4. PL.

EJ. *de peste* Jen. 1655. 4. PL.

EJ. *de fonticulis* Jen. 1657. 4. LEHM.

EJ. *de gangrena & sphacelo* Jen. 1657. 4. LEHM.

EJ. *de aphonia* Jen. 1658. 4. PL.

EJ. *de tartaro microcosmico* Jen. 1658. 4. HAENEL.

EJ. *de inappetentia ventriculi* Jen. 1660. 4. LEHM.

EJ. *de angina* Jen. 1661. 4. *

- EJ. *de pleuritide* Jen. 1661. 4. HE.
- EJ. *de palpitatione cordis* Jen. 1662.
- EJ. *de melancholia* Jen. 1662, 4.
- EJ. *de melancholiae diagnosi prognosi & therapia in genere* Jen. 1662. 4. HE.
nisi eadem est.
- EJ. *de laffitudine* Jen. 1664. 4. HAEN.
- EJ. *de terra segillata* Jen. 1664. 4. BOEHMER.
- EJ. *de dysenteria, veterum & recentiorum principiis tum cognoscitivis, tum curatibus illustrata* Jen. 1664. 4. RIV.
- EJ. *de colica* Jen. 1664. 4.
- EJ. *de causo* Jen. 1664. 4.
- EJ. *de scorbuto* Jen. 1664. 4.
- EJ. *methodus morbillorum & variolarum curativa* Jen. 1665. 4. *.
- EJ. *de dolore capitis* Jen. 1665. 4.
- EJ. *de caro* Jen. 1665. 4. HAENEL.
- EJ. *methodus cognoscendi & curandi obstruktiones* Jen. 1665. 4.
- EJ. *de passione hypochondriaca* Jen. 1666. 4. HAENEL.
- EJ. *ordo & methodus curandi arthritidem* 1666. 4. HE.
- EJ. *de phrenitide* Jen. 1666. 4. HE. lego etiam 1667. PL.
- EJ. *de ophthalmia* Jen. 1667. 4. *.
- EJ. *de macie puerorum, ex fascino* Jen. 1667. 4. *.
- EJ. *illustrum problematum circa venae sectionem occurrentium decades II.* Jen.
1667. 4. *.
- EJ. *de tinnitus aurium* Jen. 1667. 4. HAENEL.
- EJ. *de singultu* Jen. 1667. 4. HAENEL.
- EJ. *methodus scrutandi & curandi febrem erysipelatodem, communiter rosam ib.*
1667. 4. *.
- EJ. *de malo hypochondriaco* 1668. 4. RIV.
- EJ. *de malo hypochondriaco & scorbutico* ib. 1668. 4. si alia est.
- EJ. *de crudelissimo & insensissimo mortalium astu pestilentia* ib. 1668. 4. RIV.

- EJ. *de paralyſi* ib. 1668. 4. HAEN.
 EJ. *de hemorrhagia narium* ib. 1668. 4. HAEN.
 EJ. *de bulimo* ib. 1669. 4. PL.
 EJ. *de imbecillitate ventriculi* ib. 1669. 4. HAEN.
 EJ. *de convulſione* ib. 1670. 4. HAEN.
 EJ. *de vermicibus intestinorum* ib. 1670. 4. HAEN.
 EJ. *de arthritide* ib. 1671. 4. PL.
 EJ. *triga ſimplicium medicamentorum illuſtrium fermentantium, ſedativorum & præcipitantium* ib. 1671. 4. *.
 EJ. *de diaphragmatis natura & morbis* ib. 1671. 4. *.
 EJ. *de catalepsi* ib. 1671. 4.
 EJ. *de ambulatione in ſomno*
 Ad majore opera pertinent
 EJ. *Synopſis iñstitutionum medicinae diſputatorie* ib. 1668. 4. Physiologia & pathologia.
 EJ. *Synopſis iñstitutionum medicinae diſputatorie. Pars ſemeiotica, hygieine & Therapeutica* ib. 1671. 4. TR.
 EJ. *Syntagma componendi & praefcribendi medicamenta, ex veterum & recen- tiorum scriptis erutum.* Lipſ. 1671. 4. *. alii 1672. 4.
 EJ. *vita auctore FRIDER. BECHMAN Jen. 1671. f. & in WITTENII collectione.*
 EJ. *medicinae generalis novantique synopſis* Jen. 1672. 4.

§. DCXXI. MAURITIUS HOFMAN.

Fürſtenavīæ natus, vir doctus, etiam incisor, peritusque botanicus, ex Schola Italica. Multæ ſunt ejus diſputationes.

- EJ. *de cordis palpitatione* Altdorf. 1644. 4. *.
 EJ. *de tumoribus preter naturam in genere* ib. 1649. 4. HE.
 EJ. *de purgationis medicæ viis* ib. 1652. 4.
 EJ. *de ſanguine ejusque obſervatione* ib. 1660. 4. *.
 EJ. *de vene ſectionis neceſſitate* ib. 1660. 4. *.
 EJ. *de coctione alimentorum prima ſana & leſa* ib. 1662. 4. PL.

EJ.

EJ. *de pica* ib. 1662. 4. *

EJ. *de naturali & præternaturali lactis constitutione* ib. 1662. 4. *

EJ. est *synopsis institutionum medicinae ex sanguinis natura, vitam longiore aut breviores promittentis* ib. 1663. 4. Patav. 1664. 4.

EJ. *prudentiae medicae ex sanguine pro salute mortalium agendorum rationes exponentis fundamenta* Altdorf. 1665. 8. *. 1672. 8. 1690. 8. Sanguinis diversitas pro ætate, temperamento, victu, morbis in universum, malis singulatim. Vitia sanguinis eorumque correctio, brevissimæ theses a. 1662. sqq. disputatae.

EJ. *sciagraphia morborum contagiosorum ex natura sanguinis præcavendorum & curandorum* Altdorf 1668. 1672. 8.

EJ. *de meliceria* ib. 1670. 4.

EJ. *de naturali & præternaturali lactantium constitutione* 1673. 4. *

EJ. *de rebus non naturalibus sanguinem mutantibus, 1. de aere* 1679. 4. HE.

EJ. *curationes morborum ex principiis circulationis sanguinis* TR.

EJ. *Bericht von Pestiebern* Nürnberg 1680.

EJ. *kurzer doch gründlicher Bericht, wie die hin u. wieder grassirenden contagiosen, oder ansteckenden Fieber damit sie nicht tödlich werden mögen zeitlich zu tractiren* Sulzbach 1674. 8. TR. Nürnb. 1680. 4. WILLER.

EJ. *sciagraphia morborum contagiosorum per 48 disputationes familiariter propo- sita ab a. 1666.* sqq. Altdorf. 1691. 8. *. Brevissime.

MAGNI DAN. OMEIS *memoria* MAUR. HOFMANNI Altd. 1699. fol.

EJ. *vitam J. GOTTL. KORNHARD dedit* Berlin 1737. 4. 1738. B. BUM.

§. DCXXII. CHRISTIANUS LANGE. J. G. MACASIUS.

LANGIUS Professor Lipsiensis ex schola Italica prodiit. EJ. numeroſe sunt disputationes.

EJ. *de abortu considerationes* Lips. 1644. 4. HE.

EJ. *de morbo caſtreſi s. Hungarico* Lips. 1649. 4.

EJ. *memoria HENNINGI SCHURER* Lips. 1650. 4.

EJ. *genuina ratione acidulas Egranaſ usurpandi* ib. 1651. 4.

EJ. *de facie Hippocratica* 1651. 4. HE.

EJ. *thermae Caroline* 1653. 4.

EJ.

EJ. *de tussi* Lips. 1655. 4.

EJ. *miscellanea medica curiosa eorumque gymnasiorum tr.* VII, ib. a. 1655. 4. ad 1657. HE.

EJ. *de suppressione mensium* ib. 1656. 4. *

EJ. *de malo literatis familiari, hypochondriaco* ib. 1658. 4. HE.

EJ. *elixir proprietatis* Lips. 1660. 4. MENZ.

EJ. *de morbillis pathologiae animatae specimen* Lips. 1660. 4. *, HAENEL. Contra quancunque alvi liberationem, etiam per clysteres.

EJ. *de angina* ib. 1661. 4. *

EJ. *de hydropo* ib. 1661. 4.

In ejus obitum H. KROMAIERI programma Lips. 1662. 4. B. BUN.

EJUS *miscellanea curiosa medica* Lips. 1666. 4. 1669. 4. Francof. 1688. Continentur hac collectione contenta *Pathologia animata s. animadversiones in pathologiam phagyracam* P. JOH. FABRI: *Miscellanea curiosa; diss. de morbillis; de Elixire proprietatis, de calculi humani curationem genuina, de Egranis acidulas salubriter usurpandi modo; de thermis Carolinis.*

J. GEORGII MACASII *de purgatione diss.* Jen. 1644. 4. *

EJ. *promptuarium materie mediceae, s. apparatus ad praxin medicam* L. II. Prior *de viribus medicamentorum in genere, alter in specie* Francof. 1654. 8. & Jen. 1676. 4. Lips. 1677. 12. *. 1678. 4. UFF. *Census medicamentorum simplicium & compositorum, ad titulos suos distributorum.*

§. DCXXIII. DISPUTATIONES.

CONRAD. REDEKER *de dysenteria* Leid. 1644. 4. BURCK.

EVERARD de RAM *de pleuritide* Leid. 1644. 4.

WILLIAM EMMERSON *de elephantiasi vera s. legitima precipue illa ulterioris Afiae* Leid. 1654. 4.

ANDR. ENGELHARD *de epilepsia* Franeker 1644. 4. HE.

DIETER. GUNTHER *de pleuritide vera* Francof. 1644. 4. BUR.

FRID. MOELLER *de pleuritica passione* Regiom. 1644. 4. MENZ.

J. DANIEL SEILER *de gravissimo morbo chordapsi s. ileo* Regiom. 1644. 4.

AHASVER. SCHMITZER *de paresi ex colica* Regiom. 1644. 4. HE.

PETR. AUGUST. HOFER *de apoplexia* Basil. 1644. 4. HE.

URBAN. BODINEAU & J. GARBE *Non eadem morbi eodem tempore semper* *judicantur* Parif. 1644.

PHILII MORISSET & PETR. de MERCENNE *E. paralyssis repentina solutio non unquam a natura* Parif. 1644.

J. CORNUTY & J. GUIFFE *E. sitis in vigore febrium tepido potu lenienda* Parif. 1644.

CAR. GUILLEMEAU & GUIL. PETIT *E. dysenterie utraque evacuatio* Parif. 1644.

NIC. LANGLOIS & MICH. du PONT *E. hibernum aerem captare salubre* ib. 1644.

CLAUD. CHRESTIEN & PAUL. COURTOIS *E. pleborae arcenda venus* Parif. 1644. 4.

GUIL. PUYLON & PETR. de MERCENNE *E. jejunis aqua potus* ib. 1644.

VICT. PALLU & J. GUIFFE *Non E. vinum album catarrho nocet* ib. 1644.

GEORG. JOUDOUYN & CL. TARDY *E. quadragesimali tempore carnium & ovoidum ejus insalubris* Parif. 1644.

GUIL. PETIT & D. D. S. YON *E. mulierum a frequenti puerperio vita brevior* ib. 1644.

HERM. de LAUNAY & NIC. BLANCHET *E. a frequenti partu senectus præcips* ib. 1644.

PHIL. HARDOUIN & JAC. du VAL *E. obesi minus fecundi* Parif. 1644.

§. DCXXIV. VARII.

J. v. HORNE, vir cætera eximius, leviter practica adtigit. BOTALLI opera edidit ; in *microtechnie* aliqua huc referas, vix autem anevryisma a. 1644. excusum.

Observationes Anatomicas plusculas in *quatuor decadibus* JUSTUS SCHRAIDER edidit Amsterd. 1674. 12. *. incisiones cadaverum morbosorum, abscessus hepatis post febrem continuam & vomitum. In viro sanatum ulcerosum melenterium.

In E. N. C. ann. IV, V. dec. aliquæ CL. VIRI incisiones reperiuntur.

LAELIUS ZACAGNINUS. Ej. sunt Notabilium medicinæ libri II. Primo de vita humanae longitudine & brevitate, etiam quoad Astrologos incerta: an arcanis remediis possit prorogari ; de badiernis & antiquis hominum complexionibus ; de morbis evitandis in virtute sex rerum non naturalium. II. Adversus eos qui tertium testem dari posse opinantur 1644. 4. L.

LAURENTII FEALDI tr. de *epicrasi bipartitus*, in quo ostenditur epicrasin juxta Galenum non raro phlebotomiam & catharsin excludere Parif. 1644. 8. ASTR.

LEONARDI AGOSTI Bononiensis *l. de modo curandi infirmos.*

EJ. *repertorium de peste* L. III. MAZUCCH.

EJ. *antimedicina cioe che agli infermi non si de trarre il sangue proibet il vino ne dar medicina* Bergom. 1654. 4. In eum hominem in epistolis ad me datis sunt animadversiones J. STEPHANI BERNARDI.

EJ. *medico di grandi* ib. 1659. 4. Contra medicos.

ANTONII VITIGLIANI *scholion ad Manelphii decertationem de parte affecta pleuritidis* Rom. 1644. 8. FALC.

J. PETR. CORVINUS *de diatartari electuarii temperamento, qualitatibus, usu, dosi dilucidatio* Messan 1644. 8. L.

DANIEL VERMOOST Aarschotanus, EJ. est breve apologema pro V. F. PLEMPIO contra dieteria κατηγορία KYPERI Lovan. 1644. 4. 1654. 4. B. BODL. & cum fundamentis medicinae PLEMPII conf. p. 596.

J. DAVID RULAND *pharmacopæa nova in qua reposita sunt pro omnibus morbis corporis humani internis & externis pro pauperibus evagisæ Nurnb.* 1644. 12. B. HOTTON.

J. KRAFT *microtechnie methodo diætetica* Francof. 1644. 12.

Collectio opusculorum de Tabaco, ÆGIDIUS EVERARTI, J. NEANDRI, GUIL. de MERA, JACOBI I. Mifocapnus; RAPHAELIS THORII hymnus Utrecht 1644. 16.*. Recte negat GUILIELMUS de MERA, fumum nicotianæ accensæ ad cerebrum usque penetrare, etiam experimento suo producto; defensor idem ejus herbæ.

§. DCXXV. VARI ad a. 1644.

MIGUEL MARTINEZ y LEACHE Pharmacopæi Tudelensis, *de vera & legitima aloës electione juxta Mesves textum* Pamplona 1644. 12. C. de V.

EJ. *Pharmacopola donde se expuene las preparaciones y elecciones di Mesve Pamplon.* 1650. 4. ib.

LIVIO AGRIPPA *discorso sopra la natura e compleffione umana* Venet. 1644. 4. CARR.

VINCENTIO TANARO *economia del citadino* Bologna 1644. 4. *. &c. conf. B. Bot. I. p. 468. Ad diæteticam, ut ad panem, vinum, potum varium, ad artens coquinariam.

Ad item RENAUDOTIORUM cum ordine medico Parisino pertinent MICHAELIS de la VIGNE medici, *orationes due adversus Th. RENAUDOT & omnes medicos extraneos* Paris. 1644. 4. d'ETR.

Reponse à l'examen de la Requête présentée à la Reine par THEOPHR. RENAUDOT Paris 1644. 4. d'ÉTR.

Porte-feuille contenant plusieurs Factums & memoires touchant le Procès de la Faculté de médecine entre FRANÇOIS BLONDEL &c. Paris. 4.

Arrêt de la Cour du Parlement contre THEOPHRASTE RENAUDOT & les DD. en médecine des Universités, en faveur de la Faculté de médecine de Paris 1644. 4.

Mémoires tirés des archives de la Faculté de médecine contre les chirurgiens & barbiers chirurgiens Paris. 1644. 4.

De l'union des chirurgiens jurés & barbiers chirurgiens à la charge de soumission à la Faculté de médecine ib. 1644. fol.

JEAN DURELLE *Onomatologie chirurgique* Lyon 1644. 12.*. *Vocum medicorum interpretatio.*

Una prodiit *tr. des contenus du petit monde.* Sic recte legi

HENRI de ROCHAS *examen ou raisonnement sur l'usage de la saignée* Paris 1644. 8.

EJ. *œuvres diverses* Paris 1645. 8. *sur les fievres &c.* nisi idem est.

EJ. *nouvelles démonstrations pour connoître la cause des fievres intermittentes, dysenteries, diarrhée, lienterie & tout autre flux de ventre avec leur prognostic & leurs remèdes* Paris. 1645. 8. idem forte priori.

EJ. *examen ou raisonnement sur la cause de la peste* Toulouse 1652. 8. FALC.

.... CHAMBERLEN *Practice of Physick* London. 1644. 13.

.... GAFFORD *physical directions in time of plague* Firenze 1644. 4. MEAD.

Concerning the constitution of the air and how to know plague sores and carbuncles Oxford 1644. 4. B. BODL.

JOSEPH SCHMIDT Chirurgus. EJ. *Examen phlebotomicum oder gründlicher Bericht von dem Aderlassen* Augspurg 1644. 12. 1653. 12.

EJ. *Kriegsarzney* Aug. Vind 1644. 12.

EJ. *neuer medicinisch u. chirurgischer Feldkasten mit einem Anhang wie die Franzosen ohne Salivation zu curiren* Marb. 1654. 12. zweyte Auflage Augspurg. 1722. 8.*. *Materia medica populo scripta: sic medicamentorum tum simplicium tum compositorum census, cum formula præparationis, & reliqua pharmacopœa, interni scopi & externi. Luem gallicam absque hydrargyro vult curari, purgantibus validis, & panacea tartarea, quæ fit ex tartaro, & lignis solitis cum spiritu vitrioli digestis. Valde laudat expertum sibi arcanum.*

EJ.

EJ. *etliche Arzneyen so zur hizigen oder ungarischen Krankheit zu gebrauchen sind Augspurg 1653.* 12. TR.

EJ. *Spiegel der Wunderzney Ulm 1656.* 4. Aug. Vind. 1675. 4.

EJ. *miscellanea medica chirurgica Francf.* 1709. 8.

EJ. *Bericht von drey abscheulichen u. ansteckenden Krankheiten, der Pest, Franzosen, u. Scharbok Augspurg 1667.* 12. 1692. 12. Augspurg 1702. 12. hic præfixo titulo Beschreibung von der Pest.

EJ. *von hizigen Hauptkrankheiten.* Una prodiit.

GEORG KOENIG. EJUS sunt orationes parentales in funere CASPARI HOFMANNI Altdorf. 1648. 4. *. GEORGII NOESLER 1650. 4. & LUDOVICI JUNGERMANN Leipz. 1655. 4.

HENRIC. BARNSTEIN von Tobak dessen Wunderkraft und Arzneymittel Erfurt 1644. 8. 1651. 8. 1677. 8.

EJ. *Beschreibung der wunderlichen hypochondrischen Krankheit oder von der Darmfucht Erf.* 1651. 8. *.

Ordnung und Gesetze der Colbergischen Apotheken u. aller Materialien u. Arzneyen Alt Stettin 1644. 4. OELRICH.

Pharmacopoli SALADINI Argentoratensis medicamenta Strasburg 1644. 8.
BOECLER.

§. DCXXVI. ANTONIUS DEUSING.

Meursensis, Professor Groninganus, minime ille indoctus, Arabicæ etiam & Turcicæ linguae peritus, cæterum non inventor, inter perpetuas lites & refutationes vitam trivit, cum SYLVIO potissimum: tum cum adversariis BILSII, quem noster tuebatur. Ad praxim pauca faciunt.

EJ. *naturæ theatrum universale* Harderwic. 1644. 4. si huc facit.

EJ. *de idea medici absoluti s. quod optimus medicus idem sit Philosophus Groning.* 1648. 4. BOEHM.

EJ. *de boni medici officio* ib. 1648. 4. BOEHM.

EJ. *canticum Abi Alii edidit ex Arabico versum, cum l. MESVÆI aphorismis* Groning. 1649. 16. *.

EJ. *Synopsis medicinae universalis, s. compendium institutionum publicis disputatiōnibus ventilatum* ib. 1649. 16. *.

EJ. *idea doctrinæ de febribus publicæ ventilationi submissa* Groning. 1655. 16.

In collectione diff. a. 1655. 16. editarum, est diff. de vene sectione in pleuritide.

Ej. de morborum quorumdam superstitionis origine ac curatione, speciatim de morbo manslacht, de lycanthropia, de surdis ac muris, de lapide bezoardico Groning. 1656. 16. *. & in collectione disputationum selectarum Groning. 1664. 16. * PL. Contra vires lapidis bezoar per experimenta pugnat. Morbus manslacht dicitur incommodum, quod non homines soli, sed ipsa bruta animalia, a praesentia homicidæ percipiunt, cum anxietate & inquietudine, superstitioso modo sanabile.

Ej. disquisitio de Peste 1. an contagiosa; 2. an vitanda & quomodo illa sa charitate Groning. 1656. 16. 1658. 16. PL.

Idem fuerit opusculum heilzame onderzoeking der pest Amsterd. 1664. 8.

Ej. de pleuritide vera Groniug. 1658. 4. PL.

Ej. historia fetus extra uterum in abdomen geniti ibique per sex pene lustra detenti ac tandem lapidescentis Groning. 1661. 16. *. Darmstadt. 1661. 4. 1663. 4. 1669. 4. *

Ej. fetus missipontani extra uterum geniti secundæ Groning. 1662. 16.

Ej. fetus gemellorum partus infelicis quo gemelli ex utero in abdomen elapsi multis annis post per abdomen in lucem prodierunt ib. 1662. 16. nisi error est in titulo.

Ej. de ileo ib. 1663. 4. PL.

Ej. vindicia fetus extra uterum geniti ib. 1664. 16. Hæc consideratio collectitia de fetibus est extra uterum genitis, quibus lapidea natura inducta fuit, bona fruge cassa est, sic secundæ, & vindiciæ, maledicentissimæ, adversus BERNARDUM a DOMA.

Ej. de hepatis intemperie & atonia ejus, s. imbecilitate ib. 1664. 4. PL.

Ej. de signo febrium pathognomico ib. 1664. 12.

In Ep. ad BARTH. Cent. IV. de casu narrat, in quo post catharrum surditas & demum cæcitas succedit.

§. DCXXVII. VARII ad a. 1645.

JOHANNES SCULPTETUS Senior, medicus Ulmensis, obiit a. 1645. Cum ejus armamentario chirurgico posthumo, saepius recuso, præter fonticulos, venæ sectionem, & alia cum medicina conjuncta, aliqua etiam ad luem venereum aliosve morbos pertinent. Sed potissimum in centuria observationum subiecta pluscula clinica adque morbos internos spectantia occurunt. In ove vertigo, cuius causa in hydatide, cerebrum inter & piam meningem, reperta est. Dolor dentium perio-

periodicus opio curatus. A dentitione difficiili in pueru tredecenni apoplexia fortis & funesta. Angina curata, & amaurosis, hæc setaceo per cervicem trajecto. Empyema aliud pure per lotium decedente curatum, aliud apertione pectoris. Porus biliaris calculo obstructus. Cancer alius coli intestini, alius uteri. Herpes, œdema. Hæmoptoe ex clauso ulcere tibiæ funesta. Post dolores colicos ventriculus erosus. Tinea. Lepra Græca curata, & alia ex esu carnium leprofarum, mercurio dulci & unguentis mercurialibus sanata. LAMZWERDIANO auctario alius locus debetur. Editiones in chirurgicis dixi.

HENRICI FIUREN Dani, *prælectiones Basileenses de ascite* Basil. 1645. 4.* Tumorem in mesenterio vidit. Lienem & hepar alias fana fuisse, alias male se habere. In homine orthostadio folliculus cordis auriculæ adfixus J. DOMINICUM SALLAM asito homini venæ sectione premissa hydropem removisse.

EJ. *bibliotheca medica quam prælegerat* Hafn. 1659. 4.

In ejus museo calculi pulmonum, vesiculæ felleæ, aliquot ex cadaveribus continebantur.

In ejus obitum est T. BARTHOLINI oratio Hafniæ 1659. 4. B. BUN.

NICOLAUS MAGNUS *de medicis pulveribus* Hafn. 1645. 12. HOUSS.

SIMON COURTAUD *oratio de Montpelieri medicorum universitate. Simul privilegia apostolica regia, & encomia de eadem universitate Monsp.* 1645. 4. B. BUN.

Ros . . . medicus medicatus 1645. 8. OBS.

MARCELLINI UBERTE *medicina sacra s. de morbis, quorum mentio sit in sacris litteris Saragoss.* 1645. 4. nisi vitium in anno est.

ALEXANDRI TADINI *Collegii medicorum Mediolanensis privilegia, statuta, ordinationes in compendium redactæ Mediolani* 1645. 4. CORTE.

N. E. D. E. D. P. M. D. LAVENIUS *criticus s. antiqua iudicationum morborum causa rediviva & longissimis observationibus Avenione factis confirmata Avenione* 1645. 4. FALC.

THOMAS CASTELLO OCHOA Granadensis Calaguritanus, *de venenis Granat.* 1645. 4. C. de V.

JOSEPHUS GALEANUS Panormitanus, quem MONGITORE maximis laudibus effert.

EJ. est *Smilasis asperæ & sarsaparillæ causa* Palerm. 1645. 4. MONGIT. SEGUIER annum habet 1654.

EJ.

EJ. *orationes de medicina præstantia Panorm.* 1649. 4. MONGIT. 16 . 4. C.
de V. Italice versæ a DIDACO de MASTRO Neapolitano.

IDE^M GALENUM *de sanitate tuenda* convertit ib. 1650. 8.

EJ. *HIPPOCRATIS medicica paraphrasibus illustrata, sive aphorismorum Hipp. sectiones cum paraphrasi* Palermo 1650. 12. 1663. 12. 1701. 12. MONG.

EJ. *la lebbra unita al mal francese altro contagioso mälo in quale degli speziali debbe cavarſi distinctioni e divisioni* Palerm. 1656. 8. CIN.

EJ. *politica medica, s. apologetica Episola pro leproso eorumque quæcumque adversus sententiam prolatam de explorandis leprosis, latine fuerunt impugnata expurgatio* Panorm. 1651. 4. MONG.

EJ. *del cavar sangue* Palermo 1659 12. LIN.

Sub ficto nomine BRUNI CIBALDI scripsit *del vero metodo di conservar la sanità e di curare ognii morbo col solo uso dell aqua vita* Palermo 1662. 12. MONG.

EJ. *discorso intorno all uso dell aqua vita, nel quale si dimoſtra, quali fiano li conditioni della proposta acqua vita.* Palermo 1667. 12. MONG.

Sub titulo PELAGII SAGAPENI edidit *lettera ...* Citat eam BRUNO CIBALDI in *approbatione del suo discorso intorno all uso dell acqua vita* Palerm. 1667. 12.

EJ. *il caffè con piu diligenza esaminato in ordine al conservar della salute di corpori umani* Palerm. 1674. 8. MONG.

BARTHOLOMÆI HORN *Vates medicus hippocraticus, s. commentarius in hippocratis prognosticon* Stralsund. 1643. 8.

BARTH. MOSER *vite medicorum sanctorum. Ejus quadriga medicinæ triumphantis* Colln. 1645. 12. B. BUR.

In *quadriga agitur, 1°. De origine & progressu medicine. (sic legi) 2°. De honoribus & divitiis medicinæ. 3°. De viribus illustribus medicinæ. 4°. De medicis sanctis.*

FACULTATIS MEDICÆ Hafniensis consilium ad dysenteriam Hafn. 1645.

PETRI BERIGARDI *aphorismi hippocratis rhythmici* Ulm 1645. 8.

P. NEUCRANZ *auctarium pharmacopœa Stralsundensis* 1645, 12. L.

Nova Editio Codicis medicamentarii ex mandato fac. Medicæ Parisimæ prodiit, Decano PHILIPPO HARDUINO de s. JACQUES Paris. 1645. 4. BUR. conf. p. 439.

J. WHISTLER *de pedo flanchino cace s. de rachitide* Lond. 1654. MONRO.

§. DCXXVIII. VARII. ALII.

ANTOINE FUELDEZ D. M. a Roudes, *Observations curieuses touchant la petite verole vraye peste des petits enfans & le bezuhar son antidote.* Lyon 1645. 8. *

German-

Germanice Hanau 1656. 8. Cum puer ex variolis obiisset, quem noster non potuerat servare, & cum parentes nostro vehementissime succenserent, hæc quædam ejus est apologia. Variolas etiam ossa cariosa reddere, & palati atque maxillæ superioris ossa funesto eventu exedisse, in alio sternum, claviculas, scapulæ partem; sustulisse in puella auditum, olfactum, brachii motum. In urbe Rhodenium anni 1643 æstate extinxisse pueros pene 600. Nunquam felicem esse variolarum exitum, quando confluunt, neque quando late corpus operiunt, neque depressarum, puncto in medio nigro, neque exiguarum, verrucarum similium, siccarum. Ante eruptionem suadebat scarificationes crurum. Venæ sectionem etiam ante annum duodecimum posse locum habere. Alvum non duci, nisi cogat saburra primatum viarum, & etiam tunc lenibus medicamentis. Valde laudat vesicatoria ad avocandas ad ambitum corporis variolas. Bezoar fusa, non omnia posse. HENRICUM II. experimentum fecisse in homine reo, cui post datum venenum bezoar propinatum est. Vomuit, dejectit, de ardore igneo universi corporis conquestus est, sanguis exiit per aures & per os, anum, penem, & periit æger septima inde hora. Rex iratus caro redemptum lapidem flammis dedit. CORREA Jesuita valde laudat lapidem de corde cervi, quo demorsos a tigride servaverit, moto sudore. Laudes spiritus vitrioli. Historia funesti sibi perniciosi casus. Variolæ verrucosæ erant, aliæ sero plenæ, mīstæ petechiis, confluebant in vesicas. Sanguinis, hinc puris, accessit vomitus. Accusaverunt pauxillum quid de spiritu vitrioli datum. Fabrica boracis ex sapone cum butyro & lacte usto.

LOUIS FERRANT traité du Tabac en stermutatoire Bourg. 1645. 4. SEG.

EJ. lettres à Mr. JOLY où il est prouvé qu'il ne faut pas saigner les Pleuriques au pied Paris 1680. 12.

MICHEL le LONG Commentaire sur les Aphorismes d'HIPPOCRATE Paris 1645. 4. RAST.

EJ. HIPPOCRATIS præfagia brevi commentario illustrata, decerpto a GALENO, HOLLERIO, DURETO &c alius viris Paris 1657. 12.

LOUIS de GALTIER enchiridion manuel de traiter & guérir la maladie épidémique appellée le Pourpre & le Ticq Paris 1645. 8. FALC.

Apologie & autres pièces concernant la Faculté de médecine de Paris Montpellier 1645. 4. 2 vol. ASTR.

J. JAC. GUFFERI il biasimo dello tabacco overo l'uso pernicioso di esse discessi Palermo 1645. 4. MONGIT.

LOOTTRI NACATTEL raccolta medica ed astrologica Venet. 1645. 4. * No-men auctoris putes fictum esse. In discesso I. agit dell' abuso di cavar sangue nella fonte, collectanea. CARDANI epistola. PROSPER MARTIANUS in HIPPOCRATEM. TROI LI LANCETTA L. de peste, quem diximus. CÆSARIS CREMONINI locus de Tom. II.

U u u u

mer-

membrorum principatu, GALENUM docet hic, dum HIPPOCRATI vult contradicere, contradicere sibi. Disc. II Astrologiam ad medicinam necessariam esse ex HIPPOCRATE & ARISTOTELE demonstrat. ALEXANDRI Aphrodisei & J. GRAMMATICI contra astrologiam judiciariam loca. FRACASTORIUS contra GALENUM & Astrologos. Crisibus nihil cum luna commune esse. CÆSARIS CREMONINI de meteoris contra Astrologiam judiciariam, Loca CICERONIS, LIVII, TACITI, & HIPPOCRATIS *de causis morborum*.

F. CARCANO *arte del frucciaro con il modo di conoscere e medicar falconi* Milan. 1645. 12.

BARTHOLOMÆI BONACURSII *della natura di puls* Bonon. 1645. 4. 1647. 4 MAZUCH.

EJ. *de humano sero, s. de urinis l.* Bonon. 1650. 4. *. Brevis aphoristicus l., boni ordinis, continet præfigia ex urinis varii generis. Minuit autem operis utilitatem, quod fere omnia compilatitia sint, ut unica mihi adnotatio occurrat, de urina in pestilentia sanæ simili.

EJ. *de malis externis* Bonon. 1656. 4. L.

CONR. METSCHLER *Bezoardicum animale verum* Passau 1645. 12.

EJ. *discours ob einem Geistlichen erlaubt sey die Medicin zu treiben* ib. eod. a. THOMAS.

JAC. LUPII *Schazkammer der Natur* 1645. 12. 1681. 8. 1756. 8. LIEH.

PETRI SARTORII *Franzosenarzt, oder von der Schwachheit der Franzosen* Strasburg 1645. 8. Francof. 1658. 8. B. THOM. Fr. Leipz. 1676. 8. 1685. 8. 1688. 8. Senex clinicus hydrargyrum rejicit, folis decoctis lignorum utitur.

HAYS *on all food animal and vegetable* London. 1545. 8.

JOSAPHAT WENDELIN *præservation u. Cur der rohren Ruhr* Nürnb. 1645. 8. B. Tig.

J. WEBER *pharmacopœus edidit Bansæ* 1645. 12. librum de peste, etiam germanice, sed & hungarice, nisi titulum corrupi *Amuletum Azaz rörad ad Szük seges oktates a dögha l'avalol* WESZPREMI.

§. DCXXIX. DISPUTATIONES.

HERMAN STEINBERGEN *de arthritide* Leid. 1645. 4. PL.

GALenus *de HAEN de apoplexia* Leid. 1645. 4. HE.

DANIEL WHIST *de morbo puerili dicto Ricketts* Leid. 1645. 4.

- MARTIN BARDILI *de paralyfi* Basil. 1645. 4.
- MATTH. HELD *diff. de arthritide* Stettin 1645. 4. alii 1648.
- EJ. *de apoplexia* Tubing. 1647. 4.
- EJ. *de catarrbo suffocativo* Tubing. 1647. 4.
- Sed lego CAR. BARDILI *disquisitio theoretico practica de catarrbo suffocativo* ib.
1645. 4. RIV.
- MATH. RAMELN *de hydrope* Marburg. 1645. 4.
- J. RAPP *de febre quartana* Marpurg. 1645. 4. HE.
- Nonne ejusdem kurzer Bericht von der Natur und curation der jezigen Sucht allenthalben graffirender Krankheit Osterode 1661. 4.
- EJ. *die rohte Ruhr* Goslar 1666. 4. *. alexipharmacum adhibet & adstringantur.
- J. MARTIN UHL *de peste* Altdorf. 1645. 4.
- CHRISTOPH NICOLAI *de paralyfi* Altdorf. 1645. 4. *
- GEORG KRUGK resp. BALTHASARE ZIMMERMANN *de dysenteria* Soræ 1645.
4. MOELLER.
- CHRISTIAN BUNCKEN *de febre ardente* præf. C. SCHELHAMMER Jen. 1645. 4.
- MATTHEI MEYER *catarrhologia* Argent. 1645. 4. *
- PETR. MOREAU & J. HAMON *Obeſt E. polyaimia felicitati ingenii* Parif. 1645.
- J. RIOLAN & J. MAURIN *Non E. propter motum sanguinis in corde circulatorium mutanda* GALENI *methodus* ib. 1645.
- NIC. HELIOT & ANT. MORAND *E. vinum alimentum optimum* ib. 1645.
- J. VACHEROT & REGNIER *E. haurire in balneo purgantia prodest* ib. 1645.
- CLAUD. SEGUYN & JAC. du VAL *E. ex pericharia quam ex ira mors citior*
ib. 1645.
- SIM. le LETTIER & LUD. le NOIR *E. modicus cibi medicus sibi* ib. 1645.
- ANDR. GUYET & JAC. du VAL *E. a lacte calculus* ib. 1645.
- FR. des FRANCOIS & J. MAURIN *E. elephantiasi eunuchismus* ib. 1645.
- J. du CLEDAT & J. S. YON *E. ab humore pituitoso & melancholico epilepsie*
sic a bilio ib. 1645.
- J. FORESTIER & PETR. REGNIER *Non E. contumacibus morbis ex fibro pur-*
gatio Parif. 1645.

S. DCXXX. VARI.

ECCARDUS LEICHNER per multos annos professor Erfordiensis, anno jam 1645. contra HARVEIUM scripserat.

EJ. gefähr und schädlicher Arzneymissbrauch in u. mit dem Exempel purgirender Arzney, wie auch des landfahrenden Schwefelbalsams Erfurd. 1660. 8.

EJ. de phthisi ib. 1661. 4. PL. 1672. 4. & 1668. HE.

EJ. est schediasmatum de principiis medicis s. de apodictica scholarum medicarum emendatione pentas prior pro EJ contra disputatione Erford. 1664. 12. L.

EJ. de cholera humida Erfort. 1670. 4. RIV.

EJ. de hysteromania 1671. 4. HE.

EJ. archæus synopticus, s. duodecim tabule de legibus Reipublicæ mediceæ fundamentalibus in usum studiose juventutis ib. 1674. 12.

EJ. de mania ib. 1674. 4. HE.

EJ. de principiis medicis Epistola apologetica ad illustre medicorum in Ac. Lips. Collegium contra Pseudarcheum synopticum P. AMMANNI ib. 1675. 12.*. Urget nescio quam analysin demonstrativam, cuius nullum in ipso scripto reperio vestigium.

EJ. de vertagine ib. 1675. 4. *

EJ. de podagra ib. 1675. 4. RIV.

EJ. Epicrisis analytica super undecim disputationes medicas FRANCISCI SYLVII ib. 1676. 12.

EJ. de diarrhoea quadam epidemica ib. 1676. 4.

EJ. de regimine gravidarum ib. 1677. 4. PL.

EJ. de dysenteria ib. 1678. 4. RIV.

EJ. de fame canina ib. 1680. 4. PL.

EJ. de emanatione mensum preternaturali ib. 1679. 4. PL.

EJ. manus Dei funestissima lues pestifera ib. 1682. 4. RIV.

EJ. de scorbuto ib. 1681. 4. HE.

EJ. de mensum suppressione disp. ib. 1684. 4. RIV.

EJ. casus matrone hypochondriacæ ib. 1685. 4. RIV.

EJ. de cordis palpitatione ib. 1686. 4. HE.

EJ. de chlorosi ib. 1688. 4. HAENEL.

EJ.

EJ. de *anasarca* ib. 1688. 4. TR.

EJ. de *atrocissimo* & *tantum non intolerabili dentium dolore* ib. 1688.

EJ. de *melancholia hypochondriaca* ib. 1689. 4.

EJ. de *medicina universali* ib. 1689. 4. HAENEL. RIV.

EJ. de *ventriculi naturali functione* & *præternaturali ejus lesionē* ib. 1689. 4.

EJ. de *apoplexia* ib. 1690. 4. IL.

EJ. de *catarrho* ib. 1690. 4. HE.

EJ. de *phthisi* ib. 1690. 4. HAEN.

§. DCXXXI. VARI ad a. 1646.

MICH. de *VILLENA de ussionibus & canteoriis* 1646. 4. An idem p. 492.

J. FOLLINI *Sylvaducensis, tyrocinium mediceæ practicæ* Colon. 1647. 12. Genev. (puto errorem esse).

EJ. *synopsis tuende & conservande bone valetudinis* Colon. 1648. 12. TR.

EJ. *speculum naturæ humanae* Colon. 1649. 12.

NELLANI GLACANI *cursus medicus* L. XIII. Bonon 1646. 4. 1655. 3.

JACOBI le LONG *Bibliographia Parisina h. e. catalogus omnium librorum Parisinus a. 1645 excusorum* Parif. 1646. 4.

ROBERTI NICANDRI *historia memorabilis femine bis triennio hypochondriis laborantis* Parif. 1646. 8. L.

J. COSTER *de dysenteria* Regiomont. 1646. 4. MOELLER.

EJ. *affectuum totius corporis humani præcipiorum theoria & praxis tabulis exhibita: accessit relatio medica morbi & mortis CAROLI GUSTAVI Regis Sueciæ Frf. 1663. 4. 1664. L. TR. Lubec. 1675. 4. TR.* Improbabat curationes medici, qui febrem malignam pro scorbutica habuerat.

EJ. *opera medica* Lubec 1666. 4. MOELLER ex catal. Nund.

RAYMUND MASSAC Paean AURELIANUS, s. de *landibus salubritatis cali & soli Aurelianensis, atque confessus coll. medicorum* Orleans 1646. 4. Aer purus, solum fertile, fructus terræ salubres, incolæ fani, longævi. Elogium collegii medici quinque membrorum. Bibl hist. de la France.

J. CHARTIER diversus a RENATO, edidit Paris 1646. 4. PALLADIUM de febribus.

EJ. est la science du plomb sacré des anciens sages ou de l'antimoine où sont déduits ses rares & particulières vertus Paris 1651. 4.

ADOLPHI FOMANNI acclamations natureæ in honorem PETRI VOLRAHT med. D. Jen. 1646. 4.

HENRICI BOTTERI de scorbuto & de eodem epistola Lubec. 1646. 4.

EJ. epistola de curatione empyematis in GREGORII HORSTII l. Jen. 1621. 4.

Pharmacopœa Augustana recognita, Hermetica & Hippocratica mantissa locupletata Aug. Vind. 1640. fol.

§. DCXXXI. ISBRAND van DIEMERBROECK.

Medicus aliquandiu militaris, inde Professor Ultrajectinus.

EJ. de peste L. IV. Arnheim 1646. 4. Amsterd. 1665. 4. SCHULZE & in oper. omnibus. Historia Pestis Neomagiensis annorum 1635 1636. 1637 quam præfens observavit, cum notis historicis & collectaneis per amplis. Morbi primum acuti frequentes & maligniores dominati sunt, inde in petechias, denique in pestem exarserunt. Valde fœva fuit ea, & paucis pepercit quos infecerat. Nihil profuisse seclusionem & evitationem omnis cum reliquis mortalibus commercii. Fuisse pestem, quæ sine febre tota decurrerit, alias febrem serius supervenisse. Gravidæ feminæ abortabant, peribant. Asperiorem fuisse, quæ circa magnas lunæ conversiones invadebat. Sudorifera in morbi principio data profuisse, non ita quæ in progressu dabantur. Lentæ febres pestilentes fallaces. Aviculas periisse in ædibus, in quibus pestis esset eruptura. Symptomata subita, pulsus tamen nonnunquam sano similis, similes urinæ. Diarrhoea perniciosa. Maculæ, bubones, carbones. Periisse tamen integras familias, cum nulla ejusmodi signa se extulissent. A terrore aut a metu non dici posse pestem auctam fuisse. Contra putredinem; antiqua sepulchra passim aperta fuisse, nulla cum ægrorum noxa. Mitiora principia mali fuisse, inde fœviorem pestem civibus incubuisse. Contagio omnino conceptam fuisse. Putredinem secundariam causam. Pestem tamen certum esse morbi genus. L. II. Prophylaxis publica. Saponis pædorem utique ægrotis nocuisse. Absurde Neomagi licuisse supellectilem pereuntium publice vendere. Fætorem cadaverum in templo sepulchorum utique nocuisse. Aeris correctio sulfure, pyrio pulvere facta. Acetum mireris a nostro rejici, quod asperæ arteriæ molestum sit. Cerevisiam tenuem ante SYDENHAMIUM laudat. Vinum terrori obponit. Fonticulos profuisse, & in primis mali initiosis antidoti sudoriferæ dosin. Catharticis validis cavendum, alvus lenissimis repurganda. Fumum tabaci laudat, & radicem helenii, etiam angelicæ, masticatam SCHREVELIUM eodem helenio in alia peste anni 1624 summo cum fructu usum. Acecum solum, a pauperibus potum, rectius multos a morbo præservasse, quam pretiosas anti-

antidotos Contra amuleta potissimum venenata, quorum noxam ipse viderit. Vinum absinthites laudat: in se ipso tamen solum fumum tabaci vult suffecisse.

L. III. Curatio. Carnem assatam & tostam non exspectasse, quam permisit. Venæ sectionem certam perniiciem intulisse; sic purgantia & emetica; diarrhoeam fere insanabilem successisse; emetica ægros extinxisse; alvum siccum non nocuisse. Sudoriferis fuisse pugnandum, herbis fere aromaticis & odoratis, theriaca, aqua theriacali, cornu cervi, sulfure, bolo, etiam stercore recenti ovillo. Bezoar in experimentis DIEMERREOECKII adversus venena mineralia nihil potuisse, nihil contra pestem. Viperarum trochiscos parum profuisse. Lapidum pretiosorum nullam esse utilitatem. Cubiculum ægrotantis noster diligenter claudebat, ægrum probe contegebat, sudorem etiam calore exprimebat, sudor erat fætidus. Plerumque sudorem secundo motum ægrum juvisse, ni juvaret, pessimum fuisse signum. Somnum sudantibus nocuisse, & fere lethalem adcidisse. Topica capiti admota aut plautis pedum nocuisse. Vomitum, etiam a natura motum, nocuisse, diarrhoeam necesse fuisse reprimere. Apostematum cura.

L. IV. ærorum historiæ, quos noster curandos habuit, antidotis semper & sudoriferis usus, eventu fere felici. Exanthemata nigra, quæ nulla fuerant, a morte demum erupisse. Superstitiosa aliqua. A bubone retrogresso petechiæ exi-tiales. Ab alio edictus est in ventriculo a peste enecti hominis carbunculum se vidiisse, noluit noster ipse cadavera rimari. Mors a vini absinthitis & vini spiritus nimio potu. Initia pestis cum ipse sentiret, sex fistulis fumi tabaci exhaustis, & theriaca, nascens malum oppressit, negat tamen tabaci tabernas homines tutos præstissem. Vomitus vino calido feliciter represus. Periisse catellas, quæ puerperæ lac fuxerant. Crisis die nona per sudorem, cum pustulis pruriginosis & bubone. Carbunculi in universum mihi fere funesti fuisse videntur, etiam cum uberiori sudore. Exanthemata purpurea non in ipso periosteo fuisse radicata, sed in tendine. Vaticinia aliqua credulus narrat. Sanatus tamen, cui in lingua anthrax eruperat. Pleuritis pectorifera, funesta, & latus totum inigrum. Icterum comitem sudore, vino calente cum aromate moto, curavit. Exanthemata subito in homine orthostadio effloruisse, eventu funesto. Exanthemata nunquam non perniciosa. Alias diarrhoeam pestilentem sudore curavit. Vermiculi rubicundi, vomitu redditi, malo eventu. Cum parotis effloresceret, secta vena ea retrocessit, & æger periit. Vomitu a vinolentia excitato initia pestis expugnata: sed plura scopus libri non finit decerpere.

EJ. de variolis & morbillis Liber singularis. Distinguit steenpocken & waterpocken. Videri sanguinem menstruum in producendis variolis nihil posse, quæ anno demum octogesimo in nonnullis erumpant. Pro venæ sectione. Hæmorrhagiam spontaneam, quæ ante eruptionem cessat, salutarem esse. Contra eam quæ post eruptionem; ergo etiam venam ante eruptionem secari posse, non perinde post eam. Purgantia nocere, & variolas introrsum revocare. Eruptionem sudoriferis debere adjuvari; ipso etiam stercore ovillo in vino infuso. Non debere

debere pustulas incidi. Subjectæ sunt aliquot historiæ morbi. Secundas variolas se vidisse, primis etiam uberiores. Periclitasse, quibus tertium eruperant. Periisse fere omnes, quibus sanguis per vomitum, cum tussi, aut in lotio erupit. Aliquos obfessis faucibus suffocatos. Rusticos stercore ovillo feliciter usos. Exempla diarrhoeæ purulentæ funestæ. Cardui benedicti utilitas. Vena ante variolas secta; alvo ducta, victus ratione habita, tamen malæ variolæ & signa sua relictura erumpunt. Venam ipse secari jussit, sed paulo post calida dedit & theriacalia. A menstruorum eruptione repressione funesto eventu variolæ. Oleo raparum veteri inuncta facie cicatrices occupatæ. Felicissime variolæ per universum corpus numerosæ: nullæ in facie eruperunt, Croco cum facies inuncta fuisset, pedibus in lacte lotis, nihil diminutus variolarum in facie erumpentium numerus. Pellicula ante totum oculum post palpebrarum tumorem nata, sponte delapsa est. Bis vidit cum yarolis morbillos conjungi, alias cum magnis & rubris maculis.

E.J. *observationes & curationes medicæ centum.* Ecce excerpta aliqua exempla. In febre pestilenti noster quindecim sanguinis uncias misit, qui totus coagulatus erat, intestina clystere eluit; denuo venam secuit, ita cum critico sudore pustulæ rubræ felici eventu eruperunt. A terrore paralysis, pariter a terrore sublata, ut æger grallis carere potuerit. A lapsu hæmorrhagia narium sævissima, quam cum vena incisa non compesceret, frigida testibus imposita tandem suppressit. Lienis tumor repetita alvi expurgatione discussus. In dysenteria bolos, calida, narcotica noster dedit; alium ægrotum tabaci uncia in cerevisia macerata, vomitu & alvo motis, subito sanavit. Floribus chamæmeli & aliis mollibus auxiliis calculi expediti. Oleum vitrioli in cerevisia vermes datum sanasse visum, et si nulli ejecti fuerunt. Febris militaris exercitum Gallicum devastans, contagiosa & maligna, ut tamen decumbentium major numerus mortem evaderet. Ardor magnus & conspicuus, magna virium dejectio & cruciatus. Diebus criticis deterius se habebant, vix unquam tamen judicabantur, aut imperfecte. Recidione frequentes. Sanguinis missio repetita proderat, neque vires inde dejectæ: primum missus fere coagulatus, in posterioribus missionibus melior manabat. Ipse tamen noster in febre maligna lapidem bezoar dedit. In alia febre maligna abscessus profundus pectoris feliciter incisus. In dysenteria æger frigidæ felicissimo eventu iadulsit. Lactis caprilli solius usu phthisis sanata. A fennæ & rhei modica dosi hypercatharsis pene funesta. Alumine & vitrioli oleo olida anima correcta. Hæmoptysis emollientibus & papaveraceis curata. Butyro expediti calculi, colica superata, deinde aromatibus. In tubicine hæmoptysis cingulo coriaceo & cerato aromatico atque balsamico curata. Succino. cum reliqua medicamenta spei non responderent, malum hystericum sanatum, Cum tinea nonnullis lotionibus discussa fuisset, sævi capitis dolores, & epilepsia succeſſerunt. In cadavere dura membrana cerebri tota rubra, etiam nigra, & niger ichor inter utramque meningem repertus. Ex nimia narium hæmorrhagia hydrops. Lues venerea in homine fumo tabaci abutente, decocto lignorum curata, ut æger tamen impotens maneret. Dolor immanis sub sterno a concepto frigore, curatus cerato, in quo castoreum & crocus. Ad scorbutum alumen. Febris tertiana etiam

etiam sinapismo sanata. Scropulæ a CAROLO II. curatæ. Purgantibus pilulis sanata furditas.

EJ. *disputationes practicae de morbis capitis, thoracis & imi ventris* Utrecht 1664. 12. Casus sunt medici cum adnotationibus, in quibus eventa aliquanto uberius quam in prioribus recensentur, practica eadem & absque citationibus.

In *anatome corporis humani* passim aliqua ad morbosam anatomem pertinentia, ut ovaria viscido humore plena, permagna. Vermem bombycis similem ex feminæ pulmone exivisse; pulmonem in tabacophilis exiguum & nigrum fuisse.

In *app. obs. ad SCULTETUM obs.* 1. varia exempla habet morborum absurdorum, quæ magicæ arti tribuebantur, & imposturæ erant opus.

J. GEORGII GRÆVII *oratio funebris in ejus exsequiis* Utrecht 1675. 4. B. BUN.

Opera omnia prodierunt Utraject 1685. fol.*. Patav. 1688. 4. 2 vol. Genev. 1687. 1721. 4.

§. DCXXXIII. VARI.

THOMAS BROWN Medici, *Pseudodoxia epidemica or enquiries into vulgar errors* London 1646. 1669. 4. 1672. 4. HANSEN Germanice Francof. Leipz. 1680. 4. Belgice Amsterdam 1668. 8. Gallice Parif. 1732. 12. 2 vol.*. *Opera omnia* Lond. 1686. fol. Errores, quos noster refutat, nunc quidem oblivio ipsa sepelivit; eo vero ævo aliqua erant virorum merita, qui communi errori se superiores ostenderent. Causa errorum in universum. Huc ad rem nostram multa faciunt, ad prærogativam, quam nonnullis animalibus impertire solent & animalium mirabiles proprietates, sympatheticas, antipathicas.

EJ. *religio medici*, quæ Lond. 1648. 8. Leid. 1644. 4. Argent. 1652. 8. prodiit vertente LEVINO NICOLAO MOLTKE, nihil huc facit, & medici alicujus religionem intelligere oportet, non medici in universum.

Discours de la réunion de la médecine & de la chirurgie Paris 1646. 8. 1684. 8.

ETIENNE BACHOT *apologie ou défense pour la saignée contre ses calomniateurs avec une réponse au libelle intitulé Examen ou raisonnement sur l'usage de la saignée* ib. 1646. 8. FALC. 1648.

EJ. *questiones mediceæ* 1648. 12..

ARNAUD BAIE *remède contre la peste* 1646. 12. FALC.

JEAN GESEL *prodrome des moyens de conserver la santé* Leide 1646. 8. B. THOM.

BALVARD & ALEXIS *remède contre la goutte* 1646. 4. FALC.

Tom. II.

Xxxx

ALEXIS

ALEXIS *le vrai alexarthrite ou remèdes pour les gouttes* Paris 1646. 4.

Aphorismes d'Hippocrate avec le Commentaire de GALIEN traduit du Grec par J. BRECHE avec annotations & paraphrase, avec les aphorismes de J. DAMASCENE & une épitome des trois livres des temperamens de GALIEN Rouen 1646. 12. BUR.

JEAN RAMEL *choix des fleurs du grand Guidon* Rouen 1646. 12. BUR.

GIORGIO GIORDANI *practica di medicare i cavalli* Livorno 1646. 8.

H. H. J. SCHENIS *Kayser Rudolf II. spagirische Haus u. Reisapotheke nebst vielen Arzneystücken u. Beschreibung der Kraft des Terpentins* Zürich 1646. 8.*. Formulæ sunt medicamentorum eo tempore parum notorum, qualia in aula RUDOLPHI II. chemiæ amatoris in usu erant. Varia inter ea remedia auctorum nomina exprimuntur, parandorum processus dantur integri. Multa intercedunt olea ætherea.

D. JONCKTYS *van de tooverziekten* Amsterd. 1646. 8. WACHENDORF.

§. DCXXXIV.

DISPUTATIONES.

J. van NOORDEN *de catarrho in genere* 1646. 4. PL.

GOTTOB. SCHOBER *de cholera* Ultraject. 1646. 4. BOEHM.

PETR. VELDEN *de epilepsia* Leid. 1646. 4. PL.

PET. MEILSMA *de diarrhœa* Leid. 1646. 4. PL.

HUB. BALDI *de empyemate* Leid. 1646. 4. PL.

EWALD SCREVELIUS *de uteri suffocatione* Leid. 1646. 4. PL.

JEREMIAS SCHOBINGER *de indicis, quæ ex urinis defumuntur* Argent. 1646. 4.

EJ. *de morbo strangulatorio* Basil. 1650. 4. LEUW.

J. SIMON WOLLIMHAUS *de occultis medicamentorum simplicium facultatibus* Upsal 1646. 4.

ERASMI SCHMIDT *de medicinæ constitutione* Rinteln. 1646. 4.

ANDR. FROMMEN disp. IX. *de generatione, corruptione, temperamento, & mineralibus* Francof. Viadr. 1646. 4. si huc facit.

PETR. *de MERCENNE & LUD. le Noir Non E. a frequenti venæ sectione hydrops* Parif. 1646.

MICH. du PONT & J. HAMON *Non E. deformitas absque morbo* ib. 1646.

CLAUD.

CLAUD. TARDY & NIC. TOUSSAULT *E. morbis a pituita vomitus, a bile dejectio* ib. 1646.

SIMON BOUILLOT & NIC. BLANCHET *Non E. in Rheumatismo mochlica* ib. 1646.

SEB. RAINSSANT & J. de S. YON *E. perspiratio sanitatis vindex* ib. 1646.

PETR. GUENAUT & J. MAURIN *E. aer serotinus fugiendus* ib. 1646.

NICOL. BRAYER & S. HAMON *E. una bona valendi ratio mediocritas* Parif. 1646.

CYPR. HYBAULT & TOUSS. FOUCault *E. irasci senibus salubre* ib. 1646.

JAC. du VAL & STEPH. BACHOT *E. medicus philosophus irodegos.*

J. MAURIN & JAC. GAMARRE *E. heroes melancholici* ib. 1656.

CL. QUIQUEBOEUF & ANT. MORAND *E. in homine bufo generari potest* Parif. 1646.

§. DCXXXV. VARI.

VALENTINUS HENRICUS VOGLER Professor Helmstadiensis. *Ej. diss. de scorbuto* Helmst. 1647. 4.

Ej. theses ex universa medicina de prompta ib. 1654.

Ej. de venenis ib. 1661. 4. BURKH.

Ej. dieteticorum commentarius & de vi imaginationis in pestilentia producenda ib. 1667. 4. L.

Ej. de pleuritide 1669. 4.

Ej. de haemorrhagia narium ib. 1673. 4. BURKH.

Ej. de causa ib. 1673. 4. HAEN.

Ej. de valetudine hominum cognoscenda ib. 1674. 4. *. *Semeiotica morborum, sed potissimum temperamentorum cujusque etiam visceris: de crisiis, quæ minus certæ sint, & de diebus criticis; de signis, de pulsu, respiratione, excretionis, decubitu. Crises minus certas esse fatetur.*

Ej. de rebus naturalibus & medicis quarum in scripturis sacris mentio fit. Acc. Physiologia passionis J. C. (seorsim edita 1673. 4.) Helmst. 1682. 4.

Literarium duellum inter Salernitanos & Napolitanos medicos VINCENTII de PETRONE (PETRAGONO TOPP, PETRONE BUR.) in quo de intefinorum phlegmone

mone controvertitur casus. Una cum MICHAELIS ROCCI apologia & alio ejusdem auctoris literario addito de hepatis inflammatione duello Venet. 1647. 4. TR.

PAULI PIZZUTI notulae pro officio protomedicatus Panormi 1647. 8. MONGIT.

EJ. constitutiones & capitula, nec non jurisdictiones regii protomedicatus officii, cum pandectis ejusdem reformatis & in pluribus renovatis atque elucidatis. Has primus ediderat J. P. INGRASSIAS, easdem PAULUS in ampliorem formam rededit. Panormi 1657. 4. MONGIT.

BENEDICTI a CASTRO certamen medicum de venæ sectione in febre putrida & inflammatoria Hamburg 1647. 4.

FRANCISCI CATANIA questio de purgante medicamento Panormi 1648. 4. BUR.

MATTHIE MORONI directorium medico practicum Lyon 1647. 8. 1650. 8. L. Francof. 1663. 8. Continet Epistolæ, consilia, historias medicas collectas ex ordine morborum.

ROBERTI PATIN, GUIDONIS F. paranymphus medicus de antiquitate & dignitate scholæ medice Parifina, & illuftrioribus qui in ea claruerunt medicis Parif. 1663. 8. Hic paranymphus dictus fuerat a. 1648. FONTETTE.

ANTOINE JODON de hydrope ventriculi cum RIVERII ejusdem argumenti libello Londin 1646. 4. Parif. 1646. 4. La Haye 1656. 8. PAPILLON.

CAROLI le BRETON oratio funebris JOHANNIS de MONTROEIL Parif. 1647. 8. FALC.

EJ. dua orationes, de necessitate hygieines 1648. 8. FALC.
THEOPHILI de GARENCIERES Flagellum Angliae, s. tabes Angliae Londin 1647. 4. 12.

EJ. of the virtues and effets of the tincture of coral. Lond. 1676. 8.

J. a CHOKIER de SURLET de Senectute, in quo illius elogia, privilegia, commoda, incommoda, & ejus producenda ratio compendiarie explicantur Leodii 1647. 4. BUR.

GEORGII KIRSTENII de medicinae dignitate & præstantia ante PLATONEM & PLINIUM Stettin 1647. 4.

EJ. medicaster, s. de erroribus & ineptiis medicorum ib. 1648. 4.

EJ. adversaria in J. AGRICOLÆ comm. in POPPIUM darinn der falsche Gebrauch der chymischen Arzneyen widerlegt wird ib. 1648. 4. B. THOM.

EJ.

EJ. oratio in obitum HENRICI SCHREVI ib. 1660.

EJ. disp. de symptomatibus visus, auditus, olfactus, gustus.

GEORGII FRID. LAURENTII defensio venae sectionis in febre continua maligna & putrida prope pedis dextri pollicem Hamburg 1647. 4.

EJ. defensio venae sectionis qua demonstratur in febre acuta continua & maligna venae sectionem institui posse Hamburg 1647. He.

EJ. exercitationes in nonnullos minus absolute veros Hippocratis aphorismos ib. 1647. 4. ed. I. 1653. 4.*. Minime absurde feligit nonnullos aphorismos, qui experientiae medicorum melioris notæ contrarii sint, ipsi demum HIPPOCRATI, & admiscet adnotationes aut proprias, aut amicorum. Sæpe vitium esse ex imperfecta inductione, inde natum, quod HIPPOCRATES unico exemplo aphorismum superstruxerit. Non debere fidem superstitionis HIPPOCRATI praestari. In selectis aphorismis aliquos manifestos errores tradi. Sabula in urinis calculum non indicare noster defendit, neque gravidam feminam vena secta abortare, vel ipso teste HIPPOCRATE, & ad LAURENTII experientiam. Et feminas podagra laborantes dari, & pueros. Balnea in arthritide posse nocere. Non impediri purgationem a diebus canicularibus. In faniis hominibus sanguinem cum lotio periodice fluxisse. Serum catarrhos non esse infanables. Est ubi non undique LAURENTIUM probes.

Ob hoc opus cum B. LANGWEDEL in asperrimam litem incidit.

Huc necessaria defensio, s. reponso ad mendacia & convicia Hamburg 1648. 4.

Et Protestatio adversus pasquillantis columnas ib. 1648. 4.

EJ. ut puto, monochordon FORESIO LYGMÆO LANGWEDELIANUM, in quo ostenditur BERNARDUM LANGWEDEL omnia ex commentariis FORESHI & LYGMÆI in suum thesaurum Hippocraticum transcripsisse 4. absque loco & anno BURKH.

EJ. defensio necessaria und apologetische Schuzschrift auf LANGWEDELS Schmähschriften 1651.

EJ. Licht u. Recht der Apologie B. LANGWEDELS entgegen gesetzt Lubec. 1651. 4. MOELLER.

EJ. de notis HIPPOCRATIS in historiis epidemicorum repertis, & ad lucem veritatis repurgatis, cum adnotationibus paradoxis, quas auctori extorxit DIETERICUS Lubec 1663. 4.

ANDREÆ MACKII Antidotarium privatum Coburg 1647. 8. L.

§. DCXXXVI. VARII.

G. BATT. PALLIANI (BALEANI FALC) *tr. della pestilenza in Genoa dove se adducono pensieri nuovi in piu materie* 1647. Genoa 1653. 4. TR. Savonae 1644.
CARR. Sed lego etiam GIOVAN TOMASO ROSSI trattato della pestilenza di Savona 1647. 4. recusum ib. a. 1647. Genoa 1653. 4. idem ut videtur liber.

J. BATT. VICENTE MIGUEL GIL *relacion y discurso de la effencia preservacion y curacion de las enfermidades pestilentes que tuevo en la Ciudad de Valencia an. 1647.* Valencia 1648. 4. C. de V.

Alibi librum simillimi tituli lego, sed auctore DIEGO PRUNNONOSA.

G. WIION *traité touchant la preservation des Villes qui sont dans l'aprehension de la peste* Douai. 1647. 12. FALC.

JEAN JOURDAN *veritable connoissance du cheval, ses maladies & remedes* Paris 1647. fol.

EJ. *le parfait cavalier* ib. 1655. fol.

HANS SCHMIDTS *Arzneybuch* Dresden 1647. 4.

J. DRAWITZ *de scorbuto* Lips. 1647. 8. 1704. 8. Germanice 1658. Medicamenta aliqua propria, etiam WERLHOFII approbationem merita, reliquit.

Der Stadt Basel Apothekertax Basel 1647. 4.

. . . . GREAVES *on the roman foot and denarius* Lond. 1647. 8.

§. DCXXXVII.

DISPUTATIONES.

J. HENRIC LAVATER *de arthritide* Basil. 1647. 4. *

LUDOV. de POTTER *de asthmate* Leid. 1647. 4. PL.

MATTHÆUS LOOKEMANN *de variolis & morbillis* Leid. 1647. 4. PL.

JAC. TETTERODE *de angina* ib. 1647. 4. PL.

MATTHIAS STEEN *de haemoptoica passione* ib. 1647. 4. PL.

HENRICH CRAMPFER *de empyemate* ib. 1647. 4. PL.

J. WILH. AGRICOLA *de colica passione* Argent. 1647. 4. *

BARTHOLOD SCHUSTER *de phthisi* Argent 1647. 4. *

TR.

TH. GAMARRE & J. de MONTIGNY *Non E. Femina ens est imperfectum*
Parif. 1647.

PETR. REGNIER & BERTIN DEUXIVOYE *E. parentibus jam Jenibus nati pru-*
dentiores Parif. 1647.

GUI. PATIN & J. de MONTIGNY *E. longæ & secunda vita tuta certaque*
parens sobrietas Parif. 1647.

JAC. THEVART & JAC. GAMARRE *Non E. macies ex fame insaluberrima* Parif.
1647.

URB. BODINEAU & STEPH. BACHOT *E. in febribus continuis putridis tenuis*
viatus Parif. 1647.

FRANC. PIIART *E. in acutis vene sectionis quam purgationis usus potior* Parif.
1647.

J. de S. YON & J. de MONTIGNY *E. insalubrius degunt infantes alio quam*
sane parentis lacte educati Parif. 1647.

LUD. le NOIR & BERTIN DEUXIVOYE *E. maribus & feminis gravissimi ex*
veneris abstinentia affectus Parif. 1647.

FINIS TOMI SECUNDI.

ERRATA.

Multa accesserunt primo & huic secundo Tomo hujus Bibliothecæ sed ea, a nundinis oppressus, cogor differe ad operis finem si unquam eam finem videri datum fuerit.

Pagina 26 l. 10 pro Tr. pone *.

— 27 l. 12 dele LINDEN.

— 33 s^q u multo pleniorum catalogum editionum operum FERNELII GOULINUS dedit, sed eum spatiis temporis exclusus inquis, non potero nisi ad finem Bibl. practicæ exhibere.

— 38 l. 21 dele ANT. v. der LIN DEN &c. & lineam ultimam.

— 53 l. ult. Tig. 1543. 4. *

— 54 l. 10 pro Caldenberger lege LANDENBERGER.

— 68 l. 20 pro ANDREA PALEA, lege ANGELO PALEA. Libri recensio erit in addendis operis.

— 74 pro and lege a & annum 1544. 4. adde antiquorem forte esse.

— 77 l. antepenult. lege 1557. 8. *

— 90 de l. WERNHER quære an idem sit J. WERNER p. 79 & 322.

— 96 l. 2 ad 1550. 8. adde *.

— 105 GRATAROLUS l. 6 pro morborum lege morum, & adde Ursell. 1603. 8. *

— 106 l. 7. supra ultimam, dele omnino F. IMPERIALIS museum, quod redeat a. 1640. & sit JOHANNIS IMP.

Pagina 112 l. 13 lege 1659. 8. *

— 112 J. BUTINI titulus melior est, HIPPOCRATIS aphorismi in ordinem digesti, cum brevi ex GALENO expositione. Tum HIPPOCRATIS prænotiones cum explicatione ex eodem facta, & insigniores CELSI sententiae.

— 119 lege JEAN LYEGE.

— 121 ad HIPP. SALVIANUM lege 1558 8. *

— 130 adde, ad ELLINGER oratio de dicto HIPPOCRATIS medicus philosophus iorobos Jen. 1569.

EJ. Rabschlag &c. Wien 1569. 4.

— totus J. JACOB WECKER casu omisssus fuit, & ad finem operis addetur.

— 137 l. 2 & 3 supra imam, dele THADDÆUM CHAGGAI & ROB. VALLENSEM, totum utrumque.

— 138 dele SPITHOVIUM.

— 140 ad WITTICHII rothe Ruhr adde 1606. 8.

— 143 ad opera CAPIVACCII 1603, fol. adde *.

— 148 dele J. KNOBLOCH.

— 150 lege WOLFG. de BEMBIS

— 152 ad RULAND de phlebotomia adde 1596. 16. BB.

- P. 152 ad Ejus *descarificatione* add. 1596.
16. cum priori.
Ad *Thesaurum RULANDINUM* *adde* *.
- 156 dele l. 3 & 4.
- 160 *dele* *BERNARDINUM BALDI-*
NUM, qui pertinet ad p. 163.
- 162 l. 8. supra imam *lege FLAC-*
CII.
- 168 ad *JUST. ARCELLAM* *adde* *.
- 171 ad *MERC.* de composit med.
adde 1601. 8. *.
- 173 l. 6. 7. supra imam *dele* *EL-*
LINGER totum.
- 180 l. 6. 7. supra imam *lege EK-*
HARD HEDENEK Mnemo nautica septem
Hippocratis aphorismorum Basil. 1585.
4. *.
- 181 l. 1. 2. *dele* *FERRANDI.*
- 188 *lege* J. JAC. SCHITLER &
adde Ej. περὶ τῆς κολικῆς διαθεσεῶς πα-
γαστρευν Basil 1586. 4. *.
- 196 *adde* ad *SIMONIUM suppl.* *.
- 200 l. 4 supra infimam *lege FE-*
NOT.
- 249 *ANGELI de CONTECILLIS* *lege*
utramque editionem 1583. 8. *. &
1590 *. ad excerptum adhibitam esse,
paulum tamen differre.
- 261 ad *CLAUDINI* consult. &
responſ. 1646. 4. *adde* *.
- 268 l. 5 6 *dele* *SCHITLER.*
- 270 *adde* J. JASOLINI *rimedi na-*
turali che sono in isola Ischia Napoli 1588.
1751. 4. *.
- 296 ad H. SAXONIA *de phœnig-*
mis L. III. *adde* *.
- Pagina 298 *adde* THEOD. KENTMAN
de exhalationibus &c. Hall. 1591. 8.*.
- 304 l. ult. *lege LORISECÆ.*
- 324 *dele* THOMAM PHAYRE.
- 325 PONS, qui de viperis cum LU-
DOVICO *de la GRIVE* litigavit, an fuerit
idem? Certe *de la GRIVE* scripsit a.
1634. neque videtur serius JACOBUS
PONS scribere potuisse quam a. 1595.,
quare suspicor prius etiam opus *contre les poisons* p. 358 *CLAUDII* esse.
ib. pro varius *lege* veriore.
- 333 *pro LAUR. NELAND* *lege HE-*
LAND & huc ad p. 333. refer disputa-
tiones p. 430. dictas.
- 384 l. 4 supra infimam *pro TOBI*
lege TOBIE.
- 356 *dele* CHRIST. HENR. AYRER.
- 357 J ASS. AMPSING diff. jatro-
mathematica *adde* 1618. 4. *. & ad
diæleziv 1618. 4. *.
- 361 ad TH. TURQUET *adde*. Ej.
de canum morbis Phil. Trans. a. 193.
- 371 C. HOFMAN *analyſin compos.*
Theriacæ *dele*, quæ sit CONRADI HOFM.
- 397 ad BARTH. VOGTER, *adde* non
est idem qui T. I. posterior enim ille
p. 531 FIORAVANTUM citat.
- 403 *adde* ARN. WEICKART *phar-*
macopea domestica Frf. 1628. 8. B.B.
- 410 l. ult. *lege LORISECÆ.*
- 411 *pro* Ej. *pulvis &c.* *lege* Ej.
J. JACOBI *pulvis &c.*
- 414 l. ult. *lege ANTON CAMAFFI.*
- 425 VALENT. RUMPELT posset
idem esse qui p. 341.
- 433 liber GEUSSII, nomine auctoris
omisso, latinum coram est *.

- Pagina 479 CASO GRÄFER *lege CASPAR.*
 —— 495 *dele FELICEM WURZ.*
 —— 499 *dele SCHERBUM.*
 —— 506 J. CASTELLUS, an idem qui
 de peste scripsit.
 —— 506 *adde ad PONA Tr. de Veleni*
 Venet. 1643. 4.
 —— 507 *ad SANTORELLO adde de sa-*
 *nitatis natura Napoli 1643. fol **. Qua-
 tuor libris agitur de victus ratione.
 Auctor Scholasticis & T. de AQUINO
 multum usus est.
 E.J. *il protomedico Napolitano c. dia-*
 logo dell' autorita di esso Napoli 1642.
 4. d'ETR.
 —— 511 *pro ZAVORTIZ lege ZAVER-*
 ZIZ.
 —— *dele JAQUES FERRAND.*
 —— 534 *dele FALCONET totum.*
 —— 536 *lege HENRIC. BLACVOD.*
 —— 539 H. HERING *paraphrasis ad*
 GALENUM de inaequali temperie Lion
 1638.
 ib. *ad microcosmum melancholicum*
 *adde **.
 —— LUD. HORNICAUS fuerit idem
 famosus LUDOVICUS ab HORNIK.
 —— 546 *dele ARN. WEICKARD.*
 Ad VIVIANUM adde opusculum de peste
 Venet. 1634. 8. B. BODL. & E.J. opera
 ib. 1644. 4. TR.
 —— 547 L. v. HORNIK *Würgengel*
 *adde *.*
 —— 551 *adde HIERONYMI MONTE-*
 CHIARO dichiarazione sopra il suo bezo-
 ar minerale Genova 1627. 4.
 E.J. compendio del suo pulvere ib. 1628.
 8. MONGIT.
- Pagina 566 E.J. J. C. FRÉY *centonis diffi-*
 bulatio contra COURTAUD Paris. 1646.
 8. B. BODL.
 —— 577 DURAND *de MONLAAXAR*
 deleatur totus.
 —— 578 *ad LOCATELLUM adde E.J.*
 theatro d'arcani Amst. 1667. 8.
 —— 586 MEDICO ARCASIO *suspicio*
 spurium esse titulum.
 —— 594 *ad H. FRANZOSIUM adde*
 E.J. pulvis viperinus expensis Venet. 1648.
 4. TREW.
 —— 600 EISENMENGER *pertinet ad*
 p. 435.
 —— 601 *ad GAGLIARDUM adde del-*
 vitto nelle febre pestifere Milan 1645.
 MONG.
 —— 605 EDW. JORDAN *referatur ad*
 p. 365. & CASP. HORN. ad p. 548.
 —— 612 CLAUDII PONS *tres libelli*
 p. 325. 600. & 612. ejusdem viden-
 tur auctoris esse.
 —— 626 *ad CONRING adde antiquita-*
 *tes academicæ Helmst. 1653. 4. **
 ob historiam artis.
 —— 633 *lege MICHAEL POTERII*
 (*POTIER*)
 —— 637 *dele RECALCHUS, qui pertinet*
 ad p. 330 & dele CALANUS.
 —— *dele HERING.*
 —— 650 *dele HYAC. GUARINONIUM*
 —— 698 L. ZACAGNINUS *pertinet*
 ad p. 498.

